

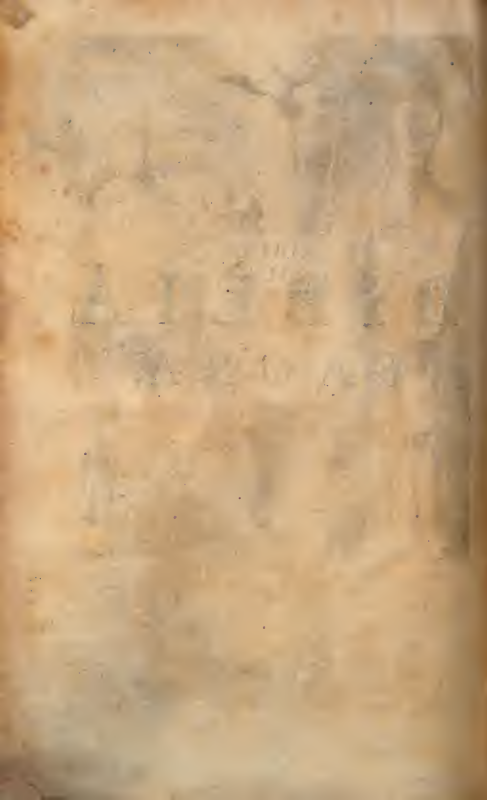
ff. ~~IV~~

B.v. 9

B I B L I A
S A C R A.

LVGDVNI, EX TYPOGRAPHIA IOANNIS CARTERON
M. DC. LXIX.

AT 1813

AT 1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

1813

BIBLIA

SACRA,

VVLGATÆ EDITIONIS,

SIXTI V. PONT. MAX.

IVSSV RECOGNITA,

ET CLEMENTIS VIII.

AVCTORITATE EDITA.

Indicæque Epistolarum, & Euangeliorum aucta.

LVGDVNI,

Apud PHILIPPVM BORDE, LAVRENTIVM ARNAVD,
& PETRVM BORDE.

M. DC. LXIX.

BIBLIA

SACRA

SIXTI V. PONT. MAX.

ET CLEMENTIS VII.

PRÆFATIO

AD LECTOREM.

N multis magnisque beneficiis, quæ per sacram Tridentinam Synodum Ecclesiæ suæ Deus contulit, id in primis numerandum videtur, quod inter tot Latinas editiones Diuinarum Scripturarum, solam veterem, ac vulgatam, quæ longo tot sæculorum vſu in Ecclesia probata fuerat grauissimo Decreto authenticam declarauit. Nam, vt illud omittamus, quod ex recentibus editionibus non pauca ad hæreses huius temporis confirmandas licenter detortæ videbantur:

ipsa certè tanta versionum varietas atque diuersitas, magnam in Ecclesia Dei confusionem parere ponisset. Iam enim hac nostra ætate illud ferè euenisse constat, quod sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tor scilicet fuisse exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbitrio suo adderet vel detraheret. Huius autem veteris ac vulgatæ Editionis tanta semper fuit auctoritas, tamque excellens præstantia, vt eam ceteris omnibus Latinis editionibus longè antefereendam esse, apud æquos iudices in dubium reuocari non posset. Qui namque in ea Libri continentur (vt à maioribus nostris quasi per manus traditum nobis est) partim ex sancti Hieronymi translatione, vel emendatione, suscepti sunt; partim retenti ex antiquissima quadam editione Latina, quam sanctus Hieronymus communem & Vulgatam, sanctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Veterem translationem appellat. Ac de Veteris quidem huius siue Italæ editionis sinceritate atque præstantia, præclarum sancti Augustini testimonium extat in secundo Libro de Doctrina Christiana, vbi Latinis omnibus editionibus, quæ tunc plurimæ circumferebantur, Italam præferendam censuit, quod esset, vt ipse loquitur, verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ. De sancto verò Hieronymo multa extant veterum Patrum egregia testimonia: cum enim sanctus Augustinus hominem doctissimum, ac trium linguarum peritissimum vocat; atque eius translationem ipsorum quoque Hebræorum testimonio veracem esse confirmat. Eundem sanctus Gregorius ita predicat, vt eius translationem, quam nouam appellat, ex Hebræo eloquio cuncta verius transfudisse dicat: atque idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur. Sanctus autem Isidorus non vno in loco Hieronymianam versionem ceteris omnibus anteponit, eamque ab ecclesiis Christianis communiter recipi ac probari affirmat, quod sit in verbis clarior, & veracior in sententiis. Sophronius quoque vir etuditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis modò, sed etiam Græcis valdè probari animaduertens, tanti eam fecit, vt Psalterium & Prophetas ex Hieronymi versione in Græcum eleganti sermone transtulerit. Porro qui secuti sunt, viri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Haymo, Anselmus, Petrus Damiani, Richardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Petrus Lombardus, Alexander, Albertus, Thomas, Bonauentura, ceterique omnes, qui his nongentis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi versione ita sunt vſi, vt ceteræ, quæ penè innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus Theologorum, penitus obsoleuerint. Quare non immeritò Catholica Ecclesia, sanctum Hieronymum Doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras interpretandas diuinitus excitatum, ita celebrat, vt iam difficile non sit illorum omnium damnare iudicium, qui vel tam eximii Doctores lucubrationibus non acquiescunt, vel etiam meliora, aut certè paria, præ-

Præf. in
Iosue.

S. Hier. in
c. 49.
Ila S. Aug.
Lib. 1.
Doct.
Chr. 1.
S. Greg.
Epist.
Dedic. ad
Leon.
c. 5. in fine
S. Aug.
vbi sup.
Lib. 12. de
Cra. Dei
cap. 41.
Lib. 10.
Mor. 14.
Lib. 6.
Elymo.

Lib. 1. de
Diciat.
offic. 12.

stare se posse confidunt. Ceterum ne tam fidelis translatio, tamque in omnes partes Ecclesie utilis, vel iniuria temponum, vel impressorum incuria, vel temere emendantium audacia, vlla ex parte corrumpetur, eadem sacrosancta Synodus Tridentina illud Decreto suo sapienter adiecit, vt hæc ipsa vetus ac vulgata Editio emendatissimè, quoad fieri posset, imprimeretur: neque vlli liceret eam sine facultate & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorum temeritati ac licentiæ modum imposuit; & Pastorum Ecclesie, in tanto bono quam diligentissimè retinendo & conseruando: vigilantiam atque industriam excitauit. Et quamuis insignium Academicarum Theologi in Editione vulgata pristino suo nitoni restituenda magna cum laude laborauerint: quia tamen in tanta re nulla potest esse nimia diligentia; & codices manuscripti complures & vetustiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant; & demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum integritas ac puritas, ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinere cognoscitur: ideo Pius IV. Pontifex Maximus, pro sua in omnes Ecclesie partes incredibili vigilantia, lectissimis aliquot sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalibus, aliisque tum Sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, eam prouinciam demandauit: vt vulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis Græcisque Bibliorum fontibus; consultis denique veterum Patrum commentariis, accuratissimè castigarent. Quod itidem institutum Pius V. profectus est. Verum Conuentum illum, ob varias grauissimasque Sedis Apostolicæ occupationes iam dudum intermissum, Sixtus V. diuina prouidentia ad summum Sacerdotium euocatus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis mandari iussit. Quod cum iam esset excusum, & vt in lucem emitteretur, idem Pontifex operam daret, animaduertens non pauca in sacra Biblia præli vitio irreplisse, quæ iterata diligentia indigere viderentur, totum opus sub incudem reuocandum censuit atque decreuit. Id verò cum morte præuentus præstare non potuisset, Gregorius XIV. qui post Urbani VII. duodecim dierum Pontificatum Sixto successerat, eius animi intencionem executus, perficere aggressus est, amplissimis aliquot Cardinalibus, aliisque doctissimis viris, ad hoc iterum deputatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Innocentio IX. breuissimo tempore de hac luce subtractis; tandem sub initium Pontificatus Clementis VIII. qui nunc Ecclesie vniuersæ gubemacula tenet, opus, in quod Sixtus V. intenderat, Deo benè iuuante perfectum est. Accipe igitur Christiane Lector, eodem Clemente Summo Pontifice annuente, ex Vaticana Typographia, veterem ac vulgatam sacræ Scripturæ Editionem, quanta fieri potuit diligentia castigatam: quam quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro humana imbecillitate affirmare difficile est, ita ceteris omnibus, quæ ad hanc vsque diem prodierunt: emendatiorem purioremque, esse minimè dubitandum. Et verò quamuis in hac Bibliorum recognitione, in codicibus manuscriptis, Hebræis Græcisque fontibus, & ipsis veterum Patrum commentariis conferendis non mediocriter studium adhibuitur fuerit: in hac tamen peruulgata Lectione, sicut nonnulla consultò mutata, ita etiam alia quæ mutanda videbantur, consultò immutata relicta sunt: tum quòd ita faciendum esse, ad offensionem populorum vitandam, sanctus Hieronymus non semel admonuit: tum quòd facile fieri posse credendum est, vt maiores nostri, qui ex Hebræis, & Græcis Latina fecerunt, copiam meliorum & emendatorum librorum habuerint, quam ij, qui post illorum ætatem ad nos peruenerunt, qui fortasse, tam longo tempore identidem describendo, minus puri atque integri euaserunt: tum denique, quia sacræ Congregationi Amplissimorum Cardinalium, aliisque eruditissimis viris ad hoc opus à Sede Apostolica delectis, propositum non fuit, nouam aliquam editionem

tionem cudere, vel antiquum interpretem vlla ex parte corrigere, vel emendare; sed ipsam veterem ac vulgatam editionem Latinam, à mendis veterum Librariorum, necnon prauarum emendationum erroribus repurgatam, suæ pristinæ integritati ac puritati, quoad eius fieri potuit, restituere; eaque restituta, vt quam emendatissimè imprimeretur iuxta Concilij Oecumenici Decretum, pro viribus operam dare. Porro in hac Editione nihil non canonicum, nihil adscititium, nihil extraneum apponere visum est: atque ea causa fuit, cur Liber III. & IV. Esdræ inscripti, quos inter Canonicos libros sacra Tridentina Synodus non annumerauit, ipsa etiam Manassæ regis Oratio, quæ neque Hebraicè, neque Græcè quidem exstat, neque in manuscriptis antiquioribus inuenitur, neque pars est vllius Canonici libri, extra Canonicæ scripturæ seriem posita sint: & nullæ ad marginem concordantiæ (quæ posthac inibi apponi non prohibentur) nullæ notæ, nullæ variæ lectiones, nullæ denique præfationes, nulla argumenta ad librorum initia conspiciantur. Sed sicut Apostolica Sedes industriam eorum non damnat, qui concordantias locorum, varias lectiones, præfationes sancti Hieronymi, & alia id genus in aliis editionibus inseruerunt: ita quoque non prohibet, quin alio genere characteris in hac ipsa Vaticana editione ejusmodi adiumenta, pro studioforum commoditate atque vtilitate in posterum adjiciantur; ita tamen, vt lectiones variæ ad marginem ipsius Textus minimè annotentur.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

*C*VM sacrarum Bibliorum vulgata editionis Textus, summū laboribus ac vigiliis restitutus, & quam accuratissimē mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, ut in posterum idem Textus incorruptus ut decet, conservetur, opportune providere volentes, auctoritate Apostolica, tenore presentium districtius inhibemus, ne intra decem annos, à data presentium numerandos, tam citra, quam ultra montes, alibi quam in nostra Vaticana Typographia, à quoquam imprimatur. Elapso autem prefato decennio, eam cautionem adhiberi precipimus, ut nemo hanc sanctarum Scripturarum editionem typis mandare presumat, nisi habito prius exemplari in Typographia Vaticana excuso; cuius exemplari forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo detracta, nisi aliquid occurrat, quod Typographica incuria manifestè adscribendum sit, inuolabiliter observetur. Si quis vero Typographus in quibuscumque Regnis, Civitatibus, Provinciis, & locis tam nostre S. R. E. ditioni in temporalibus subiectis, quam non subiectis, hanc eandem Sacrarum Scripturarum editionem intra decennium prædictum quoquo modo, elapso autem decennio, aliter quam iuxta huiusmodi exemplar, ut præfertur, imprimere, vendere, venales habere, aut alias edere vel evulgare, aut si quis Bibliopola à se vel ab aliis quibuscumque, post datam presentium, huius editionis impressos libros, seu imprimendos à prefato restituo & correcto Textu in aliquo discrepantes, seu ab alio, quam à Typographo Vaticano, intra decennium excusos, pariter vendere, venales proponere, vel evulgare presumpserit, ultra amissionem omnium librorum, & alias arturio nostro infligendas penas temporales; etiam maioris excommunicationis sententiam eo ipso incurrat: à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutus, absolui non possit. Mandamus itaque cunctis & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiarum & locorum etiam regularium Prelatis, ut presentes litteras in suis quisque Ecclesiis & iurisdictionibus ab omnibus inuiolatè perpetuo observari curent ac faciant. Contradiçtores per Censuras Ecclesiasticas, aliæque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibus, vel Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Collegiorum, atque Vniuersitatum, etiam studiorum generalium iuramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac privilegiis indultis, ac literis Apostolicis in contrarium quomodocumque emanatis, & emanandis: quibus omnibus ad hunc effectum laxissimè derogamus, ac derogatum esse decernimus. Volumus autem, ut presentium transumptis etiam in ipsis voluminibus impressis eadem, in iudicio & extra, fides ubique adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. Romæ, apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die ix. Novembris, M. D. XCII. Nostri Anno 1.

M. VESTRIVS BARBIANVS.

DE CANONICIS SCRIPTVRIS

DECRETVM.

EX CONCILIO TRIDENTINO

SESSIONE QVARTA.

SACROSANCTA, Oecumenica & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos proponens, ut sublatis erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur.

Et infra:

Sacrorum verò librorum Indicem huic Decreto adscribendum censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò infra scripti: Testamenti veteris, Quinque Moyse, id est, Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium: Iosue, Iudicum, Ruth: Quattuor Regum: Duo Paralipomenon: Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Neemias: Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabolarum, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Ieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetæ minores: id est, Osea, Ioël, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias, Duo Machabæorum, primus, & secundus. Testamenti noui: Quattuor Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum à Luca Euangelista conscripti: Quattuordecim Epistolæ Pauli Apostoli. Ad Romanos, dux ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philipenses, ad Colossenses, dux ad Thessalonicenses, dux ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli dux: Ioannis Apostoli tres: Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna: & Apocalypsis Ioannis Apostoli. Si quis autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris & canonicis non susceperit, & traditiones prædictas sciens & prudens contempserit, anathema sit.

ORDO

ORDO LIBRORVM

VETERIS TESTAMENTI.

Genesis	1	Canticum Canticorum	446
Exodus.	35	Liber Sapientiz.	449
Leuiticus.	63	Ecclesiasticus.	460
Numeri.	82	Isaias.	490
Deuteronomium.	110	Ieremias.	525
Iosue.	135	Baruch.	570
Liber Iudicum.	152	Ezechiel.	575
Ruth.	169	Daniel.	611
Regum primus.	172	Osee.	626
Regum secundus.	196	Ioel.	632
Regum tertius.	216	Amos.	634
Regum quartus.	239	Abdias.	638
Paralipomenon primus.	261	Ionas.	ibid.
Paralipomenon secundus.	281	Micheas.	640
Esdræ primus.	306	Nahum.	643
Esdræ secundus.	314	Habacuc.	644
Tobias.	324	Sophonias.	646
Iudith.	331	Aggeus.	648
Esther.	341	Zacharias.	649
Iob.	350	Malachias.	655
Liber Psalmorum.	371	Machabæorum primus.	657
Prouerbia Salomonis.	422	Machabæorum secundus.	680
Ecclesiastes.	440		

ORDO LIBRORVM

NOVI TESTAMENTI.

Euangelium secundum Mathæum.	697	ad Timotheum secunda.	845
Euangelium secundum Marcum.	720	ad Titum.	847
Euangelium secundum Lucam.	734	ad Philemonem.	848
Euangelium secundum Ioannem.	759	ad Hebræos.	849
Acta Apostolorum.	778	Iacobi Epistola.	856
Pauli Epistola ad Romanos.	802	Petri Epistola prima.	858
ad Corinthios prima.	812	Petri Epistola secunda.	861
ad Corinthios secunda.	822	Ioannis Epistola prima.	862
ad Galathas.	828	Ioannis Epistola secunda.	865
ad Ephesios.	831	Ioannis Epistola tertia.	ibid.
ad Philippenfes.	835	Iudæ Epistola.	866
ad Colossenses.	837	Apocalypsis.	867
ad Thesſalonicenses prima.	839	Oratio Manassæ.	879
ad Thesſalonicenses secunda.	841	Esdræ liber tertius.	ibid.
ad Timotheum prima.	843	Esdræ liber quartus.	887

LIBER GENESIS, HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

De mundi creatione, rerum creaturarum distinctione & ornata, deque hominis formatione, cui subiecti Deus omnia qua creauit.

¶ Psal. 12. h.
6. 1. 1. 1. 1. 1.
Eccl. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.

¶ Heb. 12.
a. 1.

¶ Psal. 12.
12. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.

¶ Psal. 12.
12. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.

IN principio creauit Deus caelum & terram. * Terra autem erat inanis & vacua, & tenebrae erant super faciem abyssi: & Spiritus Dei ferebatur super aquas. * Dixitque Deus: † Fiat lux. Et facta est lux.

* Et vidit Deus lucem quod esset bona: Et diuisit lucem à tenebris. * Appellauitque lucem Diem, & tenebras Noctem: Factumque est vespere & mane, dies vnus. * Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & diuidat aquas ab aquis. * Et fecit Deus firmamentum, diuisitque aquas quae erant sub firmamento, ab his quae erant super firmamentum. Et factum est ita. * Vocauitque Deus firmamentum, Caelum: & factum est vespere & mane, dies secundus. * Dixit verò Deus: Congregentur aquae, quae sub caelo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et factum est ita. * Et vocauit Deus aridam, † Terram, congregationesque aquarum appellauit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et ait: Germinet terra herbam viuentem & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. * Et protulit terra herbam viuentem, & facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens vnumquodque seminem secundum speciem

13 suam. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et factum est vespere & mane, dies tertius.
14 * Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento caeli, & diuidant diem ac noctem, & sint † in signa & tempora, & dies & annos: * vt luceant in firmamento caeli, & illuminent terram. Et factum est ita. * Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, vt praesset diei: & luminare minus, vt praesset nocti: & stellas. * Et posuit eas in firmamento caeli, vt luceant super terram, & praesent diei ac nocti, & diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et factum est vespere & mane, dies quartus. * Dixit etiam Deus: Producantur aquae reptile animae viuentis, & volatile super terram sub firmamento caeli. * Creauitque Deus cetera grandia, & omnem animam viuentem atque motabilem, quam produxerant aquae in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. * Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesque multiplicentur super terram.
13 * Et factum est vespere & mane, dies quintus.
14 * Dixit quoque Deus: Producat terra animam viuentem in genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. * Et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas, & iumenta & omne reptile terrae in genere suo. Et vidit
15 Deus quod esset bonum, * & ait: Faciamus hominem † ad imaginem & similitudinem nostram: & praestit piscibus maris, & volatilibus caeli, & bestijs, vniuersaeque terrae, omnibusque reptili quod mouetur in terra. * Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: † ad imaginem Dei creauit illum, † masculum & feminam creauit eos. * Benedixitque illis Deus, & ait: † Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subijcite eam, & dominamini

† Psal. 12.
12. 1. 1. 1. 1.

† Psal. 12.
12. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.

in piscibus maris, & volatilibus cæli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. * Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & vniuersa ligna quæ habent in semet ipsis seminem generis sui, & vt sint vobis in escam: * & cunctis animantibus terræ, omni- 30 que volucri cæli, & vniuersis quæ mouentur in terra, & in quibus quæ anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. * † Viditque Deus cuncta quæ fecerat: & 31 erant valde bona. Et factum est vespere, & mane, dies sextus

CAPVT II

Deus, completo sex diebus opificio, septimo quiescit, cui & benedixit: hominem in Paradisum variis arboribus fructiferis, ac fluminibus insignitum posuit, cui Enam ex ipsius costa in adiutorium formauit, ac matrimonium instituit.

† Gen. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

te morieris. * Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. * Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus cæli, adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea: omne enim quod vocauit Adam animæ viuentis, ipsum est nomen eius. * Appellauitque Dominus Deus nomen eius cuncta animantia, & vniuersa volatilia cæli, & omnes bestias terræ: Adæ verò non inueniebatur adiutor similis eius. * Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumque obdormisset, tulit vnā de costis eius, & repleuit carnem pro ea. * Et ædificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam. * Dixitque Adam: † Hoc nunc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. * † Quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ: & erunt duo in carne vna. * Erat autem uterque nudus, Adam scilicet & uxor eius: & non erubescabant.

CAPVT III.

Serpentis astutia, primi parentes Dei præceptum transgrediuntur, atque in casta singulis pena, & paradiso pelluntur.

† Gen. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Quia

† 1. *Em.*
24.2.14.

Impius Cain piū Abel fratrem occidit, & à Deo punitus, ac profugus vitam agens, Henoch genuit, sed & Adam Seth generavit, cui natus est Enos.

1944

† Sep 10.
1.
Adm. 31.
d. 31
E. from 3
d. 31

Index
4. 11.

*Propagatio Ada ac posterorum, annique vita
ipsorum usque ad Noë.*

- 1 Sep. 2.
 - d. 23.
 - Keel. 17.
 - a. 1.
 - Sep. 2. d.
 - 27.
 - Inf. p.
 - b. 4.

† p. 100.

A 2 RIDGES

omnes dies Seth nongentorum duodecim B
annorum, & mortuus est. * Vixit verò Enos 9
nonaginta annis, & genuit Cainan. * Post 10
cuius ortum vixit octingentis quindecim an-
nis & genuit filios & filias. * Factique sunt 11
omnes dies Enos nongenti quinqué anni, &
mortuus est. * Vixit quoque Cainan septua- 12
ginta annis, & genuit Malaleel. * Et vixit 13
Cainan postquam genuit Malaleel, octin-
gentis quadraginta annis, genuitque filios 14
& filias. * Et facti sunt omnes dies Cainan 15
nongenti decem anni, & mortuus est. * Vi- 16
xit autem Malaleel sexaginta quinque annis,
& genuit Jared. * Et vixit Malaleel post- 17
quam genuit Jared, octingentis triginta an-
nis: & genuit filios & filias. * Et facti sunt 18
omnes dies Malaleel octingenti nonaginta
quinque anni, & mortuus est. * Vixitque Ja- 19
red centum sexaginta duobus annis, & ge-
nuit Henoch. * Et vixit Jared postquam ge- 20
nuit Henoch, octingentis annis & genuit
filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Ja- 21
red nongenti sexaginta duo anni, & mortuus
est. * Porro Henoch vixit sexaginta quin- 22
que annis, & genuit Mathusalam. * Et am-
bulavit Henoch cum Deo, & vixit, post-
quam genuit Mathusalam, trecentis annis,
& genuit filios, & filias. * Et facti sunt om- 23
nes dies Henoch trecenti sexaginta quin-
que anni. * Ambulavitque cum Deo, & non 24
apparuit: quia tulit eum Deus. * Vixit quo- 25
que Mathusala centum octoginta septem
annis, & genuit Lamech. * Et vixit Mathu- 26
sala, postquam genuit Lamech, sepeingenti-
tis octoginta duobus annis, & genuit filios 27
& filias. * Et facti sunt omnes dies Mathusala
nongenti sexaginta noem anni, & mortuus 28
est. * Vixit autem Lamech centum octoginta
duobus annis, & genuit filium: * vocavit- 29
que nomen eius Noë, dicens: Iste consolabi-
bitur nos ab operibus & laboribus manuum
nostrarum, in terra cui maledixit Dominus.
* Vixitque Lamech postquam genuit Noë, 30
quingentis nonaginta quinque annis, & ge-
nuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies 31
Lamech septingenti septuaginta septem an-
ni, & mortuus est. Noë verò cum quingen-
torum esset annorum, genuit Sem, Cham,
& Iapheth.

CAPVT VI.

*Hominis peccata fuisse deluvij causa: Noë ta-
men iustus inuentus est, cui arca fabricanda
mandatur, in qua ipse & cunctorum animantium
genera seruentur.*

Cumque cœpissent homines multiplica- 1
ri super terram, & filias procreassent, A
* videntes filij Dei filias hominum quod es-
sent pulchre, acceperunt sibi vxores ex om-
nibus, quas elegerant. * Dixitque Deus: 3
Non permanebit spiritus meus in homine in
æternum, quia caro est: eruntque dies illius
centum viginti annorum. * Gigantes autem 4

erant super terram in diebus illis: postquam
enim ingressi sunt filij Dei ad filias homi-
num, illaque genuerunt, isti sunt potentes
5 à sæculo viri famosi. * Videns autem Deus
quod multa malitia hominum esset in terra,
& quod cuncta cogitatio cordis inuenta esset ad
6 malum omni tempore, * penituit eum quod
hominem fecisset in terra. Et tactus dolore
7 cordis inuertit, * Delebo, inquit, homi-
nem, quem creavi à facie terre, ab homi-
nem usque ad animantia, à reptili usque ad
volucres cæli: penitet enim me fecisse
8 eos. * Noë verò inuenit gratiam coram
9 Domino. * Hæc sunt generationes Noë: 1
† Noë vir iustus arque perfectus fuit in ge-
nerationibus suis, cum Deo ambulauit. * Et
genuit tres filios Sem, Cham, & Iapheth.
† Corrupta est autem terra coram Deo, &
12 repleta est iniquitate. * Cumque vidisset
C Deus terram esse corruptam (omnis quippe
13 caro corruperat viam suam super terram) * di-
xit ad Noë: Finis vniuersæ carnis venit
coram me: repleta est terra iniquitate à facie
eorum, & ego disperdam eos cum terra.
14 * Fac tibi arcam de lignis leuigatis mansu-
culas in arca facies, & bitumine lines in-
15 trinsecus & extrinsecus. * Et sic facies eam:
Trecentorum cubitorum erit longitudo ar-
cæ, quinquaginta cubitorum latitudo, & tri-
6 ginta cubitorum altitudo illius. * Fenestram
in arca facies, & in cubito consummabis
summitatem eius: ostium autem arcæ pones
ex latere: deorsum, cœnacula, & tristitæ fa-
7 cies in ea. * Ecce ego adducam aquas dilu-
uij super terram, ut interficiam omnem car-
nem, in qua spiritus viuit: est subter cælum:
8 * Vniuersa quæ in terra sunt consummentur.
D Ponamque fœdus meum tecum: & ingre-
deris arcam tuam, & filij tui, vxor tua, & vx-
9 oris filiorum tuorum, tecum. * Et ex cunctis
animantibus vniuersæ carnis bina induces
in arcam, ut vivant tecum: masculini fe-
10 xus & feminini. * De volucribus iuxta ge-
nus suum, & de iumentis in genere suo, &
ex omni reptili terræ secundum genus suum:
bina de omnibus ingredientur tecum, ut pos-
11 sint viuere. * Tolles igitur tecum ex omni-
bus fœcis, quæ mandati possunt, & comporta-
bis apud te: & erunt tibi tamquam illis in
22 cibum. * Fecit igitur Noë omnia, quæ præ-
ceperat illi Deus.

CAPVT VII.

*Ingresso Noë cum suis in arcam, statim aqua
omnium montium cacumina centum quinquaginta
diebus superauit, reliquæque animalia sub-
mersit.*

Dixitque Dominus ad eum: Ingredere
tu, & omnis domus tua in arcam: te
enim vidi iustum coram me in generatione
1 hac. * Ex omnibus animalibus mundis tolle
septena & septena, masculum & feminam:
de animalibus verò immundis duo & duo,
masculum

Genl. 44.
1. 6.
Heb. 12.
4. 5.

† Genl. 8.
4. 1.
Genl. 15.
6. 15.

† Genl. 44.
6. 17.

Heb. 12.
4. 7.

1. Pet. 3.
4. 5.

maſculum & foeminam. * Sed & de volatili-
bus coeli ſeptena & ſeptena, maſculum & ſe-
minam : vt ſaluetur ſemen, maſculum faciem vni-
verſe terrae. * Adhuc enim & poſt dies ſep-
tem ego pluiam ſuper terram quadraginta die-
bus & quadraginta noctibus : & delebo om-
nem ſubſtantiam quam feci, de ſuperficie ter-
rae. * Fecit ergo Noë omnia quae mandaverat
ei Dominus. * Eratque ſexcentorum anno-
rum quando diluvij aquae inundaverunt ſu-
per terrā. † * Et ingreſſus eſt Noë & filij eius,
vxoꝝ eius & vxores filiorum eius cum eo, in
arcam propter aquas diluvij. * De animanti-
bus quoque mundis & immundis, & de volu-
cribus, & ex omni quod movetur ſuper ter-
ram, duo & duo ingreſſa ſunt ad Noë in ar-
cam, maſculus & foemina, ſicut præceperat
Dominus Noë. * Cumque tranſiſſent ſeptem
dies, aquae diluvij inundaverunt ſuper terram.
* Anno ſexcenteſimo vitæ Noë, menſe ſe-
cundo, ſeptimodecimo die menſis, tupti ſunt
omnes fontes abyſſi magnæ, & cataraçæ coeli
aperitæ ſunt : * & facta eſt pluvia ſuper ter-
ram quadraginta diebus & quadraginta no-
ctibus. * In articulo diei illius ingreſſus eſt
Noë, & Sem, & Cham, & Iaphet, filij eius
vxoꝝ illius, & tres vxores filiorum eius cum
eis, in arcam : * ipſi & omne animal ſecun-
dum genus ſuum, vniuerſaque iumenta in ge-
nere ſuo, & omne quod movetur ſuper ter-
ram in genere ſuo, cunctumque volatile ſe-
cundum genus ſuum, vniuerſe aues, omneſ-
que volucres, * ingreſſæ ſunt ad Noë in ar-
cam, bina & bina ex omni carne, in qua erat
ſpiritus vitæ. * Et quæ ingreſſa ſunt, maſcu-
lus & foemina ex omni carne introierunt, ſi-
cut præceperat ei Deus : & incluſit eum Do-
minus de foris. * Factumque eſt diluvium
quadraginta diebus ſuper terram : & multi-
plicatæ ſunt aquæ, & elevarunt arcam in
ſublime à terra. * Vehementer enim inunda-
verunt : & omnia repleverunt in ſuperficie
terre : poſtò arca ferebatur ſuper aquas. * Et
aquæ prævaluerunt nimis ſuper terram, operi-
tque ſunt omnes montes excelsi ſub vniuerſo
coelo. * Quindecim cubitis altior fuit aqua
ſuper montes, quos operuerat. * † Conſum-
ptaque eſt omnis caro quæ movebatur ſuper
terram, volucrum, animantium, beſtiarum,
omniumque reptilium, quæ reptant ſuper ter-
ram : vniuerſi homines, * & cuncta, in qui-
bus ſpiraculum vitæ eſt in terra, mortua
ſunt. * Et deleuit omnem ſubſtantiam, quæ
erat ſuper terram, ab homine viſque
ad pecus, tam reptile quam volucres coeli
:& deleta ſunt de terra : remanſit autem
ſolus Noë, & qui cum eo erant in arca. *
Obtinueruntque aquæ terram centum quin-
quaginta diebus.

CAPVT VIII.

*Imminuit paulatim aquae diluvij, poſt corni-
ac columba emiſſionem, Noë cum vniuerſis qui in*

*arca continerantur, egreditur : & altari extructo
efficit holocauſta.*

AR Ecordans autem Deus Noë, cuncto-
rumque animantium, & omnium iu-
mentorum, quæ erant cum eo in arca, addu-
xit ſpiritum ſuper terram, & imminuit ſunt
aquæ. * Et clauſi ſunt fontes abyſſi, & catara-
çæ coeli : & prohibitz ſunt pluuiæ de coelo.
* Reuerſæque ſunt aquæ de terra cuntes &
redeunt : & coeperunt minui poſt centum
quinquaginta dies. * Requieuitque arca men-
ſe ſeptimo, vigefimoſeptimo die menſis, ſu-
per montes Armeniz. * At verò aquæ ibant
& decreſcebant viſque ad decimum menſem :
decimo enim menſe, prima die menſis appa-
ruerunt cacumina montium. * Cumque tran-
ſiſſent quadraginta dies, aperiens Noë fen-
ſtram arce, quam fecerat, dimiſit conum : *
qui egrediebatur, & non reuertebatur, donec
ſiccarentur aquæ ſuper terram. * Emiſit quo-
que columbam poſt eum, vt videret ſi iam ceſ-
ſaſſent aquæ ſuper faciem terræ. * Quæ cum
non inueniſſet vbi requieſceret pes eius, re-
uerſa eſt ad eum in arcam : aquæ enim erant
ſuper vniuerſam terram : extenſique manum,
& apprehenſam intulit in arcam. * Expectatis
autem vltra ſeptem diebus aliis, rurſum dimiſit
columbam ex arca. * At illa venit ad eum ad
veſperam, portans ramum oliuæ virentibus
foliis in ore ſuo, intellexit ergo Noë quòd
ceſſaſſent aquæ ſuper terram. * Expectauitque
nihilominus ſeptem alios dies : & emiſit co-
lumbam, quæ non eſt reuerſa vltra ad eum. *
Igitur ſextcenteſimo primo anno, primo men-
ſe, prima die menſis, imminutz ſunt aquæ ſu-
per terram : & aperiens Noë rectum arce, af-
pexit, viditque quòd exſiccata eſſet ſuperficies
terre. * Menſe ſecundo, ſeptimo & vigefimo
die menſis, arefacta eſt terra. * Locutus eſt au-
tem Deus ad Noë, dicens : * Egredere de ar-
ca, tu & vxor tua, filij tui & vxores filiorum
tuorum tecum : * Cuncta animantia quæ ſunt
apud te, ex omni carne, tam in volatilibus
quam in beſtiis & vniuerſis reptilibus, quæ
reptant ſuper terram, educ tecum, & ingre-
dimini ſuper terram : † creſcite & multiplicati-
mini ſuper eam. * Egreſſus eſt ergo Noë & fi-
lij eius, vxor illius, & vxores filiorum eius,
cum eo. * Sed & omnia animantia, iumenta,
& reptilia quæ reptant ſuper terram, ſecun-
dum genus ſuum, egreſſa ſunt de arca. * Ædi-
ficauit autem Noë altare Domino : & tollens
de cunctis pecoribus & volucribus mundis,
obtulit holocauſta ſuper altare. * Odoratus
que eſt Dominus odorem ſuauiſſatis, & ait.
Nequaquam vltra maledicam terræ propter
homines : † ſenſus enim & cogitatio humani
cordis in malum prona ſunt ab adoleſcentia
ſua : non igitur vltra percutiam omnem ani-
mam viuentem ſicut feci. * Cunctis diebus ter-
ræ, ſementis & metis, frigis & æſtus, æſtas
& hiems, nox & dies non requieſcent.

† Matth.
24. c. 17.
Luc. 17.
ſ. 26.
1. Petr. 3.
c. 10.

† Sap. 10.
c. 4. Verſ. 17.
1. Petr. 3.
c. 10.

† Sap. 1.
c. 12. v. 18.
1. Petr. 3.
c. 10.

† Sap. 8.
c. 1.
c. 19.

CAPVT IX.

Deus Noë ac filiis eius benedixit, cunctaque animalia una cum piscibus in cibum tribuit, prohibito tamen illis sanguine: factum inter Deum & homines de non inducendis amplius aquis diluuij, iride firmatur. Noë ebrium ridens filius Cham, in Chanaam filio maledicatur: Sem verò & Iapheth benedicuntur.

† Sup. 1. c.
11. B. c. 17.

Benedixitque Deus Noë & filiis eius. Et dixit ad eos: † Crescite & multiplicamini, & replete terram. * Et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terre, & super omnes volucres cæli, cum vniuersis quæ mouentur super terram: omnes pisces maris manus vestræ traditi sunt. * Et omne quod mouetur & viuit, erit vobis in † cibum: quasi olea virentia tradidi vobis omnia: * Excepto, quod carnem cum sanguine non comedetis. * Sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: & de manu hominis, de manu viri & fratris eius, requiram animam hominis. * Quicumque † interfuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: † ad imaginem quippe Dei factus est homo. * † Vos autem crescite & multiplicamini, & ingredimini super terram, & implete eam. * Hæc quoque dixit Deus ad Noë, & ad filios eius cum eo. * Ecce ego statui pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos: * & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscum, tam in volucribus quàm in iumentis & pecudibus terræ cunctis, quæ egressæ sunt de arca, & vniuersis bestiis terræ. * † Statui pactum meum vobiscum, & nequaquam vltà interficietur omnis caro diluuij, neque erit deinceps diluuium dissipans terram. * Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas. * Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. * † Cùmque obduxero nubibus cælum, apparebit arcus meus in nubibus: * & recordabor fœderis mei vobiscum, & cum omni anima viuente quæ carnem vegetat: & non erunt vltà aquæ diluuij ad delendum vniuersam carnem. * Eritque arcus in nubibus, & videbo illum, & recordabor fœderis sempiterni quod pactum est inter Deum & omnem animam viuentem vniuersæ carnis quæ est super terram. * Dixitque Deus ad Noë. Hoc erit signum fœderis, quod constitui inter me & omnem carnem super terram. * Erant ergo filij Noë, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: porro Cham ipse est pater Chanaam. * Tres isti filij sunt Noë: & ab his disseminatum est omne genus hominum super vniuersam terram. * Cœpitque Noë vir agricola exercere terram, & plantauit vineam. * Bibensque vinum inebriatus est, & nudatus in tabernaculo suo. * Quod cùm vidisset Cham pater Chanaam,

† Sup. 1. c.
13.
Gen. 17. c. 14.

† Gen. 1. c. 11.
Apost. 13. c. 10.
† Sup. 1. c. 16.
† Sup. 1. c. 17.

† Gen. 9. c. 11.

† Gen. 41. c. 12.

verenda scilicet patris sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis foras. * At verò Sem & Iapheth pallium imposuerunt humeris suis, & incedentes retrosum, openuerunt verenda patris sui: faciesque eorū averse erant, & patris virilia non viderunt. * Euigilans autem Noë ex vino, cùm didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, * ait: Maledictus Chanaam, seruus seruorum erit fratribus suis. * Dixitque: Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaam seruus eius. * Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitque Chanaam seruus eius. * Vixit autem Noë post diluuium trecentis quinquaginta annis. * Et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum: & mortuus est.

CAPVT X.

Genealogia filiorum Noë, à quibus diuisæ sunt gentes post diluuium.

Hæc sunt generationes filiorum Noë, 1. Per. 1. A Sem, Cham & Iapheth: natiæ sunt eis filij post diluuium. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. * Porro filij Gomer: Afoce- nez & Riphath & Thogorma. * Filij autem Iauan: Elifaz & Tharsis, Cethin, & Dodanin. * Ab his diuisæ sunt insule gentium in regionibus suis: vnusquisque secundum linguam suam & familias suas in nationibus suis. * Filij autem Cham: Chus & Mesraim, & Phuth, & Chanaam. * Filij Chus: Saba, & Hevila, & Sabatha, & Regma, & Sabathaca. Filij Regna: Saba, & Dadan. * Porro Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra, & erat robustus venator coram Domino. Ob hoc exiit proverbium: Quasi Nemrod robustus venator coram Domino. * Fuit autem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. * De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Ninuen, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen quoque inter Ninuen & Chale: hæc est ciuitas magna. * At verò Mesraim genuit Ludim, & Ananiam, & Laabim, Nephthim, & Phetrusim, & Chasluim: de quibus egressi sunt Philisthim & Caphtorim. * Chanaam autem genuit Sidonem primogenitum suum, Hethæum, & Iebuseum, & Amorrhæum, Gergeæum, * Heueum, & Aracæum: Sinque, & Aradii, Samarqueum, & Amathæum: & post hæc disseminati sunt populi Chanaanorum. * Factique sunt termini Chanaam venientibus à Sidone Gerarum vsque Gazzan, donec ingrediaris Sodomam & Gomorrhæam, & Adamam, & Seboim, vsque Lefam. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisque & gentibus suis. * De Sem quoque nati sunt, patre omnium filiorum: Heber, fratre Iapheth maiore. * † Filij Sem: Elam & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Filij Aram: Vs, & Hul & Gether, & Mes.

† 1. Par. 1. c. 17.

* At

* At verò Arphaxad genuit Sale, de quo or-
nus est Heber. * Nantque sunt Heber filij duo:
nomen vni Phaleg, cò quòd in diebus eius di-
uisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan.
* Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, &
Asarmoth, Iare, & Aduran, & Vzai, & De-
cla, & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, &
Heuila, & Iobab: omnes isti filij Iectan. * Et
facta est habitatio eorum de Mella pergenti-
bus vsque Sephar montem orientalem. * Ili
filij Sem, secundum cognationes, & linguas,
& regiones, in gentibus suis. * Hæ familie
Noè iuxta populos, & nationes suas. Ab his
diuise sunt gentes in terra post diluuium.

CAPVT XI.

*In turris Babel adificatione, superhorum fastus,
ac lingua confunditur. Sem genealogia vsque ad
Abram texitur.*

ERAT autem terra labij vnius, & sermonum
eorundem. * Cumque proficiscerentur
de oriente, inuenerunt campum in terra Sen-
naar, & habitauerunt in eo. * Dixitque alter
ad proximum suum: Venire, faciamus lateres,
& coquamus eos igni. Habueruntque lateres
pro faxis, & bitumen pro cemento: & dixe-
runt: Venite, faciamus nobis ciuitatem &
turrim, cuius culmen peringat ad cælum: &
celebremus nomen nostrum antequam diui-
damur in vniuersas terras. * Descendit autem
Dominus vt videret ciuitatem & turrim, quã
ædificabant filij Adam, & dixit: Ecce, vnus
est populus, & vnum labium omnibus: cœ-
peruntque hoc facere, nec desisterent à cogi-
tationibus suis, donec eas opere compleant.
* Venite igitur, descendamus, & confundamus
ibi linguam eorum, vt non audiat vnusquisq;
vocẽ proximi sui. * Atq; ita diuise eos Domi-
nus ex illo loco in vniuersas terras, & cessaue-
runt ædificare ciuitatem. * Et idcirco vocatum
est nomen eius Babel, quia ibi confusum est
labium vniuersæ terræ: & inde dispersit eos
Dominus super faciem cunctarum regionum.
* Hæ sunt generationes Sem: Sem erat cen-
tum annorum quando genuit Arphaxad,
biennio post diluuium. * Vixitque Sem post
quam genuit Arphaxad, quingentis annis: &
genuit filios & filias. * Porro Arphaxad vixit
triginta quinque annis, & genuit Sale. * Vi-
xitque Arphaxad postquam genuit Sale, tre-
centis tribus annis, & genuit filios & filias.
* Sale quoque vixit triginta annis, & genuit
Heber. * Vixitque Sale postquam genuit He-
ber, quadringentis tribus annis, & genuit fi-
lios & filias. * Vixit autem Heber triginta
quatuor annis, & genuit Phaleg. * Et vixit
Heber postquam genuit Phaleg, quadrin-
gentis triginta annis: & genuit filios & filias.
* Vixit quoque Phaleg triginta annis, & ge-
nuit Reu. * Vixitque Phaleg postquam ge-
nuit Reu, ducentis nouem annis: & genuit fi-
lios & filias. * Vixit autem Reu triginta duo-
bus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoque

Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem
annis: & genuit filios & filias. * Vixit verò
Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vi-
xitque Sarug postquam genuit Nachor, du-
centis annis: & genuit filios & filias. * Vixit
autem Nachor viginti nouem annis, & ge-
nuit Thare. * Vixitque Nachor postquam
genuit Thare, centum decem, & nouem an-
nis: & genuit filios & filias. * Vixitque Thare
D septuaginta annis, & genuit Abram, Na-
chor, & Aran. * Hæ sunt autem generationes
Thare: Thare genuit Abram, Nachor, &
Aran. Porro Aran genuit Lot. * Mortuusque
est Aran ante Thare patrem suum in terra
natiuitatis suæ in Vr Chaldeenorum. * Duxe-
runt autem Abram & Nachor vxores: no-
men vxoris Abram, Sarai, & nomen vxoris
Nachor, Melcha filia Aran, patris Melchæ, &
patris Iesche. * Erat autem Sarai sterilis, nec
habebat liberos. * Tulit itaque Thare Abram
filium suum, & Lot filium Aran, filium filij
sui, & Sarai nuntiam suam, vxorem Abram filij
sui, & eduxit eos de Vr Chaldeenorũ, vt irent
in terram Chanaan: veneruntque vsque
† Haran, & habitauerunt ibi. * Et facti sunt
dies Thare ducentorum quinque annorum,
& mortuus est in Haran.

CAPVT XII.

*Abram Dei mandato patrem, promissaque ac-
cipiens, patria relicta, comitante Lot, Domino in
Sichem sacrificium inde propter famem Ægyptum
ingressus, vxorem suam vocat sororem: quam in
domum Regis sublatam, postea ditatus recipit.*

DIXIT autem Dominus ad Abram: Egre-
dere de terra tua, & de cognatione tua,
& de domo patris tui, & veni in terram quam
monstrabo tibi. * Faciamque te in gentem
magnam, & benedicam tibi, & magnificabo
nomen tuum, erisque benedictus. * Benedi-
cam benedicentibus tibi, & maledicam maledi-
centibus tibi, atque in te benedicentur
vniuersæ cognationes terræ. * Egressus est ita-
que Abram sicut præceperat ei Dominus,
& iuit cum eo Lot: septuaginta quinque an-
norum erat Abram cum egredieretur de Ha-
ran. * Tulitque Sarai vxorem suam, & Lot fi-
lium fratris sui vniuersamque substantiam
quam possederant, & animas quas fecerant
in Haran: & egressi sunt vt irent in terram
Chanaan. Cumque venissent in eam, per-
transiuit Abram terram vsque ad locum Si-
chem, vsque ad conuallem illustrem: Chana-
neus autem tunc erat in terra. * Apparuit au-
tem Dominus Abram, & dixit ei: † Semini
tuo dabo terram hanc. Qui ædificauit ibi al-
tare Domino, qui apparuerat ei. * Et inde
transgrediens ad montem, qui erat contra
orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum
suum, ab oriente habes Bethel, & ab orien-
te Hai: ædificauit quoque ibi altare Domi-
no, & inuocauit nomen eius. * Perrexitque
Abram vadens, & vltra progrediens ad meri-
diem.

diem. * Facta est autem fames in terra : defecitque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi : prævaluerat enim fames in terra. * Cumque propè esset, ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ : Noui quòd pulchra sis mulier : * & quòd cum viderint Ægyptij, dicturi sunt : Vxor ipsius est : & interficient me, & te referuabunt. * † Dic ergo, obsecro te, quòd soror mea sis : ut benè sit mihi propter te, & viuat anima mea ob gratiam eui. * Cum itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem quòd esset pulchra nimis. * Et nuntiauerunt principes I-haraoni, & laudauerunt eam apud illum : & sublaui est mulier in domù Pharaonis. * Abram verò benè vñ sunt propter illam : fueruntque ei oues, & boues, & asini, & serui & famulæ, & asina & camelæ. * Flagellauit autem Dominus Pharaonè plagis maximis, & domù eius, propter Sarai uxorem Abram. * Vocauitque Pharaon Abram, & dixit ei : Quidnam est hoc quod fecisti mihi : quare non indicasti quòd vxor tua esset ? * Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi in uxorem ? Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam, & vade. * Præcepitque Pharaon super Abram viris : & deduxerunt eum, & uxorem illius, & omnia quæ habebat.

CAPVT XIII.

Abram & Lot Ægyptum egressi, præ nimia opulentia separantur : & Lot Iordanis fines eligens, Abram habitat in terra Chanaan : ubi rursus Dei promissiones de multiplicanda semine, terræque possidenda, accipit.

Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipse & vxor eius, & omnia quæ habebat, & A Lot cum eo, ad Australem plagam. * Erat autem diues valde in possessione auri & argenti. * Reuersusque est per iter, quæ venerat, à meridie in Bethel, vsque ad locum vbi priùs fixerat tabernaculum inter Bethel & Hai : * in loco altaris † quod fecerat priùs, & inuocauit ibi nomen Domini. * Sed & Lot qui erat cum Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, & tabernacula. * Nec poterat eos capere terra, ut habitarent simul : † erat quippe substantia eorum multa, & nequibant habitare communiter. * Vnde & facta est rixa inter pastores gregum Abram & Lot. Eo autem tempore Chanaan & Pherezæus habitabant in terra illa. * Dixit ergo Abram ad Lot : Ne quæso sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos & pastores tuos : fratres enim sumus. * Ecce vniuersa terra coram te est : recede à me, obsecro : si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo : si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergam. * Eleuatis itaque Lot oculis, vidit omnem circa regionem Iordanis, quæ vniuersa irrigabatur, antequam subuerteret Dominus Sodomam & Gomorham, sicut paradisus Domini, & sicut Ægyptus venientibus in Segor. * Elegitque sibi Lot

regionem circa Iordanem, & recessit ab Oriente : diuisique sunt alterutrum à fratre suo. * Abram habitauit in terra Chanaan : Lot verò moratus est in oppidis, quæ erant circa Iordanem, & habitauit in Sodomis. * Homines autem Sodomitæ pessimi erant, & peccatores coram Domino nimis. * Dixitque Dominus ad Abram, postquam diuisus est ab eo Lot : † Leua oculos tuos, & vide à loco, in quo nunc es : ad aquilonem & meridiem, ad orientem & occidentem. * Omnem terram, quam conspicias, tibi dabo & semini tuo vsque in sempiternum. * Faciamque semen tuum sicut puluerem terræ : si quis potest hominum numerare puluerem terræ, semen quoque tuum numerare poterit. * Surge, & perambula terram in longitudine, & in latitudine sua : quia tibi datus sum eam. * Mouens igitur tabernaculum suum Abram, venit & habitauit iuxta conuallem Mambræ, quæ est in Hebron : edificauitque ibi altare Domino.

CAPVT XIV.

Denuntiis quinque Regibus, ac spolatis Sodomis, Lot cum plerisque aliis captiuus ducitur à quatuor Regibus victoribus : quos Abram persecutus, omnes captiuos, spoliaque reduxit : atque benedictione à Melchisedech accepta, cuncta Regi Sodomorum reddidit.

Factum est autem in illo tempore, ut Amraphel Rex Sennaar, & Arioch Rex Pontis, & Chodorlahomor Rex Elamitarum, & Thadal Rex Genium, * inirent bellum contra Bara regem Sodomorum, & contra Bersa regem Gomorrhæ, & contra Sennaab regem Adamæ, & contra Semeher regem Seboim, & contra regem Bala, ipsa est Segor. * Omnes hi conueniunt in vallem Siluestrem, quæ nunc est mare salis. * Duodecim enim annis seruierant Chodorlahomor, & tertio decimo anno recesserunt ab eo. * Igitur quattuordecimo anno venit Chodorlahomor, & reges qui erant cum eo : percusseruntque Raphaim in Astoth carnaim, & Zuzim cum eis, & Emim in Saue Cariathaim, & Chorreos in montibus Seir, vsque ad Campes tria Pharan, quæ est in solitudine. * Reuersique sunt, & venerunt ad fontem Misphtar, ipsa est Cades : & percusserunt omnem regionem Amaleitarum, & Amorrhæum qui habitabat in Asa-fonthamar. * Egrediuntur, res Sodomorum, & rex Gomorrhæ, resque Adamæ, & rex Seboim, nec non & rex Bala, quæ est Segor : & direxerunt aciem contra eos in valle Siluestri. * scilicet aduersus Chodorlahomor regem Elamitarum, & Thadal regem Genium, & Amraphel regem Sennaar, & Arioch regem Pontis : quatuor reges aduersus quinque. * Valis autem Siluestris habebat puteos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, & Gomorrhæ, terga venterunt, cecideruntque ibi : qui remanserant, fugerunt ad montem. * Tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum &

† Inf. 10. h. 12.

† Sup. 12. h. 7. Inf. 15. c. 18. 16. h. 4. Dent. 34. h. 4.

† Sup. 12. h. 7.

† Inf. 36. h. 7.

C 11 C 11 C 11

& Gomorrah, & vniuersa que ad cibum per-
tinent, & abierunt: * nec non & Lot & sub-
stantiam eius, filium fratris Abram, qui habi-
tabat in Sodomis. * Et ecce vnus qui euase-
rat, nuntiavit Abram Hebræo, qui habitabat
in conualle Mambre Amorrhæi, fratris Escol,
& fratris Aner: hi enim pepigerant foedus
cum Abram. * Quod cum audisset Abram,
caput videlicet Lot fratrem suum, numerauit
expeditos, vernaculos suos trecentos decem
& octo, & persecutus est vsque Dan. * Et
diuisis sociis, irruit super eos nocte: percussit
que eos, & persecutus est eos vsque Hoba,
que est ad leuam Damasci. * Reduxitque om-
nem substantiam, & Lot fratrem suum cum
substantia illius, mulieres quoque & popu-
lum. * Egressus est autem rex Sodomorum in
occursum eius, postquam reuersus est à cæde
Chodorlahomor, & regum qui cum eo erant
in valle Saue, que est vallis regis. * † At verò
Melchisedech rex Salem, proferens panem &
vinum, erat enim sacerdos Dei altissimi, * bene-
dixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excel-
so, qui creauit cælum & terram. * & benedi-
ctus Deus excelsus, quo protegente, hostes in
manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex om-
nibus. * Dixit autem rex Sodomorum ad A-
bram: Da mihi animas, cætera tolle tibi. * Qui
respondit ei: Leuo manum meam ad Domi-
num Deum excelsum possessorem cæli & terre,
* quod à filo subregniui vsque ad cori-
giam caligæ, non accipiam ex omnibus que
tua sunt, ne dicas Ego dixi Abram. * excep-
tis his, que comederunt iuuenes, & partibus
vitorum qui venerunt mecum, Aner, Escol,
& Mambre: isti accipient partes suas.

CAPVT XV.

*Deus Abre de posteritate desperanti filium pro-
mittit, cui credens Abram iustificatur; & in
signum promissæ terræ, præscriptum à Domino offert
sacrificium, auditque sua posteritatis futuram pe-
reginationem.*

His itaque transactis, factus est sermo Do-
mini ad Abram per visionem dicens: A
Noli timere Abram, ego protector tuus sum,
& merces tua magna nimis. * Dixitque A-
bram: Domine Deus, quid dabis mihi? ego
vadam absque liberis, & filius procuratoris
domus meæ iste Damascus Eliezer. * Addi-
ditque Abram: Mihi autem non dedisti se-
men: & ecce vernaculus meus, hæres meus
erit. * Statimque sermo Domini factus est ad
eum, dicens: Non erit hic hæres tuus, sed qui
egredietur de utero tuo ipsum habebis hæ-
redem. * Eduxitque eum foras, & ait illi: Sus-
pice cælum, & numera stellas, si potes. Et di-
xit ei: Sic erit semen tuum. * † Credidit A-
bram Deo, & reputatum est illi ad iustitiam.
* Dixit que ad eum: Ego Dominus qui edu-
xi te de Vr Chaldeorum, vt darem tibi terram
istam, & possideres eam. * At ille ait: Domine
Deus, vnde scire possum, quod possessorus sim

eam? * Et respondens Dominus: Sume, inquit,
mihi vaccam triennem, & capram trimam, &
arietem annorum trium, turemque quoque &
columbam. * Qui tollens vniuersa hæc, † di-
uisit ea per medium, & vtrasque partes contra
se alerinfecus posuit: aues autem non diuisit.
* Descenderuntque volucres super cadauera,
& abigebat eas Abram. * Cumque sol occum-
beret, sopor irruit super Abram, & horror ma-
gnus, & tenebrosus inuasit eum. * Diciturque
est ad eum: Scito prenoscens quod † peregrini-
um futurum sit semen tuum in terra non sua,
& subijcient eos seruituti, & affligent qua-
dringentis annis. * Verumtamen gentem,
cui seruiui sunt, ego iudicabo, & post hæc
egredietur cum magna substantia. * Tuau-
tem ibis ad patres tuos in pace, sepulchrum in se-
nectute bona. * Generatione autem quarta
reuerentur huc: necdum enim completæ
sunt iniquitates Amorrhæorum vsque ad præ-
sens tempus. * Cum ergo occubisset sol, facta
est caligo tenebrosa, & apparuit clibanus fu-
mans, & lampas ignis transiens inter diuisio-
nes illas. * In illo die † pepigit Dominus fec-
tus cum Abram, dicens: Semini tuo dabo ter-
ram hanc à fluuio Ægypti vsque ad fluuium
magnum Euphratem. * Cinxerunt & Cenezas
& Cedmonæos, * & Hetæos, & Pherezæos,
& Amorrhæos, & Chanaanæos, & Gergefæos, & Iebusæos.

CAPVT XVI.

*Agar à domina Sarai traditur Abre vxor: qua
ubi concepisset, atque ob id dominam contemneret,
ab illa assilua fugam init, sed iussu Angeli eidem
submissa, parit ismaëlem.*

Igitur Sarai, vxor Abram, non genuerat li-
beros: sed habens ancillam Ægyptiam no-
mine Agar, * dixit marito suo: Ecce conclusit
me Dominus, ne parem, ingredi e ad an-
cillam meam, si fortè saltem ex illa suscipiam
filios. Cùmque ille acquiesceret deprecanti,
* tulit Agar Ægyptiam ancillam suam, post
annos decem quam habitare ceperant in
terra Chanaan: & dedit eam viro suo vxorem.
* Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse
se videns, despexit dominam suam. * Dixit-
que Sarai ad Abram: Iniquè agis contra me:
ego dedi ancillam meam in finem tuum,
que videns quod conceperit, despexit me
& habet, iudicet Dominus inter me & te. * Cui
respondens Abram: Ecce, ait ancilla tua in
manu tua est, vt ere ea vt liber. Affligente igitur
eam Sarai, fugam iniit. * Cùmque inue-
nisset eam angelus Domini iuxta fontem
aque in solitudine, qui est in via Sur in de-
serto, * dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, vn-
de venis? & quò vadis? que respondit: A fa-
cie Sarai domine meæ ego fugio. * Dixitque
Cui angelus Domini: Reuertere ad dominam
tuam, & humiliare sub manu illius. * Et rur-
sum: Multiplicans, inquit, multiplicabo se-
men tuum, & non numerabitur pæ multitu-
dine

† Ier.
34. 4. 18.

† Ab. 7. 6

† Sup. 15.
6. 7. 13. 4.
11.
Inf. 16. 4. 4.
Dicit. 34.
6. 4.
1. 2. 9.
f. 16.
3. Reg. 4.
6. 2. 1.

† Hebr. 7.
6. 1.

† Rom. 4. 3.
18.

† Rom. 4.
1. 1.
Gal. 3. 6.
1. 6. 23.

dine. * Ac deinceps : Eece, ait, concepisti, & paries filium: vocabisque nomen eius Ismael, eo quod audierit Dominus afflictionem tuam. * Hic erit ferus homo, manus eius contra omnes & manus omnium contra eum: & regione vniuersorum fratrum suorum fructus tabernacula. * Vocauit autem nomen Domini qui loquebatur ad eam: Tu Deus qui vidisti me. Dixit enim: Profecdo hic vidi posteriora vidensis me. * Propterea appellauit puteum illum, Puteum viuentis & vidensis me. Ipse est inter Cades & Barad. * Peperitque Agar Abrahæ filium: qui vocauit nomen eius Ismael. * Octoginta & sex annorum erat Abraham quando peperit ei Agar Ismaelem.

In 14. g.
62.

CAPVT XVII.

Abra repetuntur promissiones, ipsius, & Sarai nomina immutantur, circumcisio præcipitur, filius ex Sara promittitur: una cum successu Ismaelis, & Abraham circumcissionis præceptum exequitur.

Postquam verò nonaginta & nouem annorum esse ceperat, apparuit ei Dominus: dixitque ad eum: Ego Deus omnipotens: ambula coram me, & esto perfectus. * Ponamque fructus meum inter me & te, & multiplicabo te vehementer nimis. * Cecidit Abraham pronus in faciem. * Dixitque ei Deus: Ego sum, & pactum meum tecum, & erisque pater multarum gentium. * Nec vltra vocabitur nomen tuum Abram: sed appellaberis Abraham: quia patrem multarum gentium constitui te. * Faciamque te crescere vehementissimè, & ponam te in gentibus, regesque ex te egredientur. * Et statum pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis, fredere sempiterno: vt sis Deus tuus, & seminis tui post te. * Dabóque tibi & semini tuo terram peregrinationis tue; omnem terram Chanaan in possessionem æternam, eróque Deus eorum. * Dixit iterum Deus ad Abraham: & tu ergo custodis pactum meum, & semen tuum post te in generationibus suis. * Hoc est pactum meum quod obseruabitis inter me & vos, & semen tuum post te: Circumciderit ex vobis omne masculinum: & circumcideris carnem præputij vestri, vt sit in signum fœderis inter me & vos. * Infans octo dierum circumciderit in vobis, omne masculinum in generationibus vestris: tam vernaculus, quam empitijs circumciderit, & quicumque non fuerit de stirpe vestra: * erique pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. * Masculus, cuius præputij caro circumcisa non fuerit, delebitur anima illa de populo suo: quia pactum meum irritum fecit. * Dixit quoque Deus ad Abraham: Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai, sed Saram. * Et benedicam ei, & ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum, erique in nationes, & reges populum orientur ex eo.

† Gen. 44.
6. 10.
Rom. 4. 6.
17.

† Gen. 7. 4.
8.

† Gen. 14. 6.
3.
Luc. 11. 31.
Rom. 4.
11.

* Cecidit Abraham in faciem suam, & risit, dicens in corde suo: Putasne centenario nascetur filius? & Sara nonagenaria pariet? Dixitque ad eum: Vtinam Ismael viuat coram te. * Et ait Deus ad Abraham: & Sara vxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac, & constituam pactum meum illi in fructus sempiternum, & semini eius post eum. * Super Ismael quoque exaudii te: ecce, benedicam ei, & augebo & multiplicabo eum valde: duodecim duces generabit, & faciam illum in gentem magnam. * Pactum verò d meum statum ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno altero. * Cúmque finitus esset sermo loquentis, cum eo, ascendit Deus ad Abraham. * Tulit autem Abraham Ismael filium suum, & omnes vernaculos domus sue: vniuersosque quos emerat, cunctos mares ex omnibus viris domus sue: & circumcidit carnem præputij eorum statim in ipsa die, sicut præceperat ei Deus. * Abraham nonaginta & nouem erat annorum quando circumcidit carnem præputij sui. * Et Ismael filius tredecim annos impleuerat tempore circumcissionis sue. * Eadem die circumcissus est Abraham & Ismael filius eius. * Et omnes viri domus illius, tam vernaculi, quam empirij & alienigenæ pariter circumcisi sunt.

CAPVT XVIII.

Angeli ab Abraham hospitio suscepti, filium ex Sara promittunt: qua ob id videns, corrigitur. Sodomorum excessus prædictur, pro quibus Abraham sapienti deprecatur.

Apparuit autem ei Dominus in conualle Mambræ sedenti in ostio tabernaculi sui, in ipso seruire diei. * Cúmque eleuasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes prope eum: quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi, & adorauit in terram. * Et dixit: Domine, si inueni gratiam in oculis tuis, ne transcas seruum tuum: sed offeram pauxillum aque, & lauare pedes vestros, & requiescite sub arbore. * Ponamque buccellam panis, & confortate cor vestrum, postea transibitis: idcirco enim declinasti ad seruum vestrum. Qui dixerunt: Fac vt locutus es. * Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitque ei: Accelera, tria fana simile commisce, & fac subcinericios panes. * Ipse verò ad armentum cucurrit, & tulit inde vitulum tenerimum & optimum, deditque pueri: qui festinauit & coxit illum. * Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum quem coxerat, & posuit coram eis, ipse verò stabat iuxta eos sub arbore. * Cúmque comedissent, dixerunt ad eum: Vbi est Sara vxor tua? ille respondit: Ecce in tabernaculo est. * Cui dixit: Reuertens veniam ad te tempore isto, via comite, & habebis filium Sara vxor tua. Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi. * Erant autem

† Gen. 17.
c. 19.
Inf. 11.
a. 11.
Rom. 9. 31.

CAPITULUM XIX.

Lot, Angelis hospitio susceptis, à Sodomitis vim patitur: cum uxore & utraque filia à Sodomitis ereptis incendio, uxorem in via amisit: tandemque inebriatus, cum utraque filia incestum ignorans commisit, unde oram habuerunt Moabita & Ammonita.

VENERUNTQUE duo Angeli Sodomam ^{Heb. 15:}
vespere, & sedente Lot in foribus ciui-^{a. 2.}
tatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & iuit
obiit eis, adorauitque pronus in terram,
& dixit: Obsecro, domini, declinate in do-
mum pueri vestri, & manete ibi: lauate pedes
vestros, & manè proficiscimini in viam ves-
tram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea
manebimus. * Compulit illos oppidò vt di-
uerterent ad eum: & ingressique domum il-
lius fecit conuiuium, & coxit azyma: & come-
derunt. * Prius autem quam irent cubitum,
viri ciuitatis vallauerunt domum à puero vs-
que ad senem, omnis populus simul. * Voca-
ueruntque Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt viri
qui introierunt ad te nocte? educ illos huc,
& cognoscamus eos. * Egressus ad eos Lot,
post tergum occludens ostium, ait: * Nolite,
quæso, fratres mei, nolite malum hoc facere.
* Habeo duas filias, quæ necdum cognoue-
runt virum: educam eas ad vos, & abutimini
eis sicut vobis placuerit, dummodò viris istis
nihil mali faciatis, quia ingressi sunt sub vin-
bra culminis mei. * At illi dixerunt: Recede
illuc: Et rursus: Ingressus es, inquit, vt
aduena; numquid vt iudices te? ergo ipsum
magis quam hos affligemus. * Vique facie-
bant Lot vehementissime: iamque propè
erat vt effringerent fores. * Et ecce miserunt
manum viri, & introduxerunt ad se Lot, clau-
seruntque ostium. * & eos, qui foris erant,
percusserunt cæcitare à minimo vsque ad
maximum, ita vt ostium inuenire non pos-
sent. * Dixerunt autem ad Lot: Habes hic
quempiam tuorum? generum, aut filios, aut
filias, omnes, qui tui sunt, educ de vrbe hac:
* delebimus enim locum istum, eò quòd in-
creuerit clamor eorum coram Domino, qui
misit nos vt perdamus illos. * Egressus ita-
que Lot, locutus est ad generos suos qui ac-
cepturi erant filias eius, & dixit: Surgite egre-
dimini de loco isto: quia delebit Dominus
ciuitatem hanc. Et visus est eis quasi ludens
loqui. * Cùmque esset manè, cogeabant
eum Angeli, dicentes: Surge, tolle vxorem
tuam, & duas filias quas habes: ne & tu pa-
rieris perire in scelere ciuitatis. * Dissimulan-
do illo, apprehenderunt manum eius, & ma-
num vxoris, & duarum filiarum eius, eò
quòd parceret Dominus illi. * Et duxerunt-
que eum, & posuerunt extra ciuitatem: ibi-
que locuti sunt ad eum, dicentes: Salua ani-
mam tuam: noli respicere post tergum, nec stes
in omni circà regione: sed in monte saluum
te fac, ne & tu simul percas. * Dixitque Lot
ad

autem ambo fenes, prouelteque ætatis, &
desierant Saræ fieri muliebria. * Quæ risit
occulte, dicens: Postquam consensui, & domini
operam meus vetulus est, voluptati operam
dabo? * Dixit autem Dominus ad Abraham:
Quare risit Sara, dicens: Num verè paritura
sum anus? * Numquid Deo quidquam est
difficile? iuxta condicium reuertat ad te hoc
eodem tempore, vita comite, & habebit Sara
filium. * Negauit Sara dicens, non risi: ti-
more perterrita. Dominus autem: Non est,
inquit, ita: sed risisti. * Cum ergo surrex-
issent inde viri, dixerunt oculis contra So-
domam: & Abraham simul gradiebatur, de-
ducens eos. * Dixitque Dominus: Num ce-
lare potero Abraham quæ gesturus sum:
cùm finitus sit in gentem magnam, ac ro-
bustissimam, & BENEDICENDÆ sint in illo
omnes nationes terræ? * Scio enim quòd
præceperis sit filiis tuis, & domui suæ post
se, vt custodiant viam Domini, & faciant iu-
dicium & iustitiam: vt adducat Dominus
propter Abraham omnia quæ locutus est ad
eum. * Dixit itaque Dominus: Clamor So-
domorum & Gomorrhæ multiplicans est,
& peccatum eorum aggravatum est nimis.
* Descendam & videbo, vtrum clamorem
qui venit ad me, opere compleuerint: an
non est ita, vt sciam. * Conuerteruntque se
inde, & abierunt Sodomam: Abraham verò
adhuc stabat coram Domino. * Et appropin-
quans ait: Numquid perdes iustum cum im-
pio? * Si fuerint quinquaginta iusti in ciui-
tate, peribunt simul? & non parces loco illi
propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo?
* Abiit à te, vt rem hanc facias, & occidas i-
ustum cum impio, fiatque iustus sicut impius,
non est hoc tuum: qui iudicas omnem ter-
ram, nequaquam facies iudicium hoc. * Di-
xitque Dominus ad eum: Si inuenero Sodo-
mis quinquaginta iustos in medio ciuitatis,
dimittam omni loco propter eos. * Respon-
densque Abraham ait: Quia semel cepi, lo-
quar ad Dominum meum, cùm sim pulvis &
cinis. * Quid si minus quinquaginta iusti,
quinque fuerint? delebis, propter quadragin-
ta quinque, vniuersam urbem? Et ait: Non
delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque.
* Rursumque locutus est ad eum: Sin autem
quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies?
Ait: Non percutiam propter quadraginta.
* Ne quæso, inquit, indigneris Domine si lo-
quar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta? Re-
pondit: Non faciam, si inuenero ibi triginta.
* Quia semel, ait cepi, loquar ad Dominum
meum: Quid si ibi inuenti fuerint viginti? Ait:
Non interficiam propter viginti. * Obsecro,
inquit, ne irascaris Domine, si loquar adhuc
semel: Quid si inuenti fuerint ibi decem? Et
dixit: Non delebo propter decem. * Abiitque
Dominus, postquam cessauit loqui ad Abra-
ham: & ille reuersus est in locum suum.

Sup. 18.
4. 1.
Inf. 22. d.
10.

† 1. Pet. 2.
6. 2.

† 1. Sep. 19.
6. 16.

† Sup. 10.
6. 6.

ad eos: Queso Domine mi, * quia inuenit
 seruus tuus gratiam coram te, & magnifica-
 sti misericordiam tuam quam fecisti mecum,
 ut saluares animam meam, nec possum in
 monte saluari, ne forte apprehendat me ma-
 lum, & moriar: * Est ciuitas haec iuxta, ad
 quam possum fugere, parua, & saluator in
 ea: numquid non modica est, & uiuet anima
 mea? * Dixitque ad eum: Ecce etiam in hoc
 suscepi preces tuas, ut non subuertam urbem
 pro qua locutus es. * † Estina & saluare ibi
 quia non potero facere quidquam donec in-
 grediari illuc. Idcirco uocatum est nomen
 urbis illius Segor. * Sol egressus est super ter-
 ram, & Loc ingressus est Segor. * † Igitur
 Dominus pluit super Sodomam & Gomor-
 rham sulphur & ignem à Domino de caelo:
 * & subuerit ciuitates has, & omnem circa
 regionem, uniuersos habitantes urbium, &
 cuncta terrae uirentia. * † Respiciensque
 uxor eius post se, uersa est in stagnum salis.
 * Abraham autem confurgens manē, ubi ste-
 terat † prius cum Domino, * intuius est So-
 domam & Gomorram, & uniuersam ter-
 ram regionis illius: uidique ascendentem
 fauillam de terra quasi fornacis fumum.
 * Cum enim subuerteret Deus ciuitates re-
 gionis illius, recordatus Abraham, liberauit Lot
 de subuersione urbium in quibus habitaue-
 rat. * Ascenditque Lot de Segor, & mansit
 in monte, dux quoque filiae eius cum eo (ti-
 muerat enim manere in Segor) & mansit in
 spelunca ipse, & dux filiae eius cum eo. * Di-
 xitque maior ad minorem: Pater noster se-
 nex est, & nullus virorum remansit in terra
 qui possit ingredi ad nos iuxta morem uniuersae
 terrae. * Veni, inebriemus cum uino, dor-
 miamusque cum eo, ut seruire possimus ex
 patre nostro semen. * Dederunt itaque patri
 suo bibere uinum nocte illa. Et ingressa est
 maior, dormiuique cum patre: at ille non
 sensit, nec quando accubuit filia, nec quando
 surrexit. * Altera quoque die dixit maior ad
 minorem: Ecce dormiui heri cum patre
 meo, domus ei bibere uinum etiam hac no-
 cte, & dormies cum eo, ut saluemus semen de
 patre nostro. * Dederunt etiam & illa nocte
 patri suo bibere uinum, ingressaque minor fi-
 lia, dormiuit cum eo: & ne tunc quidem sen-
 sit quando concubuerit, vel quando illa sur-
 rexit. * Conceperunt ergo dux filiae Lot de
 patre suo. * Peperitque maior filium, & vo-
 cauit nomen eius Moab: ipse est pater Moa-
 bitarum usque in praesentem diem. * Minor
 quoque peperit filium, & uocauit nomen eius
 Ammon, id est, filius populi mei: ipse est pa-
 ter Ammonitarum usque hodie.

CAPVT XX.

*Abraham in Geraris peregrinanti uxor à rege
 tollitur; quae ad Domini iussum cum magnis donis
 intacta redditur, & Abraham orante salus do-
 mini regis restituitur.*

Profectus inde Abraham in terram au-
 stralem, habitauit inter Cades & Sur: &
 peregrinatus est in Geraris. * Dixitque de
 Sara uxore sua, Soror mea est. Misit ergo
 Abimelech rex Gerar, & tulit eam. * Venit
 autem Deus ad Abimelech per somnium no-
 ctis, & ait illi: En morieris propter mulierem
 quam tulisti: habet enim virum. * Abimelech
 uero non tetigerat eam, & ait: Domine,
 num gentem ignorantem & iustum in-
 terficies? * Nonne ipse dixit mihi: Soror mea
 est: & ipsa ait: Frater meus est? in simplici-
 tate cordis mei, & munditia manuum mea-
 rum, feci hoc, * Dixitque ad eum Deus: Et
 ego scio quòd simplici corde feceris: & ideo
 custodiui te ne peccares in me, & non di-
 misisti uirum tuum. * Nunc ergo redde
 uiro suo uxorem, quia propheta est: & ora-
 bit pro te, & uiues: si autem nolueris redde-
 re, scito quòd morte morieris tu, & omnia
 quae tua sunt. * Statimque de nocte confur-
 gens Abimelech, uocauit omnes seruos suos:
 & locutus est uniuersa uerba haec in auribus
 eorum, timueruntque omnes uiri valde. * Vo-
 cavit autem Abimelech etiam Abraham, &
 dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauim-
 us in te, quia induxisti super me & super
 regnum meum peccatum grande? quae non
 debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumque
 expostulans, ait: Quid uidisti, ut hoc faceres?
 * Respondit Abraham: Cogitavi mecum, di-
 cens: Fortitan non est timor Dei in loco isto:
 & interficient me propter uxorem meam:
 * alius autem & † uerè soror mea est, filia pa-
 tris mei, & non filia maris mei, & duxi eam
 in uxorem. * Postquam autem eduxit me
 Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc
 † misericordiam facies mecum: In omni loco,
 ad quem ingredierim, dicis quòd frater tuus
 sum. * Tulit igitur Abimelech oues & boues,
 & seruos & ancillas, & dedit Abraham: red-
 didique illi Saram uxorem suam, * & ait: Ter-
 ra coram uobis est, ubicumque tibi placuerit
 habita. * Saræ autem dixit: Ecce mille argen-
 teos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in uelamen
 oculorum ad omnes qui tecum sunt, & quo-
 cumque perrexeris: mementoque te depre-
 hensam. * Orante autem Abraham, sanauit
 Deus Abimelech & uxorem, ancillaeque eius,
 & pepererunt: * concluderetatenim Dominus
 omnem uulnam domus Abimelech propter
 Saram uxorem Abrahae.

CAPVT XXI.

*Nascitur Isaac, & ablatus, Isaac uerò cum
 matre domo pellitur in desertum uolens. Abimelech
 cum Abraham fœdus medio iuramento percipit.*

Visitauit autem Dominus Saram sicut † † Sup. 17.
 A promiserat: & impleuit quae locutus est. † 19. 11.
 * Conceptaque & † peperit filium in senectute. † Gal. 4.
 3 te suae tempore quo praedixerat ei Deus. * Vo- † Heb. 11.
 cavitque Abraham nomen filij sui, quem ge- † 12.
 4 nuit ei Sara Isaac: & circumcidit eum octauo
 die,

† Sup. 17. d. 10. *Gen. 12. 1.* die, sicut † præceperat ei Deus: * cum centum esset annorum: hac quippe ætate parris, nanus est Isaac. * Dixitque Sara: Risum fecit mihi Deus: quicunque audierit, corridebit mihi. * Rursusque ait: Quis auditorum crederet Abraham, quod Sara lactaret filium, quem peperit ei iam sen? * Crevit igitur puer & ablactans est: fecitque Abraham grande conviviū in die ablactationis eius. * Cumque vidisset Sara filium Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: * † Ellice ancillam hanc, & filium eius: non enim erit hæres filius ancille cum filio meo Isaac. * Durè accepit hoc Abraham pro filio suo: * Cui dixit Deus: Non tibi videatur asperum super puero, & super ancilla tua: omnia que dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia † in Isaac vocabitur tibi semen. * Sed & filium ancille faciam in gentem magnam, quia semen tuum est. * Surrexit itaque Abraham manē, & tollens panem & vitem aquæ, imposuit scapulis eius, tradiditque puerum, & dimisit eam. Que cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee. * Cumque consumpta esset aqua in vere, abiecit puerum subter vnam arborum, quæ ibi erant. * Et abiit, seditque ē regione procul quantum potest arcus iacere, dixit enim: Non videbo morientem puerum: & sedens contra, levavit vocem suam & fleuit. * Exaudivit autem Deus vocem pueri: vocavitque Angelus Dei Agar de cælo, dicens: Quid agis Agar? noli timere; exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. * Aperuitque oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abiit, & implevit vitem, deditque puero bibere. * Er fuit cum eo: qui crevit, & moratus est in solitudine, factusque est iuvenis sagittarius. * Habituavitque in deserto Pharan, & accepit illi marer suā uxorem de terra Ægypti. * Eodem tempore dixit Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius, ad Abraham: Deus tecum est in vniuersis quæ agis. * Iura ergo per Deum, ne noceas mihi, & posteris meis, stirpique mee: sed iuxta misericordiam, † quam feci tibi, facies mihi, & terre in qua versatus es advena. * Dixitque Abraham: Ego iurabo. * Et increpauit Abimelech propter puteum aquæ quem vi abstulerant serui eius. * Responditque Abimelech: Nescivi quis fecerit hanc rem: sed & tu non indicasti mihi, & ego non audiui præter hodie. * Tulit itaque Abraham oves & boues, & dedit Abimelech: percusseruntque ambo fœdus. * Et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum. * Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum? At ille: Septem, inquit, agnas accipies de manu mea: vt sint mihi in testimonium, quoniam ego vdi putem iuratum. * Idcirco vocatum est locus ille Bersabee: quia ibi vterque

31 iuravit. * Et inierunt fœdus pro puteo iuramenti. * Surrexit autem Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius, & reuertique sunt in terram Palestinorum. Abraham verò plantauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi nomen Domini Dei æterni. * Et fuit colonus terræ Palestinorum diebus multis.

C A P V T XXII.

Fides & obedientia Abraham in filij sui præcepta immolatione probatur, sed & ipsius immolatione prohibetur, promissionesque ei confirmantur: & filij Nacbor fratris Abraham numerantur.

1 **Q**Uæ postquam gesta sunt, † tentauit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. 2 * Ait illi: Tolle filium tuum vnguentum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis: atque ibi offersce eum in holocaustum super vnum montium quem monstrauero tibi. 3 * Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit alium suum: ducens secum duos iuvenes, & Isaac filium suum: Cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quem præceperat ei Deus. 4 * Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit locum procul: * dixitque ad pueros suos: Expectate hic cum aſino: ego & puer illuc vsque properantes, postquam adorauerimus, reuertemur ad vos. 5 * Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse verò portabat in manibus ignem & gladium. Cumque duo pergerent simul, * dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis &igna: vbi est victima holocausti? * Dixit autem Abraham: Deus prouidebit sibi victimam holocausti, fili mi. 6 * Gebant ergo pariter, & venerunt ad locum quem ostenderat ei Deus, in quo ædificauit altare, & desuper ligna composuit: cumque alligasset Isaac filium suum: posuit eum in altare super struem lignorum. 7 * Extenditque manum, & arripuit gladium, vt immolaret filium suum. * Et ecce Angelus Domini de cælo clamauit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. * Dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognoui quod times Deum, & non peperisti filio vnguento tuo propter me. 8 * Leuauit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inſit vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. 9 * Appellauitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde vsque hodie dicitur, monee Dominus videbit. 10 * Vocauit autem Angelus Domini Abraham secundò de cælo, dicens: * † Per mem ipsum iuravi, dixit Dominus: quia fecisti hanc rem, & non perperisti filio tuo vnguento propter me. 11 * benedicisti tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellæ cæli, & velut arenam quæ est in litore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum

† Gen. 22. d. 12. *Gen. 22. d. 12.*

10. d. 12.

† Gen. 22. d. 12. *Gen. 22. d. 12.*

ad eos: Queso Domine mi, * quia inuenit
 seruus tuus gratiam coram te, & magnifica-
 sti misericordiam tuam quam fecisti mecum,
 ut saluares animam meam, nec possum in
 monte saluari, ne forte apprehendas me ma-
 lum, & moriar: * Est ciuitas haec iuxta, ad
 quam possum fugere, parua, & saluabor in
 ea: numquid non modica est, & uiuet anima
 mea? * Dixitque ad eum: Ecce etiam in hoc
 suscepi preces tuas, ut non subueriam urbem
 pro qua locutus es. * † Festina & saluare ibi:
 quia non potero facere quidquam donec in-
 grediaris illuc. Idcirco uocatum est nomen
 urbis illius Segor. * Sol egressus est super ter-
 ram, & Lot ingressus est Segor. * † Igitur
 Dominus pluit super Sodomam & Gomor-
 tham sulphur & ignem à Domino de celo:
 * & subuerit ciuitates has, & omnem circa
 regionem, uniuersos habitatores urbium, &
 cuncta terrae uirentia. * † Respicientesque
 vxor eius post se, versa est in stauum salis.
 * Abraham autem confurgens manè, ubi ste-
 terat † pius cum Domino, * intus est So-
 domam & Gomortham, & uniuersam tetra-
 m regionis illius: uiditque ascendentem
 fauillam de terra quasi fornacis fumum.
 * Cum enim subuerteret Deus ciuitates re-
 gionis illius, recordatus Abraham, liberauit Lot
 de subuersione urbium in quibus habitauit.
 * Ascenditque Lot de Segor, & mansit
 in monte, dux quoque filiae eius cum eo (ti-
 muerat enim manere in Segor) & mansit in
 spelunca ipse, & dux filiae eius cum eo. * Di-
 xitque maior ad minorem: Pater noster fe-
 nex est, & nullus virorum remansit in terra
 qui possit ingredi ad nos iuxta morem uiuet-
 is terrae. * Veni, inebriemus cum uino, do-
 miariusque cum eo, ut sensare possimus ex
 patre nostro semen. * Dederunt itaque patri
 suo bibere uinum nocte illa. Et ingressa est
 maior, dormiuitque cum patre: at ille non
 sensit, nec quando accubuit filia, nec quando
 surrexit. * Altera quoque die dixit maior ad
 minorem: Ecce dormiui heri cum patre
 meo, demus ei bibere uinum etiam hac no-
 cte, & dormies cum eo, ut saluemus semen de
 patre nostro. * Dederunt etiam & illa nocte
 patri suo bibere uinum, ingressaque minor fi-
 lia, dormiuit cum eo: & ne tunc quidem sen-
 sit quando concubuerit, vel quando illa sur-
 rexit. * Conceperunt ergo dux filiae Lot de
 patre suo. * Peperitque maior filium, & vo-
 cauit nomen eius Moab: ipse est pater Moa-
 bitarum usque in praesentem diem. * Minor
 quoque peperit filium, & uocauit nomen eius
 Ammon, id est, filius populi mei: ipse est pa-
 ter Ammonitarum usque hodie.

CAPVT XX.

*Abraham in Geraris peregrinatus uxor à rege
 tollitur: quae ad Domini iussum cum magnis donis
 intacta redditur, & Abraham exante saluo do-
 minus regis restituitur.*

Profectus inde Abraham in tetramau-
 stralem, habitauit inter Cades & Sur: &
 peregrinatus est in Geraris. * Dixitque de
 Sara uxore sua, Soror mea est. Misit ergo
 Abimelech rex Gerar, & tulit eam. * Venit
 autem Deus ad Abimelech per somnium no-
 cte, & ait illi: En moteris propter mulierem
 quam tulisti: habet enim virum. * Abime-
 lech uero non tetigerat eam, & ait: Domi-
 ne, num gentem ignorantem & iustam in-
 terficiēs? * Nonne ipse dixit mihi: Soror mea
 est: & ipsa ait: Frater meus est? in simplici-
 tate cordis mei, & munditia manuum mea-
 rum, feci hoc. * Dixitque ad eum Deus: Et
 ego scio quòd simplici corde feceris: & ideo
 custodiui te ne peccares in me, & non di-
 misi ut tangeres eam. * Nunc ergo redde
 viro suo uxorem, quia propheta est: & ora-
 bit pro te, & uiues: si autem nolueris redde-
 re, scito quòd morte morieris tu, & omnia
 quae tua sunt. * Sciamque de nocte confur-
 gens Abimelech, uocauit omnes seruos suos:
 & locutus est uniuersa uerba haec in auribus
 eorum, timueruntque omnes viri valde. * Vo-
 cauit autem Abimelech etiam Abraham, &
 dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauim-
 us in te, quia induxisti super me & super
 regnum meum peccatum grande? quae non
 debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumque
 expositulans, ait: Quid uidisti, ut hoc faceres?
 * Respondit Abraham: Cogitauit mecum, di-
 cens: orsit non est timor Dei in loco istos-
 & interficiens me propter uxorem meam:
 * alius autem & † uerè soror mea est, filia pa-
 tris mei, & non filia matris meae, & duxi eam
 in uxorem. * Postquam autem eduxit me
 Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc
 † misericordiam facies mecum: In omni loco,
 ad quem ingredieris, dices quòd frater tuus
 sum. * Tulit igitur Abimelech oues & boues,
 D & seruos & ancillas, & dedit Abraham: red-
 diditque illi Saram uxorem suam, * & ait: Ter-
 ra coram uobis est, ubicumque tibi placuerit
 habita. * Saræ autem dixit: Ecce mille argen-
 teos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in uelamen
 oculorum ad omnes qui tecum sunt, & quo-
 cumque perrexeris: mementoque te depre-
 hensam. * Orante autem Abraham, sanauit
 Deus Abimelech & uxorem, ancillaeque eius,
 & pepererunt: * concluderant enim Dominus
 omnem uuluum domus Abimelech propter
 Saram uxorem Abraham.

CAPVT XXI.

*Nascitur Isaac, & ablatus est: Ismael uero cum
 matre domo pellitur in desertum uenturus. Abimelech
 cum Abraham factus medio iuramento percussit.*

Visitauit autem Dominus Saram sicut † & †
 promiserat: & impleuit quae locutus est.
 * † Concepitque & † peperit filium in senectute
 te sua, tempore quo praxiderat ei Deus. * Vo-
 cauitque Abraham nomen filij sui, quem ge-
 nuit ei Sara Isaac: * & circumcidit eum octauo
 die,

† Sup. 17.
d. 10.
Adarib. 1.
a. 2. v

die, sicut † praeceperat ei Deus : * cum cen-
tum esset annorum : hac quippe aetate patri-
nus est Isaac. * Dixitque Sara : Risum fe-
cit mihi Deus : quicumque audierit, corri-
debit mihi. * Rursumque ait : Quis audien-
rum crederet Abraham, quod Sara lactaret
filium, quem peperit ei iam seni ? * Crevit
igitur puer & ablactatus est : fecitque Abra-
ham grande conuiuium in die ablactationis
eius. * Cumque vidisset Sara filium Agar
Aegyptie ludentem cum Isaac filio suo, dixit
ad Abraham : * † Eieice ancillam hanc, & fi-
lium eius : non enim erit haeres filius ancillae
cum filio meo Isaac. * Durè accepit hoc
Abraham pro filio suo : * Cui dixit Deus :
Non tibi videatur asperum super puero, & B
super ancilla tua : omnia quae dixerit tibi Sara,
audi vocem eius : quia † in Isaac vocabitur ti-
bi semen. * Sed & filium ancillae faciam in
gentem magnam, quia semen tuum est. * Sur-
rexit itaque Abraham mane, & tollens panem
& vitem aquae, imposuit scapulae eius, tradi-
ditque puerum, & dimisit eam. Quae cum abis-
set, errabat in solitudine Bersabee. * Cumque
consumpta esset aqua in vte, abiicit puerum
subter vnam arborum, quae ibi erant. * Et abiit,
seditque † e regione procul quantum potest
arcus iacere, dixit enim : Non videbo mo-
rientem puerum : & sedens contra, leuauit
vocem suam & fleuit. * Exaudivit autem Deus
vocem pueri : vocauitque Angelus Dei Agar
de caelo, dicens : Quid agis Agar : noli time-
re ; exaudivit enim Deus vocem pueri de lo-
co in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene
manum illius : quia in gentem magnam fa-
ciat eum. * Aperuitque oculos eius Deus :
quae videns puteum aquae, abiit, & implevit
vitem, deditque puero bibere. * Et fuit cum
eo : qui crevit, & morans est in solitudine, fi-
ctusque est iuuenis sagittarius. * Habitauit-
que in deserto Pharan, & accepit illi mater
sua uxorem de terra Aegypti. * Eodem tem-
pore dixit Abimelech, & Phicol princeps
exercitus eius, ad Abraham : Deus tecum est
in vniuersis quae agis. * Iura ergo per Deum,
ne noceas mihi, & posteris meis, stirpique
meae : sicut iuxta misericordiam, † quam feci
tibi, facies mihi, & terrae in qua versatus es
aduena. * Dixitque Abraham : Ego iurabo.
* Et increpauit Abimelech propter puteum
aquae quem vi abstulerant ferui eius. * Ref-
ponditque Abimelech : Nesciui quis fecerit
hanc rem : sed & tu non indicasti mihi, &
ego non audiui praeter hodie. * Tulit itaque
Abraham oves & boues, & dedit Abime-
lech : percusseruntque ambo fœdus. * Et sta-
tuit Abraham septem agnas gregis seorsum.
* Cui dixit Abimelech : Quid sibi volunt
septem agnae istae, quas stare fecisti seorsum ?
* At ille : Septem, inquit, agnas accipies de
manu mea : vt sint mihi in testimonium, quo-
niam ego fodi puteum istum. * Idcirco voca-
tus est locus ille Bersabee : quia ibi vterque

† Gal. 4
d. 30.

† Rom. 9.
b. 7.
Heb. 11.
d. 18.

† Sup. 10.
d. 13.

32 iurauit. * Et inierunt fœdus pro puteo iura-
33 menti. * Surrexit autem Abimelech, & Phi-
col princeps exercitus eius, reuertique sunt
in terram Palaestinarum. Abraham verò plan-
tauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi no-
men Domini Dei aeterni. * Et fuit colonus
34 terrae Palaestinarum diebus multis.

CAPVT XXII

*Fides & obedientia Abraham in filij sui precepta
immolatione probatur, sed ab ipsius immolatione
prohibetur, promissionesque ei confirmantur : & filij
Na'hor fratris Abraham numerantur.*

1 QVae postquam gesta sunt, † tenuit
A Deus Abraham, & dixit ad eum : Abra-
ham, Abraham. At ille respondit : Adsum.
2 * Ait illi : Tolle filium tuum vnigenitum,
quem diligis, Isaac, & vade in terram visio-
nis : atque ibi offeres eum in holocaustum
super vnum montium quem monstrauero
3 tibi. * Igitur Abraham de nocte conuersus,
strauit alium suum : ducens secum duos iu-
4 uenes, & Isaac filium suum : Cumque conci-
disset ligna in holocaustum, abiit ad locum
quem praeceperat ei Deus. * Die autem tertio,
5 eleuatis oculis, vidit locum procul : * dixit-
que ad pueros suos : Expectate hic cum asino :
ego & puer illuc vsque properantes,
postquam adorauerimus, reuertemur ad vos.
6 * Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit
B super Isaac filium suum : ipse verò portabat
in manibus lignum & gladium. Cumque duo
7 pergerent simul, * dixit Isaac patri suo : Pa-
ter mi. At ille respondit : Quid vis fili ? Ecce,
inquit, ignis & ligna : vbi est victima holo-
8 causti ? * Dixit autem Abraham : Deus pro-
uidebit sibi victimam holocausti, fili mi. Per-
9 gebant ergo pariter, & venerunt ad locum
quem ostenderat ei Deus, in quo aedifica-
uit altare, & desuper ligna composuit : cum-
que alligasset Isaac filium suum : posuit eum
10 in altare super struem lignorum. * Extendit-
que manum, & arripuit gladium, vt immo-
11 laret filium suum. * Ecce Angelus Domi-
ni de caelo clamauit, dicens : Abraham,
12 Abraham. Quò respondit : Adsum. * Dixit-
C que ei : Non extendas manum tuam super
puerum, neque facias illi quidquam : nunc
cognoui quod times Deum, & non peperci-
13 sti vnigenito filio tuo propter me. * Leua-
uit Abraham oculos suos, viditque post ter-
gum arietem fixum vepres haerentem corni-
bus, quem assumens obtulit holocaustum pro
14 filio. * Appellauitque nomen loci illius, Do-
minus videt. Vnde vsque hodie dicitur.
15 monte Dominus videbit. * Vocauit autem
Angelus Domini Abraham secundò de ce-
16 lo, dicens : * † Per memetipsum iurauit, dixit
Dominus : quia fecisti hanc rem, & non pe-
17 percisti filio tuo vnigenito propter me : * be-
D nedicti tibi, & multiplicabo semen tuum sicut
stellas caeli, & velut arenam quae est in liore
maris : possidebit semen tuum portas inimico-
rum

† Iudic. 8.
c. 11.
Heb. 11.
d. 19.

1er. 1. d.
11.

† Ier. 14.
d. 9.
Luc. 1. d. 73.
Ezech. 46.
d. 31.
Heb. 6. d.
11. d. 17.
1. Mark. 6.
f. 31.

† Sup. 13.
a. 1. 18. b.
11.
Inf. 16. b. 4.
2. 11. 14.
d. 15.
d. 15. d.
15.

rura suorum, * & † BENEDICENTIA in 18
femine tuo omnes gentes terre, quia obedi-
sti voci meæ. * Reuersus est Abraham ad 19
pueros suos, abieruntque Bersabee simul, &
habitauit ibi. * His ita gestis, nuntiatum est
Abrahæ quod Melcha quoque genuisset fi-
lios Nachor fratri suo, * Hus primogenitum, 21
& Baz fratrem eius, & Camuel patrem Syro-
rum, * & Calced, & Azau, Pheldas quoque 22
& Isdaph, * ac Bachel, de quo nata est Re-
becca: octo istos genuit Melcha, Nachor
fratri Abrahæ. * Concubina verò illius, nomi-
ne Roma, peperit Tabeæ, & Gaham, & Ta-
has, & Maacha.

CAPVT XXIII

*Sara mortua plangitur, ut in spelunca du-
plici, quam Abraham ab Ephron cum agro pra-
senti emit pecunia, sepelitur.*

Vixit autem Sara centum viginti septem 1
annis. * Et mortua est in ciuitate Ar-
bee, quæ est Hebron, in terra Chanaan: vo-
nitque Abraham ut plangeret & fletet eam.
* Cumque surrexisset ab officio funeris, lo-
catus est ad filios Heth, dicens: * Aduena 3
sum & peregrinus apud vos: date mihi ius
sepulchri vobiscum, vt sepeliam mortuum
meum. * Responderunt filij Heth, dicentes: 5
* Audi nos domine, princeps Dei es apud
nos: in electis sepulchris nostris sepeli
mortuum tuum: nullusque te prohibere po-
terit quin in monumento eius sepelias mor-
tuum tuum. * Surrexit Abraham, & adora- 7
uit populum terre, filios videlicet Heth: B
* dixitque ad eos: Si placet anime vestre
vt sepeliam mortuum meum, audite me, &
intercedite pro me apud Ephron filium
Scor: * vt det mihi speluncam duplicem, 9
quam habet in extrema parte agri sui: pecu-
nia digna tradat eam mihi coram vobis in
possessionem sepulchri. * Habiebat autem 10
Ephron in medio filiorum Heth. Respon-
ditque Ephron ad Abraham cunctis audien-
tibus qui ingrediebantur portam ciuitatis il-
lius, dicens: * Nequaquam ita fiat, domine
mi, sed tu magis ausculta quod loquor: A- 11
grum trado tibi, & speluncam quæ in eo est,
præsentibus filiis populi mei, sepeli mortuum
tuum. * Adorauit Abraham coram populo 12
terre. * Et locutus est ad Ephron circum-
stante plebe: Quæro, vt audias me: Dabo pecu-
niam pro agro: suscipe eam, & sic sepe-
liam mortuum meum in eo: * Responditque 14
Ephron: * Domine mi, audi me: Terra,
quam postulas, quadringentis siclis argenti
valet: istud est pretium inter me & te: sed
quantum est hoc: sepeli mortuum tuum.
* Quod cum audisset Abraham, appendit 16
pecuniam, quam Ephron postulauerat, audi-
entibus filiis Heth, quadringentis siclos ar-
genti probare monete publice. * Confirma- 17
tisque est ager quondam Ephronis, in quo
erat spelunca duplex, respiciens Mambre, D

tam ipse, quam spelunca, & omnes arbores
eius in cunctis terminis eius per circuitum.
* Abrahæ in possessionem, videntibus filiis
Heth, & cunctis qui intrabant portam ci-
uitatis illius. * Atque ita sepeliuit Abra-
ham Saram vxorem suam in spelunca agri
duplici, quæ respiciebat Mambre, † hæc est 19
Hebron in terra Chanaan. * Et confir-
matus est ager, & atrium quod erat in eo,
Abrahæ in possessionem monumenti à filiis
Heth.

CAPVT XXIV.

*Seruum Abrahæ ab ipso adiutus & in Meso-
potamiam ad querendam vxorem Isaac missus, si-
gnis à Domino petitis, Rebeccam inuenit, & habito
parentum ac fratris ipsiusque consensu adducit ad
Isaac: quem ille ducit in vxorem, & ita super ma-
tris morte accipit consolationem.*

ERat autem Abraham senex, dierumque
multorum: & Dominus in cunctis be-
nedixerat ei. * Dixitque ad seruum seniorem
domus sue, qui præerat omnibus quæ habebat: 2
† Pone quantum tuam subter femur
meum, * vt adiutem te per Dominum Deum
celi & terre, vt non accipias vxorem filio
meo de filiabus Chanaanorum, inter quos
habito: sed ad terram & cognationem meam
proficiscaris, & inde accipias vxorem filio
meo Isaac. * Respondit seruus: Si noluerit
mulier venire mecum in terram hanc, num-
quid reducere debeo filium tuum ad locum,
de quo tu egressus es? * Dixitque Abra-
ham: Cave nequando reducas filium meum
illuc: * Dominus Deus celi, qui tulit me
de domo patris mei, & de terra natiuitatis
meæ, qui locutus est mihi, & iurauit mihi,
dicens: † Semini tuo dabo terram hanc: ip-
se mitter Angelum suum coram te, & acci-
pies inde vxorem filio meo: * sin autem
mulier noluerit sequi te, non tenebris iura-
mento: filium meum tantum ne reducas il-
luc. * Posuit ergo seruus manum sub femore
Abraham domini sui, & iurauit illi super ser-
mone hoc. * Tulitque decem camelos de
grege domini sui, & abiit, ex omnibus bonis
eius portans secum, profectusque perrexit in
Mesopotamiam ad urbem Nachor. * Cum-
que camelos fecisset accumbere extra oppi-
dum iuxta puteum aque vesperæ, tempore
quo solent mulieres egredi ad hauriendam
aquam, dixit: * Domine Deus domini mei
Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, &
fac misericordiam cum domino meo Abra-
ham. * Ecce ego sto prope fontem aque,
& filie habitatorum huius ciuitatis egredien-
tur ad hauriendam aquam. * Igitur puella,
cui ego dixero: Inclina hydriam tuam vt
bibam: & illa responderit, Bibe, quin & ca-
melis tuis dabo potum: ipsa est, quam præ-
parasti seruo tuo Isaac: & per hoc intelli-
gam quod feceris misericordiam cum do-
mino meo. * Necdum intra se verba comple-
uit

† Inf. 11.
d. 17.

† Inf. 47.
d. 19.

† Sup. 12.
d. 7. 13. c.
15. 15. d.
18.
Inf. 16. a. 1.

pleuerat, & ecce Rebecca egrediebatur, filia
Bathuel, filij Melchæ vxoris Nachor fratris
Abraham, habens hydrium in scapula sua:
* puella decora nimis, virgoque pulcherri- 16
ma, & incognita viro: descenderat autem ad
fontem, & impleuerat hydrium, ac reuerte-
batur. * Occurritque ei seruus, & ait: Pau- 17
xillum aque mihi ad bibendum prebe de C
hydrya tua. * Que respondit: Bibe domine 18
mi, celeriterque deposuit hydrium super vl-
nam suam, & dedit ei potum. * Cumque ille 19
bibisset, adiecit: Quin & camelis tuis hau-
riam aquam, donec cuncti bibant. * Effun- 20
densque hydrium in canalibus, recurrit ad
puteum vt hauriret aquam: & hausit om-
nibus camelis dedit. * Ipse autem contem- 21
plabatur eam tacitus, scire volens vtrum
prosperum iter suum fecisset Dominus, an
non: * Postquam autem biberunt cameli, 22
protulit vir in aureas aureas, appendentes si-
culos duos, & armillas totidem pondo sico-
rum decem. * Dixitque ad eam: Cuius es 23
filia? indica mihi: est in domo patris tui lo-
cus ad manendum? * Que respondit: Filia 24
sum Bathuelis, filij Melchæ, quem peperit
ipsi Nachor. * Et addidit, dicens: Palearum 25
quoque & feni plurimum est apud nos, &
locus spatiosus ad manendum. * Inclinauit se 26
homo, & adorauit Dominum, * dicens: Be-
nedictus Dominus Deus domini mei Abra- 27
ham, qui non abstulit misericordiam & veri-
tatem suam à domino meo, & recto itinere
me perduxit in domum fratris domini mei.
* Cucurrit itaque puella, & nuntiauit in do- 28
mum matris suæ omnia quæ audierat. * Ha- 29
bebat autem Rebecca fratrem nomine La-
D ban, qui festinus egressus est ad hominem,
vbi erat fons. * Cùmque vidisset in aures &
armillas in manibus sororis suæ, & audisset
cuncta verba referentis: Hæc locutus est mi- 31
hi homo: venit ad virum, qui stabat iuxta ca-
melos, & prope fontem aque: * dixitque ad
eam: Ingredere, benedicte Domini: cur foris
stas? præparauit domum, & locum camelis.
* Et introduxit eam in hospitium: ac destrauit
camelos, deditque paleas & fenum, &
aquam ad lauandos pedes eius, & virorum
qui venerant cum eo. * Et appositus est in 33
conspectu eius panis. Qui ait: Non comedam,
donec loquar sermones meos. Respon-
dit ei: Loquere. * At ille: Seruus, inquit, A- 34
braham sum: * & Dominus benedixit domi-
no meo valdè, magnificatusque est: & dedit
ei oves & boues, argentum & aurum, seruos
& ancillas, camelos & asinos. * Et peperit Sa- 36
ra vxor domini mei filium domino meo in
senectute sua, deditque illi omnia quæ habue-
rat. * Et adiurauit me dominus meus, dicens: 37
Non accipies vxorem filio meo de filiabus
Chananeorum, in quorum terra habito: sed
ad domum patris mei perges, & de cognatio-
ne mea accipies vxorem filio meo: * ego ve- 39
rò respondi domino meo: Quid si noluerit

40 venire mecum mulier? * Dominus ait, in cu-
E ius conspectu ambulo, mittet angelum suum
tecum, & diriget viam tuam: accipietque vxor-
em filio meo de cognatione mea & de do-
41 mo patris mei. * Innocens eris à maledictio-
ne mea, cùm veneris ad propinquos meos, &
42 non dederint tibi. * Veni ergo hodie ad fon-
tem aque, & dixi: Domine Deus domini
mei Abraham, si direxisti viam meam, in qua
43 mecum ambulo, * ecce sto iuxta fontem aquæ
& virgo, quæ egredietur ad hauriendam
aquam, audierit à me: Da mihi pauxillum
44 aquæ ad bibendum ex hydrya tua: * & dixerit
mihi: Et tu bibe, & camelis tuis hauriam: ipsa
est mulier quam præparauit Dominus filio
45 domini mei. * Dùmque hæc tacitus mecum
volutem, apparuit Rebecca veniens cum
hydrya, quam portabat in scapula: descendit-
que ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad
46 eam: Da mihi paululum bibere. * Que festi-
nans deposuit hydrium de humero, & dixit
mihi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam po-
47 tum. Bibi, & adaquauit camelos. * Interroga-
uique eam, & dixi: Cuius es filia? Que re-
pondit: Filia Bathuelis sum, filij Nachor,
quem peperit ei Melchæ. Suspensi itaque
inaures ad ornandam faciem eius, & armillas
48 posui in manibus eius. * Pronique adora-
ui Dominum, benedicens Domino Deo do-
mini mei Abraham, qui perduxit me recto
itinerè, vt viderem filium fratris domini mei
49 filio eius. * Quamobrem si facitis misericor-
diam & veritatem cum domino meo, indi-
cate mihi: sin autem aliud placet, & hoc di-
cite mihi, vt vadam ad dexteram, siue ad fini-
50 stram. * Responderuntque Laban & Ba-
thuel: A Domino egressus est sermo: non
possumus extra placitum eius quicquam aliud
51 loqui tecum. * En Rebecca coram te est, tol-
le eam, & proficiscere, & sit vxor filij domini
52 tui, sicut locutus est Dominus. * Quod cùm
audisset puer Abraham, procidens adorauit
53 in terram Dominum. * Prolatisque vasis ar-
genteis, & aureis, ac vestibus, dedit ea Re-
becca pro munere, fratribus quoque eius
54 & matri dona obtulit. * Inito coniugio, ves-
centes pariter & bibentes manserunt ibi. Sur-
gens autem manè, locutus est puer: Dimitte
55 me, vt vadam ad dominum meum. * Respon-
deruntque fratres eius & mater: Maneat
puella saltem decem dies apud nos, & postea
56 proficiscetur. * Nolite, ait, me retinere,
quia Dominus direxit viam meam: dimitte
57 me vt pergam ad dominum meum. * Et
dixerunt: Vocemus puellam, & queramus
58 ipsius voluntatem. * Cùmque vocata ve-
G nisset, seiscutati sunt: Vis ire cum homi-
ne isto? Que ait: Vadam. * Dimise-
59 runt ergo eam & nutricem illius, seruam
que Abraham, & comites eius, * imprecantes
60 prospera forori suæ, atque dicentes: Soror
nostra es: crescas in mille millia, & possideat
semen tuum portas inimicorum suorum.

* Igitur Rebecca & puella illius, ascensis camelis, secute sunt virum : qui festinus reuertebatur ad dominum suum. * Eo autem tempore deambulabat Isaac per viam que ducit ad Puteum, cuius nomen est Viuentis & videntis : habitabat enim in terra australi. * & egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die : cumque eleuasset oculos, vidit camelos venientes procul. * Rebecca quoque, conspecto Isaac, descendit de camelo, & ait ad puerum : Quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis ? Dixitque ei : Ipse est Dominus meus. At illa tollens citò pallium, operuit se. * Seruus autem cuncta que gesserat, narravit Isaac. * Qui intro duxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ, & accepit eam uxorem : et in tantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.

CAPVT XXV.

Abraham multum ex Ceturæ suscepti filii mortui sunt : Ismael quoque postquam duodecim annos duxit, moritur. Isaac pro uxore sua sterili precatus, geminos genuit Esau & Iacob, quorum maior vendidit minori primogenita.

Abraham verò aliam duxit uxorem nomine Ceturam : * quæ peperit ei Zamaran & Iesfan, & Madan, & Madian, & Iesbec, & Sue. * Iesfan quoque genuit Saba, & Dadan. Filij Dadan fuerunt, Assurim, & Latufim, & Loomim. * At verò ex Madian ortus est Ephra, & Opher, & Henoch, & Abida, & Eldaa : omnes hi filij Ceturæ. * Deditque Abraham cuncta quæ possederat, Isaac : * filiis autem concubinarum largitus est munera, & separauit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viueret, ad plagam orientalem. * Fuerunt autem dies vite Abraham, centum septuaginta quinque anni. * Et deficiens mortuus est in senectute bona, prouectusque ætatis, & plenus dierum : congregatusque est ad populum suum. * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro Ephron filij Scor Heithæi, & regione Mambræ, * quem emerat à filiis Herh : ibi sepultus est ipse, & Sara vxor eius. * Et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habitabat iuxta puteum nomine Viuentis & videntis. * Hæc sunt generationes Ismael filij Abraham, quem peperit ei Agar Ægyptiæ famula Saræ : * & hæc nomina filiorum eius in vocabulis & generationibus suis. † Primogenitus Ismaelis Nabioth, deinde Cethar, & Adhelech, & Mafsam, * Mafsa quoque, & Duma, & Massa, * Hadar, & Therna, & Ichur, & Naphis, & Cedma. * Isti sunt filij Ismaelis : & hæc nomina per castella & oppida eorum, duodecim principes tribuum suarum. * Et facti sunt anni vite Ismaelis centum triginta sex, deficiensque mortuus est, & appositus ad populum suum. * Habitauit autem ab Heuila vique Sur, quæ respicit Ægyptum in-

troantibus Assyrios, coram cunctis fratribus suis obit. * Hæc quoque sunt generationes Isaac filij Abraham : Abraham genuit Isaac : * qui cum quadraginta esset annorum, duxit uxorem Rebecca filiam Barhuels Syri de Mesopotamia, sororem Laban. * Deprecatusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eò quod esset sterilis : qui exaudiuit eum, & dedit concepsum Rebecca. * Sed collidebantur in utero eius paruuli : quæ ait : Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere ? Perrexique ut consuleret Dominum. * Qui respondens, ait : † Dux gentes sunt in utero tuo, & duo populi ex ventre tuo diuidentur, populusque populum superabit, & maior seruiet minori. * Iam tempus pariendi adueniat, & ecce gemini in utero eius reperti sunt. * † Qui prior egressus est, rufus erat, & totus D in morem pellis hispida : vocatumque est nomen eius Esau. † Procinus alter egrediens, plantam fratris tenebat manu : & idcirco appellauit eum Iacob. * Sexagenarius erat Isaac quando nati sunt ei paruuli. * Quibus adultis, factus est Esau vir gnarus venandi, & homo agricola : Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis. * Isaac amabat Esau, eò quod de venationibus illius vesceretur : & Rebecca diligebat Iacob. * Coxit autem Iacob pulmenem : ad quem cum venisset Esau de agro lassus, * ait : Da mihi de coctione hac nata, quia oppidò lassus sum. Quam ob causam vocatum est nomen eius † Edon nita tua. * Ille respondit : En morior, quid mihi proderunt primogenita ? * Ait Iacob : Iura ergo mihi. Iurauit ei Esau, & vendidit primogenita. * Et sic accepto pane & lentis edulio, comedit, & bibit, & abiecit paruipendens quòd primogenita vendidisset.

CAPVT XXVI.

Isaac ob famem in Geraris peregrinatus, post acceptam Terra promissionem & seminis benedictionem, reprehenditur ab Abimelech quòd Rebecca dixerit suam esse sororem : Et postoribus ipsorum pro pueris iurgantibus, Abimelech cum Isaac fœdus percutit.

Octa autem fame super terram, post eam sterilitatem quæ acciderat in diebus Abraham, abiit Isaac ad Abimelech regem Palæstinonum in Gerara. * Apparuitque ei Dominus, & ait : Ne descendas in Ægyptum, sed quiesce in terra, quam dixero tibi. * Et peregrinare in ea, eroque tecum, & benedicam tibi : tibi enim & femini tuo dabo vniuersas regiones has, † complens iuramentum quod spondidi Abraham patri tuo. * Et multiplicabo semen tuum, sicut stellas cæli : daboque posteris tuis vniuersas regiones has : † & benedicentur in semine tuo omnes filij terre, * eò quòd obedieris Abraham vniuersis, & custodieris precepta

sup. 16.
d. 16.1. Par. 1.
c. 13.† 1. Par. 1.
c. 13.† Rom. 9.
c. 10.† Os. 12.
c. 1.† Matt. 1.
c. 2.† Heb. 12.
c. 16.

Abd. a. 1.

† sup. 12.
c. 7. § 1.† sup. 12.
c. 18. § 1.† 1. Par. 1.
c. 13. § 1.† 1. Par. 1.
c. 13. § 1.† 1. Par. 1.
c. 13. § 1.

& mandata mea, & ceremonias legesque
seruauerit. * Manſit itaque Iſaac in Gerariſ. 6
* Qui cum interrogaretur à viris loci illius 7
ſuper vxore ſua, reſpondit: Soror mea eſt: ti-
muerat enim conſiteri quod ſibi eſſet ſociata
coniugio, reputans ne forte interficerent eum
propter illius pulchritudinem. * Cumque 8
pertranſiſſent dies plurimi, & ibidem mora-
rentur, proſpiciens Abimelech rex Paleſtino-
rum per ſeneſtram, vidit eum iocundum cum
Rebecca vxore ſua. * Et acceſſito eo, ait: 9
Perſpicuum eſt quod vxor tua ſit: cur men-
titus es eam ſortorem tuam eſſe: Reſpondit
timui ne moreretur propter eam. * Dixitque
Abimelech: Quare impoſuiſti nobis: potuit
coire quiſpiam de populo cum vxore tua, &
induxeras ſuper nos grande peccatum. Pre-
cepitque omni populo, dicens. * Qui tinge-
rit hominis huius vxorem, morte morietur.
* Seuit autem Iſaac in terra illa, & inuenit in
ipſo anno centumplum: benedixitque ei Do-
minus. * Et locupletatus eſt homo, & ibat
proſiciens atque ſuccreſcens, donec magnus
vehementer effectus eſt: * habuit quoque
poſſeſſiones ouium & armentorum, & fami-
liæ plurimum. Ob hoc inuidentes ei Pale-
ſtini, omnes puteos, quos foderant ſervi pa-
tris illius Abraham, illo tempore obſtruxe-
runt, implentes humo: * in tantum, vt ipſe
Abimelech diceret ad Iſaac: Recede à nobis,
quoniam potentior nobis factus es valde. * Et
ille diſcedens, vt veniret ad torrentem Geta-
raz, habitaratque ibi: * ruſum fodit alios pu-
teos, quos foderant ſervi patris ſui Abraham,
& quos, illo mortuo, olim obſtruxerant Phi-
liſthini: appellauitque eos eiſdem nomini-
bus quibus antè pater vocauerat. * Foderunt
que in Torrente: & repetierunt aquam vi-
uam. * Sed & ibi iurgium fuit paſtorum Ge-
raræ aduectus paſtores Iſaac, dicentium: No-
ſtra eſt aqua, quam ob rem nomen puti, ex
eo quod acciderat, vocauit Calumniam.
* Foderunt autem & alium: & pro illo quo-
que rixati ſunt, appellauitque eum, Inimici-
tias. * Profectus inde fodit alium puteum, pro
quo non contenderunt: itaque vocauit no-
men eius, Latitudo, dicens: Nunc dilatauit
nos Dominus, & fecit creſcere ſuper terram.
* Aſcendit autem ex illo loco in Berſabee,
* vbi apparuit ei Dominus in ipſa nocte, di-
cens: Ego ſum Deus Abraham patris tui, no-
li timere, quia ego tecum ſum: benedicam ti-
bi, & multiplicabo ſemen tuum propter ſer-
uum meum Abraham. * Itaque ædificauit ibi
altare: & inuocato nomine Domini: exten-
dit tabernaculum: precepitque ſeruis ſuis vt
foderent puteum. * Ad quem locum cum
veniſſent de Gerariſ, Abimelech, & Ocho-
zath amicus illius, & Phicol dux militum,
* locutus eſt eis Iſaac: Quid veniſtis ad me,
hominem quem odiſtis, & expoliſtis à vobis?
* Qui reſponderunt: Vidimus tecum eſſe
Dominum, & idcirco nos diximus: Sit iura-

mentum inter nos, & incutamus ſecus, * vt
non facias nobis, quidquam mali, ſicut & nos
nihil tuorum attingimus, nec fecimus quod te
laderet: ſed cu pace diſtinimus: autem bene-
dictione Domini. * Fecit ergo eis conuiuium,
& poſt cibum & potum, * iuſgentes manſit.
G iurauerunt ſibi mutuo: diſmiſſique eos Iſaac
pacifice in locum ſuum. * Ecce autem venie-
runt in ipſo die ſervi Iſaac, annuntiantes ei
de puteo quem foderant, atque dicentes:
Inuenimus aquam. * Vnde appellauit eum,
Abundantiam: & nomen vrbis impoſitum eſt
Berſabee, vſque in præſentem diem. * Eſau
vetò quadragenarius duxit vxores, ludith fi-
liam Beeri Herethi, & Baſemath filiam Elon
eiſdem loci: * † que ambe offenderant ani-
mam Iſaac & Rebecca.

† Iſa. 27.
g. 46.

CAPVT XXVII

*Iacob matris conſiliis benediſſionem loco Eſau
accepit: ad cuius odium fugiendum monetur à ma-
tre in Haran ad Laban concedat.*

SENUIT autem Iſaac, & caligauerunt oculi
A ſcius, & videre non poterat: vocauitque
Eſau filium ſuum maiorem, & dixit ei: Fili
mi: Qui reſpondit: Adium. * Cui pater: Vi-
des, inquit, quod ſenuerim, & ignorem diem
3 mortis meæ. * Sume arma tua, pharetram,
& arcum, & egredere foras: cumque vena-
tu aliquid apprehenderis, * fac mihi inde
pulmentum ſicut velle me noſti, & aſſer vt
comedam: & benedicat tibi anima mea ante-
quam moriar. * Quod cum audiſſet Rebecca,
& ille abiſſet in agrum vt iuſſionem pa-
tris impletet, * dixit filio ſuo Iacob: Audiui
patrem tuum loquentem cum Eſau fratre tuo,
& dicentem ei. * Aſſer mihi de venatione
B tua, & fac cibos vt comedam, & benedicam
tibi coram Domino antequam moriar. * Nunc
ergo fili mi, acquieſce capillis meis: * &
pergens ad gregem, aſſer mihi duos hædos
optimos, vt faciam ex eis eſcas patri tuo, qui-
bus libenter veſciar: * quas cum intuleris,
& comederit, benedicat tibi priuſquam mo-
tiarur. * Cui ille reſpondit: Noſti quod Eſau
frater meus homo pilofus ſit, & ego lenis:
* ſi attraherit me pater meus, & ſenſerit,
timeo ne putet me ſibi voluiſſe illudere, &
inducam ſuper me maledictionem pro be-
nedictione. * Ad quem mater: In me ſit,
ait, iſta maledictio, fili mi: tantum audi vo-
cem meam, & pergens aſſer que dixi. * Abiit,
& attulit, deditque matri. Parauit illa cibos,
ſicut velle nouerat patrem illius. * Et veſti-
bus Eſau valde bonis, quas apud ſe habebat
domi induit eum: * pellicuſque hædo-
rum circumdedit manibus, & colli nuda
protexit. * Deditque pulmentum, & panes,
& quos coxerat, tradiſſe. * Quibus illarum, dixit
C Pater mi: At ille reſpondit: Audio. Quis
es tu fili mi? * Dixitque Iacob: Ego ſum
primogenitus tuus Eſau: feci ſicut præcepi-
ſti mihi: ſurge, ſede, & comede de venatione

mea, vt benedicat mihi anima tua. * Rursum-
que Isaac ad filium suum: Quo modo, in-
quit, tam cito inuenire potuisti, fili mi? Qui
respondit: Voluntas Dei fuit vt cito occur-
reret mihi quod volebam. * Dixitque Isaac:
Accede huc, vt tangam te fili mi, & probem
vtcum tu sis filius meus Esau, an non. * Acce-
sit ille ad patrem, & palpato eo, dixit Isaac:
Vox quidem, vox Iacob est: sed manus, ma-
nus sunt Esau. * Et non cognouit eum, quia
pilose manus similitudinem maioris expres-
serant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius
meus Esau: Respondit, Ego sum. * At ille:
Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, D
fili mi, vt benedicat tibi anima mea. Quos
cum oblatos comediisset, obtulit ei etiam vi-
num, quo hausto, * dixit ad eum: Accede ad
me, & da mihi osculum, fili mi. * Accessit, &
osculatus est eum. Statimque vt sensit vesti-
mentorum illius fragrantiam, benedicens il-
li, ait: Ecce odor filij mei sicut odor agri ple-
ni, cui benedixit Dominus. * Det tibi Deus
de rore cæli, & de pinguedine terre, abun-
dantiam frumenti & vini. * Et seruauit tibi
populi, & adorent te tribus: esto dominus fra-
trum tuorum, & incutueatur ante te filij ma-
tris tue: qui maledixerit tibi, sit ille maledi-
ctus: & qui benedixerit tibi, benedictionibus
repleatur. * Vix Isaac sermonem impleuerat:
& egresso Iacob foras, venit Esau, * coctus-
que de venatione cibos inulit patri, dicens:
Surge pater mi, & comede de venatione filij
tui: vt benedicat mihi anima tua. * Dixitque
illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respondit:
Ego sum filius tuus primogenitus Esau. * Ex-
pauit Isaac stupore vehementi: & vltra quam
credi potest, admirans, ait: Quis igitur ille
est qui dudum capram venationem attulit mi-
hi: & comedi ex omnibus priusquam tu ve-
nires? & benedixit ei, & erit benedictus.
* Auditis Esau sermonibus patris irruit cla-
more magno: & consternatus ait: Benedic-
etiam & mihi, pater mi. * Qui ait: Venit ger-
manus tuus fraudulententer, & accepit benedi-
ctionem tuam. * At ille subiunxit: Iustus vo-
canum est nomen eius Iacob: supplantauit E
enim me in altera vice: † primogenita mea
ante tulit, & nunc secundo surripuit benedi-
ctionem meam. Rursumque ad patrem: Num-
quid non reseruasti, ait, & mihi benedictio-
nem? Respondit Isaac: Dominum tuum il-
lum constitui, & omnes fratres eius seruiuit
illius subjugauit: frumento & vino stabiliui
eum, & tibi post hæc, fili mi, vltra quid fac-
iam? * Cui Esau: Num vnam, inquit, tan-
tùm benedictionem habes, pater? mihi quo-
que obsecro vt benedicias. Cumque ciulauit
magno fletu, * motus Isaac, dixit ad eum:
† In pinguedine terre, & in rore cæli de su-
per, * erit benedictio tua. Viues in gladio, &
fratru tuo seruies: tempusque veniet, cum ex-
cortia, & soluas iugum eius de cervicibus tuis.
* Oderat ergo semper Esau Iacob pro bene-

G dictione qua benedixerat ei pater: dixitque in
corde suo: † Venient dies ludus patris mei, &
occidam Iacob fratrem meum. * Nuntiata
sunt hæc Rebecca: quæ mittens & vocans
Iacob filium suum, dixit ad eum: Ecce Esau
frater tuus minatur vt occidat te. * Nunc er-
go, fili mi, audi vocem meam, & confurgens
fuge ad Laban fratrem meum in Haran: * ha-
bitabisque cum eo dies paucos, donec requies-
cat furor fratris tui, * & cesset indignatio eius,
obliuiscanturque eorum quæ fecisti in eum:
postea miramur, & adducam te inde huc. cur
vixque orabor filio in vno die? * Dixitque
Rebecca ad Isaac: Tædet me vix me pro-
pter filius Heeth: si acceperit Iacob uxorem
de stirpe huius terre, nolo viuere.

CAPUT XXVIII.

*Iacob in Mesopotamiam transiens, videt in
somnia scalam cui imittebatur Dominus: & ac-
cepit de terra ac seminis multiplicatione promissio-
nem, exprobrat uxorem Deo uocat.*

V Ocauit itaque Isaac Iacob, & benedi-
xit eum, præcepitque ei dicens: Noli
accipere coniugem de genere Chanaan:
* sed vade, & proficiscere in Mesopotamiam
Syrie, ad domum Bathuel patris maris tue,
& accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban
aunculi tui. * Deus autem omnipotens benedi-
cat tibi, & crescere te faciat, atque mul-
tiplicet: vt sis in turbas populorum. * Et det
tibi benedictiones Abraham, & semini tuo
post te: vt possideas terram peregrinationis
tue, quam pollicitus est avo tuo. * † Cumque
dimisisset eum Isaac, profectus venit in Me-
sopotamiam Syrie ad Laban filium Bathuel
Syri, fratrem Rebecca maris sue. * Videns
B autem Esau quod benedixisset pater suus Ia-
cob, & misisset eum in Mesopotamiam Sy-
rie, vt inde uxorem duceret: & quod post
benedictionem præcepisset ei dicens: Non
accipies uxorem de filiabus Chanaan: quod-
que obediens Iacob parentibus suis isset in
Syriam: * probans quoque quod non li-
benter aspiceret filias Chanaan parer suos:
* iuit ad Ismaëlem, & duxit uxorem, ab-
sque iis quas prius habebat, Maheleth filiam
Ismaël filij Abraham, sororem Nabioth.
* Igitur egressus Iacob de Bersabee perge-
bat Haran. * Cumque venisset ad quemdam
locum, & vellet in eo requiescere post solis
occubum, tulit de lapidibus qui iacebant,
& supponens capiti suo, dormiuit in eodem
loco. * Viditque in somnis scalam stantem
super terram, & cacumen illius tangens ce-
lum: Angelos quoque Dei ascendentes &
descendentes per eam, * & Dominum innu-
mum scale dicentem sibi: † Ego sum Domi-
nus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac:
Terram, in qua dormis, tibi dabo & semini
tuo. * Erigite semen tuum quasi pulvis ter-
re: † dilataberis ad Occidentem, & Orien-
tem, & Septentrionem, & Meridiem: &

† Bz

Sup. 13.
4. 36.Gen. 31.
4. 30.† Abd.
4. 10.Sup. 16.
4. 31.† Gen. 28.
4. 12.† Gen. 15.
4. 14. 15.† Gen. 12.
4. 10. 19.

7 ^{sup. 16.} & ^{4.} **BENEDICENTUR** IN TE & in semine tuo cunctæ tribus terræ. * Et ero custos tuus quocumque pertransieris, & reducam te in terram hanc: nec dimittam nisi complevero uniuersa quæ dixi. * Cumque euigilasset Iacob de somno, ait: Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. * Pauensque, Quam terribilis est, inquit, locus iste: non est hic aliud nisi domus Dei, & porta celi. * Surgens ergo Iacob manè, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundens oleum desuper. * Appellauitque nomen vrbs Bethel, quæ prius Luz vocabatur. * Vouit etiam votum, dicens: Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum, * reuersusque fuero prosperè ad domum patris mei: erit mihi Dominus in Deum, * & lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur Domus Dei: cunctonumque quæ dederis mihi, decimas offeram tibi.

CAPVT XXIX.

Iacob à Laban susceptus, septem annis pro Rachel seruiuit; cui cum supposita esset Lea, septem alios annos pro eadem implere conatus est: Rachele autem sterili, Lea quatuor peperit filios.

PROFECTUS ergo Iacob venit in terram Orientalem. * Et vidit puteum in agro, tres quoque greges ouium accubantes iuxta A eum: nam ex illo adaquabantur pecora, & os eius grandi lapide claudebatur. * Morisque erat vt cunctis ouibus congregatis deuoluere lapidem, & resedatis gregibus rursum super os putei ponerent. * Dixitque ad pastores: Fratres, vnde estis? Qui responderunt: De Haran. * Quos interrogans, Nunquid, ait, nostis Laban filium Nachor? Dixerunt: Nouimus. * Sanusne est? inquit. Valer, inquiunt: & ecce Rachel filia eius venit cum grege suo. * Dixitque Iacob: Adhuc multum diu superest, nec est tempus vt reducantur ad caulas greges: date autè potum ouibus, & sic eas ad pascuum reducite. * Qui responderunt: non possumus, donec omnia pecora congregentur, & amoueamus lapidem de ore putei, vt adaquemus greges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel veniebat cum ouibus patris sui: nam gregem ipsa pascibat. * Quam cum vidisset Iacob, & sciret consobrinam suam, ouesque Laban auunculi sui: amouit lapidem quo puteus claudebatur. * Et adaquato grege, oscularus est eam: & eleuata voce fleuit, & indicauit ei quòd frater esset patris sui, & filius Rebecce: at illa festinans nuntiavit patri suo. * Qui cum audisset venisse Iacob filium fororis suæ, cucurrit obuiam ei, complexusque eum, & in oscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris, * respondit: Os meum es, & caro mea. Et postquam impleri sunt dies mensis vnus,

15 * dixit ei: Num quia frater meus es, gratis seruius mihi: dic quid mercedis accipias. 16 * Habebat verò duas filias, nomen maioris 17 Lia: minor verò appellabatur Rachel. * Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, & 18 venusto aspectu. * Quam diligens Iacob, ait C Seruiam tibi pro Rachel filia tua minore, septem annis. * Respondit Laban: Melius est vt tibi eam decem quàm alteri viro, mane apud me. * Seruiuit ergo Iacob pro Rachel septem annis: & videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudine. * Dixitque ad Laban: Da mihi vxorem meam: quia iam tempus 12 impleum est, vt ingrediar ad illam. * Qui vocatis multis amicorum turbis ad conuiuium, fecit nuptias. * Et vespere Liam filiam suam introduxit ad eum, * dans ancillam filiar, Zelpham nomine. Ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus, factò manè vidit 15 Liam: * & dixit ad focerum suum: Quid est quod facere voluisti: nõne pro Rachel seruiui tibi: quare imposuisti mihi? * Respondit Laban: Non est in loco nostro consuetudinis, vt minores antè tradamus ad nuptias. * Imple hebdomadam dierum huius copule: & hanc quoque dabo tibi pro opere quo seruatus es mihi septem annis aliis. * Acquieuit placito: & hebdomada transacta, Rachel duxit vxorem: * cui pater seriam 30 lam tradiderat. * Tandemque potius operatis nuptiis, anorem sequentis prioris prætulit, seruiens apud eum septem annis aliis. * Videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vuluam eius, sorore sterili permanente. * Que conceptum genuit filium, vocauitque nomen eius Ruben, dicens: Vidit Dominus humilitatem meam, nunc amabit me vir meus. * Rursumque concepit & peperit filium, & ait: Quoniam audiuit me Dominus haberi contempni, dedit etiam istam mihi, vocauitque nomen eius Simeon. 34 * Concepit tertio, & genuit alium filium: dixitque: Nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, eò quòd pepererim ei tres filios: & idcirco appellauit nomen eius, Levi. 35 * Quarto concepit, & peperit filium, & ait: Modò confitebor Domino. † & ob hoc vocauit eum, Iudam: cessauitque parere.

CAPVT XXX.

Rachel sterili à Lia parere cessans ancillas suas marito tradens, ex quibus singulae binos suscipiunt filios: præter quos Lea duos alios & filiam parit: Rachel verò Ioseph: quibus natis, Laban de mercede paciscitur cum Iacob, qui hoc modo plurimum ditatus est.

CERNENS autem Rachel quòd infecunda esset, inuidit forori suæ, & ait marito suo: Da mihi liberos, aliquando moriar. * Cui iratus respondit Iacob: Num pro Deo ego sum, qui priuauit te fructu ventris tui? * At illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingredere ad illam, vt pariat super genua mea, & habeam

habeant ex illa filios. * Deditque illi sibi nam
in coniugium, quæ, * ingreſſo ad ſe viro, 5
concepit, & peperit filium. * Dixitque Ra- 6
chel: ludicauit mihi Dominus, & exaudiuit
vocem meam, datus mihi filium: & idcirco
appellauit nomen eius, Dan. * Rurſumque 7
Bala concipiens peperit alterum, * pro quo 8
ait Rachel: Comparauit me Deus cum ſoro- B
re mea, & inuallui: vocauitque eum, Neph-
thali. * Sentiens Lia quod parere deſiſſet, 9
Zelpham ancillam ſuam marito tradidit.
* Qua poſt conceptum edente filium, * dixit: 10
Felicitæ: & idcirco vocauit nomen eius,
Gad. * Peperit quoque Zelpha alterum. * Di- 11
xitque Lia: Hoc pro beatitudine mea: Bea- 12
tam quippe me dicent mulieres. propterea
appellauit eum, Aſer. * Egreſſus autem Ru- 13
ben tempore meſſis triticæ in agrum, repe-
rit mandragoras: quas matri Lix deſulit. Di-
xitque Rachel: Da mihi partem de mandra-
goris filij tui. * Illa reſpondit: Paruine tibi 15
videatur, quod præripueris marium mihi, niſi
etiam mandragoras filij mei tuleris: Ait Ra- C
chel: Dormiat tecum hac nocte pro mandra-
goris filij tui. * Redeuntque ad veſperam Ia- 16
cob de agro, egreſſus eſt in occurſum eius Lia,
& Ad me, inquit, intrabis: quia mercede
conduxi te pro mandragoris filij mei. Dor-
muitque cum ea nocte illa. * Et exaudiuit 17
Deus preces eius: concepitque & peperit fi-
lium quintum, * & ait: Dedit Deus merce- 18
dem mihi, quia dedi ancillam meam viro
meo. appellauitque nomen eius, Iſſachar.
* Rurſum Lia concipiens, peperit ſextum fi- 19
lium, * & ait: Dedit me Deus dote bona:
etiam hac vice mecum erit maritus meus, eo
quod genuerim ei ſex filios: & idcirco appel-
lauit nomen eius, Zabulon. * Poſt quem pe- 21
perit filiam, nomine Dinam. * Recordatus
quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eam, D
& aperuit vuluam eius. * Quæ concepit &
peperit filium, dicens: Abſtulit Deus op-
probrium meum. * Et vocauit nomen eius,
Ioſeph, dicens: Addat mihi Dominus filium 24
alterum. * Natus autem Ioſeph, dixit Iacob
ſocero ſuo: Dimitte me vt reuertar in pa-
triam, & ad terram meam. * Da mihi vxo- 26
res, & liberos meos, pro quibus ſeruui tibi,
vt abeam: tu noſti ſeruitutem qua ſeruui ti-
bi. * Ait illi Laban: Inueniam gratiam in
conſpectu tuo: experimento didici, quia be-
nedixerit mihi Deus propter te: * conſtitue 28
mercedem tuam quam dedi tibi. * At ille reſ-
pondit: Tu noſti quomodo ſeruierim tibi, & E
quanta in manibus meis fuerit poſſeſſio tua.
* Modicum habuiſti antequam venirem ad
te, & nunc diues effectus es: benedixitque 30
tibi Dominus ad introitum meum. luſtum
eſt igitur vt aliquando pro deum etiam do-
moi meæ. * Deditque Laban: Quid tibi da-
bo? At ille ait: Nihi volo: ſed ſi feceris quod
poſtulo, iterum paſcam, & eſt ſibi ſocietas 31
tua. * Gyra omnes greges tuos, & ſepara

cunctas oues varias & ipſas vellere: & quod-
cumque ſurſum, & maculoſum, varium-
que fuerit, tam in ouibus quam in capris,
erit merces mea. * Reſpondebitque mihi 33
cras iuſtitia mea, quando placiti tempus ad-
tulerit coram te: & omnia quæ non fui in-
* varia, & maculoſa, & ſurſa, tam in ouibus
quam in capris, ſurti me arguent, * Dixit- 34
que Laban: Gratum habeo quod petis. * Et
ſeparauit in die illa, capras, & oues, & hir-
cos, & arietes, varios atque maculoſos: con-
ſtitum autem gregem vnicolore, id eſt, albi
& nigri velleris, tradidit in manu filiorum
ſuorum. * Et poſuit ſpatiũ itineris trium 36
dierum inter ſe & generum, qui paſcebat
reliquos greges eius. * Tollens ergo Iacob
virgas populeas virides, & amygdalinas, &
ex planis, ex parte decorticauit eas: detra-
ctisque corticibus, in his quæ ſpoliata fue-
rant candor apparuit: illa verò quæ integra
fuerant, vi idia permanſerunt: aque in hunc
modum color effectus eſt varius. * Poſuitque 38
eas in canaliſis, vbi effundebatur aqua: vt
cum veniſſent greges ad bibendum, ante
oculos haberent virgas, & in aſpectu earum
conceperent. * Factumque eſt vt in ipſo ca- 39
lore coitus oues intuerentur virgas, & pare-
rent maculoſas, & varia, & diuerſo colore reſ-
perſa. * Diuiſitque gregem Iacob, & poſuit
virgas in canaliſis ante oculos arietum:
erant autem alba & nigra quæque, Laban:
cetera verò, Iacob, ſeparatis inter ſe gregibus.
* Igitur quando primo tempore aſcendeban- 41
tur oues, ponebat Iacob virgas in canaliſis
aquarem ante oculos arietum & ouium, vt
in earum contemplatione conceperent: *
quando verò ſerotina admiſſura erat, & con-
cepceus extremus, non ponebat eas. Factaque
ſunt ea quæ erant ſerotina, Laban: & quæ
43 primi temporis, Iacob. * Diciturque eſt ho-
mo vitæ modum, & habuit greges multos,
aneillas & ſeruos, camelos & aſinos.

CAPVT XXXI.

*Iacob, iubente Domino, ad patrem cum omnibus
ſuis tacito reuertitur, quem Laban inſequitur:
Rachel autem patris idoli ablatiſſam quæren-
tem aſtu deſcit: tandemque Iacob & Laban in-
ito ſuadere, ad propria quiſque diſcedit.*

POſtquam autem audiuit verba filiorum
A Laban dicentium: Tulit Iacob omnia
quæ fuerunt patris noſtri, & de illius ſacul-
tate ditatus, taſtus eſt inclutus: * animad-
uerſit quoque faciem Laban, quod non eſ-
ſet erga ſe ſicut heri & nudiuſterius, * ma-
ximè dicente ſibi Domino: Reuere, in
terram patris tuorum, & ad generationem
4 tuam, eroque tecum. * Miſit, & vocauit Ra-
chel & Liam in agrum, vbi paſcebat greges,
5 * dixitque eiſ: Video faciem patris veſtri quod
non ſit erga me ſicut heri & nudiuſterius:
6 Deus autem patris mei ſuit mecum. * Et ipſe
noſti quod totis viribus meis ſeruierim patri
veſtro.

vestro. * Sed & pater vester circumuenit me, 7
& mutauit mercedem meam decem vicibus: &
tamen non dimisit eum Deus vt noceret mihi. * Si quando dixit: Varie erunt mercedes 8
tue: pariebant omnes oues varios fetus, quando verò è contrario ait: Alba quoque accipies pro mercede: omnes greges alba B
pepererunt. * Tulitque Deus substantiam patris vestri, & dedit mihi. * Postquam enim 10
concepis ouium tempus aduenerat, leuauit oculos meos, & vidi in somnis ascendentes mares super feminas, varios & maculosos, & diuersorum colorum. * Dixitque Angelus Dei 11
ad me in somnis: Jacob? Et ego respondi: Adsum. * Qui ait: Leua oculos tuos, & vide 12
vniuersos maculos ascendentes super feminas, varios, maculosos, atque resptos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi Laban. * Ego sum 13
Deus Bethel, ubi vixisti lapidem, & votum vouisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertere in terram nauitatis tue. * Responderuntque Rachel & Lia: Numquid habemus residui quidquam in facultatibus & hereditate domus patris nostri? * Nonne quasi alienas repurauit nos, & vendidit, comedique pretium nostrum? * Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filiis nostris: vnde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac. * Surrexit itaque Jacob, & imposuit liberis ac coniugibus suis super camelos, abiit. * Tulitque omnem substantiam suam, & greges: & quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan. * Eo tempore ierit Laban ad tendendas oues, & Rachel furata est idola patris sui. * Noluitque Jacob confiteri forero suo quòd fugeret. * Cumque abiisset tam ipse quàm omnia quæ iuris sui erant, & ante transiit pergeret contra Montem Galaad, * nuntium est Laban die tertio quòd fugeret Jacob. * Qui, assumptis fratribus suis, persecutus est eum diebus septem: & comprehendit eum in Monte Galaad. * Vique in somnis dicentem sibi Deum: Caue ne quidquam asperè loquaris contra Jacob. D
* Iamque Jacob extenderat in monte tabernaculum: cumque ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis, in eodem Monte Galaad fixit tentorium. * Et dixit ad Jacob: Quare ita egisti, vt clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? * Cur ignorante me fugere voluisti, nec indicare mihi, vt prosequeretur te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis? * Non es passus vt oscularer filios meos & filias: stultè operatus es: & nunc quidem * valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi: † Caue ne loquaris contra Jacob quidquam durius. * Esto, ad tuos ire cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris tui: cur furatus es deos meos? * Respondit Jacob: Quòd inficio te profectus sum, timui ne violenter auferres filias tuas. * Quòd autem furti me 31

E arguis: apud quemcumque inueneris deos tuos, necetur coram fratribus nostris. seruare, quiddid tuorum apud me inueneris, & aufer. hæc dicens, ignorabat quòd Rachel furata esset idola. * Ingressus itaque Laban tabernaculum Jacob & Lie, & vtriusque famule, non inuenit. Cumque intrasset tentorium Rachelis, * illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper: scrutantique omne tentorium, & nihil inuenienti, * ait: Ne irascatur dominus meus quòd coram te assurgere nequeo: quia iuxta consuetudinem seminarum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitudo querentis est. * Tu mensque Jacob, cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & oh quod peccatum meum sic exarsisti post me, & seruatus es omnem suppellectilem meam? Quid inuenisti de cuncta substantia domus tuæ? pone hic coram fratribus meis & fratribus tuis, & iudicent inter me & te. * Idcirco viginti annis tui tecum? oues tuæ & capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi: nec caput a bestia ostendi tibi, ego damnum omne reddebam: quiddid furto peribat, à me exigebas: * die noctaque astu vrebam, & gelu, iugiebarque somnus ab oculis meis. * Sicque per viginti annos in domo tua seruiui tibi, quatuordecim pro filiabus, & sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus. * Nili Deus patris mei Abraham, & timor Isaac, affuisset mihi, hauriam modò nudum me dimissiles: afflictionem meam & laborem manuum mearum respexit Deus, & arguit te heri. * Respondit ei Laban: Filix meæ & filij, & greges tui, & omnia quæ cernis, mea sunt: quid possum facere filiis & nepotibus meis? * Veni ergo, & ineamus fedus: vt sit in testimonium inter me & te. * Tulit itaque Jacob lapidem, & erexit illum in tumulum: * dixitque fratribus suis: Asserte lapides. Qui congregantes fecerunt tumulum, comederuntque super eum: * quem vocauit Laban Tumulus testis, & Jacob, Accruum testimonij, & tenque iuxta proprietatem lingue sue. * Dixitque Laban: Tumulus iste erit testis inter me & te hodie, & idcirco appellatum est nomen eius Galaad, id est, Tumulus testis. * Intrauit & iudicet Dominus inter nos quando recesserimus à nobis, * si afflixeris filias meas, & si introduxeris alias uxores super eas: nullus sermonis nostri testis est absque Deo, qui præsens respicit. * Dixitque rursus ad Jacob: Non tumulus hic, & lapis quem crexi inter me & te, * testis erit: tumulus, inquam, iste & lapis sint in testimonium, si aut ego transiero illum pergens ad te, aut tu præterieris, malum mihi cogitans. * Deus Abraham, & Deus Nachor, iudicet inter nos, Deus patris communis. Iurauit ergo Jacob per timorem patris sui Isaac, * immolatisque victimis in monte, vocauit fratres suos vt ederent panem. Qui cum comedissent, manserunt ibi. * Laban

† Sup. 18.
c. 18.

† Infr. 48.
c. 18.

* Laban verò de nocte confurgens, oscula-
tus est filios & filias suas, & benedixit illis: re-
uersusque est in locum suum.

CAPVT XXXII.

*Jacob, visis Angelis, nuntius et munera ad fra-
trem suum Esau mittit, interea cum An-
gelo luctans, & benedictionem ac nomina mutatio-
nem talio femoris nervo accepit.*

Inf. 48.
c. 16.

Iacob, quoque abijt ieiunare quo ceperat: 1
fueruntque ei obviam Angeli Dei. * quos A
cum vidiſſet, ait: Castra Dei sunt hæc & ap- 2
pellavit nomen loci illius Mahanaim, id est,
Castra. * Miſit autem & nuntios ante ſe ad 3
Eſau fratrem ſuum in terram Seir, in regio-
nem Edom: * præcepitque eis, dicens: Sic 4
loquimini domino meo Eſau: Hæc dicit fra-
ter tuus Jacob: Apud Laban peregrinatus
ſum, & fui vſque in præſentem diem. * Ha- 5
beo boues, & aſinos, & oves, & ſervos, & an-
cillas: mittoque nunc legationem ad domi- 6
num meum, ut inueniam gratiam in conſpec-
tu tuo. * Reuerſique ſunt nuntij ad Ia- 6
cob, dicentes: Venimus ad Eſau fratrem
tuum, & ecce properat tibi in occurſum cum
quadringentis viris. * Timuit Jacob valdè: & 7
perterritus diuiſit populum qui ſecum erat,
greges quoque & oves & boues, & camelos,
in duas turmas, * dicens: Si venerit Eſau 8
vnam turmam, & percuſſerit eam, alia turma,
que reliqua eſt, ſaluabitur. * Dixitque Jacob: 9
Deus patris mei Abraham, & Deus patris
mei Iſaac: Dumine qui dixiſti mihi: Reuer- 10
tere in terram tuam, & in locum natiuitatis
tue, & beneficiam tibi: * minor ſum cum-
cũtis miſerationibus tuis, & veritate tua quam
expleuiſti ſeruo tuo. In baculo meo tranſui
Iordanem iſtum: & nunc cum duabus turmis
regredior. * Erue me do manu fratris mei 11
Eſau, quia valdè eum timeo: ne fortè ve-
nienti percutiat matrem cum filiis. * Tu locu-
tus es quòd benefaceris mihi, & dilatares ſe-
men meum ſicut arenam maris, que præ mul-
titudine numerari non poteſt. * Cumque 13
dormiſſet ibi nocte illa, ſeparauit de his que
habebat, munera Eſau fratri ſuo, * captas 14
ducentas, hircos viginti, oves ducentas, &
arietes viginti, * camelos ſectas cum pullis 15
ſuis triginta, vaccas quadraginta, & tauros
viginti, aſinas viginti, & pullos earum decem.
* Et miſit per manus ſervorum ſuorum ſingu- 16
los ſeorſum greges, dixitque pueris ſuis: An-
tecedite me: & ſit ſpatium inter gregem &
gregem. * Et præcepit priori dicens: Si ob- 17
uium habueris fratrem meum Eſau: & inter-
rogauerit te, Cuius es? aut, Quò vadis? aut, E
Cuius ſunt iſta que ſequeris? * Reſpondebis: 18
Serui tui Jacob, munera miſit domino meo
Eſau: ipſe quoque poſt nos venit. * Similiter 19
dedit mandata ſecundo, & tertio, & cunctis
qui ſequébantur greges, dicens: liſdem ver-
bis loquimini ad Eſau, cum inueneritis eum.
* Et addit: Ipſe quoque ſervus tuus Jacob 20

iter noſtrum inſequitur: dixit enim: Placabo
illum muneribus que præcedunt, & poſtea vi-
21 debo illum, forſitan propitiabitur mihi. * Præ-
ceſſerunt itaque munera ante eum, ipſe verò
22 manſit nocte illa in caſtris. * Cumque matu-
rè ſurrexiſſet, tulit duas vxores ſuas & toti-
dem famulas, cum vndecim filiis, & tranſiit
23 vadum Iaboc. * Traductiſque omnibus que
24 ad ſe pertinebant, * manſit ſolus: & ecce vir
25 lactahatur cum eo vſque manè. * Qui cum
videret quòd eum ſuperare non poſſet, teci-
git netum femoris eius, & ſtatim emarcuit.
26 * Dixitque ad eum: Dimitte me, iam enim
aſcendit aurora. Reſpondit: Non dimittam
27 te, niſi benedixeris mihi. * Ait ergo: Quod
28 nomen eſt tibi? Reſpondit: Iacob. * At ille,
Nequaquam, inquit, Iacob appellabitur no-
men tuum, ſed Iſrael: quoniam ſi contra
Deum fortis fuiſti, quantò magis contra ho-
29 mines præualebis? * Interrogauit eum Iacob:
G Dic mihi, quo appellaris nomine? Reſpon-
dit: Cur queris nomen meum? Et benedixit
30 ei in eodem loco. * Vocauitque Iacob nomen
loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie
31 ad faciem, & ſalua facta eſt anima mea. * Or-
tuſque eſt ei ſtatim ſol, poſtquam tranſgreſ-
ſus eſt Phanuel: ipſe verò claudicabat pede.
32 * Quam ob cauſam non comedunt neruum
filij Iſrael, qui emarcuit in femore Iacob, vſ-
que in præſentem diem: eò quòd tetigerit
neruum femoris eius, & obſupuerit.

CAPVT XXXIII.

*Jacob ab Eſau occurrente benignè excipitur,
agregue adiçit ut manera accipias, domumque re-
uertatur: & ſit Jacob in Salem proſellus agri par-
tem emiſi, fixiſque tabernaculis altare erexit.*

ELeuans autem Iacob oculos ſuos, vidit
A venientem Eſau, & cum eo quadringen-
tos viros diuiſiſque filios Lie & Rachel, am-
barumque famularum: * & poſuit vtramque
ancillam, & liberos earum, in principio: Liam
verò, & filios eius, in ſecundo loco: Rachel
3 autem & Joſeph nouiſſimos. * Et ipſe pro-
grediens adorauit pronus in terram ſepties,
4 donec appropinquaret frater eius. * Currens
itaque Eſau obviam fratri ſuo, amplexatus eſt
eum: ſtringenſque collum eius & oſculans
5 ſleuit. * Leuiſque oculis, vidit mulieres &
parvulos earum, & ait: Quid tibi volunt iſti?
B & ſi ad te pertineant? Reſpondit: Parvuli ſunt,
6 quos donauit mihi Deus ſeruo tuo. * Et ap-
propinquantes ancille & filij earum, incur-
7 uati ſunt. * Acceſſit quoque Lia cum pueris
ſuis: & cum ſimiliter adoraſſent, extremi Jo-
8 ſeph & Iacob adorauerunt. * Dixitque Eſau:
Quenam ſunt iſta turme quas obviam ha-
bui? Reſpondit: Ut inuenirem gratiam co-
9 ram domino meo. * At ille ait: Habeo pluri-
10 ma, frater mi, ſine tua tibi. * Dixitque Iacob:
Noli ita, obſecro: ſed ſi inueni gratiam in
oculis tuis, accipe manufculum de manibus
C meiſiſc enim vidi faciem tuam, quaſi viderim
vultum

vultum Dei : esto mihi propitius , * & susci-
pe benedictionem quam attuli tibi , & quam
donavi mihi Deus tribuens omnia . Vix fra-
tre compellente suscipiens , * ait : Gradi-
mur simul , eroque socius itineris tui . * Dixit-
que Iacob : Nosti Domine mi , quod paru-
los habeam teneros , & oves & boues fetas ,
mecum : quas si plus in ambulando fecero la-
borare , morientur una die cuncti greges .
* Præcedat dominus meus ante serum suum :
& ego sequar paulatim vestigia eius , sicut vi-
dero paruulos meos posse , donec veniam ad
dominum meum in Seir . * Respondit Esau :
Oro te , vt de populo qui mecum est , saltem
socij remaneant viz tue . Non est , inquit , ne-
cesse : hoc vno tantum indigeo , vt inueniam
gratiam in conspectu tuo domine mi . * Re-
uertus est itaque illo die Esau itinere quo ve-
nerat in Seir . * Et Iacob venit in Socoth : vbi
ædificauit domo & fixis tentorijs , appellauit
nomen loci illius Socoth , id est , tabernacula .
* Transiuitque in Salem urbem Sichimorum ,
que est in terra Chanaan , postquam reuersus
est de Mesopotamia Syriæ : & habitauit iuxta
oppidum . * Emisque partem agri in qua fi-
xerat tabernacula , à filiis Hemor patris Si-
chem , centum agnis . * Et erecto ibi altari , in-
uocauit super illum fortissimum Deum Israël .

CAPVT XXXIV.

*Ob Dinaraptum ac stuprum, Sichemita prius cir-
cumcisi, à Simeone & Leui Dina fratribus perimū-
tur, atque à reliquis Iacob filiis urbi eorū vastatur:
quapropter Simeon & Leui à patre arguntur.*

Egressa est autem Dina filia Lix vt vide-
ret mulieres regionis illius . * Quam cum
vidisset Sichem filius Hemor Heuæi , prin-
ceps terræ illius admauit eam : & rapuit , &
dormiuit cum illa , vi opprimens virginem .
* Et conglutinata est anima eius cum ea , tri-
stemque delinuiuit blanditijs . * Et pergens ad
Hemorem patrem suum , Accipe , inquit , mihi
puellam hanc coniugem . * Quod cum audis-
set Iacob , absentibus filiis , & in pastu peco-
rum occupatis , siluit donec redirent . * Egres-
so autem Hemor patre Sichem vt loqueretur
ad Iacob , * ecce filij eius veniebant de agro :
auditoque quod acciderat , irati sunt valde ,
eò quod foedam rem operans esset in Israël ,
& violata filia Iacob , rem illicitam perpetras-
set . * Locutus est itaque Hemor ad eos : Si-
chem filij mei adhæsit anima filix vestre : da-
te eam illi uxorem : * & iungamus vicissim
connubia : filias vestras tradite nobis , & filias
nostras accipite . * Et habitate nobiscum : ter-
ra in possessione vestra est , exercete , negotia-
mini , & possidete eam . * Sed & Sichem ad
patrem & ad fratres eius ait : Inueniam gra-
tiam coram vobis : & quæcumque statueritis ,
dabo : * augeat doctem , & munera postulate ,
& libenter tribuam quod petieritis : tantum
date mihi puellam hanc uxorem . * Respon-
derunt filij Iacob Sichem & patri eius in do-

14 lo , seuientes ob stuprum sororis : * Non pos-
sumus facere quod petitis , nec dare sororem
nostram homini incircumcisum : quod illicitum
15 & nefarium est apud nos . * Sed in hoc vale-
bimus fœderari , si volueritis esse similes nos-
tri , & circumcidatur in vobis omne masculu-
16 ni sexus : * tunc dabimus & accipiemus mu-
tuo filias vestras ac nostras : & habitabimus
17 vobiscum , erimusque vnus populus : * si autem
C circumcidati nolueritis , tollemus filiam no-
18 stram , & recedemus . * Placuit oblatio eorum
19 Hemor , & Sichem filio eius : * nec distulit
adolescens quin statim quod petebatur ex-
pleret : amabat enim puellam valde , & ipse
20 erat indyus in omni domo patris sui . * In-
gressique portam vrbs , locuti sunt ad popu-
21 lum : * Viri isti pacifici sunt , & volunt habi-
tare nobiscum : negotientur in terra , & exer-
ceant eam , que spatiosa & lata cultoribus in-
digeat : filias eorum accipiemus uxores , & no-
22 stras illis dabimus . * Vnum est , quod differat
tantum bonum : Si circumcidamus masculos
23 nostros , ritum gentis imitantes . * Et substan-
tia eorum , & pecora , & cuncta que possident ,
nostra erunt : tantum in hoc acquiescamus ,
& habitantes simul , vnum efficiemus popu-
24 lum . * Assensitque vnus omnes , circumcisis
25 cunctis maribus . * Et ecce , die tertio , quan-
do grauissimus vulnerum dolor est : arreptis ,
duo filij Iacob , Simeon & Leui fratres Dinx ,
gladijs ingressi sunt urbem confidenter : † in-
26 terfectisque omnibus masculis , * Hemor &
& Sichem pariter necauerunt , tollentes Linam
27 de domo Sichem sororem suam . * Quibus
egressis , irruerunt super occisos ceteri filij Iac-
ob : & depopulati sunt urbem in vltionem
28 stupri . * Oves eorum , & armenta , & alinos ,
cunctaque vastantes que in domibus & in
29 agris erant : paruulos quoque eorum & vxo-
30 res duxerunt captiuas . * Quibus paratis au-
dacter , Iacob dixit ad Simeon & Leui : Tur-
bastis me , & odiosum fecistis me Chananæis
& Pherezæis habitatoribus terræ huius . nos
pauci sumus : illi congregati percutient me ,
31 & declebor ego , & domus mea . * Responde-
runt : Numquid vt seorto abui debuere so-
rore nostra ?

CAPVT XXXV.

*Vbi Iacob idola suorum in terra Sichem defodisset ,
iubente Domino ascendit in Bethel , vbi Debra mori-
tur : nascitur Benjamin cum morte matris Ra-
chel : Ruben cum Bala dormit : numerantur filij
Iacob , cuius pater Isaac moritur.*

1 Interea locutus est Deus ad Iacob : Surge ,
A & ascende Bethel , & habita ibi , facque al-
tare Deo qui † apparuit tibi quando fugiebas
2 Esau fratrem tuum . * Iacob vero conuocata
omni domo sua , ait : Abiit deus alienos
qui in medio vestri sunt , & mundamini , ac
3 mutate vestimenta vestra . * Surgite , & ascen-
damus in Bethel , vt faciamus ibi altare Deo ,
qui exaudiuit me in die tribulationis mee , &
socius

† Inf. 49.
a. b.

† Gen. 18.
c. 23.

socius fuit itineris mei. * Dederunt ergo ei +
omnes deos alienos quos habebant, & inau-
res quæ erant in auribus eorum: ac ille infudit
ea subter terebinthum, quæ est post urbem
Sichem. * Cumque profecti essent, terror 5
Dei inuasit omnes per circuitum ciuitates, &
non sunt ausi persequi recedentes. * Venit 6
igitur Jacob Luzam, quæ est in terra Cha- B
naan, cognomento Bethel: ipse & omnis po-
pulus cum eo. * Adificauitque ibi altare, & 7
appellauit nomen loci illius, Domus Dei: ibi
enim † apparuit ei Deus cum fugeret fratrem
suum. * Eodem tempore mortua est Debora 8
nutrix Rebecæ, & sepulta est ad radices Beth-
thel subter quercum: vocatumque est no-
men loci illius, Quercus ætæus. * Apparuit 9
autem iterum Deus Jacob postquam reuersus
est de Mesopotamia Syrie, benedixitque ei,
† dicens: † Non vocaberis vtrâ Jacob, sed 10
Israel erit nomen tuum. Et appellauit eum
Israel, * dixitque ei: Ego Deus omnipotens, 11
cresce, & multiplicare: gentes & populi na-
tionum ex te erunt, reges de lumbis tuis egre-
dientur. * Terramque quam dedi Abraham 12
& Isaac, dabo tibi & semini tuo post te. * Et 13
recessit ab eo. * Ille verò erexit titulum lapi-
deum in loco quo locutus fuerat ei Deus: li- C
bans super eum libamina, & effundens oleum: 15
* vocauitque nomē loci illius, Bethel. * Egres-
sus autem inde, venit verno tempore ad ter-
ram quæ ducit Ephratam: in qua cum par-
turiret Rachel, * ob difficultatem partus peri-
clitari coepit. Dixitque ei obsteritrix: Noli ti- 17
mere, quia & hunc habebis filium. * Egred-
iente autem anima præ dolore, & immi-
nente iam morte, vocauit nomen filij sui Be-
noni, id est, filius doloris mei: puer verò ap-
pellauit eum Benjamin, id est, filius dextræ.
* Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in 19
via quæ ducit Ephratam, hæc est Bethlehem.
* Erexitque Jacob titulum super sepulchrum
eius: † Hic est titulus monumenti Rachel, v-
que in præsentem diem. * Egressus inde, fixit
tabernaculum trans Turrem gregis. * † Cum- 21
que habitaret in illa regione, abiit Ruben, D
& dormiuit cum Bala concubina patris sui:
quod illum minimè lauit. Erant autem filij Ia-
cob duodecim. * Filij Lix: primogenius Ru- 23
ben, & Simeon, & Levi, & Iudas, & Issachar,
& Zabulon. * Filij Rachel: Ioseph & Benja- 24
min. * Filij Balæ ancillæ Rachelis: Dan & 25
Nephtali. * Filij Zelfæ ancillæ Lix: Gad
& Afer: hi sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in
Mesopotamia Syrie. * Venit etiam ad Isaac
patrem suum in Mambre, Ciuitatem Arbee,
quæ est Hebron: in qua peregrinatus est
Abraham & Isaac. * Et completi sunt dies 28
Isaac centum octoginta annorum. * Consum- 29
ptisque ætate mortuus est: & appositus est
populo suo senex & plenus dierum: & sepe-
lierunt eum Esau & Iacob filij sui.

*Esau cum vxoribus & filiis à fratre Iacob ab
nimium vtriusque opulentiam separatur: filiorum
Esau genealogia cum habitatione describitur.*

1 Hæc sunt autem generationes Esau, ipse
est Edom. * Esau accepit vxores de fi-
A liabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethæi,
& Oolibama filiam Anx filiz Sebeon Heuzi:
3 * Basemath quoque filiam Ismaël sororem
4 Nabioiuth. * † Peperit autem Ada, Eliphaz: † 1. Par. 1.
5 Basemath genuit Rahuel: * Oolibama genuit
Iehus & Ihelon & Core. hi filij Esau qui nati
6 sunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem Esau
vxores suas & filios & filias, & unam ani-
mam domus suæ, & substantiam, & pecora, &
cuncta quæ habere poterat in terra Chanaan:
& abiit in alteram regionem, recessitque à fra-
7 tre suo Iacob, * † Diuites enim erant valde, & † 1. Par. 1.
8 simul habitare non poterant: nec sustinebat
eos terra peregrinationis eorum præ multitu-
9 dine gregum. * † Habitauitque Esau in monte † 1. Par. 1.
10 Seir, ipse est Edom. * Hæc autem sunt generatio-
nes Esau patris Edom in monte Seir, & hæc
B nomina filiorum eius: † Eliphaz filius Ada † 1. Par. 1.
11 vxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath
12 vxoris Esau: Omar, Sepho, & Gatham, & Cenez.
13 * Erat autem Thamma, concubina Eliphaz
14 filij Esau: quæ peperit ei Amalech. hi sunt fi-
15 lij Ada vxoris Esau. * Filij autem Rahuel:
16 Nahath & Zara, Samma & Meza. hi filij Ba-
17 semath vxoris Esau. * Isti quoque erant filij
18 Oolibama filiz Anx filiz Sebeon, vxoris Esau,
19 quos genuit ei, Iehus & Ihelon & Core. * Hi
duces filiorum Esau: filij Eliphaz primogeni-
ti Esau: dux Theman, dux Omar, dux Se-
20 pho, dux Cenez, * dux Core, dux Gatham, dux
21 Amalech. hi filij Eliphaz in Terra Edom, &
22 hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Esau:
23 dux Nahath, dux Zara, dux Samma, dux Me-
24 za, hi autem duces Rahuel in Terra Edom.
25 * Isti filij Basemath vxoris Esau. * Hi autem fi-
26 lij Oolibama vxoris Esau: dux Iehus, dux Ihe-
27 lun, dux Core. hi duces Oolibama filiz Anx
28 vxoris Esau. * Isti sunt filij Esau, & hi duces
29 eorum: ipse est Edom. * † Isti sunt filij Seir
30 Horrei, habitatores terre: Lotan, & Sobal, &
31 Sebeon, & Ana, * & Difon, & Efer, & Di-
32 san. hi duces Horrei, filij Seir, in Terra Edom.
33 * Facti sunt autem filij Loan: Hori & He-
34 man. erat autem soror Lotan, Thamma. * Et
35 isti filij Sobal: Ahan & Manabat & Ebal, &
36 Sepho & Onam. * Et hi filij Sebeon: Aia &
37 Ana. iste est Ana qui inuenit aquas calidas in
38 solitudine, cum pasceret asinos Sebeon pa-
39 tris sui: * habuitque filium Difon, & filiam
40 Oolibama. * Et isti filij Difon: Hamdan, &
41 Efeban, & Iethram, & Charan. * Hi quoque
42 filij Efer: Balaan & Zauan, & Acan. * Ha-
43 buit autem filios Difan: Hus & Aram. * Hi
44 duces Horreorum: dux Lotan, dux Sobal, dux
45 Sebeon, dux Ana, * dux Difon, dux Efer, dux
46 Difan:

Difan : isti duces Horrozum qui impera-
uerunt in Terra Seir. * Reges autem qui re-
gnauerunt in Terra Edom antequam habe-
rent regem filij Ifrael, fuerunt hi : * Bela fi-
lius Beor, nomenque vrbs eius Denaba.
* Mortuus est autem Bela, & regnauit pro eo
Iobab filius Zatz de Bosra. * Cumque mortu-
us eſſet Iobab, regnauit pro eo Huſam de
terra Themanorum. * Hoc quoque mortuo,
regnauit pro eo Adad filius Badad, qui percuf-
ſit Madian in regione Moab : & nomen vrbs
eius Auich. * Cumque mortuus eſſet Adad,
regnauit pro eo Semla de Maſreca. * Hoc
quoque mortuo, regnauit pro eo Saul de flu-
uio Rohoboth. * Cumque & hic obiiſſet, ſuc-
ceſſit in regnum Balan filius Achobor.
* Iſto quoque mortuo, regnauit pro eo Adar,
nomenque vrbs eius Phaü : & appellabatur
vxor eius Meztabel, filia Maered filiz Me-
zaab. * Hæc ergo nomina ducum Eſau, in
cognationibus, & locis, & vocabulis ſuis : dux
Thanna, dux Alua, dux Ietheth, dux Ooli-
bama, dux Ela, dux Phinon, dux Cenez,
dux Theman, dux Maſſar, dux Magdiel,
dux Hiram : hi duxes Edom habitantes
in terra imperij ſui : ipſe eſt Eſau pater Idu-
meorum.

CAPVT XXXVII.

*Ioſeph fratres apud patrem accuſans, viſaque
ſomnia narrans, fratrum ordinem ſe concitas :
quare primum volentes illum occidere, conſilio lu-
de vendunt Iſmaelitæ inſcio Ruben : à patre au-
tem lugetur, & in Aegypto Putiphari venditur.*

Habitauit autem Iacob in terra Chanaan, in
qua pater ſuus peregrinatus eſt. * Et hæc
ſunt generationes eius : Ioseph cum ſe-
decim eſſet annorum, paſcebat gregem cum
fratribus ſuis adhuc puer : & erat cum filiis
Bale & Zelphæ vxorum patris ſui, accuſauit
que fratres ſuos apud patrem crimine peſſi-
mo. * Iſrael autem diligebat Ioseph ſuper om-
nes filios ſuos, eo quod in ſenectute genuiſ-
ſet eum : fecitque ei tunicam polymitam.
* Videntes autem fratres eius quod à patre
plus cunctis filiis amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quidquam pacifice loqui.
* Accidit quoque vt viſum ſomnium referret
fratribus ſuis : quæ cauſa maioris odij ſemina-
rium fuit. * Dixitque ad eos : Audite ſomni-
um quod vidi : * Putabam nos ligare mani-
pulos in agro : & quaſi conſurgere manipu-
lum meum, & ſtare, veſtroſque manipulos
circumſtantes adorare manipulum meum.
* Reſponderunt fratres eius : Numquid rex
noſter eris ? aut ſubiciemur ditioni tuæ ? Hæc
ergo cauſa ſomniorum atque ſermonum, in-
uidiæ & odij ſomitum miniſtrauit. * Aliud
quoque vidit ſomnium, quod narrans fratri-
bus, ait : Vidi per ſomnium, quaſi ſolem, &
lunam, & ſtellas vndecim, adorare me,
* Quod cum patri ſuo & fratribus reſuſciſ-
ſet, increpauit eum pater ſuus, & dixit : Quid

ſibi vult hoc ſomnium quod vidisti ? num
ego & mater tua & fratres tui adorabi-
mus te ſuper terram ? * Inuidebant ei igitur
fratres ſui : pater verò rem tacitus conſi-
derabat. * Cumque fratres illius in paſcendis
gregibus patris morarentur in Sichem, dixit
ad eum Iſrael : Fratres tui paſcunt oves
in Sichimis : veni, mitam te ad eos. Quo
reſpondente, * Preſtò ſum, ait ei : Vade, &
vide ſi cuncta proſpera ſint erga fratres tuos,
& pecora : & renuntia mihi quid agatur.
Miſſus de Valle Hebron, venit in Sichem :
Inuenitque eum vir errantem in agro, &
interrogauit quid quaereret. * At ille reſpon-
dit : Fratres meos quero, indica mihi vbi
paſcant greges. * Dixitque ei vir : Recelle-
runt de loco iſto : audiui autem eos dicentes :
Eamus in Dothain. Perrexit ergo Ioseph
poſt fratres ſuos, & inuenit eos in Dothain.
* Qui cum vididiſſent eum procul, antequam
accederet ad eos : cogitauerunt illum occi-
dere : * & mutuo loquebantur : Ecce ſom-
nator venit : * venite, occidamus eum, &
mitemus in ciſternam veterem : dicemus
que, Fera peſſima deuorauit eum : & tunc
apparebit quid illi proſint ſomnia ſua. * Au-
diens autem hoc Ruben, nitetur liberare
eum de manibus eorum, & dicebat : * Non
interficiatis animam eius, nec effundatis ſan-
guinem : ſed proiicite eum in ciſternam
hanc : que eſt in ſolitudo, manuſque ve-
ſtras ſeruare innoxias hoc autem dicebat, vo-
lens eripere eum de manibus eorum, & red-
dere patri ſuo. * Conſeſſum igitur vt peruenit
ad fratres ſuos, nudauerunt eum tunica talari
& polymita : * miſeruntque eum in ciſternam
veterem, quæ non habebat aquam. * Et
ſedentes vt comederent panem, viderunt
Iſmaelitæ viatores venire de Galaad, & came-
los eorum, portantes aromata, & reſinam, &
& ſtactem, in Aegyptum. * Dixit ergo Iudas
fratribus ſuis : Quid nobis prodeſt ſi occide-
rimus fratrem noſtrum, & celauerimus ſan-
guinem ipſius ? * Melius eſt vt veniatur
Iſmaelitæ, & manus noſtræ non poluantur :
frater enim & caro noſtra eſt. Acceſſerunt
fratres ſermonibus illius : * Et prætereunti-
bus Madianitis negotiatoribus, extrahentes
eum de ciſterna, venderunt eum Iſmaeli-
tis, viginde argenteis : qui duxerunt eum in
Aegyptum. * Reuerſuſque Ruben ad ciſter-
nam, non inuenit puerum : * & ſciſſis veſti-
bus pergens ad fratres ſuos, ait : Puer non
comparet, & ego quò ibo ? * Tulerunt an-
tem tunicam eius, & in ſanguine hædi,
quem occiderant, tinxerunt : * mltentes qui
terrent ad patrem, & dicent : Hanc inue-
nimus : vide vtrum tunica filij tui ſit, an non.
* Quam cum agnoſciſſet pater, ait : Tunica
filij mei eſt, fera peſſima comedit eum, be-
ſtia deuorauit Ioseph. * Sciſſiſque veſtibus,
indutus eſt cilicio, lugens filium ſuum mul-
to tempore. * Congregatis autem cunctis
liberis

† Ioseph, 44
2. 11.

† Ioseph, 16
2. 11.

liberis eius ut lenirent dolorem patris noluit consolationem accipere, sed ait: Descendam ad filium meum lugens in infernum. Et illo perseverante in fletu, * Madianitæ vendiderunt Ioseph in Ægypto Putiphari eunucho Pharaonis, magistro militum.

CAPVT XXXVIII.

Iudas ex vxore Chanaan tribus filijs susceptis, primum & deinde secundum Thamar copulauit: quibus mortuis, eam incestus pro scorto cognouit, quo concubitu Phares & Zaram genuit.

Eodem tempore descendens Iudas a fratribus suis, diuertit ad virum Odollamitem, nomine Hiram. * † Vidique ibi filium hominis Chananæi, vocabulo Sue: & accepta vxore, ingressus est ad eam. * Quæ cepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Her. * † Rursumque concepit pro fratre suo filium vocauit Onan. * Tercium quoque peperit: quem appellauit Sela. quo nato, parere vltra cessauit. * Dedit autem Iudas vxorem primogenito suo Her, nomine Thamar. * † Fuit quoque Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est. * Dixit ergo Iudas ad Onan filium suum: Ingredere ad vxorem fratris tui, & sociare illi, ut suscitet semen fratri tuo. * Ille sciens non sibi nasci filios, introiit ad vxorem fratris sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. * Et idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. * Quamobrem dixit Iudas Thamar nurui suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur sicut fratres eius. Quæ abiit, & habitauit in domo patris sui. * Evolutis autem multis diebus, mortua est filia Sue vxor Iudæ: qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad confores ouium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Thannas. * Nuntianumque est Thamar quod focer illius ascenderet in Thannas ad tendendas oves. * Quæ, depositis viduitatis vestibus, assumpsit theristrum: & mutato habitu, sedit in biuio itineris, quod ducit Thannam: eo quod creuisset Sela, & non eum accepisset maritum. * Quam cum vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultum D suum, ne agnosceretur. * Ingrediensque ad eam, ait: Dimitte me ut coam tecum: nesciebat enim quod nurus sua esset. Qua respondente: Quid dabis mihi si fratri concubui meo? * dixit: Mittam tibi hædum de gregibus. Rursumque illa dicente: Patar quod vis, si dederis mihi arthabonem, donec miras quod polliceris. * Ait Iudas: Quid tibi vis pro arthabone dari? Respondit: Anulum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. Ad vnum igitur coitum mulier concepit, & surgens abiit: depositoque habuit, quem sumpserat, induta est viduitatis vestibus. * Misit autem Iudas hædum per pa-

storem suum Odollamitem, ut reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eam, * interrogauit homines loci illius: Vbi est mulier quæ sedebat in biuio? Respondentibus cunctis: Non fuit in loco isto meretrix: * reuersus est ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam. sed & homines loci illius dixerunt mihi, numquam fuisse ibi scortum, * Ait Iudas: Habeat sibi, cerè mendacij arguere nos non potest ego nisi hædum quem promiseram, & tu non inuenisti eam. * Ecce autem post tres menses nunciauerunt Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua, & videtur vterus illius inermescere. Dixitque Iudas: Proderit ei ut comburatur. * Quæ cum duceretur ad poenam, misit ad foetum suum, dicens: De viro, cuius hæc sunt, concepisti: cognosce cuius sis annulus, & armilla, & baculus. * Qui, agnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi eam Sela filio meo. At tamen vltra non cognouit eam. * † Instante autem partu, apparuerunt gemini in vtero: atque in ipsa effusione infantium, vnus protulit manum, in qua obstrictur ligauit coccinū, dicens: * Ille egredietur prior. * Illo vero retrahente manum, egressus est alter: dixitque mulier: Quare diuisa est propter te maceria: & ob hæc causam vocauit nomen eius Phares. * † Postea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellauit Zaram.

CAPVT XXXIX.

Cum prosperè ageret Ioseph apud herum Putiphar, contemnitur heram sapiens de concubitu interpellantem, acensator apud dominum: & in carcerem conicitur: ubi custodis gratiam habitus, omnium infortunium curam habet.

Igitur Ioseph ductus est in Ægyptum, A lemitque eum Putiphar eunucho Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. * Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitauitque in domo domini sui, * qui optime nouerat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. * Inuenitque Ioseph gratiam coram domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus, gubernabat credita sibi domum, & vniuersa quæ ei tradita fuerant: * benedixitque Dominus domui Ægypti propter Ioseph, & multiplicauit tam in arboribus, quam in agris cunctam eius substantiam: * nec quidquam aliud nouerat: nisi panem quo vesceretur. Erat autem Ioseph pulchra facie, & decorus aspectu. * Post multos itaque dies iniecit domina sua oculos suos in Ioseph, & ait: Domni mecum. * Qui nequam acquiescens operi nefario, dixit ad eam: Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua: * nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi, præter te, quæ vxor eius est: quomodo ergo possum hoc malum facere, &

& peccare in Deum meum? * Huiuscemodi verbis per singulos dies, & mulier molesta erat adolescenti, & ille recusabat stuprum. C
* Accidit autem quadam die, vt intraret Ioseph domum, & operis quippiam absque arbitris faceret: * & illa apprehensa lacinia vestimenti eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in manu eius pallio fugit, & egressus est foras. * Cumque vidisset mulier vestem in manibus suis, & se esse contemptam, * vocavit ad se homines domus suae, & ait ad eos: En introduxit virum Hebraeum, vt illuderet nobis: ingressus est ad me, vt coiret mecum: cumque ego succlamassim, * & audisset vocem meam, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. * In argumentum ergo fidei reuerentium pallium ostendit marito reuerenti dominum, * & ait: Ingressus est ad me servus Hebraeus quem adduxisti vt illuderet mihi: * cumque audisset me clamare, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras. * His auditis dominus, & nimium credulus verbis coniugis, iratus est valde: * † tradidit Ioseph in carcerem, vbi vincti regis custodiebantur, & erat ibi clausus. * Fuit autem Dominus cum Ioseph, & miseris illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. * Qui tradidit in manu illius vniuersos vinctos qui in custodia tenebantur: & quidquid fiebat, sub ipso erat. * Nec nouerat aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat.

CAPVT XL

Emuehorum Pharaonis in carcere Ioseph somnia interpretatus, alterum officio restituendum, alterum suspensio finiendo praeiudic: quae omnia in Pharaonis natalitio cunctant.

His ita gestis, accidit vt peccarent duo Heunuchi, pincerna regis Aegypti, & A pistor, domino suo. * Irauitque contra eos Pharaon (nam alter pincernis praerat, alter pistorebus) * misit eos in carcerem principis milium in quo erat vinctus & Ioseph. * At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis. Aliquantulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebantur. * Videturque ambo somnium nocte vna iuxta interpretationem congruam sibi: * ad quos cum introisset Ioseph manē, & vidisset eos tristes, * sciscitatus est eos dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra? * Qui responderunt: Somnium vidimus, & non est B qui interpretemur nobis. Dixitque ad eos Ioseph: Numquid non Dei est interpretatio? referre mihi quid videritis. * Narrauit prior, prepositus pincernarum, somnium suum: Videbam coram me vitem, * in qua erant tres propagines, crescere paulatim in gemmas, & post flores vinas maturecere: * calicemque Pharaonis in manu mea: tuli ergo vinas, & expressi in calicem quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni. * Respondit Ioseph: Hae est interpretatio somnij: Tres propagines, tres adhuc dies sunt: * post quos recordabitur Pharaon ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabitque ei calicem iuxta officium tuum, sicut antea facere consueueras. * Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit, & facias mecum misericordiam: vt suggeras Pharaoni vt educat me de isto carcere: * quia furto sublatum sum de terra Hebraeorum, & hic innocens in lacum missus sum. * Videns pistorum magister quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi somnium, Quod tria canistra farina haberem super caput meum: * & in vno canistro quod erat excellentius, portare me omnes cibos qui sunt arte pistoria, auesque comedere ex eo. * Respondit Ioseph: Hae est interpretatio somnij. Tria canistra, tres adhuc dies sunt: * post quos auferet Pharaon caput tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres carnes tuas. * Exinde dies tertius natalitius Pharaonis eras qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pistorum principis. * Restituitque alterum in locum suum, vt porrigeret ei poculum: * alterum suspendit in pabulo, vt coniectoris veritas probaretur. * Et tamen succedentibus prosperis, prepositus pincernarum obliuiscit interpretis sui.

CAPVT XLI.

Somnia Pharaonis de bonis & malis vniuersi Ioseph interpretatus, toti Aegypto praefectus: & ex Aegypti data sibi à Pharaone vxore duo iussit filios ante septem annis.

Post duos annos vidit Pharaon somnium. Putabat se stare super fluvium, * de quo ascendebant septem boues, pulchre & crasse nimis: & pascebantur in locis palustribus. * Aliæ quoque septem emergebant de flumine, foedæ consuetudine macie: & pascebantur in ipsa annis ripa in locis virentibus: * deuoraueruntque eas, quarum mira species & habitudo corporum erat. Expergefactus Pharaon, * rursus dormiuit, & vidit alterum somnium: Septem spicae pullulabant in culmo vno plenae atque formosae: * aliae quoque totidem spicae tenues & pereussae vredine oriebantur, * deuorantes omnem priorum pulchritudinem. Euigilans Pharaon post quietem, * misit ad omnes coniectores Aegypti, cunctosque sapientes: & accersitis narrauit somnium, nec erat qui interpretaretur. * Tunc B demum reminiscens pincernarum magister, ait: Confiteor peccatum meum: * Iraus rex seruis suis, me & magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis milium: * vbi vna nocte vterque vidimus somnium praesagium futurorum. * Erat ibi puer Hebraeus, eiusdem ducis milium famulus, cui narrantes somnia, * audiuius quidquid C a postea

postea rei probauit euentus. ego enim red-
ditus sum officio meo : & ille suspensus est
in cruce. * Protinus ad regis imperium edu-
ctum de carcere Ioseph toroderunt : ac ve-
ste mutata, obuulerunt ei. * Cui ille ait : Vi-
di somnia, nec est qui edisserat : quæ audiui
te sapientissimè conuicere. * Respondit Iose-
ph : absque me Deus respondebit prospera
Pharaoni. * Narrauit ergo Pharaon quod viderat
: Putabam me stare super ripam fluminis,
* & septem boues de anne conscendere, pul-
chras nimis, & obefis carnibus : quæ in pastu
paludis virecta carpebant. * & ecce, has se-
quebantur alie septem boues in tantum de-
formes & macilentæ, vt nunquam tales in ter-
ra Ægypti viderim : * quæ, deuoratis & con-
sumptis prioribus, * nullum sanaritatis dedere
vestigium : sed simili macie & squalore torpe-
bant. Euigilans, rursus sopore depressus, * vi-
di somnium : Septem spicæ pullulabant in cul-
mo vno plente aque pulcherrimæ. * Alie
quoque septem tenues & perculse vredine,
oriebantur è stipula : * quæ prionum pulchritu-
dinem deuorauerunt. Narraui coniectoris
somnia, & nemo est qui edisserat. * Respon-
dit Ioseph : Somnium regis vnum est :
quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni.
* Septem boues pulchræ, & septem spicæ ple-
næ, septem vbertatis anni sunt : eandemque
vim somnii comprehendunt. * Septem quo-
que boues tenues atque macilentæ, quæ as-
cenderunt post eas, & septem spicæ tenues,
& vtro vrente percussæ : septem anni veni-
unt sunt famis. * Qui hoc ordine comple-
buntur : * Ecce septem anni venient fertilita-
tis magnæ in vniuersa terra Ægypti : * quos
sequentur septem anni alij tanx sterilitatis, vt
obliuioni tradantur cuncta retrò abundantia :
consumpta est enim fames omnem terram,
* & vbertatis magnitudinem penditura est in-
opie magnitudo. * Quod autem vidisti secun-
dò ad eandem rem pertinet somnium : fir-
mitatis indicium est, eò quòd fiat sermo Dei,
& velocius impleatur. * Nunc ergo prouideat
rex vtrum sapientem & industrium, &
præficiat cum Terræ Ægypti : * Qui consti-
tuat præpositos per cunctas regiones : & quin-
tam partem fructuum per septem annos fer-
tilitatis, * qui iam nunc futuri sunt, congre-
get in horrea : & omne frumentum sub Pha-
raonis potestate condant, seruenturque in vr-
bibus. * Et præparetur futuræ septem anno-
rum fami, quæ oppressura est Ægyptum, & E-
non consumetur terra inopia. * Placuit Pha-
raoni consilium & cunctis ministris eius :
* locutusque est ad eos : Num inuenire pote-
rimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit
* Dixit ergo ad Ioseph : Quis ostendit tibi
Deus omnia quæ locutus es, nunquid sapien-
tiorum & consimilem tui inuenire potero?
* † Tu es israel præ domum meam, & ad tui oris
imperium cunctus populus obedit : vno tan-
tùm regni folio te præcedam. * Dixitque rur-

sus Pharaon ad Ioseph : Ecce, constitui te su-
per vniuersam terram Ægypti. * Tulitque
annulum de manu sua, & dedit eum in ma-
nu eius : vestitusque eum stola byssina, & col-
lo torquem aureum circumposuit. * Fecitque
eum ascendere super curram suam secun-
dum, clamante præcone, vt omnes coram eo
genu flecterent, & præpositum esse scirent
vniuersæ Terræ Ægypti. * Dixit quoque rex
ad Ioseph : Ego sum Pharaon : absque tuo im-
perio non mouebit quisquam manum aut pe-
dem in omni terra Ægypti. * Venitque no-
men eius, & vocauit eum lingua Ægyptiaca,
Saluatorem mundi. Deditque illi vxorem
Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos.
Egressus est itaque Ioseph ad terram
Ægypti (* triginta autem annorum erat
quando stetit in conspectu regis Pharaonis)
& circuiuit omnes regiones Ægypti. * Veni-
tque fertilitas septem annorum : & in ma-
nipulos redactæ segetes congregatæ sunt in
horrea Ægypti. * Omnis etiam frugum abun-
dantia in singulis vrbibus condita est. * tanta-
que fuit abundantia tritici, vt arenæ maris
corquaretur, & copia mensuram excederet.
* † Nati sunt autem Ioseph filij duo ante
quam veniret fames : quos peperit ei Ase-
neth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos.
* † Vocauitque nomen primogeniti, Manasses,
dicens : Oblivisci me fecit Deus omnium la-
borum meorum, & domus patris mei. * No-
men quoque secundi appellauit Ephraim, di-
cens : Crescere me fecit Deus in terra pauper-
tatis meæ. * Igitur transactis septem vbertatis
annis, qui fuerant in Ægypto : * coeperunt
venire septem anni inopie : quos prædixerat
Ioseph : & in vniuerso orbe fames præualuit in
cuncta autem terra Ægypti panis erat. * Qua
esuriente, clamauit populus ad Pharaonem,
alimenta petens. Quibus ille respondit : Ite
ad Ioseph : & quicquid ipse vobis dixerit, fa-
cite. * Crescebat autem quotidie fames in
omni terra : aperuitque Ioseph vniuersa hor-
rea, & vendebar Ægyptiis : nam & illos op-
presserat fames. * Omnesque prouincie veni-
ebant in Ægyptum, vt emerent escas, &
malum inopie temperarent.

CAPVT XLII.

*Frates Ioseph in Ægyptum pro emendis fru-
mentis à patre missi, ab eo cognoscuntur, ac du-
rius tractantur, & in carcerem committuntur :
tandem Simone in vinculis relicto reuertuntur,
pecuniam in saccis vna cum frumento insaji reso-
rentes.*

A Vdiens autem Iacob quòd alimenta
venderentur in Ægypto, dixit filiis
suis : Quare negligitis ? * audiui quòd triti-
cum veniundum in Ægypto : descendite, &
emite nobis necessaria, vt possimus vivere, &
non consumamur inopia. * Descendentes igitur
fratres Ioseph decem, vt emerent frumen-
ta in Ægypto, * Benjamin domi retento à
Iacob,

Iacob, qui dixerat fratribus eius: Ne forte in itinere quidquam patiamur mali: * ingressi sunt terram Ægypti cum aliis qui pergebant ad emendum: erat autem fames in terra Chanaan. * Et Ioseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad eius nutum frumenta populis vendebantur. Cumque adorassent eum fratres sui, * & agnouissent eos, quasi ad alienos: durius loquebatur, interrogans eos: Vnde venistis? Qui responderunt: De terra Chanaan, ut emamus victui necessaria. * Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cognitus ab eis. * Recordansque somnionum, quæ aliquando viderat, ait ad eos: Exploratores estis: ut videatis infirmiora terre venistis. * Qui dixerunt: Non est ita, domine, sed serui tui venerunt ut emerent cibos. * Omnes filij vnus viri sumus: pacifici venimus, nec quidquam famuli tui machinantur mali. * Quibus ille respondit: Aliter est: immunita terre huius considerare venistis. * At illi: Duodecim, inquit, serui tui, fratres sumus, filij viri vnus in terra Chanaan: minimus cum patre nostro est alius nō est super. * Hoc est, ait, quod locutus sum: Exploratores estis. * Iam nunc experimur vestri caritatem: per salutem Pharaonis non egrediemini hinc, donec veniat frater vester minimus. * Mittite ex vobis vnum, & adducat eum: vos autem eritis in vinculis, donec probentur quæ dixistis verum vera an falsa sint: alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis. * Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus. * Die autem tertio eductis de carcere, ait: Facite quæ dixi, & viuetis: Deum enim timeo. * Si pacifici estis, frater vester vnus ligetur in carcere: vos autem abite, & ferte frumenta quæ emisistis, in domos vestras, * & fratrem vestrum minimum ad me adducite, ut possim vestros probare sermones, & non moriamini. Fecerunt ut dixerat, * & locuti sunt ad inuicem: Merito hæc pacimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuius: idcirco venit super nos ista tribulatio. * E quibus vnus Ruben, ait: Numquid non dixi vobis: † Nolite peccare in puerum: & non audistis me? en sanguis eius exquiritur. * Nesciebant autem quod intelligeret Ioseph: eo quod per interpretem loqueretur ad eos. * Auertitque se parumper, & fleuit: & reuerfus locutus est ad eos. * Tollensque Simeon, & ligans illis præsentibus, iussit ministris ut implerent eorum saccos tritico, & reponerent pecunias singulorum in sacculis suis, datis super cibariis in viam: qui fecerunt ita. * At illi portantes frumenta in alinis suis, profecti sunt. * Apertoque vnus sacco, ut daret iumento pabulum in dixerforio, contemplatus pecuniam in ore siculi, dixit fratribus suis: Reddita est mihi pecunia, en habetur in sacco. Et obstupescit turbatique,

F mutuo dixerunt: Quid nam est hoc quod fecit nobis Deus? * Veneruntque ad Iacob patrem suum in terram Chanaan, & narrauerunt ei omnia quæ acciderant sibi, dicentes: * Locutus est nobis dominus terre durè, & perauit nos exploratores esse provincie. * Qui respondimus: Pacifici sumus, nec villas molimur insidias. * Duodecim fratres vno patre geniti sumus: vnus non est super, minimus cum patre nostro est in terra Chanaan. * Qui ait nobis: Sic probabo quod pacifici sitis: Fratrem vestrum vnum dimitte apud me, & cibaria domibus vestris necessaria sumite, & abite, * fratremque vestrum minimum adducite ad me, ut sciam quod non sitis exploratores: & istum, qui tenetur in vinculis, recipere possitis: ac deinceps quæ vultis, emendi habeatis licentiam. * His dictis, cum frumenta effunderent, singuli repererunt in ore faccorum ligatas pecunias: exterritisque simul omnibus, dixit pater Iacob: Absque liberis me esse fecistis, Ioseph non est super, Simeon tenetur in vinculis, & Benjamin auferetis: in me hæc omnia mala reciderunt. * Qui respondit Ruben: Duos filios meos interfice, si non reduxero illum tibi: trade illum in manu mea, & ego cum tibi restitui. * At ille: Non descendet, inquit, filius meus vobiscum: frater eius mortuus est, & ipse solus remansit: si quid ei aduersi acciderit in terra ad quam pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

CAPIT. XLIII.

Cogente fame agrè impetrarunt fratres Ioseph à patre, ut in Ægyptum reuerterentur cum numeribus ac duplice pecunia, Benjamin secum ducerent: qui, educto Simeone de carcere, simul epulati sunt cum Ioseph.

Interim fames omnem terram vehementer premebat. * Consumpsitque cibis quos ex Ægypto deculerant, dixit Iacob ad filios suos: Reuertimini, & emite nobis paucillum escæ. * Respondit Iudas: Denuntiavit nobis vir ille sub iuramentatione iurifurandi, dicens: Non videbitis faciem meam, nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum. * Si ergo vis cum mittere nobiscum, pergemus pariter, & cinemus tibi necessaria: * si autem non vis, non ibimus: vir enim, ut sæpè diximus, denuntiavit nobis, dicens: † Non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo. * Dixit eis Israël: in meam hoc fecistis miseriam, ut indicaretis ei & alium habere vos fratrem. * At illi responderunt: Interrogauit nos homo per ordinem nostram progeniem: si pater viueret: si haberemus fratrem: & nos respondimus ei consequenter iuxta id quod fuerat sciscitatus: numquid scire poteramus quod dicturus esset: Adducite fratrem vestrum vobiscum? * Iudas quoque dixit patri suo: Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, & possimus viuere: ne moriamur

† Inf. 41. 4. 1.

† Sup. 17. 4. 1.

† Sup. 41. d. 10.

† Infr. 44. 8. 12. nos & paruuli nostri. * † Ego suscipio por-
rum: de manu mea tequire illum. nisi tedi-
xero, & reddidero tibi, esto peccati reus in
te omni tempore. * Si non intercessisset dila-
tio, iam vice altera venissemus. * Igitur Israël
pater eorum dixit ad eos: Si sic necesse est,
facite quod vultis; sumite de optimis terre
fructibus in vasis vestris, & deferre viro mu-
nera, modicum refinæ, & mellis, & stora-
cis, fæctes, & terebinthi, & amygdalarum.
* Pecuniam quoque duplicem ferte vobis-
cum: & illam, quam inuenistis in sacculi, re-
portate, ne forte errore factum sit: sed & fra-
trem vestrum tollite, & ite ad vinum. * Deus
autem meus omnipotens faciat vobis eum
placabilem: & remittat vobiscum fratrem ve-
strum quem tenet, & hunc Benjamin: ego
autem quasi otibus absque liberis ero. * Tu-
lerunt ergo viri munera, & pecuniam dupli-
cem, & Benjamin: descenderuntque in Ægy-
ptum, & steterunt coram Ioseph. * Quos
cum ille vidisset, & Benjamin simul, præce-
pit dispensatori domus suæ, dicens: Introduc
viros domum, & occide victimas, & instrue
conuiuium: quoniam mecum sunt comesturi
meridie. * Fecit ille quod sibi fuerat impera-
tum, & introduxit viros domum. * Ibique ex-
territi, dixerunt murmur: Propter pecuniam,
quam tetulimus pretiis in saccis nostris, intro-
ducti sumus: vt deuoluat in nos calumniam,
& violenter subiciat seruituti, & nos, & fi-
lios nostros. * Quamobrem in ipsis foribus
accedentes ad dispensatorem domus: locuti
sunt: Oramus domine vt audias nos. † Iam
antè descendimus vt emeremus escas: * qui-
bus emptis, cum venissemus ad diuersorium,
aperuimus saccos nostros: & inuenimus pec-
uniam in ore saccorum: quam nunc eodem
pondere reportauimus. * Sed & aliud attuli-
mus argentum, vt emamus que nobis neces-
saria sunt: non est in nostra conscientia quis
posuerit eam in marsupijs nostris. * At ille re-
pondit: Pax vobiscum, nolite timere: Deus
vester, & Deus patris vestri, dedit vobis the-
sauros in saccis vestris. nam pecuniam, quam
dedistis mihi, probaram ego habeo. Eduxit-
que ad eos Simeon. * Et introductis domum,
attulit aquam, & lauauit pedes suos, dedite
que pabulum asinis eorum. * Illi verò para-
bant munera, donec ingrederetur Ioseph me-
ridie: audierunt enim quod ibi comesturi es-
sent panem. * Igitur ingressus est Ioseph do-
mum suam, obaueruntque ei munera, tenen-
tes in manibus suis: & adorauerunt proni in
terram. * At ille, clementer resalutatis eis, in-
terrogauit eos, dicens: Saluus ne est pater ve-
ster senex, de quo dixeratis mihi? Adhuc vi-
uit? * Qui responderunt: Sospes est seruus
tuus pater noster, adhuc viuut. Et incurui,
adorauerunt eum. * Attollens autem Ioseph
oculos, vidit Benjamin fratrem suum vete-
rum, & ait: Iste est frater vester paruulus, de
quo dixeratis mihi? Et rursum: Deus, in-

30 quit, miseramini tui, fili mi. * Festinauique,
G quia commota fuerant viscera eius super fra-
tre suo, & erumpébant lacrymæ: & introiens
cubiculum fleuit, * Rursumque loca facie
egressus, conuinit se, & ait: Ponite panes.
32 * Quibus appolitis scorum Ioseph, & scet-
sum fratribus, Ægyptiis quoque qui vesce-
bantur simul, scorum (illicinum est enim
Ægyptiis comedere cum Hebræis, & profa-
num putant huiuscemodii conuiuium) * sede-
runt coram eo, primogenitus iuxta primoge-
nita sua, & minimus iuxta ætatem suam. Et
34 mirabantur nimis, * sumptis partibus quas ab
eo acceperant: maiorque pars venit Benja-
min, ita vt quinque partibus excederet. Bibo-
runtque & inebriati sunt cum eo.

CAPVT XLIV.

*Ioseph abscondit scypho suo in sacco Benjamin, re-
vocatos ab itinere fratres furti arguit; Indas au-
tem pro Benjamin se in seruutem offert.*

1 P Ræcepit autem Ioseph dispensatori do-
mus suæ, dicens: Imple saccos eorum
frumento, quantum possunt capere: & pone
pecuniam singulorum in summitate sacci.
2 Scyphum autem meum argenteum, & pre-
tium quod dedit tritici, pone in ore sacci iu-
nioris. Factumque est ita. * Et orto mane,
4 dimissi sunt, cum asinis suis. * Iamque urbem
exierant, & processerant paululum: tunc Ioseph
accessit dispensator domus, Surge, in-
quit, & persequere viros: & apprehensis di-
cito: Quare reddidistis malum pro bono?
5 Scyphum, quem furati estis, ipse est in quo
6 bibit dominus meus, & in quo augurari solet
7 Et apprehensis per ordinem locutus est. * Qui
responderunt: Quare sic loquitur dominus
noster, vt serui tui tantum flagitij commise-
rint? * Pecuniam, quam inuenimus in sum-
mitate saccorum, reportauimus ad te de terra
8 Chanaan: & quo modo consequens est vt
9 furati simus de domo domini tui aurum vel
argenteum? * Apud quemcumque fuerit inue-
nientium sententiam tuorum quod queris, mo-
riamur, & nos etiam serui domini nostri.
10 Qui dixit eis: Fiar iuxta vestram senten-
tiam: apud quemcumque fuerit inuentum,
ipse sit lenius meus, vos autem eritis inno-
11 xij. * Itaque festinato deponentes in terram
12 saccos, aperuerunt singuli. * Quos seruatus,
incipiens à maiore vsque ad minimum, inue-
13 nit scyphum in sacco Benjamin. * At illi, scis-
sis vestibus, oneratisque rursum asinis, reuersi
14 sunt in oppidum. * Primisque ludas cum fra-
tribus ingressus est ad Ioseph (necdum enim
de loco abierat) omnesque ante eum pariter
15 in terram corruerunt. * Quibus ille ait: Cur
sic agere voluistis? an ignoratis quod non sit
16 similis mei in augurandi scientia? * Cui lu-
das: Quid respondebimus, inquit domino
meo? vel quid loquemat, aut iustè poterim
obtinere: Deus inuenit iniquitatem
ser

seruorum tuorum : en omnes serui suntus
domini mei, & nos, & apud quem inuenius
est scyphus. * Respondit Ioseph : Absit à 17
me vt sic agam : qui furatus est scyphum, ipse
sit seruus meus : vos autem abite liberi ad pa-
trem vestrum. * Accedens autem propius lu- 18
das, confiderens ait : Oro domine misloquatur E
seruus tuus verbum in auribus tuis, & ne iras-
caris famulo tuo : tu es enim post Pharaonem
* dominus meus. † Interrogasti prius seruos 19
tuos : Habetis patrem, aut fratrem ? * & nos 20
respondimus tibi domino meo : Est nobis pa-
ter senex, & puer paruulus, qui in senectute
illius natus est : cuius veterinus frater mor-
tuus est : & ipsum solum habet mater sua, pa-
ter verò tenerè diligit eum. * Dixistis- 21
que seruis tuis : Adducite eum ad me, & ponam F
oculos meos super illum. * Suggestimus do- 22
mino meo : Non potest puer relinquere pa-
trem suum : si enim illum dimiserit, morietur.
* † Et dixisti seruis tuis : Nisi venerit frater 23
vester minimus vobiscum, non videbitis am-
plius faciem meam. * Cum ergo ascendisse- 24
mus ad famulum eum patrem nostrum, nar-
rauimus ei omnia que locutus est dominus
meus. * Et dixit pater noster : Reuertimini, 25
& emite nobis panum tritici. * Cui diximus : 26
Ire non possumus : si frater noster minimus
descenderit nobiscum, proficiscetur simul :
alioquin illo absente, non audemus videre
faciem viri. * Ad que ille respondit : † Vos sci- 27
tis quòd duos genuerit mihi vxor mea. G
* Egredius est vnus, & dixistis : Bestia deuo- 28
rauit eum : & hucusque non comparuit. * Si 29
tuleritis & istum, & aliquid ei in via con-
gesseris, deducetis canos meos cum moerore ad
inferos. * Igitur si intraueris ad seruum nam 30
patrem nostrum, & puer defuerit (cum ani-
ma illius ex huius anima pendeat) * viderit- 31
que cum non esse nobiscum, morietur, & de-
ducent famuli tui canos eius cum dolore ad
inferos. * Ego propriè seruus tuus sim, qui 32
in meam hunc recepi fidem : & spondi
dicens : † Nisi reduxero eum, peccati reus
ero in patrem meum omni tempore. * Ma- 33
nebo itaque seruus pro puero in ministerio
domini mei, & puer ascendat cum fratribus
suis. * Non enim possum tedire ad patrem 34
meum, absente puero : ne calamitatis, que
oppressura est patrem meum, testis alissim.

CAPVT XLV.

*Ioseph se fratribus manifestat, eosque territos
cum osculo amplexatur : quare Pharaon vnò cum
tota domo sua exultans, præcepit vt aduocetur pa-
ter cum vniuersa domo sua in Ægyptum : idem
multis verbis denuntians Ioseph, fratresque multis
donatos muneribus ad patrem remisit.*

NON se poterat vltra cohibere Ioseph :
multis coram astantibus : vnde præ- A
cepit vt egredierentur cuncti foras, & nullus
interesset alienus agnitioni mutue. * Eleuauit
que vocem cum fletu : quam audierunt Æ-

gyptij, omnique domus Pharaonis. * Et di-
xit fratribus suis : Ego sum Ioseph : adhuc pa-
ter meus viuit : Non poterant respondere
fratres nimio terrore perterriti. * Ad quos
ille clementer : Accedite, inquit, ad me.
Eum accersissent propè, † Ego sum, ait, Ioseph, frater vester, quem vendidistis in Ægy-
ptum. * Nolite paucere, neque vobis durum
esse videatur quòd vendidistis me in his re-
gionibus : † pro salute enim vestra misit me
Deus ante vos in Ægyptum, * Biennium
est enim quòd cepit fames esse in terra : &
adhuc quinque anni restant, quibus nec ara-
ri poterit nec meti. * Præmisitque me Deus
vt refereremini super terram, & eficas ad vi-
uendum habere possitis. * Non vestro con-
silio, sed Dei voluntate huc missus sum : qui
fecit me quasi patrem Pharaonis, & domi-
num vniuersæ domus eius, ac principem in
omni terra Ægypti. * Festinate, & ascendite
ad patrem meum, & diceris ei : Hæc mandat
filius tuus Ioseph : Deus fecit me dominum
vniuersæ terræ Ægypti : descende ad me, ne
moreris, * & habitabis in terra Gessen : eris-
que iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum
tuorum, oues tue, & armenta tua, & vniuersa
que possides. * Ibi que te pascam (adhuc
enim quinque anni residui sunt famis) ne &
tu pereas, & domus tua, & omnia que pos-
sides. * En oculi vestri, & oculi fratris mei
Beniamin, vident quòd os meum loquatur
ad vos. * Nunciate patri meo vniuersam glo-
riam meam, & cuncta que vidistis in Ægy-
pti : festinate, & adducite eum ad me. * Cum-
que amplexatus recidisset in collum Benia-
min fratris sui, flevit : illo quoque similiter
flevit super collum eius. * Osculatusque est
Ioseph omnes fratres suos, & plorauit super
singulos : post que ausi sunt loqui ad eum.
* Audinamque est, & celebri sermone vul-
gatum in aula regis : Venerunt fratres Ioseph :
& gauisus est Pharaon, atque omnis fami-
lia eius. * Dixitque ad Ioseph vt imperaret
fratribus suis, dicens : Onerantes iumenta,
ite in terram Chanaan, & tollite inde patrem
vestrum & cognationem, & venite ad me : &
ego dabo vobis omnia bona Ægypti, vt co-
medatis medullam terræ. * Præcipe etiam vt
tollant plaustra de terra Ægypti, ad subue-
ctionem paruulorum suorum ac coniugum :
F & dicito : Tollite patrem vestrum, & prope-
rate quantocyus venientes. * Nec dimittatis
quidquam de suppellectili vestra : quia omnes
opes Ægypti, vestre erunt. * Feceruntque
filij Israël, vt eis mandatum fuerat. Quibus
dedit Ioseph plaustra, secundum Pharaonis
imperium : & cibaria in itinere. * Singulis
quoque proferri iussit binas stolas : Beniamin
verò dedit trecentos argenteos cum quin-
que stolis optimis : * eundemque pecunie
& vestium mitrens patri suo, addens & asinos
decem, qui subducerent ex omnibus diuitijs
Ægypti : & viderent asinos, triticum in iti-
nere

neret panemque portantes. * Dimisit ergo fratres suos, et prohibentibus ait: Ne irascamini in via. * Qui ascendentes ex Aegypto, venerunt in terram Chanaan ad patrem Gium Jacob. * Et nuntiaverunt ei, dicentes: Ioseph filius tuus vivit: et ipse dominatur in omni terra Aegypti. Qo audito Jacob, quasi de gravi somno euigilans, tamen non credebatur eis. * Illi e contra referebant omnem ordinem rei. Cumque vidisset plaustrum, & vniuersa quae miserat, reuixit spiritus eius, & ait: Sufficit mihi i adhuc Ioseph filius meus vivit: vadam, & videbo illum antequam moriar.

CAPVT XLVL

Iacob renouata Dei promissione cum universis filiis ac nepotibus, quorum nomina recensentur, in Aegyptum descendat: cui occurrens Ioseph, suadet ut Pharaoni se pastores omnium dicant.

Profectusque Israël cum omnibus quæ
habebat, venit ad Putecum iuramenti, & A
machatis ibi victimis Deo patris sui Isaac,
* audiuit eum per visionem noctis vocante
se, & dicente sibi: Iacob, Iacob, cui respon
dit: Ecce adsum. * Ait illi Deus: Ego sum
fortissimus Deus patris tui: noli timere, de
scende in Ægyptum, quia in gentem ma
gnam faciam te ibi. * Ego descendam te
cum illic, & ego inde adducam te reueren
tem: Ioseph quoque ponet manus suas super
oculos tuos. * Surrexit autem Iacob à Puteco
iuramenti: † tuleruntque eum filij cum pa
rulis & vxoribus suis in plaustris quæ miserat
Pharao ad portandum fenem, * & omnia quæ
possederat in Terra Chanaan: † veniente in
Ægyptum cum omni semine suo, * filij eius,
& nepotes, filiz, & cuncta simul progenies.
* Hæc sunt autem nomina filiorum Israël,
qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse cum libe
ris suis. † Primogenitus Ruben. * Filij Ru
ben: Henoch & Phallu & Hefron & Char
mi. * † Filij Simeon: Iamuel & Iamin &
Ahod, & Iachin & Sohar, & Saul filius Cha
naanitidis. * † Filij Levi: Gerson & Caaz &
Merari. * † Filij Iuda: Her & Onan & Sela
& Phares & Zara, mortui sunt autem Her &
Onan in terra Chanaan. Natiq̃e sunt filij
Phares: Hefron & Hamul. * † Filij Issachar:
Thola & Phua & Iob & Semton. * Filij Za
bulon: Sared & Elon & Iahel. * Hi filij Lia
quos genuit in Mesopotamia Syrie cum Di
na filia sua, omnes anime filiorum eius &
filiarum triginta tres. * Filij Gad: Sephion &
Haggi & Suni & Efebon & Heri & Arodi &
Atezi. * † Filij Aser: Iamne & Iesua & Issui
& Beria. Sara quoque soror eorum. Filij Beria:
Heber & Melchiel: * Hi filij Zelphæ, quam
dedit Laban Lix filie sue, & hos genuit Ia
cob sedecim animas. * Filij Rachel vxoris Ia
cob: Ioseph & Benjamin. * † Natiq̃e sunt
Ioseph filij in terra Ægypti, quos genuit ei
Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopo

11 locos : Manasses & Ephraim. * Filij Benjamin:
† Bela & Bechor & Asbel & Gera & Naaman & Echi & Ros & Mophim & Ophim
12 & Ared. * Hi filij Rachel quos genuit Iacob : omnes animæ, quatuordecim. * Filij
13 Dan : Hufim. * Filij Nephtali : Iafiel & Guni
14 & Iefer & Sallem. * Hi filij Bake, quos
15 dedit Laban Racheli filiz fux : & hos genuit Iacob : omnes animæ, feptem. * Cunctæ animæ,
16 quæ ingrefse funt cum Iacob in Ægyptum, & egrefse funt de femore illius, abſque vxoribus filiorum eius, ſexaginta ſex.
17 * Filij autem Ioseph, qui nati funt ei in terra Ægypti, animæ dux : Omnes animæ domus Iacob,
18 quæ ingrefse funt in Ægyptum, fuerunt feptuaginta. * Miſit autem Iudam ante ſe ad Ioseph, vt nuntiaret ei, & occurreret in Geſſen.
19 * Quò cum perueniſſet, iunxit Ioseph Iacob collo suo, & inter amplexus fuit. * Dixitque pater ad Ioseph : ſan letus moriat, quia
20 vidi faciem tuam, & ſuperſtitium te relinquo. * At ille locutus eſt ad fratres ſuos, & ad omnem domum patris ſui : Ascendam & nuntiabo Pharaoni, dicamque ei : Fratres mei, & domus patris mei, qui erant in Terra Chanaan, venerunt ad me : * & ſunt viri paſtores ouium, curamque habent alendorum gregum : pecora ſua, & amenta, & omnia que habere poterunt, adduxerunt ſecum.
21 * Cumque vocauerit vos, & dixerit : Quod eſt opus veſtrum ? * Reſpondebitis : Viri paſtores ſumus ſerui tui ab infanzia noſtra uſque in præſens, & nos & patres noſtri. Hæc autem dicetis, vt habitare poſſitis in Terra Geſſen : quia deſcendunt Ægypti omnes paſtores ouium.

CAPVT XLVII

Introdūto Iacob cum filiis ad Pharaonem Terra Gessen conceditur: famis tantam premis Aegyptum, ut venditis pecoribus terram quoque vendere sint coacti: quo nullum est ut quinta pars fructuum regibus Aegypti perpetuo cedat, praeterquam in possibilibus sacerdotum. Post annos septemdecim Iacob plurimum distans adiuuat Ioseph de sua sepultura.

1 Ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni, dicens: Pater meus & fratres, oues eorum & armenta, & cuncta que possident, venerunt de Terra Chanaan: & ecce confistunt in Terra Gessen. * Extremos quoque fratrum suorum quinque viros constituit totam regem: * quos ille interrogauit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ouium sumus serui tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinandum in terra tua venimus: quoniam non est herba gregibus seruorum tuorum, ingrauescente fame in terra Chanaan: perimusque ut esse no: iubeas seruos tuos in Terra Gessen. * Dixit itaque rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te. * Terra

十 八 二 五

$$\begin{aligned} & \dagger \Gamma f_2 = 4- \\ & \text{m.c.} \\ & \Gamma f_2 f_1 = 10 \text{ m.} \\ & \dagger \pm \eta. \\ & 1 f_2 = 1 \pm \dagger \text{ m.} \end{aligned}$$

† Exod. 3.
m. 1. 6. 1.
Num. 16.
a. 5.
1. Par. 5.
1. Chr. 1.
† Exod. 4.
C. 15.
1. Par. 4.
d. 3. 4.
† 1. Par.
a. 1.
† 1. Par.
a. 1. a. d. 3.
† 1. Par.
a. 1.

† L.Pat. 7,
f. 19.

ГДР 42

4. Page 7
b, c, d, e, f,

† Dyer.
1943.

super caput Manassé qui maior natus erat, commutans manus, * † Benedixitque Jacob filiis Ioseph, & ait: Deus, in cuius conspectu ambulauerunt patres mei Abraham & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea usque in presentem diem: * † Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis: & inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham & Isaac, & crescant in multitudinem super terram. * Videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, grauiter accepit: & apprehensam manum patris louare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manassé. * Dixitque ad patrem: Non ita conuenit pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. * Qui reuolvens, ait: Scio fili mi, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur: sed frater eius minor, maior erit illo: & semen illius crescet in gentes. * Benedixitque eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israël, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manassé. Constituitque Ephraim ante Manassén. * Et ait ad Ioseph filium suum: En ego morior, & erit Deus vobiscum, reducetque vos ad terram patrum vestrorum. * Do tibi partem vnam extra fratres tuos, quam tuli de manu † Amorrhæi in gladio & arcu meo.

CAPVT XLIX.

Iacob singulis filiis suis benedicens, & quorundam defunctis arguens futura illis prædicta tandemque declarato sepultura sua loco moritur.

VOCauit autem Iacob filios suos, & ait eis: Congregamini, vt annuntiem quæ ventura sunt vobis in diebus nouissimis. * Congregamini & audite filij Iacob, audite Israël patrem vestrum: * Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea, & principium doloris mei: prior in donis, maior in imperio. * Effusus es sicut aqua, non crescas: † quia ascendisti cubile patris tui, & maculasti stratum eius. * Simeon & Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia: * In consilium eorum non veniat anima mea, & in cœtu illorum non sit gloria mea: † quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum. * Maledictus furor eorum, quia pertinax: & indignatio eorum, quia dura: † diuidam eos in Iacob, & dispergam eos in Israël. * Iuda, te laudabunt fratres tui: manus tua in cervicibus inimicorum tuorum, adorabunt te filij patris tui. * † Cæculus leonis Iuda: ad prædam fili mi ascendisti: requiescens accubisti vt leo, & quasi læna, quis fuscabit eum? * † NON AVERETUR. † Ioseph scilicet dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. * Ligans ad vineam pulchrum suum, & ad vitem, ô fili mi, asinam suam.

Laubit in vino stolam suam, & in sanguine vult pallium suum. * Pulchriores sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. * Zabulon in litore maris habitabit, & in statione nauium pertingens usque ad Sidonem. * Issachar asinus fortis accubans inter terminos. * Vidit requiem quod esset bona, & terram quod optima: & supposuit humerum suum ad portandum, factusque est tribus seruiens. * Dan iudicabit populum suum sicut & alia tribus in Israël. * Fiat Dan columba in via, cerastes in semita, mordens vulgæ equi, vt cadat ascensor eius retrò. * SALTARE tuum expectabo Domine. * Gad, accinctus præliabitur ante eum: & ipse accingetur retrorsum. * Aser, pinguis panis eius, & præbebit deliciis regibus. * Nephthali, ceruus emissus, & dans eloquia pulchritudinis. * † Filius accrescens Ioseph, filius accrescens & decorus aspectu: filix discurrent super murum. * Sed exasperauerunt eum, & iurgati sunt, inuideruntque illi habentes iacula. * Sedit in forti arcus eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum & manuum illius per manus potentis Iacob: inde pastor egregius est lapis Israël. * Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cœli desuper, benedictionibus abyssi iacentis deorsum, benedictionibus vberum & vuluæ. * Benedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum eius: donec veniret desiderium collium æternorum: fiant in capite Ioseph, & in vertice Nazarei inter fratres suos. * Benjamin lupus rapax, manè comedit prædam, & vespere diuidit spolia. * Omnes hi in tribubus Israël duodecim hæc locutus est eis pater suus, benedixitque singulis, benedictionibus propriis. * Et præcepit eis, dicens: Ego congrego ad populum meum: sepelire me cum patribus meis in spelunca duplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chanaan, † quam erant Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepulchri. * Ibi sepelierunt eum, & Saram uxorem eius: ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia condita iacet. * Finiuitque mandatis quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulum, & obiit: appositusque est ad populum suum.

CAPVT L.

Ioseph corpus patri curans cum senioribus Egypti profectus ut in terra Chanaan sepelias: quo magna solemnitate peracto, fratres ob irrogatam illi iniuriam sibi timentes, benignè suscipit & consolatur: qui ubi mandatum dedisset de suis ossibus in Terram Chanaan deferendum, in pace quiescit.

QUOD cernens Ioseph, ruit super faciem patris flens & osculans eum, * Præcepitque senis suis medicis vt aromatis con-

† Heb. 11.

d. 22.

† Sup. 11.

d. 19. 11.

d. 11.

Mat. 12. 6.

10.

† Ios. 15. 6.

7. 16. d. 11.

† Ios. 16.

6. 8.

Deut.

33. 6.

† Sup. 33.

d. 12.

1. Par. 5.

d. 1.

† Sup. 14.

d. 15.

† Ios. 19.

d. 1.

† 1. Par. 5.

d. 1.

† Ios. 1.

3. 45.

Mat. 1. 4.

6.

† 1. Par. 5.

d. 1.

† Sup. 13.

d. 19.

condirent patrem. * Quibus iussa expleti-
bus, transierunt quadraginta dies: iste quip-
pe mos erat cadauerum conditorum, fleuit
eum Ægyptus septuaginta diebus. * Et
expleto planchus tempore, locus est Ioseph
ad familiam Pharaonis: Si inueni gratiam
in conspectu vestro, loquimini in auribus
Pharaonis: * eò quòd pater meus adiuraue-
rit me, dicens: En, morior, in sepulchro meo
† quod fodi mihi in terra Chanaan, sepelies
me. Ascendam igitur & sepeliam patrem
meum, ac reuertar. * Dixitque ei Pharaos:
Ascende & sepeli patrem tuum sicut adiura-
tus es. * Quo ascendente, ierunt cum eo
omnes senes domus Pharaonis, cunctique
maiores nam Terræ Ægypti. * domus Ioseph
cum fratribus suis, absque paruulis & gregi-
bus, atque armentis, quæ dereliquerant in
Terra Gessen. * Habuit quoque in comitatu
curus & equites: & facta est turba non mo-
dica. * Veneruntque ad Aream Atad, quæ
sita est trans Iordanem: ubi celebrantes ex-
equias planctu magno atque vehemendi, im-
pleuerunt septem dies. * Quod cum vidis-
sent habitatores Terræ Chanaan, dixerunt:
Planchus magnus est iste Ægyptiis. Et idcir-
cò vocatum est nomen loci illius, Planchus
Ægypti. * Fecerunt ergo filij Iacob sicut
præceperat eis. * Et portantes eum in Ter-
ram Chanaan, † sepelierunt eum in spelunca
duplici, † quam emerat Abraham cum agro
in possessionem sepulchri ab Ephron He-
thæo contra faciem Mambre. * Reuersusque
est Ioseph in Ægyptum cum fratribus suis, &
omni comitatu, sepulto patre. * Quo mortuo,

timentes fratres eius, & mutuo colloquen-
tes: Ne fortè memor sit iniuriæ quam pas-
sus est, & reddat nobis omne malum quod
fecimus, * mandauerunt ei dicentes: Pa-
ter tuus præcepit nobis antequam moreretur,
† ut hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro
ut obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, & pec-
cari acque malitiæ quam exercuerunt in te nos
quoque oramus ut seruis Dei patris tui dimi-
tas iniquitatem hanc. Quibus auditis fleuit
Ioseph. * Veneruntque ad eum fratres sui
& proni adorantes in terram dixerunt: Serui
tui sumus. * Quibus ille respondit: Nolite
timere: num Dei possumus resistere volun-
tati? * † Vos cogitastis de me malum: sed
Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me,
sicut in præsentiarum cernitis, & saluos fa-
ceret multos populos. * Nolite timere: ego
pascam vos & paruulos vestros. consolatus-
que est eos, & blandè ac leniter est locutus.
* Et habitauit in Ægypto cum omni domo
patris sui: vixitque centum decem annis. Et
vidit Ephraim filios vique ad tertiam gene-
rationem. † Filij quoque Machir filij Manas-
se nati sunt in genibus Ioseph. * Quibus
transactis, † locus est fratribus suis: Post
mortem meam Deus visitabit vos, & ascen-
dere vos faciet de terra ista ad terram quam
iurauit Abraham, Isaac, & Iacob. * Cumque
adiurasset eos atque dixisset: Deus visitabit
vos: † asportate ossa mea vobiscum de loco
istò: * mortuus est, expletis centum decem
vixit suis annis. Et conditus aromatibus, re-
positus est in loculo in Ægypto.

LIBER EXODVS, HEBRAICE VEELE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

*Nomina filiorum Israel qui Ægyptum ingressi
sunt; quorum multiplicationem nouus Pharaos fru-
stra impedire nititur onerum impositione, masculo-
rum eade ac submersione: de obstetricum miseratione,
& eorum à Deo premiatione.*

Hæc sunt nomina filio-
rum Israël qui ingressi A
sunt in Ægyptum cum
Iacob: singuli cum do-
mibus suis introierunt:
* Ruben, Simcon, Levi,
Iudas, Issachar, Zabu-
lon & Benjamin, * Dan & Nephthali, Gad, &
Aser. * Erant igitur omnes animæ eorum qui
egressi sunt de femore Iacob, septuaginta: Ioseph
autem in Ægypto erat. * Quo mortuo, &
vniuersis fratribus eius, omnique cognatione
illa, * † filij Israël creuerunt, & quasi
geminantes multiplicati sunt: ac roborati

8 nimis, impleuerunt terram. * Surrexit interea
B rex nouus super Ægyptum, qui ignorabat
Ioseph: * & ait ad populum suum: Ecce, po-
pulus filiorum Israël multus, & fortior nobis
10 est. * Venite sapienter opprimamus eum, ne
fortè multiplicetur: & si ingruerit contra nos
bellum, addatur inimicis nostris, expugnatis-
11 que nobis egrediatur de terra. * Præposuit
itaque eis magistros operum, ut affligerent
eos oneribus: ædificaueruntque vrbes taber-
naculorum Pharaoni, Phithom & Rame-
12 ses. * Quantoque opprimebant eos, tanto
magis multiplicabantur, & crescebant:
13 * oderantque filios Israël Ægyptij, & afflige-
bant illudentes eis: * atque ad amaritudinem
C perducebant vitam eorum operibus duris laci
& lateris, omnique famulatu, quo in terræ
15 operibus premebantur. * Dixit autem Rex
Ægypti obstetricibus Hebræorum: quantum
16 vna vocabatur Sephora, altera Phua, * præ-
cipiens eis: Quando obstetricabitis He-
bræas

† Sup. 17.
8. 19.

† Abd. 7.
6. 16.
† Sup. 13.
c. 16.

† Sup. 43.
5.

† Sup. 47.
c. 12.

† Num.

12. 19.

† Heb. 12.
d. 12.

† Exod.
11. d. 19.
10. 14. &
12.

Gen. 46.
a. 8.

† Abd. 7.
6. 17.

brazas, & partus tempus aduenerit: si masculus fuerit, interficite eum: si femina, reſeruate. * Timuerunt autem obſterrices Deum, & non fecerunt iuxta præceptum regis Aegypti, ſed conſeruabant mares. * Quibus ad ſe accerſitis, rex ait: Quidnam eſt hoc quod facere uoluisti, ut pueros ſeruaretis? * Quæ reſponderunt: Non ſunt Hebrææ ſicut Aegyptiæ mulieres: ipſæ enim obſterricandi habent ſcientiam: & priuſquam ueniamus ad eas pariunt. * Bene ergo fecit Deus obſterricibus: & creuit populus, confortatusque eſt nimis. * Et quia timuerunt obſterrices Deum, ædificauit eis domos. * Præcepit ergo Pharaoni omni populo ſuo, dicens: Quidquid masculini ſexus natum fuerit, in flumen proiciet: quidquid feminini, reſeruate.

CAPVT II.

Moyſes aquis expoſitus, & inde extractus, ac à matre ſua nutritus inſſu filia Pharaonis qua ipſum adoptauit, propter Aegyptij eadem in Madian metu regis fugit: ubi accepit uxore filia ſacerdotis duos genuit filios.

Egreſſus eſt poſt hæc vir de domo Leui: & accepit uxorem ſtirpis ſuæ. * quæ concepit, & peperit filium: & uidens eum elegantem, abſcondit tribus menſibus. * Cumque iam celare non poſſet, ſumpſit ſcicellam ſcirpeam, & liniuit eam bitumine ac pice: poſuitque intus infantulum & expoſuit eum in carecto ripæ fluminis, * ſtante procul ſore eius, & conſiderante euentum rei. * † Ecce autem deſcendebat filia Pharaonis ut lauaretur in flumine: & puellæ ſue gradiebantur per crepidinem aluci. Quæ cum diſidiſſet ſcicellam in papyrione, miſit vnā è ſamulabus ſuis: & allatam * aperiens, cernensque in ea paruulum vagientem, miſera eius, ait: De infantibus Hebræorum eſt hic. * Cui ſoror pueri: Vis, inquit, ut uadam, & uocem tibi mulierem Hebræam, quæ B nutrire poſſit infantulum? * Reſpondit: Vade. Perrexit puella & uocauit matrem ſuam. * Ad quam locuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum iſtum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suſcepit mulier, & nutriuit puerum: adulterumque tradidit filiz Pharaonis. * Quem illa adoptauit in locum filij, uocauitque nomen eius Moyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum. * In diebus iſtis poſtquam creuerat Moyſes, † egreſſus eſt ad fratres ſuos: uiditque afflictionem eorum, & virum Aegyptium percutientem quendam de Hebræis fratris ſuis. * Cunque circumſpexiſſet huc aque illuc, & nullum addeſſe diſiſſet, percuſſum Aegyptium abſcondit ſabulo. * Et egreſſus die altero conſpexit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui faciebat iniuriā: Quare percutis proximum tuum? * Qui reſpondit: Quis te conſtituit principem & iudicem ſuper nos? num occidere me C

tu vis, ſicut heri occidiſti Aegyptium? Timuit Moyſes, & ait: Quomodo palam faciam eſt uerbum iſtud? * Audiuitque Pharaoni ſermonem hunc, & querebat occidere Moyſen: qui fugiens de conſpectu eius, morans eſt in terra Madian, & ſedit iuxta puteum. * Erant autem ſacerdoti Madian ſeptem filiz, quæ uenerunt ad hauriendam aquam: & impletis canalibus adaquare cieiebant greges patris ſui. * Superuenerunt paſtores, & eiecerunt eas: ſurrexitque Moyſes, & deſenſis puellis, adaquauit oues earum. * Quæ cum reuerſiſſent ad Raguel parem ſuum, dixit ad eas: Cur velocius ueniſtiſ ſolito? * Reſponderunt: Vir Aegyptius liberauit nos de manu paſtorum: inſuper & hauit aquam nobiſcum, potumque dedit ouibus. * At ille: Vbi eſt? inquit. Quare diſiſtiſ hominem? uocare eum ut comedat panem. * Iurauit ergo Moyſes quod habiret cum eo. † Acecepitque Sephoram filiam eius uxorem: * quæ peperit ei filium, quem uocauit Geſſam, dicens: Aduena fui in terra aliena. Alterum uerò peperit, quem uocauit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis. * Poſt malum uerò temporis mortuus eſt rex Aegypti: & ingemſcentes filij Iſrael, propter opera uociferati ſunt: accenditque clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum eorum, ac recordatus eſt ſederis quod pepigit cum Abraham, & Iſaac, & Iacob. * Et reſpexit Dominus filios Iſrael, & cognouit eos.

CAPVT III.

Dominus Moyſi, oues Iethro ſocris paſcenti, in rubo apparens mittit eum etiam remittentem ad filium Iſrael de manu Pharaonis liberandus, ſpeliatis Aegyptiis.

Moyſes autem paſcebat oues Iethro ſocris ſui ſacerdotis Madian: cumque miniſter gregem ad interiora deſerti, uenit ad montem Dei Horeb. * † Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: & uidebat quod rubus arderet & non combureretur. * Dixit ergo Moyſes: Vadam, & uidebo uisionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. * Cernens autem Dominus quod pergeret ad uidendum, uocauit eum de medio rubi, & ait: Moyſes, Moyſes. * Qui reſpondit: adſum. * At ille: Ne appropies, inquit, huc: ſolue calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt. * Et ait: † Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob. Abſcondit Moyſes faciem ſuam: non enim audebat aſpicere contra Deum. * Cui ait Dominus: Viſi afflictionem populi mei in Aegypto, & clamorem eius audiui propter duriciam eorum qui præſunt operibus: * & ſciens dolorem eius deſcendi ut liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram

† Inſ. 6. a.
20.
† Heb. 11.
c. 13.

† Ab. 7. a.
21.
Heb. 11. c.
13.

† Heb. 11.
c. 14.

† Heb. 11.
c. 13.
1. Per. 8. 3.
c. 13.

† Ab. 7.
c. 10.

† Mat. 22.
c. 13.
Mar.
14. c. 1.
Luc. 20.
c. 17.

terram bonam, & spatiosam, in terram quæ C
fluit lacte & melle, ad loca Chanaan, & He-
thæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuzi, &
Iebusei. * Clamor ergo filiorum Israël venit 9
ad me: vidique afflictionem eorum, quæ ab
Ægyptiis opprimuntur. * Sed veni, & mit- 10
tam te ad Pharaonem; vt educas populum
meum, filios Israël de Ægypto. * Dixitque 11
Moyſes ad Deum: Quis sum ego vt vadam
ad Pharaonem, & educam filios Israël de
Ægypto? * Qui dixit ei: Ego ero tecum: &
hoc habebis signum, quod miserim te: Cū 12
eduxeris populum meum de Ægypto, immo-
labis Deo super montem istum. * Ait Moy- 13
ſes ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israël,
& dicam eis: Deus patrum vestrorum misit
me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen 14
eius? quid dicam eis? * Dixit Deus ad Moy-
ſen: EGO SUM QUI SUM. Ait: Sic dices
filiiſ Israël: QUI EST, misit me ad vos. * Di- 15
xitque iterum Deus ad Moyſen: Hæc dices
filiiſ Israël: Dominus Deus patrum vestro-
rum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus 16
Iacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est
in æternum, & hoc memoriale meum in ge-
nerationem & generationem. * Vade, & 17
congrega seniores Israël, & dices ad eos: Do-
minus Deus patrum vestrorum apparuit mi-
hi, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob,
dicens: Visitans visitauit vos, & vidi omnia
quæ acciderunt vobis in Ægypto. * Et dixi 17
vt educam vos de afflictione Ægypti, in ter-
ram Chanaan, & Hethæi, & Amorrhæi,
& Pherezæi, & Heuzi, & Iebusei, ad ter-
ram fluentem lacte & melle. * Et audient vo- 18
cem tuam: ingredierisque tu, & seniores
Israel, ad regem Ægypti, & dices ad eum:
Dominus Deus Hebræorum vocauit nos:
ibimus viam trium dierum in solitudine,
vt immolemus Domino Deo nostro. * Sed 19
ego scio quod non dimittet vos rex Ægypti
G vt eatis, nisi per manum validam. * Exten-
dam enim manum meam, & percutiam
Ægyptum in cunctis mirabilibus meis, quæ
facturus sum in medio eorum: post hæc di-
mittet vos. * Daboque gratiam populo 11
huic coram Ægyptiis: † & cū egredie-
mini, non exhibitis vacui: * sed postulabit 12
mulier a vicina sua & ab hospita sua, vasa
argentea & aurea, ac vestes: ponetisque eas
super filios & filias vestras, & spoliabitis Æ-
gyptum.

CAPVT IV.

*Moyſes tribus signis à Deo acceptis in Ægyptum
cum uxore profectus est: vxor e. reuocata situm.
Aaron fratri Moyſi occurrit, ſimulque venerunt ad
filios Israël.*

R Espondens Moyſes ait: Non credent 1
mihi, neque audient vocem meam, sed A
dicent: Non apparuit tibi Dominus, * Di-
xit ergo ad eum: Quid est quod tenes in ma-
nu tua? Respondit: Virga. * Dixitque Do- 3

minus: Proice eam in terram. Proiecit, &
verſa est in colubum, ita vt fugeret Moyſes.
4 * Dixitque Dominus: Extende man. in
tuam, & apprehende caudam eius. Extendit,
5 & tenuit, verſaque est in virgam. * Vt cre-
dant, inquit, quod apparuerit tibi Dominus
Deus patrum suorum, Deus Abraham, Deus
6 Isaac, & Deus Iacob. * Dixitque Dominus
B rurſum: Mittere manum tuam in sinum tuum.
Quam cū miſiſſet in sinum, protulit lepro-
ſam inſtar niuiſ. * Retrahe, ait, manum tuam
in sinum tuum. Retraxit, & protulit iterum,
8 & erat ſimilis carni reliquæ. * Si non credi-
derint, inquit, tibi, neque audierint ſermo-
nem ſigni prioris, credent verbo ſigni ſequen-
9 tis. * Quod ſi nec duobus quidem hiſ lignis
crediderint, neque audierint vocem tuam:
ſume aquam fluminis, & effunde eam ſuper
aridam, & quidquid hauſeris de fluuio, ver-
10 tur in ſanguinem. * Ait Moyſes: Obſecro
C Domine, non ſum eloquens ab heri & nudius
ſextius: & ex quo locutus es ad ſeruum
tuum, impedioris & tardioris lingue ſum.
11 * Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os ho-
minis? aut quis fabricans eſt matrem & ſur-
12 dum, videntem & cæcum: nonne ego? * Per-
ge igitur, † & ego ero in ore tuo: doceboque
13 te quid loquaris. * At ille: Obſecro, inquit,
14 Domine, mitte quem miſiſſus es. * Iratus
Dominus in Moyſen, ait: Aaron frater tuus
leuites, ſcio quod eloquens ſit: ecce ipſe
egredietur in occurſum tuum, videntique te
15 trahitur corde. * Loquere ad eum, & pone
D verba mea in ore eius: & ego ero in ore tuo,
& in ore illius, † & offendam vobis quid: † inf. 7.
16 agere debeatis. * Ipſe loquetur pro te ad po-
pulum, & erit os tuum: tu autem eris in hiſ
17 quæ ad Deum pertinent. * Virgam quoque
hanc ſume in manu tua, in qua faciurus es
18 ſigna. * Abiit Moyſes, & reuerſus eſt ad lo-
thro ſocerum ſuum, dixitque ei: Vadam
& reuertar ad fratres meos in Ægyptum, vt vi-
deam ſi adhuc viuunt. Cui ait Iethro: Vade
19 in pace. * Dixit ergo Dominus ad Moyſen
E in Madian: Vade, & reuerte in Ægyptum:
Mortui ſunt enim omnes qui querebant ani-
mam tuam. * Tulit ergo Moyſes vxorem ſuam,
& filios ſuos, & impoſuit eos ſuper aſinum,
reuerſuſque eſt in Ægyptum, portans virgam
21 Dei in manu ſua. * Dixitque ei Dominus re-
uerſenti in Ægyptum: Vide vt omnia oſtenta
quæ poſui in manu tua, facias coram Phara-
one: ego indurabo cor eius, & non dimittet
22 populum. * Diceſque ad eum: Hæc dicit Do-
minus: Filius meus primogenitus Israël.
23 * Dixi tibi: Dimitte filium meum vt ſeruiat
F mihi; & noluiſti dimittere eum: ecce ego
interficiam filium tuum primogenitum.
24 * Cumque eſſet in itinere, in diuerſorio oc-
currit ei Dominus, & volebat occidere eum.
25 * Tulit illicò Saphora acutiſſimam petram,
& circumcidit præputium filij ſui, tetigit-
que pedes eius, & ait: Sponſus ſanguinum
D tu

tu mihi es. * Et dimisit eum postquam dixe-
rat: Sponsus sanguinum, ob circumficionem.
* Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in
occursum Moysi in desertum. Qui perrexit
obuiam ei in Montem Dei, & oculus eius est
cum. * Narrauitque Moyses Aaron omnia
verba Domini quibus miserat eum: & signa
que mandauerat. * Veneruntque simul, &
congregauerunt cunctos seniores filiorum
Israel. * Locutusque est Aaron omnia verba
que dixerat: Dominus ad Moysen: & fecit
signa coram populo, * & credidit populus.
Audieruntque quod visisset Dominus filios
Israel, & quod respexisset afflictionem illo-
rum: & prout adorauerunt.

CAPVT V.

*Moyses & Aaron Pharaoni Dei mandata refe-
runt: quos ille contemnens, grauius Israelitas pre-
mit negatiu paleis: quod audiens Moyses erat pro
eis Dominum.*

POST hac ingressi sunt Moyses & Aaron,
& dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Domi-
nus Deus Israel: Dimitte populum meum vt
sacrificet mihi in deserto. * At ille respon-
dit: Quis est Dominus, vt audiam vocem
eius, & dimittam Israel? nescio Dominum
& Israel non dimittam. * Dixeruntque:
Deus Hebræorum vocauit nos, vt eamus
viam trium dierum in solitudinem, & sacrifi-
cemus Domino Deo nostro: ne forte acci-
dat nobis pestis aut gladius. * Ait ad eos rex
Ægypti: Quare Moyses & Aaron sollicitatis
populum ab operibus suis? ire ad onera ve-
stra. * Dixitque Pharaon: Multus est populus
terre: videtis quod turba succreuerit: quan-
to magis si dederitis eis requiem ab operi-
bus? * Præcepit ergo in die illo præfectis
operum & exactoribus populi, dicens: * Ne
quaquam vltra dabitis paleas populo ad con-
ficiendum lateres, sicut prius: sed ipsi vadant,
& colligant stipulas. * Et mensuram late-
rum, quam prius faciebant, imponetis super
eos, nec minuetis quidquam: vacant enim,
& idcirco vociferantur, dicentes: Eamus,
& sacrificemus Deo nostro. * Oppriman-
tur operibus, & expleant ea: vt non acquies-
cant verbis mendacibus. * Igitur egressi præ-
fecti operum & exactores, ad populum di-
xerunt: Sic dicit Pharaon: Non do vobis pa-
leas: ire, & colligite sibi inuenire pote-
ritis, nec minuetur quidquam de opere ve-
stro. * Dispersusque est populus per omnem
terram Ægypti ad colligendas paleas. * Præ-
fecti quoque operum instabant, dicentes: C
omplete opus vestrum quoridie, vt prius
facere solebatis quando dabatur vobis pa-
leas. * Flagellatique sunt qui præerant operi-
bus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis,
dicentibus: Quare non impletis mensuram
laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? * Vo-
neruntque præpositi filiorum Israel, & vocife-
rati sunt ad Pharaonem, dicentes: Cur ita

16 agis contra seruos tuos? * Paleas non dantur
nobis, & lateres similiter imperantur: en fa-
muli tui flagellis cedimus, & iniuste agitur
17 contra populum tuum. * Qui ait: Vacatis
otio, & idcirco dicitis: Eamus, & sacrificemus
18 Domino. * Ire ergo, & operamini: paleas
non dabuntur vobis, & reddetis consuetum
19 numerum laterum. * Videbantque se præpo-
D sici filiorum Israel in malo, eo quod diceret
eis: non minuetur quidquam de lateribus
20 per singulos dies. * Occurreruntque Moysi
& Aaron, qui stabant ex aduerso, egredien-
21 tibus à Pharaone: & dixerunt ad eos: Vi-
deat Dominus & iudicet, quoniam feceris
fecisti odorem nostrum coram Pharaone &
seruis eius, & præbuitis ei gladium, vt occi-
22 deret nos. * Reuersusque est Moyses ad Do-
minum & ait: Domine, cur afflixisti popu-
23 lum istum: quare misisti me? * Ex eo enim
quo ingressus sum ad Pharaonem vt loquerer
in nomine tuo, afflixit populum tuum: &
non liberaſti eos.

CAPVT VI.

*Consolatur Deus Israelitas per Moysen, Terra
Chanaan promissione; recenseturque gentologia
Ruben, Simeonis & Levi, vsque ad Moysen &
Aaron.*

DIXITQUE Dominus ad Moysen: Nunc
A videbis que facturus sum Pharaoni: per
manum enim fortem dimittet eos, & in ma-
2 ni robusta eiciet illos de terra sua. * Locu-
tusque est Dominus ad Moysen dicens: Ego
3 Dominus * qui apparui Abraham, Isaac, &
Jacob, in Deo omnipotente: & nomen meum
4 A D O N A I non indicaui eis. * Pepigique fœdus
cum eis, vt darem eis Terram Chanaan, ter-
ram peregrinationis eorum, in qua fuerant
5 aduenæ. * Ego audiui gemitum filiorum Is-
rael, quo Ægyptij oppresserunt eos: & re-
6 cordatus sum pacti mei. * Ideo die filiis Is-
rael: Ego Dominus qui educam vos de erga-
stulo Ægyptiorum, & eruum de seruitute: ac
redimam in brachio excelsio, & iudicis ma-
7 gnis. * Et assumam vos mihi in populum, &
B ero vester Deus: & scietis quod ego sum
Dominus Deus vester qui educaui vos de
8 ergastulo Ægyptiorum: * & induxerim in
terram super quam leaui manum meam vt
darem eam Abraham, Isaac, & Jacob: aboque
9 illam vobis possidendam, ego Dominus. * Nar-
rauit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non
acquiescerunt ei, propter angustiam spiritus,
10 & opus durissimum. * Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: * Ingredere, & loque-
re ad Pharaonem regem Ægypti, vt dimittat
12 filios Israel de terra sua. * Respondit Moyses
coram Domino: Ecce filij Israel non audiunt
me: & quo modo audiet Pharaon, præsertim
13 cum incircumcisus sim labijs? * Locutusque
C est Dominus ad Moysen & Aaron, & dedit
mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem
regem Ægypti, vt educentes filios Israel
de

† Gen. 46. de Terra Ægypti. * † Iſti ſunt principes domo-
rum per familias ſuas. Filij Ruben primo-
geniti Iſraelis: Henoch & Phallu Heſron
& Chamm. * hæc cognationes Ruben. † Fi-
lij Simeon: Iamuel & lamin, & Abod, & Ia-
chin, & Soar, & Saul filius Chananitidis, hæc
progenies Simeon. * Et hæc nomina filio-
rum Leui per cognationes ſuas: Gerſon & Caath
& Merari. Anni autem vite Leui fue-
runt centum triginta ſeptem. * † Filij Gerſon
Lobni & Semei, per cognationes ſuas.
* † Filij Caath: Amram, & Iſaar, & Hebron, &
Oziel, anni quoque vite Caath, centum
triginta tres. * † Filij Merari: Moholi & Mu-
ſi, hæc cognationes Leui per familias ſuas.
* Accepit autem Amram uxorem Iochabed
patrualem ſuam: quæ peperit ei Aaron & Mo-
yſen. Fueruntque anni vite Amram,
centum triginta ſeptem: * Filij quoque Iſaar:
Core, & Nepheg, & Zechri. * Filij quoque
Oziel: Miſael, & Eliſaphan, & Sethri. * Ac-
cepit autem Aaron uxorem Eliſabeth, fi-
liam Aminadab, fororem Nahafon, quæ
peperit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, &
Ichamar. * Filij quoque Core: Aſer, & El-
cana, & Abiaſaph. hæc ſunt cognationes
Coritarum. * At verò Eleazar filius Aaron
accepit uxorem de filiabus Phutiel: quæ pe-
perit ei Phinees. hi ſunt principes familia-
rum Leviticarum per cognationes ſuas. * Iſte
eſt Aaron & Moyses, quibus præcepit Do-
minus vt educerent filios Iſrael de Terra
Ægypti per turmas ſuas. * Hi ſunt, qui lo-
quuntur ad Pharaonem regem Ægypti, vt
educant filios Iſrael de Ægypto: iſte eſt
Moyses & Aaron, * in die qua locutus eſt
Dominus ad Moysen, in Terra Ægypti.
* Et locutus eſt Dominus ad Moysen, di-
cens: Ego Dominus: loquere ad Pharao-
nem regem Ægypti, omnia quæ ego loquor
tibi. * Et ait Moyses coram Domino: En in-
circumciſus labijs ſum, quomodo audiet me
Pharao?

C A P V T V I I.

*Moyses & Aaron ad Pharaonem loquuntur,
virgam vertunt in ſerpentem, & aquam virga
percuſſam in ſanguinem: qua etiam faciunt magi
Pharaonis ſui incantationibus; quam ob cauſam
Pharao magis induratur.*

Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce
conſtitui te Deum Pharaonis: & Aa-
ron frater tuus erit propheta tuus. * † Tulo-
queris ei omnia quæ mando tibi: & ille lo-
quetur ad Pharaonem, vt dimittat filios Iſrael
de terra ſua. * Sed ego indurabo cor eius, &
multiplicabo ſigna & oſtenſa mea in Terra
Ægypti, * & non audiet vos: immitramque
manum meam ſuper Ægyptum, & educam
exercitum & populum meum filios Iſrael de
Terra Ægypti per iudicia maxima. * Et ſci-
ent Ægyptij quia ego ſum Dominus qui
extenderim manum meam ſuper Ægyptum,

& eduxerim filios Iſrael de medio eorum.
* Feceſt itaque Moyses & Aaron ſicut præ-
ceperat Dominus: ita egerunt. * Eſt autem
Moyses octoginta annorum, & Aaron octo-
ginta trium, quando locuti ſunt ad Pharao-
nem. * Dixitque Dominus ad Moysen &
Aaron: * Cùm dixerit vobis Pharao, Oſten-
dite ſigna: dicet ad Aaron: Tolle virgam
tuam, & projice eam coram Pharaone, ac
vertetur in colubrum. * Ingreſſi itaque Moy-
ſes & Aaron ad Pharaonem, fecerunt ſicut
præceperat Dominus, tulitque Aaron virgam
coram Pharaone & ſeruis eius, quæ verſa eſt
in colubrum. * † Vocauit autem Pharao ſa-
pientes & maleficos: & fecerunt etiam ipſi
per incantationes Ægyptiacas & arcana
quædam ſimiliter. * Proieceruntque ſinguli
virgas ſuas, quæ verſæ ſunt in dracones: ſed
deuorauit virga Aaron virgas eorum. * Indu-
ranturque eſt cor Pharaonis, & non audiuit
eos, ſicut præceperat Dominus. * Dixit
autem Dominus ad Moysen: Ingratum eſt
cor Pharaonis, non vult dimittere populum.
* Vade ad eum manè, ecce egredietur ad
aquas: & ſtabis in occurſum eius ſuper ripam
fluminis: & virgam, quæ conuerſa eſt in
draconem, tolles in manu tua. * Diceſque
ad eum: Dominus Deus Hebræorum miſit
me ad te, dicens: Dimittre populum meum
vt ſacrificet mihi in deſerto: & vſque ad
preſens audire noluisti. * Hæc igitur dicit
Dominus: In hoc ſciēs quod ſum Dominus
ecce percussam virga, quæ in manu mea eſt,
aquam fluminis, & vertetur in ſanguinem.
* Piſces quoque, qui ſunt in fluuio, morien-
tur, & computreſcent aquæ, & aſſigentur
Ægyptij bibentes aquam fluminis. * Dixit
quoque Dominus ad Moysen: Dic ad Aa-
ron, Tolle virgam tuam, & extende manum
tuam ſuper aquas Ægypti, & ſuper fluuios
eorum, & riuos ac paludes, & omnes lacus
aquarum, vt vertantur in ſanguinem: & ſi-
erit in omni terra Ægypti, tam in ligneis
vaſis quàm in ſaxeis. * Feceruntque Moyses
& Aaron ſicut præceperat Dominus: † & ele-
uans virgam percussit aquam fluminis coram
Pharaone & ſeruis eius: quæ verſa eſt in ſan-
guinem. * Et piſces, qui erant in flumine,
mortui ſunt: computreſque fluuius, &
non poterant Ægyptij bibere aquam flu-
minis, & ſuit ſanguis in tota Terra Ægy-
pti. * † Feceruntque ſimiliter malefici Ægy-
ptiorum incantationibus ſuis: & induratum
eſt cor Pharaonis, nec audiuit eos, ſicut præ-
ceperat Dominus. * Auertitque ſe, & in-
greſſus eſt domum ſuam, nec apoſuit cor
etiam hæc vice. * Fecerunt autem omnes
Ægyptij per circuitum fluminis aquam
vt biberent: non enim poterant bibere
de aqua fluminis. * Impletique ſunt ſep-
tem dies, poſtquam percussit Dominus flu-
uium.

† Tim. j.
h.

† 10/19.
b. c.
† 16. 77
c. 44.

† 10/19.
72.

CAPVT VIII.

Secunda Aegypti plaga est ranarum: pro quarum ablatis promittit Pharaon populum dimittere, nec facit: quare additur tertia semiphus, & quarta muscarum; propter quas rursum promittit Pharaon se filios Israel dimissurum, quod non facit.

Dixit quoque Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi: * In autem nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis. * Et ebulliet fluvius ranas: quæ ascendent; & ingredientur domuum tuam, & cubiculum lectuli tui, & super stratum tuum, & in domos servorum tuorum, & in populum tuum, & in furnos tuos, & in reliquias ciborum tuorum: * & ad te, & ad populum tuum, & ad omnes servos tuos, intrabunt ranæ. * Dixitque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Extende manum tuam super fluvios ac super rivos & paludes, & edue ranas super Terram Aegypti. * Et extendit Aaron manum super aquas Aegypti, & ascenderunt ranæ, operueruntque Terram Aegypti. * † Fecerunt autem & malefici per incantationes suas similiter, eduxeruntque ranas super Terram Aegypti. * Vocavit autem Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis: Orate Dominum ut auferat ranas à me & à populo meo: & dimittam populum ut sacrificet Domino. * Dixitque Moyses ad Pharaonem: Constitu mihi quodam deprecere pro te, & pro servis tuis, & pro populo tuo, ut abigantur ranæ à te & à domo tua & à servis tuis & à populo tuo: & tantum in flumine remaneant. * Qui respondit: Cras. At ille: Iuxta, inquit, verbum tuum faciam: ut scias quoniam non est sicut Dominus Deus noster. * Et recedent ranæ à te, & à domo tua, & à servis tuis, & à populo tuo: & tantum in flumine remanebunt. * Egrediuntur sunt Moyses & Aaron à Pharaone: & clamavit Moyses ad Dominum pro sponcione ranarum quam condiderat Pharaoni. * Fecitque Dominus iuxta verbum Moysi: & mortuæ sunt ranæ de domibus, & de villis, & de agris. * Congregaveruntque eas in immentos aggeres, & computruit terra. * Videntes autem Pharaon quòd data esset requies, ingravit eor suum, & non audiuit eos, sicut præceperat Dominus. * Dixitque Dominus ad Moysen: Loquere ad Aaron: Extende virgam tuam, & percutie pulverem terræ: & sint sciniphes in vniuersa Terra Aegypti. * Feceruntque ita. Et extendit Aaron manum, virgam tenens: percussitque pulverem terræ, & facti sunt sciniphes in hominibus, & in iumentis: omnis pulvis terræ versus est in sciniphes per totam Terram Aegypti. * Feceruntque similiter malefici incantationibus suis ut educerent sciniphes, & non potue-

runt: erantque sciniphes tam in hominibus quàm in iumentis. * Et dixerunt malefici ad Pharaonem: Digitus Dei est hic, induratumque est cor Pharaonis, & non audiuit eos sicut præceperat Dominus. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: Confurge diluculo, & sta coram Pharaone: egredietur enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum ut sacrificet mihi. * Quod si non dimiseris eum, ecce ego immittam in te, & in servos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, omne genus muscarum & implebuntur domus Aegyptiorum muscis diversis generis, & vniuersa terra in qua fuerint. * Faciamque mirabilem in die illa Terram Gessen, in qua populus meus est, ut non sint ibi muscæ: & scias quoniam ego Dominus in medio terræ. * Ponamque diuisionem inter populum meum & populum tuum: cras erit signum istud. * Fecitque Dominus ita. † Et venit musca grauissima in domos Pharaonis & servorum eius, & in omnem Terram Aegypti, corruptaque est terra ab huiusmodi muscis. * Vocavitque Pharaon Moysen & Aaron, & ait eis: Ite & sacrificate Deo vestro in terra hac. * Et ait Moyses: Non potest ita fieri: abominationes enim Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro, quòd si mactauerimus ea quæ colunt Aegyptij coram eis, lapidibus nos obruent. * Viam trium dierum pergemus in solitudinem: & sacrificabimus Domino Deo nostro: sicut præcepit nobis. * Dixitque Pharaon: Ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo vestro in deserto: verum tamen longius ne abeat, rogate pro me. * Et ait Moyses: Egredis à te, orabo Dominum: & recedet musca à Pharaone, & à servis suis, & à populo eius cras: verum tamen noli ultra fallere, ut non dimittas populum sacrificare Domino. * Egrediunturque Moyses à Pharaone, oravit Dominum. * Qui fecit iuxta verbum illius: & abstulit muscæ à Pharaone, & à servis suis, & à populo eius: non superfuit ne vna quidem. * Et ingravitur est cor Pharaonis, ita ut nec hæc quidem vice dimitteret populum.

CAPVT IX.

Quinta plaga est pestis in iumentis, sexta vlcera, septima grandinis; ad quam promittit Pharaon se dimissurum populum si cesset, verum nec ad complet: nullus autem filiorum Israel in his malis vllum patitur dampnum.

Dixit autem Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, & loquere ad eum: Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte populum meum ut sacrificet mihi. * Quod si adhuc renuis, & retines eos: * ecce manus mea erit super agros tuos: & super equos, & asinos, & camelos, & boves, & oves, pestis valde grauis. * Et faciet Dominus mirabile, inter possessiones Israel, & possessiones Aegyptiorum, ut nihil omnino

† Sap. 17.
h. 7.

† Sap. 16.
h. 9.

† Sap. 1.
h. 18.

omnino pereat ex his quæ pertinent ad filios
 Israël. * Conſtituitque Dominus tempus, di-
 cens: Cras faciet Dominus verbum iſtud in B
 terra. * Fecit ergo Dominus verbum hoc al-
 tera die mortuæque ſunt omnia animalia
 Egyptiorum de animalibus verò filiorum Iſ-
 rael niſi omnino perit. * Emiſit Pha-ao ad
 videndū: nec erat quidquam mortuum de his
 quæ poſſidebat Iſrael. Ingrauatimque eſt cor
 Pharaonis, & non dimiſit populum. * Et di-
 xit Dominus ad Moyſen & Aaron: Tollite
 plenas manus cineris de camino, & ſpargat
 illum Moyſes in cælum coram Pharaone: *
 Sicque puluī ſuper omnem Terram Egypti:
 erunt enim in hominibus & iumentis vlcera,
 & veſicæ turgentes, in vniuerſa Terra Egypti.
 * Tuleruntque cinerem de camino, & ſte-
 terunt coram Pharaone, & ſparſit illi Moyſes
 in cælum factique ſunt vlcera veſicarum tur-
 gentium in hominibus, & iumentis: * nec
 poterant malefici ſtare coram Moyſe propter
 vlcera quæ in illis erant, & in omni Terra
 Egypti. * Indurauitque Dominus cor Pha-
 raonis, & non audiuit eos ſicut locutus eſt Do-
 minus ad Moyſen. * Dixitque Dominus ad
 Moyſen: Manē conſurge, & ſta coram Pha-
 raone: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus
 Deus Hebræorum: Dimitte populum meum
 vt ſacrificet mihi. * Quia in hac vice mittam
 omnes plagas meas ſuper cor tuum, & ſuper
 ſeruos tuos, & ſuper populum tuum: vt
 quod non ſit ſimilis tui in omni terra. * Nunc
 enim extendens manum percutiam te & po-
 pulum tuum poſte peribique de terra. * †
 Idcirco autem poſui te, vt oftendam in te for-
 titudinem meam, & narretur nomen meum
 in omni terra. * Adhuc retines populum
 meum: & non vis dimittere eum? * En
 pluuem cras hæc ipſa hora grandinem multam
 nimis, qualis non fuit in Egypto, à die qua
 fundra eſt, viſque in præſens tempus. * Mitte
 ergo iam nunc, & congrega iumenta tua, &
 omnia quæ habes in agro: homines enim, & iu-
 menta, & vniuerſa quæ inuenta fuerint foris,
 nec congregata de agris, cecideritque ſuper
 ea grando, morientur. * Qui timuit verbum
 Domini de ſeruis Pharaonis, fecit confu-
 gere ſeruos ſuos & iumenta in domos: * qui
 autem neglexit ſermonem Domini, dimiſit
 ſeruos ſuos & iumenta in agris. * Et dixit
 Dominus ad Moyſen: Extende manum
 tuam in cælum, vt fiat grando in vniuerſa
 Terra Egypti ſuper homines, & ſuper iu-
 menta, & ſuper omnem herbam agri in Terra
 Egypti. † Extenditque Moyſes virgam
 in cælum, & Dominus dedit tonitrua, &
 grandinem, ac diſcurrentia fulgura ſuper
 terram: pluitque Dominus grandinem ſuper
 Terram Egypti. * Et grando & ignis multa
 pariter ſtrebantur: tanquam fuit magni-
 tudinis, quanta antè nunquam apparuit in vni-
 uerſa Terra Egypti ex quo gens illa con-
 dita eſt. * Et percuffit grando in omni Ter-

Fra Egypti cuncta quæ fuerunt in agris, ab
 homine viſque ad iumentum, cunctaque
 herbam agri percuffit grando, & omne li-
 gnum regionis conſecit. * Tantum in Ter-
 ra Geſſen, vbi erant filij Iſrael, grando non
 cecidit. * Mititque Pha-ao, & vocauit Moy-
 ſen & Aaron, dicens ad eos: Peccati etiam
 nunc: Dominus iuſtus: ego & populus
 meus, impij. * Ora: Dominum vt deſinam
 tonitrua Dei, & grando: vt dimitam vos,
 & nequaquam hic vltra maneat. * Ait
 Moyſes: Cū egreſſus fuero de vrbe, ex-
 tendam palmas meas ad Dominum, & ceſ-
 ſabunt tonitrua, & grando non erit: vt
 ſcias quia Domini eſt terra: * noui autem,
 quod & tu, & ſeruī tui, necdum timeatis
 Dominum Deum. * Linum ergo & hor-
 deum leſum eſt, eò quod hordeum eſſet vi-
 tens, & linum iam ſolliculos germinaret:
 * triticum autem & far non ſunt leſa, quia
 ſerotina erant. * Egreſſusque Moyſes à Pha-
 raone ex vrbe, tetendit manus ad Domi-
 num: & ceſſauerunt tonitrua & grando,
 nec vltra ſillauit pluuia ſuper terram. * Vi-
 dens autem Phara quod ceſſaſſet pluuia, &
 grando, & tonitrua, auxit peccatum: & in-
 grauatum eſt cor eius, & ſeruatorum illius, &
 induratum nimis: nec dimiſit filios Iſrael,
 ſicut præceperat Dominus per manum
 Moyſi.

CAPVT X.

*Oſtendit ſignum eſt locuſtarum; quibus abla-
 ti, obduratus Pharaos ne ſic quidem iuxta cendi-
 tam dimittit populum: quapropter nunc ad-
 ditur, nempe tenebrarum denſiſſimarum; propter
 quas permittit Pharaos etiam eſcant, ſed protinus
 idem denegat, Moſique minatur.*

ET dixit Dominus ad Moyſen: Ingre-
 dere ad Pharaonem: ego enim indura-
 ui cor eius, & ſeruatorum illius: vt faciam ſi-
 gna mea hæc in eo, & narres in auribus filij
 tui, & nepotum tuorum, quoties contriue-
 rint Egyptios, & ſigna mea fecerim in eis:
 & ſcias quia ego Dominus. * Introierunt
 ergo Moyſes & Aaron ad Pharaonem, & di-
 xerunt ei: Hæc dicit Dominus Deus He-
 bræorum: Viſquequod non vis ſubiici mihi
 dimittere populum meum, vt ſacrificet mihi.
 * † Sin autem reſiſtis, & non vis dimittere
 eum: ecce ego inducam cras locuſtam in ſi-
 nes tuos: * quæ operiet ſuperficiem terræ, ne
 quidquam eius appareat, ſed comedant quod
 reliquum fuerit grandini. corrodet enim om-
 ni maligna quæ germinant in agris. * Et im-
 plebunt domos tuas, & ſeruatorum tuorum,
 & omnium Egyptiorum: quantum non vi-
 derunt patres aui, & aui ex quo orti ſunt
 ſuper terram viſque in præſens in diem.
 * Auctumque ſc & egreſſus eſt à Pharaone. * Di-
 xerunt autem ſeruī Pharaonis ad eum: Viſque-
 quo parumur hoc ſcandali m dimittere homi-
 nes, vt ſacrificent Dño Deo ſuo. nuncne vides

D 3 quod

† Rom. 9.
 d. 17.

† Cap. 16.
 d. 16. & 19.
 d. 19.

† Cap. 16.
 d. 19.

quod perierit *Ægyptus*: * Reuocaueruntque 8
 Moysen & Aaron ad Pharaonem: qui dixit C
 eis: Ite, sacrificate Domino Deo vestro: qui-
 nam sunt qui iuri sunt: * Ait Moyses: Cum 9
 paruulis nostris & senioribus pergemus, cum
 filiis & filiabus, cum ouibus & armentis: est
 enim solemnitas Domini Dei nostri. * Et respon- 10
 dit Pharao: Sic Dominus sit vobiscum,
 quo modo ego dimittam vos, & paruulos ve-
 stro. cui dubium est quod pessime cogitatis:
 * Non fiet ita, sed ite tantum viri, & sacrifi- 11
 cate Domino: hoc enim & ipsi petistis. Sta-
 timque eieci sunt de conspectu Pharaonis.
 * Dixit autem Dominus ad Moysen: Exten- 12
 de manum tuam super terram *Ægypti* ad lo-
 custas, vt ascendant super eam, & deuoret
 omnem herbam que residua fuerit grandini.
 * Et extendit Moyses virgam super Terram 13
Ægypti: & Dominus induxit ventum vren-
 tem tota die illa & nocte: & mane facto, ven-
 tus vrens leuauit locustas. * Que ascende- 14
 runt super vniuersam Terram *Ægypti*: & se-
 derunt in cunctis finibus *Ægyptiorum* innum-
 erabiles, quales ante illud tempus non fue-
 rant, nec postea futuræ sunt. * Operuerunt 15
 que vniuersam superficiem terre, vastantes
 omnia. Deuorata est igitur herba terre, & E
 quidquid pomorum in arboribus fuit, que
 grauo dimiserat: nihilque omnino virens
 relictum est in lignis & in herbis terre, in
 cuncta *Ægypto*. * Quam ob rem festinus 16
 Pharao vocauit Moysen & Aaron, & dixit
 eis: Peccaui in Dominum Deum vestrum, &
 in vos. * Sed nunc dimittite peccatum mihi 17
 etiam hac vice, & rogat Dominum Deum ve-
 strum, vt auferat à me mortem istam. * Egres- 18
 susque Moyses de conspectu Pharaonis, ora-
 uit Dominum. * Qui flare fecit ventum ab
 occidente vehementissimum, & arreptam lo- 19
 custam proiecit in Mare rubrum: non re-
 mansit ne vna quidem in cunctis finibus *Æ-*
gypti. * Et indurauit Dominus cor Pharao- 20
 nis, nec dimisit filios Israël. * Dixit autem 21
 Dominus ad Moysen: Extende manum tuam
 in cælum: & sint tenebre super Terram
Ægypti, tam densæ vt palpari queant. * Ex- 22
 tenditque Moyses manum in cælum: & factæ
 sunt tenebre horribiles in vniuersa terra
Ægypti tribus diebus. * † Nemo vidit fratrem 23
 suum, nec mouit se de loco in quo erat † vbi-
 cumque autem habitabant filij Israël, lux erat. G
 Vocauitque Pharao Moysen & Aaron, & dixit
 eis: Ite, sacrificate Domino: oues tantum ve-
 stræ & armenta remaneant, paruuli vestri
 erant vobiscum. * Ait Moyses: Hostias quo- 25
 que & holocausta dabis nobis, que offeramus
 Domino Deo nostro. * Cuncti greges 26
 pergent nobiscum: non remanebit ex eis vni-
 gula: que necessaria sunt in cultum Domini
 Dei nostri: præsertim cum ignoremus quid
 debeat immolari, donec ad ipsum locum per-
 ueniamus. * Indurauit autem Dominus cor 27
 Pharaonis, & noluit dimittere eos. * Dixit- 28

que Pharao ad Moysen: Recede à me, &
 caue ne vltra videas faciem meam: quocum-
 que die apparueris mihi, morieris. * Respon-
 dit Moyses: Ita fiet vt locutus es, non videbo
 vltra faciem tuam.

CAPVT XI.

*Ante decimum signum quod prædicit Dominus,
 hortatur ad Ægypti solationem.*

1 **E**T dixit Dominus ad Moysen: Adbuc
 A vna plaga tangam Pharaonem & *Ægy-*
ptum, & post hæc dimittet vós, & exire com-
 2 pellet. * † Dices ergo omni plebi, vt postulet
 vir ab amico suo, & mulier à vicina sua, vasa
 3 argentea & aurea. * Dabit autem Domini
 gratiam populo suo coram *Ægyptiis*. † Fuit-
 que Moyses vir magnus valde in Terra *Ægy-*
pti, coram seruis Pharaonis & omni populo.
 4 * Et ait: Hæc dicit Dominus: Media nocte
 B egrediar in *Ægyptum*: * & morietur omne
 5 primogenium in terra *Ægyptiorum*, à pri-
 mogenito Pharaonis qui sedet in solio eius,
 vsque ad primogenium ancillæ que est ad
 molam, & omnia primogenita iumentorum.
 6 * Eritque clamor magnus in vniuersa Terra
 C *Ægypti*, qualis nec antè fuit, nec postea fu-
 7 turus est. * Apud omnes autem filios Israël
 non mutiet canis ab homine vsque ad pecus:
 vt sciatis quanto miraculo diuidat Dominus
 8 *Ægyptios* & Israël. * Descendentque om-
 nes serui tui isti ad me, & adorabunt me, di-
 centes: Egredere tu, & omnis populus qui
 9 subiectus est tibi: post hæc egrediemur. * Et
 exiit à Pharaone iratus nimis. Dixit autem
 Dominus ad Moysen: Non audiet vos Pha-
 rao, vt multa signa fiant in terra *Ægypti*.
 10 * Moyses autem & Aaron fecerunt omnia
 ostenta quæ scripta sunt, coram Pharaone.
 Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec
 dimisit filios Israël de terra sua.

CAPVT XII.

*Paschalis agni ritu declarato ac celebrato, eius-
 que sanguine domorum super liminibus illito,
 easque omnibus Ægypti primogenitis, Israelita cum
 diuinitis Ægypti egrediuntur: de ritu Phasæ ac usu
 agnorum, & tempore habitationis Israël in
 Ægyptia.*

1 **D**ixit quoque Dominus ad Moysen &
 2 Aaron in Terra *Ægypti*: * Mensis iste,
 A vobis principium mensium: primus erit in
 3 mensibus anni. * Loquimini ad vniuersum
 cœtum filiorum Israël, & dicite eis: Decima
 die mensis huius tollat vnusquisque agnum
 4 per familias & domos suas. * Sin autem mi-
 nor est numerus, vt sufficere possit ad vescen-
 dum agnum, assumet vicinum suum qui in-
 ductus est domui suæ, iuxta numerum anima-
 rum quæ sufficere possunt ad elum agni.
 5 * Erit autem agnus absque macula, masculus,
 anniculus: iuxta quem ritum tollitis & hæc-
 6 dum. * Et seruabitis eum vsque ad quartam
 decimam diem mensis huius: immolabitisque
 cum

† Sap. 17.
 † 2.
 † Sap. 18.
 a. 1.

† Sap. 1.
 † 2.
 Inf. 12.
 c. 35.

† Eccl. 47.
 a. 1.

eum vniuersa multitudo filiorum Israël ad
v. speram. * Et fument de sanguine eius, ac
7 ponent super verumque postem, & in super-
liminaribus domorum, in quibus comedent
illum. * Et edent carnes nocte illa atque signi
8 & azymos panes cum lactucis agrestibus.
* Non comedetis ex eo crudum quid, nec
9 coctum aqua, sed tantum alium igni: caput
cum pedibus eius & intestinis vorabitis.
* Nec remanebit quidquam ex eo vsque ma-
nè. si quid retiduum fuerit, igne combure-
10 rit. * Sic autem comedetis illum: Rences ve-
stros accingeris, & calceamenta habebitis in
pedibus, tenentes baculos in manibus, & co-
medetis festinanter: est enim Phasè (id est
transitus) Domini. * Et transibo per Terram
11 Ægypti nocte illa, percutiamque omne pri-
mogenitum in Terra Ægypti ab homine
vsque ad pecus: & in cunctis diis Ægypti
faciam iudicia, ego Dominus. * Erit autem
12 sanguis vobis in signum in ædibus in quibus
eritis: & videbo sanguinem, & transibo vos:
nec erit in vobis plaga disperdens quando
percußero Terram Ægypti. * Habebitis au-
13 tem hunc diem in monumentum: & cele-
brabitis eam solemnem Domino in gene-
rationibus vestris cultu sempiterno. * Sep-
14 tem diebus azyma comedetis: in die primo
non erit fermentum in domibus vestris: qui-
cumque comederit fermentatum, peribit
anima illa de Israël, à primo die vsque ad
diem septimum. * Dies prima erit sancta at-
15 que sollemnis: dies septima eadem festiui-
tate venerabilis: nihil operis facietis in eis,
exceptis his quæ ad vespendum pertinent.
* Et obseruabitis azyma: in eadem enim ip-
sa die educam exercitum vestrum de Terra
Ægypti, & custodietis diem istum in gene-
16 rationibus vestris ritu perpetuo. * Primo mense,
quartadecima die mensis ad vesperam,
comedetis azyma vsque ad diem vigesimam
primam eiusdem mensis ad vesperam. * Sep-
17 tem diebus fermentum non inuenietur in
domibus vestris: qui comederit fermenta-
tum, peribit anima eius de cætu Israël, tam
de aduenis quam de indigenis terræ. * Om-
18 ne fermentatum non comedetis: in cunctis
D habitaculis vestris edetis azyma. * Vocauit
autem Moyses omnes seniores filiorum Is-
raël, & dixit ad eos: Ite tollentes animal per
familias vestras, & immolate Phasè. * Fasci-
culumque transi per hyssopi tingite in sanguine
qui est in limine, & aspergite ex eo superlimi-
nare, & verumque postem: nullus vestrum
egredietur ostium domus sue vsque manè.
* Transibit enim Dominus percutiens Æ-
gyptios: cumque viderit sanguinem in su-
perliminari, & in vtroque poste, transcendet
ostium domus, & non faciet percussorem in-
gredi domos vestras & ledere. * Custodi ver-
bum istud legitimum tibi & filiis tuis vsque
in æternum. * Cumque introieritis terram,
25 quam Dominus daturus est vobis ut pollici-

tus est, obseruabitis ceremonias istas. * Et
cum dixerint vobis filii vestri: Quæ est ista
17 religio? diceis eis: Victimam transiit Do-
mini est, quando transiit super domos filio-
rum Israël in Ægypto, percutiens Ægyptios,
& domos nostras liberans. Incurrueruntque
18 populus adorauit. * Et egressi filii Israël fece-
runt sicut præceperat Dominus Moyßi &
19 Aaron. * Factum est autem in noctis medio,
percußit Dominus omne primogenitum in
Terra Ægypti, à primogenio Pharaonis,
qui in solio eius sedebat vsque ad pri-
mogenitum capitiæ quæ erat in carcere,
20 & omne primogenitum iumentorum. * Sur-
rexitque Pharaon nocte, & omnes serui eius,
cunctaque Ægyptus, & ortus est clamor mag-
nus in Ægypto: neque enim erat domus in
21 qua non iaceret mortuus. * Vocatisque Pha-
raon Moyse & Aaron nocte, ait: Surgite &
egredimini à populo meo, vos & filii Israël:
22 ite, immolate Domino sicut dicitis. * Oves
vestras & armenta assumite ut petieratis, &
23 abeuntes benedicite mihi. * Virgebatque
Ægyptij populum de terra exire velociter,
24 dicentes: Omnes moriemur. * Tulit igitur
populus conspersam farinam antequam fer-
mentaretur: & ligans in palliis, posuit super
25 humeros suos. * Egeruntque filii Israël sicut
præceperat Moyses: & petierunt ab Æ-
gyptiis vala argentea & aurea, vestimenta
26 plurimum. * Dominus autem dedit gratiam
populo coram Ægyptiis ut commodarent eis:
27 & spolauerunt Ægyptios. * Profectique sunt
F filii Israël de Ramses in Socoth, sexcenta
ferè millia pedum virorum, absque paru-
28 lis. * Sed & vulgus promiscuum innumera-
bile ascendit cum eis, oves & armenta &
29 animantia diuersi generis multa nimis. * Co-
xeruntque farinam, quam dudum de Ægypto
conspersam tulerant: & fecerunt subcine-
ricios panes azymos: neque enim poterant
fermentari cogentibus exire Ægypti, &
30 nullam facere sumentibus moram: nec pul-
menti quidquam occurrerat preparare. * Ha-
bitatio autem filiorum Israël qua manserunt
in Ægypto, fuit quadringentorum triginta
31 annorum. * Quibus expletis, eadem die egres-
si sunt omnes exercitus Domini de Terra
32 Ægypti. * Nox ista est obseruabilis Domini,
quando eduxit eos de Terra Ægypti: hanc
33 obseruare debent omnes filii Israël in gene-
rationibus suis. * Dixitque Dominus ad Moy-
sen & Aaron: Hæc est religio Phasè: Om-
34 nis alienigena non comedet ex eo. * Omnis
autem seruus empticius circumcidetur, & sic
35 comedet. * Aduena & mercenarius non
36 edent ex eo. * In vna domo comedetur, nec
effertis de carnis eius foras, nec os illius
37 confringetis. * Omnis cæus filiorum Israël
38 faciet illud. * Quod si quis peregrinorum in
vestram voluerit transire coloniam, & facere
Phasè Domini, circumcidetur prius omne
masculinum eius, & tunc rite celebrabit:

† Exod. 13.
Num. 18.
c. 16.

† Num. 11.
c. 18.

† Sup. 12.
c. 18.
c. 18.

† Sup. 11.
c. 18.

† Num. 9.
c. 11.
c. 19.
c. 16.

eritque sicut indigena terre: si quis autem ei cunctis non fuerit, non vescetur ex eo. * Eadem lex erit indigenæ & colono qui peregrinatur apud vos. * Feceruntque omnes filii Israël sicut præceperat Dominus Moyfi & Aaron. * Et eadem die eduxit Dominus filios Israël de terra Ægypti per turmas suas.

CAPVT XIII.

Liberationis ab Ægypto Dominus religione præse ac primogenitorum consecratione meminit. Inde Israel per desertum egrediens, ossa Ioseph sicut desert, & columna ignis ac nobis daturum accipit.

Locusque est Dominus ad Moysem, dicens: * Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vuluam in filiis Israël, a tam de hominibus quam de iumentis: mea sunt enim omnia. * Et ait Moyfes ad populum: Mementote diei huius in qua egressi estis de Ægypto & de domo seruitutis, quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto: ut non comedatis fermentatum panem. * 1° die egredimini in mense nouarum frugum. * Cumque introduxit te Dominus in Terram Chanaanæ & Hethæi & Amorrhæi & Heuæi & Iebusæi quam iurauit patribus tuis vt daret tibi, terram fluentem lacte & melle, celebrabis hunc morem sacrorum mense isto. * Septem diebus vesceris azymis: & in die sepeino erit solemnitas Domini. * Azyma comederis septem diebus: non apparebit apud te aliquid fermentatum, nec in cunctis finibus tuis. * Narrabisque filio tuo in die illo, dicens: Hoc est quod fecit mihi Dominus quando egressus sum de Ægypto. * Et erit quasi signum in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos: & vt lex Domini semper sit in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Dominus de Ægypto. * Custodies huiusmodi cultum statuto tempore à diebus in dies. * Cumque introduxerit te Dominus in Terram Chanaanæ sicut iurauit tibi & patribus tuis, & dederit tibi eam: * Separabis omne quod aperit vuluam Domino, & quod primitiuum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. * Primogenitum asini mutabis oue: quod si non redemeris, interficies. Omne autem primogenitum hominis de filiis tuis, pretio redimes. * Cumque interrogauerit te filius tuus eras dicens: Quid est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit nos Dominus de terra Ægypti de domo seruitutis. * Nam cum induratus esset Pharaon, & nollet nos dimittere, occidit Dominus omne primogenitum in Terra Ægypti, à primogenito hominis vsque ad primogenitum iumentorum: idcirco inuololo Domino omne quod aperit vuluam masculini sexus, & omnia primogenita filiorum meorum redimo. * Erig igitur quasi signum in manu tua, & quasi appensum quid, ob recordationem,

inert oculos tuos: eo quod in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto. * Igitur cum emisisset Pharaon populum, non eos duxit Deus per viam Terræ Philistiim quæ vicina est: reputans ne forte poeniteret eum, si vidisset aduersum se bella confurgere, & reuertetur in Ægyptum. * Sed circumdixit per viam deserti, quæ est iuxta Mare rubrum: & armati ascenderunt filii Israël de Terra Ægypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph secum: eo quod adiurasset filios Israël dicens: Visitabit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobiscum. * Profectique de Socoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis. * Dominus autem præcedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: vt duxerit itineris vtroque tempore. * Numquam defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

CAPVT XIV.

Pharaon Israel persequens, & mare per sicum post illum ingrediens, cum vniuerso equitatu ac curribus submergitur.

Locus est autem Dominus ad Moysem, dicens: * Loquere filiis Israël: Reuersi a castrametentur à regione Phihahiroth, quæ est inter Magdalum & mare contra Beelsephon: in conspectu eius castra ponetis super mare. * Dicturusque est Pharaon super filiis Israël Coartati sunt in terra, conclusi eos desertum. * Et indurauit cor eius, ac persequetur vos: & glorificabit in Pharaone, & in omni exercitu eius. Sciatis: Ægyptii quia ego sum Dominus. Feceruntque ita. * Et nuntiatio regi Ægyptiorum quod fugisset populus immaturumque est cor Pharaonis & feruorū eius super populo, & dixerunt: Quid volumus facere vt dimitteremus Israël, ne seruiret nobis? Iunxit ergo currum, & omnem populum suum assumpsit secum. * Tulitque sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto currum fuit: & duces totius exercitus. * Indurauitque Dominus cor Pharaonis regis Ægypti, & persequutus est filios Israël illi egressi erant in manu excelsa. * Cumque persequerentur Ægyptei vestigia præcedentium, repererunt eos in castris super mare: omnis equitatus & currus Pharaonis: & vniuersi euecti, erant in Phihahiroth contra Beelsephon. * Cumque appropinquasset Pharaon, clamantes filii Israël oculos, viderunt Ægyptios post se: & timuerunt valde: clamaueruntque ad Dominum, & dixerunt ad Moysem: Forsitan non erant sepulchra in Ægypto, idcirco tulisti nos vt moreremur in solitudine: quid hoc facere voluisti, vt educeres nos ex Ægypto? * Nonne iste est sermo, quem loquebamur ad te in Ægypto dicentes: Recede à nobis, vt seruiamus Ægypti: multo enim melius erat seruire eis, quam mori in solitudine. * Et ait Moyses ad

† 2^a 14.
E. 19.
E. 17.
E. 16.
Num. 8.
E. 16.
Aut 2. E. 13.

† 1^a 13.
d. 19. & 4.
E. 19.
E. 16.
d. 10.

Deut. 6.
d. 8.

† Gen. 10.
d. 24.

† Num. 14.
E. 16.
1^a Cor. 10.
d. 1.
2^a E. 9.
d. 19.

† 1^a Mar. 1.
d. 9.
1^a 14. h. 6.

ad populum : Nolite timere : stare , & videte
magnalia Domini quæ facturus est hodie :
Ægyptios enim , quos nunc videtis , nequa-
quam vltra videbitis vsque in sempiternum .
* Dominus pugnabit pro vobis , & vos tace-
bitis . * Dixitque Dominus ad Moysen : Quid
clamas ad me ? Loquere filiis Israël vt pro-
fiscantur . * Tu autem eleua virgam tuam , &
extende manum tuam super mare , & diuide
illud : vt gradientur filij Israël in medio mari
per siccum . * Ego autem indurabo cor Ægy-
ptiorum vt persequantur vos : & glorificabor
in Pharaone , & in omni exercitu eius , & in
curribus & in equitibus illius . * Et scient Æ-
gyptij quia ego sum Dominus , cum glorifica-
tus fuero in Pharaone , & in curribus atque
in equitibus eius . * Tollensque te angelus
Dei , qui præcedebat castra Israël , abiit post
eos : & cum eo pariter columna nubis , prior
dimittens , post tergum * stetit , inter ca-
stra Ægyptiorum & castra Israël : & erat nu-
bes tenebrosa , & illuminans noctem , ita vt
ad se inuicem toto noctis tempore accedere
non valerent . * Cumque extendisset Moyses
manum super mare , abstulit illud Dominus
stante vento vehementi & vrente tota nocte ,
& verit in siccum : diuisaque est aqua . * † Et
ingressi sunt filij Israël per medium sicci ma-
ris : erat enim aqua quasi murus à dextra eo-
rum & leua . * Persequentesque Ægyptij in-
gressi sunt post eos , & omnis equitatus Pha-
raonis , currus eius & equites , per medium
maris . * Iamque aduenerat vigilia matutina ,
† & ecce respiciens Dominus super castra Æ-
gyptiorum per columnam ignis & nubis ,
interfecit exercitum eorum : * & subuertit
rotas currum , ferebanturque in profundum .
Dixerunt ergo Ægyptij : Fugiamus Israël :
Dominus enim pugnat pro eis contra nos .
* Et ait Dominus ad Moysen : Extende ma-
num tuam super mare , vt reuertantur aque
ad Ægyptios super currus & equites eorum .
* Cumque extendisset Moyses manum con-
tra mare , reuersum est primo diluculo ad prio-
rem locum : fugientibusque Ægyptiis occur-
rerent aque , & inuoluit eos Dominus in mediis
fluctibus . * Reuersæque sunt aque , &
& operuerunt currus & equites cuncti exer-
citus Pharaonis , qui sequentes ingressi fue-
rant mare : nec vnus quidem superfuit ex eis .
* Filij autem Israël perrexerunt per medium
sicci maris , & aque eis erant quasi pro muro
à dextris & à sinistris : * liberauitque Domi-
nus in die illa Israël de manu Ægyptiorum .
* Et viderunt Ægyptios mortuos super lit-
tus maris , & manum magnam quam exer-
cuerat Dominus contra eos : timuitque po-
pulus Dominum , & crediderunt Domino , &
Moysi seruo eius .

CAPVT XV.

Israhelita , gratis Deo cum cantu peractis vene-
runt in Marath , ubi amaritudine aquarum ver-
sa in dulcedinem , venerunt in Elam .

† Vnc † cecinit Moyses & filij Israël can-
tenus Domino : & dixerunt : Can-
temus Domino : gloriose enim magnifica-
tus est , equum & ascen'sorem deiecit in mare .
* † Fortitudo mea , & laus mea Dominus ,
& factus est mihi in salutem : iste Deus
meus , & glorificabo eum : Deus patris mei ,
& exaltabo eum .
* Dominus quasi vir pugnator , omni-
potens nomen eius .
* Currus Pharaonis & exercitus eius pro-
iecit in mare : electi principes eius submersi
sunt in Mari rubro .
* Abyssi operuerunt eos , descenderunt in
profundum quasi lapis .
* Dextera tua Domine magnificata est in
fortitudine : dextera tua , Domine , percussit
inimicum .
* Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti
aduersarios tuos : misisti iram tuam , quæ de-
uorauit eos sicut stipulam .
* Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt
aquæ : stetit vnda fluens , congregatæ sunt
abyssi in medio mari .
* Dixit inimicus : Persequar & compre-
hendam , diuidam spolia , implebitur anima
mea : euaginato gladium meum , interficiet
eos manus mea .
* Flauit spiritus tuus , & operuit eos mare :
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus .
* Quis similis tui in fortibus Domine ?
quis similis tui , magnificus in sanctitate , ter-
ribilis atque laudabilis , faciens mirabilia ?
* Extendisti manum tuam , & deuorauit
eosterra .
* Dux fuisti in misericordia tua populo
quem redemisti : & posuisti eum in fortitu-
dine tua , ad habitaculum sanctum tuum .
* Ascenderunt populi , & irati sunt : dolores
obtinuerunt habitatores Philisthim .
* Tunc conuulsati sunt principes Edom ,
robustos Moab obtinuit tremor : obriuerunt
omnes habitatores Chanaan .
* Irruat super eos furor & pavor , in
magnitudine brachij tui : fiant immobiles
quasi lapis , donec pertranseat populus tuus
Domine , donec pertranseat populus tuus
iste , quem posedisti .
* Introduces eos , & plantabis in monte
hereditatis tuæ , firmissimo habitaculo tuo
quod operatus es Domine : sanctuarium tuum
Domine , quod firmauerunt manus tuæ .
* Dominus regnabit in æternum & vltra .
* Ingressus est enim eques Pharaon cum
curribus & equitibus eius in mare : & redu-
xit super eos Dominus aquas maris : filij au-
tem Israël ambulauerunt per siccum in me-
dio eius .
* Sumpsit ergo Maria prophetissa , soror
Aaron , tympanum in manu sua : egresseque
sunt omnes mulieres post eam cum tympanis
& choris , * quibus precinebat , dicens : Can-
temus

temus Domino, gloriose enim magnificatus est, equum & ascensorem eius deiecit in mare. * Tulit autem Moyses Israel de mari rubro, & egressi sunt in desertum Sur: ambulaueruntque tribus diebus per solitudinem, & non inueniebant aquam. * Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quod essent amare: unde & congruum loco nomen imposuit, vocans illum Mara, id est, amaritudinem. * Et murmurauit populus contra Moysen, dicens, quid bibemus? * At ille clamauit ad Dominum, qui ostendit ei lignum: quod cum misisset in aquas, in dulcedinem verse sunt. ibi constituit ei præcepta, atque iudicia, & ibi tentauit eum, * dicens: Si audieris vocem Domini Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris, & obediens mandatis eius, custodierisque omnia præcepta illius, cunctum languorem, quem posuisti in Aegypto, non inducam super te: ego enim Dominus sanator tuus. * † Venerunt autem in Elim filij Israel, ubi erant duodecim fontes aquarum, & sepeuaginta palmarum: & castrametati sunt iuxta aquas.

CAPVT XVI.

Murmurationibus in Sin pro cibo Israelitis, pluit Dominus coturnaces: & Man ad saturandam: visio Domini de eo colligendo, & in munusculum reponendo.

PROfectique sunt de Elim, & venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim & Sinai: quintodecimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Aegypti. * Et murmurauit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen & Aaron in solitudine. * Dixeruntque filij Israel ad eos: Veinam morui essemus per manum Domini in terra Aegypti, quando sedebamus super ollas carnum, & comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce, ego pluiam vobis panes de caelo: egrediantur populus, & colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut teneam eum verum ambulet in lege mea, an non. * Die autem sexto parent quod inferant: & sit duplum quam colligere solebant per singulos dies. * Dixeruntque Moyses & Aaron ad omnes filios Israel: Vespere scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti: * & manè videbitis gloriam Domini: audiuit enim murmur vestrum contra Dominum: nos verò quid sumus, quia missistis contra nos? * Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus vespere carnes edere, & manè panes in saturitate: eo quod audierit murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum, nos enim quid sumus: nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Dominum. * Dixit quoque Moyses ad Aaron: Die vniuersæ congregationi filiorum Israel: Accedite

coram Domino: audiuit enim murmur vestrum. * Cumque loqueretur Aaron ad omnem cœtum filiorum Israel, respexerunt ad solitudinem: & ecce † gloria Domini apparuit in nube. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Audiui murmurationes filiorum Israel, loquere ad eos: Vespere comeditis carnes, & manè saturabimini panibus: scietisque quod ego sum Dominus Deus vester. * Factum est ergo vespere, & ascendens coturnix, cooperuit castra: manè quoque ros iacuit per circumquæ castrorum. * Cumque operuisset superficiem terræ, † apparuit in solitudine minutum, & quasi pilotulum, in similitudinem pruinæ super terram. * Quod cum vidissent filij Israel, dixerunt ad inuicem: Manhu? quod significat: Quid est hoc? ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses: † Iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendum. * Hic est sermo, quem præcepit Dominus: Colligat vnusquisque ex eo quantum sufficit ad vescendum: gomor per singula capita, iuxta numerum animarum vestrarum quæ habiænt in tabernaculo sic tolletis. * Feceruntque ita filij Israel: & collegerunt alius plus, alius minus. * Et mensi sunt ad mensuram gomor: † nec qui plus collegerat, habuit amplius: nec qui minus parauerat, reperit minus: sed singuli iuxta id quod edere poterant, congregauerunt. * Dixitque Moyses ad eos: Nullus relinquat ex eo in manè. * Qui non audierunt eum, sed dimiserunt quidam ex eis vsque manè, & sciatere cepit vermibus, atque conturuit. & iratus est contra eos Moyses. * Colligebant autem manè singuli, quantum sufficere poterat ad vescendum: cumque incaluisset sol, liquefiebat. * In die autem sexta collegerunt cibos duplices, id est, duo gomor per singulos homines: venerunt autem omnes principes multitudinis, & narrauerunt Moysi. * Qui ait eis: Hoc est quod locutus est Domino cras. quodcumque operandum est, facite: & quæ coquenda sunt coquite: quidquid autem reliquum fuerit, reponite vsque in manè. * Feceruntque ita ut præceperat Moyses, & non conturuit, neque vermis inueniuntur in eo. * Dixitque Moyses: Comedite illud hodie, quia sabbatum est Domini: non inuenietur hodie in agro. * Sex diebus colligite: in die autem septimo sabbatum est Domini, idcirco non inuenietur. * Venitque septima dies: & egressi de populo ut colligerent, non inueniunt. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Vsquequod non vultis custodire mandata mea, & legem meam? * Videte quod Dominus dederit vobis sabbatum, & propter hoc die sexta tribuit vobis cibos duplices: maneat vnusquisque apud semetipsum, nullus egrediantur de loco suo die septimo. * Et sabbatizauit populus die septimo. * Appellauitque domus Israel nomen eius

† Iudith
l. 6. 15.
Eccl. 38.
4. 5.

† Na. 33.
8. 9.

Sap. 11.
4. 2.

† Eccl.
45. 43.

† Na. 16.
4. 7.
Psal. 77.
c. 24.
Sup. 16.
c. 20.
Ios. 6.
d. 31.
† 1. Cor.
10. 43.

† 1. Cor.
2. 11.

obruetur, & dominum eius occident. * Quod si pretium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua quicquid fuerit postulat. * Filium quoque & filiam si cornu percusserit, simili sententia subiacet. * Si seruum ancillamque inuaserit, triginta syclos argenti domino dabit, bos uero lapidibus opprimetur. * Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, cecideritque bos aut asinus in eam, * reddet dominus cisternae pretium iumentorum: quod autem mortuum est, ipse erit. * Si bos alienus bouem alterius vulnerauerit, & ille mortuus fuerit: vendent bouem uiuum, & diuident pretium, cadaver autem mortui inter se disperient. * Sin autem sciebat quod bos corruptus esset ab heri & nudius tertius, & non custodiuit eum dominus suus: reddet bouem pro boue, & cadaver integrum accipiet.

CAPVT XXII.

Furti domusque illati pena, depoliti commodati, atque stupri lex, idololatria supplicium: aduersus uiduae & pupillo nocentium pena: mutus, usura & pignoris lex, ac obedientia & decimarum.

SI quis furatus fuerit bouem, aut ouem, & occiderit vel vendiderit: quinque boues pro uno boue restituet, & quatuor oues pro una oue. * Si effringens fur domum suae susfodiens fuerit inuenus, & accepto vulnere mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. * Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium perpetrabit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat ipse uenundabitur. * Si inuentum fuerit apud eum quod furatus est: uiuens, siue bos, siue asinus, siue ouis: duplum restituet. * Si laeserit quispiam agrum vel vineam: & dimiserit inmentum suum ut depascatur aliena: quicquid optimum habuerit in agro suo, vel in uinea, pro damni aestimatione restituet. * Si egressus ignis inuenerit spinas, & comprehenderit aceros frugum, siue stantes segetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. * Si quis commendauerit amico pecuniam, aut uas in custodiam, & ab eo qui susceperat, furto ablata fuerint: si inuenitur fur, duplum reddet. * Si laet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, * ad perpetrandam fraudem, tam in boue, quam in asino, & oue ac uestimento, & quicquid damnum inferre potest: ad deos uerique causa perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. * Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum, ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, vel capium ab hostibus, nullusque hoc uiderit: * iurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui: suscipietque dominus iuramentum, & ille reddere non cogetur. * Quod si fur-

to ablatum fuerit, restituet damnum domini. * Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituet. * Qui a proximo suo quicquam horum mutuo postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit domino non praesente, reddere compellatur. * Quod si impraesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conductum uenerat pro mercede operis sui. * Si seduxerit quis virginem necdum desponsatam, dormieritque cum ea: dotabit eam, & habebit eam uxorem. * Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam iuxta modum dotis, quam uirgines accipere consueverunt. * Maleficos non patieris uiuere. * Qui coierit cum iumento, morte moriatur. * Qui immolat diis, occidetur, praeterquam Domino soli. * Aduentum non contritabis, neque affliges eum: aduenit enim & ipsi fuistis in Terra Aegypti. * Viduae & pupillo non noceris. * Si laeseris eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, & erunt uxores vestrae uiduae, & filij uestri pupilli. * Si pecuniam mutuum dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec usuris opprimes. * Si pignus a proximo tuo acceperis uestimentum, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum quo operitur, indumentum carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat: si clamauerit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. * Diis non detrahes, & principi populi tui non maledices. * Decimas tuas & primitias tuas non tardabis reddere: * primogenitum filiorum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes illum mihi. * Viri sancti eritis mihi: * carnem, quae a bestiis fuerit canibibus, non comedetis, sed proicietis canibus.

CAPVT XXIII.

Leges praefixa iudicibus: bos & asinus inimici seruandus: non accipienda iudicibus munera: de anni & diei septimi quiete, tribusque festis praecipuis: de Angelo in duces itineris praemittendo, & praemiis seruantium praecipia.

NON suscipies vocem mendacij: nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris urbem ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimum acquiesces sententiae, ut a vero desinas. * Pauperis quoque non miseraberis in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, reduce ad eum. * Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis eum. * Non declinabis in iudicium pauperis. * Mendacium fugies. * Infontem & iustum non occides: quia auersor impium. * Nec accipies munera, quae ut illi exerceant prudentes, & subuertunt uerba iustorum.

† 1. Reg.
12. 6. 6.

† Deut.
22. 28.

† Lev.
24. 17.

† Zach.
11. 10.

† Deut.
24. 17.

† Jer.
17. 17.

† Jer.
17. 17.

† Jer.
17. 17.

† Jer.
17. 17.

† Jer.
17. 17.

† Jer.
17. 17.

† Gen.
31. 19.

† Deut.
22. 28.

† Deut.
22. 28.

† Deut.
22. 28.

† Deut.
22. 28.

iusorum. * Peregrino molestus non eris, sci-
tis enim aduenarum animas: quia & ipsi ↑
peregrini fuistis in Terra Ægypti. * Sex an-
nis seminabis terram tuam, & congregabis
fruges eius. * Anno autem septimo dimittes
eam, & requiescere facies, ut comedant pau-
peres populi tui: & quidquid reliquum fue-
rit, edant bestie agri: ita facies in vinea & in
oliveto tuo. * Sex diebus operaberis: septimo
die cessabis, ut requiescat bos & asinus tuus:
& refrigeretur filius ancillæ tuæ, & advena.
* Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per
nomen externorum deorum non iurabitis,
neque audietur ex ore vestro. * Tribus vici-
bus per singulos annos mihi festa celebrabitis.
* Solemnitatem azymorum custodies, Sep-
tem diebus comedes azyma, ↑ sicut præcepi
tibi, tempore mensis novorum quando egres-
sus es de Ægypto: ↑ non apparebis in conspe-
ctu meo vacuus. * Et solemnitatem messis
primitivorum operis tui, quæcumque semi-
naveris in agro, solemnitatem quoque in exi-
tu anni, quando congregaveris omnes fruges
tuas de agro. * ↑ Ter in anno apparebit
omne masculinum tuum coram Domino
Deo tuo. * Non immolabis super fermento
sanguinem victimæ mæ, nec remanebit
adeus solemnitatis mæ usque manē. * ↑ Pri-
mitias frugum terræ tuæ deferes in domum
Domini Dei tui. ↑ Non coques hæc in la-
cte maris suæ. * Ecce ego mittam Ange-
lum meum, qui præcedat te, & custodiat in
via, & introducat in locum quem paravi:
* Observa eum, & audi vocem eius, nec
contemnendum putes: quia non dimittet
cum peccaveris, & est nomen meum in illo.
* ↑ Quod si audieris vocē eius, & feceris om-
nia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis,
& affligam affligentes te. * ↑ Præcedetque te
Angelus meus, & introducet te ad Amor-
reum, & Hethæum, & Phæreæum, Chan-
anæumque, & Heuzum, & Iebuseum,
quos ego conteram. * Non adorabis deos
eorum: nec coles eos: non facies opera eo-
rum, sed ↑ destrues eos, & confringes stana-
s eorum. * Serviætiſque Domino Deo vestro,
ut benedicam panibus tuis & aquis & ause-
ram infirmitatem de medio tuo. * Non erit
infecunda nec sterilis in terra tua: nume-
rum dierum tuorum implebo. * Terrorem
meum mittam in præcursum tuum, & occi-
dam omnem populum, ad quem ingredieris:
cunctorumque inimicorum tuorum coram
te terga vertant: * emittent ↑ crabrones prius,
qui fugabunt Heuzum, & Chananeum, &
Hethæum, antequam introeas. * Non ei-
ciam eos a facie tua anno vno: ne terra in so-
litudinem redigatur, & crescant contra te be-
stie. * Paulatim expellam eos de conspectu
tuo, donec augearis, & possideas Terram.
* Ponam autem terminos tuos a Mari rubro
vsque ad Mare Palestinorum, & a deserto
vsque ad fluvium: tradam in manibus vestris

habitatores Terræ, & eiiciam eos de conspe-
ctu vestro. * ↑ Non inibis cum eis sodus, nec
cum dñis eorum. * Non habitent in terra tua,
ne forte peccare te faciant in me, si servieris
diis eorum: quod tibi certè erit in scandalum.

CAPVT XXIV.

*Oblatus Domino sacrificiis, fœderisq; sanguine
in populum resperſo, Moyses, cateris ad radicem
montis manentibus, solus in montem ascendit, ubi
cum Domino quadraginta diebus permansit.*

MOysi quoque dixit: Ascende ad Domi-
num tu, & Aaron, Nadab, & Abiu, &
septuaginta senes ex Israël, & adorabitis pro-
cul. * Solusque Moyses adscendit ad Domi-
num, & illi non appropinquabunt: nec popu-
lus ascendet cum eo. * Venit ergo Moyses &
narravit plebi omnia verba Domini, atque
iudicia: responditque omnis populus vna vo-
ce: Omnia verba Domini, quæ locutus est,
faciemus. * Scripsit autem Moyses uniuersos
sermone Domini: & manē confurgens adifi-
cavit altare ad radices montis, & duode-
cim titulos per duodecim tribus Israël. * Mi-
sitque iuvenes de filiis Israël, & obulerunt
holocausta, immolaueruntque victimas pa-
tricis Domino, vitulos. * Tulit itaque Moy-
ses dimidiam partem sanguinis, & misit in
crateras: partem autem relictam fudit super
altare. * Assumensque volumen fœderis, legi-
t audiente populo: qui dixerunt: Omnia
quæ locutus est Dominus, faciemus, & eri-
mus obediētes. * Ille verò sumpsum sangui-
nem resperſit in populum, & ait: Hic est ↑
sanguis fœderis quod pepigit Dominus vo-
bis cum supet cunctis sermonibus his. * Af-
cenderuntque Moyses & Aaron, Nadab &
Abiu, & septuaginta de senioribus Israël:
* & viderunt Deum Israël: & sub pedibus
eius quasi opus lapidis saphirini, & quasi
caelum cum serenum est. * Nec super eos
qui procul recesserant de filiis Israël, misit
manum suam, videruntque Deum, & co-
moderunt, ac biberunt. * Dixit autem Do-
minus ad Moysen: Ascende ad me in mon-
tem, & esto ibi: daboque tibi tabulas lapi-
deas, & legem ac mandata quæ scripsi, ut
doceas eos. * Surrexerunt Moyses & Iosue
minister eius: adscendensque Moyses in
montem Dei, * senioribus ait: Expectate
hic donec reuertamur ad vos. Habebis Aaron
& Hur vobiscum: si quid natum fuerit
questionis, referetis ad eos. * Cumque af-
cendisset Moyses, aperuit nubes montem,
& & habebat gloria Domini super Sinai, te-
gens illum nube sex diebus: septimo autem
die vocavit eum de medio caliginis. * Erat
autem species glorie Domini, quasi ignis ar-
dens super verticem montis, in conspectu
filiorum Israël. * Ingressusque Moyses me-
dium nebule, ascendit in montem: & fuit
ibi quadraginta diebus, & quadraginta no-
ctibus.

CAPVT XXV.

Tabernaculum primitiarum ac donorum oblatio ad Dei tabernaculum fermandum, arcam, mensam, & candelabrum, cunctaque illis pertinentia.

L Ocutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens : * Loquere filiis Israël, vt tollant
† 107. 33. mibi primitias ab omni homine qui offeret A
vitroreus, accipietis eas. * Hæc sunt autem
quæ accipere debetis : Aurum, & argentum,
& æs, * hyacinthum & purpuram, coccum
que bis tinctum, & byssum, pilos caprarum,
* & pelles arietum rubricatas, pelleſque ian-
thinas, & ligna setim : * oleum ad lumina
ria concinnanda : aromatata in vnguentum, &
thymiamata boni odoris : * lapides onychi-
nos & gemmas ad ornandum ephod ac ra-
tionale. * Facientque mihi sanctuarium, & ha-
bitabo in medio eorum : * † iuxta omnem simi-
litudinem tabernaculi quod ostendam tibi,
& omnium vasorum in cultum eius : sicque
facietis illud : * Arcam de lignis setim com-
pingite, cuius longitudo habeat duos, & semis
cubitos : latitudo cubitum & dimidium, altitu-
do, cubitum similiter ac semissem. * Et deu-
rabis eam auro mundissimo in eis & foris : fa-
cietque supra, coronam auream per circui-
tum : * & quatuor circulos aureos, quos po-
nes per quatuor arce angulos : duo circuli sint
in latere vno, & duo in altero. * Facies quo-
que vctes de lignis setim, & operies eos au-
ro. * Inducetque per circulos qui sunt in ar-
ce lateribus, vt portetur in eis, * qui semper
erunt in circulis, nec vnquam extrahentur
ab eis. * Ponesque in arca testamentum
quam dabo tibi : * Facies & propitiatorium
de auro mundissimo : duos cubitos & dimi-
dium tenebit longitudo eius, & cubitum ac
semissem latitudo. * Duos quoque Cheru-
bim aureos & productiles facies, ex vtraque
parte oraculi. * Cherub vnus sit in latere vno,
& alter in altero. * Vtrumque latus propicia-
torij tegant, expandentes alas & operientes
oraculum, respiciantque se mutuo versis vul-
tibus in propitiatorium quo operienda est
arca, * in qua pones testimonium quod da-
bo tibi. * Inde præcipiam, & loquar ad te
supra propitiatorium, ac de medio duorum
Cherubim, qui erunt super arcam testimo-
nij, cuncta quæ mandabo per te filiis Israël.
* Facies & mensam de lignis setim, habentem
duos cubitos longitudinis, & in latitudine
cubitum, & in altitudine cubitum ac semi-
sem. * Et inaurabis eam auro purissimo :
faciesque illi labium aureum per circuium,
* & ipsi labio coronam interassilem altam
quatuor digitis : & super illam, alteram cor-
onam aureolam. * Quatuor quoque circulos
aureos præparabis, & pones eos in quatuor
angulis eiusdem mensæ per singulos pedes.
* Subter coronam erunt circuli aurei, vt
mutuantur vctes per eos, & possit mensa
portari. * Ipsos quoque vctes facies de lignis

setim, & circumdabis auro ad subuehendam
mensam. * Parabis & acerabula, ac phialas,
thuribula, & cyathos, in quibus offerenda
sunt libamina, ex auro purissimo. * Et pones
super mensam panes propositionis in conf-
pectu meo semper. * Facies & candelabrum
ductile de auro mundissimo, hastile eius, &
calamos, scyphos, & sphaerulas, ac lilia, ex
ipso procedentia. * Sex calami egredientur
de lateribus, tres ex vno latere, & tres ex al-
tero. * Tres scyphi quasi in nucis modum
per calamo, singulos, sphaerulaque simul &
lilium : & tres similiter scyphi instar nucis in
calamo altero, sphaerulaque simul & lilium.
hoc erit opus sex calamorum, qui producen-
di sunt de hastili : * in ipso autem candelabro
erunt quatuor scyphi in nucis modum,
sphaerulaque per singulos, & lilia. * Sphaeru-
la sub duobus calamis per tria loca, qui si-
mul sex sunt, procedentes de hastili vno. * Et
sphaerulae igitur & calami ex ipso erunt, vni-
uersa ductilia de auro purissimo. * Facies &
lucernas septem, & pones eas super cande-
labrum, vt luceant ex aduerso. * Emundoria
quoque, & vbi quæ emuncta sunt extin-
guantur, fiant de auro purissimi. * Omne
pondus candelabri cum vniuersis vasis suis
habebit talentum auri purissimi. * † Inspice,
& fac secundum exemplar quod tibi in Monte
monstratum est.

CAPVT XXVI.

Forma ac constructio tabernaculi Moysi, velis, arce, propitiatorij, mensæ, candelabri, & tentorij iuxta suas quasque mensuras.

T Abernaculum verò ita facies : Decem
cortinas de bysso retortas, & hyacintho,
ac purpura, coccoque his tincto, varias ope-
re plumario facies. * Longitudo cortinae
vnius habebit viginti octo cubitos : latitudo,
quatuor cubitorum erit. Vnius mensurae fient
vniuersa tentoria. * Quinque cortinae sibi
iungentur mutuo, & alia quinque nexu si-
mili cohaerebunt. * Anſulas hyacinthinas in
lateribus ac summitatibus facies cortinarum,
vt possint inuicem copulari. * Quinquage-
nas anſulas cortina habebit in vtraque parte,
ita insertas, vt anſa contra anſam veniat, &
altera alteri possit apari. * Facies & quinquaginta
circulos aureos quibus cortinarum vela
iungenda sunt, vt vnum tabernaculum
fiat. * Facies & saga cilicina vndecim, ad
operiendum tectum tabernaculi. * Longi-
tudo sagi vnius habebit triginta cubitos
& latitudo; quatuor : æqua erit mensura
sagorum omnium. * E quibus quinque iun-
ges seorsum, & sex sibi mutuo copulabis,
ita vt sextam sagum in fronte tecti duplices.
* Facies & quinquaginta anſas in ora sagi
vnius, vt coniungi cum altero queat : &
quinquaginta anſas in ora sagi alterius, vt
cum altero copuletur. * Facies & quinquaginta
fibulas æneas, quibus iungantur anſæ, vt
vnum

† 107. 8.
f. 5.
107. 7.
f. 4.

unum ex omnibus operimentum fiat. * Quod autem superfuerit in sagis quæ parantur tecto, id est, unum sagum quod amplius est, ex medietate eius operies posteriora tabernaculi. * Et cubitus ex vna parte pendebit, & alter ex altera, qui plus est in lagorum longitudine, utrumque latus tabernaculi procedens. * Facies & operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis: & super hoc rursus aliud operimentum de iachinis pellibus. * Facies & tabulas stantes tabernaculi de lignis setim, * quæ singulæ denos cubitos in longitudine habeant, & in latitudine singulos ac semissem. * In lateribus tabulæ, dux incastraturæ fient, quibus tabula alteri tabulæ connectatur: atque in hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur. * Quarum viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad Austrum. * Quibus quadraginta bafes argenteas fundes, ut binæ bafes singulis tabulis per duos angulos subiciantur. * In latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad Aquilonem, viginti tabulæ erunt, * quadraginta habentes bafes argenteas, binæ bafes singulis tabulis supponantur. * Ad occidentalem vero plagam tabernaculi facies sex tabulæ, * & rursus alias duas quæ in angulis erigantur post tergum tabernaculi. * Eruntque coniunctæ ad deorsum, vique sursum, & vna omnes compago retinebit. Duabus quoque tabulis quæ in angulis ponendæ sunt similis iunctura servabitur. * Et erunt simul tabulæ octo, bafes earum argenteæ sedecim, duabus bafibus per vnam tabulam supputatis. * Facies & voces de lignis setim quinque ad continendâs tabulas in vno latere tabernaculi, * & quinque alios in altero, & eiusdem numeri ad occidentalem plagam: * qui mittentur per medias tabulas à summo vique ad summum. * Ipsas quoque tabulas deaurabis, & fundes in eis annulos aureos, per quos voces tabulæ contineant: quos operies laminis aureis. * Et eriges tabernaculum iuxta exemplar quod tibi in † Monte monstratum est. * Facies & velum de hyacintho, & purpura coccoque his tincto, & bysso retorta, opere plumarii & pelcebra varietate contextum: * quod appendes ante quatuor columnas de lignis setim quæ ipse quidem deauratæ erunt, & habebunt capita aurea, sed bafes argenteas. * Inferetur autem velum per circulos, intra quod pones arcem testimonij, quo & Sanctuarium & Sanctuarii sanctuaria diuidentur. * Pones & propitiatorium super arcem testimonij in Sancto sanctorum: * mensamque extra velum: & contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano: mensa enim stabit in parte Aquilonis. * Facies & tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho, & purpura, coccoque his tincto, & bysso retorta, opere plumarii. * Et quinque columnas deaurabis lignorum setim, ante quæ du-

centur tentorium: quarum erunt capita aurea, & bafes æneæ.

CAPVT XXVII.

Altare & atrium tabernaculi, tentorium, columna & oleum lucernarum parari videntur.

Facies & altare de lignis † setim, quod habebit quinque cubitos in longitudine, & eisdem in latitudine, id est, quadrum, & tres cubitos in altitudine. * Cornua autem per quatuor angulos ex ipso erunt: & operies illud ære. * Faciesque in eius vici lebetes denos suscipiendos cineres, & forciopes atque fuscinas, & ignium receptacula omnia vasa ex ære fabricabis. * Craticulamque in modum retis æneam: per cuius quatuor angulos erunt quatuor annuli ænei, * quos pones subter anulam altaris. erigque craticula vique ad altaris medium. * Facies & voces altaris delignis setim duos, quos operies laminis æneis: & induces per circulos, eruntque ex B veroque latere altaris ad portandum. * † Non solidum, sed inane & cauum merinsecus facies illud, sicut tibi in Monte monstratum est. * Facies & atrium tabernaculi, in cuius australi plaga contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta: centum cubitos vnum latus tenebit in longitudine. * Et columnas viginti cum bafibus eisdem æneis, quæ capita cum celaturis suis habebunt argentea. * Similiter & in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum, columnæ viginti, & bafes æneæ eiusdem numeri, & capita eorum cum celaturis suis argentea. * In latitudine verò atrij, quod respicit ad occidentem, erunt tentoria per quinquaginta cubitos, & columnæ decem, bafesque totidem. * In ea quoque atrij latitudine, quæ respicit ad orientem, quinquaginta cubiti erunt. * in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri vno deputabuntur, columnæque tres & bafes totidem: * & in latere altero erunt tentoria cubitos obiecta quindecim, columnæ tres, & bafes totidem. * In introitu verò atrij fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho & purpura, coccoque his tincto, & bysso retorta, opere plumarii: columnas habebit quatuor, cum bafibus totidem. * Omnes columnæ atrij per circuitum vestiet erunt argenteis laminis, capitibus argenteis, & bafibus æneis: * In D longitudine occupabit atrium cubitos centum, in latitudine quinquaginta, aliudque quinque cubitorum erit. hæcque de bysso retorta, & habebit bafes æneas. * Cuncta vasa tabernaculi in omnes usus & ceremonias, tam paxillos eius quàm atrij, ex ære facies. * Præcipe filiis Israhel ut afferant tibi oleum de arboribus olearum purissimum, pique confutum: ut ardeat lucerna semper in tabernaculo testimonij, extra velum quod oppanum est testimonio. Et collocabunt eam Aaron & filij eius, ut vique manet luceat totam Diem.

Perpetuus erit cultus per successiones eorum
à filiis Israël.

CAPVT XXVIII.

*Pontificalia indumenta Aaronis & filiorum eius
describuntur.*

Applica quoque ad te Aaron fratrem
tuum cum filiis suis de medio filiorum A
Israël, ut sacerdotio fungantur mihi: Aaron,
Nadab, & Abiu, Eleazar, & Ithamar. * Fa-
ciesque vestem sanctam Aaron fratri tuo
in gloriam & decorem. * Et loqueris cunctis
sapientibus corde, quos repleui spiritu pruden-
tiae, ut faciant vestes Aaron, in quibus
sanctificatus ministret mihi. * Hæc autem
erunt vestimenta que facient: Rationale, &
superhumale, tunicam & lineam stridam,
cidarim & balteum. Facient vestimenta san-
cta fratri tuo Aaron & filiis eius, ut sacerdo-
tio fungantur mihi. * Accipientque aurum,
& hyacinthum, & purpuram, coccumque
bis tinctum, & byssum. * Facient autem su-
perhumale de auro & hyacintho & purpu-
ra, coccoque bis tincto, & bysso retorta, ope-
re polymito. * Duas oras iunctas habebit
in vtroque latere summatum, ut in vnum re-
deant. * Ipsa quoque textura & cuncta ope-
ris varietas erit ex auro, & hyacintho, & pur-
pura, coccoque bis tincto, & bysso retorta.
* Sumesque duos lapides onychynos, & scul-
pes in eis nomina filiorum Israël: * sex no-
mina in lapide vno, & sex reliqua in altero,
iuxta ordinem natiuitatis eorum. * Opere
sculptoris & celatura gemmarum sculpes eos
nominibus filiorum Israël, inclusos auro æ-
que circumdatos: * & pones in vtroque la-
tere superhumeralis, memoriale filiis Israël.
Portabitque Aaron nomina eorum coram
Domino super utrumque humerum, ob re-
cordationem. * Facies & vncinus ex auro,
* & duas catenulas ex auro purissimo sibi inui-
cem coherentes, quas inferes vncinis. * Ra-
tionale quoque iudicii facies opere polymito
iuxta texturam superhumeralis, ex auro, hya-
cintho, & purpura coccoque bis tincto, &
bysso retorta. * Quadrangulum erit & du-
plex: mensuram palmi habebit tam in lon-
gitudine quam in latitudine. * Ponesque in
eo quatuor ordines lapidum: in primo ver-
su erit lapis sardius, & topazius, & smarag-
dus: * in secundo carbunculus sapphirus, &
iaspis: * in tertio ligurius, achates, & ame-
thystus: * in quarto chrysolitus, onychynus,
& beryllus. inclusi auro erunt per ordines
suos. * Habebuntque nomina filiorum Israël:
duodecim nominibus celabuntur, singuli la-
pides nominibus singulorum per duodecim
tribus. * Facies in rationali catenas sibi inui-
cem coherentes ex auro purissimo: * & duos
annulos aureos, quos pones in vtraque ratio-
nalis summitate: * catenasque aureas iunges
annulis, qui sunt in marginibus eius: * & ip-
sarum catenarum extrema duobus copulabis

vncinis in vtroque latere superhumeralis
quod rationale respicit. * Facies & duos an-
nulos aureos, quos pones in summitatibus
rationalis, in oris, quæ è regione sunt super-
humeralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec
non & alios duos annulos aureos, qui pon-
endi sunt in vtroque latere superhumeralis
deorsum, quod respicit contra faciem iun-
cturæ inferioris, ut aptari possit cum super-
humerali. * & stringatur rationale annulis
suis cum annulis superhumeralis vitta hya-
cintina, ut maneat iunctura fabrefacta, & à
se inuicem rationale & superhumale ne-
queant separari. * Portabitque Aaron no-
mina filiorum Israël in rationali iudicii super
pectus suum, quando ingreditur Sanctua-
rium, memoriale coram Domino in æter-
num. * Pones autem in rationali iudicii Do-
ctrinam & Veritatem, quæ erunt in pectore
Aaron, quando ingreditur coram Domino
& gestabit iudicium filiorum Israël in pecto-
re suo, in conspectu Domini semper. * Facies
& tunica superhumeralis totam hyacin-
thinam, * in cuius medio supra erit capitulum,
& ora per gyrum eius textilis, sicut fieri solet
in extremis vestium paribus, ne facile rum-
patur. * Deorsum verò, ad pedes eiusdem tu-
nicæ, per circuitum, quasi mala punica fa-
cies, ex hyacintho, & purpura, & cocco bis
tincto, mixtis in medio tintinnabulis, * ita vt
tintinnabulum sit aureum & malum puni-
cum, rursusque tintinnabulum aliud au-
reum & malum punicum: * † Et vestietur ea
Aaron in officio ministerij, ut audiat soni-
tus quando ingreditur & egreditur Sanctua-
rium in conspectu Domini, & non moria-
tur. * Facies & lamina de auro purissimo:
in qua sculpes opere celatoris, Sanctum Do-
mino. * Ligabisque eam vitta hyacinthina, &
erit super tiam, * imminens fronti pontifi-
cis. Portabitque Aaron iniquitates eorum,
quæ obulerunt & sanctificauerunt filij Israël,
in cunctis muneribus & donariis suis. Erit
autem lamina semper in fronte eius, vt pla-
catas sit eis Dominus. * Stringesque tunicam
bysso, & tiam byssinam facies, & balteum
opere plumarij. * Porro filiis Aaron tunicas
lineas parabis, & balteos ac tias, in gloriam
& decorem: * vestiesque his omnibus Aaron
fratrem tuum & filios eius cum eo. Et cun-
ctorum consecrabis manus, sanctificabisque
illos, ut sacerdotio fungantur mihi. * Facies
& feminalia linea, ut operiant carnem turpi-
tudinis suæ, à renibus vsque ad femora:
* & vneat eis Aaron & filij eius quando
ingredietur tabernaculum testimonij, vel
quando appropinquant ad altare ut mini-
strent in sanctuario, ne iniquitatis rei mori-
anentur. Legitimum semperiternum erit Aa-
ron, & semini eius post eum.

CAPVT XXIX.

*Qua fuerit sacerdotum consecratio, ritusque
oblationis*

† Eccli 47.
h. 12.

oblationis pro illis, & qui his oblationibus vescuntur: ac de duobus agnis annuendis quotidie offerendis.

† Lev. 9. 2. **S**ed & hoc facies, ut mihi in sacerdotio 1
consecratur. † Tolle vitulum de amen- A
to, & arietes duos immaculatos, * panesque 2
azymos, & crustulam absque fermento, quæ 3
conpersa sit oleo, lagana quoque azyma 4
oleo lita: de simila triticea cuncta facies. * Et 5
posita in canistro offeres: vitulum autem & 6
duos arietes. * Et Aaron ac filios eius appli- 7
cabis ad ostium tabernaculi testimonij. Cum- 8
que laueris parrem cum filiis suis aqua, * in- 9
dues Aaron vestimentis suis, id est, linea & 10
tunica, & superhumerali & rationali, quod 11
cōstringes balteo. * Et pones tiam in capi- 12
te eius: & laminam sanctam super tiam, * 13
& oleum vñctionis fundes super caput eius: B
atque hoc ritu consecrabitur. * Filios quoque 14
illius applicabis, & indues tunicis lincis, 15
cingetque balteo. * Aaron scilicet & liberos 16
eius, & impones eis mitras: eruntque sacer- 17
dotes mihi religione perpetua. Postquam 18
iniiciaueris manus eorum, * † applicabis & vi- 19
tulum coram tabernaculo testimonij. Impon- 20
neque Aaron & filij eius manus super ca- 21
put illius, * & mactabis eum in conspectu Do- 22
mini, iuxta ostium tabernaculi testimonij. * 23
Sumpsumque de sanguine vituli pones super 24
cornua altaris digito tuo, reliquum autem 25
sanguinem fundes iuxta basim eius, * † Su- 26
mes & adipem totum qui operit intestina, & 27
reticulum iecoris ac duos renes, & adipem 28
qui super eos est, & offeres incensum super al- 29
tare: * carnes verò vituli & corium & fima 30
combures foris extra castra, eò quòd pro pec- 31
cato sit. * Vnum quoque arietem fumes, su- 32
per cuius caput ponent Aaron & filij eius 33
manus. * Quem cum mactaueris, tolles de 34
sanguine eius, & fundes circa altare. * ip- 35
sum autem arietem secabis in frustra. lotaque 36
intestina eius ac pedes pones super concisas 37
carnes, & super caput illius. * Et offeres to- 38
tum arietem in incensum super altare oblatio 39
est Domino odor suauissimus victimæ Domi- 40
ni. * Tolles quoque arietem alterum, super 41
cuius caput Aaron & filij eius ponent ma- 42
nus. * Quem cum immolaueris, fumes de san- 43
guine eius, & pones super extremum auri- 44
cule dextre Aaron & filiorum eius, & super 45
pollices manus eorum ac pedis dextri, fundes- 46
que sanguinem super altare per circumum. 47
* Cumque tuleris de sanguine qui est super 48
altare, & de oleo vñctionis, adsparges Aaron 49
& vestes eius, filios & vestimenta eorum. D
Consecrastiisque ipsis & vestibus, * tolles adi- 50
pem de ariete, & caudam & arinum, quæ 51
operit vñctiois, & reticulum iecoris: & duos re- 52
nes atque adipem qui super eos est armūque 53
dextrum eò quòd sit aries consecrationis: * 54
totamque panis vnius, crustulam cōspersam 55
oleo, laganam de canistro azymorum, quod 56
positum est in conspectu Domini: * pones- 57

que omnia super manus Aaron & filiorum eius 58
& sanctificabis eos eleuans coram Domino. 59
† Suscipiesque vniuersa de manibus eorum: 60
& incendes super altare in holocaustum, 61
odorem suauissimum in conspectu Domini, 62
quia oblatio eius est. * Sumes quoque pec- 63
tusculum de ariete quo iniicius est Aaron, 64
sanctificabisque illud eleuatum coram Domi- 65
no, & ceder in partem tuam. * Sanctificabis 66
E que & pectusculum consecrarum, & armum 67
quem de ariete separasti, * quo iniicius est 68
Aaron & filij eius, cedentque in partem Aa- 69
ron & filiorum eius iure perpetuo à filijs Is- 70
rael: quia primitiua sunt & iniicia de victi- 71
mis eorum pacificis quæ offerunt Domino. 72
† Vestem autem sanctam, quam vteretur Aaron 73
habebunt filij eius post eum, ut vngantur 74
in ea, & consecrentur manus eorum. * Septem 75
diebus vteretur illa qui pontifex pro eo fuerit 76
constitutus de filijs eius, & qui ingredietur 77
tabernaculum testimonij ut ministret in San- 78
ctuario. * Arietem autem consecrationis tol- 79
les, & coques carnes eius in loco sancto: 80
* quibus vescetur Aaron & filij eius. † Panes 81
quoque, qui sunt in canistro, in vestibulo ta- 82
bernaculi testimonij comedent, * ut sit pla- 83
cibile sacrificium, & sanctificentur offeren- 84
tium manus. Alienigena non vescetur ex eis, 85
quia sancti sunt. * Quòd si remanserit de 86
carnibus consecratis, sue de panibus vique 87
manè, combures reliquias igni: non come- 88
denur, quia sanctificata sunt. * Omnia quæ 89
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
† Lev. 2. 8. 3. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 8

CAPVT XXX.

Institutio altaris thymiamatis, & pecunia in usus tabernaculi exigenda, abij aues construendi, vnctionis thymiamatis, & reliquorum que ad tabernaculum spectant.

Facies quoque altare ad adolendum thymiana, de ligni. setim, * habens cubitum longitudinis, & alterum latitudinis, id est, quadrangulum, & duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. * Vestielque illud auro purissimo, tam craticulam eius, quam parietes per circuitum, & cornua. Facielque ei coronam aureolam per gyrum, * & duos annulos aureos sub corona per singula latera, vt mittantur in eos veles, & altare portetur. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setim, & inaurabis. * Ponesque altare contra velum, quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo regitur testimonium, vbi loquar tibi. * Et adolebit incensum super eo Aaron, suave fragrans, manet. Quando componet lucernas, incendet illud: * & quando collocabit eas ad vesperum, vret thymiana sempiternum coram Domino in generationes vestras. * Non offeris super eo thymiana compositionis alterius, nec oblationem, & victimam, nec libabit libamina. * Et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum, in sanguine quod oblatum est pro peccato, & placabit super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctorum erit Domino. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * † Quando tuleris summam filiorum Israel iuxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plaga in eis cum fuerint recensiti. * Hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium sicii iuxta mensuram templi. † Sicius viginti obolos habet. Media pars sicii offeretur Domino. * Qui habetur in numero, à viginti annis & supra, dabit pretium. * Diues non addet ad modicum sicii, & pauper nihil minuet. * Suscepiamque pecuniam, que collata est à filiis Israel, trades in usus tabernaculi testimonii, vt sit monumentum eorum coram Domino, & propitiatur animabus eorum. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Facies & labrum aeneum cum basi sua ad lauandum: ponesque illud inter tabernaculum testimonii & altare. Et missa aqua, * lauantur in ea Aaron & filii eius manus suas ac pedes, * quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii, & quando accessuri sunt ad altare, vt offerant in eo thymiana Domino, * ne forte moriantur. legitimum sempiternum erit ipsi, & semini eius per successiones. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Summe tibi aromata, primæ myrrhæ & electæ quingentos sicios, & cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta sicios, calami similiter ducentos quinquaginta, * casie

autem quingentos sicios, in pondere sanctuarii, olei de oliuetis mensuram hin: * facielque vnctionis oleum sanctum, vnguentum compositum opere vnguentarii, * & vnges ex eo tabernaculum testimonii, & arcam testamenti, * mensamque cum vasis suis, candelabrum, & utensilia eius, altaria thymiamatis * & holocausti, & vniuersam suppellectilem que ad cultum eorum pertinet. * Sanctificabitque omnia, & erunt sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. * Aaron & filios eius vnges, sanctificabisque eos, vt sanctetudo fungantur mihi. * Filiis quoque Israel dice: Hoc oleum vnctionis sanctum erit mihi in generationes vestras. * Caro hominis non vngetur ex eo, & iuxta compositionem eius non facietis aliud, quia sanctificatum est, & sanctum erit vobis. * Homo quicumque tale composuerit, & dederit ex eo alicui, exterminabitur de populo suo. * Dixitque Dominus ad Moysen: Some tibi aromata, staeth & onycha, galbanum boni odoris, & thus lucidissimum, aqualis ponderis erunt omnia: * facielque thymiana compositum opere vnguentarii, mixtum diligenter, & purum, & sanctificatione dignissimum. * Cumque in tenuissimum puluerem vniuersa contuderis, pones ex eo coram tabernaculo testimonii, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thymiana. * Talem compositionem non facietis in usus vestros, quia sanctum est Domino. * Homo quicumque fecerit simile, vt odore illius pertrahatur, peribit de populis suis.

CAPVT XXXI.

Deputantur à Domino Beseleel & Ooliab ad extruendam tabernaculi ac castrorum que dicta sunt: de fabrilis observatione, & de tabulis à Domino Moysi datis.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ecce, vocavi ex nomine Beseleel filium Uri filii Hur de tribu Iuda, * & impleui eum spiritu Dei, sapientia, & intelligentia, & scientia in omni opere, * ad excogitandum quidquid fabrefieri potest ex auro, & argento, & aere, * marmore, & gemmis, & diuersitate lignorum. * Dedique ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnis erudit posui sapientiam: vt faciant cuncta que precepi tibi, * tabernaculum federis, & arcam testimonii, & propitiatorium, quod super eam est, & cuncta vasa tabernaculi, * mensamque & vasa eius, candelabrum purissimum cum vasis suis, & altaria thymiamatis, * & holocausti, & omnia vasa eorum, labrum cum basi sua, * vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti & filiis eius, vt fungantur officio suo in sacris. * oleum vnctionis, & thymiana aromatum in Sanctuario, omnia que precepi tibi, facient. * Et locutus est Dñs ad Moysen, dicens:

† Num. 1.
4. 2.

† Lev. 17
c. 15.
Num. 3.
p. 47.
Exod. 45
c. 2.

dicens : * Loquere filiis Israël, & dices ad
eos : † Videte vt sabbatum meum custodia-
tis : quia signum est inter me & vos in gene-
rationibus vestris : vt sciatis quia ego Do-
minus, qui facitifico vos. * Custodite sabbat-
um meum, sanctum est enim vobis : qui pol-
luerit illud, morte morietur : qui fecerit in
eo opus, peribit anima illius de medio populi
sui. * Sex diebus facietis opus : in die septi-
mo sabbatum est, requies sancta Domino.
omnis qui fecerit opus in hac die, morietur.
* Custodiant filij Israel Sabbatum & cele-
brent illud in generationibus suis. Pactum est
semperiternum * inter me & filios Israël, si-
gnumque perpetuum. † sex enim diebus fe-
cit Dominus celum & terram, & in septimo
ab opere cessauit. * Dedicat Dominus Moy-
si, completis huiusmodi sermonibus in
monte Sinai, † duas tabulas testimonij lapi-
deas, scriptas digito Dei.

CAP V XXXII

*Ob vitulum adoratum Moyses Deum precatur,
tabulas frangit, vitulum comburit, & Aaron ob-
iurgato idololatras occidi iubet, ceterisque veniam
impetrat.*

Videns autem populus quod moram fa-
ceret descendendi de monte Moyses, A
congregatus aduersus Aaron, dixit : † Surge,
fac nobis deos, qui nos precedant : Moysi
enim huic viro, qui nos eduxit de Terra
Ægypti, ignoramus quid acciderit. * Dixit-
que ad eos Aaron : Tollite in aureas, de
vrorum filiorumque & filiarum vestrarum au-
ribus, & afferre ad me. * Fecitque populus
3 que iusserat, defrens in aureas ad Aaron.
* † Quas cum ille accepisset, formauit opere
4 fusorio, & fecit ex eis vitulum consuetum.
* dixeruntque : Hi sunt dii tui Israël, qui te
5 eduxerunt de Terra Ægypti. * Quod cum
vidisset Aaron, edificauit altare coram eo, &
6 præconis voce clamauit dicens : Cras solem-
nitas Domini est. * Surgentesque mane, ob-
7 tulerunt holocausta, & hostias pacificas, & B
† sedis populus manducare, & bibere, & sur-
reuerunt ludere. * Locutus est autem Domi-
7 nus ad Moysen, dicens : † Vade, descende:
peccauit populus tuus, quem eduxisti de Ter-
8 ra Ægypti. * Recesserunt citò de via, quam
ostendisti eis : feceruntque sibi vitulum con-
9 suetum, & adorauerunt, atque immolantes
ei hostias, dixerunt : † Isti sunt dii tui Israël,
qui te eduxerunt de Terra Ægypti. * Rur-
9 sumque ait Dominus ad Moysen : † Cerno
quod populus iste dure cernicis sit : † dimitte
10 me, vt irascatur furor meus contra eos, & C
deleam eos, faciamque te in gentem mag-
nam. * Moyses autem orabat Dominum
11 Deum suum, dicens : † Cur, Domine, iras-
citur furor tuus contra populum tuum, quem
eduxisti de Terra Ægypti, in fortitudine ma-
gna, & in manu robusta ? * Ne quæso dicant
12 Ægyptij : Callide eduxi eos, vt interficeret

in montibus, & deleret ex terra : quiescat ira
tua ; & esto placabilis super nequitia populi
13 tui. * Recordare Abraham, Isaac, & Israël,
seruorum tuorum, quibus iurasti per teme-
pistum, dicens : † Multiplicabo semen ve-
strum sicut stellas cæli : & vniuersam terram
hanc, de qua locutus sum, dabo semini ve-
14 stro, & possidebitis eam semper. * Placans
D que est Dominus ne faceret malum quod lo-
15 cutus fuerat aduersus populum suum. * Et re-
uerfus est Moyses de monte, portans duas ta-
bulas testimonij in manu sua, scriptas ex
16 vtraque parte, & factas opere Dei : scrip-
17 ta quoque Dei erat sculpta in tabulis. * Au-
diens autem Israhel tumultum populi vocife-
rantis, dixit ad Moysen : Vltarius pugne au-
18 ditur in castris. * Qui respondit : Non est
clamor adhortantium ad pugnam, neque vo-
ciferatio compellendum ad fugam : sed vo-
19 cem cantantium ego audio. * Cumque ap-
proinquasset ad castra, vidit vitulum, &
choros : iratusque valde proiecit de manu
tabulas, & confregit eas ad radicem montis :
20 * arripientque vitulum quem fecerant, com-
E bulsit, & contriuit vsque ad puluerem, quem
sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filiis
21 Israël. * Dixitque ad Aaron : Quid tibi fe-
cit hic populus, vt induceres super eum pec-
22 catum maximum ? * Cui ille respondit : Ne
indigneur Dominus meus : tu enim nosti
populum istum, quod pronus sit ad malum :
23 * dixerunt mihi : Fac nobis deos, qui nos
precedant : huic enim Moysi, qui nos edu-
xit de Terra Ægypti, nescimus quid acci-
24 derit. * Quibus ego dixi : Quis vestrum ha-
bet aurum ? Tulerunt, & dederunt mihi ?
& proieci illud in ignem, egressusque est
25 hic vitulus. * Videns ergo Moyses populum
quod esset nudatus, (spoliauerat enim cum
Aaron propter ignominiam fordis, & inter
26 hostes nudum consueuerat) * & stans in porta
F castrorum ait : Si quis est Domini, iungatur
mihi. Congregatique sunt ad eum omnes
27 filij Levi : * quibus ait : Hæc dicit Dominus
Deus Israël : Ponat vir gladium super femur
suum : ice, & redite de porta vsque ad portam
per medium castrorum, & occidat vnusquis-
que fratrem, & amicum, & proximum suum.
28 * Feceruntque filij Levi iuxta sermonem
Moysi, cecideruntque in die illa quasi viginti
29 tria milia hominum. * Et ait Moyses : Con-
secrastis manus vestras hodie Domino, vnus-
30 quisque in filio, & in fratre suo, vt deat
G locutus est Moyses ad populum : Peccastis
peccatum maximum : ascendam ad Domi-
num, si quo modo quierero eum deprecari
31 pro scelere vestro. * Reuersusque ad Domi-
num, ait : Obsecro, peccauit populus iste
peccatum maximum, feceruntque sibi deos
32 aureos : aut dimitte eis hanc noxam, * aut si
non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti.
33 * Cui respondit Dominus : Qui peccauerit
mihi,

† Cap. 10.
v. 8.
Exod. 10.
v. 11.

† Gen. 1.
v. 2.

† Deut. 9.
v. 10.

† Ab. 7.
v. 10.

† Ps. 105.
v. 19.

† 1. Cor.
10. v. 7.

† Deut. 9.
v. 12.

† 3. Reg. 12.
v. 28.

† Inf. 11.
v. 3.

† Deut. 9.
v. 3.

† Ps. 105.
v. 25.

† 2. Cor. 11.
v. 25.

† Gen. 15.
v. 5.
v. 6.

mihi, delebo eum de libro meo: * tu autem vade, & duc populum istum quò locutus sum tibi: angelus meus præcedet te. Ego autem in die visionis visitabo & hoc peccatum eorum. * Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAPVT XXXIII.

Minis Dei in populum scilicet à Moyse, populus iugiter delictum: loquitur Dominus cum Moyse facie ad faciem, qui cupit videre faciem & gloriam Domini.

Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens: Vade, ascende de loco isto tu, & A populum tuum quem eduxisti de Terra Ægypti, in terram quam iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: * Semini tuo dabo eam: * & * tui præcursores tui angelum, ut euiciam * Chananeum, & Amorrhæum & Hethæum, & Pherezeum, & Heuæum, & Iebusæum, * & intres in terram fluentem lacte & melle. Non enim auferam tecum, * quia populus duræ ceruicis es: ne forte disperdam te in via. * Audientque populus sermonem hunc pessimum, luit: & nullus ex more indutus est cultu suo. * Dixique Dominus ad Moysem: Loquere filiis Israël: Populus duræ ceruicis es, semel ascendam in medio tui, & delebo te. Iam nunc depono ornatum tuum, vt sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij Israël ornatum suum à monte Horeb. * Moyse quoque tollens tabernaculum, tetendit extra castra procul, vocauitque nomen eius, Tabernaculum fœderis. Et omnis populus, qui habebat aliquam questionem, egrediebatur ad Tabernaculum fœderis, extra castra. * Cumque egrederetur Moyse ad tabernaculum, surgebat vniuersa plebs, & stabat vnusquisque in ostio papilionis sui, aspiciabantque tergum Moyse, donec ingrederetur tentorium. * Ingresso autem illo tabernaculum fœderis, descendebat columna nubis, & stabat ad ostium, loquebaturque cum Moyse. * cernentibus vniuersis quòd columna nubis staret ad ostium Tabernaculi. Seabantque ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. * Loquebatur autem Dominus ad Moysem facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumque ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer non recedebat de Tabernaculo. * Dixit autem Moyse ad Dominum: Præcis vt educam populum istum: & non indicas mihi quem misurus es mecum, præsertim cum dixeris: Noui te ex nomine, & inuenisti gratiam coram me. * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem banc. * Dixique Dominus: Facies mea præcedet te, & requiem dabo tibi. * Et ait Moyse: Si non tu ipse præce-

das, ne educas nos de loco isto. * In quo enim scire poterimus ego & populus tuus inuenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris nobiscum, vt glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram? * Dixit autem Dominus ad Moysem: Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inuenisti enim gratiam coram me, & teipsum noui ex nomine. * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam. * Respondit: Ego ostendam omne bonum tibi, & vocabo in nomine Domini coram te: & * miseror cui volueris, & clemens ero in quem mihi placuerit. * Rursusque ait: Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo, & viuet. * Et iterum * Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. * Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petre, & protegam dextera mea, donec transeam: * tollamque manum meam, & videbis posteriora mea: faciem autem meam videre non poteris.

CAPVT XXXIV.

Moyse reparatis tabulis, prohibitaque Gentium societate & idololatris, datique præceptis de primogenitijs, sabbato, azymis, ceterisque festis, post 40. dierum ieiunium carnis de monte descendit, ac velata facie populo loquitur.

AC deinceps: * Precide, ait tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabule quas fregisti. * Esto paratus manens, vt ascendas statim in montem Sinai, stabisque tecum super verticem montis. * Nullus ascendat tecum, nec videatur quispiam per totum montem: boves quoque & oves non pascantur de conerà. * Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: & de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. * Cumque descendisset Dominus per nubem, stetit Moyse cum eo, inuocans nomen Domini. * Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, misericors & clemens, pariens & multæ miserationis, ac verax, * qui custodis misericordiam in millia: qui auersus iniquitatem, & scelera, aique peccata, * nullusque apud te per se innocens est. * Qui reddis iniquitatem patrum filiis ac nepotibus, in tertiam & quartam generationem. * Festinusque Moyse, curuatus est pronus in terram, & adorans. * ait: Si inueni gratiam in conspectu tuo Domine, obsecro vt gradiaris nobiscum (populus enim duræ ceruicis est) & auferas iniquitates nostras atque peccata, nosque possideas. * Respondit Dominus: * Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ nunquam viâ sunt super terram, nec in villis gentibus: vt cernat populus iste, in cuius medio, opus Domini terribile quod facturus sum.

† Gen. 12.
† 7.
† Sup. 31.
S. 14.
† Is. 4.
c. 11.
Deut. 7. d.
32.
† Sup. 12.
Deut. 9.
c. 13.

† Rom. 9.
c. 13.

† Deut. 30. a. 12.

† Deut. 32.
a. 10.
Ier. 32.
c. 18.
† Ps. 142.
a. 6.
† Ier. 32.
c. 18.
Deut. 32.
a. 9.

† Deut. 32.
a. 10.
Ier. 32. g. 40.

sum. * Obserua cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse eliciam ante faciem tuam Amorrhæum, & Chanæum, & Hetheum, Pherezæum quoque, & Heuram, & Iebuseum.

* Caue ne vnuquam cum habitatoribus terræ illius iungas amicitias, quæ sunt tibi in ruinam: * sed aras eorum destrue, confringe stansas, lucosque fucide: * noli adorare Deum alienum. Dominus zelotes nomen eius, Deus est æmulator. * † Ne in eas pa-

† Sup. 23. d. 11. Deut. 7. d. 1.

† 1. Reg. 13. d. 1.

cum hominibus illarum regionum: ne, cum fornicati fuerint cum diis suis, & adorauerint simulachra eorum, vocet te quispiam vt comedas de immolatis. * † Nec uxorem de filiabus eorum accipies filiis tuis: ne postquam ipse fuerint fornicatæ, fornicari faciant & filios tuos in deos suos. * Deos constatiles non facies tibi. * Sollemnitatem azymorum custodies. Septem diebus vesceris azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis nouorum, mense enim verni temporis egressus es de Ægypto. * † Omne quod aperit vulum generis masculini, meum erit, de cunctis animantibus, tam de bobus, quam de ouibus, meum erit. * Primogenium alini redimes oue: sin autem nec pretium pro eo dederis, occidetur. Primogenium filiorum tuorum redimes: nec apparebis in conspectu meo vacuus. * Sex diebus operaberis, die septimo cessabis arare & metere. * † Sollemnitatem hebdomadarum facies tibi in primitiis frugum mellis tue triticeæ, & sollemnitatem, quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. * † Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israël. * Cum enim tulero gentes à facie tua, & delatauero terminos tuos, nullus insidiabitur terræ tue, ascendente te, & apprente in conspectu Domini Dei tui ter in anno. * † Non immolabis super fermento sanguinem hostiæ mee: neque residet maneat de victima sollemnitatis Phasæ. * Primitias frugum terræ tue offeres in domo Domini Dei tui. † Non coques hœdum in lacte matris sue. * Dixitque Dominus ad Moysen. Scribe tibi verba hæc, quibus & tecum & cum Israël pepigi fœdus. * Fuit ergo ibi cum Domino † quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comedit, & aquam non bibit, & scripsit in tabulis † verba fœderis decem. * Cumque descenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas testimonij, & ignorabat quòd cornuta esset facies sua ex consorcio sermonis Domini. * Videntes autem Aaron & filij Israël cornutam Moysi faciem, timuerunt propè accedere. * Vocatique ab eo: reuersi sunt tam Aaron quam principes synagoge. Et postquam locutus est ad eos, † venerunt ad eum etiam omnes filij Israël: quibus præcepit cuncta quæ audierat à Domino in monte Sinai. * Impletisque sermonibus, † posuit velamen super faciem

† 1. Reg. 13. d. 1.

† Sup. 13. d. 1. d. 11. d. 19.

† Sup. 13. d. 15.

† Sup. 13. d. 15. Deut. 16. d. 16.

† Sup. 13. d. 18. d. 19.

† Sup. 13. d. 19.

† Sup. 14. d. 18. Deut. 9. d. 18.

† Deut. 4. d. 11.

† 1. Cor. 3. d. 13.

34 suam. * Quod ingressus ad Dominum, & loquens cum eo, auferebat donec exiret, & tunc loquebatur ad filios Israël omnia quæ sibi fuerant imperata. * Qui videbant faciem egredientis Moysi esse cornutam, sed operiebatur ille rursus faciem suam, si quando loquebatur ad eos.

CAPVT XXXV.

Præcipitur sabbatum, petuntur primitiæ & donaria ac artifices ad construenda omnia quæ dicta sunt, quibus deputati à Domino dicuntur Beseleel & Ooliab.

1 **I**gitur congregata omni turba filiorum A Israël, dixit ad eos: Hæc sunt quæ iussit Dominus fieri. * Sex diebus facietis opus: septimus dies erit vobis sanctus, sabbatum, & requies Domini: qui fecerit opus in eo, occidetur. * Non succendetis ignem in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati. * Et ait Moyses ad omnem catenam filiorum Israël: Iste est sermo quem præcepit Dominus, dicens: * Separate apud vos primitias Domini: † Omnis voluntarius & prono animo offerat eas Domino: aurum & argentum, &

† Sup. 13. d. 1.

6 æs, * hyacinthum & purpuram, coccumque

7 bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, * pellesque arietum rubricatas, & ianthinas, ligna

8 ferim, * & oleum ad luminaria concinnanda, & vt conficiatur vnguentum, & thymiana

9 suauissimum, * lapides onychinos, & gemmas ad ornatum superhumeralis & rationalis,

10 * Quisquis vestrum sapiens est, veniat, & faciat quod Dominus imperauit. * Tabernaculum scilicet & rectum eius, atque operimentum, annulos, & tabulata cum vectibus,

11 paxillos & bases: * Arcam & vectes, propitiatorium, & velum quod ante illud opponitur: * Mensam cum vectibus & vasis, &

12 propositionis panibus: * Candelabrum ad luminaria sustentanda, vasa illius & lucernas, & oleum ad nutrimenta ignium: * Altare thymiamatis, & vectes, & oleum victionis & thymiana ex aromatibus: Tentorium

13 ad ostium tabernaculi: * Altare holocausti, & craticulam eius æneam cum vectibus &

14 vasis suis: labrum & basim eius: * Cortinas aerij cum columnis & basibus, tentorium in

15 foribus vestibus, * paxillos tabernaculi &

16 aerij cum funiculis suis: * Vestimenta, quorum vsus est in ministerio sanctuarij, vestes Aaron pontificis ac filiorum eius, vt sacerdotio fungantur mihi. * Egressaque omnis multitudo filiorum Israël de conspectu Moysi, † obulerunt mence prumptissima atque deuota primitias Domino, ad faciendum opus tabernaculi testimonij. Quidquid ad cultum & ad vestes sanctas necessarium erat,

17 viri cum mulieribus præbuerunt, armillas & inanes, annulos & dextralia: omne vas aureum in donaria Domini separatum est. * Si quis habebat hyacinthum, & purpuram, coccumque bis tinctum, byssum & pilos

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

los caprarum, pelles arietum rubricatas, & ianthinas, * argenti arisque metalla, obdule-
runt Domino, lignaque fecim in varios vsus.
* Sed & mulieres doctæ, quæ neuerant, de-
derunt hyacinthum, purpuram, & vermicu-
lum, ac byssum, * & pilos caprarum, sponte
propria cuncta tribuentes. * Principes verò
obduleant lapides onychinos, & gemmas ad
superi humerale & rationale, * aromataque &
oleum ad luminaria concinnanda, & ad præ-
parandum vnguentum, ac thymiana odoris
suauissimi componendum. * Omnes viri &
mulieres mente deuota obduleant donaria,
ut fierent opera quæ iusserat Dominus per
manum Moysi. Cuncti filij Israel voluntaria
Domino dedicauerunt. * Dixitque Moyses
ad filios Israël: † Ecce, vocauit Dominus ex
nomine Beseleel filium Uri filij Hur de tri-
bu Iuda. * Impleuicque eum spiritu Dei, sa-
pientia & intelligentia, & scientia, & omni
doctrina, * ad excogitandum, & faciendum
opus in auro & argento, & ære, * sculpendis-
que lapidibus, & opere carpentario, quidquid
fabrè adinueneri potest, * dedit in corde eius
Ooliab quoque filium Achisamec de tribu
Dan: * ambos enidiuit sapientia, ut faciant
opera abietarij, polymitarij, ac plumarij, de
hyacintho, ac purpura, coccoque bis tincho,
& bysso, & textant omnia, ac noua quæque
reperiant.

CAPVT XXXVI.

*Oblatio plus quàm opus esset donarij, paratur
tabernaculum iuxta omnes partes suas, nempe cor-
tinas, saga, opertoria, tabulata, vèctes, velum, &
tentorium.*

Fecit ergo Beseleel, & Ooliab, & omnis
vir sapiens, quibus dedit Dominus sa-
pientiam & intellectum ut scirent fabrè ope-
rari quæ in vsus Sanctuarij necessaria sunt,
& quæ præcepit Dominus. * Cumque vo-
casset eos Moyses, & omnem eruditum vi-
rum, cui dederat Dominus sapientiam, & qui
sponte sua obduleant se ad faciendum opus,
* tradidit eis vniuersa donaria filiorum Is-
raël. Qui cum instarent operi, quotidie manè
vota populus offerebat. * Vnde artifices
venire compulsi, * dixerunt Moysi. * Plus
offert populus quàm necessarium est. * Iussit
ergo Moyses præconis voce cantari: Nec
vir nec mulier quidquam offerat vtrà in
opere Sanctuarij. Sicque cellarium est à mu-
neribus offerendis, * eò quòd oblata suffice-
rent & superabundarent. * Feceruntque om-
nes corde sapientes ad explendum opus ta-
bernaculi, cortinas decem, de bysso retor-
ta, & hyacintho, & purpura coccoque bis tin-
cto, opere vario & arte polymita: * qua-
rum vna habebat in longitudine viginti
octo cubitos, & in latitudine quatuor,
vna mensura erat omnium cortinarum.
* Coniunxitque cortinas quinque, alteram
algeri, & alias quinque sibi inuicem copula-

uit. * Fecit & ansas hyacinthinas in ora cor-
tinæ vnius ex vtroque latere, & in ora corti-
næ alterius similiter, * ut contra se inuicem
venirent ansæ, & mutuo iungerentur. * Vn-
de & quinquaginta fudit circulos aureos,
qui morderent cortinarum ansas, & fieret
vnum tabernaculum. * Fecit & saga vnde-
cim de pilis caprarum ad operiendum re-
ctum tabernaculi: * vnum sagum in longi-
tudine habebat cubitos triginta, & in latitu-
dine cubitos quatuor: vnius mensuræ erant
omnia saga: * quoniam quinque iunxit seor-
sum, & sex alia separatim. * Fecitque ansas
quinquaginta in ora sagi vnius, & quinquaginta in ora sagi alterius, ut sibi inuicem iun-
gerentur. * Et fibulas æneas quinquaginta,
quibus neceretur rectum, ut vnum pallium
ex omnibus sagis fieret. * Fecit & opertio-
rium tabernaculi de pellibus arietum rubri-
catis: aliudque de super velamentum de pel-
libus ianthinis. * Fecit & tabulas tabernaculi
de lignis setim stantes. * Decem cubitorum
erat longitudo tabulæ vnius: & vnum ac se-
mis cubitum latitudo retinebat. * Binx
incastraturæ erant per singulas tabulas, & altera
alteri iungeretur. Sic fecit in omnibus ta-
bernaculi tabulis. * E quibus viginti ad pla-
gam meridianam erant contra Austrum,
* cum quadraginta basibus argenteis. Dux
bases sub vna tabula ponebantur ex vtraque
parte angulorum, ubi incastraturæ laterum in
angulis terminantur. * Ad plagam quoque ta-
bernaculi, quæ respicit ad Aquilonem, fecit
viginti tabulas, * cum quadraginta basibus
argenteis, duas bases per singulas tabulas.
* Contra occidentem verò, id est, ad eam
partem tabernaculi, quæ mare respicit, fecit
sex tabulas, * & duas alias per singulos angu-
los tabernaculi retrò: * quæ iunctæ erant à
deorsum vsque sursum, & in vnam compa-
ginem pariter ferebantur. Ita fecit ex vtra-
que parte per angulos: * ut octo essent simul
tabulæ, & haberent bases argenteas sede-
cim, binas scilicet bases sub singulis tabulis.
* Fecit & vèctes de lignis setim, quinque
ad continendas tabulas vnius lateris taber-
naculi, * & quinque alios ad alterius lateris
coapandas tabulas: & extra hos, quinque
alios vèctes ad occidentalem plagam taber-
naculi contra mare. * Fecit quoque vèctem
aliam, qui per medias tabulas ab angulo vs-
que ad angulum perueniret. * Ipsa autem
tabulata deaurauit, fuis basibus earum argen-
teis. Et circulos eorum fecit aureos, per quos
vèctes induci possent: quos & ipsos lami-
nis aureis operuit. * Fecit & velum de hya-
cintho, & purpura, vermiculo, ac bysso re-
torta, opere polymitarum, varium atque distin-
ctum: * & quatuor columnas de lignis setim,
quas cum capitibus deaurauit, fuis ba-
sibus earum argenteis. * Fecit & tentorium
in introitu tabernaculi ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, byssoque retorta, opere plu

† sup. 31.
4. 2.sup. 16.
4. 1.1. par. 11.
4. 19.

plumarij: * & columnas quinque cum capitibus suis, quas operuit auro, basesque earum fudit æneas.

CAPVT XXXVII.

Formatur arca, propitiatorium, mensa, candelabrum, lucerna, altare thymiamaui, ipsaque thymiama.

Fecit autem Beseleel & arcam de lignis setim, habentem duos semis cubitos in longitudine, & cubitum ac semissem in latitudine, altitudo quoque vnus cubiti fuit & dimidij: vestiuitque eam auro purissimo intus ac foris. * Et fecit illi coronam auream per gyrum, * conflans quatuor annulos aureos per quatuor angulos eius: duos annulos in latere vno, & duos in altero. * Vides quoque fecit de lignis setim, quos vestiuit auro, * & quos misit in annulos, qui erant in lateribus arce ad portandum eam. * Fecit & propitiatorium, id est, oraculum, de auro mundissimo, duorum cubitorum & dimidij in longitudine, & cubiti ac semis in latitudine. * Duos etiam Cherubim ex auro ductili, quos posuit ex vtraque parte propitiarij: * Cherub vnum in summitate vnus partis, & Cherub alterum in summitate partis alterius: duos Cherubim in singulis summitatibus propitiarij: * extendentes alas, & regentes propitiatorium, seque mutuò & illud respicientes. * Fecit & mensam de lignis setim in longitudine duorum cubitorum, & in latitudine vnus cubiti, quæ habebat in altitudine cubitum ac semissem. * circumdeditque eam auro mundissimo, & fecit illi labium aureum per gyrum, * ipsique labio coronam auream intrinsecus quatuor digitorum, & super eandem, alteram coronam auream. * Fudit & quatuor circulos aureos, quos posuit in quatuor angulis per singulos pedes mensæ. * contra coronam: misitque in eos vinctes, ut possit mensa portari. * Ipsos quoque vinctes fecit de lignis setim, & circumdedit eos auro. * Et vasa ad diuersos vsus mensæ, acetabula, phialas, & cyathos, & churibula, ex auro puro, in quibus offerenda sunt libamina. * Fecit & candelabrum ductile de auro mundissimo. De cuius vincte calami, scyphi, sphaeruleque ac lilia procedebant: * sex in vtroque latere, tres calami ex parte vna, & tres ex altera: * tres scyphi in nucis modum per calamos singulos, sphaeruleque simul & lilia: & tres scyphi instar nucis in calamo altero, sphaeruleque simul & lilia. * Equum erat opus sex calamorum, qui procedebant de stipite candelabri. * In ipso autem vincte erant quatuor scyphi in nucis modum, sphaeruleque per singulos simul & lilia. * & sphaerule sub duobus calamis per loca tria, qui simul sex sunt calami procedentes de vincte vno. * & sphaerule igitur, & calami ex ipso erant, vniuersa ductilia ex

38 D auro purissimo. * Fecit & lucernas septem
39 cum emundorijs suis, & vasa vbi ea quæ
40 emuncta sunt exstinguantur, de auro mun-
41 dissimo: * Talentum auri appendebat can-
42 delabrum cum omnibus vasis suis. * Fecit &
43 altare thymiamaui de lignis setim, per qua-
44 drum singulos habens cubitos, & in altitu-
45 dine duos: & cuius angulis procedebant cor-
46 nua. * Vestiuitque illud auro purissimo, cum
47 craticula ac parietibus & cornibus. * Fecit-
48 que ei coronam aureolam per gyrum, & duos
49 annulos aureos sub corona per singula latera,
50 ut mittantur in eos vinctes, & possit altare por-
51 tari. * Ipsos autem vinctes fecit de lignis se-
52 tim, & operuit laminis aureis. * Composuit
53 & oleum ad sanctificationis vnguentum, &
54 thymiama de aromatibus mundissimis, opere
55 pigmentarij.

CAPVT XXXVIII.

Formatur altare holocausti, cum labio auro & auro, oblatæque donaria recensentur.

Fecit & altare holocausti de lignis setim, ^{a. par. 1.}
A quinque cubitorum per quadrum, & ^{b. 1.}
5 trium in altitudine: * cuius cornua de an-
6 gulis procedebant operuitque illud laminis
7 æneis. * Et in vsus eius parauit ex ære vasa
8 diuersa, lebetes, forcipes, fuscina, vinctos,
9 & ignium receptacula. * Craticulamque eius
10 in modum retis fecit æneam, & subter eam
11 in altaris medio arulam, * suis quatuor an-
12 nulis per totidem retiaculi summitates, ad
13 immitendos vinctes ad portandum: * quos
14 & ipsos fecit de lignis setim, & operuit lami-
15 nis æneis: * induxitque in circulos, qui in
16 lateribus altaris eminebant. Ipsum autem al-
17 tare non erat solidum, sed cauum ex tabu-
18 lis, & intus vacuum. * Fecit & labrum æ-
19 neum cum basi sua de speculis mulierum,
20 quæ excubant in ostio tabernaculi. * Fecit
21 B & atrium, in cuius australi plaga erant ten-
22 toria de bysso retorta, cubitorum centum,
23 * columnæ æneæ viginti cum basibus suis, ca-
24 pita columnarum, & tota operis celatura,
25 argentea. * Equè ad septentrionalem pla-
26 gam, tentoria, columnæ, basesque & capita
27 columnarum, eiusdem mensuræ, & operis,
28 ac metalli, erant. * In ea verò plaga, quæ ad
29 Occidentem respicit, fuerunt tentoria cu-
30 bitorum quinquaginta, columnæ decem cum
31 basibus suis æneæ, & capita columnarum,
32 & tota operis celatura, argentea. * Porro
33 contra Orientem, quinquaginta cubitorum
34 parauit tentoria: * & quibus, quindecim cu-
35 bitos columnarum trium, cum basibus suis,
36 vnum tenebat latus: * & in parte altera
37 quia inter vtraque introitum tabernaculi
38 fecit) quindecim æquè cubitorum erant
39 tentoria, columnæque tres, & bases toti-
40 dem. * Cuncta atrij tentoria byssis retor-
41 ta textuerat. * Bases columnarum fuere æ-
42 neæ, capita autem earum cum cunctis cel-
43 laturis suis argentea: sed & ipsas columnas
44 F atrij

atrij vestiuit argento. * Et in introitu eius
 opere plumario fecit tentorium ex hyacin-
 tho, purpura, vermiculo, ac bysso retorta,
 quod habebat viginti cubitos in longitudine,
 altitudo verò quinque cubitorum erat, iuxta
 mensuram, quam cuncta atrijs tentoria habe-
 bant. * Columnæ autem in ingressu fuere
 quatuor cum basibus æneis, capitula eorum
 & celaturæ argenteæ. * Paxillis quoque ta-
 bernaculi & atrijs per gyrum fecit æneis.
 * Hæc sunt instrumenta tabernaculi testi-
 monij, quæ enumerata sunt iuxta præceptum
 Moysi in ceremoniis Leuitarum per manum
 Ichamar filij Aaron sacerdotis: * quæ Bese-
 leel filius Uri filij Hur de tribu Iuda, Domi-
 no per Moysen iubente, compleuerat, * iun-
 cto sibi socio Ooliab filio Achisamech de
 tribu Dan: qui & ipse artifex lignorum egre-
 gius fuit, & polymiticarius argue plumarius
 ex hyacintho, purpura, vermiculo & bysso.
 * Omne aurum quod expensum est in opere
 Sanctuarij, & quod oblatum est in donariis,
 viginti nouem talentorum fuit, & septingen-
 torum triginta siclorum, ad mensuram San-
 ctuarij. * Oblatum est autem ab his qui tran-
 sierunt ad numerum, à viginti annis & su-
 præ, de sexcentis tribus millibus & quingen-
 tis quinquaginta, armatorum. * Fuerunt præ-
 terea centum talenta argenti, è quibus con-
 flatae sunt bases Sanctuarij, & introitus ubi
 velum pender. * Centum bases factæ sunt de
 talentis centum, singulis talentis per bases
 singulas supputatis. * De mille autem septin-
 gentis & septuaginta quinque, fecit capita
 columnarum, quas & ipsas vestiuit argento.
 * Aeris quoque oblata sunt talenta septuaginta
 duo millia, & quadringenti supra sicli, * ex
 quibus fuisse sunt bases in introitu tabernaculi
 testimonij, & altare æneum cum craticula
 sua, omniaque vasa quæ ad vsum eius per-
 tinebant, * & bases atrijs tam in circuitu quam in
 ingressu eius & paxilli tabernaculi atque atrijs
 per gyrum.

CAPVT XXXIX.

*Pontificalia sacerdotaliaque conficiuntur orna-
 menta, totumque inuicem opus perficitur.*

† sup. 18.
 h. 6.

DE† hyacintho verò & purpura, vermi-
 culo ac bysso, fecit vestes, quibus in-
 dueretur Aaron quando ministrabat in san-
 ctis, sicut præcepit Dominus Moysi. * Fecit
 igitur superhumeralis de auro, hyacintho, &
 purpura, coccoque bis tincto, & bysso retor-
 ta, * opere polymiticario; inciditque bra-
 cteas aureas, & extenuauit in fila, vt possent
 torqueti cum priorum colorum subtegmene,
 * duasque oras sibi inuicem copulatas in vtro-
 que latere summittarum, * & balteum ex
 eisdem coloribus, sicut præcepit Dominus
 Moysi. * Parauit & duos lapides ony-
 chinos, astrictos & inclusos auro, & scul-
 ptos arte gemmaria nominibus filiorum Is-
 rael: * posuitque eos in lateribus super-

humeralis, in monumentum filiorum Israel,
 8 sicut præcepit Dominus Moysi. * Fecit &
 rationale opere polymito iuxta opus superhu-
 meralis, ex auro, hyacintho, purpura, coc-
 coque bis tincto, & bysso retorta: * quadran-
 10 gulum, duplex, mensuræ palmi. * Et posuit
 C in eo gemmarum ordines quatuor. In primo
 11 versu erat sardius, topazius, smaragdus. In
 secundo, carbunculus, sapphirus, & iaspis.
 12 * In tertio, ligurius, achates, & amethystus.
 13 * In quarto, chrysolithus, onychinus, & ber-
 ryllus, circumdati & inclusi auro per ordi-
 nes suos. * Ipsique lapides duodecim, scul-
 14 pti erant nominibus duodecim tribuum Is-
 rael, singuli per nomina singulorum. * Fe-
 15 cerunt in rationali & catenulas sibi inuicem
 16 coherentes, de auro purissimo: * & duos vn-
 cinos, totidemque annulos aureos. Porro
 annulos posuerunt in vtroque latere ratio-
 17 nalis, * è quibus penderent duæ catenæ
 aureæ, quas inferuerunt vncinis, qui in
 18 superhumeralis angulis eminebant. * Hæc
 D & antè & retrò ita conueniebant sibi, vt su-
 perhumeralis & rationale munus noceeren-
 19 tur, * stricta ad balteum, & annulis fortius
 copulata, quos iungebat vitta hyacinthina,
 ne laxa fluere, & à se inuicem moueren-
 20 tur, sicut præcepit Dominus Moysi. * Fe-
 cerunt quoque tunicam superhumeralis to-
 21 tam hyacinthinam, * & capicium in su-
 periori parte contra medium, oramque per
 22 gyrum capitij textilem: * deorsum autem
 ad pedes mala punica ex hyacintho, purpu-
 23 ra, vermiculo, ac bysso retorta: * & tintin-
 E nabula de auro purissimo, quæ posuerunt in-
 ter malogranata, in extrema parte tunice
 24 per gyrum: * tintinnabulum autem aureum,
 & malum punicum, quibus ornatus ingede-
 bat pontifex quando ministerioungebatur,
 25 sicut præcepit Dominus Moysi. * Fecerunt
 & tunicas byssinas opere textili Aaron
 26 & filiis eius: * & mitras cum coronulis suis ex
 27 bysso: * feminalia quoque linea, byssina:
 28 cingulum verò de bysso retorta, hyacin-
 tho, purpura, ac vermiculo bis tincto, arte
 plumaria, sicut præcepit Dominus Moysi.
 29 * Fecerunt & laminas sacre venerationis
 F de auro purissimo, scripseruntque in ea ope-
 30 re gemmario, Sanctum Domini: * & strin-
 xerunt eam cum mitra vitta hyacinthina, si-
 31 cut præcepit Dominus Moysi. * Perfec-
 tum est igitur omne opus tabernaculi & to-
 32 tius testimonij: feceruntque filii Israel cuncta
 33 quæ præcepit Dominus Moysi. * Et obtru-
 lerunt tabernaculum & tectum & vniersam
 suppellectilem, annulos, tabulas, vestes, colum-
 34 nas ac bases, * opertorium de pellibus arie-
 tum rubricatis, & aliud opertimentum de ian-
 34 thinis pellibus, * velum: arcam, vestes, pro-
 35 pitatorium, * mensam cum vasis suis &
 36 propositionis panibus: * candelabrum,
 G lucernas, & vtriusque earum cum oleo: * al-
 37 tare aureum, & vnguentum, & thymiama
 ex

ex aromantibus : * & tentorium in introitu 38
tabernaculi : * altare æneum, rotiaculum, 39
vectes, & vasa eius omnia : labrum cum basi
sua : tentoria atrij, & columnas cum balibus
suis : tentorium in introitu atrij, funiculos- 40
que illius & paxillos. Nihil ex vasis defuit, quæ
in ministerium tabernaculi, & in tectum fœ-
deris iussa sunt fieri. * Vestes quoque, quibus 41
sacerdotes videntur in Sanchuario, Aaron sci-
ficet & filij eius, * obulerunt filij Israël, 42
sicut præceperat Dominus. * Quæ post- 43
quam Moyses cuncta vidit completa, bene-
dixit eis.

C A P V T X L

*Primo mense tabernaculum erigendum & con-
secrandum præcipitur, quo facto, maiestate Dei
repletur, nubes tabernaculum continue operiente,
nisi dum esset proficiendum.*

Locusque est Dominus ad Moysen, 1
dicens : * Mense primo, prima die men- 2
sis, eriges tabernaculum testimonij, * & po- 3
nes in eo arcam, demitresque ante illam ve- 4
lum : * & illara mensa, pones super eam 5
quæ ritè præcepta sunt. Candelabrum sta-
bit cum lucernis suis, * & altare aureum in 6
quo adolever incensum, coram arca testi-
monij. Tentorium in introitu tabernaculi 7
pones, * & ante illud altare holocausti : 8
* labrum inter altare & tabernaculum, quod 9
implebis aqua. * Circumdabisque atrium 10
tentorii, & ingressum eius. * Et assumpto 11
vntionis oleo vnges tabernaculum cum va-
sis suis, vt sanctificentur : * altare holocausti 12
& omnia vasa eius : * labrum cum basi 13
sua : omnia vntionis oleo consecrabis, vt
sint Sancta sanctorum. * Applicabisque Aa- 14
ron & filios eius ad fores tabernaculi testi- 15
monij, & lotos aqua : * indues sanctis vesti-
bus, vt ministrant mihi, & vntio eorum in
sacerdotium sempiternum proficiat. * Fe- 16
cierque Moyses omnia quæ præceperat Do-
minus. * Igitur mense primo anni secundi, 17
prima die mensis, collocatum est taberna-

lum. * ¶ Erexitque Moyses illud, & posuit 1
tabulas ac bases & vectes, statuitque colum- 2
nas, * & expandit tectum super tabernacu- 3
lum, imposito desuper operimento, sicut 4
Dominus imperauerat. * Posuit & testimo- 5
nium in arca, subditis infra vestibus, & ora- 6
culum desuper. * Cumque intulisset arcam 7
in tabernaculum, appendit ante eam velum, 8
vt expleret Domini iussione. * Posuit & 9
mensam in tabernaculo testimonij ad pla- 10
gam Septentrionalem extra velum, * ordi- 11
natis coram propositionis panibus, sicut præ- 12
ceperat Dominus Moysi. * Posuit & cande- 13
labrum in tabernaculo testimonij è regione 14
mensæ in parte australi, * locatis per ordi- 15
nem lucernis, iuxta præceptum Domini. 16
* Posuit & altare aureum sub tecto testimo- 17
nij contra velum, * adolevit super eo incen- 18
sum aromatum, sicut iusserat Dominus Moy- 19
si. * Posuit & tentorium in introitu taberna- 20
culi testimonij, * & altare holocausti in ve- 21
stibulo testimonij, offerens in eo holocaustum, 22
& sacrificia, vt Dominus imperauerat. 23
* Labrum quoque statuit inter tabernacu- 24
lum testimonij & altare, implens illud aqua. 25
* Lauebantque Moyses & Aaron ac filij eius 26
manus suas & pedes, * cum ingrederentur 27
tectum fœderis, & accederent ad altare, si- 28
cut præceperat Dominus Moysi. * Erexit 29
& atrium per gym tabernaculi & altaris, 30
ducto in introitu eius tentorio. Postquam 31
omnia perfecta sunt, * ¶ aperuit nubes ta- 32
bernaculum testimonij, & gloria Domini 33
impleuit illud. * Nec poterat Moyses in- 34
gredi tectum fœderis, nube operiente om-
nia, & maiestate Domini consistere, quia 35
cuncta nubes operuerat. * Si quando nu-
bes tabernaculum deferrebat, proficiscebant 36
filij Israël per tumas suas : * si pende-
bat desuper, manebant in eodem loco. 37
* Nubes quippe Domini incubabat per
diem tabernaculo, & ignis in nocte, viden-
tibus cunctis populis Israël per cunctas man-
siones suas.

† Num. 9.
c. 11.
v. 22.
c. 10.

LIBER LEVITICVS,

HEBRAICE VAICRA.

C A P V T PRIMVM.

*Variis ritum ac modum holocaustorum, armen-
torum, pecuniarum & animarum offerendorum.*

VOCAVIT autem Moy- 1
sen, & locus est ei Do- 2
minus de tabernaculo 3
testimonij, dicens : * Lo- 4
quere filiis Israël, & di- 5
ces ad eos : Homo, qui
obulerit ex vobis ho-
stiam Domino de pecoribus, id est, de bo-

3 bus & ovibus offerens victimas, * ¶ si ho- 4
locaustum fuerit eius oblatio, ac de armen- 5
to ; masculum immaculatum offeret ad 6
ostium tabernaculi testimonij, ad placandum 7
sibi Dominum : * ponetque manum super 8
caput hostiæ, & acceptabilis erit, atque in 9
expiationem eius proficiens. * immolabit- 10
que vitulum coram Domino, & offerent 11
filij Aaron sacerdotes sanguinem eius, fun- 12
dentes per altaris circumum, quod est ante 13
ostium tabernaculi. * detractaque pelle ho- 14
stiæ, artus in frustra cadent, * & subscient 15
F 2 in

† Lev. 1.
v. 2.
c. 10.

in altari ignem, strae lignorum ante com-
posita: * & membra quæ sunt cæsa, desu-
per ordinantes, caput videlicet, & cuncta
quæ adherent iecori, * intestinis & pedibus
loris aqua: adolebique ea sacerdos super
altare in holocaustum & suauem odorem
Domino. * Quod si de pecoribus oblatio
est, de ouibus siue de capris holocaustum,
mafculum absque macula offeret: * immo-
labique ad laus altaris, quod respicit ad
Aquilonem, coram Domino: sanguinem
verò illius fundent super altare filij Aaron
per circuitum: * diuidentque membra, ca-
put, & omnia quæ adherent iecori: & po-
nent super ligna, quibus subiiciendus est
ignis: * intestina verò & pedes lauabunt
aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos su-
per altare, in holocaustum & odorem suauis-
simum Domino. * Si autem de auibus, ho-
locausti oblatio fuerit Domino, de turribus,
aut pullis columbe, * offeret eam sacerdos
ad altare: & retorto ad collum capite, ac rup-
to vulneris loco, decurrere faciet sangui-
nem super crepidinem altaris: * vesiculam
verò gutturis, & plumas proijcet prope al-
tare ad orientalem plagam, in loco in quo ci-
neres effundi solent, * confringetque ascen-
sas eius, & non secabit, neque ferro diuidet
eam, & adolebit super altare, lignis igne sup-
posito. Holocaustum est & oblatio suauissimi
odoris Domino.

CAPVT II.

*Ratio oblationis sacrificiorum similia oleo con-
spersa, thuris, panum, lagavorum, atque primitia-
rum, additis in omnibus sale, nusquam autem fer-
mento, nec melle.*

A Nima cum obtulerit oblationem sacri-
ficij Domino, similia erit eius oblatio, A
fundetque super eam oleum, & ponet thus,
* ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quo-
rum vnus tollet pugillum plenum similit &
olei, ac totum thus, & ponet memoriale su-
per altare, in odorem suauissimum Domino.
* † quod autem reliquum fuerit de sacrificio,
erit Aaron & filiorum eius, Sanctum san-
ctorum de oblationibus Domini. * Cum au-
tem obtuleris sacrificium coctum in clibano:
de similia, panes scilicet absque fermento,
conspersos oleo, & lagana azyma oleo lita.
* Si oblatio tua fuerit de sartagine, similit
conspersa oleo & absque fermento, * diuides
eam minutatim, & fundes super eam oleum.
* Si autem de craticula fuerit sacrificium,
æquè similia oleo conspergetur: * quam
offerens Domino, trades manibus sacerdo-
tis. * Qui cum obtulerit eam, tollet memo-
riale de sacrificio, & adolebit super altare, in
odorem suauitatis Domino: * quicquid au-
tem reliquum est, erit Aaron & filiorum eius,
Sanctum sanctorum de oblationibus Domi-
ni. * Omnis oblatio, quæ offertur Domino,
absque fermento fiet, nec quicquam fermen-

ti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino.

12 * Primitias tantum eorum offeretis ac mu-
nera: super altare verò non imponentur in
13 odorem suauitatis. * Quidquid obtuleris sa-
crificij, † sale condies, nec auferes sal fœderis
D Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione
14 tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus
primarum frugum tuarum Domino de spi-
cis adhuc viuentibus, torreis igni: & con-
fringes in morem faris, & sic offeres primi-
15 tias tuas Domino, * fundens suprà oleum,
& thus imponent, quia oblatio Domini est.
16 * de qua adolebit sacerdos in memoriam mu-
neris, partem faris fracti, & olei, ac to-
tum thus.

CAPVT III.

*Quo pacto offerantur hostia pacificorum, nem-
pe de bobus, ouibus, agni, & capris.*

Q Uod si hostia pacificorum fuerit eius
A oblatio, & de bobus voluerit offerre,
marem siue feminam, immaculatam offeret
2 coram Domino. * Ponetque manum super
caput victimæ suæ, quæ immolabitur in in-
troitu tabernaculi testimonij, fundentque filij
Aaron sacerdotes sanguinem per altaris cir-
3 cuitum. * Et offerent de hostia pacificorum
in oblationem Domino, † adipem qui operit
vitalia, & quicquid pinguedinis est inrinse-
4 cus: * duos renes cum adipe quo reguntur
ilia, & reticulum iecoris cum renunculis.
5 * Adolebuntque ea super altare in holocau-
stum, lignis igne supposito: in oblationem su-
6 uissimi odoris Domino. * Si verò de ouibus
fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue
mafculum obtulerit, siue feminam, immacula-
7 ta erunt. * Si agnum obtulerit coram Domi-
8 no, * ponet manum suam super caput victimæ
suæ: quæ immolabitur in vestibulo taberna-
culi testimonij: fundentque filij Aaron san-
9 guinem eius per circuitum altaris. * Et offe-
rent de pacificorum hostia sacrificium Domi-
10 no: adipem & candam totam * cum renibus,
C & pinguedinem quæ operit ventrem atque
vniuersa vitalia, & vtrumque renunculum
cum adipe quæ est iuxta ilia, reticulumque iec-
11 oris cum renunculis: * & adolebit ea sacer-
dos super altare, in pabulum ignis & oblatio-
nis Domini. * Si capra fuerit eius oblatio, &
12 obtulerit eam Domino, * ponet manum suam
super caput eius: immolabitque eam in in-
troitu tabernaculi testimonij. Et fundent filij
D Aaron sanguinem eius per altaris circuitum.
14 * Tollentque ex ea in pastum ignis Domini-
ci, adipem qui operit ventrem, & qui tegit
vniuersa vitalia: * duos renunculos, cum re-
15 ticulo quod est super eos iuxta ilia, & arui-
nam iecoris cum renunculis: * adolebique
ea super altare sacerdos, in alimoniam ignis,
& suauissimi odoris. Omnis adeps, Domini
17 erit * iure perpetuo in generationibus, &
cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem
nec adipem omaino comedetis.

CAPVT IV.

Modus offerendi hostias sacerdotis, principis, & multitudinis per ignorantiam peccantis.

Locusque est Dominus ad Moysen, di-
cens : * Loquere filiis Israël : Anima,
que peccauerit per ignorantiam, & de vni-
ueris mandatis Domini, quæ præcepit ut
non fierent, quidpiam fecerit : * si sacerdos,
qui vinctus est, peccauerit, delinquere faciens
populum, offeret pro peccato suo vitulum
immaculatum Domino : * & adducet illum
ad ostium tabernaculi testimonij coram Do-
mino : ponetque manum super caput eius, &
immolabit eum Domino. * Hauriet quoque
de sanguine vitali, inferens illum in taber-
naculum testimonij. * Cumque intinxerit
digitum in sanguine, asperget eo septies co-
ram Domino contra velum sanctuarii. * po-
netque de eodem sanguine super cornua al-
taris thymiamatis gratissimi Domino, quod
est in tabernaculo testimonij, omnem autem
reliquum sanguinem fundet in basim altaris
holocausti in introitu tabernaculi. * Et adi-
pem vitali auferet pro peccato, tam eum qui
vitalia operit, quam omnia quæ intrinsecus
sunt : * duos renunculos, & reticulum quod
est super eos iuxta ilia, & adipem iecoris cum
renunculis, * sicut auferetur de vitulo hostiæ
pacificorum : & adolebit ea super altare ho-
locausti. * Pellem verò & omnes carnes cum
capite & pedibus & intestinis & fimo, & reli-
quo corpore effert extra castra in locum mun-
dum ubi cineres effunduntur : incendietque
ea super lignorum struem, quæ in loco effuso-
rum cinerum cremabuntur, * Quod si omnis
turba Israël ignorauerit, & per imperitiam
fecerit quod contra mandatum Domini est,
& postea intellexerit peccatum suum, offe-
ret pro peccato suo vitulum adducetque eum
ad ostium tabernaculi. * Et ponent seniores
populi manus super caput eius coram Do-
mino. Immolatoque vitulo in conspectu Domi-
ni, * inferet sacerdos, qui vinctus est, de san-
guine eius in tabernaculum testimonij, * tin-
cto digito aspergens septies contra velum.
* ponetque de eodem sanguine in cornibus
altaris quod est coram Domino in tabernacu-
lo testimonij : reliquum autem sanguinem
fundet iuxta basim altaris holocaustorum,
quod est in ostio tabernaculi testimonij. *
Omnesque eius adipe melle, & adolebit
super altare : * sic faciens & de hoc vitulo
quo modo fecit & prius, & rogante pro eis
sacerdos, propitius erit eis Dominus. * Ip-
sum autem vitulum effert extra castra, ar-
que comburet sicut & priorem vitulum :
quia est pro peccato multitudinis. * Si pec-
cauerit princeps, & fecerit vnum è pluribus
per ignorantiam, quod Domini lege prohi-
betur, * & postea intellexerit peccatum
suum, offeret hostiam Domino, hircum de
capris immaculatum. * Ponetque manum

suam super caput eius : cumque immolaue-
rit eum in loco ubi solet mactari holocau-
stum coram Domino, quia pro peccato est,
tinget faciem digitum in sanguine hos-
tiæ pro peccato, tangens cornua altaris
holocausti, & reliquum fundet ad basim
eius. * Adipem verò adolebit supra, sicut in
victimis pacificorum fieri solet : rogabitque
pro eo sacerdos, & pro peccato eius, & di-
mittetur ei. * Quod si peccauerit anima per
ignorantiam, de populo terre, ut faciat quid-
quam de his quæ Domini lege prohiben-
tur, atque delinquat, * & cognoverit pec-
catum suum, offeret capram immaculatam.
* Ponetque manum super caput hostiæ quæ
pro peccato est, & immolabit eam in lo-
co holocausti. * Tolleque sacerdos de san-
guine in digito suo : & tangens cornua
altaris holocausti, reliquum fundet ad ba-
sim eius. * Omnem autem adipem auferens,
sicut asferri solet de victimis paci-
ficorum, adolebit super altare in odorem
suauitatis : Domino rogabitque pro eo, & di-
mittetur ei. * Sin autem de pecoribus obu-
lerit victimam pro peccato, ouem scilicet
immaculatam, * ponet manum super caput
eius, & immolabit eam in loco ubi solet
mactari holocaustorum hostiæ. * Sumetque sa-
cerdos de sanguine eius digito suo, & tan-
gens cornua altaris holocausti, reliquum
fundet ad basim eius. * Omnem quoque
adipem auferens, sicut asferri solet adp-
s arietis qui immolatur pro pacificis, crema-
bit super altare in incensum Domini : roga-
bitque pro eo, & pro peccato eius, & dimit-
tetur ei.

CAPVT V.

De hostiis pro peccatis ex silentio veritatis, immunditia, errore, iuramento, factorum abusa atque ignorantia.

Si peccauerit anima, & audierit vocem iu-
rantis, testisque fuerit quod aut ipse vi-
dit aut conscius est : nisi indicauerit, por-
tabit iniquitatem suam. * Anima quæ tetigerit
aliquid immundum, siue quod occisum à be-
stia est, aut per se mortuum, aut quodlibet
aliud reptile : & obliuiscitur immunditiam
suam, & deliquit : * & si tetigerit quid-
quam de immunditia hominis iuxta omnem
impuritatem quæ polli solet, obliuiscitur
quod commisit, & deliquit. * Anima,
quæ iurauerit, & protulerit labiis suis,
ut vel male quid faceret, vel bene, & idip-
sum iuramentum & sermone firmauerit, obli-
uitque postea intellexerit delictum suum,
* agat penitentiam pro peccato, & * offe-
rat de gregibus agnam siue capram, orabit-
que pro eo sacerdos & pro peccato eius : sin
autem non potuerit offerre pecus, offerat
duos turtures, vel duos pullos columbarum,
Domino, vnum pro peccato, & alterum in
holocaustum, * dabitque eos sacerdos : qui

† 7. 13.
1. 1.
LXXIIII

primum offerens pro peccato, retorquetur caput eius ad pentulas, ita ut collo hæreat, & non penitus abrumptur. * Et asperget de sanguine eius parietem altaris. quidquid autem reliquum fuerit, faciet distillare ad fundamentum eius, quia pro peccato est. * Alterum veto adolebit in holocaustum, ut fieri solet: rogabinque pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimitteatur ei. * Quod si non quiverit manus eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similem partem ephi decimam. non mitte in eam oleum nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. * tradetque eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum hauriens, cremabit super altare in monumentum eius qui obtulerit, * rogans pro illo & expians, reliquam verò partem ipse habebit in munere. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima si prævaricans ceremonias, per errorem, in his que Domino sunt sanctificata peccaverit, offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi potest duobus siclis, iuxta pondus Sanctuarij: * ipsumque quod inculit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimitteatur ei. * Anima si peccaverit per ignorantiam fecerit vnum ex his que Domini lege prohibentur, & peccati rea intellexerit iniquitatem suam: offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram æstimationemque peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: & dimitteatur ei, * quia per errorem deliquit in Dominum

CAPVT VI.

Oblatio pro peccato ex certa scientia commissio: leges holocausti, ignis perpetui, singulorum sacrificiorum & oblationum sacerdoti in die vinctus sue: & in genere de hostia pro peccato: quæ & quando his vestes possint.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima que peccaverit, & contempro Domino, negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, * sue rem perditam inuenerit, & inficiens insuper peiorauerit, & quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, * conuicta delicti, reddet omnia que per fraudem voluit obtinere, integra, & quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. * Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta æstimationem mensuramque delicti: * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimitteatur illi pro singulis que faciendo peccauit. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipe Aaron & filiis eius: Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte vsque manet ignis

ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tolletque cineres quos vorans ignis exulsi, & ponens iuxta altare: * spoliabitur prioribus vestimentis, indutusque aliis, effertur eos extra castra, & in loco mundissimo vsque ad fauillam consumit. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos subiciens ligna manet per singulos dies, & imposito holocausto, desuper adolebit adipem pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui nunquam desiet in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamentorum, que offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tolle sacerdos pugillum simile, que conspersa est oleo, & totum thus, quod super similam positum est: adolebique illud in altari, in monumentum odoris suauissimi Domino: * reliquam autem partem similem comedit Aaron cum filiis suis, absque fermento: & comedit in loco Sancto Atrij tabernaculi. * Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini. omni qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est oblatio Aaron & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die vinctus sue. Decimam partem ephi offerent simile in sacrificio sempiterno, medium eiusmane, & medium eius vesperet: * que in sartagine oleo conspersa frigaret. Offeret autem eam calidam, in odorem suauissimum Domino, * sacerdos qui iure patri successerit: & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium sacerdotum igne consumetur, nec quiliquam comedit ex eo. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius: ista est lex hostiæ pro peccato: In loco ubi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. * Sacerdos qui offert, comedit eam in loco sancto, in atrio tabernaculi. * Quidquid tetigerit carnes eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vestis fuerit aspersa, lauitur in loco sancto. * Vas autem fictile, in quo cocta est, confringetur. quod si vas æneum fuerit, defricabitur, & lauitur aqua. * Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia Sanctum sanctorum est. * Hostia enim que creditur pro peccato, cuius sanguis inferretur in tabernaculum testimonij ad expiandum in Sanctuario, non comeditur, sed comburetur igni.

CAPVT VII.

Ritus oblationis hostiæ pro delicto, & hostiæ ac vittimæ pacificorum: adipis & sanguinis in uniuersum comedi prohibentur.

Hæc quoque lex hostiæ pro delicto, Sancta sanctorum est: * idcirco ubi immolabitur

† Num. 7.

† Num. 15. 6. 17. 10. 4. 5.

molabitur holocaustum, mactabitur & victi-
ma pro delicto: sanguis eius per gyrum alea-
ris fundetur. * Offerent ex ea caudam & adi-
pem qui operit vitalia: * Duos renunculos,
& pinguedinem que iuxta ilia est, reticu-
lumque iecoris cum renunculis. * & adole-
bit ea sacerdos super altare: incensum est
Domini pro delicto. * Omnis masculus de
sacerdotali genere, in loco sancto vescetur
his carnibus, quia Sanctum sanctorum est.
* Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro
delicto: utriusque hostie lex una erit: ad sa-
cerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. *
Sacerdos qui offert holocausti victimam, ha-
bebit pellem eius. * Et omne sacrificium fi-
milæ, quod coquitur inclinabo, & quidquid
in craticula vel in sartagine preparatur, eius
erit sacerdotis à quo offertur: * siue oleo con-
spersa siue arida fuerint, cunctis filiis Aaron
mensura æqua per singulos dividetur. * Hæc
est lex hostie pacificorum que offertur Do-
mino. * Si pro gratiarum actione oblatio
fuerit, offerent panes absque fermento con-
spersos oleo, & lagana azyma vincta oleo, co-
ctamque similam, & collyridas olei admi-
stione confertas: * panes quoque fermenta-
tos, cum hostia gratiarum, que immolatur
pro pacificis: * ex quibus unus pro pri-
mitiis offertur Domino, & erit sacerdotis
qui fundet hostie sanguinem. * cuius carnes
eadem comedentur die, nec remanebit ex
eis quidquam usque mane. * Si voto vel spon-
te quispiam obtulerit hostiam, eadem limi-
liter edetur die: sed & si quid in crastinum
remanerit, vesci licitum est: * quidquid
autem tertius inuenerit dies, ignis absumet.
* si quis de carnibus victimæ pacificorum
die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec
proderit offerenti: quin potius quæcumque
anima tali se edulio contaminaverit, præ-
uaricationis rea erit. * Caro, que aliquid teti-
gerit immundum, non comedetur, sed com-
buretur igni: qui fuerit mundus vescetur ex
ea. * Anima polluta que ederit de carnibus
hostie pacificorum, que oblata est Domino,
peribit de populis suis. * Et que tetigerit im-
munditiam hominis, vel iumentum, siue om-
nis rei que pollere potest, & comederit de
huiusmodi carnibus, interibit de populis
suis. * Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: * Loquere filiis Israël: Adipem ouis,
& bouis, & capræ, non comederis. * Adipem
cadaueris morticini, & eius animalis quod à
bestia capum est, habebitis in varios usus.
* Si quis adipem, qui offerri debet in incen-
sum Domini, comederit, peribit de populo
suo. * Sanguinem quoque omnis animalis
non sumetis in cibo, tam de auiibus quàm de
pecoribus. * Omnis anima, que ederit san-
guinem, peribit de populis suis. * Locutus-
que est Dominus ad Moysen, dicens: * Lo-
quere filiis Israël, dicens: Qui offert victi-
mam pacificorum Domino, offerat simul &

sacrificium, id est, libamena eius. * tenebit
manibus adipem hostie, & pectusculum:
cumque ambo oblata Domino consecraue-
rit, tradet sacerdoti, * qui adolebit adipem
super altare, pectusculum autem erit Aaron
& filiorum eius. * armus quoque dexter de
pacificorum hostiis cedet in primitias sacer-
dotis. * Qui obtulerit sanguinem & adipem,
filiorum Aaron, ipse habebit & armum dex-
trum in portione sua. * Pectusculum enim
elevationis, & armum separationis, tuli à filiis
Israel de hostiis eorum pacificis, & dedi Aa-
ron sacerdoti, & filiis eius, lege perpetua, ab
omni populo Israel. * Hæc est vñctio Aaron
& filiorum eius in ceremoniis Domini, die
qua obtulit eos Moyses vt sacerdotio funge-
rentur, * & que præcepit eis dari Dominus à
filiis Israel religione perpetua in generatio-
nibus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrifi-
cij pro peccato acque delicto, & pro conse-
cracione & pacificorum victimis: * quam
constituit Dominus Moyse in monte Sinai,
quando mandauit filiis Israel vt offerrent
oblationes suas Domino in deserto Sinai.

CAPUT VIII.

*Aaronis & filiorum eius consecratio, ac taber-
naculi supellectilisque eius vñctio.*

Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Tolle Aaron cum filiis suis ve-
niste eorum, & vñctionis oleum, vitulum pro
peccato, duos arietes, canistrum cum azy-
mis, * & congregabis omnem cœtum ad
ostium tabernaculi. * Fecit Moyses vt Do-
minus imperauerat. Congregataque omni
turba ante fores tabernaculi, * ait: Iste est
sermo, quem iussit Dominus fieri. * Statim-
que obtulit Aaron & filios eius. Cumque la-
uisset eos, * vestiuit pontificem subucula li-
nea, accingens eum balneo, & induens eum
tunica hyacinthina, & desuper humerale
imposuit, * quod adstringens cingulo ap-
tauit rationali, in quo erat Doctrina & ve-
ritas. * Cidari quoque texit caput: & super
eam, contra frontem, posuit laminam auream
consecratam in sanctificatione, sicut præce-
perat ei Dominus. * Tulit & vñctionis oleum
quo liniuit tabernaculum cum omni supel-
lectili sua, * Cumque sanctificans aspersisset
altare septem vicibus, vñxit illud, & omnia
vasa eius, labrumque cum basi sua sanctifica-
uit oleo. * Quod fundens super caput Aaron,
vñxit eum, & consecrauit: * filios quoque
eius oblaos vestiuit tunicis lineis, & cinctis
balteis, imposuitque mitras, vt iussisset Do-
minus. * Obtulit & vitulum pro peccato, cumque
super caput eius posuisset Aaron, & filij eius
manus suas, * immolauit eum: hauriens san-
guinem, & tincto digito, tetigit cornua altaris
per gyrum, quo exspato & sanctificato, fudit
reliquum sanguinem ad fundamenta eius.
* Adipem vero qui erat super vitalia, & reticu-
lum iecoris, duosque renunculos cum ar-
mibus

† Ezech. 45.
c. 14.

uinulis suis, adoleuit super altare : * vitulum
cum pelle & carnibus, & fimo, cremans ex-
tra castra, sicut praeceperat Dominus * Ob-
tulit & arietem in holocaustum super cuius
caput cum inposuissent Aaron & filij eius
manus suas, * immolauit eum, & fudit san-
guinem eius per circuitum altaris. * Ipsum-
que arietem in frustra concidens caput eius,
& artus, & adipem adoleuit igni, * locis prius
intestinis & pedibus totumque sinum arietem
incendit super altare, eo quod esset holocau-
stum suauissimi odoris Domino, sicut praece-
perat ei. * Obtulit & arietem secundum, in
consecratione sacerdotum : posueruntque
super caput eius Aaron & filij eius manus
suas. * quem cum immolasset Moyses su-
mens de sanguine eius tetigit extremum auri-
culae dextrae Aaron, & pollicem manus eius
dexterae, similiter & pedis. * Obtulit & filios Aa-
ron, cumque de sanguine arietis immolati teti-
gisset extremum auriculae singulorum dextrae,
& pollices manus ac pedis dextri, reliquum
fudit super altare per circuitum : * adipem
verò, & caudam omnemque pinguedinem
quae operit intestina reticulumque iecoris, &
duos renes cum adipibus suis & armo dextro
separauit. * Tollens autem de canistro azymo-
rum quod erat coram Domino, panem abs-
que sermone, & colliridam conspersam oleo
laganumque, posuit super adipem & arum
dextrum, * tradens simul omnia Aaron & fi-
lij eius. Qui postquam leuauerunt ea coram
Domino, * rursus suscepta de manibus eo-
rum, adoleuit super altare holocausti, eo
quod consecrationis esset oblatio, in odorem
suauitatis sacrificij Domino. * Tulitque pe-
ctusculum, eleuans illud coram Domino, de
ariete consecrationis in partem suam, sicut
praeceperat ei Dominus. * Assumenque vn-
guentum & sanguinem qui erat in altari, as-
persit super Aaron & vestimenta eius, &
super filios illius ac vestes eorum. * Cumque
sanctificasset eos in vestitu suo, praecepit eis,
dicens : Coquite carnes ante fores taberna-
culi, & ibi comedite eas. panes quoque con-
secrationis edite qui positi sunt in canistro,
sicut praecepit mihi Dominus, dicens : † Aa-
ron & filij eius comedent eos : * quidquid
autem reliquum fuerit de carne & panibus,
ignis absumet. * De ostio quoque taberna-
culi non exhibitis septem diebus, vsque ad
diem quo complebitur tempus consecratio-
nis vestrae. septem enim diebus finitur con-
secratio : * sicut & impresentiarum factum
est, vt ritus sacrificij compleretur. * Die ac
nocte manebitis in tabernaculo observantes
custodias Domini, ne moriamini : sic enim
mihi praeceptum est. * Eceruntque Aaron
& filij eius cuncta quae locutus est Dominus
per manum Moysi.

CAPVT IX.

Primis sacrificiorum pro sacerdotibus ac populo Deo redditus, Aaron populo benedixit, gloria

Domini apparuit, ignisque holocaustum deuorauit.

† Acto autem octauo die, vocauit Moyses
Aaron & filios eius, ac maiores natu Is-
raël, dixitque ad Aaron : † Tolle de armento
vitulum pro peccato, & arietem in holo-
caustum, utrumque immaculatum, & offer
illos coram Domino. * Et ad filios Israel lo-
queris : Tollite hircum pro peccato, & vitu-
lum atque agnum anniculos, & sine macula,
in holocaustum, * bouem & arietem pro pa-
cificis : & immolare eos coram Domino, in
sacrificio singulorum similes conspersam
oleo offerentes. hodie enim Dominus appa-
rebit vobis. * Tulerunt ergo cuncta quae ius-
serat Moyses ad ostium tabernaculi : vbi
cum omnis multitudinem altaris, * ait Moyses :
Iste est sermo, quem praecepit Dominus : fa-
cite, & apparebit vobis gloria eius. * Et dixit
ad Aaron : Accede ad altare, & immola pro
peccato tuo : offer holocaustum, & deprecare
pro te & pro populo. cumque mastraueris hos-
tiam populi, ora pro eo, sicut praecepit Do-
minus. * Statimque Aaron accedens ad altare,
immolauit vitulum pro peccato suo : * cuius
sanguinem obulerunt ei filij sui : in quo tin-
gens digitum, tetigit cornua altaris, & fudit
retidum ad basin eius. * Adipemque & re-
nunculos, ac reticulum iecoris, quae sunt pro
peccato, adoleuit super altare, sicut praece-
perat Dominus Moysi : * carnes verò & pel-
lem eius extra castra combussit igni. * Immo-
lauit & holocausti victimam : obuleruntque
ei filij sui sanguinem eius, quem fudit pro
altaris circuitum. * ipsam etiam hostiam in
frusta concisam, cum capite & membris sin-
gulis, obulerunt. quae omnia super altare
cremauit igni, * lotis aqua prius intestinis &
pedibus. * Et pro peccato populi offerens
mastrauit hircum : expiatoque altari, * fecit
holocaustum, * addens in sacrificio liba-
menta, quae pariter offeruntur, & adolens ea
super altare, absque ceremonijs holocausti
manuini. * Immolauit & bouem atque arie-
tem, hostias pacificas populi : obuleruntque
ei filij sui sanguinem, quem fudit super altare
in circuitum. * Adipem autem bouis, & cau-
dam arietis, renunculosque cum adipibus suis,
& reticulum iecoris * posuerunt super pecto-
ra. cumque cremari essent adipem super alta-
re, * pectora eorum, & armos dextros, se-
parauit Aaron, eleuans coram Domino, si-
cut praeceperat Moyses. * Et extendens ma-
nus ad populum benedixit ei. Sicque completis
hostijs pro peccato, & holocaustis, & pa-
cificis, descendit. * Ingressi autem Moyses &
Aaron in tabernaculum testimonij, & deinceps
egressi, benedixerunt populo. † Appa-
ruitque gloria Domini omni multitudini :
* & ecce egressus ignis à Domino, deuorauit
holocaustum, & adipem qui erant super alta-
re. Quod cum vidissent turbae, laudauerunt
Dominum, ruentes in facies suas.

eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus vsque ad vesperum: * & si necesse fuerit vt porce quippiam horum mortuum, lauibit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad occasum solis. * Omne animal quod habet quidem vngulam, sed non diuidit eam, nec ruminat, immondum erit: & qui tetigerit illud, contaminabitur. * Quod ambulat super manus, ex cunctis animantibus que incedunt quadrupedia, immondum erit: qui tetigerit morticina eorum, polluetur vsque ad vesperum. * Et qui portauerit huiusmodi cadauera, lauibit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vesperum: quia omnia hæc immunda sunt vobis. * Hæc quoque inter polluta reputabuntur de his que mouentur in terra, mustela & mus & crocodilus, singula iuxta genus suum, * mygale, & chameleon, & stellio, & lacerta, & talpa: * omnia hæc immunda sunt qui tetigerit morticina eorum, immundus erit vsque ad vesperum: * & super quod ceciderit quidquam de morticinis eorum, polluetur, tam vas ligneum & vestimentum, quam pelles & cilicia: & in quocumque sit opus, tingentur aqua, & polluta erunt vsque ad vesperum, & sic postea mundabuntur. * Vas autem fictile, in quod horum quidquam intro ceciderit, polluetur, & idcirco frangendum est. * Omnis cibus quem comedetis, si fusa fuerit super eum aqua, immundus erit: & omne liquens quod bibitur de vniuerso vase, immundum erit. * Et quidquid de morticinis huiusmodi ceciderit super illud, immundum erit vsque ad cibum, siue chytropodes, destruentur, & immundi erunt. * Fontes verò & cisternæ, & omnis aquarum congregatio munda erit. Qui morticinum eorum tetigerit, polluetur. * Si ceciderit super sementem, non polluet eam. * Si autem quippiam aqua sementem perfuderit, & postea morticinis tacta fuerit, illicò polluetur. * Si mortuum fuerit animal quod licet vobis comedere, qui cadauer eius tetigerit, immundus erit vsque ad vesperum: * & qui comederit ex eo quippiam, siue portauerit, lauibit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vesperum. * Omne quod reptat super terram, abominabile erit, nec assumetur in cibum. * Quidquid super pectus quadrupes gradiatur, & multos habet pedes, siue per humum trahitur, non comedetis, quia abominabile est. * Nolite contaminare animas vestras, nec tangatis quidquam eorum, ne immundi sitis. * Ego enim sum Dominus Deus vester: † sancti estote, quia ego sanctus sum. Ne polluatis animas vestras in omni reptili quod mouetur super terram. * Ego enim sum Dominus, qui eduxi vos de Terra Ægypti, vt essem vobis in Deum: Sancti eritis, quia ego sanctus sum. * Ista est lex animantium ac volucrum, & omnis animæ viuientis que mouetur in aqua & reptat in terra, * vt differentias noueritis mundi & im-

mundi, & scialis quid comedere & quid reſpuere debeat.

CAPVT XII

Proterpa immunditia, & mundatio cum oblatione.

Locusque est Dominus ad Moysen, dicens: † Loquere filiis Israël, & dices ad eos: † Mulier, si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus, iuxta dies separationis menstrue. * † Et die octauo circumcideatur infantulus: * ipsa verò triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis sue. Omne sanctum non tanget, nec ingreditur in Sanctuarium, donec impleantur dies purificationis sue. * Sin autem feminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui, & sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis sue. * Cumque expleti fuerint dies purificationis sue, pro filio, siue pro filia, deferret agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbe sue turtorem pro peccato, ad ostium tabernaculi testimonij, & traderet sacerdoti, qui offerret illa coram Domino, & orabit pro ea, & sic mundabitur. * Quod si profusio sanguinis sui. Ista est lex parientis masculum aut feminam. * Quod si non inuenerit manus eius, nec poterit offerre agnum, sumet † duos turtures vel duos pullos columbarum, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato. orabitque pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

CAPVT XIII

Lex & cognitio lepræ in homine & vestimento.

Locusque est Dominus ad Moysen, & ad Aaron, dicens: * Homo, in cuius cute & carne orus fuerit diuersus color vsque pustula, aut quasi lucens quippiam, id est, plaga lepræ, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad vnum quemlibet filiorum eius. * Qui cum viderit lepram in cute, & pilos in album mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ hamiliorem cute & carne reliqua, plaga lepræ est, & ad arbitrium eius separabitur. * Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec humilior carne reliqua, & pili coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus, & considerabit die septimo: si quidem lepra vltra non creuerit, nec transierit in cute priores terminos, rursus recludet eum septem diebus aliis. * Et die septimo contemplabitur: si obscurior fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: lauibique homo vestimenta sua, & mundus erit. * Quod si postquam a sacerdote visus est, & redditis munditie, iterum lepra creuerit, adducetur ad eum, & immunditie condemnabitur. * Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur ad sacerdotem, & videbit eum. Cumque color albus in cute fuerit, & capillorum mutauerit aspectum, ipsa quoque caro vana

† 1. Per. 1.
c. 16.

† Luc. 2.
c. 22.

† Luc. 2.
c. 21.
Joan. 7.
c. 12.

† Sup. 6.
7. d. 11.
Luc. 1.
c. 14.

apparuerit : * lepra vetustissima iudicabitur, 11
atque inoluta cuti. Contaminabitur itaque eum
sacerdos, & non recludet, quia perspicue
immunditiae est. * Sin autem effluerit dis- 12
currentes lepra in cute, & operuerit omnem
cutem ad capite usque ad pedes, quidquid sub
aspectum oculorum cadit, * considerabit 13
eum sacerdos, & teneri lepra mundissima iu-
dicabit : eò quòd omnis in candore versa
sit, & idcirco homo mundus erit. * Quando 14
verò caro viuens in eo apparuerit, * tunc sa- 15
cerdos iudicio polluetur, & inter immundos
reputabitur. caro enim viva si lepra aspergiatur,
immunda est. * Quòd si rursus versa fuerit 16
in albarem, & totum hominem operuerit,
* considerabit eum sacerdos, & mundum esse 17
decernet. * Caro autem & cutis in qua vlcus
nanum est & sanatum, * & in loco vlcis ci- 18
catix alba apparuerit, siue subrufa, adduce- 19
tur homo ad sacerdotem : * qui cum viderit 20
locum leprae humiliorem carne reliqua, &
pilos verfos in candorem, contaminabit eum :
plaga enim leprae orta est in vlcere. * Quòd 21
si pilus coloris est pristini, & cicatrix sub-
obscura, & vicina carne non est humilior,
recludet eum septem diebus. * & si quidem 22
creuerit, adiucabit eum lepra. * Sin autem 23
steterit in loco suo, vlcis est cicatrix, & ho-
mo mundus erit. * Caro autem & cutis quam
ignis exusserit, & sanata albam siue rufam
habuerit cicatricem, * considerabit eam sa- 25
cerdos, & ecce versa est in albarem, & locus
eius reliqua cute est humilior : contaminabit
eum, quia plaga leprae in cicatrice orta est.
* Quòd si pilorum color non fuerit immuta- 26
tus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa 27
leprae species fuerit subobscura, recludet eum
septem diebus, * & die septimo contempla-
bitur : si creuerit in cute lepra, contamina-
bit eum. * Sin autem in loco suo candor ste- 28
terit non satis clarus, plaga combustionis est,
& idcirco mundabitur, quia cicatrix est com-
bustura. * Vir, siue mulier, in cuius capi- 29
te vel barba germinauerit lepra, videbit eos
sacerdos. * & siquidem humilior fuerit lo- 30
cus carne reliqua, & capillus flauus solito-
que subtilior : contaminabit eos, quia lepra
capitis ac barbae est. * Sin autem viderit lo- 31
cum maculae aequalem vicine carni, & capil-
lum nigrum : recludet eum septem diebus,
* & die septimo innuebitur. Si non creuerit 32
macula, & capillus sui coloris est, & locus E
plagae carni reliquae aequalis : * radetur ho- 33
mo absque loco maculae, & inducetur septe-
m diebus aliis. * Si die septimo visa fuerit 34
stetisse plaga in loco suo, nec humilior car-
ne reliqua, mundabit eum, locique vestibus
suis mundus erit. * Sin autem post emunda- 35
tionem rursus creuerit macula in cute, * non
queret amplius verum capillus in flauum co- 36
lorem sit immutatus, quia aperte immundus
est. * Porro si steterit macula, & capilli ni- 37
gri fuerint, nouerit hominem sanatum esse,

& confidens eum pronunciet mundum.
38 * Vir, siue mulier, in cuius cute candor ap-
paruerit, * innuebitur eos sacerdos, si depre-
henderit subobscurum alborem lucere in cu-
te, sciat non esse lepram, sed maculam co-
40 loris candidi, & hominem mundum. * Vir,
de cuius capite capilli fluunt, caluus & mun-
41 dus est : * & si à fronte ceciderint pili, recal-
42 uaster & mundus est. * Sin autem in calui-
tio siue in recaluatione albus vel rufus color
43 fuerit exortus, * & hoc sacerdos viderit, con-
demnabit eum haud dubie leprae, quae orta
44 est in caluitio. * Quicumque ergo maculatus
fuerit lepra, & separatus est ad arbitrium sa-
cerdotis, * habebit vestimenta disflata, caput
45 nudum, os veste contextum contaminatum
ac fœdum se clamabit. * Omni tempore,
quo leprosus est & immundus, solus habita-
47 bit extra castra. * Vestis lanea siue linea, quae
48 lepram habuerit * in stamine atque subteg-
mine, aut certe pellis, vel quidquid ex pel-
49 le confectum est, * si alba vel rufa macula
fuerit infecta, lepra reputabitur, ostende-
50 turque sacerdoti. * qui consideratam reclu-
51 det septem diebus : * & die septimo rursus
aspiciens si deprehenderit creuisse, lepra per-
seuerans est : pollutum iudicabit vestimen-
52 tum, & omne in quo fuerit inuenta : * &
53 idcirco comburetur flammis. * Quòd si eam
54 viderit non creuisse, * praecepit, & laua-
bunt id in quo lepra est, recludetque illud
55 septem diebus aliis. * Et cum viderit faciem
G quidem pristinam non reuerfam, nec tamen
creuisse lepram, immundum iudicabit,
& igne comburet, eò quòd infusa sit in su-
56 perficie vestimenti vel per totum, lepra. *
Sin autem obscurior fuerit locus leprae, post-
quam vestis est lota, abrumpet eum, & à
57 solido diuidet. * Quòd si vltra apparuerit
in his locis quae prius immacolata erant,
lepra volatilis & vaga : debet igne comburi.
58 * si cessauerit, lauibit aqua ea quae pura sunt,
59 secundò, & munda erunt. * Ista est lex leprae
vestimenti lanei & linei, staminis, atque sub-
tegmis, omnisque supellectilis pelliceae,
quomodo mundari debeat, vel contaminari.

CAPUT XIV.

*Lepra expianda sacrificia pro homine, domo,
ac vestimento.*

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen, di-
cens : * Hic est ritus leprosi, quando
A mundandus est : † Adducetur ad sacerdotem :
3 * qui egressus de castris, cum inuenerit le-
4 pram esse mundandam, † praecepit ei qui pu-
rificatur, ut offerat duos passeris viuos pro se,
quibus vesci licium est, & lignum cedrinum,
5 vermiculumque & hyssopum. * & vnum ex
passeribus immolari iubebit in vase fictili su-
6 per aquas viuentes : * alium autem viuum
cum ligno cedrino, & cocco & hyssopo, tin-
7 get in sanguine passeris immolati, * quo as-
perget illum, qui mundandus est, septies, ut
iure

† Mat. 8.
44.
† Mar. 1.
44.
Luc. 5.
e. 14.

iure purgetur: & dimittet passerem viuum, vt in agrum auolet. * Cumque lauerit homo vestimenta sua, radet omnes pilos corporis, & lauabitur aqua: purificaturque ingredietur castra, ita dumtaxat vt maneat extra tabernaculum suum septem diebus, * & die septimo radet capillos capitis, barbamque & supercilia, ac totius corporis pilos. Et locis rursum vestibus & corpore, * die octauo assumet duos agnos immaculatos, & ouem anniculum absque macula, & tres decimas simile in sacrificium, quæ conspersa sit oleo, & seorsum olei sextarium. * Cumque sacerdos purificans hominem, stauerit eum, & hæc omnia coram Domino in ostio tabernaculi testimonij, * tollet agnum, & offeret eum pro delicto, oleique sextarium, & oblati ante Dominum omnibus, * immolabit agnum, vbi solet immolari hostia pro peccato, & holocaustum, id est, in loco sancto. Sicut enim pro peccato, ita & pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia: Sancta sanctorum est. Assumentque sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata est pro delicto, ponet super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollices manus dextræ & pedis: * & de olei sextario mittet in manum suam sinistram, * tingetque digitum dextrum in eo, & asperget coram Domino sepius. * quod autem reliquum est olei in læua manu, funder super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollices manus ac pedis dextræ, & super sanguinem qui effusus est pro delicto, * & super caput eius. * Rogabitque pro eo coram Domino, * & faciet sacrificium pro peccato. tunc immolabit holocaustum, * & ponet illud in altari cum libamentis suis, & homo ritè mundabitur. * Quod si pauper est, & non potest manus eius inuenire quæ dicta sunt, pro delicto assumet agnum ad oblationem, vt roget pro eo sacerdos, decimamque partem simile consperse oleo in sacrificium, & olei sextarium, * † duosque turtures siue duos pullos columbe, quorum vnus sit pro peccato, & alter in holocaustum: * offeretque ea die octauo purificationis suæ sacerdoti, ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino. * qui suscipiens agnum pro delicto & sextarium olei, leuabit simul: * immolatoque agno, de sanguine eius ponet super extremum auriculæ dextræ illius qui mundatur, & super pollices manus eius ac pedis dextræ: * olei vero partem mittet in manum suam sinistram, * in quo tingens digitum dextræ manus asperget sepius coram Domino: * tangeatque extremum dextræ auriculæ illius qui mundatur, & pollices manus ac pedis dextræ, in loco sanguinis qui effusus est pro delicto: * reliquam autem partem olei, quæ est in sinistra manu, mittet super caput purificati, vt placeat pro eo Dominum: * & turtorem siue pullum columbe offeret, * vnum pro delicto, & alterum in holocaustum cum liba-

mentis suis. * Hoc est sacrificium leprosi, qui habere non potest omnia in emundationem sui. * Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Cum ingressi fueritis Terram Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem, si fuerit plaga lepræ in ædibus, * ibit cuius est domus, nuntians sacerdoti, & dicet: Quasi plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea. * At ille præcipiet vt efferant vniuersa de domo, priusquam ingrediantur eam, & videat verum leprosa sit, ne immunda fiant omnia quæ in domo sunt. Intrabitque postea vt consideret lepram domus: * & cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore siue rubore deformes, & humiliores superficie reliqua, * egreditur ostium domus, & statim claudit illam septem diebus. * Reuersusque die septimo, considerabit eam. si inuenerit creuisse lepram, * iubebit erui lapides in quibus lepra est, & proici eos extra ciuitatem in locum immundum: * domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, & spargi puluerem raris extra urbem in locum immundum, * lapidesque alios reponi pro his qui ablati fuerint, & luto alio liniri domum. * Sin autem postquam erui sunt lapides, & puluis erasus, & alia terra lita, * ingressus sacerdos viderit reuersam lepram, & parietes perspersos maculis, lepra est perseverans, & immunda domus: * quam statim destruent, & lapides eius ac ligna, æque vniuersum puluerem proicient extra oppidum in locum immundum. * Qui intrauerit domum quando clausa est, immundus erit vsque ad vespertum: * & qui dormierit in ea, & comederit quippiam, la-uabit vestimenta sua. * Quod si introiens sacerdos viderit lepram non creuisse in domo, postquam denudata fuerit, purificabit eam reddita sanitate: * & in purificationem eius sumet duos passeres, lignumque cedrinum, & vermiculum atque hyssopum: * & immolato vno passere in vase fictili super aquas viuas, * tollit lignum cedrinum, & hyssopum, & coccum & passerem viuum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viuentibus, & asperget domum sepius, * purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viuentibus, & in passere viuo, lignoque cedrino & hyssopo atque vermiculo. * Cumque dimiserit passerem auolare in agrum liberè, orabit pro domo, & iure mundabitur. * Ista est lex omnis lepræ & percussuræ, * lepræ vestium & domorum, * caricis & erumpentium papularum, lucenis maculæ, & in varias species, coloribus immutatis, * vt possit sciri quo tempore mundum quid, vel immundum sit.

CAPVT XV.

Seminisui viri & menstrua mulieris expiatio.

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Loquimini filiis Israël, &

† Sup. 1.
6. 7. c. 11.
12. d. 8.
Lec. 2.
c. 24.

& dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis, A
 immundus erit. * Et tunc iudicabitur huic vitio
 3 subiacere, cum per singula momenta ad-
 haerit carni eius, arque concreuerit foedus
 humor. * Omne stratum, in quo dormierit,
 4 immundum erit, & ubicumque federit. * Si
 5 quis hominum tetigerit lectum eius, lauabit
 vestimenta sua: & ipse locus aqua, immun-
 6 dus erit vsque ad vesperrum. * Si federit ubi il-
 le foderat, & ipse lauabit vestimenta sua: &
 locus aqua, immundus erit vsque ad vespo-
 rum. * Qui tetigerit carnem eius lauabit ve-
 7 stimenta sua: & ipse locus aqua, immun-
 dus erit vsque ad vesperrum. * Si saluam hu-
 8 iuscemodi homo iecerit super eum qui mun-
 dus est, lauabit vestimenta sua: & locus aqua,
 immundus erit vsque ad vesperrum. * Sagma,
 9 super quo federit, immundum erit: * & 10
 quidquid sub eo fuerit qui fluxum seminis B
 patitur, pollutum erit vsque ad vesperrum.
 Qui portauerit horum aliquid, lauabit vesti-
 menta sua: & ipse locus aqua, immundus erit
 vsque ad vesperrum. * Omnis, quem tetigerit
 11 qui talis est, non lotis antè manibus, lauabit
 vestimenta sua: & locus aqua, immundus erit
 vsque ad vesperrum. * Vas fœtile quod tetige-
 12 rit, confringetur: vas autem ligneum laua-
 bunt aqua. * Si sanas fuerit qui huiusce-
 13 modi sustinet passionem, numerabit septem
 dies post emundationem sui, & lotis vesti-
 bus & toto corpore in aquis viuentibus, erit
 14 mundus. * Die autem octauo sumet duos tur-
 tures, aut duos pullos columbae, & veniet in
 conspectum Domini ad os suum tabernaculi
 testimonij, dabitque eos sacerdoti. * qui fa-
 15 ciet vnum pro peccato, & alterum in holo-
 caustum: rogabitque pro eo coram Domino,
 ut emundetur à fluxu seminis sui. * Vir de
 16 quo egreditur semen coitus, lauabit aqua
 omne corpus suum: & immundus erit vsque
 C ad vesperrum. * Vestem & pellem, quam ha-
 buerit, lauabit aqua, & immunda erit vsque
 ad vesperrum. * Mulier, cum qua coierit, laua-
 18 bunt aqua, & immunda erit vsque ad vespo-
 rum. * Mulier, quæ redeunte mense patitur
 19 fluxum sanguinis, septem diebus separabi-
 tur. * Omnis qui tetigerit eam, immundus erit
 20 vsque ad vesperrum: * & in quo dormierit
 21 vel federit diebus separationis suæ polluetur.
 * Qui tetigerit lectum eius, lauabit vesti-
 22 menta sua: & ipse locus aqua, immundus
 erit vsque ad vesperrum. * Omne vas, super
 23 quo illa federit, quisquis tetigerit, lauabit
 vestimenta sua: & ipse locus aqua, pollutus
 erit vsque ad vesperrum. * Si coierit cum ea
 24 vir tempore sanguinis menstrualis, immun-
 dus erit septem diebus: & omne stratum, in
 D quo dormierit, polluetur. * Mulier, quæ pa-
 titur multis diebus fluxum sanguinis non in
 tempore menstrualis, vel quæ post menstruum
 sanguinem fluere non cessat, quandiu subia-
 cet huic passioni, immunda erit quasi sit in
 tempore menstruo. * omne stratum in quo

dormierit, & vas in quo federit, pollutum
 27 erit. * quicumque tetigerit ea, lauabit vesti-
 menta sua: & ipse locus aqua, immundus
 28 erit vsque ad vesperrum. * Si steterit sanguis,
 & fluere cessauit, numerabit septem dies
 29 purificationis suæ: * & die octauo offeret pro
 se sacerdoti duos turtures, aut duos pullos
 columbarum ad ostium tabernaculi testimo-
 30 nij: * qui vnum faciet pro peccato, & alte-
 rum in holocaustum, rogabitque pro ea co-
 ram Domino, & pro fluxu immunditæ eius.
 31 * Docebitis ergo filios Israël vt caueant im-
 mundiciam, & non moriantur in sordibus
 suis, cum polluerint tabernaculum meum
 32 quod est inter eos. * Ista est lex eius, qui pa-
 titur fluxum seminis, & qui pollutus coitu,
 33 quæ iugi fluit sanguine, & hominis, qui dor-
 mierit cum ea.

CAPVT XVI.

*Quando & quomodo sacerdos ingredi debeat
 sanctuarium, ipsamque expiare vñ cum taber-
 naculo & altari, emissarium caprum abigere, &
 festum expiationum celebrare.*

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen post
 A mortem duorum filiorum Aaron, quando
 offerentes ignem alienum interfecti sunt: † Sup. 10.
 2 * & præcepit ei dicens: Loquere ad Aaron
 fratrem tuum, † ne omni tempore ingredia-
 tur sanctuarium, quod est intra velum coram
 propitiatorio quo tegitur arca, vt non moria-
 tur (quia in nube apparebo super oraculum)
 3 * nisi hæc antè fecerit: Vinulum pro pecca-
 4 to offeret, & arietem in holocaustum. * Tu-
 nica linea vestietur, feminalibus lineis verenda
 celabit: accingetur zona linea, cidarim
 lineam imponet capiti: hæc enim vestimen-
 ta sunt sancta: quibus cunctis, cum lotus fue-
 5 rit, induetur. * Suscipietque ab vniuersa mul-
 B tudine filiorum Israël duos hircos pro pecca-
 6 to, & vnum arietem in holocaustum. * Cum-
 que oboletit vinulum, & orauctit pro se &
 7 pro domo sua, & duos hircos stare faciet co-
 ram Domino in ostio tabernaculi testimonij:
 8 * mittensque super vtrumque sortem, vnam
 9 Domino, & alteram capro emissario: * cuius
 erit sortis Domino, offeret illum pro pecca-
 10 to: * cuius autem in caprum emissarium, sta-
 tuet eum viuum coram Domino, vt fundat
 preces super eo, & emittat eum in solitudinē.
 11 * His ritè celebratis, offeret vinulum, & rogans
 12 pro se & pro domo sua, immolabit eum. * assum-
 proque thuribulo, quod de prunis altaris im-
 plevit, & hauriens manu cōpositum thymia-
 ma in incensū, vtrā velum intabit in sancta:
 13 * vt positis super ignē aromatibus, nebula co-
 C rum & vapor operiat oraculum, quod est supra
 14 testimonium, & non moriatur. * Tolle quod
 15 de sanguine vini, & asperget digito sep-
 ties contra propitiatorium ad orientem. Cui-
 que mactauerit hircum pro peccato populi,
 inferet sanguinem eius intra velum, sicut præ-
 cepum

cepsum est de sanguine vituli, vt aspergat è regione oraculi, & expiet Sanctuarium ab immunditiis filiorum Israël, & à prauaricationibus eorum, cunctisque peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum. * Nullus hominum sit in tabernaculo, quando pontifex sanctuarium ingreditur, vt roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso cœtu Israël, donec egrediatur. * Cùm autem exierit ad altare quod coram Domino est, oret pro se, & sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum: * aspergesque digito septies, expiet & sanctificet illud ab immunditiis filiorum Israël. * Postquam emundauerit Sanctuarium, & tabernaculum, & altare, tunc offerat hircum viuentem: * & posita vtraque manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israël, & vniuersa delicta atque peccata eorum: quæ imprecans capiti eius, emittet illum per hominem paratum, in desertum. * Cumque portauerit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam, & dimissus fuerit in deserto, * reuertetur Aaron in tabernaculum testimonij, & depositis vestibus, quibus prius indutus erat cùm intraret Sanctuarium, relictisque ibi, * lauit carnem suam in loco sancto, indueturque vestibus suis. Et postquam egressus obulerit holocaustum suum ac plebis, rogabit tam pro se quam pro populo: * & adipem, qui oblatum est pro peccatis, adolebit super altare. * Ille verò, qui dimiserit caprum emissarium, lauit vestimenta sua & corpus aqua, & sic ingreditur in castra. * Vitulum autem & hircum, qui pro peccato fuerant immolati, & quorum sanguis illatus est in Sanctuarium vt expiatio compleretur, asportant foras castra, & comburent igni tam pelles quàm carnes eorum ac fimum: * & quicumque combusserit ea, lauit vestimenta sua & carnem aqua, & sic ingreditur in castra. * Eritque vobis hoc legitimum sempiternum: 1 mense septimo, decima die mensis, affligetis animas vestras, nullumque opus facietis, siue indigena, siue advena qui peregrinatur inter vos. * In hac die expiatio erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatis vestris: coram Domino mundabimini. * Sabbatum enim requietionis est, & affligetis animas vestras religione perpetua. * Expiabit autem sacerdos, qui vndus fuerit, & cuius manus initiate sunt vt sacerdotio fungatur pro patre suo: indueturque stola linea & vestibus sanctis, * & expiabit sanctuarium & tabernaculum testimonij atque altare, sacerdotes quoque & vniuersum populum. * Eriteque vobis hoc legitimum sempiternum, vt oretis pro filiis Israël, & pro cunctis peccatis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut præceperat Dominus Moysi.

Nusquam nisi ad ostium tabernaculi sacrificandum, atque à sanguine & morticino abstinentum.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius, & cunctis filiis Israël, dicens ad eos: Iste est sermo quem mandauit Dominus, dicens: * Homo quilibet de domo Israël, si occiderit bovem aut ovem, siue capram, in castris vel extra castra, * & non obulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino, sanguinis reus erit: quasi si sanguinem fuderit, sic peribit de medio populi sui. * Ideò sacerdoti offerre debent filij Israël hostias suas, quas occident in agro, vt sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonij, & immolent eas hostias pacificas Domino. * Fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonij, & adolebit adipem in odorem suauitatis Domino: * & nequaquam vltra immolabunt hostias suas demonibus, cum quibus fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit illis & posteris eorum. * Et ad ipsos dices: Homo de domo Israël, & de aduenis qui peregrinantur apud vos, qui obulerit holocaustum siue victimam, * & ad ostium tabernaculi testimonij non adduxerit eam, vt offeratur Domino, interibit de populo suo. * Homo quilibet de domo Israël, & de aduenis qui peregrinantur inter eos, si comederit sanguinem, obfimabo faciem meam contra animam illius, & disperdam eam de populo suo, * quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis, vt super altare in eo expietis pro animabus vestris, & sanguis pro animæ piaculo sit. Idcirco dixi filiis Israël: Omnis anima ex vobis non comedit sanguinem, nec ex aduenis qui peregrinantur apud vos. * Homo quicumque de filiis Israël, & de aduenis qui peregrinantur apud vos, si venatione atque aucupio cepit feram vel auem, quibus vendicatum est, fundat sanguinem eius, & operiat illum terra. * Anima enim omnis carnis in sanguine est: vnde dixi filiis Israël: Sanguinem vniuersæ carnis non comederis, quia anima carnis in sanguine est: & quicumque comederit illum, interibit. * Anima que comederit morticinum, vel caput à bestia, tam de indigenis, quàm de aduenis, lauit vestimenta sua & semetipsum aqua, & contaminatus erit vsque ad vesperum: & hoc ordine mundus fiet. * Quod si non lauerit vestimenta sua & corpus, porabit iniquitatem suam.

CAPVT XVIII.

Gradus coniugij illiciti, ad gentium opera fugienda in varia carnali turpitudine.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israël, & dices ad eos: Ego

† Lev. 1.
c. 10.

† Num. 19.
c. 11.

† Num. 19.
c. 17-18.

† Gen. 9.
c. 4.
Lev. 7.
c. 16.

Ego Dominus Deus vester: * iuxta consue-
tudinem Terræ Aegypti, in qua habitastis, non facietis: & iuxta morem Regionis Chanaan, ad quam ego introducturus sum vos, non ageris, nec in legitimis eorum ambulabitis. * Facietis iudicia mea, & præcepta mea serubitis, & ambulabitis in eis. ego Dominus Deus vester. * † Custodite leges meas æque iudicia, quæ faciens homo, vivet in eis. Ego Dominus. * Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet, vt revelet turpitudinem eius. Ego Dominus. * Turpitudinem patris tui & turpitudinem matris tue non discooperies: mater tua est, non revelabis turpitudinem eius. * Turpitudinem uxoris patris tui non discooperies: turpitudinem enim patris tui est. * Turpitudinem sororis tue ex patre, sive ex matre, quæ domi vel foris genita est, non revelabis. * Turpitudinem filie filij tui vel nepcis ex filia non revelabis: quia turpido tua est. * Turpitudinem filie uxoris patris tui, quam peperit patri tuo, & est soror tua, non revelabis. * Turpitudinem sororis patris tui non discooperies: quia caro est patris tui. * Turpitudinem sororis matris tue non revelabis, eò quòd caro sit matris tue. * Turpitudinem patris tui non revelabis, nec accedes ad uxorem eius, quæ tibi affinitate coniungitur. * Turpitudinem nurus tue non revelabis, quia vxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem uxoris fratris tui non revelabis: quia turpitudinem fratris tui est. * Turpitudinem uxoris tue & filie eius non revelabis. Filiam filij eius, & filiam filie illius non fumes, vt reveles ignominiam eius: quia caro illius sunt, & talis coitus incestus est. * Sororem uxoris tue in pellicam illius non accipies, nec revelabis turpitudinem eius adhuc illa vivente. * Ad mulierem quæ parit menstrua, non accedes, nec revelabis fornicationem eius. * Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis commitione maculaberis. * † De semine tuo non dabis vt consecratur idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. * Cum masculo non commiscearis coitu femineo, quia abominatio est. * Cum omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. * Mulier non succumbet iumento, nec miscbitur ei: quia scelus est. * Nec polluatini in omnibus his, quibus contuminate sunt univærse gentes, quas ego enunciam ante conspectum vestrum, & quibus polluta est terra: cuius ego scelera visitabo, vt euomam habitatores suos. * Custodite legitima mea atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigena quàm colonus qui peregrinantur apud vos. * Omnes enim execrationes istas fecerunt accole terræ, qui fuerunt ante vos, & polluerunt eam. * Cauete ergo ne & vos similiter euomati, cum paria feceritis, sicut euomit gentem, quæ fuit ante vos. * Omnis anima, quæ se-

cerit de abominationibus his quippiam peribit de medio populi sui. * Custodite mandata mea. Nolite facere quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, & ne polluatini in eis. Ego Dominus Deus vester.

CAPVT XIX.

Varia præcepta moralia ac iudicialia.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem coetum filiorum Israel, & dices ad eos: † Sancti estote: quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuerti ad idola, nec deos consiliares faciatis vobis. Ego Dominus Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino, vt sit placabilis, eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: * portabitque iniquitatem suam, quia sanctum Domini poluit, & scribit anima illa de populo suo. * Cum messueris segetes terræ tue, non tondebis vsque ad solum superficiem terræ: nec remanentes spicas colliges. * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. ego Dominus Deus vester. * Non facies furum. Non meniemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non periu-rabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. * † Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. * Non morabitur opus mercenarij tui apud te vsque mane. * Non naledices surdo, nec coram cæco pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. † Non consideres personam pauperis: nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra fratrem proximi tui. ego Dominus. * † Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed † publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. * Non queras vltionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum. † Diliges amicum tuum sicut te ipsum. ego Dominus. * Leges meas custodite. lumen tuum non facies coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Veste quæ ex duobus texta est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quæ sit ancilla etiam nubilus, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata, vapulabunt ambo, & non morietur, quia non fuit libera. * pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem: * orabitque pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repro-

† Lev. 17.
E. 44.
1. Pet. 2.
c. 16.

† Inf. 13.
d. 11.

† Exod.
20. 7.
† Eccl. 10.
a. 6.
† Dent.
24. c. 1.
Tob. 4.
c. 15.

† Dent. 17.
c. 17. 16.
d. 19.

Prov. 24.
c. 1.
Eccl. 10.
a. 1.

Isa. 5. 22.
† 1. Ioan.
2. 8. 1. 1.

c. 14.
† Jerl. 19.
d. 11.

Matth. 18.
d. 15.
Luc. 17.
a. 1.

† Mart. 9.
c. 41. 13.
d. 19.

Luc. 6.
d. 17.
Rom. 13.
c. 9.

moriantur. lapidibus obruent eos : sanguis eorum sit super illos.

CAPVT XXI.

Quibus fuerit interesse possunt sacerdotes, & quales ducere uxores ; quive incipit sine ad sacerdotum : & de filia sacerdotis fornicante.

Dixit quoque Dominus ad Moysen : Lo-
quere ad sacerdotes filios Aaron, & di-
ces ad eos : Ne contaminetur sacerdos in
moribus civium suorum, * nisi tantum in
consanguineis, ac propinquis, id est, super
patre, & matre, & filio, & filia, fratre quoque,
* & sorore virgine que non est nupta viro :
* sed nec in principe populi sui contaminabi-
tur. * † Non radent caput, nec barbam, ne-
que in carnibus suis facient incisuras. * San-
cti erunt Deo suo, & non polluent nomen
eius : incensum enim Domini, & panes Dei
sui offerunt, & ideo sancti erunt. * † Scortum
& vile prostibulum non ducunt uxorem, nec
eam que repudiata est à marito : quia conse-
crati sunt Deo suo, * & panes propositionis
offerunt. Sint ergo sancti, quia & ego sanctus
sum, Dominus, qui sanctifico eos. * Sacer-
dotis filia si deprehensa fuerit in stupro, &
violauerit nomen patris sui, flammis exuretur.
* Pontifex, id est, sacerdos maximus inter
fratres suos, super cuius caput fufum est un-
ctionis oleum, & cuius manus in sacerdotio
consecratae sunt, vestitusque est sanctis vesti-
bus, caput suum non discooperiet, vestimen-
ta non scindet : * & ad omnem mortuum non
ingredietur. omnino super patre quoque suo
& matre non contaminabitur. * Nec egre-
diatur de sanctis, ne polluat Sanctuarium
Domini, quia oleum sancte unctionis Dei sui
super eum est. ego Dominus. * † Virginem
ducet uxorem : Viduum autem & repudia-
tam, & fordidam, atque meretricem non ac-
cipiet, sed puellam de populo suo : * ne com-
misceat stirpem generis sui vulgo gentis suae :
quia ego Dominus qui sanctifico eum. * Lo-
cutusque est Dominus ad Moysen, dicens :
* Loquere ad Aaron : Homo de semine tuo
per familias qui habuerit maculam, non of-
feret panes Deo suo, * nec accedet ad mi-
nisterium eius : si cæcus fuerit, si claudus,
si parvus vel grandi vel torto naso, * si fracto
pede, si manus, * si gibbus, si lippus, si albugi-
nem habens in oculo, si iugem scabiem, si
impetiginem in corpore, vel herniosus. * Om-
nis qui habuerit maculam de semine Aaron
sacerdotis, non accedet offerre hostias Do-
mino, nec panes Deo suo : * vescetur tamen
panibus qui offeruntur in Sanctuario, * ita
dumtaxat, ut intra velum non ingrediatur,
nec accedat ad altare, quia maculam habet,
& contaminare non debet Sanctuarium
meum. Ego Dominus qui sanctifico eos. *
Locutus est ergo Moyses ad Aaron, & ad fi-
lios eius, & ad omnem Israel, cuncta que
fuerant sibi imperata.

CAPVT XXII.

Ab usu sanctificatorum qui abstinere debeant & qua debeant offerri.

Locutus quoque est Dominus ad Moy-
sen, dicens : * Loquere ad Aaron & ad
filios eius, ut caueant ab his que consecrata
sunt filiorum Israel, & non contaminent no-
men sanctificatorum mihi, que ipsi offerunt.
ego Dominus. * Dic ad eos, & ad posteros
eorum : Omnis homo, qui accesserit de stir-
pe vestra ad ea que consecrata sunt, & que
obtulerunt filij Israel Domino, in quo est
immunditia, peribit coram Domino. ego
sum Dominus. * Homo de semine Aaron, qui
fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis,
non vescetur de his que sanctificata sunt
mihi, donec sanetur. Qui tetigerit immun-
dum super mortuo, & ex quo egredietur semen
quasi coitus, * & qui tangit reptile, & quod-
libet immundum, cuius tactus est sordidus,
* immundus erit usque ad vespertum, & non-
vescetur his que sanctificata sunt : sed cum
lauerit carnem suam aqua, * & occubuerit sol,
rursum mundatus vescetur de sanctificatis, quia
cibus illius est. * † Morticinum & caput à
bestia non comedent, nec polluentur in eis.
ego sum Dominus. * Custodiant precepta
mea, ut non subsiaccant peccato, & morian-
tur in Sanctuario, cum polluerint illud. ego
Dominus qui sanctifico eos. * Omnis alieni-
gena non comedit de sanctificatis, in quibus
sacerdotis & mercenarius non vescitur ex
eis. * Quem autem sacerdos emerit & qui
vernaculus domus eius fuerit, libi comedent ex
eis. * Si filia sacerdotis cuiuslibet ex populo
nupta fuerit : de his que sanctificata sunt, &
de primitijs non vescetur : sin autem vidua,
vel repudiata, & absque liberis reuerfa fuerit
ad domum patris sui : sicut puella consecue-
rat, aletur cibus patris sui. Omnis alienigena
comedendi ex eis non habet potestatem.
* Qui comederit de sanctificatis per igno-
rantiam, addet quintam partem cum eo quod
comedit, & dabit sacerdoti in Sanctuarium.
* Nec contaminabunt sanctificata filiorum Is-
rael, que offerunt Domino : * ne forte sustineant
iniquitatem delicti sui, cum sanctificata come-
derint. ego Dominus qui sanctifico eos. * Locutus
est Dominus ad Moysen, dicens : * Loquere
ad Aaron & filios eius, & ad omnes filios Is-
rael, dicesque ad eos : Homo de domo Israel,
& de aduenis qui habitant apud vos, qui ob-
tulerit oblationem suam, vel vota soluens, vel
sponte offerens, quidquid illud obtulerit in
holocaustum Domini, * ut offeratur per vos,
masculus immaculatus erit ex bobus, & ou-
bus, & ex capris : * si maculam habuerit, non
offeretis, neque erit acceptabile. * † Homo
qui obtulerit victimam pacificorum Domi-
no, vel vota soluens, vel sponte offerens, tam
de bobus quam de ouibus, immaculatum erit
ut acceptabile sit : omnis macula non erit

† Sup. 17. d.
17.
Exod. 28.
d. 31.
Deut. 16.
c. 21.
Exod. 44.
p. 31.

† Deut. 15.
d. 11
Lev. 31.
p. 16.

in eo. * Si cœcum fuerit, si fractum, si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem, aut imperiginem: non offeretis ea Domino, nec adolebitis ex eis super altare Domini. * Vt uem & orem, aure & cauda amputatis, voluntarie offerte potes, vocum autem ex eis solui non potest. * Omne animal quod vel contritis, vel tulis, vel iectis ablatisque testiculis est, non offeretis Domino, & in terra vestra hoc omnino ne faciat. * De manu alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, & quidquid aliud dare voluerit: quia corrupta, & maculata sunt omnia: non fuscipietis ea. * Locutusque est Dominus ad Moysen dicens: * Bos, ovis & capra, cum genita fuerint, septem diebus erunt sub vbere matris suæ: die autem octavo, & deinceps offerri poterunt Domino. * Siue illa bos, siue ovis, non immolabuntur vna die cum fœtibus suis. * Si immolaueritis hostiam pro gratiarum actione Domino, vt possit esse placabilis, * eodem die comedetis eam, non remanebit quidquam in mane alterius diei ego Dominus. * Custodite mandata mea, & facite ea ego Dominus. * Ne polluat nomen meum sanctum, vt sanctificet in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui sanctifico vos, * & eduxi de Terra Ægypti, vt essem vobis in Deum ego Dominus.

CAPVT XXIII

Solemnitates Sabbati, Pasche, Primitiarum, Hebdomadarum, Mensis, Tubarum, Expiationis, ac Tabernaculorum, & quibus ritibus peragi debeant.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Hæ sunt ferie Domini, quas vocabitis a sanctas: * Sex diebus facietis opusdies septimus, quia sabbati requies est, vocabitur sanctus. omne opus non facietis in eo sabbatum Domini est in cunctis habitationibus vestris. * Hæ sunt ergo ferie Domini sanctæ, quas celebrare debetis temporibus suis. * † Mense primo, quatuordecim die mensis ad vespere Phase Domini est: * & quindecima die mensis huius, solemnitas azymorum Domini est. Septem diebus azyma comedetis. * dies primus erit vobis celeberrimus, sanctusque: omne opus seruire non facietis in eo: sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. dies autem septimus erit celebrior & sanctior nullumque seruire opus facietis in eo. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis, & messueritis segetem, feretis manipulos spicarum, primitias mellis vestræ, ad sacerdotem: * qui eleuabit fasciculum coram Domino, vt acceptabile sit pro vobis, altero die Sabbati, & sanctificabit illum: * Atque in eodem die quo manipulus consecratur, caletur agnus immaculatus, anniculus in holocaustum Domini. * Et libamenta of-

ferentur cum eo, duæ decimæ similæ confectæ oleo in incensum Domini, odoremque suauissimum: liba quoque vini, quarta pars hin. * Panem, & polentam, & pules non comedetis ex segete, vsque ad diem qua offeretis ea Deo vestro. Præceptum est sempiternum in generationibus, cunctisque habitaculis vestris. * † Numerabitis ergo ab altero die Sabbati, in quo obtulistis manipulum primitiarum, septem hebdomadas plenas, vsque ad alteram diem expletionis hebdomadæ septime, id est, quinquaginta dies: & sic offeretis sacrificium novum Domino * ex omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum duos de duabus decimis similæ fermentatæ, quos coqueritis in primitiis Domini. * Offeretisque cum panibus septem agnos immaculatos anniculos, & vitulum de armento vnum, & arietes duos, & erunt in holocaustum cum libamentis suis, in odorem suauissimum Domino. * Facietis & hircum pro peccato, duosque agnos anniculos hostias pacificorum. * Cumque eleauerit eos sacerdos cum panibus primitiarum coram Domino, cedent in usum eius. * Et vocabitis hunc diem celeberrimum, atque sanctissimum: omne opus seruire non facietis in eo. Legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis, & generationibus vestris. * † Postquam autem messueritis segetem terræ vestræ, non secabitis eam vsque ad solum: nec remanentes spicas colligitis, sed pauperibus & peregrinis dimittetis eas. Ego sum Dominus Deus vester. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * † Loquere filiis Israel Mense septimo, prima die mensis, erit vobis sabbatum, memoriale, clangentibus tubis, & vocabitur sanctum: * omne opus seruire non facietis in eo, & offeretis holocaustum Domino. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * † Decimo die mensis huius septimi, dies expiationis erit celeberrimus: & vocabitur sanctus affligetque animas vestras in eo, & offeretis holocaustum Domino. * Omne opus seruire non facietis in tempore diei huius: quia dies propitiationis est, vt propicietur vobis Dominus Deus vester. * Omnis anima, quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de populo suis: * & quæ operis quippiam fecerit, delebo eam de populo suo. * Nil ego operis facietis in eo: legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus, & habitationibus vestris. * sabbatum requiectionis est, & affligetis animas vestras die nono mensis: A vespere vsque ad vespere celebrabitis sabbata vestra. * Et locus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: A quindecimo die mensis huius septimi, erunt ferie tabernaculorum septem diebus Domino. * Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus: omne opus seruire non facietis in eo. * Et septem diebus offeretis holocausta Domino. dies quoque

† Deut. 16. 9.

† Sup. 19. 9.

† Num. 29. 1.

† Sup. 16. 1. 9. Num. 29. 1. 7. 17.

† Exod. 12. 1. 6. Num. 18. 1. 10.

oſtendat erit celeberrimus arque ſanctiſſimus,
& offeretis holocauſtum Domino: eſt enim
cœtus arque collectæ: omne opus ſerile non
facietis in eo. * Hæ ſunt ferie Domini, quas
vocabitis celeberrimas arque ſanctiſſimas,
offeretiſque in eis oblationes Domino, holo-
cauſta & libamenta iuxta ritum vniuſcuſque
deſci: * exceptis ſabbatis Domini, donſ-
que veſtris, & quæ offeretis ex voto, vel quæ
ſponte tribuetis. Domino. * A quinto decimo
ergo die menſis ſeptimi, quando congrega-
ueritis omnes fructus terræ veſtræ celebra-
bitis ſerías Domini ſeptem diebus. die primo &
die octauo erit ſabbatum, id eſt requies. * Su-
metique vobis die primo fructus arboris
pulcherrimæ, ſpathulaſque palmarum, & ramos
ligni denſarum frondium, & ſalices de
torrente, & lætabimini coram Domino Deo
veſtro. * celebrabitique ſolemnitatem eius
ſeptem diebus per annum. legitimum ſem-
piternum erit in generationibus veſtris. Menſe
ſeptimo feſta celebrabitis, * & habitabitis
in vmbraculis ſeptem diebus. omnis, qui de
genere eſt Iſrael, manebit in tabernaculis:
* vt diſcant poſteri veſtri, quòd in tabernacu-
lis habitare fecerim filios Iſrael, cùm educe-
rem eos de Terra Ægypti. ego Dominus
Deus veſter. * Locutusque eſt Moſes ſuper
ſolemnitatibus Domini ad filios Iſrael.

CAPVT XXIV.

*Ritus concinnandarum lucernarum, primum
propositionis; pama bla^h hemorum ac talionis.*

ET locutus est Dominus ad Moyſen, di-
cens : * Præcipe filiis Iſrael, vt afferant
tibi oleum de oliis puriſſimum, ac lucidum,
ad concinnandas lucernas ingiet, * extra ve-
lum teſtimonii in tabernaculo federis. Pon-
netque eas Aaron à veſpere vſque ad manẽ
coram Domino, cultu rituque perpetuo in
generationibus veſtris. * Super candelabrum
mundiſſimum ponentur ſemper in conſpec-
tu Domini. * Accipies quoque ſimilam, &
coques ex ea duodecim panes, qui ſinguli
habebunt duas decimas : * quorum ſenos al-
trinſecus ſuper menſam puriſſimam coram
Domino ſtaues, * & pones ſuper eos thias
lucidiſſimus, vt ſit panis in monumentum
oblationis Domini. * Per ſingula ſabbata mu-
tabuntur coram Domino ſuſcepti à filiis Iſ-
rael federe ſempiterno : * eruntque Aaron
& filiorum eius, vt comedant eos in loco fan-
cto : quia Sanctum ſanctorum eſt de ſacrifi-
ciis Domini iure perpetuo. * Ecce autem
egreſſus filius mulieris Iſraelitidis, quem pe-
pererat de viro Ægyptio inter filios Iſrael,
iurgatus eſt in caſtris cum viro Iſraelita. *
Cumque blaſphemauit nomen & maledi-
xiſſet ei, adductus eſt ad Moyſen. (Vocaba-
tur autem mater eius Salumith, filia Dabri de
tribu Dan.) * Miſeruntque eum in carcerem,
donec noſſent quid iuberet Dominus. * Qui
locutus eſt ad Moyſen, * dicens : Educ blaſ-

CAPVT XXV.

Septimi & quinquagesimi anni lex : non sumenda à fratribus usura, nec ipsi servitute perpetua opprimendi sunt, sed magis ab advenis potentibus redimendi.

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen in
2 monte Sinai, dicens: * Loquere filiis
3 A Israel, & dices ad eos: Quando ingressi fueritis
4 terram quam ego dabo vobis, subacatis
5 sabbatum Domino. * † Sex annis feres agrum
6 tuum, & sex annis putabis vineam tuam, col-
7 ligesque fructus eius: * septimo autem anno
8 sabbatum erit terræ, requitionis Domini tui
9 agrum non feres, & vineam non putabis, *
10 Quæ sponte gignet humus, non metes: &
11 quas primitiarum tuarum non colliges quasi
12 vindemiam: annus enim requitionis terræ
13 est: * sederunt vobis in cibum, tibi & seruo
14 tuo, ancille & mercenario tuo, & aduenæ
15 qui peregrinantur apud te: * iumentis tuis
16 & pecoribus, omnia quæ nascuntur, prebe-
17 bunt cibum. * Numerabis quoque tibi septem
18 hebdomadas annorum, id est, septies
19 septem, quæ simul faciunt annos quadragin-
20 ta novem * & clanges buccina mense septimo,
21 decima die mensis, propitiationis tempore
22 in universa terra vestra. * Sanctificabique
23 B annum quinquagesimum, & vocabis remis-
24 sionem cunctis habitatoribus terræ tuæ: ipse
25 est enim iubilus. Revertetur homo ad posses-
26 sionem suam, & unusquisque rediet ad fami-
27 liam pristinam: * quia iubilus est & quin-
28 quagesimus annus. Non seretis, neque me-
29 tetis sponte in agro nascencia, & primitias
30 vindemiarum non colligitis, * ob sanctificatio-
31 nem iubilæi, sed statim oblata comedetis.

* Anno iubilæi redient omnes ad possessiones suas. * quando vendes quippiam civi tuo, vel emes ab eo, ne cõriscas fratri tuo, sed iuxta numerum annorum iubilæi emes ab eo, & iuxta supputationem frugum vender tibi. * Quantò plures anni remanserint post iubilæum, tantò crescet & pretium: & quantò minoris temporis numeraveris, tanto minoris & emptio constabit. tempus enim frugum vender tibi. * Nolite affligere contribules vestros, sed timeat unusquisque Deum suum, quia ego Dominus Deus vester. * Facite præcepta mea, & iudicia custodite, & implete, ea ut habitare possitis in terra absque vilo pavore, & gignat vobis humus fructus suos, quibus vescamini vsque ad saturitatem, nullius impetum formidantes. * Quod si dixeritis: Quid comedemus anno septimo, si non seuerimus, neque collegerimus fruges nostras? * Dabo benedictionem meam vobis anno sexto, & faciet fructus trium annorum: * scilicetque anno octavo, & comedetis veteres fruges vsque ad nonum annum: donec nova nascantur, edetis vetera. * Terra quoque non vendetur in perpetuum: quia mea est, & vos aduenæ & coloni mei estis. * vnde cuncta regio possessionis vestræ sub redemptionis conditione vendetur. * Si attenuatus frater tuus vendiderit possessionem suam, & voluerit propinquus eius, potest redimere quod ille vendiderat. * si autem non habuerit proximum, & ipse pretium ad redimendum potuerit inuenire: * computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit: & quod reliquum est, reddet emptori, sicque recipiet possessionem suam. * quod si non inuenierit manus eius ut reddat pretium, habebit emptor quod emerat, vsque ad annum iubilæum. In ipso enim omnis venditio redibit ad dominum & ad possessorem pristinum. * Qui vendiderit domum intra vrbis muros, habebit licentiam redimendi, donec vnus impleatur annus. * si non redemerit, & anni circulus fuerit euolutus, emptor possidebit eam & posterius eius in perpetuum, & redimi non poterit etiam in iubilæo. * Si autem in villa fuerit domus, quæ muros non habet, agrotum iure vendetur. si autem redempta non fuerit, in iubilæo reuertetur ad dominum. * Aedes Leuitarum, quæ in vrbibus sunt, semper possunt redimi: * si redemptæ non fuerint, in iubilæo reuertentur ad dominos, quia domus vrbium Leuitarum pro possessionibus sunt inter filios Israël. * Suburbana autem eorum non veniant, quia possessio sempiterna est. * Si attenuatus fuerit frater tuus, & infirmus manu, & susceperis eum quasi aduenam & peregrinum, & vixerit tecum, * ne accipias vsuras ab eo, nec amplius quam dedisti. Time Deum tuum, ut vivere possit frater tuus apud te. * Pecuniam etiam non dabis ei ad vsuram, & frugum superabundantiam non exiges. * Ego Dominus Deus

F vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti, ut darem vobis Terram Chanaan, & essem vester Deus. * Si pauperate compulsus venderit se tibi frater tuus, non eum opprimes seruitute famulorum, * sed quasi mercenarius & colonus erit: vsque ad annum iubilæum operabitur apud te, * & postea egredietur cum liberis suis, & reuertetur ad cognationem & ad possessionem patrum suorum, * mei enim serui sunt, & ego eduxi eos de Terra Ægypti. non veniant conditione seniorum: * ne affligas eum per potentiam, sed metuito Deum tuum. * Senus & ancilla sint vobis de nationibus quæ in circuitu vestro sunt. * Et de aduenis qui peregrinantur apud vos, vel qui ex his nati fuerint in terra vestra, hos habebitis famulos: * & hereditario iure transmittetis ad posteros, ac possidebitis in æternum. fratres autem vestros filios Israël ne opprimatis per potentiam. * Si inualuerit apud vos manus aduenæ atque peregrini, & attenuatus frater tuus venderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius: * post venditionem potest redimi. Qui voluerit ex fratribus suis, redimet eum, & patrus & patruelis, & consanguineus, & affinis. Si autem & ipse ponerit, redimet se, * supputatis dumtaxat annis à tempore venditionis suæ vsque ad annum iubilæum: & pecunia, qua venditus fuerat, iuxta annorum numerum & rationem mercenarij supputata. * Si plures fuerint anni qui remanent vsque ad iubilæum, secundum hos reddet & pretium. * si pauci, ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum, & reddet emptori quod reliquum est annorum, * quibus ante seruiuit mercedibus imputatis: non affliget eum violenter in conspectu tuo. * Quod si per hæc redimi non potuerit, anno iubilæo egredietur cum liberis suis. * Mei enim sunt serui, filii Israël, quos eduxi de Terra Ægypti.

CAPVT XXVI

Dei præcepta seruantibus bona premittuntur, non seruantibus verò plurima mala.

E Go Dominus Deus vester: † Non facietis vobis idolum & sculptile, nec titulos erigatis, nec insigne lapidem poneris in terra vestra, ut adoretis eum. ego enim sum Dominus Deus vester. * Custodite sabbata mea, & pauere ad Sanctuarium meum. ego Dominus. * Si in præceptis meis ambulaueritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluuia temporibus suis, * & terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur. * Apprehendet meliorem tritura vindemiam, & vindemia occupabit semen: & comedetis panem vestrum in saturitate, & absque pavore habitabitis in terra vestra: * Dabo pacem in finibus vestris, dormietis, & non erit qui exterreat. Auferam malas bestias: & gladius non transibit terminos vestros. * Persequemini inimicos vestros, &

† Ezech.

44.

Deut 5. 8.

Psalm. 96.

b. 7.

† Deut. 11.

a. 1.

CONTINUED

corruent coram vobis, * persequentur quinque
de vestris centum alienos : & centum de vo-
bis decem millia : cadent inimici vestri gla-
dio in conspectu vestro. * Respiciam vos,
& crescere faciam : multiplicabimini, & fir-
mabo pactum meum vobiscum. * Comede-
tis vetustissima veterum, & vetera novis su-
peruenientibus projicietis. * Ponam taber-
naulum meum in medio vestri, & non ab-
ijciat vos anima mea. * † Ambulabo inter
vos, & ero Deus vestrorum, vosque popu-
lus meus. * Ego Dominus Deus vestrorum : qui
eduxi vos de Terra Aegyptiorum, ne serui-
retis eis, & qui confregi catenas ceruicium
vestrarum, ut incederetis erecti. * † Quod si
non audieritis me, nec feceritis omnia man-
data mea, * si spreueritis leges meas, & iu-
dicia mea contempseritis, ut non faciatis ea
quae à me constituta sunt, & ad irrium per-
ducatis pactum meum : * ego quoque haec
faciam vobis : Visitabo vos velociter in ege-
stare & ardore, qui conficiat oculos vestros,
& consumat animas vestras. Frustra feretis
sementem, quae ab hostibus deuorabitur.
* Ponam faciem meam contra vos, & cor-
ruetis coram hostibus vestris, & subiiciemini
his qui oderunt vos, fugietis, nemine perse-
quente. * Sin autem nec sic obedieritis mi-
hi, addam correptiones vestras sepeplum
propter peccata vestra, * & conteram super-
biam duritiae vestrae. Daboque vobis coelum
desuper sicut ferrum, & terram aeneam.
* Consumetur incassum labor vester, non
proferet terra germinem, nec arbores poma
D praebunt. * Si ambulaueritis ex aduerso
mihi, nec volueritis audire me, addam pla-
gas vestras in sepeplum propter peccata vestra :
* immitramque in vos bestias agri, quae
consumant vos, & pecora vestra, & pau-
citate cuncta redigant, deserteque fiant vix
vestrae. * Quod si nec sic volueritis recipere
disciplinam, sed ambulaueritis ex aduerso
mihi : * ego quoque contra vos aduersus in-
cedam, & percutiam vos septies propter pec-
cata vestra. * Inducamque super vos gladium
ultorem foderis mei. Cumque confugeritis
in vrbes, mirram pestilentiam in medio ves-
tri, & trademini in manibus hostium, * post-
quam confregero baculum panis vestri : ita
ut decem mulieres in vno clibano coquant
panes, & reddant eos ad pondus : & comede-
tis, & non saturabimini. * Sin autem nec
per haec audieritis me, sed ambulaueritis con-
tra me : * & ego incedam aduersus vos in
furore contrario, & corripiam vos septem
E plagis propter peccata vestra, * ita ut com-
edatis carnes filiorum vestrorum & filiarum
vestrarum, * destruiam excelsa vestra, & si-
mulachra confringam. Cadetis inrer ruinas
dolorum vestrorum, & abominabitur vos
anima mea, * in tantum ut vrbes vestras re-
digam in solitudinem, & deserta faciam San-
ctuaria vestra, nec recipiam vltra odorem sua-

uissimum. * Disperdamque terram vestram,
& stupebunt super ea inimici vestri, cum
habitatores illius fuerint. * vos autem disper-
gam in Gentes, & euaginato post vos gla-
dium, erique terra vestra deserta, & ciuitates
vestrae dirutae. * Tunc placebunt terrae sab-
bara sua cunctis diebus solitudinis suae : quan-
do fueritis * in terra hostili, sabbatizabitis, &
requiescet in sabbatis solitudinis suae, eo quod
non requiescit in sabbatis vestris quando
habitaabatis in ea. * Et qui de vobis reman-
serint, dabo pauorem in cordibus eorum in
regionibus hostium, terrebit eos sonitus foli-
j volantis, & ita fugient quasi gladium : ca-
dent, nullo persequente, * & corruent sin-
guli super fratres suos quasi bella fugien-
tes, nemo vestrum inimicus audebit resi-
stere. * peribitis inter Gentes, & hostilis
vos terra consumet, * Quod si & de iis
aliqui remanserint, tacebunt in iniquitati-
bus suis, in terra inimicorum suorum, &
propter peccata patrum suorum & sua af-
figentur : * donec constentur iniquitates
suas, & maiorum suorum, quibus prauaricati
sunt in me, & ambulauerint ex aduerso mi-
hi. * Ambulabo igitur & ego contra eos, &
inducam illos in terram hostilem, donec erub-
escat incircumcisa mens eorum : tunc ora-
bunt pro impietatibus suis. * Et recordabor
foderis mei, quod pepigi cum Iacob, Isaac,
& Abraham. Terrae quoque memor ero :
* quae cum relicta fuerit ab eis, complacabit
sibi in sabbatis suis, patiens solitudinem pro-
pter illos. Ipsi vero rogabunt pro peccatis suis,
eo quod abiecerint iudicia mea, & leges
meas despexerint. * Et tamen etiam cum ef-
fuerint in terra hostili, non penitus abiici eos,
neque sic desepi ut consumerentur, & irri-
um facerem pactum meum cum eis. Ego
enim sum Dominus Deus eorum, * & recor-
dabor foderis mei pristini, quando eduxi eos
de Terra Aegypti in conspectu Gentium, ut
essem Deus eorum, ego Dominus. Haec sunt
iudicia quae praeccepta & leges, quas dedit
Dominus inter se & filios Israel in monte
Sinaï per manum Moysi.

C A P V T XXVII

*Variarum generum vota, & illorum ac deci-
marum persolutio.*

Locusque est Dominus ad Moysen, di-
cens : * Loquere filiis Israel, & dices ad
eos : Homo qui votum fecerit, & sponde-
rit Deo animam suam, sub aestimatione da-
bit pretium. * Si fuerit masculus à vigesimo
anno vsque ad sexagesimum annum, dabit
quingenta sicles argenti ad mensuram
Sanctuarij : * si mulier triginta. * A quinto
autem anno vsque ad vigesimum, masculus
dabit viginti sicles : femina decem. * Ab vno
mense vsque ad annum quineum, pro mas-
culo dabuntur quinque sicles : pro femina
tres. * Sexagenarius & vltra masculus dabit
quin

† 1. Cor. 6.
2. 14.

† Deut. 28.
2. 19.
Thren. 1.
f. 17.
Malact. 3.
2. 12.

quindecim sicos: femina decem. * Si pau-
per fuerit, & aestimationem reddere non va-
lebit, stabit coram sacerdote: & quantum
ille aestimauerit, & viderit eum posse redde-
re, tantum dabit. * Animal autem quod im-
molaripotest Domino, si quis vouerit, san-
ctum erit, & mutari non poterit, id est, nec
melius malo, nec peius bono, quod si muta-
uerit: & ipsum quod mutatum est, & illud
pro quo mutatum est, consecratum erit Do-
mino. * Animal immundum, quod immo-
lari Domino non potest, si quis vouerit, ad-
ducetur ante sacerdotem. * qui iudicans
verum bonum an malum sit, statuet pretium.
* quod si dare voluerit is qui offert, addet
supra aestimationem quintam partem. * Homo
si vouerit domum suam, & sanctificauerit Do-
mino, considerabit eam sacerdos verum bona
an mala sit, & iuxta pretium, quod ab eo
fuerit constitutum, venundabitur: * sin autem
ille qui vouerat, voluerit redimere eam,
dabit quintam partem aestimationis supra, &
habebit domum. * Quod si agrum posses-
sionis suae vouerit, & consecrauerit Domino:
iuxta mensuram seminis aestimabitur pre-
tium, si triginta modis hordei serietur terra,
quinquaginta siclis venundetur argentei. * Si
statim ab anno incipientis iubilii vouerit
agrum, quanto valere potest, tanto aestima-
bitur. * sin autem post aliquantum temporis:
supputabit sacerdos pecuniam iuxta anno-
rum, qui reliqui sunt, numerum vsque ad
iubileum, & detrahatur ex pretio. * Quod
si voluerit redimere agrum ille qui vouerat,
addet quintam partem aestimatae pecuniae, &
possidebit eum. * Sin autem noluerit redi-
mere, sed alteri cuiuslibet fuerit venundatus,
vera eum qui vouerat redimere non pote-
rit: * quia cum iubilii venerit dies, sancti-

ficatus erit Domino, & possessio consecrata
ad ius pertinet sacerdotum. * Si ager em-
ptus est, & non de possessione maiorum
sanctificatus fuerit Domino, * supputabit
sacerdos iuxta annorum numerum vsque ad
iubileum, pretium: & dabit ille qui vouerat
eum, Domino. * in iubilio autem reuertetur
ad priorem dominum, qui vendiderat
eum, & habuerat in sorte possessionis suae.
* Omnis aestimatio sico sanctuarij pondera-
bitur. † Siclus viginti obolos habet. * Pri-
mogenita, quae ad Dominum pertinent,
nemo sanctificare poterit & vouere: siue
bos, siue ouis fuerit, Domini sunt. * Quod
si immundum est animal, redimet qui obtu-
lit, iuxta aestimationem tuam, & addet
quintam partem pretij, si redimere nolue-
rit, vendetur alteri quantocumque à te fue-
rit aestimatum. * Omne quod Domino con-
secratur, siue homo fuerit, siue animal, siue
ager, non vendetur, nec redimi poterit.
Quidquid semel fuerit consecratum, san-
ctum sanctorum erit Domino. * Et omnis
consecratio, quae offertur ab homine, non
redimetur, sed morte morietur. * Omnes
decimae terrae, siue de frugibus, siue de po-
mis arborum, Domini sunt, & illi sanctifi-
cantur. * Si quis autem voluerit redimere
decimas suas, addet quintam partem earum.
* Omnium decimarum bouis & ouis & cap-
rae, quae sub pastoris virga transiunt, quid-
quid decimum venerit, sanctificabitur Do-
mino. * Non eligenr nec bonum nec ma-
lum, nec altero commutabitur, si quis muta-
uerit: & quod mutatum est, & pro quo mu-
tatum est, sanctificabitur Domino, & non
redimetur. * Haec sunt praecepta, quae man-
dauit Dominus Moysi ad filios Israel in mon-
te Sinai.

† Exod.
30 & 31.
Num. 3.
p. 47.
Ezech. 45.
d. 12.

LIBER NVMERI, HEBRAICE VAIEDABBER.

CAPVT PRIMVM.

*Numeratis duodecim tribuum bellicis viris,
filij Levi ad deferendam tabernaculum insti-
tuntur.*

Oculusque est Domi-
nus ad Moysen in de-
serto Sinai in taberna-
culo fœderis, prima die
mensis secundi, anno
altero egressionis eorum
ex Aegypto, dicens:

† Tollite summam vnueris congregatio-
nis filiorum Israel per cognationes & domos
suas, & nomina singulorum, quidquid sexus
est masculini * à vigesimo anno & supra, 3
omnium virorum fortium ex Israel, & nume-

rabitis eos per turmas suas, tu & Aaron.
4 * Eruntque vobiscum principes tribuum ac
5 domorum in cognationibus suis, * quorum
6 ista sunt nomina: De Ruben, Elisur filius
7 Seder. * de Simeon, Salamiel filius Surisad-
8 dai. * de Iuda, Nahasson filius Aminadab.
9 * de Issachar, Nahanael filius Suar. * de
10 Zabulon, Eliab filius Helon. * Filiorum au-
11 tem Ioseph, de Ephraim, Elisama filius Am-
12 miud. de Manasse, Gamaliel filius Phadassur.
13 * De Benjamin, Abidan filius Gedeonis.
14 * de Dan, Ahiezer filius Amisaddai. * de
15 Aser, Phegiel filius Ochrana. * de Gad, Elia-
16 saph filius Ducl. * de Nephthali, Ahira filius
17 Enan. * Hi nobilissimi principes multitudi-
nis per tribus & cognationes suas, & capita
exercitus Israel: * quos tulerunt Moyses
&

† Exod.
30 & 31.

& Aaron cum omni vulgi multitudine: * & congregauerunt primo die mensis secundi, recensentes eos per cognationes, & domos, ac familias, & capita, & nomina singulorum à vigesimo anno & supra, * sicut præceperat Dominus Moysi. Numeratique sunt in deserto Sinai. * De Ruben primogenito Israël per generationes & familias ac domos suas, & nomina capium singulorum, omne quod sexus est masculini à vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quadraginta sex millia quingenti. * De filiis Simcon per generationes ac familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina & capita singulorum, omne quod sexus est masculini à vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quinquaginta nouem millia trecenti. * De filiis Gad per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à viginti annis & supra, omnes qui ad bella procederent, * quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * De filiis Iuda per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum à vigesimo anno & supra omnes qui poterant ad bella procedere, * recensiti sunt septuaginta quatuor millia sexcenti. * De filiis Issachar, per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui ad bella procederent, * recensiti sunt quinquaginta quatuor millia quadringenti. * De filiis Zabulon per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta septem millia quadringenti. * De filiis Ioseph, filiorum Ephraim per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta millia quingenti. * Porro filiorum Manasse per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à viginti annis & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta duo millia ducenti. * De filiis Benjamin per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta quinque millia quadringenti. * De filiis Dan per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * sexaginta duo millia septingenti. * De filiis Aser per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta mil-

lia & mille quingenti. * De filiis Nephthali per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum à vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta tria millia quadringenti. * Hi sunt, quos numerauerunt Moyses & Aaron, & duodecim principes Israël, singulos per domos cognationum suarum. * Fueruntque omnis numerus filiorum Israël per domos & familias suas à vigesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, * sexcenta tria millia virorum quingenti quinquaginta. * Leuite autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tribum Leui noli numerare, neque ponas summam eorum cum filiis Israël: * sed constitue eos super tabernaculum testimonij & cuncta vasa eius, & quidquid ad ceremonias pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum & omnia vasa eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. * Cum proficiscendum fuerit, deponent Leuite tabernaculum: cum castrametandum erigent, quisquis externorum accesserit, occidetur. * Metabuntur autem castra filij Israël vnusquisque per turmas & cuneos & arque exercitum suum. * Porro Leuite per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israël, & excubabunt in custodiis tabernaculi testimonij. * Fecerunt ergo filij Israël iuxta omnia que præceperat Dominus Moysi.

CAPVT II.

Qua tribus ad quamvis mundi plagam ordinantur, recensiti familiarum principibus.

Locusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Singuli per turmas, signa, arque vexilla, & domos cognationum suarum, castrametabuntur filij Israël, per gyrum tabernaculi fœderis. * Ad Orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus filique principes filiorum eius Nahasson filius Aminadab, * & omnis de stirpe eius summa pugnantium, septuaginta quatuor millia sexcenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Issachar, quorum principes fuit Nathanaël filius Suar. * & omnis numerus pugnatorem eius, quinquaginta quatuor millia quadringenti. * In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. * Omnis de stirpe eius exercitus pugnatorem, quinquaginta septem millia quadringenti. * Vniuersi qui in castris Iudee annuerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: & per turmas suas primi egrediuntur. * In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur: * & cunctus exercitus pugnatorem eius qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. * Iuxta cum

eum castrametati sunt de tribu Simeon: quorum princeps fuit Salamiel filius Surifaddai. * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quinquaginta nouem millia trecenti. * In tribu Gad princeps fuit Eliafaph filius Duel. * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscuntur. * Leuabunt autem tabernaculum testimonij per officia Leuitarum & turmas conum, quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca & ordines suos proficiscuntur. * Ad occidentalem plagam onit castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. * cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. * Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. * cunctusque exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, triginta duo millia ducenti. * In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui recensiti sunt, triginta quinque millia quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum per turmas suas: tertijs proficiscuntur. * Ad Aquilonis partem castrametati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammifaddai. * cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, sexaginta duo millia septingenti. * Iuxta eum fixere tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran. * cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta millia & mille quingenti. * De tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. * cunctus exercitus pugnatorum eius, quinquaginta tria millia quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt centum quinquaginta septem millia sexcenti: & nouissimi proficiscuntur. * Hic numerus filiorum Israel, per domos cognationum suarum & turmas diuisi exercitus, sexcenta tria millia quingenti quinquaginta. * Leuite autem non sunt numerati inter filios Israel: sic enim praeceperat Dominus Moyse. * Feceruntque filij Israel iuxta omnia quae mandauerat Dominus. Castrametati sunt per turmas suas, & profecti per familias ac domos patrum suorum.

CAPVT III.

Leuita in tabernaculi ministerium assumpti numerantur, cum suis principibus ac ministerijs, & loco primogenitorum Israel suscipiuntur, reliqua primogenita numerum Leuitarum excedentia pretio redimuntur.

HÆ sunt generationes Aaron & Moyse, in die qua locutus est Dominus ad A-

2 Moysen in monte Sinai. * † Et hæc nomina filiorum Aaron: primogenitus eius Nadab, 3 deinde Abiu & Eleazar, & Ithamar. * Hæc nomina filiorum Aaron sacerdotum qui vincti sunt, & quorum repletæ & consecratæ manus ut sacerdotio fungerentur. * † Mortui sunt enim Nadab & Abiu, cum offerrent ignem alienum in conspectu Domini in deserto Sinai, absque liberis: functique sunt sacerdotio Eleazar & Ithamar coram Aaron 4 pare suo. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Applica tribum Leui, & fac stare in conspectu Aaron sacerdotis ut ministrent ei, & excubeant, * & obseruent quidquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonij, * & custodiant vasa tabernaculi, seruientes in ministerio eius. 5 * Dabique dono Leuitas * Aaron & filiis eius, quibus traditi sunt à filiis Israel. Aaron autem & filios eius constitues super cultum sacerdotij. Externus, qui ad ministrandum 6 accesserit morietur. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Ego tuli Leuitas à filiis Israel pro omni primogenito, qui aperit vuluam in filiis Israel, eruntque 7 Leuitæ mei. * † Meum est enim omne primogenitum: ex quo percussi primogenitos in Terra Ægypti: sanctificauit mihi quidquid primum nascitur in Israel ab homine vsque 8 ad pecus, mei sunt: ego Dominus. * Locutusque est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens: * Numera filios Leui per domos patrum suorum & familias, omnem masculum ab vno mense & supra. * Numerauit Moyses, ut praeceperat Dominus, 9 & inuenti sunt filij Leui per nomina sua, Gerson & Caath & Merari. * Filij Gerson: Lebni & Semei. * Filij Caath: 10 Amram & Iesaa, Hebron & Oziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. * De Gerson fuere familiæ duæ, Lebnicæ, & Semeiticæ: 11 quarum numerus est populus sexus masculini ab vno mense & supra, septem millia quingenti. * Hi post tabernaculum metabuntur ad Occidentem, * sub principe Eliasaph filio Lael. * Et habebunt excubias in tabernaculo fœderis, * ipsum tabernaculum & operimentum eius, tentorium quod trahitur ante fores tecti fœderis, & cortinas atrij: teotorum quoque quod appenditur in introitu atrij tabernaculi, & quidquid ad ritum altaris pertinet, funes tabernaculi & omnia utensilia eius. * Cognatio Caath habebit populos Amramitas & Iesiaritas & Hebronitas & Ozielitas. Hæ sunt familiæ Caathitarum recensitæ per nomina sua: * omnes generis masculini ab vno mense & supra, octo millia sexcenti habebunt excubias Sanctuarij, * & castra metabuntur ad meridiānam plagam. * Princepsque eorum erit Elisaphan filius Oziel: 12 & custodient arcam, mensamque & candelabrum, altaria & vasa Sanctuarij, in qui

† Exod. 12. 13.

† Exod. 12. 13. 17. 24. 26.

† Exod. 13. 2. 14. 16.

† Exod. 6. 16.

quibus ministratur, & velum, cunctamque
huiusmodi suppellectilem. * Princeps autem
32 principum Levitarum Eleazar filius
Aaron sacerdotis, erit super excubitores cu-
33 stodie Sanctuarij. * At verò de Merari erunt
populi Moholite & Musite recensiti per no-
34 mina sua: * omnes generis masculini ab
vno mense & supra, sex millia ducenti.
* Princeps eorum Suriel filius Abihaiel: in
35 plaga septentrionali castrametabuntur. * E-
36 runt sub custodia eorum tabule tabernaculi
& vestes, & columnæ ac bases earum, & om-
nia quæ ad cultum huiusmodi pertinent:
* columnæque atriij per circuitum cum ba-
37 sibus suis, & passilli cum funibus. * Castra-
38 metabuntur ante tabernaculum federis, id
F est ad orientalem plagam, Moyses & Aaron
cum filiis suis, habentes custodiam Sanctua-
rij in medio filiorum Israël. quisquis alienus
accesserit, morietur. * Omnes Leuitæ, quos
39 numeraverunt Moyses & Aaron iuxta præ-
ceptum Domini per familias suas in gene-
re masculino à mense vno & supra, fuerunt
viginti duo millia. * Et ait Dominus ad Moy-
40 sen: Numeram primogenitos sexus masculi-
ni de filiis Israël ab vno mense & supra, &
habebis summam eorum. * Tollisque Leui-
41 tas mihi pro omni primogenito filiorum
Israël, ego sum Dominus: & pecora eorum
pro vniuersis primogenitis pecorum filio-
rum Israël. * Recensuit Moyses, sicut præ-
42 ceperat Dominus, primogenitos filiorum
Israël. * & fuerunt masculi per nomina sua,
43 à mense vno & supra, viginti duo millia
G ducenti septuaginta tres. * Locutusque est
44 Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Le-
45 uitas pro primogenitis filiorum Israël, &
pecora Levitarum pro pecoribus eorum,
& ceruicæ Leuitæ mei, ego sum Dominus.
* In pretio autem ducentorum septuaginta
46 trium, qui excedunt numerum Levitarum
de primogenitis filiorum Israël, * accipies
47 quinq;ue siclos per singula capita ad men-
suram Sanctuarij. Siclus habet viginti obolos.
* Dabisque pecuniam Aaron & filiis eius,
48 pretium eorum qui supra sunt. * Tulit igitur
49 Moyses pecuniam eorum qui fuerant
amplius, & quos redemerant à Leuitis * pro
50 primogenitis filiorum Israël, mille trecentor-
um sexaginta quinq;ue siclorum iuxta
pondus Sanctuarij, * & dedit eam Aaron
51 & filiis eius iuxta verbum quod præceperat
sibi Dominus.

CAPVT IV.

*Ritus officia Levitarum iuxta cuiusque fami-
liam distribuuntur.*

Locutusque est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Tolle summam filio-
rum Caath de medio Levitarum per domos A
& familias suas, * à trigésimo anno & su-
3 pra, vsque ad quinquagesimum annum, om-
nium qui ingrediuntur vt stent & ministrent

4 in tabernaculo federis. * Hic est cultus fi-
liorum Caath: Tabernaculum federis, &
5 Sanctum sanctorum * ingrediuntur Aaron
& filij eius, quando mouenda sunt castra,
& deponent velum quod pendet ante fores,
6 inuoluentque eo arcam testimonij, & ope-
rient rursum velamine ianthinarum pel-
lium, extendentque desuper pallium torum
7 hyacinthinum, & inducent vestes. * Men-
sam quoque propositionis inuoluent hya-
cinthino pallio, & ponent cum ea thuribula
& mortariola, cyathos & crateras ad liba
8 fundenda: panes semper in ea erunt: * ex-
tendentque desuper pallium coccineum,
quod rursum operient velamento ianthina-
9 rum pellium, & inducent vestes. * Surment
& pallium hyacinthinum quo operient can-
delabrum cum lucernis & forcipibus suis &
emundatoriis & cunctis vasis olei, quæ ad con-
cinnandas lucernas necessaria sunt: * & super
10 omnia ponent operimentum ianthinarum
pellium, & inducent vestes. * Nec non &
B altare aureum inuoluent hyacinthino vesti-
mento, & extendent desuper operimen-
tum ianthinarum pellium, inducentque ve-
11 stes. * Omnia vasa, quibus ministratur in
Sanctuario, inuoluent hyacinthino pallio, &
extendent desuper operimentum ianthina-
12 rum pellium, inducentque vestes. * Sed &
altare mundabunt cinere, & inuoluent illud
13 purpureo vestimento, * ponentque cum eo
omnia vasa, quibus in ministerio eius vtun-
tur, id est ignium receptacula, fuscinas ac
tridentes, vincinos & bazilla. Cuncta vasa al-
taris operient simul velamine ianthinarum
14 pellium, & inducent vestes. * Cumque in-
uoluerint Aaron & filij eius Sanctuarium &
omnia vasa eius in commotione castrorum,
tunc intrabunt † filij Caath vt ponent in-
uoluta: & non tangent vasa Sanctuarij, ne
† 1. 7. 10. moriantur. Ista sunt onera filiorum Caath
† 1. 6. 12.

16 in tabernaculo federis: * super quos erit
Eleazar filius Aaron sacerdotis, ad cuius cu-
ram pertinet oleum ad concinnandas lucer-
nas, & compositionis incensum, & sacri-
ficium, quod semper offertur, & oleum vn-
ctionis, & quidquid ad cultum tabernaculi
pertinet, omniumque vasorum, quæ in San-
17 ctuario sunt. * Locutusque est Dominus ad
18 Moysen & Aaron, dicens: * Nolite perdere
19 populum Caath de medio Levitarum: * sed
hoc facite eis, vt viuant, & non moriantur, si
tegerint Sancta sanctorum. Aaron & filij
eius intrabunt, ipsique disponent opera sin-
gulorum, & diuident quid portare quis de-
20 beat. * Alij nulla curiositate videant quæ sunt
in Sanctuario priusquam inuoluantur, alioquin
21 morientur. * Locutusque est Dominus ad
22 Moysen, dicens: * Tolle summam etiam filiorum
Gerfon per domos ac familias & cognationes
23 suas, * à triginta annis & supra, vsque ad an-
nos quinquaginta. Numeram omnes qui ingre-
diuntur & ministrant in tabernaculo federis.

H

* Hoc

* Hoc est officium familie Gersonitarum, 14
 * vt portent cortinas tabernaculi & tectum 15
 fcederis operimentum aliud, & super omnia
 velamen ianchinum tenenturque quod
 pendet in introitu tabernaculi fcederis, * cor- 16
 tinas atrij, & velum in introitu quod est ante
 tabernaculum. Omnia que ad altare perti-
 nent, funiculos, & vasa ministerij, * iubente 17
 Aaron & filiis eius, portabunt filij Gerson
 & scient singuli cui debeant oneri mancipari. * Hic est cultus familie Gersonitarum 18
 in tabernaculo fcederis, eruntque sub maou
 Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Filios quo- 19
 que Merari per familias & domos patrum
 suorum recensetis, * à triginta annis & su- 20
 pra, vsque ad annos quinquaginta, omnes
 qui ingrediuntur ad officium ministerij sui
 & cultum fcederis testimonij. * Hæc sunt 21
 onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi
 & vestes eius, columnas ac bases earum,
 * columnas quoque atrij per circuitum cum 22
 basibus & paxillis & funibus suis. Omnia vasa
 & suppellectilem ad numerum accipient,
 sicque portabunt. * Hoc est officium fami- 23
 lie Meraritarum & ministerium in taber-
 naculo fcederis: eruntque sub manu Ithamar
 filij Aaron sacerdotis. * Recensuerunt 24
 igitur Moyse & Aaron & principes synago-
 gæ filios Caath per cognationes & domos
 patrum suorum, * à triginta annis & supra, 25
 vsque ad annum quinquagesimum, omnes
 qui ingrediuntur ad ministerium taberna-
 culi fcederis: & inuenti sunt duo millia sep- 26
 tingenti quinquaginta. * Hic est numerus
 populi Caath qui intrant tabernaculum fce-
 deris: hos numeravit Moyse & Aaron iuxta
 sermonem Domini per manum Moyse. 27
 * Numerati sunt & filij Gerson per cognationes
 & domos patrum suorum, * à triginta 28
 annis & supra, vsque ad quinquagesimum
 annum, omnes qui ingrediuntur vt ministrent
 in tabernaculo fcederis: & inuenti 29
 sunt duo millia sexcenti triginta. * Hic est
 populus Gersonitarum, quos numerauerunt
 Moyse & Aaron iuxta verbum Domini. 30
 * Numerati sunt & filij Merari per cognationes
 & domos patrum suorum, * à triginta 31
 annis & supra, vsque ad annum quinquagesimum,
 omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus
 tabernaculi fcederis: * & inuenti sunt tria
 millia ducenti. * hic est numerus filiorum
 Merari, quos recensuerunt Moyse & Aaron
 iuxta imperium Domini per manum Moyse. 32
 * Omnes qui recensiti sunt de Leuitis, & quos
 recenseri fecit ad nomen Moyse, & Aaron, & principes
 Israël, per cognationes & domos patrum
 suorum, * à triginta annis & supra, vsque 33
 ad annum quinquagesimum, ingredientes
 ad ministerium tabernaculi, & onera portanda,
 * fuerunt simul octo millia quingenti octoginta. 34
 * Iuxta verbum Domini recensuit eos Moyse, vnumquemque iuxta

officium & onera sua, sicut præceperat ei Dominus.

CAPVT V.

Qui immundi extra castra arrendi: satisfactio transgressionis per negligentiam: de primitiis ac oblationibus, & lege zelotypæ.

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysem, di-
 2 cens: * Præcipe filiis Israël, vt eijciant
 A de castris omnem leprosum, & qui semine
 3 fluit, pollutusque est super mortuo: * tam
 masculum quàm feminam eiecite de castris,
 ne contaminent ea cum habitauerim vobiscum.
 4 * Feceruntque ita filij Israël, & eiecerunt
 eos extra castra, sicut locus erat Dominus
 5 minus Moyse. * Locutusque est Dominus
 6 ad Moysem, dicens: * Loquere ad filios Israël:
 Vit, siue mulier, cum fecerint ex omnibus
 peccatis, quæ solent hominibus accidere,
 & per negligentiam transgressi fuerint
 mandatum Domini, æque deliquerint,
 7 * confitebuntur peccatum suum, & reddent
 ipsum caput, quamtamque partem desuper,
 8 ei in quem peccauerint. * Sin autem non
 fuerit qui recipiat, dabunt Domino, & erit
 sacerdotis, excepto ariete, qui offeratur
 9 pro expiatione, vt sit placabilis hostia. * Omnes
 quoque primitiæ, quas offerunt filij Israël,
 10 ad sacerdotem pertinent: * & quid-
 B quid in Sanctuarium offeratur à singulis, &
 11 traditur manibus sacerdotis, ipsius erit. * Locutusque
 est Dominus ad Moysem, dicens:
 12 * Loquere ad filios Israël, & dices ad eos:
 Vit cuius vxor trauerit, matrumque con-
 13 temneos * dormierit cum altero viro, & hoc
 maritus deprehendere non quierit, sed latet
 adulterium, & testibus argui non potest,
 14 quia non est inuenta in supro: * si spiritus
 zelotypiæ concitauerit virum contra
 15 vxorem suam, quæ vel polluta est, vel falsa
 suspitione appetitur, * adducet eam ad sacerdotem,
 & offeret oblationem pro illa, decimam
 partem fari farinæ hordeaceæ, non fundet
 super eam oleum, nec imponet thus: quia
 sacrificium zelotypiæ est, & oblatio inuestigans
 adulterium. * Offeret igitur eam sacerdos,
 & statuet coram Domino. 16
 17 * Assumetque aquam sanctam in vase fictili,
 C & pauxillum terre de pavimento tabernaculi
 18 li mittet in eam. * Cumque steterit mulier
 in conspectu Domini, discooperiet caput
 eius, & ponet super manus illius sacrificium
 recordationis, & oblationem zelotypiæ:
 ipse autem tenebit aquas amarissimas, in
 quibus cum execratione maledicta congesti-
 19 gessit. * adiurabique eam, & dicit: Si non
 dormiuit vit alienus tecum, & si non polluta
 es deserto mariti thoro, non te nocebunt
 aque istæ amarissimæ, in quas maledicta con-
 20 gessi. * Sin autem declinasti à viro tuo, atque
 polluta es, & concubisti cum altero viro:
 21 * his maledictionibus subiacebis: Det te Dominus
 in maledictionem, exemplumque cum

cunctorum in populo suo : putrescere faciat femur tuum, & tumens venter tuus distum-
 patur. * ingrediantur aque maledictæ in ven-
 trem tuum, & vtero tumescens putrescat femur. Et respondebis mulier, Amen, amen.
 * Scribetque sacerdos in libello ista maledi-
 cta, & delebit ea aquis amarissimis, in quas
 maledicta congesta, * & dabit ei bibere.
 Quas cum exhauserit, * tollet sacerdos de
 manu eius sacrificium zeolotypie, & eleuabit
 illud coram Domino, imponentque illud su-
 per altare : ita dumtaxat vt prius * pugil-
 lum sacrificij tollat de eo quod offertur, &
 incendat super altare : & sic potum det mu-
 lieri aquas amarissimas. * Quas cum biberit,
 si polluta est, & contempeo viro adulterij
 rea, pertransibunt cum aque maledictionis,
 & inflato ventre computrescet femur : erit-
 que mulier in maledictionem, & in exem-
 plum omni populo. * Quod si polluta non
 fuerit, erit innoxia, & faciet liberos. * Ista
 est lex zeolotypie. Si declinauerit mulier à vi-
 ro suo, & si polluta fuerit, * maritusque ze-
 lotypie spiritu concitatus adduxerit eam in
 conspectu Domini, & fecerit ei sacerdos iux-
 ta omnia quæ scripta sunt : * maritus abs-
 que culpa erit, & illa recipiet iniquitatem
 suam.

C A P V T V I.

*Nazaræorum consecratio & oblatio; quibusque
 verbis sacerdotes populo benedicerent.*

Locutusque est Dominus ad Moysen, ¹
 dicens : * Loquere ad filios Israël, & di-
 ces ad eos : Vir, siue mulier, cum fecerint A
 votum vt sanctificentur, & se voluerint Do-
 mino consecrare : * à vino, & omni quod
 inebriare potest, abstinerebunt. Acetum ex
 vino, & ex qualibet alia portione, & quid-
 quid de vua exprimitur, non bibent : vvas re-
 centes siccasque non comedent * cunctis
 diebus quibus ex voto Domino consecran-
 tur : quidquid ex vinea esse potest, ab vva
 passa vsque ad acinum non comedent. * Om-
 ni tempore separationis suæ † nouacula non
 transibit per caput eius, vsque ad comple-
 tum diem quo Domino consecratur. Sanctus
 erit, crescente cæsarie capitis eius. * Omni
 tempore consecrationis suæ super mortuum B
 non ingredietur, * nec super patris quidem
 & matris & fratris fororisque huius con-
 taminabitur, quia consecratio Dei sui super
 caput eius est. * Omnibus diebus separatio-
 nis suæ sanctus erit Domino. * Sin autem
 mortuus fuerit subito quispiam coram eo,
 polluetur caput consecrationis eius : quod
 rader illico in eadem die purgationis suæ,
 & rursum sepeima. * in octaua autem die
 offeret duos turtures, vel duos pullos co-
 lumbæ sacerdoti in introitu fœderis testimo-
 nij. * facietque sacerdos vnum pro pecca-
 to, & alterum in holocaustum, & deprecabi-
 tur pro eo, quia peccauit super mortuum :

12 sanctificabique caput eius in die illo : * &
 consecrabit Domino dies separationis il-
 lius, offerens agnum anniculum pro peccato :
 ita tamen vt dies priores irriti fiant, quo-
 13 niam polluta est sanctificatio eius. * Ista est
 14 lex consecrationis. Cum dies, quos ex voto
 decreuerat, complebuntur : adducet eum ad
 15 ostium tabernaculi fœderis, * & offeret obla-
 tionem eius Domino, agnum anniculum im-
 maculatum in holocaustum, & ouem annicu-
 lam immaculatam pro peccato, & arietem
 16 immaculatam, hostiam pacificam, * cani-
 strum quoque panum azymorum qui con-
 spersi sint oleo, & lagana absque fermento
 17 vncta oleo, ac libamina singulorum : * quæ
 offeret sacerdos coram Domino, & faciet
 tam pro peccato, quam in holocaustum.
 18 * Arietem vero immolabit hostiam paci-
 ficam Domino, offerens simul canistrum azy-
 morum, & libamenta quæ ex more debentur.
 19 * † Tunc radetur Nazareus ante ostium ta-
 bernaculi fœderis cæsarie consecrationis suæ :
 tolletque capillos eius, & punit super ignem,
 20 qui est suppositus sacrificio pacificorum. * Et
 amum coctum arietis, totamque absque fer-
 21 mento vnam de canistro, & laganum azy-
 mum vnum, & tradet in manus nazarei, post-
 22 quam rasum fuerit caput eius. * Suseptaque
 rursum ab eo, eleuabit in conspectu Domi-
 ni : & sanctificata sacerdotis erunt, sicut pe-
 chusculum, quod separari iustum est, & femur.
 post hæc potest bibere nazareus vinum.
 23 * Ista est lex nazarei, cum voluerit oblatio-
 nem suam Domino tempore consecrationis
 suæ, exceptis his quæ inuenerit manus eius,
 iuxta quod mente deuouerat, ita faciet ad
 24 perfectionem sanctificationis suæ. * Locu-
 tusque est Dominus ad Moysen, dicens :
 25 * Loquere Aaron & filiis eius : Sic benedi-
 cetis filiis Israël, & dicetis eis : * † Benedi-
 cat tibi Dominus, & custodiat te. * Osten-
 dat Dominus faciem suam tibi, & misere-
 26 tur tui. * Conuertat Dominus vultum suum
 27 ad te, & det tibi pacem. * Inuocabuntque
 nomen meum super filios Israël, & ego be-
 nedicam eis.

C A P V T V I I.

*Oblationes principum duodecim tribuum in de-
 dicationem tabernaculi & altaris : loquitur Domi-
 nus Moysi de propitiatorio.*

1 F Actum † est autem in die qua compleuit † 2. ad.
 A Moyses tabernaculum, & erexit illud : 40. b 14.
 vniuerque & sanctificauit cum omnibus vasis
 2 suis, altare similiter & omnia vasa eius. * Ob-
 tulerunt principes Israël & capita familia-
 rum, qui erant per singulas tribus, præscel-
 3 que eorum qui numerati fuerant, mune-
 ra coram Domino, sex plaustra recta cum
 duodecim bobus. Vnum plaustrum obule-
 4 re duo duces, & vnum bouem singuli ob-
 5 tuleruntque ea in conspectu tabernaculi.
 * Ait autem Dominus ad Moysen : * suscipe

ab eis ut seruiant in ministerio tabernaculi,
 & trades ea Leuitis iuxta ordinem ministerij sui. * Itaque cum suscepisset Moyses plaustro & boues, tradidit eos Leuitis. * Duo 6
 plaustro & quatuor boues dedit filijs Gerson, iuxta id quod habebant necessarium. * quatuor 8
 alia plaustro & octo boues dedit filiis Merari, secundum officia & cultum suum, sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * filiis autem Caath non dedit plaustro & 9
 boxes: quia in Sanctuario seruiunt, & onera propriis portant humeris. * Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua vinctum est, oblationem suam ante altare: * Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli 11
 duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. * Primo die obtulit oblationem suam Naasson filius Aminadab de tribu Juda: * fueruntque in ea, acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclorum, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum ex decem siclis auris plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in sacrificio 16
 pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Nahasson filij Aminadab. * Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar, * acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum habens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in sacrificio 21
 pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Nathanael filij Suar. * Tertio die princeps filiorum Zabulon, Eliab filius Helon, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Eliab filij Helon. * Die quarto princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum 31

appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Elisur filij Sedeur. * Die quinto princeps filiorum Simeon, Salamiel filius Surifaddai, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Salamiel filij Surifaddai. * Die sexto princeps filiorum Gad, Elisaph filius Duel, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Elisaph filij Duel. * Die septimo princeps filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Elisama filij Ammiud. * Die octauo princeps filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadasur, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque plenum similia conspersa oleo in sacrificium: * mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: * bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum: * hircumque pro peccato: * & in hostias pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque, hæc fuit oblatio Gamaliel filij Phadasur. * Die nono princeps filiorum Benjamin, Abidan filius Gedeonis, * obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad

ad pondus Sanctuarij, verumque plenum simi-
 la confersa oleo in sacrificium: * & mor- 61
 tuiolum aureum appendens decem sicos, 62
 plenum incenso: * bouem de armento, & 63
 arietem, & agnum anniculum in holocau-
 stum: * hircumque pro peccato: * & in 64
 hostias pacificorum boues duos, arietes 65
 quinque, hircos quinque, agnos annicu-
 los quinque. hæc fuit oblatio Abidan filij
 Gedeonis. * Die decimo princeps filiorum 66
 Dan, Ahiezer filius Ammisaddai, * obulit 67
 acetabulum argenteum appendens centum
 triginta sicos, phialam argenteam habentem
 septuaginta sicos, ad pondus Sanctuarij, verum-
 que plenum simila confersa oleo in sacri-
 ficiu: * mortuiolum aureum appendens 68
 decem sicos, plenum incenso: * bouem de ar- 69
 mento, & arietem, & agnum anniculum in
 holocaustum: * hircumque pro peccato: 70
 * & in hostias pacificorum boues duos, arietes 71
 quinque, hircos quinque, agnos anniculos
 quinque. hæc fuit oblatio Ahiezer filij Am-
 misaddai. * Die vndecimo princeps filiorum 72
 Aser, Phegiel filius Ochran, * obulit ace- 73
 tabulum argenteum appendens centum tri-
 ginta sicos, phialam argenteam habentem
 septuaginta sicos, ad pondus Sanctuarij,
 verumque plenum simila confersa oleo in
 sacrificium: * mortuiolum aureum, appen- 74
 dens decem sicos, plenum incenso: * bouem 75
 de armento, & arietem, & agnum annicu-
 lum in holocaustum: * hircumque pro pecca- 76
 to: * & in hostias pacificorum boues duos, arie- 77
 tes quinque, hircos quinque, agnos anniculos
 quinque. hæc fuit oblatio Phegiel filij Ochran.
 * Die duodecimo princeps filiorum Neph- 78
 thali, Ahira filius Enan, * obulit acetabu- 79
 lum argenteum appendens centum triginta
 sicos, phialam argenteam habentem septua-
 ginta sicos, ad pondus Sanctuarij, verum-
 que plenum simila oleo confersa in sacri- 80
 ficiu: * mortuiolum aureum appendens
 decem sicos, plenum incenso: * bouem de 81
 armento, & arietem, & agnum anniculum
 in holocaustum: * hircumque pro peccato: 82
 * & in hostias pacificorum boues duos, arie- 83
 tes quinque, hircos quinque, agnos anniculos
 quinque. hæc fuit oblatio Ahira filij Enan. * 84
 Hæc in dedicatione altaris oblata sunt à
 principibus Israel, in die qua consecratum est
 acetabula argentea duodecim: phialæ argen-
 teæ duodecim: mortuola aurea duodecim:
 * ita ut centum triginta sicos argenti habe- 85
 ret vnum acetabulum, & septuaginta sicos
 haberet vna phiala: id est, in commune
 vasorum omnium ex argenteo sici duo mil-
 lia quadringenti, pondere Sanctuarij. * mor- 86
 tuola aurea duodecim plena incenso, den-
 os sicos appendentia pondere Sanctuarij:
 id est, simul auri sici centum viginti: * 87
 boues de armento in holocaustum duode-
 cim, arietes duodecim, agni anniculi duo-
 decim, & libamenta eorum: hirci duode-

88 cim pro peccato. * In hostias pacificorum,
 boues viginti quatuor, arietes sexaginta, hir-
 ci sexaginta, agni anniculi sexaginta. Hæc
 oblata sunt in dedicatione altaris, quando
 89 vñdum est. * Cumque ingrederetur Moyses
 tabernaculum fœderis, vt consuleret oraculi,
 audiebat vocem loquentis ad se de propitiato-
 rio quod erat super arcam testimonij inter
 duos Cherubim, vnde & loquebatur ei.

CAPVT VIII.

*Candelabri & lucernarum situs ac forma:
 atque & consecratio Lenitum.*

1 **L**ocutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens: * Loquere Aaron, & dices ad eum:
 2 Cum posueris septem lucernas, candelabium
 in australi parte erigatur. Hoc igitur præcipe
 vt lucernæ contra boream e regione respi-
 ciant ad mensam panum propositionis, con-
 tra eam pariem, quam candelabrum respicit,
 3 lucere debebunt. * Tunc ait Aaron, & impos-
 uit lucernas super candelabrum, vt præce-
 4 perat Dominus Moysi. * Hæc autem erat fa-
 ctura candelabri, ex auro ductili, tam mediis
 stipes, quam cuncta quæ ex vtroque calamo-
 rum latere nascebantur: iuxta exemplum
 quod ostendit Dominus Moysi, ita operatus
 5 est candelabrum. * Et locutus est Dominus
 6 ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas de me-
 dio filiorum Israel, & purificabis eos: * iuxta
 7 hunc ritum: Aspergantur aqua lustrationis,
 8 & radant omnes pilos carnis suæ. Cumque
 lauerint vestimenta sua, & mundati fuerint,
 9 * tollent bouem de armentis, & libamenta
 eius similia oleo confersam: bouem autem
 alterum de armento tu accipies pro peccato:
 10 * & applicabis Leuitas coram tabernaculo fœ-
 deris, conuocato omni multitudine filiorum
 11 Israel. * Cumque Leuitæ fuerint coram Do-
 mino ponent filij Israel manus suas super eos.
 12 * & offeret Aaron Leuitas, munus in consp-
 13 ectu Domini à filiis Israel, vt seruiant in
 ministerio eius. * Leuitæ quoque ponent
 manus suas super capita bovis, è quibus
 vnum facies pro peccato, & alterum in holo-
 caustum Domini, vt depreceris pro eis. *
 14 **C** Statuesque Leuitas in conspectu Aaron & fi-
 liorum eius, & consecrabis oblatos Domino,
 15 * ac separabis de medio filiorum Israel, vt sint
 mei. * & postea ingredientur tabernaculum
 fœderis vt seruiant mihi. Sicque purificabis
 & consecrabis eos in oblationem Domini:
 quoniam dono donati sunt mihi à filiis Israel.
 16 * † Pro primogenitis quæ aperiunt omnem
 17 vuluam in Israel, accipies eos. * Mea sunt enim
 omnia primogenita filiorum Israel, tam ex
 hominibus quam ex iumentis. Ex die quo
 pereussi omne primogenitum in Terra Ægy-
 18 pti, sanctificauit eos mihi: * & tunc Leuitas
 19 pro cunctis primogenitis filiorum Israel: *
 tradidique eos dono Aaron & filiis eius de
 medio populi, vt seruiant mihi pro Israel in
 tabernaculo fœderis, & orent pro eis, ne sit

† Exod. 13.

n. 2.

sup. 1 & 13.

Luc. 2. 34.

in populo plaga, si ausi fuerint accedere ad Sanctuarium. * Feceruntque Moyſes & Aaron & omnis multitudo filiorum Iſrael ſuper D
Leuitis quæ præceperat Dominus Moyſi :
* purificatiſque ſunt, & lauerunt veſtimenta
ſua. Eleuauitque eos Aaron in conſpectu Domini, & orauit pro eis, * vt purificati ingrederentur ad officia ſua in tabernaculum frederis coram Aaron & filiis eius. Sicut præceperat Dominus Moyſi de Leuitis, ita factum eſt. * Locutusque eſt Dominus ad Moyſen,
dicens : * Hæc eſt lex Leuitarum, A viginti
quinque annis & ſupra, ingredientur vt miniſtrent in tabernaculo federis. * Cuique
quingageſimum annum ætatis impleuerint, ſeruire ceſſabunt : * eruntque miniſtri fratrum ſuorum in tabernaculo federis, vt cuſtodiant quæ ſibi fuerint commendata, opera autem ipſa non faciant. Sic diſpones Leuitis in cuſtodij ſuis.

CAPVT IX.

Quo tempore debeat mundi Phaſe celebrare, & quo immundi : nubes tabernaculum operiens ducit exercitum.

Locutus eſt Dominus ad Moyſen in deſerto ſinai, anno ſecundo poſt quam A
egreſſi ſunt de Terra Ægypti, menſe primo,
dicens : * ¶ Iaciant filij Iſrael Phaſe in tempore ſuo : * quartadecima die menſis huius
ad veſperam, iuxta omnes ceremonias & iuſtificationes eius. * Præcepitque Moyſes filiis Iſrael vt facerent Phaſe. * Qui fecerunt tempore ſuo : quartadecima die menſis ad veſperam, in monte ſinai. Iuxta omnia quæ mandauerat Dominus Muſſi, fecerunt filij Iſrael.
* Ecce autem quidam immundi ſuper anima
hominis, qui non poterant facere Phaſe in die illo, accedentes ad Moyſen & Aarō, dixerunt eis : Immundi ſumus ſuper anima hominis. quare fraudamur vt non valeamus oblationem offerre Dño in tempore ſuo inter filios Iſrael. * Quibus reſpondit Moyſes : Scite vt conſulam quid præcipiat Dominus de vobis.
* Locutusque eſt Dñs ad Moyſen, dicens : * Loqueretur filijs Iſrael : Homo qui fuerit immundus ſuper anima, ſive in via procul in gente veſtra, faciat Phaſe Domino * in menſe ſecundo, quartadecima die menſis ad veſperam : cum azyms & lactucis agreſtibus comedent illud : * non relinquent ex eo quidpiam vſque
manē, ¶ & os eius non confringent, omnem ritum Phaſe obſervabunt. * Si quis autem & mundus eſt, & in itinere non fuit, & tamen non fecit Phaſe, exterminabitur anima illa de populis ſuis, quia ſacrificium Domino non obulit tempore ſuo : peccatum ſuum ipſe portabit. * Peregrinus quoque & advena ſi fuerint apud vos, facient Phaſe Domino iuxta ceremonias & iuſtificationes eius. Præceptum idem erit apud vos tam advenæ quàm indigenæ. * ¶ Igitur die qua erectum eſt tabernaculum, operuit illud nu-

bes. A veſpere autem ſuper tentorium erat
quafi ſpecies ignis vſque manē. * ſic fiebat iugiter : per diem operiebat illud nubes, & per noctem quafi ſpecies ignis. * Cumque ablata fuiſſet nubes quæ tabernaculum procegebat, tunc proficiſcebantur filij Iſrael : & in loco vbi ſtetuiſſet nubes, ibi caſtramentabantur. * Ad imperium Domini proficiſcebantur, & ad imperium illius ſigebant tabernaculum. ¶ Cunctis diebus quibus ſtabat nubes ſuper tabernaculum, manebant in eodem loco : * & ſi eueniſſet vt multo tempore D maneret ſuper illud, erant filij Iſrael in excubijs Domini, & non proficiſcebantur
* quot diebus fuiſſet nubes ſuper tabernaculum. Ad imperium Domini erigebant tentoria, & ad imperium illius deponebant. * Si fuiſſet nubes à veſpere vſque manē, & ſtatim diluculo tabernaculum reliquiſſet, proficiſcebantur : & ſi poſt diem & noctem receſſiſſet, diſſipabant tentoria. * Si verò biduo aut vno menſe vel longiori tempore fuiſſet ſuper tabernaculum, manebant filij Iſrael in eodem loco, & non proficiſcebantur : ſtatim autem vt receſſiſſet, movebant caſtra. * Per verbum Domini ſigebant tentoria, & per verbum illius proficiſcebantur, erantque in excubijs Domini iuxta imperium eius per manum Muſſi.

CAPVT X.

Vſus tabarum : quo ordine mota ſint caſtra de deſerto ſinai : erat Moyſes cognatus Hobab vt cum ipſis proficiſcatur : & verba quæ loquebatur Moyſes cum eleuaretur vel deponeretur arc.

Locutusque eſt Dominus ad Moyſen dicens : * Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus conuocare poſſis multitudinem : quantum mouenda ſunt caſtra. * Cumque increpaueris tubis, congregabitur ad te omnis turba ad oſtium tabernaculi federis. * Si ſemel clangueris, venient ad te principes, & capita multitudinis Iſrael. * Si autem prolixior atque concuſus clangor increpauerit, movebunt caſtra primi qui ſunt ad orientalem plagam. * In ſecundo autem ſonitu & pari vularu tubæ leuabunt tentoria qui habitant ad meridiem. & iuxta hunc modum reliqui facient, vularibus tubis in profectionem.
* Quando autem congregandus eſt populus, ſimplex tabarum clangor erit, & non concuſus vularunt. * Filij autem Aaron ſacerdotes clangent tubis : erique hoc legitiſimum ſempiternum in generationibus veſtris. * Si exieritis ad bellum de terra veſtra contra hoſtes, qui dimicant aduerſum vos, clangentis vularibus tubis, & erit, recordatio veſtri coram Domino Deo veſtro, vt eruamini de manibus inimicorum veſtrorum. * Si quando habebitis epulum, & dies feſtos, & calendæ, canetis tubis ſuper holocauſtis, & pacificis victimis, vt ſint vobis in recordationem Dei veſtri ego Dominus Deus veſter. * Anno ſecundo,

† 1. Cor. 10. 41.

† Exod. 12. 41.

† Exod. 12. 46.
19.
16.

† Exod. 40. 16. d. 12.
19. 7.
11.

secundo, mense secundo, vigesima die mensis, eleuata est nubes de tabernaculo fœderis: * profectique sunt filij Israel per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nubes in solitudine Pharan: * Moueruntque castra primi iuxta imperium Domini in manu Moyſi. * † Filij Iuda per turmas suas: quorum princeps erat Nahasson filius Aminadab. * In tribu filiorum Isachar fuit princeps Nathanael filius Suar. * In tribu Zabulon erat princeps Eliab filius Helon. * Deposuitque est tabernaculum, quod portantes egressi sunt filij Gerson & Merari. * Profectique sunt & filij Ruben, per turmas & ordinem suum: quorum princeps erat Heliur filius Sedeur. * In tribu autem filiorum Simeon, princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. * Porro in tribu Gad erat princeps Eliasaph filius Duel. * Profectique sunt & Caathice portantes Sanctuarium. Tandem tabernaculum portabatur donec venirent ad erectionis locum. * Mouerunt castra & filij Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu princeps erat Elisama filius Ammiud. * In tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadaſſur. * & in tribu Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis. * Nouissimi castrorum omnium profecti sunt filij Dan per turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Abiezer filius Ammifaddai. * In tribu autem filiorum Aſer erat princeps Phegiel filius Ochran. * Et in tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahier filius Enan. * Hæc sunt castra, & profectioes filiorum Israel per turmas suas quando egrediebantur. * Dixitque Moyſes Hobab filio Raguel Madianite, cognato suo: Proſiciſcimus ad locum, quem Dominus daturus est nobis: veni nobiscum, ut beneficiamus tibi: quia Dominus bona promiſit Israeli. * Cui ille respondit: Nun vadam tecum, sed reuertar in terram meam, in qua natus sum. * Et ille: Noli, inquit, nos relinquere: tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. * Cumque nobiscum veneris, quicquid optatum fuerit ex opibus, quas nobis, traditurus est Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de Monte Domini viam trium dierum, arcaque fœderis Domini præcedebat eos, per dies tres præcedens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent. * Cumque eleuaretur arca, dicebat Moyſes: † Surge Domine, & diſſipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, à facie tua. * Cum autem deponeretur, aiebat: Reuertere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

CAPVT XL

Murmuris pena plexi Iudæi eorumque carnes impetrant: turbauitque Moyſi spiritum, Deus illius omni in septuaginta seniores partitur qui

omnes prophetant, paniturque populus propter carnum concupiscentiam.

1 **I** Nterea oritur est murmur populi, quasi dolentium pro labore, contra Dominum. Quod cum audisset Dominus, iratus est. Et accessus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partem. * Cumque clamasset populus ad Moyſen, orauit Moyſes ad Dominum, & absorptus est ignis. * Vocauitque nomen loci illius, Incentio: eo quod incensus fuisset contra eos ignis Domini. * Vulgus quippe promiscuum, quod ascendebat cum eis flagrauit desiderio, sedens & flens, iunctis sibi pariter filijs Israel, & ait: † Quis dabit nobis ad vescendum carnes? * † Recordamur piscium quos cum edebamus in Ægypto gratis: in mentem nobis veniant cucumeres, & pepones, porrique & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * † Erat autem Man quasi semen coriandri, coloris bdellii. * Circuibatque populus, & colligens illud, si angebant mola, siue terebat in mortario, coquens in olla, & faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati. * Cumque descenderet nocte super castra ros, descendebat pariter & Man. * Audiuit ergo Moyſes flentem populum per familias, singulos per ostia tentorii sui. Iratusque est furor Domini valde: sed & Moyſi inolebunda res visa est. * & ait ad Dominum: C Cur afflixisti seruum tuum? quare non inueniunt gratiam coram te? & cur imposuisti pondus vniuersi populi huius super me? * Numquid ego concepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutritrix infantulum, & defer in terram, pro qua iurasti patribus eorum? * Vnde mihi carnes videntur tantæ multitudini? flens contra me, dicentes: Da nobis carnes ut comedamus. * Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia grauis est mihi. * Sin aliter tibi videatur, obsecro ut interficias me, & inueniam gratiam in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. * Et dixit Dominus ad Moyſen: Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri: & duces eos ad ostium tabernaculi fœderis, faciesque ibi stare tecum, * ut descendam & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. * populo quoque dices: Sanctificamini: eras comedetis carnes. ego enim audiui vos dicere: Quis dabit nobis carnes? bene nobis erat in Ægypto. Ut det vobis Dominus carnes, & comedatis: * non vno die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginthi quidem, * sed vsque ad mensem dicendum, donec exeat per nares vestras, & vertatur in nauscam, eo quod repuleritis Dominum,

qui in medio vestri est, & steteritis coram eo, E
dicentes: Quare egressi sumus ex Aegypto?
* Et ait Moyses: Sexcenta millia pedum 1
huius populi sunt: & iudicis: Dabo eis esum
carnium menſe integro: * † Numquid 2
ouium & boum multitudo excedat, vt possit
sufficere ad cibum: vel omnes pisces maris in
vnum congregabuntur, vt eos faciant: * 3
Cui respondit Dominus: † Numquid manus
Domini inualida est: Iam nūc videbis verum
meus sermo opere complectur. * Venit igitur 4
Moyſes, & narrauit populo verba Do-
mini, congregans septuaginta viros de seni-
bus Israel quos stare fecit circa tabernaculum.
* Descenditque Dominus per nubem, & lo- 5
cutus est ad eum auferens de spiritu qui
erat in Moyſe, & dans septuaginta vi-
ris. Cumque requieuiſſent in eis Spiritus, prophetauerunt,
nec vltra cessauerunt. * Reman- 6
erant autem in castris duo viri, quorum vnus
vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos
requieuit Spiritus. nam & ipsi descendi-
erant, & non exierant ad tabernaculum. * 7
Cumque prophetauerent in castris, occurrit
puer, & nuntiavit Moyſi, dicens: Eldad &
Medad prophetauerunt in castris. * Statim Ioseph 8
filius Nun, minister Moyſis, & electus è plu-
ribus, ait: Domine mi Moyſes prohibe eos. * At
ille: Quid, inquit, amularis pro me: quis tri-
buat vt omnis populus prophetaet, & det eis
Dominus Spiritum suum? * Reuerſusque est 9
Moyſes, & maiores natu Israel in castra. * †
Ventus autem egrediens à Domino, ar-
repens trans mare coernices detulit, & demisit
in castra itinere quantum vno die confici po-
teſt, ex omni parte caſtrorum per circuitum,
volabantque in aëre duobus cubitis altitudi-
ne super terram. * Surgens ergo populus toto 10
die illo, & nocte, ac die altero, congregauit
coturnicum, qui parum, decem coros: & sic-
cauerunt eas per gyrum caſtrorum. * † Ad- 11
huc carnes erant in dentibus eorum, nec de-
fecerat huiusmodi cibus: & ecce furor
Domini concitatus in populum, percussit
eum plaga magna nimis. * Vocatusque est 12
ille locus, Sepulchra concupiscencie: ibi
enim ſepelierunt populum qui desiderauerat.
Egressi autem de Sepulchris concu-
piscencie venerunt in Haſeroth, & manserunt ibi.

CAPVT XII.

Aaron & Maria in miſiſſimum Moyſen murmurant, apud quos Deus Moyſen laudat à ſamiliaritate erga Dominum: Maria lepra percussa, & ſeptem diebus à populo ſeparata, ſanitati reſtituitur.

Locutaque est Maria & Aaron contra
Moyſen propter uxorem eius Aethiopiſ-
ſam, * & dixerunt: Num per ſolum Moyſen
locutus eſt Dominus: nõne & nobis ſimili-
ter eſt locutus: Quod cum audiſſet Dominus,

3 (* Erat enim Moyſes vir miſiſſimus super
omnes homines qui morabantur in terra)
4 * ſtatim locutus eſt ad eum, & ad Aaron
B & Mariam: Egredimini vos tantum tres ad
tabernaculum fededis. Cumque fuiſſent
egreſſi, * deſcendit Dominus in columna
nubis, & ſtetit in introitu tabernaculi vo-
cans Aaron & Mariam. Qui cū iſſent, * di-
xit ad eos: Audite ſermones meos: Si quis
fuerit inter vos propheta Domini, in viſione
apparebo ei, vel per ſomnium loquar ad illum.
7 * At non talis ſeruus meus Moyſes, † qui in
8 omni domo mea fideliffimus eſt: * † ore
enim ad os loquor ei: & palam, & non per
C ænigmata & figuras Dominum videt. Quare
ergo non timuisti detrahare ſeruo meo Moy-
9 ſi? * Iratiſque contra eos, abiſſe: * nubes
10 quoque reſceſſit quæ erat ſuper tabernaculum:
& ecce Maria apparuit eiſdem lepra quali nix.
Cumque reſpexiſſet eam Aaron, & vidiſſet
11 perſuſam lepra, * ait ad Moyſen: Obſecro
domine mi, ne imponas nobis hoc pecca-
12 tum quod ſtulte commiſimus, * ne fiat hæc
D quaſi mortua, & vt abortiuum quod projicitur
de vulua matris ſue. ecce iam medium
13 carnis eius deuoratum eſt à lepra. * Clamauit-
que Moyſes ad Dominum, dicens: Deus,
14 obſecro, ſana eam. * Cui reſpondit Dominus
Si pater eius ſpuiſſet in faciem illius, nõne
debuerat ſaltem ſeptem diebus rubore ſuffun-
di: Separetur ſeptem diebus extra caſtra, &
15 poſtea reuocabitur. * Excluſa eſt itaque Ma-
ria extra caſtra ſeptem diebus: & populus
non eſt motus de loco illo, donec reuocata
eſt Maria.

CAPVT XIII.

*Miſſi exploratores ad conſiderandam terram
promiſſionis, palmitem cum botro aliſque fructi-
bus in fertilitatis ſignum reſerens; qui tamen
emuerſi, præter Caleb & Ioseph, murmur in po-
pulo concitant.*

Proſectusque eſt populus de Haſeroth,
A fixis tenentis in deſerto Pharan. * ibi-
que locutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens:
3 Mitte viros, qui conſiderent Terram Cha-
naan, quam daturus ſum filiis Israel, ſingu-
4 los de ſingulis tribubus, ex principibus. * Fe-
cit Moyſes quod Dominus imperauerat,
B de deſerto Pharan mittens principes viros,
5 quorum iſta ſunt nomina. * De tribu Ru-
6 ben, Samma filium Zechur. * De tribu
7 Simeon, Saphar filium Huri. * De tribu Iu-
8 da, Caleb filium Iephone. * De tribu Iſſa-
9 char, Igal filium Ioseph. * De tribu Ephraim,
10 Oſee filium Nun. * De tribu Benjamin,
11 Phalti filium Raphu. * De tribu Zabulon,
12 Geddiel filium Sodi. * De tribu Ioseph, ſce-
13 peri Manaſſe, Gaddi filium Suſi. * De tribu
14 Dan, Ammiel filium Gemalli. * De tribu Aſer,
15 Sehur filium Michael. * De tribu Nephthali,
16 Nahabi filium Vapſi. * De tribu Gad, Guel
filium

Joan. 6.
h. 10.

† 7. al. 19.
h. 1.

† P. al. 77.
c. 16. 17.

† P. al. 77.
d. 30.

† Heb. 1.
4. 1.
† Exod. 31.
h. 11.

filium Machi. * hæc sunt nomina virorum, 17
quos misit Moyſes ad conſiderandam Ter- C
ram: vocauitque Ofſee filium Nun, Iofue.
* miſit ergo eos Moyſes ad conſiderandam 18
Terram Chanaan, & dixit ad eos: Aſcendite
per meridianam plagam. Cumque veneritis
ad montes, * conſiderate Terram, qualis ſit: 19
& populum qui habitator eſt eius, verum for-
tis ſit an infirmus: ſi pauci numero an plures:
* ipſa terra bona an mala: vrbes quales, mu- 20
rate an abſque muris: * humus, pinguis an
ſterilis, nemoroſa an abſque arboribus. Con-
fortamini, & aſſerte nobis de fructibus Ter-
re. Erat autem tempus quando iam præco-
que vix veſci poſſunt. * Cumque aſcendiſ- 21
ſent, explorauerunt Terram à deſerto Sin, vſ- D
que Rohob intransiſſus Emath. * Aſcende- 23
runtque ad meridiem, & venerunt in He-
bron, vbi erant Achiman & Sifai & Tholmai
filij Enac. nam Hebron ſeptem annis ante Ta-
nam urbem Ægypti condita eſt. * † Perſen- 24
ſceſque vſque ad Torrentem botri, abſcide-
runt palmitem cum vua ſua, quem portaue- E
runt in veſte duo viri. De malis quoque gra-
natis & de ficis loci illius tulerunt: * qui ap- 25
pellatus eſt Neheleſcol, id eſt, Torrentis bot-
tri, eo quòd botrum portaffent inde filij Iſraël:
* Reuerſique exploratores Terræ poſt qua- 26
draginta dies, omni regione circuita, * vene-
runt ad Moyſen & Aaron & ad omnem con-
tum filiorum Iſraël in deſertum Pharan, quod
eſt in Cades. Locutique eis & omni multitu-
dini oſtenderunt fructus Terræ: * & narra- 28
uerunt, dicentes: Venimus in Terram, ad F
quam miſiſti nos, quæ te vera florit lacte &
melle, vſ ex his fructibus cognoscei poteſt:
* ſed cultores fortiſſimos habet, & vrbes 29
grandes atque muratas. Scirpem Enac vidi-
mus ibi. * Amalec habitat in meridie, Hethæus 30
& Iebuſæus & Amorrhæus in montanis:
Chananeus verò moratur iuxta mare & cir-
ca fluuia Iordanis. * Inter hæc Caleb com- 31
peſcent murmur populi, qui oriebat̃ur contra
Moyſen, ait: Aſcendamus, & poſſideamus
Terram, quoniam poterimus obteinere eam. G
* Alij verò, qui fuerant cum eo, dicebant: 32
Nequaquam ad hunc populum valemus aſ-
cendere, quia fortior nobis eſt. * Detrahe- 33
runtque Terræ, quam inſpexerant, apud ſi-
lios Iſraël, dicentes: Terra, quam lustra-
uimus, deuorat habitatores ſuos: populus,
quem aſpeximus, proceræ ſtaturæ eſt. * Ibi 34
vidimus monſtra quedam filiorum Enac de
genere giganteo: quibus comparati, quaſi
locuſtæ videbamur.

CAPVT XIV.

*Murmur populi fruſtrâ ſedare conatur Iofue &
Caleb: iratum Dominum placat Moyſes: omnes
morti in deſerto addicuntur præter Caleb ac Iofue;
& pugnantes Iſraelitæ contra Domini voluntatem
caduntur ab hoſtibus.*

Igitur vociferans omnis turba fleuit nocte 1
illa, * & murmurati ſunt contra Moyſen &

A & Aaron cuncti filij Iſraël, dicentes: * Vri-
3 nam mortui eſſemus in Ægypto: & in hæc
vaſta ſolitudine vrinam percamus, & non in-
ducatur nos Dominus in Terram iſtam, ne ca-
damus gladio, & vxores ac liberi noſtri du-
cantur captiui. Nōne melius eſt reuerti in
4 Ægyptum? * Dixeruntque aliter ad alterum:
Continuamus nobis ducem, & reuertamur
5 in Ægyptum. * Quo audito Moyſes & Aa-
ron ceciderunt proni in terram coram omni
6 multitudine filiorum Iſraël. * † At verò lo-
ſue filius Nun, & Caleb filius Iephone, qui
& ipſi lustraauerant terram, ſciderunt veſti-
7 menta ſua, * & ad omnem multitudinem fi-
8 liorum Iſraël locuti ſunt: Terra, quam cir-
cuiuiſimus, valdè bona eſt. * ſi propicius fuerit
Dominus, inducet nos in eam, & trader hu-
9 mum lacte & melle manantem. * Nolite re-
belles eſſe contra Dominum: neque timeatis
populum Terræ huius, quia ſicut panem
ita eos poſſumus deuorare. receſſit ab eis omne
preſidium: Dominus nobiſcum eſt, no-
lite metuere. * Cumque clamaret omnis mul-
tudo, & lapidibus eos vellet opprimere, ap-
paruit gloria Domini ſuper tectum federis
11 cunctis filiis Iſraël. * Et dixit Dominus ad
Moyſen: Viſquequò detrahet mihi populus
iſte? Quoiuſque non credent mihi, in om-
12 nibus ſignis quæ feci coram eis? * Feriam
ignem eos peſtilentia, atque conſumam: te
autem faciam principem ſuper gentem ma-
13 gnam, & fortiorem quàm hæc eſt. * Et ait
C Moyſes ad Dominum: Vt audiant Ægyptij,
de quorum medio eduxiſti populum iſtum,
14 * & habitatores Terræ huius, qui audierunt
quòd tu Domine in populo iſto ſiſ, & facie
videaris ad faciem. † & nubes tua protegat
illos, & in columna nubis præcedas eos per
diem, & in columna ignis per noctem. †
15 * quòd occideris tantam multitudinem quaſi
vnum hominem, & dicant: * Non poterat in-
16 troducere populum in terram, pro qua iura-
uerat: † idcirco occidit eos in ſolitudine. †
17 * Magnificetur ergo fortitudo Domini ſicut
iuraſti, dicens: * † Dominus patiens & mul-
te miſericordie, † auſertens iniquitatem &
ſclera, nullumque innoxium derelinquens,
qui † viſitas peccata patrum in filios in ter-
19 tiam & quartam generationem. * Dimitte,
D obſecro, peccatum populi huius ſecundum
magnitudinem miſericordie tue, ſicut pro-
pitius fuiſti egredientibus de Ægypto vſque
20 ad locum iſtum. * Dixitque Dominus: Di-
miſi iuxta verbum tuum. * Viſo ego: & im-
21 plebitur gloria Domini vniuerſa terra. * At-
tamen omnes homines qui viderunt maiesta-
tem meam, & ſigna quæ feci in Ægypto &
in ſolitudine, & tentauerunt me iam per de-
23 cem vices, nec obediuerunt voci meæ, * †
non videbunt Terram pro qua iuraui patri-
bus corum, nec quiſquam ex illis qui detra-
24 xit mihi, intuebitur eam. * † Seruum meum
Caleb, qui plenus alio ſpiritu ſecutus eſt me,
inducam

† Ezech. 44.
b. n.
a. ſach.
2/33. 46.

† Ezech. 33.
d. 31.

† Ezech. 34.
f. 106.
d. 3.

† Ezech.
34. 4. 7.
† Ezech.
34. 8. 31.

† Deut. 1.
f. 31.

† Nof. 14.
b. 6.

inducam in Terram hanc, quam circuiuit :
 & semen eius possidebit eam. * Quoniam
 Amalecites & Chananeus habitant in valli-
 bus. Cras mouete castra, & reuertimini in soli-
 tudinem per viam Maris rubri. * Locutus-
 que est Dominus ad Moysen & Aaron, di-
 cens : * Vsq̃uequò multitudo hæc pessima
 murmurat contra me : querelas filiorum Israël
 audiui. * Dic ergo eis : Viro ego, ait Domi-
 nus : sicut locuti estis audiente me, sic faciam
 vobis. * † In solitudine hæc iacebunt cadauera
 vestra. Omnes qui numerati estis à viginti
 annis & supra, & murmurastis contra me,
 * † non intrabitis Terram super quam leuavi
 manum meam vt habitare vos facerem, præ-
 ter Caleb filium Iephone, & Iosue filium
 Nun. * Paruos autem vestros, de quibus
 dixistis quòd præde hostibus forent, intro-
 ducam : vt videant Terram, quæ vobis dis-
 plicuit. * Vestra cadauera iacebunt in solitu-
 dine. * Filij vestri erunt vagi in deserto an-
 nis quadraginta, & perorabunt fornicationem
 vestram, donec consumantur cadauera pa-
 trum in deserto, * iuxta numerum quadra-
 ginta dierum, quibus considerastis Terram :
 † annus pro die imputabitur. † Et quadra-
 ginta annis recipietis iniquitates vestras, &
 scietis vlionem meam : * quoniam sicut lo-
 cutus sum, ita faciam omni multitudini huic
 pessime, quæ consurrexit aduersum me : in
 solitudine hac deficiet, & morietur. * † Igitur
 omnes viri, quos miserat Moyses ad contem-
 plandam Terram, & qui reuersi murmurare
 fecerant contra eum omnem multitudinem,
 detrachentes Tertæ quòd esset mala, * mor-
 tui sunt atque percussii in conspectu Domini.
 * Iosue autem filius Nun, & Caleb filius Ie-
 phone, vixerunt ex omnibus qui perrexe-
 rant ad considerandam Terram. * Locutus-
 que est Moyses vniuersa verba hæc ad omnes
 filios Israël, & luxit populus nimis. * Et ecce
 manes primo surgentes ascenderunt verticem
 montis, atque dixerunt : Parati sumus ascen-
 dere ad locum, de quo Dominus locutus est :
 quia peccauimus. * Quibus Moyses : Cur in-
 qua, transgredimini verbum Domini, quod
 vobis non cedit in prosperum ? † Nolite
 ascendere : non enim est Dominus vobiscum :
 ne corruatis coram inimicis vestris.
 * Amalecites & Chananeus ante vos sunt,
 quorum gladio corruetis, eò quòd nolueritis
 acquiescere Domino, nec erit Dominus
 vobiscum. * At illi contenebrati ascenderunt
 in verticem montis. Atca autem testamenti
 Domini & Moyses non recesserunt de cas-
 tris. * Descenditque Amalecites & Chananeus,
 qui habitabat in monte : & percuciens
 eos atque incidens, persecutus est eos vs-
 que Horma.

CAPVT XV.

*Quæ libamenta ingressi terram offerenda sint,
 ac primitiæ separanda : pœna peccati per ignoran-
 tiam aut superbiam commissi : lapidatur qui sub-*

*bas ligna collegit : simbria ac vitta per quatuor
 angulos palliorum pendenda.*

LOCUTUS EST DOMINUS AD MOYSEN, Dicens :
 * LOQUERE AD FILIOS ISRAËL, & DICES AD
 eos : Cùm ingressi fueritis Terram habitatio-
 nis vestræ, quam ego dabo vobis, * & fece-
 ritis oblationem Domino in holocaustum,
 aut victimam, vota solucentes, vel sponte of-
 ferentes munera, aut in solemnitatibus ves-
 tris adolentes odorem suauitatis Domino,
 de bobus siue de ouibus : * offeret quicum-
 que immolauerit victimam, sacrificium simi-
 le, decimam partem ephi, consperget oleo,
 quod mensuram habebit quartam partem
 hin * & vinum ad liba fundenda eiusdem
 mensuræ dabit in holocaustum siue in victi-
 mam. Per agnos singulos * & arietes erit sa-
 crincium simile duarum decimarum, quæ
 conspersa sit oleo tertie partis hin : * & vi-
 num ad libamentum tertie partis eiusdem
 mensuræ offeret in odorem suauitatis Do-
 mino. * Quando verò de bobus feceris holo-
 caustum aut hostiam, vt impleas votum vel
 pacificas victimas, * dabis per singulos boues
 similes tres decimas consperget oleo quod ha-
 beat medium mensuræ hin : * & vinum ad
 liba fundenda eiusdem mensuræ in oblatio-
 nem suauissimi odoris Domino. * Sic Facies
 * per singulos boues & arietes & agnos &
 hædos. * Tam indigens quàm peregrini
 eodem ritu offerent sacrificia. * Vnum præ-
 ceptum erit atque iudicium tam vobis quàm
 aduenis terræ. * LOCUTUS EST DOMINUS AD
 MOYSEN, Dicens : * LOQUERE FILIIS ISRAËL, &
 DICES AD eos : * Cùm veneritis in terram,
 quam dabo vobis, * & comederitis de pani-
 bus regionis illius, separabitis primitias Do-
 mino * de cibis vestris. Sicut de arcis primi-
 tias separatis, * ita & de pulmentis dabit
 primitiæ Domino. * Quòd si per ignoran-
 tiam præterieritis quidequam horum, quæ lo-
 cutus est Dominus ad Moysen, * & mandauit
 per eum ad vos, à die qua cepit iubere &
 vtrà, * oblitæque fuerit facere multitudo :
 offeret vitulum de armento, holocaustum
 in odorem suauissimum Domino, & sacrifici-
 um eius ac liba : vt ceremoniæ postulant,
 hircumque pro peccato : * & rogabit sacer-
 dos pro omni multitudine filiorum Israël : &
 dimittetur eis, quoniam non sponte peccauerunt,
 nihilominus offerentes incensum Do-
 mino pro se & pro peccato atque errore suo :
 * & dimittetur vniuersæ plebi filiorum Israël,
 & aduenis quàm peregrinantur inter eos : quoniam
 culpa est omnis populi per ignorantiam.
 * Quòd si anima vna nesciens peccauerit,
 offeret capram annualem pro peccato
 suo : * & deprecabitur pro ea sacerdos, quòd
 inscisa peccauerit coram Domino : impetra-
 bitque ei veniam, & dimittetur illi. * Tam
 indigenis quàm aduenis vna lex erit omnium,
 qui peccauerint ignorantes. * Anima verò, quæ
 per superbiam aliquid commiserit, siue ciuis
 sit

sit ille, siue peregrinus, (quoniam aduersus Dominum rebellis fuit) peribit de populo suo: * verbum enim Domini contempsit, & preceptum illius fecit irritum: idcirco debetur, & portabit iniquitatem suam. * Factum est autem, cum essent filij Israël in solitudine, & inuenissent hominem colligentem ligna in die Sabbati, * obulerunt eum Moysi & Aaron & vniuersæ multitudi. * Qui recluserunt eum in carcerem, nescientes quid super eo facere deberent. * Dixitque Dominus ad Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum lapidibus omnis turba extra castra. * Cumque eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus, & mortuus est sicut preceperat Dominus. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: * Loquere filiis Israël, & dices ad eos: * ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum, ponentes in eis vittas hyacinthinas: * quas cum viderint, recordentur omnium mandatorum Domini, nec sequantur cogitationes suas & oculos per res varias fornicantes, * sed magis memores preceptorum Domini faciant ea, sicutque sancti Deo suo. * Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti, ut essem Deus vester.

CAPVT XVI.

Core, Dathan & Abiron seditionem mouent. Iosue quoque viros terra absorbet, & ignis interfecit 250. viros offerentes incensum, & alios 14700. murmurantes consumpsit incensum.

Ecce autem Core filius Isaar, filij Caath, filij Leui, & Dathan atque Abiron filij Eliab, non quoque filius Phoeleth de filiis Ruben, surrexerunt contra Moysen, alique filiorum Israël ducenti quinquaginta viri proceres synagoge, & qui tempore concilij per nomina vocabantur. * Cumque steterent aduersum Moysen & Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis: quia omnis multitudo sanctorum est, & in ipsis est Dominus: Cur eleuamini super populum Domini? * Quod cum audisset Moyses, cecidit pronus in faciem: * locutusque ad Core & ad omnem multitudinem: Mandè, inquit, notum faciet Dominus qui ad se pertineant, & sanctos applicabit sibi: & quos elegerit, appropinquabunt ei. * Hoc igitur facite: Tollat unusquisque thuribula sua, tu Core, & omne concilium tuum: * & hausto cras igne, ponite desuper thymiam coram Domino: & quemcumque elegerit, ipse erit sanctus: multum erigimini filij Leui. * Dixitque rursum ad Core: Audite filij Leui: * Num parum vobis est, quod separauit vos Deus Israël ab omni populo, & iunxit sibi, ut seruiretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram frequentia populi, & ministraretis ei? Idcirco ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos filios Leui, ut vobis eriam sacerdotium vendicetis, * & omnis globus tuus stet contra Dominum: quid est enim Aaron ut murmuretis contra eum?

12 * Misit ergo Moyses ut vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non 13 venimus. * numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra, quæ lacte & melle manabat, ut occideres in deserto, nisi & dominatus fuers nostri? * Reuerà induxisti nos in terram, quæ fluit riuus lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & vinearum & oculos nostros vis crueri: non venimus. * Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum: Ne respicias sacrificia eorum: tu scis quod ne asellum quidem vnquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum. 16 * Dixitque ad Core: Tu & omnis congregatio tua stete foris coram Domino, & Aaron die crastino separatim. * Tollite singuli thuribula vestra, & ponite super eiacensum, offerentes Domino ducenta quinquaginta thuribula: Aaron quoque teneat thuribulum suum. * Quod cum fecissent, 19 stantibus Moysè & Aaron, & coacervassent aduersum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria Domini. * Locutusque Dominus ad Moysen 20 & Aaron, ait: * Separamini de medio congregationis huius, ut eos repente disperdam. 22 * Qui ceciderunt proni in faciem, atque dixerunt: Iocissime Deus spiritum vniuersæ carnis, num vno peccante, contra omnes ira tua descendet? Et ait Dominus ad Moysen: 24 * Præcipe vniuerso populo ut separent à tabernaculis Core, & Dathan & Abiron. * Surrexitque Moyses, & abiit ad Dathan & Abiron: & sequentibus eum senioribus Israël, 26 * dixit ad turbam: Recedite à tabernaculis hominum impiorum, & nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne inuoluamini in peccatis eorum. * Cumque recessissent à tentoriis eorum per circuitum, Dathan & Abiron egressi stabant in introitu papilionum suorum, cum vxoribus & liberis, omnique frequentia: * Et ait Moyses: In hoc scietis, quod Dominus miserit me ut facerem vniuersa quæ cernitis, & non ex proprio ea corde 29 proulerim: * Si consuetæ hominum morte E interierint, & visitauerit eos plaga, quæ ceteri visitari solent, non misit me Dominus: * Si autem nouam rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiatur eos & omnia quæ ad illos pertinent, descenderintque viuentes in infernum, scietis quod 31 blasphemauerint Dominum. * Confestim igitur ut cessauit loqui, dirupta est terra sub 32 pedibus eorum: * & aperti os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis & vniuersa substantia eorum. * descenderuntque viui in infernum operi humo, & perierunt de medio multitudinis. * At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereunum, dicens: Ne forte & nos terra 35 deglutiatur. * Sed & ignis egressus à Domino, interfecit ducentos quinquaginta viros, qui 36 offerebant incensum. * Locutusque est Dominus

† Deut. 32.
h. 12.
Matth. 23.
a. 5.

† Ezech.
41. 6. 22.
1. Cor. 10.
e. 10.
Ezech. 1.
h. 11.

† Deut.
32. 12.
† Psal. 109.
e. 17. 18.

minus ad Moysen, dicens: * Precipe Elca- 37
zaro filio Aaron sacerdoti ut tollat thuribula
que iacent in incendio, & ignem huc illuc-
que dispergat: quoniam sanctificata sunt
* in mortibus peccatorum: producaturque ea 38
in laminas, & affigat altari, eo quod oblatum
sit in eis incensum Domino, & sanctificata
sunt, ut cernant ea pro signo & monimento
filij Israël. * Tulit ergo Eleazar sacerdos thu- 39
ribula xnea, in quibus obtulerant hi quos
incendium deuorauit, & produxit ea in lami-
nas, affigens altari: * ut haberent postea filij 40
Israël, quibus commonerentur, ne quis acce-
dat alienigena, & qui non est de semine Aa-
ron, ad offerendum incensum Domino, ne
patiatur sicut passus est Core, & omnis con-
gregatio eius, loquente Domino ad Moysen.
* Murmurauit autem omnis multitudo filio- 41
rum Israël sequenti die contra Moysen & Aa-
ron, dicens: Vos interfecistis populum Do-
mini. * Cumque oriretur seditio, & tumultus 42
incretceret, * Moyses & Aaron fugerunt ad
tabernaculum fœderis. Quod postquam in- 43
gressi sunt, operuit nubes, & apparuit gloria
Domini. * Dixitque Dominus ad Moysen: 44
* Recedite de medio huius multitudinis, 45
etiam nunc delebo eos. Cumque iacerent in
terra, * dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuri- 46
bulum, & hausto igne de altari, mittere incen-
sum desuper, pergens citò ad populum ut
roges pro eis: † iam enim egressa est ira à 47
Domino, & plaga defecit. * Quod cum feci-
ssset Aaron, & cucurrisset ad mediam mul-
titudinem, quam iam vastabat incendium, ob-
tulit thymiana: * & stans inter mortuos ac 48
vuentes, pro populo deprecatus est, & pla-
ga cessauit. * Fecerunt autem qui perculsi sunt, 49
quatuordecim millia hominum, & septin-
genti, absque his qui perierant in seditione
Core. * Reversusque est Aaron ad Moysen ad 50
ostium tabernaculi fœderis postquam quie-
uit interitus.

CAPVT XVII.

*Sumptis virgine à duodecim tribuum principibus,
sola Aaronica virga floruit, ac fructum produxit,
seruataque est in tabernaculo testimonij.*

ET locutus est Dominus ad Moysen, di- 1
cens: * Loquere ad filios Israël, & ac- 2
cipe ab eis virgas singulas per cognationes
suas, à cunctis principibus tribuum, virgas
duodecim, & vnus cuiusque nomen super-
scribes virgæ suæ: nomen autem Aaron erit 3
in tribu Levi, & vna virga cunctas seorsum
familias continebit: * poneque eas in taber- 4
naculo fœderis coram testimonio, vbi loquar
ad te. * quem ex his elegero, germinabit vir- 5
ga eius: & cobibebo à me querimonias fi- 6
liorum Israël, quibus contra vos murmurant.
* Locutusque est Moyses ad filios Israël: & 6
dederunt ei omnes principes virgas per sin-
gulas tribus: fueruntque virgæ duodecim
absque virga Aaron. * Quas cum posuisset 7

C Moyses coram Domino in tabernaculo testi-
monij: * sequenti die regressus inuenit ger-
minatæ virgam Aaron in domo Levi: & tur-
gentibus gemmis eruperant flores, qui, folijs
9 dilatis, in amygdalas deformati sunt. * Pro-
tulit ergo Moyses vannes virgas de conspe-
ctu Domini ad cunctos filios Israël: viderunt
10 que & receperunt singuli virgas suas. * Di-
xitque Dominus ad Moysen: Refer virgam
Aaron in tabernaculum testimonij, † ut ser- 11
uetur ibi in signum rebellium filiorum Israël,
& quiescant querelæ eorum à me, ne mori- 12
antur. * Fecitque Moyses sicut præceperat
Dominus. * Dixerunt autem filij Israël ad 13
Moysen: Ecce consumpti sumus, omnes pe-
riimus. * quicumque accedit ad tabernacu-
lum Domini, moritur. num vsque ad inter-
necium cuncti delendi sumus?

CAPVT XVIII.

*De onere sacerdotum & excubiis Leuitarum:
primitia & oblationes ac sacrificia sacerdotibus,
decima autem Leuitis assignantur, qui earum de-
cimam rursum dabunt Aaron.*

Dixitque Dominus ad Aaron: Tu, & fi-
A lij tui, & domus patris tui tecum, porta-
bitis iniquitatem Sanctuarij: & tu & filij tui
2 simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri.
* sed & fratres tuos de tribu Levi, & sceptrum
patris tui sume tecum, præstoque sint, &
ministrent tibi: tu autem & filij tui mini- 3
strabis in tabernaculo testimonij. * Excu-
babitque Leuite ad præcepta tua, & ad
cuncta opera tabernaculi: ita dumtaxat, ut
ad vasa Sanctuarij & ad altare non accedant,
ne & illi moriantur, & vos pereatis simul.
4 * sint autem tecum, & excubent in custodiis
tabernaculi, & in omnibus ceremonijs eius.
5 Alienigena non miscebitur vobis. * Excuba-
te in custodia Sanctuarij, & in ministerio al-
taris: ne oriantur indignatio super filios Israël.
6 * Ego dedi vobis fratres vestros Leuitas de
medio filiorum Israël, & tradidi donum Do-
mino, ut seruiant in ministerijs tabernaculi
7 eius. * Tu autem & filij tui custodite sacerdo-
tium vestrum: & omnia que ad cultum al-
taris pertinent, & intra velum sunt, per sa-
cerdotes administrabuntur. si quis externus
8 accesserit, occidetur. * Locutusque est Domi-
nus ad Aaron: Ecce dedi tibi custodiam pri-
mitiarum mearum. Omnia que sanctificantur
ad filios Israël, tradidi tibi & filiis tuis pro offi-
cio sacerdotali legitima sempiterna. * Hæc
ergo accipies de his, que sanctificantur &
oblata sunt Domino. Omnis oblatio, & sa-
crificium, & quidquid pro peccato atque de-
lictò redditur mihi, & cedit in Sancta San-
ctorum, tuum erit, & filiorum tuorum. * In
Sanctuario comedes illud: mares tantum
11 edent ex eo, quia consecratum est tibi. * Pri-
mitias autem, quas vouerint & obulerint fi-
lij Israël, tibi dedi, & filiis tuis, ac filiabus
tuis, iure perpetuo. qui mundus est in domo
tua,

† Sap. 18.
4. 11.

nua, vescetur eis. * Omnem medullam olei, 12
 & vini, ac frumenti, quidquid offerunt primi- 13
 ciarum Domino, tibi dedi. * Vniuersa 13
 frugum initia, quas gignit humus, & Domi- 14
 no deportantur, cedent in vultuos qui mun- 14
 dus est in domo tua, vescetur eis. * Omne 15
 quod ex voto reddiderit filij Israel, tuum 16
 erit. * Quidquid primum erumpit de vulua 15
 cunctae carnis, quam offerunt Domino, siue 16
 ex hominibus, siue de pecoribus fuerit, tui C
 iuris erit: ita duntaxat, vt pro hominis pri- 17
 mogenito pretium accipias, & omne animal 18
 quod immundum est, redimi facias, * cuius 16
 redemptionem erit post vnum mensem, scilicet ar- 17
 genti quinque, pondere Sanctuarij. † Siclus 18
 viginti obolos habet. * Primogenitum autem 17
 bouis & ouis & caprae non facies redimi, quia 18
 sanctificata sunt Domino, sanguinem tan- 19
 tum eorum fundes super altare, & adipem ado- 20
 lebis in suauissimum odorem Domino. * Car- 21
 nes verò in vsum tuum cedent, sicut pectus- 22
 culum consecratum, & armus dexter, qui erunt 23
 * Omnes primitias Sanctuarij, quas offerunt 24
 filij Israel Domino, tibi dedi, & filijs ac filia- 25
 bus tuis, iure perpetuo. Pactum falis est sem- 26
 piternum coram Domino, tibi ac filijs tuis. * 27
 Dixitque Dominus ad Aaron: In terra eorum 28
 nihil possidebitis, nec habebitis partem inter 29
 eos: ego pars & hereditas tua in medio fili- 30
 orum Israel. * Filijs autem Leui dedi omnes 31
 decimas Israelis in possessionem, pro mi- 32
 nisterio quo seruiunt mihi in tabernaculo 33
 federis: * vt non accedant ultra ad filij Israel 34
 ad tabernaculum, nec committant peccatum 35
 mortiferum, * solis filijs Leui mihi in taber- 36
 naculo seruientibus, & portantibus peccata D
 populi, legitimum sempiternum erit in gene- 37
 rationibus vestris. † Nihil aliud possidebunt, 38
 * decimarum oblatione contenti, quas in 39
 vsum eorum & necessaria separavi. * Locutus 40
 que est Dominus ad Moysen, dicens: * Prae- 41
 cepe Leuitis, atque denuntia: Cum acceper- 42
 itis ad filijs Israel decimas, quas dedi vobis, 43
 primitias earum offerite Domino, id est, deci- 44
 mam partem decimae, * vt reputetur vobis 45
 in oblationem primitiuorum, tam de areis 46
 quam de torcularibus: * & vniuersis quo- 47
 rum accipitis primitias, offerite Domino, & 48
 date Aaron sacerdoti. * Omnia quae offeretis 49
 ex decimis, & in donaria Domini separabi- 50
 tis, optima & electa erunt, * Dicesque ad 51
 eos: Si praecara & meliora quaeque obtulerit- 52
 is ex decimis, reputabitur vobis quasi de 53
 area & torculari dederitis primitias: * & co- 54
 medetis eas in omnibus locis vestris, tam vos 55
 quam familiae vestrae: quia pretium est pro 56
 ministerio, quo seruitis in tabernaculo testi- 57
 monij. * Et non peccabitis super hoc, egre- 58
 gia vobis & pingua referuantes, ne pollu- 59
 ris oblationes filiorum Israel, & mo- 60
 riamini.

CAPVT XIX.

*Ex cinere vaccae rufa fiebat aqua expiationis,
 qua vicia immunditia abluebantur: de moriente
 in tabernaculo, & vase non habente operculum,
 ut tangente cadaver hominis.*

Locutusque est Dominus ad Moysen & 1
 Aaron, dicens: * Ista est religio victi- 2
 mae quam constituit Dominus. Praecepit filijs 3
 Israel, vt adducant ad te vaccam rufam aeta- 4
 tis integre, in qua nulla sit macula, nec pur- 5
 tauerit iugum: * tradetisque eam Eleazaro 6
 sacerdoti. † qui educat eam extra castra, immo- 7
 labit in conspectu omnium: * & tingens digi- 8
 tum in sanguine eius, asperget contra fores 9
 tabernaculi septem vicibus, * comburetque 10
 eam cunctis videntibus, tam pelle & carni- 11
 bus eius quam sanguine & fimo flammis 12
 traditis. * Lignum quoque cedrinum, & hyssopum, 13
 coccumque bis tinctum sacerdos mit- 14
 tet in flammam, quae vaccam vorat. * Et 15
 tunc demum, lotis vestibus & corpore suo, 16
 ingreditur in castra, commaculatusque erit 17
 vsque ad vespertum. * Sed & ille qui com- 18
 busta eam, lauabit vestimenta sua & cor- 19
 pus, & immundus erit vsque ad vespertum. 20
 * Colliget autem vir mundus cineres vaccae, 21
 & effundet eos extra castra in loco purissimo, 22
 vt sint multitudini filiorum Israel in custo- 23
 diam, & in aquam asperisionis: quia pro pec- 24
 cato vaccae combusta est. * Cumque lauerit, 25
 qui vaccae portauerat cineres, vestimenta 26
 sua, immundus erit vsque ad vespertum. Ha- 27
 bebunt hoc filij Israel & aduenae, qui habi- 28
 tant inter eos, sanctum iure perpetuo. * Qui 29
 tetigerit cadaver hominis, & propter hoc 30
 septem diebus fuerit immundus: * asperge- 31
 tur ex hac aqua die tertio & septimo, & sic 32
 mundabitur. Si die tertio aspersus non fuerit 33
 septimo non poterit emundari. * Omnis qui 34
 tetigerit humanae animae morticinum, & as- 35
 perus hac commistione non fuerit, polluet 36
 tabernaculum Domini, & peribit ex Israel: 37
 quia aqua expiationis non est aspersus, im- 38
 mundus erit, & manebit spurcicia eius super 39
 eum. * Ista est lex hominis qui moritur in 40
 tabernaculo: Omnes qui ingrediuntur ten- 41
 torium illius, & vniuersa vasa quae ibi sunt, 42
 polluta erunt septem diebus. * Vas, quod 43
 non habuerit operculum, nec ligam- 44
 ram desuper, immundum erit. * Si quis 45
 in agro tetigerit cadaver occisi hominis, 46
 aut per se mortui, siue os illius, vel sepul- 47
 chrum, immundus erit septem diebus. 48
 * Tollentque de cineribus combustionis 49
 atque peccati, & mittent aquas viuas su- 50
 per eos in vas. * in quibus cum homo mun- 51
 dus tinxerit hyssopum, adasperget ex eo 52
 omne tentorium, & cunctam suppellectilem, 53
 & homines huiuscemodi conagatione 54
 pollutos: * atque hoc modo mundus lu- 55
 strabit immundum tertio & septimo die 56
 expiansque die, septimo, lauabit & se & 57
 vestimen- 58

† Num. 19.
 11.

† Num. 30.
 11.
 Levit. 17.
 c. 31.
 Sap. 18. 47.
 Hieron. 41.
 d. 14.

† Num. 18.

† Num. 18.
 A. 2.

vestimenta sua, & immundus erit usque ad vespertum. * Si quis hoc ritum non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio Ecclesie: quia sanctuarium Domini polluit, & non est aqua lustrationis aspersus. * Erat hoc preceptum legitimum sempiternum. Ipse quoque qui aspergit aquas, laubiat vestimenta sua: Omnis qui tetigerit aquas expiationis immundus erit usque ad vespertum. * Quidquid tetigerit immundus, immundum faciet: & anima quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit usque ad vespertum.

CAPVT XX.

Maria moritur: murmuranti populo aqua contradiçtionis à petra fluit: negentque transiunt Edom, discedunt ad montem Hor: ubi consecrato in summum sacerdotem Eleazaro, moritur Aaron pater ipsius.

Veneruntque filij Israel, & omnis multitudo in desertum Sin, mense primo & mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi Maria, & sepulta in eodem loco. * Cumque indigeret aqua populus, conuenerunt aduersum Moysen & Aaron: * & versi in seditionem, dixerunt: Vtinam periissemus inter fratres nostros coram Domino. * † Cur eduxistis Ecclesiam Domini in solitudinem, ut & nos & nostra iumenta moriamur? * Quare nos fecistis ascendere de Ægypto, & adduxistis in locum istum pessimum, qui seri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas, nec malogranata, insuper & aquam non habet ad bibendum? * Ingressusque Moyses & Aaron, dimissa multitidine, tabernaculum foederis, conuerterunt prout in terram, clamaueruntque ad Dominum, atque dixerunt: Domine Deus audi clamorem huius populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aque viue, ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria Domini super eos. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle virgam, & congrega populum, tu & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. * † Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, * congregata multitidine ante petram, dixitque eis: Audite rebelles & increduli: Num de petra hac vobis aquam poterimus eijcere? * Cumque eleuasset Moyses manum, percussit virga bis silecem, egressæ sunt aquæ largifluminis, ita ut populus biberet & iumenta. * Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron: † Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filiis Israel, non introductis hos populos in Terram, quam dabo eis. * Hæc est aqua contradiçtionis, ubi iurgati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. * Misit iteread nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnem la-

borem qui apprehendit nos, * quomodo descenderint patres nostri in Ægyptum, & habitauerimus ibi multo tempore, adhæxerintque nos Ægypti, & patres nostros: * & quomodo clamauerimus ad Dominum, & exaudierit nos, miserique angelum, qui eduxerit nos de Ægypto. Ecce in vrbe Cades, quæ est in extremis finibus tuis, positi, * obsecramus ut nobis transire liceat per terram tuam. Non ibimus per agros, nec per vineas, non bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica, nec ad dexteram nec ad sinistram declinantes, donec transeamus terminos tuos. * Cui respondit Edom: Non transibis per me, alioquin armatus occurram tibi. * Dixeruntque filij Israel: Per tritam gradiemur viam: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum velociter transeamus. * At ille respondit: Non transibis. Statimque egressus est obuius, cum infinita multitidine, & manu forti, * nec voluit acquiescere deprecanti, ut concederet transitum per fines suos, quamobrem diuersit ab eo Israel. * Cumque castra mouissent de Cades, venerunt in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom: * ubi locutus est Dominus ad Moysen. * Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit Terram, quam dedi filiis Israel, cò quod incredulus fuerit ori meo, & ad Aquas contradiçtionis. * † Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. * Cumque nudaueris patrem veste sua, indues ea Eleazarum filium eius: Aaron colligetur, & morietur ibi. * Fecit Moyses ut præceperat Dominus: & ascenderunt in montem Hor coram omni multitidine. * Cumque Aaron spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. * Illo mortuo in montis supercilio, descendit cum Eleazaro. * Omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

CAPVT XXI.

Vincitur ab Israel rex Chanaan: serpentes in populum ob itinere stadium murmurantem innotantur, quorum morsibus exstis serpentes aenei medentur. Sebon & Og reges vincuntur.

Quod cum audisset Chanaan rex Arad, qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israel per exploratorum viam, pugnavit contra illum, & victor existens, duxit ex eo prædam. * At Israel voto se Domino obligans ait: Si tradideris populum istum in manus meas, delebo vrbes eius. * Exaudivitque Dominus preces Israel, & tradidit Chanaanem, quem ille interfecit subuersis vrbibus eius: & vocavit nomen loci illius Hor, id est, anathema. * Profecti sunt autem de monte Hor, per viam quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cepit populum itinere

† Exod. 17.
n. 3.

† Exod. 17.
n. 1. 6.
Sup. 11. 4. 4.

† Psal. 77.
v. 11. 1. 10.
1. Cor. 10.
n. 4.

† Deut. 1.
f. 17.

† Isai. 31.
c. 38.
Deut. 32.
v. 50.

ae laboris : * locutusque contra Deum & Moysen, ait : Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine ? Deest panis, non sunt aquæ : anima nostra iam nauseat super cibo isto leuissimo. * † Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimorum, * venerunt ad Moysen, acque dixerunt : Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te : ora ut tollas à nobis serpentes. Oruitque Moyses pro populo, * & locutus est Dominus ad eum : Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo : qui percussus aspexerit eum, viuet. * † Fecit ergo Moyses serpentem æneum, & posuit eum pro signo : quem cum percussus aspicerent, sanabatur. * Profectique filij Israël castrametati sunt in Oboth. * Vnde egressi fixere tentoria in Iabbarim, in solitudine, quæ respicit Moab contra orientalem plagam. * Et inde mouentes, * venerunt ad Torrentem Zared. * Quem relinquentes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. † siquidem Arnon terminus est Moab, diuidens Moabitas & Amorrhæos. * Vnde dicitur in libro bellorum Domini : Sic fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. * Scopuli torrentium inclinati sunt, ut requiescerent in Ar, & recumberent in finibus Moabitarum. * Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen : Congrega populum, & dabo ei aquam. * Tunc cecinit Israël carmen istud : Ascendat puteus. Concinebant : * Puteus quem foderunt principes, & parauerunt duces multitudinis in dore legis, & in baculis suis. De solitudine, Marthana. * De Marthana in Nahaliel : De Nahaliel in Bamoth. * De Bamoth, vallis est in regione Moab, in vertice Phasga : quod respicit contra desertum. * † Misit autem Israël nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens : * Obsecro ut transire mihi liceat per terram tuam non declinabimus in agros & vineas, non bibemus aquas ex puteis, via regia gradiemur, donec transeamus terminos tuos. * Qui concedere noluit ut transiret Israël per fines suos : quin potius exercitus congregato, egressus est obuiam in desertum, & venit in Iasa, pugnavitque contra eum. * † A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius ab Arnon vsque Iaboc, & filios Ammon : quia forti præsidio tenebatur termini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel omnes ciuitates eius, & habitauit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis eius. * Urbis Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab : & tulit omnem terram, quæ disionis illius fuerat, vsque Arnon. * Idcirco dicitur in Proverbio : Venite in Hesebon, & discite, & construatur ciuitas Sehon. * Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Sehon, & deuorauit Ar Moabi-

tarum, & habitatores excelsoꝝ Arnon. * † Vt ubi Moab, peristi popule Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem, regi Amorrhæorum, Sehon. * Iugum ipsorum disperijt ab Hesebon vsque Dibon, lapsi perueniunt in Nophe, & vsque Medaba. * Habitaui itaque Israël in Terra Amorrhæi. * Misitque Moyses qui explorarent lazeꝝ : cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores. * † Veneruntque se, & ascenderunt per viam Basan, & occurrunt eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturs in Edrai. * Dixitque Dominus ad Moysen : Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum ac terram eius faciesque illi sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. * Percusserunt igitur & hunc eum filij suis, vniuersumque populum eius vsque ad interuentionem, & possederunt terram illius.

CAPVT XXII.

Bis vocatur Balaam à rege Balac, ut Israëlitis malediceret, quem Angelus asinus loquens corripit.

Profectique castrametati sunt in campestribus Moab, vbi trans Iordanem Iericho sita est. * Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israël Amorrhæo, & quod pertrinuissent eum Moabite, & impetum eius ferre non possent, * dixit ad maiores natu Madian : Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bos herbas vsque ad radices carpere. * Ipse erat eo tempore rex in Moab. * † Misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terre filiorum Ammon, ut vocarent eum, & dicerent : Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui aperuit superficiem terre, sedens contra me. * Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est : si quo modo possim percutere & eicere eum de terra mea. noli enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta congesteris. * Perrexeruntque seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis precium in manibus. Cumque venissent ad Balaam, & narraissent ei omnia verba Balac : * ille respondit : Manete hic nocte, & respondebo quicquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum : * Quid sibi volunt homines isti apud te ? Respondit : Balac filius Sephor rex Moabitarum misit ad me, & dicens : Ecce populus qui egressus est de Ægypto, aperuit superficiem terre : veni, & maledic ei, si quo modo possim pugnant abigere eum. * Dixitque Deus ad Balaam : Noli ire cum eis, neque maledicas populo : quia benedictus est. * Qui manē consurgens dixit ad principes : Ite in terram vestram,

quia prohibuit me Dominus venire vobiscum. * Reuerſi principes dixerunt ad Balac: 14
Noluit Balaam venire vobiscum. * Rurſum 15
ille multo plures & nobiliores quam ante miſer-
ſerit, miſit. * Qui cum veniſſent ad Balaam, 16
dixerunt: Sic dicit Balac filius Sephor: Ne
cuncteris venire ad me: * paratus ſum hono- 17
rare te, & quidquid volueris dabo tibi: veni,
D & maledic populo iſti. * Reſpondit Balaam: 18
† Si dederit mihi Balac plenam domum ſuam
argenti & auri, non potero immutare verbum
Domini Dei mei, vt vel plus, vel minus lo-
quar. * Obſecro vt hic maneatis etiam hac no- 19
cte, & ſcire queam quid mihi rurſum reſpon-
deat Dominus. * Venit ergo Deus ad Balaam 20
nocte, & ait ei: Si vocare te venerunt ho-
mines iſti, ſurge, & vade cum eis: ita dum-
taxat, vt quod tibi praecepero, facias. * Sur- 21
rexit Balaam mane, & ſtrata aſina ſua profe-
ctus eſt cum eis. * † Et iratus eſt Deus. Ste-
titque angelus Domini in via contra Ba- 22
laam, qui infidebat aſinae, & duos pueros
habebat ſecum. * Cernens aſina angelum 23
ſtante in via, euaginato gladio, avertit ſe
de itinere, & ibat per agrum. Quam cum
verberaret Balaam, & vellet ad ſemiram re-
ducere, * ſtetit angelus in anguſtijs duarum 24
maceriarum, quibus vineae cingebantur. *
Quem videns aſina, iunxit ſe parieti, & az- 25
triuixit ſedentis pedem. At ille iterum verbe-
rabat eam: * & nihilominus angelus ad lo-
cum anguſtum tranſiens, vbi nec ad dexte- 26
ram nec ad ſiniſtram poterat deuiare, obuius
ſtetit. * Cumque vidiffet aſina ſtante angelum, 27
concidit ſub pedibus ſedentis, qui iratus,
vehementius exadebat ſuſte latera eius. * 28
Aperuitque Dominus os aſinae, & locuta eſt:
Quid feci tibi? cur percutis me? ecce iam
tertiò: * Reſpondit Balaam: Quia comme- 29
ruſtiſti, & illuſiſti mihi: vinam habetis gla-
dium, vt te percuterem. * Dixit aſina: Non- 30
ne animal tuum ſum, cui ſemper federe con-
ſueuiſti vſque in praſentem diem? dic quid
ſimile vnquam fecerim tibi. At ille ait: Num-
quam. * Proinus aperuit Dominus oculos 31
Balaam, & vidit angelum ſtante in via eu-
ginato gladio, adorauitque eum pronus in
terram. * Cui angelus: Cur, inquit, tertio
verberas aſinam tuam? Ego veni vt aduerſa- 32
rer tibi, quia peruerſa eſt via tua, mihi-
que contraria: * & niſi aſina occidiffet de via, 33
dans locum reſtanti, te occidiſſem, & illa
viveret. * Dixit Balaam: Peccaui, neſciens
quòd tu ſtares contra me: & nunc ſi diſplicet 34
tibi vt vadam, reuertar. * Ait angelus: Vade
cum iſtis, & caue ne aliud quam praecepero
tibi loquaris. Iuit igitur cum principibus. 35
* Quod cum audiſſet Balac, egreſſus eſt in
occurſum eius, in oppido Moabitarum, quod
ſitum eſt in extremis finibus Arnon. * Dixit- 36
que ad Balaam: Miſi nuntios vt vocarem te
cur non ſtatim veniſti ad me? an quia mer- 37
cedem adueniui tuo reddere nequeo? * Cui 38

ille reſpondit: Ecce adſum: numquid loqui
potero aliud, niſi quod Deus poſuerit in ore
meo? * Pertexerunt ergo ſuſul, & venerunt
in urbem, quae in extremis regni eius finibus
erat. * Cumque occidiſſet Balac boues &
oues, miſit ad Balaam, & principes qui cum
eo erant, munera. * Mane autem factò duxit
eum ad excellà Baal, & innuius eſt extre-
mam partem populi.

CAPVT XXIII.

*Balaam loco maledictionis, benedixit ſemel ac
iterum populo Iſrael, multa de illo uaticinatur.*

Dixitque Balaam ad Balac: Aedifica mi-
hi hic ſeptem aras, & para totidem vi-
tulos, cuiusdemque numeri arietes. * Cumque
feciffet iuxta ſermonem Balaam, impolue-
runt ſimul vitulum & arietem ſuper aram. *
Dixitque Balaam ad Balac: Sta paſſim iux-
ta holocauſtum tuum, donec vadam, ſi for-
tè occurrat mihi Dominus, & quodcumque
imperauerit, loquar tibi. * Cumque abiſſet
velociter, occurrat illi Deus. Locumſque ad
eum Balaam: Septem, inquit, aras erexi, &
impoſui vitulum & arietem deſuper. * Do-
minus autem poſuit verbum in ore eius, &
ait: Reuertere ad Balac, & hæc loqueris. * Re-
uerſus inuenit ſtante Balac iuxta holocau-
ſtum ſuum, & omnes principes Moabitarum:
* aſſumpſque parabola ſua, dixit: De Aram
adduxit me Balac rex Moabitarum, de mon-
tibus Orientis: Veni, inquit, & maledic Ia-
cob: propterea, & deſertare Iſrael. * Quomo-
do maledicam, cui non maledixit Deus? Qua
ratione deſertet, quem Dominus non deſe-
ſtat? * De ſummis ſilicibus videbo eum,
& de collibus conſiderabo illum. Populus ſo-
lus habitabis, & inter gentes non reputabi-
tur. * Quis dinumerare poſſit puluerem Ia-
cob, & noſſe numerum ſtirpis Iſrael? Mo-
riatur anima mea morte iuſtorum, & ſiant
nouiffima mea horum ſimilia. * Dixitque Ba-
lac ad Balaam: Quid eſt hoc quod agis? Ve
malediceris inimicis meis vocaui te: & tu è
contrario benedixiſti eis. * Cui ille reſpondit:
Num aliud poſſum loqui, niſi quod iuſſerit
Dominus? * Dixit ergo Balac: Veni mecum
in alterum locum vnde partem Iſrael videas,
& totum videre non poſſis, inde maledico
ei. * Cumque duxiſſet eum in locum ſubli-
mem, ſuper verticem montis Phaſga, ædi-
ficauit Balaam ſeptem aras, & impoſitis ſu-
pra vitulo atque arietem, * dixit ad Balac: Sta
hic iuxta holocauſtum tuum, donec ego ob-
uius pergam. * Cui cum Dominus occurrif-
ſet, poſuiſſetque verbum in ore eius, ait: Re-
uertere ad Balac, & hæc loqueris ei. * Reuer-
ſus inuenit eum ſtante iuxta holocauſtum
ſuum, & principes Moabitarum cum eo. Ad
quem Balac: Quid, inquit, locutus eſt Do-
minus? * At ille aſſumpta parabola ſua ait:
Sta Balac, & auſculta, audi fili Sephor: * Non
eſt Deus quaſi homo, vt mentiar: nec vt filius
hominis,

hominis, vt mutetur. Dixit ergo, & non faciet locutus est, & non implebit. * Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo. * Non est idolum in Iacob, nec videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus eius cum eo est, & clangor victorie regis in illo. * † Deus eduxit illum de Aegypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. * Non est augurium in Iacob, nec diuinatio in Israel. Temporibus suis dicitur Iacob & Israeli quid operatus sit Deus. * Ecce populus vt leena con-surget, & quasi leo erigetur: non accubabit donec deuoret pradam, & occisorum sanguinem bibat. * Dixitque Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas. * Et ille ait: Nonne dixi tibi, quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem? * Et ait Balac ad eum: Veni, & ducam te ad alium locum: si forte placeat Deo vt inde maledicas eis. * Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, dixit ei Balaam: Aedifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, cuiusdemque numeri arietes. * Fecit Balac vt Balaam dixerat: imposuitque vitulos & arietes per singulas aras.

CAPVT XXIV.

Balaam tertio benedicit, & prospera vaticinator de Israel, & de Christo: item de Amalecitis, Gims, & Romanis.

Cumque vidisset Balaam quod placeret Domino vt benediceret Israeli, nequam abiit vt ante perrexerat, vt augurium quæreretur: sed dirigitur contra desertum vul-tum suum, & eleuans oculos, vidit Israel in tentoreis commorantem per tribus suas: & irruente in se spiritu Dei, assumpta parabola ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cuius obturatus est oculus: dixit auditor sermonum Dei, qui visionem Omnipotentis intuitus est, qui cadit & sic aperitur oculi eius. * Quam pulchra tabernacula tua Iacob, & tentoria tua Israel: vt valles nemorosa, vt horti iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula quae fixit Dominus, quasi cedri prope aquas. * Fluet aqua de fistula eius, & semin illius erit in aquas multas. Tolleret propter Agag, rex eius, & auferetur regnum illius. * Deus eduxit illum de Aegypto, † cuius fortitudo, similis est rhinocerotis. Deuorabunt gentes hostes illius, ossaque eorum confringent, & perforabunt fagitis. * Accubans dormiuit vt leo, & quasi leena, quam suscitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi, erit & ipse benedictus: qui maledixerit, in maledictione reputabitur. * Itaque Balac contra Balaam, complois manibus ait: Ad maledicendum inimicis meis vocaui te, quibus & contrariò tertio benedixisti: tenere ad locum tuum. Deceueram quidem magnificè honorare te, sed Dominus priuauit te honore disposito. * Respondit Balaam ad Balac: Nonne nun-

C tijs tuis, quos misisti ad me, dixi: * † Si dederis mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero praeterire sermonem Domini Dei mei, vt vel boni quid vel mali proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar. * Verumtamen pergens ad populum meum, dabo consilium, quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore. * Sumpta igitur parabola, rursum ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cuius obturatus est oculus: dixit auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinam Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet oculos. * Videbo eum, sed non modò: intuebor illum, sed non propè. † ORATEUR STELLA ex Iacob, & confurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitque omnes filios Seth. * Et erit Idumaea possessio eius: hereditas Seir cedet inimicis suis: Israel verò fortiteraget. * De Iacob erit qui domineat, & percutiet reliquias ciuitatis. * Cumque vidisset Amalec, assumens parabola ait: Principium Gentium Amalec, cuius extrema perdentur. * Vidit quoque Cineum: & assumpta parabola, ait: Robustum quidem est habitaculum tuum: sed si in petra posueris nidum tuum, & fueris electus de stirpe Cin, quamdiu poteris permanere: Assur enim capiet te. * Assumptaque parabola iterum locutus est: Heu, qui victurus es, quando ista faciet Deus? Venient in triebus de Italia, superabunt Assyrios, vastabuntque Hebraeos, & ad extremum etiam ipsi peribunt. * Surrexitque Balaam, & reuertens in locum suum: Balac quoque via, qua venerat, rediit.

CAPVT XXV.

Ob fornicationem Israel cum Madiianitis inter Dei principes suspendi ipsique Phinices dat perpetuum sacerdotium, eo quod domino scilicet Zambri & Cozbi pugione confecisset.

Orabatur autem eo tempore Israel in Sertim, & fornicatus est populus cum filiabus Moab, * quae vocauerunt eos ad sacrificia sua. As illi comederunt & adora-uerunt deos earum. * † Initiatusque est Israel Beelphegor: & iratus Dominus, ait ad Moysen: Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: vt auertatur furor meus ab Israel. * Dixitque Moyses ad Iudices Israel: † Occidat unusquisque proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor. * Et ecce vnus de filijs Israel intravit coram fratribus suis ad scortum Madianitidem, vidente Moysè, & omni turba filiorum Israel, qui seabant ante fores tabernaculi. * † Quod cum vidisset Phinices filius Eleazari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arripso pugione, ingressus est post virum Israelitem in lupanar, & perfodit ambos simul, virum scilicet & mulierem, in locis genitalibus. Celsauique plaga filijs

filij Israel: * & occisi sunt viginti quatuor
millia hominum. * dixitque Dominus ad
Moyſen: * Phinees filius Eleazari filij Aaron
sacerdotis auertit iram meam à filiis Israel:
quia zelo meo commotus eſt contra eos, ut
non ipſe deletem filios Iſrael in zelo meo.
† idcirco loquere ad eum: † Ecce duo ei pa-
cem fructus mei, * & erit tam ipſi quam ſe-
mini eius pactum ſacerdotij ſempiternum,
quia zelatus eſt pro Deo ſuo, & expiauit ſcru-
lus filiorum Iſrael. * Erat autem nomen viri
Iſraelitæ, qui occiſus eſt cum Madianitide,
Zambri filius Salu, dux de cognatione & tri-
bu Simconis. * Porro mulier Madianitis,
quæ pariter interfecta eſt, vocabatur Cozbi,
filia Sur principis nobiliſſimi Madianitarum.
† Locutusque eſt Dominus ad Moyſen, di-
cens: * † Hoſtes vos ſentiant Madianitæ, &
percutite eos: * quia & ipſi hoſtiliter ege-
runt contra vos, & decepti infidijs per idol-
um Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian
ſorem ſuam, quæ percuſa eſt in die plage
pro ſacrilegio Phogor.

CAPVT XXVI

*Numeratur Iſraelita per ſingulas tribus, qui
bello apti ſunt Terram promiſſam ingreſſuri.*

POſtquam noxiorum ſanguis effuſus eſt,
dixit Dominus ad Moyſen, & Eleaza-
rum filium Aaron ſacerdotem: * † Numera-
te omnem ſummam filiorum Iſrael à viginti
annis & ſupra, per domos & cognationes
ſuas, cunctos qui poſſunt ad bella procedere.
† Locuti ſunt itaque Moyſes & Eleazar ſa-
cerdos in caſtrobribus Moab ſuper Iorda-
nem contra Iericho, ad eos qui erant * à vi-
ginti annis & ſupra, ſicut Dominus impera-
uerat, quorum iſte eſt numerus: * Ruben
primogenitus Iſrael. † huius filius, Henoch,
à quo familia Henochitarum: & Phallu, à quo
familia Phalluitarum: * & Heſron, à quo fa-
milie Heſronitarum: & Charmi, à quo fa-
milie Charmitarum. * hæc ſunt familie de ſtirpe
Ruben: quarum numerus inuennus eſt, qua-
draginta tria millia & ſepteſcenti triginta.
† Filius Phallu, Eliab. * huius filij, Namuel
& Dathan & Abiron. iſti ſunt Dathan &
Abiron principes populi, † qui ſurrexerunt
contra Moyſen & Aaron in ſeditione Core,
quando aduerſus Dominum rebellauerunt:
* & aperiens terra os ſuum deuorauit Core,
moriensibus plurimis; quando combuſit
ignis ducentos quinquaginta viros. Et factum
eſt grande miraculum, * vt, Core pereunte, fi-
lij illius non perirent. * Filij Simeon per co-
gnationes ſuas: Namuel, ab hoc familia Na-
muelitarum: Iamin, ab hoc familia Iaminita-
rum: Iachin, ab hoc familia Iachinitarum:
* Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul, ab
hoc familia Saulitarum. * hæc ſunt familie de
ſtirpe Simcon, quarum omnis numerus fuit,
viginti duo millia ducenti. * Filij Gad per
cognationes ſuas: Sephon, ab hoc familia

Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggi-
tarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum:
* Ozni, ab hoc familia Oznitarum: Her, ab
hoc familia Heritarum: * Arod, ab hoc fa-
milie Aroditarum: Ariel, ab hoc familia
Arielitarum. * iſte ſunt familie Gad, qua-
rum omnis numerus fuit, quadraginta millia
quingenti. * † Filij Iuda, Her & Onan, qui
ambo mortui ſunt in Terra Chanaan. * Fue-
cunque filij Iuda, per cognationes ſuas: Se-
la, à quo familia Selaitarum: Phares, à quo
familie Phareſitarum: Zare, à quo familia
Zareitarum. * Porro filij Phares: Heſron,
à quo familia Heſronitarum: & Hamul, à
quo familia Hamulitarum. * Iſte ſunt fami-
lie Iuda, quarum omnis numerus fuit, ſep-
tuaginta ſex millia, quingenti. * Filij Iſa-
char, per cognationes ſuas: Thola, à quo
familie Tholaitarum: Phua, à quo familia
Phuaitarum: * Iaſub, à quo familia Iaſubi-
tarum: Semran, à quo familia Semranita-
rum. * hæc ſunt cognationes Iſachar, qua-
rum numerus fuit ſexaginta quatuor millia
trecenti. * Filij Zabulon per cognationes
ſuas: Sared, à quo familia Sareditarum: El-
lon, à quo familia Elonitarum: Ialel, à quo
familie Ialelitarum. * hæc ſunt cognationes
Zabulon, quarum numerus fuit, ſexaginta
millia quingenti. * Filij Ioseph per cognatio-
nes ſuas, Manasſe & Ephraim. * De Manasſe
Dorus eſt Machir, à quo familia Machirita-
rum. † Machir genuit Galaad, à quo familia
Galaaditarum. * Galaad habuit filios: Iezer,
à quo familia Iezeritarum: & Helec, à quo
familie Helecitarum: * & Aſriel, à quo fami-
lie Aſrielitarum: & Sechem, à quo familia
Sechemitarum: * & Semida, à quo familia
Semidaitarum: † & Hephher, à quo familia
Hephheritarum. * Fuit autem Hephher pater
Salphaad, qui filios non habebat, ſed tantum
filias, quarum iſta ſunt nomina: † Maala, &
Noa, & Hegla, & Melcha, & Therſa. * hæc
ſunt familie Manasſe, & numerus earum,
quinquaginta duo millia ſepteſcenti. * Filij
autem Ephraim per cognationes ſuas, fue-
runt hi: Suthala, à quo familia Suthalaitarum:
Becher, à quo familia Becheritarum: The-
hen, à quo familia Thehenitarum. * porro
E filius Suthala fuit Heran, à quo familia He-
ranitarum. * hæc ſunt cognationes filiorum
Ephraim, quarum numerus fuit, triginta duo
millia quingenti. * Iſti ſunt filij Ioseph per
familias ſuas. † Iſti Benjamin in cognationibus
ſuis: Bela, à quo familia Belaitarum: Aſbel, à
quo familia Aſbelitarum: Aſhiram, à quo fa-
milie Aſhiramitarum: * Supham, à quo fa-
milie Suphamitarum: Hupham, à quo familia
Huphamitarum. * Filij Bela: Hered & Noë-
man. De Hered, familie Hereditarum: de
Noëman, familie Noëmanitarum. * hi ſunt
filij Benjamin per cognationes ſuas, quorum
numerus fuit, quadraginta quinque millia
ſexcenti. * Filij Dan per cognationes ſuas:
Subam,

† Exod. 45.
d. 30.
1. Adar. 2.
f. 45.

† Inſ. 31.
a. 2.

† Sup. 1.
a. 2. 3.

† Gen. 46.
b. 9.
Exod. 6.
c. 14.
1. Par. 3.
a. 3.

† Sup. 16.
a. 3.

† Gen. 38.

a. 2.

† Inſ. 17.
a. 1.

† Inſ. 17.
a. 1.

† Ibid.

Subam,

Subam, à quo familia Subamitarum. hæc sunt
cognationes Dan per familias suas. * omnes 43
fuerunt Suamite, quorum numerus erat, sexa-
ginta quatuor millia quadringenti. * Filij Afer 44
per cognationes suas: Isen, à quo familia Lem-
naitarum: Iesui, à quo familia Iesuitarum: Brie,
à quo familia Bricitarum. * Filij Brie: Heber, 45
à quo familia Heberitarum: & Melchiel, à
quo familia Melchielitarum. * Nomen autem 46
filie Afer, fuit Sara. * hæc cognationes filio-
rum Afer, & omerus eorum, quinquaginta 47
tria millia quadringenti. * Filij Nephthali 48
per cognationes suas: Iesiel, à quo familia Ie-
sielitarum: Guni, à quo familia Guoitarum:
* Ieser, à quo familia Ieseritarum: Sellem, à quo 49
familia Sellemitarum. * hæc sunt cognationes
filiorum Nephthali per familias suas: quorum 50
numerus, quadraginta quinque millia qua-
dringenti. * Ista est summa filiorum Israel, 51
qui recensiti sunt, sexcenta millia, & mille
sepeingenti triginta. * Locutusque est Do- 52
minus ad Moysen, dicens: * Isthic diuidetur
terra iuxta numerum vocabulorum in posses- 53
siones suas. * Pluribus maiorem partem dabis,
& paucioribus minorem: singulis, sicut nunc 54
recensiti sunt, tradetur possessio: * ita dum- 55
taxat ut fors Terram Tribus diuidat & fami-
lijs. * Quidquid forte contigerit, hoc vel 56
plures accipiant, vel pauciores. * † Hic quo- 57
que est omerus filiorum Levi per familias
suas: Gerson, à quo familia Gersonitarum:
Caath, à quo familia Caathitarum: Merari, 58
à quo familia Meraritarum. * hæc sunt fami-
lie Levi: Familia Lobni, familia Hebrooi, G
familia Moholi, familia Musi, familia Core.
At verò Caath genuit Amram: * qui ha- 59
buit uxorem Iochabed filiam Levi, quæ nata
est ei in Ægypto. hæc genuit Amram viro
suo filios Aaro & Moysen, & Mariam so- 60
rorem eorum. * De Aaro orti sunt Nadab &
Abiu, & Eleazar & Ithamar: * † quorum 61
Nadab & Abiu mortui sunt, cum obulissent
ignem alienum coram Domino. * Fuerunt- 62
que omnes qui omerati sunt, viginti tria
millia generis masculini, ab vno mense & su- 63
pra: quia non sunt recensiti inter filios Israel,
nec eis cum cæteris daret possessio est. * Hic est
numerus filiorum Israel qui descripti sunt à 64
Moysè & Eleazaro sacerdote, in campestri-
bus Moab supra Iordanem contra Iericho. *
† inter quos, nullus fuit eorum qui antè 65
numerati sunt à Moysè & Aaron in deserto
Sinai. * † Prædixerat enim Dominus, quòd
omnes morerentur in solitudine. Nullusque
& Iosue filius Nun.

CAPVT XXVII

Filia Salphaad patri succedunt in heredita-
tem: dicitque Dominus Moysen mortuum, ubi
ex monte Terram promissionis conspexerit.

Accesserunt autem filie Salphaad, si-
lij Hephher, filij Galaad, filij Machir, A

filij Manasse qui fuit filius Ioseph: quarum
sunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, &
Melcha, & Thersa. * Steteruntque coram 2
Moysè & Eleazaro sacerdote, & cunctis prin-
cipibus populi ad ostium tabernaculi fuderis, 3
atque dixerunt: * Pater noster mortuus est in
deserto, nec fuit in seditione, quæ † concita- 4
ta est contra Dominum sub Core, sed in 5
peccato suo mortuus est: hic non habuit
mares filios. Cur tollitur nomen illius de 6
familia sua, quia non habuit filium? Daret
nobis possessionem inter cognatos patris, no- 7
stri. * Retulique Moyses causam earum ad 8
iudicium Domini. * Qui dixit ad eum: * Ius- 9
tam rem postulant filie Salphaad: da eis pos- 10
sessionem inter cognatos patris sui, & ei in 11
hereditatem succedant. * Ad filios autem Is- 12
rael loqueris hæc: * Homo cum mortuus fuerit
absque filio, ad filium eius transibit hereditas. 13
* si filium non habuerit, habebit successores 14
fratres suos. * quod si & fratres non fuerint, 15
dabitur hereditatem fratribus patris eius. * si 16
autem nec patris habuerit, dabitur heredi- 17
tas his qui ei proximi sunt: etique hoc filijs Is- 18
rael sanctum lege perpetua, sicut præcepit Do- 19
minus Moysi. * Dixit quoque Dominus ad 20
Moysen: † Ascende in montem istum Aba- 21
rim, & contemplantur inde Terram quam davi- 22
rus sum filijs Israel: cumque videris eam, ibis 23
& tu ad populum tuum, & dicis iuxta frater tuus 24
Aaron: * † quia offendisti me in deserto Sio 25
in contradictione multitudinis, nec sanctifi- 26
care me voluisti coram ea super aquas hæc 27
sunt aque contradictionis in Cades deserti 28
Sin. * Cui respondit Moyses: * Provideat 29
Dominus Deus spirituum omnium carnis, ho- 30
minem, qui sit super multitudinem hanc: * 31
& possit exire & intrare ante eos, & edu- 32
cere eos vel introducere: ne sit populus 33
Domini sicut oves absque pastore. * Dixit- 34
que Dominus ad eum: † Tolle Iosue filium
Nuo, virum in quo est Spiritus, & pone ma- 35
num tuam super eum. * Qui stabit coram 36
Eleazaro sacerdote & omni multitudine: * & 37
dabis ei præcepta cunctis videntibus, & par- 38
tem gloriæ tuæ ut audiat eum omnis synago- 39
ga filiorum Israel. * Pro hoc, si quid agendum 40
erit, Eleazar sacerdos consulat Domium. Ad 41
verbum eius egredietur & ingredietur ipse,
& omnes filij Israel cum eo, & cetera mul- 42
tudo. * Fecit Moyses vt præceperat Do- 43
minus. Cumque tulisset Iosue, stavit eum
coram Eleazaro sacerdote & omni frequen- 44
tia populi. * Et impositis capiti eius mani- 45
bus, cuncta replicavit quæ mandauerat Do- 46
minus.

CAPVT XXVIII

Sacrificia quotidiana & dei septimi ac calen-
darium, & de duabus sollempnitatibus Azymorum
& Hebdomadatum.

Dixit quoque Dominus ad Moysen:
* Præcipe filiis Israel, & dices ad eos:

Oblationem meam & panes, & incensum A
 odoris suauissimi offerre per tempora sua.
 * Hæc sunt sacrificia quæ offerre debetis: 3
 † *Exod. 13.*
 † *18.* Agnos anniculos immaculatos duos quoti-
 die in holocaustum sempiternum: * vnum 4
 offeretis manè, & alterum ad vespertum
 * decimam partem ephi similis, quæ con- 5
 persa sit oleo purissimo, & habeat quartam
 partem hin. * holocaustum iuge est quod 6
 obulatis in monte Sinai in odorem suauissi-
 mum incensi Domini. * & libabitis vini quar- 7
 tam partem hin per agnos singulos in San-
 ctuario Domini. * Alorumque agnum simi- 8
 lier offeretis ad vespertam, iuxta omnem ri-
 tum sacrificij matutini, & libamentorum
 eius, oblationem suauissimi odoris Domino. B
 * † *Mat. 11.*
 * † *4. 3.* Die autem sabbati offeretis duos agnos 9
 anniculos immaculatos, & duas decimas simi-
 lis oleo conperse in sacrificio, & liba * quæ 10
 ritè funduntur per singula sabbata in holocau-
 stum sempiternum. * In calendis autem of- 11
 feretis holocaustum Domino, vitulos de ar-
 mento duos, arietem vnum, agnos annicu-
 los septem immaculatos, * & tres decimas 12
 similis oleo conperse in sacrificio per singu-
 los vitulos: & duas decimas similis oleo con- 13
 perse per singulos arietes: * & decimam de-
 cima similis ex oleo in sacrificio per agnos 14
 singulos. holocaustum suauissimi odoris atque
 incensi est Dño. * Libamenta autem vini, quæ 15
 per singulas fundenda sunt victimas, ista erūt:
 media pars hin per singulos vitulos, tertia per 16
 arietem, quarta per agnum. hoc erit holocau-
 stum per omnes menses, qui sibi anno ver- 17
 tente succedunt. * Hircus quoque offeretur 18
 Domino pro peccatis in holocaustum sem- 19
 pitemum cum libamentis suis. * † *Exod. 13.*
 † *18.* Mense autem primo, quartadecima die mensis, Phas- 20
 e Domini erit, * & quintadecima die solēnitas:
 septem diebus vescentur azymis. * Quarum 21
 dies prima venerabilis & sancta erit: omne 22
 opus seruale non facietis in ea. * Offeretisque 23
 incensum holocaustum Domino, vitulos de 24
 armento duos, arietem vnum, agnos annicu-
 los immaculatos septem: * & sacrificia 25
 singulorum ex simila quæ conpersa sit oleo,
 tres decimas per singulos vitulos, & duas 26
 decimas per arietem, * & decimam decimæ per
 agnos singulos: id est, per septem agnos.
 * Et hircum pro peccato vnum, ut expietur 27
 pro vobis, * præter holocaustum matutinum
 quod semper offeretis. * Ita facietis per sin-
 gulos dies septem dierum in fornem ignis, D
 & in odorem suauissimum Domino, qui sur-
 get de holocausto, & de libationibus singulo-
 rum. * Dies quoque septimus celeberrimus
 & sanctus erit vobis: omne opus seruale non
 facietis in eo. * Dies etiam primitiuorum,
 quando offeretis nouas fruges Domino, ex-
 pletis hebdomadibus, venerabilis & sancta
 erit: omne opus seruale non facietis in ea.
 * Offeretisque holocaustum in odorem
 suauissimum Domino, vitulos de armento

duos, arietem vnum, & agnos anniculos
 28 immaculatos septem: * atque in sacrificijs
 eorum similis oleo conperse tres decimas
 29 per singulos vitulos, per arietes duas, * per
 agnos decimam decimæ, qui simul sunt agni
 30 septem. hircum quoque? qui mactatur pro
 expiatione: præter holocaustum sempiter-
 31 num & liba eius. * Immaculata offeretis om-
 nia cum libationibus suis.

CAPVT XXIX.

*Sollemnitates mensis septimi, & quid in eis of-
 ferendum sit: nempe sollemnitates tubarum, expiationis,
 & tabernaculorum quæ octo diebus variis ha-
 bent oblationes.*

A Mensis etiam septimi prima dies ve-
 nerabilis & sancta erit vobis. omne
 opus seruale non facietis in ea, quia dies
 2 clangoris est & tubarum. * Offeretisque
 holocaustum in odorem suauissimum Domi-
 no, vitulum de armento vnum, arietem
 vnum, & agnos anniculos immaculatos sep-
 3 tem: * & in sacrificijs eorum, similis oleo
 conperse tres decimas per singulos vitulos,
 4 duas decimas per arietem, * vnam decimam
 5 per agnum, qui simul sunt agni septem: *
 & hircum pro peccato, qui offertur in ex-
 6 piationem populi, * præter holocaustum ca-
 lendarum cum sacrificijs suis, & holocau-
 stum sempiternum cum libationibus solitis.
 eisdem ceremonijs offeretis in odorem sua-
 7 uissimum incensum Domino. * † *Exod. 16.*
 quoque dies mensis huius septimi erit vobis
 sancta atque venerabilis, & affligetis animas
 vestras: omne opus seruale non facietis in ea.
 8 * Offeretisque holocaustum Domino in
 odorem suauissimum, vitulum de armento
 vnum, arietem vnum, agnos anniculos imma-
 9 culatos septem: * & in sacrificijs eorum, si-
 10 milis oleo conperse tres decimas per singu-
 los vitulos, duas decimas per arietem, * de-
 11 cimam decimæ per agnos singulos, qui sunt
 simul agni septem: * & hircum pro peccato,
 absque his quæ offerri pro delicto solent in
 expiationem, & holocaustum sempiternum,
 12 cum sacrificio & libaminibus eorum. * Quin-
 tadecima verò die mensis septimi, quæ
 vobis sancta erit atque venerabilis, omne
 opus seruale non facietis in ea, sed celebra-
 bitis sollemnitatem Domino septem diebus.
 13 * offeretisque holocaustum in odorem sua-
 uissimum Domino, vitulos de armento tre-
 decim, arietes duos, agnos anniculos im-
 14 maculatos quatuordecim: * & in libamen-
 tis eorum, similis oleo conperse tres de-
 15 cimas per vitulos singulos, qui sunt simul
 vituli tredecim: & duas decimas arietum vno,
 16 id est, simul arietibus duobus, * & decimam
 decimæ agni singulis, qui sunt simul agni
 17 quatuordecim: * & hircum pro peccato,
 C absque holocausto sempiterno, & sacrificio,
 & libamine eius. * In die altero offeretis vi-
 tulos de armento duodecim, arietes duos,
 agnos,

agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
 * sacrificiaque & libamina singulorum per
 vitulos & arietes & agnos ritè celebrabitis:
 * & hircum pro peccato, absque holocausto
 sempiterno, sacrificioque & libamine eius.
 * Die tertio offeretis vitulos vndecim, arietes
 duos, agnos anniculos immaculatos quatuor-
 decim: * sacrificiaque & libamina singulo-
 rum per vitulos & arietes & agnos ritè cele-
 brabitis: * & hircum pro peccato, absque
 holocausto sempiterno, sacrificioque & li-
 bamine eius. * Die quarto offeretis vitulos
 decem, arietes duos, agnos anniculos im-
 maculatos quatuordecim: * sacrificiaque &
 libamina singulorum per vitulos & arietes
 & agnos ritè celebrabitis: * & hircum pro
 peccato absque holocausto sempiterno, sa-
 crificioque eius & libamine. * Die quinto
 offeretis vitulos novem, arietes duos, agnos
 anniculos immaculatos quatuordecim: * sa-
 crificiaque & libamina singulorum per vitu-
 los & arietes & agnos ritè celebrabitis: * &
 hircum pro peccato, absque holocausto sem-
 piterno, sacrificioque eius & libamine. * Die
 sexto offeretis vitulos octo, arietes duos, D
 agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
 * sacrificiaque & libamina singulorum per
 vitulos & arietes & agnos ritè celebrabitis:
 * & hircum pro peccato, absque holocausto
 sempiterno, sacrificioque eius & libamine.
 * Die septimo offeretis vitulos septem, &
 arietes duos, agnos anniculos immaculatos
 quatuordecim: * sacrificiaque & libamina
 singulorum per vitulos & arietes & agnos ri-
 tè celebrabitis: * & hircum pro peccato abs-
 que holocausto sempiterno, sacrificioque
 eius & libamine. * Die octavo, qui est cele-
 berrimus, omne opus servile non facietis,
 * offerentes holocaustum in odorem suavitissi-
 mum Domino, vitulum unum, arietem unum,
 agnos anniculos immaculatos septem: * sa-
 crificiaque & libamina singulorum per vitu-
 los & arietes & agnos ritè celebrabitis: * &
 hircum pro peccato, absque holocausto sem-
 piterno, sacrificioque eius & libamine. * Hæc
 offeretis Domino in solemnitatibus vestris:
 præter vota & oblationes spontaneas in ho-
 locausto, in sacrificio, in libamine, & in ho-
 stijs pacificis.

CAPVT XXX.

*De voto ac iuramento virorum, & quando puel-
 larum & uxorum vota seu iuramenta rata sint,
 vel irrita.*

Narrauitque Moyses filiis Israel omnia
 1 que ei Dominus imperavit: * & locu-
 tus est ad principes tribuum filiorum Israel: A
 Iste est sermo quem præcepit Dominus: * Si
 quis virorum votum Domino voverit, aut se
 constrinxerit iuramento: non faciet irritum
 verbum suum, sed omne quod promissum im-
 plebit. * Mulier si quippiam voverit, & se
 constrinxerit iuramento, quæ est in domo

patris sui, & in ætate adhuc puellari: si cog-
 novit pater votum quod pollicita est, & iu-
 ramentum quo obligavit animam suam, &
 tacuerit, voti rea erit: * quidquid pollicita est
 6 & iuravit, opere complebit. * Sin autem sta-
 7 tim ut audierit, contradixit pater: & vota
 & iuramenta eius irrita erunt, nec obnoxia
 tenebuntur sponsoni, eò quòd contradixerit
 8 pater. * Si maritum habuerit, & voverit ali-
 quid, & semel de ore eius verbum egrediens
 9 animam eius obligaverit iuramento: * quo
 die audierit vir, & non contradixerit, voti
 rea erit, reddeque quodcumque promiserat.
 10 * Sin autem audiens statim contradixerit, &
 C irritas fecerit pollicitationes eius, verbaque
 quibus obstrinxerat animam suam: propitius
 11 erit ei Dominus. * Vidua & repudiata quid-
 quid voverint: reddent. * Vxor in domo vi-
 12 ri cum se voto constrinxerit & iuramento. * si
 audierit vir, & tacuerit, nec contradixerit
 sponsoni, reddet quodcumque promiserat,
 13 * sin autem exemplo contradixerit, non tene-
 buntur promissionis rea: quia maritus con-
 tradixit, & Dominus ei propitius erit. * Si vo-
 14 verit, & iuramento se constrinxerit, ut per ie-
 iunium, vel cæterarum rerum abstinentiam
 affligat animam suam, in arbitrio viri erit
 15 ut faciat, siue non faciat: quòd si audiens vir
 tacuerit, & in alteram diem distulerit senten-
 tiam: quidquid voverat arque promiserat, red-
 16 det: quia statim ut audiuit tacuit. * Sin autem
 contradixerit postquam rescivit, ponabit ipse
 17 iniquitatem eius. * Iste sunt leges, quas con-
 stituit Dominus Moysi, inter virum & vxor-
 em, inter patrem & filiam, quæ in puellari
 adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis
 domo.

CAPVT XXXI.

*Cæsti Madiianitis virgines solæ referuntur, sub-
 stantia ex aquo dividitur pugnantibus & plebi,
 primitia Sacerdotis ac Levitis traduntur, gratia
 Deo cum domarijs offeruntur.*

Locusque est Dominus ad Moysen, di-
 1 cens: * Vlscere prius filios Israel de
 A Madiianitis, & sic colligeris ad populum tuum.
 2 * Statimque Moyses, & Arnare, inquit, ex
 3 vobis viros ad pugnam, qui possint viciniam
 4 Domini expetere de Madiianitis. * mille viri
 de singulis tribubus eligantur ex Israel qui
 5 mittantur ad bellum. * Dederuntque mil-
 6 lia expeditorum ad pugnam: * quos misit
 Moyses cum Phinees filio Eleazari sacerdotis,
 7 vasa quoque sancta, & tubas ad clangendum
 tradidit ei. * Cumque pugnasent contra Ma-
 8 dianitas arque vicissent, omnes mares occide-
 9 runt, * & reges eorum, Eui, & Recem, &
 B Sur, & Hur, & Rebe, quinque principes
 gentis: Balaam quoque filium Beor interfe-
 9 cerunt gladio. * Ceperuntque mulieres eo-
 rum, & parvulos, omniaque pecora, & cun-
 ctam suppellectilè: quidquid habere ponerant
 depopulati

depopulati sunt: * tam vrbes quam viculos
& castella flamma consumpsit. * Et tule-
runt pradam, & vniuersa que ceperant tam
ex hominibus quam ex iumentis, * & addu-
xerunt ad Moysen, & Eleazarum sacerdo-
tem, & ad omnem multitudinem filiorum
Israel. reliqua autem videntia portauerunt
ad castra in campesibus Moab iuxta Iordanem
contra Iericho. * Egrediuntur autem
Moyses & Eleazar sacerdos, & omnes princi-
pes synagoge, in occursum eorum extra ca-
stra. * Irasque Moyses principibus exerci-
tus, tribunis, & centurionibus qui venerant
de bello, * ait: Cur feminas relinquistis? *
Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios Is-
rael ad suggestionem Balaam, & prauaricari
vos fecerunt in Domino super peccato Phogor,
vnde & percussus est populus? * Ergo
cunctos interficite quicquid est generis mas-
culini, etiam in paruulis: & mulieres, quæ
nouerunt viros in coitu, iugulate: * puellas
autem & omnes feminas virgines relinere
vobis: * & manete extra castra septem diebus.
Qui occiderit hominem, vel occisum tetige-
rit, lustrabitur die tertio & septimo. * Et de
omni præda, siue vestimentum fuerit, siue
vas, & aliquid in vasa præparatum, de caprarum
pellibus, & pilis, & ligno, expia-
bitur. * Eleazar quoque sacerdos, ad viros
exercitus qui pugnaverunt, sic locutus est:
Hoc est præceptum legis, quod mandauit
Dominus Moysi: * Aurum, & argentum, &
aes, & ferrum, & plumbum, & stannum,
* & omne quod potest transire per flamma-
mas, igne purgabitur. quicquid autem ignem
non potest sustinere, aqua expiationis san-
ctificabitur: * & lauibitis vestimenta vestra
die septimo, & purificati postea castra intra-
bitis. * Dixit quoque Dominus ad Moysen:
* Tollite summam eorum quæ capta sunt,
ab homine vsque ad pecus, tu & Eleazar sa-
cerdos & principes vulgi: * diuideque ex æ-
quo prædam, inter eos qui pugnaverunt
egressique sunt ad bellum, * & inter omnem
reliquam multitudinem: * & separabis par-
tem Domino ab his qui pugnaverunt & fue-
runt in bello, vnam animam de quingenis,
tam ex hominibus quam ex bobus & asinis
& ouibus, * & dabis eam Eleazaro sacerdo-
ti, quia primitiæ Domini sunt. * Ex media
quoque parte filiorum Israel accipies quin-
quagesimum caput hominum, & boum,
& asinorum, & ouium, cunctorum animan-
tium, & dabis ea Leuitis, qui excubant in
custodiis tabernaculi Domini. * Fecerunt
que Moyses & Eleazar, sicut præceperat Do-
minus. * Fuit autem præda, quam exercitus
ceperat, ouium sexcenta septuaginta quin-
que millia, * boum septuaginta duo millia,
* asinorum sexaginta millia & mille: * ani-
mæ hominum sexus feminei, quæ non co-
gnouerant viros, triginta duo millia. * Da-
taque est media pars his qui in prælio fue-

rant, ouium trecenta triginta septem millia
quingente: * & quibus in partem Domini
supputate sunt oues sexcenta septuaginta
quinque. * Et de bobus triginta sex millibus,
39 boues septuaginta & duo: * de asinis tri-
ginta millibus quingenis, asini sexaginta
40 vnus: * de animalibus hominum sedecim
millibus, cesserunt in partem Domini trigin-
41 ta duæ anime. * Tradiditque Moyses nume-
rum primitiarum Domini Eleazaro sacerdo-
42 ti, sicut fuerat ei imperatum, * ex media par-
te filiorum Israel, quam separauerat his qui
43 in prælio fuerant. * De media verò parte
quæ contigerat reliquæ multitudini, id est,
de ouibus trecentis triginta septem millibus
44 quingenis, * & de bobus triginta sex mil-
45 libus, * & de asinis triginta millibus quin-
46 gentis, * & de hominibus sedecim millibus,
47 tulit Moyses quinquagesimum caput, &
G dedit Leuitis, qui excubabant in taberna-
culo Domini, sicut præceperat Dominus.
48 * Cumque accessissent principes exercitus
ad Moysen, & tribuni, centurionesque,
49 dixerunt: * Nos serui tui recensuimus nume-
rum pugnantium, quos habuimus sub manu
50 nostra: & ne vnus quidem defuit. * Ob
hanc causam offerimus in donarijs Domini
singuli quod in præda auri potuimus inueni-
re, pericelides & armillas, annulos & dex-
51 tralia, ac iurmentulas, vt deprecis pro no-
bis Dominum. * Susceperuntque Moyses
& Eleazar sacerdos, omne aurum in di-
52 uersis speciebus, * pondo sedecim millia,
septingentos quinquaginta siclos, à tribunis
53 & centurionibus. * Vnusquisque enim
54 quod in præda rapuerat, suum erat. * Et
susceptum iniecerunt in tabernaculum testi-
monij, in monumentum filiorum Israel co-
ram Domino.

CAPVT XXXII.

Filij Ruben Gad & dimidia tribus Manasse porio datur trans Iordanem, modò fratres suos in Terram promissionis armati præcedant.

1 Filij autem Ruben & Gad habebant pe-
A cora multa, & erat illis in iumentis infi-
nita substantia. Cumque vidissent Iazer &
2 Galaad aptas animalibus alendis terras, * ve-
nerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacer-
dotem, & principes multitudinis, arque di-
3 xerunt: * Ataroeh, & Dibon, & Iazer, &
Nemra, Hesebon, & Eleale, & Saham, &
4 Nebo, & Beon, * terra quam percussit Do-
minus in conspectu filiorum Israel, regio
vberima est ad pastum animalium: & nos
5 serui tui habemus iumenta plurima: * pre-
camurque si inuenimus gratiam coram te,
vt des nobis famulus tuis eam in possessionem,
6 nec facias nos transire Iordanem. *
B Quibus respondit Moyses: Numquid fratres
vestri ibunt ad pugnam, & vos hic sedebitis?
7 * Cur subueritis mentes filiorum Israel, ne
transire audeant in locum, quem eis daturus
est

est Dominus? * nonne ita egerunt patres
vestri, quando misi de Cadesbarne ad explo-
randam terram? * † Cumque venissent vsque
ad Vallem boeri, lustrata omni regione, sub-
uerterunt cor filiorum Israel, vt non intra-
rent fines, quos eis Dominus dedit. * Qui
iratus iurauit, dicens: * Si videbunt homines
isti, qui ascenderunt in Ægypto, à viginti
annis & supra, Terram, quam sub iuramen-
to pollicitus sum Abraham, Isaac & Jacob: &
noluerunt sequi me, * præter Caleb filium
Iephone Cenezæum, & Iosue filium Nun: C
isti impleuerunt voluntatem meam. * Iratus-
que Dominus aduersum Israel, circumduxit
eum per desertum quadraginta annis, donec
consummeretur vniuersa generatio, quæ fe-
cerat malum in conspectu eius. * Et ecce,
inquit, vos surrexistis pro patribus vestris,
incrementa & alumni hominum peccato-
rum, vt augereis furorem Domini contra Is-
rael. * Quod si nolueritis sequi eum, in soli-
tudine populum derelinquet, & vos causa
eritis necis omnium. * At illi propè acceden-
tes, dixerunt: Caulas ouium fabricabimus,
& stabula iumentorum, paruulis quoque no-
stris vrbes munitas: * nos autem ipsi armati
& accincti pergemus ad prælium ante filios
Israel, donec introducamus eos ad loca sua.
Paruuli nostri, & quidquid habere possumus,
erunt in vrribus muratis, propter habitato-
rum insidias. * Non reuertemur in domos
nostras, vsque dum possideant filij Israel he-
reditatem suam: * nec quidquam quaeremus
trans Iordanem, quia iam habemus nostram
possessionem in orientali eius plaga. * Quibus
Moyse ait: † Si facitis quod promittitis, expedi-
ti pergit coram Domino ad pugnam: * &
omnis vir bellator armatus Iordanem tran-
seat, donec subuertat Dominus inimicos suos
* & subiciatur ei omnis Terra: tunc eri-
tis inculpabiles apud Dominum & apud Is-
rael, & obtinebitis regiones, quas vultis,
coram Domino. * Sin autem quod dicitis,
non feceritis, nulli dubium est quin pec-
cetis in Deum: & scitote quoniam pecca-
tum vestrum apprehendet vos. * Edificate
ergo vrbes paruulis vestris, & caulas & sta-
bula ouibus ac iumentis: & quod polliciti
estis implete. * † Dixeruntque filij Gad &
Ruben ad Moysem: Serui tui sumus, facie-
mus quod iubet dominus noster. * Paruulos
nostros, & mulieres, & pecora, ac iumenta
relinquemus in vrribus Galaad: * nos au-
tem famuli tui omnes expediti pergemus ad
bellum, sicut tu domine loqueris. * Præ-
cepit ergo Moyse Eleazaro sacerdotei, &
Iosue filio Nun, & principibus familiarum
per tribus Israel, & dixit ad eos: * † Si tran-
sierint filij Gad & filij Ruben vobiscum Ior-
dane, omnes armati ad bellum coram Do-
mino, & vobis fuerit Terra subiecta: dare
eis Galaad in possessionem. * Sin autem no-
luerint transire armati vobiscum in Terram

Chanaan, inter vos habitandi accipiant lo-
ca. * Responderuntque filij Gad, & filij
Ruben: Sicut locutus est Dominus senis
suis, ita faciemus: * ipsi armati pergemus
coram Domino in Terram Chanaan, & pos-
sessionem iam suscepisse nos confitemur
trans Iordanem. * † Dedit itaque Moyse fi-
lij Gad & Ruben, & dimidiat tribui Ma-
nasse filij Ioseph regnum Schon regis Amor-
rhæi, & regnum Og regis Basan, & ter-
ram eorum cum vrribus suis per circuitum.
* Igitur extruxerunt filij Gad, Dibon, &
Aroth, & Aroer, * & Eetroth, & Sophan,
& Iazer, & Ieghaa, * & Bethnemra, &
Betharan, vrbes munitas, & caulas pecori-
bus suis. * Filij verò Ruben edificauerunt
Hesebon, & Eleale, & Cariahaim, * &
Nabo, & Baalmeon, versis nominibus Saba-
ma quoque: imponentes vocabula vrribus
quas extruxerant. * † Porro filij Machir, fi-
lij Manasse, perrexerunt in Galaad, & va-
stauerunt eam interfecto Amorrhæo habita-
tore eius. * Dedit ergo Moyse Terram Ga-
laad Machir filio Manasse, qui habitauit in ea.
* Iair autem filius Manasse abiit & occupa-
uit vicos eius, quos appellauit Hauoth Iair,
id est, Villas Iair. * Nobe quoque perrexit,
& apprehendit Chanath cum viculis suis:
vocauique eam ex nomine suo Nobe.

CAPVT XXXIII.

*Manifestus 42. filiorum Israel per varia loca
in deserto recensitis, Chananae à Domino iubetur
interiri.*

HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui
egressi sunt de Ægypto per tirmas suas
in manu Moyse & Aaron, * quas descripsit
Moyse iuxta castrorum loca, quæ Domi-
ni iussione murabant. * Profecti igitur de
Ramesse mense primo, quintadecima die
mensis primi, altera die Phase, filij Israel in
manu excelsa, videntibus cunctis Ægyptijs,
* & sepeliensibus primogenitos, quos per-
cusserat Dominus (nam & in dijs eorum
exercuerat vltionem) * castrametati sunt
in Soccoth. * Et de Soccoth venerunt in
B Etham, quæ est in extremis finibus solitu-
dinis. * † Inde egressi venerunt contra Phi-
hahiroth, quæ respicit Beelsephon, & ca-
strametati sunt ante Magdalum. * Profecti-
que de Phihahiroth, transierunt per me-
dium mare in solitudinem: & ambulantes
tribus diebus per desertum Etham, castrame-
tati sunt in Mara. * † Profectique de Mara ve-
nerunt in Elim, vbi erant duodecim fontes
aquarum, & palmæ septuaginta: ibique ca-
strametati sunt. * Sed & inde egressi, fixe-
runt tentoria super Mare rubrum. Profecti-
que de Mari rubro, * castrametati sunt in de-
serto Sin. * Vnde egressi venerunt in Daphca.
* Profectique de Daphca, castrametati sunt
in Alus. * Egressique de Alus, in Raphi-
dim fixere tentoria, † vbi populo defuit aqua

† Num. 32. 44.

† Gen. 30.
d. 22.† Exod. 14.
d. 2.† Exod. 15.
d. 27.† Exod. 17.
d. 1.

ad bibendum. * Profectique de Raphidim. C
 castrametati sunt in deserto Sinai. * Sed & 15
 de solitudine † Sinai egressi, venerunt ad se- 16
 pulchra concupiscentie. * † Profectique de 17
 sepulchris concupiscentie, castrametati sunt 18
 in Haferoth. * † Et de Haferoth venerunt 19
 in Rehma. * Profectique de Rehma, ca- 20
 strametati sunt in Remnomphares. * Vnde 21
 egressi, venerunt in Lebna. * De Lebna, 22
 castrametati sunt in Resla. * Egressique de 23
 Resla, venerunt in Coelatha. * Vnde profe- 24
 cti, castrametati sunt in monte Sepher. * 25
 Egressi de monte Sepher, venerunt in Ara- 26
 da. * Inde proficiscentes, castrametati sunt 27
 in Maceloth. * Profectique de Maceloth, 28
 venerunt in Thahath. * De Thahath, ca- 29
 strametati sunt in Thare. * Vnde egressi, fi- 30
 xere tentoria in Methca. * Et de Methca, 31
 castrametati sunt in Helmona. * Profectique 32
 de Helmona, venerunt in Moseroth. * Et 33
 de Moseroth, castrametati sunt in Bene- 34
 iaacan. * † Profectique de Benciaacan, vene- 35
 runt in montem Gadgad. * Vnde profecti, 36
 castrametati sunt in Ietebatha. * Et de Iete- 37
 batha, venerunt in Hebrona. * Egressique 38
 de Hebrona, castrametati sunt in Asiongab- 39
 ber. * † Inde profecti, venerunt in desertum 40
 Sin. * Hec est Cades. * Egressique de Cades, 41
 castrametati sunt in monte Hor, in extremis 42
 finibus Terræ Edom: * † Ascenditque Aaron 43
 sacerdos in montem Hor, iubente Domi- 44
 no: & ibi mortuus est anno quadragesimo 45
 egressivus filiorum Israel ex Ægypto, men- 46
 se quinto, prima die mensis, * cum esset an- 47
 norum centum viginti trium. * Audiuitque 48
 Chanaan rex Arad, qui habitabat ad mer- 49
 idicum, in Terram Chanaan venisse filios 50
 Israel. * Et profecti de monte Hor, castra- 51
 metati sunt in Salmona. * Vnde egressi, ve- 52
 nerunt in Phunon. * Profectique de Phun- 53
 on, castrametati sunt in Oboth. * Et de 54
 Oboth, venerunt in Iicabarim, quæ est in F
 finibus Moabitarum. * Profectique de Iica- 45
 barim, fixere tentoria in Dibongad. * Vnde 46
 egressi, castrametati sunt in Helmondebla- 47
 thaim. * Egressique de Helmondeblathaim, 48
 venerunt ad montes Abarim contra Nabo. 49
 * Profectique de montibus Abarim, transie- 50
 runt ad campellaria Moab, supra Iordanem 51
 contra Iericho. * Ibi que castrametati sunt de 52
 Besimoth vsque ad Abelatim in planiori- 53
 bus locis Moabitarum, * ubi locutus est Do- 54
 minus ad Moysen: * Præcipe filiis Israel, & 55
 dic ad eos: Quando transieritis Iordanem, 56
 intrantes Terram Chanaan, * disperdite
 cunctos habitatores Terræ illius: † conftrin-
 gite titulos, & statuas comminuite, atque
 omnia excelsa vastate, * mundantes terram,
 & habitantes in ea. ego enim dedi vobis il-
 lam in possessionem, * quam dividetis vobis
 forte. Pluribus dabitur latiore, & paucis
 angustiore. Singulis ut fors ceciderit,
 ita tribuetur hereditas. Per tribus & familias

possessio dividetur. * Sin autem nolueritis
 interficere habitatores Terræ: qui reman-
 serint, erunt vobis quasi clavi in oculis,
 & lanceæ in lateribus, & adversabuntur
 vobis in Terra habitationis vestræ: * &
 quidquid illis cogitaueram facere, vobis
 faciam.

CAPUT XXXIV.

*Terra promissionis situs & limites iuxta varias
 orbis plagas, eaque forte dividenda præcipitur, ad-
 ditis illorum nominibus qui eam dividant.*

1 **L**ocusque est Dominus ad Moysen, di-
 2 cens: * Præcipe filiis Israel, & dices ad
 A eos: Cum ingressi fueritis Terram Chanaan,
 & in possessionem vobis forte ceciderit, his
 3 finibus terminabitur. * † Pars meridiana inci-
 4 pietur à solitudine Sin, quæ est iuxta Edom:
 & habebit terminos contra Orientem mare
 5 falsissimum. * qui circuibunt australem pla-
 6 gam per ascensum Scorpionis, ita ut tran-
 7 scant in Senna, & perueniant à Meridie vs-
 8 que ad Cadesbarne, vnde egrediuntur con-
 9 finia ad villam nomine Adar, & tendent
 10 vsque ad Asfemona. * ibique per gyrum ter-
 11 minus ab Asfemona vsque ad Torrentem
 12 Ægypti, & maris magni litore finietur. *
 13 Plaga autem occidentalis à mari magno inci-
 14 piet, & ipso fine claudetur. * Porro ad sep-
 15 tentrionalem plagam à mari magno termi-
 16 ni incipient, peruenientes vsque ad montem
 17 altissimum, * à quo venient in Emath vsque
 18 ad terminos Sedada: * ibuntque confinia
 19 vsque ad Zephrona, & villam Enan. hi erunt
 20 termini in parte Aquilonis. * Inde metabun-
 21 tur fines contra orientalem plagam de villa
 22 Enan vsque Sephama, * & de Sephama
 23 descendunt termini in Rebla contra fontem
 24 Daphnim: inde peruenient contra Orien-
 25 tem ad mare Cenereth, * & tendent vsque
 26 ad Iordanem, & ad vltimum falsissimum clau-
 27 dentur mari. Hanc habebitis Terram per
 28 fines suos in circuitu. * Præcepitque Moyses
 29 filiis Israel dicens: Hæc erit Terra, quam
 30 possidebitis forte, & quam iussit Dominus
 31 dari nouem tribubus, & dimidiæ tribui.
 32 Tribus enim filiorum Ruben per familias
 33 suas, & tribus filiorum Gad iuxta cognatio-
 34 num numerum, media quoque tribus Ma-
 35 nasse, * id est, duæ semis tribus, acceperunt
 36 partem suam trans Iordanem contra Iericho
 37 ad orientalem plagam. * Et ait Dominus ad
 38 Moysen: * † Hæc sunt nomina virorum
 39 qui Terram vobis diuident, Eleazar sacerdos,
 40 & Iosue filius Nun, * & singuli principes
 41 de tribubus singulis, * quorum ista sunt vo-
 42 cabula: De tribu Iuda, Caleb filius Iepho-
 43 ne. * De tribu Simcon, Samuel filius Am-
 44 miud. * De tribu Benjamin, Elidad filius
 45 Chafelon. * De tribu filiorum Dan, Bo-
 46 ci filius Jogli. * Filiorum Ioseph de tribu
 47 Manasse, Hanniel filius Ephod. * De tribu
 48 Ephraim, Camuel filius Sepheban. * De tribu
 49 Zabulon,

† Exod. 19.
 a. 1.
 † Sup. 11.
 p. 14.
 † Sup. 13.
 a. 1.

† Deut. 10.
 b. 7.

† Sup. 20.
 a. 1.
 † Cap. 20.
 d. 1.
 Deut. 32.
 b. 30.

† Deut. 32.
 a. 1.
 Ind. 1.
 a. 1.

† Ios. 1.
 a. 1.

† Ios. 1.
 a. 1.

Zabulon, Elisaphan filius Pharnach. * De 16
tribu Issachar, dux Phaktiel filius Ozan. * De 17
tribu Aser, Ahiod filius Salomi. * De tribu 18
Nephthali, Phedael filius Ammiud. * Hi 29
sunt, quibus præcepit Dominus ut diuide-
rent filijs Israël Terram Chanaan.

CAPVT XXXV.

*Assignari iubentur vrbes & suburbana Levitis,
& vrbes refugij pro homicidio non voluntario: lex
homicidij voluntarij, & non voluntarij: vnus tes-
timonio nemo pascendus.*

Hæc quoque locutus est Dominus ad 1
Moylen in campestribus Moab supra A
Iordanem, contra Ierico: * † Præcipe filiis 2
Isrâel ut dent Levitis de possessionibus suis
vrbes ad habitandum, & suburbana earum 3
per circuitum: ut ipsi in oppidis maneant,
& suburbana sint pecoribus ac iumentis:
* quæ à muris ciuitatum forissecus, per cir- 4
cuitum, mille passuum spatio tendentur. * cō- 5
tra Orientem duo millia erunt cubiri, & con-
tra Meridicam similiter erunt duo millia: ad
mare quoque, quod respicit ad Occiden-
tem, eadem mensura erit, & septentriona-
lis plaga æquali termino finietur. eruntque
vrbes in medio, & foris suburbana. * † De 6
ipsis autem oppidis, quæ Levitis dabit, sex
erunt in fugiuorum auxilia separata, ut fu-
giat ad ea qui fuderit sanguinem: & excep- 7
tis his, alia quadraginta duo oppida, * id est,
simul quadraginta octo cum suburbanis suis.
* Ipsæque vrbes, quæ dabuntur de posses- 8
sionibus filiorum Israël, ab his qui pius ha-
bent, plures auferentur: & qui minus, pau- 9
ciiores singuli iuxta mensuram hereditatis
sux dabunt oppida Levitis. * Ait Dominus ad 10
Moylen: * Loquere filiis Israël, & dices ad
eos: † Quando transgressi fueritis Iordanem
in Terram Chanaan, * decernite quæ vrbes 11
esse debeant in præsidia fugiuorum, qui
nolentes sanguinem fuderint: * in quibus 12
cum fuerit profugus cognatus occisi non po-
terit eum occidere, donec stet in conspectu
multitudinis, & causa illius iudicetur. * † De 13
ipsis autem vrbibus, quæ ad fugiuorum sub-
sidia separantur, tres erunt trans Iordanem, 14
& tres in Terra Chanaan, * tam filiis Israël
quàm aduenas æque peregrinis, ut confugiat 15
ad eas qui nolens sanguinem fuderit. * Si 16
quis ferro percussisset, & mortuus fuerit qui
percussus est: reus erit homicidij, & ipse 17
moriatur. * Si lapidem iecerit, & ictus occu-
buerit: similiter punietur. * Si ligno percus- 18
sus interiori: percussor sanguine vindica-
bitur. * Propinquus occisi, homicidam inter- 19
ficiet: statim ut apprehenderit eum, interfici-
et. * † Si per odium quis hominem impu- 20
lerit, vel iecerit quippiam in eum per insi-
dias: * aut cum esset inimicus, manu percus- 21
serit, & ille mortuus fuerit: percussor, ho-
micidij reus erit. cognatus occisi statim ut in-
uenerit eum, iugulabit. * Quod si futurus, 22

& absque odio * & inimicitijs, quidquam
horum fecerit, * & hoc audiente populo
fuerit comprobatum, atque inter percussio-
rem & propinquum sanguinis questio ven-
tilata: * liberabitur innocens de vltoris manu,
D & reductur per sententiam in vrbem, ad
quam confugerat, manebitque ibi, donec
sacerdos magnus, qui oleo sancto vinctus est,
26 moriatur. * Si intersector extra fines vrbium,
27 quæ exulibus deputatæ sunt, * fuerit inuen-
tus, & percussus ab eo qui vltor est san-
guinis: absque noxa erit qui eum occide-
28 rit. * debuerat enim profugus vsque ad mor-
tem Pontificis in vrbe residere. postquam
autem ille obierit, homicida reuertetur in
29 terram suam. * Hæc sempiterna erunt, &
legitima in cunctis habitationibus vestris.
30 * Homicida sub testibus punietur: ad vnus
31 testimonium nullus condemnabitur. * Non
accipietis pretium ab eo qui reus est sangui-
32 nis, statim & ipse morietur. * Exules & pro-
fugi ante mortem Pontificis nullo modo in
33 vrbes suas reueri poterunt: * ne pollutis
terram habitationis vestræ, quæ infontem
euore maculatur: nec aliter expiari potest,
nisi per eius sanguinem, qui alterius san-
34 guinem fuderit. * Atque ita emundabitur
vestra possessio, me commorante vobiscum.
ego enim sum Dominus qui habito inter fi-
lios Israël.

CAPVT XXXVI.

*Tribus per conuicta non misceantur, ne posses-
siones confundantur.*

Accesserunt † autem & principes fa- † sup. 17
A milium Galaad filij Machir, filij Ma- 4. 14
nasse de stirpe filiorum Ioseph: locutique
sunt Moyfi coram principibus Israël, at-
2 que dixerunt: * Tibi domino nostro præ-
cepit Dominus ut Terram sorte diuideres fi-
liis Israël, & ut filiabus Salphaad fratris no- 3
stri dares possessionem debuim patri: * quas
si alterius tribus homines vxores accepe-
runt, sequetur possessio sua & translata ad 4
B aliam tribum, de nostra hereditate minue-
4 tur. * atque ita fiet, ut cum iubeas, id
est, quinquagesimus annus remissionis adue-
nerit, confundatur sortium distributio, &
5 aliorum possessio ad alios transeat. * Res-
pondit Moyfes filiis Israël & Domino præ-
cipiente, ait: Rectè tribus filiorum Ioseph 6
locuta est. * & hæc lex super filiabus Sal-
phaad à Domino promulgata est: † Nubant 7
quibus volunt, tantum ut suæ tribus homi- 8
nibus: * ne commisceatur possessio filio- 9
rum Israël de tribu in tribum. Omnes enim 10
viri ducent vxores de tribu & cognatio-
8 ne sua: * & cunctæ semine de eadem tri-
9 bus maritos accipiant: ut hereditas perma-
neat in familijs, * nec sibi misceantur tribus,
10 sed ita maneant: * ut à Domino separatæ
sunt. Feceruntque filiz Salphaad, ut fuerat
imperatum: * & nupierunt, Maala & Thersa,

& Hegla, & Melcha, & Noa, filius patris sui D
 * de familia Manasse, qui fuit filius Ioseph: 12
 & possessio, quæ illis fuerat attributa mansit
 in tribu & familia patris eorum. * Hæc sunt: 3

mandata atque iudicia, quæ mandauit Do-
 minus per manum Moysi ad filios Israël, in
 campatribus Moab supra Iordanem contra
 Iericho.

LIBER DEVTERONOMII, HEBRAICE ELLE HADDEBARIM.

CAPVT PRIMVM.

*Breuis Epilogus eorum qua Israël in deserto
 contigerant, paruaque infideli populo insula.*

Hæc sunt verba, quæ locu-
 tus est Moyses ad omnem A
 Israël trans Iordanem in
 solitudine campestri, contra
 Mare rubrum, inter
 Pharan & Thophel &
 Laban & Haseroch, ubi
 auri est plurimum: * vndecim diebus de
 Horeb per viam montis Seir vsque ad Ca-
 desbarne. * Quadagesimo anno, vndecimo
 mense, prima die mensis, locutus est Moy-
 ses ad filios Israël omnia quæ præceperat illi
 Dominus, vt diceret eis: * † postquam per-
 cussit Schon regem Amorrhæorum, qui ha-
 bitabat in Hesebon: & Og regem Basan,
 qui mansit in Astaroth, & in Edrai, * trans
 Iordanem in Terra Moab. Cæpitque Moy-
 ses explanare legem, & dicere: * Dominus
 Deus noster locutus est ad nos in Horeb, di-
 cens: Sufficit vobis quod in hoc monte man-
 sistis: * reuertimini, & venite ad montem
 Amorrhæorum, & ad cætera quæ ei proxima
 sunt campestria atque montana & hu-
 miliora loca contra Meridiem, & iuxta li-
 nus maris, Terram Chanaanorum, & Libani
 vsque ad flumen magnum Euphraten.
 * En, inquit, tradidi vobis: ingredimini &
 possidete eam, super qua iurauit Dominus
 patribus vestris, Abraham, Isaac, & Iacob, vt
 daret illam eis, & semini eorum post eos.
 * Dixitque vobis illo in tempore: * † Non
 possum solus sustinere vos: quia Dominus
 Deus vester multiplicauit vos, & estis hodie
 sicut stellæ cæli, plurimi. (* Dominus Deus
 patrum vestrorum addat ad hunc numerum
 multa millia, & benedicat vobis sicut locu-
 tus est.) * Non valeo solus negotia vestra su-
 stinere, & pondus ac iurgia. * Date ex vobis
 viros sapientes & gnaros, & quorum con-
 uersatio sit probata in tribubus vestris, vt po-
 nam eos vobis principes. * Tunc respondi-
 stis mihi: Bona res est, quam vis facere. * Tu-
 lique de tribubus vestris viros sapientes
 & nobiles, & constitui eos principes, tribunos, &
 centuriones, & quinquagenarios ac decanos,
 qui docerent vos singula. * Præcepique eis,
 16
 dicens: Audite illos, & † quod iustum est iu-
 dicare: siue ciuis sit ille, siue peregrinus.

17 * † Nulla erit distantia personarum, ita paru-
 um audietis vt magnum: nec accipietis cuius-
 quam personam, quia Dei iudicium est.
 D Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit,
 18 referre ad me, & ego audiam. * Præcepique
 19 omnia quæ facere deberetis. * Profecti au-
 tem de Horeb, transiimus per eremum ter-
 ribilem & maximam, quam vidistis, per
 viam montis Amorrhæi, sicut præceperat
 Dominus Deus noster nobis. Cumque ve-
 20 nissemus in Cadesbarne, * dixi vobis: Ve-
 nistis ad montem Amorrhæi, quem Domi-
 21 nus Deus noster daturus est nobis. * Vide
 Terram, quam Dominus Deus tuus dat ti-
 bi: ascende & posside eam, sicut locutus est
 Dominus Deus noster patribus tuis: noli ti-
 22 mere, nec quidquam paueas. * † Et accessi-
 stis ad me omnes, atque dixistis: Mixtamus
 viros qui considerent Terram: & renuntient
 per quod iter debeamus ascendere, & ad
 23 quas pergere ciuitates. * Cumque mihi ser-
 mo placuisset, misi ex vobis duodecim vi-
 24 ros, singulos de tribubus suis. * Qui cum
 perrexissent, & ascendissent in montana, ve-
 nerunt vsque ad Vallem boeri: & conside-
 25 rata terra, * sumentes de fructibus eius, vt
 ostenderent veritatem, attulerunt ad nos,
 E atque dixerunt: Bona est terra, quam Do-
 26 minus Deus noster daturus est nobis. * Et
 nolulistis ascendere, sed increduli ad sermo-
 27 nem Domini Dei nostri * murmuraſtis in
 tabernaculis vestris, atque dixistis: Odit
 nos Dominus, & idcirco eduxit nos de Ter-
 ra Ægypti, vt traderet nos in manu Amor-
 28 rhæi, atque deleret. * Quò ascendemus?
 nuntij terruerunt cor nostrum dicentes: Ma-
 xima multitudo est, & ad nobis statuta proce-
 29 ritæ, filios Enacim vidimus ibi. * Et dixi
 vobis: Nolite metuere, nec timeatis eos:
 30 * Dominus Deus, qui duxor est vester, pro
 vobis ipse pugnabit, sicut fecit in Ægypto
 31 cunctis videntibus. * Et in solitudine (ipse
 vidisti) portauit te Dominus Deus tuus, vt
 32 solet homo gestare paruulum filium suum, in
 F omni via per quam ambulastis, donec veni-
 33 distis ad locum istum. * Et nec sic quidem cre-
 didistis Domino Deo vestro, * † qui præce-
 pit vos in via, & metatus est locum in quo ten-
 toria figere deberetis, nocte ostendens vobis
 34 iter per ignem, & die per columnam nubis.
 Cumque audisset Dominus vocē sermonum
 vestrorum,

† Num. 11.
 c. 14.

† Exod.
 18. 18.

† Ierem. 7.
 c. 14.

† Inf. 16.
 d. 19.
 Gen. 19.
 c. 13.
 Gen. 14.
 c. 13.
 Gen. 14.
 c. 13.

† Num. 13.
 c. 3.

† Exod.
 13. d. 1.
 Num. 14.
 c. 14.

vestrorum, & iratus iuravit & ait: * † Non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessime Terram bonam, quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris: * præter Caleb filium Iephone. ipse enim videbit eam, & ipsi dabo Terram, quam calcavit, & filius eius, quia secutus est Dominum. * Nec miranda indignatio in populum, cum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit: Nec tu ingredieris illuc: * sed Iosue filius Nun minister tuus, ipse intrabit pro te hunc exhortare & robora, & ipse forte Terram dividit Israël. * Parauli vestri, de quibus dixisti quoddam captivi ducerentur, & filij qui hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi ingredientur: & ipsis dabo Terram, & possidebunt eam. * Vos autem reuertimini & abite in solitudinem per viam maris rubri. * † & respondistis mihi: Peccauimus Domino: ascendemus & pugnabimus, sicut præcepit Dominus Deus noster. Cumque instructi armis pergeretis in montem, * ait mihi Dominus: Dic ad eos: † Nolite ascendere, neque pugnare, non enim sum vobiscum: ne cadatis coram inimicis vestris. * Locutus sum, & non audistis: sed aduersantes imperio Domini, & tumentes superbia, ascendistis in montem. * Itaque egressus Amoræus, qui habitabat in montibus, & obuiam veniens, persecutus est vos, sicut solent apes persequi: & cecidit de Seir vsque Horma. * Cumque reuersi ploraretis coram Domino, non audiuit vos, nec voci vestre voluit acquiescere. * Sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore.

CAPVT II.

Beneficiorum populo exhibitorum repetitio, pugna contra Ammon & Moab prohibitio, regisque Sehon & terra ipsius expugnatio.

Profectique inde venimus in solitudinem, quæ ducit ad Mare rubrum, sicut A mihi dixerat Dominus: & circuiimus montem Seir longo tempore. * Dixitque Dominus ad me: * Sufficite vobis circue montem istum: ite contra Aquilonem: * & populo præcipe, dicens: Transibitis per terminos fratrum vestrorum filiorum Esau, qui habitant in Seir, & timebunt vos. * Videte ergo diligenter ne moueamini contra eos. neque enim dabo vobis de terra eorum quantum potest vnus pedis calcare vestigium, quia in possessionem Esau dedi montem Seir. * Cibos emetis ab eis pecunia, & comedetis: aquam emptam haurietis, & bibetis. * Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum: nouit iter tuum, quomodo transieris solitudinem hanc magnam, per quadraginta annos habitans tecum Dominus Deus tuus, & nihil tibi defuit. * Cumque transissemus fratres nostros filios Esau, qui habiebant in Seir, per viam campestem de Elath, & de Asiongaber, venimus ad iter,

9 quod ducit in desertum Moab. * Dixitque Dominus ad me: Non pugnes contra Moabitatem, nec incas aduersus eos prælium: non enim dabo tibi quidquam de terra eorum, quia filius Loth tradidi Ar in possessionem. * Emin primi fuerunt habitatores eius, populus magnus, & validus, & tam excelsus, vt de Enacim stirpe, * quasi gigantes, crederentur, & essent similes filiorum Enacim. Denique 12 Moabites appellant eos Emin. * In Seir autem prius habitauerunt Horrhæi: quibus expulsi atque deleti, habitauerunt filij Esau, sicut fecit Israël in terra possessionis sue, quam dedit illi Dominus. * Surgentes ergo vt transiremus torrentem Zared, venimus ad eum. * Tempus autem, quo ambulauimus de Cadesbarne vsque ad transitum torrentis Zared, triginta & octo annorum fuit: donec consumereatur omnis generatio hominum bellatorum de castris, sicut iurauerat Dominus: * Cuius manus fuit aduersum eos, vt interirent de castrorum medio. * Postquam autem vniuersi ceciderunt pugnatores, 17 locutus est Dominus ad me, dicens: * Tu transibis hodie terminos Moab, urbem nomine Ar: * & accedens in vicina filiorum D Ammon, caue ne pugnes contra eos, nec mouearis ad prælium: non enim dabo tibi de terra filiorum Ammon, quia filius Loth dedi eam in possessionem. * Terra giganteum reputata est: & in ipsa olim habitauerunt gigantes, quos Ammonitæ vocant Zomzomim, * populus magnus, & multus, & proceræ longitudinis, sicut Enacim, quos deleuit Dominus à facie eorum: & fecit illos habitare pro eis, * sicut fecerat filius Esau, qui habitant in Seir, delens Horrhæos, & terram eorum illis tradens, quam possident vsque in præsens. * Heuæos quoque, qui habitabant in Haferim vsque Gazam, Cappadoces expulerunt: qui egressi de Cappadocia Eleuerunt eos, & habitauerunt pro illis. 24 * Surgite, & transite torrentem Arnon: ecce tradidi in manu tua Sehon regem Hesebon Amorrhæum, & terram eius incipe possidere, & committe aduersus eum prælium. 25 * Hodie incipiam mittere terrorem atque formidinem vram in populos, qui habitant sub omni caelo: vt audio nomine tuo pauent, & in morem paruulientium contremiscant, & dolore teneantur. * † Misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad Sehon regem Hesebon verbis pacificis, dicens: * Transibimus per terram tuam, publica gradiemur via: non declinabimus neque ad dexteram: neque ad sinistram. * Alimenta pretio vende nobis, vt vescamur: aquam pecunia tribue, & sic bibemus. Tantum est vt nobis concedas transitum, * sicut fecerunt filij Esau, qui habitant in Seir, & Moabites, qui morantur in Ar: donec veniamus ad Iordanem, & transcamus ad Terram quam Dominus Deus noster datus est nobis.

† Num. 12. 6. 11.

* Noluitque Sehon rex Hefebon dare nobis 30
transitum: quia indurauerat Dominus Deus
tuus spiritum eius, & obfirmauerat cor illius,
ut traderetur in manus tuas, sicut nunc vi-
des. * Dixitque Dominus ad me: † Ecce co- 31
pi tibi tradere Sehon, & terram ejus, incipe
possidere eam. * Egrediusque est Sehon ob- 32
uiam nobis cum omni populo suo ad præ-
lium in Iafa. * Et tradidit eum Dominus Deus 33
noster nobis: percussimusque eum cum filiis
suis & omni populo suo. * Cunctasque vr- 34
bes in tempore illo cepimus, interfectis ha-
bitatoribus earum, viris ac mulieribus & par- 35
uulis non reliquimus in eis quidquam. *
Absque iumentis, quæ in partem venire præ-
dantium: & spoliis vrbium quas cepimus. * 36
ab Aroër, quæ est super ripam torrentis Ar-
non, oppido quod in valle situm est, vsque
Galaad. Non fuit vicus & ciuitas, quæ nos-
tras effugeret manus: omnes tradidit Do-
minus Deus noster nobis. * Absque terra fi- 37
lium Ammon, ad quam non accessimus:
& cunctis quæ adiacent torrenti Ieboc, & vr-
bibus montanis, vniuersisque locis à quibus
nos prohibuit Dominus Deus noster.

CAPVT III.

*Pugna contra Og regem Basan, & lectus eius,
atque fori duarum tribuum & semis circa Iordanem:
preantur Moyses et licet ei Terram promissam ingredi.*

† Itaque conuersi ascendimus per iter Basan: 1
† egrediusque est Og rex Basan in occur- 2
sum nobis cum populo suo ad bellandum in
Edrai. * Dixitque Dominus ad me. Ne ti- 3
meas eum: quia in manu tua traditus est cum
omni populo ac terra sua: faciesque ei † sicut 4
fecisti Schô regi Amorrhæorum, qui habita-
uit in Hefebon. * † Tradidit ergo Dominus 5
Deus noster in manibus nostris etiam Og re-
gem Basan, & vniuersum populum eius:
percussimusque eos vsque ad internecionem,
† vastantes cunctas ciuitates illius vno tem- 6
pore. non fuit oppidum, quod nos effugeret:
sexaginta vrbes, omnem regionem Argob
regni Og in Basan. * Cunctæ vrbes erant 7
munite muris altissimis, portisque & vesti-
bus, absque oppidis innumeris, quæ non ha-
bebant muros. * Et deleuimus eos, sicut fe- 8
ceramus Sehon regi Hefebon, disperdentes B
omnem ciuitatem, virosque ac mulieres &
paruulos: * iumenta autem & spolia vrbium 9
diripimus. * Tulimusque illo in tempore 10
terram de manu duorum regum Amorrhæo-
rum, qui erant trans Iordanem: à torrente
Arnon vsque ad montem Hermon, * quem 11
Sidonij Sarion vocant, & Amorrhæi Sanir: †
omnes ciuitates, quæ sitæ sunt in planitie, &
vniuersam Terram Galaad & Basan vsque ad
Selcha & Edrai ciuitates regni Og in Basan.
* Solus quippe Og rex Basan restiterat de
stirpe gigantum. Monstratur lectus eius fer-
reus, qui est in Rabbath filiorum Ammon,

nouem cubitos habens longitudinis, & qua-
tuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis
manus. * Terramque possedimus tempore il-
lo ab Aroër, quæ est super ripam torrentis
Arnon, vsque ad mediam partem montis Galaad: & ciuitates illius † dedi Ruben & Gad. 12
* Reliquam autem partem Galaad, & om- 13
nem Basan regni Og, tradidi medietribui
Manasse, omnem regionem Argob: cuncta-
que Basan vocatur Terra gigantum. * Iair fi- 14
lius Manasse possedit omnem regionem Ar-
gob vsque ad terminos Gessuri & Machati.
Vocauitque ex nomine suo Basan, Hauoth Iair,
id est, Villas Iair, vsque in præsentem diem. 15
* Machir quoque dedi Galaad. * Et tribubus 16
Ruben & Gad dedi de Terra Galaad vsque
ad Torrentem Arnon medium torrentis, &
confinium vsque ad torrentem Ieboc, qui est 17
terminus filiorum Ammon: * & planiciem so-
litudinis, atque Iordanem, & terminos. Cene-
reth vsque ad mare deserti, quod est salissi-
mum, ad radices montis Phasga contra orien- 18
tem. * Præcepitque vobis in tempore illo di-
cens: Dominus Deus vester dat vobis terram
hanc in hereditatem, expediti præcedite fra-
tres vestros filios Israël omnes viri robusti: *
absque vxoribus, & paruulis, atque iumentis.
Noui enim quòd plura habeatis pecora, & in
vrbibus remanere debebunt, quas tradidi vo- 19
bis, * donec requiem tribuat Dominus fratri-
bus vestris, sicut vobis tribuit: & possideant
D ipsi etiam Terram, quam daturus est eis trans
Iordanem: tunc reuertetur vnusquisque in
possessionem suam, quam dedi vobis. * † Iosue 20
quoque in tempore illo præcepi, dicens: † 21
† Oculi tui viderunt quæ fecit Dominus Deus
vester duobus his regibus: sic faciet omnibus
regnis, ad quæ transurus es. * Ne timeas eos:
Dominus enim Deus vester pugnabit pro vo- 22
bis. * Precatusque sum Dominum in tempo-
re illo, dicens: * Domine Deus, tu cepisti
ostendere seruo tuo magnitudinem tuam,
manumque fortissimam. noque enim est alius
Deus, vel in caelo, vel in terra, qui possit fa-
cere opera tua, & comparari fortitudini tue. 23
* Transibo igitur, & video Terram hanc
optimam trans Iordanem, & montem istum
egregium, & Libanum. * Iratusque est Do-
minus mihi propter vos, nec exaudiuit me,
sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam vi- 24
tra loquaris de hac re ad me. * Ascende ca-
cumen Phasge, & oculos tuos circumfer ad
occidentem, & ad aquilonem, austrumque &
orientem, & aspice: † nec enim transibis Ior- 25
danem istum. * Præcipe Iosue, & corrobora
eum atque conforta: quia ipse præcedet po-
pulum istum, & diuidet eis Terram quam vi-
surus es. * Mansimusque in valle contra fa-
num Phogor.

CAPVT IV.

*Exhortatur Moyses ad seruanda Dei præcepta,
comminanda transgressoribus, prohibet omnem
imaginem*

† Num. 21.
E 13.
Inf. 19.
A. 7.

† Num. 21.
A. 14.
† Num. 21.
E 15.

Num. 12.
f. 29.

† Num. 21.
d. 14.

† Inf. 12.
A. 14. d. 4.

imaginem quæ ad idololatriam induceret, suam prædictæ mortem, tresque urbes refugij separas.

E T nunc Israël audi præcepta & iudicia, **A** quæ ego doceo te: ut faciens ea, viuas, & ingrediens possideas Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum datus est vobis. * Non addetis ad verbum quod vobis loquor, nec auferetis ex eo: custodire mandata Domini Dei vestri quæ ego præcipio vobis. * † Oculi vestri viderunt omnia quæ fecit Dominus contra Beelphegor, quomodo contrinexit omnes cultores eius de medio vestri. * Vos autem qui adheretis Domino Deo vestro, viuistis vniuersi vsque in presentem diem. * Scitis quòd docuerim vos præcepta atque iustitias, sicut mandauit mihi Dominus Deus meus: sic facietis ea in Terra, quam possessuri estis: * & obseruabitis & implebitis opere. Hæc est enim vestra sapientia & intellectus coram populis, ut audientes vniuersa præcepta hæc, dicant: En populus sapiens & intelligens, gens magna. * Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster B adest cunctis obsecrationibus nostris. * Quæ est enim alia gens sic inelyta, ut habeat ceremonias, iustaque iudicia, & vniuersam legem, quam ego proponam hodie ante oculos vestros? * Custodi igitur te ipsum, & animam tuam sollicitè. Ne obliuiscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus vite tue. Docebis ea filios ac nepotes tuos, * à die in quo stetiisti coram Domino Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus est mihi, dicens: Congrega ad me populum, ut audiant sermones meos, & discant timere me omni tempore quo viuunt in terra, doceantque filios suos. * † Et accessistis ad radices montis, qui ardebat vsque ad cælum: erantque in eo tenebræ, & nubes, & caligo. * Locutusque est Dominus ad vos de medio ignis. Vocem verborum eius audistis, & formam penitus non vidistis. * Et ostendit vobis pactum suum, quod præcepit vi faceretis, & decem verba, quæ scripsit in duabus tabulis lapideis. * Mihi quæ mandauit in illo tempore ut docerem vos ceremonias & iudicia, quæ facere deberetis in Terra, quam possessuri estis. * Custodite igitur sollicitè animas vestras. Non vidistis aliquam similitudinem, in die qua locutus est vobis Dominus in Horeb de medio ignis: * ne fortè decepti faciat vobis sculpsam similitudinem, aut imaginem masculi vel femine, * similitudinem omnium iumentorum quæ sunt super terram, vel auium sub cælo volantium, * atque reptilium quæ moventur in terra, siue piscium qui sub terra morantur in aquis: * ne fortè eleuatis oculis ad cælum, videas Solem & Lunam, & omnia astra cæli, & errore deceptis adores ea & colas quæ creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis genti-

bus, quæ sub cælo sunt. * Vos autem tulit Dominus, & eduxit de fornace ferrea Egypti, ut haberet populum hereditarium, sicut est in presenti die. * † Itaque est Dominus contra me propter sermones vestros, & iurauit ut non transiret Iordanem, nec ingrederer Terram optimam, quam datus est vobis. * Ecce morior in hac humo, non transibo Iordanem: vos transibitis, & possidebitis terram egregiam. * Cautè ne quando obliuiscaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum: & facias tibi sculpsam similitudinem eorum, quæ fieri Dominus prohibuit: * quia Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus amulator. * Si genueritis filios ac nepotes, & morati fueritis in Terra, deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem, patentes malum coram Domino Deo vestro, ut eum ad iracundiam prouocetis: * testes inuoco hodie cælum & terram, cito perituros vos esse de Terra, quam transito Iordanem possessuri estis. non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos Dominus, * atque disperget in omnes gentes, & remanebunt pauci in nationibus, ad quas vos datus est Dominus. * Ibi quæ seruietis diis, qui hominum manu fabricati sunt, ligno & lapidi qui non vident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. * Cumque quæsieris ibi Dominum Deum tuum, inuenies. E cum: si tamen toto corde quæsieris, & tota tribulatione anime tue. * Postquam reuenerint omnia quæ prædicta sunt nouissimo tempore reuerteris ad Dominum Deum tuum, & audies vocem eius. * Quia Deus misericors, Dominus Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur patris, in quo iurauit patribus tuis. * Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die quo creauit Deus hominem super terram, si facta est aliquando huiusmodi res, aut vniquam cognitum est, * ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut tu audisti & vixisti: * si fecit Deus ut ingrederetur, & tolleretur sibi Gentem de medio nationum, per tentationes, signa, atque potentia, per pugnam, & robustam manum, extenuumque brachium, & horribiles visiones, iuxta omnia quæ fecit pro vobis Dominus Deus vester in Egypto, videntibus oculis tuis: * ut scires quoniam Dominus ipse est Deus, & non est alius præter eum. * De cælo te fecit audire vocem suam, ut doceret te, & in terra ostendit tibi ignem suum maximum, & audisti verba illius de medio ignis, * quia dilexit patres tuos, & elegit semen eorum post eos. † Eduxit quæ præcedens in virtute sua magna ex Egypto, * ut deleteret nationes maximas & fortiores re in introitu tuo: & introduceret te, daretque tibi terram earum in possessionem, sicut cernis in presenti die. * Scito ergo hodie, & cogito in corde tuo

† Sup. 1. f. 17.

† Heb. 12. f. 19.

† Exod. 19. d. 19.

† Exod. 13. d. 11.

quod Dominus ipse sit Deus in celo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. * Custodi præcepta eius arque mandata, quæ ego præcipio tibi: ut benè sit tibi, & filiis tuis post te, & permaneat multo tempore super Terram, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * † Tunc separauit Moyses tres ciuitates trans Iordanem ad Orientalem plagam, * ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante vnum & alterum diem, & ad harum aliquam vrbium possit euadere: * † Bosfor in solitudine, quæ sita est in terra campestri de tribu Ruben: & Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad: & Golan in Basan, quæ est in tribu Manasse. * Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israël, * & hæc testimonia & ceremonie, atque iudicia, quæ locutus est ad filios Israël, quando egressi sunt de Ægypto, * trans Iordanem in valle contra sanum Phogor in terra Schon regis Amorrhæi, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israël egressi ex Ægypto * possederunt terram eius, & terram Og regis Basan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem ad solis ortum: * Ab Aroër, quæ sita est super ripam torrentis Arnon, vsque ad montem Sion, qui est & Hermon, * omnem platiniciem trans Iordanem ad Orientalem plagam, vsque ad mare solitudinis, & vsque ad radices montis Phasga.

CAPVT V.

Præceptorum Decalogi repetitio & explanatio: & de timore filiorum Israël, cum Dei vocem audissent, & montem ardere viderent.

Vocauitque Moyses omnem Israël, & dixit ad eum: Audi Israël ceremonias arque iudicia, quæ ego loquor in auribus vestris hodie: dâcite ea, & opere complete. * Dominus Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb. * Non cum patribus nostris iniit pactum, sed nobiscum qui in presentiarum sumus, & viuimus. * Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. * Ego sequester & medius fui inter Dominum & vos in tempore illo, ut annuntiarem vobis verba eius. timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem, & ait: * † Ego Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Ægypti, de domo seruitutis. * † Non habebis deos alienos in conspectu meo. * † Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quæ in celo sunt desuper, & quæ in terra deorsum, & quæ versantur in aquis sub terra. * † Non adorabis ea, & non coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus: Deus æmulator, reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam & quartam generationem his qui oderunt me, * & faciens misericordiam in multa millia diligentiibus me, & custodientibus præcepta mea. * † Non usurpabis nomen

B Domini Dei tui frustra: quia non erit impunitus qui super te vana nomen eius assumpsit. * Oblensu diem Sabbati, ut sanctifices eum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * † Septimus dies Sabbati est, id est, requies Domini Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tu, & filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos, & asinus, & omne iumentum tuum, & peregrinus qui est intra portas tuas: ut requiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut & tu. * Memento quod & ipse serueris in Ægypto, & eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu forti, & brachio extenso. Ideirco præcepit tibi ut obseruare diem Sabbati. * † Honora patrem tuum & matrem, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut longo viuas tempore, & benè sit tibi in Terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * Non occides. * Neque mœchaberis. * Furtumque non facies. * Nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. * † Non concupisces uxorem proximi tui: non domum, non agnum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum & vniuersa quæ illius sunt. * Hæc verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis & nubis, & caliginis, voce magna, nihil addens amplius: & scripsit ea in duabus tabulis lapideis, quas tradidit mihi. * Vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum, & montem ardere vidistis, accessistis ad me omnes principes tribuum, & maiores natu, arque dixistis: * Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster maiestatem & magnitudinem suam, vocem eius audiuius de medio ignis, & probauimus hodie, quod loquente Deo cum homine, vixerit homo. * Cur ergo moriemur, & deuorabit nos ignis hic maximus? Si enim audierimus vltâ vocem Domini Dei nostri, moriemur. * Quid est omnis caro, D ut audias locum Dei viuientis, qui de medio ignis loquitur sicut nos audiuius, & possit viuere? * Tu magis accede: & audi cuncta quæ dixerit Dominus Deus noster tibi: loquerisque ad nos, & nos audientes faciemus ea. * Quod cum audisset Dominus, ait ad me: Audiui vocem verborum populi huius quæ locuti sunt tibi: benè omnia sunt locuti. * Quis dæ talem eos habere mentem, ut timeant me, & custodiant vniuersa mandata mea in omni tempore, ut benè sit eis & filiis eorum in sempiternum? * Vade & dic eis: Reuertimini in tentoria vestra. * Tu verò hîc sta mecum, & loquar tibi omnia mandata mea, & ceremonias arque iudicia: quæ docebis eos, ut faciant ea in Terra, quam dabo illis in possessionem. * Custodite igitur & facite quæ præcepit Dominus Deus vobis: non declinabitis neque ad dexteram, neque ad sinistram: * sed per viam, quam præcepit

† Exod. 10. a. 1. Levit. 24. a. 1. P. al. 20. b. 11. † Exod. 20. a. 5. P. al. 20. b. 10. † Exod. 10. a. 1. 1. cur. 26. a. 1. P. al. 96. b. 7. † Exod. 34. b. 14. 9. 7. a. d. 7.

Leuit. 19. c. 10. Mat. 23. a. 33. Gen. 1. a. 1. Exod. 10. b. 10. Heb. 4. b. 4. † Exod. 10. c. 14. Exod. 10. b. 9. Marc. 1. 4. Marc. 7. b. 10. Ephes. 6. a. 1. † Marc. 7. d. 18. Rom. 7. b. 7.

præcepit Dominus Deus vester, ambulabitis. ut viuatis, & benè sit vobis, & prodeant dies in terra possessionis vestre.

CAPVT VI.

Dominus ex toto corde diligendus, eiusque mandata sollicitè seruanda, & posterii inculcanda.

Hæc sunt præcepta, & ceremoniæ, atque iudicia, quæ mandauit Dominus Deus vester ut docerem vos, & faciatis ea in Terra, ad quam transgredimini possidendam: * ut timeas Dominum Deum tuum, & custodias omnia mandata & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi, & filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. * Audi Israël, & obserua ut facias quæ præcepit tibi Dominus, & benè sit tibi, & multipliceris ampliùs, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte & melle manantem. * Audi Israël, Dominus Deus noster, Dominus vnus est. * Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. * Eruneque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo: * & narrabis ea filiis tuis, & mediaberis in eis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque consurgens. * Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntque & mouebuntur inter oculos tuos, * scribesque ea in limine & ostiis domus tuæ. * Cumque introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, pro qua iurauit patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob: & dederit tibi ciuitates magnas & optimas, quas non ædificasti, * domos plenas cunctarum opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non fodisti, vinea & oliueta, quæ non plantasti, & comederis, & saturatus fueris: * caue diligenter, ne obliuiscaris Domini, qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo seruitutis: * Dominum Deum tuum timebis, & illi soli seruiens, ac per nomen illius iurabis. * Non ibitis post deos alienos cunctarum Gentium, quæ in circuitu vestro sunt: * quoniam Deus zelator, Dominus Deus tuus in medio tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te, & auferat te de superficie terre. * Non tenabis Dominum Deum tuum, si cut tenuisti in loco tentationis. * Custodi præcepta Domini Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quas præcepit tibi: * & fac quod placium est & bonum in conspectu Domini, ut benè sit tibi: & ingressus possideas terram optimam, de qua iurauit Dominus patribus tuis, * ut deleat omnes inimicos tuos coram te, sicut locutus est. * Cumque interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid sibi volunt testimonia hæc, & ceremoniæ, atque iudicia, quæ præcepit Dominus Deus noster Dominus tui? * dices ei: Serui eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in manu forti: * fecique signa atque

prodigia magna & pessima in Ægypto contra Pharaonem, & omnem domum illius, in conspectu nostro, * & eduxit nos inde, ut introductis daret Terram, super qua iurauit patribus nostris. * Præcepitque nobis Dominus, ut faciamus omnia legitima hæc, & timeamus Dominum Deum nostrum, ut benè sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est hodie. * Etique nostri misericors, si custodierimus & fecerimus omnia præcepta eius coram Domino Deo nostro, sicut mandauit nobis.

CAPVT VII.

Nulla cum Gentibus societas contrahenda, sed earum ara, loci ac simulacra delenda: memoratis Dei beneficiis promittit in omnibus auxilium & uertatem, modò eius præcepta obseruent.

Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, quam possessurus ingrederis, & deleuerit Gentes multas coram te, * Heræum & Gergezum, & Amoræum, Chananeum, & Pherezeum, & Hetæum, & lebusæum, septem Gentes multo maioris numeri quam tu es, & robustiores te: * tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas usque ad interuentionem. * Non inibis cum eis sedes, nec misereberis earum, * neque sociabis cum eis coniugia. Filiam tuam non dabis filio eius, nec filiam illius accipies filio tuo: * quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & ut magis seruiat diis alienis. irasceturque furor Domini, & delebit te citò. * Quin potius hæc facietis eis: * Aras corum subuertite, & confringite stans, lucosque succidite, & sculpellia comburite. * Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. * Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei populus peculiari de cunctis populis, qui sunt super terram. * Non quia cunctas gentes numero vincebatis, vobis iunctus est Dominus, & elegit vos, cum omnibus scitis populis pauciores: * sed quia dilexit vos Dominus, & custodiuit iuramentum, quod iurauit patribus vestris: eduxitque vos in manu forti, & redemit de domo seruitutis, de manu Pharaonis regis Ægypti. * Et scies, quia Dominus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se, & his qui custodiunt præcepta eius, in mille generationes: * & reddens odientibus se statim, ita ut disperdat eos, & vltra non differat, proinus eis restituens quod merentur. * Custodi ergo præcepta & ceremonias atque iudicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias. * Si postquam audieris hæc iudicia, custodieris ea & feceris, custodiet & Dominus Deus tuus pactum tuum, & misericordiam quam iurauit patribus tibi: * & diliget te ac multiplicabit, benedicturque fructui ventris tui, & fructui terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemix, oleo, & armentis, gregibus ouium tuarum super Terram,

nam, pro qua iuravit patribus tuis ut daret
 eam tibi. * Benedicisti eris inter omnes po-
 pulos. † Non erit apud te sterilis viri-
 sexus, tam in hominibus quam in gregibus
 tuis. * Auferet Dominus à te omnem lan-
 guorem: & infirmitates Ægypti pessimas,
 quas nouisti, non inferet tibi, sed cunctis ho-
 stibus tuis. * Deiorabitis omnes populos, quos
 Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non
 parceret eis oculus tuus, nec seruies diis eorum,
 ne sint in ruinam tui. * Si dixeris in corde
 tuo: Plures sunt gentes iste quam ego, quo
 modo potero delere eas: * noli metuere, sed
 recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus
 Pharaoni, & cunctis Ægyptiis, * plagas ma-
 ximas, quas viderunt oculi tui, & signa atque
 potentia, manumque robustam, & extensum
 brachium, ut educeret te Dominus Deus
 tuus. sic faciet cunctis populis, quos metuis.
 * † Insuper & crabrones mittet Dominus
 Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque
 disperdat qui te fugerint, & latere potuerint.
 * Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus
 in medio tui est, Deus magnus & terribilis:
 * ipse consumet nationes has in conspectu
 tuo paulatim atque per partes. Non poteris
 eas delere pariter: ne forte multiplicentur
 contra te bestie terræ. * Dabique eos Do-
 minus Deus tuus in conspectu tuo: & in-
 terficiet illos donec penitus deleantur. * Tra-
 desque reges eorum in manus tuas, & dis-
 perdes nomina eorum sub cælo: nullus po-
 terit resistere tibi, donec conteras eos.
 * † Sculpilia eorum igne combures: non
 concupisces argentum & aurum, de quibus
 facta sunt, neque assumes ex eis tibi quid-
 quam, ne offendas, propterea quia abomi-
 natio est Domini Dei tui. * Nec inferes qui-
 ppiam ex idolo in domum tuam, ne fias ana-
 thema, sicut & illud est. Quasi spurciti-
 am detestaberis, & velut inquinamentum ac
 sordes abominationi habebis, quia anathe-
 ma est.

CAPVT VIII.

*Commemorantur beneficia & afflictiones qua
 Dominus eius in deserto immiserat, ne illorum &
 Dei sui fiant immemores.*

O Mne mandatum, quod ego præcipio
 tibi hodie, caue diligenter ut facias: ut
 possitis vivere, & multiplicemini, ingressi-
 que possideatis Terram, pro qua iurauit Do-
 minus patribus vestris. * Ex recordaberis
 cuncti itineris, per quod adduxit te Do-
 minus Deus tuus quadraginta annis per des-
 erum, ut affligeret te atque tentaret, & nota
 fierent quæ in tuo animo versabantur, verum
 custodires mandata illius, an non. * Affixit
 te penuria, & dedit tibi cibum Manna, quod
 ignorabas tu & patres tui: ut ostenderet tibi
 quod non in solo pane uiuat homo, sed in
 omni verbo quod egreditur de ore Dei. * Vo-
 scimentum tuum, quo operiebaris, nequa-

B quam vastitate defecit, & pes tuus non est
 subteritus, en quadragessimus annus est. * Ve
 recogites in corde tuo, quia sicut erudit fi-
 lium suum homo, sic Dominus Deus tuus
 erudiuit te, * ut custodias mandata Domini
 Dei tui, & ambules in viis eius, & timeas
 eum. * Dominus enim Deus tuus introdu-
 cet te in terram bonam, terram riuorum
 aquarumque & fontium: in cuius campis &
 montibus erumpunt flumina in abyssi: * ter-
 ram frumenti, hordei, ac vinearum, in qua
 ficus, & malagranara, & oliueta nascuntur
 terram olei ac mellis. * Vbi absque vlla pe-
 nuria comedes panem tuum, & rerum om-
 nium abundantia perfueris: cuius lapides
 ferrum sunt, & de montibus eius æris me-
 tallæ sodiuntur: * ut cum comederis, & satia-
 tus fueris, benedicas Domino Deo tuo pro
 terra optima, quam dedit tibi. * Obsena, &
 caue nequando obliuiscaris Domini Dei tui,
 & negligas mandata eius atque iudicia &
 ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie:
 * ne postquam comederis & satius fueris,
 domos pulchras ædificaueris, & habitaueris
 in eis, * habuerisque armenta bouum, &
 ouium greges, argentei & auri cunctarumque
 rerum copiam, * eleueur cor tuum, & non
 reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te
 de Terra Ægypti, de domo seruitutis: * &
 duxor tuus fuit in solitudine magna atque
 terribili, † in qua erat serpens flammæ adrens,
 & scorpio ac diptæ, & nullæ omnino aquæ:
 † qui eduxit riuos de petra durissima, * & † ci-
 dibauit te Manna in solitudine, quod nescie-
 runt patres tui. Et postquam affixit ac pro-
 bavit, ad extremum miserus est tui, * ne di-
 ceres in corde tuo: I ornatus mea, & robur
 manus mee, hæc mihi omnia presterunt.
 * Sed recorderis Domini Dei tui, quod ipse
 vires tibi præbuerit, ut impleat pactum
 suum, super quo iurauit patribus tuis, sicut
 præfens indicat dies. * Sin autem obliuis
 Domini Dei tui, secutus fueris deos alienos, co-
 luerisque illos & adoraueris: ecce nunc præ-
 dico tibi quod omnino dispercas. * Sicut
 Gentes, quas deleuit Dominus in introitu
 tuo, ita & vos peribitis, si inobedientes fue-
 ritis voci Domini Dei vestri.

CAPVT IX.

*Reprimunt elatio ne sumas victorias sibi sed
 soli Domino adscribant, cum semper Deo aduersa
 ti sint.*

A Vdi Israel: Tu transgredieris hodie
 Iordanem, ut possideas nationes ma-
 ximas & fortiores te, ciuitates ingentes & ad
 cælum usque muratas, * populum magnum
 atque sublimem, filios Enacim, quos ipse vi-
 disti, & audisti, quibus nullum potest ex ad-
 uerso resistere. * Scies ergo hodie quod Do-
 minus Deus tuus ipse transibit ante te, ignis
 deuorans atque consumens, qui conteras
 eos & deleat atque disperdat ante faciem
 tuam

† Exod.
15 f. ad.† Exod.
15 f. 18.
Ips. 14.
et. 12.† 2. Mar.
11 g. 40.† Num.
10. g. 9.
11 f. 6.
† Exod.
17 f. 6.
† Exod. 16
d. 14.† Mar.
4. 4.
Luc. 4. 4.

nam velociter, sicut locutus est tibi. * Ne
4 dicas in corde tuo, cum deleuerit eos Domi-
nus Deus tuus in conspectu tuo: Propter ius-
ticiam meam introduxit me Dominus ut
terram hanc possiderem, cum propter impietates
suas iste deleat sine nationes. * Ne
5 quia enim propter iustitias tuas, & equita-
tem cordis tui, ingredieris ut possideas ter-
ras earum: sed quia ille egerunt impie, in-
troducte te deleat sine: & ut completeret ver-
bum suum Dominus, quod sub iuramento
pollicitus est patribus tuis, Abraham, Isaac,
& Jacob. * Scito ergo quod non propter ius-
6 titias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi
terram hanc optimam in possessionem, cum
durissime ceruicis sis populus. * Memento,
7 & ne obliuiscaris, quomodo ad iracundiam
prouocaueris Dominum Deum tuum in soli-
tudine. Ex eo die, quo egressus es ex A-
gypto usque ad locum istum, semper aduer-
sum Dominum contendisti. * † Nam & in
8 Horeb prouocasti eum, & iratus delere te
vultu. * quando ascendi in montem, ut ac-
9 ciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod
pepigit vobiscum Dominus: & perseueraui
in monte quadraginta diebus ac noctibus,
panem non comedens, & aquam non bi-
bens. * † Dedique mihi Dominus duas ta-
10 bulas lapideas scriptas digito Dei, & con-
tinentes omnia verba que vobis locutus est
in monte de medio ignis, quando concio
populi congregata est. * Cumque transi-
11 sent quadraginta dies, & totidem noctes, de-
dit mihi Dominus duas tabulas lapideas, ta-
bulas foderis, * dixique mihi: † Surge,
12 & descende hinc cito: quia populus tuus, quem
eduxisti de Aegypto, deliquerunt velociter
13 viam quam demonstrasti eis, feceruntque
sibi conflatile. * Rursumque ait Dominus
14 ad me: Cerno quod populus iste dure
ceruicis sit: * dimitte me ut conteram eum, &
15 deleam nomen eius de sub celo, & consti-
tuam te super Gentem, quæ hac maior &
fortior sit. * Cumque de monte ardente de-
16 cenderem, & duas tabulas foderis vtraque
tenerem manu, * vidissemque vos peccasse
Domino Deo vestro, & fecisse vobis vitu-
lum conflatile, ac defuissse velociter viam
eius, quam vobis ostenderat: * proci tabu-
17 las de manibus meis, confregique eas in
conspectu vestro. * Et proci ante Domi-
18 num sicut prius, quadraginta diebus & no-
ctibus panem non comedens, & aquam non
bibens, propter omnia peccata vestra quæ
gelistis contra Dominum, & eum ad ira-
cundiam prouocastis: * timi enim indigna-
19 tionem & iram illius, qua aduersum vos con-
citatus, delere vos vultu. Et exaudivit me
Dominus etiam hac vice. * Aduersum Aa-
20 ron quoque vehementer iratus, vultu eum
conterere, & pro illo similiter deprecans
sum. * Peccatum autem vestrum quod feci-
21 ratis, id est vitulum, arripicns, igne combussit,

& in frusta comminuens, omninoque in
D puluerem redigens, proieci in torrentem,
22 qui de monte descendit. * † In incendio
quoque & in tentatione, & in Sepulchris
23 concupiscentie prouocastis Dominum: * &
quando misit vos de Cadesbarne, dicens:
1 Ascendite & possidete Terram, quam dedi
vobis, & contemnistis imperium Domini
Dei vestri, & non credidistis ei, neque vo-
cem eius audire voluistis: * sed semper fui-
24 stis rebelles à die qua nosse vos cepi. * Et
iacui coram Domino quadraginta diebus ac
noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar,
25 ne deleter vos ut fuerat comminatus: * &
orans dixi: Domine Deus ne disperdas po-
pulum tuum, & hereditatem tuam, quam
redemisti in magnitudine tuâ, quos eduxisti
27 de Aegypto in manu forti. * Recordare ser-
uorum tuorum, Abraham, Isaac, & Iacobi
ne aspicias duritiam populi huius, & impie-
28 tatem atque peccatum: * ne forte dicant ha-
bitatores terre, de qua eduxisti nos: Non
poterat Dominus introducere eos in Ter-
ram, quam pollicitus est eis, & oderat illos:
idcirco eduxit, ut interficeret eos in soli-
29 tudine. * qui sunt populus tuus & hereditas
tua, quos eduxisti in fortitudine tua magna,
& in brachio tuo extenso.

C A P V T X.

*Tabularum secundarum instantatio, Lemita-
rum officia: tumor & delictio Dei ad seruanda
præcepta mouere debent: præpatium cordis circum-
cindendum, peregrini amandi, & per Dei nomen
inrandum.*

1 IN † tempore illo dixit Dominus ad me:
A Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores
fuerant, & ascende ad me in montem:
2 faciesque arcam ligneam, * & scribam in
tabulis verba quæ fuerunt in his quas ante
3 confregisti, poneque eas in arca. * Feci igitur
arcam de lignis setim. Cumque dolaf-
sem duas tabulas lapideas instar priorum,
ascendi in montem, habens eas in manibus.
4 * Scripsitque in tabulis, iuxta id quod prius
scripserat, verba decem, quæ locutus est Do-
minus ad vos in monte de medio ignis, quan-
do populus congregatus est: & dedit eas
5 mihi. * Reuersusque de monte, descendi, &
posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ
6 hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Do-
minus. * † Filii autem Israël mouerunt castra
ex Beroth filiorum Iacan in Mosara, vbi
† Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo, sa-
7 cerdotio fundus est Eleazar filius eius: * In-
de venerunt in Gadgad: de quo loco profe-
cti, castrametati sunt in Itebatha, in Terra
8 aquarum arque torrentium. * Eo tempore
separauit tribum Leui, ut portaret arcam fe-
deris Domini, & staret coram eo in ministe-
rio, ac benediceret in nomine illius usque in
9 presentem diem. * Quam ob rem non ha-
buit Leui partem, neque possessionem cum

fratribus.

† Exod.
17. 4. 6. 39.
a. 3. 12 d.
18. 1. 2 d.
15.

† Exod.
31. d. 18.

† Exod.
31. d. 7.

† Nam.
11. d. 2.
16. d. 1. 2. 12.
h. j.

† Exod.
34. d. 1.

† Nam.
33. d. 31.

† Nam.
30. d. 18.
13.

fratribus suis : quia ipse Dominus possessio
eius est, sicut promissit ei Dominus Deus
tuus. * Ego autem steti in monte, sicut prius,
quadraginta diebus ac noctibus : exaudiuit
que me Dominus etiam hac vice, & te per-
dere noluisti. * Dixitque mihi : Vade ; & præ-
cede populum, ut ingrediarur, & possideat
Terram, quam iuravi patribus eorum ut tra-
derem eis. * Et nunc Israël, quid Dominus
Deus tuus petit à te, nisi ut timeas Domi-
num Deum tuum, & ambules in viis eius &
diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in
toto corde tuo, & in tota anima tua : * cu-
stodiasque mandata Domini, & ceremonias
eius, quas ego hodie præcipio tibi, ut bene
sit tibi. * En Domini Dei tui cælum est, &
cælum cæli, terra, & omnia quæ in ea sunt :
* & tamen patribus tuis conglutinauit eis Do-
minus, & amavit eos, elegitque semen eo-
rum post eos, id est vos, de cunctis Gentibus
sicut hodie comprobatur. * Circumcidite
igitur præputium cordis vestri, & ceruicem
vestram ne induretis amplius : * quia Do-
minus Deus vester, ipse est Deus deorum,
& Dominus dominantium, Deus magnus
& potens, & terribilis, qui ꝑ personam non
accipit, nec munera. * Facit iudicium pu-
pillo & viduæ, amat peregrinum, & dat ei
vichum atque vestitum. * & vos ergo amate
peregrinos, quia & ipsi fuistis adueniæ in
Terra Ægypti. * ꝑ Dominum Deum tuum
timebis, & ei soli servies : ipsi adhærebis,
iurabisque in nomine illius. * Ipse est laus
tua, & Deus tuus, qui fecit tibi hæc magna-
lia & terribilia, quæ viderunt oculi tui. * ꝑ In
septuaginta animabus descendunt patres
tui in Ægyptum : & ecce nunc multiplicavit
te Dominus Deus tuus sicut astra cæli.

C A P V T XI.

*Reverentur varia Dei beneficia, multaque
bona promittuntur servantibus eius praecepta, ma-
la autem non servantibus, hoc est benedictio &
maledictio.*

A Ma itaque Dominum Deum tuum, & 1
obserua præcepta eius & ceremonias, A
iudicia atque mandata omni tempore. * Co- 2
gnoscite hodie que ignorant filij vestri, qui
non videntur disciplinam Domini Dei ve-
stri, magnalia eius & robustam manum, ex-
tendentque brachium, * signa & opera que 3
fecit in medio Ægypti Pharaoni regi, &
vniuersæ terre eius, * omnique exercitui 4
Ægyptiorum, & equis ac curribus: qui mo-
do operuerint eos aque maris rubri, cum
vos persequerentur, & deleuerit eos Do-
minus vsque in præsentem diem: * vobisque 5
que fecerit in solitudine, donec veniretis ad
hunc locum: * & † Dathan atque Abiron 6
filijs Eliab, qui fuit filius Ruben: quos † aper-
to ore suo terra absorbuït, cum domibus &
tabernaculis & vniuersa substantia eorum,
quam habebant in medio Israël. * Oculi ve-

stri viderunt omnia opera Domini magna
8 quæ fecit, * vt custodieris vniversa mandata
B illius, quæ ego hodie præcipio vobis, & pos-
9 ingredimini, * multoque in ea viuatis tem-
pore: quam sub iuramento pollicis est Do-
10 minus patribus vestris, & semini eorum, la-
ete & melle manentem. * Terra enim ad
quam ingrederis possidendam, non est sicut
Terra Ægypti, de qua existi, vbi iacto se-
mine in horreum, morem aque ducuntur
11 irrigue: * sed montuosa est & campestris,
12 de celo expectans pluias. * quam Dominus
Deus tuus semper inuisit, & oculi illius in ea
sunt a principio anni vsque ad finem eius.
13 * † Si ergo obedieritis mandatis meis, quæ † sup. 10
ego hodie præcipio vobis, vt diligatis Domi-
num vestrum, & seruati ei in toto
14 corde vestro, & in tota anima vestra: * dabit
pluiam terræ vestræ temporaneam & fero-
15 cinam, vt colligatis frumentum, & vinum, &
oleum, * stentumque ex agris ad pascenda
iumenta, & vt ipsi comedatis ac satietemini.
16 * Caute ne forte decipiat cor vestrum, &
recedatis à Domino, seruiatiq; diis alienis,
17 & adoretis eos: * iratusque Dominus claudat
celum, & pluuie non descendant, nec terra
det germen suum, pereatisque velociter ex
C terra optima, quam Dominus datus est vo-
18 bis. * † Ponite hæc verba mea in cordibus & † sup. 6.
in animis vestris, & suspendite ea pro signo
in manibus, & inter oculos vestros colloca-
19 te. * Docete filios vestros vt illa meditentur,
quando federis in domo tua, & ambulave-
ris in via, & accubueris atque surrexeris.
20 * Scribes ea super postes & ianuas domus
tue: * vt multiplicentur dies tui, & filiorum
tuorum, in Terra, quam iurauit Dominus
patribus tuis, vt daret eis quandiu celum im-
21 minet terræ. * Si enim custodieritis manda-
ta quæ ego præcipio vobis, & feceritis ea, vt
diligatis Dominum vestrum, & adoretis ei,
22 & seruati ei in omnibus viis eius, adherentes ei,
* disperdet Dominus omnes gentes istas
ante faciem vestram, & possidebitis eas, quæ
23 maiores & fortiores vobis sunt. * † Omnis
locus, quem calcaueris pes vester, vester erit. † sup. 10
A deserto, & à Libano, à flumine magno
Euphrate vsque ad mare occidentale erunt
24 termini vestri. * Nullus stabit contra vos: ter-
rorem vestrum & formidinem dabit Domi-
D nus Deus vester super omnem terram quam
25 calcaueris estis sicut locusus est vobis. * En
propono in conspectu vestro hodie benedi-
26 ctionem & maledictionem: * benedictio-
nem, si obedieritis mandatis Domini Dei
27 vestri, quæ ego hodie præcipio vobis: * ma-
ledictionem, si non obedieritis mandatis Do-
mini Dei vestri, sed recesseritis de via, quam
ego nunc ostendo vobis, & ambulaueritis
28 post deos alienos, quos ignoratis. * Cum
verò introduxerit te Dominus Deus tuus in
Terram ad quam pergis habitandam, pones
bene

† 2. Par.
19. b 7.
Job. 34. b.
19.
Eph. 16. b. 2.
Eccl. 33.
b 17.
Alf. 10.
34.
Rom. 2.
b. 11.
Gal. 2. b. 8.
† Sup. 4. b.
19.
Act. 4. b.
10.
Eph. 4. b. 8.
† Gen. 46.
17.
Exod. 1.
1.

† Sep. 10, 1934.

† Sup. 6.

† *Inf. 10*

benedictionem super montem Garizim, maledictionem super montem Hebal: * qui sunt trans Iordanem, post viam que vergit ad solis occubitus, in Terra Chananai, qui habitant in campibus contra Galgalam, quæ est iuxta vallem tendentem & intrantem procul. * Vos enim transibitis Iordanem, ut possideatis Terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis, ut habeatis & possideatis illam. * Videte ergo ut impleatis ceremonias atque iudicia, quæ ego hodie ponam in conspectu vestro.

CAPVT XII.

Præcipit exterminari idolatriam, decimas ac primitias reddi, sacrificia certo loco exolui, & comedere, sanguinemque vitari.

Hæc sunt præcepta atque iudicia, quæ facere debetis in terra, quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris. * Subuertite omnia loca, in quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos super montes excellos, & colles, & subter omne lignum frondosum. * Dissipate aras eorum, & confringite statuas, lucos igne comburite, & idola comminuite: disperditæ nomina eorum de locis illis. * Non facietis ita Domino Deo vestro: * sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, & habitet in eo, venietis: * & offeretis in loco illo holocausta & victimas vestras, decimas & primitias manuum vestrarum, & vota atque donaria, primogenita boum & ovium. * Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri: ac letabimini in cunctis, ad quæ miseris manum vos & domus vestra, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. * Non facietis ibi quæ nos hæc facimus hodie, singuli quod sibi rectum videatur. * Neque enim usque in præsens tempus venistis ad requiem, & possessionem, quam Dominus Deus vester daturus est vobis. * Transibitis Iordanem, & habitabitis in Terra, quam Dominus Deus vester daturus est vobis, ut requiescat in cunctis hostibus per circuitum: & absque ullo timore habitetis: * in loco quem elegerit Dominus Deus vester, ut sit nomen eius in eo. illuc omnia, quæ præcipio, conferetis, holocausta, & hostias, ac decimas, & primitias manuum vestrarum: & quicquid præcipuum est in muneribus, quæ vouebitis Domino. * Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij ac filiae vestrae, famuli & famulae, atque Leuitæ qui in vrbibus vestris commorantur. neque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. * Cave ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris: * sed in eo, quem elegerit Dominus, in vna tribuum tuarum offeres hostias, & facies quæcumque præcipio

15 tibi. * Sin autem comedere volueris, & te esus carniū delectauerit, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in vrbibus tuis: siue immundum fuerit, hoc est, maculatum & debile siue mundum, hoc est, integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut capream & ceruum, comedes, * absque esu dumtaxat sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes. * Non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorum, & omnia quæ voueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum: * sed coram Domino Deo tuo comedes ea, in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus & filia tua, & seruus & famula, atque Leuitæ qui manet in vrbibus tuis & leraberis & reficietis coram Domino Deo tuo, in cunctis ad quæ extenderis manum tuam. * Cave ne derelinquas Leuitem in omni tempore quo versaris in terra. * Quando dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, & volueris vesci carnibus, quas desiderat anima tua: * locus autem, quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus, quæ habueris, sicut præcepi tibi, & comedes in oppidis tuis, ut tibi placeat. * Sicut comeditur caprea & ceruus, ita vesceris eis: & mundus & immundus in commune vescentur. * Hoc solum cave, ne sanguinem comedas. sanguis enim eorum pro anima est: & idcirco non debes animam comedere cum carnibus: * sed super terram fundes quasi aquam, * ut bene sit tibi & filiis tuis post te, cum feceris quod placet in conspectu Domini. * Quæ autem sanctificaueris, & voueris Domino, tolles, & venies ad locum, quem elegerit Dominus: * & offeres oblationes tuas carnem & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in altari: carnibus autem ipse vesceris. * Obserua & audi omnia quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi & filiis tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est & placium in conspectu Domini Dei tui. * Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad quas ingredieris possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: * cave ne imiteris eas, postquam te fuerint introeunte subuerse, & requiras ceremonias earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ deos suos, ita & ego eorum. * Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas auersatur Dominus, fecerunt diis suis, offerentes filios & filias, & comburentes igni. * Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

CAPVT XIII.

Pseudopropheta à Deo auertens occidi debet, quam

† Gen. 12.
c. 14.
Euid. 14.
c. 14.
Ios. 18. h. 8.

† Ios. 19.
c. 1.

quantumvis propinquus sis vel amicus: imò & urbs vastari funditus, cuius habitatores id facere comati fuerint.

SI surrexerit in medio tui propheta, aut **A** qui somnium vidisse se dicat, & pradi-
xerit signum atque portentum, * & euenerit
quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus &
sequamur deos alienos quos ignoras, & seruiamus
eis: * non audies verba prophete
illius aut somniatoris: quia tenet vos Do-
minus Deus vester, vt palam fiat verum dili-
gatis eum an non, in toto corde, & in tota
anima vestra. * Dominum Deum vestrum
sequimini, & ipsum timere, & mandata illius
custodite, & audite vocem eius: ipsi serui-
etis, & ipsi adhærebitis. * Propheta autem il-
le, aut fictor somniorum interficietur: quia
locutus est vt vos auerteret à Domino Deo
vestro, qui eduxit vos de Terra Ægypti, &
redemit vos de domo seruitutis: vt errare
te faceret de via, quam tibi præcepit Do-
minus Deus tuus: & auferes malum de medio
tui. * Si tibi voluerit persuadere frater tuus
filius matris tue, aut filius tuus vel filia, siue
uxor quæ est in sinu tuo, aut amicus, quem di-
ligis vt animam tuam, clam dicens: Eamus,
& seruiamus diis alienis, quos ignoras tu, &
patres tui, * cunctarum in circuitu gentium,
quæ iuxta vel procul sunt, ab initio vsque ad
finem terre, * non acquiescas ei, nec audias,
neque parcat ei oculus tuus vt miserearis &
occultes eum, * sed statim interficies. † sit
primum manus tua super eum, & postea om-
nis populus mirat manum. * Lapidibus
obrutus necabitur: quo voluit te abstra-
re à Domino Deo tuo, qui eduxit te de Ter-
ra Ægypti, de domo seruitutis: * vt omnis
Israel audiens timeat, & nequaquam ultra
faciat quippiam huius rei simile. * Si audieris
in vna urbium tuarum, quas Dominus Deus
tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes ali-
quos: * Egressi sunt filij Belial de medio tui,
& auerterunt habitatores urbis sue, atque
dixerunt: Eamus, & seruiamus diis alienis
quos ignoratis: * quare sollicitè & diligen-
ter, rei veritate perspecta, si inuenieris certum
esse quod dicitur, & abominationem hanc
opere perpetratam, * statim percuties habi-
tatores urbis illius in ore gladij, & delebis
eam, ac omnia quæ in illa sunt, vsque ad pec-
cora. * quidquid etiam suppellectilis fuerit,
congregabis in medio placarum eius, & cum
ipsa ciuitate succendes, ita vt vniuersa con-
sumas Domino Deo tuo, & sit tumulus sem-
piternus. non ædificabitur amplius, * & non
adhærebit de illo anathemate quidquam in
manu tua: vt auertatur Dominus ab ira furo-
ris sui, & misereatur tui, multiplicetque te
sicut iurauit patribus tuis, * quando audieris
vocem Domini Dei tui, custodiens omnia
præcepta eius, quæ ego præcipio tibi hodie,
vt facias quod placitum est in conspectu Do-
mini Dei tui.

† Isai. 19.
h. 7.

*Genitum ritus super mortuo fugiendum: anima-
lium mandatorum & immundarum discretio: & de-
cimæ esse solvendas.*

ALIJ estote Domini Dei vestri: non vos
inciditis, nec facietis caluitium super
mortuo. * Quoniam populus sanctus es
Domino Deo tuo, & te elegit vt sis ei in
populum peculiarem, de cunctis gentibus
quæ sunt super terram. * Ne comedatis
quæ immunda sunt. * Hoc est animal quod
comedere debetis, Bouem, & ouem, & ca-
pram, * ceruum & capream, bubalum, tra-
gelaphum, pygargum, orygem, camelopar-
dalum. * Omne animal, quod in duas partes
findit vngulam, & ruminat comedetis. * De
his autem quæ ruminant, & vngulam non
findunt, comedere non debetis, vt camelum,
leporum, chærogrillum: hæc quia ruminant,
& non diuidunt vngulam, immunda erunt
vobis. * Sus quoque quoniam diuidit vngu-
lam, & non ruminat, immunda erit carni-
bus eorum non vescemini, & cadauera non
tangeris. * Hæc comedetis ex omnibus quæ
morantur in aquis: Quæ habent pinnulas &
squamas, comedite: * quæ absque pinnulis
& squamis sunt, ne comedatis, quia immun-
da sunt. * Omnes aues mundas comedite.
* Immundas ne comedatis: aquilam scilicet,
& gryphem, & halieetum, * ixion, & vultu-
rem ac miluum iuxta genus suum: * & omne
coruini generis, * & struthionem, ac no-
cturnam, & larum, atque accipitrem iuxta ge-
nus suum: * herodium ac cygnum, & ibidem,
* ac mergulum porphyriionem, & nyctico-
racem, * onocrotalum, & charadrium, sin-
gula in genere suo, vulturum quoque & ves-
pertilionem. * Et omne quod reptat & pen-
nulas habet, immundum erit, & non come-
detur. * Omne quod mundum est, comedi-
te. * Quidquid autem morticinum est, ne ves-
camini ex eo. Peregrino, qui intra portas
tuas est, dabit comedat, aut vende ei: quia tu
populus sanctus Domini Dei tui es. † Non
coques hædum in lacte matris sue. * Deci-
mam partem separabis de cunctis fructibus
tuis qui nascuntur in terra per annos singu-
los, * & comes in conspectu Domini Dei
tui, in loco quem elegerit vt in eo nomen
illius inuocetur, decimam frumenti tui, &
vini, & olei, & primogenita de armentis &
ouibus tuis: vt discas timere Dominum
Deum tuum omni tempore. * Cum autem
longior fuerit via, & locus quem elegerit
Dominus Deus tuus, ubique benedixerit,
nec poteris ad eum hæc cuncta portare,
* vendes omnia, & in pretium rediges, por-
tabisque manu tua, & proficisceris ad locum
quem elegerit Dominus Deus tuus: * &
emes ex eadem pecunia quidquid tibi pla-
uerit, siue ex armentis, siue ex ouibus, vi-
num quoque & ficerum, & omne quod
desi

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

† Isai. 2.

desiderat anima tua : & comedes coram Domino Deo tuo, & epularis tu & domus tua ; * & Leuites qui intra portas tuas est : 27
caue ne derelinquas eum, quia non habet aliam partem in possessione tua. * Anno 28
tertio separabis aliam decimam ex omnibus quæ nascuntur tibi eo tempore : & repones 29
intra ianuas tuas. * Venietque Leuites qui aliam non habet partem nec possessionem tecum, & peregrinus ac pupillus & vidua, qui intra portas tuas sunt, & comedent & saturabuntur : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quæ feceris.

CAPVT XV.

Lex remissionis septimi anni in quo exerceatur de seruo Hebraeo qui noluerit manumitti: de primogenitiis Domino sanctificandis & comedendis.

Septimo anno facies remissionem, * quæ 1
hoc ordine celebrabitur. Cui debetur 2
aliquid ab amico vel proximo ac fratre suo, A
repetere non poterit, quia annus remissionis est Domini. * A peregrino & advena ex- 3
ges : ciuem & propinquum repetendi non habebis potestatem. * Et omnino indigens 4
& mendicis non erit inter vos : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditus est tibi in possessionem. * Si ta- 5
men audieris vocem Domini Dei tui, & custodieris vniuersa quæ iussit, & quæ ego hodie precipio tibi, benedicat tibi, vt pollicitus est. * Fœnerabis genereis multis, & ipse 6
à nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, & tui nemo dominabitur. * Si vnus de fratribus tuis, qui morantur in- 7
tra portas ciuitatis tuæ, in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad pauper- 8
tatem venerit : non obdurabis cor tuum, B
nec contrahas manum, * sed aperies eam 8
pauperi, † & dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris. * Caue ne forte subre- 9
pat tibi impia cogitatio, & dicas in corde tuo : Appropinquat septimus annus remissionis : & auertas oculos tuos à paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum commodare : ne clamet contra te ad Dominum, & fiat tibi in peccatum. * Sed dabis ei : nec ages 10
quippiam callide in eius necessitatibus subleuandis : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, & in cunctis ad quæ manum miseris. * † Non deerunt pauperes 11
in terra habitationis tuæ : idcirco ego precipio tibi, vt aperias manum fratri tuo egeno & pauperi, qui tecum versatur in terra. 12
* † Cum tibi venditus fuerit frater tuus Hebraeus, aut Hebræa, & sex annis seruerit tibi C
in septimo anno dimittes eum libetum : * & 13
quem libertate donaueris, nequaquam vacuum abire patieris : * sed dabis viaticum 14
de gregibus, & de area, & torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi. 15
* Memento quod & ipse serueris in Terra

Ægypti, & liberauerit te Dominus Deus tuus, 16
& idcirco ego nunc precipio tibi. * Sin autem dixerit : Nolo egredi : eo quod diligat te, & domum tuam, & bene sibi apud te esse 17
sentiat : * assumes subulam, & perforabis aurem eius in ianua domus tuæ, & seruet tibi vsque in æternum. ancille quoque similiter 18
facies. * Non auertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos liberos : quoniam iuxta D
mercedem mercenarij per sex annos seruiuit tibi : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus 19
in cunctis operibus quæ agis. * De primogenitis, quæ nascuntur in armentis, & in ouibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis, & non tondebis pri- 20
mogenita ouium. * In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos, in loco quem elegerit Dominus, tu & domus 21
tua. * † Sin autem habueris maculam, vel claudum fuerit, vel cœcum, aut in aliqua parte deforme vel debile, non immolabis Domino Deo tuo. * sed intra portas vrbs tuæ comedes illud : tam mundus quam immundus similiter vescetur eis, quasi caprea & 22
cervus. * Hoc solum obseruabis, vt sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram quasi aquam.

CAPVT XVI.

Tres præcipue anni sollempnitates, Azymorum, Hebdomadarum, & Tabernaculorum : de iussu iudicibus constituendis, & de cauendo ab occasionebus idololatriæ.

Observa mensem nouarum frugum, & A
vernæ primum temporis, vt facias Phasce Domino Deo tuo : quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto nocte. * Immolabisque Phasce Domino Deo tuo de ouibus, & de bobus, in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habiet nomen eius ibi. * Non comedes in eo panem fermentatum : Septem diebus comedes absque fermento, afflictionis panem, quoniam in pauore egressus es de Ægypto : vt memineras diei egressionis tuæ de Ægypto, 4
omnibus diebus vitæ tuæ. * Non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus, & non remanebit de carnibus eius quod immolatum est vespere in die primo vsque manè. * Non poteris immolare Phasce in qualibet vrbiuum tuarum, quas B
Dominus Deus tuus daturus est tibi ; * sed in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habiet nomen eius ibi : immolabis Phasce vespere ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto. * Et coques, & comedes in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, maneque confurgens vades in tabernacula tua. * Sex diebus comedes azyma : & in die septima, quia collecta est Domini Dei tui, non facies opus. * Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua fal- L
cem

† Lev. 22.
Exo. 21.
Exod. 23.
6.14.

† Lev.
Exo. 21.
Exod. 23.
6.14.

† Lev.
Exo. 21.
Exod. 23.
6.14.

† Lev.
Exo. 21.
Exod. 23.
6.14.

cem in fegerem miseris. * & celebrabis diem festum hebdomadarum Domino Deo tuo, oblationem spontaneam manus tue, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui : * & epularis coram Domino Deo tuo, tu, filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites qui est intra portas tuas, aduena ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum : in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habiter nomen eius ibi : * & recordaberis quoniam seruus fueris in Aegypto : custodisque ac facies quæ præcepta sunt. * Sollemnitate quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies, quando eulgeris de arca & torculari fruges tuas : * & epularis in festiuitate tua, tu, filius tuus & filia, seruus tuus & ancilla, Leuites quoque & aduena, pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt. * Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis, in loco quem elegerit Dominus : benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni opere manuum tuarum, crisque in lictia. * Tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui, in loco quem elegerit : in sollemnitate azymorum, in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorum. † Non apparebit ante Dominum vacuus. * Sed offeret vnusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui, quam dedit ei : * Iudices & magistros constitues in omnibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus dedit tibi, per singulas tribus tuas : vt iudicent populum iusto iudicio, * nec in alteram partem declinent. † Non accipies personam, nec munera : quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum. * Iuste quod iustum est persequeris : vt viuas & possideas Terram, quam Dominus Deus tuus dedit tibi. * Non plantabis lucum, & omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui. * Nec facies tibi, neque constitues statum : quæ odit Dominus Deus tuus.

CAPVT XVII.

Hosia deligenda, idololatria puniendi : in graui diffidentia ad summum sacerdotem eiusque consilium recurrendum, & quæ regi eligendo sint obseruanda.

Non immolabis Domino Deo tuo ouem & bouem, in quo est macula, aut quipiam vitæ : quia abominatio est Domino Deo tuo. * Cum reperti fuerint apud te, intra vnam portarum tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui, & transgrediantur pactum illius, * vt vadant & seruiant diis alienis, & adorent eos, solum & lunam, & omnem militiam celi, quæ non præcepi : * & hoc tibi fuerit nuntiatum, audientisque inquiseris diligenter, &

verum esse repereris, & abominatio facta est in Israël : * educes vinum ac mulierem, qui rem sceleratissimam perpetrarunt, ad portas ciuitatis tue, & lapidibus obruentur. * † In ore dyorum aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo occidatur, vno contra se dicente testimonium. * Manus testium prima interficiet eum, † & manus reliqui populi extrema mittetur : vt auferas malum de medio tui. * Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & lepram : & iudicum intra portas tuas videris verba variari : surge, & ascende ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus. * † Venietque ad sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem qui fuerit illo tempore : quæresque ab eis, qui indicabunt tibi iudicij veritatem. * Et facies quodcumque dixerint qui præsum loco quem elegerit Dominus, & docuerint te * iuxta legem eius, sequerisque sententiam eorum. nec declinabis ad dexteram neque ad sinistram. * Qui autem superbiuit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto iudicis, morietur homo ille, & auferes malum de Israël : * cunctusque populus audiens timebit, vt nullus deinceps inuemescat superbia. * Cum ingressus fueris Terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi, & possideris eam, habitauerisque in illa, & dixeris : Constituum super me regem, sicut habent omnes per circuitum nationes : * eum constitues, quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater tuus. * Cumque fuerit constitutus, non multiplicabit tibi equos, nec reducet populum in Aegyptum, equitatus numero subleuans, præsertim cum Dominus præceperit vobis vt nequaquam amplius per eandem viam reuertamini. * Non habebit uxores plurimas, quæ alliciant animum eius, neque armis genti & auri immensa pondera. * Postquam autem sederit in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis cuius in volumine, accipiens exemplar à sacerdotibus Leuiticæ tribus, * & habebit secum, legeque illud omnibus diebus vite sue, vt discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba & ceremonias eius, quæ in lege præcepta sunt. * Nec eleuetur cor eius in superbiam super fratres suos, neque declinet in partem dexteram vel sinistram, vt longo tempore regnet ipse, & filij eius, super Israël.

CAPVT XVIII.

Sacerdotibus & Leuitis pro possessione cedunt oblationes ac sacrificia : cauenda omnis superstitio : de vero propheta suscitando, & falso propheta interficiendo.

† Sep. 10.
h. p.
Hom. 18.
c. 10. d. 13.
1. Cor. 3.
h. 13.

† Num.
18. h. 11.

† Lev. 20.
c. 17.

† Reg.
1. h. 7.

† Jerem. 1.
c. 11.
d. 1.
c. 1.
† Ezech.
36. c. 33.

† Jerem. 1.
c. 17.

Non † habebunt sacerdotes & Levitæ, 1
& omnes qui de eadem tribu sunt, A
partem & hereditatem cum reliquo Israël,
quia sacrificia Domini, & oblationes eius co-
medent, * & nihil aliud accipient de posses- 2
sione fratrum suorum: Dominus enim ipse
est hereditas eorum, sicut locutus est illis.
* Hoc erit iudicium sacerdotum à populo, 3
& ab his qui offerunt victimas: siue bouem,
siue ovem immolauerint, dabunt sacerdoti
armum ac ventriculum: * † primitias fru- 4
menti, vini, & olei, & lanarum partem ex
ovium tonsione. * Ipsum enim elegit Do- 5
minus Deus tuus de cunctis tribubus tuis, ut
stet, & ministret nomini Domini ipse, &
filij eius in sempiternum. * Si exierit Le- 6
uitæ ex vna urbiura tuam ex omni Israël B
in qua habitat, & voluerit venire, & de-
siderans locum quem elegerit Dominus, * mi- 7
nistret in nomine Domini Dei sui, si-
cut omnes fratres eius Levitæ qui stabunt
eo tempore coram Domino. * Partem ci- 8
borum candem accipiet, quam & ceteri:
excepto eo, quod in urbe sua ex paterna
ei successione debetur. * Quando ingressus 9
fueris Terram, quam Dominus Deus tuus
dabit tibi, caue ne imitari velis abomina-
tiones illarum gentium. * † nec inveniantur 10
in te qui lustræ filium suum, aut filiam, du-
cens per ignem: aut qui ariolos sciscitentur,
& obsecræ somnia atque auguria, nec sit
maleficus, * nec incantator, nec qui py- 11
thones consulat, nec divinos, † aut quærat
à mortuis veritatem: * omnia enim hæc 12
abominatur Dominus, & propter istiusmo-
di scelera delebit eos in introitu tuo. * per- 13
fectus eris, & absque macula cum Domino
Deo tuo. * Gentes istæ, quarum possidebis 14
terram, augures & divinos audiunt: tu au-
tem à Domino Deo tuo aliter institutus es.
* † **PROPHETAM** de gente tua & de fra- 15
tribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus
Deus tuus: ipsum audies, * ut petisti à Do- 16
mino Deo tuo † in Horeb, quando concio
congregata est, atque dixisti: Vtquæ non
audiam vocem Domini Dei mei, & ignem
hunc maximum amplius non videbo, ne
moriar. * Et ait Dominus mihi: Benè om- 17
nia sunt locuti. * † **PROPHETAM** suscitabo eis 18
de medio fratrum suorum similem tui: & po-
nam verba mea in ore eius, loquenturque ad 19
eos omnia que præceperò illi. * qui autem
verba eius, que loquor in nomine meo,
audire noluerit, ego ultor existam. * Pro- 20
pheta autem qui arrogantia depravatus volue-
rit loqui in nomine meo, quæ ego non præ-
cepi illi ut diceret, aut ex nomine alienorum
deorum, interficietur. * Quod si tacita cogi- 21
tatione responderis: Quo modo possum in-
telligere verbum, quod Dominus non est
locutus? hoc habebis signum: Quod in 22
nomine Domini propheta ille prædixerit,
& non evenerit: hoc Dominus non est locu-

tus, sed per tumorem animi sui propheta con-
finxit: & idcirco non timebis eum.

CAPVIT XIX.

*Separanda urbes refugij, & qui ad eas tunc
confugient, & qui non: de veris falsisque testibus.
& de terminis non transferendis.*

Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
gentes, quarum tibi traditurus est ter-
ram, & possideris eam, habitaverisque in
2 urbibus eius & in ædibus: * † tres civitates
separabis tibi in medio Terræ, quam Do-
minus Deus tuus dabit tibi in possessionem,
3 * sternens diligenter viam: & in tres aqua-
liter partes totam Terræ tuæ provinciam di-
vides: ut habeat de vicino qui propter homi-
cidium profugus est, quod possit evadere.
4 * Hæc erit lex homicidæ fugiens, cuius
vita servanda est: Qui percusserit proximum
suum nesciens, & qui heri & nudius tertius
nullum contra eum odium habuisse compro-
5 batur: * sed abiisse cum eo simpliciter in sil-
vum ad ligna credenda, & in succisione li-
gnorum securus fugerit manu, ferrumque
lapisum de manubrio amicum eius percussit.
6 rit, & occiderit: hic ad unam supradictarum
urbium confugiet, & vivet: * ne forsitan
proximus eius, cuius effusus est sanguis, do-
lore stimulatus, persequatur, & apprehendat
eum si longior via fuerit, & percutiat ani-
mam eius, qui non est reus mortis: quia nul-
lum conera eum, qui occisus est, odium prius
7 habuisse monstratur. * Idcirco præcipio ti-
bi, ut tres civitates equalis inter se sparij di-
8 uidas. * † Cum autem dilatauerit Dominus
Deus tuus terminos tuos, sicut iuravit patri-
bus tuis, & dederit tibi cunctam Terram,
9 quam eis pollicitus est, * (si tamen custodieris
mandata eius, & feceris quæ hodie præcipio
tibi, ut diligas Dominum Deum tuum, &
ambules in viis eius omni tempore) addes ti-
10 bi tres alias civitates, & supradictarum trium
urbium numerum duplicabis: * ut non ef-
fundatur sanguis innoxius in medio Terræ,
11 quam Dominus Deus tuus dabit tibi possiden-
dam, ne sis sanguinis reus. * † Si quis autem
odio habens proximum suum, insidiatus fue-
rit vitæ eius, surgensque percussit illum, &
mortuum fuerit, fugerisque ad unam de supra-
12 dictis urbibus, * mittent seniores civitatis il-
lius, & arripient eum de loco effugij, traden-
que in manu proximi, cuius sanguis effusus
13 est, & morietur. * Non misereberis eius, &
auferes innoxium sanguinem de Israël, ut
14 benè sit tibi. * Non assumes, & transferes
terminos proximi tui, quos fixerunt priores
in possessione tua, quam Dominus Deus
tuus dabit tibi in Terra, quam acceperis pos-
15 sidendam. * † Non stabit testis vnus con-
tra alieum, quidquid illud peccati & faci-
noris fuerit: sed in ore duorum aut trium te-
16 stium stabit omne verbum. * Si steterit testis
mendax contra hominem, accusans eum

† Num.
35. h. 11.
1. Reg. 16.

† Gen. 14.
c. 24.
c. 24.
c. 24.
c. 24.

† Num.
35. h. 14.

† Sup. 19.
c. 1.
Mat. 18.
c. 18.
c. 18.

peruocationis, * stabunt ambo, quorum
causa est, ante Dominum in conspectu sacer-
dotum & iudicum qui fuerint in diebus il-
lis. * † Cumque diligentissime persequentes,
inuenerint falsum testem dixisse contra fra-
trem suum mendacium: * reddent ei sicut
fratri suo facere cogitauit, & auferes malum
de medio tui: * vt audientes ceteri timorem
habeant, & nequaquam talia audeant facere.
* Non misereberis eius, † sed animam pro ani-
ma, oculum pro oculo, dentem pro dente, ma-
num pro manu, pedem pro pede exiges.

CAPVT XX.

*Qui tempore pugna sunt damnum remittendi: iura
belli quemodo seruanda: quæ arbores cadende ad
machinas instruendas, & quæ relinquenda.*

SI exieris ad bellum contra hostes tuos, &
videris equitatus & currus, & maiorem A
quam tu habeas aduersarij exercitus multitu-
dinem, non timebis eos: quia Dominus Deus
tuus tecum est, qui eduxit te de Terra Ægyp-
ti. * Appropinquante autem iam prelio, ita-
bit sacerdos ante aciem, & sic loquetur ad
populum: * Audi Israël, vos hodie contra
inimicos vestros pugnam committitis, non
pertimescat cor vestrum, nolite metuere, non
lite cedere, nec formidetis eos: * quia Do-
minus Deus vester in medio vestri est, & pro
vobis contra aduersarios dimicabit, vt eruat
vos de periculo: * Duces quoque per singu-
las turmas audiente exercitu proclamabunt:
† Quis est homo qui ædificauit domum no-
uam, & non dedicauit eam? vadat, & reuer-
tatur in domum suam, ne forte moriatur in
bello, & alius deducet eam. * Quis est homo
qui plantauit vineam, & necdum fecit eam
esse communem, de qua vesci omnibus li-
ceat? vadat, & reuertatur in domum suam,
ne forte moriatur in bello, & alius homo
eius fungatur officio. * Quis est homo qui
despondit uxorem, & non accepit eam? vadat
& reuertatur in domum suam, ne forte mo-
riatur in bello, & alius homo accipiat eam.
* His dictis addent reliqua, & loquentur ad

populum: † Quis est homo formidolosus, &
corde pavido? vadat & reuertatur in domum
suam, ne pauere faciat corda fratrum suo-
rum, sicut ipse timore perterritus est. * Cum-
que fuerint duces exercitus, & finem lo-
quendi fecerint, vnusquisque suos ad bellan-
dum cuneos preparabit. * Si quando accesser-
is ad expugnandam ciuitatem, offeres ei
primum pacem. * Si receperit, & aperuerit
tibi portas, cunctus populus, qui in ea est, sal-
uabitur, & seruiet tibi sub tributo. * Sin au-
tem sedus inire noluerit, & ceperit contra
te bellum, oppugnabis eam. * Cumque tradi-
derit Dominus Deus tuus, illam in manu tua,
percuties omne quod in ea generis mascu-
lini est, in ore gladij, * absque mulieribus &
infantibus, iumentis & ceteris quæ in ciuitate
sunt. Omnem prædam exercitui diuides, &

comedes de spoliis hostium tuorum, quæ Do-
minus Deus tuus dederit tibi. * Sic facies
cunctis ciuitatibus, quæ à te procul valde
sunt, & non sunt de his vrbibus, quas in pos-
sessionem accepturus es. * De his autem ci-
uitatibus, quæ dabantur tibi, nullum omnino
permittes viuere: * sed interiticijs in ore gla-
dij, Hebraeorum videlicet & Amorraeorum, &
Chananeorum, Pherezeorum, & Hezeum, &
Iebusæum, sicut præcepit tibi Dominus Deus
tuus: * ne forte doceant vos facere cunctas
abominationes, quas ipsi operati sunt dijs
suis, & peccetis in Dominum Deum ve-
strum. * Quando obsideris ciuitatem multo
tempore, & munitionibus circumdederis vt
expugnes eam, non succides arbores de qui-
bus vesci potest, nec securibus pro circuinum
debes vallare regionem: quoniam lignum
est, & non homo, nec potest bellantium con-
tra te augere numerum. * Si qua autem ligna
non sunt pomifera, sed agrestia, & in cete-
ros apta vlus, succide, & instrue machinas,
donec capias ciuitatem, quæ contra te di-
micat.

CAPVT XXI.

*Cantio super homicidio occulto, muliere in bello
capta, filio contumace, & eo qui suspensus est in
ligno.*

QUANDO inuentum fuerit in terra, quam
Dominus Deus tuus datus est tibi, ho-
minis cadauer occisi, & ignorabitur cædis
reus, * egredientur maiores nati, & iudices
tui, & metientur à loco cadaveris singularum
per circuitum spatia ciuitatum: * & quam
viciniorem ceteris esse perpexerint, senio-
res ciuitatis illius tollent vitulam de armen-
to, quæ non traxit iugum, nec terram scidit
venerit, * & ducunt eam ad vallem asperam
atque saxosam, quæ nunquam arata est, nec
sementem recepit: & cadent in ea ceruicæ
vitulæ: * accedentque sacerdotes filij Leui,
quos elegerit Dominus Deus tuus vt mini-
strent ei & benedicant in nomine eius, & ad
verbum eorum, omne negotium, & quid-
quid mundum, vel immundum est, iudice-
tur. * Et venient maiores natu ciuitatis illius
ad interfectum, habebuntque manus suas su-
per vitulam, quæ in valle percussa est, * &
dicent: Manus nostræ non effuderunt san-
guinem hunc, nec oculi viderunt. * propi-
tius esto populo tuo Israël, quem redemisti
Domine, & ne reputes sanguinem inno-
centem in medio populi tui Israël. Et aufe-
retur ab eis reatus sanguinis: * tu autem alie-
nus eris ab innocentis cruore, qui fusus est,
cum feceris quod præcepit Dominus. * Si
egressus fueris ad pugnam contra inimicos
tuos, & tradiderit eos Dominus Deus tuus
in manu tua, captiuosque duxeris, * & videris
in numero captiuorum mulierem pulchram,
& adamaueris eam, voluerisque habere vxor-
em, * introduces eam in domum tuam:
quæ

† Dom. 13.
2. 61.† Exod. 21.
17. 13-14.
Leu. 24.
17. 11.
Deut. 19.
17. 13.† 1. Mac.
3. 2. 16.† Iudic.
7. 2. 16.

quæ rader cesariem, & circumcidet vngues,
 * & deponet vestem, in qua capta est: se-
 denique in domo tua, flebit patrem & ma-
 trem suam vno mense: & postea intrabis ad
 eam, dormiesque cum illa, & erit vxor tua.
 * Si autem postea non federit animo tuo, di-
 mittere eam liberam, nec vendere poteris pec-
 unia, nec opprimere per potentiam: quia
 humiliasti eam. * Si habuerit homo vxores
 duas, vnam dilectam, & alteram odiosam, ge-
 nuerintque ex eo liberos, & fuerit filius odio-
 se primogenitus, * volueritque substantiam
 inter filios suos diuidere: non poterit filium
 dilectæ facere primogenitum, & præferre fi-
 lio odiose, * † sed filium odiose agnoscat
 primogenitum, dabitque ei de his quæ ha-
 buerit cuncta duplicia: iste est enim princi-
 pium liberorum eius, & huic debentur pri-
 mogenita. * Si genuerit homo filium con-
 tumacem & proteruum, qui non audiat patris
 aut matris imperium, & coëctus obedire
 contempserit: * apprehendent eum, & du-
 cent ad seniores ciuitatis illius, & ad portam
 iudicii, * dicentque ad eos: Filius noster iste
 proteruus & contumax est, monita nostra
 audire contemnit, confessionibus vacat, &
 luxurie atque conuiuio: * lapidibus eum
 obruet populus ciuitatis: & morietur, vt au-
 feratur malum de medio vestri, & vniuersus
 Israel audiens pertimescat. * Quando pec-
 cauerit homo quod morte plectendum est,
 & adiudicatus morti appensus fuerit in pa-
 titulo: * non permanebit cadaver eius in
 ligno, sed in eadem die sepelietur: † quia
 maledictus à Deo est qui pendet in ligno: &
 nequaquam contaminabis terram tuam, quam
 Dominus Deus tuus dedit tibi in posses-
 sionem.

CAPVT XXII.

*Pietas in rem proximi exercenda: de veste al-
 terius sexus, de inuenito nido, de circumdando
 tello domus, de non commiscendis rebus diuersi ge-
 neris, de fimbriis, de signis virginum, de adulte-
 rio, de corrupta in urbe vel in agro, de vxore pa-
 tris non ducenda.*

† Exod. 21. 10. 11.
 Non † videbis bouem fratris tui, aut
 ouem errantem, & præteribis: sed re-
 ducetis fratrem tuum, * etiam si non est propin-
 quus frater tuus, nec nosti eum: duces in
 domum tuam, & erunt apud te quandiu que-
 rat ea frater tuus, & recipiat. * Similiter fa-
 cies de asino, & de vestimento, & de omni
 re fratris tui, quæ perierit inueneris eam, ne
 negligas quali alienam. * Si videris asinum
 fratris tui aut bouem cecidisse in via, non des-
 picies, sed subleuabis eum eo. * Non inducet
 mulier veste virili, nec vir vteatur veste femi-
 nea: abominabilis enim apud Deum est qui
 facit hæc. * Si ambulans per viam, in arbore
 vel in terra nidum aus inueneris, & matrem
 pullis vel ouis desuper incubantem: non te-
 nebis eam cum filiis: * sed abire patieris, cap-

† Num. 15. 18.
 tos tenens filios: vt bene sit tibi, & longo
 8 viuas tempore. * Cum edificaueris domum
 nouam, facies murum recti per circuitum:
 B ne effundatur sanguis in domo tua, & sis reus
 9 labente alio & in precepto nuerit. * Non se-
 res vineam tuam altero semine: ne & sementis
 quam senuisti, & quæ nascuntur ex vinea, pa-
 10 riter sanctificentur. * Non arabis in boue si-
 mul & asino. * Non indueris vestimento,
 11 quod ex lana linoque contextum est. * † Funi-
 12 culos in fimbriis facies per quatuor angulos
 13 pallij tui, quo operieris. * Si duxerit vir vxo-
 14 rem, & postea odio habuerit eam, * quæse-
 ritque occasiones quibus dimittat eam, obij-
 ciens ei nomen pessimum, & dixerit: Vxorem
 hanc accepi, & ingressus ad eam non inueni
 15 virginem: * tollent eam pater & mater eius,
 & ferent secum signa virginicatis eius ad se-
 16 niores vrbs qui in porta sunt: * & dicet pa-
 ter: Filiam meam dedi huic vxorem: quam
 17 quia odit, * imponit ei nomen pessimum, vt
 C dicat: Non inueni filiam tuam virginem: &
 ecce hæc sunt signa virginicatis filie meæ: ex-
 pandent vestimentum coram senioribus ciui-
 18 tatis: * apprehendentque senes verbis illius
 19 virum, & verberabunt illum, * condemnan-
 tes insuper centum siclis argenti, quos dabit
 patri puellæ: quoniam diffamauit nomen pes-
 simum super virginem Israel: habebitque
 eam vxorem, & non poterit dimittere eam
 20 omnibus diebus vite sue. * Quod si verum
 est quod obijcit, & non est in puella inuenta
 21 virginicatis: * cijcient eam extra fores domus
 patris sui, & lapidibus obruent viri ciuitatis
 illius, & morietur: quoniam fecit nefas in Is-
 22 rael, vt fornicaretur in domo patris sui: & au-
 23 feres malum de medio tui. * † Si dormierit
 vir cum vxore alterius, verque morietur, id
 est, adulter & adultera: & auferes malum de
 24 Israel. * Si puellam virginem desponderit vir,
 & inuenerit eam aliquis in ciuitate, & con-
 25 cubuerit cum ea, * educes verumque ad por-
 D tam ciuitatis illius, & lapidibus obruentur
 puella, quia non clamauit, cum esset in ciuita-
 te: vir, quia humiliauit vxorem proximi sui.
 26 & auferes malum de medio tui. * Sin autem
 in agro repererit vir puellam, quæ despon-
 27 sata est, & apprehendens concubuerit cum
 ea, ipse morietur solus: * puella nihil parietur,
 nec est rea mortis: quoniam sicut latero
 28 confurgit contra fratrem suum, & occidit
 animam eius, ita & puella perpeffa est. * sola
 erat in agro: clamauit, & nullus affuit qui
 29 liberaret eam. * Si inuenerit vir puellam vir-
 ginem, quæ non habet sponsum, & apprehen-
 dens concubuerit cum illa, & res ad iu-
 30 dicium venerit: * † dabit qui dormiuit cum
 ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti,
 & habebit eam vxorem, quia humiliauit il-
 lam: non poterit dimittere eam cunctis die-
 bus vite sue. * Non accipiet homo vxorem
 patris sui, nec reuelabit opus inuentum eius.

CAPVT XXIII.

De his qui ab ecclesia Dei arcedi sunt vel admittendi: Idumaei & Aegyptii non sunt abijciendi, de pollutione nocturna, & de loco ad necessaria natura deputando: de seruo fugitivo, de mercede prostibuli, suscipienda vsura erga fratres, de voto, de vinea & segete proximi.

Non intrabit eunuchus, attritis vel amputatis testiculis, & abscisso veretro, A ecclesiam Domini. * Non ingredietur mazzar, hoc est, de scorto nanus, in ecclesiam Domini, vsque ad decimam generationem. * † Ammonites & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini, in aeternum: * quia noluerunt vobis occurrere cum pane & aqua in via quando egressi estis de Aegypto: & † quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriz, vt malediceret tibi: * & noluit Dominus Deus tuus audire Balaam, vertitque maledictionem eius in benedictionem quam, eo quod diligeret te. * Non facies cum eis pacem, nec queras eis bona cunctis diebus vite tue in sempiternum. * Non abominaberis Idumaeum, quia frater tuus est: nec Aegyptium, quia aduenia fuisti in terra eius. * Qui nati fuerint ex eis, tertia generatione intrabunt in ecclesiam Domini. * Quando egressus fueris aduersus hostes tuos in pugnam, custodies te ab omni re mala. * Si fuerit inter vos homo, qui nocturno pollutus sit somnio, egredietur extra castra, * & non reuertetur, priusquam ad vesperam lauetur aqua: & post solis occasum regredietur in castra. * Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad requisita naturae, gerens paxillum in balneo. cumque sederis, fodies per circuitum, & egesta humo operies: * quo releuatus es (Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum, vt eruat te, & tradat tibi inimicos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat foedicitatis, ne derelinquar te. * Non trades seruum Domino suo, qui ad te confugerit. * habitabit tecum in loco qui tibi placuerit, & in vna vrbiu tuarum requiescet: ne contristes eum. * Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel. * Non offeres mercedem prostibuli, nec pretium carnis, in domo Domini Dei tui, quicquid illud est quod voueris: quia abominatio est verumque apud Dominum Deum tuum. * Non fenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem: * sed alieno. Fratri autem tuo absque vsura, id quo indiget, commodabis: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Cum vocem voueris Domino Deo tuo, non tardabis reddere: quia requirit illud Dominus Deus tuus. & si mortuus fueris, reputabitur tibi in peccatum. * Si nolueris polliceri,

23 absque peccato eris. * Quod autem semel egressus est de labiis tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti Domino Deo tuo, & 24 propria voluntate & ore tuo locutus es. * Ingressus vineam proximi tui, comede vvas quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas tecum. * Si intraueris in segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres: falcem autem non metes.

CAPVT XXIV.

Libellum repudij permittitur: misericordia in debiores pauperes: non neganda merces: de iudicio aduenae & pupilli, de reliquiis messis, ac vindemiae.

Si † acceperit homo vxorem, & habuerit Aeam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam foeditatem: scribet libellum repudij, & dabit in manu illius, & 2 dimittet eam de domo sua. * Cumque egressus fa alterum maritum duxerit, & ille quoque oderit eam, dederitque ei libellum repudij, & dimiserit de domo sua, vel centē moruus 4 fuerit: * non poterit prior maritus recipere eam in vxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est coram Domino: ne peccare facias Terram tuam, quam Dominus 5 Deus tuus tradiderit tibi possidendam. * Cum 6 acceperit homo nuper vxorem, non procedet ad bellum, nec ei quippiam necessitatis iniungatur publice, sed vacabit absque culpa domi suae, vt vno anno letetur cum vxore sua. * Non accipies loco pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam 7 suam opposuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferes malum de medio tui. * Obserua diligenter ne incurras plagam leproe, sed facies quaecumque docuerint te sacerdotes 8 Leuitici generis, iuxta id quod praecepi eis, 9 & imple sollicitē. * † Mementore quae fecerit Dominus Deus vester Mariae in via 10 cum egredere mini de Aegypto. * Cum repeteres a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingredieris domum eius vt pignus auferas: * † sed stabis foris, & ille tibi 11 proferet quod habuerit. * sin autem pauper 12 est, non pernoctabit apud te pignus, * sed statim reddes ei ante solis occasum: vt dormiens in vestimento suo, benedicat tibi, & habeas iustitiam coram Domino Deo tuo. 13 14 * † Non negabis mercedem indigentis, & pauperis fratris tui, siue aduenae, qui tecum moratur in terra, & intra portas tuas est: * sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatum. 15 16 * † Non occideris patres pro filiis, nec filij pro patribus, sed vnusquisque pro peccato suo morietur. * Non penitentes iudicium aduenae & pupilli, nec auferes pignoris loco viduam

† Exod. 13.
a. 1.

† Num.
31. 45.

† Mat. 1.
23. 19.
a. 7.
Mat. 18.
a. 6.

† Num.
11. 4. 10.

† Exod.
21. 1. 6.

† Lev. 19.
c. 11.
Tob. 4.
c. 15.

† 4 Reg.
14. 6. 6.
Parab.
a. 4.
Exod. 18.
c. 10.

vidue vestimentum. * Memento quòd ser-
uieris in Ægypto, & eruerit te Dominus
Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi vt facias
hæc rem. * Quando messueris legetem in agro
tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non
reuerteris vt tollas illum: sed aduenam, &
pupillum, & viduam auferre poteris, vt be-
nedicat tibi Dominus Deus tuus in omni
opere manuum tuarum. * Si fruges colle-
geris oliuarum, quidquid remanserit in arbori-
bus, non reuerteris vt colligas: sed relinques
aduencæ, pupillo, ac viduæ. * Si vindemiaue-
ris vineam tuam, non colliges remanentes
racemos, sed cedent in vñs aduencæ, pupil-
li, ac viduæ. * Memento quòd & tu seruieris
in Ægypto, & idcirco præcipio tibi vt facias
hanc rem.

CAPVT XXV.

*Quos plagis reus cadendus, boni iustitiam os
non allegandum, semen fratri suscitandum, pe-
na mulieris verenda apprehendens, non commis-
tenda in pondere & mensura iniustitia, Amalecita
delenda.*

SI fuerit causa inter aliquos, & interpel-
lauerint iudices: quem iustum esse peripe-
xerint, illi iusti re palmam dabunt: quem
impium, condemnabunt impietatis. * Sin au-
tem eum qui peccauit dignum viderint plagis:
prosternt, & coram fe facient verberi.
Pro mensura peccati erit & plagarum
modus: * ita dumtaxat, † vt quadrage-
na numerum nun excedant: ne fedè la-
ceratus ante oculos tuos abeat frater tuus.
* † Non ligabis os bouis terrenis in area fru-
ges tuas. * † Quando habitauerint fratres si-
militer, & vnus ex eis absque liberis mortuus
fuerit, vxor defuncti non nubet alteri sed ac-
cipiet eam frater eius, & suscitabit semen
fratris sui: * & primogenium ex ea filium
nomine illius appellabit, vt non deleatur
nomen eius ex Israël. * Sin autem noluerit
accipere vxorem fratris sui, quæ ei lege de-
betur, perget mulier ad portam ciuitatis, &
interpellabit maiores natu, dicetque. † Non
vult frater viri mei suscitare nomen fratris
sui in Israël: nec me in coniugem sumere.
* Statimque accersiri eum facient, & inter-
rogabunt. Si responderit: Nolo eam vxorem
accipere: * accedet mulier ad eum coram se-
nioribus, & tollet calcamentum de pede
eius, spuetque in faciem illius, & dicet: Sic
fiet homini, qui non zedificat domum fratris
sui. * Et vocabitur nomen illius in Israël. Do-
mus disfaceat. * Si habuerint inter se iur-
gium viri duo, & vnus contra alterum rixari
creperit, volensque vxor alterius eruere vi-
rum suum de manu fortioris, miserique ma-
num, & apprehenderit verenda eius: * ab-
scides manum illius, nec flecteris super eam
vlla misericordia. * Non habebis in sacculo
diuersa pondera, maius & minus: * nec erit
in domo tua modius maior & minor. * pon-

das habebis iustum & verum, & modius
æqualis & verus erit tibi: vt multo viuas
tempore super Terram, quam Dominus
Deus tuus dedit tibi. * abominatur enim
Dominus Deus tuus eum qui facit hæc &
auersatur omnem iniustitiam. * † Memento
quæ fecerit tibi Amalec in via quando egre-
diebaris ex Ægypto: * quomodo occurrerit
tibi: & extremos agminis tui, qui lassì res-
debant, ceciderit, quando tu eras fame & la-
bore confectus, & non timuerit Deum.
* Cum ergo Dominus Deus tuus dederit ti-
bi requiem, & subiecerit cunctas per circui-
tum nationes, in Terra, quam tibi pollicitus
est: delebis nomen eius sub cælo. Caue ne
obliuiscaris.

CAPVT XXVI.

*Primitiæ ac decima tibi & quibus exoluenda
& sub qua verborum forma.*

VMque intraueris Terram, quam Do-
minus Deus tuus tibi daturus est possi-
dendam, & obtinueris eam, atque habita-
ueris in ea: * tolles de cunctis frugibus tuis
primitiis, & pone in cartallo, perseques ad
locum, quem Dominus Deus tuus elegerit, vt
ibi inuocetur nomen eius: * accedesque ad
sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, & di-
ces ad eum Profiteor hodie coram Domi-
no Deo tuo, quòd ingressus sum in Terram,
pro qua iurauit patribus nostris, vt daret eam
nobis. * Suscipiensque sacerdos cartallum de
manu tua, ponet ante altare Domini Dei tui
& loqueris in conspectu Domini Dei tui:
Syrus persequeretur patrem meum, qui descen-
dit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in
paucissimo numero: creuitque in gentem ma-
gnam ac robustam & infinite multitudinis.
* Afflixeruntque nos Ægyptij, & persecuti
sunt imponentes onera grauissima: & clama-
uimus ad Dominum Deum patrum nostro-
rum: qui exaudiuit nos, & respexit humili-
tatem nostram, & laborem, atque angustiam:
& eduxit nos de Ægypto in manu forti, &
brachio extenso, in ingenti pauore, in signis
æque portentis: * & introduxit ad locum
istum, & tradidit nobis terram lacte & melle
manantem. * Et idcirco nunc offero primi-
tias frugum Terræ, quam Dominus dedit mi-
hi. Et dimittes eas in conspectu Domini Dei
tui, & adorato Domino Deo tuo. * Et epula-
beris in omnibus bonis, quæ Dominus Deus
tuus dedit tibi, & domui tuæ, tu & Leuites,
& aduena qui tecum est. * Quando comple-
ueris decimam cunctarum frugum tuarum,
anno decimarum tertio, dabis Leuitæ, & ad-
uencæ, & pupillo & viduæ, vt comedant intra
portas tuas, & satientur: * loquerisque in
conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod
sanctificatum est de domo mea, † & dedi il-
lud Leuitæ & aduencæ, & pupillo ac viduæ,
sicut iussisti mihi: non preterui mandata tua,
nec sum oblitus imperij tui. * Non comedi

ex eis in lectu meo, nec separavi ea in qualibet immunditia, nec expendi ex his quidquam in re funebri. Obediui voci Domitui Dei mei, & feci omnia sicut precepisti mihi. * † Respice de sanctuario tuo, & de excelso coelorum habitaculo, & benedic populo tuo Israël, & Terræ quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte & melle manant. * Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atque iudicia: & custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. * Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in viis eius, & custodias ceremonias illius, & mandata atque iudicia, & obedias eius imperio. * & † Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, & custodias omnia præcepta illius: * & faciat te excelsoiorem cunctis generibus quas creavit in laudem, & nomen, & gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

CAPVT XXVII.

Altare lapideum erigendum, lexque lapidibus inscribenda: benedictiones piorum, & maledictiones impiorum.

Precepit autem Moyses & seniores Israël, populo dicentes: Custodite omne mandatum quod præcipio vobis hodie. * Cumque transieritis Iordanem in Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes lapides, & calce læuigabis eos, * ut possis in eis scribere omnia verba legis huius, Iordanem transiituro: ut introeas Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, terram lacte & melle manantem, sicut iurauit patribus tuis. * Quando ergo transieritis Iordanem, erigite lapides, quos ego hodie præcipio vobis, in Monte Hebal, & læuigabis eos calce: * & ædificabis ibi altare Domino Deo tuo, de lapidibus quos † ferrum non tetigit. * B & de saxis informibus & impolitis: & offeres super eo holocausta Domino Deo tuo, * & immolabis hostias pacificas, comedetque ibi, & epulaberis coram Domino Deo tuo. * Et scribes super lapides omnia verba legis huius planè & lucidè. * Dixeruntque Moyses & sacerdotes Leuitici generis ad omnem Israël: Attende, & audi Israël: hodie factus es populus Domini Dei tui: * audies vocem eius & facies mandata atque iustitias, quas ego præcipio tibi, * Præcepitque Moyses populo in die illo, dicens: * Hi stabunt ad benedicendum populo super montem Garizim, Iordane transiituro: Simeon, Levi, Iudas, Issachar, Ioseph, & Benjamin. * Et ex regione illi stabunt ad maledicendum in monte Hebal: Ruben, Gad, & Aser, & Zabulon, Dan, & Nephthali. * † Et pronuntiabunt Leuitæ, dicentque ad omnes viros Israël excelsa voce. * Maledictus homo qui facit sculpile & confluile, abominatio-

nem Domini, opus manuum artificum, ponetque illud in abscondito. & respondebit omnis populus, & dicet: Amen. * Maledictus qui non honorat patrem suum, & matrem. & dicet omnis populus: Amen. 17 * Maledictus qui transfert terminos proximi sui. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui errare facit cæcum in itinere. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui pervertit iudicium aduenæ, pupilli, & viduæ. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui dormit cum uxore patris sui, & reuelat operimentum lectuli eius. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui dormit cum omni iumento. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui dormit cum sorore sua, filia patris sui, vel matris suæ. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui clam percutit proximum suum. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos opere perficit. & dicet omnis populus: Amen.

CAPVT XXVIII.

Multiplex promittitur obseruantibus legem benedictio, & transferendis maledictio.

Si autem audieris vocem Domini Dei tui, ut facias atque custodias omnia mandata eius, quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus excelsoiorem cunctis generibus, quæ versantur in terra. * Venientque super te vniuersæ benedictiones istæ, & apprehendent te: si tamen præcepta eius audieris. * Benedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro. * Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructusque iumentorum tuorum, greges armentorum tuorum, & caulae ouium tuarum. * Benedicta horrea tua, & benedictæ reliquæ tuæ. * Benedictus eris tu ingrediens & egrediens. * Dabit Dominus inimicos tuos, qui consurgunt aduersum te, conueniens in conspectu tuo: per vnam viam venient contra te, & per septem fugient à facie tua. * Emitte Dominus benedictionem super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum: benedicetque tibi in terra, quam acceperis. * Sufficitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut iurauit tibi: si custodieris mandata Domini Dei tui, & ambulaueris in viis eius. * Videbuntque omnes terrarum populi quòd nomen Domini in uocatum sit super te, & timebunt te. * Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu veri tui, & fructu iumentorum tuorum, fructu terræ tuæ, quam iurauit Dominus patribus tuis ut daret tibi. * Aperiet Dominus thesaurum suum optimum, cælum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ in tempore suo: benedicetque

† Isai. 63.
d. 19.
Ezech. 3.
c. 16.

† Gen. 7.
a. 6.

† Exod.
x. d. 1.
Isai. 8. f. 3.

† Gen. 9.
c. 13.

etque cunctis operibus manuum tuarum. Et
 fecerabis gentibus multis, & ipse à nullo
 fœnus accipies. * Conſtituet te Dominus in
 caput, & non in caudam : & eris ſemper ſu-
 pra, & non ſubter : ſi tamen audieris man-
 data Domini Dei tui quæ ego præcipio tibi
 hodie, & cuſtodieris & feceris, * ac non de-
 clinaueris ab eis, nec ad dexteram, nec ad ſi-
 niſtram, nec ſecurus fueris deos alienos, ne-
 que colueris eos. * † Quòd ſi audire nolu-
 eris vocem Domini Dei tui, vt cuſtodias, & fa-
 cias omnia mandata eius & ceremonias, quas
 ego præcipio tibi hodie, venient ſuper te om-
 nes maledictiones iſtæ, & apprehendente te.
 * Maledictus eris in ciuitate, maledictus in
 agro. * Maledictum horreum tuum, & male-
 dictæ reliquæ tuæ. * Maledictus fructus ven-
 tris tui, & fructus terræ tuæ, armenta bouum
 tuorum, & greges ouium tuarum. * Maledi-
 ctus eris ingrediens, & maledictus egrediens.
 * Mittet Dominus ſuper te famem & eſu-
 riem, & increpationem in omnia opera tua,
 quæ tu facies : donec conterat te, & perdat
 velociter, propter adinventiones tuas peſſi-
 mas in quibus reliquiſti me. * Adiungat tibi
 Dominus peſtilentiam, donec conſumat te
 de terra, ad quam ingrederis poſſidendam.
 * Percutiat te Dominus egeſtate, feбри & fri-
 gore, ardore & aſtu, & aëre corrupto ac ru-
 bigine, & perſequatur donec pereas. * Sit
 coelum, quod ſupra te eſt, æneum : & terra,
 quam calcas, ferrea. * Det Dominus imbrem
 terræ tuæ puluerem, & de celo deſcendat ſu-
 per te cinis, donec conteraris. * Tradat te
 Dominus corruentem ante hoſtes nros. per
 vnam viam egrediaris contra eos, & per ſe-
 ptem fugias, & diſpergaris per omnia regna
 terræ. * Irque cadaver tuum in eſcam cunctis
 volatilibus cæli, & beſtiis terræ, & non ſit
 qui abigat. * Percutiat te Dominus vlce-
 re Aegypti, & partem corporis, per quam
 ſtercora egeuntur, ſcabie quoque & pru-
 rigine : ita vt curari nequeas. * Percutiat
 te Dominus amencia & cæcitate ac furore
 mentis, * & palpes in meridie ſicut palpare
 ſolet cæcus in tenebris, & non dirigas vias
 tuas. Omnisque tempore calumniam ſuſtineas,
 & opprimaris violentia, nec habes qui libe-
 ret te. * Vxorem accipias, & alius dormiat
 cum ea. Domum ædifices, & non habites in
 ea. Plantas vineam, & non vindemias eam.
 * Bos tuus immoletur coram te, & non co-
 medas ex eo. Aſinus tuus rapiatur in con-
 poſtu tuo, & non reddatur tibi. Oves tuæ
 deneur inimicis tuis, & non ſit qui te adiu-
 uet. * Filij tui & filiz tuæ tradantur ateri po-
 pulo, videntibus oculis tuis, & deficientibus
 ad conſpectum eorum tota die, & non ſit
 fortitudo in manu tua. * Fructus terræ tuæ,
 & omnes labores tuos, comedat populus
 quem ignoras : & ſis ſemper calumniam ſu-
 ſtinens, & oppreſſus cunctis diebus, * & ſtu-
 pens ad terrorem eorum quæ videbunt oculi

tui. * Percutiat te Dominus vlcere peſſimo in
 genibus & in ſurſis, ſanarique non poſſis à
 planta pedis vſque ad verticem tuum. * Du-
 cet te Dominus, & regem tuum, quem con-
 ſtitueris ſuper te, in gentem, quam ignoras
 tu & patres tui : & ſerues ibi diis alienis, li-
 gno, & lapidi. * Et eris perditus in prouer-
 bium ac fabulam omnibus populis, ad quos
 te introduxerit Dominus. * † Sementem multam
 iacies in terram, & modicum congrega-
 bis : quia locuſtæ deuorabunt omnia. * Vi-
 nearum plantabis, & ſodies : & vinum non bi-
 bes, nec colliges ex ea quippiam : quoniam
 vaſtabitur vermibus. * Oliuas habebis in om-
 nibus terminis tuis, & non vngēris oleo :
 quia deſcendet, & peribunt. * Filios generabis
 & filias, & non fruēris eis : quoniam ducen-
 tur in captiuitatem. * Omnes arbores tuas &
 E fruges terræ tuæ rubigo conſumat. * Aduena,
 qui tecum verſatur in terra, aſcendet ſuper te,
 critque ſublimior : tu autem deſcendes, &
 eris inferior. * Ipſe ſecernerabit tibi, & tu non
 ſecnerabis ei. Ipſe erit in caput, & tu eris in
 caudam. * Et venient ſuper te omnes maledi-
 ctiones iſtæ, & perſequentes apprehen-
 dent te, donec intereas : quia non auდიſti vo-
 cem Domini Dei tui, nec ſeruati mandata
 eius & ceremonias, quas præcepit tibi. * Et
 erunt in te ſigna atque prodigia, & in ſemi-
 ne tuo vſque in ſempiternum : * eò quòd
 non ſeruieris Domino Deo tuo in gaudio,
 cordiſque leticia, propter rerum omnium
 abundantiam : * ſeruies inimico tuo, quem
 immittebat tibi Dominus, in fame, & ſiti, &
 nuditate : & omni penuria : & ponet iugum
 ferreum ſuper cervicem tuam, donec te con-
 terat. * Adducet Dominus ſuper te Gentem
 de longinquo, & de extremis terræ finibus,
 in ſimilitudinem aquilæ volantis cum impe-
 tu : cuius linguam intelligere non poſſis :
 * Gentem procaciſſimam, quæ non deferat
 ſeni, nec miſereatur paruuli, * & deuoret fru-
 ctum iumentorum tuorum, ac fruges Terræ
 tuæ : donec intereas, & non relinquit tibi
 triticum, vinum, & oleum, armenta bouum,
 & greges ouium : donec te diſperdat, * & con-
 terat in cunctis vrbibus tuis, & deſtruatur
 muri tui firmi atque ſublimes, in quibus ha-
 bebās fiduciam in omni Terra tua. Obſidebe-
 ris intra portas tuas in omni Terra tua, quam
 dabit tibi Dominus Deus tuus : * & † cò-
 medes fructum vteri tui, & carnes filiorum
 tuorum & filiarum tuarum, quas dederit tibi
 Dominus Deus tuus, in anguſtia & vaſtitate
 qua opprimit te hoſtis tuus. * Homo delica-
 tus in te, & luxurioſus valde, inuidebit fra-
 tri ſuo, & vxori, quæ cubat in ſinu ſuo, * nè
 det eis de carnibus filiorum ſuorum, quas co-
 medet : eò quòd nihil aliud habeat in obſi-
 dione & penuria, qua vaſtauerint te inimici
 tui intra omnes portas tuas. * Tenera mulier
 & delicata, quæ ſuper terram ingredi non
 valebat, nec pedis veſtigium figere, propter
 molliem

† Gen. 16.
 & 19.
 Thren. 2.
 Jer. 15.
 Sam. 1.
 d. 10.
 Mal. 2.
 a. 1.

† Mach. 6.
 d. 15.
 Agg. 1.
 b. 6.

† Thren.
 & 10.
 Jerem. 2.
 a. 1.

molliciem & teneritudinem nimiam, inuide-
bit viro suo, qui cubat in sinu eius, super fi-
lij & filiz carnis, * & illucie secundarum, 57
que egrediuntur de medio seminum eius, &
super liberis qui eadem hora nati sunt. come-
dent enim eos clam propter rerum omnium
penuriam in obsidione & vastitate, qua oppri-
met inimicus tuus intra portas tuas. * Nisi 58
custodieris & feceris omnia verba legis huius,
que scripta sunt in hoc volumine, & timue-
ris nomen eius gloriosum & terribile, hoc
est, Dominum Deum tuum: * augebit Do- 59
minus plagas tuas, & plagas seminis tui, pla-
gas magnas & perseverantes, infirmitates pes-
simas & perpetuas. * & convertet in te omnes 60
afflictiones Ægypti, quas timuisti, & adha-
rebunt tibi: * Insuper & uniuersos languo- 61
res, & plagas, que non sunt scripte in vo-
lumine legis huius inducet Dominus super
te, donec te conterat: * & remanebitis pauci 62
numero, qui prius eratis sicut astra cœli præ
multitudine, quoniam non audisti vocem Do-
mini Dei tui. * Et sicut antè letatus est Do- 63
minus super vos, benè vobis faciens, vosque
multiplicans: sic laxabit disperdens vos at-
que subvertens, vt auferamini de Terra, ad
quam ingredieris possidendam. * Disperget 64
te Dominus in omnes populos, & summa-
te terræ vsque ad terminos eius: & seruis
ibi diis alienis, quos & tu ignoras & patres
tui, lignis & lapidibus. * In gentibus quo- 65
que illis non quiesces, neque erit requies
vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus
ibi cor pauidum, & deficientes oculos, & ani-
mam consumptam merore: * Et erit vita tua 66
quali pendens aëre. Timebis nocte & die,
& non credes vitæ tuæ. * Manè dices: Quis 67
mihi det vespertinum? & vespere: Quis mihi
det manè? propter cordis tui formidinem,
qua terreberis, & propter eam, que tuis vide-
bis oculis. * Reducet te Dominus elassibus in 68
Ægyptum, per viam de qua dixit tibi vt eam
amplius non videres. Ibi vendēris inimi-
cis tuis in seruos & ancillas, & non erit
qui emat.

CAPVT XXIX.

*Fœdus & iuramentum Israelitarum cum Do-
mino iuxta Dei beneficia, & comminatio aduer-
sus sedisfragos.*

HÆc sunt verba fœderis, quod præce-
pit Dominus Moyſi vt fœderet cum fi-
liis Israël in Terra Moab: præter illud fœdus,
quod cum eis pepigit in Horeb. * Vocauit
que Moyſes omnem Israël, & dixit ad eos:
† Vos vidistis vniuersa, que fecit Dominus
coram vobis in terra Ægypti Pharaoni, &
omnibus seruis eius, vniuersaque terræ il-
lius, * tentationes magnas, quas viderunt
oculi tui, signa illa portentosaque ingenia, * & 4
non dedit vobis Dominus cor intelligens, &
oculos videntes, & aures que possunt audire,
vsque in præsentem diem. * † Adduxit vos 5

quadraginta annis per desertum: non sunt
attrita vestimenta vestra, nec calcamenta
pedum vestrorum venustate consumpta sunt.
6 * Panem non comedistis, vinum & siceram
non bibistis: vt sciretis quia ego sum Domi-
nus Deus vester. * † Et venistis ad hunc lo-
cum: † egressusque est Sehon rex Hesebon, † 7
& Og rex Basan, occurrentes nobis ad pu-
8 gnas. Et percussimus eos, * & tulimus ter-
ram eorum, ac tradidimus possidendam Ru-
ben & Gad, & dimidie tribui Manasse. * Cu-
stodite ergo verba pacti huius, & implete ea:
10 vt intelligatis vniuersa que facitis. * Vos sta-
tis hodie cuncti coram Domino Deo vestro,
principes vestri, & tribus, ac maiores natu,
11 atque doctores, omnis populus Israël, * liberi
& vxores vestras, & advena qui tecum mora-
tur in castris, exceptis lignorum castris,
12 & his qui comportant aquas: * vt transas in
fœdere Domini Dei tui, & in iureiurando
quod hodie Dominus Deus tuus percutit te:
13 cum: * vt suscitet te sibi in populum, & ipse
sit Deus tuus, sicut locutus est tibi, & sicut
iurauit patribus tuis, Abraham, Isaac, & Ia-
14 cob. * Nec vobis solis hoc fœdus serio,
15 & hæc iuramenta confirmo, * sed cunctis
16 præsentibus & absentibus. * Vos enim nostis
C quo modo habitauerimus in Terra Ægypti,
& quo modo transferimus per medium na-
17 tionum, quas transeantes, * vidistis abomi-
nationes & sordes, id est, idola eorum, lig-
num & lapidem, argenteum & aurum, que co-
18 lebant. * Ne forte sit inter vos vir aut mulier,
familia aut tribus, cuius cor auersum est ho-
die à Domino Deo nostro: vt vadat & ser-
uiat diis illarum Gentium: & sit inter vos
19 radix germinans fel & amaritudinem. * Cum-
que audierit verba iuramenti huius, bene-
dicat sibi in corde suo, dicens: Pax erit mihi,
& ambulabo in prauitate cordis mei: &
20 absumat ebria suauem, * & Dominus non
ignoscat ei: sed tunc quàm maximè furor
eius fumer, & zelus contra hominem illum,
& sedeant super eum omnia maledicta, que
scripta sunt in hoc volumine: & deleat Do-
21 minus nomen eius sub cœlo, * & consumat
eum in perditionem ex omnibus tribubus
Israël, iuxta maledictiones, que in Libro le-
22 gis huius ac fœderis continentur. * Dicit
que sequens generatio, & filij qui nascentur
deinceps, & peregrini, qui de longè venerint,
D videntes plagas Terræ illius, & infirmitates,
23 quibus eam afflixerit Dominus, * sulphure
& salis ardore comburens, ita vt vitæ non
feratur, nec virens quippiam germinet, in
exemplum † subuersionis Sodome & Gomo-
rrethæ, Adamæ & Seboim, quas subuerit
24 Dominus in ira & furore suo. * Et dicent
omnes Gentes: † Quare sic fecit Dominus
Terræ huic? que est hæc ira furoris eius im-
25 mensa? * Et respondēbunt: Quia derelique-
runt pactum Domini, quod pepigit cum pa-
tribus eorum, quando eduxit eos de Terra
Ægypti:

† Exod.
19. 4. 4.† Sup. 8.
a. 2.† Gen. 19.
a. 1. 4.† 1. Reg. 9.
6. 2.
1er. 12.
a. 1.

*Ægypti: * & serauerunt diis alienis, & adora-*
uerunt eos: quos nesciebant, & quibus non
*fuerant attributi: * ideoque iratus est furor*
Domini contra Terram istam, vt induceret
super eam omnia maledicta, quæ in hoc vo-
*lumine scripta sunt: * & eiecit eos de terra*
sua in ira & in furore, & in indignatione ma-
xima, proiecitque in terram alienam, sicut
*hodie comprobatur. * Abscondita, Domino*
Deo nostro: quæ manifesta sunt, nobis & fi-
liis nostris vsque in sempiternum, vt facia-
mus vniuersa verba legis huius.

CAPVT XXX.

Vera penitentia Deum placat: præceptum no-
bis datum, non longe à nobis separatur: proponi-
tur bonum & malum: vt vltro bonam eligentes,
vinamus; & non peruenimus, malo adhaerentes.

CUm ergo venerint super te omnes ser-
 mones isti, benedictio, siue maledictio, A
 quam proposui in conspectu tuo: & ductus
 penitentie cordis tui in vniuersis gentibus,
 in quas disperferit te Dominus Deus tuus,
 * & reuersus fueris ad eum, & obedieris eius
 imperiis, sicut ego hodie præcipio tibi, cum
 filiis tuis, in toto corde tuo, & in tota anima
 tua: * reducet Dominus Deus tuus captiuita-
 tem tuam, ac miserebitur tui, & rursus con-
 gregabit te de cunctis populis, in quos te an-
 te disperxit. * Si ad cardines cæli fueris disti-
 pantus, inde te retrahet Dominus Deus tuus,
 * & † assumet, atque introducet in Terram,
 quam possederunt patres tui, & obtinebis
 eam: & benedicens tibi, maioris numeri te B
 esse faciet quàm fuerunt patres tui. * Circūci-
 det Dominus Deus tuus cor tuum, & cor ser-
 uis tui: vt diligas Dominum Deum tuum
 in toto corde tuo, & in tota anima tua, vt
 possis viuere. * Omnes autem maledictiones
 7 has conuertet super inimicos tuos, & eos qui
 oderunt te & persequuntur. * Tu autem re-
 uertèris, & audies vocem Domini Dei tui:
 faciesque vniuersa mandata quæ ego præci-
 pio tibi hodie: * & abundare te faciet Do-
 minus Deus tuus in cunctis operibus ma-
 nuum tuarum, in sobole vteri tui, & in fructu
 iumentorum tuorum, in vberate terræ tuæ,
 & in rerum omnium largitate. Reuertetur
 enim Dominus, vt gaudeat super te in omni-
 bus bonis, sicut gausus est in patribus tuis: si
 tamen audieris vocem Domini Dei tui, & cu-
 stodieris præcepta eius & ceremonias, quæ in
 hac lege scriptæ sunt: & reuertaris ad
 Dominum Deum tuum in toto corde tuo, &
 in tota anima tua. * Mandatum hoc, quod
 ego præcipio tibi hodie, non supra te est, ne-
 que procul positum, * nec in cælo situm, vt
 possis dicere: † Quis nostrum valet ad cæ-
 lum ascendere, vt deferat illud ad nos, & au-
 diamus atque opere compleamus? * Neque
 trans mare positum: vt caueamus, & dica-
 mus: Quis ex nobis poterit transfratere mare, & illud ad
 nos vsque deferre: vt possimus audire & fa-

cere quod præceptum est: * Sed iuxta te est
 sermo valde, in ore tuo, & in corde tuo, vt fa-
 cias illum. * Considera quòd hodie propo-
 suerim in conspectu tuo vitam & bonum, &
 6 è contrariò mortem & malum: * vt diligas
 Dominum Deum tuum, & ambules in viis
 eius, & custodias mandata illius ac ceremo-
 10 nias atque iudicia: & viuas, atque multipli-
 cet te, benedicatque tibi in Terra, ad quam
 17 ingredieris possidendam. * Si autem auersum
 fuerit cor tuum, & audire nolueris, atque
 errore deceptus adoraueris deos alienos, &
 18 serueris eis: * prædico tibi hodie quòd pé-
 reas, & paruo tempore morèris in Terra, ad
 quam, Iordanem transiituro, ingredieris possi-
 19 dendam. * Testes inuoco hodie cælum & ter-
 ram: quòd proposuerim vobis vitam & mor-
 tem, benedictionem & maledictionem. Eli-
 ge ergo vitam, vt & tu viuas, & semen tuum:
 20 * & diligas Dominum Deum tuum, atque
 obedias voci eius, & illi adhaereas (ipse est
 enim vita tua, & longitudo dierum tuorum)
 vt habites in Terra, pro qua iurauit Domi-
 nus patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob,
 vt daret eam illis.

CAPVT XXXI.

Moses Iosue sibi sufficit in ducem, Deuterono-
mium scribi iubet, & in arca seruari.

ABiit itaque Moyses, & locutus est om-
 nia verba hæc ad vniuersum Israël, * &
 dixit ad eos: Censum viginti annorum sum
 hodie, non possum vltra egredi, & ingredi,
 præsertim cum & Dominus dixerit mihi:
 3 † Non transibis Iordanem istum. * Domi-
 nus ergo Deus tuus transibit ante te: ipse
 4 delebit omnes gentes has in conspectu tuo,
 & possidebis eas: & Iosue iste transibit ante
 te, sicut locutus est Dominus. * Facietque
 Dominus eis † sicut fecit Sehon & Og re-
 5 gibus Amorrhæorum, & terræ eorum, de-
 lebitque eos. * Cum ergo & hos tradiderit
 vobis, † similiter facietis eis sicut præcepi vo-
 6 bis: * Viriliter agite, & confortamini:
 B nolite timere, nec pauereis ad conspectum
 eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est
 ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet
 7 te. * Vocauitque Moyses Io ue, & dixit ei
 coram omni Israël: † Confortare, & esto
 robustus: tu enim introduces populum istum
 in Terram, quam daturum se patribus eo-
 rum iurauit Dominus, & tu eam fore diui-
 8 des. * Et dominus qui ductor est vester, ipse
 erit tecum: non dimittet, nec derelinquet te:
 9 noli timere, nec pauereas. * Scripsit itaque
 Moyses legem hanc, & tradidit eam sacer-
 10 dotibus filiis Levi, qui portabant arcam fed-
 eris Domini, & cunctis senioribus Israël.
 C nos, anno remissionis, in solemnitate taber-
 11 naculorum, * conuenientibus cunctis ex
 Israël, vt appareant in conspectu Domini
 Dei tui, in loco quem elegerit Dominus, leges
 verba

† 1. Mar.
1. 2. 3.

† Num. 17.
A. 13.
Sup. 1.
A. 17.

† Num. 11.
A. 14.

† sup. 7.
A. 1.

† Ios. 1.
A. 6.

† Rom. 10.
A. 4.

verba legis huius coram omni Israël, audien-
tibus eis, * & in vnum omni populo congre-
gato, tam viris quam mulieribus, paruulis &
aduenis, qui sunt intra portas tuas: vt audien-
tes discant, & timeant Dominum Deum ves-
trum, & custodiant, impleantque omnes
sermones legis huius. * filij quoque eorum
qui nunc ignorant: vt audire possint, & ti-
meant Dominum Deum suum cunctis die-
bus quibus versantur in Terra, ad quam vos,
Iordane transmissi, pergitis obtinendam. * Et
ait Dominus ad Moysen: Ecce propè sunt
dies mortis tue: voca Iosue, & stete in ta-
bernaculo testimonij, vt præcipiam ei Abie-
runt ergo Moyses & Iosue, & steterunt in
tabernaculo testimonij: * apparuitque Do-
minus ibi in columna nubis, quæ stetit in in-
troitu tabernaculi. * Dixitque Dominus ad
Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis,
& populus iste consurgens fornicabitur post
deos alienos in Terra, ad quam ingreditur
vt habitet in ea: ibi derelinquet me, & irri-
tum faciet fœdus, quod pepigi cum eo. * Et
irascetur furor meus contra eum in die il-
lo: & derelinquam eum, & abscondam fa-
ciem meam ab eo, & erit in deuorationem:
inuenient eum omnia mala & afflictiones,
ita vt dicat in illo die: Verè quia non est
Deus mecum, inuenerunt me hæc mala. * Ego
autem abscondam, & celabo faciem meam
in die illo, propter omnia mala quæ fecit
quia secutus est deos alienos. * Nunc itaque
scribite vobis canticum istud, & docete fi-
lios Israël: vt memoriter teneant, & ore de-
cantent, & sit mihi carmen istud pro testi-
monio inter filios Israël. * Introducam enim
eum in Terram, pro qua iuravi patribus eius,
lacte & melle manantem. Cumque comede-
runt, & saturati, crassique fuerint, auertentur
ad deos alienos, & seruient eis: detra-
hentque mihi, & irritum facient pactum
meum. * Postquam inuenerint cum mala
multa & afflictiones, respondebit ei canti-
cum istud pro testimonio, quod nulla dele-
bit obliuio ex ore seminis sui. Scio enim co-
gitationes eius, quæ facturus sit hodie, ante-
quam introducam eum in Terram, quam ei
pollicitus sum. * Scripsit ergo Moyses canti-
cum, & docuit filios Israël. * Præcepitque
Dominus Iosue filio Nun, & ait: Conforta-
re, & esto robustus: tu enim introduces fi-
lios Israël in Terram, quam pollicitus sum, &
ego ero tecum. * Postquam ergo scripsit Moy-
ses verba legis huius in volumine, atque
compleuit: * præcepit Leuitis, qui portabant
arcam fœderis Domini, dicens: * Tollite li-
brum istum, & ponite eum in latere arcæ fœ-
deris Domini Dei vestri: vt sit ibi contra te
in testimonium. * Ego enim scio contentio-
nem tuam, & ceruicem tuam durissimam.
Adhuc viuente me & ingrediente vobiscum,
semper contentiosè egistis contra Domi-
num: quanto magis cum mortuus fuero?

28 * Congregate ad me omnes maiores nam
per tribus vestras, atque doctores, & loquar
audientibus eis sermones istos, & inuocabo
29 contra eos cœlum & terram. * Noui enim
quod post mortem meam inique ageris, &
declinabitis ciro de via, quam præcepi vobis
& occurrent vobis mala in extremo tempo-
re, quando feceritis malum in conspectu Do-
mini, vt irriteris eum per opera manuum
30 vestrarum. * Locutus est ergo Moyses, au-
diente vniuerso cœtu Israël, verba carminis
huius, & ad finem vsque compleuit.

CAPVT XXXII.

*Canticum Moysi quo Dei refert beneficia, po-
puli gratitudinem sapientia à Domino castigatam:
inbetur Moyses montem Abarim ascendere,
vt promissam terram contempleretur.*

1 **A** Vdite cœli quæ loquor, audiat terra
A verba oris mei.

2 * Concreuit pluuiæ doctrina mea, fluat
vt ros eloquium meum, quasi imber super
herbam, & quasi stillex super gramina.

3 * Quia nomen Domini inuocabo: date
magnificentiam Deo nostro.

4 * Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ
eius iudicia: Deus fidelis, & absque vlla ini-
quitate, iustus & rectus.

5 * Peccauerunt ei, & non filij eius in sordi-
bus: generatio praua atque puerila.

6 * Hæcine reddis Domino popule stulte
& insipiens: numquid non ipse est pater tuus,
qui possedit te, & fecit, & creauit te?

7 * † Memento dierum antiquorum, cogi-
ta generationes singulas: interroga patrem
tuum, & annuntiabit tibi, maiores tuos, &
dicent tibi.

8 * Quando diuidebat Altissimus gentes: quæ-
B do separabat filios Adam, constituit terminos
populorum iuxta numerum filiorum Israël.

9 * Pars autem Domini, populus eius: Ia-
cob funiculus hereditatis eius.

10 * Inuenit eum in terra deserta, in loco
horroris, & vastæ solitudinis: circumdedit
eum, & docuit: & custodiuit quasi pupillam
oculi sui.

11 * Sicut aquila prouocans ad volandum
pulos suos, & super eos voligans, expandit
alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in
humeris suis.

12 * Dominus solus dux eius fuit: & non erat
cum eo Deus alienus.

13 * Constituit eum super excelsum terram:
vt comederet fructus agrorum, vt sugeret
mel de petra, oleumque de saxo durissimo.

14 * Butyrum de armento, & lac de ouibus
C cum adipe agnorum, & aricam filiorum Ba-
san: & hircos cum medulla trietici, & sangui-
nem vix biberet meracissimum.

15 * Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit:
incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereli-
quit Deum factorem suum, & recessit à Deo
salutari suo.

* Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominacionibus ad iracundia concitauerunt.

* Immolauerunt demonijs & non Deo, dijs quos ignorabant: noui recentisque uenerunt, quos non coluerunt patres eorum.

* Deum qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.

* Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filiz.

* Et ait: Abiicendam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim peruersa est, & infideles filij.

* Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat Deus, & irritauerunt in uanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos.

* Ignis succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni nouissima: deuorabitque terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

* Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis.

* Consumantur fame, & deuorabunt eos aues moris amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

* Foris vastabit eos gladius, & in eis paup, & iuuenem simul ac uirginem, lactentem cum homine sene.

* Dixi: Vbi nam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

* Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

* Gens absque consilio est, & sine prudentia.

* Utinam prouiderent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

* Quo modo persequatur vnus mille, & duo fugent decem millia? nonne ideo, quia Deus suos vendidit eos, & Dominus conclusit illos? E

* Non enim est Deus noster vt dij eorum: & inimici nostri sunt iudices.

* De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ: uua eorum uua fellis, & boeri amarissimi.

* Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.

* Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

* Mei est ultio, & ego retribuam in tempore, vt labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora.

* Iudicabit Dominus populum suum, & in senis suis miseretur: videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuique consumpi sunt.

* Et dicit: Vbi sunt dij eorum, in quibus habebant fiduciam?

* De quorum vultu comedebant adipem, & bibebant vinum libaminum: surgant, & opuleantur vobis, & in necessitate vos protegant.

* Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me: ego occidam, & ego viuere faciam: percutiam, & ego sanabo, & non est qui de manu mea possit eruer.

* Leuabo ad oculum manum meam, & dicam: Viuo ego in æternum.

* Si acervo vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea: reddam vltionem hostibus meis: & his qui oderunt me retribuam.

* Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.

* Laudate gentes, populum eius, quia sanguinem seniorum suorum viciscetur: & vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui.

* Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi, ipse & Iosue filius Nun.

* Compleuitque omnes sermones istos, loquens ad vniuersum Israel. & dixit ad eos: Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie: vt mandetis ea filiis vestris custodire & facere, & implere vniuersa quæ scripta sunt legis huius: quia non incassum precepta sunt vobis, sed vt singuli in eis viuerent: quæ facientes longo perseueretis tempore in Terra, ad quam, Iordane transmissio, ingredimini possidendam.

* Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens: Ascende in montem istum Abazim, id est, transiuium, in montem Nebo, qui est in Terra Moab contra Ierico: & vide Terram Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obediendam, & motere in monte.

* Quem conficiendus iungeris populis tuis, & huc mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & appositus populis suis: & quia pruaricati estis contra me, in medio filiorum Israel, ad Aquas contradictionis in Cades deserti Sin: & non sanctificastis me inter filios Israel.

* E contra videbis terram, & non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel.

CAPVT XXXIII

Benedixit Moyses mortuorum duodecim tribubus Israel.

Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses, homo Dei, filijs Israel ante mortem suam.

* Et ait: Dominus de Sinai venit, & de Seir oratus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum millia. In dextera eius ignea lex.

* Dilexit populos, & omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina illius.

* Legem precepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Iacob.

* Erit apud rectissimum rex, congregatis principi

1. 16.
Rom 10.
d. 19.

1. 16.
d. 11.

1. 16.
Rom 11.
d. 19.
1. 16.
d. 19.
1. 16.
d. 19.

1. 16.
d. 11.

1. 16.
d. 11.
Rom 16.
d. 11.

1. 16.
d. 19.

1. 16.
d. 11.

1. 16.
d. 11.
1. 16.
d. 11.

1. 16.
d. 11.

principibus populi cum tribubus Israel.

* Viua: Ruben, & non morietur, & sit 6 parvus in numero.

* Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domi- 7 ne vocem Iudæ, & ad populum suum intro- 8 duc eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit.

* Leui quoque ait: Pe. sectio tua, & do- 8ctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, & iudicasti ad Aquas contradi- 9 ctionis. * Qui dixit patri suo, & matri suæ: 9 Nescio vos, & fratribus suis: Igno o vos: & nescierunt filios suos. Hi custodierunt elo- 10 quium tuum, & pactum tuum seruauerunt, * 10 iudicia tua o Jacob, & legem tuam o Israel: ponent thymiana in furore tuo, & holocaustum super altare tuum.

* Benedic Domine fortitudini eius, & ope- 11 ra manuum illius suscipe. Percute dorsa ini- micorum eius, & qui oderunt eum, non confurgant.

* Et Benjamin ait: Amantissimus Domi- 11 ni habitabit confidenter in eo: quasi in tha- lamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet.

* Ioseph quoque ait: De benedictione 13 Dimini terra eius, de pomis celi, & rore, & C que abyssio subiacente. * De pomis fructuum 14 solis ac lunæ. * de vertice antiquorum mon- 15 tium, de pomis collium æternorum: * & 16 de frugibus terræ, & de plenitudine eius. Benedictio illius † qui apparuit in rubo, ven- 17 niat super caput Ioseph, & super verticem nazarei inter fratres suos. * Quasi primoge- niti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis veniabit Gen- 17 tes vsque ad terminos terræ. hæc sunt mul- titudines Ephraim: & hæc millia Ma- nasse.

* Et Zabulon ait: Lætare Zabulon in exitu 18 tuo, & Issachar in tabernaculis suis.

* Populos vocabunt ad montem: ibi im- 19 molabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, & thesauros absconditos arcanarum.

* Et Gad ait: Benedictus in latitudine 20 Gad: quasi leo requieuit, cepitque brachium & verticem. * Et vidit principatum suum, 21 quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel.

* Dan quoque ait: Dan carulus leonis, 22 fuit largiter de Bafan. D

* Et Nephthali dixit: Nephthali abundan- 23 tia perfruetur, & plenus erit benedictioni- bus Domini: mare & meridiem possidebit.

* Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser 24

sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. * Ferrum & aes calcamen- 15 tum eius. Sicut dies iuuentutis tuæ, ita & se- 26 nectus tua. * Non est Deus alius vt Deus re- 26 cti. limi, ascensor coeli auxiliator nrus. Magni- 27 ficentia eius discurrunt nubes, * habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna: eiecit a facie tua inimicum, dicerque: Con- 28 terere.

* Habitarit Israel confidenter, & solus. 28 Oculis Iacob in terra frumenti & vini, coe- lique caligabunt rore.

* Beatus es tu Israel: quis similis tui popu- 29 le, qui saluaris in Domino: scutum auxiliij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te ini- mici tui, & tu eorum colla calcabis.

CAPITULUM XXXIV.

Contemplata Terra mortui Moyses, & occulte à Deo sepultus fletur à populo, illique Ioseph substituitur: commendatur propheta Moyses à Dei fam- 30 liaritate, & factus per ipsum signus.

1 A Scendit ergo Moyses de campestribus 1 Moab super Montem Nebo, in veri- 2 cem Phasga contra Iericho: ostenditque ei Dominus omnem Terram Galaad vsque 3 Dan. * & vniuersum Nephthali, terramque Ephraim & Manasse, & omnem terram Iu- 4 da vsque ad mare nouissimum, * & australem partem, & lætitudinem campi Iericho ci- 5 uitatis palmarum vsque Segor. * Dixitque 6 Dominus ad eum: † Hæc est Terra, pro qua iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis 7 tuis, & non transibis ad illam. * Mortuus- que est ibi Moyses seruus Domini, in terra 8 Moab, iubente Domino: * & sepeliuit eum in valle Terræ Moab contra Phogor: & non cognouit homo sepulchrum eius vsque in præ- 9 sentem diem. * Moyses centum & viginti annorum erat quando mortuus est: non caligauit oculus eius, nec dentes illius mo- 10 ti sunt. * Fleueruntque eum filij Israel in cam- 11 pestribus Moab triginta diebus: & completi sunt dies planctus lugentium Moysen. * Ioseph vero filius Nun repleus est Spiritu sapientie, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obdierunt ei filij Israel, fece- 12 runtque sicut præcepit Dominus Moysi. * Et non surrexit ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem nouit Dominus facie ad 13 faciem, * in omnibus signis, atque porten- 14 tis, quæ misit per eum, vt faceret in Terra Egypti Pharaoni, & omnibus senis eius, vniuersque terræ illius, * & cunctam manum robustam, magnæque mira- 15 bilia, quæ fecit Moyses coram vniuerso Is- rael.

† Exod. 3. d. 27. 1. Moab. 2. d. 4.

† Gen. 15. d. 7. 15. d. 18.

† Exod. 3. d. 2.

LIBER IOSVE, HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

Confortatus Iosue à Domino, monet populum ut se ad Iordanis transitum præparent; tribus autem Ruben, Gad, & dimidium Manasse, ut fratres ad promissam Terram deducant.

T factum est post mortem Moysi serui Domini, ut loqueretur Dominus ad Iosue filium Num ministrum Moysi, & diceret ei: * Moyses seruus meus mortuus est:

surge, & transi Iordanem istum tu, & omnis populus tecum, in Terram, quam ego dabo filiis Israel. * † Omnem locum, quem calcauerit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moysi. * A deserto & Libano vsque ad fluvium magnum Euphratem, omnis terra Hethæorum vsque ad mare magnum contra solis occasum erit terminus vester. * Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ: † sicut fui cum Moysse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. * † Confortare, & esto robustus: tu enim forte diuides populo huic Terram, pro qua iuravi patribus tuis, ut traderem eam illis. * Confortare igitur, & esto robustus valdè: ut custodias, & facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyses seruus meus: ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis. * Non recedas volumem legis huius ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus & noctibus, ut custodias & facias omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. * Ecce præcipio tibi, confortare, & esto robustus. Noli metuere, & noli timere quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quæcumque perrexeris.

* Præcepitque Iosue principibus populi, dicens: Tranſite per medium caſtrorum, & imperate populo, ac dicit. * Preparete vobis cibaria: quoniam poſte diem tertium tranſibitis Iordanem, & intrabitis ad poſſidendam Terram, quam Dominus Deus veſter daturus eſt vobis. * Rubenitis quoque & Gaditis & dimidiz tribui Manasse ait: * Mememote ſermonis, quem præcepit vobis Moyses famulus Domini, dicens: Dominus Deus veſter dedit vobis requiem, & omnem terram. * † Vxorẽ veſtræ, & filij, ac iumenta manebunt in Terra, quam tradidit vobis Moyses trans Iordanem: vos autem tranſite armati ante fratres veſtros, omnes fortes manu, & pugnate pro eis, * donec det Dominus requiem fratribus veſtris ſicut & vobis dedit, & poſſi-

deant ipſi quoque Terram, quam Dominus Deus veſter daturus eſt eis: & ſic reuertemini in Terram poſſeſſionis veſtræ, & habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses famulus Domini trans Iordanem contra ſolis ortum.

16 * Reſponderuntque ad Iosue, atque dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciemus: & 17 quocumque miſeris, ibimus. * Sicut obediui- mus in cunctis Moysi, ita obediemus & tibi tantum ſit Dominus Deus tuus tecum, ſicut 18 fuit cum Moysse. * Qui contradixerit ori tuo & non obediit cunctis ſermonibus quos præceperis ei, moriatur. tu tantum confortare, & viriliter age.

CAPVT II.

Missi exploratores in urbem Iericho, à Rahab meretrice, promissa illi misericordia, à morte liberantur.

1 Misit igitur Iosue filius Nun de Scrim A duos viros exploratores in absconditis & dixit eis: Ite, & considerate Terram, urbemque Iericho. † Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine 2 Rahab, & quieuerunt apud eam. * Nuntiatumque est regi Iericho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, 3 ut explorarent Terram. * Mitique rex Iericho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt, & omnem Ter-

4 ram considerare venerunt. * † Tollensque mulier viros, abscondit, & ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent: * cumque porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quò abierunt: perſe- 6 quimini citò, & comprehendetis eos. * Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipulâ lini, quæ ibi erat. 7 * Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt eos B per viam quæ ducit ad vadû Iordanis: illiſque 8 egressis statim porta clausa est. * Necdum obdormierant qui latebant, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait: * Noui quòd Dominus tradiderit vobis Terram: etenim irruit in nos terror veſter, & elanguerunt omnes habitatores

10 Terræ. * Audiuiſimus quòd ſuccauerit Dominus aquas Maris rubri ad veſtrum introitum, quando egreſſi eſtis ex Aegypto: † & quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Iordanem, Schon & Og, quos interfeciſtis. * Et hæc audientes perterriti, & elanguit cor noſtrum, nec remanſit in nobis ſpiritus ad introitum veſtrum: Domi- nus enim Deus veſter, ipſe eſt Deus in cælo ſuſum, & in terra deorſum. * † Nunc ergo

M 2 iuræ

† Deut. 11. 34.

† Ios. 1. 6, 7
† Deut. 31. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

† Ios. 11. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

† Ios. 6. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

† Exod. 14. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

† Num. 11. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

† Ios. 6. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

iurare mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci vobiscum, ita & vos faciatis cum domo patris mei: id estque mihi verum signum, * ut salueris patrem meum & matrem, fratres ac sorores meas, & omnia que illorum sunt, & etuatis animas nostras à morte. * Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non proderis nos. cumque tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam & veritatem. * Domiit ergo eos per funem de fenestra: domus enim eius hærebat muro, * Dixitque ad eos: Ad montana conscendite, ne surte occurrant vobis reuerentes: ibi quæ lacerate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram. * Qui dixerunt ad eam: Innoxij erimus à iuramento hoc, quo adiurasti nos: * si ingredientibus nobis Terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaueris eum in fenestra, per quam dimisisti nos: & patrem tuum ac matrem, fratresque & omnem cognationem tuam, congregaueris in domum tuam. * Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in dumo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. * Quod si nos proderet volueris, & sermonem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc iuramento, quo adiurasti nos. * Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat. dimittensque eos ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra. * Illi verò ambulantes perueniunt ad montana, & manserunt ibi tres dies, donec reuerterentur qui fuerant persecuti: querentes enim per omnem viam, non reperiunt eos. * Quibus urbem ingressi, reueriti sunt, & descenderunt exploratores de monte: & transmissio Iordanem, venerunt ad Iosue filium Nun, narraueruntque ei omnia que acciderant sibi, * & aque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

CAPVT III.

Siccitatem Dei miraculo Iordanem populum transire.

Igitur Iosue de nocte confurgens mouit castra: egredientesque de Serim, venerunt ad Iordanem ipse & omnes filij Israel, & morati sunt ibi tres dies. * Quibus euolutis transierunt præcones per castrorum medium, * & clamare coeperunt: Quando videritis arcam fœderis Domini Dei vestri, & sacerdotes stirpis Leuiticæ portantes eam, vos quoque confurgite, & sequimini præcedentes: * sitque inter vos & arcam spatium cubitorum duum millium: ut procul videre possitis, & nosse per quam viam ingrediamini: quia prius non ambulastis per eam: & B caute ne appropinquetis ad arcam. * Dixitque Iosue ad populum: Sanctificamini: cras

enim faciet Dominus inter vos mirabilia.

6 * Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis & præcedite populum. Qui iussa complentes, tulerunt, & ambulauerunt ante eos. ^{† sup. 1. 4. 3}
7 * Dixitque Dominus ad Iosue: Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel: ut sciant quoddam sicut cum Moïse fuisti, & tecum sim.
8 * Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, & dic eis: Cum ingressi fueritis partem aque Iordanis, stete in ea.
9 * Dixitque Iosue ad filios Israel: Accedite huc, & audite verbum Domini Dei vestri.
10 * Et rursus: In hoc, inquit, scietis quoddam Dominus Deus viuens in medio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chananeum & Hethæum, Heuzum & Pherezæum, Gergesum quoque & Iebusæum, & Amoræum. * † Ecce, arca fœderis Domini omnis terræ antecedit vos per Iordanem.
11 * Parate duodecim viros de tribus Israel, singulos per singulas tribus. * Et cum posuerint vestigia pedum suorum, sacerdotes qui portant arcam Domini Dei vniuersæ terræ, in aquis Iordanis, & aque quæ inferiores sunt, decurrent aque deficient: quæ autem de super veniant, in vna mole consistent. * Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, ut transiret Iordanem: & sacerdotes, qui portant arcam fœderis, pergebant ante eum. * Ingressisque eis Iordanem, & pedibus eorum in parte aque tinctis (Iordanis autem ripas aluci sui tempore † messis impleuerat) * steterunt aque descendentes in loco vno, & ad instar montis intumescientes apparebant procul, ab vrbe quæ vocatur Adom vsque ad locum Sarthan: quæ autem inferiores erant, in Mare solitudinis (quod nunc vocatur mortuum) descenderunt, vsquequod omnino deficerent. * Populus autem incedebat contra Iericho: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccum humum in medio Iordanis accincti, omnisque populus per arenam alueum transibat. ^{† Jer. 1. 16. 6. 36.}

CAPVT IV.

Duodecim lapides de Iordane siccato ad posteriorem memoriam colliguntur, aliquæ duodecim in ipso Iordane aluco statuantur.

1 **Q**uibus transgressis, dixit Dominus ad Iosue: * Elige duodecim viros singulos per singulas tribus: * & præcipe eis, ut tollant de medio Iordanis aluco, vbi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, vbi fixeritis hac nocte tentoria. * Vocauitque Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel, singulos de singulis tribus, * & ait ad eos: Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, iuxta numerum filiorum Israel, * ut sit signum inter vos: & quando interrogauerint vos filij vestri

cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lapides?

* respondebitis eis: Descenderunt aquæ Iordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret cum: idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel usque in æternum.

* Fecerunt ergo filij Israel sicut præcepit eis Iosue, portantes de medio Iordanis alveo duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat, iuxta numerum filiorum Israel, usque ad locum in quo castrametati sunt, ibique posuerunt eos. * Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alveo, ubi steterunt facientes, qui portabant arcam fœderis: & sunt ibi usque in præsentem diem.

* Sacerdotes autem, qui portabant arcam, stabant in Iordanis medio, donec omnia complerentur, quæ Iosue, ut loqueretur ad populum, præceperat Dominus, & dixerat ei Moyses. Festinauitque populus, & transiit.

* Cumque transissent omnes, transiit & arca Domini, sacerdotesque pergebant ante populum. * Filij quoque Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, armai præcedebant filios Israel, sicut eis præceperat Moyses.

* & quadraginta pugnatorum millia per turmas, & cuneos, incedebant per plana atque campestria urbis Iericho. * In die illo magnificavit Dominus Iosue coram omni Israel, ut timerent eum, sicut timuerant Moysen, dum adiuveret. * Dixitque ad eum: * Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, ut ascendant de Iordane. * Qui præcepit eis, dicens: Ascendite de Iordane. * Cumque ascendissent portantes arcam fœderis Domini, & siccam humum calcare cepissent, reuerse sunt aquæ in alveum suum, & stuebant sicut antè consueverant.

* Populus autem ascendit de Iordane, decimo die mensis primi, & castrametati sunt in Galgalis contra Orientalem plagam urbis Iericho. * Duodecim quoque lapides, quos de Iordanis alveo sumperant, posuit Iosue in Galgalis, & dixit ad filios Israel: Quando interrogauerint filij vestri cras patres suos, & dixerint eis: Quid sibi volunt lapides isti? * docebitis eos, atque dicetis: Per arenam alveum transiit Israel Iordanem istum, sicut nunc Domino Deo vestro, aquas eius in conspectu vestro, donec transieritis: * sicut fecerat prius in mari rubro, quod siccauit donec transiremus: * ut discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum, ut & vos timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAPVT V.

Terræ Chanaan; circumcisio fit in Galgalis, & Phasæ celebratur; deficit manna ubi de fructibus terra edunt, & Angelus Domini Iosue apparet.

Postquam ergo audierunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitabant trans Iordanem ad Occidentalem plagam, & cuncti

reges Chanaan, qui propinqua possidebant magni maris loca, quòd scissasset Dominus thueña Iordanis coram filijs Israel donec transirent, dissolutum est cor eorum, & non remansit in eis spiritus, timendum introitum filiorum Israel. * Eo tempore ait Dominus ad Iosue: Fac tibi cultros lapideos, & circumcide secundò filios Israel: * Fecit quod iusserat Dominus, & circumcidit filios Israel in colle præputium. * Hæc autem causa est secunde circumcissionis: Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis masculini, vniuersi bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos vice circuitus, * qui omnes circumcisi erant. Populus autem qui natus est in deserto, * per quadraginta annos itineris lætitudinis, incircumcisi sunt donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, & quibus antè iurauerat ut non ostenderet eis Terram lacte & melle manantem. * Horum filij in locum successerunt patrum, & circumcisi sunt à Iosue: quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in via aliquis circumciderat. * Postquam autem omnes circumcisi sunt, manserunt, in eodem castrorum loco, donec sanarentur.

* Dixitque Dominus ad Iosue: Hodie abstuli opprobrium Ægypti à vobis. Vocatumque est nomen loci illius Galgala, usque in præsentem diem. * Manseruntque filij Israel in Galgalis, & fecerunt Phasæ, quattordecima die mensis ad vespertum, in campestribus Iericho: * & comederunt de frugibus Terræ die altero, azymos panes, & polentam eiusdem anni. * Defecitque manna postquam comederunt de frugibus Terræ, nec vñ sunt vltra cibo illo filij Israel, sed comederunt de frugibus præsentis anni Terræ Chanaan. * Cum autem esset Iosue in agro urbis Iericho, leuauit oculos, & vidit virum stantem contra se, euaginatam tenentem gladium, pertexitque ad eum, & ait: Noster es, an aduersariusium? * Qui respondit: Nequaquam: sed sum princeps exercitus Domini, & nunc venio. * Cecidit Iosue pronus in terram. Et adorans ait: Quid Dominus meus loquitur ad seruum suum? * Iosue, inquit, calcamentum tuum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum.

CAPVT VI.

Post varios septem dierum circuitus, Iericho capta funditus deletur, seruata Rahab cum suis: reedificatori urbis maledicatur.

Iericho autem clausa erat atque munita, timore filiorum Israel, & nullus egredi auderebat aut ingredi. * Dixitque Dominus ad Iosue: Ecce dedi in manu tua Iericho, & regem eius, omnesque fortes viros. * Circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus. * Seppimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas, quarum

M 3 vsus

* Peccauit Israel, & prauaricatus est pactum meum: tuleruntque de anathemate, & furati sunt atque mentiri, & absconderunt inter vasa sua. * Nec poterit Israel stare ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus est anathemate. non ero vltis vobiscum, donec conueratis cum qui huius sceleris reus est.

* Surge, sanctifica populum, & dic eis: † Sanctificamini in crastinum: hæc enim dicit Dominus Deus Israel: Anathema in medio tui est Israel: non poteris stare coram hostibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere. * Accediteque manè singuli per tribus vestras, & quam-

Cumque tribum fors inuenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusque per viros. * Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, comburetur igni cum omni substantia sua: quoniam prauaricatus est pactum Domini, & fecit nefas in Israel. * Surgens itaque Iosue manè, applicuit Israel per tribus suas, & innenta est tribus Iuda. * Quæ cum iuxta familias suas esset oblata, inuenta est familia Zarethlam quoque per domos offerens, reperit Zabdi: * cuius domum in singulos diuidens viros, inuenit Achan filium Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda. * Et ait Iosue ad Achan: Fili mi, da gloriam Domino Deo Israel, & confitere, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas. * Responditque Achan Iosue, & dixit ei: Verè ego peccaui Domino Deo Israel, & sic & sic feci. * vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum, & ducentos siclos argenti, regulamque auream quinquaginta siclorum: & concupiscens abstuli, & abscondi in terra contra medium tabernaculi mei, argenteumque fossa humo operui. * Misit ergo Iosue ministros: qui currentes ad tabernaculum illius repererunt cuncta abscondita in eodem loco, & argentum simul. * Auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Israel, proieceruntque ante Dominum. * Tollens itaque Iosue Achan filium Zare, argenteumque & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boues & asinos, & oves, ipsumque tabernaculum, & cunctam suppellectilem: (& omnis Israel cum eo) duxerunt eos ad Vallem Achor: * vbi dixit Iosue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidauitque eum omnis Israel: & cuncta quæ illius erant, igne consumpta sunt.

* Congregaueruntque super cum † acernum magnum lapidum, qui permanet vsque in præsentem diem. Et auersus est furor Domini ab eis. Vocarumque est nomen loci illius, Vallis Achor, vsque hodie.

† Sup. 6. d. 16.

† Sup. 7. a. 4.

† Sup. 18. d. 17.

† Sup. 18. d. 17.

A Dixit autem Dominus ad Iosue: ne timeas, neque sis timide: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & confurgens ascende in oppidum Hai. ecce tradidi in manu tua regem eius: & populum vrbeinque & terram. * Faciesque vrbi Hai, & regi eius, † sicut fecisti Iericho, & regi illius: prædam verò, & omnia animantia diripietis vobis: pone insidias vrbi post eam. * Surrexitque Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, vt ascenderent in Hai: & electa triginta millia virorum sortium misit nocte,

* præcepitque eis, dicens: Pone insidias post ciuitatem: nec longius recedatis: & eritis omnes parati. * ego autem, & reliqua multitudo quæ mecum est, accedemus ex aduerso contra vrbein. Cumque exierint contra nos, † sicut antè fecimus, fugiemus, & terga vertemus: * donec persequentes ab vrbe longius protrahantur: putabunt enim nos fugere sicut prius. * Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, conlurgemus de insidijs, & vastabitis ciuitatem: tradetque eam Dominus Deus vester in manus vestras.

* Cumque ceperitis, succendite eam, & sic omnia facietis, vt iussi. * Dimisitque eos, & perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntque inter Bethel & Hai, ad Occidentalem plagam vrbis Hai: Iosue autem nocte illa in medio mansit populi, * surgensque diluculo recensuit socios, & ascendit cum senioribus in fronte exercitus, vallans auxilio pugnatorum. * Cumque venissent & ascendissent ex aduerso ciuitatis, steterunt ad Septentrionalem vrbis plagam, inter quam & eos erat vallis media. * Quinque autem millia viros elegerat, & posuerat in insidijs inter Bethel & Hai, ex occidentali parte eiusdem ciuitatis: * omnis verò reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita vt nouissimi illius multitudinis Occidentalem plagam vrbis attingerent. Abiit ergo Iosue nocte illa, & stetit in vallis media. * Quod cum vidisset rex Hai, festinauit manè, & egressus est cum omni exercitu ciuitatis, direxitque aciem contra desertum, ignorans quòd post tergum laterent insidie. * Iosue verò & omnis Israel cesserunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitudinis viam. * At illi vociferantes pariter, & se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cumque recessissent ad ciuitatem, & ne vnus quidem in vrbe Hai & Bethel remansisset qui non persequeretur Israel (sicut eruperant aperta oppida relictæ) * dixit Dominus ad Iosue: Leua clypeum, qui in manu tua est, contra vrbein Hai, quoniam tibi tradam eam.

* Cumque eleuasset clypeum ex aduerso ciuitatis, insidie, quæ latebant, surrexerunt confestim: & pergentes ad ciuitatem, ceperunt, & succenderunt eam. * Viri autem ciuitatis, qui persequabantur Iosue, respicientes & videntes fumum vrbis ad cælum vsque

conscen-

conscen-

conscen-

CAPVT VIII.

Expugnata Hai, rex eius suspenditur, erecto altari lapideis; Denumeroniam super lapides scribitur, & populo benedicitur.

conscendere, non potuerunt vtrâ huc illucque diffugere: præsertim cum hi qui simulauerunt fugam, & tendebant ad solitudinem, contra persequentes fortissimè resistissent. * Videntique Iosue & omnis Israel quòd capta esset ciuitas, & fumus vrbs ascenderet, reuersus percussit viros Hai. * Si quidem illi qui ceperant & succenderant ciuitatem, egressi ex vrbe contra suos, medios hostium ferire ceperunt. Cum ergo ex vtraque parte aduersarij cederentur, ita vt nullus de tanta multitudine saluaretur, regem quoque vrbis Hai apprehenderunt viuentem, & obtulerunt Iosue. * Igitur omnibus interfectis, qui Israelem ad desertum tendentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio conuentibus reuersi filij Israel percusserunt ciuitatem. * Erant autem qui in eodem die ceciderant à viro vsque ad mulierem, duodecim millia hominum, omnes vrbis Hai. * Iosue verò non contraxit manum quam in sublime porrexit, tenens clypeum donec interficerentur omnes habitatores Hai. * lumenta autem & prædam ciuitatis diuiserunt sibi filij Israel, sicut præceperat Dominus Iosue. * Qui succendit urbem, & fecit eam tumulum sempiternum: * regem quoque eius suspendit in patibulo vsque ad vesperam & solis occasum. Præcepitque Iosue, & deposuerunt cadaver eius de cruce: proieceruntque in ipso introitu ciuitatis, congesto super eum magno acervo lapidum, qui permanet vsque in præsentem diem. * Tunc ædificauit Iosue altare Domino Deo Israel in monte Hebal: * † sicut præceperat Moyses famulus Domini filiis Israel, & scriptum est in volumine legis Moyfi: Altare verò de lapidibus impolitis, quos ferrum non tetigit: & obtulis super eo holocausta Domino, immolauitque pacificas victimas. * Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moyfi, quod ille digesserat coram filiis Israel. * Omnis autem populus, & maiores nam, ducesque ac iudices stabant ex vtraque parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam fœderis Domini, vt aduena ita & indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel. * Post hæc legi omnia verba benedictionis & maledictionis, & cuncta que scripta erant in legis volumine. * Nihil ex his quæ Moyses iusserat, reliquit intactum, sed vniuersa replicauit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac paruulis & aduenis, qui inter eos morabantur.

CAPVT IX.

Gabonitæ simulatione longi itineris imponentes Iosue & principibus Israelitarum, medio iuramento saluantur; insensito tamen murmure, perpetuo famulatio adstringuntur.

A Vibus auditis, cuncti reges trans Iordanem, qui versabantur in montanis & campestribus, in maritimis ac littore magni maris, hi quoque qui habitabant iuxta Libanum, Hethæus & Amorharus, Chanaanæus, Pherezeus, & Hezeus, & Iebuseus, congregati sunt pariter, vt pugnarent contra Iosue & Israel vno animo, eademque sententia. * At hi qui habitabant in Gaboon, audientes cuncta quæ fecerat Iosue, Iericho & Hai: * & callide cogitantes, tulerunt sibi cibaria, fæccos veteres asinis imponentes, & vres vinarios scissos atque confisos, calceamenta quoque perancilla quæ ad indicium vetustatis pitacijs confusa erant, indui veteribus vestimentis: panes quoque quos portabant ob viaticum, duri erant, & in frustra comminui: * perrexeruntque ad Iosue, qui tunc morabatur in castris Galgala, & dixerunt ei, atque simul omni Israeli: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntque viri Israel ad eos, atque dixerunt: * Ne fortè in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, & non possimus fœdus inire vobiscum. * At illi ad Iosue: Serui, inquit, tui sumus. Quibus Iosue ait: Quinam estis vos? & vnde venistis? Responderunt: De terra longinqua valde venerunt serui tui in nomine Domini Dei tui. Audiuimus enim famam potentie eius, cuncta quæ fecit in Ægypto, * † & duobus regibus Amorharorum qui fuerunt trans Iordanem, Sehon regi Hesebon, & Og regi Basan qui erat in Astaroth: * dixeruntque nobis seniores, & omnes habitatores Terræ nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longissimam viam, & occurrere eis, & dicite: Serui vestri sumus, fœdus inire nobiscum. * En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, vt veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustate nimia comminui. * vres vini nouos impleuimus, nunc rupei sunt & soluti. vestes & calceamenta quibus induimur, & quæ habemus in pedibus, ob longiudinem longioris viæ trita sunt, & penè consumpta. * Susceperunt igitur de cibarijs eorum, & os Domini non interrogauerunt. * † Fecitque Iosue cum eis pacem, & inito fœdere pollicitus est quòd non occiderentur: principes quoque multitudinis iurauerunt eis. * Post dies autem tres initi fœderis, audierunt quòd in vicino habitarent, & inter eos futuri essent. * Moueruntque castra filij Israel, & venerunt in ciuitates eorum die tertio, quarum hæc vocabula sunt, Gaboon, & Caphira, & Beroth, & Cariathiarim. * Et non percusserunt eos, eò quòd iurassent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israel. Murmurant itaque omne vulgus contra principes. * Qui responderunt eis: Iurauimus illis in nomine Domini Dei Israel, & idcirco non possumus eos contingere. * Sed

† Exod. 19.
d. 11.
Num. 17.
h. j.

† Num. 11.
c. 16.

† 1. Reg. 11.
a. 1.

* Sed hoc faciemus eis: Referentur quidem
 ut viuant, ne contra nos ira Domini concitetur, si peierauerimus: * sed sic viuant, ut
 in vſus vniuerſe multitudinis ligna cadant, & aquasque comportent. Quibus hæc loquentibus: * vocauit Gabaonites Iſue, & dixit
 eis: Cur nos decipere fraude voluisti, ut dicereis: Procul valde habitamus à vobis, cum in medio nostri ſitis? * Itaque sub maledictione eritis, & non deficiet de stirpe vestra ligna cadens, aquasque comportans in domum Dei mei. * Qui responderunt: Nuntiatum est nobis seruis tuis, quod promississet Dominus Deus tuus Moysi seruo suo ut traderet vobis omnem Terram, & disperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valde, & prouidimus animabus nostris vestro terrore compulsi, & hoc consilium inuimus. * Nunc autem in manus tua sumus: quod tibi bonum & rectum videatur, fac nobis. * Fecit ergo Iſue ut dixerat, & liberauit eos de manu filiorum Israel, ut non occiderentur. * Deceuitque in illo die eos esse in ministerio cuncti populi, & altaris Domini, cadentes ligna, & aquas comportantes, vsque in præcens tempus, in loco quem Dominus elegerat.

CAPVT X.

Quinque reges oppugnantes Gabaon, immoto sale vnus dies ſtauit, vincuntur & ex spelunca extrahuntur, pluresque alia ciuitates capiuntur.

Quæ cum audisset Adoniſedec rex Ierusalem, quod scilicet cepisset Iſue Hai, & subuerſisset eam (sicut enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit Hai & regi illius) & quod transfuſiſſent Gabaonites ad Israel, & essent foederati eorum, * timuit valde. Vrbis enim magna erat Gabaon, & vna ciuitatum regalium, & maior oppido Hai, omnesque bellatores eius fortissimi. * Misit ergo Adoniſedec rex Ierusalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, ad Iaphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens: * Ad me adscendite, & ferte præſidium, ut expugnemus Gabaon, quare transfugerit ad Iſue, & ad filios Israel. * Congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorrhæorum, rex Ierusalem, rex Hebron, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitiis suis, & castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes eam. * Habitatores autem Gabaon vrbis obſeſſe miserunt ad Iſue, qui tunc morabatur in castris apud Gulgalem, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio seruatorum tuorum: ascende citò, & libera nos, ferque præſidium: conuenerunt enim aduersum nos omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in montanis. * Ascenditque Iſue de Gulgali, & omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi. * Dixitque Dominus ad Iſue: Ne timeas eos: in manus enim tuas

tradidi illos: nullus ex eis tibi resistere poterit. * Irruit itaque Iſue super eos repente, tota nocte ascendens de Gulgali: * Et conturbauit eos Dominus à facie Israel: contuiturque plaga magna in Gabaon, ac perſecutus est eos per viam ascensus Beth horon, & percussit vsque Azeca & Maceda. * Cumque fugerent filios Israel, & essent in descensu Beth horon, Dominus misit super eos lapides magnos de celo vsque ad Aleca: & mortui sunt multi plures lapidibus grandinis, quam quos gladio percussissent filij Israel. * Tunc locutus est Iſue Domino, in die qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis: Sol contra Gabaon ne moueatis, & Luna contra vallem Aialon. * Steteruntque Sol & Luna, donec viceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Iustorum? Stetit itaque Sol in medio cæli, & non festinauit occumbere spatio vnus diei. * Non fuit antea nec postea tam longa dies, obediens Domini voci hominis, & pugnante pro Israel. * Reuersusque est Iſue cum omni Israel in castra Gulgali. * Iugerant enim quinque reges, & se abconderant in spelunca vrbis Maceda. * Nuntiatumque est Iſue, quod inueni essent quinque reges latent in spelunca vrbis Maceda. * Qui præcepit socijs, & ait: D Vultis saxa ingentia ad os speluncæ, & ponite viros indutrios, qui clausus custodiant? * vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, & extremos quosque fugientium cedere: nec dimittatis eos vrbium suarum intrare præſidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras. * Cæsis ergo aduersarijs plaga magna, & vsque ad interuentionem penè consumptis, hi qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt ciuitates munitæ. * Reuersusque est omnis exercitus ad Iſue in Maceda, vbi tunc erant castra, sani & integro numero: nullusque contra filios Israel mutire ausus est. * Præcepitque Iſue, dicens: Aperite os speluncæ, & producite ad me quinque reges, qui in ea latent. * Feceruntque ministri ut sibi fuerat imperatum: & eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Ierusalem; regem Hebron, regem Ierimoth, regem Lachis, regem Eglon. * Cumque educti essent ad eum, vocauit omnes viros Israel, & ait ad principes exercitus qui secum erant: Ite, & ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum perrexissent, & subiectorum colla pedibus calcarent, * rursum ait ad eos: Nolite timere, nec pauceatis, confortamini & estote robusti: sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, aduersum quos dimicatis. * Percussitque Iſue, & interfecit eos, atque suspendit super quinque stipites: fueruntque suspensi vsque ad vespertum. * Cumque occumberet sol, præcepit socijs ut deponerent eos de pæribus. Qui depositos proiecerunt in speluncam, in

† Ezech. 46.
 a. 9.
 1. 21.
 f. 22.

† Deut. 32.
 d. 21.

* in qua latuerant, & posuerunt super os eius saxa ingentia, quæ permanent vsque in præsens. * Eodem quoque die Macedam cepit Iosue, & percussit eam in ore gladij, regemque illius interfecit, & omnes habitatores eius non dimisit in ea saltem paruas reliquias. Fecitque regi Maceda, sicut fecerat regi Iericho. * Transiuit autem cum omni Israel de Maceda in Lebna, & pugnabat contra eam: * quam tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel: percusseruntque urbem in ore gladij, & omnes habitatores eius non dimiserunt in ea villas reliquias. Feceruntque regi Lebna, † sicut fecerat regi Iericho. * De Lebna transiuit in Lachis cum omni Israel: & exercitui per gyrum disposito oppugnabat eam. * Tradiditque Dominus Lachis in manus Israel, & cepit eam die altero, atque percussit in ore gladij, omnemque animam, quæ fuerat in ea, sicut fecerat Lebna. * Eo tempore ascendit Horam rex Gazer, ut auxiliaretur Lachis: quem percussit Iosue cum omni populo eius vsque ad internecionem. * Transiuitque de Lachis in Eglon, & circumdedit, * atque expugnaui eadem die: percussitque in ore gladij omnes animas quæ erant in ea, iuxta omnia quæ fecerat Lachis. * Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, & pugnaui contra eam: * cepit eam, & percussit in ore gladij, regem quoque eius, & omnia oppida regionis illius, vniuersasque animas quæ in ea fuerant commorata: non reliquit in ea villas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & Hebron, cuncta quæ in ea reperit consumens gladio. * Inde reuersus in Dabir, * cepit eam atque vastauit: regem quoque eius atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladij: non dimisit in ea villas reliquias: sicut fecerat Hebron & Lebna & regibus earum, sic fecit Dabir & regi illius. * Percussit itaque Iosue omnem Terram montanam & meridianam atque campestrem, & Asedoth, cum regibus suis: non dimisit in ea villas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei Dominus Deus Israel, * à Cadesbarne vsque Gazam. Omnem Terram Gosen vsque Gabaon, * vniuersosque reges, & regiones eorum, vno impetu cepit atque vastauit: Dominus enim Deus Israel pugnaui pro eo * reuersusque est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala.

CAPVT XI.

Expugnat Iosue Iabin cum alijs pluribus regibus ac populis, omnia seruans quæ Dominus Moyse præceperat.

Quæ cùm audisset Iabin rex Asor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem A Scmeron, atque ad regem Achsaph: * ad reges quoque Aquilonis, qui habitabant in montanis & in planicie contra meridiem Centroch, in campestribus quoque & in

regionibus Dor iuxta mare: * Chananeum quoque ab Oriente & Occidente, & Anor-rhæum atque Hebraum ac Pherezeum & Iebusæum in montanis: Heuzum quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha. * Egressique sunt omnes cum iumentis suis, populos multos nimis sicut arena quæ est in litore maris, equi quoque & currus immensæ multitudinis. * conueneruntque omnes reges isti in vnum ad Aquas Merom, ut pugnarent contra Israel. * Dixitque Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel equos eorum subneruabis, & currus igne combures. * Venique Iosue, & omnis exercitus cum eo, aduersus illos ad Aquas Merom subit, & irruerunt super eos, * tradiditque illos Dominus in manus Israel. Qui percusserunt eos, & persecuti sunt vsque ad Sidonem magnam, & Aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad Orientalem illius partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimitteret ex eis reliquias: * fecitque sicut præceperat ei Dominus, equos eorum subneruauit, currusque combussit igni. * Reuersusque statim cepit Asor, & regem eius percussit gladio. Asor enim antiquius inter omnia regna hæc principatum tenebat. * Percussitque omnes animas, quæ ibidem morabantur: non dimisit in ea villas reliquias, sed vsque ad internecionem vniuersa vastauit, ipsamque urbem peremit incendio. * Et omnes per circuitum ciuitates, regeſque earum cepit, percussit atque deleuit, † sicut præceperat ei Moyses famulus Domini. * Absque vrbibus, quæ erant in collibus & in tumulis sitæ, ceteras succendit Israel: vnam tantum Asor munitionem flammæ consumpsit. * Omnemque prædam istarum vrbium ac iumenta diuiserunt sibi filij Israel, cunctis hominibus interfecit. * † Sicut præceperat Dominus Moyse seruo suo, ita præcepit Moyses Iosue, & ille vniuersa compleuit: non præterijt de vniuersis mandatis, nec vnumquidem verbum quod iusserat Dominus Moysi. * Cepit itaque Iosue omnem Terram montanam, & meridianam, terramque Gosen, & planitiem, & Occidentalem plagam, montemque Israel, & campeſtria eius: * & partem montis quæ ascendit Seir vsque Baalgad, per planitiem Libani subter montem D Hermon: omnes reges eorum cepit, percussit, & occidit. * Multo tempore pugnaui Iosue contra reges istos. * Non fuit ciuitas quæ se traderet filijs Israel, præter Heuzum, qui habitabat in Gabaon: omnes enim bel-lando cepit. * Domini enim sententia fuerat, ut induraretur corda eorum, & pugnarent contra Israel & caderent, & non mererentur vllam clementiam, ac perirent, sicut præceperat Dominus Moysi. * in illo tempore venit Iosue, & interfecit Enacim

† Deut. 7.
n. 1.

† Exod. 17.
n. 11.
Deut. 7.
n. 1.

de

de montanis, Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda & Israel, vrbesque eorum deleuit. * Non reliquit vllum de stirpe Enacim, in Terra filiorum Israel: absque ciuitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus solis relicti sunt. * Cepit ergo Iosue omnem Terram, sicut locutus est Dominus ad Moysen, & tradidit eam in possessionem filiis Israel, secundum partes & tribus suas, quicunque Terra à praelijs.

CAPVT XII.

Numerantur reges 31. citra & ultra Iordanem, quas perculserant Moyses & Iosue.

HI sunt reges, quos perculserunt filij Israel, & possederunt Terram eorum trans Iordanem ad solis ortum, à torrente Arnon vsque ad montem Hermò, & omnem Orientalem plagam quæ respicit solitudinem. * Schon rex Amorrhæorum, qui habitauit in Helebon, dominatus est ab Aroër, quæ sita est super ripam torrentis Arnon, & mediæ partis in valle, dimidiæque Galaad, vsque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Ammon. * & à solitudine vsque ad mare Ceneroth contra Orientem, & vsque ad Mare deserti, quod est mare salissimum, ad Orientalem plagam per viam quæ ducit Bethsimoth: & ab australi parte, quæ subiacet Aseodoch, Phasga. * Terminus Og regis Basan, de reliquijs Raphaim, qui habitauit in Astaroth, & in Edrai, & dominatus est in monte Hermon, & in Salecha, atque in vniuersa Basan, vsque ad terminos. * Gessuri, & Machai, & dimidiæ partis Galaad: terminos Schon regis Helebon. * Moyses famulus Domini, & filij Israel perculserunt eos, tradiditque Terram eorum Moyses in possessionem Rubenitis, & Gaditis, & dimidiæ tribui manasse. * Hi sunt reges Terræ quos perculsit Iosue, & filij Israel, trans Iordanem ad Occidentalem plagam, à Baalgad in campo Libani, vsque ad montem cuius pars ascendit in Seir: tradiditque eam Iosue in possessionem tribubus Israel, singulis partes suas, tam in montanis quam in planis atque campestribus. In Aseodoch, & in solitudine, ac in meridie Hechæus fuit & Amorrhæus, Chananeus & Pherezeus, Hechæus & Iebuseus. * Rex Iericho vnus: rex Hai, quæ est ex latere Bethel, vnus: * rex Ierusalem vnus, rex Hebron vnus: * rex Ierimoth vnus, rex Lachis vnus, * rex Eglon vnus, rex Gazer vnus, * rex Dabir vnus, rex Gader vnus, * rex Herma vnus, rex Hered vnus, * rex Lebna vnus, rex Odullam vnus, * rex Maceda vnus, rex Bethel vnus, * rex Taphua vnus, rex Opher vnus, * rex Aphec vnus, rex Saron vnus, * rex Madon vnus, rex Afor vnus, * rex Semerom vnus, rex Achsaph vnus, * rex Thénac vnus, rex Magdod vnus, * rex Cades vnus, rex Iachanan Carmeli vnus, * rex Dor, & prouincie

24 Dor vnus, rex Gentium Galgal vnus, * rex Therfa vnus: omnes reges triginta vnus.

CAPVT XIII.

Iubet Dominus Iosue ut terram diuidat, assignatis partibus Ruben Gad & dimidiæ tribui Manasse trans Iordanem

Iosue senex, prouectæque ætatis erat & dixit Dominus ad eum: Senulisti, & longæuus es, terraque laxissima derelicta est, quæ necdum forte diuisa est: * omnis videlicet Galilæa, Philisthiim, & vniuersa Gethuri. * A fluuio turbido, qui irrigat Ægyptum, vsque ad terminos Accaron contra Aquilonem: Terra Chanaan, quæ in quinque regulos Philisthiim diuiditur, Gazæos, & Azotios, Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas. * Ad meridiem verò sunt Heuæi, omnis Terra Chanaan, & Maara Sidoniorum: vsque Apheca & terminos Amorrhæi, * eiusque confinia Libani quoque regio contra Orientem, à Baalgad sub monte Hermon, donec ingrediariis Emath. * Omnium qui habitant in monte, à Libano vsque ad Aquas Mase-rephoth, vniuersique Sidonij. Ego sum qui delebo eos à facie filiorum Israel. Veniat ergo in partem hereditatis Israel, sicut præcepi tibi. * Et nunc diuide terram in possessionem nouem tribubus, & dimidiæ tribui Manasse, * cum qua Ruben & Gad possederunt terram, quæ tradidit eis Moyses famulus Domini, iuxta fluentem Iordanis ad Orientalem plagam. * Ab Aroër, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in vallis medio, vniuersaque campestria Medaba, vsque Dibon, * & cunctas ciuitates Schon, regis Amorrhæi, qui regnauit in Helebon, vsque ad terminos filiorum Ammon, * & Galaad, ac terminum Gessuri & Machai, & omnem montem Hermon, & vniuersam Basan, vsque ad Salecha, * omne regnum Og in Basan, qui regnauit in Astaroth & Edrai, ipse fuit de reliquijs Raphaim: perculsitque eos Moyses, atque deleuit. * Nolueruntque disperdere filij Israel Gessuri & Machati: & habitauerunt in medio Israel vsque in presentem diem. * Tribui autem Levi non dedit possessionem: sed sacrificia & victimæ Domini Dei Israel, ipsa est eius hereditas, sicut locutus est illi. * Dedit ergo Moyses possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas. * Fuitque terminus eorum ab Aroër, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in valle eiusdem torrentis mediâ: vniuersam planiciem, quæ ducit Medaba, * & Helebon, cunctosque viculos earum, qui sunt in campestribus: Dibon quoque, & Bamothbaal, & oppidum Baal-maon, * & Iassa, & Cedimoth, & Me-phaaith, * & Cariathaim, & Sabarna, & Sarathafar in monte conuallis. * Bethphogor & Aseodoch, Phasga & Bethesimoth, * & omnes vrbes campestris, vniuersaque regna Schon regis Amorrhæi, qui regnauit in Helebon,

^{† Num. 31. 11.}

^{† Num. 13. 20.}

† Num. 31
d. 12.

Hesebon,† quem percussit Moyses cum principibus Madian: Heurum, & Reem, & Sur, & Hur, & Rebe duces Schon habitatores Terræ. * Et Balam filium Beor ariolum occiderunt filij Israel gladio cum ceteris interfecisset. * Factumque est terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius. Hæc est possessio Rubenitarum per cognationes suas urbium & viculorum. * Deditque Moyses tribui Gad & filiis eius per cognationes suas possessionem, cuius hæc divisio est. * Terminus later, & omnes ciuitates Galaad, & dimidiam partem terræ filiorum Ammon, vsque ad Aroër, quæ est contra Rabba. * & ab Hesebon vsque Ramoth, Masphe & Betonim: & à Manaim vsque ad terminos Dabir. * in valle quoque Betharan, & Bethnemra, & Socoth, & Saphon reliquam partem regni Schon regis Hesebon: huius quoque finis Iordanis est, vsque ad extremam partem maris Cenereth trans Iordanem ad orientalem plagam. * hæc est possessio filiorum Gad per familias suas, ciuitates & villæ earum. * Dedit & dimidiam tribui Manasse, filijsque eius iuxta cognationes suas possessionem, * cuius hoc principium est: à Manaim vniuersam Basan, & cuncta regna Og regis Basan, omneque vicos Iair, qui sunt in Basan, sexaginta oppida. * & dimidiam partem Galaad, & Astaroth, & Edrai, vrbes regni Og in Basan: filijs Machir, filij Manasse, dimidixit parti filiorum Machir iuxta cognationes suas. * Hanc possessionem diuisit Moyses in campistris Moab trans Iordanem contra Iericho ad Orientalem plagam. * † Tribui autem Levi non dedit possessionem: quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio eius, vt locutus est illi.

† Num. 11.
d. 30.

CAPVT XIV.

Caleb accipit Hebron in hereditatem sibi promissam, eò quod alijs exploratoribus detrabentibus Terram promissa, ipse secutus sit Dominum.

Hoc est quod possederunt filij Israel in Terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos & Iosue filius Nun, & principes familiarum per tribus Israel: * forte omnia diuidentes, † sicut præceperat Dominus in manu Moyfi, nouem tribubus, & dimidixit tribui. * Duabus enim tribubus, & dimidixit dederat Moyses trans Iordanem possessionem: absque Leuitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos: * sed in eorum successerunt locum filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse & Ephraim: nec acceperunt Leuitæ aliam in Terra partem, nisi vrbes ad habitandum, & suburbana earum ad alenda iumenta & pecora sua. * Sicut præceperat Dominus Moyfi, ita fecerunt filij Israel, & diuiserunt Terram. * Accesserunt itaque filij Iuda ad Iosue in Gulgala, locumque est ad eum Caleb filius Iephone Cenezæ: † Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysem

† Num. 34.
d. 13.

† Num. 34.
d. 24.

hominem Dei de me & te in Cadesbarne. * Quadraginta annorum eram quando misit me Moyses famulus Domini de Cadesbarne, vt considerarem Terram, nuntiavi quæ ei quod mihi verum videbatur. * Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissoluerunt cor populi: & nihilominus ego secutus sum Dominum Deum, * Iurauitque Moyses in illo, dicens: Terra, quam calcas pes tuus, erit possessio tua, & filiorum tuorum in æternum: quia secutus es Dominum Deum meum. * Concessit ergo Dominus vitam mihi, sicut pollicitus est vsque in præsentem diem Quadraginta & quinque anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Moysem, quando ambulabat Israel per solitudinem: hodie octoginta quinque annorum sum, * sic valens, vt eo valebam tempore quando ad explorandum misisti me: illius † in me temporis fortitudo vsque hodie perseverat, tam ad bellandum quam ad gradiendum. * Da ergo mihi montem istum, quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim sunt & vrbes magnæ atque munitæ: si forte sit Dominus mecum, & ponero delere eos, sicut promisi mihi. * Benedixitque ei Iosue: & tradidit ei Hebron in possessionem. * atque ex eo fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenezæ vsque in præsentem diem: quia secutus est Dominum Deum Israel. * Nomen Hebron antè vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim filius est: & Terra cessauit prælijs

† Jerl. 44.
d. 11.

CAPVT XV.

Sors tribus Iuda, ciuitates & villa earum: Othniel accepit Azam filiam Caleb, eò quod obtinueris Cariath Sepher, additurque ei terra irrigua.

Igitur for filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit, † A termino Edom desertum Sin contra Meridiem, & vsque ad extremam partem australis plagæ. * initium eius à summitate maris salustissimi, & à lingua eius, quæ respicit Meridiem. * Egredditurque contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sina: ascenditque in Cadesbarne, & peruenit in Efron, ascendens ad Adlar, & circuiens Carcaa, * atque inde pertransiens in Asemona, & perueniens ad Torrentem Ægypti: eruntque termini eius mare magnum. hic erit finis meridiane plagæ. * Ab Oriente verò erit initium, mare salustissimum vsque ad extrema Iordanis: & ea quæ respiciunt ad Aquilonem, à lingua maris vsque ad eundem Iordanis fluiuium. * ascenditque terminus in Beth Hagla, & transiit ab Aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boën filij Ruben. * & tendens vsque ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Gulgala, quæ est ex aduerso Ascensionis Adomim, ab australi parte torrentis transiitque

† Num. 34.
d. 21.

transierat aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontem Rogel. * ascen- 8
derunt per conuallem filij Ennom ex latere Iebuzi ad Meridem, hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate vallis Raphaim contra Aquilonem. * per- 9
transierat à vertice montis vsque ad fontem aque Nephioa, & peruenit vsque ad vicos montis Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, vrbs siluarum. * & circue de Baala contra Occidentem, vsque ad montem Seir: transierat iuxta latus montis Iarim ad Aquilonem in Cheslon: & descendit in Bethiames, transierat in Tanna. * & peruenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturque Sechirona, & transit montem Baala: peruenitque in Iebneel, & magni maris contra Occidentem sine concluditur. * hi sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis. * Caleb verò filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda, sicut præceperat ei Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa dicitur Hebron, * & Deleuitque ex ea Caleb tres filios Enac, Sefai & Ahimam & Tholmai de stirpe Enac. * Atque inde descendens venit ad habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Dixitque Caleb: Qui percussit Cariath Sepher, & cepit eam, dabo ei Axam filiam meam vxorem. * Cepitque eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: deditque ei Axam filiam suam vxorem. * Quæ cum pergerent simul, suasa est à viro suo ut peteret à patre suo agrum, suspirauitque ut sedebat in asino. Cui Caleb: Quid habes, inquit? At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terram australem & arenem dedisti mihi, iunge & irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguam superius & inferius. * Hæc est possessio tribus filiorum Iuda per cognationes suas. * Erantque ciuitates ab extremis paribus filiorum Iuda iuxta terminos Edom à Meridie: Cabseel & Eder & Iagur, E * & Cina & Dimona & Adada, * & Cades & Asor & Iethnam, * Ziph & Telem & Baioth, * Asor noua & Cariath, Hefron, hæc est Asor. * Amam, Sama, & Molada, * & Afergadda & Haisemon & Bethphelet, * & Haferual & Bersabee & Baziochia, * & Baala & Iim & Esem, * & Elcholad & Cefil & Harna, * & Siceleg & Medemena & Senfenna, * Lebaath & Selim & Aën & Rémon. omnes ciuitates viginti nouem, & villæ earum. * In campestribus verò: Esthal & Sarea & Asena, * & Zanoë & Aengannim & Taphua & Enaim, * & Ierimoth & Adullam, Socho & Azeca, * & Saraim & Adithaim & Gederah & Gederothaim: vrbes quatuordecim, & villæ earum. * Sanan & Hadassa & Magdalgad, * Delean & Mafepha & Iethel, * Lachis & Bascath & Eglon, * Chebbon &

39 Leheman & Cethlis * & Gideroth & Berhagon & Naama & Maceda: ciuitates fedecian, & villæ earum. * Labana & Ether & Asan, * Iephtha & Esna & Nesib, * & Ceila & Achabib & Marafa: ciuitates nouem, & villæ earum. * Accaron cum vicis & villulis suis. * Ab Accaron vsque ad mare: omnia quæ vergunt ad Azorum & viculos eius. * Azorus cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis & villulis suis, vsque ad torrentem Aegypti, & mare magnum terminus eius. * Et in montes Samir & Iether & Socoth * & Danna & Cariathsenna, hæc est Dabir; * Anab & Iste-mo, & Anim, * Gosen & Olon & Gilo: ciuitates vndecim & villæ earum. * Arab & Ru-ma & Esan, * & Ianum & Beththaphua & Apheca, * Athmarha & Cariatharba, hæc est Hebron, & Sior: ciuitates nouem, & villæ earum. * Maon & Carmel & Ziph & Iota, * Iezrael & Iucadan & Zanoë, * Accain, Gabaa, & Thamna: ciuitates decem, & villæ earum. * Halhul, & Bessur, & Gedor, * Mareth, & Bethanoch, & Eletron: ciuitates sex & villæ earum. * Cariathbaal, hæc est Cariathiarim vrbs siluarum, & Arebba: ciuitates duæ & villæ earum. * In deserto Betharaba, Meddin, & Sachacha * & Nebfan, & ciuitas falsis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ earum, * Iebuseum autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filij Iuda delere: habitauitque Iebuseus cum filiis Iuda in Ierusalem vsque in presentem diem.

CAPVT XVI

Sors Ephraim, vrbes & viculi earum; manifestæ inter hos Chananæi tributarii.

1 **E**cidit quoque sors filiorum Ioseph ab A Iordane contra Iericho & aquas eius ab Oriente: solitudo quæ ascendit de Iericho ad montem Bethel: * & egreditur de Bethel Luza: transierat terminum Archi, Atharoth. * & descendit ad Occidentem iuxta terminum Iephleti, vsque ad terminos Beth horon inferioris, & Gazer: finiumque regiones eius mari magno: * possederuntque filij Ioseph Manasses & Ephraim. * Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas: & possessio eorum contra Orientem Atharoth Addar vsque Beth horon superiorem. * Egrediunturque confinia in mare Machmethaiah verò Aquilonem respicit, & circuit terminos contra Orientem in Thanathelo: & pertransit ab Oriente Ianoë. * descenditque de Ianoë in Aiharoth & Naaratha: & peruenit in Iericho, egrediturque ad Iordanem. De * Taphua pertransit contra mare in Vallem arundineti, fontemque egressus eius in mare salissimum. hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas. * Vrbesque separatz sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse, & villæ earum. * Et non interfecerunt filij Ephraim Chananæum, qui habitabat in

Gazer : habitauitque Chananeus in medio Ephraim vsque in diem hanc tributarius.

CAPVT XVII.

Media tribui Manasse & filiabus Salphaad sortes assignantur, & augetur fors filiorum Ioseph.

Cecidit autem fors tribui Manasse : (ipse enim est primogenitus Ioseph) Machir primogenio Manasse patri Galaad, qui fuit vir pugnator , habuitque possessionem Galaad & Basan : * † & reliquis filiorum Manasse iuxta familias suas, filiis Abiezer, & filiis Helec, & filiis Esriel, & filiis Sechem, & filiis Hopher, & filiis Semida. isti sunt filij Manasse filij Ioseph, mares, per cognationes suas. * † Salphaad verò filio Hopher filij Galaad filij Machir filij Manasse, non erant filij, sed solum filie : quarum ista sunt nomina, Maala & Noa & Hegla & Melcha & Thersa. * Veneruntque in conspectu Eleazari sacerdotis, & Iosue filij Nun, & principum, dicentes : Dominus praecepit per manum Moysi, ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Dedicque eis iuxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum. * Et ceciderunt funiculi Manasse, decem, & absque Terra Galaad & Basan trans Iordanem. * Filiae enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius. Terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant. * Fuitque terminus Manasse ab Aser, Machmethach quae respicit Sichem : & egrediuntur ad dexteram iuxta habitatores Fontis Taphuz. * Ecce enim in sorte Manasse ceciderat Terra Taphuz, quae est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim. * Descenditque terminus Vallis arundineti in meridiem torrentis ciuitatum Ephraim, quae in medio sunt urbium Manasse : terminus Manasse ab Aquilone torrentis, & exitus eius pergit ad mare : * ita ut possessio Ephraim sit ab Austro, & ab Aquilone Manasse, & vtramque claudat mare, & coniungantur sibi in tribu Aser ab Aquilone, & in tribu Issachar ab Oriente. * Fuitque hereditas Manasse in Issachar & in Aser Bethsan & viculi eius, & Ieblaam cum viculis suis, & habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Endor cum viculis suis : similiterque habitatores Thenac cum viculis suis, & habitatores Mageddo cum viculis suis, & tertia pars vrbis Nophech. * Nec potuerunt filij Manasse has ciuitates subuincere, sed coepit Chananeus habitare in terra sua. * Postquam autem conualuerunt filij Israel, subiecerunt Chananeos : & fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos. * Locutique sunt filij Ioseph ad Iosue, & dixerunt : Quare dedisti mihi possessionem sortis & funiculi vnius, cum sim tantae multitudinis, & benedixeris mihi Dominus? * Ad quos Iosue ait : Si populus multus es, ascende in siluam, & succide tibi spatia in Terra Pherezzei &

Raphaim : quia angusta est tibi possessio montis Ephraim. * Cui responderunt filij Ioseph : Non poterimus ad montana conscendere, cum ferreis curribus veniant Chananezi, qui habitant in terra campestris, in qua sita sunt Bethsan cum viculis suis, & Iezrael mediant possidens vallem. * Dixitque Iosue ad domum Ioseph, Ephraim & Manasse : Populus multus es, & magnae fortitudinis, non habebis sortem vnam : * sed transibis ad montem, & succides tibi, atque purgabis ad habitandum spatia : & poteris vltra procedere cum subuerteris Chananeum, quoniam dicis ferreos habere currus, & esse fortissimum.

CAPVT XVIII.

Mittuntur qui describant Terram, reliquarum septem tribuum, & assignantur fors Benjamin.

Congregatique sunt omnes filij Israel in Silo, ibique fixerunt tabernaculum tentationis, & fuit eis Terra subiecta. * Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quae necdum acceperant possessiones suas. * Ad quos Iosue ait : Vsquequo marceis ignauia, & non intratis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis? * Eligite de singulis tribubus certos viros, ut mittam eos, & pergant atque circumueant Terram, & describant eam iuxta numerum vniuscuiusque multitudinis : referantque ad me quod descriperint. * Diuidite vobis Terram in septem partes : Iudas sit in terminis suis ab australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilone. * medium inter hos Terram in septem partes describite : & huc venietis ad me, ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hanc sortem : * quia non est inter vos pars Leuitarum, sed sacerdotium Domini est eorum hereditas. Gad autem & Ruben, & dimidia tribus Manasse, iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad Orientalem plagam : quas dedit eis Moyses famulus Domini. * Cumque surrexissent viri, ut pergerent ad describendam Terram, praecepit eis Iosue, dicens : Circuite Terram, & describite eam, ac reuertimini ad me : ut hinc coram Domino, in Silo, mittam vobis sortem. * Itaque perrexerunt : & frustrantes eam, in septem partes diuiserunt, scribentes in volumine. Reuersique sunt ad Iosue in castra Silo. * Qui misit sortes coram Domino in Silo, diuisitque Terram filiis Israel in septem partes. * Et ascendit fors prima filiorum Benjamin per familias suas, ut possiderent Terram inter filios Iuda & filios Ioseph. * Fuitque terminus eorum contra Aquilonem a Iordane : pergens iuxta latus Iericho septentrionalis plagae, & inde contra Occidentem ad montana conscendens, & perueniens ad solitudinem Bethauen, atque pertransiens iuxta Luzan ad Meridiem, ipsa est Bethel : descenditque in Astaroth addar, in montem qui est ad Meridiem Beth horon inferioris : * Et

† Num. 16.
d. 32.

† Num. 17.
a. 1. 16.
d. 11.

† Genes.
d. 19.

* Et inclinatur circueiens contra mare ad Meridiem montis qui respicit Beth horon contra Africum: funtque exitus eius in Cariath baal, que vocatur & Cariathiarim, urbem filiorum Iuda. hæc est plaga contra mare, ad Occidentem. * A Meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare, & peruenit vsque ad fontem aquarum Nephtoa. * Descenditque in partem montis qui respicit Vallem filiorum Ennom: & est contra septentrionalem plagam in extrema parte Vallis Raphaim. Descenditque in Geennom (id est, Vallem Ennom) iuxta latus Iebusæi ad Austrum: & peruenit ad Fontem Rogel. * transiens ad Aquilonem, & egrediens ad Enfemes, id est, fontem solis: * & pertransit vsque ad tumulos, qui sunt in regione Ascensus Adommin: descenditque ad Abenboën id est, lapidem Boën filij Ruben & pertransit ex latere Aquilonis ad campestria descenditque in planitiem, * & prætergreditur contra Aquilonem Beth hagla: funtque exitus eius contra linguam maris falsissimi ab Aquilone in fine Iordanis ad australem plagam: * qui est terminus illius ab Oriente. hæc est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuiu, & familias suas. * Fueruntque ciuitates eius, Iericho & Beth hagla & Vallis Casis, * Beth Araba & Samaraim & Bethel * & Auim & Aphara & Ophera, * Villa Emona & Ophni & Gabee: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Gabaon & Rama & Beroth, * & Mesphe & Caphara, & Amofa * & Recem, Iarephel & Tharela, * & Sela, Eleph, & Iebus que est Ierusalem, Gabaath & Cariath: ciuitates quatuordecim, & villæ earum. Hæc est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas.

CAPVT XIX.

Assignantur sortes sex tribubus Simeon, Zabulon, Issachar, Aser, Nephtholim, Dan & Iosue.

ET egressa est fors secunda filiorum Simeon per cognationes suas: fuitque hereditas * eorum in medio possessionis filiorum Iuda: Bersabee & Sabee & Molada * & Harsual, Bala & Afem * & Eleholad, Bethul & Harna * & Siceleg & Bethmarchaboth & Hafterusa * & Bethlebaoth & Sarohem: ciuitates tredecim, & villæ earum. * Ain & Remmon & Athar & Afan: ciuitates quatuor, & villæ earum: * omnes viculi per circuitum urbium istarum vsque ad Baalah Beer Ramath contra australem plagam. Hæc est hereditas filiorum Simeon iuxta cognationes suas, * in possessione & funiculo filiorum Iuda: quia maior erat. & idcirco filij Simeon possederunt in medio hereditatis eorum. * Ceciditque fors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas: & factus est terminus possessionis eorum vsque Sarid. * Ascenditque de Mari & Merala, & peruenit in Debbaseth, vsque ad torrentem qui est contra Ieconam. * Et reuertitur de Sared

contra Orientem in fines Ceseleththabor, & egreditur ad Dabereh, ascenditque contra Iaphia. * Et inde pertransit vsque ad orientalem plagam Gethhepher & Thacafini: & egreditur in Remmon, Amthar & Noa. * Et circuit B ad Aquilonem Hanathon: funtque egressus eius Vallis Iephthahel, * & Careth & Naalol & Semeron & Iedala & Bethlehem: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Hæc est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas, urbes & viculi earum. * Issachar egressa est fors quarta per cognationes suas. * fuitque eius hereditas, Iezraël & Cafath & Sunem * & Hapharaim & Seon, & Anaharath * & Rabboth & Cesion, Abes, * & Rameth, & Engannim, & Enhadda, & Bethshefes. * Et peruenit terminus eius vsque Thabor & Sehesima & Bersanies: eruntque exitus eius Iordanis: ciuitates sedecim, & villæ earum. * Hæc est possessio filiorum Issachar per cognationes suas, urbes & viculi earum. * Ceciditque fors quinta tribui filiorum Aser per cognationes suas: * fuitque terminus eorum Halcach & Chali & Betem & Axaph * & Elmelech & Amaad & Mellal: & peruenit vsque ad Carmelum maris & Sihor & Labanath. * Ac reuertitur contra Orientem Bethdagon: & pertransit vsque Zabulon & Vallem Iephthahel contra Aquilonem in Bethemec & Nehiel. Egrediturque ad Iezum Cabul, * & Abcan & Rohob & Hamon & Cana, vsque ad Sidonem magnam. * reuertiturque in Homma vsque ad ciuitatem munitissimam Tyrum & vsque Hofa: eruntque exitus eius in mare de funiculo Achziba: * & Amma & Aphec & Rohob: ciuitates viginti duæ, & villæ earum. * Hæc est possessio filiorum Aser per cognationes suas, urbesque & viculi earum. * Filiorum Nephthali sexta fors cecidit per familias suas: * & cepit terminus de Heleph & Elon in Saananim, & Adami, que est Neceb, & Iebnael vsque Lecum: & egressus eorum vsque ad Iordanem: * reuertiturque terminus contra Occidentem in Azanoethabor, atque inde egreditur in Hucua, & pertransit in Zabulon contra Meridiem, & in Aser contra Occidentem, & in Iuda ad Iordanem contra ortum solis. * ciuitates munitissime, Afedim, Ser, & Emath, & Recacah & Cenereh, * & Edema & Arama, Afor, * & Cedec & Edrai, Enhafor * & Ieron & Magdalel Horem & Bethanath & Bersanies: ciuitates decem & nouem, & villæ earum. * Hæc est possessio tribus filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes & viculi earum. * Tribui filiorum Dan per familias suas egressa est fors septima: * & fuit terminus possessionis eius Sarza & Esthaol, & Hirfemes, id est, ciuitas solis. * Selebin & Aialon & Iethela, * & Elon & Themna & Acron, * Elthece, Gebberhon & Balazath, * & Iud & Banc & Barach & Gethremmon: * & Meiarcon & Arecon, cum terminis qui respicit Ioppen, * &

ipſo fine concluditur. Aſcenderuntque filij Dan, & pugnaverunt contra Leſem, ceperuntque eam: & percuſerunt eam in ore gladij, & poſſederunt, & habitauerunt in ea, vocantes nomen eius Leſem Dan, ex nomine Dan patris ſui. * Hæc eſt poſſeſſio tribus filiorum Dan, per cognationes ſuas, vrbes & viciuli earum. * Cumque compleſſet ſorte diuidere Terram ſingulis per tribus ſuas, dederunt filij Iſraël poſſeſſionem Ioſue filio Nun in medio ſui, * iuxta præceptum Domini, urbem quam poſtulat, Thamnath Sara in monte Ephraim: & ædificauit ciuitatem, habitauitque in ea. * Hæc ſunt poſſeſſiones, quas ſorte diuiſerunt Eleazar ſacerdos & Ioſue filius Nun, & principes familiarum, ac tribuum filiorum Iſraël, in Silo, coram Domino ad oſtium tabernaculi teſtimonij, partitque ſunt Terram.

CAPVT XX.

Sex reſugij ciuitates, & qui ad eas poſſint confugere: & quamdiu ibi remanere debeant.

ET locutus eſt Dominus ad Ioſue, dicens: Loquere filiis Iſraël, & dic eis: A * Separate vrbes fugitiuorum, † de quibus locutus ſum ad vos per manum Moysi: * vt conſugiat ad eas quicumque animam percuſerit neſcius: & poſſit euadere iram proximi, qui vltor eſt ſanguinis: * cum ad vnam haurum conſugerit ciuitatem, ſtabit ante portam ciuitatis, & loquetur ſenioribus urbis illius, ea que ſe comprobent innocentem: ſicque ſuſcipient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. * Cumque vltor ſanguinis cum fuerit perſecutus, non tradent in manus eius: quia ignorans percuſſit proximum eius, nec ante biduum, triduumve, eius probatur inimicus. * Et habitabit in ciuitate illa, donec ſtet ante iudicium cauſam reddens facti ſui, & moriatur ſacerdos magnus, qui fuerit illo tempore: tunc reuertetur homicida, & ingreditur ciuitatem & domum ſuam de qua fugerat. * Deceueruntque Cedem in Galilea montis Nephtali, & Sichem in monte Ephraim, & Cariatharbe, ipſa eſt Hebron in monte Iuda. * Et trans Iordanem contra

Orientalem plagam Iericho, † ſtauerunt Boſor, que ſita eſt in campeſtri ſolitudine, de tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tribu Gad, & Gaulon in Baſan de tribu Manaſſe. * Hæc ciuitates conſtitue ſunt cunctis filiis Iſraël, & aduenis qui habitabant inter eos: vt fugeret ad eas qui animam neſcius percuſiſſet, & non moreretur in manu proximi, eſuſum ſanguinem vindicare cupiens, donec ſtaret ante populum expoſitus cauſam ſuam.

CAPVT XXI.

Leuitis aſſignantur ciuitates quadraginta octo cum ſuburbanis: & completa Dei promiſſione, pax & requies datur filiis Iſraël.

ACCeſſeruntque principes familiarum I Leui ad Eleazarum ſacerdotem, & Io-

A ſue filium Nun, & ad duces cognationum per ſingulas tribus filiorum Iſraël: * locutique ſunt ad eos in Silo Tertæ Chanaan, atque dixerunt: † Dominus præcepit per manum Moysi, vt darentur nobis vrbes ad habitandum, & ſuburbana earum ad alenda iumenta. * Dederuntque filij Iſraël de poſſeſſionibus ſuis iuxta imperium Domini, ciuitates & ſuburbana earum. * Egreſſaque eſt ſors in familiam Caath filiorum Aaron ſacerdotis, de tribubus Iuda, & Simeon, & Benjamin, ciuitates tredecim: * Et reliquis filiorum Caath, id eſt Leuitis qui ſuperfuerant de tribubus Ephraim, & Dan, & dimidia tribu Manaſſe, ciuitates decem. * Porro filiis Gerſon egreſſa eſt ſors, vt acciperent de tribubus Iſſachar & Aſer & Nephtali, dimidiaque tribu Manaſſe in Baſan, ciuitates numero tredecim. * Et filiis Merari per cognationes ſuas de tribubus Ruben & Gad & Zabulon, vrbes duodecim. * Dederuntque filij Iſraël Leuitis ciuitates & ſuburbana earum, ſicut præcepit Dominus per manum Moysi, ſingulis ſorte tribuantes. * De tribubus filiorum Iuda & Simeon dedit Ioſue ciuitates: † quatuor iſta ſunt nomina, * filiis Aaron per familias Caath Leuitici generis (prima enim ſors illis egreſſa eſt) * Cariatharbe patris Enac, que vocatur Hebron, in monte Iuda, & ſuburbana eius per circuitum. * Agros verò & villas eius, dederat Caleb filio Iephone ad poſſidendum. * Dedit ergo filiis Aaron ſacerdotis Hebron conſugij ciuitatem, ac ſuburbana eius: & Lobnam cum ſuburbanis ſuis: * & Iether, & Eſtemo, * & Holon, & Dabir, * & Ain, & Ieta, & Bethſames, cum ſuburbanis ſuis: ciuitates nouem, de tribubus, vt dictum eſt, duabus. * De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaon, & Gabaë, * & Anathoth, & Almon cum ſuburbanis ſuis: ciuitates quatuor. * Omnes ſimul ciuitates filiorum Aaron ſacerdotis, tredecim, cum ſuburbanis ſuis. * Reliqui verò per familias filiorum Caath Leuitici generis, hæc eſt data poſſeſſio. * De tribu Ephraim vrbes conſugij, Sichem cum ſuburbanis ſuis in monte Ephraim, & Gazer * & Cibiſaim & Bethoron, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. * De tribu quoque Dan, Elthecco & Gabathon, * & Aialon & Gethremmon, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates quatuor. * Porro de dimidia tribu Manaſſe, Thanaach & Gethremmon, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates duæ. * Omnes ciuitates decem, & ſuburbana earum, datæ ſunt filiis Caath inferioris gradus. * Filiis quoque Gerſon Leuitici generis dedit de dimidia tribu Manaſſe conſugij ciuitates, Gaulon in Baſan, & Boſram, cum ſuburbanis ſuis, ciuitates duas. * Porro de tribu Iſſachar, Ceſon, & Daberech, * & Iaramoth, & Engannim,

cum

† Num. 33.
6. 10.
Deut. 34.
6. 1.

† Deut. 4.
6. 13.

† 1. Par. 6.
6. 33.

† Sup. 14.
6. 14.

cum suburbanis suis, ciuitates quatuor. * De tribu autem Aser, Masal & Abdun * & Helcath & Rohub, cum suburbanis suis, ciuitates quatuor. * De tribu quoque Nephtali ciuitates confugij. Cedus in Galilea, & Hammoch Dor, & Carthan, cum suburbanis suis, ciuitates tres. * Omnes vrbes familiarum Gerfon, tredecim, cum suburbanis suis. * Filiis autem Merari Leuitis inferioris gradus per familias suas data est de tribu Zabulon, Iecnam & Cartha * & Damna & Naalul, ciuitates quatuor cum suburbanis suis. * De tribu Ruben vltra Iordanem contra Ierichu ciuitates refugij, Bosor in solitudine, Misor & Isaser & Ietebon & Mepbaath, ciuitates quatuor cum suburbanis suis. * De tribu Gad ciuitates confugij, Ramoth in Galaad, & Manaim & Helebon & Isaser, ciuitates quatuor cum suburbanis suis. * Omnes vrbes filiorum Merari per familias & cognationes suas, duodecim. * Iraque ciuitates vniuersę Leuitarum in medio possessionis filiorum Israël fuerunt quadraginta octo * cum suburbanis suis, singule per familias distribute. * Deditque Dominus Deus tuus Israël omnem Terram, quam traditurum se patribus eorum iurauerat: & possederunt illam, atque habitauerunt in ea. * Quareque est ab eo pax in omnes per circuitum nationes: nullusque eis hostium resistere ausus est, sed cuncti in eorum dirionem redacti sunt. * Ne vnum quidem verbum, quod illis præstaurum se esse promiserat irritum fuit, sed rebus expleta sunt omnia.

CAPVT XXII.

Remissa ad suam possessionem trans Iordanem, tribus Ruben & Gad & dimidia Manasse, suspitionem mouent ceteris tribubus propter extructam altare; sed missi legati suspitionem iustam eorum excusationem.

Eodem tempore vocauit Iosue Rubenitas, & Gaditas, & dimidiam tribum Manasse, * dixitque ad eos: Fecistis omnia quę præcepit vobis Moyses famulus Domini: mihi quoque in omnibus obedistis, * nec reliquistis fratres vestros longo tempore, vsque in presentem diem, custodientes imperium Domini Dei vestri. * Quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem & pacem, sicut pollicitus est: reuertimini, & ite in tabernacula vestra, & in terram possessionis, † quam tradidit vobis Moyses famulus Domini trans Iordanem: * ita dumtaxat, vt custodiatis attentę, & opere compleatis mandatum & legem quam præcepit vobis Moyses famulus Domini, vt diligatis Dominum Deum vestrum, & ambuletis in omnibus viis eius, & obseruetis mandata illius, ad hæreatque ei, ac seruiatis in omni corde, & in omni anima vestra. * Benedixitque eis Iosue, & dimisit eos. Qui reuersi sunt in tabernacula sua. * Dimidix autem tri-

bui Manasse possessionem Moyses dederat in Basan: & idcirco medix quę supersunt, dedit Iosue sortem inter ceteros fratres suos trans Iordanem ad Occidentalem plagam. Cumque dimitteret eos in tabernacula sua, & benedixisset eis, * dixit ad eos: in multa substantia atque diuitiis reuertimini ad sedes vestras, cum argento & auro, ære ac ferro, & veste multiplici: diuidite prædam hostium cum fratribus vestris. * Reuertique sunt, & abierunt filij Ruben, & filij Gad, & dimidia tribus Manasse, à filiis Israël de Silo, quę sita est in Chanaan, vt inierarent Galaad Terram possessionis suę, quam obtinuerant iuxta imperium Domini in manu Moysi. * Cumque venissent ad tumulos Iordanis in Terram Chanaan, ædificauerunt iuxta Iordanem altare intrinse magnitudinis. * Quod cum audissent filij Israël, & ad eos certi nuntij denuntiassent, ædificasse filios Ruben, & Gad, & dimidie tribus Manasse, altare in Terra Chanaan, super Iordanis tumulus, contra filios Israël: * conuenerunt omnes in Silo, vt ascenderent & dimicaret contra eos. * Et iterum miserunt ad illos in Terram Galaad Phineas filium Eleazari sacerdotis, * & decem principes cum eo, singulos de singulis tribubus. * Qui venerunt ad filios Ruben, & Gad, & dimidie tribus Manasse, in Terram Galaad: dixeruntque ad eos: * Hęc mandat omnis populus Domini: Quę est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum Deum Israël, ædificantes altare sacilegum, & à cultu illius recedentes? * An parum vobis est quod peccastis in Beelphegor, & vsque in presentem diem macula huius sceleris in nobis permanet: multique de populo corruerunt. * Et vos bodie reliquistis Dominum, & cras in vniuersum Israël a eius detrahetis. * Quod si putatis immundam esse terram possessionis vestrę, transite ad Terram, in qua tabernaculum Domini est, & habitate inter nos: tantum vt à Domino, & à nostro consorcio non recedatis, ædificato altari præter altare Domini Dei nostri. * Nonne Achan filius Zare præterit mandatum Domini, & super omnem populum Israël ira eius incubuit? Et ille erat vnus homo, atque vnam solus perisset in scelere suo. * Responderuntque filij Ruben & Gad, & dimidia tribus Manasse, principibus legationis Israël: * Fortissimus Deus Dominus, Fortissimus Deus Dominus, ipse nouit, & Israël simul intelligit: si prauaricationis animo hoc altare construximus, non custodiat nos, sed puniat nos in presenti. * & si ea mente fecimus, vt holocausta, & sacrificium & pacificas victimas super eo imponeremus, ipse querat & iudicet: * & non ea magis cogitatione atque tractatu, vt dicemus. Cras dicent filij vestri filiis nostris: Quid vobis & Domino Deo Israël? terminum posuit Dominus inter nos & vos, & filij Ruben

† Num. 31.
a. 1
Dent. 4.
a. 1.

† Num. 31.
a. 1.

† Num. 31.
a. 1.
Dent. 4.
a. 1.

& filij Gad, Iordanem fluvium : & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auerent filij vestri filios nostros à timore Domini : Putauimus itaque melius, * & diximus. Extruamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, * sed in testimonium inter nos & vos, & sobolem nostram vestramque progeniem, vt seruamus Domino, & iuris nostri sit offerre, & holocausta, & victimas, & pacificas hostias : & nequaquam dicant cras filij vestri filiis nostris : Non est vobis pars in Domino. * Quòd si voluerint dicere, responderunt eis : Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum. * Absit à nobis hoc scelus, vt recedamus à Domino, & eius vestigia relinquamus, extructo altari ad holocausta, & sacrificia, & victimas offerendas, prater altare Domini Dei nostri, quod extructum est ante tabernaculum eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, & principes legationis Israël, qui erant cum eo, placati sunt : & verba filiorum Ruben, & Gad, & dimidiz tribus Manasse, libentissime susceperunt. * Dixitque Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos : Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alieni estis à prauaricatione hac, & liberaistis filios Israël de manu Domini. * Reuersusque est cum principibus à filiis Ruben & Gad, de Terra Galaad, finium Chanaan, ad filios Israël, & reuoluit eis. * Placuitque sermo cunctis audientibus. Et laudauerunt Deum filij Israël, & nequaquam ultra dixerunt, vt ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum. * Vocaueruntque filij Ruben, & filij Gad, altare quod extruxerant, Testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAPVT XXIII.

Iosue senex, iamque moribundus, exhortatur filios Israël ad seruanda Dei precepta, & conuendendam societatem cum Gentibus.

E Voluit autem multo tempore, postquam pacem dederat Dominus Israël, subiectis in gyro nationibus vniuersis, & Iosue iam longæuo, & per senilis ætatis : * vocauit Iosue omnem Israël, maioresque natu, & principes ac duces, & magistros, dixitque ad eos : Ego senui, & progressioris ætatis sum : * vosque cernitis omnia, quæ fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus, quò modo pro vobis ipse pugnauerit : * & nunc quia vobis forte diuisi omnem Terram, ab Orientali parte Iordanis vsque ad mare magnum, multæque adhuc supersunt nationes : * Dominus Deus vester disperdet eas & auferet à facie vestra, & possidebitis Terram, sicut vobis pollicitus est. * tantum confortamini, & estote solliciti, vt custodiatis

cuncta quæ scripta sunt in volumine legis Moysi, & non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram : * ne postquam intraveritis ad Gentes, quæ inter vos future sunt, iuretis in nomine deorum earum, & seruiatis eis, & adoretis illos : * sed adhareatis Domino Deo vestro : quod fecistis vsque in diem hanc. * Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu vestro gentes magnas & robustissimas, & nullus vobis resistere poterit. * Vnus vobis persequetur hostium mille viros : quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. * Hoc tantum diligenter præcauete, vt diligatis tantum Deum vestrum. * Quòd si volueritis gentium harum, quæ inter vos habitant, erroribus adherere, & cum eis miscere connubia, atque amicitias copulare : * iam nunc scitote quòd Dominus Deus vester non eas delectat ante faciem vestram, sed sint vobis in foueam ac laqueum, & offendiculum ex latere vestro, & fudes in oculis vestris, donec vos auferat atque disperdat de Terra hæc optima, quam tradidit vobis. * † En ego hodie ingredior viam vniuersæ terræ, & toto animo cognosceris, quòd de omnibus verbis, quæ se Dominus præstaturum vobis esse pollicitus est, vnum non præterierit incassum. * Sicut ergo impleuit opere quod promissit, & prospera cuncta venerunt : sic adducet super vos quiddid malorum comminatus est, donec vos auferat atque disperdat de Terra hæc optima, quam tradidit vobis, * eò quòd præterieritis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, & seruietis diis alienis & adoraueritis eos : citò atque velociter confurget in vos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima, quam tradidit vobis.

CAPVT XXIV.

Commemorantur beneficia Israëlitis à Deo exhibita, factus populi cum Domino, mors Iosue, sepultura osium Ioseph, & mors Eleazari sacerdotis.

Congregauitque Iosue omnes tribus Israël in Sichem, & vocauit maiores natu, ac principes, & iudices, & magistros : steteruntque in conspectu Domini : * & ad populum sic locutus est : Hæc dicit Dominus Deus Israël : Trans fluvium habitauerunt patres vestri ab initio, † Thare pater Abraham & Nachor, seruiueruntque diis alienis. * † Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiæ finibus : & adduxi eum in Terram Chanaan : multiplicauique semen eius, * † & dedi ei Isaac : † Illique rursum dedi Iacob & Esau. † E quibus, Esau dedi montem Seir ad possidendum : Iacob verò & filij eius descendenterunt in Ægyptum. * † Mitique Moyses & Aaron, & percussit Ægyptum multis signis atque portentis : † Eduxitque vos & patres vestros de Ægypto, & venistis in mare :

† 1. Reg. 1. 1.

† Gen. 11. d. 16.

† Gen. 11. d. 11.

† Gen. 11. d. 1.

† Gen. 11. d. 16.

† Gen. 16. d. 3.

† Gen. 46. d. 4.

† Exod. 3. d. 10.

† 1. 2. d. 11. 17.

mare : persecutique sunt † Aegyptij patres vestros cum curribus & equitatu, vsque ad Mare rubrum. * Clamauerunt autem ad dominum filij Israël : qui posuit tenebras inter vos & Aegyptios, & adduxit super eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi vestri cuncta quae in Aegypto fecerim, & habitastis in solitudine multo tempore : * & introduxi vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans Iordanem. † Cumque pugnarent contra vos, tradidi eos in manus vestras, & possedistis Terram eorum, atque interfecistis eos. * † Surrexit autem Balac filius Sephor rex Moab, & pugnavit contra Israël. Misitque & vocavit Balaam filium Beor, ut malediceret vobis : * & ego nolui audire eum, sed ē contrariū per illum benedixi vobis, & liberaui vos de manu eius. * † Transiistis Iordanem, & venistis ad Iericho. Pugnaveruntque contra vos viri ciuitatis eius, Amorrhæus, & Pherezæus, & Chanaanæus, & Hethæus, & Gergesæus, & Heuæus, & Jebuseus : & tradidi illos in manus vestras. * † Misitque ante vos crabrones : & eiecit eos de locis suis, duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec in arcu tuo. * Dedique vobis Terram, in qua non laborastis, & vrbes quas non ædificastis, vt habitaretis in eis : vineas & oliueta, quæ non plantastis. * † Nunc ergo timete Dominum, & seruite ei perfecto corde atque verissimo : & auferte deos, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia & in Aegypto, ac seruite Domino. * Sin autem malum vobis videretur vt Domino seruatiis, optio vobis datur : eligit hodie quod placeat, cui seruire potissimum debeatis, vtrum diis, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia, an diis Amorrhæorum, in quorum Terra habitatis : ego autem & domus mea seruieramus Domino. * Responditque populus, & ait : Absit a nobis vt relinquamus Dominum, & seruiamus diis alienis. * Dominus Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros, de Terra Aegypti, de domo seruitutis : fecique videntibus nobis signa ingentia, & custodiuit nos in omni via, per quam ambulauimus, & in cunctis populis, per quos transiuimus. * Et eiecit vniuersas gentes, Amorrhæum habitatorem

Terræ, quam nos intrauimus. Seruiemus igitur Domino, quia ipse est Deus noster. 19 * Dixitque Iosue ad populum : Non poteritis seruire Domino : Deus enim fauctus, & fortis amulator est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis. * Si dimiseritis Dominum, & seruieritis diis alienis, conuerteret se, & affliget vos, atque subuerteret postquam vobis prælitierit bura. * Dixitque populus ad Iosue : Nequaquam ira vt loqueris, erit, sed Domino seruiemus. * Et Iosue ad populum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum vt seruatiis ei. Responderruntque : Testes. * Nunc ergo, ait, auferte deos alienos de medio vestri, & inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israël. * Dixitque populus ad Iosue : Domino Deo nostro seruiemus, & obediētes erimus præceptis eius. * Percussit ergo Iosue in die illo foedus, & proposuit populo præcepta atque iudicia in Sichem. * Scripsit quoque omnia verba hæc in volumine legis Domini : & tulit lapidem pergrandem, posuitque eum subter quercum, quæ erat in Sanctuario Domini : & dixit ad omnem populum : En lapis iste erit vobis in testimonium, quod audierit omnia verba Domini quæ locutus est vobis : ne forte postea negare velitis, & mentiri Domino Deo vestro. 28 * Dimisitque populum, singulos in possessionem suam. * Et post hæc mortuus est Iosue filius Num seruus Domini, centum & decem annorum : * sepelieruntque eum in finibus possessionis suæ in Thamnathiare, quæ est sita in monte Ephraim, à Septentrionali parte montis Gaas. * Seruiiuntque Israël Domino cunctis diebus Iosue, & seniorum qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui nouerunt omnia opera Domini quæ fecerat in Israël. * † Ossâ quoque Iosue, quæ tulerant filij Israël de Aegypto, sepelierunt in Sichem, in parte agri, † quem emerat Iacob à filiis Hemor patris Sichem, centum nouellis ouibus, & fuit in possessionem filiorum Ioseph. * Eleazar quoque filius Aaron mortuus est : & sepelierunt eum in Gabaath Phineas filij eius, quæ data est ei in monte Ephraim.

† Gen. 50.
d. 14.
Exod. 13.
d. 19.
† Gen. 33.
d. 19.

LIBER IVDICVM, HEBRAICE SOPHETHIM.

CAPVT PRIMVM.

Iuda duce vnâ cum fratre ipsius Simeone plurima gentium ciuitates expugnantur: Orbeniel obitâta Cartath Sepher ducit Axam filiam Caleb, addita terra irrigua: Chananeus tributarij seruatur.

POST mortem Iosue
1 consulerunt filij Israël
Dominum, dicentes:
Quis ascendet ante nos
contra Chananeum, &
erit dux belli? * Dixit
2 que Dominus: Iudas

ascendet: ecce tradidi Terram in manus eius.

* Et ait Iudas Simeoni fratri suo: Ascende
3 mecum in sortem meam, & pugna contra
Chananeum, vt & ego pergam tecum in sor-
tem tuam. Et abiit cum eo Simeon. * Ascen-
4 ditque Iudas, & tradidit Dominus Chana-
neum ac Pherazeum in manus eorum: & per-
cusserunt in Bezece decem millia viro-
rum. * Inueneruntque Adonibezec in Be-
5 zec, & pugnaverunt contra eum, & percus-
serunt Chananeum & Pherezeum. * Fugit
6 autem Adonibezec: quem persecuti compre-
henderunt, caesis summitatibus manuum
eius ac pedum. * Dixitque Adonibezec: 7

Septuaginta reges, amputatis manuum ac
pedum summitatibus, colligebant sub men-
sa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita red-
didit mihi Deus. Adduxeruntque eum in
Ierusalem, & ibi mortuus est. * Oppugnan-
8 tes ergo filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam,
& percusserunt in ore gladij, tradentes cun-
ctam incendio ciuitatem. * Et postea def-
9 cendentes pugnaverunt contra Chana-
neum, qui habitabat in montanis, & ad
meridiem, & in campestribus. * † Pergens
10 que Iudas contra Chananeum, qui habitabat

in Hebron, (cuius nomen fuit antiquitus Ca-
riath Arbe) percussit Sefai, & Ahiman, &
Tholmai: * atque inde profectus abiit ad ha-
bitatores Dahir, cuius nomen vetus erat Ca-
riath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Di-
xique Caleb: Qui percussisset Cariath Se-
pher, & vastauerit eam, dabo ei Axam filiam
meam uxorem. * Cumque cepisset eam
13 Othoniel filius Cenez frater Caleb minor,
dedit ei Axam filiam suam coniugem.

* Quam pergentem in itinere monuit vir
suis vt peteret ad patre suo agrum: Que cum
suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb:
Quid habes? * At illa respondit: Da mihi
benedictionem, quia terram arenem dedisti
mihi: da & irriguum aquis. Dedit ergo ei

D Caleb irriguum superius, & irriguum infe-
16 rius. * Filij autem Cinciz cognati Moyfi, as-
cenderunt de ciuitate palmarum, cum filiis
Iuda, in desertum fortis eius, quod est ad me-
ridiem Arad, & habitauerunt cum eo. * Abiit
17 autem Iudas cum Simeone fratre suo, & per-
cusserunt simul Chananeum qui habitabat
in Sephaath, & interfecerunt eum. Voca-
tumque est nomen vrbis, Horma, id est, ana-
18 thema. * Cepitque Iudas Gazam cum fini-
bus suis, & Aicalonein, atque Accaron cum
19 terminis suis. * Fuitque Dominus cum Iuda,
E & montana possedit: nec potuit delere ha-
bitatores vallis, quia falcatis curribus abun-
20 dabant. * Dederuntque Caleb Hebron, † si-
cut dixerat Moyfes, qui deleuit ex ea tres fi-
lius Enac. * Iebuseum autem habitatorem
Ierusalem non deleuerunt filij Benjamin: ha-
bitauitque Iebuseus cum filiis Benjamin in
22 Ierusalem, vsque in presentem diem. * Do-
mus quoque Ioseph ascendit in Bethel, fuit-
23 que Dominus cum eis. * Nam cum obside-
rent urbem, que prius Luza vocabatur,
24 † viderunt hominem egredientem de ciui-
tate, dixeruntque ad eum: Ostende nobis in-
troitum ciuitatis, & faciemus tecum miseri-
25 cordiam. * Qui cum ostendisset eis, percuf-
serunt urbem in ore gladij: hominem autem
illum, & omnem cognationem eius, dimi-
26 serunt. * Qui dimissus, abiit in Terram Het-
F thim, & adificauit ibi ciuitatem, vocauitque
eam Luzam: que ita appellatur vsque in præ-
27 sentem diem. * Manasses quoque non deleuit
Bethsan, & Thanac cum viculis suis, &
habitatores Dor, & Ieblaam, & Mageddo
cum viculis suis, cepitque Chananeus ha-
28 bitare cum eis. * Postquam autem confortatus
est Israël, fecit eos tributarios, & dele-
re noluit. * Ephraim etiam non interfecit
Chananeum, qui habitabat in Gazer, sed ha-
30 bitauit cum eo. * Zabulon non deleuit ha-
bitatores Ceron, & Naalol: sed habitauit
Chananeus in medio eius, factusque est ei
31 tributarius. * Aser quoque non deleuit ha-
bitatores Accho, & Sidonis, & Ahalab &
Achazib, & Helba, & Aphec, & Rohob:
32 † habitauitque in medio Chananeus habita-
toris illius terræ, nec interfecit eum. * Nephtali
quoque non deleuit habitatores Beth-
33 sames & Bethanath: & habitauit inter Cha-
neum habitatorem Terræ, furtiueque ei
34 Bethsamite & Bethanite tributarij. * Ar-
dauitque Amorrhæus filios Dan in monte,
nec dedit eis locum vt ad planiora descen-
35 derent: * habitauitque in monte Hares,
quod interpretatur testaceo, in Aialon &
Sale

† Isai. 1.
d. 14.

† Num.
13 d. 24.
Isai. 1.
d. 14.

Salebim. Et aggravata est manus domus Ioseph, factusque est ei tributarius. * Fuit autem terminus Amorrhæi ab Ascensu Scorpionis, petra, & superiora loca.

CAPVT II.

Angelus Dei beneficia refert; quo audito, flet populus: post mortem tamen Iosue & coactorum, Israël frequenter liberatus, semper in pericula recidit.

Ascenditque Angelus Domini de Galgalis ad locum flentium, & ait: Eduxi A vos de Ægypto, & introduxi in Terram, pro qua iuravi patribus vestris: & pollicitus sum, ut non facerem irritum pactum meum vobiscum in sempiternum: * ita dumtaxat ut non feriretis foedus cum habitatoribus Terræ huius, sed aras eorum subuerteretis: & noluisitis audire vocem meam: cur hoc fecistis? * Quam ob rem nolui delere eos à facie vestra: ut habeatis hostes, & dij eorum sint vobis in ruinam. * Cumque loqueretur Angelus Domini hæc verba ad omnes filios Israël: eleuauerunt ipsi vocem suam, & fleuerunt. * Et vocatum est nomen loci illius: Locus flentium, siue lacrymarum: immola- B ueruntque ibi hostias Domino. * † Dimisit ergo Iosue populum, & abierunt filij Israël unusquisque in possessionem suam, ut obtinerent eam: * seruieruntque Domino cunctis diebus eius, & seniorum qui longo post eum vixerunt tempore, & nouerant omnia opera Domini quæ fecerat cum Israël. * Mortuus est autem Iosue filius Nun, famulus Domini, centum & decem annorum, * & sepelierunt eum in finibus possessionis suæ in Thamnathare in monte Ephraim, à Septentrionali plaga montis Gaas. * Omnisque illa generatio congregata est ad patres suos: & surrexerunt alij, qui non nouerant Dominum, & opera quæ fecerat cum Israël. * Feceruntque filij Israël malum in conspectu Domini, & seruierunt Baalim. * Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui C eduxerat eos de Terra Ægypti: & secuti sunt deos alienos, deosque populorum, qui habitabant in circuitu eorum, & adorauerunt eos: & ad iracundiam concitauerunt Dominum, * dimittentes eum, & seruientes Baal & Astaroth. * Iratusque Dominus contra Israël, tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos, & vendiderunt hostibus, qui habitabant per gyrum: nec poterunt resistere aduersariis suis: * sed quocumque pergere voluissent, manus Domini super eos erat, sicut locus est, & iurauit eis: & vehementer afflicti sunt. * Suffocauitque Dominus iudices, qui liberarent eos de vastantium manibus: sed nec eos audire voluerunt, * fornicantes cum diis alienis, & adorantes eos. Cito deseruerunt viam, per quam ingressi fuerant patres eorum: & audientes mandata Domini, omnia

18 fecere contraria. * Cumque Dominus idices suffocaret, in diebus eorum flebatur D misericordia, & audiebat afflictorum gemitus, & liberabat eos de cæde vastantium. 19 * Postquam autem mortuus esset iudex, reuertebantur, & multo faciebant peiora quàm fecerant patres eorum, sequentes deos alienos, seruientes eis, & adorantes illos. Non dimiserunt adinquentiones suas, & viam dirissimam, per quam ambulare consueuerunt. 20 * Iratusque est furor Domini in Israël, & ait: Quia irritum fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram cum patribus eorum, & vocem meam audire contempsit: * & ego non delebo gentes, quas dimisit Iosue, & mortuus est: * ut in ipsis experiar Israël, verum custodiant viam Domini, & ambulent in ea, sicut custodierunt patres eorum, an non. * Dimisit ergo Dominus omnes nationes has, & cito subuertere noluit, nec tradidit in manus Iosue.

CAPVT III.

Israël sociatur gentibus à Domino derelictis, ad ipsius exercitationem: idem sapienter per extraneos reges affligitur; sed resistens, per Othoniel, Aod, & Samgar liberatur.

Hæc sunt gentes quas Dominus dereliquit, ut erudiret in eis Israel, & omnes qui non nouerant bella Chananeorum: * ut postea discerent filij eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem preliandi: * quinque satrapas Philistinorum, omnemque Chananeum, & Sidonium, atque Heueum, qui habitabat in monte Libano, de monte Baal Hermon vsque ad introitum Emath. * Dimisitque eos, ut in ipsis experiretur Israel, verum audiret mandata Domini quæ præceperat patribus eorum per manum Moysi, an non. * Itaque filij Israël habitauerunt in medio Chanaan, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi, & Iebusæi: * & duxerunt uxores filias eorum, ipsique filias suas filiis eorum tradiderunt, & seruierunt diis eorum. * Feceruntque malum in conspectu Domini, & obliuiscuntur Dei sui, seruientes Baalim & Astaroth. 8 * Iratusque contra Israël Dominus, tradidit eos in manus Chusan Rasachaim regis Mesopotamie, seruieruntque ei octo annis. * Et clamauerunt ad Dominum: qui suffocauit eis saluatorem, & liberauit eos, Othoniel videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem. 10 * fuitque in eo Spiritus Domini, & iudicauit Israël. Egredisusque est ad pugnam & tradidit Dominus in manus eius Chusan Rasachaim regem Syriæ, & oppressit eum. * Quieuitque terra quadraginta annis, & mortuus est Othoniel filius Cenez. * Addiderunt autem filij Israël facere malum in conspectu Domini: qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu eius. * Et copulauit ei filios

Ammon, & Amalec, abique & percussit
 Israël, &que possedit urbem palmarum.
 * Seruieruntque filij Israël Eglon regi Moab
 decem & octo annis : * & postea cla-
 mauerunt ad Dominum : qui suscitauit
 eis saluatorem vocabulo Aod, filium Gera,
 filij Iemini, qui utraque manu pro dextera
 utebatur, Mileruntque filij Israël per illum
 munera Eglon regi Moab. * Qui fecit sibi
 gladium accipiem, habentem in medio ca-
 pulum longitudinis palmæ manus, & accin-
 dus est eo subter sagum in dextro femore.
 * Oblulitque munera Eglon regi Moab.
 Erat autem Eglon crassus nimis. * Cumque
 oblulisset ei munera, persecutus est socios,
 qui cum eo venerant. * Et reuersus de Gal-
 galis, ubi erant idola, dixit ad regem : Ver-
 bum secretum habeo ad te ô Rex. Et ille im-
 perauit silentium : egressisque omnibus qui
 circa eum erant, * ingressus est Aod ad eum :
 sedebat autem in æstiuo coenaculo solus, di-
 xique : Verbum Dei habeo ad te. Qui statim
 surrexit de throno. * Extenditque Aod
 finistram manum, & tulit siccam de dextro
 femore suo, infixitque eam in ventre eius
 * tam validè, vt capulus sequeretur ferrum
 in vulnere, ac pinguis os stringere-
 tur. Nec eduxit gladium, sed ita vt percus-
 serat, reliquit in corpore : statimque per fe-
 cetera nature alui stercora proruperunt. * Aod
 autem clausis diligentissimè ostijs coenaculi,
 & obfirmatis fers, * per posticum egressus
 est. Seruique regis ingressi viderunt clausas
 fores coenaculi, &que dixerunt : Forsitan pur-
 gat alium in æstiuo cubiculo. * Expectan-
 tesque diu donec enubescerent, & videntes
 quod nullus aperiret, tulerunt clauem : & ap-
 erientes inuenerunt dominum suum in terra
 iacentem mortuum. * Aod autem, dum illi
 turbarentur, effugit, & pertransiit Locum
 idolorum, vnde reuersus fuerat. Venitque
 in Scirah : * & statim insonuit buccina in
 monte Ephraim : descenderuntque cum eo
 filij Israël, ipso in fronte gradiente. * Qui
 dixit ad eos : Sequimini me : tradidit enim
 Dominus inimicos nostros Moabitas in ma-
 nus nostras. Descenderuntque post eum, &
 occupauerunt vada Iordanis que transmi-
 tunt in Moab : & non dimiserunt transire
 quemquam : * sed percusserunt Moabitas in
 tempore illo, circiter decem millia, omnes ro-
 bustos & fortes viros. nullus eorum euadere
 potuit. * Humiliatusque est Moab in die
 illo sub manu Israël : & quieuit Terra octo-
 ginta annis. * Post hunc fuit Samgar fi-
 lius Anath, qui percussit de Philisthiim sex-
 centos viros vomere : & ipse quoque defendit
 Israël.

CAPVT IV.

*Debbora prophetissa & Barac aduersus Sifa-
 ram principem regis Iabin dimicant, quem profu-
 gum occidit Iahel vxor Haber Cinez.*

Addideruntque filij Israël facere malum
 in conspectu Domini post morem
 Aod, * & tradidit illos Dominus in manus
 Iabin regis Chanaan, qui regnauit in Asor:
 habuitque ducem exercitus sui nomine Sifa-
 ram, ipse autem habitabat in Haroseth
 gentium. * Clamaueruntque filij Israël ad
 Dominum: nongentos enim habebat falcatos
 currus, & per viginti annos vehementer
 oppresserat eos. * Erat autem Debbora pro-
 phetis vxor Lapidoth, que iudicabat popu-
 lum in illo tempore. * Et sedebat sub palma,
 que nomine illius vocabatur, inter Rama &
 Bethel in monte Ephraim : ascendebantque
 ad eam filij Israël in omne iudicium. * Que
 misit & vocauit Barac filium Abinoen de
 Cedus Nephthali : dixitque ad eum : Præce-
 pit tibi Dominus Deus Israël, vade, & duc
 exercitum in montem Thabor, tollesque
 tecum decem millia pugnatorum de filiis
 Nephthali, & de filiis Zabulon : * ego au-
 tem adducam ad te in loco torrentis Cifon,
 Sifaram principem exercitus Iabin, & cur-
 rus eius, &que omnem multitudinem, & tra-
 dam eos in manum tuam. * Dixitque ad eam
 Barac : Si venis mecum, vadam : si nolueris
 venire mecum, non pergam. * Que dixit ad
 eum : Ibo quidem tecum, sed in hac vice vi-
 ctoria non reputabitur tibi, quia in manu mu-
 lieris tradetur Sifara. Surrexit itaque Debbora,
 & perrexit cum Barac in Cedus. * Qui,
 accitis Zabulon & Nephthali, ascendit cum
 decem millibus pugnatorum, habens Debb-
 boram in comitatu suo. * Haber autem Ci-
 næus recesserat quondam à ceteris Cinezis
 fratribus suis filiis Hobab, cognati Moysi : &
 tetenderat tabernacula vsque ad vallem, que
 vocatur Sennim, & erat iuxta Cedus. * Nun-
 tianumque est Sifare, quod ascendisset Ba-
 rac filius Abinoem in montem Thabor. * &
 congregauit nongentos falcatos currus, &
 omnem exercitum de Haroseth gentium
 ad torrentem Cifon. * Dixitque Debbora
 ad Barac : Surge, hæc est enim dies, in qua
 tradidit Dominus Sifaram in manus tuas : in
 ipse ductor est tuus. Descendit itaque Barac
 de monte Thabor, & decem millia pugna-
 torum cum eo. * & Perterritusque Dominus
 Sifaram, & omnes currus eius, vniuersam-
 que multitudinem, in ore gladij, ad conspec-
 tum Barac : in tantum, vt Sifara de curru de-
 siliens, pedibus fugeret. * & Barac perse-
 queretur fugientes currus, & exercitum vs-
 que ad Haroseth gentium, & omnis hos-
 tium multitudo vsque ad internecionem ca-
 deret. * Sifara autem fugiens peruenit ad
 tentorium Iahel vxoris Haber Cinez. Erat
 enim pax inter Iabin regem Azor, & do-
 mum Haber Cinez. * Egressa igitur Iahel
 in occursum Sifare, dixit ad eum : Intra ad
 me domine mi : intra, ne timeas. Qui in-
 gressus tabernaculum eius, & operus ab ea
 pallio, * dixit ad eam : Da mihi, obsecro,
 paulu

† 1. Reg. 12. 8-9.

† Iudic. 4. 10.

paululum aque, quia sitio valdè. Que aperuit virem lactis, & dedit ei bibere, & operuit illum. * Dixitque Sisara ad eam: Sra ante ostium tabernaculi: & cum venerit aliquis interrogans te, & dicens: Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus est. * Tulit itaque Iahel vxor Haber clauum tabernaculi, assumens pariter & malleum: & ingressa absconditè & cum silentio, posuit supra tempus capitis eius clauum, percussumque malleo deiecit in cerebrum visque ad terram: qui soporem mori consocians defecit, & mortuus est. * Et ecce Barac sequens Sisaram veniebat: egressaque Iahel in occursum eius, dixit ei: Veni, & ostendam tibi virum quem queris. Qui cum intrasset ad eam, vidit Sisaram iacentem mortuum, & clauum infixum in tempore eius. * Humiliavit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israël: * qui crescebant quotidie, & forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, donec deleverent eum.

CAPVT V.

Canticum gratiarum actionis Debbora & Barac post victoriam.

Cecineruntque Debbora & Barac filius Abinoem in illo die, dicentes: * Qui sponte obtulistis de Israël animas vestras ad periculum, benedicite Domino.

* Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sumque Domino canam, psallam Domino Deo Israël.

* Domine cum exires de Seir, & transires per regiones Edom, terra mota est, coelique ac nubes distillauerunt aquis.

* Montes fluxerunt à facie Domini, & Sinai à facie Domini Dei Israël.

* In diebus Samgar filij Anach, in diebus Iahel, quieuerunt semine: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuotus.

* Cessauerunt fortes in Israël, & quieuerunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israël.

* Noua bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerint in quadraginta millibus Israël.

* Cor meum diligit principes Israël: qui propria voluntate obtulistis vos discrimini, B benedicite Domino.

* Qui ascenditis super nitentes asinos, & sedetis in iudicio, & ambulatis in via, loquimini.

* Vbi collisi sunt currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iusticie Domini & clementia in fortes Israël: tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum.

* Surge, surge Debbora, surge, surge, & loquere canticum: surge Barac, & apprehende captiuos tuos fili Abinoem.

13 * Saluare sunt reliquie populi, Dominus in fortibus dimicauit.

14 * Ex Ephraim deleuit eos in Amalec, & post eum ex Benjamin in populos tuos de Amalec: de Machir princeps descendenterunt, & de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum.

15 * Duces Issachar fuere cum Debbora, & Barac vestigia sunt secuti, qui quasi in princeps ac barathrum se discrimini dedit: diuiso contra se Ruben, magnanimatorum reperta est contentio.

16 * Quare habitas inter duos terminos, vt audias sibilos gregum: diuiso contra se Ruben, magnanimatorum reperta est contentio.

17 * Galaad trans Iordanem quiescebat, & Dan vacabat nauibus: Aser habitabat in litore maris, & in portibus morabatur.

18 * Zabulon verò & Nephthali obulerunt animas suas mori in regione Merome.

19 * Venerunt reges & pugnaverunt, pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo, & tamen nihil tulere predaantes.

20 * De celo dimicatum est contra eos: stelle manentes in ordine & cursu suo, aduersus Sisaram pugnaverunt.

21 * Torrens Cison traxit cadauera eorum, torrens Cadumim, torrens Cison: conculca anima mea robustos.

22 * Ungule equorum ceciderunt, fugientibus impetu, & per preceptis nentibus fortissimis hostium.

23 * Maledicite terre Meroz, dixit Angelus Domini: maledicite habitatoribus eius, quia non venerunt ad auxilium Domini, in adiutorium fortissimorum eius.

24 * Benedicita inter mulieres Iahel vxor Haber Cinzei, & benedicatur in tabernaculo suo.

25 * Aquam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum.

26 * Sinistram manum misit ad clauum, & dexteram ad fabrorum malleos, percussitque Sisaram querens in capite vulnere locum, & tempus valdè perforans.

27 * Inter pedes eius ruit: defecit, & mortuus est: volebatur ante pedes eius, & iacebat exanimis & miserabilis.

28 * Per fenestram respiciens, vlulabat mater eius: & de coenaculo loquebatur: Cur moratur regredi currus eius? quare tardauerunt pedes quadrigarum illius?

29 * Vna sapientior ceteris vxoribus eius, hæc socru verba respondit:

30 * Fortitan nunc diuidit spolia, & pulcherrima feminarum eligitur ei: vestes diuersorum colorum Sisare traduntur in predam, & suppellex varia ad ornanda colla congeritur.

31 * Sic pereant omnes inimici tui Domine: qui autem diligunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent.

* Qui

* Quicunque Terra per quadraginta annos.

CAPVT VI.

Israëlitis à Madian oppressis Gedeon multis signis auxilio designatur, qui post sacrificium & altare Deo erectum, destruxit aram Baal, etque rursum datur signum in vellere.

Fecerunt autem filij Israël malum in conspectu Domini: qui tradidit illos in manu Madian septem annis, * & oppressi sunt valde ab eis. ieceruntque sibi antra & speluncas in montibus, & munitiones ad repugnandum in loca. * Cumque seculiuit Israël, ascendebat Madian & Amalec, ceterique Orientalium nationum: * & apud congentes, tentoria, sicut et ante in herbiis cuncta vastabant usque ad introitum Gaze: nihilque omnino ad vitam pertinent, relinquebant in Israël, non oves, non boues, non alinos. * Ipsi enim & vniuersi greges eorum veniebant cum tabernaculis suis, & instar locustarum vniuersa complebant, innumera multitudo hominum, & camelorum, quidquid tetigerant deuastantes. * Humiliatusque est Israël valde in conspectu Madian. * Et clamauit ad Dominum postulans auxilium contra Madianitas. * Qui misit ad eos virum prophetam, & locutus est: Hec dicit Dominus Deus Israël: Ego vos feci descendere de Ægypto, & eduxi vos de domo seruitutis, * & liberaui de manu Ægyptiorum, & omnium inimicorum, qui affligebant vos: eiecique eos ad introitum vestrum, & tradidi vobis Terram eorum. * Et dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis deos Amorrhæorum, in quorum terra habitatis. Et nolistis audire vocem meam. * Venit autem Angelus Domini, & sedit sub quercu, quæ erat in Ephra & pertinebat ad Ioas patrem familie Ezri. Cumque Gedeon filius eius excuteret atque purgaret frumenta in torculari, vt fugeret Madian, * apparuit ei Angelus Domini, & ait: Dominus tecum, virorum fortissime. * Dixitque ei Gedeon: Obsecro, mi domine, si Dominus nobiscum est, cur apprehenderunt nos hæc omnia? vbi sunt mirabilia eius, quæ narrauerunt patres nostri, atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos Dominus? Nunc autem dereliquit nos Dominus, & tradidit in manu Madian. * Responxitque ad eum Dominus, & ait: † Vade in hac fortitudine tua, & liberabis Israël de manu Madian: scito quòd miserim te. * Qui respondens ait: Obsecro, mi domine, in quo liberabo Israël? ecce familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei. * Dixitque ei Dominus: Ego ero tecum: & percuries Madian quasi vnum virum. * Et ille, Si inueni, inquit, gratiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui loqueris ad me. * Nec recedas hinc, donec reuertar ad te, portans sacrificium, & offerens tibi

D Qui respondit: Ego præstolabor aduentum tuum. * Ingressus est itaque Gedeon & coxit hædum, & de farine modio azymos panes: carnesque ponens in canistro, & ius carnis mitemens in ollam, tulit omnia sub quercu, & obtulit ei. * Cui dixit Angelus Domini: Tolle carnes & azymos panes, & pone supra petram illam, & ius desuper funde. * Cumque fecisset ita, * extendit Angelus Domini luminaeum virge, quam tenebat in manu, & tetigit carnes & panes azymos: ascenditque ignis de petra, & carnes azymosque panes consumpsit: Angelus autem Domini euauit ex oculis eius. * Videntesque Gedeon quòd esset Angelus Domini, ait: Heu mi Domine Deus: quia vidi Angelum Domini facie ad faciem. * Dixitque ei Dominus: Pax tecum, non timeas, non morietur is. * Edificauit ergo ibi Gedeon altare Domini, vocauitque illud, Domini pax, vsque in præsentem diem. Cumque adhuc eiet in Ephra, quæ est familie Ezri. * nocte illa dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris tui, & alterum taurum annorum septem, destruesque aram Baal, quæ est patris tui: & nemus, quod circa aram est, succide: * & edificabis altare Domino Deo tuo in fuminate petre huius, super quam ante sacrificium posuisti: tollesque taurum secundum, & offeres holocaustum super struem lignorum, quæ de nemore succideris. * Assumpsis ergo Gedeon decem viris de seruis suis, fecit sicut præceperat ei Dominus. Timens autem domum patris sui, & homines illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte compleuit. * Cumque surrexissent viri oppidi eius manne, viderunt destructam aram Baal, locumque succisum, & taurum alterum impositum super altare, quod tunc edificatum erat. * Dixeruntque ad inuicem: Quis hoc fecit? Cumque perquirerent auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Ioas fecit hæc omnia. * Et dixerunt ad Ioas: Prode filium tuum huc, vt moriatur: quia destruxit aram Baal, & succidit nemus. * Quibus ille respondit: Numquid virores estis Baal, vt pugnetis pro eo? qui aduersarius est eius, moriatur antequam lux crastina veniat: si Deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius. * Ex illo die vocatus est Gedeon, Ierobaal, eo quòd dixisset Ioas: Visceratur se de eo Baal, qui suffodit aram eius. * Igitur omnis Madian, & Amalec, & Orientales populi congregati sunt simul: & transeuntes Iordanem, castrametati sunt in valle Iezrael. * Spiritus autem Domini induit Gedeon, qui clangens buccina conuocauit domum Abimezer, vt sequeretur se. * Misitque nuntios in vniuersum Manasse, qui & ipse secutus est eum: & alios nuntios in Aser & Zabulon & Nephthali, qui occurrerunt ei. * Dixitque Gedeon ad Deum: Si saluum facies per manum meam Israël, sicut locutus es

* ponam

* ponam hoc vellus lanæ in area: si ros in solo vellere fuerit: & in omni terra siccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locutus es, liberabis Israël. * Factumque est ita. Et de nocte confurgens, expressit vellere, concham rore impleuit. * Dixitque rursus ad Deum: Ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel tentauero, signum querens in vellere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. * Fecitque Deus nocte illa ut postulatuerat: & fuit siccitas in solo vellere, & ros in omni terra.

CAPVT VII.

Probatu ad aquas his qui ad bellum essent progressuri, Gedeon audito omnis de castris Madianitarum somnium, in eis intrantibus, lagenas ac lucernas armatus, quos cum Oreb & Zeb principibus eorum deuicit.

Igitur Ierobaal qui & Gedeon, de nocte confurgens, & omnis populus cum eo, venit ad fontem qui vocatur Harad. erant autem castra Madian in valle ad Septentrionalem plagam collis excelis. * Dixitque Dominus ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec tradetur Madian in manus eius: ne glorieur contra me Israel, & dicat: Meis viribus liberatus sum. * Loquere ad populum, & cunctis audientibus prædica: † Qui formidolosus & timidus est, reuertatur. Recesseruntque de monte Galaad, & reuersi sunt de populo viginti duo millia virorum, & tantum decem millia remanserunt. * Dixitque Dominus ad Gedeon: Adhuc populus multus est: duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixerò tibi ut tecum vadas, ipse perget: quem ire prohibebo, reuertatur. * Cumque descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt. * Fuit itaque numerus eorum qui manu ad os proliciente lambuerant aquas, trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. * Et ait Dominus ad Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua Madian: Omnis autem reliqua multitudo reuertatur in locum suum. * Sumptis itaque pro numero cibariis & tubis, omnem reliquam multitudinem abire præcepit ad tabernacula sua: & ipse cum trecentis viris se certamini dedit. Castra autem Madian erant subter in valle. * Eadem nocte dixit Dominus ad eum: Surge, & descende in castra: quia tradidi eos in manu tua. * sin autem solus ire formidas, descendat tecum Phara puer tuus. * Et cum audieris quid loquantur, tunc confortabuntur manus tue, & fortior ad hostium castra descendes. Descendit ergo ipse & Phara puer eius in partem castrorum, ubi erant amatorum vigilæ. * Madian autem & A-

D malec, & omnes Orientales populi, fusi iacebant in valle, ut locustarum multitudo: camelis quoque innumerabiles erant, sicut arena quæ iacet in littore maris. * Cumque venisset Gedeon, narrabat aliquis somnium proximo suo: & in hunc modum referebat quod viderat: Vidi somnium, & videbatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo volui, & in castra Madian descendere: cumque peruenisset ad tabernaculum, percussit illud, atque subuertit, & terræ funditus coequeuit. * Respondit is, cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis filij loas viri Israelitæ: tradidit enim Dominus in manus eius Madian & omnia castra eius. * Cumque audisset Gedeon E somnium, & interpretationem eius, adorauit: & reuersus est ad castra Israel, & ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian. * Dixitque trecentos viros in tres partes, & dedit tubas in manibus eorum, lagenasque vacuas ac lampades in medio lagenarum. * Et dixit ad eos: Quod me facere videritis, hoc facite: ingrediar partem castrorum, & quod fecero fecimini. * Quando personuerit tuba in manu mea, vos quoque per castrorum circuitum clangite & conclamate, Domino & Gedeoni. * Ingressusque est Gedeon, & trecenti viri qui erant cum eo, in partem castrorum incipientibus vigilis noctis mediae, & custodibus suscitatis, coeperunt buccinis clangere, & complodere inter se lagenas. * Cumque per gym castrorum in tribus personarent locis, & hydrias confregissent, tenuerunt sinistris manibus lampades, & dextris sonantes tubas, clamaueruntque: Gladus Domini & Gedeonis: * stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. Omnia itaque castra turbata sunt, & vociferantes, vultantesque fugerunt: & nihilominus insisterant trecenti viri buccinis personantes. † Immisitque Dominus gladium in omnibus castris, & mutua se ce-

† 7/8a. 1.10.

de truncabant, * fugientes vsque ad Bethsetta, & crepidinem Abelmehula in Tebath. Conclamantes autem viri Israel de Nephthali, & Aser, & omni Manasse, persequabantur Madian. * Misitque Gedeon nuntios in omnem montem Ephraim, dicens: Descendite in occursum Madian, & occupate aquas vsque Bethbera atque Iordanem. Clamauitque omnis Ephraim, & præoccupauit aquas atque Iordanem vsque Bethbera. * † Apprehensitque duos viros Madian, Oreb & Zeb, interfecit Oreb in Petra Oreb, Zeb verò in Torculari Zeb. Et persecuti sunt Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad Gedeon trans fluentia Iordanis.

CAPVT VIII.

Ephraim insurgit aduersus Gedeon, qui deuicit Zebec

Zebee & Salmāna, viros Soccoth & Phannēl perdidit, & ex inauribus aliisque populi domus fecit Ephod quod domui suae & Israel fuit in ruinam: postquam autem quadraginta annis praefuit, generatis 70. filiis ex vxoribus, & uno ex concubina, mortuus est, rediitque Israel ad idololatriam.

Dixeruntque ad eum viri Ephraim: 1
Quid est hoc quod facere voluisti, ut A
nos non vocares, cum ad pugnam pergeres
contra Madian? iurgantes fortiter, & propē
vim inferentes. * Quibus ille respondit: 2
Quid enim tale facere potui, quales vos feci-
stis? nonne melior est racemus Ephraim,
vindemiis Abiezer? * In manus vestras Do- 3
minus tradidit principes Madiam, Oreb &
Zeb: quid tale facere potui, quale vos feci-
stis? Quod cum locutus esset, requieuit spi- 4
ritus eorum, quo tumebant contra eum.
* Cumque venisset Gedeon ad Iordanem, 5
transiit eum cum trecentis viris qui secum
erant: & prae lassitudine, fugientes persequi
non poterant. * Dixitque ad viros Soccoth: 6
Date, obsecro, panes populo qui mecum est, B
quia valde defecerunt: ut possimus persequi
Zebee & Salmāna reges Madian. * Respon- 7
derunt principes Soccoth: Forsitan palmarum
manum Zebee & Salmāna in manu tua
sunt, & idcirco postulas ut demus exercitui
tuo panes. * Quibus ille ait: Cum ergo tra- 8
didit Dominus Zebee & Salmāna in ma-
nus meas, conteram carnes vestras cum spi- 9
ritu loci illius familia. Cui & illi responde-
runt, sicut responderant viri Soccoth. * Dixit 10
itaque & eis: Cum reuerfus fuero victor in
pace, destruat turrin hanc: * Zebee autem 11
& Salmāna requiescebant cum omni exer-
citu suo. Quindecim enim millia viri reman-
serant ex omnibus turmis Orientalium po- 12
pulorum celsi centum viginti millibus bella-
torum educendum gladium. * † Ascenden- 13
que Gedeon per viam eorum qui in taberna-
culis morabantur, ad Orientalem partem No- 14
be & legbaa, percussit castra hostium, qui se-
curi erant, & nihil aduersi suspicabantur.
* Fugeruntque Zebee & Salmāna, quos per- 15
sequens Gedeon comprehendit, turbato omni
exercitu eorum. * Reuerterique de bello
ante solis ortum, * apprehendit puerum de 16
viris Soccoth: interrogauitque eum nomina
principum & seniorum Soccoth, & descripsit
septuaginta septem viros. * Venitque ad Soc- 17
coth, & dixit eis: En Zebee & Salmāna, su-
per quibus exprobastis mihi, dicentes: For- 18
sit manus Zebee & Salmāna in manibus
tuis sunt, & idcirco postulas ut demus viris, D
qui lassii sunt & defecerunt, panes. * Tulit
ergo seniores ciuitatis & spinas deserti ac tri-
bulos, & contriuit cum eis, acque comminuit
viros Soccoth. * Turrin quoque Phannēl
subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis. * Di-

† Osee. 10.
c. 14.

xistite ad Zebee & Salmāna: Quales fuerunt
viri, quos occidistis in Thabor? Qui respon-
derunt: similes tui, & vnus ex eis quasi filius
19 regis. * Quibus ille respondit: Fratres mei
fuerunt, filij matris meae. viuit Dominus, quia
20 si seruasset eos, non vos occiderem. * Di-
E xistite Iether primogenito suo: Surge, &
interfice eos. Qui non eduxit gladium: time-
21 bar enim, quia adhuc puer erat. * Dixerunt-
que Zebee & Salmāna: Tu surge, & intru-
e in nos: quia iuxta aetatem robur est hominis.
Surrexit Gedeon, † & interfecit Zebee & Sal-
māna: & tulit ornamenta ac bullas, quibus
colla regaliū camelorum decorari solent. † Psal.
114. 13.
22 * Dixeruntque omnes viri Israel ad Gedeon:
Dominare nostri tu, & filius tuus, & filius filij
tui: quia liberaisti nos de manu Madian.
23 * Quibus ille ait: Non dominabor vestri,
nec dominabimur in vos filius meus, sed do-
24 minabimur vobis Dominus. * Dixitque ad
eos: Vnam petitionem postulo à vobis: Date
mihi inares ex praeda vestra. Inares enim
25 aureas Ismaelite habere conseruerant. * Qui
responderunt: Libentissimè dabimus. Ex-
F pandentesque super terram pallium, proiece-
runt in eo inares de praeda: * & fuit pondus
26 postularum inaurium, mille sepingenti
auri sicli, absque ornamentis, & monilibus, &
veste purpurea, quibus reges Madian uti so-
liti erant, & praeter torques aureas camelo-
27 rum. * Fecitque ex eo Gedeon Ephod, &
posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicanti-
que est omnis Israel in eo, & factum est Ge-
28 deon & omni domui eius in ruinam. * Hu-
miliatus est autem Madian coram filiis Israel,
nec ponuerunt vltra ceruices eleuare: sed
quieuit terra per quadraginta annos, quibus
29 Gedeon praefuit. * Abiit itaque Ierobaal filius
30 Ioas, & habitauit in domo sua: * habuitque
septuaginta filios, qui egressi sunt de femore
31 eius: eo quod plures haberet vxores. * Con-
cubina autem illius, quam habebat in Si-
chem, genuit ei filium nomine Abimelech.
32 * Mortuusque est Gedeon filius Ioas in se-
nectute bona, & sepultus est in sepulchro Ioas
33 patris sui in Ephra de familia Ezri. * Post-
quam autem mortuus est Gedeon, auersi sunt
filij Israel, & fornicari sunt cum Baalim. Per-
cussēruntque cum Baal feodus, ut esset eis in
34 deum: * nec recordati sunt Domini Dei sui,
qui eruit eos de manibus inimicorum suo-
35 rum omnium per circuitum: * nec fecerunt
misericordiam cum domo Ierobaal Gedeon,
iuxta omnia bona quae fecerat Israeli.

CAPVT IX.

Abimelech occisit 70. fratres suos, imperium sibi tyrannicè usurpat, qui post parabolam Iotham fratris eius qui seruatus erat, exercitum Gaal denicui, turrinque Sichem exussit, & à muliere tandem fragmine mole oppressus est.

Abiit autem Abimelech filius Ierobaal
in Sichem ad fratres matris suae, & locu-

rus est ad eos, & ad omnem cognationem domus patris matris sue, dicens: * Loquimini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est melius, ut dominentur vestri septuaginta viri omnes filij Ierobaal, an ut dominetur vnus vir simulque considerate, quod os vestrum & caro vestra sunt. * Locutique sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sichem vniuersos sermones istos, & inclinauerunt cor eorum post Abimelech, dicentes: Frater noster est. * Dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalberic. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes & vagos, secutique sunt eum. * Et venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vnum remansitque Ioatham filius Ierobaal minimus, & absconditus est. * Congregati sunt autem omnes viri Sichem, & vniuersae familiae vrbis Mello: abieruntque & constituerunt regem Abimelech, iuxta quercum quae stabat in Sichem. * Quod cum nuntiatum esset Ioatham, iuit, & stetit in vertice montis Garizim: eleuataque voce clamauit, & dixit: Audite me viri Sichem, ita audiat vos Deus. * Ierunt ligna, ut vngerent super se regem: dixeruntque oliuae: Impera nobis. * Quae respondit: Numquid possum deferere pinguedinem meam, qua & dii vuntur & homines, & venire ut inter ligna promouear? * Dixeruntque ligna ad arborem ficum: Veni, & super nos regnum accipe. * Quae respondit eis: Numquid possum deferere dulcedinem meam, fructusque suauissimos, & ire ut inter cetera ligna promouear? * Locutaque sunt ligna ad vitem: Veni, & impera nobis. * Quae respondit eis: Numquid possum deferere vinum meum, quod lætificat Deum & homines, & inter ligna cetera promoueri? * Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos. * Quae respondit eis: Si verè me regem vobis constituitis, venite, & sub vmbra mea requiescite. si autem non vultis, egrediarur ignis de rhamno, & deuoret cedros Libani. * Nunc igitur, si rectè & absque peccato constituitis super vos regem Abimelech, & benè egistis cum Ierobaal, & cum domo eius, & reddidistis vicem beneficiis eius, qui pugnavit pro vobis, & animam suam dedit periculis, ut erueretis de manu Madian, * qui nunc surrexistis contra domum patris mei, & interfecistis filios eius septuaginta viros super vnum lapidem, & constituitis regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sichem, eò quod frater vester sit: * si ergo rectè & absque vicio egistis cum Ierobaal, & domo eius, hodie lætami in Abimelech, & ille lætetur in vobis. * Sin autem peruersè egrediarur ignis ex eo, & consumat habitatores Sichem, & oppidum Mello: egredianturque ignis de viris Sichem, & de oppido Mello, &

deuoret Abimelech. * Quae cum dixisset, fugit, & abiit in Bera: habitauitque ibi ob metum Abimelech fratris sui. * Regnavit itaque Abimelech super Israël tribus annis. * Misitque Dominus spiritum pessimum inter Abimelech & habitatores Sichem: qui ceperunt eum decessari, * & scelus interfectionis septuaginta filiorum Ierobaal, & effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum, & in ceteros Sichimorum principes, qui eum adiuerant. * Posueruntque insidias aduersus eum in summitate montium: & dum illius prestolabantur aduentum, exercebant atrocina, agentes praedas de praetereuntibus. nuntiatumque est Abimelech. * Venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis, & transiit in Sichimam. Ad cuius aduentum erecti habitatores Sichem, * egressi sunt in agros, vastantes vineas, vasaque calcantes: & factis cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui, & inter epulas & pocula maledicebant Abimelech, * clamante Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, & quae est Sichem, ut seruamus ei? Numquid non est filius Ierobaal, & constituit principem Zebul seruum suum super viros Emor patris Sichem? Cur ergo seruimus ei? * Vinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferrem de medio Abimelech. Dicitumque est Abimelech: Congrega exercitus multitudinem, & veni. * Zebul enim princeps ciuitatis, auditis sermonibus Gaal filij Obed, iratus est valdè, * misit clam ad Abimelech nuntios, dicens: Ecce, Gaal filius Obed venit in Sichimam cum fratribus suis, & oppugnat aduersum te ciuitatem. * Surge itaque nocte cum populo qui tecum est, & laeta in agro: * & primo mane oriente sole, irru super ciuitatem. illo autem egrediente aduersum tecum populo suo, fac ei quod poteris. * Surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu suo nocte, & tendit insidias iuxta Sichimam in quatuor locis. * Egressusque est Gaal filius Obed, & stetit in introitu porte ciuitatis. Surrexit autem Abimelech, & omnis exercitus cum eo de insidiarum loco. * Cumque vidisset populum Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de montibus multitudo descendit. Cui ille respondit: Vmbra montium vides quasi capita hominum, & hoc errore deciperis. * Rursumque Gaal ait: Ecce populus de vmbilico terrae descendit, & vnus cuneus venit per viam quae respicit quercum. * Cui dixit Zebul: Vbi est nunc os tuum, quo loquebaris: Quis est Abimelech ut seruamus ei? Nonne hic populus est, quem despiciebas? Egredere, & pugna contra eum. * Abiit ergo Gaal, spectante Sichimorum populo, & pugnavit contra Abimelech, * qui persecutus est cum fugientem, & in urbem compulsi: cecideruntque ex parte eius plurimi, vsque ad portam ciuitatis: * & Abimelech sedit

in Ruma: Zebul autem, Gaal & socios eius F expulit de vbe, nec in ea passus est commorari. * Sequenti ergo die egressus est populus in campum. Quod cum nuntianum esset Abimelech, * tulit exercitum suum, & diuisit in tres turmas, tendens insidias in agris. Videntque quod egredieretur populus de ciuitate, surrexit, & irruit in eos * cum cuneo suo, oppugnans, & obsidens ciuitatem: dux autem turme palantes per campum aduersarios persequabatur. * Porro Abimelech omni die illo oppugnabat urbem, quam cepit, interfectis habitatoribus eius, ipsaque destructa, ita vti in ea dispergeret. * Quod cum audissent qui habitabant in turre Sichimorum, ingressi sunt sanum dei sui Berich, vbi fixus cum eo pepigerant, & ex eo locus nomen accepit, qui erat murus valde. * Abimelech quoque audiens viros turris Sichimorum patiter conglobatos, * ascendit in montem Selmon cum omni populo suo: & arrepta securi, praecidit a boris ramum, impositumque ferens humero, dixit ad socios: Quod me videtis facere, cito facite. * Igitur certatim ramos de arboribus praecedentes, sequebantur ducem. Qui circumdantes praesidium, succenderunt, atque ita factum est, vt fumo & igne mille homines necarentur, viri pariter & mulieres, habitatores turris Sichem. * Abimelech autem inde proficiscens venit ad oppidum Thebes, quod circumdans obsidebat exercitu. * Erat autem turris excelsa in media ciuitate, ad quam confugerant simul viri ac mulieres, & omnes principes ciuitatis, clausa firmissime ianua, & super turris tectum stantes per propugnacula. * Accedensque Abimelech iuxta turrim, pugnabat fortiter: & appropinquans ostio, ignem supponere nitabatur. * † & ecce vna mulier fragmen molae desuper iaciens, illis capiti Abimelech, & confregit cerebrum eius. * † Qui vocauit cito armigerum suum, & ait ad eum: Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte dicatur quod a femina interfectus sum. Qui iussa perficiens, interfecit eum. * Illoque mortuo, omnes qui cum eo erant de Israel, reuersi sunt in sedes suas. * & reddidit Deus malum, quod fecerat Abimelech contra patrem suum, interfectis septuaginta fratribus suis. * Sichimitis quoque, quod operati erant, retributum est, & venit super eos maledictio Iotham filij Ieroabaal.

CAPVT X.

Thola viro sancto, Iair dux successit: Israelita vero in idololatriam lapsi traduntur Philistaei & Ammonitis, quibus penitentibus, Dominus in gratitudinem improperat, tandemque eorum miseretur.

Post Abimelech surrexit dux in Israel Thola filius Phua patris Abimelech, vir A

de Issachar, qui habitauit in Samir montis Ephraim: & iudicauit Israelcem viginti & tribus annis, mortuusque est, ac sepultus in Samir. * Huic successit Iair Galaadites, qui iudicauit Israelcem per viginti & duos annos, * habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum, & principes triginta ciuitatum, quae ex nomine eius sunt appellatae: Haioth Iair, id est, oppida Iair, vique in praesentem diem, in Terra Galaad. * Mortuusque est Iair, ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon. * Filij autem Israel peccatis veteribus iungentes noua, fecerunt malum in conspectu Domini, & seruierunt idolis, Baalim & Ashtaroth, & diis Syriac & Sidonis & Moab & filiorum Ammon & Philisthim: dimiseruntque Dominum, & non coluerunt eum. * Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthim & filiorum Ammon. * Afflictique sunt, & vehementer oppressi per annos decem & octo, omnes qui habitabant trans Iordanem in Terra Amorrihzi, qui est in Galaad: * in tantum, vt filij Ammon, Iordane transmissi, vastarent Iudam & Beniamin & Ephraim: afflictusque est Israel nimis. * Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & seruimus Baalim. * Quibus locus est Dominus: Numquid non Aegyptij & Amorrihzi, filique Ammon & Philisthim, * Sidonij quoque & Amalec & Chanaan, oppresserunt vos, & clamastis ad me, & erui vos de manu eorum? * Et tamen reliquisti me, & coluistis deos alienos: ideo non addam vt ultra vos liberem: * ite, & inuocate deos quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustiae. * Dixeruntque filij Israel ad Dominum: Peccauimus, redde ru nobis quidquid tibi placet: tantum nunc libera nos. * Quae dicentes, omnia de finibus filij alienorum deorum idola proiecerunt, & seruierunt Domino Deo: qui doluit super miseris eorum. * Itaque filij Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria: contra quos congregati filij Israel, in Mapha castrametati sunt. * Dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus ex nobis contra filios Ammon ceperit dimicare, erit dux populi Galaad.

CAPVT XI.

Iephthe index factus, Dei spiritu accensus, primam ratione agit cum rege Ammonitarum; deinde ubi eos viciisset, ob votum temere factum filium suum sacrificauit.

¶ Vit illo tempore Iephthe Galaadites vir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. * Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios: qui postquam creuerant, eiecerunt Iephthe, dicentes: Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es.

ex. * Quos ille fugiens atque deuitans, ha-
 bicaui in Terra Tob : congregatique sunt
 ad eum viri inopes, & latrocinantes, & quasi
 principem sequebantur. * In illis diebus
 pugnant filij Ammon contra Israël. * Qui-
 bus acriter instantibus, parrexerunt maiores
 nau de Galaad, vt tollerent in auxilium sui
 lephe de Terra Tob : * dixeruntque ad
 eum : Veni & esto princeps noster, & pugna
 contra filios Ammon. * Quibus ille respon-
 dit : † Nonne vos estis, qui odistis me, & eie-
 cistis de domo patris mei, & nunc veni-
 stis ad me necessitate compulsi ? * Dixerunt
 quod principes Galaad ad Iephthe : Ob hanc
 igitur causam nunc ad te venimus, vt profici-
 scaris nobiscum, & pugnes contra filios
 Ammon, si quis dux omnium qui habitant
 in Galaad. * Iephthe quoque dixit eis : Si verè
 venistis ad me, vt pugnem pro vobis contra
 filios Ammon, tradiderit eos Dominus in
 manus meas, ego ero vester princeps. * Qui
 responderunt ei : Dominus, qui hæc audit,
 ipse mediator ac testis est, quod nostra
 promissa faciemus. * Abiit itaque Iephthe cum
 principibus Galaad, fecitque cum omni po-
 pulo principem sui. Locutusque est Iephthe
 omnes sermones suos coram Domino in Mas-
 pha. * Et misit nuntios ad regem filiorum
 Ammon, qui ex persona sua dicerent : Quid
 mihi & tibi est, quia venisti contra me, vt va-
 stares terram meam ? * Quibus ille respon-
 dit : † Quia tulit Israël terram meam, quando
 ascendit de Ægypto, à finibus Amon vsque
 laboc aequè Iordanem : nunc ergo cum pace
 redde mihi eam. * Per quos turrim manda-
 uit Iephthe, & imperauit eis vt dicerent regi
 Ammon : * Hæc dicit Iephthe : Non tulit Is-
 rael Terram Moab, nec Terram filiorum
 Ammon : * sed quando de Ægypto conscen-
 derunt, ambulauit per solitudinem vsque ad
 Mare rubrum, & venit in Cades. * † Militique
 nuntios ad regem Edom, dicens : Dimitte me
 vt transeam per terram tuam. Qui noluit ac-
 quiescere precibus eius. Misit quoque ad Re-
 gem Moab, qui & ipse tranlitum præbere
 contempsit : Mansit itaque in Cades, * & cir-
 cuiuixit ex lacere Terram Edom, & Terram
 Moab : veniente contra Orientalem plagam
 Terræ Moab, & castrametatus est trans Ar-
 non : nec voluit intrare terminos Moab :
 † Amon quippe confinium est Terræ Moab.
 * Misit itaque Israël nuntios ad Sehon re-
 gem Amorrhæorum, qui habitabat in Hese-
 bon, & dixerunt ei : Dimitte vt transeam per
 terram tuam vsque ad flouium. * Qui & ipse
 Israël verba despiciens, non dimisit eum trans-
 ire per terminos suos : sed infinita multitu-
 dine congregata, egressus est contra eum in
 Iasa, & fortiter resistebat. * Tradiditque eum
 Dominus in manus Israël cum omni exercitu
 suo, qui percussit eum, & possedit omnem
 Terram Amorrhæi habitatoris regionis il-
 lius, * & vnauerfos fines eius, de Arnon vsque

laboc, & de solitudine vsque ad Iordanem.
 * Dominus ergo Deus Israël subuertit A-
 morrhæum, pugnante contra illum popu-
 lo suo Israël, & tu nunc vis possidere terram
 eius ? * Nonne ea que possidet Chamos
 Deus tuus, tibi iure debentur ? Que autem
 Dominus Deus noster victrix obtinuit, in
 nostram cedent possessionem : * † nisi forte
 E melior es Balac filio Sephor rege Moab : aut
 docere potes, quod iurgaris sic contra Israël,
 & pugnauerit contra eum, * quando habi-
 tauit in Hesebon, & viculis eius, & in Aroër,
 & villis illius, vel in cunctis ciuitatibus iuxta
 Iordanem, per trecentos annos. Quare tan-
 to tempore nihil super hac repetitione ten-
 tatis ? * Igitur non ego pecco in te, sed tu
 contra me male agis idicens mihi bella
 non iusta. Iudicet Dominus arbiter huius
 diei, inter Israël & inter filios Ammon.
 * Noluitque acquiescere rex filiorum Am-
 mon verbis Iephthe, que per nuntios man-
 dauerat. * Factus est ergo super Iephthe Spi-
 ritus Domini, & circuiens Galaad, & Ma-
 nassè, Maspha quoque Galaad, & inde tran-
 siens ad filios Ammon, * votum vovit Do-
 mino, dicens : Si tradideris filios Ammon in
 manus meas, * quicumque primus fuerit
 egressus de foribus domus mee, mihi que oc-
 currerit reuertenti cum pace à filiis Am-
 mon, cum holocaustum offeram Domino.
 * Transiuitque Iephthe ad filios Ammon, vt
 pugnaret contra eos : quos tradidit Domi-
 nus in manus eius. * Percussitque ab Aroër
 vsque dum venias in Mennich, viginti ciui-
 tates, & vsque ad Abel, que est vineis consti-
 ta, plaga magna nimis. humiliatique sunt fi-
 lij Ammon à filiis Israël. * Reuertente au-
 tem Iephthe in Maspha domum suam, oc-
 currit ei vnguenta filia sua cum tympanis
 & choris. non enim habebat alios liberos.
 * Qua visa, scidit vestimenta sua, & ait :
 Heu me, filia mea, decipisti me, & ipsa de-
 cepta es : aperui enim os meum ad Domi-
 num, & aliud facere non potero. * Cui illa
 respondit : Pater mi, si aperuisti os tuum ad
 Dominum, fac mihi quodcumque pollicitus
 es, concessa tibi vltione atque victoria de
 hostibus tuis. * Dixitque ad patrem : Hoc
 solum mihi præsta quod deprecor : Dimitte
 me vt duobus mensibus circumeam mon-
 tes, & plangam virginitatem meam cum so-
 dalibus meis. * Cui ille respondit : Vade. Et
 dimisit in duobus mensibus. Cumque
 abiisset cum sociis ac sodalibus suis, flebat
 virginitatem suam in montibus. * Explicit-
 que duobus mensibus, reuersa est ad patrem
 suum, & fecit ei sicut vouerat, que ignorabat
 vinum. Exinde mos increbuit in Israël, &
 consuetudo seruata est : * vt post anni cir-
 culum conueniant in vnum filie Israël, &
 plangent filiam Iephthe Galaaditæ diebus
 quatuor.

† Gen. 36.
37.† Num.
31. & 32.† Num.
30. & 31.† Num.
31. & 32.† Num.
31. & 32.

CAPVT XII.

Ephraim aduersus Iephthe insurgentes ad vada Iordanis occiduntur, cum vocem Scibboleth profere non possent; quo vita fuscula, succedunt duces Absalon, Ahialon, & Abdon.

Ecce autem in Ephraim orta est sedicio. ¹ nam transientes contra aquilonem, dixerunt ad Iephthe: Quare vadens ad pugnam contra filios Ammon, vocare nos noluisti, vt pergeremus tecum? Igne incendemus domum tuam. * Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi & populo meo contra filios Ammon vehemens: vocauit vos, vt praberetis mihi auxilium, & facere nolulistis. * Quod cernens posui animam meam ³ in manibus meis, transiuique ad filios Ammon, & tradidit eos Dominus in manus meas. Quid commerui, vt aduersum me confurgatis in praelium? * Vocatis itaque ad se ⁴ cunctis viris Galaad pugnabat contra Ephraim: percusseruntque viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de Ephraim, & habitat in medio Ephraim & Manasse. * Occupaueruntque Galaadites ⁵ vada Iordanis, per que Ephraim reuersurus erat. Cumque venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro * vt me transire permittatis: dicebant ei Galaadites: Numquid Ephraim es? quo dicente: Non sum: * interrogabant eum: Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. ⁶ Qui respondebat, Scibboleth: eadem littera spicam exprimere non valens, Statimque apprehensum iugulabant in ipso Iordanis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia. * Iudica ⁷ uit itaque Iephthe Galaadites Israel sex annis, & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. * Post hunc iudicauit Israel Absalon de Bethlehem: * qui habuit triginta ⁹ filios, & totidem filias, quas emitens foras, maritis dedit, & eiusdem numeri filiis suis accepit vxores, introducens in domum suam. Qui septem annis iudicauit Israel. * mortuusque est, ac sepultus in Bethlehem. * Cui ¹⁰ successit Ahialon Zabulonites: & iudicauit Israel decem annis: * mortuusque est, ac sepultus in Zabulon. * Post hunc iudicauit ¹¹ Israel Abdon, filius Illel, Pharaehonites: * qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis nepotes, ascendentes super septuaginta ¹² pullos asinarum, & iudicauit Israel octo annis: * mortuusque est, ac sepultus in Pharaethon ¹³ terre Ephraim, in monte Amalec.

CAPVT XIII.

Israelita rursus in idololatriam lapsi, Philisthe traduntur: Samson nasciturus ab Angelo praedictur matri, & deinde patri, natusque à Domino benedicitur.

Rursumque [†] filij Israel fecerunt malum ¹ in conspectu Domini: qui etadidit eos A

in manus Philisthinorum: quadraginta annis. * Erat autem quidam vir de Saraa, & de stirpe Dan, nomine Manue, habens vxorem ² sterilem. * Cui apparuit Angelus Domini, & dixit ad eam: Sterilis es & absque liberis: ³ [†] sed concipies & paries filium: * [†] caue ergo ne bibas vinum ac siceram, nec immun- ⁴ dum quidquam comedas: * quia concipies, & paries filium, cuius non tanger caput nouacula: erit enim nazareus Dei ab infanzia sua, & ex matris vtero, & ipse incipiet libe- ⁵ rare Israel de manu Philisthinorum. * [†] Que cum venisset ad maritum suum dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum, ⁶ terribilis nimis. Quem cum interrogassem, quis esset, & vnde venisset, & quo nomine ⁷ vocaretur, noluit mihi dicere: * sed hoc respondit: Ecce concipies & paries filium: caue ne vinum bibas, nec siceram, & ne aliquo vefcaris immundo: erit enim puer nazareus Dei ab infanzia sua, ex vtero matris suae vs- ⁸ que ad diem mortis suae. * Orauit itaque Manue Dominum, & ait: Obsecro Domine, vt vir Dei, quem misisti, veniat iterum, & doceat nos quid debeamus facere de pue- ⁹ ro, qui nasciturus est. * Exaudiuitque Dominus deprecantem Manue, & apparuit rursum Angelus Dei vxori eius sedenti in agro. ¹⁰ Manue autem maritus eius non erat cum ea. [†] Que cum vidisset Angelum, * festinauit, & cucurrit ad virum suum: nuntiavitque ei, dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem antea ¹¹ videram. * Qui surrexit, & secutus est vxorem suam: veniensque ad virum, dixit ei: Tu es qui locutus es mulieri: Et ille respondit: Ego sum. * Cui Manue: Quando, inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis vt ¹² C faciat puer: aut à quo se obseruare debebit? [†] Dixitque Angelus Domini ad Manue: Ab omnibus, quae locutus sum vxori tuae, absti- ¹³ neare se: * & quidquid ex vinea nascitur, non comedat: vinum & siceram non bibat, nullo vefcatur immundo: & quod ei precepi, ¹⁴ impleat atque custodiat. * Dixitque Manue ad Angelum Domini: Obsecro te vt acquiescas precibus meis, & faciamus tibi haedum ¹⁵ de capris. * Cui respondit Angelus: Si me cogis, non comedam panes tuos: si autem vis holocaustum facere, offer illud Domino. Et nesciebat Manue quod Angelus Domini ¹⁶ esset. * Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen, vt, si sermo tuus fuerit expletus, hono- ¹⁷ remus te? * Cui ille respondit: [†] Cur queris nomen meum, quod est mirabile? * Tulit ¹⁸ itaque Manue haedum de capris, & libamenta, & posuit super petram, offerens Domino, qui facit mirabilia: ipse autem & vxor ¹⁹ eius inuebantur. * Cumque ascenderet flamma altaris in caelum, Angelus Domini pariet in flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue & vxor eius, proni ceciderunt in ter- ²⁰ ram. * & vltra eis non apparuit Angelus Domini. Statimque intellexit Manue Angelum

† Gen. 16.

c. 12.

1. Reg. 11.

c. 40.

Luc. 1. c. 31.

† Num. 6.

c. 14.

† Gen. 31.

c. 29.

lum Domini esse, * & dixit ad vxorem suam: 12
Morte moriemur, quia vidimus Deum. * Cui 13
respondit mulier: Si Dominus nos vellet occidere: de manibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc omnia, neque ea quæ sunt ventura dixisset. * Peperit itaque filium, & vocauit nomen eius Samson. Crescensque puer: & benedixit ei Dominus. * Cœpitque Spiritus 15
Domini esse cum eo in castris Dan inter Sarra & Esthaal.

CAPVT XIV.

Samson vxorem ducit Philisthæam, quam cum visceret, leonem lacrauit, in cuius ore postmodum reperto melle sumpsit ab eo parabolam: qua sodalibus propofita, illi interpretationem per Samsonis vxorem intellexerunt.

Descendit ergo Samson in Thamnatha. 1
vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthæi, * ascendit, & nuntiavit patri suo, & 2
matri suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philistinorum: quam quero vo mihi accipiat vxorem. * Cui dixerunt 3
pater & mater sua: Numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum, & in omni populo meo, quia vis accipere vxorem de Philisthæi, qui incircumcisi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc mihi accipe: quia placuit oculis meis. * Parentes autem eius 4
nesciebant quod res à Domino fieret, & quereret occasionem contra Philisthæum: eo enim tempore Philisthæi dominabantur Israël. 5
* Descendit itaque Samson cum patre suo & matre in Thamnatha. Cumque venissent ad vineas oppidi, apparuit caulus leonis fauus, & rugiens, & occurrit ei. * Irruit autem 6
spiritus Domini in Samson, & dilacerauit leonem, quasi hœdum in frusta discerpens, nihil omnino habens in manu: & hoc patri & matri noluit indicare. * Descenditque & 7
locutus est mulieri, quæ placuerat oculis eius. * Et post aliquot dies reuertens vt acciperet 8
eam, declinauit vt videret cadauer leonis, & ecce examen apum in ore leonis erat ac fauus mellis. * Quem cum sumpisset in manibus, comedeat in via: veniensque ad patrem suum & matrem, dedit eis partem, qui 9
& ipsi comederunt: nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leonis assumpserat. * Descendit itaque pater eius ad mulierem, & fecit filio suo Samson conuiuium. sic enim iuvenes facere consueverant. * Cum ergo ciues loci illius vidissent eum, dederunt ei sudaes triginta vt essent cum eo. * Quibus 12
locutus est Samson: proponam vobis problema: quod si solueritis mihi intra septem dies conuiuij, dabo vobis triginta sindones, & totidem unicuas: * sin autem non poteritis solvere, vos dabitis mihi triginta sindones, & eiusdem numeri unicuas. Qui responderunt ei: Propone problema, vt audiamus. * Dixitque eis: De comedente exiit 14

cibus, & de forti egressa est dulcedo. nec potuerunt per tres dies propositionem solvere. 15
* Cumque adesset dies septimus, dixerunt ad vxorem Samson: Blandire viro tuo, & si uide ei vt indicet tibi quid significet problema. quod si facere noleris, incendemus te, & domum patris tui. an idcirco vocastis nos ad nuptias vt spoliaretis? * Quæ fundebat apud 16
D Samson lacrymas, & querebatur dicens: Odisti me, & non diligis: idcirco problema, quod proposuisti filiis populi mei, non vis mihi exponere. At ille respondit: Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare 17
potero? * Septem igitur diebus conuiuij flebat ante eum: tandemque die septimo cum ei esset molesta, exposuit. Quæ statim indicauit ciuibus suis. * Et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitum: Quid dulcis melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si non arassetis in vitula mea, non inuenissetis propositionem meam. * Irruit itaque in eum Spiritus Domini, descenditque Acalonem, & percussit ibi triginta viros. quorum ablatis vestes dedit iis qui problema soluerant. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui: * vxor autem eius accepit maritum vnum de amicis eius & pronubis.

CAPVT XV.

Per vulpium multitudinem Samson Philisthæorum segetes incendit: & fractis funibus quibus ligatus erat, melle Philisthæas asini maxilla prestrans, & cuius dente molari aque fissent fluxerant.

Post aliquantulum autem temporis, cum 1
A dies tritice mellis instarent, venit Samson, inuisere volens vxorem suam, & amulit ei hœdum de capris. Cumque cubiculum eius solito vellet intrare, prohibuit cum pater 2
illius, dicens: * Putavi quod odisses eam, & ided tradidi illam amico tuo: sed habet sortorem, quæ iunior & pulchrior illa est, sit tibi pro ea vxor. * Cui Samson respondit: Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos: faciam enim vobis mala. * Perrexitque & cepit trecentas vulpes, caudasque earum iunxit ad caudas, & faces ligauit in medio: * quas igne succendens, dimisit vt huc illucque discurrerent. Quæ statim perrexerunt in segetes Philistinorum. Quibus succensis & comportate iam fruges, & adhuc stantes 3
B in stipula, concrematae sunt, in tantum, vt vineas quoque & oliuera flamma consummeret. * Dixeruntque Philisthæi: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Thamnathæi: quia tulit vxorem eius, & alteri tradidit, hæc operatus est. Ascenditque Philisthæi: & combusserunt tam 4
mulierem quam patrem eius. * Quibus ait Samson: Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expectam ultionem, & tunc quiescam. * Percussitque eos ingenti plaga, ita vt stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitauit in spelunca petre Eram. 5
O 4 * Igitur

* Igitur ascendentes Philisthim in Terram 9
Iuda, castrametati sunt in loco qui postea vo-
catus est Lechi, id est, * maxilla, ubi eorum ef-
fusus est exercitus. * Dixeruntque ad eos de 10
tribu Iuda : Cur ascendistis aduersum nos ?
Qui responderunt. Ut ligemus Samson, ve-
nimus, & reddamus ei que in nos operatus C
est. * Descenderunt ergo tria milia virorum
de Iuda ad specum silicis Eram, dixerunt-
que ad Samson : Nescis quod Philisthim
imperent nobis ? quare hoc facere voluisti ?
Quibus ille ait : Sicut fecerunt mihi, sic feci
eis. * Ligare, inquit, te venimus, & tra- 12
dere in manus Philistinorum. Quibus Sam-
son, iurare, ait, & spondere mihi quod non
occidatis me. * Dixerunt : Non te occide- 13
mus, sed vincum trademus. Ligaueruntque
eum duobus nouis funibus, & tulerunt eum
de petra Eram. * Qui cum venisset ad lo- 14
cum Maxillæ, & Philisthim vociferantes oc-
cursissent ei, irruit Spiritus Domini in eum :
& sicut solent ad odorem ignis lina consumi,
ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt
& soluta. * Inuenitque maxillam, id est, 15
mandibulam asini, quæ iacebat, accipiens, in-
terfecit in ea mille viros, * & ait : In maxilla
asini, in mandibula pulli asinarum, deleui eos,
& percussi mille viros. * Cumque hæc verba 17
cancens complisset, proiecit mandibulam de
mano, & vocauit nomen loci illius Rama-
thlechi, quod interpretatur eleuatio maxillæ.
* Scitensque valde, clamauit ad Dominum, 18
& ait : Tu dedisti in manu serui tui salutem
hanc maximam atque victoriam : en tui mor-
tibus, incidamque in manus incircumcisorum.
* Aperuit itaque Dominus molem dentem
in maxilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ.
Quibus haustus, refocillauit spiritum, & vi-
res recepit. Idcirco appellatum est nomen
loci illius, Fons inuocantis de maxilla, vsque
in præsentem diem. * Iudicauitque Israël in 20
diebus Philisthim viginti annis.

CAPVT XVI.

*Samson, obseruantiis cum custodibus, portas
Gaza urbis in montem detulit : à Dalila autem
cui sapias illuserat, cognita causa fortitudinis,
detonsus, exaceratur ab hostibus, quos tandem
vnâ secum interemittit.*

A Buit quoque in Gazam, & vidit ibi mu- 1
lierem meteticam, ingressusque est ad
eam. * Quod cum audissent Philisthim, &
percrebruiſſet apud eos, intrasse vebem Sam-
son, circumdederunt eum, positis in porta
ciuitatis custodibus : & ibi tota nocte cum si-
lentio præstolantes, vt facto manè exeuntem
occiderent. * Dormiuit autem Samson vsque 3
ad medium noctis : & inde confurgens, appre-
hendit ambas portæ fores cum postibus suis
ad sera, inpositasque humeris suis portauit
ad verticem montis, qui respicit Hebron.
* Post hæc amauit mulierem, quæ habitabat 4
in Valle Sorec, & vocabatur Dalila. * Vene-

runteque ad eam principes Philistinorum, ae-
que dixerunt : Decipe eum, & discite ab illo,
B in quo habeat tantam fortitudinem ; & quo
modo eum superare valeamus, & vincum
affligere. quod si feceris, dabimus tibi singuli
6 mille & centum argenteos. * Locuta est ergo
Dalila ad Samson : Dic mihi, obsecro, in quo
sit tua maxima fortitudo, & quid sit quo ligas
7 erumpere nequeas ? * Cui respondit Sam-
son : Si septem nervicis funibus, necdum
siccis & adhuc humentibus, ligatus fuero, in-
8 firmus ero vt ceteri homines. * Attulerunt-
que ad eam sarapæ Philistinorum septem
9 funes, vt dixerat : quibus vinxit eum, * la-
tentibus apud se insidiis, & in cubiculo fi-
nem rei expectantibus, clamauitque ad eum :
Philisthim super te Samson. Qui rupit vin-
cula, quo modo si rumpat quis nunc de stup-
pe tortum putamine, cum odorem ignis ac-
ceperit : & non est cognitus in quo esset for-
C titudo eius. * Dixitque ad eum Dalila : Ecce
illulisti mihi, & falsum locutus es : saltem
11 nunc indica mihi quo ligari debeas. * Cui
ille respondit : Si ligatus fuero nouis funibus,
qui nunquam fuerunt in opere, infirmus ero,
12 & aliorum hominum similis. * Quibus rur-
sum Dalila vinxit eum, & clamauit : Philis-
thim super te Samson, in cubiculo insidiis
preparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila
13 telarum. * Dixitque Dalila rursum ad eum :
Vsq̃uequò decipis me, & falsum loqueris ?
ostende quo vinciri debeas. Cui respondit
Samson : Si septem crines capicis mei cum li-
cio plexeris, & clauum his circumligatum
14 terzæ fixeris, infirmus ero. * Quod cum fo-
cisset Dalila, dixit ad eum : Philisthim su-
per te Samson. Qui confurgens de somno ex-
15 traxit clauum cum crinibus & licio. * Dixit-
que ad eum Dalila : Quomodo dicis quod
amas me, cum animus tuus non sit mecum ?
Per tres vices mentitus es mihi, & noluiſti
16 dicere in quo sit maxima fortitudo tua. *
Cumque molesta esset ei, & per multos dies
iugiter adhereret, spacium ad quietem non
tribuens, defecit anima eius, & ad mortem
17 vsque lassata est. * Tunc aperiens veritatem
rei, dixit ad eum : Ferrum nunquam ascen-
dit super caput meum, quia nazæus, id est,
consecratus Deo, sum de utero matris meæ :
si rasum fuerit caput meum, recedet à me
fortitudo mea, & deficiam, eroque sicut ce-
18 teri homines. * Videnique illa quod con-
fessus ei esset omnem animum suum, misit
ad principes Philistinorum ac mandauit :
Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi
E aperuit cor suum. Qui ascenderunt, assump-
19 ta pecunia quam promiserant. * At illa dor-
mire eum fecit super gēna sua, & in sinu
suo reclinare caput. Vocauitque tonsorem,
& rasit septem crines eius, & cepit abigere
eum, & à se repellere : statim enim ab eo
20 fortitudo discessit. * dixitque Philisthim
super te Samson. Qui de somno confurgens,
dixit

dixit in animo suo: Egrediar sicut antè feci,
& me excutiam, nesciens quòd recessisset ab
eo Dominus. * Quem cum apprehendissent
Philisthiim, statim eruerunt oculos eius, &
duxerunt Gazam victum carenis, & clau-
sum in carcere molere fecerunt. * Iamque ca-
pilli eius renasci cœperant, & principes
Philisthinorum conuenerunt in vnum vt im-
molarent hostias magnificas Dagon deo suo,
& epularentur, dicentes: Tradidit deus no-
ster inimicum nostrum Samson in manus no-
stras. * Quod etiam populus videns, lauda-
bat deum suum, eademque dicebat: Tradi-
dit deus noster aduersarium nostrum in ma-
nus nostras, qui deleuit terram nostram &
occidit plurimos. * Letantesque per conui-
uiam, sumptis iam epulis, præceperunt vt vo-
carentur Samson, & ante eos luderet. Qui ad-
ductus de carcere ludebat ante eos, fecerunt
que cum stare inter duas columnas. * Qui
dixit puero regenti gressus suos: Dimitte me,
vt tangam columnas, quibus omnis immi-
net domus, & reclinet super eas, & paulu-
lum requiescam. * Domus autem erat plena
virorum ac mulierum, & erant ibi omnes
principes Philisthinorum, & ac de tecto & so-
lario circiter tria millia viriusque sexus spe-
ctantes ludentem Samson. * At ille inuocato
Domino ait: Domine Deus, memento mei,
& redde mihi nunc fortitudinem pristinam
Deus meus, vt vlciscar me de hostibus meis, &
pro amissione duorum luminum vnam vltio-
nem recipiam. * Et apprehendens ambas
columnas, quibus innitebatur domus, alteram-
que earum dextera, & alteram læua tenens,
ait: Morietur anima mea cum Philisthiim.
concussisque foriter columnis, cecidit do-
mus super omnes principes, & ceteram multi-
tudinem que ibi erat: multoque plures inec-
fecit moriens, quam antè viuis occiderat.
* Descendentes autem fratres eius & vni-
uersa cognatio tulerunt corpus eius, & se-
peliuerunt inter Saraa & Esthaol in sepul-
chro patris sui Manue: iudicauitque Israël
viginti annis.

CAPVT XVII.

*Mater Michas conuincit ipsi de seruitute argenteo
idolum, cui ille primo filium suum, deinde Leui-
tem Bethlehemitem profecit sacerdotem.*

FVit eo tempore vir quidam de monte
Ephraim nomine Michas, qui dixit ma-
tri suæ: Mille & centum argenteos, quos se-
paraui tibi, & super quibus me audiente
iuraueras, ecce ego habeo, & apud me sunt.
Cui illa respondit: Benedictus filius meus
Domino. * Reddidit ergo eos matri suæ, quæ
dixerat ei: Consecraui & voui hoc argen-
tum Domino, vt de manu mea suscipiat fi-
lius meus, & faciat sculpile arque confatile:
& nunc trado illud tibi. * Reddidit igitur eos
matri suæ: quæ tulit ducentos argenteos, &
dedit eos argentario, vt faceret ex eis sculp-

tile arque confatile, quod fuit in domo Mi-
chas. * Qui adicula quoque in ea Deo separa-
uit, & fecit ephod, & theraphim, id est, vestem
sacerdotalem, & idola: impleuitque vnus fi-
liorum suorum manum, & factus est ei sacer-
dos. * In diebus illis non erat rex in Israël,
sed vnusquisque, quod sibi rectum videba-
tur, hoc faciebat. * Fuit quoque alter ado-
lescens de Bethlehem Iudæ, ex cogitatione
eius: eratque ipse Leuites, & habitabat ibi.
* Egrediusque de ciuitate Bethlehem, pere-
grinari voluit vbicumque sibi commodum
reperisset. Cumque venisset in montem E-
phraim, iter faciens, & declinasset pauper
in domum Michæ, interrogatus est ab eo
vnde venisset. Qui respondit: Leuita sum de
Bethlehem Iudæ, & vado vt habitem vbi po-
tuerò, & vile mihi esse perpexero. * Dixit-
que Michas: Mane apud me, & esto mihi
parens ac sacerdos: daboque tibi per annos
singulos decem argenteos, ac vestem dupli-
cem, & quæ ad victum sunt necessaria. * Ac-
quieuit, & mansit apud hominem, fuitque illi
quasi vnus de filiis. * Impleuitque Michas
manum eius, & habuit puerum sacerdotem
apud se. * Nunc scio, dicens, quod benefi-
ciet mihi Deus habenti Leuitici generis sa-
cerdotem.

CAPVT XVIII.

*Missi primum exploratoribus, secuti postea sunt
sexcenti viri de tribu Dan, quærentes sibi posses-
sionem, & ablato Michæ idolo cum sacerdote, ur-
bem Lai vi capientes inhabitauerunt.*

IN diebus illis non erat rex in Israël, & tri-
bus Dan quærebat possessionem sibi, vt ha-
bitaret in ea: vsque ad illum enim diem in-
ter ceteras tribus sortem non acceperat. * Mi-
serunt ergo filij Dan, stirpis & familie suæ
quinque viros fortissimos de Saraa & Esthaol,
vt explorarent terram, & diligenter inspice-
rent: dixeruntque eis: Ite, & considerate ter-
ram. Qui cum pergentes venissent in mon-
tem Ephraim, & intrassent domum Michæ,
requieuerunt ibi: & agnoscentes vocem
adollescentis Leuitæ, ventisque illius dixer-
unt: Bona, dixerunt ad eum: Quis te hoc addu-
xit? quid hic agis? quam ob causam hinc ve-
nire voluisti? * Qui respondit eis: Hæc & hæc
prestitit mihi Michas, & me mercede con-
duxit, vt sim ei sacerdos. * Rogauerunt au-
tem eum, vt consuleret Dominum, vt scire
possent an prospero itinere pergerent, & res
haberet effectum. * Qui respondit eis: Ite
in pace: Dominus respicit viam vestram, &
iter quòd pergitis. * Euntes igitur quinque vi-
ri venerunt Lai: videruntque populum habi-
tantiem in ea absque vllò timore, iuxta con-
suetudinem Sidoniorum, securum & quie-
tum, nullo ei penitus resistente, magnarum-
que opum: & procul Sidone arque a cunctis
hominibus separatum. * Reuersique ad fra-
tres suos in Saraa & Esthaol, & quid egissent
scifici

feiscitantibus responderunt : * Surgite , af- 9
 cendamus ad eos , vidimus enim tetram val-
 de opulentam & vberem : nolite negligere ,
 nolite cessare . eamus , & possideamus eam ,
 nullus erit labor . * Intrabimus ad securos , in 10
 regionem latissimam , tradetque nobis Do-
 minus locum , in quo nullius rei est penuria ,
 eorum quæ gignuntur in terra . * Profecti 11
 igitur sunt de cognatione Dan , id est , de Sa-
 raa & Elthaol , sexcenti viri accincti armis
 bellicis , * adscendentisque manserunt in 12
 Cariathiarim Iude : qui locus , ex eo tempo-
 re , Castrorum Dan nomen accepit , & est
 post tergum Cariathiarim . * Inde transierunt 13
 in montem Ephraim . Cumque venissent ad
 domum Michæ , dixerunt quinque viri , qui 14
 prius missi fuerant ad considerandam Ter-
 ram Lais , ceteris fratribus suis : Nolite quòd
 in domibus istis sit ephod , & theraphim , &
 sculpile , arque constatile : videte quid vobis 15
 placeat . * Et cum paululum declinassent , in-
 gressi sunt domum adulescentis Leuitæ , qui
 erat in domo Michæ : salutaueruntque eum
 verbis pacificis . * Sexcenti autem viri ita ut 16
 erant armati , stabant ante ostium . * At illi 17
 qui ingressi fuerant domum iuuenis , sculpile ,
 & ephod , & theraphim , arque constatile tol-
 lere nitebantur , & sacerdos stabat ante ostiū ,
 sexcentis viris fortissimis haud procul expe- 18
 ctantibus . * Tulerunt igitur qui intrauerant ,
 sculpile , ephod , & idola , atque constatile .
 Quibus dixit sacerdos : Quid facietis ? * Cui 19
 responderunt : Tace , & pone digitum super
 os tuum : venique nobiscum , ut habeamus
 te patrem , ac sacerdotem . Quid tibi melius
 est , ut sis sacerdos in domo vnius viri , an in
 vna tribu & familia in Israël ? * Quod cum 20
 audisset , acquieuit sermonibus eorum , & tu-
 lit ephod , & idola , ac sculpile , & profectus
 est cum eis . * Qui cum pergerent , & ante se 21
 ire fecissent paruos ac iumenta , & omne
 quod erat pretiosum , & iam à domo Michæ 22
 essent procul , viri qui habitabant in ædibus
 Michæ conclamantes secuti sunt , * & post 23
 tergum clamare ceperunt . Qui cum respe-
 xissent , dixerunt ad Micham : Quid tibi vis
 ut clamas ? * Qui respondit : Deos meos , 24
 quos mihi feci , tulisti , & sacerdotem , &
 omnia quæ habeo , & dicis : Quid tibi est ?
 * Dixeruntque ei filii Dan : Cæue ne vtrā lo- 25
 quaris ad nos , & veniant ad te viri animo
 concitati , & ipse cum omni domo tua pereas .
 * Et sic cepto itinere perrexerunt . Videns 26
 autem Michas , quòd fortiores se essent , re-
 uersus est in domum suam . * Sexcenti autem 27
 viri tulerunt sacerdotem , & quæ suprā dixi-
 mus : veneruntque in Lais ad populum quies-
 centem arque securum , & percusserunt eos
 in ore gladij : vrbeinque incendio tradide-
 runt , nullū penitus ferente presidium , eò
 quòd procul habitarent à Sidone , & cum
 nullo hominum haberent quidquam socie-
 tatis ac negotij . Erat autem ciuitas sita in re-

gione Robob : quam rufum extruentes ha-
 bitauerunt in ea . * vocato nomine ciuitatis
 Dan , iuxta vocabulum patris sui , quem ge-
 nerat Israël , quæ prius Lais dicebatur . * Po-
 fueruntque sibi sculpile , & Ionacham filium
 Gersam filij Moyfi , ac filios eius sacerdotes
 in tribu Dan , vsque ad diem capitiuitatis suæ .
 * Mansitque apud eos idolum Michæ omni
 tempore , quo fuit domus Dei in Silo . in die-
 bus illis non erat rex in Israël .

CAPVT XIX.

*Cum Leuita suam uxorem à parentum domo re-
 duceret , ipsa à Gabaonitis quæ tribus erant Benja-
 min , prodigiosa libidine extincta , & à marito in
 duodecim partes corpore scisso , ad singulas tri-
 bus singula portiones missa sunt .*

1 **F**uit quidam vir Leuitas habitans in late-
 re montis Ephraim , qui accepit uxorem
 2 de Bethlehem Iuda : quæ reliquit eum , &
 reuerfa est in domum Patris sui in Bethle-
 hem , mansitque apud eum quatuor mensi-
 3 bus , * Secutusque est eam vir suus , volens re-
 conciliari ei , atque blandiri , & secum redu-
 cere , habens in comitatu puerum & duos as-
 4 inos : quæ suscepit eum , & introduxit in do-
 mum patris sui . Quod cum audisset focer eius ,
 4 eumque vidisset , occurrit ei lætus , * & am-
 plexatus est hominem . Mansitque genet in
 domo soceri tribus diebus , comedens cum
 5 eo & bibens familiariter . * Die autem quar-
 to de nocte confurgens , proficisci voluit
 quem tenuit focer , & ait ad eum : Gusta prius
 6 panillum panis , & conforta stomachum , &
 sic proficisceris . * Sederuntque simul , ac co-
 mederunt & biberunt . Dixitque pater puellæ
 ad generum suum : Quæso te ut hodie hic
 7 maneas pariterque lætemur . * At ille confur-
 gens , cepit velle proficisci . Et nihilominus
 obnixè eum focer tenuit , & apud se fecit
 8 manere . * Manè autem facto parabat Leuites
 iter . Qui focer rursum : Oro te , inquit , ut
 paululum cibi capias , & assumpis viribus , do-
 nec increfcat dies , postea proficiscaris . Co-
 9 mederunt ergo simul . Surrexique adole-
 scens , ut pergeret cum uxore sua & puero .
 Cui rursum locutus est focer : Considera
 quòd dies ad occasum declinior sit , & propin-
 10 quat ad vespertum : mane apud me etiam
 C hodie , & duc lætum diem , & cras proficiscè-
 10 ris ut vadas in domum tuam . * Noluit gener
 acquiescere sermonibus eius sed statim per-
 11 rexit , & venit contra Iebus , quæ altero no-
 mine vocatur Ierusalem ducens secum duos
 11 asinos onustos , & concubinam . * Iamque
 erant iuxta Iebus , & dies mutabatur in no-
 12 ñem : dixitque puer ad dominum suum : Veni ,
 obsecro , declinemus ad vrbein Iebuseo-
 12 rum , & maneamus in ea . * Qui respondit Do-
 minus : Non ingrediar oppidum gentis ali-
 13 enæ , quæ non est de filiis Israël , sed transibo
 vsque Gabaa : * & cum illuc peruenero ,
 manebimus in ea , aut certe in vrbe Rama .
 * Tran

* Transferunt ergo Iebus, & ceptum carpe-
bant iter, occubique eis sol iuxta Gabaa, quae
est in tribu Benjamin : * disjiceruntque ad
eam, ut manerent ibi. Quo cum intrassent,
sedebant in platea ciuitatis, & nullus eos re-
cipere voluit hospitio. * Et ecce apparuit ho-
mo senex, reuertens de agro & de opere suo
vesperi, qui & ipse de monte erat Ephraim,
& peregrinus habitabat in Gabaa. homines
autem regionis illius erant filij lemini. * Ele-
uatisque oculis, vidit senex sedentem homi-
nem cum sarcinulis suis in platea ciuitatis :
& dixit ad eum: Vnde venis? & quò vadis?
* Qui respondit ei: Profecti sumus de Beth-
lehem Iuda, & pergitus ad locum nostrum,
qui est in latere montis Ephraim, vnde iera-
mus in Bethlechem, & nunc vadimus ad do-
mum Dei, nullusque sub tectum suum nos
vult recipere, * habentes paleas & fenum
in asinorum pabulum, & panem ac vinum
ad meos & ancillae tuae vltus, & pueri qui me-
cum est: nulla re indigemus nisi hospitio. E
* Cui respondit senex: Pax tecum sit, ego
præbebo omnia quae necessaria sunt: tan-
tum, quæso, ne in platea maneas. * Intro-
xitque eum in domum suam, & pabulum asi-
nis præbuit: ac postquam lauerunt pedes
suos, recepit eos in conuiuium. * Illis epu-
landibus, & post laborem itineris, cibo & po-
tu reficientibus corpora, venerunt viri ciui-
tatis illius, filij Belial, (id est, absque iugo)
& circumdantes domum senis, fores pulsare
coeperunt, clamantes ad dominum domus,
arque dicentes: † Educ virum, qui ingressus
est domum tuam, vt abutatur eo. * Egres-
susque est ad eos senex, & ait: Nolite fratres,
nolite facere malum hoc, quia ingressus est
homo hospitium meum, & cessate ab hac
stulticia: * habeo filiam virginem, & hic ho-
mo habet concubinam, educam eas ad vos,
vt humilietis eas, & vestram libidinem com-
pleteis: tantum obsecro, ne scelus hoc con-
tra naturam operemini in virum. * Nolebant
acquiescere sermonibus illius. quod cernens
homo, eduxit ad eos concubinam suam, &
eis tradidit illudendum: qua cum tota nocte
abusi essent, dimiserunt eam manè. * At mu-
lier, recedentibus tenebris, venit ad ostium
domus, vbi manebat dominus suus, & ibi
corruit. * Manè factò, surrexit homo & ape-
ruit ostium, vt ceptam expleret viam: & ec-
ce concubina eius iacebat ante ostium sparsis
in limine manibus. * Cui ille, putans eam
quiescere, loquebatur: Surge, & ambulemus.
Qua nihil respondente, intelligens quòd
erat mortua; tulit eam, & imposuit asino, re-
uerfusque est in domum suam. * Quam cum
esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer
uxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac
frustas concidens, misit in omnes terminos
Israel. * Quòd cum vidissent singuli, concla-
mabant: Numquam res talis facta est in Is-
rael, ex eo die quo ascenderunt patres no-

stri de Aegypto, vsque in præsens tempus:
ferre sententiam, & in commune decernire
quid facto opus sit.

CAPVT XX.

*Ob hoc scelus pugnantes reliqua tribus aduersus
Benjamin semel atque iterum bello inferiores, ter-
tisque committentes iussu Domini praelium, tribum
illam, prater sexcentos qui in solitudinem fuge-
rant, penitus deleuerunt.*

Egressi itaque sunt omnes filij Israel, &
pariter congregati, quasi vir vnus, † de
Dan vsque Bersabee, & Terra Galaad, ad
Dominum in Maspha: * Omnesque anguli
populorum, & cunctæ tribus Israel in Eccle-
siam populi Dei conuenerunt, quadrin-
genta millia pedum pugnatorum. (* Neo-
lauit filios Benjamin, quòd ascendissent filij
Israel in Maspha.) Interrogansque Leuita,
maritus mulieris interfectæ, quomodo tan-
tum scelus perpetratum esset, respondit Veni
in Gabaa Benjamin cum vxore mea, illuc
que diueri: * & ecce homines ciuitatis illius
circumdederunt nocte domum, in qua ma-
nebam, volentes me occidere, & vxorem
meam incredibili furore libidinis vexantes,
denique mortua est. * Quam arceptam, in
frusta concidi, misique partes in omnes ter-
minos possessionis vestrae: quia numquam
tantum nefas, & tam grande piaculum fa-
ctum est in Israel. * Adestis omnes filij Israel,
decernite quid facere debeatis. * Stansque
omnis populus, quasi vnus hominis sermo-
ne respondit: Non recedemus in tabernacu-
la nostra, nec suam quisquam intrabit do-
mum: * sed hoc contra Gabaa in commune
faciamus. * Decem viri eligantur è centum
ex omnibus tribubus Israel, & centum de
mille, & mille de decem millibus, vt com-
portent exerciui cibaria, & possimus pugna-
re contra Gabaa Benjamin, & reddere ei
pro scelere, quod meretur. * Conueniente
vniuersis Israel ad ciuitatem, quasi homo
vnus, eadem mente, vnoque consilio. * &
miserunt nuntios ad omnem tribum Benia-
min, qui dicerent: Cur tantum nefas in vo-
bis reperit est? * Tradite homines de Ga-
baa, qui hoc flagitium perpetrarunt, vt mori-
antur, & auferant malum de Israel. Qui
noluerunt fratrum suorum filiorum Israel au-
dire mandatum: * sed ex cunctis vrbibus,
quæ sortis suæ erant, conuenerunt in Gabaa,
vt illis ferrent auxilium, & contra vniuersum
populum Israel dimicaret. Inueniente sunt
viginti quinque millia de Benjamin educa-
tum gladium, præter habitatores Gabaa, * qui
sepingenti erant viri fortissimi, ita sinistra
dextra præliantes: & sic fundis lapides ad
cerum iacentes, vt capillum quoque possent
percutere, & nequaquam in alteram partem
ictus lapidis deferretur. * Virorum quoque
Israel, absque filiis Benjamin, inuenta sunt
quadringenta millia educendum gladios, &
paratorum

conſpectu eius ſedentes uſque ad ueſperam, leuaſerunt vocem, & magno ululatu ceperunt flere, dicentes: * Quare Domine Deus 3 Iſrael factum eſt hoc malum in populo tuo, vt hodie vna tribus auferretur ex nobis? * 4 Altera autem die diluculo conſurgentes, extruxerunt altare, obtuleruntque ibi holocauſta, & pacificas victimas, & dixerunt: * 5 Quis non aſcendit in exercitu Domini de vniuerſis tribubus Iſrael? Grandi enim iuramento ſe conſtrinxerant, cum eſſent in Maſpha, interficere eos qui deſuiſſent. * Du- 6 ctique penitencia filij Iſrael ſuper fratre ſuo Beniamin, ceperunt dicere, Ablata eſt tribus vna de Iſrael, * vnde vxores accipiente 7 omnes enim in commune iurauimus, non danuros nos his filias noſtras. * Idcirco dixe- 8 runt: Quis eſt de vniuerſis tribubus Iſrael, qui non aſcendit ad Dominum in Maſpha? Et ecce inuenti ſunt habitatores labes Galaad in illo exercitu non fuiſſe. (* Eo 9 quoque tempore cum eſſent in ſilo, nullus ex eis ibi reperiſſus eſt.) * Miſerunt itaque 10 decem millia viros robuſtiſſimos, & praeceperunt eis: Ite, & percute habitatores labes Galaad in ore gladij, tam vxores quam paruulos eorum. * Et hoc erit quod obſer- 11 uare debebitis: † Omne generis maſculini, & mulieresque cognouerunt viros, interficite, virgines autem reſeruate. * Inuentaeque 12 ſunt de labes Galaad quadringentae virgines, quae nescierunt viri torum, & adduxerunt eas ad caſtra in Silo, in Terram Chanaan. * Miſeruntque nuntios ad filios Beniamin, qui erant in Petra Remmon, & praeceperunt eis, vt eos ſuſciperent in pace. * 14 Veneruntque filij Beniamin in illo tempore, & datus ſunt eis vxores de filiabus labes Galaad: alias autem non reperiunt, quas ſimi-

li modo traderent. * Vniuerſusque Iſrael 5 valde doluit, & egit penitentiam ſuper in- 6 terfectione vnus tribus ex Iſrael. * Dixeruntque maiores natu: Quid faciemus reliquos, qui non acceperunt vxores? omnes in Beniamin femine conciderunt, & magna nobis cura, ingenique ſtudio prouidentum 17 eſt, ne vna tribus deleatur ex Iſrael. * Filias enim noſtras eis dare non poſſumus, conſtricti iuramento & maledictione, qua diximus: Maledictus qui dederit de filiabus ſuis 19 vxorem Beniamin. * Ceperuntque conſilium, atque dixerunt: Ecce ſollemnitas Domini eſt in Silo anniuersaria, quae ſita eſt ad Septemtrionem vrbis Bethel, & ad Orientalem plagam viae, quae de Bethel 20 tendit ad Sichimam, & ad Meridiem oppidi Lebona. * Praeceperuntque filiis Beniamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis. * Cumque videretis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis ſinguli vxores 21 ſingulas, & pergite in Terram Beniamin. * Cumque venerint pares earum, ac fratres, & aduerſum vos queri ceperint, atque iurgari, dicemus eis: Miſeremini eorum: non enim rapuerunt eas iure bellantium atque victorum, ſed rogantibus vt acciperent, non dedidiſtis, & à veſtra parte peccatum eſt. * 23 Feceruntque filij Beniamin, vt ſibi fuerat imperatum: & iuxta numerum ſuum, rapuerunt ſibi de his quae ducebant choros, vxores ſingulas: abieruntque in poſſeſſionem ſuam aedificantes vrbes, & habitantes in 24 eis. * Filij quoque Iſrael reuerſi ſunt per tribus & familias in tabernacula ſua. In diebus illis non erat rex in Iſrael, ſed vnuiusque, quod ſibi rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RUTH.

CAPUT PRIMUM.

Elimelech Bethlehemita pro nimia fame cum vxore Noëmi ac filiis in Moab concedit: quo vna cum filiis mortuo, Noëmi cum Ruth nuru ſua in Bethlehem reuertens, non vult vocari Noëmi, ſed Mara.

IN diebus vnus iudicis, 1 quando iudices praeerant, A facta eſt fames in Terra. Abijtque homo de Bethlehem Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitudine, cum vxore ſua ac duobus liberis. * ipſe vocabatur Elimelech, & 2 vxor eius Noëmi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephraimae de Bethlechem Iuda. Ingreſſique regionem Moabidem, morabantur ibi. * Et mortuus eſt Elimelech ma-

3 rius Noëmi, remanſitque ipſa cum filiis. * Qui acceperunt vxores Moabitidas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth, 5 Manſeruntque ibi decem annis. * & ambo mortui ſunt, Mahalon videlicet & Chelion: remanſitque mulier orbata duobus liberis ac 6 marito. * Et ſurrexit vt in pariam pergeret, cum vtraque nuru ſua, de regione Moabitudine: 7 de: audivit enim quod reſpexiſſet Dominus populum ſuum, & dediſſet eis eſcam. * Egreſſa eſt itaque de loco peregrinationis ſuae, cum vtraque nuru: & iam in via reuertendi poſita in Terram Iuda, * dixit ad eas: 8 Ite in domum matris veſtrae, faciat vobiscum Dominus miſericordiam, ſicut feciſtis cum 9 mortuis & mecum. * Det vobis inuenire requiem in domibus virorum, quos forſitane eſtis. Et oſculata eſt eas. Quae eleuata vo- 10 ce flere ceperunt, * & dicere: Terum

P pergemus

CAPVT III.

Ruth socrus confilio ad pedes Booz dormientis recumbens, accepto lato responfo multas hordes mensuras ad socrum defert.

Postquam autem reuera est ad socrum suam, audiuit ab ea: Filia mea, quæram A tibi requiem, & providebo vt benè sit tibi. * Booz iste, cuius puellis in agro iuncta es, 2 propinquus noster est, & hæc nocte aream hordei ventilar. * Laure igitur & vngere, & 3 induere cultioribus vestimentis, & descende in aream. non te videat homo, donec esum potumque finierit. * Quando autem ierit ad 4 dormiendum, nota locum in quo dormiat: veniesque & discooperies pallium, quo operiatur a parte pedum, & proicies te, & ibi iacebis: ipse autem dicit tibi quid agere debeas. * Quæ respondit: Quidquid præce- 5 ris faciam. * Descenditque in aream, & fecit omnia quæ sibi imperauerat socrus. * B Cumque comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, isseque ad dormiendum iuxta acerum manipulorum, venit absconditè, & discooperit pallio a pedibus eius, se proiecit. * Et ecce, nocte iam media expauit homo, & 8 conuulsus est: viditque mulierem iacentem ad pedes suos. * & ait illi: Quæ exilla- 9 que respondit: Ego sum Ruth ancilla tua: expande pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es. * Et ille, Benedicta, inquit, es a Domino filia, & priorem misericordiam posteriore superasti: quia non es secuta iuuenes, pauperes siue diuites. * Noli 11 ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui habitat intra portas vrbs meæ, mulierem te esse virtutis. * Nec abnuo me propinquum, sed 12 est alius me propinquior. * Quiesce hac nocte: & factò manè, si te voluerit propinquitatis iure retinere, benè res acta est: sin autem ille noluerit, ego te absque vlla dubitatione suscipiam, viuit Dominus. dormi vsque D manè. * Dormiuit itaque ad pedes eius, vsque ad noctis abscessum. Surrexit itaque antequam homines se cognoscerent mutuo, & dixit Booz: Cave ne quis nouerit quòd huc veneris. * Et rursum, expande, inquit, 15 pallium tuum quo operiris, & tene vtraque manu. Quæ extendente, & tenente, mensus est sex modios hordei, & posuit super eam. Quæ portans ingressa est ciuitatem, & venit ad socrum suam. * Quæ dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitque ei omnia, quæ sibi fecisset homo. * Et ait: Ecce sex modios hordei dedi tibi, & ait: Nolo vacuum te reuer- 17 ti ad socrum tuam. * Dixitque Noëmi: Expecta filia donec videamus quem res exitum habeat. neque enim cessabit homo nisi compleretur quod locutus est.

CAPVT IV.

Booz coram senioribus ciuitatis accipit possessionem Elimelech, & Ruth narum defuncti in

uocem, sedente alio propinquitore iuri propinquitatis, ex qua genuit Obed anam Dauid regis.

Ascendit ergo Booz ad portam, & sedit A ibi. Cumque vidisset propinquum præterire, de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum: Declina paulisper, & sede hic: vocam cum nomine suo. Qui diuertit, & sedit. 2 * Tullens autem Booz decem viros de senioribus ciuitatis, dixit ad eos: Sedete hic. * 3 Quibus sedentibus, locutus est ad propinquum: Partem agri fratris nostri Elimelech vender Noëmi, quæ reuera est de regione 4 Moabitide: * quod audire te volui, & tibi dicere coram cunctis sedentibus, & maioribus natu de populo meo. Si vis possidere iure propinquitatis: eme, & posside. sin autem displicet tibi, hoc ipsum indica mihi, vt sciam B quid facere debeam. nullus enim est propinquus, excepto te, qui prior es: & me, qui secundus sum. At ille respondit: Ego agrum 5 emam. * Cui dixit Booz: Quando emeris agrum de manu mulieris, Ruth quoque Moabitidem, quæ vxor defuncti fuit, debes accipere: vt fulcites nomen propinqui tui in 6 hereditate sua. * Qui respondit: Cedo iuri propinquitatis: neque enim posteritatem famulæ meæ delere debeo. tu meo vtere priuilegio, quo me liberet carere profiteor. * † Hic autem erat mos antiquitus in Israel inter propinquos, vt si quando alter alteri suo iuri cedebat, vt esset firma concessio, soluebat homo calcamentum suum, & dabat proximo suo. hoc erat testimonium cessionis in Israel. 8 rad. * Dixit ergo propinquo suo Booz: Tolle calcamentum tuum. Quod statim soluit de 9 pede suo. * At ille maioribus natu, & vniuerso populo, Testes vos, inquit, estis hodie, quòd possiderim omnia quæ fuerunt Elimelech, & Chelion, & Mahalon, tradente Noëmi: * & Ruth Moabitidem vxorem Mahalon, in coniugium sumplerim, vt fulcitem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus, & populo deleatur. Vos, inquam, huius rei testes estis. * Respondit omnis populus, qui erat in porta, & maiores natu: Nos testes sumus faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur dumum tuam, sicut Rachel & Liam, quæ edificauerunt domum Israel: vt sit exemplum virtutis in Ephraïa, & habeat celebre nomen 12 in Bethlechem: * fiatque domus tua, sicut domus Phares, † quem Thamar peperit luda: de semine quòd tibi dederit Dominus 13 ex hac puella. * Tulit itaque Booz Ruth, & accepit vxorem: ingressusque est ad eam, & dedit illi Dominus vt conciperet, & 14 pareret filium. * Dixeruntque mulieres ad Noëmi: Benedictus Dominus, qui non est passus vt deficeret successor familie tuæ, & vocaretur nomen eius in Israel. * Et habas qui consoletur animam tuam, & enutriet senectutem. de nuru enim tua natus est, quæ te diligit: & multò tibi melior est, quam si so- 15

† Dent. 25. 8. 7.

† Gen. 38. 8. 19.

petm haberes filios. * Susceptumque Noëmi 16
puerum posuit in sinu suo, & nutricis ac ge-
nerulæ fungebatur officio. * Vicine autem mu- 17
lieres congratulantes ei, & dicentes: Natus
est filius Noëmi: vocauerunt nomen eius
Obed: hic est pater Isai, patris David. * 18

Ha sunt generationes † Phares genuit Esrô,
19 * Esron genuit Aram, Aram genuit Aminadab,
20 * Aminadab genuit Nahasson, Na-
21 hasson genuit Salmon, * Salmon genuit
22 Booz, Booz genuit Obed, * Obed genuit
Isai, Isai genuit David.

† 1. Par. 2.
2. 5. 1. 2. 3.
Matth. 1.
41.

LIBER PRIMVS

SAMVELIS,

QVEM NOS

PRIMUM REGVM

DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

*Elcana habuit uxores Annam & Phenennam:
quarum Anna diu sterilis, & amula improprio
tristis, fusa in Silo coram Heli oratione ad Domi-
num, genuit Samuelem; quem Domino obtulit,
ut vinceret.*

PATR vir vnus de Rama- 1
thaimophim, de monte A
Ephraim, & nomen eius
Elcana, filius Ieroham,
filij Eliu, filij Thobu, fi-
lij Suph, Ephrathæus: 2
1 & habuit duas uxores,
nomen vni Anna, & nomen secunde Phenenna.
Fueruntque Phenennæ filij: Annæ
autem non erant liberi: * Et ascendebat vir 3
ille de civitate sua statutis diebus, vt adoraret
& sacrificaret Domino exercituum in Silo.
Erant autem ibi duo filij Heli, Ophni & Phinees,
sacerdotes Domini. * Venit ergo dies, & 4
immolauit Elcana, deditque Phenennæ uxori
sue, & cunctis filiis eius, & filiabus par-
tes: * Annæ autem dedit partem vnâ tristis, 5
quia Annam diligebat. Dominus autem con-
cluserat vuluam eius. * Affligebat quoque 6
eam æmula eius, & vehementer angebat,
in tantum, vt exprobraret quod Dominus
concluserat vuluam eius: * sicque faciebat 7
per singulos annos, cum redeunte tempore B
ascenderent ad templum Domini: & sic pro-
vocabat eam, porro illa flebat, & non capie-
bat cibum. * Dixit ergo ei Elcana vir suus: 8
Anna, cur fies? & quare non comedis? &
quam ob rem affligitur cor tuum? numquid
non ego melior tibi sum, quam decem filij
* Surrexit autem Anna postquam comederat 9
& biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente
super Sellam ante postes templi Domini, * 10
cum esset Anna amaro animo, orauit ad Do-
minum, fletus largiter, * & votum vouit, di-
cens: Domine exercituum, si respiciens vide-

ris afflictionem famulæ tuæ, & recordatus
mei fueris, nec obliuis ancillæ tuæ, dederis-
que serux tuæ sexum virilem: dabo eum Do-
mino omnibus diebus vitæ eius, & nouacula
11 non ascendet super caput eius. * Factum est
autem, cum illa multiplicaret preces coram
12 Domino, vt Heli obseruaret os eius. * Por-
rò Anna loquebatur in corde suo, tantumque
labia illius mouebantur, & vox penitus non
audiebatur. Æstimauit ergo eam Heli tem-
14 mulentam, * dixitque ei: Vsq; quod ebria
Cris: digere paulisper vinum quo mades. *
15 Respondens Anna, Nequaquam, inquit,
domine mi: nam mulier infelix nimis ego
sum, vinumque & omne quod inebriare po-
test, non bibi, sed effudi animam meam in
16 conspectu Domini. * Ne reputes ancillam
tuam quasi vnâ de filiabus Belial: quia ex
multitudine doloris & meroris mei, locuta
17 sum vsque in præsens. * Tunc Heli ait ei: Va-
de in pace, & Deus Israel det tibi petitio-
18 nem tuam, quam rogasti eum. * Et illa di-
xit: Vtinam inueniat ancilla tua gratiam in
oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, &
comedit, vultusque illius non fuit amplius
19 in diuersa mutati. * Et surrexerunt mane, &
adorauerunt coram Domino: reuerſique sunt
& venerunt in domum suam Ramatha. Co-
gnouit autem Elcana Annam vxorem suam
20 & recordatus est eius Dominus. * Et factum
est post circulum dierum, concepit Anna,
& peperit filium, vocauitque nomen eius
Samuel: eò quod à Domino postulasset
21 eum. * Ascendit autem vir eius Elcana,
D & omnis domus eius, vt immolaret Do-
mino hostiam solemnem, & votum suum,
22 * & Anna non ascendit: dixit enim viro
suo: Non vadam, donec ablactetur infans,
& ducam eum, vt appareat ante conspectum
23 Domini, & maneat ibi iugiter. * Et ait ei
Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi vide-
tur, & mane donec ablactes eum: precor-
que

que ut impleat Dominus verbum suum. Manſit ergo mulier, & lactauit filium suum, donec amoueret eum à lacte. * Et adduxit eum secum, postquam ablactauerat, in vitulis tribus, & tribus modis farine, & amphora vini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infansulus * & immolauerunt vitulum, & obtulerunt puerum Heli. * Et ait Anna: Obsecro mi domine, viuit anima tua domine, ego sum illa mulier, quæ steti coram te hic orans Dominum. * Pro puero isto orauit, & dedit mihi Dominus petitionem meam quam postulauit eum. * Idcirco & ego commendauit eum Domini, cunctis diebus quibus fuerit commodatus Domino. Et adorauerunt ibi Dominum. Et orauit Anna, & ait:

CAPVT II.

Anna canticum in gratiarum actionem; quæ rursus tres filios & duas filias genuit: ob peccata autem filiorum Heli, & nimiam patris indulgentiam, fit illi & domus eius comminatio, ac mors filiorum prædicatur.

Exultauit cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo meo: dilatatum est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in saluatore tuo.

* Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.

* Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, & ipsi præparantur cogitationes.

* Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

* Repleti prius, pro panibus se locauerunt: & famelici saturati sunt, donec steriles pepererit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata est.

* † Dominus mortificat & uiuificat, deducit ad inferos & reducit.

* Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & subleuat.

* Sufficit de pulvere egenum, & de stercore eleuat pauperem: ut sedeat cum principibus, & solum gloriæ teneat. Domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.

* Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

* Dominum formidabunt aduersarij eius & super ipsius in otellis tunabit: Dominus iudicabit fines Terræ, & dabit imperium regi suo, & subleuabit cornu Christi sui.

* Et abiit Elcana Ramatha, in domum suam: puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis.

* Porro filij Heli, filij Belial, nescientes Dominum, neque officium sacerdotum

ad populum: sed quicumque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis, dum coquerentur carnes, & habebat fuscilum tridentem in manu sua, & mittebat eam in lebetem, vel in caldarium, aut in ullam, siue in cacabum: & omne quod leuabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi, sic faciebant vniuerso Israeli venientium in Silo. * etiam antequam adolerent adipem, veniebat puer sacerdotis, & dicebat immolanti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim accipiam à te carnem coctam, sed crudam.

Dicebatque illi immolans: Incendatur primum iuxta morem hodie adeps, & tolle tibi quantumcumque desiderat anima tua. Qui respondens aiebat ei: Nequaquam: nunc enim dabis, alioquin tollam vi. * Erat ergo peccatum puerorum grande nimis eorum Domino: quia retrahebant homines à sacrificio Domini. * Samuel autem ministrabat ante faciem Domini, puer, accinctus ephod lineo. * Et tunicam paruam faciebat ei mater sua, quam afferebat stans diebus, ascendens cum viro suo, ut immolaret hostiam sollempnem. * Et benedixit Heli Elcanæ & uxori eius dixitque ei: Reddatur tibi Dominus semen de muliere hac, pro scelerore quod cummodasti Domino. Et abiit in locum suum. * Visitauit ergo Dominus Annam & concepit, & peperit tres filios, & duas filias: & magnificatus est puer Samuel apud Dominum. * Heli autem erat senex valde, & audiuit omnia quæ faciebant filij sui vniuerso Israeli: & quomodo dormiebant cum mulieribus quæ obseuabant ad ostium tabernaculi: & dixit eis: Quare facitis res huiuscemodi, quas ego audio, res pessimas, ab omni populo? * Nolite filij mei: non enim est bona fama, quam ego audio, ut transgredi faciat is populum Domini. * Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo? Et non audierunt vocem patris sui: quia voluit Dominus occidere eos.

F Puer autem Samuel proficiebat, atque crescebat, & placebat tam Domino quam hominibus. * Venit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicite Dominus: Numquid non apertè reuelatus sum domui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaonis? * Et elegi eum ex omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem, ut ascenderet ad altare meum, & adoleret mihi incensum, & portaret ephod coram me: & dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorum Israel. * Quare calce abiicisti victimam meam, & munera mea quæ præcepi ut offerrentur in templo: & magis honorasti filios tuos quam me, ut comederetis primitias omnis sacrificij Israel populi mei? * Propterea ait Dominus Deus Israel: † Loquens locutus sum, ut domus tua, & domus patris tui, ministraret in conspectu meo, vique in sempiternum.

Nunc autem dicit Dominus: Absit hoc à me: sed quicumque glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles. * Ecce dies veniunt, & præcidam brachium tuum, & brachium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. * Et videbis simulum tuum in templo, in vniuersis prosperis Israel & non erit senex in domo tua omnibus diebus. * Verumtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo: sed ut deficiant oculi tui, & taceat anima tua: & pars magna domus tue morietur, cum ad vtilem ætatem venerit. * Hoc autem erit tibi signum, quod venturum est duobus filiis tuis, Ophni & Phinees: In die vno morientur ambo. * Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum & animam meam faciet: & edificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram Christo meo cunctis diebus. * Futurum est autem, ut quicumque remanserit in domo tua, veniat ut oratur pro eo, & offerat nummum argenteum, & tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro ad vnam partem sacerdotalem, ut comedam buccellam panis.

CAPVT III.

Samuel quater à Domino vocatus, reuelationem sibi aduersum Heli faciam, et refert.

PVer autem Samuel ministrabat Domino coram Heli, & sermo Domini erat preciosus in diebus illis, non erat visio manifesta. * Factum est ergo in die quadam, Heli iacebat in loco suo, & oculi eius caligauerant, nec poterat videre: * lucerna Dei antequam exstingeretur, Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. * Et vocauit Dominus Samuel. Qui respondens, ait: Ecce ego. * Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: Non vocauit: reuertere, & dormi. Et abiit, & dormiuit. * Et adiecit Dominus rursum vocare Samuelem. Consurgensque Samuel, abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit: Non vocauit te fili mi: reuertere, & dormi. * Porro Samuel necdum sciebat Dominum, neque reuelatus fuerat ei sermo Domini. * Et adiecit Dominus, & vocauit adhuc Samuelem tertio. Qui consurgens, abiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia Dominus vocaret puerum: & ait ad Samuelem: Vade, & dormi: & si deinceps vocauerit te, dices: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. * Et venit Dominus, & stetit: & vocauit, sicut vocauerat secundò, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. * Et dixit Dominus ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumque audierit, tinniet ambæ aures eius. * In die illa suscitabo aduersum Heli omnia quæ locutus sum super

domum eius: incipiam, & complebo. * Prædixi enim ei quòd iudicaturus esset domum eius in æternum, propter iniquitatem, eò quòd nouerat indignè agere filios suos, & non curripuerit eos. * Idcirco iuravi Domui Heli, quòd non expierit iniquitas domus eius victimis & muneribus vsque in æternum. * Dormiuit autem Samuel vsque manè, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. * Vocauit ergo Heli Samuelem, & dixit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præstò sum. * Et interrogauit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dominus ad te? oro te ne celaueris me: hæc faciat tibi Deus, & hæc addat, si absconderis à me sermonem, ex omnibus verbis quæ dicta sunt tibi. * Indicaui itaque ei Samuel vniuersos sermones, & non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. * Creuit autem Samuel, & Dominus erat cum eo, & non cecidit ex omnibus verbis eius in terram. * Et cognouit vniuersus Israel à Dan, vsque Berfabee, quòd fidelis Samuel propheta esset Domini. * Et addidit Dominus ut appareret in Silo, quoniam reuelatus fuerat Dominus Samueli in Silo, iuxta verbum Domini. Et euenit sermo Samuelis vniuerso Israeli.

CAPVT IV.

Caduntur Israelitæ à Philistinis, rursusque aduclta in castra arca caduntur, captaque arca duo filij Heli occiduntur; quibus additis, Heli corruens occumbit, nuda eius in parui moriente.

ET factum est in diebus illis, conuenerunt Philisthim in pugnam: & egressus est Israel obuiam Philisthim in prælium, & castrametatus est iuxta Lapidem adiuuorij. Porro Philisthim venerunt in Aphec, & instruxerunt aciem contra Israel. Intro autem certamine, terga vertit Israel Philisthis: & caesa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quatuor millia virorum. * Et reuersus est populus ad castra: dixeruntque maiores nati de Israel: Quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthim? Afferamus ad nos de Silo arcam fœderis Domini, & veniat in medium nostrum, ut saluet nos de manu inimicorum nostrorum. * Misit ergo populus in Silo, & tulerunt inde arcam fœderis Domini exercituum sedentis super Cherubin: erantque duo filij Heli cum arca fœderis Dei, Ophni & Phinees. * Cumque venisset arca fœderis Domini in castra vociferans est omnis Israel clamore grandis, & personuit terra. * Et audierunt Philisthim vocem clamoris, dixeruntque: Quenam est hæc vox clamoris magni in castris Hebræorum? Et cognouerunt quòd arca Domini venisset in castra. * Timueruntque Philisthim, dicentes: Venit Deus in castra. Et ingemuerunt, dicentes: * Vix nobis: non enim fuit

fuit tanta exultatio heri & nudius tertius, vae nobis qui nos saluabit de manu Deorum sublimium istorum? hi sunt Dij, qui percusserunt Ægyptum omni plaga, in deserto. * Confortamini, & estote viri, Philisthiim: ne seruiatis Hebræis, sicut & illi seruierunt vobis: confortamini, & bellate. * Pugnaverunt ergo Philisthiim, & cæsus est Israel, & fugit vnusquisque in tabernaculum suum: & facta est plaga magna nimis: & ceciderunt de Israel triginta millia peditum. * Et arca Dei capta est: duo quoque filij Heli mortui sunt Ophni & Phinees. * Currrens autem vir de Beniamin ex acie, venit in Silo in die illa, scissa veste, & confusus puluere caput. * Cumque ille venisset, Heli sedebat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor eius pauens pro arca Dei. Vir autem ille postquam ingressus est, nuntiavit vrbis: & vlulauit omnis ciuitas. * Et audiuit Heli sonitum clamoris, dixitque: Quis est hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit, & venit, & nuntiavit Heli. * Heli autem erat nonaginta & octo annorum, & oculi eius caligauerant, & videre non poterat. * Et dixit ad Heli: Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid adum est fili mi? * Respondens autem ille, qui nuntiabat, Fugit, inquit, Israel coram Philisthiim, & ruina magna facta est in populo: insuper & duo filij tui mortui sunt, Ophni & Phinees: & arca Dei capta est. * Cumque ille nominasset arcam Dei, cecidit de sella retrorsum iuxta ostium, & fractis cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir & grandæuus: & ipse iudicauit Israel quadraginta annis. * Nurus autem eius, vxor Rhinees, prægnans erat, vicinæque partui: & audio nuntio quod capta esset arca Dei, & mortuus esset focer suus, & vir suus, incurauit se & perperitauerant enim in eam dolores subiti. * In ipso autem momento mortis eius, dixerunt ei quæ stabant circa eam: Ne timeas, quæ filium peperisti. Quæ non respondit eis, neque animaduertit. * Et vocauit puerum, Ichabod, dicens: Translata est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, & pro socero suo & pro viro suo, * & ait: Translata est gloria ab Israel, eo quod capta esset arca Dei.

CAPVT V.

Dagon coram arca semel ac iterum corruit, abfessus in limine, capite & manibus, Philisthiæ quoque mariscus & muribus percussus, arcam à se repellunt.

Philisthiim autem tulerunt arcam Dei, & asportauerunt eam à Lapide adiutorij in azotum. * Tuleruntque Philisthiim arcam Dei, & inlulerunt eam in templum Dagon, & stauerunt eam iuxta Dagon. * Cumque surrexissent diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra

ante arcam Domini: & tulerunt Dagon, & restituerunt eum in locum suum. * Rursumque manè die altera confluentes, inuenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terra coram arca Domini: caput autem Dagon, & duæ palmæ manuum eius abscissæ erant super limen: * porro, Dagon solus truncus remanserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum eius, super limen Dagon in Azoto, vsque in hodiernum diem. * Aggrauata est autem manus Domini super Azotios, & demolitus est eos: & percussit in secretiori parte nationum Azotum, & fines eius. Et ebullierunt villæ & agri in medio regionis illius & nati sunt mures, & facta est confusio moris magnæ in ciuitate. * Videntes autem viri Azotij huiusmodi plagam, dixerunt: Non maneat arca Dei Israel apud nos: quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon Deum nostrum. * Et mitterentes congregauerunt omnes satrapas Philistinorum ad se, & dixerunt: Quid faciemus de arca Dei Israel? Respondenterque Gethæi: Circumducatur arca Dei Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel. * Illis autem circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas ciuitates interfecionis magnæ nimis: & percutiebat viros vnusquisque vrbis, à paruo vsque ad maiorem, & computrescebant prominentes extales eorum. Inuenitque Gethæi consilium, & fecerunt sibi sedes pelliceas. * Miserunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitæ, dicentes: Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, vt interficiat nos & populum nostrum. * Miserunt itaque & congregauerunt omnes satrapas Philistinorum qui dixerunt: Dimitte arcam Dei Israel, & reuertetur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro. * Fiebat enim panos mortis in singulis vrbibus, & grauissima valde manus Dei. Viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte nationum: & ascendeat vlulatus vnusquisque ciuitatis in cælum.

CAPVT VI.

Philisthiæ arcam cum muribus & anis aureis, suorum sacerdotum consilio, à se remittunt per vaccas lactantes & nouum plausitrum vsque Bethsames: ubi vaccas super ligna plausitri Bethsanite immolauerunt, plurimam de populo ac plebe à Domino interceptam, quod arcam Dei confisissent.

Vit ergo arca Domini in regione Philistinorum septem mensibus. * Et vocauerunt Philisthiim sacerdotes & diuinos, dicentes: Quid faciemus de arca Domini? indicat nobis quomodo remitteramus eam in locum suum. Qui dixerunt: * Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuum, sed quod debetis, reddite ei pro

peccato & tunc curabimini: & scietis quare non recedat manus eius à vobis. * Qui dixerunt: Quid est quod pro delicto reddere debeamus ei? Responderuntque illi: * Iuxta numerum provinciarum Philisthinorum, quinque annos aureos facietis, & quinque mures aureos: quia plaga vna fuit omnibus vobis, & sarapis vestris. Facietisque similitudines anorum vestrorum, & similitudines murium, qui demoliti sunt terram. & dabitis Deo Israel gloriam: si forte releuet manum suam à vobis, & à dijs vestris, & à terra vestra. * Quare aggravatis corda vestra, sicut aggravavit Ægyptus, & Pharaon cor suum? * Nonne postquam percussus est, tunc demisit eos, & abierunt? * Nunc ergo arripite & facite plaustrum novum vnum: & duas vaccas fectas, quibus non est impolitum iugum, iungite in plastro, & recludite vitulos earum domi. * Tolleisque arcam Domini, & ponetis in plastro, & vasa aurea, quæ exsoluistis ei pro delicto, ponetis in capsellam ad latus eius: & dimittite eam ut vadat. * Et aspicietis: & si quidem perviam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime: scienus quia nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. * Fecerunt ergo illi huc modo: & tollentes duas vaccas, quæ lactabant vitulos, iunxerunt ad plaustrum, vitulosque earum concluserunt domi. * Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam, quæ habebat mures aureos & similitudines anorum. * Ibant autem in directum vaccæ, per viam quæ ducit Bethsames, & iungere vno gradiebantur, pergentes & mugientes: & non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram: sed & sarape Philisthiim sequebantur vsque ad terminos Bethsames. * Porro Bethsamites metebant triticum in valle: & eleuantes oculos suos, viderunt arcam, & gaudiū sunt cum vidissent. * Et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concluserunt ligna plaustrum, vaccasque imposuerunt super ea holocaustum Domino. * Leuitæ autem deposuerunt arcam Dei, & capsellam quæ erat iuxta eam, in qua erant vasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autem Bethsamitæ obulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die illa Domini. * Et quinque sarape Philisthinorum viderunt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. * Hi sunt autem aui aurei, quos reddiderunt Philisthiim pro delicto, Domino: Azotus vnum, Gaza vnum, Ascalon vnum, Geth vnum, Accaron vnum: & mures aureos secundum numerum vrbium Philisthiim, quinque provinciarum, ab vrbe muræ vsque ad villam quæ erat absque muro, & vsque ad Abelmagnum, super quem posuerunt arcam Domini, quæ erat vsque in illam diem in

agro Iosue Bethsamitæ. * Percussit autem de viris Bethsamitibus, eò quòd vidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta milia plebis. Luxitque populus, eò quòd Dominus percussisset plebem plaga magna. * Et dixerunt viri Bethsamitæ: Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius: & ad quem ascendet à nobis? * Miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthiim arcam Domini, descendite, & reducite eam ad vos.

CAPVT VII.

Reducitur arca in domum Abinadab in Gabaa, & Samuel hortatur Israelitas ad Dominum conuersi Philisthiim vincerent, prout pro ipso Samuele.

Venerunt ergo viri Cariathiarim, & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazar autem filium eius sanctificauerunt ut custodiret arcam Domini. * Et factum est, ex qua die mansit arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus vigesimus) & requieuit omnis domus Israel post Dominum. * Ait autem Samuel ad vniuersam domum Israel, dicens: * Si in toto cor de vestro reuertimini ad Dominum, auferite deos alienos de medio vestri, Baalim & Astaroth: & præparate corda vestra Domino, & seruite ei soli, & eniet vos de manu Philisthiim. * Abstulerunt ergo filij Israel Baalim & Astaroth, & seruierunt Domino soli. * Dixit autem Samuel: Congregate vniuersum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dominum. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, acque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicauitque Samuel filios Israel in Masphath. * Et audiuerunt Philisthiim quòd congregati essent filij Israel in Masphath, & ascenderunt sarape Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent filij Israel, timuerunt à facie Philisthinorum. * Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum, ut saluet nos de manu Philisthinorum. * Tulit autem Samuel agnum lactem vnum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino: & clamauit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudiuit eum Dominus. * Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philisthiim iniere prælum contra Israel: * innotuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthiim, & exteruit eos, & cæsi sunt à facie Israel. * Egredique viri Israel de Masphath, persecuti sunt Philistheos, & percussuerunt eos, vsque ad locum qui erat subter Bethchar. * Tulit autem Samuel lapidem vnum, & posuit eum inter Masphath & inter Sen: & vocauit nomen loci illius, Lapis adiutorij. Dixitque: Hucusque auxiliatus est

† Euid. 11.
c. 31.

† Dom. 1.
h. 11.
Math. 4.
h. 10.

† Euid. 46.
d. 10.

† Euid. 46.
d. 11.

est nobis Dominus. * Et humiliati sunt Philisthim, nec apposerunt vltra vt venissent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philistheos, cunctis diebus Samuelis. * Et reddite sunt vrbes; quas tulerant Philisthim ab Israel, Israeli, ab Accaron vsque Geth, & terminos suos: liberauitque Israel de manu Philistinorum, eratque pax inter Israel & Amorrhæum. * Iudicabat quoque Samuel Israellem cunctis diebus vite sue: * & ibat per singulos annos circueiens Bethel & Gulgala & Masphath, & iudicabat Israellem in supradictis locis. * Reuertebaturque in Ramatha: ibi enim erat domus eius: & ibi iudicabat Israellem: ædificauit etiam ibi altare Domino.

CAPVT VIII.

Filijs Samuelis ad auaritiam declinantibus perit populus sibi regem; quibus Samuel, iubente Domino, ius regis prædicat, sed non auditur.

Factum est autem cum sensisset Samuel, posuit filios suos iudices Israel. * Fuitque nomen filij eius primogeniti Ioel: & nomen secundum Abia, iudicum in Bersabee. * Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiam, acceperuntque munera, & peruerterunt iudicium. * Congregati ergo vniuersi maiores nati Israel, venerunt ad Samuelem in Ramatha. * Dixeruntque ei: Ecce tu sensisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue nobis regem, vt iudicet nos, sicut & vniuersi habent nationes. * Displicuit sermo in oculis Samuelis: quod dixissent: Da nobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum. * Dixit autem Dominus ad Samuelem, Audi vocem populi in omnibus que loquuntur tibi. non enim te abiecerunt, sed me, ne regnem super eos. * Iuxta omnia opera sua, quæ fecerunt à die qua eduxi eos de Ægypto vsque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruiuerunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. * Nunc ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare eos, & prædic eis ius regis, qui regnatus est super eos. * Dixit itaque Samuel omnia verba Domini ad populum, qui petierat à se regem, & ait: Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equites & præcursores quadrigarum suarum, * & constituet sibi tribunos, & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messorum segetum, & fabros armorum & curruum suorum. * Filias quoque vestras faciet sibi vnguentarias, & focarias, & panificas. * Agros quoque vestros, & vineas, & oliueta optima tollet, & dabit seruis suis. * Sed & segetes vestras, & vinearum redditus addecimabit, vt det eumichis & famulis suis. * Seruos etiam vestros, & ancillas, & iuvenes optimos, & asinos auferet, & ponet in opere suo. * Greges quoque

vestros addecimabit, vosque eritis ei serui. * Et clamabitis in die illa à facie regis vestri, quem elegeritis vobis: & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis vobis regem. * Noluit autem populus audire vocem Samuelis, sed dixerunt: Nequaquam: rex enim erit super nos, * & erimus nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. * Et audiuit Samuel omnia verba populi, & locutus est ea in auribus Domini. * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem eorum, & constitue super eos regem. Et ait Samuel ad viros Israel: Vadat vnusquisque in ciuitatem suam.

CAPVT IX.

Saul querendo patris asinas peruenit ad Samuelem, cum quo prastus est, ac nocte hospitio receptus.

Terce vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel, filij Seror, filij Bechorath, filij Aphia, filij Iemini, fortis robore. * Et erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: & non erat vir de filiis Israel melior illo. ab humero & sursum eminebat super omnem populum. * Perierant autem asinæ Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum vnum de pueris, & consurgens vade, & quære asinas. Qui cum transisset per montem Ephraim, & per terram Salisa, & non inuenissent, transierunt etiam per Terram Salim, & non erant: sed & per Terram Iemini, & minimè repererunt. * Cum autem venissent in Terram Suph, dixit Saul ad puerum qui erat cum eo: Veni & reuertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis. * Qui ait ei: Ecce vir Dei est in ciuitate hac, vir nobilis: omne quod loquitur, sine ambiguitate venit. nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. * Dixitque Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in saccis nostris: & sportulam non habemus, vt demus homini Dei, nec quidquam aliud. * Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inuenta est in manu mea quarta pars statèris argenti, demus homini Dei, vt indicet nobis viam nostram. * (Olim in Israel sic loquebatur vnusquisque vadens consulere Deum: Venite, & eamus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videns.) * & dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo tuus. Veni, eamus. Et ierunt in ciuitatem, in qua erat vir Dei. * Cumque ascenderent cliuum ciuitatis, inuenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt eis: Num hic est Videns? * Quæ respondentes, dixerunt illis: Hic est ecce ante te, festina nunc: hodie enim venit in ciuitatem, quia sacrificium est hodie populi in excelsu. * Inredientes vrbes,

stacian

statim inuenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum. neque enim comensurus est populus donec ille veniat: quia ipse benedixit hostiæ, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo confcendite, quia hodie reperietis eum. * Et ascendunt in ciuitatem. Cumque illi ambularent in medio verbis, apparuit Samuel egrediens obuiam eis, vt ascenderet in excelsum. * † Dominus autem reuelauerat auriculam Samuelis ante vnam diem quàm veniret Saul, dicens: * Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Beniamin, & vnges eum ducem super populum meum Israel: & saluabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexit populum meum, venit enim clamor eorum ad me. * Cumque aspexisset S Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo. * Accellit autem Saul ad Samuelem in medio porte, & ait: Indica, oro, mihi, vbi est domus Videntis. * Et respondit Samuel Sauli dicens: Ego sum videns: ascende ante me in excelsum: vt comedatis mecum hodie, & dimittam te manè: & omnia quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. * Et de afinis, quos nudiustertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inuenire sunt. Et cuius erunt optima quæque Israel? nonne tibi & omni domui patris tui? * Respondens autem Saul, ait: Numquid non filius Iemini ego sum, de minima tribu Israel, & cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu Beniamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum? * Assimens itaque Samuel Saulem, & puerum eius, introduxit eos in D trauicinium, & dedit eis locum in capite eorum qui fuerant inuitari. erant enim quasi triginta viri. * Dixitque Samuel coco: Da paretem, quam dedi tibi, & præcepi vt reponeres seorsum apud te. * Leuauit autem cocus armum, & posuit ante Saul. Dixitque Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria seruatum est tibi, quando populum vocaui. Et comedit Saul cum Samuele in die illa. * Et descendereunt de excello in oppidum, & locus est cum Saule in solario: strauitque Saul in solario, & dormiuit. * Cumque manè surrexissent, & iam elucesceret, vocauit Samuel Saulem in solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saul: egressique sunt ambo, ipse videlicet, & Samuel. * Cumque descenderent in extrema parte ciuitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero vt antecedit nos, & transcat: tu autem subsiste paulisper, vt indicem tibi verbum Domini.

CAPVT X.

Expit Saul in regem à Samuele, datis ac succedentibus signis, prophetas inter prophetas, &

missis fortibus à Samuele confirmatur in regem: lex regni in libro scripta, coram Domino requiritur.

† **T** Vixit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput eius, & deosculatus est eum, & ait: Ecce, vnxit te Dominus super hereditatem tuam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum eius, qui in circueu eius sunt. Et hoc tibi signum, quia vnxit te Deus in principem. * Cum abieris hodie à me, inuenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Beniamin, in meridie, dicentque tibi: Inuenite sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas: & intermissis pater tuus asinis, sollicitus est pro vobis, & dicite: Quid faciamus de filio meo? * Cumque abieris inde, & vltra transieris, & venietis ad quercum Thabor, inuenient te ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel, vnus portans tres hœdos, & alius tres tortas panis, & alius portans lagenam vini. * Cumque te salutaauerint, dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum. * Post hæc venies in collem Dei, vbi est statio Philistinorum: & cum ingressus fueris ibi urbem, obuium habebis gregem prophetarum descendendum de excello, & ante eos psalterium & tympanum, & tibiam, & citharam, ipsosque prophetantes. * Et insiliet in te Spiritus Domini, & propheta. cum eis, & mutaberis in virum alium. * Quando ergo euerint signa hæc omnia tibi, fac quæcumque inuenierit manus tua, quia Dominus tecum est. * Et descendes ante me in Galgala, (ego quippe descendam ad te) vt offeras oblationem, & immoles victimas pacificas: septem diebus expectabis, donec veniam ad te, & ostendam tibi quid facias. * Itaque cum aueris humerum suum vt abiret à Samuele, immutauit ei Deus cor aliud & venerunt omnia signa hæc in die illa. * Veneruntque ad prædictum collem, & ecce cunctis prophetarum obuius ei: & insiluit super eum Spiritus Domini, & prophetauit in medio eorum. * Videntes autem omnes qui nouerant eum heri & nudiustertius, quod esset cum prophetis, & propheta, & dixerunt ad inuicem: Quenam res accidit filio Cui? num & Saul inter prophetas? * Responditque alius ad alterum, & dicens: Et quis pater eorum? propterea verum est in proverbium: Num & Saul inter prophetas? * Celsaui autem propheta, & venit ad excelsum. * Dixitque pater Saul ad eum, & ad puerum eius: Quò abistis? Qui responderunt: Querere asinas: quas cum non reperissemus, venimus ad Samuelem. * Et dixit ei pater suus: Indica mihi quid dixerit tibi Samuel. * Et ait Saul ad paruulum suum: Indicaui nobis quia inuenire essent asinæ. De sermone autem regni non indicaui ei quem locus fuerat ei Samuel. * Et conuocauit Samuel populum ad Dominum in Maspha: * &

ait ad filios Israel : Hæc dicit Dominus Deus Israel : Ego eduxi Israel de Ægypto , & erui vos de manu Ægyptiorum , & de manu omnium regum qui affligebant vos . * Vos autem hodie proiecistis Deum vestrum , qui solus saluauit vos de vniuersis malis & tribulationibus vestris : & dixistis : † Nequaquam : sed regem constituere super nos . Nunc ergo stete coram Domino per tribus vestras , & D per familias . * Et applicuit Samuel omnes 20 tribus Israel , & cecidit fors tribus Benjamin . * Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius , & cecidit cognatio Metri & peruenit vsque ad Saul filium Cis . Querierunt ergo eum , & non est inuentus . * Et confu- 22 luerunt post hæc Dominum , verumnam venturus esset illuc . Responditque Dominus : Ecce absconditus est , domi . * Cucurrerunt itaque & tulerunt eum inde : stetitque in medio populi , & altior fuit vniuerso populo ab humero & sursum . * Et ait Samuel ad omnem populum : Certè videtis quem elegit Dominus , quoniam non sit similis illi in omni populo . Et clamauit omnis populus , & ait : Viuat Rex . * Locutus est autem Samuel ad populum legem regni , & scripsit in libro , & reposuit coram Domino : & dimisit Samuel omnem populum , singulos in domum suam . * Sed & Saul abiit in domum suam in Gabaa : & abiit cum eo pars exercitus , quorum tetigerat Deus corda . * Filij verò Belial dixerunt : Num saluare nos poterit iste ? Et deseperunt eum , & non amulerunt ei munera : ille verò dissimulabat se audire .

CAPVT XI.

Saul , irruente in ipsum Spiritu Domini , diuisisque suis bobus , populum ad bellum conuocat , vinctisque Naas regem Ammonitarum , liberatis viris Iabes Galaad , & regnum eius instauratur in Galgala .

ET factum est quasi post mensem , ascendit Naas Ammonites , & pugnare cepit aduersum Iabes Galaad . Dixeruntque omnes viri Iabes ad Naas : Habeto nos fideratos & seruiemus tibi . * Et respondit ad eos Naas Ammonites : In hoc feriam vobiscum fides , vt erum omnium vestrum oculos dextros ponamque vos opprobrium in vniuerso Israel . * Et dixerunt ad eum seniores Iabes : Concede nobis septem dies , vt mittamus nuntios ad vniuersos terminos Israel : & si non fuerit qui defendat nos , egrediemur ad te . * Venerunt ergo nuntij in Gabaa Saulis : & locuti sunt verba hæc , audiente populo : & leuauit omnis populus vocem suam , & fleuit . * Et ecce Saul veniebat , sequens boues de agro , & ait : Quid habet populus quòd plorat ? Et narrauerunt ei verba virorum Iabes . * Et insiluit Spiritus Domini in Saul , cum audisset verba hæc , & iratus est furor eius nimis . * Et assumens verumque bouem , concidit in frusta , mi-

sique in omnes terminos Israel per manum nuntiorum , dicens : Quicumque non exierit , & secutus fuerit Saul & Samuel , sic fiet bobus eius . Inuasit ergo timor domini populum , & cegressi sunt quasi vir vnus . * Et recessit Saul in Bezech : fueruntque filiorum Israel trecenta millia : virorum autem Iuda triginta millia . * Et dixerunt nuntij , qui venerant : Sic dicetis viris , qui sunt in Iabes Galaad : Cras erit vobis salus , cum incaluerit sol . Venerunt ergo nuntij , & annuntiauerunt viris Iabes : qui lætati sunt . * Et dixerunt : Manè exibimus ad vos : & facietis nobis omne quod placuerit vobis . * Et factum est , cum dies crastinus venisset , constituit Saul populum in tres partes : & ingressus est media castra in vigilia manicina , & percussit Ammon vsque dum incalcesceret dies : reliqui autem dispersi sunt , ita vt non relinquerentur in eis duo pariter . * Et ait populus ad Samuelem : † Quis est iste qui dixit : Saul nunc regnabit super nos ? Date viros , & interficiemus eos . * Et ait Saul : Non occideatur quisquam in die hac , quia hodie fecit Dominus salutem in Israel . * Dixit autem Samuel ad populum : Venite , & eamus in Galgala , & innouemus ibi regnum . * Et perrexerunt omnis populus in Galgala , & fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala , & immolauerunt ibi victimas pacificas coram Domino . Et lætatus est ibi Saul , & cuncti viri Israel nimis .

CAPVT XII.

Samuel populi iudicio probatus innocens , Israelem ingratorum arguit , datus è celo signis , hortaturque vsq. Domino adhaerere , pò. cessans pro ipsis orare .

ADixit autem Samuel ad vniuersum Israel : Ecce audiui vocem vestram , iuxta omnia quæ locuti estis ad me , & constitui super vos regem . * Et nunc rex gradiatur ante vos . ego autem senui , & incanui : porro filij mei vobiscum sunt : itaque conuersatus coram vobis ab adolescentia mea vsque ad hanc diem , ecce præsto sum . * † Loquimini de me coram Domino , & coram Christo eius , verum bouem cuiusquam tulerim , aut asinum : si quempiam calumniatus sum , si oppressi aliquem , si de manu cuiusquam munus accepi : & contemnam illud hodie , restituiamque vobis . * Et dixerunt Non es calumniatus nos neque oppressisti , neque tulisti de manu alicuius quippiam . * Dixique ad eos : Testis est Dominus aduersum vos , & testis Christus eius in die hac , quia non inueneritis in manu mea quippiam . Et dixerunt : Testis . * Et ait Samuel ad populum : Dominus , qui fecit Moysen & Aaron , & eduxit patres nostros de Terra Ægypti . * Nunc ergo stete , vt iudicio contendam aduersum vos coram Domino , de omnibus misericordiis Domini , quas fecit vobiscum & cum patribus vestris : * † quo modo Iacob ingressus

† sup. 10. d. 17.

† rel. 16. d. 11.

† om. 46. a. j.

ingressus est in Ægyptum, & clamauerunt patres vestri ad Dominum: & misit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit patres vestros de Ægypto: & collocavit eos in loco hoc. * Qui obliti sunt Domini Dei sui, † & tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ Habor, & in manu Philisthinorum, & in manu regis Moab, & pugnaverunt aduersum eos. 10

* Postea autem clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Peccauimus, quia dereliquimus Dominum, & seruimus Baalim & Ashtaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum, & seruimus tibi. * † Et misit Dominus Ierobaal, & Badan, & Iephthe, & Samuel, & eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum, & habitastis confidenter. * Videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset aduersum vos dixisti mihi: † Nequaquam, sed rex imperabit nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in vobis. * Nunc ergo prestò est rex vester, quem elegistis & peccistis: ecce dedit vobis Dominus regem. * Si timueritis Dominum; & seruieritis ei, & audieritis vocem eius, & non exasperaueritis os Domini: eritis & vos, & rex qui imperat vobis, sequentes Dominum Deum vestrum. * Si autem non audieritis vocem Domini, sed exasperaueritis sermones eius, erit manus Domini super vos, & super patres vestros. * Sed & nunc, & stare, & videte rem istam grandem, quam facturus est Dominus in conspectu vestro. * Numquid non messis tritici est hodie: 17

inuocabo Dominum, & dabit voces & pluias: & scietis, & videbitis, quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini, potentes super vos regem. * Et clamauit Samuel ad Dominum, & dedit Dominus voces & D pluias in illa die. * Et timuit omnis populus nimis Dominum & Samuelem, & duxit vnuerfus populus ad Samuelem: Ora pro seruis tuis ad Dominum Deum tuum, vt non moriamur. addidimus enim vnuerfis peccatis nostris malum, vt peteremus nobis regem. * Dixit autem Samuel ad populum: Nolite 20

timere, vos fecistis vnuerfum malum hoc: venunquam noli recedere à tergo Domini, sed seruite Domino in omni corde vestro, * Et nolite declinare post vana, quæ non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. * Et non derelinquet Dominus 22

populum suum, propter nomen suum magnum: quia iurauit Dominus facere vobis sibi populum. * Absit autem à me hoc peccatum 23 in Dominum, vt cesset orare pro vobis, & docebo vos viam bonam & rectam. * Igitur 24

timete Dominum, & seruite ei in veritate, & ex toto corde vestro. vidistis enim magnifica quæ in vobis gesserit. * Quod si perseveraueritis in malitia: & vos & rex vester pariter peribitis.

CAPVT XIII.

Visti à Smele Philisthai maximo apparata aduersus Israhelcm armaturæ; terris Hebrai in antris latitant: & Saul quia non expectato Samuelem aduentu obulit holocaustum, reprobatum à Domino dicitur: de camela Philisthorum vt Israhelæ armis spoliarentur.

Filius vnius anni erat Saul cum regnare cepisset, duobus autem annis regnauit super Israhel. * Et elegit sibi Saul tria millia de Israhel: & erant cum Saul duo millia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Ionatha in Gabaa Benjamin: porro ceterum populum remisit vnumquemque in tabernacula sua. * Et percussit Ionathas stationem Philisthinorum, quæ erant in Gabaa. Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit bucina in omni terra, dicens: Audiant Hebrei. 3

* Et vnuerfus Israhel audiuit huiusmodi famam: Percussit Saul stationem Philisthinorum: & erexit se Israhel aduersus Philisthiim. Clamauit ergo populus post Saul in Galgala. 4

* Et Philisthiim congregati sunt ad præliandum contra Israhel, triginta millia currum, & sex millia equium, & reliquum vulgus, sicut arena quæ est in lictore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethauen. * Quod cum 6

B. vidissent viri Israhel se in arbo positos, (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditiis, in petris quoque & in antris, & in cisternis. * Hebrei autem transiunt Iordanem in Terram Gad & Galaad. Cuiusmodi esset Saul in Galgala, vnuerfus populus perterritus est, qui sequebatur eum. 7

* Et expectauit septem diebus iuxta placium Samuelis, & non venit Samuel in Galgaladi: lapsusque est populus ab eo. * Air ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. * Cumque cõpleisset offerentes holocaustum, ecce Samuel veniebat: & egressus est Saul obuiam ei vt saluaret eum. 8

* Locutusque est ad eum Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod populus dilaberetur à me, & tu non veneras iuxta placitos dies, porro Philisthiim congregati fuerant in Machmas, * dixi: Nunc descendent Philisthiim ad me in Galgala, & faciem Domini non placui. Necesse erat compulsum, obulit holocaustum. * Dixitque Samuel ad Saul: Seultè egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si noti fecisses, iam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israhel in sempiternum, * sed nequaquam regnum tuum vltà confurget. † Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum: & præcepit ei Dominus vt esset dux super populum suum, eò quod non seruaueris quæ præcepit Domini. 13

* Surrexit autem Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obuiam populo, qui

† AB. 1. d. 12.

qui expugnabant eos venientes de Gulgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et receperunt Saul populum, qui inveni fuerant cum eo, quasi sexcentos viros. * Et Saul & Ionathas filius eius, populusque qui inveni fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthim confederant in Machmas. * Et egressi sunt ad praedandum de castris Philisthinorum tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam Ephra ad Terram Sual. * Porro alius ingrediebatur per viam Beth horon tertius autem verterat se ad iter termini imminentiis valli Seboim contra desertum. * Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni Terra Israel. cauerant enim Philisthim, ne forte facerent Hebrei gladium aut lanceam. * Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthim, ut exaceret unusquisque vomerem suum, & ligonem, & securim, & sarculum. * Reuere itaque erant acies vomerum, & ligonum, & eridentium, & securium, usque ad stimulum corrigendum. * Cumque venisset dies praelij, non est inuentus ensis & lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule & Ionatha, excepto Saul & Ionatha filio eius. * Egressa est autem statio Philisthim, ut transenderet in Machmas.

CAPVT XIV.

Ionathas Domino fidens, cum armigero suo Philisthaos dispergit; verum post victoriam, melle gustato, ob patris inuicentium mortem comminationum, populi auxilio vix evasit.

ET accidit quadam die ut diceret Ionathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum: Veni, & transeamus ad stationem Philisthinorum, quae est trans locum illum: Patri autem suo hoc ipsum non indicavit. * Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa, sub malogranato, quae erat in Magron: & erat populus cum eo quasi sexcentorum virorum. * Et Achias filius Achitob frater Ichabod filij Phinees, qui orsus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat quid esset Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum, eminentes petrae ex utraque parte, & quasi in modum dentium scopuli hinc & inde praecepti, nomen vni Botes, & nomen alteri Sene: * vnus scopulus prominens ad Aquilonem ex adverso Machmas, & alter ad Meridiem contra Gabaa. * Dixit autem Ionathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, si forte faciat Dominus pro nobis: quia non est Domino difficile saluare, vel in multis, vel in paucis. * Dixitque ei armiger suus: Fac omnia quae placent animo tuo: perge quod cupis, & ero tecum vbicumque volueris. * Et ait Ionathas: Ecce nos transimus ad viros

9 istos. Cumque apparuerimus eis, si taliter locuti fuerint ad nos, manete donec veniamus ad vos: sternis in loco nostro, nec ascendamus ad eos. * Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dominus in manibus nostris: hoc erit nobis signum. * Apparuit igitur uterque stationi Philisthinorum: dixerantque Philisthim: En Hebraei egrediuntur de cavernis, in quibus absconditi fuerant. * Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixeruntque: Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dominus eos in manus Israel. * Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus repens, & armiger eius post eum. Itaque alij tadebant ante Ionatham, alios armiger eius interficiebat sequens eum. * Et facta est plaga prima, qua percussit Ionathas & armiger eius, quasi viginti virorum, in media parte iugeri, quam par boum in die arare consuevit. * Et factum est miraculum in castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad praedandum, obstupuit, & conturbata est terra: & accidit quasi miraculum à Deo. * Et reppererunt speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucque diffugiens. * Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requiritis, & videte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repertum est non adesse Ionatham, & armigerum eius. * Et ait Saul ad Achiam: Applica arcem Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel.) * Cumque loqueretur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum: crescebatque paulatim, & clarior resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam: * Conclamaui ergo Saul, & omnis populus qui erat cum eo, & venerunt usque ad locum certaminis: & ecce versus fuerat gladius vnusquisque ad proximum suum, & caedes magna nimis. * Sed & Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri & nudius tertius, ascenderantque cum eis in castris, reuersi sunt ut essent cum Israel, qui erant cum Saul & Ionatha. * Omnes quoque Israelitae qui se absconderant in monte Ephraim, audientes quod fugissent Philisthaei, sociauerunt se cum suis in praelio. Et erant cum Saul, quasi si decem millia virorum. * Et saluauit Dominus in die illa Israel. pugna autem peruenit usque ad Bethauen. * Et viri Israel sociati sunt sibi in die illa: adiuvauit autem Saul populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem usque ad vespem, donec vlciscar de inimicis meis. Et non manducauit vnusquisque populus panem: * omneque terrae vulgus venit in saluum, in quo erat mel super faciem agri. * Ingressus est itaque populus saluum, & apparuit fluens mel,

mel, nullusque applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum. * Porro 17
 Ionathas nun audierat cum adiuraret pater eius populum: extenditque summicitatem virgæ, quam habebat in manu, & indinxit in fau-
 om mellis: & conuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. * Ref- 18
 pondensque vnus de populo, ait: Iureiurando constringit pater tuus populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem hodie. (defecerat autem populus.) * Dixitque Iona- 19
 thas: Turbauit pater meus terram: vidistis E ipsi quia illuminati sunt oculi mei, eò quòd gustauerim paululum de melle isto: * quantò 20
 magis si comedisset populus de præda inimicorum suorum, quam reperit? nõne maior plaga facta fuisse in Philisthiim? * 21
 Percusserunt ergo in die illa Philisthæos à Machinis vsque in Aialon. Defatigatus est autem populus nimis: * & versus ad præ- 22
 dam, tulit oves, & boues, & vitulos, & ma-
 ctauerunt in terra: comeditque populus cum sanguine. * Nuntiauerunt autem Sauli 23
 dicentes, quòd populus peccasset Domino, comedens cum sanguine. Qui ait: Præua-
 ricati estis: voluite ad me iam nunc saxum grande. * Et dixit Saul: Dispergimini in 24
 vulgus, & dicite eis, vt adducat ad me vnusquisque bouem suum & arietem, & oc-
 cidite super istud, & vescimini, & non pec-
 cabitis Domino comedentes cum sanguine. Adduxit itaque omnis populus vnusquisque 25
 bouem in manu sua vsque ad noctem: & occiderunt ibi. * Edificauit autem Saul al-
 tare Domino: tuncque primum cepit edi-
 ficare altare Domino. * Et dixit Saul: Ir- 26
 rui super Philisthæos nocte, & valse-
 nus eos vsque dum illucescat manè, nec relinquamus ex eis virum. Dixitque popu- 27
 lus: Omne quòd bonum videtur in oculis tuis, fac. Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum. * Et consultuit Saul Dominum: Num 28
 persequar Philisthiim? si trades eos in manus Israel? & non respondit ei in die illa. 29
 * Dixitque Saul: Applicare huc vniuersos angulos populi: & scire, & videre, per quem acciderit peccatum hoc hodie. * Viuit 30
 Dominus saluator Israel, quia si per Ionatham filium meum factum est, absque tractatione morietur. Ad quod nullus con-
 tradixit ei de omni populo. * Et ait ad vni- 31
 uersum Israel: Separamini vos in partem vnã, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Responditque populus ad Saul: Quod bonum videtur in oculis tuis, fac. * Et dixit Saul ad Dominum Deum 32
 Israel: Domine Deus Israel da indicium: quid est quòd non responderis seruo tuo hodie? Si in me, aut in Ionatha filio meo, est iniquitas hæc, da ostensionem: aut si hæc iniquitas est in populo tuo, da sanctitatem. Ex deprehensus est Ionathas & Saul, po-
 pulus autem exiuit. * Et ait Saul: Mittite 33

sortem Inter me, & inter Ionatham filium meum. Et capessit Ionathas. * Dixit autem Saul ad Ionatham: Indica tibi quid feceris. Et indicauit ei Ionathas, & ait: Gustans gustauit in summicitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, & ecce ego morior. * Et ait Saul: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte morieris Ionatha. 34
 * Dixitque populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas est: vivit Dominus, si ceciderit capillus de capite eius in terram, quia cum Deo operans est hodie. Liberavit ergo populus Ionatham, vt non moreretur. * Receditque Saul, nec perfecutus est Philisthiim: porro Philisthiim abi-
 runt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philisthæos: & quocumque 35
 le viderat, superabat. * Congregatoque exercitu, percussit Amalec, & eruit Israel de manu vultorum eius. * Fuerunt autem filij Saul, Ionathas, & Iessui, & Melchisui: & nomina dierum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. * Et nomen vxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militæ eius Abner, filius Ner, paruelis Saul. * Porro 36
 Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque viderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat eum sibi.

CAPVT XV.

Saul missus à Domino ad defendendam funditus Amalec. Agag coram regem multamque prædam referens, inobediencia arguitur commendata obedientia, ideoque à regno reicitur: interfectoque Agag, Saul reprobatu à Samuele legitur.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, vt vngerem te in regem super populum eius Israel: nunc ergo audi vocem Domini: * Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli, quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. * Nunc ergo vade, & percu-
 de Amalec, & demolire vniuersa eius: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice à viro vsque ad mulierem, & paruulum atque lactentem, & bouem & orem, camelum & asinum. * Precepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducena milia peditum, & decem milia virorum Iuda. * Cumque venisset Saul vsque ad ciuitatem Amalec, terendit insidias in torrente. * Dixitque Saul Cinnab: Abire, recedite, atque descendite ab Amalec: ne fortè inuoluam te cum eo. tu enim fecisti

† Psal. 137.

fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderet de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. * Percussit 7 que Saul Amalec, ab Heiila, donec venias ad Sur, quæ est ã regione Ægypti. * Et apprehendit Agag regem Amalec vium: omne autem vulgus interfecit in ore gladij. * Et percussit Saul, & populus, Agag, & optimis gregibus octium & armentorum, & vestibus & arctibus, & vniuersis quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid verò vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. * Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: * Penitet me quòd constitui Saul regem: quia detulit me, & verba mea opere non impleuit. Contristatusque est Samuel, & clamauit ad Dominum tota nocte. * Cumque de nocte surrexisset Samuel, vt iret ad Saul manè, nuntiatum est Samueli, eò quòd venisset Saul in Carmelum, & erexit sibi fornecem triumphalem, & reuersus transiit, descendissetque in Galgala. Venit ergo Samuel ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Domino de iniciis prædæ quæ attulerat ex Amalec. * Et cum venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Domino, impleui verbum Domini. * Dixitque Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis, & armentorum, quam ego audio? * Et ait Saul: De Amalec adduxerunt ea: percussit enim populus melioribus ouibus & armentis, vt immolarentur Domino Deo tuo; reliqua verò occidimus. * Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixitque ei: Loquere. * Et ait Samuel: Nonne cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? vixitque te Dominus in regem super Israel, & misit te Dominus in viam, & ait: Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugnabis contra eos vsque ad interuentionem eorum. * Quare ergo non audisti vocem Domini: sed versus ad prædam es, & fecisti malum in oculis Domini? * Et ait Saul ad Samuelem: Immo audiui vocem Domini, & ambulaui in via per quam misit me Dominus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interfeci. * Tulit autem de præda populus oves & boues, primitias eorum quæ cæsa sunt, vt immolet Domino Deo suo in Galgalis. * Et ait Samuel: Numquid vult Dominus holocausta & victimas, & non potius vt obediat voci Domini? **MELIOR** est enim obediens quam victimæ: & auscultare magis quam offerre adipem arietum. * quoniam quasi peccatum ariolandi est. repugnare: & quasi scelus idololatæ, nolle acquiescere. Pro eo ergo quòd abiicisti sermonem Domini, abiicit te Dominus ne sis rex. * Dixitque Saul ad Samuelem: Peccaui, quia præuaricatus sum sermonem Domini, & verba tua, timens populum, & obediens voci eorum.

25 * Sed nunc porta, queso, peccatum meum, & reuertere mecum, vt adorem Dominum. 26 * Et ait Samuel ad Saul: Non reuerter tecum, quia proiecisti sermonem Domini, & proiecit te Dominus ne sis rex super Israel. * Et conuersus est Samuel vt abiit: ille autem apprehendit summitatem pallij eius, quæ & scissa est. * Et ait ad eum Samuel: T scidit Dominus regnum Israel à te hodie, & tradidit illud proximo tuo meliori te. * Porro Triumphator in Israel non parceret, & penitentie non flectetur: neque enim homo est vt agat penitentiam. * At ille ait: Peccaui: sed nunc honora me coram senioribus populi mei, & coram Israel, & reuertere mecum, vt adorem Dominum Deum tuum. 31 * Reuersus ergo Samuel secutus est Saulem: & adorauit Saul Dominum. * Dixitque Samuel: Adducite ad me Agag regem Amalec. Et oblatum est ei Agag pinguisimus, & tremens. Et dixit Agag: Siccine separat amara mors? * Et ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frustra concidit cum Samuel coram Domino in Galgalis. * Abiit autem Samuel in Ramatha: Saul verò ascendit in domum suam in Gabaa. * Et non vidit Samuel vltra Saul vsque ad diem mortis suæ: verumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam Dominum penitebat quòd constituisset eum regem super Israel.

CAPVT XVI.

Reprobato Saul, David inter fratres inuergit: quo citra pfallente eorum Saule agitato spiritu malo, ille leuius habebat.

1 **D**ixitque Dominus ad Samuelem: Vtiquequò tu liges Saul, cum ego proiecerim eum ne regnet super Israel: imple cornu tuum oleo, & veni, vt miram te ad Isai Bethlehemiem: prouidi enim in filiis eius mihi regem. * Et ait Samuel: Quo modo vadam? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Domino veni. * Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendam tibi quid facias, & vnges quemcumque monstrauero tibi. * Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus. venieque in Bethlehem, & adstrati sunt seniores ciuitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificusne est ingressus tuus? * Et ait: Pacificus: ad immolandum Domino veni, sanctificamini, & venite mecum vt immolem. Sanctificauit ergo Isai & filios eius, & vocauit eos ad sacrificium. * Cumque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Domino est Christus eius? * Et dixit Dominus ad Samuelem: Ne respicias vultum eius, neque altitudinem stature eius: quoniam abiici eum, nec iuxta inuoluntatem hominis ego iudico: homo enim videt ea quæ parent, † Dominus autem

† Infr. 18. c. 17.

† Infr. 18. c. 17.

invenitur cor. * Et vocavit Ifai Abinadab, & adduxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit Dominus. * Adduxit autem Ifai 9 Samma, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus. * Adduxit itaque Ifai septem filios suos coram Samuele: & ait Samuel ad Ifai: Non elegit Dominus ex istis. * Dixitque Samuel ad Ifai: Numquid iam completi sunt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus, & pascit oves. Et ait Samuel ad C Ifai: Mitte, & adduc eum: nec enim discumbemus prius quam huc ille veniat. * Misit ergo, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspectu, decoraque facie, & ait Dominus: Surge: vnge eum, ipse est enim. * Tulit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fratrum eius: & directus est Spiritus Domini à die illa in David, & deinceps: surgensque Samuel abiit in Ramatha. * Spiritus autem Domini recessit à Saul, & exagitabat eum spiritus nequam, à Domino. * Dixeruntque servi Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat te. * Iubeat dominus noster, & servi tui qui coram te sunt, querent hominem scientem psallere cithara, ut quando arripuerit te spiritus Domini malus, psallat manu sua, & levius feras. * Et ait Saul ad servos suos: Providete ergo mihi aliquem benè psallentem, & adducite eum ad me. * Et respondens vnus de pueris, ait: Ecce vidi filium Ifai Bethlehemiensem, scientem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum: & Dominus est cum eo. * Misit ergo Saul nuntios ad Ifai, dicens: Mitte ad me David filium tuum, qui est in pascuis. * Tulit itaque Ifai asinum plenum panibus, & lagenam vini, & haedum de capris vnum, & misit per manum David filij sui Sauli. * Et venit David ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, & factus est eius armiger. * Misitque Saul ad Ifai, dicens: Seter David in conspectu meo: invenit enim gratiam in oculis meis. * Igitur quodcumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & levius habebat recedebat enim ab eo spiritus malus.

CAPVT XVII.

Philisthis contra Israel em ad pugnam congregati. Goliath gigante in armis & fortitudine confidentem, incrimis David occidit praesumque caput, diffusus Philisthis, ad Saul em tulit.

Congregantes autem Philisthim agmina sua in prelium, conuenerunt in Socho Iude, & castrametati sunt inter Socho & Azeca, in finibus Dommin. * Porro Saul & filij Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthim. * Et Philisthim stabant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montem ex altera parte: val-

lisque erat inter eos. * Et egressus est vir spurius de castris Philistinorum, nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum & palmi: * & cassis aerea super caput eius, & lorica squamata induebatur, porro pondus lorice eius, quinquè millia sistorum aris erat: * & ocreas areas habebat in cruribus: & clypeus aereus tegebat humeros eius. * Hastila autem haste eius, erat quasi liciorum textentium. ipsum autem ferrum haste eius, sexcentos sicos habebat ferri: & armiger eius antecedeat eum. * Stansque clamabat adversum phalangas Israel, & dicebat eis: Quare venistis parati ad prelium? B Numquid ego non sum Philisthus, & vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certamen. * Si quiverit pugnare mecum, & percusserit me, erimus vobis servi: si autem ego prevalevero, & percussero eum, vos servi eritis, & servietis nobis. * Et aiebat Philisthus: Ego exprobraui agminibus Israel hodie: Dare mihi virum, & inear mecum singulare certamen. * Audiens autem Saul, & omnes Israelitae, sermones Philisthi huiusmodi, stupebant, & metuebant nimis. * David autem erat filius viri Ephrathae, de quo supra dictum est, de Bethlehem Iuda, cui nomen erat Ifai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul senex, & grandaeus inter viros. * Abierunt autem tres filij eius maiores post Saul in prelium: & nomina trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, & secundus Abinadab, tertiusque Samma. * David autem erat minimus. * Tribus ergo maioribus securis Saulem, abiit David, & reuersus est à Saul, vti pascere gregem patris sui in Bethlehem. * Procedebat verò Philisthus mane & vespere, & stabat quadraginta diebus. * Dixit autem Ifai ad David filium suum: Accipe fratris tuis ephi polente, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, & decem formellas casei has deferes ad tribunal: & fratres tuos visitabis, si rectè agant: & cum quibus ordinati sunt disce. * Saul autem, & illi, & omnes filij Israel in Valle terebinthi pugnant adversum Philisthim. * Surrexit itaque David mane, & commendavit gregem custodi: & onustus abiit, sicut praeceperat ei Ifai. Et venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui egressus ad pugnam vocatus erat in certamine. * Direxerat enim aciem Israel, sed & Philisthim ex adverso fuerant preparati. * Derelinquens ergo David vasa quae attulerat, sub manu custodis ad farcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interrogabat si omnia rectè agerentur erga fratres suos. * Cumque adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille spurius ascendens, Goliath nomine Philisthus, de Geth, de castris Philistinorum: & loquente eo hæc eadem verba audiuit David. * Omnes autem Israelitae,

† 1. Reg. 7.
h. 8.
Psalm. 77.
E. 70. 18.
f. 21.
Ab. 7.
f. 46. 13.
d. 22.

† Sup. 1.
d. 1.

Israelite, cum vidissent virum, fugerunt à facie eius, timentes eum valde. * Et dixit vnus quispiam de Israel: Num vidistis virum hunc qui ascendit: ad exprobrandum enim Israeli ascendit. Virum ergo qui percussit eum, dirabit rex diuitiis magnis, & filiam suam dabit ei, & domum patris eius faciet absque tributo in Israel. * Et ait Dauid ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dabitur viro, qui percussit Philistæum hunc, & tulerit opprobrium de Israel: quis enim est hic Philistæus incircumcisus, qui exprobrauit acies Dei viuents? * Referebat autem ei populus eundem sermonem, dicens: Hæc dabuntur viro, qui percussit eum. * Quod cum audisset Eliab frater eius maior, loquente eo cum aliis, iratus est contra Dauid, & ait: Quare venisti, & quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto? ego noui superbiā tuam, & nequitiam cordis tui: quia ut videres prælium, descendisti. * Et dixit Dauid: Quid feci? numquid non verbum est? * Et declinauit paululum ab eo ad alium: dixique eundem sermonem. Et respondit ei populus verbis sicut prius. * Audita sunt autem verba, quæ locutus est Dauid, & annuntiata in conspectu Saul. * Ad quem cum fuisset adductus, locutus est ei: Non concidat cor cuiusquam in eo: ego seruus tuus vadam, & pugnabo aduersus Philistæum. * Et ait Saul ad Dauid: Non valēs resistere Philistæo isti, nec pugnare aduersus eum: quia puer es, hic autem vir bellator est ab adolescentia sua. * Dixitque Dauid ad Saul: † Palsebat seruus tuus patris sui gregem, & veniebat leo, vel vrsus, & tollebat arietem de medio gregis: * & persequeretur eos, & percutiebam, ensebamque de ore eorum, & illi consurgebant aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamque eos. * Nam & leonem & vrsū interfeci ego seruus tuus: erit igitur & Philistæus hic incircumcisus, quasi vnus ex eis. Nunc vadam & auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philistæus incircumcisus, qui ausus est maledicere exercitui Dei viuents? * Et ait Dauid: Dominus qui eripuit me de manu leonis, & de manu vrsi, ipse me liberabit de manu Philistæi huius. Dixit autem Saul ad Dauid: Vade, & Dominus tecum sit. * Et induit Saul Dauid vestimentis suis, & imposuit galeam aream super caput eius, & vestiuit eum lorica. * Accinctus ergo Dauid gladio eius super vestem suam, cepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque Dauid ad Saul: Non possum sic incedere, quia non vsum habeo. Et deposuit ea, * & tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus, & elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastoralem, quam habebat secum,

& fundam manu tulit: & processit aduersum Philistæum. * Ibat autem Philistæus incedens, & appropinquans aduersum Dauid, & armiger eius ante eum. * Cumque inposisset Philistæus, & vidisset Dauid, despectit eum. Erat enim adolescens: rufus, & pulcher aspectu. * Et dixit Philistæus ad Dauid: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philistæus Dauid in diis suis: * dixitque ad Dauid: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cœli & bestiis terræ. * Dixit autem Dauid ad Philistæum: Tu venis ad me cum gladio, & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israel, quibus exprobrasti * hodie, & dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum à te: & dabo cadauera castrorum Philistæi hodie volatilibus cœli, & bestiis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israel. * Et nouerit vniuersa Ecclesia hæc, quia non in gladio, nec in hasta saluat Dominus: ipsius enim est bellum. * & tradet vos in manus nostras. * Cum ergo surrexisset Philistæus, & veniret, & appropinquaret contra Dauid, festinavit Dauid, & cucurrit ad pugnam ex aduerso Philistæi. * Et misit manum suam in peram: tulique vnum lapidem, & funda iecit, & circumducens percussit Philistæum in fronte: & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit in faciem suam super terram. * † Præualuitque Dauid aduersum Philistæum in funda & lapide: percussitque Philistæum interfecit. Cuius gladium non habere in manu Dauid, * cucurrit, & stetit super Philistæum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eum, præciditque caput eius. Videntes autem Philistæi, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt. * Et consurgentes viri Israel & Iuda vociferati sunt, & persecuti sunt Philistæos vsque dum venirent in vallem, & vsque ad portas Accaron, cecideruntque vulnerati de Philistæi in via Saraim, & vsque ad Geth, & vsque ad Accaron. * Et reuerentes filij Israel postquam persecuti fuerant Philistæos, inuasērunt castra eorum. * Assumens autem Dauid caput Philistæi, attulit illud in Ierusalem: arma verò eius posuit in tabernaculo suo. * Eo autem tempore, quo viderat Saul Dauid egredientem contra Philistæum, ait ad Abner principem militie: De qua stirpe descendit hic adolescens, Abner? dixitque Abner: Viuit anima tua, rex, si noui. * Et ait rex: Interroga tu, cuius filius sit iste puer. * Cumque regressus esset Dauid, percussio Philistæo, tulit eum Abner: & introduxit coram Saule, caput Philistæi habentem in manu. * Et ait ad eum Saul: De qua progenie es, o adolescens? Dixitque Dauid: Filius serui tui Isai Bethlehemiur ego sum.

† Psal. 47.
6. 6.
1. 30. ar.
4. 4. 10.

† Psal.
47. 4. 1.

CAPVT XVIII.

Iniit David cum Ionathas fodere, Saul audita sui & David comparatione, malo spiritus agitante nutritur David configere; & Merob filiam, quam erat David pollicatus, tradidit alteri; Attribol vero inuicem callide meditantibus eum praputius Philistharum despondet David in uxorem.

ET factum est cum complisset loqui ad Saul: anima Ionathas conglutinata est animæ David, & dilexit eum Ionathas quasi animum suum. * Tulitque eum Saul in die illa, & non concessit ei ut reuerteretur in domum patris sui. * Inierunt autem David & Ionathas fodus: diligebat enim eum quasi animam. * Nam expoliavit se Ionathas tunica, quæ erat indutus, & dedit eam David, & reliqua vestimenta sua, vsque ad gladium & arcum suum, & vsque ad balteum. * Egrediebatur quoque David ad omnia quæcumque misisset eum Saul, & prudenter se agebat: posuitque eum Saul super viros belli, & acceptus erat in oculis vniuersi populi, maximeque in conspectu famulorum Saul. * Porro cum reuerteretur Percussio Philistheo David, egressæ sunt mulieres de vniuersis viribus Israel, captantes, chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis læticæ, & in sistris. * Et præcinebant mulieres ludentes arque dicentes: † Percussit Saul mille, & David decem millia. * Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis eius sermo iste: dixitque: Dederunt David decem millia, & mihi mille dederunt: quid ei superest, nisi solum regnum? * Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David à die illa, & deinceps. * Post diem autem alteram, inuasit spiritus Dei malus Saul, & propheterat in medio domus suæ: David autem psallebat manu sua, sicut per singulos dies. cenebatque Saul lanceam, & misit eam, putans quòd configere posset David cum pariete: & declinavit David à facie eius secundò. * Et timuit Saul David, eò quòd Dominus esset cum eo, & à se recessisset. * Amouit ergo eum Saul à se, & fecit eum tribunum super mille viros: & egrediebatur, & intrabat in conspectu populi. * In omnibus quoque viis suis David penderet agebat, & Dominus erat cum eo. * Vidit itaque Saul quòd prudens esset nimis, & cepit cauere eum. * Omnis autem Israel & Iuda diligebat David: ipse enim ingrediebatur & egrediebatur ante eos. * Dixitque Saul ad David: Ecce filia mea maior Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantum modò esto vir fortis, & preliare bella Domini. Saul autem reputabat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistharum. * At autem David ad Saul: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris mei in Israel, ut fiam gener regis? * Factum est autem tempus, cum debe-

ret dari Merob filia Saul David, data est Hadasieli Molathie vxor. * Dilexit autem David Michol filia Saul altera. Et nuntiatum est Saul, & placuit ei. * Dixitque Saul: Dabo eam illi, ut fiat ei in scandalum, & sit super eum manus Philistharum. Dixitque Saul ad David: In duabus rebus gener meus eris hodie. * Et mandauit Saul seruis suis: Loquimini ad David clam me, dicentes: Ecce places regi, & omnes serui eius diligunt te. Nunc ergo esto gener regis. * Et locuti sunt serui Saul in auribus David omnia verba hæc. Et ait: David: Num parum videntur vobis, generum esse regis? Ego autem sum vir pauper & tenuis. * Et renuntiauerunt serui Saul, dicentes: Huiusmodi verba locutus est David. * Dixit autem Saul: Sic loquimini ad David: Non habet rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philistharum, ut fiat vicio de inimici regis. Porro Saul cogitabat tradere David in manus Philistharum. * Cumque renuntiassent serui eius David, verba quæ dixerat Saul, placuit sermo in oculis David, ut fieret gener regis. * Et post paucos dies surgens David, abiit cum viris, qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthiim ducentos viros, & attulit eorum præputia, & annumerauit ea regi, ut esset gener eius. Dedit itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem. * Et vidit Saul, & intellexit quòd Dominus esset cum David. Michol autem filia Saul diligebat eum. * Et Saul magis cepit timere David: factusque est Saul inimicus David cunctis diebus. * Et egressi sunt principes Philistharum à principio autem egredionis eorum, prudentius se gerebat David, quam omnes serui Saul, & celebre factum est nomen eius nimis.

CAPVT XIX.

Saul David occidere volens, voce Ionathas placatur quem coram se subarizantem, ierum transfugere tentat, & fugientem industria Attribol in Naioth apud Samuelem persecutus, post terminis nuntius prophetantes etiam ipse prophetas.

Locutus est autem Saul ad Ionatham filium suum, & ad omnes seruos suos, ut occiderent David. Porro Ionathas filius Saul diligebat David valdè. * Et indicauit Ionathas David, dicens: Querit Saul pater meus occidere te: quapropter obserua te: quæsumam, & manebis clam, & abscondèris. * Ego autem egrediens stabo iuxta patrem meum, in agro ubicumque fueris: & ego loquar de te ad patrem meum: & quodcumque videro, nuntiabo tibi. * Locutus est ergo Ionathas de David bona ad Saul patrem suum: dixitque ad eum: Ne pecces rex in seruitutem David, quia non peccauit tibi, & opera eius bona sunt tibi valdè. * Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philistharum, & fecit Dominus salutem magnam vniuerso

Israeli

Israeli: vidisti, & letatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiens David, qui est absque culpa? * Quod cum audisset Saul, placatus voce Ionathæ, iurauit: Viuit Dominus, quia non occidetur. * Vocauit itaque Ionathas David, & indicauit ei omnia verba hæc: & introduxit Ionathas David ad Saul, & fuit ante eum, sicut fuerat heri & nudius tertius. * Monum est autem tursum bellum: & egressus David, pugnavit aduersum Philistiim: percutisque eos plaga magna, & fugerunt à facie eius. * Et factus est Spiritus Domini malus in Saul. sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro David psallebat manu sua. * Nisusque est Saul configere David lancea in pariete, & declinauit David à facie Saul: lancea autem casso vulnere perlata est in parietem, & David fugit, & saluatus est nocte illa. * Misit ergo Saul facillites suos in domum David, ut custodirent eum, & interficeretur manè. Quod cum annuntiasset David Michol vxor sua, dicens: Nisi saluaueris te nocte hæc, eras morieris: * deposuit eum per fenestram: porro ille abiit & aufugit, acque saluatus est. * Tulit autem Michol stamam, & posuit eam super lectum, & pellem pilosam caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis. * Misit autem Saul apparitores, qui raperent David: & responsum est quod agrocaret. * Rursumque misit Saul nuntios ut viderent David, dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur. * Cumque venissent nuntij, inuentum est simulacrum super lectum, & pellis caprarum ad caput eius. * Dixitque Saul ad Michol: Quare sic illusisti mihi, & dimisisti inimicum meum ut fugeret? Et respondit Michol ad Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimite me, alioquin interficiam te. * David autem fugiens, saluatus est, & venit ad Samuel in Ramatha, & nuntiavit ei omnia quæ fecerat sibi Saul: & abierunt ipse & Samuel, & morati sunt in Naioth. * Nuntiatum est autem Sauli à dicentibus: Ecce David in Naioth in Ramatha. * Misit ergo Saul lictores, ut raperent David: qui cum vidissent cuneum prophetarum varicinantium, & Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, & prophete coeperunt etiam ipsi. * Quod cum nuntiatum esset Sauli, misit & alios nuntios: prophetauerunt autem & illi. Et rursum misit Saul tertios nuntios: qui & ipsi prophetauerunt. Et iratus iracundia Saul, * abiit etiam ipse in Ramatha, & venit vsque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, & interrogauit, & dixit: In quo loco sunt Samuel & David? Dictumque est ei: Ecce in Naioth sunt in Ramatha. * Et abiit in Naioth in Ramatha, & factus est etiam super eum Spiritus Domini, & ambulabat ingrediens, & prophetauit vsque dum veniret in Naioth in Ramatha.

14 * Et expoliavit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit cum ceteris coram Samuele, & cecidit nudus tota die illa & nocte. Vnde & exiit prouerbiu: † Num & Saul inter prophetas? † Sap. 10. 6. 11.

CAPVT XX.

Ionathas post receptum cum David factus, ipsum cum patre reconciliare frustra conatur, illum tamen à manibus eius trium sagittarum signo liberat.

1 **F**ugit autem David de Naioth, quæ est in Ramatha, veniensque locutus est coram Ionathas: Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patrem tuum, quia querit animam meam? * Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel paruum, nisi prius indicauerit mihi: hunc ergo celauit me pater meus sermonem tantummodò: nequaquam erit istud. * Et iurauit rursum David: Et ille ait: Scit poscèdò pater tuus quia inueni gratiam in oculis tuis, & dicet: Nesciat hoc Ionathas, ne fortè tristetur. Quinimodò vult Dominus, & viuit anima tua, quia vno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque diuidimur. * Et ait Ionathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi. * Dixit autem David ad Ionathan: Ecce calendæ sunt crastino, & ego ex morte sedere soleo iuxta regem ad vescendum: dimitte ergo me ut abscondar in agro vsque ad vesperam diei tertie. * Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogauit me David, ut iret celeriter in Bethlehem ciuitatem suam: quia victimæ solemnes ibi sunt vniuersis contribulibus suis. * Si dixerit, Benè: pax erit seruo tuo. si autem fuerit iratus, scito quia completa est malicia eius. * Fac ergo misericordiam in seruum tuum: quia factus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti: si autem est iniquitas aliqua in me, tu me interfice, & ad patrem tuum ne introducas me. * Et ait Ionathas: Absit hoc à te: neque enim fieri potest, ut si certè cognouero completum esse patris mei maliciam contra te, non annuntiem tibi. * Responditque David ad Ionathan: Quis renuntiabit mihi, si quid fortè responderit tibi pater tuus durè de me? * Et ait Ionathas ad David: Veni, & egrediamur foras in agrum. Cumque exissent ambo in agrum, * ait Ionathas ad David: Domine Deus Israel, si inuestigauero sententiam patris mei crastino vel perendie: & aliquid boni fuerit super David, & non stæim misero ad te, & notum tibi fecero, * hæc faciat Dominus Ionathas, & hæc addat. Si autem perseverauerit patris mei malicia aduersum te, reuelabo autem tuam, & dimittam te, ut vadas in pace, & sit Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo. * Et si vixero, facies mihi misericordiam Domini: si verò mortuus fuerò, * non auferes miseri-

cordiam tuam à domo mea usque in sempiternum, quando eradicaueris Dominus inimicus Dauid, vnumquemque de terra: auferat Ionathan de domo sua, & requirat Dominus de manu inimicorum Dauid. * Et addidit Ionathas deierare Dauid, eò quòd diligeret illum: sicut enim animam suam, ita diligebat eum. * Dixitque ad eum Ionathas: Cras calendæ sunt, & requireris: * requiratur enim sessio tua usque perendie. Descende ergo festinus, & venies in locum vbi celandus es in die qua operari licet, & sedebis iuxta lapidem, cui nomen est Ezel. * Et ego tres sagittas mittam iuxta eum, & iaciam quasi exercens me ad signum. * Mittam quoque & puerum, dicens ei: Vade, & affer mihi sagittas. * Si dixerò puero: Ecce sagittæ intra te sunt, tolle eas tu veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est mali, viuât Dominus. Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ vltra te sunt: vade in pace, quia dimisit te Dominus. * De verbo autem quod locuti sumus ego & tu, sit Dominus inter me & te usque in sempiternum. * Absconditus est ergo Dauid in agro, & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem. * Cumque sedisset rex super cathedram suam (secundum consuetudinem) quæ erat iuxta parietem, surrexit Ionathas, & sedit Abner ex latere Saul, vacuusque apparuit locus Dauid. * Et non est locutus Saul quidquam in die illa: cogitabat enim quòd forte euenisset ei, vt non esset mundus, nec purificatus. * Cumque illuxisset dies secunda post calendæ, rursus apparuit vacuus locus Dauid. Dixitque Saul ad Ionathan filium suum: Cur non venit filius Isai, nec heri, nec hodie, ad vescendum? * Responditque Ionathas Sauli: Rogauit me obnixè, vt iret in Bethlehem, * & ait, Dimitte me, quoniam sacrificium sollemne est in ciuitate, vnus de fratribus meis accersuit me: nunc ergo si inueni gratiam in oculis tuis, vadam citò: & videbo fratres meos. Oh hanc causam non venit ad mensam regis. * Iratus autem Saul aduersum Ionathan, dixit ei: Fili F mulieris virum vltro rapientis numquid ignoro quia diligis filium Isai, in confusionem tuam, & in confusionem ipominiose matris tue? * Omnisbus enim diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, non stabilieris tu, neque regnum tuum. Itaque iam nunc mitte, & adduc eum ad me: quia filius mortis est. * Respondens autem Ionathas Sauli patri suo, ait: Quare morietur? quid fecit? * Et arripuit Saul lanceam vt percuteret eum. Et intellexit Ionathas quòd definitum esset à patre suo, vt interficeret Dauid. * Surrexit ergo Ionathas à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendarum secunda panem. Conuersatus est enim super Dauid, eò quòd

confudisset eum pater suus. * Cumque illuxisset manè, venit Ionathas in agrum iuxta placium Dauid, & puer paruulus cum eo, & ait ad puerum suum: Vade, & affer mihi sagittas, quas ego iacio. Cumque puer cucurrisset, iecit aliam sagittam trans puerum. * Venit itaque puer ad locum iaculi, quod miserat Ionathas: & clamauit Ionathas post tergum pueri, & ait: Ecce ibi est sagitta portò vltra te. * Clamauitque iterum Ionathas post tergum pueri, dicens: Festina velociter, ne steteris. Collegit autem puer Ionathæ sagittas: & attulit ad dominum suum: * & quid ageretur, penitus ignorabat: tantummodò enim Ionathas & Dauid rem nouerant. * Dedit ergo Ionathas arma sua puero: & dixit ei: Vade, & defer in ciuitatem. * Cumque abiisset puer, surrexit Dauid de loco, qui vergebat ad Austrum, & cadens pronus in terram, adorauit tertio: & osculantes se alterutrum, fleuerunt pariter, Dauid autem amplius. * Dixit ergo Ionathas ad Dauid: Vade in pace: quæcumque iurauimus ambo in nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter me & te, & inter semen meum & semen tuum usque in sempiternum. * Et surrexit Dauid, & abiit: sed & Ionathas ingressus est ciuitatem.

CAPVT XXI.

Profugus Dauid in Nobæ, fame compulsus panes sanctificatos comedit: datos ab Achimelech coram Doeg Idumæo: & Goliath gladio accepto, apud Achis regem Geth dementia præ timore simulat.

VENIT autem Dauid in Nobæ ad Achimelech sacerdotem: & obstupuit Achimelech, eò quòd venisset Dauid. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? * Et ait Dauid ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermonem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es à me, & cuiusmodi præcepta tibi dederim: nam & pueris condidi in illum & illum locum. * Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid inueneris. * Et respondens sacerdos ad Dauid, ait illi: Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri, maxime à mulieribus? * Et respondit Dauid sacerdoti, & dixit ei: Equidem si de mulieribus agitur: continuimus nos ab heri & nudius tertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta. porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. * † Dedit ergo ei sacerdos sanctificationum panem. neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant à facie Domini, vt ponerentur panes calidi. * Erat autem ibi vir quidam de seruis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini: & nomen eius Doeg Idumæus, potentissimus pastor Saul. * Dixit autem Dauid ad

Achi

† Marc.
1.4.4.

Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, C
aut gladium? quia gladium meum, & arma
mea non ruli mecum, sermo enim regis vr-
gebat. * Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius 9
Goliath Philisthai, quem percussisti in Val-
le terebintli, est inuolatus pallio post ephod:
si istum vis tollere, tolle. neque enim hic est
alius absque eo. Et ait David: Non est huic
alter similis, da mihi eum. * Surrexit itaque 10
David, & fugit in die illa à facie Saul: &
venit ad Achis regem Geth: * dixeruntque 11
serui Achis ad eum cum vidissent David: D
Numquid non iste est David rex terre? non-
ne huic cantabant per choros, dicentes:
† Percussit Saul mille, & David decem mil-
lia? * Posuit autem David sermones istos 12
in corde suo, & extimuit valde à facie Achis
regis Geth. * Et immutauit os suum coram 13
eis, & collabebatur inter manus eorum, &
impingebat in ostia portæ, defluebantque
saluæ eius in barbam. * Et ait Achis ad ser- 14
uos suos: Vidistis hominem insanum: qua-
re adduxistis eum ad me? * An defunt no- 15
bis furiosi, quòd introduxistis istum, vt fure-
ret me præfente? hincine ingreditur do-
mum meam.

CAPVT XXII.

David cum plurimè ad se in speluncam Odol-
lam suscepit, inde ad regem Moab proficiscitur,
vnde consilio Gad propheta in terram iuda reuer-
titur. Saul verò omnes sacerdotes Nobæ, præter
Abiathar qui ad David confugit, per Doëg Idu-
meum iussu interfecit.

ABit ergo David inde, & fugit in spe- 1
luncam Odollam. Quod cum audissent A
fratres eius, & omnis domus patris eius, des-
cenderunt ad eum illuc. * Et conuenerunt 2
ad eum omnes, qui erant in angustia con-
stitui, & oppressi ære alieno, & amaro ani-
mo: & factus est eorum princeps, fuerunt-
que cum eo quasi quadringenti viri. * Et 3
profectus est David inde in Maspha, quæ est
Moab: & dixit ad regem Moab: Maneat,
oro pater meus & mater mea vobiscum, do-
nec sciam quid faciat mihi Deus. * Et reli- 4
quit eos ante faciem regis Moab: manse-
runtque apud eum cunctis diebus, in quibus
David fuit in presidio. * Dixitque Gad pro- 5
pheta ad David: Noli manere in presidio,
proficiscere, & vade in Terram Iuda. Et pro-
fectus est David: & venit in saltum Harec. 6
* Et audiuit Saul quod apparuisset David,
& viri qui erant cum eo. Saul autem cum
maneret in Gabaa, & esset in nemore, quod
est in Rama, hastam manu tenens, cuncti-
que serui eius circumstant eum, * ait ad ser- 7
uos suos qui assistebant ei: Audite nunc filij B
Iemini: numquid omnibus vobis dabit filius
Isai agros & vineas: & vniuersos vos faciet
tribunos, & centuriones: * quoniam coniu- 8
raſtis omnes aduersum me, & non est qui
mihi renuniet, maxime cum & filius meus

fecus inierit cum filio Isai? Non est qui
vicem meam doleat ex vobis, nec qui an-
nuntiet mihi: eò quòd suscitauerit filius
meus seruum meum aduersum me, insidiam-
tem mihi vsque hodie. * Respondens au-
tem Doëg Idumæus, qui assistebat, & erat
primus inter seruos Saul, * Vidi, inquit, filium
Isai in Nobæ, apud Achimelech filium Achi-
rob sacerdotem. * Qui consuluit pro eo Do-
minum, & cibaria dedit ei: sed & gladium 11
Goliath Philisthai dedit illi. * Misit ergo rex
ad accerendum Achimelech sacerdotem fi-
lium Achirob, & omnem domum patris
eius, sacerdotum, qui erant in Nobæ, qui
12 vniuersi venerunt ad regem. * Et ait Saul
C ad Achimelech: Audi fili Achirob. Qui res-
13 pondit: Præsto sum domine. * Dixitque ad
eum Saul: Quare coniurastis aduersum me,
tu & filius Isai, & dedisti ei panes & gla-
dium, & consuluisti pro eo Deum, vt con-
surgeret aduersum me, insidiator vsque hodie
14 permanens? * Respondensque Achimelech
regi, ait: Et quis in omnibus seruis tuis, sicut
David fidelis, & gener regis, & pergens ad
imperium tuum, & gloriosus in domo tua?
15 * Num hodie cepi pro eo consulere Deum?
absit hoc à me: ne suspiceat rex aduersus
seruum suum rem huiuscemodi, in vniuersa
domo patris mei: non enim sciuit seruus
tuus quidquam super hoc negotio, vel mo-
16 dicum vel grande. * Dixitque rex: Morte
morieris Achimelech, tu, & omnis domus
17 patris tui. * Et ait rex emissariis, qui circum-
stant eum: Conuertimini, & interficite
D sacerdotes Domini: nam manus eorum cum
David est: scientes quòd fugisset, & non in-
dicauerunt mihi. Noluerunt autem serui ro-
gis extendere manus suas in sacerdote Do-
mini. * Et ait rex ad Doëg: Conuere tu,
& irruere in sacerdotes. Conuersusque Doëg
Idumæus, irruit in sacerdotes, & trucidauit
18 in die illa octogintaquique viros vestitos
19 ephod lineo. * Nobæ autem ciuitatem sacer-
dotum percussit in ore gladij, viros & mulie-
res, & paruulos, & lactentes bouemque &
20 asinum, & ouem in ore gladij. * Euadens
autem vnus filius Achimelech, filij Achi-
rob, cuius nomen erat Abiathar, fugit ad
21 David, * & annuntiavit ei quòd occidisset
22 Saul sacerdotes Domini. * Et ait David ad
Abiathar: Sciebam in die illa, quod cum ibi
esset Doëg Idumæus, proculdubio annuntia-
ret Sauli: ego sum reus omnium animarum
23 patris tui. * Mane mecum, ne timeas: si quis
querierit animam meam, quæret & animam
tuam, mecumque seruaberis.

CAPVT XXIII.

Cum David Ceilam à Philisthai liberasset, ne
in manus Saul à viris Ceila traderetur, profugus
in desertum Ziph proditit à Ziphais: federe au-
tem inter David & Ionatham renouato, Saul eum
persequitur, sed propter Philistharum irruptionem
liberatur.

ET annuntiaverunt David, dicentes: Ecce Philistiim oppugnant Ceilam, & A diripiunt areas. * Consultuit ergo David Dominum, dicens: Num vadam, & percutiam Philistheos istos? Et ait Dominus ad David: Vade, & percutes Philistheos, & Ceilam saluabis. * Et dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum: Ecce nos hic in Iudea consistentes timemus: quanto magis si iteramus in Ceilam aduersum agmina Philisthinorum? * Rursum ergo David consultuit Dominum. Qui respondens, ait ei: Surge, & vade in Ceilam: ego enim tradam Philistheos in manu tua. * Abiit ergo David, & viri eius, in Ceilam, & pugnauit aduersum Philistheos & abegit iumenta eorum & percussit eos plaga magna: & saluauit David habitatores Ceile. * Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod secum habens descendit. * Nuntiamus est autem Saul quod venisset David in Ceilam: & ait Saul: Tradidit cum Deus in manus meas, conclususque est, introgressus urbem in qua porta & serice sunt. * Et precepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceilam: & obsideret David, & viros eius. * Quod cum David resisteret, quia praeperaret ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotem: Applica ephod. * Et ait David: Domine Deus Israel, audiuit famam seruis tuis, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut euerat urbem propter me: * Si tradent me viri Ceile in manus eius: & si descendet Saul, sicut audiuit seruis tuis: Domine Deus Israel indica seruo tuo. Et ait Dominus: Descendet. * Dixitque David: Si tradent me viri Ceile, & viros qui sunt mecum, in manus Saul: Et dixit Dominus: Tradent. * Surrexit ergo David & viri eius quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti: nuntiarumque est Sauli quod fugisset David de Ceila, & saluatus esset: quam ob rem dissimulauit exire. * Morabatur autem David in deserto in locis firmissimis, mansitque in monte solitudinis Ziph, in monte opaco: querebat eum tamen Saul cunctis diebus: & non tradidit eum Deus in manus eius. * Et vidit David quod egressus esset Saul ut quereret animam eius. Porro David erat in deserto Ziph in filia. * Et surrexit Ionathas filius Saul, & abiit ad David in siluam, & confortauit manus eius in Deo: dixitque ei: * Ne timeas: neque enim inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Israel, & ego ero tibi secundus, sed & Saul pater meus scit hoc. * Percussit ergo uterque frater coram Domino: mansitque David in filia: Ionathas autem reuersus est in domum suam. * Ascenderunt autem Ziphiei ad Saul in Gabaa, dicentes: Nonne ecce David latitat apud nos in locis tucissimis silue, in Colle Hachila, que est ad dexteram deserti?

10 * Nunc ergo, sicut desiderauit anima tua ut descenderes, descende: nostrum autem erit ut tradamus eum in manus regis. * Dixitque Saul: Benedicti vos à Domino, quia doluistis vicem meam. * Abiit ergo, oro, & diligentius preparate, & curiosius agite, & considete locum ubi sit pes eius, vel quis viderit eum ibi: recogitat enim de me, quod calidè insidiet ei. * Considerate & videte omnia latibula eius, in quibus absconditur: & reuertimini ad me ad rem certam, ut vadam vobiscum. quod si etiam in terram se abstraherit, persequar eum in cunctis millibus Iuda. * At illi surgentes abiierunt in Ziph ante Saul: David autem & viri eius erant in deserto Maon, in campeslibus, ad dexteram Ierimon. * Iuit ergo Saul & socii eius ad querendum eum: & nuntiamus est David, statimque descendit ad petram, & versabatur in deserto Maon. quod cum audisset Saul, persecutus est David in deserto Maon. * Et ibat Saul ad latus montis ex parte vna: David autem & viri eius erant in latere montis ex parte altera: porro David desperabat se posse euadere à facie Saul: itaque Saul & viri eius, in modum coronæ cingebant David & viros eius, ut caperent eos. * Et nuntius venit ad Saul, dicens: Festina, & veni quoniam insuderunt se Philistiim super terram. * Reuersus est ergo Saul desilens persequi David, & perrexit in occursum Philisthinorum. propter hoc vocauerunt locum illum, Petram diuidentem.

CAPVT XXIV.

David in spelunca Engaddi latitans oram chlamidis Saul persequenti abscondit, & ne occideretur ipsum liberauit: quare Saul culpam agnoscat, & seorsum David regnaturum, suscepto ab ipso iuramento ei reconciliatur.

ASCENDIT ergo David inde: & habitauit in locis tucissimis Engaddi. * Cumque reuersus esset Saul, postquam persecutus est Philistheos, nuntiauerunt ei, dicentes: Ecce, David in deserto est Engaddi. * Assumens ergo Saul tria millia electorum virorum ex omni Israel, perrexit ad inuestigandum David & viros eius, etiam super abruptissimas petras, quæ solis iberibus petrix sunt. * Et venit ad caulas ouium, quæ se offerebant videnti. eratque ibi spelunca quam ingressus est Saul, ut purgaret ventrem: porro David & viri eius in inferiore parte spelunce latebant. * Et dixerunt serui David ad eum: Ecce dies, de qua locutus est Dominus tui: Ego tradam tibi inimicum tuum, ut facias ei sicut placerit in oculis tuis. Surrexit ergo David, & præcidit oram chlamidis Saul silenter. * Post hæc percussit cor suum David, eo quod abscondisset oram chlamidis Saul. * Dixitque ad viros suos: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hanc rem domino meo, christo Domini, ut mitem

tam manum meam in eum, quia Christus Domini est. * Et confregit David viros suos sermonibus, & non perinfit eos vt confurgerent in Saul: porro Saul exurgens de spelunca, pergebat crepro itinere. * Surrexit autem & David post eum: & egressus de spelunca, clamavit post tergum Saul, dicens: Domine mi rex. Et respexit Saul post se: & inclinans se David pronus in terram, adoravit, * dixitque ad Saul: Quare audis verba hominum loquentium, David querit malum aduersum te? * Ecce hodie videntur oculi tui, quod tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca: & cogitavi vt occiderem te, sed pepercit tibi oculus meus. dixi enim: Non extendam manum meam in dominum meum, quia christus Domini est. * Quin potius pater mi, vide, & cognosce oram chlamydis tue in manu mea: quoniam cum praescinderem summitatem chlamydis tue, nolui extendere manum meam in te. animaduerte, & vide, quoniam non est in manu mea malum, neque iniquitas, neque peccaui in te: tu autem insidiaris anime mee vt auferas eam. * Iudicet Dominus inter me & te, & vlciscatur me Dominus ex te: manus autem mea non sit in te. * Sicut & in proverbio antiquo dicitur: Ab impii egredietur impietas: manus ergo mea non sit in te. * Quem persequeris, rex Israel? quem persequeris? canem mortuum persequeris, & pollicem vnum. * Sit Dominus iudex, & iudicet inter me & te: & videat, & iudicet causam meam, & eruat me de manu tua. * Cum autem complisset David loquens sermones huiuscemodi ad Saul, dixit Saul: Numquid vox haec tua est fili mi David? Et leuauit Saul vocem suam, & fleuit: * dixitque ad David: Iustior tu es quam ego: tu enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. * Et tu indicasti hodie quae feceris mihi bona: quomodo tradiderit me Dominus in manum tuam, & non occideris me. * Quis enim cum inuenerit inimicum suum, dimittet eum in via bona? Sed Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc, pro eo quod hodie operatus es in me. * Et nunc quia scio quod certissime regnatus sis, & habiturus in manu tua regnum Israel: * iura mihi in Domino, ne deleas semen meum post me, neque auferas nomen meum de domo patris mei. * Et iurauit David Sauli. Abiit ergo Saul in domum suam: & David & viri eius ascenderunt ad tutiora loca.

CAPVT XXV.

Mortuus Samuel plangitur: David Nabal vitam neganti mortem minatus, egressa Abigail oratione placatur, quam mortuo Nabal in convivium accipit, simul & Achisnam, Saul verò filium Achisb? Phalti tradit.

Mortuus est autem Samuel, & congregatus est vniversus Israel, & planxerunt eum, & sepelierunt eum in domo sua in Ramatha. Consurgenque David descendit in desertum Pharan. * Erat autem vir quispiam in solitudine Maon, & possessio eius in Carmelo, & homo ille magnus nimis: erantque ei oves tria millia, & mille caprae: & accidit vt tunderetur grex eius in Carmelo. * Nomen autem viri illius erat Nabal: & nomen uxoris eius Abigail eratque mulier illa prudentissima & speciosa: porro vir eius durus, & pessimus & malitiosus: erat autem de genere Caleb. * Cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum, * misit decem iuvenes, & dixit eis: Ascendite in Carmelum, & venietis ad Nabal, & salutabitis eum ex nomine meo pacifice. * Et dicetis: Sit fratribus meis, & tibi pax, & domui tuae pax, & omnibus, quaecumque habes, sit pax. * Audiui quod tonderent pastores tui, qui erant nobiscum in deserto: numquam eis mulelli fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de grege, omni tempore quo fuerint nobiscum in Carmelo. * Interroga pueros tuos, & indicabunt tibi. Nunc ergo inueniant pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim bona venimus. quodcumque inuenerit manus tua, da seruis tuis, & filio tuo David. * Cumque venissent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia verba haec ex nomine David: & siluerunt. * Respondens autem Nabal pueris David, ait: Quis est David? & quis est filius Isai? hodie increuerunt serui qui fugiant domos suos. * Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum, quae occidit tonforibus meis, & dabo viris quos nescio unde sint. * Regressi sunt iraue pueri David per viam suam, & reuerſi venerunt, & nuntiauerunt ei omnia verba quae dixerat. * Tunc ait David pueris suis: Accingatur vnusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque est & David ense suo: & secuti sunt David quasi quadringenti viri: porro ducenti remanserunt ad sarcinas. * Abigail autem uxori Nabal nuntiavit vnus de pueris suis, dicens: Ecce David misit nuntios de deserto, vt benedicerent domino nostro: & auersatus est eos. * homines isti, boni facis fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquam aliquando petiit omni tempore, quo fuimus conuersari cum eis in deserto: * pro nullo erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pauiamus apud eos greges. * Quam ob rem considera, & recogita quid facias: quoniam completa est malitia aduersum virum tuum, & aduersum domum tuam, & ipse est filius Belial, ita vt nemo possit ei loqui. * Festinauit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos vtres vini, & quinque arietes decoctos, & quinque fara polenez, & centum ligaturas vae posae, & ducentas massas carum, & posuit super asinos: * dixitque pueris

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

pueris suis: Præcedite me? ecce ego post
tergum sequar vos: viro autem suo Nabal
non indicauit. * Cum ergo ascendisset asinum,
& descenderet ad radices montis, Dauid
& viri eius descendeabant in occursum
eius: quibus & illa occurrit. * Et ait Dauid: 21
Verè frustra seruauit omnia que huius erant
in deserto, & non perit quidquam de cunctis
que ad eum pertinebant? & reddidit
mihi malum pro bono. * Hæc faciat Deus 22
inimicis Dauid: & hæc addat, si reliquero
de omnibus que ad ipsum pertinent vsque
mane, mingentem ad parietem. * Cùm au- 23
tem vidisset Abigail Dauid, festinauit, & descendit
de asino, & procidit coram Dauid super
faciem suam, & adorauit super terram,
& cecidit ad pedes eius, & dixit: In me sit, 24
domine mi, hæc iniquitas: loquatur, obsecro,
ancilla tua in auribus tuis: & audi verba famule
tue. * Ne ponat, o domine meus 25
rex cor suum super virum istum iniquum Nabal:
quoniam secundum nomen suum stultus est,
& stulticia est cum eo: ego autem ancilla 26
tua non vidi pueros tuos, domine mi, quos
misisti. * Nunc ergo domine mi, viuit Do-
minus, & viuit anima tua, qui prohibuit te
ne venires in sanguinem, & saluauit manum
tuam tibi: & nunc fiant sicut Nabal inimici
tui, & qui querunt domino meo malum. 27
* Quapropter suscipe benedictionem hanc,
quam attulit ancilla tua tibi domino meo: &
da pueris qui sequuntur te dominum meum.
* Ausus iniquitatem famule tue: faciens 28
enim faciet Dominus tibi domino meo
domum fidelem, quia prælia Domini, domine
mi, tu præliaris: malitia ergo non inueniatur
in te omnibus diebus vite tue. * Si enim sur- 29
rexerit aliquando homo persequens te, &
querens animam tuam, erit anima domini
mei custodita, quasi in fasciculo viuientium,
apud Dominum Deum tuum: porro inimicorum
tuorum anima rotabitur, quasi in impetu
& circulo fundæ. * Cùm ergo fecerit 30
Dominus tibi domino meo omnia que locutus
est bona de te, & conseruerit te ducem
super Israël, * non erit tibi hoc in singulum,
& in scrupulum cordis domino meo, quod
effuderis sanguinem innoxium, aut ipse te
vltus fueris: & cùm benefecerit Dominus
domino meo, recordaberis ancille tue. * Et
ait Dauid ad Abigail: Benedictus Dominus Deus
Israel, qui misit hodie te in occursum meum,
& benedictum eloquium tuum, * & benedicta
tu, qui prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem,
& viciſceret me manu mea. * Alioquin viuit
Dominus Deus Israel, qui prohibuit me ne
malum facerem tibi: nisi citò venisses in occursum
mihi, non remansisset Nabal vsque ad lucem
matutinam, mingens ad parietem. * Suscepit
ergo Dauid de manu eius omnia que attulerat
ei, dixitque ei: Vade pacifice in domum tuam,
ecce audiui vocem tuam, &

36 honorari faciem tuam. * Venit autem Abigail
ad Nabal: & ecce erat ei conuiuium in domo
eius, quasi conuiuium regis, & cor Nabal
iucundum: erat enim ebrius nimis: & non
indicauit ei verbum pusillum aut grande
vsque mane. * Diluculo autem cùm digessisset
vinum Nabal, indicauit ei vxor sua verba hæc,
& emortuum est cor eius intrinsecus, & factus
est quasi lapis. * Cumque pertransissent decem
dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est. 39
* Quod cùm audisset Dauid mortuum Nabal,
ait: Benedictus Dominus, qui iudicauit causam
opprobrii mei de manu Nabal, & seruum suum
custodiuit à malo, & malitiam Nabal reddidit
Dominus in caput eius. Misit ergo Dauid, & locutus
est ad Abigail, vt sumeret eam sibi in vxorem. 40
* Et venerunt pueri Dauid ad Abigail in
Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes:
Dauid misit nos ad te, vt acciperet te sibi
in vxorem. * Quæ confurgens adorauit prona
in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam,
vt lauet pedes seruatorum domini mei. * Et festinauit, & surrexit
Abigail, & ascendit super asinum, & quinque
puelle ierunt cum ea, pedesque eius, & secuta
est nuntios Dauid: & facta est illi vxor. 43
* Sed & Achinoam accepit Dauid de Iezrael:
& fuit vtræque vxor eius. 44
* Saul autem dedit Michol filiam suam, vxorem
Dauid, Phalti filio Laïs, qui erat de Gallim.

CAPVT XXVI.

Dauid à Ziphæis apud Saul proditus, hastam & scyphum dormienti Saul abstulit: quod agnoscens Saul, culpam facietur, renouatoque Dauidi securitatem pollicetur.

1 **E**T venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa, 1. 19.
dicentes: Ecce Dauid absconditus est in colle Hachila,
que est ex aduerso solitudinis. * Et surrexit Saul,
& descendit in desertum Ziph, & cum eo tria millia viro-
rum de electis Israël, vt quæreretur Dauid in
deserto. * Et castrametatus est Saul in Gabaa
Hachila, que erat ex aduerso solitudinis in via:
Dauid autem habitabat in deserto. Videns autem
quod venisset Saul post se in desertum, * misit
exploratores, & didicit quod illuc venisset certissime. 5
* Et surrexit Dauid clam, & venit ad locum ubi erat
Saul: cumque vidisset locum, in quo dormiebat
Saul, & Abner filius Ner, princeps militie eius,
& Saulem dormientem in tentorio, & reliquum
vulgaris per circuitum eius, 6
* ait Dauid ad Achimelech Hethæum, & Abisai
filium Saruiz, fratrem Ioab, dicens. Quis descendet
mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai: Ego
descendam tecum. 7
* Venerunt ergo Dauid & Abisai ad populum
nocte, & inuenerunt Saul iacentem & dormientem
in tentorio: & hastam fixam in terra ad caput
eius: Abner autem & populum

lum dormientes in circuitu eius. * Dixitque 8
Abisai ad David : Conclufit Deus inimicum
eum hodie in manus tuas : nunc ergo per-
fodiam eum lancea in terra, ſemel, & ſe-
cundò opus non erit. * Et dixit David ad 9
Abisai : Ne interficias eum : quis enim ex-
tendit manum ſuam in chriſtum Domini, &
innocens erit ? * Et dixit David : Viuit Do-
minus, quia niſi Dominus percuſſerit eum, 10
aut dies eius venerit ut moriatur, aut in pre-
lium deſcendens perierit : * propitius ſit mi-
hi Dominus ne extendam manum meam in
chriſtum Domini. nunc igitur tolle haſtam,
quæ eſt ad caput eius, & ſcyphum aque, &
abeamus. * Tulit igitur David haſtam, & ſcy-
phum aque, qui erat ad caput Saul, & abie-
runt : & non erat quiſquam, qui videret &
intelligeret, & euigilaret, ſed omnes dormie-
bant, quia ſopor Domini irruerat ſuper eos.
* Cumque tranſiſſet David ex aduerſo, &
ſteſiſſet in vertice montis de longè, & eſſet
grande intervallum inter eos : * clamauit 14
David ad populum, & ad Abner filium Ner,
dicens : Nonne reſpondebis Abner ? Et reſpon-
dens Abner, ait : Quis eſtu, qui clamas &
inquiſas regem ? * Et ait David ad Abner : 15
Numquid non vir tu es ? & quis alius ſimilis
tui in Iſrael ? quare ergo non cuſtodidiſti do-
minum tuum regem ? Ingreſſus eſt enim vnus
de turba, ut interficeret regem, dominum
tuum. * Non eſt bonum hoc, quod feciſti : vi-
uit Dominus, quoniam filij mortis eſtis vos,
qui non cuſtodidiſtis dominum veſtrum, chri-
ſtum Domini. nunc ergo vide ubi ſit haſta
regis, & ubi ſit ſcyphus aque, qui erat ad
caput eius. * Cognovit autem Saul vocem 17
David, & dixit : Numquid vox hæc tua, fili
mi David ? & ait David : Vox mea, domine
mi rex. * Et ait : Quam ob cauſam dominus
meus perſequitur ſervum ſuum ? Quid fecit
aut quod eſt malum in manu mea ? * Nunc 19
ergo audioro, domine mi rex, verba ſervi tui :
ſi Dominus inciat te adverſum me, odore
tu ſacrificium : ſi autem filij hominum, ma-
ledicti ſunt in conſpectu Domini : qui ciece-
runt me hodie, ut non habitem in hereditate
Domini, dicentes : Vade, ſerviliis alienis.
* Et nunc non effundatur ſanguis meus in
terram coram Domino : qui egreſſus eſt rex
Iſrael ut quæret pulicem vnum, ſicut perſe-
quitur perdix in montibus. * Erat Saul : Pec-
caui, revertere fili mi David : nequaquam
enim vltra tibi malefaciam, eò quòd pretioſa
fuerit anima mea in oculis tuis hodie : appa-
ret enim quòd ſulte egerim, & ignoraverim
multa nimis. * Et reſpondens David, ait : Ec-
ce haſta regis : tranſeat vnus de pueris regis,
& tollat eam. * Dominus autem retribuet vni-
cuique, ſecundum iuſticiam ſuam & fidem :
tradidit enim te Dominus hodie in manum
meam, & nolui extendere manum meam in
Chriſtum Domini. * Et ſicut magnificata eſt
anima tua hodie in oculis meis, ſic magnifi-

cetur anima mea in oculis Domini, & liberet
me de omni anguſtia. * Ait ergo Saul ad Da-
vid : Benedictus tu fili mi David : & quidem
faciens facies, & potens poteris. Abiit autem
David in viam ſuam, & Saul reverſus eſt in
locum ſuum.

CAPVT XXVII.

David apud Achis profugus, urbem Siceleg ab eo obtinuit, qua ex eo facta eſt in hereditatem regum Iuda, unde plurimas agebat prædas imponens regi Achis.

ET ait David in corde ſuo : Aliquando
incidam vna die in manus Saul : nonne
melius eſt ut fugiam, & ſalvetur in Terra Phi-
liſthinorum, ut deſperet Saul, ceſſetque me
querere in cunctis finibus Iſrael : fugiam er-
go manus eius. * Et ſurrexit David, & abiit
ipſe, & ſexcenti viri cum eo, ad Achis filium
Maoch regem Geth. * Et habitavit David
cum Achis in Geth : ipſe & viri eius, vir &
domus eius ; & David, & duæ uxores eius,
Achinoam Iſrahelitis, & Abigail vxor Na-
bal Carmeli. * Et nuntiatum eſt Sauli quòd
fugiſſet David in Geth, & non addidit vltra
querere eum. * Dixit autem David ad Achis :
Si inveni gratiam in oculis tuis, detur mihi
locus in vna vrbium regionis huius, ut habi-
tem ibi : cur enim manet ſervus tuus in ci-
uitate regis tecum ? * Dedit itaque ei Achis
in die illa Siceleg : propter quàm cauſam fa-
cta eſt Siceleg regum Iuda, uſque in diem
hanc. * Fuit autem numerus dierum, quibus
habitavit David in regione Philſthinorum,
quatuor menſium. * Et aſcendit David, &
c viri eius, & agebat prædas de Geſuri, & de
Gerzi, & de Amalecitis : hi enim pagi habi-
tabantur in terra antiquius, euntibus Sur
vſque ad Terram Egypti. * Et percutiebat
David omnem terram, nec relinquebat vi-
uentem virum & mulierem : tollenſque
oves, & boves, & aſinos, & camelos, & ve-
ſtes, reuertebatur, & veniebat ad Achis. * Di-
cebat autem ei Achis : In quem iruſti ho-
die ? Reſpondebat David : Contra meridiem
Iudæ, & contra meridiem Iſrahel, & con-
tra meridiem Ceni. * Virum & mulierem
non viuificabat David, nec adducebat in
Geth, dicens : Ne forte loquantur aduerſum
nos : Hæc fecit David : & hoc erat decretum
illi omnibus diebus quibus habitavit in re-
gione Philſthinorum. * Credidit ergo Achis
David, dicens : Multa mala operatus eſt con-
tra populum ſuum Iſrael : erit igitur mihi
ſervus ſempiternus.

CAPVT XXVIII.

*Philſthei contra Saul armantur, ad quod bel-
lum David pollicetur fidem Achis. Saul occiſis
Magis, Pythoniſſam conſultis, ſuſcitari iubens Sa-
muëlem, à quo ſuam ſuorumque proximam mor-
tem didicit.*

Factum eſt autem in diebus illis, congre-
gauerunt Philſthei agmina ſua, ut præ-
para

pararentur ad bellum contra Israel: dixitque Achis ad David: Sciens nunc scito, quoniam cum egredieris in castris tui, & viri tui. * Dixitque David ad Achis: Nunc scies: quare facturus es servus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus. * † Samuel autem mortuus est, planxique eum omnis Israel, & sepelierunt eum in Ramatha urbe sua. Et Saul abstulit magos & ariolos de terra. * Congregatique sunt Philistiim, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: congregavit autem & Saul uniuersum Israel, & venit in Gelboë. * Et vidit Saul castra Philistiim, & timuit, & expauit cor eius nimis. * Consultauitque Dominum, & non respondit ei neque per somnia, neque per sacerdotes, neque per prophetas. * Dixitque Saul seruis suis: Querite mihi mulierem habentem † pythoneum, & vadam ad eam, & sciscitabor per illam. Et dixerunt serui eius ad eum: Est mulier pythoneum habens in Endor. * Mutauit ergo habitum suum: vestitusque est aliis vestimentis, & abiit ipse, & duo viri cum eo, veneruntque ad mulierem nocte, & ait illi: Diuina mihi in pythone, & suscita mihi quem dixeris tibi. * Et ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quomodo eraserit magos & ariolos de terra: quare ergo insidiaris anime meae, vt occidas? * Et iurauit ei Saul in Domino, dicens: Viuit Dominus, quia non eueniet tibi quidquam mali propter hanc rem. * Dixitque ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait: Samuelem mihi suscita. * Cum autem vidisset mulier Samuelem, exclamauit voce magna, & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. * Dixitque ei rex: Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra. * Dixitque ei: Qualis est forma eius? Quae ait: Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset, & inclinauit se super faciem suam in terra, & adorauit. * Dixit autem Samuel ad Saul: † Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait Saul: Coarctor nimis: siquidem Philistiim pugnant aduersum me, & Deus recessit a me, & exaudire me noluisti, neque in manu prophetarum, neque per somnia: vocaui ergo te, vt ostenderes mihi quid faciam. * Et ait Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus recesserit a te, & transierit ad zemulum tuum? * Faciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & scinderet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo David: * quia non obedisti voci Domini, neque fecisti iram furoris eius in Amalec: idcirco quod pareris, fecit tibi Dominus hodie. * Et dabit Dominus etiam Israel tecum in manus Philistiim: cras autem tu & filij tui cum eis: sed & castra Israel tradet Dominus in manus Philistiim. * Statimque Saul cecidit porrectus in terram: 10

† Sup. 35.
n. 1.
2. reg. 1. 6.
4. 13.

† 2. reg. 10.
n. 17.
Deut. 18.
b. 11.
Act. 16.
c. 16.

† Ezech. 46.
d. 13.

extimuerat enim verba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa. * Ingressa est itaque mulier illa ad Saul, (conturbatus enim erat valde,) dixitque ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tuae, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos, quos locutus es ad me. * Nunc igitur audi & tu vocem ancillae tuae, & ponam coram te buccellam panis, vt comedens consualescas, & possis iter agere. * Qui renuit, & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum serui sui & mulier, & tandem audita voce eorum surrexit de terra, & sedit super lectum. * Mulier autem illa habebat vitulum pascalem in domo, & festinauit, & occidit eum: tollensque farinam, miscuit eam, & coxit azyma, * & posuit ante Saul & ante seruos eius. Qui cum comedisent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illam.

CAPVT XXIX.

David cum Philistiim aduersum Israel profectus recens mittitur: quia metuebant principes ne in praelio fieret ipsis aduersarius.

1 Congregata sunt ergo Philistiim uniuersa agmina in Aphec: sed & Israel castrametatus est super fontem, qui erat in Iezabel. * Et satrapae quidem Philistiim incedebant in centuriis & millibus: David autem & viri eius erant in nouissimo agmine cum Achis. * Dixeruntque principes Philistiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebraei isti? Et ait Achis ad principes Philistiim: Num ignoratis David, qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inueni in eo quidquam, ex die qua transiit ad me, vsque ad diem hanc? * † Israeli sunt autem aduersus eum 1. 2. reg. 23. 13.
B principes Philistiim, & dixerunt ei: Reuertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituisti eum, & non descendat nobiscum in praelium, ne fiat nobis aduersarius, cum praeliari coeperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in capitibus nostris? * Nonne iste est David, cui cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in millibus suis, & David in decem millibus suis? * Vocauit ergo Achis David, & ait ei: Cuius est Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quidquam mali, ex die qua venisti ad me, vsque in diem hanc: sed satrapis non places. * Reuerte ergo, & vade in pace, & non offendas oculos satraparum Philistiim. * Dixitque David ad Achis: Quid enim fecisti, & quid inuenisti in me seruo tuo, a die qua fui in conspectu tuo vsque in diem hanc, vt non veniam, & pugnem contra inimicos domini mei regis? * Respondens autem Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei sed

sed principes Philistinorum dixerunt: Non
ascendet nobiscum in prælum. * Igitur con-
surge mane tu, & ferui domini tui, qui vene-
runt tecum: & cum de nocte surrexeritis, &
ceperit diluescere, pergit. * Surrexit ita-
que de nocte Dauid ipse & viri eius, vt pro-
ficiscerentur mane, & reuerterentur ad Ter-
ram Philisthim: Philisthim autem ascende-
runt in Iezrahel.

CAPVT XXX.

*Absente Dauid, Amalecita Siceleg incenderant
ablata prada, quos Dauid persequens occidit, re-
cepit prada, quam singulis sociis ex aqua dimisit
etiam sic qui ad sarcinas lassum remanserant.*

† 1. Par.
11. 4. 10.

Cumque venissent Dauid & viri eius
in Siceleg die tertia, Amalecite impe-
tum fecerant ex parte australi in Siceleg, &
percellerant Siceleg, & succenderant eam
igni. * Et captiuas duxerant mulieres ex ea,
a minimu vsque ad magnum: & non inter-
fecerant quemquam, sed secum duxerant, &
pergebant itinere suo. * Cum ergo venis-
sent Dauid & viri eius ad ciuitatem, &
inuenissent eam succensam igni, & vxores
suas, & filios suos, & filias ductas esse cap-
tiuas, * leuauerunt Dauid & populus qui
erat cum eo voces suas, & planxerunt donec
deficerent in eis lacrymæ. * Siquidem
& dux vxores Dauid captiue ductæ fuerant, B
Achinoam Iezrahelites, & Abigail vxor Nabal
Carmeli. * Et contristatus est Dauid valde:
volebat enim cum populus lapidare, quia
amara erat anima vniuscuiusque viri super
filiis suis & filiabus: confortatus est autem
Dauid in Domino Deo suo. * Et ait ad
Abiathar sacerdotem filium Achimelech:
Applica ad me ephod. Et applicauit Abia-
thar ephod ad Dauid, * & consuluit Da-
uid Dominum, dicens: Persequar latruncu-
los hos, & comprehendam eos, an non? Di-
xitque ei Dominus: Persequere: absque du-
bio enim comprehendes eos, & excuties
prædam. * Abiit ergo Dauid ipse, & sex-
centi viri qui erant cum eo, & venerunt vs-
que ad Torrentem Besor: & lassum quidam
subsisterunt. * Persecutus est autem Dauid
ipse, & quadringenti viri: subsisterant enim
ducenti, qui lassum transire non poterant Tor-
rentem Besor. * Et inuenerunt vinum Ægypti-
um in agro, & adduxerunt eum ad Dauid:
dederuntque ei panem vt comederet, & bi-
beret aquam, * sed & fragmen massæ cari-
carum, & duas ligaturas vix passæ. Quæ cum
comedisset, reuersus est spiritus eius, & re-
focillatus est: non enim comederat panem,
neque biberat aquam, tribus diebus & tribus
noctibus. * Dixit itaque ei Dauid: Cuius es
tu? vel vnde? & quod pergis? Qui ait: Puer
Ægyptius ego sum, seruus viri Amalecite:
dereliqui autem me dominus meus, quia
aprocitare cepi nudiflueris. * Siquidem nos
erupimus ad australem plagam Cerethi, &

contra Iudam, & ad Meridiem Calch, & Si-
celeg succendimus igni. * Dixitque ei Da-
uid: Potes me ducere ad cuneum istum? Qui
ait: Iura mihi per Deum, quod non occidas
me, & non tradas me in manus domini mei,
& ego ducam te ad cuneum istum. Et iura-
uit ei Dauid. * Qui cum duxisset eum, ecce
illi discumbebant super faciem vniuersæ ter-
ræ, comedentes & bibentes, & quasi festum
celebrantes diem, pro cuncta præda, & spo-
liis quæ ceperant de Terra Philisthim, & de
Terra Iuda. * Et percussit eos Dauid a vespere
vsque ad vespertam alterius diei, & non
euasit ex eis quilibet, nisi quadringenti viri
adolescentes, qui ascenderant camelos, &
fugerant. * Eruit ergo Dauid omnia quæ tu-
lerant Amalecite, & duas vxores suas eruit.
* Nec defuit quidquam à paruo vsque ad
magnum, tam de filiis quam de filiabus, &
de spoliis, & quæcumque rapuerant, omnia
reduxit Dauid. * Et tulit vniuersos greges
& armenta, & minauit ante faciem suam: dixit
enimque: Hæc est præda Dauid. * Venit au-
tem Dauid ad ducentos viros, qui lassum subsi-
terant, nec sequi poterant Dauid, & residere
F eos iusserat in Torrente Besor: qui egressi
sunt obviam Dauid & populo qui erat cum
eo. Accedens autem Dauid ad populum,
salutauit eos pacifice. * Respondensque om-
nis vir pessimus & iniquus, de viris qui ierant
cum Dauid, dixit: Quia non venerunt no-
biscum, non dabimus eis quidquam de præ-
da, quam eruiimus: sed sufficiat vnicuique
vxor sua & filij: quos cum acceperint, rece-
dant. * Dixit autem Dauid: Non sic facietis
fratres mei, de his quæ tradidit nobis Domi-
nus, & custodiuit nos, & dedit latrunculos,
qui eruperant aduersum nos in manus no-
stras: * nec audiet vos quisquam super ser-
mone hoc. aqua enim pars eie descendens
G tis ad prælum, & remanentis ad sarcinas, &
similiter diuident. * Et factum est hoc ex die
illa, & deinceps constitutum & prætninum,
& quasi lex in Israël vsque in diem hanc.
* Venit ergo Dauid in Siceleg, & misit dona
de præda senioribus Iuda proximis suis di-
cens: Accipite benedictionem de præda ho-
stium Domini: * His qui erant in Bethel, &
qui in Ramoth ad Meridiem, & qui in Iether,
& qui in Aroër, & qui in Sephamoth, &
qui in Esthamo, & qui in Rachal, & qui in
vrbibus Ierameel, & qui in vrbibus Ceni, &
qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in
Athach, * & qui in Hebron, & reliquis qui
erant in his locis, in quibus commoratus
fuerat Dauid ipse, & viri eius.

CAPVT XXXI.

*Saul cum filijs in pugna cæsi, corpus truncato
capite in muro Bethsan suspenditur, armaque eius
in templo Astaroth: viri autem Iabes, ablatis
Saul & filiorum eius corporibus, iuxta Iabes ea
sepelierunt.*

Philisthiim autem pugnabant aduersum **A** Israel: & fugerunt viri Israel ante faciem Philisthiim, & ceciderunt interfecti in monte Gelboë. * † Irtrueruntque Philisthiim in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua, filios Saul, * totumque pondus praelij versum est in Saul: & consecuti sunt eum viri sagittarij, & vulneratus est vehementer à sagittariis: * † Dixitque Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & percutte me: ne forte veniant incircumcisi illi, & interficiant me, illudentes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimio terrore perterritus. arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo. * Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius, & vniuersi viri eius in die illa pariter. * Videntes autem viri Israel, qui erant trans vallem, & trans lor-

† 1. Par.
30. 4. 1-3.† 1. Par.
30. 4. 4.

danem, quod fugissent viri Israelite, & quod mortuus esset Saul, & filij eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt: veneruntque Philisthiim, & habitauerunt ibi. * Facta autem die altera, venerunt Philisthiim, vt spoliarent interfectos, & inuenerunt Saul & tres filios eius iacentes in monte Gelboë. * Et præciderunt caput Saul, & spoliauerunt eum armis: & miserunt in Terram Philisthinorum per circuitum, vt annuntiaretur in templo idolorum, & in populis. * Et posuerunt arma eius in templo Astaroth, corpus verò eius suspenderunt in muro Bethsan. * † Quod cum audissent habitatores Iabes Galaad, quæ cumque fecerant Philisthiim Saul, * surrexerunt omnes viri fortissimi, & ambulauerunt tota nocte, & tulerunt cadaver Saul, & cadauera filiorum eius, de muro Bethsan: veneruntque Iabes Galaad, & combusserunt ea ibi: * & tulerunt ossa eorum, & sepelierunt in nemore Iabes, & ieiunauerunt septem diebus.

† 1. Reg.
31. 4.

LIBER SECVNDVS SAMVELIS, QVEM NOS SECVNDVM REGVM DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

David occiso numio, qui se Saulem occidisse dicebat, scissis vestibus desit eum cum ceteris occisis, ieiunans ac precipiens vt filius Iuda docerent archiu.

ACTVM est autem **A** postquam mortuus est Saul, vt David reuertetur à cæde Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. * In die autem tertia, apparuit homo veniens de castris Saul, veste conscissa, & puluere confusus caput: & vt venit ad David, cecidit super faciem suam, & adorauit. * Dixitque ad eum David: Vnde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. * Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex prælio, & multi conruentes è populo mortui sunt: sed & Saul & Ionathas filius eius interierunt. * Dixitque David ad adolescentem, qui nuntiabat ei: Vnde scis quia mortuus est Saul, &

6 Ionathas filius eius? * Et ait adolescens, qui nuntiabat ei: Casu veni in montem Gelboë, & Saul incumbebat super hastam suam: porro currus & equites appropinquabant ei, * & conuersus post tergum suum, vidensque me vocauit. Cui cum respondissem: Adsum: * dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum. 9 * Et locutus est mihi: Sta super me, & interfice me: quoniam tenent me angustie; 10 & adhuc tota anima mea in me est. * Scansque super eum, occidi illum: sciebam enim quod viuere non poterat post ruinam: & tuli diadema quod erat in capite eius, & armillam de brachio illius, & attuli ad te domum meum huc. * Apprehendens autem David vestimenta sua scidit, omnesque viri qui erant cum eo, * & planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt vique ad vesperam, super Saul, & super Ionathan filium eius, & super populum Domini, & super domum Israel, eo quod corruissent gladio. * Dixitque David ad iuuenem qui nuntiauerat ei: Vnde es tu? Qui respondit: Filius hominis aduenit Amalecites ego sum. * Et ait ad eum David: 14

uid:

uid: † Quare non timuisti mittere manum C
tuam ut occideres christum Domini? * Vo- 15
canique Dauid vnum de pueris suis, ait: Ac-
cedens irruet in eum. Qui percussit illum, &
mortuus est. * Et ait ad eum Dauid: San- 16
guis tuus super caput tuum: os enim tuum
locutum est aduerſum te, dicens: Ego interfeci
christum Domini. * Placuit autem Da- 17
uid planctum huiusmodi super Saul, &
super Ionathan filium eius, (* & præcepit ut 18
docerent filios Iuda arcum, sicut scriptum
est in Libro iustorum.) Et ait: Considera
Israel, pro his qui mortui sunt super excel- 19
sa tua vulnerati. * Inlyti, Israel, super mon-
tes tuos interfecti sunt: quo modo cecide-
runt fortes? * Nolite annuntiare in Gerſa, 20
neque annuntiatis in compicis Aſcalonis: D
ne forte letentur filie Philistiini, ne exul-
tent filie incircumcisorum. * Montes Gel- 21
boë, nec ros nec pluuia veniant super vos,
neque sint agri primæiarum: quia ibi abie-
ctus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi
non esset vinctus oleo. * A sanguine interfe- 22
ctorum, ab adipe fortium, sagitta Ionathæ
numquam rediit retrorsum, & gladius Saul
non est reuerſus inanis. * Saul & Ionathas 23
amabiles, & decori in vita sua, in morte quo-
que non sunt diuisi: aquilas velociore, leo-
nibus fortiores. * Filie Israel super Saul fle- 24
te, qui vestebat vos coccino in deliciis, qui
præbebat ornamenta aurea cului vestro.
* Quomodo ceciderunt fortes in prælio? Io- 25
nathas in excelsis tuis occisus est? * Doleo 26
super te frater mi Ionathæ decore nimis, &
amabilis super amorem mulierum. Sicut ma-
ter vnicuius amat filium suum, ita ego te dili-
gebam. * Quo modo ceciderunt robusti, &
perierunt arma bellica?

CAPVT II.

*Dauid in Hebron super Iuda in regem vinctus,
viros Iabes Galaad ob Saul sepulturam commen-
dat: Iobseph verò in regem super Israel vincto,
grauem peperit seditionem ac pugnam.*

IGitur post hæc consuluit Dauid Domi- 1
num, dicens: Num ascendam in vnam A
de ciuitatibus Iuda? Et ait Dominus ad eum:
Ascende. Dixitque Dauid: Quò ascendam?
Et respondit ei: In Hebron. * Ascendite er- 2
go Dauid, & duæ vxores eius, Achinoam
Iezraëlites, & Abigail vxor Nabal Carmeli:
* sed & viros, qui erant cum eo, duxit Da- 3
uid singulos cum domo sua: & manserunt
in oppidis Hebron. * † Veneruntque viri 4
Iuda, & vixerunt ibi Dauid, ut regnaret
super domum Iuda. Et nuntiatum est Da-
uid, quòd viri Iabes Galaad sepelissent 5
Saul. * Misit ergo Dauid nuntios ad viros
Iabes Galaad, dixitque ad eos: Benedicite
vos Domino, qui fecistis misericordiam hanc
cum domino vestro Saul, & sepelitis eum.
* Et nunc retribuet vobis quidem Dominus 6
misericordiam & veritatem: sed & ego red-

dam gratiam, eò quòd fecistis verbum istud.
7 * Confortentur manus vestre, & estote filij
fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus
vester Saul, tamen me vixit domus Iuda in
8 regem tibi. * Abner autem filius Ner, prin-
ceps exercitus Saul, tulit Iobseph filium
9 Saul, & circumduxit eum per castra, * re-
gemque constituit super Galaad & super
Gessuri, & super Iezrael, & super Ephraim,
& super Benjamin, & super Israel vniuer-
10 sum. * Quadraginta annorum erat Iobseph
filius Saul, cùm regnare cepisset super Is-
rael, & duobus annis regnavit: sola autem
C domus Iuda sequebatur Dauid. * Et fuit nu-
merus dierum, quos commemoratus est Dauid,
imperans in Hebron super domum Iuda,
12 septem annorum, & sex mensium. * Egreſ-
susque est Abner filius Ner, & pueri Iobo-
seph filij Saul, de castris in Gabaon. * Porro
13 Iobab filius Saruiz, & pueri Dauid egressi
sunt, & occurrerunt eis iuxta piscinam Ga-
baon. Et cùm in vnum conuenissent, è re-
gione sederunt: hi ex vna parte piscine, &
14 illi ex altera. * Dixitque Abner ad Iobab:
Surgant pueri, & ludant coram nobis. Et re-
15 pondit Iobab: Surgant. * Surrexerunt ergo,
& transierunt numero duodecim de Benia-
min, ex parte Iobseph filij Saul, & duode-
16 cim de pueris Dauid. * Apprehensoque
vnusquisque capite comparis sui, defixit gla-
dium in latus contrarij, & ceciderunt simul:
D vocatumque est nomen loci illius: Ager ro-
17 bustorum, in Gabaon. * Et ortum est bellum
durum factis in die illa: fugatusque est Abner,
18 & viri Israel, à pueris Dauid. * Erant autem
ibi tres filij Saruiz, Iobab, & Abisai, & Aſaël
porro Aſaël cursor velocissimus fuit, quasi
19 vnus de capreis que morantur in filiis. * Per-
sequebatur autem Aſaël Abner, & non de-
clinauit ad dexteram neque ad sinistram
omittens persequi Abner. * Respexit itaque
20 Abner post tergum suum, & ait: Tunc es
Aſaël? Qui respondit: Ego sum. * Dixitque
E ei Abner: Vade ad dexteram, siue ad sini-
stram, & apprehende vnum de adolescenti-
bus, & tolle tibi spolia eius. Noluit autem
22 Aſaël omittere quin virgeret eum. * Rursum-
que locutus est Abner ad Aſaël: Recede,
noli me sequi, ne compellar confodere te in
terram, & leuare non posero faciem meam ad
23 Iobab fratrem tuum. * Qui audire contemp-
sit, & noluit declinare: percussit ergo eum
Abner auersa hasta in inguine, & transfodit,
& mortuus est in eodem loco: omnesque qui
transibant per locum illum, in quo ceciderat
24 Aſaël, & mortuus erat, subsistebant. * Perse-
quentibus autem Iobab & Abisai fugientem
Abner, sol occubuit: & venerunt vsque ad
Collem aque ductus, qui est ex aduerso val-
25 lis iuineris deserti in Gabaon. * Congrega-
tisque sunt filij Benjamin ad Abner: & con-
globati in vnum cunctum, steterunt in sum-
26 mitate tumuli vnus. * Et exclamauit Abner

ad loab, & ait: Num vsque ad internecio-
nem tuus mucro defecit? an ignoras quòd
periculosa sit desperatio? vsquequò non di-
cis populo vt omicet persequi fratres suos?
* & ait loab: Viuit Dominus, si locutus fuif-
ses, manè recessisset populus persequens fra-
trem suum. * Insonuit ergo loab buccina, &
& stetit omnis exercitus, nec persecuti sunt G
vltà Israël, neque iniere certamen. * Abner
autem & viri eius abierunt per campellria,
tota nocte illa: & transierunt Iordanem, &
lustrata omni Beth horon, venerunt ad ca-
stra. * Porrò loab reuersus, omisso Abner,
congregauit omnem populum: & defuerunt
de pueris Dauid decem & nouem viri, excep-
to Asaël. * Serui autem Dauid percusse-
runt de Benjamin, & de viris qui erant cum
Abner, trecentos sexaginta, qui & mortui
sunt. * Tuleruntque Asaël, & sepelierunt
eum in sepulchro patris sui in Bethlehem:
& ambulauerunt tota nocte loab & viri qui
erant cum eo, & in ipso crepusculo perue-
nerunt in Hebron.

CAPVT III.

*Abner iratus regi Isboeth sadum misit cum Da-
uid, & reducit Michol, dum congregaret Israeli-
tas ad Dauid, occiditur à loab, cui Dauid iratus
amarè deflet Abner.*

FActa est ergo longa concertatio inter
domum Saul, & inter domum Dauid: A
Dauid proficiscens, & semper seipso robu-
stior, domus autem Saul decrescens quotidie.
* † Natusque fuit filij Dauid in Hebron: fuit
que primogenitus eius Amnon de Achi-
noam Iezraelitide. * Et post eum Cheleab
de Abigail vxore Nabal Carmeli: porrò ter-
tius Absalom, filius Maacha filie Tholmai
regis Gessur. * Quartus autem Adonias, fi-
lius Haggith: & quintus Saphathia, filius
Abithal. * Sextus quoque Iethraam, de Egla
vxore Dauid. hi nati sunt Dauid in He-
bron. * Cùm ergo esset praelium inter do-
mum Saul & domum Dauid, Abner filius
Ner regebat domum Saul. * Fuerat autem
Sauli concubina nomine Respha, filia Aia.
Dixitque Isboeth ad Abner. * Quare in-
gressus es ad concubinam patris mei? Qui
iratus nimis propter Isboeth, ait: Numquid
caput canis ego sum aduersum Iudam hodie,
qui fecerim misericordiam super domum
Saul patris tui, & super fratres & proximos
eius, & non tradidi te in manus Dauid, & tu
requisisti in me quod argueres pro mulie-
re hodie? * Hæc faciat Deus Abner, &
hæc addat ei, nisi quomodo iurauit Domi-
nus Dauid, sic faciam cum eo, * vt transfe-
ratur regnum de domo Saul, & eleuetur thro-
nus Dauid super Israël, & super Iudam, à
Dan vsque Bersabee. * Et non potuit res-
pondere ei quidquam: quia mensebat illum.
* Misit ergo Abner nuntios ad Dauid pro-
se dicentes: Cuius est terra? Et vt loque-

rentur: Fac mecum amicitias, & erit manus
mea tecum, & reducam ad te vniuersum Is-
raël. * Qui ait: Opprimè: ego faciam tecum
amicitias: sed vnam rem peto à te, dicens
Non videbis faciem meam, antequam addu-
C xeris Michol filiam Saul: & sic venies, & vi-
debis me. * Misit autem Dauid nuntios ad
Isboeth filium Saul, dicens: † Redde vxor-
em meam Michol, quam despondi mihi
† 1. Reg. 11 d. 17.
cennam præputiis Philisthiim. * Misit ergo
Isboeth, & tulit eam à viro suo Phaltiel, fi-
lio Laïs. * Sequebaturque eam vir suus, plo-
rans vsque Bahurim: & dixit ad eum Abner
Vade, & reuere. Qui reuersus est. * Ser-
monem quoque inuoluit Abner ad seniores
Israel, dicens: Tam heri quàm nudiustertius
querrebatis Dauid vt regnaret super vos.
* Nunc ergo facite: quoniam Dominus
locutus est ad Dauid, dicens: In manu ser-
ui mei Dauid saluabo populum meum Israël
D de manu Philisthiim, & omnium inimico-
rum eius. * Locutus est autem Abner etiam
ad Benjamin. Et abiit vt loqueretur ad Da-
uid in Hebron, omnia que placuerant Is-
raël & vniuerso Benjamin. * Venitque ad
Dauid in Hebron cum viginti viris: & fe-
cit Dauid Abner, & viris eius qui venerant
cum eo conuiuium. * Et dixit Abner ad Da-
uid: Surgam, vt congregem ad te dominum
meum regem omnem Israël, & ineam tecum
foedus, & imperes omnibus, sicut desiderat
anima tua. Cum ergo deduxisset Dauid
Abner, & ille isset in pace, * statim pueri
Dauid & loab venerunt, cæsis latronibus,
cum præda magna nimis: Abner autem
non erat cum Dauid in Hebron, quia iam
dimiserat eum, & profectus fuerat in pace.
* Et loab, & omnis exercitus qui erat cum
eo, postea venerunt: nuntianum est itaque
loab à narrantibus: Venit Abner filius Ner
E ad regem, & dimisit eum, & abiit in pace.
* Et ingressus est loab ad regem, & ait:
Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te:
quare dimisisti eum, & abiit & recessit?
* Ignorans Abner filium Ner, quoniam ad
hoc venit ad te, vt deciperet te, & sciret
exitum tuum & introitum tuum, & nosset
omnia que agis? * Egressus itaque loab à
Dauid, misit nuntios post Abner, & redu-
xit eum à cisterna Sira, ignorante Dauid.
* Cumque rediisset † Abner in Hebron, seor-
sum adduxit eum loab ad medium portæ, vt
loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi
in inguine, & mortuus est in vltionem san-
guinis Asaël fratris eius. * Quod cum au-
disset Dauid rem iam gestam, ait: Mundus
ego sum, & regnum meum, apud Do-
minum, vsque in sempiternum, à sangui-
ne Abner filij Ner: * & veniat super caput
F loab, & super omnem domum patris eius:
nec deficiat de domo loab fluxum feminis
sustinens, & leprosus & tenens solum, & ca-
deus gladio, & indigens pane. * Igitur loab
&

† 1. Par. 3.
d. 1.

† 1. Reg. 3.
d. 1.

& Abisai frater eius interfecerunt Abner, eò quòd occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon, in praelio. * Dixit autem David ad Ioab, & ad omnem populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini faccis, & plangite autem exequias Abner. porro rex David sequebatur feretrum. * Cumque sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex David vocem suam, & fleuit super tumultum Abner: fleuit autem & omnis populus. * Plangensque rex & lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori solent ignaui, mortuus est Abner. * Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt compediti aggrauati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Congeminasque omnis populus fleuit super eum. * Cumque venisset vniuersa multitudo cibum capere cum David, clara adhuc die iurauit David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gustauero panem vel aliud quidquam. * Omnisque populus audiuit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi. * & cognouit omne vulgus & vniuersus Israel in die illa, quoniam non actum fuisset à rege ut occideretur Abner filius Ner. * Dixit quoque rex ad seruos suos: Num ignoratis quoniam principes & maximus cecidit hodie in Israel? * Ego autem adhuc delicatus, & vinctus rex: porro viri isti filij Saruiz duri sunt mihi: retribuæ Dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

CAPVT IV.

Baana & Rechab caput Ibofeth quem dormientem occiderant, ad David attulerunt, quos pro mercede iussit interimere.

A Vdiuit autem Ibofeth filius Saul, quòd occidisset Abner in Hebron: & dissolutæ sunt manus eius, omnisque Israel perturbatus est. * Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen vni Baana, & nomen alteri Rechab, filij Remmon Berochite de filiis Benjamin: siquidem & Beroch reputata est in Benjamin. * & fugerunt Berochite in Gethaim, fueruntque ibi aduenæ vsque ad tempus illud. * Erat autem Ionathæ filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuntius de Saul & Ionatha ex Iezrael. tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumque festinaret ut fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitque vocabulum Miphibofeth. * Venientes igitur filij Remmon Berochite, Rechab & Baana, ingressi sunt feruente die domum Ibofeth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormiuit. * Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater eius, & fugerunt. * Cùm autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclauis, & percutientes interfecerunt eum: sublatoque capite eius, abierunt per viam deserti tota nocte, & attulerunt caput Ibofeth ad David in Hebron: dixeruntque ad regem: Ecce caput Ibofeth filij Saul inimici tui, qui querebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi vltionem hodie de Saul, & de semine eius. * Respondens autem David, Rechab, & Baana fratri eius, filiis Remmon Berochite, dixit ad eos: viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia: * † quoniam eum, qui annuntiauerat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prope nuntiare, tenui, & occidi eum in biceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuntio. * Quantò magis nunc, cùm homines impij interfecerunt virum innoxium, in domo sua, super lectum suum, non queram sanguinem eius de manu vestra, & auferam vos de terra: * Præcepit itaque David pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesque manus & pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Ibofeth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAPVT XV.

David vinctus super totum Israel, pulsus Iebusæ arcem Sion cepit, ubi extructa domo habitauit, alias superinducens uxores, filiosque procreans, & Philisthæos hic prosternens.

ET venerunt vniuersæ tribus Israel ad David in Hebron: dicentes: † Ecce nos, os tuum & caro tua sumus. * Sed & heri & nudius tertius, cùm esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. * Venerunt quoque & seniores Israel ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Domino: vixeruntque David in regem super Israel. * Filius triginta annorum erat David, cùm regnare coepisset, † & quadraginta annis regnavit. * In Hebron regnavit super Iudam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnavit triginta annis super omnem Israel & Iudam. * Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem, ad Iebusæum habitatorem terræ: dictumque est David ab eis: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos dicentes: Non ingreditur David huc. * Cepit autem David arcem Sion, hæc est ciuitas David. * Proposuerat enim David in die illa premium, qui percussisset Iebusæum, & tetigisset domatium fistulas, & abstulisset cæcos & claudos odientes animam David. idcirco dicitur in proverbio: Cæcus & claudus non intrabunt in templum. * Habitauit autem David in arce, & vocauit eam, Ciuitatem David: & ædificauit per gymnasium à Melio & intrinsecus. * Et ingrediebatur proficiens atque succrescens, & Dominus Deus exercituum erat cum eo. * † Misit quoque

R 4 Hiram

† Sup. 1.
6. 14.

† 1. Par.
21. 4. 1.

† 1. Reg. 4.
2. 11.

† 1. Par.
14. 2.

Hiram rex Tyri nuntios ad David, & ligna cedrina, & artifices lignorum, artificesque lapidum ad parietes: & edificauerunt domum David. * Et cognouit David quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israel, & quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israel. * † Accepto ergo David adhuc concubinas & uxores de Ierusalem, postquam venerat de Hebron: nati que sunt David & alij filij & filie: * & hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Ierusalem, Samua, & Sobab, & Nathan, & Salomon, * & Iebahar, & Elisua, & Nepheg, * & Iaphia, & Elisama, & Elioda, & Eliphaleth. * Audierunt ergo Philisthiim quod vnisset David in regem super Israel: & ascenderunt vniuersi vt quærerent David: quod cum audisset David, descendit in presidium. * † Philisthiim autem venientes diffusi sunt in Valle Raphaim. * & consuluit David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthiim? & si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad David: Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in manu tua. * † Venit ergo David in Balaad Pharasim: & percussit eos ibi, & dixit: Diuisit Dominus inimicos meos coram me, sicut diuiduntur aquæ. Propter hæc vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. * Et reliquerunt ibi sculpilia sua: quæ tulit David, & viri eius. * Et addiderunt adhuc Philisthiim vt ascenderent, & diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consuluit autem David Dominum: Si ascendam contra Philisthiim, & tradas eos in manus meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, & venies ad eos ex aduerso pyrorum. * Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum tunc inibis prælium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, vt percutiat castra Philisthiim. * Fecit itaque David sicut præceperat ei Dominus, & Percussit Philisthiim, de Gabaa, vsque dum venias Gezer.

CAPVT VI.

Reducente David arcam à domo Abinadab, Oza à Domino occisus est, quid illam attigisset, quare eam in domo Obbedem reliquit: postmodum vero in Ierusalem reducens, & ante eam ludens, à Michol vxore videtur: in cuius penam nunquam illa deinceps peperit.

Congregauit autem rursus David omnes electos ex Israel triginta millia. * Surrexitque David, & abiit, & vniuersus populus qui erat cum eo de viris Iuda, vt adducerent arcam Dei super quam inuocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in Cherubim super eam. * Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum nouum: tuleruntque eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa: Oza autem & Ahio filij Abinadab, minabant plaustrum nouum. * Cumque tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa,

custodiens arcam Dei Ahio precedebat arcam. * David autem & omnis Israel lutebant coram Domino: in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & lyris & tympanis & sistris & cymbalis. * Postquam autem venerunt ad Arcam Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. * Transibque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei. * Contristatus est autem David, eo quod percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius, Percussio Oze, vsque in diem hanc. * Et extimuit David Dominum in die illa, dicens: Quo modo ingredietur ad me arca Domini? * Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem David: sed diuertit eam in domum Obbedem Gethai. * Et habitauit arca Domini in domo Obbedem Gethai: tribus mensibus: & benedixit Dominus Obbedem, & omnem domum eius. * Nuntiatumque est regi David quod benedixisset Dominus Obbedem, & omnia eius, propter arcam Dei. † Abiit ergo David, & adduxit arcam Dei de domo Obbedem in ciuitatem David cum gaudio: & erant cum ea David septem chori, & victima virili. * Cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bouem ante Dominum. porro David erat accinctus ephod lineo. * Et David & omnis domus Israel ducebant arcam testamenti Domini, in iubilo, & in clangore buccinarum. * Cumque intrasset arca Domini in ciuitatem David, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem David subsistentem, atque saltantem coram Domino: & despectit eum in corde suo. * Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo, in medio tabernaculi quod tenderat ei David: & obtulit David holocausta, & pacifica coram Domino. * Cumque complexer offerens holocausta & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum. * Et pariter est viuente multitudini Israel, tam viro quam mulieri, singulis collidandi panis vnam, & allaturam bubula: carnis vnam, & similam fruxam olei: & abiit omnis populus, vnusquisque in domum suam. * Reuersusque est David vt benediceret domui suæ: & egressa Michol filia Saul in occursum David, ait: Quam gloriosus fuit hodie rex Israel, discoperiens se ante ancillas seruatorum suorum, & nudatus est, quasi si nudetur vnus de scuris. * Dixitque David ad Michol: Ante Dominum, qui elegit me potius quam patrem tuum, & quam omnem domum eius, & præcepit mihi vt essem dux super populum Domini in Israel, & Iudam, & vltior fiam plus quam factus sum: & ero humilis in oculis meis: & cum ancillis, de quibus locuta es, gloriosior

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Par. 13. 12.

† 1. Reg. 7. 1.

gloriosior apparebo. * Igitur Michol filia Saul non est natus filius vique in diem mortis suae.

CAPVT VII.

David propempe adificare domum Domini, à Nathan propheta primum collaudat, postmodum iubente Domino prohibetur, sed filius ei promittitur illam adificaturus, unde Domino gratias agit.

FActum est autem cum sedisset rex in domo sua, & Dominus dedisset ei requiem. **V**ndique ab vniuersis inimicis suis, * dixit ad Nathan prophetam: † Vidēne quod ego habitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit in medio pellium? * Dixique Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac: quia Dominus tecum est. * Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Nathan, dicens: * Vade, & loquere ad seruum meum David: Hæc dicit Dominus. Numquid tu adificabis mihi domum ad habitandum? * Neque enim habitavi in domo ex die illa qua eduxi filios Israel de Terra Ægypti, vsque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio. * Per cuncta loca, quæ transiui cum omnibus filiis Israel; numquid loquens locutus sum ad vnam de tribubus Israel, cui præcepi, vt pasceret populum meum Israel, dicens: Quare non adificastis mihi domum cedrinam? * Et nunc hæc dices seruo meo David: Hæc dicit Dominus exercituum: † Ego tuli te de pascuis sequentem greges, vt essem dux super populum meum Israel: * & fui tecum in omnibus vbicumque ambulasti, & interfeci vniuersos inimicos tuos à facie tua: fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra. * Et ponam locum populo meo Israel, & plantabo eum, & habitabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filij iniquitatis vt affligant eum sicut prius, * ex die qua constitui iudices super populum meum Israel: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. prædicque tibi Dominus, quod domum faciat tibi Dominus. * † Cumque completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de vtero tuo, & firmabo regnum eius, * † ipse adificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni eius vsque in sempiternum. * † Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si iniquè aliquid gesserit, arguam eum in virga virosum, & in plagis filiorum hominum. * † Misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli à Saul, quem amavi à facie mea. * Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum vsque in æternum ante faciem tuam, & † thronus tuus erit firmus iugiter. * Secundum omnia verba hæc, & iuxta vniuersam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David. * Ingressus est autem rex David, & fedit coram Domino, & dixit:

Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, quia adduxisti me hucusque? * Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo serui tui in longinquum: ista est enim lex Adam Domine Deus. * Quid ergo addere poterit adhuc David, vt loquatur ad te? tu enim scis seruum tuum Domine Deus. * Propter verbum tuum, & secundum cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita vt notum faceres seruo tuo. * Idcirco magnificans es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ audimus auribus nostris. * Quæ est autem, vt populus tuus Israel, gens in terra, propter quam dixit Deus, vt redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretque eis magnalia, & horribilia super terram, à facie populi tui, quem redemisti tibi ex Ægypto, gentem, & deum eius. * Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: & tu Domine Deus factus es eis in Deum. * Nunc ergo Domine Deus, verbum quod locutus es super seruum tuum, & super domum eius, suscipe in sempiternum: & fac sicut locutus es, * vt magnificetur nomen tuum vsque in sempiternum, atque dicatur: Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus serui tui David erit stabilita coram Domino, * quia tu Domine exercituum Deus Israel reuelasti autem serui tui, dicens: domum adificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus cor suum vt oraret te oratione hac. * Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, & verba tua erunt vera: locutus es enim ad seruum tuum bona hæc. * Incipe ergo, & benedic domui serui tui; vt sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternum.

CAPVT VIII.

Victoria David, qui multos fecit tributarios quibus solent Israelita pendere tributa: congratulatio Thon regis Emath de rege Adarezer deuicti, à quo multa spolia David abstulit: officarij quos habebat David recensentur.

FActum est autem post hæc, percussit David Philisthiim, & humiliavit eos, & tulit David Frenum tributi de manu Philisthiim. * Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, coequans terræ: & mensus est autem duos funiculos, vnum ad occidendum, & vnum ad viuificandum: factusque est Moab David seruiens sub tributo. * Et percussit David Adarezer filium Roboh regem Soba, quando profectus est vt dominaretur super flumen Euphratem. * Et capris David ex parte eius mille sepingenis equitibus, & viginti millibus pedum, subnerauit omnes iugales currum: dereliquit autem ex eis centum currus. * Venit quoque Syria Damasci, vt præsidium ferret Adarezer regi Soba:

&c

† 1. Par. 17. 1.

† 1. Reg. 16. c. 11. 2. 79.

† 1. Reg. 8. c. 19.

† 1. Reg. 5. c. 5.

† 1. Par. 13. c. 10. Hebr. 1. c. 5.

† Psal. 88. c. 17.

† Hebr. 2. c. 8.

† 1. Par. 18. c. 12.

& percussit David de Syria viginti duo milia virorum. * Et posuit David presidium in Syria Damasci: factaque est Syria David seruiens sub tributo: seruauitque Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est. * Et tulit David arma aurea, quae habebant serui Adarezer, & deuolit ea in Ierusalem. * Et de Bete & de Beroth, ciuitatibus Adarezer, tulit rex David res multum nimis. * Audiuit autem Thou rex Emath, quod percussisset David omne robur Adarezer, & misit Thou Ioram filium suum ad regem David, vt saluaret eum congratulans, & gratias ageret: eo quod expugnasset Adarezer, & percussisset eum. Hostis quippe erat Thou Adarezer, & in manu eius erant vasa aurea, & vasa argentea, & vasa aerea: quae & ipsa sanctificauit rex David Domino cum argenteo & auro, quae sanctificauerat de vniuersis gentibus quas subegerat, & Syria, & Moab, & filiis Ammon, & Philisthiim, & Amalec, & de manubiis Adarezer filij Ruhob regis Soba. * Fecit quoque sibi David nomen, cum reuerteretur capta Syria in Valle Salinarum, caesis decem & octo millibus: & posuit in Idumaea custodes, statuitque presidium: & facta est vniuersa Idumaea seruiens David. & seruauit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est. * Et regnavit David super omnem Israel: faciebat quoque David iudicium & iustitiam omni populo suo. * Ioab autem filius Saruiz erat super exercitum: potro Iosaphat Filius Ahilud erat a commentariis: & Sadoc filius Achioab, & Achimelech filius Abiathar, erant sacerdotes: & Saraias, scriba: * Banaias autem filius Ioiada, super Cerethi & Phelathi filij autem David sacerdotes erant.

CAPVT IX.

Quantum pietatis exhibuerit David Miphibosech filio Ionathae claudo, datus omnibus agris Saul, quos colebat Siba cum filiis ac seruis suis, Miphibosech ad mensam David recepto.

ET dixit David: Puerisne est aliquis qui remanserit de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam propter Ionathan? * Erat autem de domo Saul, seruus nomine Siba: quem cum vocasset rex ad se, dixit ei: Tu es Siba? & ille respondit: Ego sum seruus tuus. * Et ait rex: Numquid superest aliquis de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba regi: Superest filius Ionathae, debilis pedibus. * Vbi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo est Machir filij Ammiel in Lodabar. * Misit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filij Ammiel de Lodabar. * Cum autem venisset Miphibosech filius Ionathae filij Saul ad David, corruit in faciem suam, & adorauit. Dixitque David: Miphibosech Qui respondit: Adsum seruus tuus. * Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens faciam

in te misericordiam propter Ionathan patrem tuum, & restitui tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper. * Qui adorans eum, dixit: Quis ego sum seruus tuus, quoniam respicisti super canem mortuum similem mei? * Vocauit itaque rex Siba puerum Saul, & dixit ei: Omnia quaecumque fuerunt Saul, & vniuersam domum eius, dedi filio domini tui. * Operare igitur ei terram tuam, & filij tui, & serui tui: & infere filio domini tui cibos vt alatur: Miphibosech autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibe quindecim filij, & viginti serui. * Dixitque Siba ad regem: Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Miphibosech comedet super mensam meam, quasi vnus de filiis regis. * Habebat autem Miphibosech filium paruulum nomine Micha: omnis vero cognatio domus Sibe seruiebat Miphibosech. * Porro Miphibosech habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis iugiter vescabatur: & erat claudus vtroque pede.

CAPVT X.

Hanon rex Ammonitarum, post illatam seruio David iniuriam, quos ad consolandum de patris morte miserat, contraxit quinque regum Syria copus, profligatur semel ac iterum.

FACTUM est autem post haec, vt moreretur rex filiorum Ammon, & regnavit Hanon filius eius pro eo. * Dixitque David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misit ergo David, consolans eum per seruos suos super patris interitum. Cum autem venissent serui David in terram filiorum Ammon, dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui miserit David ad te consolatores, & non ideo vt inuestigaret, & exploraret ciuitatem, & euertetet eam, misit David seruos suos ad te? * Tulit itaque Hanon seruos David, rasiue dimidiam partem barbae eorum, & praecidit vestes eorum medias vsque ad nates, & dimisit eos. * Quod cum nuntiatum esset David, misit in occursum eorum: erant enim viri consuli turpiter valde, & mandauit eis David: Manete in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc reuertimini. * Videntes autem filij Ammon quod iniuriam fecissent David, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti millia pedum, & a rege Maacha mille viros, & ab Isthob duodecim millia virorum. * Quod cum audisset David, misit Ioab & omnem exercitum bellatorum. * Egredi fune ergo filij Ammon, & direxerunt aciem ante ipsum introitu porte: Syrum autem Soba, & Rohob, & Isthob, & Maacha, seorsum erant in campo. * Videntes igitur Ioab quod preparatum esset aduersum se praedium,

† 1. Par.
19. 41.

prelium, & ex aduerso & post tergum, elegit ex omnibus electis Israel, & instruxit C
aciem contra Syrum: * reliquam autem par- 10
tem populi tradidit Abisai fratri suo, qui di-
rexit aciem aduersus filios Ammon. * Et ait 11
Ioab: Si praeualuerint aduersum me Syri, eris
mihi in adiutorium: si autem filij Ammon
praeualuerint aduersum te, auxiliabor tibi.
* Esto vir fortis, & pugnemus pro populo 12
nostro, & ciuitate Dei nostri: Dominus au-
tem faciet quod bonum est in conspectu suo.
* Iniit itaque Ioab, & populus qui erat cum 13
eo, certamen contra Syros: qui statim fuge-
runt à facie eius. * Filij autem Ammon vi-
dentes quia fugissent Syri: fugerunt & ipsi à
facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: re-
uersusque est Ioab à filiis Ammon, & uenit Ie-
rusalem: * Videntes igitur Syri quoniam cor- 15
russent coram Israel, congregati sunt pari-
ter. * Misitque Adarezer, & eduxit Syros qui 16
erant trans flumini, & adduxit eorum exer-
citus: Sobach autem, magister militie Ada-
rezer, erat princeps eorum. * Quod cum 17
nuntiatum esset Dauid, contraxit omnem Is-
raelem, & transiit Iordanem, uenitque in
Helam: & direxerunt aciem Syri ex aduerso
Dauid, & pugnaverunt contra eum. * Fuge- 18
runtque Syri à facie Israel, & occidit Dauid
de Syris septingentos currus, & quadraginta
millia equitum: & Sobach principem mili-
tie percussit: qui statim mortuus est. * Vi- 19
dentes autem vniuersi reges, qui erant in
praesidio Adarezer, se victos esse ab Israel, ex-
pauerunt & fugerunt quinquaginta & octo
millia coram Israel. Et fecerunt pacem cum
Israel: & seruiuerunt eis, timueruntque Syri
auxilium praebere vtrà filiis Ammon.

CAPVT XL

*Obsessa Rabba ciuitate Ammonitarum, Dauid
adultero Bethsabae adinmixcit, ad id celandum, ho-
micidium viri illius Vrie, acceptaque illa in ux-
orem, & nato ex ea filio, Domum communis
ad iram.*

Factum est autem, † uerè anno, eo tem- 1
pore quo solent reges ad bella procedere, A
misit Dauid Ioab, & seruos suos cum eo, &
vniuersum Israel, & uastauerunt filios Am-
mon, & obsederunt Rabba: Dauid autem re-
mansit in Ierusalem. * Dum hæc agerentur, 2
accidit ut surgeret Dauid de strato suo post
meridiem, & deambularet in forato domus
regie: uiditque mulierem se lauante, ex
aduerso super solarium suum: erat autem mul-
ier pulchra valdè. * Misit ergo rex, & re- 3
quiuie quæ esset mulier. Nuntiatumque est
ei, quò ipsa esset Bethsabae filia Eliam,
uxor Vrie Hethæi. * Misit itaque Dauid 4
nuntijs, tulit eam. quæ cum ingressa esset ad
illum, dormiuit cum ea: † statimque sanctifi-
cata est ab immunditia sua: & reuersa est 5
in domum suam concepit fetu. Mittensque
nuntiauit Dauid, & ait: Concepi. * Misit au- 6

tem Dauid ad Ioab, dicens: Mitte ad me
Vriam Hethæum. Misitque Ioab Vriam ad
Dauid. * Et uenit Vrias ad Dauid. Quæsiuit
B que Dauid quàm rectè ageret Ioab, & po-
pulus, & quomodo administraretur bellum.
8 * & dixit Dauid ad Vriam: Vade in domum
tuam, & laua pedes tuos. Et egressus est Vrias
de domo regis, secutusque est cum cibus re-
gius. * Dormiuit autem Vrias ante portam
domus regie cum alijs seruis domini sui, &
10 non descendit ad domum suam. * Nuntia-
tumque est Dauid à dicentibus: Non iuit
Vrias in domum suam. * Et ait Dauid ad V-
riam: Numquid non de via uenisti? quare
11 non descendisti in domum tuam? * Et ait
Vrias ad Dauid: Arca Dei & Israel & Iuda
habitant in papilionibus, & dominus uenit
Ioab, & serui domini mei super faciem ter-
ræ manent: & ego ingrediar domum meam,
ut comedam, & bibam, & dormiam cum
uxore mea: per salutem tuam, & per salutem
12 anime tue, non faciam rem hanc. * Ait er-
go Dauid ad Vriam: Mane hic etiam hodie,
& cras dimittam te. Mansit Vrias in Ierusalem
13 in die illa & altera: * & uocauit eum Dauid
ut comederet coram se & biberet, & inebria-
uit eum: qui egressus uespere, dormiuit in
C strato suo cum seruis domini sui, & in do-
14 mum suam non descendit. * Factum est ergo
mane, & scripsit Dauid epistolam ad Ioab:
15 misitque per manum Vrie, * scribens in epi-
stola: Ponite Vriam ex aduerso belli, ubi for-
tissimum est prelium: & derelinquite eum, ut
16 percussus intereat. * Igitur cum Ioab obside-
ret urbem, posuit Vriam in loco ubi sciebat
17 viros esse fortissimos. * Egressique viri de ci-
uitate, bellabant aduersum Ioab, & cecide-
runt de populo seruatorum Dauid, & mortuus
18 est etiam Vrias Hethæus. * Misit itaque Ioab,
19 & nuntiauit Dauid omnia uerba prelij: *
præcepitque nuntio, dicens: Cum comple-
ueris vniuersos sermones belli ad regem, * si
20 eum uideris indignari, & dixerit: Quare ac-
cessistis ad murum, ut preliaremini: an igno-
rabatis quòd multa desuper ex muro tela mi-
21 tantur? * Quis percussit Abimelech filium Ie-
robaal? † nōne mulier misit super eum fragmen
molæ de muro, & interfecit eum in Thebes: quare iuxta murum accessistis? di-
22 ces: Etiam seruus tuus Vrias Hethæus occu-
23 buit. * Abiit ergo nuntius, & uenit, & narra-
uit Dauid omnia quæ ei præceperat Ioab.
24 * Et dixit nuntius ad Dauid: Præualuerunt
aduersum nos viri, & egressi sunt ad nos in
agrum: nos autem facto impetu persecuti
25 eos sumus vsque ad portam ciuitatis. * Et di-
rexerunt iacula sagittarij ad seruos tuos ex
muro desuper: moriuntque sunt de seruis re-
gis, quoniam seruus tuus Vrias Hethæus
mortuus est. * Et dixit Dauid ad nuntium:
Hæc dices Ioab: Non te frangat ista res: va-
rius enim euentus est belli: nunc hunc, &
nunc illum consumit gladius: confortato bella-
tores

† 1. Par.
20.4.1.† Iudic. 9.
§ 53.

† Luc. 11.8.

totes tuos aduersus urbem, vt destruas eam, & exhortare eos. * Audiuit autem vxor Vrie, quod mortuus esset Vrias vir suus, & planxit eum. * Transacto autem luctu, misit Dauid, & introduxit eam in domum suam, & facta est ei vxor, peperitque ei filium: & displicuit verbum hoc, quod fecerat Dauid, coram Domino.

CAPVT XII.

Dauid sub parabola à Nathan proposita, in se ipsum tulit sententiam: unde Nathan multa illi minatur incommoda; quibus compuncto culpa condonatur, manente pœna: & mortuo puero, nascitur Salomon, ac ciuitas Rabbath cum magna uisione dirigitur, accepto diademate pretiosissimo regio ipsius.

Misit ergo Dominus Nathan ad Dauid: 1
qui cum uenisset ad eum, dixit ei: A
Duo viri erant in ciuitate vna, vnus diues, & aliter pauper. * Diues habebat oues, & boues plurimos valde. * Pauper autem nihil habebat omnino, præter ouem vnâ parvulam, quam emerat, & nutrierat, & que creuerat apud eum cum filiis eius simul de pane illius comedens, & de calice eius bibens, & in sinu illius dormiens: eraque illi sicut filia. * Cum autem peregrinus quidam uenisset ad diuitem, parcens ille sumere de ouibus & de bobus suis, vt exhiberet conuiuium peregrino illi qui venerat ad se, tulit ouem viri pauperis, & præparauit cibos homini qui venerat ad se. * Iratus autem indignatione Dauid aduersus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Viuit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. * † Quem reddet in quadruplum, eò quod fecerit verbum istud, & non pepererit. * Dixit autem Nathan ad Dauid: Tu es ille vir: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego vni te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul. * & dedi tibi domum domini tui, & vxores domini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israel & Iuda: & si parua sunt ista, adiiciam tibi multa maiora. * Quare ergo contempsisti verbum Domini, vt faceres malum in conspectu meo? Vriam Hechem percuisti gladio, & vxorem illius accepisti in vxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon. * Quamobrem non recedet gladius de domo tua vsque in sempiternum, eò quod despexeris me, & tuleris vxorem Vrie Hechem, vt esset vxor tua. * Itaque hæc dicit Dominus: Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam vxores tuas in oculis tuis, & † dabo proximo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. * Tu enim fecisti abscondere: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis. * Et dixit Dauid ad Nathan: Peccaui Domino. Dixique Nathan ad Dauid: † Dominus quoque transiit peccatum tuum: non morieris. * Verumtamen, quo-

niam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. * Et reuersus est Nathan in domum suam. Percussit quoque Dominus parvulum, quem pepererat vxor Vrie Dauid, & desperatus est. * Deprecatusque est Dauid Dominum pro parvulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsum, iacuit super terram. * Venerunt autem seniores domus eius: cogentes eum vt surgeret de terra: qui noluit nec comedit cum eis cibum. * Accidit autem die septima vt moreretur infans: timueruntque serui Dauid nuntiare ei quod mortuus esset parvulus. dixerunt enim: Ecce cum parvulus adhuc viueret, loquebamur ad eum, & non audiebat vocem nostram: quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget? * Cum ergo Dauid vidisset seruos suos mulstantes, intellexit quod mortuus esset infans: dixitque ad seruos suos: Num mortuus est puer? Qui responderunt ei: Mortuus est. * Surrexit ergo Dauid de terra: & locus vntusque est: cumque mutasset vestem, ingressus est domum Domini: & adorauit, & venit in domum suam, petiuitque vt poneret ei panem, & comedit. * Dixerunt autem ei serui sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infantem, cum adhuc viueret, ieiunasti & flebas: mortuo autem puero, surrexisti, & comedisti panem. * Qui ait: Propter infantem, dum adhuc viueret, ieiunavi & fleui: dicebam enim: Quis sciet si forte donet eum mihi Dominus, & viuat infans? * Nunc autem quia mortuus est, quare ieiunem? Numquid potero reuocare eum amplius? ego vadam magis ad eum: ille vero non reuertetur ad me. * Et consolatus est Dauid Bethsabee vxorem suam, ingressusque ad eam dormiuit cum ea: quæ genuit filium, & vocauit nomen eius Salomon, & Dominus dilexit eum. * Misitque in manu Nathan prophete, & vocauit nomen eius, Amabilis Domino, eò quod diligere eum Dominus. * † Igitur pugnabat Iobab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem regiam. * Misitque Iobab nuntios ad Dauid, dicens: Dimicaui aduersum Rabbath, & capienda est Vrbs aquarum. * Nunc igitur congrega reliquam partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne, cum à me vastata fuerit vrbs, nomini meo adscribatur victoria. * Congregauit itaque Dauid omnem populum, & profectus est aduersum Rabbath: cumque dimicasset, cepit eam. * Et tulit diadema regis quom de capite eius, pondo auri talentum, habens gemmas pretiosissimas, & impossibile est super caput Dauid. Sed & prædam ciuitatis alportauit multam valde: * populum quoque eius adducens ferrauit, & circumiegit super eos ferrata carpenta: diuisitque cultris, & traduxit in typo lacerum: sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum Ammon. Et reuersus est Dauid, & omnis exercitus in Ierusalem.

† Psal.
22. 1.† Inf. 16.
d. 12.† Eccl.
97. 13.† 1. Psal.
20. 1.

CAPVT XIII.

Abſalom, propter inceſſum cum ſore ſe Thamar, fratrem Amnon occidit: iratoque patre profuſus ad regem Geſſur, ſtribus annis ibi permanſit.

FACTUM est autem post hæc, vt Abſalom 1
filiſ David ſoretem ſpecioſiſſimam, vo- A
cabulo Thamar, adamaret Amnon filius Da-
uid, * & deperiret eam valdè, ita vt propter 2
amorem eius ægrotaret: quia cum eſſet virgo,
difficile ei videbatur vt quippiam inhonestè
ageret cum ea. * Erat autem Amnon amicus, 3
nomine Ionadab, filius Semmaa fratris Da-
uid, vir prudens valdè. * Qui dixit ad eum: 4
Quare ſic attenuaris macie fili regis per ſin-
gulos dies: cur non indicas mihi? Dixitque
ei Amnon: Thamar ſoretem fratris mei Abſa-
lom amo. * Cui reſpondit Ionadab: Cuba 5
ſuper lectum tuum, & languorem ſimula:
cumque venerit pater tuus vt viſitet te, dic ei:
Veniat, oro, Thamar ſoror mea, vt det mihi
cibum, & faciat pulmentum vt comedam de
manu eius. * Accubuit itaque Amnon, & 6
quaſi ægrotare cepit: cumque veniſſet rex B
ad viſitandum eum, ait Amnon ad regem:
Veniat, obſecro, Thamar ſoror mea, vt fa-
ciat in oculis meis duas ſorbitiunculas, & ci-
bum capiam de manu eius. * Miſit ergo Da- 7
uid ad Thamar domum, dicens: Veni in do-
mum Amnon fratris tui, & fac ei pulmentum.
* Venique Thamar in domum Amnon fra- 8
tris ſui: ille autem iacebat: quæ tollens ſari-
nam commiſcuit & liquefaciens, in oculis eius
coxit ſorbitiunculas. * Tollenſque quod co- 9
xerat, effudit, & poſuit coram eo, & noluit
comedere: dixitque Amnon: Eueice vniuer-
ſos à me. Cumque eieciſſent omnes, * dixit 10
Amnon ad Thamar: Infer cibum in concla-
ue, vt veſcar de manu tua. Tulit ergo Thamar
ſorbitiunculas, quas fecerat, & inſulit ad Am- C
non fratrem ſuum in cõclauē. * Cumque ob-
tuliſſet ei cibum, apprehendit eam, & ait: Ve-
ni, cuba mecum ſoror mea. * Quæ reſpondit 12
ei: Noli frater mi, noli opprimere me, neque
enim hoc fas eſt in Iſrael: noli facere ſtulti-
tiam hanc. * Ego enim ſerre non potero op- 13
probrium meum, & tu eris quaſi vnus de in-
ſipientibus in Iſrael: quin potiùs loquere ad
regem, & non negabis me tibi. * Noluit au- 14
tem acquieſcere precibus eius, ſed præua-
lens viribus oppreſſit eam, & cubauit cum
ea. * Ex eoſam eam habuit Amnon odio ma- 15
gno nimis: ita vt maius eſſet odium quo ode-
rat eam, amore quo antè dilexerat. Dixitque
ei Amnon: Surge, & vade. * Quæ reſpondit 16
ei: Maius eſt hoc malum, quod nunc agis ad-
uerſum me, quam quod antè ſeciſti, expel-
lens me. Et noluit audire eam: * ſed vocato 17
puero, qui miniſtrabat ei, dixit: Elice hanc
à me foras, & claude oſtium poſt eam. * Quæ 18
induta erat talari tunica: huiſcemodi enim
filie regis virgines veſtibus utebantur. Eiecit
itaque eam miniſter: illius foras: clauſique

19 fores poſt eam. * Quæ aſpergens cinerem ca-
piti ſuo, ſcilla talari tunica, inpoſitique ma-
nibus ſuper caput ſuum, ibat ingrediens, &
20 clamans. * Dixit autem ei Abſalom frater
ſuius: Numquid Amnon frater tuus con-
cubuit tecum? ſed nunc ſoror tace, frater
tuus eſt: neque affligas cor tuum pro hac re.
Manſit itaque Thamar contabescens in do-
21 mo Abſalom fratris ſui. * Cùm autem audiſſet
rex David verba hæc, contriſtaus eſt valdè,
& noluit contriſtare ſpiritum Amnon filiſ
ſui, quoniam diligebat eum, quia primoge-
22 nitus erat ei. * Porro non eſt locutus Abſa-
lom ad Amnon, nec malum nec bonum: ode-
rat enim Abſalom Amnon, eò quòd violat-
23 ſet Thamar ſoretem ſuam. * Factum eſt au-
tem poſt tempus biennij, vt tonderentur oves
Abſalom in Baalhaſor, quæ eſt iuxta Ephraim:
24 & vocauit Abſalom omnes filios regis, * ve-
nitque ad regem, & ait ad eum: Ecce ton-
denſur oves ſerui tui: veniat, oro, rex cum
25 ſeruis ſuis ad ſeruum ſuum. * Dixitque rex
ad Abſalom: Noli fili mi, noli rogare vt ve-
niamus omnes, & grauemus te. Cùm autem
cogeret eum, & noluiſſet ire, benedixit ei.
26 * Et ait Abſalom: Si non vis venire, ve-
niam, obſecro, nobiſcum ſaltem Amnon fra-
ter meus dixitque ad eum rex: Non eſt
27 neceſſe vt vadat tecum. * Coegit itaque Abſa-
lom eum, & dimiſit cum eo Amnon &
vniuerſos filios regis. Feceratque Abſalom
28 conuiuium quaſi conuiuium regis. * Præ-
F ceperat autem Abſalom pueris ſuis, dicens:
Obſeruare cùm remulentiſ fuerit Amnon
vino, & dixerit vobis: Percutite eum, &
interficite: nolite timere: ego enim ſum
qui præcipio vobis: roboramini, & eſtote vi-
29 ti fortes. * Fecerunt ergo pueri Abſalom ad-
uerſum Amnon, ſicut præceperat ei Abſa-
lom. Surgenſque omnes filij regis ascen-
30 derunt ſinguli mulas ſuas, & fugerunt. * Cum-
que adhuc pergerent in itinere, fama per-
uenit ad David, dicens: Percuſit Abſalom
omnes filios regis, & non remanſit ex eis ſal-
31 tem vnus. * Surrexit itaque rex, & ſcidiſt ve-
ſtimenta ſua: & cecidit ſuper terram, & om-
nes ſerui illius, qui aſſiſtebant ei, ſciderunt
32 veſtimenta ſua. * Reſpondens autem Iona-
dab filius Semmaa fratris David, dixit: Ne
ceſtimet dominus meus rex, quòd omnes
pueri filij regis occiſi ſint: Amnon ſolus mor-
tuus eſt, quoniam in ore Abſalom erat poſi-
tus, ex die qua oppreſſit Thamar ſoretem
33 eius. * Nunc ergo ne ponat dominus meus
rex ſuper cur ſuum verbum illud, dicens:
G Omnes filij regis occiſi ſunt: quoniam Am-
34 non ſolus mortuus eſt. * Fugit autem Abſa-
lom: & eleuauit puer ſpeculator oculos ſuos,
& aſpexit: & ecce populus multus veniebat
35 per iter deuium ex lacere montis. * Dixit au-
tem Ionadab ad regem: Ecce filij regis ad-
36 iuxta verbum ſerui tui ſic factum eſt. * Cum-
que ceſſaſſet loqui, apparuerunt & filij regis:

& intrantes leuauerunt vocem suam, & fleuerunt: sed & rex & omnes serui eius fleuerunt ploratu magno nimis. * Porro Absalom fugiens, abiit ad Tholomai filium Ammud regem Gessur. Luxit ergo Dauid filium suum cunctis diebus. * Absalom autem cum fugisset, & venisset in Gessur, fuit ibi tribus annis. * Cessauitque rex Dauid persequi Absalom, eo quod consolatus esset super Ammon interitum.

CAPVT XIV.

Absalom mulieris Thecutis scelertia reuocari curat Ioab à Gessur in Ierusalem: de pulchritudine & filiis Absalom, qui biennio post reditum faciem patris non vidit, donec messum Ioab incendi iussit.

Intelligens autem Ioab filius Saruiz quod a cor regis verum esset ad Absalom, * mi-
sit Thecuam, & tulit inde mulierem sapien-
tem: dixitque ad eam: Lugere te simula, &
induere veste lugubri, & ne vngaris oleo, ut
sit quasi mulier iam plurimo tempore lugens
mortuum: * & ingredieris ad regem, &
loqueris ad eum sermones huiuscemodi. Po-
suit autem Ioab verba in ore eius. * Itaque
cum ingressa fuisset mulier Thecutis ad
regem, cecidit coram eo super terram, &
adorauit, & dixit: Serua me rex. * Et ait ad
eam rex: Quid cause habes? Quae respon-
dit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus
est enim vir meus. * Et ancillae tuae erant
duo filij: qui rixati sunt aduersum se in agro,
nullusque erat qui eos prohibere posset: &
percutit alter alterum, & interfecit eum.
* Et ecce confurgens vniuersa cognatio ad-
uersum ancillam tuam, dicit: Trade eum
qui percutit fratrem suum, ut occidamus
eum pro anima fratris sui quem interfecit,
& deleamus herodem: quae relicta est, ut non
supersit viro meo nomen, & reliquit super
terram. * Et ait rex ad mulierem: Vade in
domum tuam, & ego iubebo pro te. * Dixit-
que mulier Thecutis ad regem: In me, do-
mine mi rex, sit iniquitas, & in domum pa-
tris mei: rex autem & thronus eius sit inno-
cens. * Et ait rex: Qui contraxerit tibi, ad-
duc eum ad me, & vltra non addet ut tangat
eum. * Quae ait: Recordetur rex Domini Dei
tui, ut non multiplicentur proximi sanguinis
ad vltiscendum, & nequaquam interficiant
filium meum. Qui ait: Vivit Dominus, quia
non cadet de capillis filij tui super terram.
* Dixit ergo mulier: Loquatur ancilla tua ad
dominum meum regem verbum. Et ait: Lo-
quere. * Dixitque mulier: Quare cogitasti
huiuscemodi rem contra populum Dei, & lo-
cutus est rex verbum istud, ut peccet, & non
reducat ciecium suum? * Omnes morimur,
& quasi aquae dilabimur in terram, quae non
revertuntur: † nec vult Deus perire animam,
sed retractat cogitans ne penitus pereat qui
abiectus est. * Nunc igitur veni, ut loquar

ad dominum meum regem verbum hoc, prae-
dente populo. Et dixit ancilla tua: Loquar ad
regem, si quo modo faciat rex verbum ancil-
lae suae. * Et audiuit rex, ut liberaret ancillam
suam de manu omnium, qui volebant de he-
reditate Dei delere me, & filium meum si-
mul. * Dicit ergo ancilla tua ut fiat verbum
domini mei regis sicut sacrificium. Sicut enim
Angelus Dei, sic est dominus meus rex, ut
nec benedictione, nec maledictione mouea-
tur: vnde & Dominus Deus tuus est te-
cum. * Et respondens rex, dixit ad mulie-
rem: Ne abscondas à me verbum, quod te
interrogo. Dixitque ei mulier: Loquere do-
mine mi rex. * Et ait rex: Numquid manus
Ioab tecum est in omnibus istis? Respondit
mulier, & ait: Per salutem animae tuae, do-
mine mi rex, nec ad sinistram, nec ad dex-
teram est, ex omnibus his quae locutus est
dominus meus rex: seruus enim tuus Ioab,
ipse praecepit mihi, & ipse posuit in os an-
cillae tuae omnia verba haec. * Ut veterem fi-
guram sermonis huius, seruus tuus Ioab prae-
cepit istud: tu autem domine mi rex, sapiens
es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, ut
intelligas omnia super terram. * Et ait rex ad
Ioab: Ecce placatus feci verbum tuum: va-
de ergo, & reuoca puerum Absalom. * Caden-
isque Ioab super faciem suam in terram,
adorauit & benedixit regi: & dixit Ioab: Ho-
die intellexit seruus tuus, quia inveni gratiam
in oculis tuis, domine mi rex: fecisti
enim sermonem serui tui. * Surrexit ergo
Ioab & abiit in Gessur, & adduxit Absalom
in Ierusalem. * Dixit autem rex: Reuertatur
in domum suam, & faciem meam non vi-
deat. Reuersus est itaque Absalom in domum
suam, & faciem regis non vidit. * Porro sicut
Absalom, vir non erat pulcher in omni Is-
rael, & decorus nimis: à vestigio pedis vs-
que ad verticem non erat in eo vlla macula.
* Et quando tondebat capillum (semel autem
in anno tondebatur, quia grauius eum cae-
saries) ponderabat capillos capitis sui ducentis
siclis, pondere publico. * Nati sunt autem
Absalom filij tres: & filia vna nomine Thamar,
elegantis formae. * Mansitque Absalom
in Ierusalem duobus annis, & faciem re-
gis non vidit. * Misit itaque ad Ioab, ut mitte-
ret eum ad regem: qui noluit venire ad eum.
Cumque secundò misisset, & ille nolisset ve-
nire ad eum, * dixit seruis suis: Sciitis agrum
Ioab iuxta agrum meum, habentem messum
hordei: ite igni, & succendite eum igni. Suc-
cenderunt ergo serui Absalom segetem igni.
Et venientes serui Ioab, scissis vestibus
suis, dixerunt: Succenderunt serui Absalom
partem agri igni. * Surrexitque Ioab, & ve-
nit ad Absalom in domum eius, & dixit:
Quare succenderunt serui tui segetem meam
igni? * Et respondit Absalom ad Ioab: Misi
ad te obsecrans ut venires ad me, & mitte-
rem te ad regem, & diceret ei: Quare veni
de

de Gessur? melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo ut videam faciem regis: quod si memor est iniquitatis mee intersticiat me. * Ingressus itaque Iobab ad regem, nuntiavit ei omnia: vocatusque est Absalom, & intrauit ad regem, & adoravit super faciem terre coram eo: osculatusque est rex Absalom.

CAPVT XV.

Absalom conciliato sibi populi favore, adversus patrem coniurat in Hebron, quem pater fugi, paucis cum Arca remisso, & inter alios Chusas remittitur, dissipaturus consilium Achitophel.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & equites, & quinquaginta viros qui præcederent eum. * Et manens confurgens Absalom, stabat iuxta introitum porte, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex vna tribu Israel ego sum servus tuus. * Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni & iusti. Sed non est qui te audiat constitutus à rege. dicebatque Absalom: * Quis me constituat iudicem super terram, ut ad me veniant omnes qui habent negotium, & iuste iudicem? Sed & cum accederet ad eum homo ut saluaret illum, extendebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum. * Faciebatque hoc omni Israel venienti ad iudicium, ut audiretur à rege, & sollicitabar corda virorum Israel. * Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ volui Domino in Hebron. * Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syrie, dicens: Si reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino. * Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron. * Misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israel, dicens: Scitum ut audieritis clangorem buccinæ, dicite: Regnavit Absalom in Hebron. * Porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Ierusalem vocati, cunctes simplici corde, & causam penitus ignorantes. * Accersivit quoque Absalom Achitophel Gilonitem consiliarium David, de civitate sua Gilo. Cumque immolaret victimas, facta est coniuratio valida, populusque concurrens augebatur cum Absalom. * Venit igitur nuntius ad David, dicens: Toto corde universus Israel sequitur Absalom. * Et ait David servis suis: qui erant cum eo in Ierusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium à facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat super nos ruinam, & percutiat civitatem in ore gladii. * Dixeruntque servi regis ad eum: Omnia quæcumque præcepit dominus noster rex: libenter exequemur servi tui. * Egredus est ergo rex, & universa domus eius, pedibus suis: & dereliquit rex decem mulie-

res concubinas ad custodiendam domum.
 17 * Egrediusque rex & omnis Israel pedibus suis, stetit procul à domo, & universi servi
 D eius ambulabant iuxta eum, & legiones Cerechi & Phelthi, & omnes Gethæi, pugnatotes validi, sexcenti viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem. * Dixit autem rex ad Ethai Geihazum: Cur venis nobiscum? revertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egredus es
 20 de loco tuo. * Hæc venisti, & hodie compelleris nobiscum egredi? ego autem vadam quod iuravi sum: revertere, & redue tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam & veritatem, quia ostendisti gratiam & fidem. * Et respondit Ethai regi, dicens: Vivit Dominus, & vivit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex, siue in morte, siue in vita, ibi
 22 erit servus tuus. * Et ait David Ethai: Veni, & transi. Et transiit Ethai Gethæus, & omnes viri qui cum eo erant, & reliqua multitudo. * Omnesque flebant voce magna, & universus populus transibat: rex quoque transgredebatur Torrentem Cedron, & cunctus populus incedebat contra viam, quæ respicit
 24 ad desertum. * Venit autem & Sadoc sacerdos, & universi Levitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & deposuerunt arcam Dei: & ascendit Abiathar, donec espletus esset omnis populus, qui egredus fuerat de
 25 civitate. * Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si invenero gratiam in oculis Domini, reducet me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum. * Si autem
 26 F dixerit mihi: Nun places: præstito sum, faciat quod bonum est coram se. * Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns revertere in civitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathas filius Abiathar, duo filij vestri,
 28 sint vobiscum. * Ecce ego abscondar in caupetribus deserti, donec veniat sermo à vobis indicans mihi. * Reportaverunt ergo Sadoc & Abiathar arcam Dei in Ierusalem: & manserunt ibi. * Porro David ascendebat Clivum oliuarum, scandens & stans, nudis pedibus incedens, & aperto capite: sed & omnis populus, qui erat cum eo, aperto capite ascendebat plorans. *
 31 Nuntianus est autem David, quod & Achitophel esset in coniuratione cum Absalom, dixitque David: Infatua, queso, Domine consilium Achitophel. * Cumque ascendere David summum montis, in quo adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissa veste, & terra ple-
 33 no capite. * Et dixit ei David: Si veneris mecum, eris mihi oneri: * si autem in civitatem reverteraris, & dixeris Absalom: Servus tuus sum, rex: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipabis consilium Achitophel.
 35 * Habes autem tecum Sadoc & Abiathar sacerdotes: & omne verbum, quodcumque

audieris de domo regis, indicabis Sadoc & Abiathar sacerdotibus. * Sunt autem cum eis duo filij eorum, Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mitteris per eos ad me omne verbum quod audieris. * Veniente ergo Chusai amico David in civitatem, Abfalom quoque ingressus est Ierusalem.

CAPVT XVI.

Siba cibaria adferens ac detracti confert bona Aethiops. Semei malevolentem occidi vetat Abfalom Ierusalem ingressum, consilio Achitophel ad concubinas patris sui publice ingreditur.

Cumque David transisset paululum montis verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in occursum eius, cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligatoris vix pisse, & centum massis palatharum, & vire vini. * Et dixit rex Siba: Quid tibi voluit haec? Responditque Siba: Afini, domesticis regis vt sedcant: panes & palathæ, ad vescendum pueris tuis: vinum autem, vt bibat siquis defecerit in deserto.

* Et ait rex: Vbi est filius domini tui? † Responditque Siba regi: Remansit in Ierusalem, dicens: Hodie restituit mihi domus Israel regnum patris mei. * Et ait rex Siba: Tui sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitque Siba: Oro, vt inueniam gratiam coram te, domine mi rex. * Venit ergo rex David vsque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrediens, & † maledicebat, * mitteratque lapides contra David, & cõtra vniuersos seruos regis David: B omnis autem populus, & vniuersi bellatores, à dextero & à sinistro latere regis incedebant. * Ita autem loquebatur Semei cum David malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial! * Reddidit tibi Dominus vniuersum sanguinem domus Saul: quoniam inuasisti regnum pro eo, & dedisti Dominus regnum in manu Abfalom filij tui: & ecce premor te mala tua, quoniam vir sanguinum es. * Dixit autem Abisai filius Saruiz, regi: Quare maledicit canis hic mortuo domino meo regi? vadam, & amputabo caput eius. * Et ait rex: Quid mihi & vobis est filij Saruiz: dimitte eum, vt maledicet: Dominus enim præcepit ei vt malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit? * Et ait rex Abisai, & vniuersis seruis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de vtero meo, querit animam meam: quanto magis nunc filius lemini? dimitte eum, vt maledicet iuxta præceptum Domini: * si forte respiciat Dominus afflictionem meam: & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna. * Ambulabat itaque David & socij eius per viam cum eo. Semei autem per iugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, & mittens lapides aduersum eum, terramque spargens.

* Venit iraque rex, & vniuersus populus cum eo lassus, & refocillati sunt tibi. * Abfalom autem & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo. * Cum autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Abfalom, locutus est ad eum: Salue rex, salue rex. * Ad quem Abfalom, Hæc est inquit gratia tua ad amicum tuum? quare non iuisti cum amico tuo? * Responditque Chusai ad Abfalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, & omnis hic populus, & vniuersus Israel, & cum eo manebo. * Sed vt & hoc inferam? cui ego seruaturus sum? nõnne filio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo & tibi. * Dixit autem Abfalom ad Achitophel: Inite consilium quid agere debeamus. * Et ait Achitophel ad Abfalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: vt cum audierit omnis Israel quod fecideris patrem tuum, roborentur tecum manus eorum. * † Terenderunt ergo Abfalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram vniuerso Israel. * Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum David, & cum esset cum Abfalom.

CAPVT XVII.

Chusai dissipat consilium Achitophel, idque per nuntios indicat David, qui consilio Chusai transiit Iordanem, quare se suspendit Achitophel: tres amici David munera adferunt, ne eius populus necessarius egenus deficeret.

Dixit ergo Achitophel ad Abfalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, & confurgens persequar David hæc nocte. * Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solutus manibus) percutiam eum: cumque fugerit omnis populus qui cum eo est, percutiam regem desolatum. * Et reducam vniuersum populum, quomodo vnus homo reuertitur solet: vnum enim virum tu queris: & omnis populus erit in pace. * Placuitque sermo eius Abfalom, & cunctis maioribus natu Israel. * Ait autem Abfalom vocare Chusai Arachitem, & audiamus quid etiam ipse dicat. * Cumque venisset Chusai ad Abfalom, ait Abfalom ad eum: Huiuscemodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consilium? * Et dixit Chusai ad Abfalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hæc vice. * Et rursum inuult Chusai: Tu nosti, patrem tuum, & viros qui cum eo sunt, esse fortissimos & amaro animo, veluti si vna rapis caulis in saltu seuiat: sed & pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo. * Forsitan nunc latitat in foueis, aut in vno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit vnus quilibet in principio, audiet quicumque audierit, & dicet: Facta

† Infr. 19. 6. 17.

† 1. Reg. 2. 8. 1.

† Sup. 12. 6. 1.

Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom. * Et fortissimus quisque, cuius cor est quasi leonis, pauore soluebat: scit enim omnis populus Israel: fortem esse patrem tuum, & robustos omnes qui cum eo sunt. * Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Congregetur ad te vniuersus Israel, à Dan vsque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis: & tu eris in medio eorum.

* Et intrauimus super eum in quocumque loco inuentus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne vnum quidem. * Quod si urbem aliquam fuerit ingressus, circumdabit omnis Israel ciuitati illi funes, & trahemus eam in torrentem, vt non reperiatur ne calculus quidem ex ea. * Dixitque Absalom, & omnes viri Israel: Melius est consilium Chusai Arachitz, consilio Achitophel, Domini autem nutu dissipatum est consiliu Achitophel vtile, vt induceret Dominus super Absalom malum. * Et ait Chusai

Sadoc & Abiathar sacerdotibus: Hoc & hoc modo consilium dedit Achitophel Absalom, & senioribus Israel: & ego tale & tale dedi consilium. * Nunc ergo mittite cito, & nuntiate Dauid, dicentes: Ne moreris nocte hac in castris deserti, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex, & omnis populus qui cum eo est. * Ionathas autem & Achimaas stabant iuxta Fontem rogel: abiit ancilla & nuntiavit eis: & illi profecti sunt, vt referrent ad regem Dauid nuntium: non enim poterant videri, aut introire ciuitatem. * Vidit autem eos quidam puer, & indicauit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Bahutum, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum. * Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccas pisanas: & sic latuit res. * Cumque venissent serui Absalom in domum, ad mulierem dixerunt: Vbi est Achimaas & Ionathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua. At hi qui querebant cum non reperissent, reuersi sunt in Ierusalem. * Cumque abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nuntiauerunt regi Dauid, & dixerunt: Surgite, & transire cito fluium: quoniam huicemodi dedit consilium contra vos Achitophel. * Surrexit ergo Dauid, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Iordanem, donec diluisset: & ne vnus quidem residuus fuit, qui non transisset fluium. * Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, stravit asinum suum surrexitque & abiit in domum suam & in ciuitatem suam: & disposita domo sua, suspensio interijt, & sepultus est in sepulchro patris sui. * Dauid autem venit in Castra, & Absalom transiit Iordanem, & ipse & omnes viri

G Israel cum eo. * Amasam verò constituit Absalom pro Ioab super exercitum: Amasa autem erat filius viri, qui vocabatur Iettra de Ietrael, qui ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem Saruix, quæ fuit mater Ioab. * Et castrametatus est Israel cum Absalom in Terra Galaad. * Cumque venisset Dauid in Castra, Sobai filius Naas de Rabbah filiorum Ammon, & Machir filius Ammihel de Lodabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim, obtulerunt ei stratoria, & tapetia, & vasa stilia, frumentum, & hordeum, & farinam, & polentam, & fabam, & lentem, & silium cicer, & mel, & butyrum, oues, & pingues vitulos. dederuntque Dauid, & populo qui cum eo erat, ad vescendum: suspicati enim sunt, populum fame & siti fatigari in deserto.

CAPVT XVIII.

Absalom vultus praelio, quercumque pendens ab Ioab transfoditur: quod videns Dauid, amare eum fleuit.

1 **I**gitur considerato Dauid populo suo, constituit super eos tribunos & centuriones, & dedit populi tertiam partem sub manu Ioab, & tertiam partem sub manu Abisai filij Saruix fratris Ioab, & tertiam partem sub manu Ethai, qui erat de Geth, dixitque rex ad populum: Egrediar & ego vobiscum. * Et respondit populus: Non exabis: vni enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis pertinebit: siue media pars ceciderit è nobis non satis curabunt: quia tu vnus pro decem millibus computaris: melius est igitur vt sis nobis in vrbe presidio. * Ad quos rex ait: Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portam: egrediebaturque populus per turmas suas, centeni, & milleni. * Et præcepit rex Ioab, & Abisai, & Ethai, dicens: Seruate mihi puerum Absalom. Et omnis populus audiebat præcipientem regem cunctis principibus pro Absalom. * Itaque egressus est populus in campum contra Israel, & factum est praelium in saltu Ephraim. * Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu Dauid, factaque est plaga magna in die illa, viginum millium. * Fuit autem ibi praelium dispersum super faciem omnis terræ, & multo plures erant quos salus consumpserat de populo, quam hi quos vorauerat gladius in die illa, * Accidit autem vt occurreret Absalom seruis Dauid, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhæsit caput eius quercui: & illo suspensio inter cælum & terram, mulus, cui infederat, pertransiuit. * Vidit autem hoc quispiam, & nuntiavit Ioab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. * Et ait Ioab viro, qui nuntiauerat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti & siclos, & vnum baleum? * Qui dixit ad

Iobab : Si appenderes in manibus meis mille
 argenteos, nequaquam mitterem manum
 meam in filium regis : audientibus enim no-
 bis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, di-
 cens : Custodite mihi puerum Absalom. *
 Sed & si fecissem contra animam meam au-
 dacter, nequaquam hoc regem latere potuis-
 set, & tu stares ex aduerso ? * Et ait Iobab :
 Non sicut vis, sed aggrediar eum coram
 te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, &
 infixit eas in corde Absalom : cumque adhuc
 palpitaret hærens in quercu, * cucurrerunt
 decem iuvenes armigeri Iobab, & percuden-
 tes interfecerunt eum. * Cecinit autem Iobab
 buccina, & reinuit populum, ne persequeretur
 fugientem Israel, volens parcere multi-
 tudini. * Et tulerunt Absalom, & proiece-
 runt eum in salu, in foueam grandem, &
 comportauerunt super eum aceruum lapi-
 dum magnum nimis : omnis autem Israel fugi-
 git in tabernacula sua. * Porro Absalom ele-
 xerat sibi, cum adhuc viveret, titulum qui
 est in Valle regis : dixerat enim : Non ha-
 beo filium, & hoc erit monumentum nomi-
 nis mei. Vocauitque titulum nomine suo, &
 appellatur Manus Absalom, vsque ad hanc
 diem. * Achimaas autem filius Sadoc, ait :
 Curram, & nuntiabo regi, quia iudicium fe-
 cerit ei Dominus de manu inimicorum eius
 * Ad quem Iobab dixit : Non eris nuntius in
 hac die, sed nuntiabis in alia : hodie nolo te
 nunciare, filius enim regis est mortuus. * Et
 ait Iobab Chusi : Vade, & nuntia regi quæ
 vidisti. Adorauit Chusi Iobab, & cucurrit.
 Rursus autem Achimaas filius Sadoc dixit ad
 Iobab : Quid impedit si etiam ego curram
 post Chusi ? Dixitque ei Iobab : Quid vis cur-
 rere fili mi ? non eris boni nuntij baiulus. *
 Qui respondit : Quid enim si cucurrero ? & ait
 ei : Curte. Currans ergo Achimaas per viam
 compendij, transiit Chusi. * David autem
 sedebat inter duas portas : speculator verò,
 qui erat in fastigio portæ super murum, ele-
 uans oculos, vidit hominem currentem so-
 lum. * Et exclamans indicauit regi : dixitque
 rex : Si solus est, bonus est nuntius in ore eius.
 Properante autem illo, & accedente propius,
 * vidit speculator hominem alterum corren-
 tem, & vociferans in culmine, ait : Apparet
 mihi alter homo currentis solus. Dixitque
 rex : Et iste bonus est nuntius. * Speculator
 autem, Contemplor, ait, cursum prioris,
 quasi cursum Achimaas filij Sadoc. Et ait
 rex : Vir bonus est : & nuntium portans bo-
 num, venit. * Clamans autem Achimaas,
 dixit ad regem : Salue rex. Et adorans regem
 coram eo pronus in terram, ait : Benedictus
 Dominus Deus tuus, qui conclusit homines
 qui leuauerunt manus suas contra domi-
 num meum regem. * Et ait rex : Estne pax
 puero Absalom ? Dixitque Achimaas : Vidi
 ramulum magnum, cum mitteret Iobab seruum
 tuum, ô rex, nec seruum tuum : nescio aliud.

G * Ad quem rex : Transi, ait, & sta hic. Cum-
 30 que ille transisset, & staret, * apparuit Chu-
 31 si : & veniens ait : Bonum apporto nuntium,
 domine mi rex : iudicauit enim pro te Domi-
 nus hodie de manu omnium qui surrexerunt
 32 contra te. * Dixit autem rex ad Chusi : Est-
 ne pax puero Absalom ? Cui respondens Chu-
 si, Fiant, inquit, sicut puer, inimici domi-
 ni mei regis, & vniuersi qui confurgunt ad-
 33 uersus eum in malum. * Contristatus itaque
 rex, ascendit coenaculum portæ, & fleuit.
 Et sic loquebatur, vadens : † Fili mi Absalom,
 Absalom fili mi : quis mihi tribuat vt ego mori-
 ar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom?

† 2. 19.
4.

CAPVT XIX.

*David Iobab verbis commotus, suos conspirato-
 res sibi reconciliat, & à viris Iuda in Ierusalem
 reducit, ac Semei veniam precanti, ignoscit, &
 Miphiboseth receptis, iubens vt agros cum Siba di-
 uidat : valedicit ipsi Bethzelm retinens secum
 Chamaam. Israel autem cum Iuda pro David
 contendit.*

1 Nuntiatum est autem Iobab quòd rex fle-
 A ret & lugeret filium suum : * & versa
 2 est victoria in luctum in die illa omni popu-
 lo : audiuit enim populus in die illa dici : Do-
 3 lex rex super filio suo. * Et declinauit popu-
 lus in die illa ingredi ciuitatem, quomodo
 4 declinare solet populus versus & fugiens de
 prælio. * Porro rex operuit caput suum, &
 clamabat, voce magna : Fili mi Absalom,
 5 Absalom fili mi, fili mi. * Ingressus ergo
 Iobab ad regem in domum, dixit : Confudi-
 sti hodie vultus omnium seniorum tuorum,
 qui saluam fecerunt animam tuam, & ani-
 mam filiorum tuorum, & filiarum tuarum,
 & animam vxorum tuarum, & animam concu-
 6 binarum tuarum. * Diligis odientes te, &
 odio habes diligentes te : & ostendisti ho-
 die, quia non curas de ducibus tuis, & de
 7 seruis tuis : & verè cognoui modò, quia si
 Absalom viueret, & omnes nos occubissemus
 tunc placeret tibi. * Nunc igitur surge, &
 B procede, & alloquens satisfac seruis tuis : iu-
 ro enim tibi per Dominum, quòd si non exte-
 ris, ne vnus quidem remansurus sit tecum no-
 cte hæc : & peius erit hoc tibi, quam omnia ma-
 la quæ venerunt super te, ab adolescentia
 8 tua vsque in præsens. * Surrexit ergo rex &
 sedit in porta : & omni populo nuntium est
 quòd rex federet in porta : venietque vniuer-
 9 sa multitudo coram rege : Israel autem fugit
 in tabernacula sua. * Omnis quoque populus
 cercabar in cunctis tribubus Israel, dicens :
 Rex liberauit nos de manu inimicorum no-
 10 strorum, ipse saluauit nos de manu Philisti-
 norum : & nunc fugit de terra propter Absa-
 lom. * Absalom autem, quem vniximus su-
 per nos, mortuus est in bello : vsquequò fletis,
 11 & non reducis regem ? * Rex vero David
 misit ad Sadoc & Abiathar sacerdotes, dicens :
 Loquimini ad maiores nati Iuda, dicentes :
 Cur

Cur venitis nouissimi ad reducendum regem C
in domum suam? (Sermo autem omnis Is-
rael peruenierat ad regem in domo eius.)
* Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, 12
quare nouissimi reducitis regem? * Ex Ama- 13
se dixit: Nōne os meum, & caro mea es?
Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si non
magister militiæ fueris coram me omni tem-
pore pro Iobab. * Et inclinauit cor omnium 14
virosum Iuda, quasi viri vnus: miseruntque
ad regem, dicentes: Reuertere tu, & om-
nes serui tui. * Et reuersus est rex: & venit 15
vsque ad Iordanem & omnis Iuda venit vs-
que in Galgalam, vt occurreret regi, & tra-
duceret eum Iordanem. * † Festinauit autem 16
Semei filius Gera filij Iemini de Baburim, &
descendit cum viris Iuda in occursum regis
Dauid * cum mille viris de Beniamin, & Si- 17
ba puer de domo Saul: & quidecim filij
eius, ac viginti serui erant cum eo: & irum-
pentes Iordanem, ante regem * transierunt 18
vada, vt traducerent domum regis, & face-
rent iuxta iussuionem eius: Semei autem filius
Gera prostratus coram rege, cum iam tran-
sisset Iordanem, * dixit ad eum: Ne reputes mi- 19
hi domine mi iniquitatem, neque memineris
iniuriarum serui tui in die qua egressus es do-
mine mi rex de Ierusalem, neque ponas rex in
corde tuo. * Agnosco enim seruus tuus pecca- 20
tum meum: & idcirco hodie primus veni de
omni domo Ioseph, descendique in occur-
sum domini mei regis. * Respondens verò 21
Abisai filius Sanaie, dixit: Numquid pro his
verbis non occidetur Semei, quia maledixit
Christo Domini? * Et ait Dauid: Quid mi- 22
hi, & vobis filij Sanaie? cur efficiamini mihi
hodie in facinorose? ergone hodie interficietur
vir in Israel? an ignoro hodie me factum re-
gem super Israel? * Et ait rex Semei: Non mo- 23
rerior. Iurauitque ei. * Miphiboseth quoque
filius Saul descendit in occursum regis, illo-
tis pedibus, & in tonsa barba: vestesque suas
non lauerat à die qua egressus fuerat rex, vs-
que ad diem reversionis eius in pace. * Cum- 25
que Ierusalem occurrisset regi, dixit ei rex:
Quare non venisti mecum Miphiboseth? * Et
respondens ait: Domine mi rex: seruus meus
contempsit me dixique ei ego famulus tuus, vt
sterneret mihi asinum, & ascendens abirem
cum rege: claudus enim sum seruus tuus. * 27
† Insuper & accusauit me seruus tuum ad te
dominum meum regem: tu autem Domine
mi rex, sicut angelus Dei es, fac quod placu-
it tibi. * Neque enim fui domus pa- 28
tris mei, nisi morti obnoxia domino meo re-
gi: tu autem posuisti me seruus tuum inter
cōiuias mensæ tuæ: quid ergo habeo iuste
querere: aut quid possum vltra vociferari ad
regem? * Ait ergo ei rex: Quid vltra loque- 29
ris? fixum est quod locutus sum: tu & Siba
diuidie possessiones. * Respondensque Miphi- 30
boseth regi: Etiam cuncta accipias, postquam
reuersus est dominus meus rex pacifice in

domum suam. * Berzellai quoque Galaadi-
tes, descendens de Rogelim, tradidit regem
Iordanem, paratus etiam vltra fluium pro-
sequi eum. * † Erat autem Berzellai Galaadi-
tes valde senex, id est, octogenarius, & ipse
præbuit alimenta regi, cum moraretur in
33 Castris: fuit quippe vir diues nimis. * Dixit
itaque rex ad Berzellai: Veni mecum: vt re-
34 quiescas securus mecum in Ierusalem. * Et
ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies anno-
rum vite meæ, vt ascendam cum rege in Ie-
35 rusalem? * Octogenarius sum hodie: num-
quid vigent sensus mei ad discernendum sua-
ue, aut amarum? aut delectare potest seruum
tuum cibis & potus? vel audire possum vltra
vocem cantorum, & aque canaticum?
quare seruus tuus sit oneri domino meo re-
36 gi? * Paululum procedam famulus tuus ab
Iordane tecum: non indigeo hac vicissitudi-
37 ne, * sed obsecro vt reuertar seruus tuus, &
moriar in ciuitate mea, & sepeliar iuxta se-
pulchrum patris mei, & matris meæ. Est au-
tem seruus tuus Chamaam, ipse vadat tecum
domine mi rex, & fac ei quicquid tibi bonum
38 videtur. * Dixit itaque ei rex: Mecum tran-
39 gear Chamaam, & ego faciam ei quicquid
tibi placuerit, & omne, quod petieris à me
imperabis. * Cumque transisset vniuersus po-
40 pulus & rex Iordanem, osculatus est rex
Berzellai, & benedixit ei: & ille reuersus est
in locum suum. * Transiit ergo rex in Gal-
galam, & Chamaam cum eo. omnis autem
populus Iuda traduxerat regem, & media
41 tantum pars adfuerat de populo Israel. * Ita-
que omnes viri Israel concurrentes ad re-
gem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres
nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & clo-
mum eius Iordanem, omnesque viros Da-
uid cum eo? * Et respondit omnis vir Iuda
ad viros Israel: Quia mihi propior est rex:
cur irasceris super hac re? numquid comedi-
mus aliquid ex rege, aut munera nobis
43 data sunt? * Et respondit vir Israel ad viros
Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum
apud regem, magisque ad me pertinet Da-
uid quam ad te: cur fecisti mihi iniuriam, &
non mihi nuntiatum est prior, vt reduce-
rent regem meum? Duris autem responde-
runt viri Iuda viris Israel.

CAPVT XX.

*Iobab cum fratre Abisai persequens Sebam filium
Bochri mouentem contra Dauid seditionem in Is-
rael, Amasam in via occidit, tandemque ab ob-
sidione Abela, misso Seba per murum capere, discedit.*

ACCIDIT quoque vt ibi esset vir Belial,
A nomine Seba, filius Bochri, vir Iemineus:
& cecinit buccina, & ait: Non est nobis
pars in Dauid, neque hereditas in filio
Isai: reuertere in tabernacula tua Israel.
Et separatus est omnis Israel à Dauid, secu-
tusque est Seba filium Bochri: viri autem Iu-
da adhæserunt regi suo, à Iordane vsque Ieru-
salem

falem. * Cumque venisset rex in domum
suam in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam, alimenta eis præbens & non est ingressus ad eas, sed erant clausæ vsque in diem mortis Buzæ in viduitate viuentes. * Dixit autem rex Amasæ: Conuoca mihi omnes viros Iudæ in diem tertium, & tu ades præsens. * Abijt ergo Amasæ vt conuocaret Iudam, & moratus est extra placium quod ei constituerat rex. * Ait autem Dauid ad Abisai: Nunc magis afflictus est nos Seba filius Bochræ quam Absalom: tolle igitur seruos domini tui, & persequere eum, ne forte inueniat ciuitates munias, & effugiat nos. * Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab, Cerethi quoque & Phelthi: & omnes robusti exierunt de Ierusalem ad persequendum Seba filium Bochræ. * Cumque illi essent iuxta lapidem grandem, qui est in Gaboon, Amasæ veniens occurrit eis. Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui, & desuper accinctus gladio dependente vsque ad illa, in vagina, qui fabricatus leui motu egredi poterat, & percutere. * Dixit itaque Ioab ad Amasam: Salue mi frater. † Et tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi osculans eum. * Porro Amasæ non obseruauit gladium quem habebat Ioab, qui percussit eum in latere, & effudit intestina eius in terram, nec secundum vulnus apposuit, & mortuus est Ioab autem, & Abisai frater eius, persecuti sunt Seba filium Bochræ. * Interea quidam viri, cum stecissent iuxta cadaver Amasæ, de socijs Ioab, dixerunt: Ecce qui esse voluit pro Ioab comes Dauid. * Amasæ autem confusus sanguine, iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum, & amouit Amasam de via in agrum, operuitque eum vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum. * Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochræ. * Porro ille transierat per omnes tribus Israel in Abela, & Bethmaacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum. * Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus ciuitatem, & obfessa est vrbs: omnis autem turba, quæ erat cum Ioab, moliebatur destruere muros. * Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate: Audite, audite, dicite Ioab: Appropinqua huc, & loquar tecum. * Qui cum accessisset ad eam, ait illi: Tu es Ioab? Et ille respondit: Ego. Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ tuæ. Qui respondit: Audio. * Rursumque illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri proverbio: Qui interrogant, interrogent in Abela: & sic perficiebant. * Nonne ego sum quæ respondeo veritatem in Israel, & tu queris subuertere ciuitatem, &

euertere matrem in Israel? Quare precipitas hereditatem Domini? Respondensque Ioab, ait: Absit, absit hoc à me: non precipito, neque demolior. * Non sic se habet rex, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochræ cognomine, Iecusauit manum suam contra regem Dauid: tradidit illum solum, & recedens ad ciuitatem. Et ait mulier ad Ioab: Ecce caput eius mittetur ad te per murum. * Ingressa est ergo ad omnem populum, & locuta est eis sapienter: qui abscessum caput Seba filij Bochræ proiecerunt ad Ioab, & ille cecinit tuba, & recesserunt ab vrbe, vnusquisque in tabernacula sua: Ioab autem reuersus est Ierusalem ad regem. * Fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israel: Abisai autem filius Ioiaðæ super Cerethæos & Phelthæos. * Aduram verò super tributa: porro Iosaphat filius Ahilud, à commentarijs. * Siua autem, scriba: Sadoc verò & Abiathar, sacerdotes. * Ira autem Iairites erat sacerdos Dauid.

CAPVT XXI.

Immissa propter Saulis in Gabao nitas peccatum fame tricum, ad illorum peritionem Dauid Saul reliquias, præter Miphiboseb tradit, ut crucifigerentur, quarum ossa vnâ cum Saulis & Ionathæ ossibus inbet sepultura tradit: narratur & quatuor bella Dauid aduersus Philistæos.

Acta est quoque fames in diebus Dauid tribus annis iugiter: & consuluit Dauid oraculum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saul, & domum eius sanguinem, quia occidit Gabao nitas. * Vocatis ergo Gabao nitis, rex dixit ad eos. (Porro Gabao nitæ non erant de filijs Israel, sed reliquæ Amoræorum: filij quippe Israel iurauerant eis, & voluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filijs Israel & Iudæ.) * Dixit ergo Dauid ad Gabao nitas: Quid faciam vobis? & quod erit vestri piaculum, vt benedicatis hereditati Domini? * Dixeruntque ei Gabao nitæ: Non est nobis super argento & auro questio, sed contra Saul, & contra domum eius: neque volumus vt interficiatur homo de Israel. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis vt faciam vobis? * Qui dixerunt regi: Virum qui attriuit nos & oppressit iniquè, ita delere debemus, vt ne vnus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israel. * Dentur nobis septem viri de filiis eius, vt crucifigamus eos Domino in Gabaa Saul, quodam electi Domini. Et ait rex: Ego dabo. * Peperitque rex Miphiboseb filio Ionathæ filij Saul, † propter iniurandum Domini, quod fuerat inter Dauid & inter Ionathan filium Saul. * Tulit itaque rex duos filios Respha filix Aia, quos peperit Sauli, Armoni & Miphiboseb: & quinque filios Michol filix Saul, quos genuerat Hadriel filio Berzellai, qui fuit de Molagthis, & dedit eos in manus Gabao nitarum: qui crucifi

† 1. Reg. 2. 21.

† 1. Reg. 2. 21.

† 1. Reg. 2. 21.

† 1. Reg. 2. 21.

crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem simul occisi in diebus mellis primis, incipiente messione hordei. * Tollens autem Respha filia Aia cili-
cium, subtrauit sibi supra petram, ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de celo: & non dimisit aues lacerare eos per diem, neque bestias per noctem. * Et nuntiata sunt David quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul. * Et abiit David, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius à viris labes Galaad, † qui furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent Saul in Gelboë: * & asportauit inde ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius: & colligentes ossa eorum qui affixi fuerant, * sepelierunt ea cum ossibus Saul & Ionathæ filij eius in Terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cio patris eius: feceruntque omnia, quæ præceperat rex, & repropitiatus est Deus terræ post hæc. * Factum est autem rursum prælium Philisthinorum aduersum Israel, & descendit David, & seni eius cum eo, & pugnabant contra Philisthiim. Deficiente autem David, * Iesibienob, qui fuit de genere arapha, † cuius ferrum hæste trecentas vncias appendebat, & accinctus erat ense nouo, nilis est percutere David. * Præsidioque ei fuit Abisai filius Saruie, & percussum Philisthæum interfecit. Tunc iurauerunt viri David, dicentes: Iam non egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas lucernam Israel. * † Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit Sobochai de Hufati, Saph de stirpe arapha de genere gigantum. * Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Salus polymytiarius Bethlehemitæ Goliath Gethæum, cuius hastile hæste erat quasi licitorium texentem. * Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque habebat digitos, id est, viginti quatuor, & erat de origine arapha. * Et blasphemauit Israël: percussit autem eum Jonathan filius Samaa fratris David. * Hi quatuor nati sunt de arapha in Geth, & ceciderunt in manu David & seruorum eius.

CAPVT XXII.

Canticum gratiarum actionis David pro sua ab omnibus inimicis liberatione.

Locutus est autem David Domino verba carminis huius, in die qua liberauit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul. * & ait:

† Psal. 17. 43. † Dominus petra mea, & robur meum, & saluator meus.

* Deus fortis meus, sperabo in eum: scutum meum, & cornu salutis meæ: eleuator meus, & refugium meum: saluator meus, de iniquitate liberabis me.

† Psal. 17. 44. * † Laudabilem inuocabo Dominum: 4

& ab inimicis meis saluus ero.

5 * Quia circumdederunt me contritiones mortis: torrentes Belial terruerunt me.

6 * Funes inferni circumdederunt me: præueniunt me laquei mortis.

7 * In tribulatione mea inuocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures eius.

8 * Commota est & contremuit terra: fundamenta montium concussa sunt, & conuulsata, quoniam iratus est eis.

9 * Ascendit fumus de naribus eius, & ignis de ore eius vorabit: carbonēs succensī sunt ab eo.

10 * Inclinauit celos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

11 * Et ascendit super cherubim, & volauit: & lapsus est super pennas venti.

12 * Posuit tenebras in circuitu suo latibulum: cribrans aquas de nubibus celorum.

13 * Præ fulgore in conspectu eius, succensī sunt carbonēs ignis.

14 * Tonabit de celo Dominus: & excelsus dabit vocem suam.

15 * Misi sagittas, & dissipauit eos; fulgur, & consumpsit eos.

16 * Et apparuerunt effusiones maris, & reuelata sunt fundamenta orbis, ab increpatione Domini, ab inspiratione spiritus furoris eius.

17 * Misi de excelsis, & assumpsit me: & extraxit me de aquis multis.

18 * Liberauit me ab inimico meo potentissimo, & ab his qui oderant me: quoniam robustiores me erant.

19 * Præuenit me in die afflictionis meæ, & factus est Dominus firmamentum meum.

20 * Et eduxit me in latitudinem: liberauit me, quia complacui ei.

21 * Retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum inearum reddet mihi.

22 * Quia custodiui vias Domini, & non egi impiè, à Deo meo.

23 * Omnia enim iudicia eius in conspectu meo: & præcepta eius non amoui à me.

24 * Et ero perfectus cum eo: & custodiam me ab iniquitate mea.

25 * Et restituet mihi Dominus secundum iustitiam meam: & secundum munditiam manuum meanum, in conspectu oculorum suorum.

26 * Cum sancto sanctus eris: & cum robusto perfectus.

27 * Cum electo electus eris: & cum peruerso peruerteris.

28 * Et populum pauperem saluum facies: oculisque tuis excelsos humiliabis.

29 * Quia tu lucerna mea Domine: & tu Domine illuminabis tenebras meas.

30 * In te enim curram accinctus: in Deo meo transiliam murum.

* Deus,

* Deus, immaculata via eius, eloquium 31
Domini igne examinatum: scutum est om-
nium sperantium in se.

* Quis est Deus prater Dominum: & quis 32
fortis prater Deum nostrum?

* Deus qui accinxit me fortitudine: & 33
complanavit perfectam viam meam.

* Corquans pedes meos ceruis, & super 34
excelsa mea statuens me.

† 1. 141. 31.
* † Docens manus meas ad praelium, & 35
componens quasi arcum aureum brachia
mea.

* Dedisti mihi clypeum salutis tue: & 36
mansuetudo tua multiplicavit me.

* Dilatabis gressus meos subeus me: & 37
non deficient tali mei.

* Persequar inimicos meos, & conteram: 38
& non conuertar donec consumam eos.

* Consumam eos & confringam, vt non 39
consurgant: cadent sub pedibus meis.

* Accinxisti me fortitudine ad praelium: 40
incuruisti resistentes mihi subeus me.

* Inimicos meos dedisti mihi dorsum: & 41
odientes me, & disperdam eos.

* Clamabunt, & non erit qui saluet: ad 42
Dominum, & non exaudiet eos.

* Delebo eos vt puluerem terræ: quasi lu- 43
rum platearum comminuam eos arque con-
fringam.

* Saluabis me à contradictionibus populi 44
mei: custodies me in caput Gentium: popu-
lus, quem ignoro, seruiet mihi.

* Filij alieni resistent mihi, audiu auri 45
obedient mihi.

* Filij alieni defluerunt, & contrahentur 46
in angustiis suis.

* Viuit Dominus, & benedictus Deus 47
meus: & exaltabitur Deus fortis salutis mee.

* Deus qui das vindictas mihi, & deiicis 48
populos sub me.

* Qui educis me ab inimicis meis, & à re- 49
sistentibus mihi eleuas me: † à viro iniquo li-
berabis me.

† Psal. 117.
4. 49.

* † Propterea confitebor tibi Domine 50
gentibus: & nomini tuo cantabo.

† 1. Rom.
15. 49.

* Magnificans salutes regis sui, & faciens
misericordiam christo suo Dauid, & semini
eius in seipsum.

CAPITULUM XXIII.

*Verba nouissima Dauid, & catalogus virorum
ipsius illustrum.*

HÆC autem sunt verba Dauid nouissima. 1
Dixit Dauid filius Isai: Dixit vir, cui A
constitutum est de christo Dei Iacob, egre-
gius psalter Israel: * Spiritus Domini locu- 2
tus est per me, & sermo eius per linguam
meam. * Dixit Deus Israeli mihi, locusus est 3
fortis Israel, Dominator hominum, iustus
dominator in timore Dei. * Sicut lux aurora, 4
orientem solem, manet absque nubibus nitens, &
sicut pluuus germinat herba de terra. * Nec 5
tanta est domus mea apud Deum, vt pactum

æternum iniret mecum, firmum in omnibus
arque munum. Cuncta enim salus mea, &
omnis voluntas: nec est quidquam ex ea

6 quod non germinet. * Præuaricatores autem
quali spine euelluntur vniuersi: quæ non tol-
luntur manibus. * Et si quis tangere voluerit

7 eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igne-
que succente comburentur vsque ad nihi-

8 lum. * † Hæc nomina fortium Dauid. Sedens
in cathedra sapientissimus princeps inter

† 1. Par.
11. 4. 10.

tres, ipse est quali tenerimus ligni vermicu-
lus, qui octingentos interfecit impetu vno.

9 * Post hunc, Eleazar filius patris eius Aho-
hites inter tres fortes, qui erant cum Dauid

10 B quando exprobrauerunt Philisthim, & con-
gregati sunt illuc in praelium. * Cumque af-
cendissent viri Israel, ipse stetit & percussit

Philisthæos, donec deficeret manus eius, &
obrigeret eum gladio: fecitque Dominus

salutem magnam in die illa: & populus qui
fugerat, reuersus est ad castrorum spolia de-

11 trahenda. * Et post hunc, Semma filius Age
de Arari & congregati sunt Philisthim in

statione: erat quippe ibi ager lente plenus.
Cumque fugisset populus à facie Philisthim.

12 * Stetit ille in medio agri, & tuus est eum,
percussitque Philisthæos: & fecit Dominus

13 salutem magnam. * Nec non & ante de-
cenderant tres qui erant principes inter tri-

44 ginta, & venerant tempore mellis ad Dauid
in speluncam Odollam: castra autem Philis-

thinarum erant posita in Valle giganteum.

14 * Et Dauid erat in presidio: porro statio
Philisthinorum tunc erat in Bethlechem.

15 * Desiderauit ergo Dauid, & ait: O si quis
C mihi daret potum aque, de cisterna quæ est

16 in Bethlechem iuxta portam. * Iruperunt
ergo tres fortes castra Philisthinorum, &
hauserunt aquam de cisterna Bethlechem:

quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad Da-
uid: at ille noluit bibere, sed libauit eam Do-

17 mino. * dicens: Propitius sit mihi Dominus,
ne faciam hoc: num sanguinem hominum

istorum, qui profecti sunt, & animarum peri-
culum bibam? Noluisti ergo bibere. hæc fe-

18 cerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater
Ioab filius Saruiz, princeps erat de tribus

ipse est qui leuauit hastam suam contra tre-
centos, quos interfecit, nominatus in tribus,

19 * & inter tres nobilior, eratque eorum prin-
ceps, sed vsque ad tres primos non perueno-

20 rat. * Et Banaia filius Joiazæ viri fortissimi,
magnorum operum, de Cabsel: ipse percus-

sit duos leones Moab, & ipse descendit, &
percussit leonem in media cisterna in diebus

21 niuis. * Ipse quoque interfecit vinum Ægy-
ptium, virum dignum spectaculo, habentem

in manu hastam: itaque cum descendisset
ad eum in virga, vi extorsit hastam de manu

22 Ægyptij, & interfecit eum hasta sua. * hæc
fecit Banaia filius Joiazæ. * Et ipse nomi-

23 natus inter tres robustos, qui erant inter tri-
ginta nobiliores: verumtamen vsque ad tres

non

non peruenerat: fecitque eum sibi David D
auricularium, à secreto. * Asaf frater Ioab 24
inter triginta. Elehanan filius patris eius de
Bethlehem, * Semma de Harodi, Elica de 25
Harodi, * Heles de Phalti, Hira filius Acces
de Thecua, * Abiezer de Anathoth, Mobon- 26
nai de Hufari, * Selmon Ahoiites, Maharai 28
Nerophathites, * Heled filius Baana, & ipse 29
Nerophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath
filiorum Benjamin, * Banaia Pharathonites, 30
Hedkai de Torrente Gaas, * Abialbon Ar- 31
borhites, Azmauech de Beromi, * Eliaba de 32
Salaboni. Filij Iassen, Ionatham, * Semma de 33
Orori, Aiam filius Sarar Arorites, * Eliphelex 34
filius Aasbai filij Machari, Eliam filius Ach-
thophel Gelonites, * Hefrai de Carmelo, 35
Pharai de Arbi, * Igaal filius Nathan de So- 36
ba, Bonni de Gadi, * Selec de Ammoni, Na- 37
harai Berochites armiger Ioab filij Saruie,
* Ira lethrites, Gareb & ipse lethrites, * Vrias 38
Hethzus. Omnes triginta septem. 39

CAPVT XXIV.

David ob numeratum populum à Gad prophe-
ta correptus, ex tribus oblati pestem triduanam
elegit; qua in populum seuenite, ac 70000. inter-
emptis, erat David Dominum, & à Gad prophe-
ta admonitus, in area Areuna, date pretio, al-
tare erigi cessasse pestis.

ET † addidit furor Domini irasci contra 1
Israel, commouitque David in eis di- A
centem: Vade, numera Israel & Iudam. * Di- 2
xique rex ad Ioab principem exercitus sui:
Perambula omnibus tribus Israel à Dan vsque
Bersabee, & numerate populum, vt sciam nu-
merum eius. * Dixitque Ioab regi: Adaugeat 3
Dominus Deus tuus ad populum tuum, quan-
tus nunc est, iterumque centuplicet in con-
spectu domini mei regis: sed quid sibi domi-
nus meus rex vult in re huiusmodi? * Ob- 4
tinuit autem sermo regis verba Ioab & prin-
cipum exercitus: egressusque est Ioab, &
principes militum, à facie regis, vt numera-
rent populum Israel. * Cumque pertransis-
sent Iordanem, venerunt in Aroër ad dexte-
ram vrbis, que est in valle Gad: * & per la- 6
zer transierunt in Galaad, & in terram infe-
riorem Hodsi, & venerunt in Dan siluestria.
Circumeuntesque iuxta Sidonem, * transie- 7
runt prope moenia Tyri, & omnem terram
Heuzi & Chanaanzi, veneruntque ad meri-
diem Iuda in Bersabee: * & lustrata vniuer- 8
sa terra, adfuerunt post nouem menses & B
viginti dies in Ierusalem. * Dedit ergo Ioab 9
numerum descriptionis populi regi, & in-
uenta sunt de Israel octingenta millia viro-
rum sortium, qui educerent gladium: & de
Iuda quingenta millia pugnatorum. * Per- 10
cussit autem cor David eum, postquam nu-

meratus est populus: & dixit David ad Do-
minum: Peccaui valde in hoc facto: sed pre-
cor Domine, vt transferas iniquitatem sen-
tenti, quia stultè egi nimis. * Surrexit itaque 11
David manè, & sermo Domini factus est ad
Gad prophetam & Videntem David, dicens:
* Vade, & loquere ad David: Hæc dicit Do- 12
minus: Trium tibi datur opio, elige vnum
quod voveris ex his, vt faciam tibi. * Cum- 13
que venisset Gad ad David, nuntiavit ei, di-
cens: Aut septem annis veniet tibi fames in
terra tua: aut tribus mensibus fugies aduer-
sarios tuos, & illi te persequentur: aut cerè
tribus diebus erit pestilentia in terra tua:
Nunc ergo delibera, & vide quem respon-
deam ei, qui me misit, sermonem. * Dixit au- 14
tem David ad Gad: Coarctor nimis: † sed
melius est vt incidam in manus Domini (mul-
te enim misericordie eius sunt) quam in ma-
nus hominum. * Immisitque Dominus pes- 15
tilentiam in Israel, de manè vsque ad tem-
pus constitutum, & mortui sunt ex populo,
à Dan vsque ad Bersabee, septuaginta millia
vironum. * Cumque extendisset manum suam
Angelus Domini super Ierusalem vt disper-
deret eam, miseratus est Dominus super affli-
ctione, & ait Angelo percutienti populum
Sufficit: nunc contine manum tuam. erat au-
tem Angelus Domini iuxta aream Areuna
Iebusei. * Dixitque David ad Dominum, 17
cùm vidisset Angelum cedentem populum
Ego sum qui peccaui, ego inique egi: isti
qui oues sunt, quid fecerunt? venturur, obse-
cro, manus tua contra me, & contra domum
patris mei. * Venit autem Gad ad David in
Die illa, & dixit ei: Ascende, & constitue
altare Domino in area Areuna Iebusei. * Et
ascendit David iuxta sermonem Gad. quem
præceperat ei Dominus. * Conspiciensque 20
Areuna, animaduertit regem & seruos eius
transire ad fe: * & egressus adorauit regem
prono vultu in terram, & ait: Quid causæ
est vt veniat dominus meus rex ad seruum
suum? Cui David ait: Vt emam à te aream,
& ædificem altare Domino, & cesset inter-
fectio que grassatur in populo. * Et ait Areu- 22
na ad David. Accipias, & offerat dominus
meus rex, sicut placet ei: habes boues in holo-
caustum, & plaustrum & iuga bouum in vsum
lignorum. * Omnia dedit Areuna rex regi
dixitque Areuna ad regem: Dominus Deus 23
tuus suscipiat votum tuum. * Cui respondens
rex, ait: Nequaquam vt vis, sed emam pretio
à te, & non offeram Domino Deo meo holo-
causta gratuita. Emit ergo David aream, &
25 boues, argenti sicli quinquaginta: * & ædi-
ficauit ibi David altare Domino, & oboluit
holocausta & pacifica: & propiciatus est Do-
minus terræ, & cohibita est plaga ab Israel.

† 1. Par.
2. 1. 19.
Dom. 13.
6. 12.

† 1. Par.
2. 1. 19.

LIBER REGVM

TERTIVS.

SECVNDVM HEBRÆOS

PRIMVS MALACHIM.

CAPVT PRIMVM.

David senis confectum puella Abisag calefacit, casta manens : Adonia verò regnum occupante, Bethsabæe directa consilio Nathan impetravit à David regi Salomonem in regem ; quo audito, fugit Adonia.

T rex David senuerat, ¹ habebatque ætatis plurimos dies : cumque operiretur vestibus, non calefiebat. * Dixerunt ² ergo ei serui sui : Queramus domino nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foveat eum, dormiatque in sinu suo, & calefaciat dominum nostrum regem. * Quæsierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israël : & inuenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. * Erat autem puella pulchra ⁴ nimis, dormiebatque cum rege, & ministrabat ei, rex verò non cognovit eam. * Adonias autem filius Haggith eleuabatur ⁵ dicens : Ego regnabo. Fecitque sibi curus & equites & quinquaginta viros qui currebant ante eum. * Nec corripuit eum pater ⁶ suus aliquando, dicens : Quare hoc fecisti ? Erat autem & ipse pulcher valde, secundus natu post Absalom. * Et sermo ei cum Ioab ⁷ filio Saruie, & cum Abiathar sacerdote, qui ⁸ adiuvabant partes Adoniæ. * Sadoc verò ⁸ sacerdos, & Banaïas filius Ioiaðæ, & Nathan propheta, & Semei & Rei, & robur exercitus David, non erat cum Adonia. * Im- ⁹ molatis ergo Adonias arietibus & vitulis, & vniuersis pinguibus, iuxta lapidem zoheleth, qui erat vicius Fonti rogel, vocavit vniuersos fratres suos filios regis, & omnes viros Iuda seruos regis. * Nathan autem pro- ¹⁰ phetam, & Banaïam, & robustos quosque, & Salomonem fratrem suum, non vocavit. * Dixit itaque Nathan ad Bethsabæe ma- ¹¹ trem Salomonis : Num audisti, quòd regnauerit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat ? * Nunc ergo ¹² veni, accipe consilium à me, & salua animam tuam, filique tui Salomonis. * Va- ¹³ de & ingredere ad regem David, & dic ei : Nonne tu domine mi rex iurasti mihi oculi-

le tue, dicens : Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo ? ¹⁴ quare ergo regnat Adonias ? * Et adhuc ibi te loquentes cum rege, ego veniam post te, ¹⁵ & complebo sermones tuos. * Ingressa est Citaque Bethsabæe ad regem in cubiculum : rex autem senuerat nimis, & Abisag Suna- ¹⁶ mitis ministrabat ei. * Inclinauit se Bethsabæe, & adorauit regem. Ad quam rex, Quid ¹⁷ tibi, inquit vis ? * Quæ respondens, ait : Domine mi, tu iurasti per Dominum Deum tuum ancille tue, Salomoo filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo. ¹⁸ * Et ecce nunc Adonias regnat, te, domine mi rex, ignorante. * Mactauit boues, & pingua quæque, & arietes plurimos, & vocauit omnes filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem militum : Salomonem autem seruum tuum non vocauit. ²⁰ * Verumtamen domine mi rex, in te oculi respiciunt totius Israël, vt indices eis, quis sedere debeat in solio tuo, domine mi rex, post te. * Eriquetque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis, erimus ego & filius meus Salomoo peccatores. * Adhuc illa loquente cum rege, ²³ Nathan propheta venit. * Et nuntiauerunt regi, diceotes : Adest Nathan propheta. Cumque introisset in conspectu regis, & adorasset eum pronus in terram, * dixit ²⁴ Nathan : Domine mi rex : tu dixisti : Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum ? * Quia descendit hodie, & immolauit boues, & pingua, & arietes plurimos, & vocauit vniuersos filios regis, & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem : illisque vescentibus, & bibentibus coram eo, & dicentibus : Viuat rex Adonias : ²⁶ * Me seruum tuum, & Sadoc sacerdotem, & Banaïam filium Ioiaðæ, & Salomonem ²⁷ famulum tuum, non vocauit. * Numquid à domino meo rege exiit hoc verbum, & mihi non indicasti seruo tuo, quis sessurus esset super thronum domini mei regis post eum ? * Et respondit rex David, dice- ²⁸ ns : Vocate ad me Bethsabæe. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & stetit ante eum, ²⁹ * iurauit rex, & ait : Viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia ³⁰ * quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israël,

Israel, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me: sic faciam hodie. * Summisitque Bethsabee in terram vultu, adorauit regem, & dicens: Viuat dominus meus David in æternum. * Dixit quoque rex David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaïam filium Ioiadæ. Qui cum ingressi fuissent coram rege, * dixit ad eos: Tollite vobiscum seruos domini vestri, & imponite Salomonem filium meum super mulam meam: & ducite eum in Gihon. * & vngat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, in regem super Israël: & canetis buccina, atque dicetis: Viuat rex Salomon. * Et ascendetis post eum, & veniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me: illique præcipiam vt sit dux super Israël, & super Iudam. * Et respondit Banaïas filius Ioiadæ, regi dicens: Amen: sic loquatur Dominus Deus domini mei regis. * Quomodo fuit Dominus cum domino meo rege, sicut est cum Salomone, & sublimis faciat solium eius à folio domini mei regis David. * Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaïas filius Ioiadæ, & Cerechi, & Phelthi: & imposuerunt Salomonem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon. * Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & vnxit Salomonem: & cecinerunt buccina, & dixit omnis populus: Viuat rex Salomon. * Et ascendit vniuersa multitudo post eum, & populus canentium tibis, & lætantium gaudio magno, & insonuit terra à clamore eorum. * Audiuit autem Adonias, & omnes qui inuirati fuerant ab eo, iamque conuiuium finitum erat: sed & Iobab, audita voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantis? * Adhuc illo loquente, Ionathas filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit Adonias: Ingredere, quia vir fortis es, & bona nuntians. * Responditque Ionathas Adonias: Nequaquam: Dominus enim noster rex David regem constituit Salomonem: misitque cum eo Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaïam filium Ioiadæ, & Cerechi & Phelthi, & imposuerunt eum super mulam regis. * Vnixeruntque eum Sadoc sacerdos & Nathan propheta regem in Gihon: & ascenderunt inde lætantes, & insonuit ciuitas: hæc est vox, quam audistis. * Sed & Salomon sedet super solium regni. * Et ingressi serui regis benedixerunt domino nostro regi David dicentes: Amplificet Deus nomen Salomonis super nomen tuum, & magnificet thronum eius super thronum tuum. Et adorauit rex in lectulo suo: * & locus est: Benedictus Dominus Deus Israël, qui dedit hodie sedentem in folio meo, videntibus oculis meis. * Terribi sunt ergo, & surrexerunt omnes qui inuirati fuerant ab Ado-

nia, & iuit vnusquisque in viam suam. * Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitque cornu altaris. * Et nuntiauerunt Salomoni, dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomonem, tenuit cornu altaris, dicens: Iure mihi rex Salomon hodie, quod non interficiat seruum suum gladio. * Dixitque Salomon: Si fuerit vir bonus, non cadet ne vnus quidem capillus eius in terram: sin autem malum inuentum fuerit in eo, morietur. * Misit ergo rex Salomon, & eduxit eum ab altari: & ingressus adrauit regem Salomonem: dixitque ei Salomon: Vade in domum tuam.

CAPVT II.

David datus Salomoni varium præceptum moritur. Adonias petens Absag in uxorem, occidit à Salomone iubetur, Abiathar sacerdos priuatur, & tandem Iobab in tabernaculo interficitur: Semei quoque, quia contra præscriptum egressus est Ierusalem, occiditur.

Appropinquauerunt autem dies David vt moreretur, præcepitque Salomoni filio suo, dicens: * Ego ingredior viam vniuersæ terre: confortare, & esto vir. * Et obserua custodias Domini Dei tui, vt ambules in viis eius, vt custodias caeremonias eius, & præcepta eius, & iudicia, & testimonia, sicut scriptum est in lege Moyli: vt intelligas vniuersa quæ facis, & quocumque te verteris: * vt confirmet Dominus sermones suos, quos locutus est de me, dicens: Si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint coram me in veritate, in omni corde tuo, & in omni anima tua, non auferetur tibi vir de folio Israël. * Tu quoque nosti quæ fecerit mihi Iobab filius Saruiz, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israël, † Abner filio Ner, & † Amasæ filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælij in balneo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calcamemento suo, quod erat in pedibus eius. * Facies Ego iuxta sapientiam tuam, & non deduces canitiem eius pacificè ad inferos. * Sed & filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntque comedentes in mensa tua: quæ occurrerunt enim mihi quando fugiebam à facie Absalom fratris tui. * † Habes quoque apud te Semei filium Gera filij Lemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra: sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem, & iuravi ei per Dominum, dicens: Non te interficiam gladio: * tu noli poti cum esse innoxium. Vir autem sapiens es, vt scias quæ facies ei, deducesque canos eius cum sanguine ad inferos. * † Dormiuit igitur David cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate David. * † Dies autem quibus regnauit David super Israël, quadraginta anni sunt: in Hebron regnauit septem annis:

† Drac.
17. d. 19.

† 1. Reg. 3.
d. 27.
† 1. Reg. 10.
d. 10.

† 1. Reg.
19. f. 31.

† 1. Reg.
16. d. 3. 19.
d. 19.

† 1. Reg.
d. 19.

† 1. Par.
19. g. 27.

est Pharaoni regi Aegypti: accepit namque A
filium eius, & adduxit in ciuitatem Dauid,
donec compleret aedificans domum suam &
domum Domini, & murum Ierusalem per
circumum. * Attamen populus immolabat in
excelsis: non enim aedificatum erat templum
nomini Domini usque in diem illum. * Dile-
xit autem Salomon Dominum, ambulans in
praeceptis Dauid patris sui, excepto quod in
excelsis immolabat, & accendebat thymia-
ma. * Abiit itaque in Gabaon, ut immolaret
ibi: illud quippe erat excelsum maximum:
mille hostias in holocaustum obtulit Salo-
mon super altare illud in Gabaon. * Appa-
ruit autem Dominus Salomoni per somnium
nocte, dicens: Postula quod vis ut dem tibi.
* Et ait Salomon: Tu fecisti cum seruo tuo
Dauid patre meo misericordiam magnam,
sicut ambulauit in conspectu tuo in verita-
te, & iusticia, & recto corde tecum: custo-
disti ei misericordiam tuam grandem, & de-
disti ei filium sedentem super thronum
eius, sicut est hodie. * Et nunc Domine
Deus, tu regnare fecisti seruum tuum pro
Dauid patre meo: ego autem sum puer par-
uulus, & ignorans egressum & introitum
meum. * Et seruus tuus in medio est po-
puli, quem elegisti, populi infiniti, qui nu-
merari & supputari non potest pro mul-
titudine. * † Dabis ergo seruo tuo cor docile,
& tu populum tuum iudicare possis, & dis-
cernere inter bonum & malum. quis enim
poterit iudicare populum istum, populum
tuum hunc multum? * Placuit ergo sermo
coram Domino, quod Salomon postulasset
huiusmodi rem. * Et dixit Dominus Sa-
lomoni: Quia postulasti verbum hoc, & non
petisti tibi dies multos, nec diuitias, aut
animas inimicorum tuorum, sed postulasti
tibi sapientiam ad discernendum iudicium:
* ecce feci tibi secundum sermones tuos, &
dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tan-
tum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec
post te surrecturus sit. * † Sed & haec, quae
non postulasti, dedi tibi: diuitias scilicet, &
gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regi-
bus cunctis retrò diebus. * Si autem ambu-
laueris in viis meis, & custodieris praecepta
mea, & mandata mea, sicut ambulauit pa-
ter tuus, longos faciam dies tuos. * Igaur
cuigilaui Salomon, & intellexit quod esset
somnia: cumque venisset Ierusalem, stetit
coram arca foederis Domini, & obtulit ho-
locausta, & fecit victimas pacificas, & gran-
de conuiuium vniuersis famulis suis. * Tunc
venerunt duae mulieres meretrices ad re-
gem, steteruntque coram eo, quarum vna
ait: Obsecro, mi domine: ego & mulier
haec habebamus in domo vna, & peperit
apud eam in cubiculo. * Tertia autem die
postquam ego peperit, peperit & haec: &
eramus simul, nullusque alius nobiscum in
domo, exceptis nobis duabus. * Mortuus est

autem filius mulieris huius nocte, dormiens
quippe oppressit eum. * Et confurgens in-
tempeste noctis silentio, tulit filium meum
de lacere meo ancillae tuae dormientis, &
collocauit in sinu suo: suum autem filium,
qui erat mortuus, posuit in sinu meo. * Cum-
dum surrexisset mane ut darem lac filio
meo, apparuit mortuus: quem diligentius
intuens clara luce, deprehendi non esse
meum quem genueram. * Responditque al-
tera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius
tuus mortuus est, meus autem viuuit. E con-
trario illa dicebat: Mentiris: filius quippe
meus viuuit, & filius tuus mortuus est. Atque
in hunc modum contendebar coram rege.
* Tunc rex ait: Haec dicit, Filius meus vi-
uit, & filius tuus mortuus est. Et ista respon-
dit, Non, sed filius tuus mortuus est, meus
autem viuuit. * Dixit ergo rex: Afferte mihi
gladium. Cumque attulissent gladium co-
ram rege. * Diuidite, inquit, infantem
vium in duas partes, & date diuidiam par-
tem vni, & diuidiam partem alteri. * Di-
xit autem mulier, cuius filius erat viuus, ad
regem: (commota sunt quippe viscera eius
super filio suo) Obsecro domine, date illi
infantem viuum, & nolite interficere eum.
E contrario illa dicebat: Nec mihi, nec ti-
bi sit, sed diuidatur. * Respondit rex, &
ait: Date huic infantem viuum, & non
occidatur: haec est enim mater eius. * Au-
diuit itaque omnis Israel iudicium quod iu-
dicasset rex, & cinerunt regem, videntes
sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iu-
dicium.

CAPVT IV.

*Numerantur principes & praefecti Salomonis,
apparatus ciborum ipsius, pacisque securitas eo
regnante, & numerus parabolarum atque catinu-
rum eius.*

ERAT autem rex Salomon regnans su-
per omnem Israel: * & hi principes
A quos habebat: * Azarias filius Sadoc sacer-
3 dotis: * Eliboreph & Ahia filij Sifa scribae:
4 Iosaphat filius Abiud ad commentariis: * Ba-
naias filius Ioiaze super exercitum: Sadoc
5 autem, & Abiathar sacerdotes. * Azarias
filius Nathan, super eos qui assistebant re-
gi: Zabud filius Nathan sacerdos, amicus
6 regis: * Ahifar praepositus domus: & Ado-
7 niram filius Abda super tributa. * Habebat
autem Salomon duodecim praefectos super
omnem Israel, qui praebant annonam re-
gi & domui eius: per singulos enim menses
in anno, singuli necessaria ministrabant.
* Et haec nomina eorum: Benhur, in monte
9 Ephraim. * Bendecar, in Maces, & in Sale-
bin, & in Berhames, & in Elon, & in Berba-
10 nan. * Benbeseb in Aruboch: ipse erat So-
11 cho, & omnis terra Ephraim. * Benabinadab,
B cuius omnis Nephthali dor, Tapheth filiam
12 Salomonis habebat uxorem. * Bana filius

Ahilud regēbat Thanac & Mageddo, & vniuersam Bethsan, quæ est iuxta Sarchana subter Iezrael, à Bethsan vsque Abelmehula è regione Iecmaan. * Bengaber in Ramoth Galaad: habebat Auothiair filij Manasse in Galaad, ipse præerat in omni regione Argob, quæ est in Basan, sexaginta ciuitatibus magnis atque muratis, quæ habebant feras areas. * Ahinadab filius Addo præerat in Manaïm. * Achimaas in Nepthali: sed & ipse habebat Basemath filium Salomonis in coniugio. * Baana filius Hufi, in Aser, & in Baloth. * Iosaphat filius Phatui, in Issachar. * Semci filius Ela in Beniamin. * Gaber filius Uri, in terra Galaad, in terra Schon regis Amorrhæi & Og regis Basan, super omnia quæ erant in illa terra. * Iuda & Israel innumerabiles, sicut arena maris in multitudine: comedentes, & bibentes, atque letantes. * † Salomon autem erat in ditione sua, habens omnia regna à flumine terre Philistiim vsque ad terminum Ægypti: offerrentium sibi munera, & seruitientium ei cunctis diebus vite eius. * Erat autem cibus Salomonis per dies singulos, triginta cori similæ, & sexaginta cori farine, * decem boves pingues, & viginti boves pascuales, & centum arietes, excepta venatione ceruorum, caprearum atque bubulorum, & auium altilium. * Ipse enim obtinebat omnem regionem quæ erat trans flumen, à Thaphsa vsque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacem ex omni parte in circuitu. * Habebatque Iuda & Israel absque timore vlllo, vnusquisque sub vite sua, & sub ficu sua, à Dan vsque Bersabee, cunctis diebus Salomonis. * † Et habebat Salomon quadraginta millia præsepia equorum curilium, & duodecim millia equestrium. * Nutriebantque eos supradicti regis præfecti: sed & necessaria mensæ regis Salomonis, cum ingenti cura præbebant in tempore suo. * Hordæum quoque & paleas equorum & iumentorum, descerebant in locum vbi erat rex, iuxta consuetudinem sibi. * Dedit quoque Deus sapientiam Salomoni, & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam quæ est in litore maris. * Et præcedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium & Ægyptiorum. * † Et erat sapientior cunctis hominibus: sapientior Ethan, Ezrahita, & Heman, & Chalcol, & Dorda, filiis Mahol: & erat nominatus in vniuersis gentibus per circuitum. * Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina eius quinque & mille. * Et disputauit super lignis, à cedro quæ est in Libano, vsque ad hyssopum quæ egreditur de pariete: & disseruit de iumentis, & volucribus & reptilibus, & piscibus. * Et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis, & ab vni-

uersis regibus terre, qui audiebant sapientiam eius.

CAPVT V.

Concedit Hiram Salomoni ad templi adificandam casores lignorum, quibus Salomon tribus ciuiaria, numerus casorum, portantium onera, latomorum, & præfectorum eorum.

Misit quoque Hiram rex Tyri seruos suos ad Salomonem: audiuit enim quod ipsum vixissent regem pro patre eius: quia amicus fuerat Hiram Dauid omni tempore. * Misit autem Salomon ad Hiram, dicens: * Tu scis voluntatem Dauid patris mei, & quia non potuerit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminuentia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum eius: * Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occurrit malus. * Quamobrem cogito ædificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus Dauid patri meo, dicens: † Filius tuus, quem dabo pro te super folium tuum ipse ædificabit domum nomini meo. * Præcipe igitur ut prædicant mihi serui tui cedros de Libano, & serui mei sint cum seruis tuis: mercedem autem seruorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui nouerit ligna cedere sicut Sidonij. * Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, letatus est valde, & ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit Dauid filium sapientissimum super populum hunc plurimum. * Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audiui quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis & abiernis. * Serui mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari, vsque ad locum quem significaueris mihi: & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: præbebisque necessaria mihi, ut deus cibus domui meæ. * Itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina, & ligna abierna, iuxta omnem voluntatem eius. * Salomon autem præbebat Hiram, coros tritici viginti millia, in cibum domui eius, & viginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. * † Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percutserunt ambo fœdus. * Elegitque rex Salomon operarios de omni Israël, & erat indiduo triginta millia virorum. * Mitteratque eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiuscemodi indictione. * Fueruntque Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, & octoginta millia latomorum in monte: * absque præpositis qui præerant singulis

† Exod. 47. & 13.

† 1. Par. 9. 15.

† Exod. 47. & 16.

† 1. Reg. 9. 11. 1. Par. 22. 6. 10.

† 1. Reg. 9. 12.

singulis operibus, numero trium millium & trecentorum, præcipientium populo & his qui faciebant opus. * Præcepitque rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos, in fundamentum templi, & quadrarent eos: quos dolauerunt cæmentarij Salomonis, & cæmentarij Hiram: porro Giblij præparauerunt ligna & lapides ad ædificandam domum.

CAPVT VI.

Figura & fabrica templi quoad præcipuas eius partes interiores & exteriores.

FActum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de Terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secundus) regni Salomonis super Israel, ædificari cepit domus Domino. * Domus autem, quam ædificabat rex Salomon Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. * Et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis, iuxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. * Fecitque in templo fenestras obliquis. * Et ædificauit super parietem templi tabulata per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu. * Tabulatum quod subter erat, quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabularum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabularum septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus, ut non hærerent muris templi. * Domus autem cum ædificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est: & malleus, & securis, & omne ferramentum, non sunt audita in domo cum ædificaretur. * Ostium lateris medij in parte erat domus dextræ: & per cochleam ascendeabant in medium coenaculum, & à medio in tertium. * Et ædificauit domum, & consummauit eam: texit quoque domum laquearibus cedrinis. * Et ædificauit tabulacum super omnem domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domum lignis cedrinis. * Et factus est sermo Domini ad Salomonem, dicens: * Domus hæc, quam ædificas, si ambulaueris in præceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gradiens per ea: firmabo sermonem meum tibi, quem locutus sum ad Dauid patrem tuum. * † Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meum Israel. * Igitur ædificauit Salomon domum, & consummauit eam. * Et ædificauit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis, à pavimento domus usque ad summam parietum, & usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & texit pavementum domus tabulis abiegnis. * Ædificauitque viginti cubi-

torum ad posteriorem parem templi tabulata cedrina, à pavimento usque ad superiora: & fecit interiorum domum oraculi in Sanctum sanctorum. * Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. * Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas & iuncturas suas subreptas, & celaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. * Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Domini. * Porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atque vestiuit auro purissimo. * sed & altare vestiuit cedro. * Domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, & affixit laminas clauis aureis. * Nihilque erat in templo quod non auro tegetetur: sed & totum altare oraculi texit auro. * Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuarum, decem cubitorum altitudinis. * Quinque cubitorum ala cherub vna, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, à summæ alæ vnus usque ad alæ alterius summam. * Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura pari, & opus vnum erat in duobus cherubim, * id est, altitudinem habebat vnus cherub decem cubitorum, & similiter cherub secundus. * Posiuitque cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, & tangebant ala vna parietem, & ala cherub secundi tangebant parietem alterum: alæ autem altere in media parte templi se iniucem continebant. * Texit quoque cherubim auro. * Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit varijs celaturis & torno: & fecit in eis cherubim, & palmas, & picturas varias, quasi promouentes de pariete, & egredientes. * Sed & pavementum domus texit auro intrinsecus & extrinsecus. * Et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis oliuarum, posteseque angulorum quinque. * Et duo ostia de lignis oliuarum: & sculpsit in eis picturam cherubim, & palmarum species, & anaglypha valde prominentia: & texit ea auro: & operuit tam cherubim quam palmas, & cetera, auro. * Fecitque in introitu templi postes de lignis oliuarum quadrangulos: * & duo ostia de lignis abiegnis intrinsecus: & verumque ostium duplex erat, & se iniucem tenens aperiebatur. * Et sculpsit cherubim, & palmas, & celaturas valde eminentes: operuitque omnia laminis aureis opere quadro ad regulam. * Et ædificauit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum, & vno ordine lignorum cedri. * Anno quarto fundata est domus Domini in mense Zio: * & in anno vndecimo mense Bul (ipse est mensis octauus) perfecta est domus in omni opere suo

& in vniuersis vtenfilibus suis : ædificauit-
que eam annis septem.

CAPVT VII.

*Palatium Salomonis, domus saltus atque vxoris
eius, varia & sumptuosissima templi suppellex.*

DOmum autem suum ædificauit Salomon
† tredecim annis, & ad perfectum vs-
A que perduxit. * Ædificauit quoque domum
saltus Libani centum cubitorum longitudi-
nis, & quinquaginta cubitorum latitudinis,
& triginta cubitorum altitudinis : & quatuor
deambulacra inter columnas cedrinæ : li-
gna quippe cedrina exciderat in columnas.

* Et tabularis cedrinis vestiuit totam came-
ram, quæ quadraginta quinque columnis
sustenabatur. Vnus autem ordo habebat
columnas quindecim * contra se inuicem po-
sitas, * & e regione se respicientes, æquali
spatio inter columnas, & super columnas
quadrangulata ligna in cunctis æqualia. * Et
porticum columnarum fecit quinquaginta
cubitorum longitudinis, & triginta cubito-
rum latitudinis : & alteram porticum in facie
maioris porticus : & columnas, & epistylia
super columnas. * Porticum quoque solij, in
7 qua tribunal est, fecit : & texit lignis cedri-
nis à pavimento vsque ad summam. * Et
8 domuncula, in qua sedebatur ad iudican-
dum, erat in media porticu, simili opere.

† Domum quoque fecit filix Pharaonis (†
quam vxorem duxerat Salomon) tali opere,
quali & hanc porticum. * Omnia lapidibus
pretiosis, qui ad nomam quandam atque
B mensuram tam intrinsecus quàm extrinsecus
ferrati erant : à fundamento vsque ad sum-
mam parietum, & extrinsecus vsque ad
atrium maius. * Fundamenta autem de lapi-
dibus pretiosis, lapidibus magnis decem siue
ocho cubitorum. * Et desuper lapides pretio-
si æqualis mensuræ secti erant, similiterque
de cedro. * Et atrium maius rotundum, trium
ordinum de lapidibus sectis, & vnius ordinis
de dolata cedro : necnon & in atrio domus
Domini interiori, & in porticu domus. *
13 Misit quoque rex Salomon, & tulit Hiram de
Tyro, * filium mulieris viduæ de tribu Nep-
thali, patre Tyrio, artificem ararium, &
plenum sapientia, & intelligentia, & doctri-
na ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum
venisset ad regem Salomonem, fecit omne
opus eius. * Et finxit duas columnas æreas,
15 decem & octo cubitorum altitudinis colum-
nam vnā : † & linea duodecim cubitorum
ambiebat columnam vtramque. * Duo quo-
que capitella fecit, quæ ponerentur super
capita columnarum, fusilia ex ære : quinque
cubitorum altitudinis capitellum vnum, &
quinque cubitorum altitudinis capitellum
alterum : * & quasi in modum retis, & cate-
narum sibi inuicem miro opere contextarum.
Verumque capitellum columnarum fusile
erat : septena versus retiacula in capitello

vno, & septena retiacula in capitello altero.

18 * Et perfecit columnas, & duos ordines per
circuitum reticulotum singulorum, vt tege-
rent capitella, quæ erant super summam
maligranatorum : eodem modo fecit & ca-
19 pitello secundo. * Capitella autem, quæ
erant super capita columnarum, quasi opere
lilij fabricata erant in porticu quatuor cubi-
20 torum. * Et rursum alia capitella in summa-
te columnarum desuper iuxta mensuram co-
lumnæ contra retiacula : maligranatorum
autem ducenti ordines erant in circuitu ca-
21 pitelli secundi. * Et statuit duas columnas in
porticu templi : cumque fluxuisset columnam
dexteram, vocauit eam nomine Iachin : si-
militer erexit columnam secundam, & voca-
22 uit nomen eius Booz. * Et super capita co-
D lumnarum opus in modum lilij posuit : per-
23 fectumque est opus columnarum. * † Fecit
quoque mare fusile decem cubitorum à labio
vsque ad labium, rotundum in circuitu :
quinque cubitorum altitudo eius, & resticu-
la triginta cubitorum cingebat illud per cir-
24 cuitum. * Et sculptura subter labium circui-
bat illud decem cubitis ambiens mare : duo
ordines sculpturarum striatam erant fusiles.
25 * Et stabat super duodecim boues, è quibus
tres respiciebant ad Aquilonem, & tres ad
Occidentem, & tres ad Meridiem, & tres ad
Orientem, & mare super eos desuper erat
quorum posteriora vniuersa intrinsecus laita-
26 bant. * Grossitudo autem luteris, trium vn-
ciarum erat : labiumque eius, quasi labium
calicis, & folium repandi lilij : duo millia
27 batos capiebat. * Et fecit decem bases æneas,
quatuor cubitorum longitudinis bases singu-
las, & quatuor cubitorum latitudinis, &
28 trium cubitorum altitudinis. * Et ipsum opus
basium, interrasile erat : & sculpturæ in-
29 ter iuncturas. * Et inter coronulas & plectas,
leones & boues & chetubim : & in iunctu-
ris similiter desuper : & subter leones & bo-
30 ues, quasi lora ex ære dependentia. * Et
quatuor rotæ per bases singulas, & axes ærei
& per quatuor partes quasi humeruli subter
luterem fusiles, contra se inuicem respectan-
31 tes. * Os quoque luteris intrinsecus erat in
E capitis summam : & quod forinsecus appa-
ret, vnus cubiti erat totum rotundum,
pariterque habebat vnum cubitum & dimi-
dium : in angulis autem columnarum va-
32 riarum celature erant : & media intercolum-
nia, quadrata non rotunda. * Quatuor
quoque rotæ, quæ per quatuor angulos
basis erant, cohærebant sibi subter basim
vna rota habebat altitudinis cubitum & se-
33 mis. * Tales autem rotæ erant, quales
sunt in curru feri : & axes earum, & ra-
dij, & cantii, & modioli, omnia fusilia.
34 * Nam & humeruli illi quatuor per singu-
los angulos basis vnus, ex ipsa basi fusi-
35 les & coniuncti erant. * In summam au-
tem basis erat quedam rotunditas dimidij
cubiti,

† inf. 8. v. 10.

† sup. 3. a. 1.

† inf. 8. v. 11.

† 3. Par. 4. a. 1.

cubiti, ita fabricata, ut luter desuper posset imponi, habens exalturas suas, varietate sculpturas ex semetipsa. * Sculptis quoque in tabulatis illis quæ erant ex ære, & in angulis, cherubim, & leones, & palmas, quasi in similitudinem hominis stantis, ut non celata, sed apposta per circuitum viderentur. * In hunc modum fecit decem bases, fusura una, & mensura, sculpturaque consimili. * Fecit quoque decem luteræ æneæ: quæ draginea batos capiebat luter vnus, eratque quatuor cubitorum: singulos quoque luteræ per singulas, id est, decem bases, posuit. * Et constituit decem bases, quinque ad dexteram partem templi, & quinque ad sinistram: mare autem posuit ad dexteram partem templi contra Orientem ad Meridiem. * Fecit ergo Hiram lebetes, & scutras, & hamulas, & perfectæ omne opus regis Salomonis in templo Domini. * Columnas duas, & funiculos capitellorum super capitella columnarum duos: & retiacula duo, ut operirent duos funiculos, qui erant super capita columnarum. * Et malogranata quadringenta in duobus retiaculis: duos versus malogranatorum in retiaculis singulis, ad operiendos funiculos capitellorum, qui erant super capita columnarum. * Et bases decem, & luteræ decem super bases. * Et mare vnum, & boues duodecim subter mare. * Et lebetes, & scutras, & hamulas, omnia vasa, quæ fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini, de aurichalco erant. * In campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra, inter Sochoth & Sathan. * Et posuit Salomon omnia vasa: propter multitudinem autem nimiam non erat pondus æris. * Fecitque Salomon omnia vasa in domo Domini: altare aureum, & mensam, super quam ponerentur panes propositionis, auream, & candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad sinistram, contra oraculum, ex auro puro: & quasi lilij flores, & lucernas desuper aureas: & forcipes aureos, & hydrias, & fuscinas, & phialas, & mortariola, & thuribula, de auro purissimo: & cardines ostiorum domus interioris Sancti sanctorum, & ostiorum domus templi, ex auro erant. * † Et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini, & inulit quæ sanctificauerat David pater suus, argentum & aurum, & vasa, posuitque in thesauris domus Domini.

CAPVT VIII.

Templum introducta in ipsum arca dedicatur, nebula illud implente, Salomon post longam orationem populo benedixit: numerus boum & ouium immolarum hac celebri festiuitate.

TVNC † congregati sunt omnes maiores natu Israel cum principibus tribuum, & decus familiarum filiorum Israel, ad regem Salomonem in Ierusalem: ut deferrent

arcam fœderis Domini, de ciuitate Dauid, id est, de Sion. * Conuenitque ad regem Salomonem vnuerfus Israel in mense Ethanim, in sollempni die, ipse est mensis septimus. * Veneruntque cuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotes, & portauerunt arcam Domini, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa Sanctuarij, quæ erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes & Leuitæ. * Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quæ conuenerant ad eum, gradiebantur cum illo ante arcam, & immolabant oues & boues absque æstimatione & numero. * Et inulserunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum, subter alas cherubim. * Siquidem cherubim expandebant alas super locum arce, & protegebant arcam & vates eius desuper. * Cumque emerent vates, & apparerent summitates eorum foris Sanctuarium ante oraculum, non apparebant vltra extrinsecus, qui & fuerunt ibi vsque in presentem diem. * In arca autem non erat aliud, nisi duæ tabule lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus cum filiis Israel, cum egredierentur de Terra Ægypti. * Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula impleuit dumum Domini, & non poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam: impleuerat enim gloria Domini domum Domini. * Tunc ait Salomon: † Dominus dixit ut habitaret in nebula. * Edificans ædificauit domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum. * Conuenitque rex faciem suam, & benedixit omni ecclesie Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. * Et ait Salomon: Benedixit Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem meum, & in manibus eius perfecit, dicens: * A die qua eduxi populum meum Israel de Ægypto, non elegi ciuitatem de vnuerfis tribubus Israel, ut ædificaretur domus, & esset nomen meum ibi: sed elegi David ut esset super populum meum Israel. * † Voluitque David pater meus ædificare domum nomini Dei Israel: * & ait Dominus ad David patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo ædificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum memento transactis. * Vnum tamen tu non ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. * Confirmauit Dominus sermone suum, quem locutus est stetitque pro David patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: & ædificauit domum nomini Domini Dei Israel. * Et constitui ibi locum arce, in qua sedus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de Terra Ægypti. * Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesie Israel, &

T 4 expandit

† 2. Par. 5. 1.

† 1. Par. 5. 1.

† 2. Par. 1. 6. d. 17. Heb. 9. 4. 6.

† 1. Par. 6. 11.

† 2. Par. 5. 1.

expandit manus suas in cœlum, * & ait : 23
 Domine Deus Israel, non est similis tui Deus C
 in cœlo desuper, & super terram deorsum :
 qui custodis pactum & misericordiam seruis
 tuis, qui ambulabant coram te in toto corde
 suo. * Qui custodisti seruo tuo David patri
 meo quæ locutus es ei : ore locutus es, &
 manibus perfecisti, vt hæc dies probat. * 25
 Nunc igitur Domine Deus Israel, confertua
 famulo tuo David patri meo quæ locutus es
 ei, dicens : † Non auferetur de te vir coram
 me, qui sedeat super thronum Israel : ita ta-
 men li custodierint filij tui viam tuam, vt
 ambulent coram me sicut tu ambulasti in
 conspectu meo. * Et nunc Domine Deus 26
 Israel firmentur verba tua, quæ locutus es
 seruo tuo David patri meo. * Ergone pu- 27
 tarum est quod verè Deus habiet super
 terram ? si enim cœlum, & cœli cœlorum te
 capere non possunt, quanto magis domus
 hæc, quam ædificauisti ? Sed respice ad ora- 28
 tionem serui tui, & ad preces eius, Domi-
 ne Deus meus : audi hymnum & orationem,
 quam seruus tuus orat coram te hodie : * vt 29
 sint oculi tui aperti super domum hanc no-
 Æ ac die : super domum, de qua dixisti : †
 Erit nomen meum ibi : vt exaudias oratio-
 nem, quam orat in loco isto ad te seruus
 tuus. * Vt exaudias deprecationem serui tui 30
 & populi tui Israel, quodcumque oraue-
 rint in loco isto : & exaudies in loco habita-
 culi tui in cœlo, & cum exaudieris, propi-
 tius eris. * Si peccauerit humo in proximum 31
 suum, & habuerit aliquod iuramentum, D
 quo teneatur alitibus ; & venerit propter
 iuramentum coram altari tuo in domum
 tuam, * tu exaudies in cœlo : & facies, &
 iudicialis seruos tuos, condemnans inpium,
 & reddens viam suam super caput eius,
 iustificansque iustum, & retribuens ei secun-
 dum iusticiam suam. * Si fugerit populus 33
 tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus
 est tibi) & agentes poenitentiam, & confi-
 tentes nomini tuo, venerint, & orauerint,
 & deprecari te fuerint in domo hac ; * exau- 34
 di in cœlo, & dimitte peccatum populi tui
 Israel, & reduces eos in terram, quam de-
 disti patribus eorum. * Si clausum fuerit cœ- 35
 lum, & non pluerit propter peccata eorum,
 & orantes in loco isto, poenitentiam egerint
 nomini tuo, & à peccatis suis conuersi fue-
 rint propter afflictionem suam : * exaudi eos 36
 in cœlo, & dimitte peccata seruorum tuo-
 rum, & populi tui Israel : & ostende eis
 viam bonam per quam ambulent, & da plu-
 uiam super terram tuam, quam dedisti po-
 pulo tuo in possessionem. * Fames si oborta 37
 fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptus
 aer, aut ætugo, aut locusta, vel rubigo, &
 afflixerit eum inimicus eius portas obsidens,
 omnis plaga, vniuersa infirmitas, * cuncta 38
 deuotio, & imprecatio, quæ acciderit omni
 homini de populo tuo Israel : si quis co-

† 2. Reg. 7.
6. 11.† Deut. 12.
6. 11.

gnouerit plagam cordis sui, & expandere
 manus suas in domo hac, * tu exaudies in
 cœlo in loco habitationis tue, & repropitia-
 beris, & facies vt des vnicuique secundum
 E omnes vias suas, sicut videris cor eius (quia
 tu nosti solus cor omnium filiorum homi-
 num) * vt timeant te cunctis diebus, qui-
 bus viuunt super faciem terre, quam dedisti
 41 patribus nostris. * Insuper & alienigena,
 qui non est de populo tuo Israel, cum vene-
 rit de terra longinqua propter nomen tuum
 (audietur enim nomen tuum magnum, &
 42 manus tua fortis, & brachium tuum. * exten-
 rit in hoc loco, * tu exaudies in cœlo in fir-
 mamento habitaculi tui, & facies omnia pro
 quibus inuocauerit te alienigena : vt discant
 vniuersi populi terrarum nomen tuum time-
 re, sicut populus tuus Israel, & probent quia
 nomen tuum inuocatum est super domum
 44 hanc, quam ædificauisti. * Si egressus fuerit
 populus tuus ad bellum contra inimicos suos,
 per viam, quocumque miseris eos, orabunt
 te conera viam ciuitatis, quam elegisti, &
 contra domum, quam ædificasti nomini tuo,
 45 * & exaudies in cœlo orationes eorum, &
 46 preces eorum, & facies iudicium eorum. *
 Quod si peccauerint tibi († non est enim
 homo qui non peccet) & iratus tradideris eos
 inimicis suis, & captiui ducti fuerint in terram
 47 inimicorum longè vel propè, * & egerint
 poenitentiam in corde suo in loco captiuita-
 tis, & conuersi deprecati te fuerint in ca-
 ptiuitate sua, dicentes : Peccauimus, inique
 48 egimus, impiè gesimus : * & reuersi fuerint
 ad te in vniuerso corde suo, & tota anima sua
 in terra inimicorum suorum, ad quam capti-
 F ui ducti fuerint : & orauerint te conera viam
 terre sue, quam dedisti patribus eorum,
 & ciuitatis quam elegisti, & templi quod
 49 ædificasti nomini tuo : * exaudies in cœlo, in
 firmamento solij tui, orationes eorum, & pre-
 50 ces eorum, & facies iudicium eorum : * & pro-
 pitiaberis populo tuo qui peccauit tibi, & om-
 nibus iniquitatibus eorum, quibus præuari-
 cati sunt in te : & dabis misericordiam coram
 eis qui eos captiuos habuerint, vt miserean-
 tur eis. * Populus enim tuus est, & hereditas
 tua, quos eduxisti de Terra Ægypti, de me-
 52 dio fornacis ferreæ. * Vt sint oculi tui aperti
 ad deprecationem serui tui, & populi tui Is-
 53 rael, & exaudias eos in vniuersis pro quibus
 inuocauerint te. * Tu enim separasti eos tibi
 in hereditatem de vniuersis populis terræ,
 sicut locutus es per Moysen seruum tuum,
 quando eduxisti patres nostros de Ægypto,
 54 Domine Deus. * Factum est autem, cum
 compleisset Salomon orans Dominum om-
 nem orationem & deprecationem hæc,
 surrexit de conspectu altaris Domini :
 vtrumque enim genu in terram fixerat, &
 55 manus expanderat in cœlum. * Stetit ergo, &
 benedixit omni ecclesie Israel voce magna,
 dicens :

† 2. Par. 6.
16.
Ruth. 7.
2. 11.
1. Ierem.
6. 2.

dicens : * Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel, iuxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne vnus quidem sermo, ex omnibus bonis quæ locutus est per Moysen seruum suum. * Sit Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris, non derelinquens nos, neque proiciens. * Sed inclinet corda nostra ad se, vt ambulemus in vniuersis viis eius, & custodiamus mandata eius, & ceremonias eius, & iudicia quæcumque mandauit patribus nostris. * Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus sum coram Domino, appropinquantes Domino Deo nostro die ac nocte, vt faciat iudicium seruo suo, & populo suo Israel per singulos dies: * vt sciant omnes populi terræ, quia Dominus ipse est Deus, & non est vltra absque eo. * Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro, vt ambulemus in decretis eius, & custodiamus mandata eius, sicut & hodie. * Igitur rex, & omnis Israel cum eo, immolabant victimas coram Domino. * Maasaique Salomon hostias pacificas, quas immolauit Domino, bouum viginti duo millia, & ouium, centum viginti millia: & dedicauerunt templum Domini rex & filij Israel. * In die illa sanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum Domini: fecit quippe holocaustum ibi, & sacrificium, & adipem pacificorum: quoniam altare æreum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocaustum, & sacrificium, & adipem pacificorum. * Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem, & omnis Israel cum eo, mulcendo magna ab introitu Emath vsque ad Riuum Ægypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus, & septem diebus, id est, quatuordecim diebus. * Et in die octaua dimisit populos: qui benedictis regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes, & alacri corde super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Dauid seruo suo, & Israel populo suo.

CAPVT IX.

Dominus Salomoni secundo apparet, iubet sua seruari precepta, addita comminatione nisi seruata fuerint. Salomon plures edificat ciuitates, gentes sibi facit tributarias, & classe in Ophir missa plurimum auri recipit.

Factum est autem cum perfecisset Salomon edificatio domus Domini, & edificium regis, & omne quod operauerat & voluerat facere, * apparuit ei Dominus secundum, & sicut apparuerat ei in Gabzon. * Dixitque Dominus ad eum: Exaudiui orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificauimus domum hanc, quam edificasti, vt ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit pater tuus, in simplicitate cordis, & in aquita-

re: & feceris omnia, quæ præcepi tibi, & legitima mea & iudicia mea seruaueris, * ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel. * Si autem auersione auersi fueritis vos & filij vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieceritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: * auferam Israel de superficie terræ, quam dedi eis: & templum, quod sanctificauimus nomini meo, proiciam à conspectu meo erique Israel in proverbium, & in fabulam cunctis populis. * Et domus hæc erit in exemplum: omnis qui transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet: * Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc. * Expletis autem annis viginti postquam edificauerat Salomon duas domos, id est, domum Domini, & domum regis, * (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina & abiogna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in Terra Galilee. * Et egressus est Hiram de Tyro, vt videret oppida quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, * & Caie: Hæcine sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas Terram Chabul, vsque in diem hanc. * Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri. * Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad edificandam domum Domini & domum suam, & Mello, & murum Ierusalem, & Hefer, & Mageddo, & Gazer. * Pharao rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditque eam igni: & Chananeum, qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiz suæ vxori Salomonis. * Edificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferiorem, & Baalath, & Palmiram in Terra solitudinis. * Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, muniiuit, & ciuitates curuum & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit vt edificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suæ. * Vniuersum populum, qui remanserant de Amorrhæis, & Hethæis, & Pherezeis, & Heuæis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israel: * horum filios, qui remanserant in terra, quos scilicet non potuerant filij Israel exterminare: fecit Salomon tributarios, vsque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruire quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & principes, & duces, & præfecti curuum & equorum. * Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpositi

† 2. Reg. 7.
6. 12. c. 16.† Deut.
32. 17.
Id. 1. 1. 8.† 2. Par. 8.
c. 1.1 sup. 3.
2. 1.
2. Par. 7.
c. 12.

positi quingenti quinquaginta, qui habebant
subiectum populum, & statuti operibus im-
perabant. * † Filia autem Pharaonis ascendit
de ciuitate Dauid in domum suam, quam
edificauerat ei Salomon: tunc adificauit
Mello. * Offerrebat quoque Salomon tribus
vicibus per annos singulos holocausta, & pa-
cificas victimas, super altare quod edificauerat
Domino, & adolebat thymiama coram
Domino: perfecitque est templum. * Claf-
sem quoque fecit rex Salomon in Afiongab-
eri, quæ est iuxta Ailath in litore Maris rub-
ri, in Terra Idumææ. * Misitque Hiram in
elasse illa seruos suos viros nauticos & gna-
ros maris, cum seruis Salomonis. * Qui cum
venissent in Ophir, sumptum inde autum
quadringentorum viginti talentorum, detul-
erunt ad regem Salomonem.

CAPVT X.

*Venit regina Saba ad regem Salomonem: qua
eius mirata sapientiam, magnificentiam & go-
bernationem, datus acceptisque amplius muneribus,
despectu: Salomon multum tributum ac aurum
aliunde accepit; & casa & scuta, magnificentique
thronum construxit; multum ac pretiosum habet
supellectilem in vasis, curribus & equis, in abun-
dantia argenti ac cedrorum.*

Sed † & regina Saba, audita fama Salomo-
nis in nomine Domini, venit tentare eum in
enigmatis. * Et ingressa Ierusalem mul-
to cum comitatu, & diuitiis, camelis portan-
tibus aromata, & aurum infinitum nimis, &
gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem,
& locuta est ei vniuersa quæ habebat
in corde suo. * Et docuit eam Salomon om-
nia verba quæ proposuerat: non fuit sermo,
qui regem posset laedere, & non responderet
ei. * Videns autem regina Saba omnem sa-
pientiam Salomonis, & domum quam ædifi-
cauerat, & cibos mensæ eius, & habitacu-
la seruatorum, & ordines ministrantium, ves-
tesque eorum, & pincernas, & holocausta
quæ offerrebat in domo Domini: non habebat
ultrà spiritum. * dixitque ad regem: Ve-
nus est sermo, quem audiui in terra mea, * su-
per sermonibus tuis, & super sapientia tua:
& non credebam narrantibus mihi, donec
ipsa veni, & vidi oculis meis, & probaui
quod media pars mihi nuntiata non fuerit:
maior est sapientia & opera tua, quam rumor
quem audiui. * Beati tui tui, & beati serui
tui, qui stant coram te semper, & audiunt sa-
pientiam tuam. * Sit Dominus Deus tuus be-
nedictus, cui complacuit, & posuit te super
thronum Israel, cò quod dilexerit Dominus
Israel in sempiternum, & constituit te regem,
ut faceres iudicium & iustitiam. * Dedit ergo
regi centum viginti talenta auri, & aromata
multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt
allata ultrà aromata tam multa, quam ea quæ
dedit regina Saba regi Salomoni, (* Sed & †
classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir,

attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, &
gemmas pretiosas. * Fecitque rex de lignis
thyinis fulera domus Domini, & domus reg-
iæ, & citharas lyraeque cantoribus: non sunt
allata huiusmodi ligna thyina, neque visa
visque in præsentem diem.) * Rex autem Sa-
lomon dedit reginæ Saba omnia quæ voluit
& petiuit ab eo: exceptis his, quæ vltro ob-
tulerat ei munere regio. Quæ reuera est, &
abiit in terram suam cum seruis suis. * Erat
autem pondus auri, quod afferrebat Salo-
moni per annos singulos, sexcentorum sexa-
ginta sex talentorum auri: * excepto eo, quod
afferrebant viri qui super vestigalia erant, &
negociatores, vniuersique scruta vendentes,
& omnes reges Arabiæ, ducesque terræ. * Fe-
cit quoque rex Salomon ducenta scuta de au-
ro purissimo, sexcentos autem scielos dedit in
laminas scuti vnus. * Et trecentas peltas ex
auro probato: trecentis minæ auri vnâ pel-
tam vestiebant: posuitque eas rex in domo
salutis Libani. * Fecit etiam rex Salomon thro-
num de eboræ grandem: & vestiuit eum au-
ro fuluo nimis, * qui habebat sex gradus: &
summitas throni rotunda erat in parte poste-
riori: & dux manus hinc acque inde tenen-
tes sedile: & duo leones stabant iuxta manus
singulas. * Et duodecim leuulei stantes su-
per sex gradus hinc acque inde: non est fa-
ctum tale opus in vniuersis regnis. * Sed &
omnia vasa, quibus utebatur rex Salomon,
erant aurea: & vniuersa supellex domus sal-
utis Libani de auro purissimo: non erat ar-
gentum, nec alicuius pretij utebatur in die-
bus Salomonis. * quia classis regis per mare
cum classe Hiram semel per tres annos ibat
in Tharsis, deferens inde aurum, & argen-
tum, & dentes elephatorum, & simias, &
pauos. * Magnificus est ergo rex Salomon
super omnes reges terræ, diuitiis, & sapien-
tiâ. * Et vniuersa terra desiderabat vultum
Salomonis, ut audiret sapientiam eius, quam
dederat Deus in corde eius. * Et singuli do-
ferebant ei munera, vasa argentea & aurea,
vestes & arma bellica, aromata quoque, &
equos & mulos, per annos singulos. * † Con-
gregauitque Salomon currus & equites, &
facti sunt ei mille quadringenti currus, &
duodecim millia equitum: & disposuit eos
per ciuitates munitas, & cum rege in Ierusa-
lem. * Fecitque ut tanta esset abundantia ar-
genti in Ierusalem, quanta & lapidum: &
cedrorum præbuit multitudinem, quasi sy-
comoros, quæ nascuntur in campistris. * Et
educabantur equi Salomoni de Ægypto, &
de Coa. Negotiatores enim regis emebant
de Coa, & statuto pretio perducebant. * Egrediebatur autem quadrigæ ex Ægypto sexcen-
tis scielis argenti, & equus centum quinquaginta.
Atque in hunc modum cuncti reges
Hechzorū & Syriæ equos venundabant.

CAPVT XI.

Salomon plurimum iungitur mulieribus alienigenis,

† 1. Par. 1.
d. 1.
Mat. 12.
d. 40.
Luc 11.
d. 31.

† 1. Par. 1.
d. 10.

† 1. Par. 1.
d. 14.

nit. & ab ipsis infatuati ad ipsarum idola conuerſi: in quem iratus Dominus ſuſcitauit ei aduerſarios Adad, Razem, & Ieroboam: cui per prophetam Abiam promiſſit regnum Iſrael, ſervata una tribu Salomonis filio: moritur Salomon poſt quadraginta regni annos, cui ſuccedit filius Roboam.

REX autem Salomon ꝑ adamauit mulieres 1 alienigenas multas, filiam quoque Pha-
raonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idu-
meas, & Sidonias, & Hethæas: * de genti- 2
bus, ſuper quibus dixit Dominus filiis Iſrael:
ꝑ Non ingrediemini ad eas, neque de illis in-
gredientur ad veſtras: certiffimè enim auer-
tent corda veſtra vt ſequamini deos earum.
His itaque copulatus eſt Salomon ardentiffi-
mo amore. * Fueruntque ei vxores quali- 3
ter ſeptingentæ, concubinarum trecentæ: &
auerterunt mulieres cor eius. * Cumque iam 4
eſſet ſenex, deprauatum eſt cor eius per mu-
lieres, vt ſequeretur deos alienos: nec erat
cor eius perfectum cum Domino Deo ſuo, ſi-
cut cor Dauid patris eius. * Sed colebat Sa- 5
lomon Aſtarthen deam Sidoniorum, & Mo-
loch idolum Ammonitarum. * Fecitque Sa- 6
lomon quod non placuerat coram Domino, B
& non adimpleuit vt ſequeretur Dominum,
ſicut Dauid pater eius. * Tunc ædificauit Sa- 7
lomon fanum, Chamos idolo Moab, in mon-
te qui eſt contra Ieruſalem, & Moloch idolo
filiorum Ammon. * Atque in hunc modum 8
fecit vniuerſis vxoribus ſuis alienigenis, quæ
adelebant thura, & immolabant diis ſuis.
* Igitur iratus eſt Dominus Salomoni, quod 9
aucta eſſet mens eius à Domino Deo Iſrael,
qui ꝑ apparuerat ei ſecundò, & præceperat 10
de verbo hoc ne ſequeretur deos alienos, &
non cuſtodiuit quæ mandauit ei Dominus.
* Dixit itaque Dominus Salomoni: quia ha- 11
buiſti hoc apud te, & non cuſtodiſti pactum
meum, & præcepta mea quæ mandauit tibi,
diſtumpens ſcindam regnum tuum, & dabo 12
illud ſeruo tuo. * ꝑ Verumtamen in diebus
tuis non faciam, propter Dauid patrem tuum: C
de manu filij tui ſcindam illud, * nec totum
regnum auferam, ſed tribum vnã dabo fi- 13
lio tuo, propter Dauid ſeruum meum, & Ie-
ruſalem quam elegi. * Suſcitauit autem Do- 14
minus aduerſarium Salomoni, Adad Idu-
meum de ſemine regio, qui erat in Edom. 15
* ꝑ Cum enim eſſet Dauid in Idumæa, &
aſcendiſſet Ioa princeps militiæ ad ſepeliend-
um eos qui fuerant interfecti, & occidiſſet
omne masculinum in Idumæa (* ſex enim 16
menſibus ibi moratus eſt Ioa, & omnis Iſ-
rael, donec interimeret omne masculinum
in Idumæa) * fugit Adad ipſe, & viri Idu- 17
mei de ſeruis patris eius cum eo, vt ingre-
deretur Ægyptum: erat autem Adad puer
paruuſculus. * Cumque ſurrexiſſent de Madian, 18
venerunt in Pharan, tuleruntque ſecum vi-
ros de Pharan, & introierunt Ægyptum ad
Pharaonem regem Ægypti: qui dedit ei do-

num, & cibos conſtituit, & terram delega-
uit. * Et inuenit Adad gratiam coram Pha-
raone valde, in tantum vt daret ei vxorem,
ſuorem vxoris ſux germanam Taphnes re-
ginæ. * Genuitque ei ſoror Taphnes Genu-
barh filium, & nutriuit eum Taphnes in do-
mo Pharaonis: eratque Genubarh habitans
11 apud Pharaonem cum filiis eius. * Cumque
audiſſet Adad in Ægypto, dormiſſe Dauid
cum patribus ſuis, & mortuum eſſe Ioa
principem militiæ, dixit Pharaoni: Dimitte
12 me, vt vadam in terram meam. * Dixitque ei
Pharao: Qua enim re apud me indiges: vt
queras ire ad terram tuam: At ille respon-
dit: Nulla: ſed obſecro te vt dimittas me.
13 * Suſcitauit quoque ei Deus aduerſarium
Razon filium Eliada, qui fugerat Adarezer
14 regem Soba dominum ſuum: * & congrega-
uit contra eum viros, & factus eſt princeps
latronum cum interficeret eos Dauid: abie-
runtque Damafcum, & habitauerunt ibi, &
15 conſtituerunt eum regem in Damafco, * erat-
que aduerſarius Iſrael cunctis diebus Salo-
monis: & hoc eſt malum Dauid, & odium
16 contra Iſrael, regnauitque in Syria. * ꝑ Iero-
boam quoque filius Nabarh, Ephraizæus, de
Sareda, ſeruus Salomonis, cuius marer erat
nomine Sarua, mulier vidua: leuauit manum
17 contra regem. * Et hæc eſt cauſa rebellionis
aduerſus eum, quia Salomon ædificauit Mel-
lo, & coeſquauit voraginem ciuitatis Dauid
18 patris ſui. * Erat autem Ieroboam vir fortis
& potens: videntque Salomon adoleſcen-
tem bonæ indolis & induſtrium, conſtituerat
eum præſectum ſuper tributa vniuerſe do-
mus Iſeeph. * ꝑ Factum eſt igitur in tempo-
re illo, vt Ieroboam egrederetur de Ieruſa-
lem, & inueniret eum Ahias Silonites pro-
pheta in via operus pallio nouo: erant au-
tem duo tantum in agro. * Apprehendenſ-
que Ahias pallium ſuum nouum, quo coo-
19 pertus erat, ſcidiſcit in duodecim partes. * Et ait
ad Ieroboam: Tolle tibi decem ſciſſuras: hæc
F enim dicit Dominus Deus Iſrael: Ecce ego
ſcindam regnum de manu Salomonis, & da-
20 bo tibi decem tribus. * Porro vna tribus re-
manebit ei, propter ſeruum meum Dauid,
& Ieruſalem ciuitatem, quam elegi ex omni-
21 bus tribubus Iſrael: * eò quod dereliquerit
me, & adorauerit Aſtarthen deam Sidonio-
rum, & Chamos deum Moab, & Moloch
deum filiorum Ammon: & non ambulaue-
rit in viis meis, vt faceret iuſticiam coram
me, & præcepta mea, & iudicia ſicut Da-
uid pater eius. * Nec auferam omne regnum
de manu eius, ſed ducem ponam cum cun-
22 ctis diebus vite ſux, propter Dauid ſeruum
meum, quem elegi, qui cuſtodiuit mandata
33 mea & præcepta mea. * Auferam autem re-
gnum de manu filij eius, & dabo tibi decem
tribus: * filio autem eius dabo tribum vnã,
vt remaneat lucerna Dauid ſeruo meo cun-
24 ctis diebus coram me in Ieruſalem ciuitate,
quam

ꝑ 1. Par.
13. 4. 6.

ꝑ 1. Par.
10. 4. 13.

ꝑ Deut.
17. 17.
Eſth. 47.
136.

ꝑ Rev.
16. 16.

ꝑ Sup. 9.
2. 2.

ꝑ 1. Par.
13. 13.

ꝑ 1. Reg. 8.
14.

quam elegi ut esset nomen meum ibi. * Te G
autem assumam, & regnabis super omnia. 37
quæ desiderat anima tua, erisque rex super
Israel. * Si igitur audieris omnia, quæ præco- 38
pem tibi, & ambulaueris in viis meis, & fe-
ceris quod rectum est coram me, custodiens
mandata mea & præcepta mea, sicut fecit
David senius meus: ero tecum, & ædificabo
tibi domum fidem, quomodo ædificauit Da- 39
uid domum, & tradam tibi Israel: * & affli-
gam semen David super hoc, verumtamen
non cunctis diebus. * Voluit ergo Salomon 40
interficere Ieroboam: qui surrexit, & aufugit
in Ægyptum ad Setae regem Ægypti, & fuit
in Ægypto vsque ad mortem Salomonis.
* Reliquum autem verbum Salomonis, & 41
omnia quæ fecit, & sapientia eius: ecce vni-
uersa scripta sunt in Libro verborum dierum
Salomonis. * Dies autem quos regnavit Salo- 42
mon in Ierusalem super omnem Israel, qua-
draginta anni sunt. * Dormiitque Salomon
cum patribus suis, & sepultus est in Ciuita- 43
te David patris sui, regnavitque Roboam fi-
lius eius pro eo.

CAPVT XII.

*Roboam inueniunt secutus consilium patitur re-
gum diuisionem, & Ieroboam rex super decem
tribus constituitur, exercitum quoque Roboam ad-
uersus Ieroboam Dominus per Semeiam prophe-
tam dissipat. Ieroboam vero auctos erexit vitu-
los adorandos, constituit sollemnitatem, altari, ac
sacerdotibus.*

† 1. Par.
10.4.1.

VEnit autem Roboam in Sichem: illuc 1
enim congregatus erat omnis Israel ad A
constituendum eum regem. * At verò Iero- 2
boam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægy-
ptu profugus à facie regis Salomonis, audi-
ta morte eius, reuersus est de Ægypto. * Mi- 3
seruntque & vocauerunt eum: venit ergo
Ieroboam, & omnis multitudo Israel, & lo-
cuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus 4
durissimum iugum imposuit nobis: tu itaque
nunc imminue paululum de imperio patris
tui durissimo, & de iugo grauissimo quod im-
posuit nobis, & seruiemus tibi. * Qui ait eis: 5
Ite vsque ad tertium diem, & reuertimini ad
me. Cumque abiisset populus, * inuit consi- 6
lium rex Roboam cum senioribus, qui assi-
stebant coram Salomone patre eius cum ad-
huc viveret, & ait: Quod datis mihi consi-
lium, ut respondeam populo huic? * Qui 7
dixerunt ei: Si hodie obediens populo huic,
& seruiers, & petitioni eorum cesseris, lo-
cutusque fueris ad eos verba lenia, erunt
tibi serui cunctis diebus. * Qui dereliquit 8
consilium senum, quod dederant ei, & adhi-
buit adolescentes, qui nutriti fuerant cum
eo, & assistebant illi, dixitque ad eos: Quod 9
mihi datis consilium, ut respondeam popu-
lo huic, qui dixerunt mihi: Leuius fac iu-
gum quod imposuit pater tuus super nos? 10
* Et dixerunt ei iuuenes qui nutriti fuerant

Cum eo: Sic loqueris populo huic qui locuti
sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggrauauit
iugum nostrum, tu releua nos. Sic loqueris
ad eos: Minimus digitus meus grossior est
dorso patris mei. * Et nunc pater meus po-
suit super vos iugum graue, ego autem addam
super iugum vestrum: pater meus cecidit
vos flagellis, ego autem cedam vos scor-
pionibus. * Venit ergo Ieroboam, & omnis
populus ad Ruboam die tertia, sicut locutus
fuerat rex, dicens: Reuertimini ad me die
tertia. * Responditque rex populo dura, de-
relictio consilio seniorum: quod ei dederant,
* & locutus est eis secundum consilium iu-
uenum, dicens: Pater meus aggrauauit iu-
gum vestrum: ego autem addam iugo ve-
stro: pater meus cecidit vos flagellis, ego
autem cedam vos scorpionibus. * Et non ac-
quieuit rex populo: quoniam auctus fua-
rat eum Dominus, ut fuscicaret verbum suum,
† quod locutus fuerat in manu Ahie Siloni-
te, ad Ieroboam filium Nabat. * Videns ita-
que populus quod noluisse eos audire rex,
respondit eis, dicens: Quæ nobis pars in Da-
uid? vel quæ hereditas in filio Isai? Vade
in tabernacula tua Israel: nunc vide domum
tuam David. Et abiit Israel in tabernacula
sua. * Super filios autem Israel, quicumque
habitant in ciuitatibus Iuda, regnavit Ro-
boam. * Misit ergo rex Roboam Aduram,
qui erat super tributa: & lapidauit eum om-
nis Israel, & mortuus est. Porro rex Roboam
festinus ascendit currum, & fugit in Ierusa-
lem: * recessitque Israel à domo David, &
quo in præsentem diem. * Factum est autem
cum audisset omnis Israel, quod reuersus
esset Ieroboam, miserunt, & vocauerunt
eum congregato cæcis, & constituerunt eum
regem super omnem Israel, nec secutus est
quisquam domum David præter tribum Iu-
da solam. * Venit autem Roboam Ierusa-
lem, & congregauit vniuersam domum Iuda,
& tribum Benjamin, centum octoginta mil-
lia electorum virorum bellatorum, ut pugna-
rent contra domum Israel, & reducerent re-
gnum Roboam filio Salomonis. * † Factus est
autem sermo Domini ad Semeiam virum
Dei, dicens: * Loquere ad Roboam filium
F Salomonis regem Iuda, & ad omnem do-
mum Iuda, & Benjamin, & reliquos de po-
pulo, dicens: * Hæc dicit Dominus: Non as-
cenderis, neque bellaberis contra fratres ve-
stros filios Israel: reuertatur vir in domum
suam, à me enim factum est verbum hoc. Au-
dierunt sermonem Domini, & reuersi sunt de
itinere, sicut eis præceperat Dominus. * Æ-
dificauit autem Ieroboam Sichem in monte
Ephraim, & habitauit ibi: & egressus inde ædi-
ficauit Phanael. * Dixitque Ieroboam in cor-
de suo: Nunc reuertetur regnum ad domum
David, * si ascenderit populus iste ut faciat
sacrificia in domo Domini in Ierusalem: &
conuertetur cor populi huius ad dominum
suum

† supra.
1.11.

† 1. Par.
10.4.1.

suum Roboam regem Iuda, interficientque me, & reuertentur ad eum. * † Et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos, & dixit eis: nolite vltra ascendere in Ierusalem: † Ecce dixi tui Israel, qui te eduxerunt de Terra Ægypti. * Posuique vnum ip Bethel, & alterum in Dan: * Et factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim populus ad adorandum vinulum vsque in Dan. * Et fecit fana in excelsis, & † sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filiis Levi. * Construxitque diem sollempnem in mense octauo, quintadecima die mensis, in similitudinem sollempnitatis, quæ celebrabatur in Iuda. Et ascendens altare, similiter fecit in Bethel, vt immolaret vinulis, quos fabricatus fuerat: constituitque in Bethel sacerdotes excelsum, quæ fecerat. * Et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel, quintadecima die mensis octauo, quem finxerat de corde suo: & fecit sollempnitatem filiis Israel, & ascendit super altare, vt adoleret incensum.

CAPVT XIII.

Missus propheta de Iuda ad Ieroboam, de altaris subuersione & naturae Iosia regis prophetas: quo orante, manus Ieroboam quæ exaruerat, sanitati restituitur: rediens autem propheta, à leone occiditur, quod Dei verbo inobediens fuisset, & Ieroboam suam auget impietatem.

ET ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel, Ieroboam stante super altare, & thus iaciente. * Et exclamauit contra altare in sermone Domini, & ait: Altare, altare, hæc dicit Dominus: † Ecce filius nascetur domui David, Iosias nomine, & immolabit super te sacerdotes excelsum, qui nunc in te thura succedunt, & ossa hominum super te incendit. * Deditque in illa die signum, dicens: Hoc erit signum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est. * Cumque audisset rex sermonem hominis Dei, quem inclamauerat contra altare in Bethel, extendit manum suam de altari, dicens: Apprehendite eum. Ex arauit manus eius, quam extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se. * Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prædixerat vir Dei in sermone Domini. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, vt restituantur manus mea mihi. Orauitque vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. * Locutus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum vt prandeas, & dabo tibi munera. * Responditque vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediam partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præcipientis: Non comedes panem, neque bibes aquam: nec

reuerteris per viam qua venisti. * Abiit ergo per aliam viam, & non est reuersus per iterum quod venerat in Bethel. * Propheta autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba quæ locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri suo. * Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filij sui viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Iuda. * Et ait filiis suis: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, ascendit, & abiit post virum Dei, & inuenit eum sedentem subus terebinthum: & ait illi: Tu ne es vir Dei qui venisti de Iuda? Respondit ille: Ego sum. * Dixitque ad eum: Veni mecum domum, vt comedas panem. * Qui ait: Nun possum reueri, neque venire tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens: Non comedes panem, & non bibes aquam ibi, nec reuerteris per viam qua ieris. * Qui ait illi: Et ego propheta sum similis tui: & angelus locutus est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, vt comedat panem, & bibat aquam. Fessellit eum, & reduxit secum: comedit ergo panem in domo eius, & bibit aquam. * Cumque sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum. * Et exclamauit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, & non custodisti mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus tuus, & reuersus es, & comedisti panem, & bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferretur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum. * Cumque comedisset & bibisset strauit asinum suum propheta, quem reoduxerat. * Qui cum abiisset, inuenit eum leo in via, & occidit, & erat cadaver eius proiectum in itinere: asinus autem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadaver. * Et ecce viri transientes viderunt cadaver proiectum in via, & leonem stantem iuxta cadaver. Et venerunt & diuiserunt in ciuitate, in qua propheta ille senex habitabat. * Quod cum audisset propheta ille, qui reduxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobediens fuit ori Domini, & tradidit eum Dominus leoni: & confregit eum, & occidit iuxta verbum Domini, quod locutus est ei. * Dixitque ad filios suos: Sternite mihi asinum, Qui cum strauissent, & ille abiisset, inuenit cadaver eius proiectum in via, & asinum & leonem stantes iuxta cadaver: non comedit leo de cadauere, nec lesit asinum. * Tulit ergo propheta cadaver viri Dei, & posuit illud super asinum, & reuersus intulit in ciuitatem prophetæ senis vt plangeret eum. * Et posuit cadaver eius in sepulchro suo: & planxerunt eum. Hec

heu mi frater. * Cúmque planxissent eum, 31
dixit ad filios suos: Cúm mortuus fuero, se- G
pelite me in sepulchro, in quo vir Dei sepul-
tus est: iuxta ossa eius ponite ossa mea. * Pro- 32
fectó enim venit sermo, quem prædixit in
sermone Domini contra altare quod est in
Bethel, & contra omnia fana excelsum, 33
quæ sunt in vrbibus samarie. * Post verba
hæc non est reuersus Ieroboam de via sua
pessima, sed è contrarió fecit de nouissimis
populi sacerdotes excelsum: quicumque
volebat implebat manum suam, & fiebat sa-
cerdos excelsum. * Et propter hanc cau- 34
sam peccauit domus Ieroboam, & euerfa est,
& delcta est de superficie terræ.

CAPVT XIV.

*Ahias propheta ab vxore Ieroboam super filio
Abia ægrotante interrogatus, prædixit filium mori-
turum, & domum Ieroboam penitus euerendam;
quo mortuo, succedit filius Nadab: rex autem
Ægypti diripit domum Domini in Ierusalem; &
mortuo Roboam, succedit filius Abia.*

IN tempore illo ægrotauit Abia filius Iero- 1
boam. * Dixitque Ieroboam vxori suæ: 2
Surge, & commota habitum ne cognoscaris A
quod sis vxor Ieroboam: & vade in Silo, vbi
est Ahias propheta, † qui locutus est mihi,
quod regnatus essem super populum hunc.
* Tolle quoque in manu tua decem panes, 3
& crustulam, & vas mellis, & vade ad illum:
ipse enim indicabit tibi quid euenturum sit
puero huic. * Fecit vt dixerat, vxor Iero- 4
boam: & confurgens abiit in Silo, & venit
in domum Ahie: at ille non poterat vide-
re, quia caligauerant oculi eius præ senec-
tute. * Dixit autem Dominus ad Ahiam: 5
Ecce vxor Ieroboam ingreditur vt con- B
sulet te super filio suo qui ægrotat. hæc &
hæc loqueris ei. Cúm ergo illa intraret, &
dissimularet se esse que erat: * audiuit Ahias 6
sonitum pedum eius introeuntis per ostium,
& ait: Ingredere vxor Ieroboam: quare
aliam te esse simulas? ego autem missus
sum ad te datus nuntius. * Vade, & dic Ie- 7
roboam: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Quia exaltaui te de medio populi, & dedi
te ducem super populum meum Israel: * & 8
scidi regnum domus David, & dedi illud
tibi, & non fuisti sicut seruus meus David,
qui custodiuit mandata mea, & secutus est
me in toto corde suo, faciens quod placui-
t. C
me in conspectu meo: * sed operans
es mala super omnes qui fuerunt ante te,
& fecisti tibi deos alienos & constiales, vt
me ad iracundiam prouocares, me autem
proiecisti post corpus tuum: * idcirco ecce 10
ego inducam mala super domum Ieroboam,
& † percutiam de Ieroboam mingentem ad
parietem, & clausum, & nouissimum in Is-
rael: & mundabo reliquias domus Iero-
boam, sicut mundari solet finis vsque ad
putrum. * Qui mortui fuerint de Ieroboam 11

in ciuitate, concedent eos canes: qui autem
mortui fuerint in agro, vorabunt eos aues
12 celi: quia Dominus locutus est. * Tu igitur
surge, & vade in domum tuam: & in ipso
introitu pedum tuorum in urbem, morietur
13 puer, * & planger eum omnis Israel, & sepe-
D liet: iste enim solus inferetur de Ieroboam
in sepulchrum, quia inuentus est super eo
sermo bonus à Domino Deo Israel, in do-
14 mo Ieroboam. * Constituisti autem sibi Domi-
nus regem super Israel, qui percutiet domum
Ieroboam in hac die, & in hoc tempore: 15
* & percutiet Dominus Deus Israel, sicut
moueri solet arundo in aqua: & euellat Is-
rael de terra bona hac, quam dedit patribus
eorum: & ventilabit eos trans Flumen: quia
fecerunt sibi lucos, vt irriarent Dominum.
16 * Et tradet Dominus Israel propter peccata
Ieroboam, qui peccauit, & peccare fecit Is-
17 rael. * Surrexit itaque vxor Ieroboam, &
abiit, & venit in Thersa: cumque illa ingre-
18 deretur limen domus, puer mortuus est, * &
sepelierunt eum. Et planxit eum omnis Israel
iuxta sermonem Domini, quem locutus est in
19 manu serui sui Ahie prophete. * Reliqua
E autem verborum Ieroboam, quomodo pug-
nauerit, & quomodo regnauerit, ecce scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Is-
20 rael. * Dies autem, quibus regnauit Iero-
boam, viginti duo anni sunt: & dormiuit
cum patribus suis: regnauitque Nadab filius
21 eius pro eo. * † Porro Roboam filius Salo-
monis regnauit in Iuda Quadraginta & vnus
† 2. Par. 12. 4. 31.
anni erat Roboam, cum regnare cepisset:
decem & septem annos regnauit in Ierusa-
lem ciuitate, quam elegit Dominus vt pone-
ret nomen suum ibi, ex omnibus tribubus
F Israel. Nomen autem matris eius Naama
22 Ammanitis. * Et fecit Iudas malum coram
Domino, & irritauerunt eum super omni-
bus, quæ fecerant patres eorum in peccatis
23 suis quæ peccauerunt. * Edificauerunt enim
& ipsi sibi aras, & stellas, & lucos, super
omnem collem excelsum, & subter omnem
24 arborem frondosam: * sed & effeminati fue-
runt in terra, feceruntque omnes abomina-
tiones gentium, quas attriuit Dominus ante
25 faciem filiorum Israel. * In quinto autem
anno regni Roboam, ascendit Sefac rex Æ-
26 gypti in Ierusalem, * & tulit thesauros do-
mus Domini, & thesauros regios, & vni-
uersa diripuit: scuta quoque aurea, que †
27 fecerat Salomon: * pro quibus fecit rex Ro-
† 2. Reg. 12. 14.
boam scuta ærea, & tradidit ea in manum du-
cum scutorum, & eorum qui excubabant
28 ante ostium domus regis. * Cumque ingrede-
retur rex in domum Domini, portabant ea
qui præcundi habebant officium: & postea
reportabant ad armamentarium scutorum.
29 * Reliqua autem sermonum Roboam, & om-
nia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermo-
30 num dierum regum Iuda. * Fuitque bellum
31 inter Roboam & Ieroboam cunctis diebus. *

Dormi

Dormiuitque Roboam cum patribus suis, & sepultus est cum eis in ciuitate Dauid: nomen autem matris eius Naama Ammonitica: & regnauit Abiam filius eius pro eo.

CAPVT XV.

Impio Abia regi Iuda succedit pius filius Asa, qui aduersus Basan regem Israel praeliatur, impetrato à Benadad rege Syria auxilio. Asa mortuus succedit filius Iosaphat: at Baasa Nadab filium Ieroboam cum vniuersa cognatione occidit, & pro eo regnat super Israel viginti quatuor annis, impius post impium.

Igitur in octauo decimo annu regni Ieroboam filij Nabat, regnauit Abiam super A Iudam. * Tribus annis regnauit in Ierusalem: † nomen matris eius Maacha filia Abessalom. * Ambulauitque in omnibus peccatis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor Dauid patris eius. * Sed propter Dauid dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Ierusalem, ut suscicaret filium eius post eum, & staret Ierusalem: eo quod fecisset Dauid rectum in oculis Domini, & non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vite suæ, † excepto sermone Viriæ Hezai. * Attamen bellum fuit inter Roboam & Ieroboam, omni tempore vite eius. * Reliqua autem sermonum Abiam, & omnia quæ fecit, nonne hæc † scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda? Fuitque praelium inter Abiam & inter Ieroboam. * Et dormiuit Abiam cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Dauid: † regnauitque Asa filius eius pro eo. * In anno ergo vigesimo Ieroboam regis Israel regnauit Asa rex Iuda, & quadraginta & vno anno regnauit in Ierusalem. Nomen matris eius Maacha, filia Abessalom. * Et fecit Asa rectum ante conspectum Domini, sicut Dauid pater eius: & abstulit effeminatos de terra, purgauitque vniuersas sordes idolorum, quæ fecerant patres eius. * Insuper & Maacham matrem suam amouit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in luo eius, quem consecrauerat: subuertitque specum eius, & confregit simulachrum turpissimum, & combussit in Torrente Cedron: * excelsa autem non abstulit. Verumtamen cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis diebus suis: * & intulit ea, quæ sanctificauerat pater suus, & vouerat, in domum Domini, argentum & aurum, & vasa. * Bellum autem erat inter Asa, & Baasa regem Israel, cunctis diebus eorum. * † Ascendit quoque Baasa rex Israel in Iudam, & ædificauit Rama, ut non posset quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iuda. * Tollens itaque Asa omne argentum & aurum, quod remanserat in thesauris domus Domini, & in thesauris domus regis, dedit illud in manus seruorum suorum: & misit ad Benadad filium Tabremon filij Hezion, re-

gem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: Fœdus est inter me & te, & inter patrem meum & patrem tuum: ideo misi tibi munera, argentum & aurum: & peto ut venias, & irritum facias fœdus, quod habes cum Baasa rege Israel, & recedat à me. * Aequiescens Benadad regi Asa, misit principes exercitus sui in ciuitates Israel, & percussērunt Ahion, & Dan, & Abeldomuni Maachia, & vniuersam Cenneroth, omnem scilicet Terram Nephthali. * Quod cum audisset Baasa: intermisit ædificare Rama, & reuersus est in Therfa. * Rex autem Asa nuntium emisit in omnem Iudam, dicens: Nemo sit excusatus, & tulerunt lapides de Rama, & ligna eius, quibus ædificauerat Baasa, & extruxit de eis rex Asa Gabaa Bëjamin, & Maspha. * Reliqua autem omnium sermonum Asa, & vniuersæ fortitudines eius, & cuncta quæ fecit, & ciuitates quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Verumtamen in tempore senectutis suæ doluit pedes. * Et dormiuit cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui. † Regnauitque Iosaphat filius eius pro eo. * Nadab vero filius Ieroboam regnauit super Israel anno secundo Asa regis Iuda: regnauitque super Israel duobus annis. * Et fecit quod malum est in conspectu Domini: & ambulauit in viis patris sui, & in peccatis eius, quibus peccare fecit Israel. * Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahie de domo Issachar, & percussit eum in Gebbethon, quæ est vrbis Philisthinorum: si quidem Nadab & omnis Israel obsidebant Gebbethon. * Interfecit ergo illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda, & regnauit pro eo. * Cùmque regnasset, percussit omnem domum Ieroboam: non dimisit ne vnā quidem animam de semine eius, donec deleter eum, iuxta verbum Domini, † quod locutus fuerat in manu serui sui Ahie Silonitis: * propter peccata Ieroboam, quæ peccauerat, & quibus peccare fecerat Israel: & propter delictum, quo irritauerat Dominum Deum Israel. * Reliqua autem sermonum Nadab, & omnia quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? Fuitque bellum inter Asa, & Baasa regem Israel, cunctis diebus eorum. * Anno tertio Asa regis Iuda, regnauit Baasa filius Ahie, super omnem Israel, in Therfa, viginti quatuor annis. * Et fecit malum coram Domino, ambulauitque in via Ieroboam, & in peccatis eius, quibus peccare fecit Israel.

CAPVT XVI.

Ieha propheta regis Baasa & domus ipsius subuersionem: cui mortuo, succedit filius Ela, quem impius Zambri occidit, eoque regnum inuadente, elegit Israel Amri, quo impio regnum obtinente, Zambri se cum domo regis succendit mortuo autem Amri succedit filius impiissimus Achab, qui Izabel duxit uxorem, & eius tempore reedificatur Iericho.

Factus est autem sermo Domini ad Iehu filium Hanani contra Baasa, dicens: A
 * Pro eo quod exalasti te de pulvere, & po-
 fui te ducem super populum meum Israel, tu
 autem ambulasti in via Ieroboam, & pecca-
 re fecisti populum meum Israel, ut me irita-
 res in peccatis eorum: * ecce, ego deme-
 tam posteriora Baasa, & posteriora domus
 eius: & faciam domum tuam sicut domum
 Ieroboam filij Nabaz. * † Qui mortuus fuerit 4
 de Baasa in ciuitate, comedent eum canes:
 & qui mortuus fuerit ex eo in regione, co-
 medent eum volucres celi. * † Reliqua autem 5
 sermonum Baasa, & quaecumque fecit, & B
 praelia eius, nonne hæc scripta sunt in Libro
 verborum dierum regum Israel? * Dormiuit 6
 ergo Baasa cum patribus suis, sepultusque
 est in Therfa: & regnavit Ela filius eius pro
 eo. * Cum autem in manu Iehu filij Hanani 7.
 prophete verbum Domini factum esset con-
 tra Baasa, & contra domum eius, & contra
 omne malum, quod fecerat coram Domi-
 no, ad irritandum eum in operibus manuum
 suarum, ut fieret sicut domus Ieroboam: ob
 hanc causam occidit eum, hoc est, Iehu fi-
 lium Hanani, prophetam. * Anno vigesi- 8
 mo sexto Asa regis Iuda, regnavit Ela filius
 Baasa super Israel in Therfa duobus annis.
 * Et rebellauit contra eum senatus suus Zam- 9
 bri, dux medietatis equitum: erat autem
 Ela in Therfa bibens &. temulentus, in domo
 Asa præfecti Therfa. * † Irruens ergo 10
 Zambrī, percussit & occidit eum, anno vi-
 gesimo septimo Asa regis Iuda, & regnavit
 pro eo. * Cumque regnasset, & sedisset super
 solium eius, percussit omnem domum Baasa,
 & non dereliquit ex ea mingentem ad
 parietem, & propinquos & amicos eius.
 * Deleuitque Zambrī omnem domum Baasa,
 iuxta verbum Domini, quod locutus fue-
 rat ad Baasa in manu Iehu prophete, * pro-
 pter vniuersa peccata Baasa, & peccata Ela
 filij eius, qui peccauerunt, & peccare fece-
 runt Israel, prouocantes Dominum Deum
 Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem 14
 sermonum Ela, & omnia quæ fecit, nonne
 hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
 regum Israel? * Anno vigesimo septimo Asa
 regis Iuda, regnavit Zambrī septem diebus
 in Therfa: porro exercitus oblidebat Geb-
 bethon urbem Philistinorum. * Cumque 16
 audiisset rebellasse Zambrī, & occidisse re-
 gem, fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui
 erat princeps militiæ super Israel in die illa
 in castris. * Ascendit ergo Amri, & orans Is-
 rael cum eo, de Gebbethon, & obsidebant
 Therfa. * Videns autem Zambrī quod expu-
 gnanda esset ciuitas, ingressus est palatium, &
 succendit se cum domo regia: & mortuus est
 * in peccatis suis, quos peccauerat faciens
 malum coram Domino, & ambulans in via
 Ieroboam, & in peccato eius, quo fecit pecca-
 re Israel. * Reliqua autem sermonum Zam-

E bri, & insidiarum eius, & tyrannidis, nonne
 hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
 regum Israel? * Tunc diuisus est populus Is-
 rael in duas partes: media pars populi seque-
 batur Thebni filium Gineth, ut constitueret
 eum regem: & media pars Amri. * Præuauit
 autem populus qui erat cum Amri, populo
 qui sequebatur Thebni filium Gineth: mor-
 tuisque est Thebni, & regnavit Amri. * Anno
 trigesimo primo Asa regis Iuda, regnavit
 Amri super Israel, duodecim annis: in Ther-
 fa regnavit sex annis. * Emitque montem
 Samariam à Somer duobus talentis argenti: &
 edificauit eum, & vocauit nomen ciuitatis,
 quam extruxerat, nomine Semer domini mō-
 tis, Samariam. * Fecit autem Amri malum in
 conspectu Domini, & operatus est nequiter,
 & super omnes qui fuerunt ante eum. * Ambu-
 lauitque in omni via Ieroboam filij Nabaz,
 & in peccatis eius quibus peccare fecerat Is-
 rael: ut irriteret Dominum Deum Israel in
 vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum
 Amri, & praelia eius quæ gessit nonne hæc
 scripta sunt in Libro verborum dierum re-
 gum Israel? * Dormiuitque Amri cum patri-
 bus suis, & sepultus est in Samaria: regnavitque
 Achab filius eius pro eo. * Achab vero filius
 Amri regnavit super Israel anno trigesimo
 octauo Asa regis Iuda. Et regnavit Achab fi-
 lius Amri super Israel in Samaria viginti &
 duobus annis. * Et fecit Achab filius Amri
 malum in conspectu Domini, super omnes
 qui fuerunt ante eum. * Nec sufficit ei ut
 ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabaz:
 insuper duxit uxorem Iezabel filiam Ethbaal
 regis Sidoniorum. Et abiit, & seruiuit Baal, &
 adorauit eum. * Et posuit aram Baal in tem-
 plo Baal, quod edificauerat in Samaria, * &
 plantauit lucum: & addidit Achab in opere
 suo, irritans Dominum Deum Israel, super
 omnes reges Israel qui fuerunt ante eum. * †
 In diebus eius edificauit Hiel de Bethel,
 Iericho: in Abiram primitiuo suo fundauit
 eam, & in Segub nouissimo suo posuit por-
 tas eius: iuxta verbum Domini quod locutus
 fuerat in manu Iosue filij Nun.

CAPVT XVII.

*Elias calum triennio claudit, primumque pas-
 citur à cornu, deinde à muliere Sargathana; cuius
 hydria farina & lecythum olei non minuitur; fi-
 lius autem ipsius, oratione Elia resuscitatur.*

ET dixit Elias Thesbites de habitatoribus
 Galaad ad Achab: Viuit Dominus Deus
 Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis his
 ros & pluuia, nisi iuxta oris mei verba. * Et
 factum est verbum Domini ad eum, dicens:
 * Recede hinc, & vade contra Orientem,
 & abscondere in Torrente carith, qui est
 contra Iordanem, * & ibi de torrente bibes
 conuiusque præcepi ut pascant te ibi. * Abiit
 ergo, & fecit iuxta verbum Domini: cumque
 abiisset, sedit in Torrente carith, qui est contra
 Iordanem.

*Reliqua
 d. 1.
 Luc. 1. 4. 2. 1.*

Iordanem. * Corui quoque deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperti, & bibebat de torrente. * post dies autem siccatus est torrentis : non enim pluerat super terram. * Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens : * Surge, & vade in Sarephtha vidoniorum, & manebis ibi : præcepi enim ibi mulieri viduæ vt pascat te. * Surrexit, & abiit in Sarephtha. Cumque venisset ad portam ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, & vocauit eam, dixitque ei : Da mihi paululum aquæ in vase, vt bibam. * Cumque illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius, dicens : Affert mihi, obsecro, & buccellâ panis in manu tua. * Quæ respondit : Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillum capere potest farinæ in bydria, & paululum olei in lecytho : en colligo duo ligna, vt ingrediar & faciam illum mihi & filio meo, vt comedamus, & moriamur. * Ad quam Elias ait : Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti : vetumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, & affer ad me : tibi autem & filio tuo facies postea. * Hæc autem dixit Dominus Deus Israel : Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur, vsque ad diem in qua Dominus daturus est pluuiam super faciem terræ. * Quæ abiit, & fecit iuxta verbum Eliæ : & comedit ipse, & illa, & domus eius : & ex illa die hydria farinæ non defecit, & lecythus olei non est imminutus, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ. * Factum est autem post hæc, agrotauit filius mulieris matris familiæ, & erat languor fortissimus, ita vt non remaneret in eo halitus. * Dixit ergo ad Eliam : Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, vt, rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum? * Et ait ad eam Elias : Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu eius, & portauit in coenaculum vbi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. * Et clamauit ad Dominum, & dixit : Domine Deus meus, etiam ne viduam, apud quam ego vtrumque sustentor, afflixisti vt interficeres filium eius? * Et expandit se, & arque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamauit ad Dominum, & ait : Domine Deus meus, reuertatur obsecro anima pueri huius in viscera eius. * Et exaudivit Dominus vocem Eliæ : & reuersa est anima pueri intra eum, & reuixit. * Tulitque Elias puerum, & deposuit eum de oronaculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi : En viuus filius tuus. * Dixitque mulier ad Eliam : Nunc in isto cognoui, quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

CAPVT XVIII.

Increfcente fame, Elias Abdiam herbam pecoribus quærentes occurrit; cui agrè persuadet vt num-

tiet Achab se adesse, qui occurrans Elia ab ipso corripitur : Dei zelo Elias 85c. pseudoprophetas secunda iubet, dno de zelo igne ad consummationem holocausti, & pluuiam à Deo impetrat.

Post dies multos factum est verbum Domini ad Eliam, in anno tertio dicens : Vade, & ostende te Achab, vt dempluuiam super faciem terræ. * Iuit ergo Elias, vt ostenderet se Achab : erat autem famis vehementis in Samaria. * Vocauitque Achab Abdiam dispensatorem domus suæ : Abdias autem timebat Dominum valde. * Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini, tulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pavit eos pane & aqua. * Dixit ergo Achab ad Abdiam : Vade in terram ad vniuersos fontes aquarum, & in cunctas valles, si forte possimus inuenire herbam, & saluare equos & mulos, & non penitus iumenta intereant. * Diuiseruntque sibi regiones, vt circuirent eas : Achab ibat per viam vnâ, & Abdias per viam alteram fecursum. * Cumque esset Abdias in via. Elias occurrit ei : qui cum cognouisset eum, cecidit super faciem suam, & ait : Num tu es, domine mi, Elias? * Cui ille respondit : ego. Vade, & dic domino tuo : Adest Elias. * Et ille, Quid peccavi, inquit : quoniam tradis me seruum tuum in manu Achab, vt interficiat me? * Vivit Dominus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quod non miserit dominus meus te requirens : & respondentibus cunctis : Non est hic : adiurauit regna singula & gentes, eò quod minimè reperireris. * Et nunc ita dicis mihi : Vade, & dic domino tuo : Adest Elias. * Cumque recessero à te, Spiritus Domini asportabit te, in locum quem ego igo : & ingressus nuntiabo Achab, & non inueniens te, interficiet me : seruus autem tuus timet Dominum ab infanzia sua. * Numquid non indicauim est tibi domino meo, quid fecerim cum interficeret Iezabel prophetas Domini quod absconderim de prophetis Domini centum viros, quinquagenos & quinquagenos, in speluncis, & pauerim eos pane & aqua? * Et nunc tu dicis : Vade, & dic domino tuo : Adest Elias : vt interficiat me? * Et dixit Elias : Vivit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Abiit ergo Abdias in occursum Achab, & indicauit ei : venitque Achab in occursum Eliæ. * Et cum vidisset eum, ait : Tūne es ille, qui conturbas Israel? * Et ille ait : Non ego turbavi Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini, & secuti estis Baalim. * Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me vniuersum Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta,

prophetaeque lucorum quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel. * Mihi Achab
ad omnes filios Israel, & congregauit propheta-
tas in monte Carmeli. * Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Vt-
quequod claudicatis in duas partes: si Domi-
nus est Deus, sequimini illum. Et non respondit
ei populus verbum. * Et ait rursus Elias
ad populum: Ego remansi propheta Domi-
ni solus: prophetae autem Baal quadringenti
& quinquaginta viri sunt. * Dentur
nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem
vnum, & in frusta cadentes, ponant
super ligna, ignem autem non supponent:
& ego faciam bouem alterum, & im-
ponam super ligna, ignem autem non suppo-
nam. * Inuocate nomina deorum vestro-
rum, & ego inuocabo nomen Domini
mei: & Deus qui exaudierit per ignem,
ipse sit Deus. Respondens omnis populus
ait: Optima propositio. * Dixit ergo Elias
prophetis Baal: Eligite vobis bouem vnum
& facite primi, quia vos plures estis: & in-
uocate nomina deorum vestrorum, ignem-
que non supponatis. * Qui cum tulissent
bouem, quem dederat eis, fecerunt: &
inuocabant nomen Baal de mane vsque ad
meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et
non erat vox, nec qui responderet: transi-
liebantque altare quod fecerant. * Cum-
que esset iam meridies, illudebat illis Elias,
dicens: Clamate voce maiore: Deus enim
est, & forsitan loquitur, aut in diuersorio
est, aut in itinere, aut certe dormit, vt
excietur. * Clamabant ergo voce magna,
& incidebant se iuxta ritum suum cultus
& lanceolis, donec perfunderentur san-
guine. * Postquam autem transiit meridies,
& illis prophetantibus venerat tempus quo
sacrificium offerri solet, nec audiebatur
vox, nec aliquis respondebat, nec atten-
debant orantes: * dixit Elias omni populo:
Venite ad me. Et accedente ad se popu-
lo, curauit altare Domini, quod destru-
ctum fuerat. * Et tulit duodecim lapides iux-
ta numerum tribuum filiorum Iacob, ad
quem factus est sermo Domini, dicens: †
Israel erit nomen tuum. * Et edificauit de
lapidibus altare in nomine Domini: fecitque
aqueductum, quasi per duas arariunculas
in circuitu altaris, * & composuit ligna: di-
uisitque per membra bouem, & posuit su-
per ligna, * & ait: Implete quatuor hy-
drias aqua, & fundite super holocaustum,
& super ligna. Rursumque dixit: Etiam se-
cundo hoc facite. Qui cum fecissent secun-
do, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntque
tertio, * & currebant aque circum
altare, & fossa aqueductus repleta est. *
Cumque iam tempus esset vt offerretur ho-
locaustum, accedens Elias propheta, ait:
Domine Deus Abraham, & Isaac, & I-

† Gen. 32.
f. 12.

rael, ostende hodie quia tu es Deus Israel,
& ego seruus tuus, & iuxta praeceptum tuum
feci omnia verba haec. * Exaudi me Domine,
exaudi me: vt discat populus iste, quia tu es
Dominus Deus, & tu conuerstisti cor eorum
iterum. * Cecidit autem ignis Domini, & vo-
rauit holocaustum, & ligna, & lapides, pulue-
rem quoque, & aquam, quae erat in aquae
ductu lambens. * Quod cum vidisset omnis
populus, cecidit in faciem suam, & ait:
Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est
Deus. * Dixitque Elias ad eos: Apprehen-
dite prophetas Baal, & ne vnus quidem
effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent,
duxit eos Elias ad Torrentem Cison, & in-
terfecit eos ibi. * Et ait Elias ad Achab: As-
cende, comede, & bibe: quia sonus multae
pluuie est. * Ascendit Achab vt comederet
& biberet: Elias autem ascendit in verticem
Carmeli, & pronus in terram posuit
faciem suam inter genua sua, * & dixit ad
puerum suum: Ascende, & prospice contra
mare. Qui cum ascendisset, & contemplan-
tus esset, ait: Non est quidquam. Et rursum
ait illi: Reuere te septem vicibus. * In septi-
ma autem vice, Ecce nubecula parua quasi
vestigium hominis ascendebat de mari. Qui
ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum
tuum & descende, ne occupet te pluuia. *
Cumque se venteret huc atque illuc, ecce
caeli contenebrati sunt, & nubes, & ventus,
& facta est pluuia grandis. Ascendens itaque
Achab abiit in Iezrahel: & manus Domi-
ni facta est super Eliam, accinxisque lum-
bis currebat ante Achab, donec veniret in
Iezrahel.

CAPVT XIX.

*Eliis fugiens Iezabel in deserto, à somno exti-
tans, patrem diuinum missum edit, aquamque
bibit, & ita ad montem Horeb peruenit: ibique in
spelunca querens se solum Domini prophetam reli-
ctum, audis septem nullas esse reliquias: mittitur
que ad regendum Hazael in regem Syria, Ie-
hu in regem Israel & Eliseum in prophetam.*

1 **N**Vntius autem Achab Iezabel omnia
A quae fecerat Elias, & quomodo occi-
2 disset vniuersos prophetas gladio. * Misit-
que Iezabel nuntium ad Eliam, dicens:
3 Haec mihi faciant dii, & haec addant, ni-
si haec hora cras posuero animam tuam sicut
animam vnus ex illis. * Timuit ergo Elias,
& surgens abiit quocumque cum ferebat
voluntas: venique in Bersabee Iuda, &
4 dimisit ibi puerum suum, * & perrexit in
desertum, viam vnus diei. Cumque venis-
set, & federet subter vnam iuniperum,
petiuit animae suae vt moreretur, & ait: Suf-
5 ficit mihi Domine, tolle animam meam:
6 & dixit illi: Surge, & comede. * Respexit,
&

& ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aque: comedit ergo, & bibit, & rursum obdormiuit. * Reuersusque est Angelus Domini secundò, & tetigit eum, dixitque illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius, quadraginta diebus & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumque venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitque illi: Quid hic agis Elia? * At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam ut auferant eam. * Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transiit, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus, * & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio spelunce, & ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit: * Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: † quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam ut auferant eam. * Et ait Dominus ad eum: Vade, & reuere in viam tuam per desertum in Damascus: cumque peruenieris illuc, vnges Hazael regem super Syriam, * † & Iehu filium Namsi vnges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphar, qui est de Abel-metela, vnges prophetam pro te. * Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseus. * † Et derelinquam mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incuruata ante Baal, & omnes eos, quod non adorauit eum osculans manus. * Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphar, arantem in duodecim iugis boum, & ipse in duodecim iugis boum araneibus vnus erat: cumque venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum. * Qui statim relictis bobus cucurrit post Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixitque ei: Vade, & reuere: quod enim meum erat, feci tibi. * Reuersus autem ab eo, tulit par boum, & mactauit illum, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt: confurgensque abiit, & secutus est Eliam, & ministrabat ei.

CAPVT XX.

Syri Samaritarum obsidentes caduntur à pueris principum prouinciarum, rursumque anno altero in campis tribus caduntur: rex autem Achab à propheta reprehenditur, quod fœdus cum Benadad rege Syria interit, illamque viuum dimiserit.

PORRò Benadad rex Syrie congregauit omnem exercitum suum, & triginta duos reges secum, & equos, & currus: & ascendens pugnabat contra Samariam, & obsidebat eam. * Mittensque nuntios ad Achab regem Israel in ciuitatem, * ait: Hæc dicit Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum meum est, & vxores tuæ, & filij tui optimi mei sunt. * Responditque rex Israel: Iuxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, & omnia mea. * Reuerentesque nuntij, dixerunt: Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, & aurum tuum, & vxores tuas, & filios tuos dabis mihi. * Cras igitur hac eadem hora mitam seruos meos ad te, & scrutabuntur domum tuam, & domum seruorum tuorum: & omne quod eis placuerit, ponent in manibus suis & auferent. * Vocauit autem rex Israel omnes seniores terræ, & ait: Animaduertite, & videte, quoniam insidietur nobis. misit enim ad me pro vxoribus meis, & filiis & pro argenteo & auro: & non abnuui. * Dixeruntque omnes maiores natu, & vniuersus populus, ad eum: Non audias, neque acquiescas illi. * Respondit itaque nuntijs Benadad: Dicite domino meo regi: Omnia propter quæ misisti ad me seruum tuum in initio, faciam: hanc autem rem facere non possum. * Reuersique nuntij retulerunt ei. Qui remisit, & ait: Hæc faciant mihi dii, & hæc addant, si suffecerit pulvis Samarie pugillis omnis populi qui sequitur me. * Et respondens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne glorietur accinctus, aequè vt discinctus. * Factum est autem, cum audisset Benadad verbum istud, bibebat ipse & reges in vmbraculis, & ait seruis suis: Circumdate ciuitatem. Et circumdederunt eam. * Et ecce propheta vnus accedens ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit Dominus: Certè vidisti omnem multitudinem hanc nimiam? ecce, ego tradam eam in manu tua hodie: vt scias, quia ego sum Dominus. * Et ait Achab: Per quem: Dixitque ei: Hæc dicit Dominus: Per pedissequos principum prouinciarum. Et ait: Quis incipiet preliari? Et ille dixit: Tu. * Recensuit ergo pueros principum prouinciarum, & reperit numerum ducentorum triginta duorum: & recensuit post eos populum, omnes filios Israel, septem millia: * & egressi sunt meridie. Benadad autem bibebat temulentus in vmbraculo suo, & reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium eius venerant. * Egressi sunt autem pueri principum prouinciarum in prima fronte. misit itaque Benadad. Qui

nuntiauerunt ei, dicentes: Viri egressi sunt de Samaria. * Et ille ait: Sive pro pace veniunt, apprehendite eos vivos: sive ut praelientur, vivos eos capite. * Egressi sunt ergo pueri principum provinciarum, ac reliquos D exercitus sequebatur. * & percussit unusquisque virum, qui contra se veniebat: fugeruntque Syri, & persecutus est eos Israel. Iugit equosque Benadad Rex Syriæ in equo cum equitibus suis. * Necnoo egressus rex Israel percussit equos & currus, & percussit Syriam plaga magna. * (Accedens autem propheta ad regem Israel, dixit ei: Vade, & confortare, & scito, & vide quid facias: sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra te.) * Servi verò regis Syriæ dixerunt ei: Vix montium sunt dii eorum, idè superaverunt nos: sed melius est vt pugnemus contra eos in campestribus, & obinebimus eos. * Tu ergo verbum hoc fac: Amove reges singulos ab exercitu tuo, & pone principes pro eis; * & instaura numerum milium qui ceciderunt de tuis, & equos secundum equos pristinos, & currus secundum currus quos ante habuisti: & pugnabimus contra eos in campestribus, & videbis quòd obinebimus eos. Credidit consilio eorum, & fecit ita. * Igitur postquam annus transierat, recensuit Benadad Syros, & ascendit in Ephraim, vt pugnaret contra Israel. * Porro filij Israel recessit sunt, & accepit cibarijs profecti ex aduerso, castraque metati sunt contra eos, quasi duo parvi greges caprarum: Syri autem repleverunt terram. (* Et accedens vnus vir Dei, dixit ad regem Israel Hæc dicit Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium est Dominus, & non est Deus vallium: dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu tua, & scietis quia ego sum Dominus.) * Dirigebantque septem diebus ex aduerso hi atque illi acies, septima autem die commissum est bellum: percusseruntque filij Israel de Syris centum millia poditum in die vna. * Fugerunt autem qui remanserant in Ephraim, in civitatem: & cecidit murus super viginti septem millia hominum qui remanserant. Porro Benadad fugiens ingressus est civitatem, in cubiculum quod erat intra cubiculum. * dixeruntque ei servi sui: Ecce, audiuimus quòd reges domus Israel clementes sint: ponamus itaque saccos in lumbis nostris, & funiculos in capitibus nostris, & egrediamur ad regem Israel: forsitan saluabit animas nostras. * Accinxerunt saccis lumbos suos, & posuerunt funiculos in capitibus suis, veneruntque ad regem Israel, & dixerunt ei: Seruus tuus Benadad dicit: Viuat, oro te, anima mea. Et ille ait: Si adhuc vivit, frater meus est. * Quod acceperunt viri pro omine: & festinantes rapuerunt verbum ex ore eius, atque dixerunt: Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ite, & adducite eum

ad me. Egressus est ergo ad eum Benadad, & leuauit eum in currum suum. * Qui dixit ei: Ciuitates, quas tulit pater meus à patre tuo, reddam: & plateas fac tibi in Damasco, sicut fecit pater meus in Samaria, & ego fœderatus recedam à te. Pependit ergo fœdus & dimisit eum. * Tunc vir quidam de filijs prophetarum dixit ad socium suum in sermone Domini: Percute me. At ille noluit percutere. * Cui ait: Quia noluisti audire vocem Domini, ecce recedes à me, & percutiet te leo. Cumque paululum recessisset ab eo, inuenit eum leo, atque percussit. * G Sed & alterum inueniens virum, dixit ad eum: Percute me. Qui percussit eum, & vulnerauit. * Abijit ergo propheta, & occurrit regi in via, & mouit asperione pulueris os & oculos suos. * Cumque rex transisset, clamauit ad regem, & ait: Seruus tuus egressus est ad præliandum cominus: cumque fugisset vir vnus, adduxit eum quidam ad me, & ait: Custodi virum istum: qui si lapsus fuerit erit anima tua pro anima eius, aut talentum argenti appendes. * Dum autem ego turbatus huc illucque me verterem, subito non comparuit. Et ait rex Israel ad eum: Hoc est iudicium tuum, quod ipse decreuisti. * At ille statim absterxit puluerem de facie sua, & cognouit eum rex Israel, quòd esset de prophetis. * Qui ait ad eum: Hæc dicit Dominus: Quia dimisit virum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima eius, & populus tuus pro populo eius. * Reuerfus est igitur rex Israel in domum suam, audire contemnas, & furibundus venit in Samariam.

CAPVT XXI.

Naboth obnegatum regi Achab vineam à suis testibus inissa Iezabel accessurus lapidatur, quo facto, ipsi Achab ad occupandam vineam properanti Elias plurima comminatur mala, qua tamen Achab se humiliando euadit.

1 POST verba autem hæc, tempore illo vinea erat Naboth Iezabelitæ, qui erat in Achab. Iuxta palatium Achab regis Samarie. * Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, vt faciam mihi hortum olenum, quia vicina est, & prope domum meam, daboque tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. * Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. * Venit ergo Achab in domum suam indignans, & frendens super verbo, quòd locutus fuerat ad eum Naboth Iezabelitæ, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proiecits se in lectulum suum, auerit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. * Ingressa est autem ad eum Iezabel vxor sua, dixitque ei: Quid est hoc, vnde anima tua cõstitata est: & quare non comedis panem? Qui

* Qui respondit ei : Locutus sum Naboth 6
Iezabelitz, & dixi ei : Da mihi vineam
tuam, accepta pecunia : aut, si tibi placet, da-
bo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait :
Non dabo tibi vineam meam. * Dixit ergo 7
ad eum Iezabel vxor eius : Grandis auctori-
tatis es, & benè regis regnum Israël. Surge,
& comedere panem, & aquo animo esto, ego
dabo tibi vineam Naboth Iezabelitz. * Scri- 8
psit itaque litteras ex nomine Achab, & sig-
navit eas annulo eius, & misit ad maiores
natu & optimates, qui erant in ciuitate eius,
& habitabant cum Naboth. * Litterarum au- 9
tem hæc erat sententia : Predicate ieiunium,
& federe facite Naboth inter primos populi,
* & submitte duos viros filios Belial contra 10
eum, & falsum testimonium dicant : Bene-
dixit Deum & regem : & educite eum, & la-
pidate, sicut moriatur. * Fecerunt ergo ci- 11
ues eius maiores natu & optimates, qui habi-
tabant cum eo in vrbe, sicut præceperat eis
Iezabel, & sicut scriptum erat in litteris quas
miserat ad eos : prædicauerunt ieiunium, &
federe fecerunt Naboth inter primos populi. 12
* Et adductis duobus viris filiis diaboli, fece-
runt eos sedere contra eum & illi, scilicet vt
viri diaboli, dixerunt contra eum testimo-
nium coram multitudine : Benedixit Na-
both Deum & regem : quem ob rem eduxe-
runt eum extra ciuitatem, & lapidibus inter-
fecerunt. * Miseruntque ad Iezabel, dicentes : 14
Lapidatus est Naboth, & mortuus est. * Fa-
ctum est autem, cum audisset Iezabel lapida-
tum Naboth, & mortuum locuta est ad A-
chab : Surge, & posside vineam Naboth Iez-
abelitz, qui noluit tibi acquiescere, & dare
eam accepta pecunia : non enim viuit Na-
both, sed mortuus est. * Quod cum audisset 16
Achab, mortuum videlicet Naboth, surrexit,
& descendeat in vineam Naboth Iezabe-
litz, vt possideret eam. * Factus est igitur ser-
mo Domini ad Eliam Thesbitem, dicens : 17
* Surge & descende in occursum Achab re-
gis Israël, qui est in Samaria : ecce ad vineam
Naboth descendit, vt possideat eam : * & 19
loqueris ad eum, dicens : Hæc dicit Domi-
nus : Occidisti, insuper & possedisti. Et post
hæc addes : Hæc dicit Dominus : † In loco
hoc, in quo linterunt canes sanguinem Na-
both, lambent quoque sanguinem tuum. * Et
ait Achab ad Eliam : Num inuenisti me ini-
micum tibi ? Qui dixit : Inueni eò quòd ve-
nundatus sis, vt faceres malum in conspectu
Domini. * † Ecce ego inducam super te ma-
lum, & demetam posteriora tua, & interfi-
ciam de Achab mingentem ad parietem, &
clausum & vltimum in Israël. * Et dabo do-
mum tuam sicut † domum Ieroboam filij Ba-
bar, & sicut domum † Baasa filij Ahia : quia
egisti, vt me ad iracundiam prouocares, &
peccare fecisti Israël. * † Sed & de Iezabel
locutus est Dominus, dicens : Canes comede-
rent Iezabel in agro Iezabel. * Si mortuus 24

fuerit Achab in ciuitate, comedent eum ca-
nes : si autem mortuus fuerit in agro, come-
dent eum volucres cœli : * Igitur non fuit
alter talis sicut Achab, qui venundatus est
vt faceret malum in conspectu Domini : con-
citauit enim eum Iezabel vxor sua, * & abo-
minabilis factus est, in tantum vt sequeretur
idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos con-
sumpsit Dominus à facie filiorum Israël. * Ita-
que cum audisset Achab sermones istos, sci-
dit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem
suam, ieiunauitque & dormiuit in sacco, &
ambulauit demisso capite. * Et factus est ser-
mo Domini ad Eliam Thesbitem, dicens :
* Nonne vidisti humiliatum Achab coram
me : quia igitur humiliatus est mei causa, non
inducam malum in diebus eius, sed † in die-
bus filij sui inferam malum domui eius.

† 4. Reg. 1.
1. 14.

CAPVT XXII.

*Achab & Iosaphat reges, pseudopphetarum
varicinis decepti ad pugnam procedunt in Ramoth
Galaad ac vincuntur, occiso Achab, qui Michæam
vera prophetantem carcere incluserat : impio A-
chab succedit filius impius Ochozias, pio autem Ios-
aphat succedit impius filius Ioram.*

† Transierunt igitur tres anni absque bello
inter Syriam & Israël. * In anno au-
tem tercio, descendit Iosaphat rex Iuda ad
regem Israël (* Dixitque rex Israël ad ser-
uos suos : Ignoratis quòd nostra sit Ramoth
Galaad ac negligimus tollere eam de manu
regis Syriæ ?) * Et ait ad Iosaphat : Veniesne
mecum ad præliandum in Ramoth Galaad ?
* Dixitque Iosaphat ad regem Israël : Sicut
ego sum, ita & tu : populus meus, & populus
tuus vnus sunt : & equites mei, equites tui.
Dixitque Iosaphat ad regem Israël : Quæ-
ro te, hodie sermonem Domini. * Congre-
gauit ergo rex Israël prophetas, quadringen-
tos circiter viros, & ait ad eos : Ire debeo in
Ramoth Galaad ad bellandum, an quiesce-
re ? Qui responderunt : Ascende, & dabit
eam Dominus in manu regis. * Dixit autem
Iosaphat : Non est hic propheta Domini
quiliquam, vt interrogemus per eum ? * Et ait
rex Israël ad Iosaphat : Remansit vir vnus,
per quem possumus interrogare Dominum :
B sed ego odi eum, quia non prophetat mihi
bonum, sed malum, Michæas filius Iemla.
* Cui Iosaphat ait : Ne loquaris ita rex. * Vo-
cauit ergo rex Israël eunuchum quemdam,
& dixit ei : Festina adducere Michæam filium
Iemla. * Rex autem Israël, & Iosaphat rex
Iuda, sedebant vnusquisque in solio suo, ve-
stiti cultu regio, in area iuxta ostium porte
Samarie, & vniuersi prophete prophetaba-
bant in conspectu eorum. * Fecit quo-
que sibi Sedecias filius Chanaana cornua
ferrea, & ait : Hæc dicit Dominus : Hi
venientibus Syriam, donec deas eas :
* Omnesque prophete similiter propheta-
bant, dicentes : Ascende in Ramoth Galaad,

&c

† 4. Reg. 1.
1. 14.

† 4. Reg. 9.
1. 14.

† 4. Reg. 1.
1. 14.
† 4. Reg. 1.
1. 14.
† 4. Reg. 9.
1. 14.

& vade prosperè, & tradet Dominus in manus regis. * Nuntius verò, qui ierat ut vocaret Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno tibi bona prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum: & loquere bona. * Cui Michæas ait: Vivit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. * Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad præliandum, an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & vade prosperè, & tradet eam Dominus in manus C regis. * Dixit autem rex ad eum. Iterum aequè iterum adiuto te, ut non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. * Et ille ait: Vidi cunctum Israël dispersum in montibus, quasi oves non habentes pastorem, & ait Dominus: Non habent isti dominum: revertantur unusquisque in domum suam in pace. (* Dixit ergo rex Israël ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?) * Ille verò addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super solium suum, & omnem exercitum celi assistentem ei à dextris & à sinistris: * & ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israël, ut ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit unus verba huiusmodi, & alius aliter. * Egressus est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? * Et ille ait: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus: Decipies, & prævalebis: egredere, & fac ita. * Nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, qui hie sunt: & Dominus locutus est contra te malum. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillam, & dixit: Mene ergo dimisit Spiritus Domini, & locutus est tibi? * Et ait Michæas: Visurus es in die illa, quando ingredietis cubiculum, intra cubiculum vt abscondaris. * Et ait rex Israël: Tollite Michæam, & maneat apud Amon principem civitatis, & apud Iosabab filiam Azelech, & dicite eis: * Hæc dicit rex: Mitite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustie, donec revertar in pace. * Dixitque Michæas: Si reversus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait: Audite populi omnes. * Ascendite itaque rex Israël, & Iosaphat rex Iuda, in Ramoth Galaad. * Dixit itaque rex Israël ad Iosaphat: Sume arma, & ingredere prælium, & induere vestibus tuis. porro rex Israël mutavit habitum suum, & ingressus est bellum. * Rex autem Syriæ præceperat principibus currenibus triginta duobus, dicens: Non pugnabitis contra minorem & maiorem quempiam, nisi contra regem Israël solum. * Cum ergo viderent principes currum Iosaphat, suspicati sunt quòd ipse esset rex Israël, &

impen facto pugnabant contra eum: & exclamavit Iosaphat. * Intellexeruntque principes currum quòd non esset rex Israël, & cessaverunt ab eo. * Vir autem quidam tendit arcum, in incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israël inter pulmonem & stomachum. At ille dixit aurige suo: Verte manum tuam & eijce me de exercitu, quia graviter vulneratus sum. * Commisum est ergo prælium in die illa, & rex Israël stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere: fluebat autem sanguis 36 plage in sinum currus, * & præeo insonuit in vniuerso exercitu antequam sol occumberet, dicens: Unusquisque revertatur in civitatem, & in terram suam. * Mortuus est autem rex, & perlaus est in Samariam, sepeliveruntque regem in Samaria. * & transierunt F currum eius in piscinam Samarie, & linxerunt canes sanguinem eius, & habenas lauerunt, iuxta verbum Domini quod locutus fuerat. 39 * Reliqua autem sermonum Achab, & vniuersa quæ fecit, & domus eburnea quam edificavit, cunctarumque vrbum quas extruxit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israël? * Dormiuit ergo Achab cum patribus suis, & regnavit Ochozias filius eius pro eo. * Iosaphat verò filius Asa regnare coepit super Iudam anno quarto 42 Achab regis Israël. * Triginta quinque annorum erat cum regnare cepisset, & viginti quinque annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Azuba filia Salai. * Et ambulavit in omni via Asa patris sui, & non declinavit ex ea: fecitque quod rectum erat in conspectu Domini. * Verumtamen excessu non abstulit: adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Pacemque habuit Iosaphat cum rege Israël. * Reliqua autem verborum Iosaphat, & opera eius, quæ gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in 47 Libro verborum dierum regum Iuda? * Sed & reliquias effeminatorum, qui remanserant in diebus Asa patris eius, abstulit de terra. 48 * Nec erat tunc rex constitutus in Edom. 49 * Rex verò Iosaphat fecerat classes in mari, quæ navigarent in Ophir propter aurum: & ire non poterunt, quia confracte sunt in 50 Asiongabet. * Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat: Vadant servi mei cum servis tuis in navibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitque Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Civitate David patris sui: regnavitque Iotam filius eius pro eo. * Ochozias autem filius Achab regnare coepit super Israël in Samaria, anno septimodecimo Iosaphat regis Iuda, regnavitque super Israël 53 duobus annis. * Et fecit malum in conspectu Domini, & ambulavit in via patris sui & matris sue, & in via Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israël. * Serviuit quoque Baal, & adoravit eum, & irritavit Dominum Deum Israël, iuxta omnia quæ fecerat pater eius.

LIBER REGVM

Q V A R T V S,

SECVDVM HEBRÆOS

MALACHIM SECVDVS.

C A P V T P R I M V M.

*Ochozias super aggritudine sua Beelzebub consuleret volens ab Elia increpari, ac moriturus pradi-
citur : duos quinquagenarios principes ad Eliam
missos ignis celestis deuorat cum ipsorum militi-
bus, tertio principe sua modestia seruato, cum quo
Elias ad Ochoziam descendit: cui mortuo, succedit
frater Ioram.*

PARAUIT est 1

autem Moab in Israel, A postquam mortuus est Achab. * Ceciditque 2 Ochozias per cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria, & p-

grocauit : misitque nuntios, dicens ad eos : Ire consilite Beelzebub deum Accaron, vtrum viuere queam de infirmitate mea hac.

* Angelus autem Domini locutus est ad 3 Eliam Thesbiten, dicens : Surge, & ascende in occursum nuntiorum regis Samarizæ, & dices ad eos : Numquid non est Deus in Is-

rael, vt eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron ? * Quam ob rem hæc dicit 4 Dominus : De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias.

* Reuersique sunt nuntij ad Ochoziam. 5 Qui dixit eis : Quare reuersi estis ? * At illi 6 responderunt ei : Vir occurrit nobis, & dixit B

ad nos : Ire, & reuertimini ad regem, qui misit vos, & diceris ei : Hæc dicit Dominus : Numquid, quia non erat Deus in Israel, m-

itis vt consulatur Beelzebub deus Accaron ? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. * Qui 7

dixit eis : Cuius figuræ & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc ?

* At illi dixerunt : Vir pilosus, & zona pelli- 8 cea accinctus renibus. Qui ait : Elias Thesbiten est. * Misitque ad eum quinquagena-

rium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum : sedentique in vertice montis, ait : Homo Dei, rex præ-

cepit vt descendas. * Respondensque Elias, 10 dixit quinquagenario : Si homo Dei sum, C

descendat ignis de celo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de celo, & deuorauit eum, & quinquaginta qui erant cum eo. * Rursumque misit ad 11

eum principem quinquagenarium alterum, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est il-

li : Homo Dei, hæc dicit rex : Festina, des-

cende. * Respondens Elias ait : Si homo Dei ego sum, descendat ignis de celo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo, & deuorauit illum, & quin-

13 quaginta eius. * Iterum misit principem quinquagenarium tertium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum venisset, curauit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait : Homo Dei, noli despiciere animam meam, & animas seruorum tuorum qui me-

14 cum sunt. * Ecce descendit ignis de celo, & deuorauit duos principes quinquagena-

D rios primos, & quinquagenos qui cum eis erant : sed nunc obsecro vt miserearis animæ

15 meæ. * Locutus est autem Angelus Domini ad Eliam, dicens : Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur, & descendit cum eo

16 ad regem, * & locutus est ei : Hæc dicit Dominus : Quia misisti nuntios ad consulendum Beelzebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israel, à quo posses interro-

gare sermonem, idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. * Mortuus est ergo iuxta sermonem Domini, quem locutus est Elias, & regna-

uit Ioram frater eius pro eo, anno secundo Ioram filij Ioaphat regis Iudæ : non enim

17 habebat filium. * Reliqua autem verborum Ochoziz, quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro sessionum dierum regum Israel ?

C A P V T I I.

Eliseus indiduans Elia comes, Iordanem, aqua Elia pallio disijci, cum illo transiit ? Elia autem in celum igneo curru raptus, duplicem eius spiritum accipis, ac pallio Elia rursus Iordanis aquas diuidit. Elia quæstus non inuenitur : aquæ Iericho ac terra sterilitas immixta per Eliseum sale sanantur : puerique Eliseum irridentes, ab vestis lacerantur.

1 FActum est autem, cùm leuare vellet Do-

A minus Eliam per turbinem in celum, ibant Elias & Eliseus de Galgalis. * Dixitque Elias ad Eliseum : Sede hic, quia Dominus misit me vsque in Bethel. Cui ait Eliseus : Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia

lerat Dominus à facie eorum : feceruntque
 verba pessima irritantes Dominum. * & co-
 luerunt immundities, de quibus præcepit eis
 Dominus ne facerent verbum hoc. * Et testi-
 ficatus est Dominus in Israel & in Iuda, per
 manum omnium Prophetarum & Viden-
 tium, dicens : † Reuertimini à vñ vestris
 peccatis, & custodite præcepta mea, & cere-
 monias, iuxta omnem legem quam præcepi
 patribus vestris : & sicut misi ad vos in manu
 seruatorum meorum Prophetarum. * Qui non
 audierunt, sed indurauerunt cervicem suam
 iuxta cervicem patrum suorum, qui nolue-
 runt obedire Domino Deo suo. * Et abiece-
 runt legitima eius, & pactum, quod pepigit
 cum patribus eorum, & testificationes, qui-
 bus contestatus est eos : sicutque sunt vani-
 tates, & vanè egerunt : & secuti sunt Gentes,
 quæ erant per circuitum eorum, super qui-
 bus præceperat Dominus eis, vt non facerent
 sicut & illæ faciebant. * Et dereliquerunt om-
 nia præcepta Domini Dei sui : feceruntque
 sibi consilia duo vitulos, & lucos, & ado-
 rauerunt vniuersam militiam cœli : seruie-
 runtque Baal, * & consecraverunt filios suos,
 & filias suas, per ignem : & diuinationibus
 inserviebant & auguriis : & tradiderunt se vt
 facerent malum coram Domino, vt irritarent
 eum. * Irasque est Dominus vehementer
 Israeli, & abstulit eos à conspectu suo, & non
 remansit nisi tribus Iuda tantummodò. * Sed
 nec ipse Iuda custodiuit mandata Domini
 Dei sui : verum ambulauit in erroribus Israel,
 quos operatus fuerat. * Proiecitque Dominus
 omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit
 eos in manu diripientium, donec proiecet
 eos à facie sua : * † ex eo iam tempore, quo
 scissus est Israel à domo David, & constitu-
 erunt sibi regem Ieroboam filium Nabat : se-
 parauit enim Ieroboam Israel à Domino, &
 peccare eos fecit peccatum magnum. * Et
 ambulauerunt filij Israel in vniuersis pecca-
 tis Ieroboam quæ fecerat : & non recesser-
 unt ab eis, * † vsquequò Dominus auferret
 Israel à facie sua, sicut locutus fuerat in manu
 omnium seruatorum suorum Prophetarum :
 transiitque est Israel de terra sua in Assy-
 rios, vsque in diem hanc. * Adduxit autem
 rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, &
 de Auah, & de Emath, & de Sepharuaim : &
 collocavit eos in ciuitatibus Samariæ pro fi-
 liis Israel : qui possederunt Samariam : & ha-
 bitauerunt in vrbibus eius. * Cumque ibi ha-
 bitare cepissent, non timebant Dominum :
 & immisit in eos Dominus leones, qui in-
 terficiebant eos. * Nuntiatumque est regi
 Assyriorum, & dictum : Gentes, quas tran-
 stulisti & habitare fecisti in ciuitatibus Sama-
 riæ, ignorant legitima Dei terræ : & immisit
 in eos Dominus leones, & ecce interficiunt
 eos, eò quòd ignorent ritum Dei terræ. *
 Præcepit autem rex Assyriorum, dicens : Du-
 cite illuc vnum de sacerdotibus, quos inde

captiuos adduxistis, & vadat, & habitet cum
 eis : & doceat eos legitima Dei terræ. * Igi-
 tur cum venisset vnus de sacerdotibus his,
 qui captiu ducti fuerant de Samaria, habi-
 tauit in Bethel, & docebat eos quomodò co-
 lerent Dominum. * Et vnaquæque Gens
 fabricata est Deum suum : posueruntque eos
 in fanis excelsis, quæ fecerant Samariæ, Gens
 & Gens in vrbibus suis, in quibus habitabat.
 * Viri enim Babylonij fecerunt Sochothbe-
 noth : viri autem Chutæi fecerunt Nergel :
 & viri de Emath fecerunt Asima. * Porro
 F Heuzi fecerunt Nebahaz & Tharthac. Hi
 autem qui erant de Sepharuaim, combure-
 bant filios suos igni, Adramelech & Aname-
 lech diis Sepharuaim, * & nihilominus co-
 lebant Dominum. Fecerunt autem sibi de
 nouissimis sacerdotes excelsorum, & pone-
 bant eos in fanis sublimibus. * Et cum Do-
 minum colerent, diis quoque suis seruiebant
 iuxta consuetudinem Gentium, de quibus
 transiit fuerant Samariam : * vsque in præ-
 sentem diem morem sequuntur antiquum :
 non timeant Dominum, neque custodiunt
 ceremonias eius, iudicia, & legem, & man-
 datum, quod præceperat Dominus filiis la-
 cob, † quem cognominauit Israel : * & per-
 cussit eum eis pactum, & mandauerat eis,
 dicens : Nolite timere deos alienos, & non
 adoretis eos, neque colatis eos, & non im-
 moletis eis : * Sed Dominum Deum vestrum,
 qui eduxit vos de Terra Ægypti in fortitudi-
 ne magna, & in brachio extenso, ipsum ti-
 metis, & illum adoratis, & ipsi immolatis.
 * Ceremonias quoque & iudicia, & legem,
 & mandatum, quod scripsit vobis, custodite
 vt faciatis cunctis diebus : & non timeatis
 deos alienos. * Et pactum, quod percussit vo-
 bis, nolite obliuisci : nec colatis deos alie-
 nos, * Sed Dominum Deum vestrum time-
 te, & ipse eruet vos de manu omnium inimi-
 corum vestrorum. * Illi verò non audierunt
 sed iuxta consuetudinem suam pristinam per-
 petrabant. * Fuerunt igitur Gentes istæ ti-
 mentes quidem Dominum, sed nihilominus
 & idolis seruientes : nam & filij eorum,
 & nepotes, sicut fecerunt patres, sui, ita fa-
 ciunt vsque in præsentem diem.

CAPVT XVIII.

Ezechias pietate eximius, dissipatis idololorum delubris, ac aucto Moysi serpente confracto, percutis Edom; & cum Assyriis rebellasset, rex Assyriorum expugnatis ciuitatibus Iuda, Ezechias veniam precanti, magnam pecuniam vim impone, missa quoque manu valida Ierusalem obsidet, multis probris in Ezechiam & blasphemus in Deum per Rabfacem iactatus.

1 ANno † tercio Osæ filij Elæ regis Israel, † 2. 7. m.
 A regnauit Ezechias filius Achaz regis 18. d. 17.
 2 Iuda. * Viginti quinque annorum erat, cum 19. a. l.
 regnare cepisset : & vigintinouem annis re-
 gnauit in Ierusalem : nomen matris eius Abi-
 filia

† 1. Reg.
 23. d. 5.

† 1. Reg.
 23. d. 5.

† 1. Reg.
 23. d. 5.

filia Zacharie. * Fecitque quod erat bonum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat David pater eius. * Ipse dissipauit excelsa, & contriuit stellas, & succidit lucos, confregitque serpentem æneum, † quem fecerat Moyses: siquidem vsque ad illud tempus filij Israel adolebant ei incensum: vocauitque nomen eius Nobelistan. * In Domino Deo Israel sperauit: itaque post eam non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his qui ante eum fuerunt: * & adhæsit Domino, & non recessit à vestigijs eius, fecitque mandata eius, quæ præceperat Dominus Moysi. * Vnde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quæ procodebat, sapienter se agebat. Rebellaui quoque contra regem Assyriorum, & non seruiui ei. * Ipse percussit Philistæos vsque ad Gazam, & omnes terminos eorum, à Turri custodum vsque ad Ciuitatem munitam. * Anno quarto regis Ezechiz, qui erat annus septimus Osee filij Elæ regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnauit eam, * & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiz, id est † nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: * & transtulit rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocauitque eos in Hula & in Habor fluuijs Gozan in ciuitatibus Medorum: * quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum eius: omnia quæ præceperat Moyses seruis Domini non audierunt, neque fecerunt. * † Anno quatuordecimo regis Ezechiz, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad vniuersas ciuitates Iuda munitas: & cepit eas. * Tunc misit Ezechias rex Iuda nuncios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccauimus, recede à me: & omne, quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiz regi Iudæ trecenta talenta argenti, & triginta talenta auri. * Deditque Ezechias omne argenteum quod repertum fuerat in domo Domini, & in thesauris regis. * In tempore illo confregit Ezechias valuas templi Domini, & laminas auri, quas ipse affixerat, & dedit eas regi Assyriorum. * Misit autem rex Assyriorum Thartan, & Rabfari, & Rabfacem de Lachis ad regem Ezechiam, cum manu valida, Ierusalem: qui cum ascendissent, venerunt Ierusalem, & steterunt iuxta aquæ ductum piscine superioris, quæ est in via Agrifullonis. * Vocaueruntque regem: egredessus est autem ad eos Eliacim filius Helciz præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioabe filius Asaph à commentariis. * Dixitque ad eos Rabfacer: Loquimini Ezechiz: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: quæ est ista fiducia qua niteris? * Foritan inisti consilium, vt præpares te ad prelium. In quo confidis, vt audeas rebellare? * an speras in baculo, arundineo atque confecto Ægypto, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingreditur manum eius, & perforabit

eam? sic est Pharaon rex Ægypti, omnibus qui confidunt in se. * Quod si dixeritis mihi: In Domino Deo nostro habemus fiduciam, nonne iste est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria: & præcepit Iudæ & Ierusalem: Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem? * Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo vobis duo millia equorum, & videte an habere valeatis ascensores eorum. * Et quo modo potestis resistere ante vnum satrapam de seruis domini mei minimis? An fiduciam habes in Ægypto propter currus & equites? * Numquid line Domini voluntate ascendi ad locum istum, vt demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, & demolire eam. * Dixerunt autem, Eliacim filius Helciz, & Sobna, & Ioabe, Rabfacer: Precamur vt loquaris nobis seruis tuis Syriacis: siquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudaicè, audiente populo, qui est super murum. * Responditque eis Rabfacer, dicens: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, vt loquerer sermones hos, & non potius ad viros, qui sedent super murum, vt comedant stercora sua, & bibant vinum suum vobiscum? * Scitis itaque Rabfacer, & exclamauit voce magna Iudaicè, & ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit erueri vos de manu mea. * Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur ciuitas hæc in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est vtile & egredimini ad me, & comedet vnusquisque de vinea sua, & de ficu sua, & bibetis aqua de cisternis vestris: * donec veniam, & transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, & fertilem. * Viri, terram panis & vinearum, terram oliuarum, & olei ac mellis, & viuetis, & non moriemini. * Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos. * Numquid liberauerunt dii Gentium terram suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est Deus Emath, & Arphad? vbi est Deus Sepharuaim, Ana, & Aua? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? * Quinam illi sunt in vniuersis diis terrarum, qui eruent regionem suam de manu mea, vt possit erueri Dominus Ierusalem de manu mea? * Tacuit itaque populus, & non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant, vt non responderent ei. * Venitque Eliacim filius Helciz, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioabe filius Asaph à commentariis, ad Ezechiam, scissis vestibus, & nuntiauerunt ei verba Rabfaceris.

CAPVT XIX.

Ezechia & Ifaia conuersi ad Dominum, & pro liberatione precantibus, propter Rabfacis blasphemias, percussus Angelus Domini 185000. Assyriorum; & fugiens Sennacherib in templo idolorum suorum a filijs suis occiditur.

17. a. l.

QUæ cum audisset Ezechias rex, scidit 1
uestimenta sua, & opertus est sacco, in- A
gressusque est domum Domini. * Et misit 2
Eliacim præpositum domus, & Sobnam scri-
bam, & senes de sacerdotibus, opertos sac-
cis, ad Isaiam prophetam filium Amos. * Qui 3
dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribula-
tionis, & increpationis, & blasphemie, dies
iste: venerunt filij vsque ad partum, & vires
non habet parturiens. * Si forte audiat Do- 4
minus Deus tuus vniuersa verba Rabfacis,
quem misit rex Assyriorum dominus suus, vt
exprobraret Deum viuentem, & argueret ver-
bis, quæ audiuit Dominus Deus tuus: & fac
orationem pro reliquijs, quæ repperit sunt.
* Venerunt ergo serui regis Ezechie ad 5
Isaiam. * Dixique eis Isaias: Hæc dicetis 6
domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli B
timere à facie sermonum, quos audisti, qui-
bus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum
me. * Ecce, ego immittam ei spiritum, & au- 7
dient nuntium, & reuertetur in terram suam,
& deiciam eum gladio in terra sua. * Re- 8
uersus est ergo Rabfacer, & inuenit regem
Assyriorum expugnatum Lobnam: Audierat
enim quoddam recessisset de Lachis. * Cum- 9
que audisset de Tharaca rege Æthiopie, di-
centes: Ecce, egressus est vt pugnet aduer-
sum te: & iret contra eum, misit nuntios ad
Ezechiam, dicens: * Hæc dicite Ezechie 10
regi Iuda: Non te seducat Deus tuus, in
quo habes fiduciam: neque dicas: Non tra-
detur Ierusalem in manus regis Assyriorum.
* Tu enim ipse audisti quæ fecerunt reges 11
Assyriorum vniuersis terris, quomodo vasa- C
uerunt eas: num ergo solus poteris liberari?
* Numquid liberauerunt dij Gentium sin- 12
gulos, quos vastauerunt pares mei, Gozan
videlicet: & Haran, & Reseph, & filios
Eden, qui erant in Thelassar? * Vbi est rex 13
Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sep-
haruaim, Ana, & Aua? * Itaque cum acce- 14
pisset Ezechias litteras de manu nuntiorum,
& legisset eas, ascendit in domum Domini,
& expandit eas coram Domino, * & orauit 15
in conspectu eius, dicens: Domine Deus Is-
rael, qui sedes super cherubim, tu es Deus
solus regum omnium terre: tu fecisti ce-
lum & terram. * Inclina autem tuam, & au- 16
di: aperi Domine oculos tuos, & vide: au-
di omnia verba Sennacherib, qui misit vt D
exprobraret nobis Deum viuentem. * Ve- 17
re Domine dissipauerunt reges Assyriorum
Gentes, & terras omnium. * Et miserunt 18
deos eorum in ignem: non enim erant dij,
sed opera manuum hominum ex ligno &

19 lapide, & perdidit eos. * Nunc igitur
Domine Deus noster, saluos nos fac de ma-
nu eius, vt sciant omnia regna terre, quia
20 tu es Dominus Deus solus. * Misit autem
Isaia filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Quæ deprecatus
es me super Sennacherib rege Assyrio-
rum, audiui. * Iste est sermo, quem locu-
tus est Dominus de eo: Spreuit te, & sub-
fannauit te, virgo filia Sion: post tergum
21 tuum caput mouit, filia Ierusalem. * Cui ex-
Eprobasti, & quem blasphemasti: contra
quem exaltasti vocem tuam, & eleuasti in
excelsum oculos tuos: contra sanctum Israel.
22 * Per manum seruatorum tuorum exprobasti
Domino, & dixisti: In multitudinem cur-
rum meorum ascendi excelsa montium in
summitate Libani, & succidi sublimis ce-
dros eius, & electas abietes illius. Et ingres-
sus sum vsque ad terminos eius, & salum
23 camelii eius. * Ego succidi. Et bibi aquas
alienas, & siccaui vestigijs pedum meorum
24 omnes aquas clausas. * Numquid non au-
disti quid ab initio fecerim? Ex diebus an-
tiquis plasmaui illud, & nunc adduxi: erunt-
que in ruinam collium pugnantium ciuita-
25 tes munice. * Et qui sedent in eis, hu-
miles manu, contremuerunt & confusi
sunt, facti sunt velut fenem agri, & vi-
rens herba tectorum, quæ arefacta est an-
26 tequam venire ad maturitatem. * Habi-
taculum tuum, & egressum tuum, & in-
truium tuum, & viam tuam ego præsciu
27 & furorem tuum, contra me. * Infansisti
in me, & superbia tua ascendit in aures
meas: ponam itaque circulum in paribus tuis,
& camum in labijs tuis, & reducam te in
28 viam, per quam venisti. * Tibi autem Eze-
chia hoc erit signum: Comede hoc anno
quæ repperis: in secundo autem anno, quæ
sponte nascuntur: porro in tertio anno semi-
nate & metite: plantate vineas, & comedite
30 fructum earum. * Et quodcumque reliquum
fuerit de domo Iuda, mittet radicem deor-
31 sum, & faciet fructum sursum. * De Ierusa-
lem quippe egredientur reliquie, & quod sal-
uetur de monte Sion: zelus Domini exerci-
32 tuum faciet hoc. * Quamobrem hæc dicit
Dominus de rege Assyriorum: Non ingre-
dietur urbem hanc, nec mietur in eam sagi-
tam, nec occupabit eam clypeus, nec circum-
33 dabit eam munitio. * Per viam, qua venire-
Gueretur: & egredietur hanc non ingreditur,
34 dicit Dominus. * Protegamque urbem hanc,
& saluabo eam propter me, & propter David
35 seruum meum. * Factum est igitur in nocte
illa, venit Angelus Domini, & percussit in
castris Assyriorum centum octoginta quinque
millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit om-
nia corpora mortuorum: & recedens abiit. *
36 & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum,
37 & mansit in Ninive. * Cumque adoraret in
templo Nesroch deum suum, Adramelech
† Tob. 1.
d. 31.
Ezra. 48.
d. 34.
Isa. 37.
E. 38.
1. Mach. 7.
f. 41
2. Mach. 15.
n. 19.
† Tob. 1.
d. 34.

& Sarazar filij eius percussit eum gladio, fugeruntque in terram Armenionum; & regnavit Asarhaddon filius eius pro eo.

CAPVT XX.

Isaias agrotans Ezechiam morituum demunit, at ille sua oratione sanitatem cum protogatione vna ad quindecim annos à Deo impetrat, dato sanctitatis signo per solis regressum: Assyrii autem munera descendentibus thesauros ostendit, & ob id per Isaiam reprehensio, captivitas Babylonica demeretur, cui impius succedit filius Manasses.

2. Par. 32.
f. 24.
Isaias a. 1.

IN diebus illis agrotavit Ezechias vsque ad mortem: & venit ad eum Isaias filius Amos, propheta, dixitque ei: Hæc dicit Dominus Deus: Precipe domui tuæ: morieris enim tu, & non viues. * Qui conuertit faciem suam ad parietem, & oravit Dominum, dicens: * Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulaverim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod placitum est coram te fecerim. Fleuit itaque Ezechias fletu magno. * Et antequam egredere-
tur Isaias mediam partem aëris, factus est sermo Domini ad eum, dicens: * Revertere, & dic Ezechiz duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: & ecce sanavi te, die tertio ascendes templum Domini. * Et addam diebus tuis quindecim annos: sed & de manu regis Assyriorum liberabo te, & civitatem hanc, & protegam urbem istam propter me, & propter David servum meum. * Dixitque Isaias: Afferte massam ficorum. Quam cum attulissent, & posuissent super vlcus eius, curatus est. * Dixerat autem Ezechias ad Isaiam: Quod erit signum, quia Dominus me sanabit, & quia ascensus sum die tertio templum Domini? * Cui ait Isaias: Hoc erit signum à Domino, quod facturus sit Dominus sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut revertatur totidem gradibus? * Et ait Ezechias: Facile est, umbram crescere decem lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem gradibus. * Inuocavit itaque Isaias propheta Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus iam descenderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus. * † In tempore illo misit Berodach Baladan, filius Baladan, rex Babyloniæ, literas & munera ad Ezechiam: audierat enim quod agrotasset Ezechias. * Lætatus est autem in aduentu eorum Ezechias, & ostendit eis domum aromatum, & aurum & argentum, & pigmenta varia, vnguenta quoque, & donum vasorum suorum, & omnia quæ habere poterat in thesauris suis. Non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. * Venit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam, dixitque ei: Quid dixerunt viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui ait Ezechias: De terra

† 1. a. 10.
a. 1.

longinqua venerunt ad me, de Babylone.
15 * At ille respondit: Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias: Omnia quæcumque sunt in domo mea, viderunt: nihil est quod non monsttrauerim eis in thesauris meis. * Dixit itaque Isaias Ezechiz: Audi sermonem Domini: * Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ sunt in domo tua, & quæ condiderunt patres tui vsque in diem hanc, in Babylonem: non remanebit quidquam, ait Dominus. * Sed & de filiis tuis qui egredientur ex te, quos generabis, tollentur, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis.
19 * Dixit Ezechias ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem locutus es: sit pax & veritas in diebus meis. * Reliqua autem sermonum Ezechiz, & omnis fortitudo eius, & quomodo fecerit piscinam, & aquæ ductum, & introduxerit aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Dormiuitque Ezechias cum patribus suis, & regnavit Manasses filius eius pro eo.

CAPVT XXI.

Propter abominandam Manassis impietatem prædicat Dominus se Iudam ac Ierusalem deleturum: cui succedit impius filius Amos; & hoc à serais occiso, regnat super Iudam pius filius Iosias.

DODECIM annorum erat Manasses cum regnare cepisset, & quinquaginta quinque annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Haphsiba. * Fecitque malum in conspectu Domini, iuxta idola Gentium, quas deluxit Dominus à facie filiorum Israel.
3 * † Conuersusque est, & ædificauit excelsa, quæ dissipauerat Ezechias pater eius? & erexit aras Baal, & fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israel, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. * Extruxitque aras in domo Domini, de qua dixit Dominus: † In Ierusalem ponam nomen meum. * Et extruxit altaria vniuersæ militiæ cæli in duobus atriis templi Domini. * Et traduxit filium suum per ignem: & ariolatus est, & obseruauit auguria, & fecit pythones, & auspices multiplicauit, ut faceret malum coram Domino, & irritaret eum. * Posuit quoque idolum luchi, quem fecerat in templo Domini, † super quod locutus est Dominus ad David, & ad Salomonem filium eius: In templo hoc, & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et ultra non faciam commoueri pedem Israel de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opere omnia quæ præcepi eis, & vniuersam legem, quam mandauit ei seruus meus Moyses. * Illi verò non audierunt: sed seducti sunt à Manasse, ut facerent malum, super gentes quas contriuit Dominus à facie filiorum Israel. * Locutusque est Dominus in manu serui suorum
11 Prophetarum, dicens: * † Quia fecit Manasses

2. Par. 33.
a. 1.

† 2. Par. 33. a. 2.

† 2. Reg. 23. a. 10.

† 2. Reg. 23. d. 26.
3. Reg. 3. d. 26. a. 2.

† Ierem. 25. a. 4.

nasses rex Iuda abominaciones istas pessimas, super omnia quæ fecerunt Amorrahæi ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditijs suis: * propterea hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego inducam mala super Ierusalem & Iudam: ut quicumque audierit, tinniant aures eius. * Et extendam super Ierusalem funiculum Samaritæ, & pondus domus Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulæ: & delens veram, & ducam crebrius stylium super faciem eius. * Dimittam verò reliquias hereditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum eius: eruntque in vastitatem, & in rapinam cunctis aduersarijs suis: * eò quòd fecerint malum coram me, & perseverauerint irritantes me, ex die qua egressi sunt patres eorum ex Ægypto, vsque ad hanc diem. * Insuper & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem vsque ad os: absque peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, ut faceret malum coram Domino. * Reliquia autem sermonum Manasse, & vniuersa quæ fecit, & peccatum eius quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Dormiuitque Manasses cum patribus suis, & sepulcrus est in horto domus suæ, in horto Oza: & regnauit Amon filius eius pro eo. * Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cepisset: duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. nomen matris eius Melsalemeth filia Haris de Ieteba. * Fecitque malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius. * Et ambulauit in omni via, per quam ambulauerat pater eius: seruauitque immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, * & dereliquit Dominum Deum patrum suorum, & non ambulauit in via Domini. * Tetenderuntque ei insidias serui sui, & interfecerunt regem in domo sua. * Percussit autem populus terræ, omnes qui coniurauerant contra regem Amon: & constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo. * Reliquia autem sermonum Amon quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Sepelieruntque eum in sepulchro suo, in horto Oza: & regnauit Iosias filius eius pro eo.

CAPVT XXII.

Iosias templum ac Dei cultum instaurat; Dominum super reposito Deuteronomij libro consulens. responsum accipit, inducenda super Iudam scripta in eo mala propter neglectum à patribus Dei cultum, ipsam tamen prius in pace moriturum.

Octo annorum erat Iosias cum regnare cepisset, triginta & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Iedaia, filia Hadaia de Beleseth. * Fecitque quod placitum erat coram Domino, & ambulauit per omnes vias Dauid patris sui: non decli-

3 nauit ad dexteram, siue ad sinistram. * Anno autem octauo decimo regis Iosie, misit rex Saphan filium Asia, filij Melsulam, scribam templi Domini, dicens ei: * Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut confectur pecunia, quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt ianitores templi à populo, & deurque fabris per præpositos domus Domini: qui & distribuunt eam his qui operantur in templo Domini, ad instauranda sacra-
6 recta templi: * signarijs videlicet & camentarijs, & ijs qui interrupta componunt: & ut emanant ligna, & lapides de lapidinis ad
7 instaurandum templum Domini. * Vetumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide.
8 de. * Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam: Librum Legis reperi in domo Domini: deditque Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. * Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiavit ei quod præceperat, & ait: Conflauerunt serui tui pecuniam, quæ reperta est in domo Domini: & dederunt ut distribuere fabris à præ-
10 sectis operum templi Domini. * Narrauit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset Saphan coram rege, & audisset rex verba Libri Legis Domini, scidit vestimenta
11 sua. * Et præcepit Helcie sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Micha, & Saphan scribe, & Asaie seruo regis, dicens: * Ite & consulite Dominum super me
12 & super populo, & super omni Iuda, de verbis voluminis istius, quod inuenimus est: magna enim ira Domini successa est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba Libri huius, ut facerent omne quod scriptum
14 est nobis. * Ierunt itaque, Helcias sacerdos & Ahicam, & Achobor, & Saphan, & Asaia, ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum, filij Thecuz, filij Araas custodis vestium, quæ habitabat in Ierusalem in Secunda: locutique sunt ad eam. * Et illa respondit eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
16 Dicite viro, qui misit vos ad me. * Hæc dicit Dominus: Ecce, ego adducam mala super locum istum, & super habitatores eius,
17 omnia verba Legis quæ legit rex Iuda: * quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, irritantes me in cunctis operibus manuum suarum: & succenditur indignatio mea in
18 loco hoc, & non exstinguetur. * Regi autem Iuda, qui misit vos ut consuleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit Dominus Deus Israel:
19 Pro eo quòd audisti verba voluminis, & perterritum est cor tuum, & humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus contra locum istum, & habitatores eius, quòd videlicet fierent in stuporem & in maledictum: & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me, & ego audi-
20 ui, ait Dominus: idcirco colligam te ad patres tuos, & colligens ad sepulchrum tuum in

pace, ut non videant oculi tui omnia mala quæ induchurus sum super locum istum.

CAPVT XXIII.

Iosias Deuteronomium coram populo legit, percussitque eum Domino federe, ac destruxit abominabiles; præcipit Pascha celebrari: quo in Magbado occiso, succedit impius filius Iachaz, quem Pharaon captum ducit in Ægyptum, sublimis Eliam quem Iachaz nominat, & ei grauem mulctam imponit.

ET renuntiauerunt regi quod dixerat. **Q**ui misit: & congregati sunt ad eum A omnes senes Iuda: & Ierusalem. * Ascendit- que rex templum Domini, & omnes viri Iuda, vniuersique qui habiebant in Ierusalem, cum eo sacerdotes & prophetae, & omnis populus à paruo vsque ad magnum: legique cunctis audientibus omnia verba libri fœderis, qui inuentus est in domo Domini. * Stetitque rex super gradum: & sedes percussit coram Domino, ut ambularent post Dominum, & custodirent præcepta eius, & testimonia, & ceremonias, in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba fœderis huius, quæ scripta erant in libro illo: acquieuitque populus pacto. * Et præcepit rex Helciae pontifici & sacerdotibus secundi ordinis, & ianitoribus, † ut projicerent de templo Domini omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, & in loco, & vniuersæ militiæ celsæ: combussit ea foris Ierusalem in Conualle cedron, & tulit puluerem eorum in Bethel. * Et delcuit aruspices, quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per ciuitates Iuda, & in circuitu Ierusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duodecim signis, & omni militiæ celsæ. * Et effert fecit lucum de domo Domini foras Ierusalem in Conualle cedron, & combussit eum ibi, & redegit in puluerem, & proiecit super sepulchra vulgi. * Destruxit quoque ediculas effeminatorum, quæ erant in domo Domini, pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci. * Congregauitque omnes sacerdotes de ciuitatibus Iuda: & contaminauit excelsa, vbi sacrificabant sacerdotes, de Gabbaa vsque Bersabee: & destruxit aras portarum in introitu ostij Iosue principis ciuitatis, quod erat ad sinistram porte ciuitatis. * Veruntamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Ierusalem: sed tantum comedebant azyma in medio tinerum suorum. * Contaminauit quoque Tophet, quod est in Conualle filii Ennon: ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch. * Abstulit quoque equos, quos dederant reges Iuda, Soli, in introitu templi Domini iuxta exedram Nathammelech eunuchi, qui erat in Phanurim: cumque Solis combussit igni. * Altaria quoque, quæ erant super tecto cœnaculi Achaz, quæ fecerant reges

Iuda, & altaria quæ fecerat Manasses in duobus atrijs templi Domini, destruxit rex: & cucurrit inde, & dispersit cinerem eorum in torrentem cedron. * Excelsa quoque quæ erant in Ierusalem ad dexteram partem Montis offensionis, † quæ adificauerat Salomon rex Israel Asaroch idolo Sidoniorum, & Chamos offensioni Moab, & Melchom abominatiori filiorum Ammon, polluit rex. * Et contriuit stannas, & succidit lucos: repleuitque loca eorum ossibus mortuorum. * † Insuper & altare, quod erat in Bethel, & excelsum, quod fecerat Ieroboam filius Nabat, qui peccare fecerat Israel: & altare illud, & excelsum destruxit, atque combussit, & comminuit in puluerem, succenditque etiam locum. * Ex conuersus Iosias, vidit ibi sepulchra, quæ erant in monte: misitque & tulit ossa de sepulchris, & combussit ea super altare, & polluit illud iuxta verbum Domini, quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc. * † Et ait: Quis est titulus ille, quem video? Responderuntque ei ciues vrbs illius: Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Iuda, & prædixit verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel. * Et ait: Dimittite eum, nemo commoueat ossa eius. Et intacta manserunt ossa illius, cum ossibus prophetæ qui venerat de Samaria. * Insuper & omnia fana excelsorum quæ erant in ciuitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad iriandum Dominum, abstulit Iosias: & fecit eis, secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel. * Et occidit vniuersos sacerdotes excelsorum, qui erant ibi super altaria: & combussit ossa humana super ea: reuersusque est Ierusalem. * † Et præcepit omni populo, dicens: E Facite Phase Domino Deo vestro, secundum quod scriptum est in libro fœderis humani. * Nec enim factum est Phase tale à diebus iudicum, qui iudicauerunt Israel, & omnium dierum regum Israel, & regum Iuda, * sicut in octauo decimo anno regis Iosias factum est Phase istud Domino in Ierusalem. * Sed & pythones, & ariolos, & figuras idolorum, & immunditias, & abominabiles, quæ fuerant in terra Iuda & Ierusalem, abstulit Iosias: ut sterneret verba legis, quæ scripta sunt in libro, quem inuenit Helcias sacerdos in templo Domini. * Similis illi non fuit ante eum rex, qui reuerteretur ad Dominum in omni corde suo, & in tota anima sua, & in vniuersa virtute sua, iuxta omnem legem Moysi: neque post eum surrexit similis illi. * Veruntamen non est auersus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor eius contra Iudam: propter irrationes, quibus prouocauerat eum Manasses. * † Dixit itaque Dominus: Etiam Iudam auferam à facie mea, sicut abstuli Israel: & projiciam ciuitatem hanc, quam elegi, Ierusalem, & domum de qua dixi: Erit nomen meum ibi. * Reliqua autem

sermorum

sermonum Iosiaz, & vniuersa quæ fecit, nōne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * † In diebus eius ascendit Pharaon Nechao rex Ægypti, contra regem Assyriorum, ad flumen Euphratem: & abiit Iosias rex in occursum eius: & occisus est in Mageddo, cum vidisset eum. * Et portauerunt eum serui sui mortuum de Mageddo: & pertrulerunt in Ierusalem, & sepelierunt eum in sepulchro suo. Tulitque populus terræ Iosiaz filium Iosiaz: & vixerunt eum, & constituerunt eum regem pro patre suo. * † Viginti trium annorum erat Iosiaz cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Amital, filia Ieremix, de Lobna. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerant patres eius. * Vinxitque eum Pharaon Nechao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnaret in Ierusalem: & imposuit multam terræ, centum talentis argenti, & talento auri. * Regemque constituit Pharaon Nechao Eliacim filium Iosiaz pro Iosia patre eius: veritque nomen eius Ioakim, porro Iosiaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mortuus est ibi. * Argentum autem & aurum dedit Ioakim Pharaoni, cum indixisset terræ per singulos, vt conferretur iuxta preceptum Pharaonis: & vnumquemque iuxta vires suas exegit, tam argentum quam aurum de populo terræ, vt daret Pharaoni Nechao. * Viginti quinque annorum erat Ioakim cum regnare cepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerant patres eius.

CAPVT XXIV.

Ioakim tricennio seruit regi Babylonis: deinde variis patitur latrunculos: quo motu succedit filius Ioachim, quem cum thesauris templi ac domus regia vniuersoque robore habitatorum Ierusalem ducit Nabuchodonosor in Babylonem, suffecto in regem illius patrum Manastaham quem vocant Sedeciam.

IN diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & factus est ei Ioakim seruus tribus annis: & rursum rebellauit contra eum. * Immisitque ei Dominus latrunculos Chaldeorum, & latrunculos Syriz, & latrunculos Moab, & latrunculos filiorum Ammon: & immisit eos in Iudam, vt disperderent eum, † iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat per seruos suos prophetas. * Factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudam, vt auferret eum coram se, propter peccata Manasse vniuersa quæ fecit, & propter sanguinem innoxium, quem effudit, & impleuit Ierusalem cruore innocentium: & ob hanc rem noluit Dominus propitiari. * Reliqua autem sermonem Ioakim, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda?

B Et dormiuit Ioakim cum patribus suis: * & 6 regnavit Ioachim filius eius pro eo. * Et vltra non addidit rex Ægypti, vt egrederetur de terra sua: tulerat enim rex Babylonis, à nuuo Ægypti vsque ad fluvium Euphratem, omnia quæ fuerant regis Ægypti. * Decem & octo annorum erat Ioachim cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Nebesta filia Elnaathan de Ierusalem. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat pater eius. * † In tempore illo ascenderunt serui Nabuchodonosor regis Babylonis in Ierusalem, & circumdada est vrbs munitionibus. * Venitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad ciuitatem cum seruis suis, vt oppugnarent eam. * Egrediusque est Ioachim rex Iuda ad regem Babylonis, ipsa & mater eius, & serui eius, & principes eius, & eunuchi eius: & suscepit eum rex Babylonis anno octauo regni sui. * Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regis: & concidit vniuersa vasa aurea quæ fecerat Salomon rex Israel in templo Domini iuxta verbum Domini. * Et transtulit omnem Ierusalem, & vniuersos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captiuitatem: & omnem artificem & clusorem: nihilque relictum est, exceptis pauperibus populi terræ. * † Transtulit quoque Ioachim in Babylonem, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius: & iudices terræ duxit in captiuitatem de Ierusalem in Babylonem: * Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes & bellatores: duxitque eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. * † Et constituit Marthaniam patrum eius pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam. * Viginti annis & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare cepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius erat Amital, filia Ieremix, de Lobna. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Ioachim. * Irasebatur enim Dominus contra Ierusalem & contra Iudam, donec projiceret eos à facie sua: recessitque Sedecias à rege Babylonis.

CAPVT XXV.

Obfessa à Nabuchodonosor Ierusalem, Sedecias cunctis ac vinculis, necatis coram se filiis in Babylonem ducitur cum reliquo populo: quibusdam tamen ad exercendam terram relictis: post exulsa vniuersa cum templo omnia magnifica adificia, præcis Nabuchodonosor Godoliam, quo ab Ismaele interempto, fugit populus in Babylonem, Ioachim autem in captiuitate sublimatur a rege Babylonis.

FActum est autem anno nono regni eius, mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius, in Ierusalem, & circum-

Y 4 dederunt

dederunt eam : & extruxerunt in circuitu A
eius munitiones. * Et clausa est ciuitas atque 1
vallata, vsque ad vndecimum annum regis
Se decize, * nona die mensis : preualuitque fa- 3
mes in ciuitate, nec erat panis populo terre.
* Et inerrupta est ciuias : & omnes viti 4
bellatores nocte fugerunt, per viam portæ,
quæ est in eæ duplicem murum ad hortum
regis (porro Chaldei obsidebant in circuitu
ciuitatem) fugit itaque Sedecias per viam
quæ ducit ad campestria solitudinis. * Et 5
persecutus est exercitus Chaldæorum tegem, B
comprehenditque eum in planitie Iericho :
& omnes bellatores, qui erant cum eo, dis-
persi sunt, & reliquerunt eum. * Apprehen- 6
sum ergo tegem duxerunt ad regem Babylo-
nis in Reblatha : qui locus est cum eo iudi-
cium. * Filios autem Sedeciz occidit coram 7
eo, & oculos eius effudit, vinxitque eum ca-
tenis, & adduxit in Babylonem. * Mense 8
quinto, septima die mensis, ipse est annus
nonus decimus regis Babylonis : venit Nabu-
zardan princeps exercitus, seruis regis Baby-
lonis, in Ierusalem. * † Et succendit domum 9
Domini, & domum regis : & domos Ierusa-
lem omnemque domum combussit igni. * Et 10
muros Ierusalem in circuitu destruxit omnis
exercitus Chaldæorum, qui erat cum prin-
cipe militum. * Reliquam autem populi par-
tem, quæ remanserat in ciuitate, & perfugas
qui transfugerant ad tegem Babylonis, &
reliquam vulgus, transtulit Nabuzardan
princeps militiæ. * Et de pauperibus terræ 11
reliquit vitatores & agricolas. * † Columnas
autem æreas, quæ erant in templo Domini,
& bases, & mare æreum, quod erat in do-
mo Domini, confregerunt Chaldei, &
transtulerunt æs omne in Babylonem. * Ol-
las quoque æreas, & trullas, & tridentes, &
scyphos, & mortariola, & omnia vasa ærea,
in quibus ministrabant, tulerunt. * Necnon 12
& thuribula, & phialas, quæ aureæ, aureæ,
& quæ argenteæ, argenteæ, nili princeps
militiæ : * id est, columnas duas, mare vnum,
& bases quas fecerat Salomon in templo
Domini : non erat pondus æris omnium va-
sorum. * † Decem & octo cubitis altitudinis
habebat columna vna : & caputellum æreum
super se altitudinis trium cubitorum : & re-
tiaculum, & malogranata super capicellum
columnæ, omnia ærea : similem & colum-

na secunda habebat ornatum. * Tulit quo-
que princeps militiæ Saraiam sacerdotem pri-
mum, & Sophoniam sacerdotem secundum
& tres ianitores. * Et de ciuitate eunuchum
vnum, qui erat præfectus super bellatores vi-
ros : & quinque viros de his qui steterant
E coram rege, quos reperit in ciuitate : & So-
pher principem exercitus, qui probabat ty-
rones de populo terræ : & sexaginta viros de
20 vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. * Quos
tollens Nabuzardan princeps militum, du-
xit ad regem Babylonis in Reblatha. * Per-
cussitque eos rex Babylonis, & interfecit eos
in Reblatha in terra Emath : & translatus est
22 Iuda de terra sua. * Populo autem qui reli-
ctus erat in terra Iuda, quem dimiserat Na-
buchodonosor rex Babylonis, præfecit Go-
23 doliam filium Ahicam filij Saphan. * Quod
cum audissent omnes duces militum, ipsi &
F viri qui erant cum eis, videlicet quod consti-
tisset rex Babylonis Godoliam, venerunt ad
Godoliam in Maspha, Ismahel filius Nathan-
iæ, & Iohanan filius Caræ, & Samia filius
Thanehumeth Netophathites, & Iezonias
24 filius Maachathi, ipsi & socij eorum. * Iura-
uitque Godolias ipsis & socijs eorum, di-
cens : Nolite timere seruire Chaldeis : ma-
nere in terra, & seruire regi Babylonis, &
25 bene erit vobis. * Factum est autem in men-
se septimo, venit Ismahel filius Nathan-
iæ, filij Elisæ de femine regio, & decem viti cura
eo : percusseruntque Godoliam, qui & mor-
uus est : sed & ludæos & Chaldæos, qui
26 erant cum eo in Maspha. * Consurgen-
suo omnis populus à paruo vsque ad magnum,
& principes militum, venerunt in Ægy-
27 ptum, timentes Chaldæos. * Factum est ve-
tò in anno trigésimo septimo transmigra-
tionis Ioachim regis Iuda, mense duodeci-
mo, vigesima septima die mensis subleua-
uit Euilmerodach rex Babylonis, anno quo
regnare creperat, caput Ioachim regis Iuda
28 de carcere. * Et locutus est ei benignè &
posuit thronum eius super thronum regum,
29 qui erant cum eo in Babylone. * Et muta-
uit vestes eius, quas habuerat in carcere, &
comedebat panem semper in conspectu eius
30 cunctis diebus vite sue. * Annonam quo-
que contulit ei sine intermissione, quæ &
dabatur ei à rege per singulos dies omnibus
diebus vite sue.

† 2^a ad 7^a.
47.† Ierem. 17.
d. 19.† 1^a Reg. 7.
h. 11.
3^a Par. 3.
d. 11.
Ierem. 51.
d. 11.

LIBER PRIMVS PARALIPOMENON, HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Genealogia Adam vsque ad Abraham, & generationes filiorum Abraha una cum filiis ac posteris Esau, & regibus ac ducibus terra Edom, antequam essent reges super filios Israel.

ADAM, Seth, Enos, 1
* Cainan, Malaleel, Ja- 2
red, * Henoch, Mathu- 3
sale, Lamech, * Noë, 4
Sem, Cham, & Iapheth. 5
* Filij Iapheth, Gomer, 6
& Magog, & Madai, &
Jauan, Thubal, Mosoch, 7
Thiras. * Porro fi- 8
lij Gomer: Askenez, & Riphath, & Thogor- 9
ma. * Filij autem Iauan: Elifa & Tharfis, 10
Cethim & Dodanim. * Filij Cham: Chus, 11
& Mesrahim, & Phut, & Chanaan. * Filij 12
autem Chus: Saba, & Hevila, Sabatha, &
Regma, & Sabathacha. Porro filij Regma: 13
Saba, & Dadan. * Chus autem genuit 14
* Nemrod: iste cepit esse potens in terra. 15
* Mesraim vero genuit Ludim, & Ananim, 16
& Laabim, & Nephthum, * Pheerum quoque 17
& Casluim: de quibus egressi sunt Philis- 18
thiim, & Caphthorim. * Chanaan vero ge- 19
nuit Sidonem primogenium suum, He- 20
thæum quoque, * & Iebuseum, & Amor- 21
rheum, & Gergeseum, * Heuzumque & 22
Araceum, & Sinæum; * Aradium quoque, 23
& Samaræum, & Hamathæum. * Filij 24
† Semi: 25
Ælam, & Asûr, & Arphaxad, & Lud, & 26
Aram, & Hus, & Hul, & Gether, & Mo- 27
soch. * Arphaxad autem genuit Sale, qui 28
ipse genuit Heber. * Porro Heber nati sunt 29
duo filij, nomen vni Phaleg, quia in diebus 30
eius diuisa est terra; & nomen fratris eius 31
Iectan. * Iectan autem genuit Elmodad, & 32
Saleph, & Asarnoth, & Iare, * Adoram quo- 33
que, & Huzal, & Decla, * Hebal etiam, & 34
Abimeel, & Saba, necnon * Ophir, & He- 35
uila, & Iobab. omnes isti filij Iectan. * Sem, 36
Arphaxad, Sale, * Heber, Phaleg, Ragau, 37
* Serug, Nachor, Thare, * Abram, † iste 38
est Abraham. * Filij autem Abraham, Isaac 39
& Ismahel. * Et hæc generationes eorum. Pri- 40
mogenitus † Ismahelis, Nabaioth, & Cedar, 41
& Abdeel, & Mahsam, * & Masma, & Du- 42
ma, Massa, Hadad, & Thema, * Ietur, Na- 43
phis, Cedma. hi sunt filij Ismahelis. * Filij 44
autem Ceturæ concubinae Abraham, quos 45
genuit: Zamran, Iectan, Madan, Madian, 46
Iesboc, & Sue. Porro filij Iectan: Saba, &
Dadan. Filij autem Dadan: Asûrim, & La-

Cusim, & Laomim. * Filij † autem Madian: 47
33 Ephra, & Ephra, & Henoch, & Abida, & 48
34 Eldaa. omnes hi, filij Ceturæ. * Genuit † au- 49
tem Abraham Isaac: cuius fuerunt filij, Esau, 50
35 & Israël. * Filij † Esau: Eliphaz, Rahuel, 51
36 Iehus, Iheleom, & Core. * Filij Eliphaz: 52
Theman, Omar, Sephi, Gathan, Cenez, 53
37 Thamna, Amalec. * Filij Rahuel: Nahath, 54
38 Zara, Samma, Meza. * Filij Scir: Lotan, So- 55
39 bal, Sebeon, Ana, Difon, Efer, Difan. * Filij 56
40 Lotan: Hori, Homam. Soror autem Lotan 57
41 fuit Thamna. * Filij Sobal: Alian, & Ma- 58
nahath, & Ebal, Sephi, & Onam. Filij Se- 59
42 beon: Aia & Ana. Filij Ana: Difon: * Fi- 60
lij Difon: Hamram, & Efeban, & Iechran, 61
43 & Charan. * Filij Efer: Balaan, & Zauan, 62
44 & Iacan. Filij Difan: Hus & Aran. * Isti sunt 63
D reges, qui imperauerunt in Terra Edom, 64
antequam esset rex super filios Israël: Bale 65
Filius Beor: & nomen ciuitatis eius, Dena- 66
ba. * Mortuus est autem Bale, & regnauit 67
45 pro eo Iobab filius Zare de Bosra. * Cum- 68
46 que & Iobab fuisset mortuus, regnauit pro 69
eo Husam de Terra Themanorum. * Obiit 70
47 quoque & Husam, & regnauit pro eo Adad 71
filius Badad, qui percussit Madian in Terra 72
Moab: & nomen ciuitatis eius Auith. 73
48 * Cumque & Adad fuisset mortuus, regna- 74
uit pro eo Semla de Masreca. * Sed & Sem- 75
49 la mortuus est, & regnauit pro eo Sathl de 76
Rohoboth, quæ iuxta amnem sita est. * Mor- 77
tuo quoque Saul, regnauit pro eo Balanan 78
filius Achobor. * Sed & hic mortuus est, & 79
regnauit pro eo Adad: cuius vrhis nomen 80
fuit Phau, & appellata est vxor eius Mee- 81
tabel filia Matred filie Mezaab. * Adad au- 82
tem mortuo, duces pro regibus in Edom 83
esse ceperunt: dux Thamna, dux Alua, 84
dux Ietheth, * dux Oolibama, dux Ela, dux 85
51 Phinon, * dux Cenez, dux Theman, dux 86
52 Mahsar, * dux Magdiel, dux Hiram. hi du- 87
ces Edom.

CAPVT II.

*Genealogia Iuda Patriarchæ vsque ad Isai pa-
trem David fratrumque ac sororum eius.*

Est autem Israël: Ruben, Simcon, Leui, 1
2 Iuda, Issachar, & Zabulon, * Dan Io- 3
seph, Benjamin. Nephthali, Gad, & Aser. 4
3 * Filij † Iuda: Her, Onan, & Sela. hi tres nati 5
sunt ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem 6
Her primogenitus Iuda, malus coram Do- 7
mino, & occidit eum. * † Thamar autem nu- 8
rus eius peperit ei Phares & Zara. omnes 9
ergo

Gen. 1. 7.
1. 1. 1.
1. 1. 1.

† Gen. 10.
1. 1.

† Gen. 10.
1. 1. 1.

† Gen. 11.
1. 1. 1.

† Gen. 15.
1. 1. 1.

† Gen. 15.
1. 1. 1.
† Gen. 16.
1. 1. 1.

Gen. 19. d.
11. 10. a. f.
11. d. 11.

† Gen. 18.
1. 1. 1.
† Inf. a. d.
1. 1. 1.
Mat. 1.
a. 1.

ergo filij Iuda, quinque. * Filii autem Phares: Hefron & Hamul. * Filii quoque Zare: Zamri, & Ethan, & Eman, Chalchal quoque, & Dara, simul quinque. * Filius 7
† Charai: Achar, qui turbavit Israël, & peccavit in furto anathematis. * Filius Ethan: 8
† Azarias. * Filii autem Hefron qui nati sunt 9
ci: Ierameel, & Ram, & Calubi. * Porro 10
Raim genuit Aminadab. Aminadab autem B genuit Nabalfon, principem filiorum Iuda.
* Nabalfon quoque genuit Salma, de quo 11
ortus est Booz. * Booz verò genuit Obed, 12
qui & ipse genuit Ifai. * † Ifai autem genuit 13
primogenitum Eliab, secundum Abinadab, tertium Simma, * quartum Nachanaël, quintum Raddai, * sextum Afom, septimum David. 15
* quorum sorores fuerunt, Sarua, & 16
Abigail. Filii Saruæ: Abifai, Ioab, & Afafel, tres. * Abigail autem genuit Amasa, cuius 17
pater fuit Iether Ismahelites. * Caleb verò 18
filius Hefron accepit vxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntque filii eius Iaser, & Sobab, & Ardon. * Cumque 19
mortua fuisset Azuba, accepit vxorem Caleb, Ephrata: quæ peperit ei Hur. * Porro 20
Hur genuit Uri: & Uri genuit Bezeleel. * Post hæc ingressus est Hefron ad filiam 21
Machir patris Galaad: & accepit eam cum esset annorum sexaginta: quæ peperit ei Segub. * Sed & Segub genuit Iair, & posside 22
vitæ viginti tres ciuitates in Terra Galaad. * Cepitque Gessur, & Aram, oppida Iair, & 23
Canath, & viculos eius sexaginta ciuitatum. omnes isti, filii Machir patris Galaad. * Cum 24
autem mortuus esset Hefron, ingressus est D Caleb ad Ephrata. Habuit quoque Hefron vxorem Abia, quæ peperit ei Asfur patrem Thecuz. * Nati sunt autem filii Ierameel primogeniti Hefron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Afum, & Achia. * Duxit quoque vxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater Onam. * Sed & filii Ram primogeniti Ierameel, fuerunt Muos, Iamin, & Achar. * Onam autem habuit filios, Semei, & Iada. Filii autem Semei: Nadab, & Abifur. * Nomen verò vxoris Abifur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban, & Molid. * Filii autem Nadab fuerunt, Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis. * Filius verò Apphaim, Iesi: qui Iesi genuit Sefan. Porro Sefan genuit Oholai. * Filius autem Iada frater Semei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mortuus est absque liberis. * Porro Ionathan genuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filii Ierameel. * Sefan autem non habuit filios, sed filias: & seruum Ægypticum nomine Ieraa. * Deditque ei filiam suam vxorem: quæ peperit ei Ethei. * Ethei autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabab. * Zabab quoque genuit Ophthal, & Ophthal genuit Obed, * Obed genuit Iehu, Iehu genuit Azariam, * Azarias genuit Helles, & Helles genuit Elasa, * Elasa

genuit Sifamoi, Sifamoi genuit Sellum, * Sellum genuit Icamium, Icamia autem genuit 41
Elifama. * Filii autem Caleb fratris Ierameel: Mesa primogenitus eius, ipse est pater 42
Ziph: & filii Mesa patris Hebron. * Porro 43
filius Hebron, Core, & Taphua, & Recem, & Samma. * Samma autem genuit Raham, patrem Iercaam, & Recem genuit Sammai. 44
* Filius Sammai, Maon: & Maon pater 45
Bethsur. * Epha autem concubina Caleb peperit Haran, & Mofa, & Gezez. Porro Haran genuit Gezez. * Filii autem Iahaddai, Regom, & Ioatham, & Gefan, & Phaler, & Epha, & Saaph. * Concubina Caleb Macha, peperit Saber, & Tharana. * Genuit autem Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena, & patrem Gabaa. Filia verò Caleb, fuit Achsa. * Hi erant filii Caleb, filii 50
Hur primogeniti Ephrata, Sobal pater Cariathiarim, * Salma pater Bethlehem, Haran pater Bethgader. * Fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim, Qui videbat dimidium requiectionum. * Et de cognatione Cariathiarim, Iethrei, & Aphuthei, & Semathai, & Maserei. Ex his egressi sunt Saraitæ, & Ethaolite. * Filii Salma, Bethlehem, & Nerophathi, Coronæ domus Ioab, & dimidium requiectionis Sarai. * Cognationes quoque scribarum habitantium in Iabes, Canentes arque Resonantes, & in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinezai, qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

CAPVT III.

Generationes David & regum Iuda ex progenie David, cum filiis ac filiabus eorum.

DAuid verò hos habuit filios, qui ei nati sunt in Hebron: primogenitum Amnon ex Achinoam Iezrahelitide, secundum 2
Daniel de Abigail Cameliade, * tertium Abfalom filium Maacha filie Tholmai regis Gessur, quartum Adoniam filium Aggith, 3
* quintum Saphaziam ex Abital, sextum Iechraham de Egla vxore sua. * Sex ergo nati sunt ei in Hebron, ubi regnavit septem annis, & sex mensibus. Triginta autem & 4
tribus annis regnavit in Ierusalem. * † Porro 5
B in Ierusalem nati sunt ei filii, Simma, & Sobab, & Nachan, & Salomon, quatuor de 6
Bethabee filia Ammiel, * Iebaz quoque, 7
& Elifama, * & Eliphaeth, & Noge, & Nepheg, & Iaphia, * necnon Elifama, & Eliada, & Eliphelech, novem: * omnes hi, filii David, absque filiis concubinarum: habueruntque sororem Thamar. * Filius autem Salomonis, Roboam: cuius Abia filius genuit Afa. De hoc quoque natus est Iosaphat, 11
* pater Ioram: qui Ioram genuit Ochoziam, 12
ex quo ortus est Iosias: * & huius Amasias filius genuit Azariam. Porro Azariae filius Ioathan * procreavit Achaz patrem Ezechie, 13
de quo natus est Manassés. * Sed & Manassés genuit

genuit Amon patrem Iosize. * Filij autem Iosize fuerunt, primogenitus Iohanan, secundus Iosakim, tertius Sedecias, quartus Sellum. * † De Iosakim natus est Iechonias, & Sedecias. * Filij Iechoniz fuerunt, Asir, Salathiel, * Melchiram, Phadaia, Sennefer, & Iecemia, Sama, & Nadabias. * De Phadaia orti sunt Zorobabel & Semei. Zorobabel genuit Mosollam, Hananiam, & Salomith sororem eorum. * Hafaban quoque, & Ohol, & Barachian, & Hafadian, Iosabhesed, quinque. * Filius autem Hananiz, Phaltias pater Ieseize, cuius filius Raphaia. Huius quoque filius, Arnan, de quo natus est Obedia, cuius filius fuit Sechenias. * Filius Secheniz, Semeia: cuius filij, Hamas, & Iegaal, & Baria & Naaria, & Saphat, sex numero. * Filius Naariz, Elieoenai, & Ezechias, & Ezericam, tres. * Filij Elieoenai, Odulia, & Eliasub, & Pheleia, & Accub, & Iohanan, & Dalai, & Anani septem.

CAPVT IV.

Rursus posteritas Iuda ex Simeoni, & habitationes eorum: stirps Cham deletur a filiis Simeonis, Amaleciz quoque ab ipsis percussuntur.

Filij Iuda: Phares, Hefron, & Charmi, & Hur, & Sobal. * Raia verò filius Sobal genuit Iahath, de quo nati sunt Ahumai & A Laad. hæ cognationes Sarathi. * Ista quoque stirps Etam: Iezrahel, & Iesema, & Iedebos. Nomen quoque sororis eorum, Asalephuni. * Phanuel autem pater Gedor, & Ezer pater Hosai. isti sunt filij Hur primogeniti Ephratha patris Bethlehem. * Asur verò pater Thecut erant dux uxores, Halaa, & Naara. * Peperit autem ei Naara, Ozoram, & Hephre, & Themani, & Ahasthari. isti sunt filij Naara. * Porro filij Halaa, Sereth, Isaar, & Ethnan. * Cos autem genuit Anob, & Sobob, & cognationem Aharehel filij Arum. * Fuit autem Labes inelyus præ fratribus suis, & mater eius vocauit nomen illius Labes, dicens: Quia peperit eum in dolore. * Inuocauit verò Labes Deum Israël, dicens: Si benedixit benedixeris mihi, & dilaueris terminos meos, & fuerit manus tua mecum, & feceris me à malitia non opprimi. Et præstitit Deus quæ precatus est. * Caleb autem frater Sui genuit Mahir, qui fuit pater Elthon. * Porro Elthon genuit Berhrapha, & Pheise, & Tehinna patrem vrbis Naas: hi sunt viri Recha. * Filij autem Cenez: Othoniel, & Saraia. Porro filij Othoniel, Hathath, & Maonathi. * Maonathi genuit Ophra, Saraia autem genuit Iosab patrem Vallis artificum: ibi quippe artifices erant. * Filij verò Caleb filij Iephone, Hir, & Ela, & Naham. Filij quoque Ela: Cenez. * Filij quoque Ialeleel: Ziph, & Zipha, Thiria, & Asraël. * Et filij Ezra, Iether, & Mered, & Ephraim, & Ialon, genuitque Mariam, & Sammai, & Iesba patrem Elthamo. * Vxor quo-

que eius Iudaia, peperit Iared patrem Gedor, & Heber patrem Socho, & Iechiel patrem Zanoë. hi autem filij Bethie filie Pharaonis, quam accepit Mered. * Et filij vxoris Odaie sororis Naham patris Ceila, & Garmi, & Esthamo, qui fuit de Machathi. * Filij quoque Simon, Ammon & Rinna filij Hanan, & Thilon. Et filij Iesi, Zoheth, & Benzoheth. * Filij Sela, filij Iuda: Her pater Lecha, & Laada pater Marefa, & cognationes domus operantium byssum in domo iuramenti. * Et qui stare fecit Solem, virique Mendacij, & Securus, & Incendens, qui principes fuerunt in Moab, & qui reuersi sunt in Lahem. hæc autem verba vetera. * Hi sunt figuli habitantes in Planationibus, & in Sepibus, apud regem in operibus eius, commorati quoque sunt ibi. * Filij Simeon: Namuel & Iamin, Iarib, Zara, Saul, & Sellum filius eius, Mapam filius eius, Masma filius eius. * Filij Masma: Hamuel filius eius, Zachur filius eius, Semei filius eius. * Filij Semei sedecim, & filiz sex: fratres autem eius non habuerunt filios multos, & vniuersa cognatio non potuit adquire summam filiorum Iuda. * Habitauerunt autem in Bersabee, & Molada, & Hafarsufal, & in Bala, & in Asom, & in Tholad, & in Barhuel, & in Horma, & in Siceleg, & in Bethmarchaboth, & in Hafarsufim, & in Bethberai, & in Saarim. hæc ciuitates eorum vsque ad regem David. * Ville quoque eorum: Etam, & Aen, Remmon, & Thochen, & Asan, ciuitates quinque. * Et vniuersi viculi eorum per circuitum ciuitatum istarum vsque ad Baal. hæc est habitatio eorum, & sedium distributio. * Mosobab quoque & Iemlech, & Iosa filius Amasie, & Iosel, & Iehus filius Iosabiz filij Saraiæ filii Asiel, & Elieonai, & Iacoba, & Isuhaia, & Asaia, & Adiel, & Ismael, & Banaia. * Ziza quoque filius Sophei filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia. * Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. * Et profecti sunt ut ingrederentur in Gador vsque ad Orientem vallis, & ut quærent pascua gregibus suis. * Invenieruntque pascuas vberes, & valde bonas, & terram latissimam & quietam & fertilem: in qua antè habitauerant de stirpe Cham. * Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus nominati, in diebus Ezechie regis Iuda: & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores qui inuenti fuerant ibi, & deleuerunt eos vsque in presentem diem: habitaueruntque pro eis, quoniam vberimas pascuas ibidem repererunt. * De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phalthiam & Naariam & Raphaam & Ozziel filios Iesi: & percusserunt reliquias, quæ euadere poterant, Amalecitarum,

ecitarum, & habitauerunt ibi pro eis vsque ad diem hanc.

CAPVT V.

Catalogus filiorum Ruben Gad, & dimidia tribus Manasse, & habitatio eorum qui percusserunt Agareos, sed tandem ducti sunt ad Assyrios ob idolatriam ipsorum.

Filij quoque Ruben primogeniti Israel (ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cum violasset chorum patris sui, data sunt primogenita eius filiis Ioseph filij Israel, & non est ille reputatus in primogenitum.

* Porro Iudas, qui erat fortissimus inter fratres suos, de stirpe eius principes generati sunt: primogenita autem reputata sunt Ioseph. * filij ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch, & Phallus, Elson, & Carmi. * Filij Isael: Samia filius eius, Gog filius eius, Semei filius eius, * Micha filius eius, Reia filius eius, Baal filius eius, * Beera filius eius, quem captiuum duxit Thelgathphalnasar rex Assyriorum, & fuit princeps in tribu Ruben. * Fratres autem eius, & vniuersa cognatio eius, quando numerabantur per familias suas, habuerunt principes, Ichiel & Zachariam. * Porro Bala filius Azaz, filij Samma, filij Isael, ipse habitauit in Aroer vsque ad Nebo & Beelmeon. * Contra Orientalem quoque plagam habitauit vsque ad introitum etremi, & flumen Euphraten.

multum quippe iumentorum numerum possidebant in Terra Galaad. * In diebus autem Saul preliati sunt contra Agareos, & intertulerunt illos, habitaueruntque pro eis in tabernaculis eorum, in omni plaga, que respicit ad Orientem Galaad. * Filij vero Gad & regione eorum habitauerunt in Terra Basan vsque Selcha: * Isael in capite, & Saphan secundus: Ianai autem, & Saphar, in Basan. * Fratres vero eorum secundum domos cognationum suarum, Michaël, & Mossollam, & Sebe, & Iorai, & Iachan, & Zie, & Heber, septeem. * Hi filij Abihail, filij Huri, filij Iara, filij Galaad, filij Michaël, filij Iesefi, filij Leddo, filij Buz. * Fratres quoque filij Abdiel, filij Guni, princeps domus in familiis suis. * Et habitauerunt in Galaad, & in Basan, & in viculis eius, & in cunctis suburbaniis Saron, vsque ad terminos. * Omnes hi numerati sunt in diebus Ioathan regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis Israel. * Filij Ruben, & Gad, & dimidie tribus Manasse, viri bellatores, scuta portantes & gladios, & tendentes arcum, eruditique ad prelia quadraginta quatuor millia & sepeingenti sexaginta, procedentes ad pugnam. * Dimicauerunt contra Agareos: Iturzei vero, & Naphtis, & Nodab, prebuerunt eis auxilium. Traditque sunt in manus eorum Agarei, & vniuersi qui fuerant cum eis, quia Deum inuocauerunt cum preliarentur: & exaudiuit eos, eo quod credidissent in eum. * Cepo-

nunque omnia que possederant, camelorum quinquaginta millia, & ouium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia. * Vulnerati

D autem multi corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habitaueruntque pro eis vsque ad transmigrationem. * Filij quoque dimidie tribus Manasse, possederunt terram à sinibus Basan vsque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat.

* Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Ephraim, & Iesi, & Eliel, & Eziel, & Ieremia, & Odoia, & Iediel, viri fortissimi & potentes, & nominati duces in familiis suis. * Reliquerunt autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terræ, quos abstulit Deus coram eis. * & suscitauit Deus Israel spiritum Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgathphalnasar regis Assur: & transtulit Ruben, & Gad, & dimidiam tribum Manasse, & adduxit eos in Labela, & in Habor, & Ara, & fluium Gozan, vsque ad diem hanc.

CAPVT VI.

Genealogia filiorum Leui, & quos ex eis constituit David canentes ac ministris in domo Domini: item generatio filiorum Aaron cum viribus suis in singulis tribubus Israel, & que fuerint ciuitates refugij.

Filij Leui: Gerson, Caath, & Merari.

* Filij Caath: Amram, Isaar, Hebron, & Oziel. * Filij Amram: Aaron, Moyses, & Maria: filij Aaron: Nadab & Abi, & Eleazar & Ithamar. * Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue, * Abisue vero genuit Bocci, & Bocci genuit Ozi. * Ozi genuit Zaraiam, & Zaraias genuit Meraioth.

* Porro Meraioth genuit Amariam, & Amarias genuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achimaas, * Achimaas genuit Azariam, Azarias genuit Iohanan, * Iohanan genuit Azariam. ipse est qui sacerdotio sanctus est, in domo quam edificauit Salomon in Ierusalem. * Genuit autem Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob, * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum, * Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam, * Azarias genuit Saraiam, & Saraias genuit Iosedec.

* Porro Iosedec egressus est, quando transtulit Dominus Iudam & Ierusalem per manus Nabuchodonosor. * Filij ergo Leui: Gerson, Caath, & Merari. * Et hæc nomina filiorum Gerson: Lobni, & Semei. * Filij Caath: Amram, & Isaar, & Hebron, & Oziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. Hæ autem cognationes Leui secundum familias eorum. * Gerson, Lobni filius eius, Iahath filius eius, Zamra filius eius, * Ioah filius eius, Addo filius eius, Zara filius eius, Iethrai filius eius. * Filij Caath, Amina,

† Gen. 35.
4. 31. 49. 4.

† Gen. 46.
6. 9.
† Exod. 6.
1. 14.
† Num. 1. 6.
4. 1.

Gen. 46.
1. 14.
† Exod. 6.
1. 14.

† Exod. 6.
1. 14.

Quid mihi & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tue. Et ait illi rex Israël: Quare congregauit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus Moab? * Dixitque ad eum Eliseus: Viuit Dominus exercituum, in cuius conspectu isto, quod si non vultum Iosaphat regis Iudæ erubesceret, non attendissem quidem te, nec respexissem. * Nunc autem adducite mihi psalterem. Cumque caneret psalterem, facta est super eum manus Domini, & ait: * Hæc dicit Dominus: Facite alueum torrentis huius fossas & fossas. * Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluuem: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familie vestre, & iumenta vestra. * Parumque est hoc in conspectu Domini: insuper tradet etiam Moab in manus vestras. * Et percutietis omnem ciuitatem munitam, & omnem vicem electam, & vniuersum lignum fructiferum succideitis, cunctosque fontes aquarum obdurabitis, & omnem agrum egregium operietis lapidibus. * Factum est igitur manè, quando sacrificium offerri solet, & ecce, aquæ veniebant per viam Edom, & repleta est terra aquis. * Vniuersi autem Moabite, audientes quod ascendissent reges ut pugnarent, aduersum eos, conuocauerunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis. * Primoque manè surgentes, & orto iam sole ex aduerso aquarum, viderunt Moabite econtà aquas rubras quasi sanguinem, * dixeruntque: Sanguis gladij est: pugnaverunt reges contra se, & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam Moab. * Petreueruntque in castra Israël: portò consurgens Israël, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant & percusserunt Moab, & ciuitates destruxerunt: & omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleuerunt: & vniuersos fontes aquarum obdurauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita ut muti tantum fictiles remanerent: & circumdata est ciuitas à fundibulariis, & magna ex parte percussa. * Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes gladium, ut irrumperent ad regem Edom: & non poterunt. * Arripientque filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum, & facta est indignatio magna in Israël, statimque recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terram suam.

CAPVT IV.

Eliseum vidua paupercula oleum impetrat quo soluat creditoribus; Samaritani hospita sua filium, quem postea mortuum iussit asarina quoque pulmeo infusa, ipsius auferri amaritudinem, & paucis panibus multos satiat.

Mulier autem quædam de vxoribus prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens:

A Seruus natus vir meus mortuus est, & tu non stis quia seruus tuus fuit timens Dominum: & ecce creditoti venit ut tollat duos filios meos ad seruendum sibi. * Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo vngat. * Cui ait: Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. * Et ingredere, & claudes ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia vasa hæc & cum plena fuerint, tolles. * Iuit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerebant vasa, & illa infundebar. * Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affert mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non habeo. Stetitque oleum. * Venit autem illa, & indicauit hominibus Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & reddere creditoti tuo: tu autem, & filij tui viuite de reliquo. * Facta est autem quedam dies, & transibat Eliseus per Sunam: erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum ut comederet panem, cumque frequenter inde transiret, diuertebat ad eam ut comederet panem. * Quæ dixit ad virum suum: Animaduerto quod vit Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. * Faciamus ergo ei cenaculum paruum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos maneat ibi. * Facta est ergo dies quedam, & veniens diuertit in cenaculum, & requieuit ibi. * Dixitque ad Giezi puerum suum: Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset eam, & illa stetit coram eo, * dixit ad puerum suum: Loquere ad eam: Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi: numquid habes negotium, & vis ut loquat regi, siue principi militie? C Quæ respondit: In medio populi mei habitato. * Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei? Dixitque Giezi: Ne quætas: filium enim non habet, & vit eius senex est. * Præcepit itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata fuisset, & stetisset ante ostium, * dixit ad eam: In tempore isto, & in hac eadem hora, si vicia comes fuerit, habebis in vero filium. At illa respondit: Noli quæso domine mi, vit Dei, noli mentiri ancille tue. * Et concepit mulier, & peperit filium, in tempore, & in hora eadem, quæ dixerat Eliseus. * Creuit autem puer. Et cum esset quedam dies, & egressus isset ad patrem suum, ad messores, * ait patri suo: Caput meum doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero: Tolle, & duc eum ad matrem suam. * Qui cum tulisset, & duxisset eum ad matrem suam, posuit eum illa super genoa sua usque ad meridiem, & mortuus est. * Ascendit autem, & collocauit eum super lectulum hominis Dei, & clausit ostium: & egressa.

* vocavit virum suum, & ait: Mitte mecum, 2
obsecro, vnum de pueris, & asinam vt ex-
currant vsque ad hominem Dei, & reuer-
tar. * Qui ait illi: Quam ob causam vadis 23
ad eum? hodie non sunt Calendæ, neque
Sabbatum. Que respondit: Vadam. * Sera- 24
et asinam, & præcepit puero: Mina, &
propera, ne mihi moram facias in eundo:
& hoc age quod præcipio tibi. * Profe- 25
cta est igitur, & venit ad virum Dei in
montem Carmeli: cumque vidisset eam
vir Dei econtrà, ait ad Giezi puerum suum:
Ecce Sunamitis illa. * Vade ergo in occur- 26
sum eius, & dic ei: Rectene agitur circa te,
& circa virum tuum, & circa filium tuum?
Que respondit: Rectè. * Cumque venis- 27
set ad virum Dei in montem, apprehendit
pedes eius: & accessit Giezi vt amoueret
eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam: ani-
ma enim eius in amaritudine est, & Domi-
nus celauit à me, & non indicauit mihi.
* Que dixit illi: Numquid petiui filium à 28
domino meo? numquid non dixi tibi: Ne
illudas me? * Et ille ait ad Giezi: Accinge 29
lumbos tuos, & tolle baculum meum in ma-
nu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo,
non salutes eum: & si salutauerit te quif-
piam, non respondeas illi: & pones bacu-
lum meum super faciem pueri. * Porro ma- 30
ter pueri ait: Viuit Dominus, & viuit anima
tua, non dimittam te. Surrexit ergo, & secu-
tus est eam. * Giezi autem præcesserat ante
eos, & posuerat baculum super faciem pueri,
& non erat vox, neque sensus: reuersusque
est in occursum eius, & nuntiauit ei, dicens:
Non surrexit puer. * Ingressus est ergo Eli- 31
seus domum, & ecce puer mortuus iacebat
in lectulo eius: * ingressusque clausit ostium 32
super se, & super puerum: & orauit ad Do-
minum. * Et ascendit, & incubuit super pue- 34
rum: posuitque os suum super os eius, & F
oculos suos super oculos eius, & manus suas
super manus eius: & incuruauit se super
eum, & calefacta est caro pueri. * At ille 35
reuersus, deambulauit in domo, semel huc
atque illuc: & ascendit, & incubuit super
eum, & oscitauit puer septies, aperuitque
oculos. * At ille vocauit Giezi, & dixit ei: 36
Voca Sunamitidem hanc. Que vocata, in-
gressa est ad eum Qui ait: Tolle filium
tuum. * Venit illa, & corruit ad pedes eius,
& adorauit super terram: tulitque filium
suum, & egressa est, * & Eliseus reuersus est 38
in Galgala. Erat autem fames in terra, & filij
prophetarum habitabant coram eo. dixitque
vni de pueris suis: Pone ollam grandem,
& coque pulmentum filiis prophetarum. * Et 39
egressus est vnus in agrum vt colligeret her-
bas agrestes: inueniitque quasi vitem silue-
stem, & collegit ex ea colocyntidas agri, &
impleuit pallium suum, & reuersus concidit
in ollam pulmentum: nesciebat enim quid esset.
* Infunderunt ergo socii, vt comederent: 40

cumque gustassent de coctione, clamauerunt,
dicientes: Mors in olla vir Dei. Et non po-
tuerunt comedere. * At ille, Afferte, inquit
farinam. Cumque tulissent, misit in ollam,
& ait: Infunde turbe, vt comedant. Et non
fuit ampliùs quiddam amaritudinis in olla.
* Vir autem quidam venit de Baalsalis de- 41
ferens viro Dei panes primitiarum, viginti
panes hordeaceos, & frumentum nouum in
pera sua. At ille dixit: Da populo, vt come-
dat. * Responditque ei minister eius: Quan- 43
tum est hoc, vt apponam centum viris? Rur-
sum ille ait: Da populo, vt comedat: hæc
enim dicit Dominus: Comedant, & supere- 44
rit. * Posuit itaque coram eis: qui comede-
runt, & superfuit iuxta verbum Domini.

CAPVT V.

*Scidit rex Israel vestimenta sua, quod inisset
rex Syria vt Naaman leprosum curaret; quem Eli-
seus septena in Iordane lustrare mandauit à lepra,
qua Giezi propter munera suscepta, ab Eliseo
spreta, perpetuo adhaesit.*

NAaman princeps militie regis Syriæ,
& honoratus: per illum enim dedit Domi-
nus salutem Syriæ: erat autem vir fortis &
diues, sed leprosus. * Porro de Syria egressi
fueraut latrunculi, & captiuum duxerant de
Terra Israël puellam paruulam, que erat in
obsequio vxoris Naaman, * que ait ad domi-
nam suam: Veinam fuisset dominus meus ad
prophetam, qui est in Samaria: profecto ca-
rasset eum à lepra, quam habet. * Ingressus 4
est itaque Naaman ad dominum suum, &
nuntiavit ei, dicens: Sic & sic locuta est
puella de Terra Israël. * Dixitque ei rex Sy-
riæ: Vade, & mitem litteras ad regem Is-
raël. Qui cum profectus esset, & tulisset so-
cum decem talenta argenti, & sex millia au-
reos, & decem mutatoria vestimentorum, * do-
nauit litteras ad regem Israël, in hæc verba:
Cum acceperis epistolam hanc, scito quod
miserim ad te Naaman seruum meum, vt cu-
res eum à lepra sua. * Cumque legisset rex
Israël litteras, scidit vestimenta sua, & ait:
Numquid Deus ego sum, vt occidere pos-
sim, & viuificare, quia iste misit ad me, vt
eurem hominem à lepra sua? animaduerti-
te, & videre quòd occasiones querat ad-
uersum me. * Quod cum audisset Eliseus vir
C Dei, scidisse videlicet regem Israël vestimen-
ta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti
vestimenta tua? veniat ad me, & sciat ef-
fe prophetam in Israël. * Venit ergo Naa-
man cum equis & curribus, & stetit ad
ostium domus Elisei: * misitque ad eum
Eliseus nuntium, dicens: Vade, & lauare
septies in Iordane, & recipiet sanitatem ca-
ro tua, atque mundaberis. * Iratus Naaman
recedebat, dicens: Putabam quòd egredere-
tur ad me, & stans inuocaret nomen Domi-
ni Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ,
& curaret me. * Numquid non meliores
sunt

funt Abana & Pharphar, fluuij Damasci, omnibus aquis Israël, vt lauer in eis, & munda-
 der? Cùm ergo veriffet fe, & abiret indi-
 gnans, * accefferunt ad eum ferui fui, & locuti
 sunt ei: Pater, & fi rem grandem dixiffet tibi
 propheta, certè facere debueras: quantò magis
 quia nunc dixit tibi: Lauare, & mundaberis?
 * † Descendit, & lauit in Iordanepiscinas iuxta
 sermonem viri Dei, & restituta est caro eius,
 sicut caro pueri paruuli, & mandatus est.
 * Reuerfusque ad vinum Dei cum vniuerso
 comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait:
 Verè scio quòd non sit alius Deus in vniuersa
 terra, nisi tantùm in Israël. Obsecro itaque vt
 accipias benedictionem à seruo tuo. * At ille
 respondit: Viuit Dominus, ante quem sto, quia
 non accipiam. Cumque vim faceret, penitus
 non acquieuit. * Dixitque Naaman: Vt vis
 sed, obsecro, concede mihi seruo tuo, vt tollam
 onus duorum burdonum de terra: non enim
 faciet vltra seruus tuus holocaustum aut
 victimam diis alienis, nisi Domino. * Hoc
 autem solum est, de quo deprecaberis Dominum
 pro seruo tuo, quando ingredietur dominus
 meus templum Remmon, vt adoret, & illo
 innitente super manum meam, si adorauero
 in templo Remmon, adorante eo in eodem
 loco, vt ignoscatur mihi Dominus seruo tuo
 pro hac re. * Qui dixit ei: Vade in pace.
 Abiit ergo ab eo electo terræ tempore. * Dixitque
 Giezi puer viri Dei: Pepercit dominus meus
 Naaman Syro isti, vt non acciperet ab eo quæ
 attulit: viuit Dominus, quia curram post eum,
 & accipiam ab eo aliquid. * Et secutus est
 Giezi post tergum Naaman: quem cùm vidisset
 ille currentem ad se, desiliit de curru in
 occursum eius, & ait: Rectène sunt omnia?
 * Et ille ait: Rectè: dominus meus misit me
 ad te, dicens: Modò venerunt ad me duo
 adulescentes de monte Ephraim, ex filiis
 Prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes
 mutatorias duplices. * Dixitque Naaman:
 Melius est vt accipias duo talenta. Et coë-
 git eum, ligauitque duo talenta argenti in
 duobus faccis, & duplicia vestimenta, &
 imposuit duobus pueris suis, qui & porta-
 uerunt coram eo. * Cumque venisset iam
 vespere, tulit de manu eorum, & reposuit
 in domo, dimissitque viros, & abierunt.
 * Ipse autem ingressus, stetit coram domino suo.
 Et dixit Elifens: Vnde venis Giezi? Qui
 respondit: Non iuit seruus tuus quòquam. * At
 ille ait: Nunc cor meum in presenti erat,
 quando reuerfus est homo de curru suo in
 occursum tui? Nunc igitur accepisti argen-
 tum, & accepisti vestes, vt emas oliuetas
 & vineas & oves, & boues, & seruos, & ancillas.
 * Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & se-
 mini tuo, vsque in sempiternum. Et egressus
 est ab eo leprosus quasi nix.

Elifens ferrum securi natare facit: regis Syriæ milites ducuntur exccatati in Samariam ab Elifens, quem ob regis sui secreta regi Israël patefacta capere nitbantur: at postmodum Syrii obfidentibus Samariam, matres ob merdram filios suos comedant, propter quod Elifens à rege iubetur occidi.

Dixerunt autem filij prophetarum ad Elifensum: Ecce locus, in quo habitamus coram te, angustus est nobis. * Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materiam singulas, vt ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit: Ite. * Et ait vnus ex illis: Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: Ego veniam. * Et abiit cum eis. Cumque venissent ad Iordanem, cædebant ligna. * Accidit autem, vt cùm vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamauitque ille, & ait: Heu heu heu domine mi, & hoc ipsum mutò acceperam. * Dixit autem homo Dei: Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locum. Præcidit ergo lignum, & misit illuc: natauitque ferrum, & ait: Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud. * Rex autem Syriæ pugnabat contra Israël, consiliumque iniecit cum seruis suis, dicens: In loco illo & illo ponamus insidias. * Misit itaque vir Dei ad regem Israël, dicens: Caue ne tranfeas in locum illum: quia ibi Syrii in insidiis sunt. * Misit itaque rex Israël ad locum quem dixerat ei vir Dei, & præoccupauit eum, & obseruauit se ibi non semel neque bis. * Conturbatumque est cor regis Syriæ pro hac re: & conuocatis seruis suis, ait: Quare non indicatis mihi quis proditor meus sit apud regem Israël? * Dixitque vnus seruatorum eius: Nequaquam domine mi rex, sed Elifens propheta, qui est in Israël, indicat regi Israël omnia verba quæcumque locutus fueris in conclaui tuo. * Dixitque eis: Ite, & videte vbi sit: vt mittam, & capiam eum. Annuntiaueruntque ei dicentes: Ecce in Dothan. * Misit ergo illic equos & currus, & robur exercitus: qui cùm venissent nocte, circumdederunt ciuitatem. * Consurgens autem diluculo minister viri Dei, egressus, vidit exercitum in circuitu ciuitatis, & equos & currus: nuntiauitque ei, dicens: Heu heu heu domine mi, quid faciemus? * At ille respondit: Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quàm cum illis. * Cumque orasset Elifens, ait: Domine, aperi oculos huius, vt videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit: & ecce mons plenus equorum, & curuum igneorum, in circuitu Elifens. * Hostes vero descendere ad eum: porro Elifens orauit ad Dominum, dicens: Percute, obsecro, gentem hanc cecitate. Percussitque eos Dominus, ne viderent, iuxta verbum Elifens.

* Dixit autem ad eos Eliseus : Non est hæc
 19 via, neque ista est ciuitas : sequimini me, &
 ostendam vobis virum quem queritis. Duxit
 ergo eos in Samariam : * cūque ingressi
 fuissent in Samariam, dixit Eliseus : Domine
 aperi oculos istorum, vt videant. Aperuitque
 Dominus oculos eorum, & viderunt se esse
 in medio Samariæ. * Dixitque rex Israël ad
 21 Eliseum, cū vidisset eos : Numquid percu-
 tiam eos, pater mi ? * At ille ait : Non per-
 cuties : neque enim cepisti eos gladio & ar-
 22 cu tuo, vt percutias : sed pone panem &
 aquam coram eis, vt comedant & bibant, &
 vadant ad dominum suum. * Appositaque
 23 est eis ciborum magna præparatio, & com-
 ederunt & biberunt, & dimisit eos, abierunt-
 que ad dominum suum, & vltra non venerunt
 latrones Syriæ in Terram Israël. * Factum
 24 est autem post hæc, congregauit Benadad rex
 Syriæ, vniuersum exercitum suum, & ascen-
 dit, & obsidebat Samariam. * Factaque est
 25 fames magna in Samaria : & tandiu obfessa
 est, donec venundaretur caput asini octo-
 26 ginta argenteis, & quarta pars cabi sterco-
 ris columbarum quinque argenteis. * Cūque
 rex Israël transiret per murum, mulier que-
 27 dam exclamauit ad eum, dicens : Sahia me
 domine mi rex. * Qui ait : Non te saluat Do-
 minus : vnde te possum saluare ? de area, vel
 28 de torculari ? Dixitque ad eam rex : Quid ti-
 bi vis ? Quæ respondit : * Mulier ista dixit
 mihi : Da filium tuum, vt comedamus eum
 hodie, & filium meum comedemus cras.
 * Coximus ergo filium meum, & comedi-
 29 mus. Dixitque ei die altera : Da filium tuum,
 vt comedamus eum. Quæ abscondit filium
 suum. * Quod cū audisset rex, scidit vesti-
 30 menta sua, & transibat per murum. Viditque
 omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad
 31 carnem intrinsecus. * Et ait rex : Hæc mihi
 faciat Deus, & hæc addat, si steterit caput
 32 Elisei filij Saphar super ipsum hodie. * Eli-
 seus autem sedebat in domo sua, & senes se-
 debant cum eo. Premisit itaque vinum : &
 antequam veniret nuntius ille, dixit ad senes :
 Numquid scitis quod miserit filius homicidæ
 hic, vt præciderat caput meum ? videte ergo,
 cū venerit nuntius, claudite ostium, & non
 sinatis eum introire : ecce enim sonitus pe-
 33 dum domini eius post eum est. * Adhuc illo
 loquente eis, apparuit nuntius, qui veniebat
 ad eum. Et ait : Ecce, tantum malum à
 Domino est : quid amplius expectabo à
 Domino ?

CAPVT VII.

*Eliseus in Samaria prædicit frumenti abundan-
 tiam : quam leprosi quatuor in Samaria annun-
 tiant, terris à Deo Syriæ, ac omnibus velisitis obsi-
 dionem solucentibus : dux autem Elisei verbo inue-
 dulus, à turba conculcatur in porta Samaria.*

Dixit autem Eliseus : Audite verbum
 Domini : Hæc dicit Dominus : In

tempore hoc eras modius similis vno state-
 re erit, & duo modij hordei statere vno, in
 1 porta Samariæ. * Respondens vnus de duci-
 bus, super cuius manum rex incumbebatur, ho-
 mini Dei, ait : Si Dominus fecerit etiam ca-
 taractas in celo, numquid poterit esse quod
 loqueris ? Quis ait : Videbis oculis tuis, & in-
 3 de non comedes. * Quatuor ergo viri erant
 leprosi iuxta introitum portæ : qui dixerunt
 ad inuicem : Quid hic esse volumus donec
 4 moriamur ? * siue ingredi voluerimus ciui-
 tatem, fame moriemur : siue manserimus
 5 hic, moriendum nobis est : venite ergo, &
 transfugiamus ad castra Syriæ. si pepercerint
 nobis, viuemus : si autem occidere volue-
 6 rint, nihilominus moriemur. * Surrexerunt
 ergo vesperi, vt venirent ad castra Syriæ.
 Cūque venissent ad principium castrorum
 7 Syriæ, nullum ibidem repererunt. * Siqui-
 dem Dominus sonitum audiri fecerat in ca-
 stris Syriæ curruum, & equorum, & exercitus
 plurimi : dixeruntque ad inuicem : Ecce
 mercede conduxit aduersum nos rex Israël
 8 reges Hethzorum & Ægyptiorum, & vene-
 runt super nos. * Surrexerunt ergo, & fu-
 9 gerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria
 sua, & equos & asinos, in castris, fuge-
 runtque, animas tantum suas saluare cupien-
 10 tes. * Igitur cū venissent leprosi illi ad prin-
 cipium castrorum, ingressi sunt vnum taber-
 naculum, & comederunt, & biberunt : tuleruntque
 inde argentum, & aurum, & vestes, &
 11 & abierunt, & absconderunt : & rursum
 reuersi sunt ad aliud tabernaculum, & inde
 12 similiter auferentes absconderunt. * Dixe-
 runtque ad inuicem : Non rectè facimus :
 hæc enim dies boni nuntij est. Si tacueri-
 mus, & noluerimus nuntiare vsque manè,
 13 sceleris arguemur : venite, eamus, & nun-
 tiemus in aula regis. * Cūque venissent
 ad portam ciuitatis, narrauerunt eis : di-
 centes : Inimus ad castra Syriæ, & nullum
 ibidem reperimus hominem, nisi equos
 14 & asinos alligatos, & fixa tentoria. * Ierunt
 ergo portarii, & nuntiauerunt in palatio re-
 15 gis intrinsecus. * Qui surrexit nocte, &
 ait ad seruos suos : Dico vobis quid fecerint
 nobis Syri : Sciunt quia fame laboramus,
 & ideirò egressi sunt de castris, & latitant
 in agris, dicentes : Cū egressi fuerint de
 ciuitate, capiemus eos viuos, & tunc ci-
 16 uitatem ingredi poterimus. * Respondit
 autem vnus seniorum eius : Tollamus quin-
 que equos, qui remanserunt in vrbe (quia
 ipsi tantum sunt in vniuersa multitudine
 Israël, alij enim consumpti sunt) & mitten-
 17 tes, explorare poterimus. * Adduxerunt
 ergo duos equos, misitque rex in castra
 18 Syronum, dicens : Ite, & videte. * Qui
 D abierunt post eos vsque ad Iordanem : ecce
 autem omnis via plena erat velibus & va-
 19 lis, quæ proiecerant Syri cū turbarentur :
 20 & relique nuntij indicauerunt regi. * Et
 egressus

egressus populus diripuit castra Syriæ: factusque est modius similæ statere vno, & duo modii hordei statere vno, iuxta verbum Domini. * Porro rex ducem illum, in cuius manu incumberebat, constituit ad portam: quem conculcavit turba in introitu porte, & mortuus est, iuxta quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum. * Factumque est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait: Duo modii hordei statere vno erunt, & modius similæ statere vno, hoc eodem tempore eras in porta Samariæ: * quando responderat dux ille viri Dei, & dixerat: Etiam si Dominus fecerit cæcitas in oculo, numquid poterit fieri quod loqueris? Et dixit ei: Videbis oculus tuis, & inde non comedes. * Evenit ergo ei sicut predictum fuerat, & conculcavit eum populus in porta, & mortuus est.

CAPVT VIII.

Post septennem famem ab Eliseo predictam Samamitis, quæ ipsius consilio peregrinata erat, reuersa suos agros cum fructibus recuperat: Eliseus Benadad egrotantem respondet moriturum, & impium Hazael regnaturum: Ioram rex Iuda percutit Idumæos, quod à se recessissent; cui impio succedit Ochozias filius impii.

Eliseus autem locutus est ad mulierem, †¹ cuius vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrinare ubique repereris: vocavit enim Dominus famem, & veniet super terram septem annis. * Quæ surrexit, & fecit iuxta verbum hominis Dei: & vadens cum domo sua, peregrinata est in Terra Philistiim diebus multis. * Cumque finis essent anni septem, reuersa est mulier de Terra Philistiim: & egressa est ut interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis. * Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi omnia magnalia quæ fecit Eliseus. * Cumque ille narraret regi quo modo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cuius vivificauerat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitque Giezi: Domine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius eius, quem suscitauit Eliseus. * Et interrogauit rex mulierem: quæ narrauit ei. Deditque ei rex eunuchum vnum, dicens: Restitue ei omnia quæ sua sunt, & vniuersos reditus agroꝝum, à die qua reliquit terram vsque ad præsens. * Venit quoque Eliseus Damascum, & Benadad rex Syriæ egrotabat: nuntiaueruntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. * Et ait rex ad Hazael: Tolle tecum munera, & vade in occursum viri Dei, & consule Dominum per eum, dicens: Si euadere poterit de infirmitate mea hæc? * Iuit igitur Hazael in occursum eius, habens secum munera, & omnia bona Damasci, onera quadraginta camelorum. Cumque stetisset coram eo, ait: Filius tuus Benadad rex Syriæ misit me ad te,

dicens: Si sanari potero de infirmitate mea hac? * Dixitque ei Eliseus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur. * Stetitque cum eo, & conturbatus est vsque ad suffusionem vultus: fleuitque vir Dei. * Cui Hazael ait: Quare dominus meus flet? At ille dixit: Quia scio quæ facturus sis filis Israel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendes, & iuuenes eorum interficies gladio, & paruulos eorum elides, & prægnantes diuides. * Dixitque Hazael: Quid enim sum seruus tuus canis, vt faciam rem istam magnam? Et ait Eliseus: Ostendit mihi Dominus te regem Syriæ fore. * Qui cum recessisset ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem. * Cumque venisset dies altera, tulit stragulum, & infudit aquam, & expandit super faciem eius: quo mortuo, rogauit Hazael pro eo. * Anno quinto Ioram filij Achab regis Israel, & Iosaphat regis Iuda, regnauit Ioram filius Iosaphat rex Iuda. * † Triginta duorum annorum erat cum regnare coepisset, & octo annis regnauit in Ierusalem. * Ambulauitque in vijs regum Israel, sicut ambulauerat domus Achab: filia enim Achab erat vxor eius: & fecit quod malum est in conspectu Domini. * † Noluit autem Dominus disperdere Iudam, propter Dauid seruum suum, sicut promiserat ei, vt daret illi lucernam, & filijs eius cunctis diebus. * † In diebus eius recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit regi eum. * Venitque Ioram Seira, & omnes currus cum eo: & surrexit nocte, percussitque Idumæos, qui eum circumdederant, & principes currum, & populus autem fugit in tabernacula sua. * Recessit ergo Edom ne esset sub Iuda, vsque ad diem hanc. Tunc recessit & Lobna in tempore illo. * Reliqua autem sermonum Ioram, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Ioram cum patribus suis, sepultusque est cum eis in Ciuitate Dauid, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. * † Anno duodecimo Ioram filij Achab regis Israel, regnauit Ochozias filius Ioram regis Iude. * Vixit gine duorum annorum erat Ochozias cum regnare coepisset, & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israel. * Et ambulauit in vijs domus Achab: & fecit quod malum est coram Domino, sicut domus Achab: gener enim domus Achab fuit. * Abijt quoque cum Ioram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad, & vulnerauerunt Syri Ioram: * qui reuerſus est vt curaretur, in Iezrahel: quia vulnerauerant eum Syri in Ramoth, præliantem contra Hazael regem Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit inuisere Ioram filium Achab in Iezrahel, quia egrotabat ibi.

CAPVT IX.

Iehu in regem Israel vincto mandauit Dominus ut delectat domum Achab: occidit ergo Ioram vñā cum Ochazia rege Iuda, & corpus Iezabel ā fenestra ipsius iussu precipitata canes comederunt, iuxta Elia vaticinium.

Elfeus autem propheta vocauit vñum 1
de filijs prophetarum, & ait illi: Accin- A
ge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei
hanc in manu tua, & vado in Ramoth Galaad
† 1 Reg. 19.
† 16.
* Cumque veneris illuc: videbis Iehu fi- 2
lium Iosaphat filij Namfi: & ingressus susci-
tabis eum de medio fratrum suorum, & in-
troduces in interiori cubiculum. * Tenensque 3
lenticulam olei, fundes super caput eius, &
dices: Hæc dicit Dominus: Vñxi te regem
super Israel. Aperiensque ostium, & fugies, &
non ibi subsistes. * Abijt ergo adolescens 4
puer prophetæ in Ramoth Galaad, & in- 5
gressus est illic, ecce autem principes exerci-
tus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te, o
princeps. Dixitque Iehu: Ad quem ex omni-
bus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps.
* Et surrexit & ingressus est cubiculum: at 6
ille fudit oleum super caput eius, & ait: Hæc B
dicit Dominus Deus Israel: Vñxi te regem
super populum Domini Israel, & percutes 7
domum Achab domini tui, & vlciscar san-
guinem seruorum meorum prophetarum, &
sanguinem omnium seruorum Domini, de 8
manu Iezabel. * † Perdamque omnem do-
mum Achab: & interficiam de Achab minge-
ntem ad parietem, & clausum & nouissi-
mum in Israel. * Et dabo domum Achab, si- 9
cut † domum Ieroboam filij Nabat, & sicut
domum † Baasa filij Ahia. * Iezabel quoque
comedit canes in agro Iezrahel, nec erit
qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, & fugit
* Iehu autem egressus est ad seruos domini 11
suis: qui dixerunt ei: Rectene sunt omnia?
quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis:
Nostis hominem, & quid locutus sit. * At il- 12
li responderunt: Falsum est, sed magis nar-
ra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locus
est mihi, & ait: Hæc dicit Dominus: Vñxi
te regem super Israel. * Festinauerunt itaque 13
& vnusquisque tollens pallium suum posue-
runt sub pedibus eius, in similitudinem tri-
bunalis, & cecinerunt rubra, atque dixerunt:
Regnauit Iehu. * Coniurauit ergo Iehu fi- 14
lius Iosaphat filij Namfi contra Ioram: † por-
rò Ioram obsederat Ramoth Galaad, ipse &
omnis Israel, contra Hazaël regem Syriæ: 15
& reuersus fuerat vt curaretur in Iezrahel
propter vulnera, quia percussierant eum Syri,
præliantem contra Hazaël regem Syriæ. Dixit-
que Iehu: Si placet vobis, nemo egredia-
tur profugus de ciuitate, ne vadat, & nun-
tiet in Iezrahel. * Et ascendit, & profectus 16
est in Iezrahel: Ioram enim agrotabat ibi,
& Ochozias rex Iudæ descenderat ad visi-
tandum Ioram. * Igitur speculator qui sta- 17

D bat super currim Iezrahel, vidit globum
Iehu venientis, & ait: Video ego globum.
Dixitque Ioram: Tolle currim, & mitte in
occursum eorum, & dicat vadens: Rectene
† 18 sunt omnia? * Abijt ergo, qui ascendit cur-
rim, in occursum eius, & ait: Hæc dicit
rex: Paxtrâne sunt omnia? Dixitque Iehu:
Quid tibi & paci? transi, & sequere me.
Nuntiauit quoque speculator, dicens: Ve-
† 19 nit nuntius ad eos, & non reuertitur. * Mi-
sit etiam currim eorum secundum: venir-
que ad eos, & ait: Hæc dicit rex: Numquid
pax est? Et ait Iehu: Quid tibi & paci? tran-
† 20 si, & sequere me. * Nuntiauit autem specu-
lator, dicens: Venit vsque ad eos, & non
E reuertitur: est autem incessus quasi incessus
Iehu filij Namfi, præcepit enim gradiatur. * Et
ait Ioram: Iunge currim. Iunxeruntque cur-
rim eius, & egressus est Ioram rex Israel, &
Ochozias rex Iudæ, singuli in curribus suis,
egressique sunt in occursum Iehu, & inue-
† 21 nerunt eum in agro Naboth Iezrahelitarum. *
Cumque vidisset Ioram Iehu dixit: Pax est
Iehu? At ille respondit: Quæ pax? adhuc
fornicationis Iezabel matris tuæ, & ventri-
† 22 cia eius multa vigent. * Conuersit autem Ior-
am manum suam, & fugiens ait ad Ocho-
ziam: Insidit Ochozia. * Porro Iehu tene-
† 24 dit arcum manu, & percussit Ioram inter sca-
pulas: & egressa est sagitta per cor eius, sta-
† 25 timque corruit in curru suo. * Dixitque Iehu
ad Badacer dicens: Tolle, projice eum in
agro Naboth Iezrahelitarum: memini enim quæ-
† 26 do ego & tu sedentes in curru sequebamur
Achab patrem huius, quod Dominus onus
† 27 hoc leuauerit super eum, dicens: * † Si nō pro
† 28 sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum
eius, quem vidi heri, ait Dominus, reddam ti-
† 29 bi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo
tolle, & projice eum in agrum, iuxta ver-
† 30 bum Domini. * Ochozias autem rex Iudæ vi-
dens hoc, fugit per viam domus horti: perse-
cutusque est eum Iehu, & ait: Etiam hunc
percutite in curru suo. & percusserunt eum in
† 31 ascensu Gauer, qui est iuxta Iezrahel: qui fu-
git in Mageddo, & mortuus est ibi. * Et im-
† 32 posuerunt eum serui eius super currim suum,
& viderunt in Ierusalem: sepelieruntque eum
in sepulchro eum patribus suis in Ciuitate
† 33 David. * Anno vñdecimo Ioram filij Achab,
† 34 regnauit Ochozias super Iudam, * venieque
Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius
audito, depinxit oculos suos stibio, & orna-
uit caput suum, & respexit per fenestram.
† 31 * Insuperdientem Iehu per portam, & ait: †
† 32 Numquid pax potest esse Zambri, qui inter-
† 33 fecit dominum suum: * Leuauitque Iehu fa-
† 34 ciem suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista?
† 35 & inclinauerunt se ad eum duo velites curru-
† 36 chl. * At ille dixit eis: Præcipitate eam deor-
† 37 sum, & præcipitauerunt eam, aspersusque est
† 38 sanguine paries, & equorum ungulae concu-
† 39 cauerunt eam. * Cumque introgressus esset, vt
† 40 comederet,

comederet, biberetque, ait: Ite, & videre maledictam illam, & sepelire eam: quia filia regis est. * Cumque illent, ut sepelirent eam, non inuenerunt nisi caluariam, & pedes, & summas manus. * Reuerſique nuntiaverunt ei. Et ait Iehu: † Sermo Domini est, quem locutus est per ſervum ſuum Eliam Theſebien, dicens: In agro Iezrahel comedent canes carnes Iezrahel, * & erunt carnes Iezrahel ſicut ſtercus ſuper faciem terre in agro Iezrahel, ita ut prætereuntes dicant: Hæcne eſt illa Iezrahel.

CAPVT X.

Iehu 70. filius Achab & 42. fratres Ochazia necari iubet, totamque Achab progeniem delet, & omnes ſacerdotes Baal caſſide convocatos occidit, exuſſa illius ſtatua, & templo in clancum verſo, attamen propter peccata Iehu vehementer caſus eſt Iſrahel ab Hazael: mortuo autem Iehu, ſuccedit filius eius Ionaſa.

ERANT autem Achab ſeptuaginta filij in Samaria: ſcripſit ergo Iehu literas, & miſit in Samariam, ad optimates ciuitatis, & ad maiores natu, & ad nutritios Achab, dicens: * Statim ut acceperitis literas has, qui habetis filios domini veſtri, & currus, & equos, & ciuitates firmas, & arma, * eligite meliorem, & eum qui vobis placuerit de filiis domini veſtri, & eum ponite ſuper ſolum patris ſui, & pugnate pro domo domini veſtri. * Timuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non poterunt ſtare coram eo, & quo modo nos valebimus reſiſtere? * Miſerunt ergo præpoſiti domus, & præfeſti ciuitatis, & maiores natu, & nutritij, ad Iehu, dicentes: Serui tui ſumus, quæcumque iuſſeris faciemus, nec conſtituemus nobis regem: quæcumque tibi placent, fac. * Reſcripſit autem eis literas ſecundo, dicens: Si mei eſtis, & obeditis mihi tollite capita filiorum domini veſtri, & venite ad me hac eadem hora cras in Iezrahel. Porro filij regis, ſeptuaginta viri, apud optimates ciuitatis nutriebantur. * Cumque veniſſent litteræ ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt ſeptuaginta viros, & poſuerunt capita eorum in cophinis, & miſerunt ad eum in Iezrahel. * Venit autem nuntius, & indicauit ei, dicens: Attulerunt capita filiorum regis. Qui reſpondit: Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitum porte vſque manè. * Cumque diſluſiſſet, egreſſus eſt, & ſtans dixit ad omnem populum: Iuſti eſtis: ſi ego conſuraui contra dominum meum, & interfeci eum, quem percuſſit omnes hos? * † Videt ergo nunc quoniam non cecidit de ſermonibus Domini in terram, quos locutus eſt Dominus ſuper domum Achab, & Dominus fecit quod locutus eſt in manu ſerui ſui Elie. * Percuſſit igitur Iehu, omnes qui reliqui erant de domo Achab in Iezrahel, & vniuerſos optimates eius, & notos, & ſacerdotes,

donec non remanerent ex eo reliquæ. * Et ſurrexit, & venit in Samariam: cumque veniſſet ad Cameram poſſorum in via, * inuenit fratres Ochozie regis Iuda, dixitque ad eos: Quinam eſtis vos? Qui reſponderunt: Fratres Ochozie ſumus, & deſcendimus ad ſaluandos filios regis, & filios reginæ. * Qui ait: Comprehendite eos viuos. Quos cum comprehendiſſent viuos, iugulauerunt eos in citherna iuxta Cameram, quadraginta duos viros, & non reliquit ex eis quemquam. * Cumque abiſſet inde, inuenit Ionaſab ſilium Rechab in occurſum ſibi, & benedixit ei. Et ait ad eum: Numquid eſt cor tuum reſolū, ſicut cor meum cum corde tuo? Et ait Ionaſab: Eſt. Si eſt, inquit, ad manum tuam. Qui dedit ei manum ſuam. Ad ille leuaui eum ad ſe in currum: * dixitque ad eum: Veni mecum, & vide zelum meum pro Domino. * Et impoſuit in curru ſuo, * duxit in Samariam. Et percuſſit omnes qui reliqui fuerant de Achab in Samaria vſque ad vnum, iuxta verbum Domini, quod locutus eſt per Eliam. * Congregauit ergo Iehu omnem populum, & dixit ad eos: † Achab coluit Baal parum, ego autem colam eum amplius. * Nunc igitur omnes prophetas Baal, & vniuerſos ſeruos eius & cunctos ſacerdotes ipſius, vocate ad me: nullus ſit qui non veniat, ſacrificium enim grande eſt mihi Baal: quicumque deſſerit, non viuet. Porro Iehu faciebat hoc inſidiōſè, ut diſperderet cultores Baal. * Et dixit: Sanctificate diem ſolemneſſem Baal. Vocauitque, & miſit in vniuerſos tetminos Iſrahel, & venerunt cuncti ſerui Baal: non fuit reſiduus ne vnus quidem qui non veniret. Et ingreſſi ſunt templum Baal: & repleta eſt domus Baal, à ſummo vſque ad ſummum. * Dixitque hiſ qui erant ſuper veſtes: Proferre veſtimenta vniuerſis ſeruis Baal. Et protulerunt eis veſtes. * Ingreſſuſque Iehu, & Ionaſab filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus Baal: Perquirite, & videte, ne quis forte vobiscum ſit de ſeruis Domini, ſed vt ſint ſerui Baal ſoli. * Ingreſſi ſunt igitur vt facerent victimas & holocauſta: Iehu autem præparauerat ſibi foris vtriginea viros, & dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus hiſ, quos ego adduxero in manus veſtras, anima eius erit pro anima illius. * Factum eſt autem, cum completum eſſet holocauſtum, præcepit Iehu militibus & ducibus ſuis: Ingredimini, & percutite eos, nullus euadat. Percuſſeruntque eos in ore gladij, & proiecerunt milites & duces & ierunt in ciuitatem templi Baal, * & procuſerunt ſtatuam de ſano Baal, & conbuſſerunt, * & comminuerunt eam. Deſtruxerunt quoque ædem Baal, & fecerunt pro ea latrinas vſque in diem hanc. * Deleuit itaque Iehu Baal de Iſrahel: * verumtamen à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Iſrahel, non reſceſſit, nec dereliquit vi-

tulos aureos, qui erant in Bethel, & in Dan.
 * Dixit autem Dominus ad Iehu: Quia stuo-
 dionē egisti quod tehim erat, & placebar in
 oculis meis, & omnia quæ erant in corde
 meo fecisti contra domum Achab: † filij tui
 vique ad quartam generationem sedebunt
 super thronum Israel. * Porro Iehu non cu-
 stodivit ut ambularet in lege Domini Dei Is-
 rael in toto corde suo: non enim recessit à
 peccatis Ieroboam, qui peccate fecerat Is-
 rael. * In diebus illis cepit Dominus tedere
 super Israel: percussitque eos Hazael in vni-
 versis finibus Israel, * à Iordane contra Orien-
 tale plagam, omnem Terram Galaad, &
 Gad, & Ruben, & Manassè, ab Atoët, quæ
 est super Torrentem Ammon, & Galaad, &
 Basan. * Reliqua autem verborum Iehu, &
 vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, nōne
 hæc scriptæ sunt in Libro verborum dierum
 regum Israel? * Et dormiuit Iehu cum pa-
 tribus suis, sepelieturque eum in Samaria:
 & regnavit Ioachaz filius eius pro eo. * Dies
 autem, quos regnavit Iehu super Israel, vigi-
 niti & octo anni fuit, in Samaria.

CAPVT XI.

*Athalia, omni semine regio præter Ios per
 ipsam extincto, regnum sibi usurpans, præcipiente
 Ioiada sacerdote occiditur, & Ios rex Iuda con-
 sistitur, destructis aris & imaginibus Baal.*

Athalia verò mater Ochozie, videns
 mortuum filium suum, surrexit, & in-
 terfecit omne semen regium. * Tollens au-
 tem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochozie,
 Ios filium Ochozie, furata est eum de me-
 dio filiorum regis qui interficiebantur, & nu-
 tricem eius, de triclinio: & abscondit eum
 à facie Athalie, vt non interficeretur. * Era-
 que cum ea sex annis clām in domo Domini
 porrò Athalia regnavit super terram. * † An-
 no autem septimo misit Ioiada, & assumens
 cenuriones & milites, introduxit ad se in
 templum Domini, pepigitque cū eis fœdus:
 & adiurans eos in domo Domini, ostendit
 eis filium regis: * & præcepit illis, dicens:
 Iste est sermo, quem facere debetis: * Ter-
 tia pars vestrum introëat sabbato, & obser-
 uet excubias domus regis. Tertia autem pars
 sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad por-
 tam, quæ est post habitaculum scutariorum:
 & custodietis excubias domus Messæ. * Dux
 verò partes & vobis, omnes egredientes sab-
 bato, custodiant excubias domus Domini
 circa regem. * Et vallabitis eum, habentes
 arma in manibus vestris: si quis autem ingres-
 sus fuerit sēp̄m templi, interficiatur: etis-
 que cum rege introëunte & egrediente. * 9
 It fecerunt cenuriones, iuxta omnia quæ
 præceperat eis Ioiada sacerdos: & assumen-
 tes singuli viros suos, qui ingrediebantur sab-
 batum, cum his qui egrediebantur sabba-
 to, venetunt ad Ioiadam sacerdotem. * Qui
 dedit eis hastas, & arma regis David, quæ

erant in domo Domini. * Et steterunt singu-
 li habentes arma in manu sua, à parte tem-
 pli dextera, vique ad partem sinistram altaris
 & ædis, circum regem. * Produxitque filium
 regis, & posuit super eum diademata, & testi-
 monium: feceruntque eum regem, & vni-
 xerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Vi-
 uat rex. * Audiuit autem Athalia vocem po-
 puli currentis: & ingressa ad turbas in tem-
 plum Domini: * vidit regem stantem super
 tribunal iuxta morem, & cantores & tubas
 prope eum, omnemque populum terræ les-
 tantem, & canentem tubis: & scidit vesti-
 menta sua, clamauitque: Coniuratio, coniur-
 ratio. * Præcepit autem Ioiada cenurionibus,
 qui erant super exercitum, & ait eis: Educi-
 te eam extra septa templi, & quicumque eam
 secutus fuerit, fectatur gladio. Dixerat
 enim sacerdos: Non occidatur in templo
 Domini. * Imposueruntque ei manus, &
 impeerunt eam per viam inerosus equo-
 tum, iuxta palatium, & interfecta est ibi.
 * Pepigit ergo Ioiada fœdus inter Dominum,
 & inter regem, & inter populum, vt esset
 populus Domini, & inter regem & popu-
 lum. * Ingressusque est omnis populus terræ
 templum Baal, & destruxerunt aras eius: &
 imagines contriuerunt valide: Mathan quo-
 que sacerdotem Baal occiderunt coram altari.
 Et posuit sacerdos custodias in domo Do-
 mini. * Tulitque cenuriones, & Cerebthi
 & Phelthi legiones, & omnem populum terræ,
 deduxeruntque regem de domo Domini: &
 venerunt per viam portæ scutariorum in pal-
 latium, & sedit super thronum regum. * Læ-
 tatusque est omnis populus terræ, & ciuitas
 conqueuit: Athalia autem occisa est gladio
 in domo regis. * Septemque annorum erat
 Ios, cum regnare cepisset.

CAPVT XII.

*Ios gazophylacij pecuniam ad sariatella tem-
 pli instauranda expendit, Hazaels autem regi Sy-
 ria bellum contra Ierosalem paranti mittit omnes
 templi & palatii thesauros, tandemque à fernis suis
 occiditur, cui succedit filius eius Amazias.*

Anno septimo Iehu, regnavit Ios: &
 quadraginta annis tēgnauit in Ierusa-
 lem. nomen matris eius Sebia de Bersabee. *
 Fecitque Ios rectum coram Domino cunctis
 diebus, quibus docuit eum Ioiada sacerdos,
 quibus docuit eum Ioiada sacerdos, quæ illa
 fuerit in templum Domini à prætereunti-
 bus, quæ offertur pro pretio anime, &
 quam sponte & arbitrio cordis sui inferunt
 in templum Domini: * accipiant illam sa-
 cerdotes iuxta ordinem suum, & insta-
 uerint sariatella domus, si quid necessarium
 viderint instauracione. * Igitur vique ad
 vigesimum tertium annum regis Ios, non
 instaura

instaurauerunt sacerdotes sartaecta templi.
 * Vocauitque rex Ioas Ioiadam pontificem
 & sacerdotes, dicens eis : Quare sartaecta
 non instauratis templi ? nolite ergo amplius
 accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum,
 sed ad instauracionem templi reddite eam.
 * Prohibitiue sunt sacerdotes vltra accipe-
 re pecuniam à populo, & instaurare sarta-
 ecta domus. * Et tulit Ioiada pontifex ga-
 zophylacium vnum, aperuitque foramen de-
 super, & posuit illud iuxta altare ad dexte-
 ram ingredientium domum Domini, mitte-
 bantque in eo sacerdotes, qui custodiebant
 ostia, omnem pecuniam, quæ deferebatur
 ad templum Domini. * Cumque viderent ni-
 miam pecuniam esse in gazophylacio, ascen-
 debat scriba regis, & pontifex, effundebant-
 que & numerabant pecuniam, quæ inuenie-
 batur in domo Domini. * & dabant eam iux-
 ta numerum atque mensuram, in manu eo-
 rum qui præerant cemenariis domus Domi-
 ni : qui impendebant eam in fabris ligno-
 runi, & in cemenariis iis, qui operabantur
 in domo Domini, * & sartaecta faciebant :
 & in iis, qui cedebant saxa, & vt emerent
 ligna, & lapides, qui excidebantur, ita vt
 impleretur instauratio domus Domini, in vni-
 uersis quæ indigebant expensa ad munien-
 dam domum. * Verumtamen non fiebat ex
 eadem pecunia hydriz templi Domini, &
 fuscinae, & thuribula, & tibiae, & omne vas
 aureum & argenteum, de pecunia quæ infe-
 rebatur in templum Domini. * iis enim qui
 faciebant opus, dabatur vt instauraretur tem-
 plum Domini : * & non fiebat ratio iis ho-
 minibus, qui accipiebant pecuniam vt distri-
 buerent eam artificibus, sed in fide tracta-
 bant eam. * Pecuniam verò pro delicto, & pec-
 uniam pro peccatis, non inferebant in tem-
 plum Domini, quia sacerdotum erat. * Tunc
 ascendit Hazael rex Syriæ, & pugnabat con-
 tra eam : & cepitque eam : & direxit faciem
 suam vt ascenderet in Ierusalem. * Quamob-
 rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata,
 quæ consecrauerant Iosaphat & Ioram &
 Ochozias, patres eius reges Iuda, & quæ
 ipse obtulerat : & vniuersum argentum, quod
 inueniri potuit in thesauris templi Domini,
 & in palatio regis : misitque Hazael regi Sy-
 riæ, & recessit ab Ierusalem. * Reliqua autem
 hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
 regum Iuda : * Surrexerunt autem serui eius,
 & coniurauerunt inter se, percusseruntque
 Ioas in Domo Mello in descensu Sella. * Io-
 achaz namque filius Semaath, & Ioabab
 filius Somer, serui eius, percusserunt eum,
 & mortuus est : & sepelierunt eum eum pa-
 tribus suis in Ciuitate David, regnauitque
 Amasias filius eius pro eo.

CAPVT XIII.

*Ioachaz rex Israel propter peccata sua grauissi-
 me afflictijs à rege Syria, conuersus ad Dominum*

*liberatur ; cui mortuo succedit filius Ioa, iuxta
 Elisei morientis vaticinium Syros ter deuicit : mor-
 tuus autem Elisei sepulchro inuictus quidam mor-
 tuus suscitatur.*

A Nno vigesimo tertio Ioas filij Ochozæ
 regis Iuda, regnauit Ioachaz filius Io-
 hu super Israel in Samaria decem & septem
 annis. * Et fecit malum coram Domino, secu-
 tusque est peccata Ieroboam filij Nabor, qui
 peccare fecit Israel, & non declinauit ab eis.
 * Iratusque est furor Domini contra Israel,
 & tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ,
 & in manu Benadad filij Hazael, cunctis die-
 bus. * Deprecatus est autem Ioachaz faciem
 Domini, & audiuit eum Dominus : vidit
 enim angustiam Israel, quia attriuerat eos rex
 Syriæ : * & dedit Dominus saluatorem Isra-
 eli, & liberatus est de manu regis Syriæ : ha-
 bitaueruntque filij Israel in tabernaculis suis
 sicut heri & nudius tertius. * Verumtamen
 non recesserunt à peccatis domus Ieroboam,
 qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambula-
 uerunt : siquidem & lucus permansit in Sa-
 maria. * Et non sunt derelicti Ioachaz de po-
 pulo nisi quinquaginta equites, & decem
 currus, & decem millia pedum : interfecerat
 enim eos rex Syriæ, & redegerat quasi
 puluerem in trituram areæ. * Reliqua autem
 sermonum Ioachaz, & vniuersa quæ fecit, &
 fortitudo eius, nōne hæc scripta sunt in Li-
 bro sermonum dierum regum Israel ? * Dor-
 miuitque Ioachaz cum patribus suis, & sepe-
 lierunt eum in Samaria : regnauitque Ioas fi-
 lius eius pro eo. * Anno trigesimo septimo
 Ioas regis Iuda, regnauit Ioas filius Ioachaz
 super Israel in Samaria sedecim annis, * &
 fecit quod malum est in conspectu Domini :
 non declinauit ab omnibus peccatis Iero-
 boam filij Nabor, qui peccare fecit Israel, sed
 in ipsis ambulauit. * Reliqua autem sermo-
 num Ioas, & vniuersa quæ fecit, & fortitu-
 do eius, quemodo pugnauerit contra Ama-
 sias regem Iuda, nōne hæc scripta sunt in
 Libro sermonum dierum regum Israel ? * Et
 dormiuit Ioas cum patribus suis : Ieroboam
 autem sedie super solium eius. Porro Ioas se-
 pulchus est in Samaria cum regibus Israel. * Eli-
 seus autem ægrotabat infirmitate, quæ & mor-
 tuus est : descenditque ad eum Ioas rex Israel,
 & stebat coram eo, dicebatque : Pater mi, pa-
 ter mi, currus Israel, & auriga eius. * Et ait
 illi Eliseus : Affert arcum, & sagittas. Cumque
 attulisset ad eum arcum, & sagittas, * dixit
 ad regem Israel : Pone manum tuam super ar-
 cum. Et cum posuisset ille manum suam, su-
 perposuit Eliseus manus suas manibus regis,
 * & ait : Aperi fenestram orientalem. Cum-
 que aperuisset, dixit Eliseus : Iace sagittam.
 Et iecit. Et ait Eliseus : Sagitta salutis Domini,
 & sagitta salutis contra Syriam : percussitque
 Syriam in Aphec, donec consumas eam. * Et
 ait : Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursus
 dixit ei : Percute iaculo terram. Et cum per-
 cussisset

cussisset tribus vicibus, & sterisset, * iratus est 19
vir Dei contra eum, & ait: Si percussisses
quinq; aut sexies, siue septies, percussis-
ses Syriam vsque ad consumptionem: nunc
autem tribus vicibus percussisti eam. * Mor- 20
tuus est ergo Eliseus, & sepelierunt eum. La-
trunculi autem de Moab venerunt in terram
in ipso anno. * † Quidam autem sepelientes 21
hominem, viderunt latrunculos, & proice-
runt eum cadaver in sepulchro Elisei. Quod cum
tetigisset ossa Elisei, reuixit homo, & stetit
super pedes suos. * Igitur Hazael rex Syriæ 22
afflixit Israel cunctis diebus Ioachaz: * & mi-
serus est Dominus eorum, & reuersus est ad
eos propter pactum suum, quod habebat cum
Abraham, & Isaac, & Iacob: & noluit dis- 23
perdere eos, neque proicere penitus, vsque
in præsens tempus. * Mortuus est autem Ha- 24
zael rex Syriæ, & regnauit Benadad filius
eius pro eo. * Porro Ioas filius Ioachaz tulit 25
vrbes de manu Benadad filij Hazael, quas
eulerat de manu Ioachaz patris sui iute præ-
lij, tribus vicibus percussit eum Ioas, & red-
didit ciuitates Israel.

CAPVT XIV.

*Amasias interfecit occisores patris sui Ioas,
percutit Edom, sed prouocans ad bellum Ioas regem
Israel, ab eo capitur, & Ierusalem diripitur: ut
Ioas regi Israel succedit filius Ieroboam, qui ab
angustis liberat Israel, cui succedit filius Zecha-
rias: porro facta conuersione aduersus Amasiam
regem Iuda à suis occiditur, cui succedit filius Aza-
rias impius.*

IN anno secundo Ioas filij Ioachaz regis 1
Israel, regnauit Amasias filius Ioas regis A
Iuda: * † Vixit quinq; annorum erat cum 2
regnare cepisset: viginti autem & nouem
annis regnauit in Ierusalem, nomen matris
eius Ioadan de Ierusalem. * Et fecit tectum 3
coram Domino, verumtamen non vt David
pater eius. Iuxta omnia, quæ fecit Ioas pa-
ter suus, fecit: * nisi hoc tantum quod ex- 4
cella non abstulit: adhuc enim populus im-
molabat, & adolebat incensum in excel-
sis. * Cumque obtinuisset tegnum, percussit 5
seruos suos, qui interfecerant regem patrem B
suum: * filios autem eorum qui occiderant, 6
non occidit, iuxta quod scriptum est in libro
legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens:
† Non morientur patres pro filiis, neque fi-
lij morientur pro patribus: sed vnusquisque 7
in peccato suo morietur. * Ipse percussit Edom
in Valle Salinarum decem milia, & apprehen-
dit petram in prælio, vocauitque nomen
eius Iechel, vsque in præsentem diem.
* Tunc misit Amasias nuntios ad Ioas fi- 8
lium Ioachaz, filij Iehu regis Israel, dicens:
Veni, & videamus nos. * Remissusque Ioas 9
rex Israel ad Amasiam regem Iuda, dicens:
Carduus Libani misit ad cedrum quæ est in
Libano: dicens: Da filiam tuam filio meo
uxorem. Transieruntque bestie salus quæ

C sunt in Libano, & conculcauerunt carduum.
10 * Percutens inualuisti super Edom, & suble-
uauit te cor tuum: contentus esto gloria, &
sede in domo tua: quare prouocas malum, vt
cadas tu & Iudas tecum? * Et non acquieuit
Amasias: ascenditque Ioas rex Israel, & vi-
derunt se, ipse & Amasias rex Iuda, in Be-
11 thsames oppido Iudæ. * Percussitque est Iu-
da coram Israel, & fugerunt vnusquisque in
12 tabernacula sua. * Amasias vnu regem Iu-
da, filium Ioas filij Ochozæ, cepit Ioas rex
Israel in Bethsames, & adduxit eum in Ieru-
salem: & interrupit murum Ierusalem, à
porta Ephraim vsque ad portam anguli,
14 quadringentis cubitis. * Tulitque omne au-
rum, & argenteum: & vniuersa vasa, quæ in-
uenta sunt in domo Domini, & in thesauris
regis, & obsides, & reuersus est in Samariam.
15 * Reliqua autem verborum Ioas quæ fecit, &
fortitudo eius quæ pugnavit contra Amasiam
regem Iuda, nonne hæc scripta sunt in Li-
16 bro sermonum dierum tegum Israel? * Dor-
miiuitque Ioas cum patribus suis, & sepulcus
E est in Samaria cum regibus Israel: & regna-
17 uit Ieroboam filius eius pro eo. * Vixit au-
tem Amasias, filius Ioas, rex Iuda, postquam
mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israel,
18 quindecim annis. * Reliqua autem sermo-
num Amasie, nonne hæc scripta sunt in Li-
19 bro sermonum dierum tegum Iuda? * Facta
que est contra eum coniuratio in Ierusalem:
at ille fugit in Lachis. Miseruntque post eum
20 in Lachis, & interfecerunt eum ibi. * Et as-
portauerunt in equis, sepulcrusque est in Ieru-
salem cum patribus suis in Ciuitate David.
21 * † Tulit autem vniuersus populus Iudæ Aza-
riam annos namq; sedecim, & constituerunt
22 eum regem pro patre eius Amasia. * Ipse adifi-
cavit Aelath, & restituit eam Iudæ, post-
23 quam dormiuit rex cum patribus suis. * Anno
quintodecimo Amasie filij Ioas regis Iuda,
regnavit Ieroboam filius Ioas regis Israel in
24 Samaria, quadraginta & vno anno: * & fe-
cit quod malum est coram Domino. Non
recessit ab omnibus peccatis Ieroboam filij
25 Nabat, qui peccare fecit Israel. * Ipse resti-
tuit terminos Israel, ab interio Emath, vs-
que ad mare solitudinis, iuxta sermonem
Domini Dei Israel, quem locutus est per ser-
26 num suum † Ionam filium Amathi prophe-
tam, qui erant de Geth, quæ est in Opher.
27 * Vidit enim Dominus afflictionem Israel
amaram nimis, & quod consumpti essent
vsque ad clausos carcere, & extremos, & non
28 esset qui auxiliaretur Israeli. * Nec locutus est
Dominus vt deleter nomen Israel de sub ce-
lo, sed saluauit eos in manu Ieroboam filij
Ioas. * Reliqua autem sermonum Ieroboam,
& vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius quæ
pugnauit, & quomodo restituit Damascum
& Emath Iudæ in Israel, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum re-
gum Israel? * Dormiuitque Ieroboam cum
patribus

† Ezech.
48.4.16.† 1. Par.
15.4.1.† Deut.
24.4.16.
Ezech. 18.
4.10.† 1. Par.
2.6.4.1.† 2. Par.
24.1.

patribus suis regibus Israel, & regnavit Zacharias filius eius pro eo.

CAPVT XV.

Azaria leproso succedit filius Ioathan in Iuda, Zacharia autem in Israel succedit Sellum, & huic Manahem qui sit tributarius regi Assyriorum, & huic Phaceia, & huic Phacee; cuius temporibus Theglathphalasar deuicitur magnam partem Israelitarum transfudit in Assyrios: huic succedit Ofee: in Iuda autem mortuo Ioathan, succedit filius Achaz.

ANno vigesimo septimo Ieroboam regis 1 Israel, regnavit Azarias filius Amasie 2 A regis Iuda. * Sedecim annorum erat cum reg- 3 nare coepisset, & quinquaginta duobus an- 4 nis regnavit in Ierusalem: nomen matris 5 eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod 6 erat placitum coram Domino, iuxta omnia 7 quae fecit Amasias pater eius. * Verumtamen 8 excelsa non est demolitus: adhuc populus sa- 9 crificabat, & adolebat incensum in excelsis. 10 * † Percussit autem Dominus regem, & fuit 11 leprosus usque in diem mortis suae, & habi- 12 tabat in domo libera foris: Ioatham vero 13 filius regis gubernabat palatium, & iudicabat 14 populum terrae. * Reliqua autem sermonum 15 Azariae, & vniuersa quae fecit, nonne haec 16 scripta sunt in Libro verborum dierum regum 17 Iuda? * Et dormiuit Azarias cum patri- 18 bus suis: sepeliruntque eum cum maioribus 19 suis in Ciuitate David, & regnavit Ioathan 20 filius eius pro eo. * Anno trigesimo octauo 21 Azariae regis Iuda, regnavit Zacharias filius 22 Ieroboam super Israel in Samaria sex mensi- 23 bus: * & fecit quod malum est coram Do- 24 mino, sicut fecerant patres eius: non recessit 25 à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare 26 fecit Israel. * Coniurauit autem contra eum 27 Io- 28 sellum filius Iabes: percussitque eum palmam, 29 & interfecit, regnauitque pro eo. * Reliqua 30 autem verborum Zachariae, nonne haec scri- 31 pta sunt in Libro sermonum dierum regum 32 Israel? * † Iste est sermo Domini, quem lo- 33 cutus est ad Iehu, dicens: Filij tui usque ad 34 quartam generationem sedebunt super thro- 35 num Israel. Factumque est ita. * Sellum fi- 36 lius Iabes regnavit trigesimo nono anno A- 37 zariae regis Iuda: regnavit autem vno men- 38 se in Samaria. * Et ascendit Manahem filius 39 Gadi de Therfa, venitque in Samariam, & 40 percussit Sellum filium Iabes in Samaria, & 41 interfecit eum, regnauitque pro eo. * Reli- 42 qua autem verborum Sellum, & coniuratio 43 eius, per quam tetendit insidias, nonne haec 44 scripta sunt in Libro sermonum dierum regum 45 Israel? * Tunc percussit Manahem Tha- 46 psum, & omnes qui erant in ea, & terminos 47 eius de Therfa. noluerant enim aperire ei: 48 & interfecit omnes praegnantem eius, & sci- 49 dit eas. * Anno trigesimo nono Azariae regis 50 Iuda, regnavit Manahem filius Gadi super 51 Israel decem annis in Samaria. * Fecitque

quod erat malum coram Domino: non recessit à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel cunctis diebus eius. * Veniebat Phul rex Assyriorum in terram, & dabant Manahem Phul mille talenta argenti, ut esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. 10 * Indixitque Manahem argentum super Israel cunctis potentibus & diuicibus, ut daret regi Assyriorum, quinquaginta siclos argenti per singulos: reuersusque est rex Assyriorum, 11 & non est moratus in terra. * Reliqua est autem sermonum Manahem, & vniuersa quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro sermo- 12 num dierum regum Israel? * Et dormiuit E Manahem cum patribus suis: regnauitque 13 Phaceia filius eius pro eo. * Anno quinquagesimo Azariae regis Iuda, regnavit Phaceia filius Manahem super Israel in Samaria bien- 14 nio: & fecit quod erat malum coram Domi- 15 no: non recessit à peccatis Ieroboam filij Na- 16 bat, qui peccare fecit Israel. * Coniurauit autem aduersus eum Phacee filius Romelie, dux eius, & percussit eum in Samaria in tur- 17 re domus regiae, iuxta Argob, & iuxta Arie, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnauitque 18 pro eo. * Reliqua autem sermonum Phaceia, & vniuersa quae fecit, nonne haec scripta sunt 19 in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno quinquagesimo secundo Azariae regis Iuda, regnavit Phacee filius Romelie super 20 Israel in Samaria viginti annis. * Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit à peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * In diebus Phacee regis Israel venit Theglathphalasar rex Assur, & cepit Aion, & Abel Domum, Maacha & Ianoë, & Cedec, & Asor, & Galaad, & Calilaam, & vniuersam Terram Nephthali: & transfudit 21 eos in Assyrios. * Coniurauit autem, & tetendit insidias Ofee filius Ela contra Phacee filium Romelie, & percussit eum, & interfecit: regnauitque pro eo vigesimo anno Ioatham filij Ozie. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Is- 22 rael? * † Anno secundo Phacee, filij Romelie regis Israel, regnavit Ioatham filius Ozie 23 regis Iuda. * Vigineti quinque annorum erat cum regnare coepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa, filia Sadoc. * Fecitque quod erat placitum coram Domino: iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus, operatus est. * Verumtamen excelsa non abstrulit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse edificauit portam domus Domini sublimissimam. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & vniuersa quae fecit, nonne haec scrip- 24 ta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * In diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam, Rafin regem Syriæ, & Phacee filium Romelie. * Et dormiuit Ioatham cum 25 patribus

† 1. Par.
10. d. 21.

† Sup. 10.
p. 20.

† 1. Par.
17. d. 1.

Aminadab filius eius, Core filius eius, Afir
 filius eius, * Elcana filius eius, Abiasaph
 filius eius, Afir filius eius. * Thabath filius
 eius: Vriel filius eius, Ozias filius eius, Saul
 filius eius. * Filii Elcana, Amasai & Achimoth
 * & Elcana: Filii Elcana: Sophai filius
 eius, Nahath filius eius, * Eliah filius
 eius, Ieroham filius eius, Elcana filius eius.
 * Filii Samuel, primogenitus Vasseni, & 18
 Abia. * Filii autem Merari, Moholi: Lobni
 filius eius, Semei filius eius, Oza filius eius, C
 * Sammaa filius eius, Haggia filius eius, 30
 Asaia filius eius. * Isti sunt, quos constituit
 David super cantores domus Domini, ex
 quo collocata est arca: * & ministrabant
 coram tabernaculo testimonii, canentes do-
 nec edificaret Salomon domum Domini in
 Ierusalem: stabant autem iuxta ordinem
 suum in ministerio. * Hi verò sunt, qui as-
 sistebant cum filiis suis, de filiis Caath, He-
 mam cantor filius Iohel, filii Samuel, * fi-
 lli Elcana, filii Ieroham, filii Eliel, filii Tho-
 hu, * filii, Suph, filii Elcana, filii Mahath,
 filii Amasai, * filii Elcana, filii Iohel, filii
 Azarie, filii Sophonie, * filii Thabath, fi-
 lli Afir, filii Abiasaph, filii Core, * filii Isaar,
 filii Caath, filii Levi, filii Israël. * Et frater
 eius Asaph, qui stabat à dextris eius, Asaph
 filius Barachie, filii Samaa, * filii Michæl
 filii Basaie, filii Melchie, * filii Athanai,
 filii Zara, filii Adai, * filii Ethan, filii
 Zamma, filii Semei, * filii Ieth, filii Ger-
 som, filii Levi. * Filii autem Merari fra-
 tres eorum, à sinistrâ, Ethan filius Cu-
 si, filii Abdi, filii Maloch, * filii Hafabie,
 filii Amasie, filii Helcie, * filii Amasai,
 filii Boni, filii Somer, * filii Moholi, fi-
 lli Musi, filii Merari, filii Levi. * Fratres
 quoque eorum Leuite, qui ordinati sunt in
 cunctum ministerium tabernaculi domus Do-
 mini. * Aaron verò, & filii eius adolebant
 insensum super altare holocausti, & super
 altare thymiamatis, in omne opus Sancti
 sanctorum: & ut precarentur pro Israël,
 iuxta omnia que praeceperat Moyses servus
 Dei. * Hi sunt autem filii Aaron: Eleazar
 filius eius, Phinees filius eius, Abisue
 filius eius, * Bocci filius eius, Ozi filius eius,
 Zarabiah filius eius, * Meraiach filius eius,
 Amarias filius eius, Achitob filius eius,
 * Sadoc filius eius, Achimaas filius eius, 53
 * Et hæc habitacula eorum per vicos atque
 confinia, filiorum scilicet Aaron, iuxta co-
 gnationes Caathitarum: ipsi enim sorte
 contigerant. * Dederunt igitur eis He-
 bron in terra Iuda, & suburbana eius per
 circuitum: * † agros autem civitatis, &
 villas, Caleb filio Iephone. * Porro filiis
 Aaron dederunt civitates ad confugiendum,
 Hebron, & Lobna & suburbana eius, * Je-
 ther quoque & Esthemo cum suburbanis
 suis, sed & Helon & Dabir cum suburba-
 nis suis, * Asan quoque & Bethsemes & 59

60 suburbana eorum. * De tribu autem Benia-
 min, Gabee & suburbana eius, & Almarh
 cum suburbanis suis, Anathoch quoque cum
 suburbanis suis. omnes civitates, tredecim,
 61 per cognationes suas. * Filiis autem Caath
 residuis de cognatione sua, dederunt ex
 dimidia tribu Manasse in possessionem vr-
 bes decem. * Porro filiis Gersom per co-
 gnationes suas, de tribu Issachar, & de tri-
 bu Aser, & de tribu Nephthali, & de tribu
 63 Manasse in Basan, vrbes tredecim. * Filiis
 autem Mera per cognationes suas, de tri-
 bu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu Za-
 bulon, dederunt sorte civitates duodecim.
 64 * Dederunt quoque filii Israël Leuitis ciui-
 tates, & suburbana earum: * dederuntque
 65 per sortem, ex tribu filiorum Iuda, & ex tri-
 bu filiorum Simeon, & ex tribu filiorum
 Benjamin, vrbes has quas vocaverunt no-
 minibus suis, * & his qui erant de cogna-
 66 tione filiorum Caath, † fueruntque ciui-
 tates in terminis eorum de tribu Ephraim.
 67 * Dederunt ergo eis vrbes ad confugien-
 dum, Sichem cum Suburbanis suis in monte
 Ephraim, & Gazer cum suburbanis suis,
 68 * Iecmaon quoque cum suburbanis suis, &
 69 Bethoron similiter, * necnon & Helon cum
 suburbanis suis, & Gethremmon in eundem
 70 modum. * Porro ex dimidia tribu Manasse,
 Aner & suburbana eius, Baalam & suburba-
 na eius: his videlicet, qui de cognatione fi-
 71 liorum Caath reliqui erant. * Filiis autem
 Gersom, de cognatione dimidie tribus Ma-
 nasse, Gaulon in Basan & suburbana eius, &
 72 Astharoth cum suburbanis suis. * De tribu
 73 Issachar, Cedec & suburbana eius, & Dabe-
 reth cum suburbanis suis, * Ramoth quo-
 que & suburbana eius, & Anem cum subur-
 74 banis suis. * De tribu verò Aser: Masal cum
 75 suburbanis suis, & Abdon similiter, * Huac
 quoque & suburbana eius, & Rohob cum
 76 suburbanis suis. * Porro de tribu Nephtha-
 li Cedec in Galilea & suburbana eius, Ha-
 mon cum suburbanis suis, & Cariathaim
 77 & suburbana eius. * Filiis autem Merari resi-
 duis: de tribu Zabulon, Remmon & subur-
 bana eius, & Thabor cum suburbanis suis:
 78 * trans Iordanem quoque ex adverso Ieri-
 cho contra Orientem Iordanis, de tribu Ru-
 ben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis,
 79 & Iasfa cum suburbanis suis, * Cademoch
 quoque & suburbana eius, & Mephaaz cum
 80 suburbanis suis. * Necnon & de tribu Gad,
 Ramoth in Galaad & suburbana eius, & Ma-
 naïm cum suburbanis suis, * sed & Hesebon
 cum suburbanis suis, & Iezer cum suburba-
 nis suis.

CAPVT VII.

Genealogia Issachar, Benjamin, Nephthali, Ma-
 nasse, Ephraim, & Aser.

1 Porro filii Issachar: Thola, & Phua, la-
 sub, & Simeron, quatuor. * Filii Thola: 2
 Z Ozi

Ozi & Raphaia, & Ieriel, & Iemai, & Ieb-
 fem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David, viginti duo milia sexcenti. * Filij Ozi: Ierahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia, & Iohel, & Iesia, quinque omnes principes. * Cumque eis per familias & populos suos, accincti ad prelium, viri fortissimi, triginta sex milia: multas enim habuerunt uxores, & filios. * Fratres quoque eorum per omnem cognationem Iilachar, robustissimi ad pugnam, octoginta septem milia numerati sunt. * Filij Benjamin: Bela, & Bechor, & Iadriel, tres. * Filij Bela: Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ierimoth, & Vrai, quinque principes familiarum, & ad pugnam robustissimi: numerus autem eorum, viginti duo milia & triginta quatuor. * Porro filij Bechor: Zamira, & Joas, & Eliezer, & Eliocnai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath: omnes hi, filij Bechor. * Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum, ad bella fortissimi, viginti milia & ducendi. * Porro filij Iadihel: Balan. Filij autem Balan: Iehus, & Beniamin, & Aod, & Chanana, & Zethan, & Tharfis, & Ahisahar. * omnes hi filij Iadihel, principes cognationum suarum, viri fortissimi, decem & septem milia & ducendi, ad prelium procedentes. * Sepham quoque & Hapham filij Hir, & Hafim filij Aher. * Filij autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Ieser, & Sellum, filii Bala. * Porro filius Manasse, Efriel: concubinaque eius Syra peperit Machir patrem Galaad. * Machir autem accepit uxores filijs suis Happphim & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundum, Salphaad, nateque sunt Salphaad filix. * & peperit Maacha vxor Machir filium, vocauitque nomen eius Phares: porro nomen fratris eius, Sares: & filij eius Vlam, & Recen. * Filius autem Vlaen, Badan. hi sunt filij Galaad, filij Machir, filij Manasse. * Soror autem eius Regina peperit Virum decorum, & Abiezer, & Mohola. * Erant autem filij Semida, Ahin, & Sechem, & Leci, & Aniam. * Filij autem Ephraim: Suthala, Bared filius eius, Thahath filius eius, Elada filius eius, Thahath filius eius, huius filius Zabab, & huius filius Suthala, & huius filius Ezer & Elad occiderunt autem eos viri Geth indigenae, quia descenderant vt inuaderent possessiones eorum. * Luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus & venerunt fratres eius vt consolarentur eum. * Ingressusque est ad vxorem suam: quae concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Beria, eo quod in malis domus eius ortus esset: filia autem eius fuit Sara, quae edificauit Bethoron inferiorem & superiorem, &

Ozenfara. * Porro filius eius Rapha, & Re-
 seph, & Thale, de quo natus est Thaan,
 qui genuit Laadan: huius quoque filius
 Ammiud, qui genuit Elizama, de quo ortus
 est Nun, qui habuit filium Iosue. * Possessio
 autem eorum & habitatio, Bebel cum filiabus suis, & conera Orientem Noran, ac Occidentalem plagam Gazer & filix eius, Sichem quoque cum filiabus suis, vsque ad Aza cum filiabus eius. * Iuxta filios quoque Manasse, Bethlan & filias eius, Thanach & filias eius, Mageddo & filias eius: Dor & filias eius: in his habitauerunt filii Ioseph, filii Israel.
 * Filij Aser: Iemna, & Iesua, & Iessui, & Baria, & Sara soror eorum. * Filii autem Baria: Heber, & Melchiel: ipse est pater Barfaith.
 * Heber autem genuit Iephlar, & Somer, & G Hochan, & Suza sororem eorum. * Filii Iephlar: Phosech, & Chamaal, & Afoch: hi filii Iephlar. * Porro filii Somer: Ahi, & Roaga, & Haba, & Aram. * Filii autem Helem fratris eius: Supha, & Iemna, & Selles, & Amal.
 * Filii Supha: Sue, Harnapher, & Sual, & Beri, & Iamra, * Bosor, & Hod, & Samma, & Salufa, & Iechran, & Bera. * Filii Iether: Iephone, & Phaspha, & Ara. * Filii autem Ola: Arce, & Haniel, & Resia. * Omnes hi filii Aser, principes cognationum, electi atque fortissimi duces ducum: numerus autem eorum aetatis quae apta esset ad bellum, viginti sex milia.

CAPVT VIII

Rursus genealogia Benjamin & Sael, filiorum.
 quae ipsius.

Benjamin autem genuit Bale primogenitum suum, Asbel secundum, Ahartum. * Nohaa quartum, & Rapha quintum. * Fueruntque filii Bale, Addar, & Gera, & Abiud, * Abiue quoque & Naaman, & Ahoë, fed & Gera, & Sephuphan, & Huram. * Hi sunt filii Ahod, principes cognationum habitandum in Gabaa, qui translati sunt in Manahach. * Naaman autem, & Achia, & Gera ipse transtulit eos, & genuit Oza, & Ahid. * Porro Saharaim genuit in regione Moah, postquam dimisit Hufim & Bara uxores suas. * Genuit autem de Hodis vxore sua Iobah, & Sebia, & Moia, & Molchom, * Iehus quoque, & Sechia, & Marra. hi sunt filii eius, principes in familiis suis. * Mehufim vero genuit Abitob, & Elphaal. * Porro filii Elphaal: Heber, & Misaam, & Samad: hic edificauit Ono, & Lod, & filias eius, * Baria autem & Sama, principes cognationum habitantium in Aialon: hi fugauerunt habitatores Geth. * Et Ahio, & Sefac, & Ierimoth, * & Zabadia, & Arod, & Heder, * Michael quoque, & Iespha, & Ioha, filii Baria. * Et Zabadia, & Mofollam, & Hezeci, & Heber, * & Iesamari, & Iezia, & Iobah, filii Elphaal, * & Iacim, & Zechri, &

† Gen. 46. 26. 27.

† Gen. 46. 26. 27.

† Gen. 46. 26. 27.

Gen. 46. 26. 27. Sap. 7. 26.

& Zabdi, * & Elieonai, & Seletai, & Eliel, 20
 * & Adia, & Baraia, & Samarach filij Se- 21
 mei. * Et Iefpham, & Heber, & Eliel, * & 22
 Abdon, & Zechri, & Hanan, * & Hana- 23
 nia, & Elam, & Anathorbia, * & Iephdaia, 24
 & Phaniel filij Seia. * & Samfari, & So- 25
 boria, & Otholia, * & Ieria, & Elia, & Ze- 26
 chri, filij Ieroham. * hi patriarche, & co- 27
 gnationum principes, qui habitauerunt in 28
 Ierufalem. * in † Gabaon autem habitau- C
 erunt Abigabaon, & nomen vxoris eius Maa- 29
 eha: * filiusque eius primogenitus Abdon, & 30
 Sur, & Cis, & Baal, & Nadab. * Gedor quo- 31
 que, & Ahio, & Zacher, & Macelloth: * & 32
 Macelloth genuit Samaa: habitaueruntque 33
 ex aduerso fratrum fuorum in Ierufalem cum 34
 fratribus suis. * † Ner autem genuit Cis, & 35
 Cis genuit Saul. Porro Saul genuit Iona- 36
 than, & Melchifua, & Abinadab, & Esbaal. D
 * Filius autem Ionathan, Meribbaal: & Me- 37
 ribbaal genuit Micha. * Filij Micha, Phi- 38
 thon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. * & 39
 Ahaz genuit Ioad, & Ioad genuit Ala- 40
 mach, & Azmoth, & Zamri: porro Zamri
 genuit Mofa, * & Mofa genuit Banaa, cu-
 ius filius fuit Rapha, de quo ortus est Elafa,
 qui genuit Afel. * Porro Afel sex filij fue-
 runt his nominibus, Ezricam, Bocru, Imael,
 Saria, Obdia, & Hanan. omnes hi filij Afel.
 * Fili autem Efec fratris eius, Vlam primo-
 genitus, & Iehus secundus, & Eliphalet ter-
 tius. * Fueruntque filij Vlam viri robufti-
 ssimi, & magno robore tendentes arcum: &
 multos habentes filios ac nepotes, vsque
 ad centum quinquaginta. Omnes hi, filij
 Benjamin.

CAPVT IX.

Qui primi filiorum Israel habitauerunt in Ierufalem, & officia sacerdotum ac Levitarum, generationes quoque Saul ac filiorum eius reperiuntur.

Vniuersus ergo Israel dinumeratus est: 1
 & summa eorum scripta est in Libro A
 regum Israel, & Iuda: translatique sunt in 2
 Babylonem propter delictum suum. * Qui 3
 autem habitauerunt primi in possessionibus,
 & in vrbibus suis: Israel, & Sacerdotes, &
 Leuitae, & Nathineei. * Commorati sunt in 4
 Ierufalem de filiis Iuda, & de filiis Benjamin,
 de filiis quoque Ephraim, & Manasse. * O- 5
 thei filius Ammiud, filij Amri, filij Omrai,
 filij Bonni, de filiis Phares filij Iuda. * Et 6
 de Siloni: Afafia primogenitus, & filij eius.
 * De filiis autem Zara: Iehuel, & fratres 7
 eorum, sexcenti nonaginta. * Porro de fi- 8
 liis Benjamin: Salo filius Mosollam, filij Od-
 uia, filij Afana: * & Iobania filius Ieroham: 9
 & Elia filius Ozi, filij Mochori: & Mosollam B
 filius Saphatze, filij Rahuel, filij Iebaniz,
 * & fratres eorum per familias suas, non- 10
 genti quinquaginta sex. Omnes hi, princi-
 pes cognationum per domos patrum fuorum.

* De sacerdotibus autem: Iedaia, Ioiarib, & 11
 Iachin: * Azarias quoque filius Helciz, filij 12
 Mosollam, filij Sadoc, filij Maraioth, filij 13
 Achitob, pontifex domus Dei. * Porro 14
 Adaias, filius Ieroham, filij Phassur, filij Mel-
 chie: & Maafai filius Adiel, filij Iezra, filij 15
 Mosollam, filij Mosollamith, filij Emmer. 16
 * fratres quoque eorum principes per fami-
 lias suas, mille sepeingenti sexaginta, fortissi-
 mi robore ac faciendum opus ministrari in 17
 domo Dei. * De Leuitis autem: Semeia fil-
 lius Hassub, filij Ezricam, filij Hasebia, de 18
 filiis Merari. * Bacbacar quoque carpenta- 19
 rius, & Galal, & Mathania filius Micha, fi-
 lii Zechri, filij Afaph: * & Obdia filius Se- 20
 meiz, filij Galal, filij Idichun: & Barachia 21
 filius Afa, filij Elcana, qui habitauit in aris 22
 Nerophari. * Ianitores autem: Sellum, &
 Accub, & Telmon, & Ahimam, & frater 23
 eorum Sellum princeps, * vsque ad illud 24
 tempus, in porta regis ad Orientem, obser-
 uabant per vices suas de filiis Leui. * Sellum 25
 vero filius Core, filij Abiafaph, filij Core, 26
 cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt 27
 Corite super opera ministerii, custodes vesti-
 bulorum tabernaculi: & familie eorum per 28
 vices castrorum Domini custodientes introi-
 tum. * Phineas autem filius Eleazari, erat 29
 dux eorum coram Domino. * Porro Zacha- 30
 rias filius Mosollamia, ianitor portae taberna- 31
 culi testimonij. * Omnes hi electi in ostiarios 32
 per portas, ducenti duodecim: & descripi in 33
 villis propriis: quos constituerunt David, &
 Samuel Videns, in fide sua, * tam ipsos, 34
 quam filios eorum, in ostijs domus Domini,
 & in tabernaculo, vicibus suis. * Per quatuor 35
 ventos erant ostiarii: id est ad Orientem, &
 ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Au- 36
 strum. * Fratres autem eorum in viculis mor- 37
 abantur, & veniebant in Sabbatis suis de 38
 tempore vsque ad tempus. * His quatuor 39
 E Leuitis credidus erat omnis numerus ianito-
 rum, & erant super exedras, & thesauros 40
 domus Domini. * Per gyrum quoque tem-
 pli Domini morabantur in custodiis suis: 1
 vt cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent 2
 fores. * De horum genere erant & super 3
 vasa ministerii: ad numerum enim & inse- 4
 rebantur vasa, & efferebantur. * De ipsis, 5
 & qui credita habebant vasa sanctuarii, 6
 praeerat simile, & vino, & oleo, & thur, 7
 & aromatibus. * Filii autem sacerdotum 8
 vnguenta ex aromatibus conficiebant. * Et 9
 Mathathias Leuitae primogenitus Sellum 10
 Corite, praefectus erat eorum quia in sar- 11
 tagine frigebantur. * Porro de filiis Caath 12
 F fratribus eorum, super panes erant propo- 13
 sitionis, vt semper nouos per singula sab- 14
 bata prepararent. * Hi sunt principes 15
 cantorum per familias Leuitarum, qui in 16
 exedris morabantur, vt die ac nocte iu- 17
 giter suo ministerio deservirent. * Capita 18
 Leuitarum, per familias suas principes, 19
 Z 2 man

† sup. 8
a. 19.

Manferunt in Ierufalem. * In † Gabaon 35
autem commemorati funt, pater Gabaon Ie-
hiel, & nomen vxoris eius Maacha. * Filius 36
primogenitus eius Abdon, & Sur, & Cis, &
Baal, & Ner, & Nadab, * Gedor quoque, & 37
Ahio, & Zacharias, & Macelloch. * Porro 38
Macelloch genuit Samaan: isti habitauerunt G
è regione fratrum fuorum in Ierufalem,
cum fratribus fuis. * † Ner autem genuit 39
Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit Iona-
nathan, & Melchifua, & Abinadab, &
Eſbaal. * Filius autem Ionathan, Meribaal: 40
& Meribaal genuit Micha, * Porro filii
Micha, Phirhon, & Melech, & Tharaa,
& Ahaz. * Ahaz autem genuit Iara, & 41
Iara genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri.
Zamri autem genuit Moſa. * Moſa verò 42
genuit Banaa: cuius filius Raphaia, genuit
Elafa: de quo ortus eſt Aſel. * Porro Aſel 43
ſex filios habuit his nominibus, Ezricam, Bo-
ro, Iſmahel, Saria, Obdia, Hanan. hi funt
filij Aſel.

CAPVT X.

Saul propter varias iniquitates à Philistiis occiditur cum filiis; cuiusque capite à Philistiis amputato, reliquum corporis cum filiis ſepelitur à viris Iabes Galaad.

1 Reg. 31.
a. 1.

Philistiim autem pugnabant contra Iſ- 1
rael, fugeruntque viri Iſrael Paſtethinos, A
& ceciderunt vulnerati in monte Gelboë.
* Cumque appropinquaſſent Philistiæ 2
perſequentes Saul, & filios eius, percuſſe-
runt Ionathan, & Abinadab, & Melchi-
ſua, filios Saul. * Et aggrauatum eſt præ- 3
lium contra Saul, inueneruntque eum, ſa-
gittarij, & vulnerauerunt iaculis. * Et di- 4
xit Saul ad armigerum ſuum: Euagina gla-
dium tuum, & interfice me: ne forte ve- 5
niant incircumciſi iſti, & illudant mihi. No-
luit autem armiger eius hoc facere, timore
perterritus: arripuit ergo Saul enſem, &
irruit in eum. * Quod cum vidiffet armi- 5
ger eius, videlicet mortuum eſſe Saul, ir-
ruit etiam ipſe in gladium ſuum, & mor- 6
tuum eſt. * Interit ergo Saul, & tres filii
eius, & omnis domus illius pariter concidi-
t. * Quod cum vidiffent viri Iſrael, qui 7
habitant in campeſtribus, fugerunt: &
Saul ac filijs eius mortuis, dereliquerunt vr-
bes ſuas, & huc illoque diſperſi funt: ve- 8
neruntque Philistiim, & habitauerunt in
eis. * Die igitur altero detrahentes Phil- 8
istiim ſpolia cæſorum, inuenerunt Saul,
& filios eius iacentes in monte Gelboë.
* Cumque ſpoliaſſent eum, & amputaſſent 9
caput, armiſque nudaſſent, miſerunt in ter-
ram ſuam, vt circumferretur, & oſtenderet-
ur idolorum templis, & populis: * arma 10
autem eius conſecrauerunt in ſano dei ſui,
& caput affixerunt in templo Dagon. * Hoc 11
cum audiſſent viri Iabes Galaad omnia ſci-
licet quæ Philistiim fecerant ſuper Saul,

* conſurrexerunt ſinguli virorum fortium, 12
& vulnerant cadauera Saul & filiorum eius: at-
tuleruntque ea in Iabes, & ſepelierunt oſſa
eorum ſubter quercum, quæ erat in Iabes,
& ieiunauerunt ſeptem diebus. * Mortuus 13
eſt ergo Saul propter iniquitates ſuas, eò
quod prauaricanus ſit † mandatum Domini
quod præceperat, & non cuſtodierit illud: ſed
† inſuper etiam pythoniſſam conſulerit,
14 * nec iſperauerit in Domino: propter quod
interfecit eum, & tranſtulit regnum eius ad
Dauid filium Iſai.

† Reg. 17.
d. 16.
1. Reg.
15. a. 3.
† 1. Reg.
18. a. 8.

CAPVT XI.

*Vultus Dauid in regem deuſſis Iebuſais habi-
tauit in Ierufalem, ſiſpatus potentiffimis ac ſtre-
nuiffimis militibus, quorum breuia geſta narra-
tur: noluit Dauid deſideratam bibere aquam, eò
quod cum fortium ſuorum periculo allata eſſet.*

Congregarus eſt igitur omnis Iſrael ad 1
Dauid in Hebron, dicens: Os tuum
firmus, & caro tua. * Heri quoque, & nudi-
ſturtius, cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui
eſtebas, & introducebas Iſrael: tibi enim
dixit Dominus Deus tuus: Tu paſces popu-
lum meum Iſrael, & tu eris princeps ſuper
eum. * Venerunt ergo omnes maiores nam 2
Iſrael ad regem in Hebron, & inuit Dauid
cum eis ſædus coram Domino: vnixerunt-
que cum regem ſuper Iſrael, iuxta ſermo-
nem Domini, quem locutus eſt in manu Sam-
uel. * Abiit quoque Dauid, & omnis Iſ- 3
rael, in Ierufalem. hæc eſt Iebus, ubi erant Ie-
buſai habitatores terræ. * Dixeruntque qui
habitant in Iebus ad Dauid: Non ingre-
dieris huc. Porro Dauid cepit arcem Sion,
quæ eſt Ciuitas Dauid, * dixitque: Omnis
qui percuſſit Iebuſæum in primis, erit prin-
ceps & dux. Aſcendit igitur primus Ioab
filius Saruie, & factus eſt princeps. * Ha- 4
bitauit autem Dauid in arce, & idcirco ap-
pellata eſt Ciuitas Dauid. * Edificauitque
urbem in circuitu à Mello vſque ad gym, 5
Ioab autem reliqua vrbis extruxit. * Proſpi-
ciebatque Dauid vadens & creſcens, & Do-
minus exercituum erat cum eo. * † Hi prin- 6
cipes virorum fortium Dauid, qui adiuue-
runt eum vt rex fieret ſuper omnem Iſrael,
iuxta verbum Domini, quod locutus eſt
ad Iſrael. * Et iſte numerus robuſtorum 7
Dauid: Iſebaam filius Achamoni princeps
inter triginta: iſte leuauit haftam ſuam ſu-
per trecentos vulneratos vna vice. * Et
poſt eum Eleazar filius patris eius Ahohi-
tes, qui erat inter tres potentes. * Iſte
fuit cum Dauid in Pheſdomin, quando
Philistiim congregati funt ad locum il-
lum in prælium: & erat ager regionis il-
lius plenus hordeo, fugeratque populus à
facie Philistiinorum. * Hi ſteterunt in me-
dio agri, & defenderunt eum: cumque per-
cuſſiſſent Philistiim, dedit Dominus ſalu-
tem magnam populo ſuo. * Deſcenderunt
autem

1. Reg. 5.
a. 1.† 1. Reg.
31. a. 8.

autem

autem tres de triginta principibus ad petlam, in qua erat David, ad speluncam Odollam, quando Philisthim fuerant castrametati in Valle raphaim. * † Porro David erat in praesidio, & statio Philisthinorum in Bethlehemi. * Desideravit igitur David, & dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna Bethlehemi, quae est in porta. * Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehemi, quae erat in porta, & attulerunt ad David ut biberet: qui noluit, sed magis libavit illam Domino, * dicens: Absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. haec fecerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium & ipse leuavit hastam suam contra trecentos vulneratos, & ipse erat inter tres nominatissimus, * & inter tres secundos inclynus, & princeps eorum: yerumamen vique ad tres primos non peruenerat. * Banaia filius ioiade viri robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de Cabseel: ipse percussit duos ariel Moab: & ipse descendit, & interfecit leonem in media cisterna tempore niui. * Et ipse percussit virum Aegyptium, cuius statura erat quinque cubitorum, & habebat lanceam ut liciatorium texentium: descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu, & interfecit eum hasta sua. * Haec fecit Banaia filius ioiade: qui erat inter tres robustos nominatissimus, * inter triginta primus, verumamen ad tres vsque non peruenerat: posuit autem eum David ad auriculam suam. * Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel frater Ioab, & Elchanaan filius patris eius de Bethlehemi, * Sammoth Arorites, Helles Phalonites, * Ira filius Acces Thecutes, Abiezzer Anathothites, * Sobbochai Hufathites, Ilai Abihites, * Maharai Netophathites, Heled filius Baana Netophathites, * Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia Phararonites, * Hurai de Torrente Gaas, Abiel Arbathites, Azmoth Baüramites, Eliaba Salabonites. * Filij Assem Gezonites, Ionathan filius Sage Ararites, * Ahiam filius Sachar Ararites, * Eliphal filius Vr, * Hephher Mecherathites, Abia Phelonites, * Helio Carmelites, Naarai filius Asbai, * Ioel frater Nathan, Mibhar filius Agarai. * Selece Ammonites, Naarah Berothites amniger Ioab filij Saruiz. * Ira Iethraeus, Gareb Iethraeus, * Vrias Hethraeus Zabadi filius Oholi, * Adina filius Siza Rubenites princeps Rubenitarum, & cum eo triginta. * Hanan filius Maacha, & Iosaphat Machanites, * Ozia Aslarothites, Samma & Ichiel filij Hocham Arorites, * Iedihel filius Samri, & Ioha frater eius Thofai-

46 tes, * Eliel Mahumites, & Ieribai, & Iosai filij Elnaem, & Iethna Moabites Eliel, & Obek, & Iabiel de Maabob.

CAPVT XII.

Qui David fuerant secuti fugientem Saul, & qui postea ex omnibus tribubus venerunt ut eum regem constituerent in Hebron.

HI quoque venerunt ad David in Siceleg, cum adhuc fugeretur Saul filium Cis, qui erant fortissimi & egregij pugnatore, * tendentes arcum, & vtrique manu fundis saxa iacentes, & dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex Benjamin. * Princeps Abiezzer, & Ioas, filij Samaa, Gabaathites, & Iaziel, & Phallet filij Azmoth, & Baracha, & Iehu Anathothites. * Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta & super triginta. Ieremias, & Iehziel, & Iohanan, & Iezabad, & Gaderothites. * & Eluzai & Ierimoth, & Baalia, & Samaria, & Saphatia Haruphites. * Elcana, & Ieia, & Azareel, & Ioizer, & Iesbaam de Carehim: * Ioela quoque, & Zabadia, filij Ieroham de Gedor. * Sed & de Gaddi transfugerunt ad David, cum lateret in deserto, viri robustissimi, & pugnatore optimi, tenentes clypeum & hastam: facies eorum quasi facies leonis, & veloces quasi capreae in montibus: * Ezer princeps, Obdias secundus, Eliab tertius, * Masmana quartus, Ieremias quintus, * Echi sextus, Eliel septimus, * Iohanan octauus, Elzabad nonus, * Ieremias decimus, Machbanai vndecimus. * Hi de filiis Gad principes exercitus: novissimus centum milibus praerat, & maximus, mille. * Isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consuevit super ripas suas: & omnes fugauerunt qui morabantur in vallibus ad Orientalem plagam, & Occidentalem. * Venerunt autem & de Benjamin, & de Iudaa, ad praesidium in quo morabatur David. * Egressusque est David obviam eis, & ait: Si pacifice venistis ad me ut auxiliimini mihi, cor meum iungatur vobis: si autem insidiimini mihi pro aduersarijs meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & iudicet. * Spiritus vero induit Amasai principem inter triginta, & ait: Tui sumus o David, & tecum fili Isai: pax pax tibi, & pax adiutoribus tuis. te enim adiuvat Deus tuus. Suscepit ergo eos David, & constituit principes turmae. * Porro de Manasse transfugerunt ad David, quando veniebat cum Philisthim aduersus Saul, ut pugnaret: & non dimicavit cum eis: † quia inito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis nostri reuerteretur ad dominum suum Saul. * Quando igitur reuersus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Iozabad, Iedihel, & Michael, & Ednas, & Iozabad,

& Eliu, & Salathi, principes millium in Manasse. * hi praeberunt auxilium David aduersus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. * Sed & per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei, vsque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. * Ille quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad David, cum esset in Hebron, vt transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. * Filij Iuda portantes clypeum & hastam, sex millia octingenti expediti ad praelium. * De filiis Simeon, virorum fortissimorum ad pugnandum, septem millia centum. * De filiis Levi, quatuor millia sexcenti. * Iosada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti. * Sadoc etiam puer egregie indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. * De filiis autem Beniamin fratribus Saul tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul. * Porro de filiis Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis. * Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt vt constituerent regem David. * De filiis quoque Issachar viri eruditi, qui noverant singula tempora ad praecipendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus, eorum consilium sequebatur. * Porro de Zabulon qui egrediebantur ad praelium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. * Et de Nephthali, principes mille: & cum eis instructi clypeo & hasta, triginta & septem millia. * De Dan etiam praeparati ad praelium, viginti octo millia sexcenti. * Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie provocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem autem de filiis Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse, instructi armis bellicis, centum viginti millia. * Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, vt constituerent regem David super vniuersum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel, vno corde erant, vt rex fieret David. * Fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes & hibentes. praeparauerant enim eis fratres sui. * Sed & qui iuxta eos erant, vsque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus, ad vescendum: farinam, palathas, vnam-passam, vinum, oleum, boues, arctos ad omnem copiam. gaudium quippe erat in Israel.

CAPVT XIII.

A Carithiarum reduciur arca Domini de domo Abinadab: omni Israel cum David ante eam iudentibus: sed quia Oza arcam contingens à Domi-

no percussus est, auertit eam David in domum Obedom, cui ex eo tempore benedixit Dominus.

I Nij autem consilium David cum tribunis, & centurionibus, & vniuersis principibus, & ait ad omnem cœtum Israel: Si placet vobis: & à Domino Deo nostro egreditur sermo, quem loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos in vniuersas regiones Israel & ad Sacerdotes, & Leuitas, qui habitant in suburbanis vrbium, vt congregentur ad nos, & reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim requisimus eam in diebus Saul. * Et respondit vniuersa multitudo vt ita fieret: placuerat enim sermo omni populo. * Congregauit ergo David cunctum Israel, à Sihor Aegypti, vsque dum ingrederis Emath, & vt adduceret arcam Dei de Carithiarum. * Et ascendit David, & omnis vir Israel, ad collem Carithiarum, qui est in Iuda, vt afferret inde arcam Domini Dei sedentis super cherubim, vbi inuocatum est nomen eius. * Imposueruntque arcam Dei super plaustrum nouum, de domo Ahinadab: Oza autem, & frater eius, minabant plaustrum. * Porro David, & vniuersus Israel, Iudebant coram Deo omni virtute in canticis, & in citharis, & psalterijs, & tympanis & cymbalis, & nibus. * Cum autem peruenissent ad Arcam Chidon, retendit Oza manum suam, vt sustentaret arcam: bos quippe lasciuens paululum inclinauerat eam. * Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino. * Contristatusque est David, eo quod diuississet Dominus Ozam: vocauitque locum illum: Diuissio Oza, vsque in praesentem diem. * Et timuit Deum tunc temporis: Quo modo possum ad me introducere arcam Dei? * Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in Ciuitatem David, sed aduertit in domum Obedom Gethai. * Mansit ergo arca Dei in domo Obedom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui eius, & omnibus quae habebat.

CAPVT XIV.

David acceptis à rege Tyri lignis & artificibus ad extruendam sibi domum, alias ducit uxores, ac multos gignit liberos, & consulto Domino bis cadit Philistheus.

M Iit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David, & ligna cedrina, & artifices parietum, lignorumque: vt edificarent ei domum. * Cognouitque David quod confirmasset cum Dominus in regem super Israel, & subleuatum esset regnum suum super populum eius Israel. * Et accepit quoque David alias uxores in Ierusalem: genuitque filios, & filias. * Et haec nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem: Samua, & Sobad, Nathan, & Salomon, * Tebahar, & Elisua, & Eliphale, * Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, * Elisama,

† 1. Reg. 5.
6. 17.

Elisama, & Baaliada, & Eliphale. * † Au- 8
dientes autem Philisthim eo quod victus
esset David in regem super vniuersum Israel,
ascenderunt omnes, vt querebant eum: quod
cum audisset David, egressus est ubiuiam
eis. * Porro Philisthim venientes, diffusi 9
sunt in Valle Raphaim. * Consultuitque Da-
uid Dominum, dicens: Si ascendam ad C
Philisthas, & si trades eos in manu mea?
Et dixit ei Dominus: Ascende, & tradam eos
in manu tua. * Cumque illi ascendissent in 11
Baalparasim, percussit eos ibi David, &
dixit: Diuisit Deus inimicos meos per ma-
num meam, sicut diuiduntur aquæ: & idcir-
co vocatum est nomen illius loci Baalparasi-
m. * Dereliqueruntque ibi deos suos, quos 12
David iussit exuri. * Alia etiam vice Philis-
thim irruerunt, & diffusi sunt in valle. * 13
Consultuitque rursum David Deum, & dixit
ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab
eis, & venies contra illos ex aduerso pyro-
rum. * Cumque audieris sonitum gradientis 15
in vacuum pyrorum, tunc egredieris ad
bellum. Egressus est enim Deus ante te, vt
percutiat castra Philisthim. * Fecit ergo Da-
uid sicut præceperat ei Deus, & percussit ca-
stra Philisthinorum, de Gabaa vsque Ga-
zera. * Diuulgatumque est nomen David in 17
vniuersis regionibus, & Dominus dedit pa-
uorem eius super omnes gentes.

CAPVT XV.

*Deducitur magno cum apparatu arca Dei in Ie-
rusalem, comitante omni Israel, sacerdotibus
verò ac Levitis iuxta sua officia ministrantibus;
& Michol despicit David coram arca saltantem,
indutum stola byssina, & ephod lineo.*

FECIT quoque sibi domos in Ciuitate Da- 1
uid: & edificauit locum arce Dei, tere-
ditque ei tabernaculum. * Tunc dixit David: 2
Illicium est vt à quocumque portetur arca
Dei nisi à Levitis, quos elegit Dominus ad
portandam eam, & ad ministrandum sibi
vsque in æterum. * Congregauitque vni- 3
uersum Israel in Ierusalem, vt afferretur ar-
ca Dei in locum suum, quem præpa-
rauerat ei. * Necnon & filios Aaron, & Le- 4
uitas. * De filiis Caath, Vriel princeps fuit, 5
& fratres eius centum viginti. * De filiis Me-
rari, Asaia princeps; & fratres eius ducenti
viginti. * De filiis Gersum, Ioël princeps; 7
& fratres eius centum triginta. * De filiis 8
Elisaphan, Semeias princeps; & fratres eius
ducenti. * De filiis Hebron, Eliel princeps; 9
& fratres eius octoginta. * De filiis Oziel, 10
Aminadab princeps; & fratres eius centum
duodecim. * Vocauitque David Sadoc & 11
Abiathar Sacerdotes, & Levitas, Vriel, B
Asaia, Ioël, Semeiam, Eliel & Amina-
dab: * & dixit ad eos: Vos qui estis princi- 12
pes familiarum Levitarum, sanctificamini
cum fratribus vestris, & afferite arcam Do-
mini Dei Israel, ad locum qui ei præpara-

† Sup. 13.
6. 17.† Num. 4.
6. 17.

13 tus est: * † ne vt à principio, quia non erat
is præsentis, percussit nos Dominus; sic &
nunc fiat, illicium quid nobis agentibus.
14 * Sanctificati sunt ergo Sacerdotes, & Leui-
te, vt portarent arcam Domini Dei Israel.
15 * † Et rulerunt filij Leui arcam Dei, sicut
præceperat Moyses iuxta verbum Domini,
16 humeris suis, in vestibus. * Dixitque Da-
uid principibus Levitarum, vt confluere-
nt de fratribus suis cantores in organis musi-
corum, nablīs videlicet, & lyris, & cymba-
17 lis, vt resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. *
Constitueruntque Leuitas: Hemam filium
Ioël, & de fratribus eius, Asaph filium Bara-
chie: de filijs verò Merari, fratribus eo-
rum, Ethan filium Casai. * Et cum eis fra-
tres eorum: in secundo ordine, Zachariam,
& Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Ia-
hiel, & Ani, Eliab, & Baoaiam, & Ma-
siam, & Marbathiam, & Eliphala, & Ma-
Cecioiam, & Obedom, & Iehiel, ianitores.
19 * Porro cantores, Hemam, Asaph, & Ethan,
20 in cymbalis aneis conrepantes. * Zacha-
rias autem, & Oziel, & Semiramoth, & Ia-
hiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Ba-
21 naia, in nablīs arcana cantabant. * Porro
Marbathias, & Eliphala, & Macenias, &
Obedom, & Iehiel, & Ozariu, in citha-
22 ris pro octaua caneabant epinicion. * Chone-
nias autem princeps Levitarum, prophetiæ
præerat, ad præciendam melodiam: erat
23 quippe valde sapiens. * Et Barachias, & El-
24 cana, ianitores arce. * Porro Sebenias, &
Iosaphat, & Nathanaël, & Amasai, & Za-
charias, & Banaia, & Eliezer, sacerdotes,
25 clangebant tubis coram arca Dei: & Obede-
dom, & Iehias, erant ianitores arce. * † Igi-
tur David, & omnes maiores natu Israel, &
tribuni, ierunt ad deportandam arcam fœderis
Domini de domo Obedom, cum læti-
26 tia. * Cumque adiuisset Deus Levitas, qui
portabant arcam fœderis Domini, immola-
27 baunt septem tauri, & septem arietes. * Por-
ro David erat iodutus stola byssina, & vniuer-
si Leuitæ qui portabant arcam, cantoresque,
& Chonenias princeps prophetiæ inter can-
tores: David autem etiam indutus erat ephod
28 lineo. * Vniuersique Israel deducebant ar-
cam fœderis Domini in iubilo, & sonitu
buccinæ, & tubis, & cymbalis, & nablīs,
29 & citharis conrepantes. * Cumque peruenis-
set arca fœderis Domini vsque ad Ciuita-
tem David, Michol filia Saul prospiciens
per fenestram, vidit regem David saltan-
tem atque ludentem, & despexit eum in cor-
de suo.

CAPVT XVI.

*Constituta arca in tabernaculo fœderis, oblatif-
que victimis, & populo à David benedicto, ordi-
nantur varia Levitarum ministeria coram arca,
interposito cantico diuina laudis.*

1 ATeulerunt igitur arcam Dei, & consti-
tuerunt eam in medio tabernaculi, quod

1. Reg. 6.
6. 17.

etenderat ei David & obulerit holocausta, A
& pacifica coram Deo. * Cumque comple- 2
set David offerens holocausta, & pacifica,
benedixit populo in nomine Domini. * Et 3
diuisit vniuersis per singulos, à viro vsque ad
mulierem totam panis, & partem alle carnis
bubale, & fixam oleo similam. * Constituit 4
que coram arca Domini de Leuitis, qui mi-
nistrarent, & recordarentur operum eius, &
glorificarent atque laudarent Dominum
Deum Israel: * Asaph principem; & secun- 5
dum eius Zachariam: Porro lahiel, & Semi-
ramoth, & Iehiel, & Mathathiam, & Eliab,
& Banaian, & Obededom: Iehiel super or- 6
gana psalterij, & lyras: Asaph autem vt cym-
balis personaret; * Banaian verò & laziel 6
sacerdotes, canerè tuba iugiter coram arca
foederis Domini. * In illo die fecit David 7
principem ad constituendum Domino Asaph,
& fratres eius.

* † Confitemini Domino, & inuocate no- 8
men eius: notas facite in populis adinuentio-
nes eius.

* Cantate ei, & psallite ei: & narrate om- 9
nia mirabilia eius.

* Laudate nomen sanctum eius: letetur 10
eor quatenus Dominum.

* Querite Dominum, & virtutem eius: 11
querite faciem eius semper. B

* Recordamini mirabilem eius, quæ fecit: 12
signorum illius, & iudiciorum oris eius.

* Semen Israel serui eius: filij Iacob electi 13
eius.

* Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa 14
terra iudicia eius.

* Recordamini in sempiternum pacti 15
eius: sermonis, quem præcepit in mille ge-
nerationes.

* Quem pepigit cum Abraham: & iura- 16
menti illius cum Isaac.

* Et constituit illud Iacob in præceptum: 17
& Israel in pactum sempiternum.

* Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, 18
funiculum hereditatis vestræ.

* Cum essent pauci numero, parui & co- 19
loni eius.

* Et transierunt de gente in gentem, & de 20
regno ad populum alterum.

* Non dimisit quemquam calumniari eos, 21
sed increpauit pro eis reges.

* † Nolite tangere christos meos: & in pro- 22
phetis meis nolite malignari. C

* † Cantate Domino omnis terra: annun- 23
tiate ex die in diem salutare eius.

* Narrate in gentibus gloriam eius: in eun- 24
ctis populis mirabilia eius.

* Quia magnus Dominus, & laudabilis 25
nimis: & horribilis super omnes deos.

* Omnes enim diij populorum idola: Do- 26
minus autem celos fecit.

* Confessio & magnificentia coram eo: for- 27
titudo & gaudium in loco eius.

* Afferte Domino famulæ populorum: 28

afferte Domino gloriam & imperium.

29 * Date Domino gloriam nomini eius, le-
uate sacrificium, & venite in conspectu eius:
& adorate Dominum in decore sancto.

30 * Commoueat à facie eius omnis terra:
ipse enim fundauit orbem inmobilem.

31 * Latentur celi, & exultet terra: & di-
cant in nationibus, Dominus regnavit.

32 * Tonet mare, & plenitudo eius: exultent
agri, & omnia quæ in eis sunt.

33 * Tunc laudabunt ligna salutis coram Do-
mino: quia venit iudicare terram.

34 * Confitemini Domino, quoniam bonus:
quoniam in æternum misericordia eius.

35 * Et dicite: Salua nos Deus saluator no-
ster, & congrega nos, & erue de gentibus,
vt consecramur nomini sancto tuo, & exul-
temus in carminibus tuis.

36 * Benedictus Dominus Deus Israel ab æter-
no vsque in æternum: & dicat omnis popu-
lus: Amen, & hymnum Domino.

37 * Reliquit itaque ibi coram arca foederis
Domini, Asaph & fratres eius, vt ministra-
rent in conspectu arce iugiter, per singulos

38 dies, & vices suas. * Porro Obededom, &
fratres eius sexaginta octo; & Obededom fi-
lium Idithun, & Hofa confluxit ianiores.

39 Sadoc autem sacerdotem, & fratres eius sa-
cerdotes, coram tabernaculo Domini in ex-
celso, quod erat in Gabaon, * vt offerrent

40 holocausta Domino super altare holocausto-
maris iugiter, manè & vespere, iuxta omnia
quæ scripta sunt in lege Domini, quam præ-
cepit Israeli. * Et post eum Heman, & Idi-
thun, & reliquos electos vnumquemque vo-
cabulo suo ad constituendum Domino: Quo-
niam in æternum misericordia eius. * He-
man quoque & Idithun canentes tuba, &
quærentes cymbala, & omnia musicorum
organa, ad canendum Deo: filios autem Idi-
thun fecit esse portarios. * Reuersusque est
omnis populus in domum suam; & David,
vt benediceret etiam domui suæ.

CAPVT XVII.

*Cogitanti David edificare domum Domino, pro-
mittitur filius qui illam sit edificaturus: unde Da-
uid gratias agit, Dei erga se bonitatem extollens.*

1 CUM autem habitaret David in domo
sua, dixit ad Nathan prophetam: Ecce
ego habito in domo cedrina: arca autem foe-
deris Domini sub pellibus est. * Et ait Nathan
ad David: Omnia, quæ in corde tuo sunt,
3 fac: Deus enim tecum est. * Igitur nocte il-
la factus est sermo Dei ad Nathan, dicens:

4 * Vade, & loquere David seruo meo: Hæc
dixit Dominus: Non ædificabis tu mihi do-
mum ad habitandum. * Neque enim mansi
in domo, ex eo tempore quo eduxi Israel,
vsque ad diem hanc: sed fui semper mutans
6 loca tabernaculi, & in tentorio * manens
cum omni Israel. Numquid locus sum salu-
tem vni iudicum Israel, quibus præceperam

vt pascere populum meum, & dixi: Quare non edificasti mihi domum cedrinam? * Nunc itaque sic loqueris ad seruum meum David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tui te, cum in pascuis sequereris gregem, vt esses dux populi mei Israel: * Et fui tecum quocumque perrexisti: & interfeci omnes inimicos tuos coram te, fecique tibi nomen quasi vnus magnorum, qui celebrantur in terra. * Et dedi locum populo meo Israel: plantabitur, & habitabit in eo, & vltra non commouebitur: nec filij iniquitatis auerent eos, sicut à principio, * ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israel, & humiliavi vniuersos inimicos tuos. Annuncio ergo tibi, quod edificatus sit tibi Dominus domum. * Cumque impleueris dies tuos, vt vadas ad patres tuos, fuscabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis: & stabiliam regnum eius. * Ipse edificabit mihi domum, & firmabo solium eius vsque in æternum. * Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: & misericordiam meam non auferam ab eo, sicut abstuli ab eo qui ante te fuit. * Et stans eum in domo mea, & in regno meo, vsque in sempiternum: & thronus eius erit firmissimus in perpetuum. * Iuxta omnia verba hæc, & iuxta vniuersam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David. * Cumque venisset rex David, & sedisset coram Domino, dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, vt prestares mihi talia? * Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo, ideoque locutus es super domum serui tui etiam in futurum: & fecisti me spectabilem super omnes homines, Domine Deus. * Quid vltra addere potest David, cum ita glorificaueris seruum tuum, & cognoueris eum? * Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam hanc, & nota esse voluisti vniuersa magnalia. * Domine non est similis tui: & non est alius Deus absque te, ex omnibus, quos audiuius auribus nostris. * Quis enim est alius, vt populus tuus Israel, gens vna in terra, ad quam perrexit Deus, vt liberaret, & faceret populum sibi, & magnitudine sua atque terroribus eiecisset nationes à facie eius, quem de Aegypto liberauit? * Et posuisti populum tuum Israel tibi in populum vsque in æternum, & tu Domine factus es Deus eius. * Nunc igitur Domine, sermo, quem locutus es famulo tuo, super domum eius, confirmetur in perpetuum, & fac sicut locutus es. * Permaneatque & magnificetur nomen tuum vsque in sempiternum: & dicatur: Dominus exercituum Deus Israel, & domus David serui eius permanens coram eo. * Tu enim Domine Deus meus reuelasti auriculam serui tui, vt edificares ei domum: & idcirco inuenit seruus tuus fiduciam, vt oret coram te. * Nunc ergo Domine, tu es Deus: & locutus es ad seruum tuum tanta beneficia. * Et cepisti benedicere do-

mui serui tui, vt sit semper coram te: te enim Domine benedicente, benedicta erit in perpetuum.

CAPVT XVIII.

Prelia David, & tributa gentibus imposita, atque officarij eius.

Actum est autem post hæc, vt percuteret David Philisthim, & humiliaret eos, & tolleretur Geth, & filias eius, de manu Philisthim, * percuteretque Moab, & fieretur Moabice serui David, offerentes ei munera. * Eo tempore percussit David etiam Adazer regem Soba regionis Hemath, quando perrexit vt dilataret imperium suum vsque ad flumen Euphraten. * Cepit ergo David mille quadrigas eius, & septem millia equitum, ac viginti millia virorum pedum, fulbueruntque omnes equos cursum, exceptis centum quadrigis, quas reseruauit sibi. * Superuenit autem & Syrus Damascenus, vt auxilium præberet Adazer regi Soba: sed & huius percussit David viginti duo millia virorum. * Et posuit milites in Damasco, vt Syria quoque seruiret sibi, & offerret munera. Adiunxit eum Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat. * Tulit quoque David pharetras aureas, quas habuerant serui Adazer, & attulit eas in Ierusalem. * Necnon de Thebath & Chun, vrbibus Adazer, æris plurimum, de quo fecit Salomon mare æneum, & columnas, & vasa ænea. * Quod cum audisset Thoi rex Emath, percussit videlicet David omnem exercitum Adazer regis Soba, * misit Adoram filium suum ad regem David, vt postularet ab eo pacem, & congratularetur ei, quod percussisset & expugnasset Adazer: aduersarius quippe erat Thoi Adazer. * Sed & omnia vasa aurea, & argentea, & ænea consecrauit David rex Domino, eum argento & auro, quod tulerat ex vniuersis gentibus, tam de Idumæa, & Moab, & filiis Ammon, quam de Philisthim & Amalec. * Abisai verò filius Saruie percussit Edom in Valle Salinarum, decem & octo millia: * & constituit in Edom præsidium, vt seruiret Idumæa David: saluauitque Dominus David in cunctis, ad quæ perrexerat. * Regnavit ergo David super vniuersum Israel, & faciebat iudicium atque iusticiam cuncto populo suo. * Porro Ioab filius Saruie erat super exercitum, & Ioaphat filius Ahilud à commentariis. * Sadoe autem filius Achitob, & Achimelec filius Abiathar, sacerdotes: & Sufa, scriba. * Banaias quoque filius ioiade super legiones Cerethi, & Pelethi: porro filij David primi ad manum regis.

CAPVT XIX.

Hanon rex Ammon, seruis David, qui ad consolandum de patris morte venerant contumelia affecti: à David inuaditur, ac vincitur vnâ cum Syris auxiliariis.

Accidit

2 Reg. 10.
a. 11.

Accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon, & regnaret filius eius A pro eo. * Dixitque David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: praestitit enim mihi pater eius gratiam. Misitque David nuntius ad consolandum eum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, ut consolarentur Hanon, dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas, quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te: nec animaduertis, quod ut explorent, & inuestigent, & scrutentur terram tuam, venerint ad te serui eius. * Igitur Hanon pueros David decalauit, & rasit, & praecidit tunicas eorum à natibus usque ad pedes, & dimisit eos. * Qui cum abiissent, & hoc mandassent David, misit in occursum eorum (grandem enim contumeliam sustinuerant) & praecipit ut manerent in Ieticho, donec erasceret barba eorum, & tunc reuerterentur. * Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent David, tam Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, ut conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba, currus & equites. * Conduxeruntque triginta duo millia currum, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum venissent, castrametati sunt è regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de vrbibus suis, venerunt ad bellum. * Quod cum audisset David, misit ioab, & omnem exercitum virorum fortium: egressique filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem, qui ad auxilium eius venerant, separati in agro steterunt. * Igitur ioab intelligens bellum ex aduerso & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de vniuerso Israel, & perrexerunt contra Syrum. * Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui, & perrexerunt contra filios Ammon. * Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in praesidium. * Confortate, & agamus viriliter pro populo nostro, & pro vrbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in conspectu suo bonum est, faciet. * Perrexerunt ergo ioab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad praelium: & fugauit eos. * Porro filij Ammon videntes quid fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusque est etiam ioab in Ierusalem. * Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israel, misit nuntios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluvium: Sophach autem princeps militie Adazeret, erat duces eorum. * Quod cum nuntiatum esset David, congregauit vniuersum Israel, & transiit Iordanem, inuitque in eos, & direxit ex aduerso aciem, illis contra pugnantibus. * Fugit autem Syrus Israel: & interfecit David de Syris septem millia currum, & quadraginta

millia pedum, & Sophac exercitus principem. * Videntes autem serui Adazeret se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad David, & seruiert ei: noluitque ultra Syria auxilium praebere filiis Ammon.

CAPVT XX.

Bella à David prosperè acta aduersum Ammonitas ac Philisthaos, & in his occiditur gigas senos habens digitos, hoc est simul.

Factum est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit ioab exercitum, & robur militie, & valauit terram filiorum Ammon: perrexeruntque & obsedit Rabba: porro David manebat in Ierusalem, quando ioab percussit Rabba, & destruxit eam. * Tulit autem David coronam Melchom de capite eius, & inuenit in ea auri pondus talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitque sibi inde diadema: manubias quoque vrbis plurimas tulit: * populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super costribulas, & trahas, & ferata carpenta transire, ita ut dissecarentur, & contererentur: sic fecit David cunctis vrbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. * Post hæc initium est bellum in Gazer aduersum Philisthaos: in quo percussit Sobochai Hufathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos. * Aliud quoque bellum gestum est aduersum Philisthaos, in quo percussit Adcodatus filius Salus Bethlehemites fratrem Goliath Gethæi, cuius hasta lignum erat quasi licitorum texentium. * Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul viginti quatuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus. Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Ionathan filius Samaa fratris David. Hi sunt filij Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu David & seruatorum eius.

CAPVT XXI.

David populum numerando Deum offendens, pestem quam ex tribu elegerat percussit, donec Deum oratione placaret, & altare in area Ornani Iebusæ erigeret.

Consurrexit autem Satan contra Israel: & concitauit David ut numeraret Israel. * Dixitque David ad ioab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel à Bersabee usque Dan: & afferite mihi numerum ut sciam. * Responditque ioab: Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt: quare hoc querit dominus meus, quod in peccatum reputetur Israeli? * Sed sermo regis magis prauauit: egressusque est ioab: & circuiuit vniuersum Israel: & reuersus est Ierusalem. * Deditque Davidi numerum eorum, quos circuierrat: & inuenit omnis numerus Israel, mille millia & centum millia virorum

2 Reg. 10
67. 11. a.† 2. Reg.
21. 15.† 2. Reg.
26. 11.
1. Inf. 17.
c. 24.

D in ligna, & triticum in sacrificium : Omnia
libens præbebo. * Dixique ei rex David :
Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo
quantum uales : neque enim tibi auferre do-
beo, & sic offerre Domino holocausta gra-
tuita. * Dedit ergo David Ornan pro loco
sediculus auri iustitiam ponderis sexcentos. * † Et
excauauit ibi altare Domino : obtulique ho-
locausta, & pacifica, & inuocauit Dominum,
& exaudiuit eum in igne de celo super altare
holocausti. * Precepitque Dominus angelos :
& conuerit gladium suum in vaginam. *
Procinx ergo David, uidens quod exaudisset
eum Dominus in area Ornan Iebusi,
immolauit ibi victimas. * Tabernaculum au-
tem Domini, † quod fecerat Moyses in de-
serto, & altare holocaustorum, ea tempeste
erat in excello Gabaon. * Et non prau-
luit David ire ad altare, ut ibi obsecraret
Deum : nimio enim fuerat timore perterritus,
uidens gladium Angelici Domini.

Præparat David necessaria ad adificandum templum Domini, quod Salomoni præcipit ut extruat, Deumque semper sedulè colat, exhortans principes ut illi sint auxilio.

1 Dixique David: Hæc est domus Dei, &
2 hoc altare in holocaustum Israel. * Et
A præcepit vt congregarentur omnes profelyti
de Terra Israel, & confluit ex eis laetum
ad cadendos lapides & poliendos, vt ædifica-
3 retur domus Dei. * Ferrum quoque pluri-
mum ad clauos lanuorum, & ad cunifissuras
arque iuncturas præparauit David: & æris
4 pondus innumerabile. * Ligna quoque ce-
drina non poterant estimari, quæ Sidonij &
5 Tyrij deportauerant ad David. * Et dixit Da-
uid: Salomon filius meus puer paruulus est
& delicatus: domus autem, quam ædificari
volo Domino, talis esse debet vt in cunctis
regionibus nominetur: præparabo ergo ei
necessaria. Et ob hanc causam ante mortem
6 suam omnes præparauit impensas. * Vocauit
B que Salomon filium suum: & præcepit
vt ædificaret domum Domino Deo Israel.
7 * Dixitque David ad Salomonem: Fili mi,
voluntatis mea fuit vt ædificarem domum
8 nomini Domini Dei mei. * sed factus est sermo
Domini ad me, dicens: Multum sanguinem
effudisti, & plurima bella bellasti: non
poteris ædificare domum nomini meo, tanto
9 effuso sanguine coram me: * filius, qui nas-
cetur tibi, erit vir quietissimus: faciam enim
eum requiescere ab omnibus inimicis suis
per circuitum: & ob hanc causam Pacificus
vocabitur: & pacem & orium dabo in Israel
10 cunctis diebus eius. * † Ipse ædificabit
domum nomini meo, & † ipse erit mihi in fi-
C lium, & ego ero illi in patrem: firmaboque
solum regni eius super Israel in æternum.
11 * Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecum, &
prospere, & ædifica domum Domino Deo

† *ibid.* 2.4.2.

† Exord. 26-28.

4. Aug. 7.
 5. Aug. 5.
 6. Aug. 7.
 7. Aug. 7.
 8. Aug. 7.
 9. Aug. 7.
 10. Aug. 7.
 11. Aug. 7.
 12. Aug. 7.
 13. Aug. 7.
 14. Aug. 7.
 15. Aug. 7.
 16. Aug. 7.
 17. Aug. 7.
 18. Aug. 7.
 19. Aug. 7.
 20. Aug. 7.
 21. Aug. 7.
 22. Aug. 7.
 23. Aug. 7.
 24. Aug. 7.
 25. Aug. 7.
 26. Aug. 7.
 27. Aug. 7.
 28. Aug. 7.
 29. Aug. 7.
 30. Aug. 7.
 31. Aug. 7.
 32. Aug. 7.
 33. Aug. 7.
 34. Aug. 7.
 35. Aug. 7.
 36. Aug. 7.
 37. Aug. 7.
 38. Aug. 7.
 39. Aug. 7.
 40. Aug. 7.
 41. Aug. 7.
 42. Aug. 7.
 43. Aug. 7.
 44. Aug. 7.
 45. Aug. 7.
 46. Aug. 7.
 47. Aug. 7.
 48. Aug. 7.
 49. Aug. 7.
 50. Aug. 7.
 51. Aug. 7.
 52. Aug. 7.
 53. Aug. 7.
 54. Aug. 7.
 55. Aug. 7.
 56. Aug. 7.
 57. Aug. 7.
 58. Aug. 7.
 59. Aug. 7.
 60. Aug. 7.
 61. Aug. 7.
 62. Aug. 7.
 63. Aug. 7.
 64. Aug. 7.
 65. Aug. 7.
 66. Aug. 7.
 67. Aug. 7.
 68. Aug. 7.
 69. Aug. 7.
 70. Aug. 7.
 71. Aug. 7.
 72. Aug. 7.
 73. Aug. 7.
 74. Aug. 7.
 75. Aug. 7.
 76. Aug. 7.
 77. Aug. 7.
 78. Aug. 7.
 79. Aug. 7.
 80. Aug. 7.
 81. Aug. 7.
 82. Aug. 7.
 83. Aug. 7.
 84. Aug. 7.
 85. Aug. 7.
 86. Aug. 7.
 87. Aug. 7.
 88. Aug. 7.
 89. Aug. 7.
 90. Aug. 7.
 91. Aug. 7.
 92. Aug. 7.
 93. Aug. 7.
 94. Aug. 7.
 95. Aug. 7.
 96. Aug. 7.
 97. Aug. 7.
 98. Aug. 7.
 99. Aug. 7.
 100. Aug. 7.

uo, sicut locutus est de te. * Det quoque ti-
bi Dominus prudentiam & sensum, ut rege-
re possis Israel, & custodire legem Domini
Dei tui. * Tunc enim proficere poteris, si
custodieris mandata & iudicia, quae praecepit
Dominus Moysi ut doceret Israel: confortare
& viriliter age, ne timeas, neque paueas.
* Ecce ego in paupertate mea preparavi im-
pensas domus Domini, auri talenta centum
millia, & argenti mille millia talentorum:
aeris verò & ferri non est pondus, vincitur
enim numerus magnitudine: ligna & lapi-
des preparavi ad vniuersa impendia. * Ha-
bes quoque plurimos artifices, latomos, & D
clementarios, artificesque lignorum, & om-
nium artium ad faciendum opus prudentissi-
mos, * in auro & argento & aere & ferro,
cuius non est numerus. Surge igitur, & fac,
& erit Dominus tecum. * Praecepit quoque
David cunctis principibus Israel, ut adiuua-
rent Salomonem filium suum. * Cernitis in-
quiens, quod Dominus Deus vester vobiscum
sit, & dederit vobis requiem per circuitum,
& tradiderit omnes inimicos vestros in
manus vestras, & subiecta sit terra coram
Domino, & coram populo eius. * Præbere
igitur corda vestra & animas vestras, ut qua-
ratis Dominum Deum vestrum: & confur-
gite, & ædificate sanctuarium Domino Deo,
ut introducatur arca fœderis Domini, & va-
sa Domino consecrata, in domum, quæ ædi-
ficatur nomini Domini.

CAPVT XXIII.

*David senex, Salomone rege designato, nume-
ratorum Leuitarum officia designat: Moysique filij
Leuiti assignantur.*

Igitur David senex & plenus dierum, re-
gem constituit Salomonem filium suum su-
per Israel. * Et congregauit omnes principes
Israel, & Sacerdotes acque Leuitas. * Nu-
meratque sunt Leuitæ à triginta annis, &
supra: & inuenta sunt triginta octo millia vi-
rorum. * Ex his electi sunt, & distributi in
ministerium domus Domini, viginti quatuor
millia: praepositorum autem & iudicum sex
millia. * Porro quatuor millia ianitores: &
totidem psalter canentes Domino in organis,
quæ fecerat ad canendum. * † Et distribuit
eos David per vices filiorum Leui, Gerson
videlicet, & Caath, & Merari. * Filij Gerson:
Leedan, & Semei. * Filij Leedan: princeps
Iahiel, & Zechan, & Ioël, tres. * Filij Semei:
Salomith, & Hosiel, & Aran, tres: isti prin-
cipes familiarum Leedan. * Porro filij Semei,
Leherth, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filij Se-
mei, quatuor. * Erat autem Leherth prior, Zi-
za secundus: porro Iaus & Baria non habue-
runt filios plurimos, & idcirco in vna fami-
lia, vnaque domo computati sunt. * Filij
Caath: Amram, & Isaar, Hebron, & Oziel,
quatuor. * † Filij Amran: Aaron & Moyses.
† Separatusque est Aaron ut ministraret in

Sancto sanctorum, ipse & filij eius in sempi-
ternum, & adoleret incensum Domino se-
cundum ritum suum, ac benediceret nomini
eius in perpetuum. * Moysi quoque hominis
Dei filij annumerati sunt in tribu Leui. * Fi-
lij † Moysi: Gerson, & Eliezer. * Filij Ger-
son: Subael primus. * Fuerunt autem filij
Eliezer: Rohobia primus, & non erant Elie-
zer filij alij. Porro filij Rohobia multiplicati
sunt nimis. * Filij Isaar: Salomith primus.
* Filij Hebron: Ieriau primus, Amarias se-
cundus, Iahziel tertius, Iecmaam quartus.
* Filij Oziel: Michæ primus, Ielia secundus,
* Filij Merari: Moholi, & Musi. Filij Moho-
li: Eleazar, & Cis. * Mortuus est autem Elea-
zar, & non habuit filios, sed filias: accepe-
runtque eas filij Cis fratres eorum. * Filij Mu-
si: Moholi, & Eder, & Ierimoth, tres. * Hi fi-
lij Leui in cognationibus & familiis suis,
principes per vices, & numerum capitem
singulorum, qui faciebant opera ministerij
domus Domini, à viginti annis & supra. *
Dixit enim David: Requiem dedit Domi-
nus Deus Israel populo suo, & habitationem
Ierusalem usque in æternum. * Nec erit offi-
cij Leuitarum ut vltra portent tabernaculum,
& omnia vasa eius ad ministrandum. * Iuxta
præcepta quoque David nouissima, suppura-
bitur numerus filiorum Leui à viginti annis
& supra. * Et erunt sub manu filiorum Aaron
in cultum domus Domini, in vestibulis, &
in exedris, & in loco purificationis, & in
sanctuario, & in vniuersis operibus ministe-
rij templi Domini. * Sacerdotes autem, su-
per panes propositionis, & ad simile sacrifi-
cium, & ad lagana azyma, & faraginem, &
ad torrendum, & super omne pondus aque
mensuram. * Leuitæ verò, ut stent manè ad
confitendum & canendum Domino: simili-
terque ad vesperam. * tam in oblatione ho-
locauftorum Domini, quam in sabbatis &
Calendis & sollempnitatibus reliquis, iuxta
numerus, & ceremonias vniuscuiusque rei,
iungitur coram Domino. * Et custodiant ob-
seruationes tabernaculi fœderis, & ritum
sanctuarij, & obseruationem filiorum Aa-
ron fratrum suorum, ut ministrent in domo
Domini.

CAPVT XXIV.

*Familialem Eleazar & Ithamar vices 24. in
ministerio Domini à David designantur, reliquo-
rumque Leuitarum familia similiter sorte distri-
buntur.*

Porro filiis Aaron hæc partitiones erant:
A Filij Aaron: Nadab, & Abiu, & Elea-
zar, & Ithamar. * † Mortui sunt autem Na-
dab & Abiu ante patrem suum absque libe-
ris: sacerdotioque fœdus est Eleazar, &
Ithamar. * Et diuisti eos David, id est, Sa-
doc de filiis Eleazari, & Ahimelech de filiis
Ithamar, secundum vices suas & ministe-
rium. * Inuentique sunt multo plures filij
Eleazar

† sup. 6.
a. 1.† sup. 6.
a. 3.
† Itham.
a. 4.† Gen. 1.
a. 12. 13.
a. 14.† Lev. 10.
a. 1.
Num. 1.
a. 4.

Eleazar in principibus viris, quàm filij Ithamar. Diuinit autem eis, hoc est filiis Eleazar, principes per familias sedecim: & filiis Ithamar per familias & domos suas octo. * Porro 5 diuinit vtrasque inter se familias fortibus: B erant enim principes sanctuarij, & principes Dei, tam de filiis Eleazar, quàm de filiis Ithamar. * Descripſitque eos ſemcias filius 6 Nathanaël ſcriba Leuites, coram rege & principibus, & Sadoc ſacerdote, & Ahimelech filio Abiathar, principibus quoque familiarum ſacerdotalium & Leuiticarum: vnam domum, quæ ceteris præerat, Eleazar: & alteram domum, quæ ſub ſe habebat ceteros, Ithamar. * Exiuit autem ſors prima 7 Ioarib, ſecunda Iedei, * tertia Harim quar: 8 ta Scorm, * quinta Melchia, ſexta Maiman, 9 * ſeptima Accos, octaua Abia, * nona Ieſua, 10 decima Sechenia, * vndecima Eliſib, duo- 11 decima Iacim, * tertia decima Hoppa, de- 12 cimaquarta Iſbaab, * decimaquinta Belga, 13 decimaſexta Emmer, * decimaſeptima He- 14 zir, decimaoctaua Aphſes, * decimanona 15 Pheteia, vigefima Hezechiel, * vigefima- 16 prima Iachin, vigefimaſecunda Gamul, * vi- 17 geſimaſertia Dalaia, vigefimaquarta Ma- 18 ziaū. * Hæ vices eorum ſecundum miniſte- 19 ria ſua, vt ingrediantur domum Domini, & C iuxta ritum ſuum ſub manu Aaron par- tis eorum: ſicut præceperat Dominus Deus Iſrael. * Porro filiorum Leui, qui reliqui fue- 20 rant, de filiis Amram erat Subael, & de fi- 21 liis Subael, Iehedea. * De filiis quoque Ro- 22 hobia princeps Ieſias. * Iſari verò filius Sa- 23 lemoth, filiuſque Salemoth Iabath: * filiuſ- 24 que eius Ieriaū primus, Amarias ſecundus, 25 Iahaziel tertius, Iecmaan quartus. * Filius 26 Oziel, Micha: filius Micha, Samir. * Fra- 27 ter Micha, Ieſia: filiuſque Ieſie, Zacharias. * Filij Merari: Moholi & Muſi. Filius O- 28 ziaū: Benno. * Filius quoque Merari: O- 29 ziaū & Soam & Zachur & Hebrī. * Porro 30 Moholi filius: Eleazar, qui non habebat li- 31beros. * Filius verò Cis, Ierameel. * Filij Muſi: Moholi, Eder, & Ierimoth. iſti filij Leui ſecundum domos familiarum ſuarum. * Miſeruntque & ipſi ſortes contra fratres 31 ſuos filios Aaron, coram David rege, & Sadoc, & Ahimelech, & principibus familia- rum ſacerdotalium & Leuiticarum, tam maiores, quàm minores. omnes ſors æqualiter diuidebat.

CAPVT XXV.

Ex filiis Aſaph, Heman & Idithun, cantoribus, pſaltis ac citharadiſ, vocantur quatuor familiae ac vices ſorte diſtribuantur.

I Gior David & magiſtratus exercitus, ſe- 1 gregauerunt in miniſterium filios Aſaph, A & Heman, & Idithun: qui prophetarent in citharis, & pſalteriis, & cymbalis, ſecundum numerum ſuum dedicato ſibi officio ſeruien- tes. * De filiis Aſaph: Zacchur, & Ioseph, & 2

Nathania, & Aſareſa, filij Aſaph: ſub manu 3 Aſaph prophetantis iuxta regem. * Porro Idithun filij Idithun, Godolia, Sori, Ieſcias, & Haſabias, & Mathathias, ſex ſub manu patris ſui Idithun, qui in cithara prophetaba- 4bat ſuper confiteſcentes & laudantes Domi- 5 num. * Heman quoque: filij Heman, Boe- 6 ciau, Mathaniau, Oziel, Subuel, & Ierimoth, 7 Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, & Romemthiezer, & Ieſbacalla, Mellothi, Othir, 8 Mahazioch: * omnes iſti filij Heman Viden- 9 tis regis in ſermonibus Dei, vt exaltaret cor- 10 nuſ: dedique Deus Heman filios quatuordec- 11 cim, & filias tres. * Vniuerſi ſub manu patris ſui ad cantandum in templo Domini diſtri- 12bui erant, in cymbalis, & pſalteriis, & citha- 13ris, in miniſteria domus Domini iuxta regem: Aſaph videlicet, & Idithun, & He- 14man. * Fuit autem numerus eorum cum fra- 15tribus ſuis, qui erudiebant canticum Domi- 16ni, cuncti doctores, ducenti octoginta octo. 17 * Miſeruntque ſortes per vices ſuas, ex æquo 18 tam maior quàm minor, doctus pariter, & in- 19 doctus. * Egreſſaque eſt ſors prima Ioseph, 20 Cui erat de Aſaph. Secunda Godolie, ipſi & 21 filiis eius, & fratribus eius duodecim. * Ter- 22 tia Zachur, filiis & fratribus eius duodecim. 23 * Quarta Iſari, filiis & fratribus eius duode- 24 cim. * Quinta Nathanie, filiis & fratribus 25 eius duodecim. * Sexta Boeciau, filiis & fra- 26tribus eius duodecim. * Septima Iſreela, fi- 27liis & fratribus eius duodecim. * Octaua Ie- 28ſaie, filiis & fratribus eius duodecim. * No- 29na Mathanie, filiis & fratribus eius duode- 30cim. * Decima Semete, filiis & fratribus eius 31 duodecim. * Vndecima Azareel, filiis & fra- 32tribus eius duodecim. * Duodecima Haſa- 33bia filijs & fratribus eius duodecim. * Ter- 34tiadecima Subael, filiis & fratribus eius duo- 35decim. * Quattuordecima Mathathie, filiis & 36fratribus eius duodecim. * Quintadecima Ie- 37rimoth, filiis & fratribus eius duodecim. * 38Sexadecima Hananie, filiis & fratribus eius 39duodecim. * Septimadecima Ieſbacalli, filiis 40& fratribus eius duodecim. * Octauadecima 41Hanani, filiis & fratribus eius duodecim. * 42Nonadecima Mellothi, filiis & fratribus eius 43duodecim. * Vigefima Eliatha, filiis & fratri- 44bus eius duodecim. * Vigefimaprima Othir, 45filiis & fratribus eius duodecim. * Vigefima 46ſecunda Geddelthi, filiis & fratribus eius 47duodecim. * Vigefimatercia Mahazioch, fi- 48liis & fratribus eius duodecim. * Vigefima- 49quarta Romemthiezer, filiis & fratribus eius 50duodecim.

CAPVT XXVI.

Templi ianitores designantur, & qua porta à qua familia ſit caſſedenda ſorte diſputant, item qui theſauros & vaſa ſacra caſſedant,

I Diuiſiones autem ianitorum: de Coritis A Meſelechia, filius Core, de filiis Aſaph. 2 * Filij Meſelechie: Zacharias primogenitus, 3 A a Iadihel

Iadibel secundus, Zabadias tertius, Iarhanael
quartus, * Aljam quintus, Inhanan sextus, 3
Eliochnai septimus: * Filij autem Obbededom: 4
Semcias primogenitus, Iozabad secundus,
Ioaha tertius, Sachar quartus, Nahanael
quintus, * Ammiel sextus, Iisfchar septimus, 5
Phollathi octavus: quia benedixit illi Do-
minus. * Semci autem filio eius nati sunt fi- 6
lij, prefecti familiarum suarum: erant enim
viri fortissimi. * filij ergo Semcie: Othni, & 7
Raphael, & Obed, Elzabad, fratres eius viri
fortissimi: Eliu quoque, & Samachias. * Om- 8
nes, hi de filiis Obbededom: ipsi, & filij, &
fratres eorum fortissimi ad ministrandum, se- 9
xaginta duo de Obbededom. * Porro Mesele-
mie filij, & fratres eorum robustissimi, de- 10
cem & octo. * De Hnsa autem, id est, de filiis
Merari: Semri princeps (non enim habue-
rat primogenitum, & idcirco posuerat eum
pater eius in principem) * Helcias secundus, 11
Tabelias tertius, Zacharias quartus. omnes
hi filij, & fratres Hosa, tredecim. * Hi diuisi
sunt in ianitores, ut semper principes custo-
diarum, sicut & fratres eorum, ministrarent in
domo Domini. * Milia sunt ergo sortes ex 13
zequo, & paruis, & magnis, per familias suas,
in vnamquamque partem. * Cecidit ergo 14
fns Orientalis, Selemie. Porro Zacharie fi-
lius eius, viro prudentissimo, & eruditio-
nitro obtigit plaga septemtrionalis. * Obede- 15
dom vero & filius eius ad Austrum: in qua
parte domus erat seniorum concilium. * Se- 16
phim & Hnsa ad Occidentem, iuxta portam,
que ducit ad viam ascensionis: custodia contra
custodiam. * Ad Orientem vero Leuite 17
sex: & ad Aquilonem quatuor per diem: ac-
que ad Meridiem similiter in die quatuor: &
ubi erat concilium, bini & bini. * In cellulis
quoque ianitorum ad Occidentem quatuor 18
in via, binique per cellulas. * Hic sunt diui-
siones ianitorum, filiorum Core & Merari. 19
* Porro Achias erat super thesauros domus
Dei, & vasa sanctorum. * Filij Ledan, filij Ger-
sonni: de Ledan principes familiarum, Le-
dan, & Gersonni, Iehieli. * Filij Iehieli: Za- 21
than, & Inel fratres eius, super thesauros do-
mus Domini. * Amramitis, & Isaias, & He- 23
btanis, & Ozihelitis. * Subael autem filius
Gerson, filij Moysi prepositus thesauris. 24
* Fratres quoque eius Eliezer, cuius filius Ra-
habia, & huius filius Isaias, & huius filius Jo-
ram, huius quoque filius Zechri, & huius fi-
lius Selemith. * Ipse Selemith, & fratres eius, 26
super thesauros sanctorum, que sanctifica-
uit David rex, & principes familiarum, &
tribuni, & centuriones: & duces exercitus,
* de bellis & manubis praeliorum, que con- 27
secrauerant ad instaurationem, & supplecti-
lem templi Domini. * Hec autem vniuersa 28
sanctificauit Samuel Videns, & Saul filius
Cis, & Abner filius Ner, & Ioab filius Sar-
uie: omnes, qui sanctificauerant ea per ma-
num Selemith, & fratrum eius. * Isaias ve-

29
30
31
32
ra preerat Chonenias, & filij eius, ad opera
foresius super Israel, ad docendum, & iu-
dicandum eos. * Porro de Hebronitis Ha-
sabias, & fratres eius viri fortissimi, mille sep-
tingenti, preerant Israeli trans Iordanem
contra Occidentem, in cunctis operibus Do-
mini, & in ministerium regis. * Hebronita-
rum autem princeps fuit Ieria, secundum
familias & cognationes eorum. Quadagesi-
mo anno regni David recensiti sunt, & in-
uenti sunt viri fortissimi in Iazer Galaad,
* fratresque eius robusti in aeris, dum mil-
lia septingenti principes familiarum. Prepo-
suit autem eos David rex Robenitis, & Gad-
ditis, & dimidit tribui Manasse, in omne mi-
nisterium Dei, & regis.

CAPVT XXVII.

*Recensentur duodecim principes, quorum singuli
suo mense viginti quatuor milibus preerant, ad
hac principes seu prefecti tribuum thesaurorum,
reliquique substantia regis recensentur.*

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Filij autem Israel secundum numerum
suum, principes familiarum, tribuni, &
centuriones, & prefecti, qui ministrabant ro-
gi iuxta turmas suas, ingredientibus & egre-
dientibus per singulas mentes in anno, viginti
quatuor milibus singuli preerant. * Primæ
turme in primo mense Iesboam preerat fi-
lius Zabdiel, & sub eo viginti quatuor mil-
lia. * De filiis Phares, princeps cundorum
principum in exercitu mense primo. * Secun-
di mensis habebat turmam Dudia Aho-
hites, & post se alter nomine Maceloth, qui
regebat partem exercitus viginti quatuor mil-
lium. * Dux quoque turme tertie in mense
tertio, erat Banaias filius Ioiadæ sacerdos: &
in diuisione sua viginti quatuor millia. * Ipse
est Banaias fortissimus inter triginta, & super
triginta, preerat autem turme ipsius Amiza-
bad filius eius. * Quartus, mense quarto, A-
sahel frater Ioab, & Zabadias filius eius post
eum: & in turma eius viginti quatuor
millia. * Sextus, mense sexto, Hira filius
Acces Thecutes: & in turma eius viginti
quatuor millia. * Septimus, mense septimo,
Helles Phallonites de filiis Ephraim: & in
turma eius viginti quatuor millia. * Octauus,
mense octauo, Sobochai Hufathites de stir-
pe Zarai: & in turma eius viginti qua-
tuor millia. * Nonus, mense nono, Abie-
zer Anathochites de filiis lemini: & in tur-
ma eius viginti quatuor millia. * Decimus,
mense decimo, Marai, & ipse Netnphathi-
tes de stirpe Zarai: & in turma eius viginti
quatuor millia. * Vndecimus, mense vnde-
cimo, Banaias Pharathonites de filiis E-
phraim: & in turma eius viginti quatuor mil-
lia. * Duodecimus, mense duodecimo, Hol-
dai Nethophathites, de stirpe Gothoniel: &
in turma eius viginti quatuor millia. * Porro
tribubus

tribus præerant Israel, Rubenitis, dux Eliezer filius Zechri: Simeonitis, dux Saphatias filius Maacha: * Leuitis, Hafabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc: * Iuda, Eliu frater David: Issachar, Amri filius Michael. * Zabulonitis, Iesmaias filius Abdiaz: Nephthalitis, Ierimoth filius Ozriel: * filius Ephraim, Ofsee filius Ozazi: dimidie tribui Manasse, Ioel filius Phadaiz: * & dimidie tribui Manasse in Galaad, Iaddo filius Zacharie: Benjamin autem, Iasiel filius Abner. * Dan verò, Ezrihel filius Ieroham: hi principes filiorum Israel. * Noluit autem David numerare eos à viginti annis inferius: quia dixerat Dominus vt multiplicaret Israel quasi stellas cæli. * † Ioab filius Saruiz ceperat numerare, nec compleuit: quia super hoc ira irruerat in Israel: & idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti, non est relatus in fastis regis David. * Super thesauros autem regis fuit Azmoch filius Adiel. his autem thesauris, qui erant in vrbibus, & in vicis, & in curribus, præsedebat Ionathan filius Ozie. * Operi autem rustico, & agricolis qui exercebant terram, præerat Lizri filius Chelub: vinearumque cultoribus, Semeias Romathites: cellis autem vinariis Zabdias Aphonites. * Nam super oliuetæ & ficetæ, quæ erant in campestribus, Balanan Gederites: super apothecas autem olei, Ioas. * Porro armentis, quæ pascebantur in Saron, præpositus fuit Setrai Saronites: & super boues in vallibus, Saphat filius Adli: * super camelos verò Vbil Ismaelites: & super asinos, Iadiaz Meronathites. * super oues quoque Iaziz Agareus: omnes hi, principes substantiæ regis David. * Ionathan autem parauit David, consiliarius, vir prudens & literatus: Ipse & Iahiel filius Hachamoni erant cum filiis regis. * Achiothel etiam consiliarius regis, & Chusai Arachites amicus regis. * Post Achiothel fuit Ioiada filius Banaiz, & Abiathar. Princeps autem exercitus regis erat Ioab.

CAPVT XXVIII.

David preparatis ad templi adificationem omnibus necessariis, Salomonem vniuersosque principes convocatos exhortatur ad mandata Dei custodienda, præscribens formam templi adificandi.

Conuocauit igitur David omnes principes Israel, duces tribuum, & præpositos turmarum, qui ministrabant regi: tribunos quoque & centuriones, & qui præerant substantiæ & possessionibus regis filioque suos cum eunuchis, & potentes, & robustissimos quoque in exercitu Ierusalem. * Cumque surrexisset rex, & stetit, ait: Audite me fratres mei, & populus meus: Cogitavi vt edificarem domum, in qua requiesceret arca foederis Domini, & scabellum pedum Dei nostri: & ad edificandum, omnia præparavi. * Deus autem dixit mihi: † Non ædificabis

domum nomini meo, quòd sis vir bellator, & sanguinem fuderis. * Sed elegit Dominus Deus Israel me de vniuersa domo patris mei, vt essem rex super Israel in sempiternum: de Iuda enim elegit principes: porro de domo Iuda, domum patris mei: & de filiis patris mei, placuit ei vt me eligeret regem super cunctum Israel. * † Sed & de filiis meis (filios enim mihi multos dedit Dominus) elegit Salomonem filium meum, vt sederet in throno regni Domini super Israel, * dixitque mihi: Salomon filius tuus ædificabit domum meam, & atriæ meæ: ipsum enim elegi mihi in filium, & ego ero ei in patrem. * Et firmabo regnum eius vsque in æternum, si perseverauerit facere præcepta mea, & iudicia, sicut & hodie. * Nunc ergo coram vniuerso cætu Israel, audiente Deo nostro, custodire, & perquirere cuncta mandata Domini Dei nostri: vt possideatis Terram bonam, & relinquantis eam filiis vestris post vos vsque in sempiternum. * Tu autem Salomon fili mi, scito Deum patris tui, & seruito ei corde perfecto, & animo voluntario: † omnia enim mentium cogitationes intelligit. Si quaesieris eum, inuenies: si autem dereliqueris eum, proiciet te in æternum. * Nunc ergo quia elegit te Dominus vt ædificares domum Sanctuarii, confortare, & perfice. * Dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem porticus, & templi, & cellariorum, & cœnaculi, & cubiculorum in adytis, & domus propitiæ, necnon & omnium quæ cogitauerat ariorum, & exedarum per circuitum in thesauros domus Domini, & in thesauros sanctorum, * diuisionumque Sacerdotum & Leuitarum, in omnia opera domus Domini, & in vniuersa vasa ministerij templi Domini. * Aurum in pondere per singula vasa ministerij. Argenti quoque pondus pro vasorum & operum diuersitate. * Sed & in candelabra aurea, & ad lucernas eorum, aurum pro mensura vniuscuiusque candelabri & lucernarum. Similiter & in candelabra argentea, & in lucernas eorum, pro diuersitate mensuræ, pondus argenti tradidit. * Aurum quoque dedit in mensas propositionis pro diuersitate mensurarum: similiter & argentum in alias mensas argenteas. * Ad fuscinulas quoque, & phialas, & thuribula, ex auro purissimo, & leunculos aureos, pro qualitate mensuræ pondus distribuit in leunculum & leunculum. Similiter & in leones argenteos diuersum argenti pondus separauit. * Altari autem, in quo adolebatur incensum, aurum purissimum dedit: vt ex ipso fieret similitudo quadrigæ cherubim, extendentium alas, & velancium arcam foederis Domini. * Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini ad me, vt intelligerem vniuersa opera exemplaris. * Dixit quoque David Salomoni filio suo: Viriliter age, & confortare, & fac: ne timeas,

& ne paueas: Dominus enim Deus meus tecum erit, & non dimittet te, nec derelinquet, donec perficias omne opus ministerij domus Domini. * Ecce diuisiones Sacerdotum & Leuitarum, in omne ministerium domus Domini assistunt tibi, & parati sunt & nouerunt tam principes quam populus facere omnia precepta tua.

CAPVT XXIX.

Recesserunt impensa à David in adificium templi parata, quibus principes ac populus plurima adiciunt donaria: David benedicens Dominum orat pro Salomone ac populo; & sacrificiis cum ingenti lætitia oblati, cingitur secundo Salomon in regem pro patre David, qui anno regni quadragesimo in pace quiescit.

Locusque est David rex ad omnem ecclesiam: Salomonem filium meum unum elegit Deus, adhuc puerum & tenellum: opus namque grande est, neque enim homini preparatur habitatio, sed Deo. * Ego autem totis viribus meis preparavi impensas domus Dei mei. Aurum ac vasa aurea, & argentum in argentea, æs in ænea, ferrum in ferrea, ligna ad lignea, & lapides onychinos, & quasi stibinos, & diuersorum colorum, omnemque pretiosum lapidem, & marmor Parium abundantissimè: * & super hæc, quæ obuli in domum Dei mei de peculio meo aurum & argentum, do in templum Dei mei, exceptis his, quæ preparavi in ædem sanctam. * Tria millia talenta auri de auro Ophir: & septem millia talentorum argenti probatissimi, cum, ad aurandos parietes templi. * Et, ubicumque opus est aurum de auro, & ubicumque opus est argentum de argenteo, opera fiant per manus artificum: & si quis sponte offert, impleat manum suam hodie, & offerat quod voluerit Domino. * Polliciti sunt itaque principes familiarum, & procures tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones, & principes possessionum regis. * Deruntque in opera domus Dei auri talenta quinque millia, & solidos decem millia: argenti talenta decem millia, & æris talenta decem & octo millia: ferri quoque centum millia talentorum. * Et apud quemcumque inueniuntur lapides, dederunt in thesauros domus Domini, per manum Iahiel Gersonitis. * Lætatusque est populus, cum vora sponte promitterent: quia corde toto offerebant ea Domino: sed & David rex lætatus est gaudio magno. * Et benedixit Domino coram vniuersa multitudine, & ait: Benedictus es Domine Deus Israel patris nostri ab æterno in æternum. * Tua est Domine magnificentia, & potentia, & gloria, æque victoria: & tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt, & in terra, tua sunt: tuum Domine regnum, & tu es super omnes principes. * Tux diuitiz, & tua est gloria: tu do-

minaris omnium, in manu tua virtus & potentia: in manu tua magnitudo & Imperium omnium. * Nunc igitur Deus noster confitemur tibi, & laudamus nomen tuum in cælum. * Quis ego, & quis populus meus, ut possimus hæc tibi vniuersa promittere? tua sunt omnia: & quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi. * Peregrini enim fumus coram te, & aduenæ, sicut omnes patres nostri. † Dies nostri quasi vmbra super terram, & nulla est mora. * Domine Deus noster, omnis hæc copia, quam parauimus, ut edificaretur domus nomini sancto tuo, de manu tua est, & tua sunt omnia. * Scio Deus meus quod probes corda, & simplicitatem diligas, vnde & ego in simplicitate cordis mei lætus obuli vniuersa hæc: & populum tuum, qui hic repperitus est, vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria. * Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel, patrum nostrorum, custodi in æternum hanc voluntatem cordis eorum, & semper in venerationem tui mens ista permaneat. * Salomoni quoque filio meo da cor perfectum, ut custodiat mandata tua, testimonia tua, & ceremonias tuas, & faciat vniuersa: & ædificet ædem: cuius impensas parauimus. * Præcepit autem David vniuersæ Ecclesie: Benedicite Domino Deo nostro. Ec benedixit omnis Ecclesia Domino Deo patrum suorum: & inclinauerunt se, & adorauerunt Deum, & deinde regem. * Immolaueruntque victimas Domino: & obtulerunt holocausta die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos mille cum libaminibus suis, & vniuerso ritu abundantissimè in omnem Israel. * Et comederunt, & biberunt coram Domino in die illo cum grandi lætitia. † Et vixerunt secundo Salomonem filium David. Vixerunt autem cum Domino in principem, & Sadoe in pontificem. * Sedique Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo, & cunctis placuit: & paruit illi omnis Israel. * Sed & vniuersi principes, & potentes, & cuncti filij regis David dederunt manum, & subiecti fuerunt Salomoni regi. * Magnificauit ergo Dominus Salomonem super omnem Israel: & dedit illi gloriam regni, qualem nullus habuit ante eum rex Israel. * Igitur David filius Isai regnauit super vniuersum Israel. † Et dies quibus regnauit super Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron regnauit septem annis, & in Ierusalem annis triginta tribus. * Et mortuus est in senectute bona, plenus dierum, & diuitiis, & gloria. & regnauit Salomon filius eius pro eo. * Gesta autem David regis priora, & nouissima, scripta sunt in Libro Samuelis Videntis, & in Libro Nathan prophete, æque in volumine Gad Videntis: vniuersique regni eius, & fortitudinis, & temporum, quæ transierunt sub eo, siue in Israel, siue in cunctis regnis terrarum.

LIBER SECVNDVS PARALIPOMENON, HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Oblatis mille hostijs à Salomone in Gabaon, Dominus illi nocte apparetis dat ei petitam sapientiam, additis diuitijs & gloria; post qua currus & equites congregat.

CONFORTATVS est ergo Salomon filius Dauid in regno suo, & Dominus Deus eius erat cum eo, & magnificauit eum in excelsum. * Præcepitque Salomon vniuerso

Israëli, tribunis, & centurionibus, & ducibus, & iudicibus omnis Israëli, & principibus familiarum: * & abiit cum vniuersa multitudine in Excelsum Gabaon, vbi erat tabernaculum fœderis Dei, quod fecit Moyses famulus Dei in solitudine. * Arcam autem Dei adduxerat Dauid de Cariathiarim, in locum quem præparauerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculum, hoc est, in Ierusalem. * Altare quoque æneum, † quod fabricatus fuerat Beseleel filius Uri filij Hur, ibi erat coram tabernaculo Domini: quod & requisivit Salomon, & omnis ecclesia. * Adscenditque Salomon ad altare æneum, coram tabernaculo fœderis Domini, & obtulit in eo mille hostias. * Ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus dicens: Postula quod vis, vt dem tibi. * Dixitque Salomon Deo: Tu fecisti cum Dauid patre meo misericordiam magnam: & constituisti me regem pro eo. * Nunc ergo Domine Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus es Dauid patri meo: tu enim me fecisti regem super populum tuum multum, qui tam innumerabilis est, quam pulvis terræ. * † Da mihi sapientiam & intelligentiam, vt ingrediar & egrediar coram populo tuo: quis enim potest hunc populum tuum dignè, qui tam grandis est, iudicare? * Dixit autem Deus ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi tuo, & non postulasti diuitias, & substantiam, & gloriam, neque animas eorum qui te oderant, sed necdies vix plurimos: petisti autem sapientiam & scientiam, vt iudicare possis populum meum, super quem constitui te regem. * Sapientia & scientia data sunt tibi: diuitias autem & substantiam & gloriam dabo tibi, ita vt nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui. * Venit ergo Salomon ab Excelso Gabaon in Ierusalem coram tabernaculo fœderis, & re-

gnauit super Israëli. * † Congregauitque sibi currus & equites, & facti sunt ei mille quadringenti currus, & duodecim millia equitum; & fecit eos esse in vrbibus quadrigarum, & cum rege in Ierusalem. * Præbuitque rex argentum & aurum in Ierusalem quasi lapides, & cedros quasi sycomoros, quæ nascuntur in campestribus multitudine magna. * Adducebantur autem ei equi de Egypto, & de Coa, à negociatoribus regis, qui ibant, & emebant pretio, * quadrigam eorum sexcentis argenteis, & equum centum quinquaginta: similiter de vniuersis regnis Hethæorum, & à regibus Siriz, empio celebrabatur.

CAPVT II.

Ordinatis pro templo edificando operarijs, Salomon cum rege Hiram conuenit de mittendo erudito artifice, lignisque ad templi structuram cadendis.

DEcreuit autem Salomon edificare domum nomini Domirò, & palatium sibi. * Et numerauit septuaginta millia virorum portantium humeris, & octoginta millia qui caderent lapides in montibus, præpositoque eorum tria millia sexcentos. * † Misit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicur egisti cum Dauid patre meo, & misisti ei ligna cedrina vt edificaret sibi domum, in qua & habitauit: * sic fac mecum, vt edificem domum nomini Domini Dei mei, vt consecre meam ad adolendum incensum coram illo, & fumiganda aromata, & ad propositionem panum sempiternam, & ad holocausta manè, & vespere, sabbatis quoque, & neomenijs, & sollemnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israëli. * Domus enim, quam edificare cupio, magna est: magnus est enim Deus noster super omnes deos. * Quis ergo poterit præualere, vt ædificet ei dignam domum? si cælum, & cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus ego sum, vt possum edificare ei domum? sed ad hoc tantum, vt adoleatur incensum coram illo. * Mitte ergo mihi virum eruditum, qui nouerit operari in auro, & argento, ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui sciat sculptare cælaturas, cum his artificibus, quos mecum habeo in Iudæa & Ierusalem, & quos præparauit Dauid pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & arcutina, & pinea, de Libano: scio enim quod serui

tui nouerint cedere ligna de Libano, & erunt serui mei cum seruis tuis, * vt paren-
tur mihi ligna plurima. Domus enim, quam cupio
adificare, magna est nimis, & incluta. * Præterea
operarijs, qui cæfuri sunt ligna, seruis tuis dabo
in cibaria tritici coros viginti millia, & hordei
coros totidem, & vini viginti millia metretas,
olei quoque sara viginti millia. * Dixit autem
Hiram rex Tyri per litteras, quas miserat Salomoni:
Quia dilexit Dominus populum suum, idcirco te
regnare fecit super eum. * Et addidit, dicens:
Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit
cælum & terram, qui dedit Dauid regi filium
sapientem & eruditum & sensatum atque
prudentem, vt edificaret domum Domino, &
palatium sibi. * Mihi ergo tibi virum prudentem
& scientissimum Hiram, patrem meum, * filium
mulieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Tyrius,
qui nouit operari in auro, & argento, ære, &
ferro & marmore, & lignis, in purpura quoque,
& hyacintho, & bysso, & cocino: & qui scit
cælare omnem sculpturam, & adiuuare prudenter
quodcumque in opere necessarium est, cum
artificibus tuis, & cum artificibus domini
mei Dauid patris tui. * Triticum ergo, & hordeum,
& oleum & vinum, quæ pollicitus es domine mihi,
mitte seruis tuis. * Nos autem cedemus ligna
de Libano, quot necessaria habueris, & applicabimus
ea ratibus per mare in loppe: tuum autem erit
transfere ea in Ierusalem. * Numerauit igitur
Salomon omnes viros profelytos, qui erant in
terra Israel, post dinumerationem, quam
dinumerauit Dauid pater eius, & inuenti sunt
centum quinquaginta millia, & tria millia
sexcenti. * Fecitque ex eis septuaginta millia,
qui humeris onera portarent, & octoginta
millia, & qui lapides in montibus caderent:
tria autem millia & sexcentos præpositos
operum populi.

CAPVT III.

Templum extruitur cum portica, velo, & duabus columnis ante fores templi.

ET cepit Salomon edificare domum Domini in Ierusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat Dauid patri eius, in loco, quem parauerat Dauid in terra Ornan Iebusi. * Crepit autem edificare mense secundo, anno quarto regni sui. * Et hæc sunt fundamenta, quæ iecit Salomon, vt edificaret domum Dei, longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. * Porticum verò ante frontem, quæ tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti: porro altitudo centum viginti cubitorum erat: & deaurauit eam intrinsecus auro mundissimo. * Domum quoque maiorem texit tabulis ligneis abiegnis, & laminas auri obrizi affixit per totum: sculpsitque in ea palmas, &

quasi cæcnulas se inuicem complectentes. * Scrauit quoque pavimentum templi pretiosissimo marmore, decore multo. * Porro aurum erat probatissimum, de cuius laminis texit domum, & trabes eius, & postes, & parietes, & ostia: & cælauit cherubim in parietibus. * Fecit quoque domum Sancti sanctorum, longitudinem iuxta latitudinem domus, cubitorum viginti, & latitudinem similiter viginti cubitorum: & laminis aureis texit eam, quasi talentis sexcentis. * Sed & clauos fecit aureos, ita vt singuli clauis siclos quinquagenos appenderent: cæcnacula quoque texit auro. * Fecit etiam in domo Sancti sanctorum cherubim duos, opere statuario: & texit eos auro. * Alæ cherubim viginti cubitis extendebantur: ita vt vna ala haberet cubitos quinque & tangeret parietem domus: & altera quinque cubitos habens, alam tangeret alterius cherub. * Similiter cherub alterius ala, quinque habebat cubitos, & tangebat parietem: & ala eius altera quinque cubitorum, alam cherub alterius contingebat. * Igitur alæ utriusque cherubim expansæ erant, & extendebantur per cubitos viginti: ipsi autem stabant erectis pedibus, & facies eorum erant versæ ad exteriorem domum. * Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura, cocco, & bysso: & intexit ei cherubim. * Ante fores etiam templi duas columnas, quæ triginta & quinque cubitos habebant altitudinis: porro capita earum, quinque cubitorum. * Necnon & quasi cæcnulas in oraculo, & superposuit eas capitibus columnarum malogranata etiam cæcnæ, quæ cæcnulis interposuit. * Ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi, vnâ à dextris, & alteram à sinistris: eam quæ à dextris erat, vocauit Iachin; & quæ à leuam, Booz.

CAPVT IV.

Constructio altaris auri, maris fusilis, decem cæcnarum, candelabrorum, mensurarum, phalarum, ac ceterorum quæ ad templum eiusque ornatum pertinebant.

FEcit quoque altare æneum viginti cubitorum longitudinis, & viginti cubitorum latitudinis, & decem cubitorum altitudinis. * Mare etiam fusile decem cubitis à labio vsque ad labium, rotundum per circuitum: quinque cubitos habebat altitudinis, & funiculus triginta cubitorum ampiebat gyrum eius. * Similitudo quoque boum erat subter illud, & decem cubitis quædam extrinsecus cælaturæ, quasi duobus versibus alium maris circuibant. Boues autem erant fusiles: & ipsum Mare super duodecim boues impositum erat, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, & alij tres ad Occidentem: porro tres alij Meridiem, & tres qui reliqui erant, Orientem, habentes mare superpositum: posteriora autem bouum erant intrinsecus sub mari. * Porro vastitas eius habebat mensuram

3. Reg. 6.
a. 1.

† 2. Reg. 24.
d. 25.
1. Par. 18.
d. 16.

† Mar. 27.
f. 11.
† Item. 32.
d. 10.

† 3. Reg. 7.
d. 23.

mensuram palmi, & labium illius erat quasi labium calicis, vel repandi lilij: capiebaturque tria millia metretas. * Fecit quoque conchas 6 decem: & posuit quinque à dextris, & quinque à sinistris, ut lauant in eis omnia, quæ in holocaustum oblaturi erant: porro in mari sacerdotes lauabuntur. * Fecit autem 7 candelabra aurea decem, secundum speciem qua iussu erant fieri: & posuit ea in templo, quinque à dextris, & quinque à sinistris. * Necnon & mensas decem: & posuit 8 eas in templo, quinque à dextris, & quinque à sinistris: phialas quoque aureas centum. * Fecit etiam atrium sacerdotum, & 9 basilicam grandem: & ostia in basilica, quæ textit zere. * Porro mare posuit in latere dextro contra Orientem ad Meridiem. * Fecit 11 autem Hiram lebetes, & cregaras, & phialas: & compleuit omne opus regis in domo Dei: * hoc est, columnas duas, & epistylia, 12 & capita, & quasi quedam retacula, quæ capita regerent super epistylia. * Malograna- 13 ta quoque quadringenta, & retacula duo, ita ut bini ordines malogranatorum singulis retaculis iungerentur, quæ protegerent epistylia, & capita columnarum. * Bases etiam 14 fecit, & conchas, quas superposuit basibus: * mare vnum, boues quoque duodecim sub 15 mari. * Et lebetes, & cregaras, & phialas. Omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater 16 eius in domo Domini ex zere mundissimo. * In regione Iordanis fudit ea rex in argillosa 17 terra, inter Sochoth & Saredatha. * Erat au- 18 tem multitudo vasorum innumerabilis, ita ut ignoraretur pondus aeris. * Fecitque Salomom omnia vasa domus Dei, & altare aureum, & mensas, & super eas panes propositionis: * candelabra quoque cum lucernis 19 suis, ut lucerent ante oraculum iuxta ritum, ex auro purissimo: * & florentia quedam, & lucernas, & forcipes aureos: omnia de auro mundissimo facta sunt. * Thymiamateria quoque, & thuribula, & phialas, & mortariola, 20 ex auro purissimo. Et ostia calauit templi interioris, id est, in Sancta sanctorum: & ostia templi forissecus aurea. Sicque completum est omne opus, quod fecit Salomom in domo Domini.

CAPVT V.

Oblatis plurimis denarijs arca continens tabulas Moysi in oraculum inducitur, unde gloria Domini impletur templum.

Intulit igitur Salomom omnia, quæ voue- 1 rat David pater suus, argentum, & aurum A & vniuersa vasa posuit in thesauris domus Dei. * † Post quæ congregauit maiores na- 2 tu Israel, & cunctos principes tribuum, & capita familiarum de filiis Israel in Ierusalem, ut adducerent arcam fœderis Domini de Ciuitate David, quæ est Sion. * Vene- 3 runt itaque ad regem omnes viri Israel in die sollemni mensis septimi. * Cumque venissent 4

cuncti seniorum Israel, portauerunt Leuitæ 5 arcam, * & inuulerunt eam, & omnem paraturam tabernaculi. Porro vasa sanctuarij, quæ erant in tabernaculo, portauerunt Sacer- 6 dotes cum Leuitis. * Rex autem Salomom, & vniuersus cœtus Israel, & omnes qui fuerunt congregati ante arcam, immolabant arietes, & boues absque villo numero: tanta enim erat multitudo victimarum. * Et intulerunt Sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim: * ita ut cherubim expanderent alas suas super locum, in quo posita erat arca, & 9 ipsam arcam tegerent cum vestibus suis. * Vedum autem, quibus portabatur arca, quia paululum longiores erant, capita parebant ante oraculum: si verò quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre non poterat. Fuit itaque arca ibi vsque in præsentem diem. * Nihilque erat aliud in arca, nisi duæ tabule, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit Dominus filiis Israel egredientibus ex Ægypto. * Egreffis autem Sacerdotibus de sanctuario (omnes enim Sacerdotes, qui ibi poterant inueniri, sanctificati sunt: nec adhuc in illo tempore vices, & ministerium ordo inter eos diuisus erat) 12 * tam Leuitæ quam cantores, id est, & qui sub Asaph erant, & qui sub Eman, & qui sub Idithun, filij, & fratres eorum, vestiti bislinis, cymbalis, & psalterijs, & citharis concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, & cum eis sacerdotes centum viginti cānentes tubis. * Igitur cunctis pariter, & tubis, & voce, & cymbalis, & organis, & diuersi generis mulicorum concinendibus, & vocem in sublime tollentibus; longè sonitus audiebatur, ita ut cum Dominum laudare coepissent & dicere: Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius; impleatur domus Dei nube, 14 * nec possent Sacerdotes stare & ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria Domini domum Dei.

CAPVT VI.

Benedixit Salomom populo Israel, gratias Deo agens de implementatione promissionis factæ David, utque supplex coram multitudine, ut oratum in eo templo vota Deus exaudiat.

Tunc Salomom ait: Dominus pollicitus 1 A est ut habitaret in caligine: * ego autem 2 adificauit domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. * Et conuertit rex faciem suam, & benedixit vniuersæ multitudini Israel (nam omnis turba stabat intenta) & 4 ait: * Benedixit Dominus Deus Israel, qui quod locutus est David patri meo, opere compleuit, dicens: * A die, qua eduxi populum meum de cunctis tribubus Ægypti, non elegi ciuitatem de cunctis tribubus Israel, ut adificaretur in ea domus nomini meo: neque

elegi quemquam alium vitum, ut esset dux B
in populo meo Israel, * sed elegi Ietusalem, 6
ut sit nomen meum in ea, & elegi David,
ut constituerem eum super populum meum
Israel. * Cumque fuisset voluntatis David 7
paris mei, ut edificaret domum nomini
Domini Dei Israel, * dixit Dominus ad 8
eum: Quia hæc fuit voluntas tua, ut ædifica-
res domum nomini meo, bene quidem feci-
sti huiusmodi habere voluntatem: * sed 9
non tu ædificabis domum, verum filius tuus,
qui egredietur de lumbis tuis, ipse ædifica-
bit domum nomini meo. * Complevit ergo 10
Dominus sermonem suum, quem locutus
fuerat: & ego surrexi pro David patre meo,
& sedi super thronum Israel, sicut locutus est
Dominus: & ædificavi domum nomini Do-
mini Dei Israel. * Et posui in ea arcam, in
qua est pactum Domini, quod pepigit cum
hijis Israel. * Stetit ergo coram altari Do-
mini ex aduerso vniuerse multitudinis Israel,
& extendit manus suas. * Siquidem fecerat 13
Salomon basim æneam, & posuerat eam in
medio basilicæ, habentem quinque cubitos
longitudinis, & quinque cubitos latitudi-
nis, & tres cubitos altitudinis: stetitque su-
per eam: & deinceps flexis genibus contra
vniuersam multitudinem Israel, & palmis in
coelum leuatis, * ait: ¶ Domine Deus Israel,
non est similis tui Deus in celo & in
terra: qui custodis pactum & misericordiam
cum seruis tuis, qui ambulant coram te in
toto corde suo: * Qui præstitisti seruo tuo 15
David patri meo quæcumque locutus fueras
ei: & quæ ore promiseras opere completi,
sicut & præsens tempus probat. * Nunc ergo
Domine Deus Israel, imple seruo tuo
patri meo David quæcumque locutus es,
dicens: Non deficiet ex te vir coram me,
qui sedeat super thronum Israel: ita tamen
si custodierint filij tui vias suas, & ambula-
uerint in lege mea, sicut & tu ambulasti
coram me. * Et nunc Domine Deus Israel,
firmetur sermo tuus, quem locutus es ser-
uo tuo David. * Ergone credibile est ut ha-
bitet Deus cum hominibus super terram?
Si cælum & cæli cælorum non te capiunt,
quæto magis domus ista, quam ædificauit?
Sed ad hoc tantum facta est, ut respicias
orationem serui tui, & obsecrationem eius,
Domine Deus meus: & audias preces, quas
fundit famulus tuus coram te: * ut aperias
oculos tuos super domum istam diebus ac
noctibus, super locum, in quo pollicitus
es vt inuocaretur nomen tuum, * & exau-
dires orationem, quam seruus tuus orat in
eo: & exaudias preces famuli tui, & po-
puli tui Israel. Quicumque orauerit in loco
isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de
cælis, & propitiare. * Si peccauerit quispiam
in proximum suum, & iurare contra eum pa-
ratus venerit, sequæ maledictio confrinxe-
rit coram altari in domo ista: * tu audies de

celo, & facies iudicium seruorum tuorum,
ita vt reddas iniquo viam suam in caput pro-
prium, & vlciscaris iustum, retribuens ei se-
cundum iustitiam suam. * Si superatus fue-
rit populus tuus Israel ab inimicis (pecca-
bunt enim tibi) & conuersi egerint peniten-
tiam, & obsecrauerint nomen tuum, & fue-
rint deprecati in loco isto, * tu exaudies de
celo, & propitiare peccato populi tui Israel,
& reduce eos in terram, quam dedisti eis, & pa-
tribus eorum. * Si clauso celo pluuia non
fluxerit propter peccata populi, & deprecati
te fuerint in loco isto, & confessi nomini tuo,
& conuersi à peccatis suis, cum eos afflixeris,
* exaudi de celo Domine, & dimitte
peccata seruis tuis & populi tui Israel & doce
eos viam bonam, per quam ingredian-
tur: & da pluiam terræ, quam dedisti po-
pulo tuo ad possidendum. * ¶ Tames si orta
fuerit in terra, & pestilentia, ætugo, & au-
rugo, & locustæ, & bruchus, & hostes, va-
statis regionibus, portas obsederint ciuitatis,
omnisque plaga & infirmitas prelerit: * si
quis de populo tuo Israel fuerit deprecatus,
cognoscens plagam & infirmitatem suam, &
expandit manus suas in domo hac, * tu
exaudies de celo, de sublimi scilicet habitacu-
lo tuo, & propitiare, & redde vnicuique
secundum vias suas, quas nosti eum habere
in corde suo: (tu enim solus nosti corda si-
liorum hominum.) * vt timeant te, & am-
bulent in vijs tuis cunctis diebus, quibus vi-
uunt super faciem terræ, quam dedisti patri-
bus nostris. * Extremum quoque, qui non est
de populo tuo Israel, si venerit de terra lon-
ginqua, propter nomen tuum magnum, &
propter manum tuam robustam, & brachium
tuum extantum, & adorauerit in loco isto, *
tu exaudies de celo firmissimo habitaculo
tuo, & facies cuncta, pro quibus inuocau-
erit te ille peregrinus: vt fiant omnes populi
terræ nomen tuum, & timeant te sicut po-
pulus tuus Israel, & cognoscant, quia no-
men tuum inuocatum est super domum
hanc, quam ædificauit. * Si egressus fuerit
populus tuus ad bellum contra aduersarios
suos per viam in qua miseris eos, adorabunt
te contra viam, in qua ciuitas hæc est, quam
elegisti, & domus, quam ædificauit nomini,
tuo: * tu exaudies de celo preces eorum, &
obsecrationem, & vlciscaris. * Si autem pec-
cauerint tibi (¶ neque enim est homo, qui
non peccet) & iratus fueris eis, & tradideris
hostibus, & captiui duxerint eos in terram
longinquam, vel cerre quæ iuxta est, * & con-
uerſi in corde suo, in terra, ad quam captiui
ducti fuerant, egerint penitentiam, & de-
precati te fuerint in terra capiuſtatis suæ, di-
centes: Peccauimus, inique fecimus, iniuste
egimus: * & reuerſi fuerint ad te in toto cor-
de suo, & in tota anima sua, in terra cap-
tiuitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te
contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus
eorum,

† 2. Mc.
2. 8. 8.

† 1. Is.
4. 5.

† 1. Reg. 1.
4. 4.
Eccl. 7.
2. 1.
1. Ioan. 1.
4. 8.

eorum, & vrbis, quam elegisti & domus, quam edificasti nomini tuo: * tu exaudies
 39 precos eorum, & facias iudicium, & dimittas populo tuo, quoniam peccatori: * tu es enim
 40 Deus meus: aperiantur, queso, oculi tui, & aures tue intente sint ad orationem quae fit in
 41 loco isto. * † Nunc igitur confurge Domine Deus in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuae: Sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, & sancti tui letentur in bonis. * Domine Deus ne auerteris faciem
 42 christi tui: memento misericordiam Dauid serui tui.

CAPVT VII.

Post deuorata caelesti igne sacrificia, Dei maiestas templum implet, & plurimis immolatis hostiis, templi dedicatio septem diebus celebratur, dieque octauo fit collecta; Dominus autem Salomoni reuelat, se ipsius orationem exaudisse.

¶ *1. Mac. 1.6.2.*
 CVMque compleffet Salomon fundens
 1 preces, ignis descendit de caelo, & deuorauit holocausta & victimas: † & maiestas Domini impleuit domum. * Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod impleffet maiestas Domini templum Domini. * Sed & omnes filij Israël
 3 debant descendentes ignem, & gloriam Domini super domum: & conruentes prout in terram super pavementum stratum lapide, adorauerunt, & laudauerunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. * Rex autem, & omnis populus, immolabant victimas coram Domino.
 4 † *2. Reg. 8.41.*
 * † Maclauit igitur rex Salomon hostias, bonum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: & dedicauit domum Dei rex, & vniuersus populus. * Sacerdotes autem stabant in officiis suis: & Levite in organis
 6 carminum Domini, quae fecit Dauid rex ad laudandum Dominum: Quoniam in aeternum misericordia eius, hymnos Dauid canentes per manus suas: porro Sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. * Sanctificauit quoque Salomon
 7 dium atrijs ante templum Domini: obulerat enim ibi holocausta & adipēs pacificorum: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipēs. * Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israël cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath vsque ad Torrentem Aegypti. * Fecitque
 9 die octauo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem. * Igitur in die vigesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua, letantes atque gaudentes super bono, quod fecerat Dominus Dauidi, & Salomoni, & Israëli populo suo. * † Com-
 11 pleuitque Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quae disposuerat in

corde suo, vt faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. * Apparuit
 C autem ei Dominus nocte, & ait: Audiui orationem tuam, & elegi locum istum
 13 mihi in domum sacrificij. * Si clausero celum, & pluuia non fluxerit, & mandauero & precepero locustae, vt deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum:
 14 * conuersus autem populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit penitentiam ad visus suis peccatis: & ego exaudiam de caelo, & propitius ero peccatis eorum & sanabo terram eorum.
 15 * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meae erectae ad orationem eius, qui in loco
 16 isto orauerit. * Elegi enim, & sanctificauit locum istum, vt sit nomen meum ibi in sempiternum, & permancant oculi mei, & cor
 17 meum, ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit Dauid pater tuus, & feceris iuxta omnia quae praecepi tibi, & iusticias meas iudiciaque seruaueris: * suscitabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps
 19 in Israël. * Si autem auersi fueris, & dereliqueris iusticias meas, & praecepta mea, quae proposui vobis, & abeuntes seruiueris diis
 20 alienis, & adoraueris eos: * euellam vos de terra mea, quam dedi vobis: & domum hanc, quam sanctificauit nomini meo, proiciam ad faciem meam, & tradam eam in parabolam, & in exemplum cunctis populis. * Et domus ista erit in proverbium vniuersis transseantibus, & dicente stupentes: Quare fecit Dominus sic terri huic, & domui huic?
 22 * Respondebuntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de Terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa haec mala.

CAPVT VIII.

Aedificatis à Salomone variis ciuitatibus, reliquias Gentium sibi facit tributarias, offert holocausta, & sacerdotum ac Levitarum ministeria iuxta dispositionem Dauid constituit: missaque classe plurimum auri ex Ophir refertur ad Salomonem.

¶ *2. Reg. 10.10.*
 AEXpletis autem viginti annis, postquam
 1 aedificauit Salomon domum Domini & domum suam: * ciuitates, quas dederat Hiram Salomoni, aedificauit, & habitare ibi fecit filios Israël. * Abiit quoque in Emath Suba, & obtinuit eam. * Et aedificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates munitissimas aedificauit in Emath. * Extruxitque Bethoron superiorem, & Bethoron inferiorem, ciuitates muratas habentes portas & vestes
 6 & seras: * Balaach etiam & omnes vrbes firmissimas, quae fuerunt Salomonis, cunctasque

que vrbes quadrigarum, & vrbes equitum. omnia quaecumque voluit Salomon atque dis-
 poluit, edificauit in Ierusalem & in Libano, & in vniuersa terra potestatis suae. * Om-
 nem populum, qui derelictus fuerat de He-
 thæis, & Amorrhæis, & Pherezeis, & He-
 uzeis, & Iebuseis, qui non erant de stirpe Is-
 rael: * de filiis eorum, & de posteris, quos
 non interfecerant filij Israël, subiugauit Salo-
 mon in tributarios, vsque in diem hanc. * Por-
 rô de filiis Israël non posuit vt seruirent ope-
 ribus regis: ipsi enim erant viri bellatores,
 & duces primi, & principes quadrigarum
 & equitum eius. * Omnes autem principes
 exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti
 quinquaginta, qui erudiebant populum. * Fi-
 liam vero Pharaonis transfudit de Ciuitate
 Dauid, in domum quam edificauerat ei. Di-
 xit enim rex: Non habitabit vxor mea in
 domo Dauid regis Israël, eò quòd sanctifica-
 ta sit: quia ingressa est in eam arca Domini.
 * Tunc obtulit Salomon holocausta Domi-
 no super altare Domini, quod extruxerat
 ante porticum, * vt per singulos dies offer-
 retur in eo iuxta præceptum Moysi in sabba-
 tis & in calendis, & in festis diebus, ter per
 annum, id est, in solemnitate azyrnorum, &
 in solemnitate hebdomadarum & in solem-
 nitate tabernaculorum. * Et constituit iuxta
 dispositionem Dauid patris sui, officia sacer-
 dotum in ministeriis suis: & Leuitas in or-
 dine suo, vt laudarent, & ministrarent coram
 Sacerdotibus, iuxta ritum vniuscuiusque diei:
 & ianitores in diuisionibus suis per portam
 & portam: sic enim præceperat Dauid ho-
 mo Dei. * Nec prætergressi sunt de manda-
 tis regis, tam Sacerdotes quam Leuitæ, ex
 omnibus quæ præceperat, & in custodiis the-
 saurorum. * Omnes impensas preparatas
 habuit Salomon, ex eo die quo fundauit do-
 mum Domini, vsque in diem quo perfecit
 eam. * Tunc abiit Salomon in Asiongaber,
 & in Ailath ad oram Maris rubri, quæ est in
 Terra Edom. * Misit autem ei Hiram per
 manus seruatorum suorum naues, & nautas
 gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomo-
 nis in Ophir, tuleruntque inde quadringen-
 ta quinquaginta talenta auri, & attulerunt
 ad regem Salomonem.

CAPVT IX.

Regina Saba Salomonis admirata sapientiam, datus acceptisque muneribus discessit: pondus auri quod Salomon quotannis adferebatur: hastas, scuta, omniæque conuiuij vasa aurea, & solium eburneum auro vestitum extraxit: describitur quoque amplitudo diuitiarum, sapientia & potestatis Salomonis, qui anno regni sui quadragesimo moritur, succedente filio Roboam.

Regina quoque Saba, cum audisset fa-
 mam Salomonis, venit vt tentaret eum
 in ænigmatis in Ierusalem, cum magnis
 opibus, & camelis qui portabant aromata,

& auri plurimum, gemmasque pretiosas.
 Cumque venisset ad Salomonem, locuta est
 ei quaecumque erant in corde suo. * Et ex-
 posuit ei Salomon omnia quæ proposuerat:
 nec quidquam fuit, quod non perspicuum
 ei fecerit. * Quæ postquam vidit, sapien-
 tiam scilicet Salomonis, & domum quam
 edificauerat, * necnon & cibaria mensæ
 eius, & habitacula seruatorum, & officia mi-
 nistrorum eius, & vestimenta eorum, pin-
 cernas quoque & vestes eorum, & victimas
 quas immolabat in domo Domini: non erat
 præ stupore vltra in ea spiritus. * Dixitque
 ad regem: Verus est sermo, quem audiveram
 in terra mea de virtutibus & sapientiâ tua.
 * Non credebam narrantibus, donec ipsa
 venisset, & viderent oculi mei, & probas-
 sem vix medietatem sapientie tuæ mihi fuisse
 narratam: vicisti sumam virtutibus tuis.
 * Beati viri tui, & beati serui tui, qui assi-
 stunt coram te omni tempore, & audiunt
 sapientiam tuam. * Sit Dominus Deus tuus
 benedictus, qui voluit te ordinare super thro-
 num suum, regem Domini Dei tui. Quia di-
 ligit Deus Israël, & vult seruare eum in æter-
 num, idcirco posuit te super eum regem, vt
 facias iudicia acque iustitiam. * Dedit autem
 regi centum viginti talenta auri, & aromata
 multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non
 fuerunt aromata talia vt hæc, quæ dedit re-
 gina Saba regi Salomoni. * Sed & serui Hi-
 ram cum seruis Salomonis attulerunt aurum
 de Ophir, & ligna thyina, & gemmas pre-
 tiosissimas: * de quibus fecit rex, de lignis
 scilicet thyinis, gradus in domo Domini, &
 in domo regia, citharas quoque & psalteria
 cantoribus: nunquam visa sunt in Terra Iu-
 da ligna talia. * Rex autem Salomon dedit
 reginæ Saba cuncta quæ voluit, & quæ pos-
 tulauit, & multò plura quam attulerat ad
 eum: quæ reuersa, abiit in terram suam cum
 seruis suis. * Erat autem pondus auri, quod
 afferebatur Salomoni per singulos annos,
 sexcenta sexaginta sex talenta auri: * ex-
 cepta ea summa, quam legati diuersarum
 gentium, & negotiatores afferre consueve-
 rant, omnesque reges Arabiæ, & satrapæ
 terrarum, qui comportabant aurum & ar-
 gentum Salomoni. * Fecit igitur rex Salo-
 mon ducentas hastas aureas de summa sex-
 centorum aureorum, qui in singulis hastis
 expendebantur: trecenta quoque scuta au-
 rea trecentorum aureorum, quibus tegebantur
 singula scuta: posuitque ea rex in arma-
 mentario, quod erat consuetum nemore.
 * Fecit quoque rex solium eburneum gran-
 de, & vestiuit illud auro mundissimo. * Sex
 E quoque gradus, quibus adscendebatur ad
 solium, & scabellum aureum, & brachiola
 duo altrinsecus, & duos leones stantes iuxta
 brachiola, * sed & alios duodecim leu-
 culos stantes super sex gradus ex vtraque
 parte: non fuit tale solium in vniuersis regnis.
 * Om

* Omnia quoque vasa conuiuij regis erant aurea, & vasa domus salus Libani ex auro purissimo. Argenteum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. * Siquidem naues regis ibant in Tharſis cum ſeruis Hiram, ſemel in annis tribus: & deferabant inde aurum & argenteum, & ebur, & ſimias, & pavos. * Magnificatus eſt igitur Salomon iuſtam, quam dederat Deus in corde eius: & deferabant ei munera, vasa argentea, & aurea, & veſtes, & arma, & aromata, equos, & mulos, per ſingulos annos. * Habuit quoque Salomon quadraginta millia equorum in ſtabulis, & currum equitumque duodecim millia, conſtituitque eos in vrbibus quadrigarum, & ubi erat rex in Ieruſalem. * Exer- cuit etiam poteſtatem ſuper cunctos reges, à flumine Euphrate uſque ad terram Phil- ſthinorum, & uſque ad terminos Ægypti. * Tantamque copiam præbuit argenti in Ie- ruſalem quaſi lapidum; & cedrorum tantam multitudinem velut ficomorum, quæ gignuntur in campſtribus. * Adducebantur autem ei equi de Ægypto, cunctiſque re- gionibus. * Reliqua autem operum Salomonis priorum & nouiſſimorum, ſcripta ſunt in verbis Nathan Prophete, & in libris Abiæ Siloniſis, in viſione quoque Addo Videntiſ, contra Ieroboam filium Nabat. * Regnavit autem Salomon in Ieruſalem ſuper omnem Iſrael quadraginta annis. * Dormiuitque cum patribus ſuis, & ſepelierunt eum in Ciuitate David: regnavitque Roboam filius eius pro eo.

CAPVT X.

Roboam ſpecto ſeniorum conſilio, & iuuenile ſe- cutus, ſciſis regnum in duo, deſcis in regem Ie- roboam ſuper decem tribus.

Proſectus eſt autem Roboam in Sichem: illuc enim cunctus Iſrael conuenerat vt conſtituerent eum regem. * Quod cum au- diſſet Ieroboam filius Nabat, qui erat in Ægypto (fugerat quippe illuc ante Salomo- nem) ſtatim reuerſus eſt. * Vocaueruntque eum, & venit cum vniuerſo Iſrael, & locuti ſunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus du- riſſimo iugo nos preſſit, tu'leuiora impera patre tuo, qui nobis impoſuit grauem ſeru- itutem, & paululum de onere ſubleua, vt ſeruimus tibi. * Qui ait: Poſt tres dies re- uertimini ad me. Cumque abiſſet populus, intie conſilium cum ſenibus, qui ſteterant coram patre eius Salomone dum adhuc vi- ueret, dicens: Quid daris conſilij vt respon- deam populo? * Qui dixerunt ei: Si pla- cueris populo huic, & leniueris eos verbis clementibus, ſeruient tibi omni tempore. * At ille reliquit conſilium ſenum, & cum iuuenibus tractare cepit, qui cum eo nutri-

fuerant, & erant in comitatu illius. * Dixit- que ad eos: Quid vobis videtur? vel reſ- pondere quid debeo populo huic, qui dixit mihi: Subleua iugum quod impoſuit nobis pater tuus? * At illi reſponderunt vt iuuenes, & nutrii cum eo in deliciis, æque dixerunt: Sic loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus aggrauauit iugum noſtrum, tu ſubleua: & ſic reſpondebis ei: Minimus digitus meus groſſior eſt lumbis patris mei. * Pater meus impoſuit vobis graue iugum, & ego maius pondus apponam: pater meus cecidit vos flagellis, ego verò cedam vos ſcorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & vniuerſus popu- lus, ad Roboam die tertio, ſicut præceperat eis. * Reſponditque rex dura, dereliſto con- ſilio ſeniorum: * locutusque eſt iuxta iue- num voluntatem: Pater meus graue vobis impoſuit iugum, quod ego grauius faciām: pater meus cecidit vos flagellis, ego verò cedam vos ſcorpionibus. * Et non acqvie- uit populi precibus: erat enim voluntas Dei, vt completetur ſermo eius, † quem locutus fuerat per manum Abiæ Siloniſis ad Ieroboam filium Nabat. * Populus autem vniuerſus, rege duriora dicente, ſic locutus eſt ad eum: Non eſt nobis pars in David, neque hereditas in filio Iſai. Reuertere in tabernacula tua Iſrael, tu autem patre domum tuam David. Et abiit Iſrael in taber- nacula ſua. * Super filios autem Iſrael, qui habitabant in ciuitatibus Iuda, regnavit Ieroboam. * Miſitque rex Roboam Aduram, qui præerat tribubus, & lapidauerunt eum filij Iſrael, & mortuus eſt: porro rex Roboam curram ſeſtinauit ascendere, & fugit in Ie- ruſalem. * Receſſitque Iſrael à domo David, vſque ad diem hanc.

CAPVT XI.

Præcipit Deus ne pugnet Roboam contra Iſrael: extructis autem à Roboam multis ciuitatibus, con- ſtruit eum Lemta ac ſacerdotes abieſti à Ie- roboam, ceterique Dei cultores. Roboam autem mul- tas duxit uxores ac concubinas

Venit autem Roboam in Ieruſalem, & conuocauit vniuerſam domum Iuda & Benjamin, centum octoginta millia electo- rum atque bellantium, vt dimicaret contra Iſrael, & conuerteret ad fe regnum ſuum. * Factusque eſt ſermo Domini ad Semeiam hominem Dei, dicens: * Loquere ad Ro- boam filium Salomonis regem Iuda, & ad vniuerſum Iſrael qui eſt in Iuda & Benia- min: * Hæc dicit Dominus: Non ascende- tis, neque pugnabitis contra fratres veſtros reuertatur vniſquiſque in domum ſuam, quia mea hoc geſtum eſt voluntate. Qui cum audiſſent ſermonem Domini, reuerſi ſunt, nec perrexerunt contra Ieroboam. * Habitaui autem Roboam in Ieruſalem, & ædificauit ciuitates maritas in Iuda. * Ex- ſtruxitque Bethlechem, & Etam, & Thecue, & Beth

* Berhsur quoque, & Socho, & Odollam, 7
 * necnon & Geth, & Marefa, & Ziph, * sed 8
 & Aduram, & Lachis, & Azeca, * Saraa 9
 quoque, & Aialon, & Hebron, quæ erant 10
 in Iuda & Benjamin, ciuitates munitissimas.
 * Cumque clausisset eas muris, posuit in eis 11
 principes, ciborumque horrea, hoc est, olei,
 & vini. * Sed & in singulis vrribus fecit ar- 12
 mamentarium scutorum & hastarum, firma-
 uitque eas summa diligentia, & imperauit
 super Iudam & Benjamin. * Sacerdotes au- 13
 tem & Leuite, qui erant in vsperio Israël, C
 uenerunt ad eum de cunctis sedibus suis,
 * relinquentes suburbana & possessiones 14
 suas, & transientes ad Iudam & Ierusalem
 eò quod abiiecisset eos Ieroboam, & posteri
 eius, ne sacerdotiu Domini fungerentur.
 * Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum, 15
 & demoniorum, vitulorumque quos fecerat.
 * Sed & de cunctis tribubus Israël, qui- 16
 cumque dederant cor suum ut quærerent
 Dominum Deum Israël, uenerunt in Ieru-
 salem ad immolandum victimas suas coram
 Domino Deo patrum suorum. * Et roborau- 17
 erunt regnum Iuda, & confirmauerunt Ro-
 boam filium Salomonis per tres annos: am-
 bulauerunt enim in viis David & Salomo-
 nis, annis tantum tribus. * Duxit autem 18
 Roboam uxorem Mahalath, filiam Ierimoth,
 filij David: Abihail quoque filiam Eliab filij
 Isai, * quæ peperit ei filios, Iehus, & Sorno- 19
 riam, & Zoom. * Post hanc quoque accepit
 Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei 20
 Abia, & Ethai, & Ziza, & Salomith. * Ama-
 uit autem Roboam Maacha filiam Absalom,
 super omnes uxores suas, & concubinas: nam
 uxores decem & octo duxerat, concubinas
 autem sexaginta: & genuit viginti octo fi-
 lios, & sexaginta filias. * Constituit verò in 22
 capite, Abiam filium Maacha, ducem super
 omnes fratres suos: ipsum enim regem face-
 re cogitabat, * quia sapienior fuit, & poten- 23
 tior super omnes filios eius, & in cunctis fi-
 nibus Iuda, & Benjamin, & in vniuersis ciui-
 tatibus muratis: præbuitque eis escas plu-
 rimas, & multas petiuit uxores.

CAPVT XII.

Propter peccata Roboam ac populi Iuda, tradit illos Deus regi Ægypti; qui captis munitissimis ciuitatibus Iuda, diripit Ierusalem, sublato regis ac templi thesauro, sentia quoque aureis & argenteis, pro quibus anea fecit Roboam: quo mortuo, succedit filius Abia.

Cumque roboratum fuisset regnum Ro- 1
 boam & confortatum, dereliquit legem A
 Domini, & omnis Israël cum eo. * Anno 2
 autem quinto regni Roboam, ascendit Sefac
 rex Ægypti in Ierusalem (quia peccauerant 3
 Domino) * cum mille ducens curribus, &
 sexaginta millibus equium: nec erat nume-
 rus vulgi quod uenerat cum eo ex Ægypto,
 Libyes scilicet, & Troglodytae, & Æthiopes.

* Cepique ciuitates munitissimas in Iuda, &
 5 venit vsque in Ierusalem. * Semeias autem
 propheta ingressus est ad Roboam, & prin-
 cipes Iuda, qui congregati fuerant in Ieru-
 salem, fugientes Sefac, dixitque ad eos: Hæc
 B dicit Dominus: Vos reliquistis me, & ego
 6 reliqui vos in manu Sefac. * Confernati-
 que principes Israël & rex dixerunt: Iustus
 7 est Dominus. * Cumque uidisset Dominus,
 quod humiliati essent, factus est sermo Do-
 mini ad Semeiam, dicens: Quia humiliati
 sunt, non disperdam eos, daboque eis pau-
 8 xillum auxilij, & non stillabit furor meus su-
 per Ierusalem per manum Sefac. * Verumta-
 men seruient ei, ut sciant distantiam seruitu-
 9 tis mee, & seruitutis regni terrarum. * Re-
 cessit itaque Sefac rex Ægypti ab Ierusalem,
 sublatis thesauris domus Domini, & domus
 regis, omniaque secum tulit, & clypeos au-
 10 reos, quos fecerat Salomon, * pro quibus
 C fecit rex æneos, & tradidit illos principibus
 scutariorum, qui custodiebant vestibulum
 11 palatij. * Cumque introiret rex domum Do-
 mini, ueniebant scutarii, & tollebant eos,
 iterumque referebant eos ad armamenta-
 12 rium suum. * Veruntamen quia humiliati
 sunt, auersa est ab eis ira Domini, nec delecti
 sunt penitus: siquidem & in Iuda inuenta
 13 sunt opera bona. * † Confortatus est ergo † Reg.
 rex Roboam in Ierusalem, atque regnauit 14. a. 12.
 D quadraginta autem & vnus anni erat cùm
 regnare cepisset, & decem & septem annis
 regnauit in Ierusalem, vrbe, quam elegit Do-
 minus, ut confirmaret nomen suum ibi, de
 cunctis tribubus Israël: nomen autem ma-
 14 tris eius Naama Ammanitis. * Fecit autem
 malum, & non preparauit cor suum ut quæ-
 15 reret Dominum. * Opera verò Roboam pri-
 ma & nouissima, scripta sunt in Libris Se-
 meie prophete, & Addo Videntis, & dili-
 16 genter exposta: pugnaueruntque aduersum
 se Roboam & Ieroboam cunctis diebus. * Et
 dormiuit Roboam cum patribus suis, sepul-
 tusque est in Ciuitate David. Et regnauit
 Abia filius eius pro eo.

CAPVT XIII.

*Abia ad bellum contra Ieroboam accedens, de-
 hortatur exercitum Ieroboam à bello contra se, cùm
 Deum haberet ducem, quem illi abiecerant, &
 sperans in Domino victor euadit, ac diuersas cepit
 ciuitates, plurimisque ex variis uxoribus procreat
 liberos.*

1 Anno octauo decimo regis Ieroboam, † Reg. 1.
 2 regnauit Abia super Iudam. * Tribus
 A annis regnauit in Ierusalem, nomenque ma-
 tris eius Michaia, filia Vriel de Gabaa: &
 erat bellum inter Abiam & Ieroboam:
 3 * † Cumque iniisset Abia certamen, & habe-
 ret bellicosissimos viros, & electorum qua-
 † Reg. 1.
 4 dringenta millia: Ieroboam instruxit e contra
 aciem octingenta millia viroꝝ, qui &
 ipsi electi erant, & ad bella fortissimi. * Stetit
 ergo

ergo Abia super montem Semeron, qui erat in Ephraim, & ait: Audi Ieroboam, & omnis Israel. * Num ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit regnum Dauid super Israel in sempiternum, ipsi & filiis eius in pactum salis? * Et surrexit Ieroboam filius Nabat, seruis Salomonis filij Dauid: † & rebellauit contra dominum suum. * Congregatique sunt ad eum viri vanissimi, & filij Belial: & p[er]traxerunt contra Roboam filium Salomonis: porro Roboam erat rudis, & corde pauido, nec potuit resistere eis. * Nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini, quod possidet per filios Dauid, habetisque grandem populi multitudinem, atque vitulos aureos, quos fecit vobis Ieroboam in deos. * † Et eiecitis Sacerdotes Domini, filios Aaron, atque Leuitas: & fecistis vobis Sacerdotes sicut omnes populi terrarum: quicumque venerit, & initiauerit manum suam in tauro de bobus, & in arietibus septem, sit sacerdos eorum qui non sunt dii. * Noster autem Dominus Deus est quem non relinquimus, Sacerdotesque ministrant Domino de filiis Aaron, & Leuitae sunt in ordine suo: * Holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane & vespere, & thymiama iuxta legis praecepta confectum, & proponuntur panes in mensa mundissima, estque apud nos candelabrum aureum, & lucernae eius, ut accendantur semper ad vesp[er]am: nos quippe custodimus praecepta Domini Dei nostri quem vos reliquistis. * Ergo in exercitu nostro dux Deus est, & Sacerdotes eius, qui clangunt tubis, & resonant contra vos: filij Israel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum, quia non vobis expedit. * Hec illo loquente, Ieroboam retrò moliebatur insidias. Cumque ex aduerso hostium staret, ignorantem Iudam suo ambiebat exercitus. * Respicientisque Iudas vidit instare bellum ex aduerso & post tergum, & clamauit ad Dominum: ac Sacerdotes tubis canere ceperunt. * Omnesque viri Iuda vociferati sunt: & ecce illis clamantibus, perterritus Deus Ieroboam, & omnem Israel qui stabat ex aduerso Abia & Iuda. * Fugeruntque filij Israel Iudam, & tradidit eos Deus in manus eorum. * Percussit ergo eos Abia, & populus eius, plaga magna: & corruerunt vulnerati ex Israel quingenta millia virorum fortium. * Humiliatique sunt filij Israel in tempore illo, & vehemens confortati filij Iuda, eò quod sperassent in Domino Deo patrum suorum. * Persecutus est autem Abia fugientem Ieroboam, & cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius, & lesana cum filiabus suis, Ephron quoque & filias eius: * nec valuit vltra resistere Ieroboam in diebus Abia: quem percussit Dominus, & mortuus est. * Igitur Abia,

confortato imperio suo, accepit uxores quatuordecim: procreauitque vixini duos filios, & sedecim filias. * Reliqua autem sermonum Abia, viarumque & operum eius, scripta sunt diligentissime in Libro Addo Prophete.

CAPVT XIV.

Abia succedit filium Asa, qui pace à Deo concessa, idolorum cultum subuerit, & ciuitates Iuda adificat ac munus, Zaramque regem Aethiopum cum exercitu mille milium diuino auxilio deuenit.

Dormiuit autem Abia cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: regnauitque Asa filius eius pro eo, in cuius diebus quieuit terra annis decem. * Fecit autem Asa quod bonum & placitum erat in conspectu Dei sui, & subuerit altaria peregrini cultus, & excelsa, & confregit statuas, lucosque succidit: * & praecepit Iuda ut quæreretur Dominum Deum patrum suorum, & faceret legem, & vniuersa mandata: * & abstulit de cunctis vrbibus Iuda aras, & sacra, & regnauit in pace. * Aedificauit quoque vrbes munitas in Iuda, quia quiescit erat, & nulla temporibus eius bella irruerant, pacem Domino largiente. * Dixit autem Iuda: Aedificamus ciuitates istas, & vallemus muris, & roboremus turribus, & portis, & feris, donec à bellis quiesca sint omnia, eò quod quaesierimus Dominum Deum patrum nostrorum, & dederit nobis pacem per gym. Aedificauerunt igitur, & nullum in extirpando impedimentum fuit. * Habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta & hastas de Iuda trecenta millia, de Benjamin verò scutatorum & sagittariorum ducenta octoginta millia, omnes isti viri fortissimi. * Egressus est autem contra eos Zara Aethiops cum exercitu suo, decies centena millia, & curribus trecentis: & venit vsque Marefa. * Porro Asa perrexit obviam ei, & instruxit aciem ad bellum in Valle Sephata, quae est iuxta Marefa: * & inuocauit Dominum Deum, & ait: † Domine non est apud te vlla distantia, vrtrum in paucis auxiliaris, an in pluribus: adiua nos Domine Deus noster: in te enim, & in tuo nomine habentes fiduciam, venimus contra hanc multitudinem Domine, Deus noster tu es, non preualeat contra te homo. * Exterruit itaque Dominus Aethiopes coram Asa & Iuda: fugeruntque Aethiopes. * Et persecutus est eos Asa, & populus qui cum eo erat, vsque Gerara: & ruerunt Aethiopes vsque ad internecionem, quia Domino credente contriti sunt, & exercitus illius praesante. Tulerunt ergo spolia multa, & percusserunt ciuitates omnes per circuitum Gerarae: grandis quippe cunctos terror inuasit: & diripuerunt vrbes, & militum praedam asportauerunt. * Sed & caulas

ouium destruentes, tulerunt pecorum infinitam multitudinem, & camelorum: reuersique sunt in Ierusalem.

CAPVT XV.

Azarias prophetas Israël futurum multo tempore absque Deo vero sacerdote & lege, cuius propheta exhortatione confortatus Asa, auersit sordes idolorum, suamque matrem idololatram imperio priuat; populus autem iuras se Deo seruaturum.

Azarias autem filius Oded, facto in se 1 spiritu Dei, * egressus est in occursum Asa, & dixit ei: Audite me Asa & A 2 omnis Iuda & Beniamin: Dominus vobiscum, quia fuistis cum eo. Si quesieritis eum, inuenietis: si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. * Transibunt autem mul- 3 ti dies in Israël absque Deo vero, & absque sacerdote doctore, & absque lege. * Cumque reuersi fuerint in angustia sua 4 ad Dominum Deum Israël, & quesierint eum, reperient eum. * In tempore illo non 5 erit pax egredienti, & ingredienti, sed terrores vndique in cunctis habitatoribus terrarum: * pugnabit enim gens contra gen- 6 tem, & ciuitas contra ciuitatem, quia Dominus conturbabit eos in omni angustia. * Vos ergo confortamini, & non dissolu- 7 ant manus vestras: erit enim merces operi vestro. * Quod cum audisset Asa, verba sci- 8 licet & prophetiam Azariz filij Oded prophete, confortatus est, & abstulit idola de omni terra Iuda, & de Beniamin, & ex 9 verbis, quas cepit, montis Ephraim, & dedicauit altare Domini quod erat ante porticum Domini. * Congregauitque vniuersum 10 Iudam & Beniamin, & athenas cum eis de Ephraim, & de Manasse, & de Simcon: plures enim ad eum confluxerant ex Israël, videntes quod Dominus Deus illius esset cum eo. * Cumque venissent in Ierusalem mense 11 tertio, anno decimoquinto regni Asa, * immolauerunt Domino in die illa, de manubiis & praeda quam adduxerant, boues sepeingentos, & arietes septem millia. * Et intrauit 12 ex more ad corroborandum fœdus, vt quærerent Dominum Deum patrum suorum in toto corde, & in tota anima sua. * Si quis 13 autem, inquit, non quesierit Dominum Deum Israël, moriatur à minimo vsque ad maximum, à viro vsque ad mulierem. * Iu- 14 raueruntque Domino voce magna in iubilo, & in clangore tubæ, & in sonitu baccinarum, * omnes qui erant in Iuda cum ex- 15 cratione: in omni enim corde suo iurauerunt, & in tota voluntate quesierunt eum, & inue- 16 nerunt: præstititque eis Dominus requiem per circuitum. * Sed & Maacham matrem Asa regis ex augusto deposuit imperio, eò quod fecisset in loco simulacrum Priapi: quod omne contriuit, & in frustra comminuens combussit in Torrente cedron. * Ex- 17 celsa autem derelicta sunt in Israël: acumen

cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius.

- 18 * Etque quæ voverat pater suus, & ipse, intulit in domum Domini, argentum, & aurum, 19 vasorumque diuersam suppellectilem. * Bellum verò non fuit vsque ad trigésimum quintum annum regni Asa.

CAPVT XVI.

Pregnante Baasarege Israël contra Asa, vocauit Asa Benadad regem Syria in auxilium, & Hanani prophetam ipsum ob id increpantem in neruum coniecit; ac dolore pedum cruciatus, in medicorum arte spem ponens, anno regni sui 41. moritur.

- A**nno autem trigésimo sexto regni 1 A eius, ascendit Baasa rex Israël in Iudam, & muro circumdabat Rama, vt nullus tutè posset egredi & ingredi de regno 2 Asa. * Pronlit ergo Asa argentum & aurum de thesauris domus Domini, & de thesauris regis, misitque ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: 3 * Fœdus inter me & te est, pater quoque meus & pater tuus habere concordiam: quam ob rem misi tibi argentum & aurum, vt rupto fœdere, quod habes cum Baasa re- 4 ge Israël, facias eum à me recedere. * Quo B comperto, Benadad misit principes exercitus suorum ad vrbes Israël: qui percusserunt Abion, & Dan, & Abelmaim, & vniuer- 5 sas vrbes Nephthali muratas. * Quod cum audisset Baasa, desit edificare Rama, & inter- 6 misit opus suum. * Porro Asa rex assumpsit vniuersum Iudam, & tulerunt lapides de Rama, & ligna quæ adificationi preparauerat Baasa, edificauitque ex eis Gabaa, & Mas- 7 pha. * In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Iuda, & dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Do- 8 mino Deo tuo, idcirco euasit Syriæ regis exercitus de manu tua. * † Nonne Æthiopes & Libyes multò plures erant, quadrigis & equitibus, & multitudine nimia: quos, cum Do- 9 mino credidisses, tradidit in manu tua? * Quali enim Domini contemplantur vniuersam terram, & præbent fortitudinem his, qui corde perfectò credunt in eum. Seultè igitur egisti, & propter hoc ex presenti 10 tempore aduersum te bella confligent. * Irtusque Asa aduersus Videntem, iussit eum mitti in neruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo 11 in tempore illo plurimos. * Opera autem Asa prima & nouissima, scripta sunt in Li- 12 bro regum Iuda & Israël. * Agrocavit etiam D Asa anno trigésimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quesiuit Dominum, sed magis 13 in medicorum arte consisus est. * Dormiuitque cum patribus suis: & mortuus est anno 14 no quadragesimo primo regni sui. * Et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in Ciuitate Dauid: posueruntque eum super lectum suum, plenum aromatibus

† cap. 16.
c. 2.

& vnguentis meretriciis, quæ erant pigmentariorum arte confecta, & combussentur super eum ambitione nimia.

CAPVT XVII.

Pius Iosaphat patri Asa succedens, diuitiis potens & armis, misit doctores legis Dei per vniuersum Iudam; cuius principes recensentur, cum numero sublektorum militum.

Regnavit autem Iosaphat filius eius pro eo, & inualluit contra Israël. * Conflavitque militum numeros in cunctis urbibus Iuda, quæ erant vallate muris. Præsidiaque disposuit in terra Iuda, & in ciuitatibus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. * Et fuit Dominus cum Iosaphat, quia ambulavit in viis David patris sui primis: & non speravit in Baalim, * sed in Deo patris sui, & petrexit in præceptis illius, & non iuxta peccata Israël. * Confirmavitque Dominus regnum in manu eius, & dedit omnis Iuda munera Iosaphat: factæque sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. * Cumque sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini, B etiam excelsa & lucos de Iuda abstulit. * Tercio autem anno tegni sui, misit de principibus suis Benhai, & Obdiam, & Zachariam, & Nathanael, & Michæam, ut docerent in ciuitatibus Iuda: * & cum eis Leuitas, Se-meiam, & Nathaniam, & Zabadiam, Asaël quoque, & Semiramoth, & Ionathan, Adoniamque & Thobiam, & Thobadoniam, Leuitas, & cum eis Elisama & Ioram Sacerdotes, * docebantque populum in Iuda, habentes librum legis Domini, & circuebant cunctas urbes Iuda, atque erudiabant populum. * Itaque factus est pavor Domini super omnia regna terrarum, quæ erant per gym Iuda, nec audebant bellare contra Iosaphat. * Sed & Philistheei Iosaphat munera deferrebant, & vectigal argenti, Arabes quoque adducebant pecora, arietum septem millia septingenta, & hircorum totidem. * Crevit ergo Iosaphat, & magnificatus est visus in sublimis: atque edificavit in Iuda domos ad instar turrium, vibesque muratas. * Et multa opera paravit in urbibus Iuda: viri quoque bellatores, & robusti erant in Ierosalem, * quorum iste numerus per duos atque familias singulorum: In Iuda principes exercitus, & Ednas, dux & cum eo robustissimi viri trecenta millia. * Post hunc Iohanan princeps, & cum eo ducenta octoginta millia. * Post istum quoque Amasias filius Zechri, consecrans Domino, & cum eo ducenta millia virorum fortium. * Hunc sequebatur robustus ad prælia Eliada, & cum eo centum accum & clypeum ducenta millia. * Post istum etiam Iozabad, & cum eo centum octoginta millia expeditorum militum. * Hi omnes erant ad manum regis; exceptis aliis, quos posuerat in vibibus muratis, in vniuerso Iuda.

CAPVT XVIII.

Iosaphat impio Achab affinitate iunctus, ascendit cum eo contra Ramoth Galaad, 400. prophetis prophetiæ victoriam præmittentibus, Michæam autem contrarium prophetans, incarcerationi, sed Achab iuxta Michæam prophetiam in bello occiditur.

Ergo Iosaphat dives & inclitus multum, & affinitate coniunctus est Achab. * Descenditque post annos ad eum in Samariam: ad cuius aduentum mastravit Achab arietes & boues plurimos, ipsi, & populo qui venerat cum eo: persuasitque illi ut ascenderet in Ramoth Galaad. * Dixitque Achob rex Israël ad Iosaphat regem Iudæ Veni mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit: Ut ego, & tu: sicut populus tuus, sic & populus meus: tecumque erimus in bello. * Dixitque Iosaphat ad regem Israël: Consule obsecro impræsentiarum sermonem Domini. * Congregavit igitur rex Israël prophetarum quadringentos viros, & dixit ad eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere? At illi, Ascende, inquiunt, & tradet Deus in manu regis. * Dixitque Iosaphat: Numquid non est hic propheta Domini, ut ab illo etiam requiramus? * At ait rex Israël ad Iosaphat: Est vir vnus, à quo possumus querere Domini voluntatem: sed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum omni tempore: est autem Michæas filius Iemla. Dixitque Iosaphat: Ne loquaris rex hoc modo. * Vocavit ergo rex Israël vnum de eunuchis, & dixit ei: Voca ciceronem Michæam filium Iemla. * Porro rex Israël, & Iosaphat rex Iudæ, uterque sedebant in folio suo, vestiri cultu regio: sedebant autem in area iuxta portam Samaritæ, omnesque prophete vaticinabantur coram eis. * Sedecias verò filius Chanaana fecit sibi cotinua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec conteras eam. * Omnesque prophete similiter prophetabant, atque dicebant: Ascende in Ramoth Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Dominus in manu regis. * Nuntius autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait illi: En verba omnium prophetarum vno ore bona regi annuntiant: queso ergo te ut & sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisque prospera. * Cui respondit Michæas: Vivit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. * Venit ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Cui ille respondit: Ascendite: cuncta eniut prospera evenient, & tradentur hostes in manus vestras. * Dixitque rex: Iterum atque iterum te adiuro, ut mihi non loquaris nisi quod verum est, in nomine Domini. * At ille ait: Vidi vniuersum Israël dispersum

in montibus, sicut oves absque pastore : & dixit Dominus : Non habent isti dominos : reuertatur unusquisque in domum suam in pace. * Et ait rex Israel ad Iosaphat : Nonne dixi tibi, quod non propheteret iste mihi quidquam boni, sed ea que mala sunt? * At ille, Idcirco, ait, audite verbum Domini : Vidi Dominum sedentem in solio suo, & omnem exercitum celi assistentem ei à dextris & à sinistris. * Et dixit Dominus : Quis decipiet Achab regem Israël, ut ascendat & corruat in Ramoth Galaad? Cumque diceret vnus hoc modo, & alter alio : * processit spiritus, & stetit coram Domino, & ait : Ego decipiam eum. Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? * At ille respondit : Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Dixitque Dominus : Decipies, & preualebis : egredere, & fac ita. * Nunc igitur, ecce Dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, & Dominus locutus est de te mala. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam maxillam, & ait : Per quam viam transiit Spiritus Domini à me, ut loqueretur tibi? * Dixitque Michæas : Tu ipse videbis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo vt abscondaris. * Precepit autem rex Israël, dicens : Tollite Michæam, & ducite eum ad Amon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Amelech. * Et dicetis : Hæc dixit rex mittite hunc in carcerem : & date ei panis modicum, & aquæ pauxillum, donec reuertat in pace. * Dixitque Michæas : Si reuersus fueris in pace, non est locutus Dominus in me. Et ait : Audite omnes populi. * Igitur ascenderunt rex Israël & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixitque rex Israël ad Iosaphat : Mutabo habitum, & sic ad pugnam vadam, tu autem induere vestibus tuis. Mutatoque rex Israël habuit, venit ad bellum. * Rex autem Syriæ preceperat ducibus equitatus sui, dicens : Ne pugnetis contra minimum, aut contra maximum, nisi contra solum regem Israël. * Itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat, dixerunt : Rex Israël est iste. Et circumdederunt eum dimicantes : at ille clamauit ad Dominum, & auxiliarius est ei, atque auertit eos ab illo. * Cum enim vidissent duces equitatus, quod non esset rex Israël, reliquerunt eum. * Accidit autem vt vnus è populo sagittam in incertum laceret, & percuteret regem Israël inter cernicem & scapulas. at ille aurigæ suo ait : Conuerte manum tuam, & educ me de acie, quia vulneratus sum. * Et finita est pugna in die illo : porro rex Israël stabat in curru suo contra Syros vsque ad vesperam, & mortuus est occidente sole.

CAPVT XIX.

Iosaphat à Iehu propheta correptus de præsilio

auxilio Achab, constitutus à se iudices adiuuare de seruanda iustitia, & Lemias de promouendo cultu diuino, populoque recte instituendo.

Reuersus est autem Iosaphat rex Iuda in domum suam pacifice in Ierusalem. * Cui occurrit Iehu filius Hanani Videns, & ait ad eum : Impio præbes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitia iunges, & idcirco iram quædam Domini mereris : * sed bona opera inuenta sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Iuda, & præparaueris cor tuum vt requireres Dominum Deum patrum tuorum. * Habituauit ergo Iosaphat in Ierusalem : rursusque egressus est ad populum de Bersabee vsque ad montem Ephraim, & reuocauit eos ad Dominum Deum patrum suorum. * Constituitque iudices terræ in cunctis ciuitatibus Iuda muniis per singula loca, * & præcipiens iudicibus, Videre, ait, quid faciat : non enim hominis exercetis iudicium, sed Domini : & quodcumque iudicaueritis, in vos redundabit. * Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite : non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupido munerum. * In Ierusalem quoque constituit Iosaphat Leuitas, & Sacerdotes, & principes familiarum ex Israël, vt iudicium & causam Domini iudicarent habitatoribus eius. * Precepitque eis, dicens : Sic agitis in timore Domini fideliter & corde perfecto. * Omnem causam, quæ venerit ad vos, fratrum vestrorum, qui habitant in vrribus suis inter cogitationem & cogitationem, vbicumque questio est de lege, de mandato, de ceremoniis, de iustificationibus : ostendite eis, vt non peccent in Dominum, & ne veniat ira super vos & super fratres vestros : sic ergo agentes non peccabitis. * Amarias autem sacerdos & pontifex vester, in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit : porro Zabadias filius Ismahel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent : habetisque magistros Leuitas coram vobis, confortamini, & agite diligenter, & erit Dominus vobiscum in bonis.

CAPVT XX.

Ammonitis, Moabitæ, ac Syriæ contra Iosaphat insurgentes, ipse predicator scilicet cum populo suo supplex ad Deum confugit, sicque ab eis se mutuo cadentibus liberatus, spolia colligit : verum ob fidas cum impio Ochozias à propheta corripitur,

Post hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis ad Iosaphat, vt pugnarent contra eum. * Veniuntque nuntij, & indicauerunt Iosaphat, dicens : Venit contra te multitudo magna, de his locis quæ trans mare sunt, & de Syria,

Syria, & ecce consistunt in Aſſonothamar, que est Engaddi. * Iosaphat autem timore 3 perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum, & predicauit ieiunium vniuerso Iuda. * Congregauitque est Iudas ad deprecandum Dominum: sed & omnes de viribus suis venerunt ad obsecrandum eum. * 5 Cumque steriſſet Iosaphat in medio cœtu Iuda, & Ierusalem in domo Domini ante atrium nouum, * ait: Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in cœlo, & dominaris cunctis regnis Gentium, in manu tua est fortitudo & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. * Nōne tu Deus noster interfecisti 7 omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? * Habitaruntque in ea, & extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo, dicentes: * Si irruerint super nos mala, gladius iudicii, pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua inuocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluosque facies. * Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, † per quos non concessisti Israel ut transirent quando egrediebantur de Ægypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: * 11 è contrariò agunt, & nuntiant eijcere nos de possessione, quam tradidisti nobis. * Deus noster, ergo non iudicabis eos? In nobis qui dem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus reliquum, ut oculos nostros dirigamus ad te. * Omnis verò Iuda stabat coram Domino, cum paruulis, & vxoribus & liberis suis. * Erat autem Iahaziel filius Zacharie, filij Banaie, filij Ichiel, filij Mathanize, Leuite de filiis Asaph, super quem factus est Spiritus Domini in medio turbe, * 15 & ait: Attendite omnis Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dominus vobis: Nolite timere, nec pauca- tis hanc multitudinem: non est enim vestra pugna, sed Dei. * Cras descendetis contra eos: ascensuri enim sunt per ciuium nomine Sis, & inuenietis illos in summitate torrentis, qui est contra solitudinem Ieruel. * 17 Non eritis vos qui dimicabitis, sed tantum modò confidenter state, & videbitis auxilium Domini super vos, ô Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec pauca- tis: cras egrediemini contra eos, & Dominus erit vobiscum. * Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem, ceciderunt proni in terram coram Domino, & adorauerunt eum. * 18 Porro Leuite de filiis Caath, & de filiis Core, laudabant Dominum Deum Israel voce magna, in excelsum. * Cumque manè surrexissent, egressi sunt per desertum Thecue: profectusque eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit: Audite me viri Iuda, &

omnes habitatores Ierusalem: credite in Domino Deo vestro, & securi eritis: credite prophetis eius, & cuncta euenient prospera. * 21 Deditque consilium populo, & statuit cantores Domini, ut laudarent eum in turmis suis, & antecederent exercitum, ac voce consona dicerent: † Conſecimini Domino, quoniam in æternum misericordia eius. * 22 Cumque cepissent laudes canere, vertit Dominus insidias eorum in semetipsos, filiorum scilicet Ammon, & Moab, & montis Seir, qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam, & percussus sunt. * Namque filij Ammon, & Moab, consurrexerunt aduerſum habitatores montis Seir, ut interficerent & delerent eos: cumque hoc opere pertrassent, etiam in semetipsos versi, mutuis concidere vulneribus. * Porro Iuda cum venisset ad speculam, quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem latè regionem plenam cadaveribus, nec perscisse quemquam, qui necem posuisset euadere. * Venit ergo Iosaphat, & omnis populus cum eo, ad detrahenda spolia mortuorum: inueneruntque inter cadauera variam suppellectilem vestes quoque, & vaſa preciosissima, & diruperunt, ita ut omnia portare non possent, nec per tres dies spolia auferre præ præte magnitudine. * 26 Die autem quando congregati sunt in Valle benedictionis: etenim quoniam ibi benedixerant Domino, vocauerunt locum illum Vallis benedictionis vsque in præsentem diem. * Reuerſusque est omnis vir Iuda, & habitatores Ierusalem, & Iosaphat ante eos, in Ierusalem cum læticia magna, eò quòd dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis. * Ingressique sunt in Ierusalem cum psalterijs & citharis, & tubis, in domum Domini. * Irruit autem pavor Domini super vniuersa regna terrarum, cum audissent quòd pugnaſſet Dominus contra inimicos Israel. * 30 Quicunque regnum Iosaphat, & præbuit ei Deus pacem per circuitum. * Regnavit igitur Iosaphat super Iudam, & erat trigintaquinque annorum cum regnare cepisset: viginti autem & quinque annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Azuba filia Selahi. * Et ambulauit in via patris sui Asa, nec declinauit ab ea, faciens quæ placita erant coram Domino. * Veruntamen excelsa non abstulit, & adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum. * 34 Reliqua autem gestorum Iosaphat priorum & nouissimorum, scripta sunt in verbis Ichu filij Hanani, quæ digessit in Libros regum Israel. * Post hæc inijt amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israel, cuius opera fuerunt impiissima. * Et particeps fuit ut facerent naues, quæ irent in Tharsis: feceruntque classem in Aſongaber. * Prophetauit autem Elizer filius Dodai de Mareſa ad Iosaphat, dicens: Quia habuisti fœdus cum Ochozia, per-

cussit Dominus opera tua, contritæque sunt naues, nec potuerunt ire in Tharxis.

CAPVT XXI.

Impius Ioram filius Iosaphat occidit fratres suos, & quosdam principes Iuda, cui Elias per litteras pessimam agnitum ac mortem, & domus sua ac regni direptionem prædicit, quæ tandem subsecuta sunt.

1 Reg. 11.
851.

Dormiuit autem Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid: regnauitque Ioram filius eius pro eo. * Qui habuit fratres, filios Iosaphat, Azanam, & Iahiel, & Zachariam, & Azariam & Michael, & Saphaziam omnes hi, filij Iosaphat regis Iuda. * Deditque eis patet suos multa munera argenti, & auri, & pensionationes, cum ciuitatibus munitissimis in Iuda: regnum autem tradidit Ioram, eò quod esset primogenitus. * Surrexit ergo Ioram super regnum patris sui: cumque fe confirmasset, occidit omnes fratres suos gladio, & quosdam de principibus Israel. * Triginta duorum annorum erat Ioram cum regnare cepisset: & octo annis regnauit in Ierusalem. * Ambulauitque in vijs regum Israel, sicut egerat domus Achab filia quippe Achaber vxor eius, & fecit malum in conspectu Domini. * Noluit autem Dominus disperdere domum Dauid, propter pactum quod inierat cum eo: & quia promiserat vt daret ei lucernam, & filijs eius omni tempore. * In diebus illis rebellauit Edom, ne esset subdus Iudæ: & constituit sibi regem. * Cumque transisset Ioram cum principibus suis, & cuncto equitatu qui erat secum, surrexit nocte, & percussit Edom, qui se circumdederat, & omnes duces equitatus eius. * Attamen rebellauit Edom, ne esset sub ditone Iuda, vsque ad hanc diem: eo tempore & Lobna recessit ne esset sub manu illius. Dereliquerat enim Dominum Deum patrum suorum: * insuper & excelsa fabricatus est in vrbibus Iuda, & fornicari fecit habitatores Ierusalem, & præuaricari Iudam. * Allate sunt autem ei litteræ ab Elia propheta, in quibus scriptum erat: Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui: Quoniam non ambulasti in vijs Iosaphat patris tui, & in vijs Asa regis Iuda, sed inuicisti per iter regum Israel, & fornicari fecisti Iudam, & habitatores Ierusalem, imitatus fornicationem domus Achab, insuper & fratres tuos, domum patris tui, meliores te, occidisti, * ecce Dominus percutiet te plaga magna, cum populo tuo, & filijs, & vxoribus tuis, vniuersaque substantia tua. * tu autem ægrotabis pessimo languore vteri tui, donec egrediannr vitalia tua paulatim per singulos dies. * Suscitauit ergo Dominus contra Ioram spiritum Philistinorum, & Arabum, qui confines sunt Æthiopicibus. * & ascenderunt in Terram Iuda, & vastauerunt eam, diriperuntque cunctam substan-

tiam, quæ inuenta est in domo regis, insuper & filios eius, & vxores: nec remansit ei filius, nisi Ioachaz, qui minimus natus erat. * Et super hæc omnia percussit cum Dominus alui languore insanabili. * Cumque diei succederet dies, & temporum spatia voluerentur, duorum annorum expletus est circulus: & sic longa consumptus tæbe, ita vt egeret etiam viscera sua, languore pariter & vita caruit. Mortuusque est in infirmitate pessima, & non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat maioribus eius. * Triginta duorum annorum fuit, cum regnare cepisset, & octo annis regnaui in Ierusalem. Ambulauitque non rectè, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid: veruntamen non in sepulchro regum.

CAPVT XXII.

Impium Ochoziam filium Ioram occidit Iehu, simul & Ioram regem Israel: occidente autem Athalia filios regis, seruauit Iosabeth Iosam natum minimum.

Constituerunt autem habitatores Ierusalem Ochoziam filium eius minimum, regem pro eo: omnes enim maiores nati, qui ante eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui intrerant in castra: regnauitque Ochozias filius Ioram regis Iuda. * Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cepisset, & vno anno regnaui in Ierusalem, & nomen matris eius Athalia filia Amri. * Sed & ipse ingressus est per vias domus Achab: mater enim eius impulsit eum vt impiè ageret. * Fecit igitur malum in conspectu Domini, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consilij post mortem patris sui, in interitum eius. * Ambulauitque in consilijs eorum. Et perrexit cum Ioram filio Achab rege Israel, in bellum contra Hazael regem Syrie in Ramoth Galaad: vulneraueruntque Syri Ioram. * Qui reuersus est vt curaretur in Iezrahel: multas enim plagas acceperat in supradicto certamine. Igitur Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit vt inuideret Ioram filium Achab in Iezrahel ægrotaentem. * Voluntas quippe fuit Dei aduersus Ochoziam, vt veniret ad eam: & cum venisset, & egredieretur cum eo aduersum Iehu filium Namsi, quem vixit Dominus vt deleteret domum Achab. * Cum ergo euerteret Iehu domum Achab, inuenit principes Iuda, & filios fratrum Ochozæ, qui ministrabant ei, & interfecit illos. * Ipsum quoque perquirens Ochoziam, comprehendit latitantem in Samaria: adductumque ad se, occidit, & sepelierunt eum: eò quod esset filius Iosaphat, qui quæsierat Dominum in toto corde suo. nec erat vltra spes aliqua, vt de stirpe suo regnaret Ochozæ. * † si quidem Athalia mater eius, videns quod mortuus esset filius, surrexit, & interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram. * Porro Iosabeth

4 Reg. 5.
f. 5.

† 4 Reg. 11.

11.

saberth filia regis tulit Ioas filium Ochozix, & furata est eum de medio huiusmodi regis, cum interficeretur: absconditque eum cum nurrice sua in cubiculo lectulorum: Iosabeth autem, quæ absconderat eum: erat filia regis Ioram, vxor Ioiade pontificis, soror Ochozix, & idcirco Athalia non interfecit eum. * Fuit ergo cum eis in domo Dei absconditus fuit annis, quibus regnavit Athalia super terram.

CAPVT XXIII

Ioiada Pontifex vnxit Ioas in regem Iuda, curauitque ut Athalia occideretur, & cultus Deirestitueretur: populus autem destruit domum, altaria ac simulacra Baal.

ANno autem septimo confortatus Ioiada, assumpsit centuriones, Azariam vi delioer filium Ieroham, & Israhel filium Iohanam, Azariam quoque filium Obed, & Maasiam filium Adaix, & Elisaphat filium Zechri: & iniit cum eis foedus. * Qui circumcises Iudam, congregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iuda, & principes familiarum Israel, veneruntque in Ierusalē. * Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cum rege: dixitque ad eos Ioiada: Ecce filius regis regnabit, sicut locutus est Dominus super filios Dauid. * Ille est ergo sermo quem facietis: * Tertia pars vestrum qui veniunt ad Sabbatum, Sacerdotum, & Leuitarum & ianitorum, erit in portis: tertia verò pars ad domum regis: & tertia ad portam, quæ appellatur Fundamenti: omne verò reliquum vulgus sit in arctis domus Domini. * Nec quisquam alius ingreditur domum Domini, nisi Sacerdotes, & qui ministrant de Leuitis: ipsi tantummodò ingrediantur, quia sanctificati sunt: & omne reliquum vulgus obseruet custodias Domini. * Leuitæ autem circumdant regem, habentes singuli arma sua: (& si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur) sintque cum rege & intrante & egrediente. * Fecerunt ergo Leuitæ, & vniuersus Iuda, iuxta omnia quæ præceperat Ioiada pontifex: & assumpserunt singuli viros qui sub se erant, & veniebant per ordinem sabbati, cum his qui impleuerant sabbatum, & egressuri erant. siquidem Ioiada pontifex non dimiserat abire turmas, quæ sibi per singulas hebdomadas succedere consueverant. * Deditque Ioiada sacerdos centurionibus lanceas, clypeosque & peltas regis Dauid, quas consecrauerat in domo Domini. * Constituitque omne populum tenentium pugiones, à parte templi dextra, vsque ad partem templi sinistram, coram altari, & templo, per circuitum regis. * Et eduxerunt filium regis, & imposuerunt ei diadema, & testimonium, dederuntque in manu eius tenendam legem, & constituerunt eum regem: vnxit quoque illum Ioiada pontifex, & filij eius: imprecaturque

sunt ei, atque dixerunt: Vivat rex. * Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet curruntium atque laudantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. * Cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu, & principes, & principes circa eum, omnemque populum terræ gaudentem, atque clangentem tubis, & diuersi generis organis concinentem, vocemque laudantium, scidit vestimenta sua, & ait: Insidiae, Insidiae. * Egressus autem Ioiada pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra septa templi, & interficiatur foris gladio. Præcepitque sacerdos ne occideretur in domo Domini. * Et imposuerunt ceruicibus eius manus: cumque intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. * Pegit autem Ioiada frigus inter se, vniuersumque populum, & regem, vt esset populus Domini. * Itaque ingressus est omnis populus domum Baal, & destruxerunt eam: & altaria ac simulacra illius confregerunt: Machan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. * Constituit autem Ioiada præpositos in domo Domini sub manibus Sacerdotum, & Leuitarum, quos distribuit Dauid in domo Domini: vt offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio & cantibus, iuxta dispositionem Dauid. * Constituit quoque ianitores in portis domus Domini, vt non ingrederetur eam immundus in omni re. * Assumpsitque centuriones, & fortissimos viros ac principes populi, & omne vulgus terræ, & fecerunt descendere regem de domo Domini, & introire per medium porte superioris in domum regis, & collocauerunt eum in solio regali. * Lætatusque est omnis populus terræ, & vrbis quæ uiuit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAPVT XXIV.

Ioas vincente Ioiada bonus ac pius, iussit ad satisfactionem templi congregari pecuniam; deinde factus impius, iubet occidi Zachariam filium Ioiada: Iuda & Ierusalem à Syris diripiuntur, & Ioas à seruis suis occiditur.

SEPTem annorum erat Ioas cum regnare acciperet: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadæ sacerdotis. * Accepit autem ei Ioiada vxores duas, & quibus genuit filios & filias. * Post quæ placuit Ioas vt instauraret domum Domini. * Congregauitque Sacerdotes, & Leuitas, & dixit eis: Egredimini ad ciuitates Iuda, & colligite de vniuerso Israel pecuniam ad satisfactionem templi Dei vestri, per singulos annos, festinatque hoc facite. porro Leuitæ egere negligentius. * Vocauitque rex Ioiadam principem, & dixit ei: Quare tibi non fuit curæ, vt cogeres Leuitas inferre de Iuda

& de Ierusalem pecuniam, quæ constituta
est à Moyse seruo Domini, vt inferret eam
omnis multitudo Israel in tabernaculum testi-
monij: * Athalia enim impiissima, & filij
eius, destruxerunt domum Dei; & de vni-
uersis, quæ sanctificata fuerant in templo
Domini, ornauerunt sanum Baalim. * Præ-
cepit ergo rex, & fecerunt arcam: posue-
runtque eam iuxta portam domus Domini
forissecus. * Et prædicatum est in Iuda & Ie-
rusalem, vt deferrent singuli precium Domi-
no, † quod constituit Moyses seruis Dei su-
per omnem Israel in deserto. * Lætatique
sunt cuncti principes, & omnis populus:
& ingressi conulerunt in arcam Domini,
aque miserunt ita vt impleatur. * Cumque
tempus esset vt deferrent arcam coram re-
ge per manus Leuitarum (videbant enim
multam pecuniam) ingrediebatur scriba re-
gis, & quem primus sacerdos constituerat:
effundebantque pecuniam quæ erat in arca:
porro arcam reportabant ad locum suum: sic-
que faciebant per singulos dies, & congregata
est infinita pecunia. * Quam dederunt rex &
Ioiaa his, qui præerant operibus domus Do-
mini: at illi conducebant ex ea cæsores lapi-
dum, & artifices operum ingulorum, vt
instaurarent domum Domini: fabros quo-
que ferri & æris, vt quod cadere cœperat,
fulciretur. * Egeruntque hi qui operabantur
industriè, & obducebatur parietum cicatrix
per manus eorum, ac fuscitauerunt domum
Domini in statum pristinum, & firmier eam
stare fecerunt. * Cumque complensset om-
nia opera, deculerunt coram rege & Ioiaa
reliquam partem pecunie: de qua facta sunt
vasa templi in ministerium, & ad holocau-
sta, phylæ quoque, & cetera vasa aurea &
argentea: & offerebantur holocausta in do-
mo Domini iugiter cunctis diebus Ioiaæ. *
Senuit autem Ioiaa plenus dierum, & mor-
uus est cum esset centum triginta annorum.
* sepelieruntque eum in Ciuitate David cum
regibus, eò quòd fecisset bonum cum Is-
rael, & cum domo eius. * Postquam autem
obiit Ioiaa, ingressi sunt principes Iuda: &
adorauerunt regem, qui delinquit obsequiis
eorum, acquieuit eis. * Et dereliquerunt
templum Domini Dei patrum suorum, ser-
uieruntque lucis & sculpilibus, & facta est
ira contra Iudam & Ierusalem propter hoc
peccatum. * Mittebatque eis prophetas vt
reuerterentur ad Dominum, quos proceles-
tantes, illi audire nolebant. * Spiritus itaque
Dei induit Zachariam filium Ioiaæ sacer-
dotem, & stetit in conspectu populi, & di-
xit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare
transgredimini præceptum Domini, quod
vobis non proderit, & dereliquistis Dominum
vt derelinqueret vos? * Qui congregati
aduersus eum, miserunt lapides iuxta regis im-
perium in atrio domus Domini. * Et non est
recordatus Ioa rex misericordie, quam fe-

cerat Ioiaa pater illius secum, † sed interfe-
cit filium eius. Qui eum mureretur, ait: Vi-
deat Dominus, & requirat. * Cumque euo-
lutus esset annus, ascendit contra eum exer-
citus Syrie: venieque in Iudam & Ierusalem,
& interfecit cunctos principes populi, arque
vniuersam prædam miserunt regi in Damas-
cum. * Et cerè cum permodicus venisset
G numerus Syrorum, tradidit Dominus in ma-
nibus eorum infinitam multitudinem, eò
quòd dereliquissent Dominum Deum pa-
trum suorum: in Ioa quoque ignominiosa
exerevere iudicia. * Et abeuntes dimiserunt
eum in languoribus magnis: surrexerunt au-
tem contra eum senii filii, in vltionem san-
guinis filij Ioiaæ sacerdotis, & occiderunt
eum in lectulo suo, & mortuus est: sepelie-
runtque eum in Ciuitate David, sed non in
sepulchris regum. * Insidiati verò sunt ei, Za-
bad filius Semmaath Ammaniididis, & Ioa-
bad filius Semarith Moabiadidis. * Porro filij
eius, ac summa pecunie quæ adunata fuerat
sub eo, & instauratio domus Dei scripta sunt
diligentiùs in Libro regum: regnavit autem
Amasias filius eius pro eo.

CAPVT XXV.

*Amasias patri Ioa succedens, interfecit eos qui
patrem occiderant; & post habitam de Idamais
victoriam, adoravit deos illorum. & ob id capi-
tur à Ioa rege Israel, quem ad prælum provocave-
rat, ac Ierusalem diripitur, tandemque Ioa in
Lachis fugiens occiditur.*

Viginti annorum erat Amasias
cum regnare cœpisset, & vigintio-
uam annis regnavit in Ierusalem, nomen
matris eius Ioadam de Ierusalem. * Fecitque
bonum in conspectu Domini: verumtamen
non in corde perfecto. * Cumque roboratum
sibi videret imperium, iugulauit seruos, qui
occiderant regem patrem suum, * sed filios
eorum non interfecit, sicut scriptum est in
Libro legis Moyli, vbi præcepit Dominus,
dicens: † Non occiderunt patres pro filiis,
neque filij pro patribus suis, sed vnusquis-
que in suo peccato morietur. * Congregauit
igitur Amasias Iudam, & constituit eos per
familias, tribunosque & centuriones in vni-
uerso Iuda & Benjamin: & recensuit à vigin-
ti annis supra, inueniente trecenta millia iu-
uenum, qui egredierentur ad pugnam, &
tenerent hastam & clypeum. * Mercede quo-
que conduxit de Israel centum millia robu-
storum, centum talentis argenti. * Venit au-
tem homo Dei ad illum, & ait: O rex, ne
egrediaris tecum exercitus Israel: non est
enim Dominus cum Israel, & cunctis filiis
Ephraim: * quòd si putas in robore exercitus
bella consistere, superari te facies Deus ab-
hostibus: Dei quippe est adiuvare, & in su-
gam conuertere. * Dixitque Amasias ad ho-
minem Dei: Quid ergo fiet de centum talen-
tis, quæ dedi militibus Israel? Et respondit
ei

† Exod. jo.
b. 12.† Mar. 23.
d. 13.4 Reg. 24.
d. 1.† Deut. 32.
v. 25.
4 Reg. 24.
b. 6.
Exod. 32.
d. 20.

ei homo Dei: Habet Dominus vnde tibi dare possit multo his plura. * Separauit itaque Amasias exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim, vt reueneretur in locum suum: at illi contra Iudam vehementer irati, reuersi sunt in regionem suam. * Porro Amasias confidenter eduxit populum suum, & abiit in Vallem Salinarum, percussitque filios Seir decem millia. * Et alia decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad prætorium cuiusdam petrae, præcipitaueruntque eos de summo in præceps, qui vniuersi crepuerunt. * At ille exercitus, quem remisera-
 Amasias ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iuda, à Samaria vsque ad Bethoron, & interfecit tribus millibus, diripuit prædam magnam. * Amasias verò post eandem Idumeorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum. * Quamobrem iratus Dominus contra Amasiam, misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adora-
 sti deos, qui non liberauerunt populum suum de manu tua? * Cùmque hæc ille loqueretur, respondit ei: Num consiliarius regis es? quiesce ne interficiam te. Dilcedensque propheta, Seio, inquit, quòd cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquieuisti consilio meo. * Igitur Amasias rex Iuda, in eo pessimo consilio, misit ad Ios filium Ioachaz filij Iehui, regem Israel, dicens: Veni, videamus nos mutuo. * At ille remisit nuncios, dicens, Carduus, qui est in Libano, misit ad cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem: & ecce bestie, quæ erant in silua Libani, transierunt, & conculcauerunt carduum. * Dixisti: Percussi Edom, & idcirco enigitur cor tuum in superbiā: sede in domo tua, cur malum aduersum te prouocas, vt cadas & tu, & Iuda tecum? * Noluisti audire Amasias, eò quòd Domini esset voluntas vt traderetur in manus hostium propter deos Edom. * Ascendit igitur Ios rex Israel, & mutuos sibi præbuere conspectus: Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iuda: * corruitque Iuda coram Israel, & fugit in tabernacula sua. * Porro Amasiam regem Iuda, filium Ios filij Ioachaz, cepit Ios rex Israel in Bethsames, & adduxit in Ierusalem: destruxitque murum eius à porta Ephraim vsque ad portam anguli, quadringentis cubitis. * Omne quoque aurum, & argentum, & vniuersa vasa quæ repererat in domo Dei, & apud Obedom. In thesauris etiam domus regis, necnon & filios obfidum, reduxit in Samariam. * Vixit autem Amasias filius Ios rex Iuda, postquam mortuus est Ios filius Ioachaz rex Israel, quindecim annis. * Reliqua autem sermo-
 num Amasie priorum & nouissimorum, scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Qui postquam recessit à Domino terenderunt ei insidias in Ierusalem. Cùmque fugisset in La-

chis, miserunt, & interfecerunt eum ibi. * Reportantesque super equos, sepelierunt eum cum paupribus in Ciuitate David.

CAPVT XXVI.

Ozia filij Amasie pius commendatur, qui aduersus Philisthim, Arabes, & Ammonitas triumphat, multasque extrus ciuitates: at postmodum ob nimiam felicitatem elatus, præsumpsit incensum adolere; quamobrem ad diem vsque moris à Domino lepra percussus est gubernante regnum filio Iotham, qui successit in regnum.

Omnis autem populus Iuda, filium eius Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo. * Ipse ædificauit Ailath, & restituit eam ditioni Iuda postquam dormiuit rex cum patribus suis. * Sedecim annorum erat Ozias cùm regnare cepisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalem, nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Amasias pater eius. * Et exquisiuit Dominum in diebus Zacharie intelligentis & videntis Deum: cùmque requireret Dominum dixit eum in omnibus. * Denique egressus est, & pugnaui contra Philisthim, & destruxit murum Geh, & murum Iabnez, murumque Azoti: ædificauit quoque oppida in Azoto, & in Philisthim. * Et adiuit eum Deus contra Philisthim, & contra Arabes, qui habitabant in Gurbal, & contra Ammonitas. * Appendebantque Ammonite munera Ozie: & diuulgatum est nomen eius vsque ad introitum Ægypti propter crebras victorias. * Ædificauitque Ozias ruites in Ierusalem super portam anguli, & super portam vallis, & reliquis in eodem muri latere, firmauitque eas. * Extruxit etiam ruites in solitudine, & effodit cisternas plurimas, eò quòd haberet multa pecora, tam in campestribus, quàm in eremi vastitate: vineas quoque habuit vinitores in montibus, & in carinelo: erat quippe homo agriculturæ deditus. * Fuit autem exercitus bellatorum eius, qui procedebant ad prælia, sub manu Iehiel scribae, Maasieque doctoris, & sub manu Hananie, qui erat de ducibus regis. * Omnisque numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum. * Et sub eis vniuersus exercitus trecentorum & septem millium quingentorum: qui erant apud bella, & pro rege contra aduersarios dimicabant. * Preparaui quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos: & hastas, & & galeas, & loricas, arcusque & fundas ad iaciendos lapides. * Et fecit in Ierusalem diuersi generis machinas, quas in turribus collocauit, & in angulis mureorum, vt mitterent sagittas, & saxa grandia: egressumque est nomen eius procul, eò quòd auxiliaretur ei Dominus, & corroboraſſet illum. * Sed cùm roboratus esset, eleuatum est cor eius in interitum

rium suum, & neglexit Dominum Deum suum: ingressusque templum Domini, adolere voluit incensum super altare thymiama-
tis. * Statimque ingressus post eum Azarias 17
sacerdos, & cum eo Sacerdotes Domini octo-
ginta, viri fortissimi, * resistunt regi, atque 18
dixerunt: Non est tui officij Ozia, vt adoleas
incensum Domino: sed Sacerdotum, hoc est,
filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huius-
modi ministerium: egredere de sanctuario,
ne contempseris: quia non reputabitur tibi
in gloriam hoc à Domino Deo. * Iratusque 19
Ozias, tenens in manu thuribulum vt adole-
ret incensum, minabatur sacerdotibus. Sta-
timque orta est lepra in fronte eius coram
Sacerdotibus in dumo Domini super altare
thymiama-
tis. * Cumque respexisset eum A- 20
zarias pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes,
viderunt lepram in fronte eius, & festinato
expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, ac-
celeratus egredi, eò quod sensisset illicò pla-
gam Domini. * † Fuit igitur Ozias, rex le- 21
prosus vsque ad diem mortis suæ, & habita-
uit in domo separata plenus lepra, ob quam
eiectus fuerat de domo Domini. Porro Io-
atham filius eius rexit domum regis, & iudica-
bat populum terræ. * Reliqua autem sermo- 22
num Ozæ priorum & nouissimorum, scripsit
Isaias filius Amos, propheta. * Dormiuitque 23
Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum
in agro regalium sepulchrorum, eò quòd ef-
set leprosus: regnavitque Ioatham filius eius
pro eo.

CAPVT XXVII.

*Ioatham pietas commendatur qui deuoto re-
ge Ammon magnam ab eo militiam accepit; cui
succedit impius filius Achaz.*

4 Reg. 19.
211.

Viginti quinque annorum erat Ioatham 1
cum regnare cepisset, & sedecim an-
nis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius
Ierusa filia Sadoc. * Fecitque quod rectum 2
erat coram Domino, iuxta omnia quæ fece-
rat Ozias pater suus, excepto quòd non est
ingressus templum Domini, & adhuc popu-
lus delinquebat. * Ipse ædificauit portam do- 3
mus Domini excelsam, & in muro Ophel
multa construxit. * Vrbes quoque ædificauit 4
in montibus Iuda, & in salicibus castella &
turres. * Ipse pugnavit contra regem filio-
rum Ammon, & vicit eos, dederuntque ei fi-
lij Ammon in tempore illo centum talenta
argenti, & decem millia coros tritici, ac to-
tidem coros hordei: hæc ei præbuerunt filij
Ammon, in anno secundo & tertio. * Cor- 6
roboratusque in Ioatham, eò quòd direxi-
set vias suas coram Domino Deo suo. * Re- 7
liqua autem sermonum Ioatham, & omnes
pugnæ eius, & opera, scripta sunt in Libro
regum Israel & Iuda. * Viginti quinque an- 8
norum erat cum regnare cepisset, & sede-
cim annis regnavit in Ierusalem. * Dormi- 9

lierunt eum in Chistare Dauid: & regnavit
Achaz filius eius pro eo.

CAPVT XXVIII.

*Propter scelera Achaz multipliciter affligitur
Iuda, primum ab Assyriis, deinde à filiis Israel (qui
ob id crudelitatis arguti à propheta, remittunt Iu-
dæam captiuos cum præda) rursum etiam ab Idu-
mæis & Philistinis: Achaz tamen post omnium
plagam adhuc augeat impietatem; cui prius succedit
filius Ezechias.*

Viginti annorum erat Achaz cum regna-
re cepisset: & sedecim annis regnavit
in Ierusalem: non fecit rectum in conspectu
Domini sicut Dauid pater eius: * sed ambu-
lauit in viis regum Israel, insuper & statuas
fudit Baalim. * Ipse est, qui adoleuit incen-
sum in Valle benennom, & lustrauit filios
suos in igne, iuxta ritum gentium, quas in-
terfecit Dominus in aduentu filiorum Israel.
* Sacrificabat quoque, & thymiama succen-
debat in excelsis, & in collibus, & sub omni
ligno frondoso. * Tradiditque eum Domi-
nus Deus eius in manu regis Syriæ, qui per-
cussit eum, magnamque prædam cepit de
eius imperio, & adduxit in Damascum: ma-
nibus quoque regis Israel traditus est, & per-
cussus plaga grandi. * Occiditque Phacee, fi-
lius Romelæ, de Iuda centum viginti millia
in die vno, omnes viros, bellatores: eò quòd
reliquisset Dominum Deum patrum suo-
rum. * Eodem tempore occidit Zechri, vir
potens ex Ephraim, Maasiam filium regis,
& Ezricam ducem domus eius, Elcanam
quoque secundum à rege. * Ceperuntque fi-
lij Israel de fratribus suis ducenta millia mu-
lierum, puerorum, & puellarum, & infinitam
prædam: pertuleruntque eam in Sama-
riam. * Ea tempestate erat ibi propheta Do-
mini, nomine Oded: qui egressus obuiam
exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ec-
ce iras Dominus Deus patrum vestrorum
contra Iuda: tradidit eos in manibus vestris,
& occidistis eos atrociter, ita vt ad celum
pertingeret vestra crudelitas. * Insuper filios
Iuda & Ierusalem vultis vobis subicere in
seruos & ancillas, quod nequaquam factu
opus est: peccastis enim super hoc Domino
Deo vestro. * Sed audite consilium meum,
& reducite captiuos, quos adduxistis de fratri-
bus vestris, quia magnus furor Domini im-
minet vobis. * Steterunt itaque viri de prin-
cipibus filiorum Ephraim, Azarias filius Io-
hanan, Barachias filius Mosullamoth, Eze-
chias, filius Sellum, & Amasias filius Adas,
contra eos qui veniebant de prelio, * & di-
xerunt eis: Non introduceris huc captiuos,
ne peccemus Domino. Quare vultis adicere
super peccata nostra, & vetera cumulare de-
licta? grande quippe peccatum est, & ira fu-
toris Domini imminet super Israel. * Dimi-
seruntque viri bellatores prædam, & vniuer-
sa quæ ceperant, coram principibus, & omni
multi

multitudine. * Steteruntque viri, quos supra memorauimus, & apprehendentes captiuos, C omnesque qui nudi erant, vestierunt de spoliis: cumque vestissent eos, & calceassent, & refecissent cibo ac potu, vnxisentque propter laborem, & adhibuissent eis curam: quicumque ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eos iumentis, & adduxerunt Iericho ciuitatem palmarum ad fratres eorum, ipsique reuersi sunt in Samariam. * Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. * Veneruntque Idumæi, & percusserunt multos ex Iuda, & ceperunt prædā magnā. * Philistiim quoque diffusi sunt per vrbes campestres, & ad Meridiem Iuda: ceperuntque Bethsames, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thannan, & Gamzo, cum viculis suis, & habitauerunt in eis. * Humiliauerat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda, eo quod nudasset eum auxilio, & contempui habuisset Dominum. * Adduxitque contra eum Thelgathphalnasar, regem Assyriorum, qui & afflixit eum, & nullo resistente vastauit. * Igitur Achaz, spoliata domo Domini, & domo regum ac principum, dedit regi Assyriorum munera, & tamen nihil ei profuit. * Insuper & tempore angustie sue auxit contemptum in Dominum, ipse per se rex Achaz, * immolauit diis Damalici victimas percussoribus suis, & dixit: Dij regum Syrie auxiliantur eis, quos ego placabo hostiis, & aderunt mihi, cum eo conerariō ipsi fuerint ruinae ei, & vniuerso Israel. * Direptis itaque Achaz omnibus vasibus domus Dei, atque confractis, clausit ianuas templi Dei, & fecit sibi altaria in vniuersis angulis Ierusalem. * In omnibus quoque vrbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam prouocauit Dominum Deum patrum suorum. * Reliqua autem sermonum eius, & omnium operum suorum priorum & nouissimorum, scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitque Achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Ierusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitque Ezechias filius eius pro eo.

CAPVT XXIX.

Ezechias abolitum Dei cultum, aperto templo, restituitque sacerdotibus, Levitis & cantoribus, instaurant; oblati plurimis holocaustis & sacrificiis cum ingenti latrina.

Igitur Ezechias regnare cepit, cum viginti quinque esset annorum, & viginti novem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zacharie. * Fecitque quod erat placitum in conspectu Domini, iuxta omnia quæ fecerat David pater eius. * Ipse anno & mense primo regni sui, aperuit valvas domus Domini, & instauravit eas. * adduxitque Sacerdotes atque Levitas, &

& congregavit eos in plateam Orientalem. * Dixitque ad eos: Audite me Leuitæ & sanctificamini, mundate domum Domini Dei patrum vestrorum, & auferite omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes cum iauerunt facies suas a tabernaculo Domini, & præbuerunt dorsum. * Clauserunt ostia, quæ erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumque non adoleverunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario domus Israel. * Concitatus est itaque furor Domini super Iudam & Ierusalem, tradiditque eos in commotionem, & in interitum, & in sibiulum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, conuerunt patres nostri gladiis, filij nostri, & filie nostræ, & coniuges captivæ ductæ sunt, propter hoc scelus. * Nunc ergo placeat mihi ut incensum sedes cum Domino Deo Israel, & auerret à nobis furorem ire sue. * Filij mei nolite negligere: vos elegit Dominus ut stetis coram eo, & ministretis illi, colatisque eum, & cremetis ei incensum. * Surrexerunt ergo Leuitæ: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azariz, de filiis Caath: Porro de filiis Merari, Cis filius Abdi: & Azarias filius Ialalel. De filiis autem Gersom, Ioah filius Zemima, & Eden filius Ioah. * At verò de filiis Elisaphan, Samri, & Iahiel. De filiis quoque Alaph, Zacharias, & Mathanias; * Necnon de filiis Heman, Iahiel, & Semei: Sed & de filiis Idithun, Semeias, & Oziel. * Congregaueruntque fratres suos, & sanctificari sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis & imperium Domini, ut expiant domum Dei. * Sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut sanctificarent illud, exulerunt omnem immunditiam, quam intro repererant in vestibulo domus Domini, quam tulerunt Leuitæ, & asportauerunt ad Torrentem cedron foras. * Ceperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi Domini, expiaueruntque templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod ceperant impleuerunt. * Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei: Sanctificauimus omnem domum Domini, & altare holocausti, vasaque eius, necnon & mensam propositionis cum omnibus vasibus suis, * cunctamque templi suppellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam præuicarius est: & ecce exposita sunt omnia coram altare Domini. * Consursumque diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum Domini: * obtuleruntque simul tauros septem, & arietes septem, agnos septem & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, dixitque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini. * Macauerunt igitur tauros & susceperunt sanguinem

Sacer

Sacerdotes, & fuderunt illum super altare ma-
 chauerunt etiam arietes, & illorum sanguinem E
 super altare fuderunt, immolaueruntque ag-
 nos, & fuderunt super altare sanguinē. * Ap- 23
 plicuerunt hircos pro peccato, curam rege &
 vniuersa multitudine, imposeruntque manus
 suas super eos: * & immolauerunt illos Sacer- 24
 dotes, & aspererūt sanguinem eorum coram
 altare pro piaculo vniuersi Israelis: pro omni
 quippe Israel præceperat rex vt holocaustum
 fieret, & pro peccato. * Constituit quoque 25
 Leuitas in domo Domini, cum cymbalis, &
 psalteriis, & citharis, secundum dispositio-
 nem Dauid regis, & Cad Videntis, & Na- F
 than prophete: siquidem Domini præcep-
 tum fuit per manum prophetarum eius. * Ste- 26
 teruntque Leuitæ tenentes organa Dauid, &
 Sacerdotes gubas. * Et iussit Ezechias vt of- 27
 ferrent holocausta super altare: cumque of-
 ferrentur holocausta, ceperunt laudes canere
 Domino, & clangere tubis, aque in di-
 uersis organis, quæ Dauid rex Israel præpa- 28
 rauerat, concrepare. * Omni autem turba
 adorante, cantores, & ij qui tenebant tubas,
 erant in officio suo, donec compleretur ho-
 locaustum. * Cumque finita esset oblatio, in- 29
 curuatus est rex, & omnes qui erant cum eo,
 & adorauerunt. * Præcepitque Ezechias &
 principes Leuitas, vt laudarent Dominum 30
 sermonibus Dauid, & Asaph Videntis: qui
 laudauerunt eum magna lætitia, & incurua-
 to genu adorauerunt. * Ezechias autem etiam 31
 hæc addidit: Implestis manus vestras Domi-
 no, accedite, & offerte victimas, & laudes
 in domo Domini. Obulit ergo vniuersa mul-
 tudo hostias, & laudes, & holocausta, men-
 te deuota. * Porro numerus holocaustorum, 32
 quæ obulit multitudo, hic fuit, Tauros sep-
 tuaginta, arietes centum, agnos ducentos.
 * Sanctificaueruntque Domino boues sex-
 centos, & oues tria millia. * Sacerdotes ve- 33
 rò pauci erant nec poterant sufficere vt pel-
 les holocaustorum detraherent: vnde & Le-
 uitz fratres eorum adiuerunt eos, donec im-
 pleretur opus, & sanctificarentur anstites:
 Leuitæ quippe faciliiori ritu sanctificantur,
 quam Sacerdotes. * Fuerunt ergo holocausta 35
 plurima, adipēs pacificorum, & libamina ho-
 locaustorum: & complexus est culus domus
 Domini. * Lætatusque est Ezechias, & om-
 nis populus, eo quod ministerium Domini
 esset expletum. De repente quippe hoc fieri
 placuerat.

CAPVT XXX.

*Ezechias missis in omnem Israel & Iudam nun-
 tiis, populum conuocat, & sua oratione exhortatur
 ad immolandum Phasē; quo facto, celebrant sol-
 lemnitatem azymorum his septem diebus cum in-
 genti lætitia, plurimæ oblati victimæ.*

Missi quoque Ezechias ad omnem Israel
 & Iudam: scripsitque epistolas ad A
 Ephraim & Manassē, vt venirent ad do-

mum Domini in Ierusalem, & facerent Pha-
 se Domino Deo Israel. * Initio ergo consilio
 regis & principum, & vniuersi coeui Ierusa-
 lem, decreuerunt vt facerent Phasē mense
 secundo. * Non enim poterant facere in
 tempore suo, quia sacerdotes, qui possent
 sufficere, sanctificari non fuerant, & popu-
 lus nondum congregatus fuerat in Ierusa-
 lem. * Placuitque sermo regi, & omni mul-
 titudini. * Et decreuerunt vt mitterent nun-
 tios in vniuersum Israel, de Bersabee, vsque
 Dan, vt venirent, & facerent Phasē Domi-
 no Deo Israel in Ierusalem: multi enim non
 fecerant sicut lege præscriptum est. * Perre-
 xeruntque cursores cum epistolis ex regis im-
 perio, & principum eius, in vniuersum Is-
 rael & Iudam, iuxta id, quod rex iusserat,
 prædicantes: Filij Israel reuertimini ad Do-
 minum Deum Abraham, & Isaac, & Israel:
 & reuertetur ad reliquias, quæ effugerunt
 manum regis Assyriorum. * Nolite fieri sicut
 patres vestri & fratres, qui recesserunt à Do-
 mino Deo patrum suorum, qui tradidit eos
 in interitum, vt ipsi cernitis. * Nolite indu-
 rare ceruices vestras, sicut patres vestri: tra-
 dite manus Domino, & venite ad sanctua-
 rium eius, quod sanctificauit in æternum:
 seruite Domino Deo patrum vestrorum, &
 auentur à vobis ira furoris eius. * Si enim
 vos reuersi fueritis ad Dominum: fratres ves-
 stri, & filij habebunt misericordiam coram
 dominis suis, qui illos duxerunt captiuos, &
 reuertentur in terram hanc: pius enim &
 clemens est Dominus Deus vester, & non
 auertit faciem suam à vobis, si reuersi fue-
 ritis ad eum. * Igitur cursores pergebant ve-
 lociter de ciuitate in ciuitatem, per terram
 Ephraim & Manassē vsque ad Zabulon, il-
 lis irridentibus & subsannantibus eos. * At-
 tamen quidam viri ex Aser, & Manassē, &
 Zabulon, acquiescentes consilio, venerunt
 Ierusalem. * In Iuda verò facta est mirus
 Domini vt daret eis cor vnum: vt facerent
 iuxta præceptum regis, & principum ver-
 bum Domini. * Congregatique sunt in Ierusa-
 lem populi multi, vt facerent sollempni-
 tatem azymorum, in mense secundo: * &
 surgentes destruxerunt altaria quæ erant in
 Ierusalem, atque vniuersa, in quibus idolis
 adolebatur incensum, subuercentes, proie-
 cerunt in Torrentem cedron. * Immolau-
 erunt autem Phasē quatuordecima die mensis
 secundi. Sacerdotes quoque atque Leuitæ
 tandem sanctificari obulerunt holocausta in
 domo Domini: * Steteruntque in ordine
 suo, iuxta dispositionem & legem Moysi ho-
 minis Dei: Sacerdotes verò suscipiebant ef-
 fundendum sanguinem de manibus Leuita-
 rum, * eo quod multa turba sanctificata non
 esset: & idcirco immolarent Leuitæ Phasē
 his, qui non occurrerant sanctificari Domi-
 no. * Magna etiam pars populi de Ephraim,
 & Manassē, & Issachar, & Zabulon, quæ
 san

sanctificata non fuerat, comedir Phafe, non iuxta quod scriptum est: & orauit pro eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitiabitur * cunctis, qui in roto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum: & non impurabit eis quod minus sanctificari sunt. * Quem exaudivit Dominus, & placatus est populo. * Feceruntque filij Israel, qui inuenti sunt in Ierusalem, sollemnitatem azymorum septem diebus in lætitia magna, laudantes Dominum per singulos dies: Leuitæ quoque & Sacerdotes, per organa, quæ suo officio congruebant. * Er locutus est Ezechias ad cor omnium Leuitarum, qui habebant intelligentiam bonam super Domino: & comederunt septem diebus sollemnitatis, immolantes victimas sacrificiorum, & laudantes Dominum Deum patrum suorum. * Placuitque vniuersæ multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem: quod & fecerunt cum ingenti gaudio. * Ezechias enim rex præbuerat multitudini mille tauros, & septem millia ovium: principes verò dederant populo tauros mille, & oves decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo. * Er hilaritate perfusa omnis turba Iuda, tam Sacerdotum & Leuitarum, quam vniuersæ frequentiæ, quæ venerat ex Israel: profelytorum quoque de Terra Israel, & habitantium in Iuda. * Factaque est grandis celebras in Ierusalem, qualis à diebus Salomonis filij David regis Israel in ea vrbe non fuerat. * Surrexerunt autem Sacerdotes atque Leuitæ benedicentes populo: & exaudita est vox eorum: peruenitque oratio in habitaculum sanctum cœli.

CAPVT XXXI.

Populus idola locosque in Iuda & Ephraim demolitur, Ezechias Sacerdotes & Leuitas componit in ordinem ministerij, populo autem abundantiis suis offerente, constituuntur, factis horreis, qui seruarent ac distribuere Leuitico generi quæ oblata erant.

Cumque hæc fuissent ritè celebrata, egressus est omnis Israel, qui inuentus fuerat in vrbibus Iuda, & frugerunt simulacra, succideruntque lucos, demoliti sunt excelsa, & altaria destruxerunt, non solum de vniuerso Iuda & Benjamin, sed & de Ephraim quoque & Manasse, donec penitus cuncteretur: reuerſeque sunt omnes filij Israel in possessiones & ciuitates suas. * Ezechias autem constituit turmas Sacerdotales & Leuiticas per diuisiones suas, vnumquemque in officio proprio, tam Sacerdotum videlicet quam Leuitarum, ad holocausta & pacifica, ut ministrarent & confisterentur canerentque in portis castrorum Domini. * Pars autem regis erat, ut de propria eius substantia offerretur holocaustum, manè semper & vesperè. Sabbatis quoque & Calendis, & sollemnitatibus ceteris, sicut scriptum est in lege Moysi. * Præ-

cepit etiam populo habitantium Ierusalem, ut darent partes Sacerdotibus, & Leuitis ut possent vacare legi Domini. * Quod cùm pertinere crebrauisset in auribus multitudinis, plurimas obtulere primitias filij Israel frumenti, vini, & olei, mellis quoque: & omnium, quæ gignit humus, decimas obtulerunt. * Sed & filij Israel & Iuda, qui habitabant in vrbibus Iuda, obtulerunt decimas bouum & ovium, decimæque sanctorum, quæ vouerant Domino Deo suo: atque vniuersa portantes, fecerunt accere uos plurimos. * Mense tertio ceperunt acervorum iacere fundamenta, & mense septimo compluerunt eos. * Cùmque ingressi fuissent Ezechias & principes eius, viderunt acervos, & benedixerunt Domino ac populo Israel. * Interrogauitque Ezechias Sacerdotes & Leuitas, cur ita iacerent acervi. * Respondit illi Azarias Sacerdos primus de stirpe Sadoc, dicens: Ex quo ceperunt offerri primitiæ in domo Domini, comedimus, & saturati sumus, & remanserunt plurima, eò quod benedixit Dominus populo suo: C reliquiarum autem copia est ista, quam cernitis. * Præcepit igitur Ezechias ut præpararent horrea in domo Domini. Quod cùm fecissent, innulerunt, tam primitias, quam decimas, & quæcumque vouerant, fideliter. Fuit autem præfectus eorum Chonenias Leuita, & Semei frater eius, secundus, * post quem Iahiel, & Azarias, & Nahath, & Ahsael, & Ierimoth, Iozabad quoque, & Eliel, & Iesmachias, & Mabath, & Banaias, præpositi sub manibus Chonenie, & Semei fratris eius, ex imperio Ezechie regis & Azarie pontificis domus Dei ad quos omnia pertinebant. * Core verò filius Iemna Leuites & ianitor Orientalis portæ, præpositus erat iis quæ sponte offerebantur Domino, primitiisque & consecratis in Sancta sanctorum. * Et sub cura eius Eden, & Benjamin, Iesue, & Semeias, Amarias quoque & Sechenias, in ciuitatibus Sacerdotum, ut fideliter distribuere fratribus suis patres, minoribus atque maioribus: * exceptis maribus ab annis tribus & supra, cunctis qui ingrediebantur templum Domini, & quidquid per singulos dies conducebat in ministerio, atque obseruationibus iuxta diuisiones suas, * Sacerdotibus per familias, & Leuitis à vigesimo anno & supra, per ordines & normas suas, * vniuersæque multitudini, tam vxoribus, quam liberis eorum vniuersisque sexus, fideliter cibi, de his quæ sanctificata fuerant, præbebantur. * Sed & filiorum Aaron per agros, & suburbana vrbium singularum, dispositi erant viri, qui panes distribuere vniuerso sexui masculino de Sacerdotibus & Leuitis. * Fecit ergo Ezechias vniuersa quæ diximus in omni Iuda: operatusque est bonum & rectum & verum, coram Domino Deo suo, * in vniuersa cultura ministerij domus Domini, iuxta legem & caerimonias, volens requirere Deum.

suum in toto corde suo : fecitque & prospereus est.

CAPVT XXXII.

Sennacherib Iudam innadente, Ezechias populum hortatur fidere in Domino, à quo ille minis & blasphemis nititur eum auertere: orantibus autem Ezechia & Isaiam, Angelus dissipat exercitum Sennacherib; qui fugiens, à filiis occiditur: porro Ezechias nimia felicitate clatus, Deum offendit; cui impius filius Manasses succedit.

4. Reg. 18.
c. 13.
Ezra. 48.
c. 10.
1/ai. 36.
a. 1.

Post quæ & huiusmodi veritatem, venit Sennacherib rex Assyriorum, & ingressus Iudam, obsedit ciuitates munitas, volens eas capere. * Quod cum vidisset Ezechias, venisse scilicet Sennacherib, & totum belli impetum verti contra Ierusalem, * inito cum principibus consilio, virisque fortissimis, ut obturarent capita fontium, qui erant extra urbem : & hoc omnium decernente sententia, * congregauit plurimam multitudinem, & obturauerunt cunctos fontes, & riuum qui fluebat in medio terre, dicentes : Ne veniant reges Assyriorum, & inueniant aquarum abundantiam. * Edificauit quoque, agens indubie, omnem murum, qui fuerat dissipatus, & extruxit turres desuper, & forniculus alterum murum : instaurauitque Mello in Ciuitate Dauid, & fecit vniuersi generis armaturam & clypeos : * constituitque principes bellorum in exercitu : & conuocauit vniuersos in platea portæ ciuitatis, ac locutus est ad eorum dicens : * Viriliter agite, & confortamini : nolite timere, nec paueatis regem Assyriorum, & vniuersam multitudinem, quæ est cum eo : multo enim plures nobiscum sunt, quam cum illo. * Cum illo enim est brachium carneum : nobiscum Dominus Deus noster, qui auxiliator est noster, pugnatque pro nobis. Confortatusque est populus huiusmodi verbis Ezechie regis Iuda. * Quæ postquam gesta sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum seruos suos in Ierusalem (ipse enim cum vniuerso exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechiam regem Iuda, & ad omnem populum qui erat in urbe, dicens : * Hæc dicit Sennacherib rex Assyriorum : In quo habentes fiduciam sedetis obfessi in Ierusalem ? * Num Ezechias decipit vos, ut tradat morti in fame & siti, affirmans quod Dominus Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum ? * Numquid non iste est Ezechias qui destruxit excelsus illius, & altaria, & præcepit Iuda & Ierusalem, dicens : Coram altari vno adorabitis, & in ipso comburetis incensum ? * An ignoratis quæ ego fecerim, & patres mei, cunctis terrarum populis ? numquid præualuerunt dii gentium, omniumque terrarum, liberare regionem suam de manu mea ? * Quis est de vniuersis diis gentium quas vastauerunt patres mei, qui poterit eruerre populum suum de manu mea, ut possit etiam Deus vester eruerre vos de hac manu ?

D Non vos ergo decipiat Ezechias, nec vana persuasionem deludat, neque credatis ei. Si enim nullus potuit Deus cunctarum gentium atque regnorum liberare populum suum de manu mea, & de manu patrum meorum, consequenter nec Deus vester poterit eruerre vos de manu mea. * Sed & alia multa locuti sunt serui eius contra Dominum Deum, & contra Ezechiam seruum eius. * Epistolæ quoque scripsit plenas blasphemie in Dominum Deum Israël, & locutus est aduersus eum : Sicut dixi gentium ceterarum non poterunt liberare populum suum de manu mea : sic & Deus Ezechie eruerre non poterit populum suum de manu ista. * Insulserunt & clamore magno, lingua Iudaica, contra populum qui sedebat in muris Ierusalem, personabat, ut timeret eos, & caperet ciuitatem. * Locutusque est contra Deum Ierusalem, sicut aduersum deos populorum terræ, opera manuum hominum. * Orauerunt igitur, Ezechias rex, & Isaias filius Amos propheta, aduersum hanc blasphemiam, ac vociferati sunt usque in celum. * Et misit Dominus angelum, qui percussit omnem virum robustum, & bellatorem, & principem exercitus regis Assyriorum : reuersusque est cum ignominia in terram suam. Cumque ingressus esset domum dei sui, filii qui egressi fuerant de vtero eius, interfecerunt eum gladio. * Saluauitque Dominus Ezechiam & habitatores Ierusalem de manu Sennacherib regis Assyriorum, & de manu omnium, & præstitit eis quietem per circuitum. * Multi etiam descerebant hostias & sacrificia Domino in Ierusalem, & munera Ezechie regi Iuda : qui exaltatus est post hæc coram cunctis gentibus. * In diebus illis ægrotauit Ezechias usque ad mortem, & orauit Dominum : exaudiuitque eum, & dedit ei signum. * Sed non iuxta beneficia, quæ acceperat, retribuere, quia eleuatum est cor eius : & facta est contra eum ira, & contra Iudam & Ierusalem. * Humiliansque est postea, eo quod exaltatum fuisset cor eius, tam ipse, quam habitatores Ierusalem : & idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechie. * Fuit autem Ezechias diues, & inclutus valde, & thesauros sibi plurimos congregauit argenti & auri & lapidis pretiosi aromatum, & armorum vniuersi generis, & valorum magni pretij. * Apothecas quoque frumenti, vini, & olei, & præsepia omnium iumentorum, & caulaque pecorum, & urbes edificauit sibi : habebat quippe greges ouium & armentorum innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus substantiam multam nimis. * Ipse est Ezechias, qui obturauit superiores fontes aquarum Gibon, & auertit eas subter ad Occidentem Urbis Dauid : in omnibus operibus suis fecit prosperè quæ voluit. * Attamen in legatione principum Babylonis, qui missi fuerant ad eum, ut interrogarent de portento, quod

† 74. G
421.

† 4. Reg.
10. 41.
1/ai. 36.
a. 1.

quod acciderat super terram, dereliquit eum Deus ut tentaretur, & nota fient omnia quae erant in corde eius. * Reliqua autem sermonum Ezechiae, & misericordiarum eius, scripta sunt in visione Isaiae filij Amos prophetae, & in Libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitque Ezechias cum patribus suis, & sepelierunt eum super sepulchra filiorum David: & celebrauit eius exequias vnuerfus Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: regnavitque Manasses filius eius pro eo.

CAPVT XXXIII.

Manasses ob suas impietates captivus in Babylonem ductus: in qua afflictione ad Deum conversus, suo regno restituitur, & idolis abiectis Dei cultum resumat: cui impius filius Amon succedit: & hoc à suis interfecto, regnavit eius filius Iosias.

4 Reg. 11.
A. 1.

Dodecim annorum erat Manasses cum regnare cepisset, & quinquagintaque annis regnavit in Ierusalem. * Fecit autem malum coram Domino, iuxta abominaciones gentium, quas subverit Dominus coram filiis Israel: * & conversus instauravit excelsa, quae demolitus fuerat Ezechias pater eius: construxitque aras Baalim, & fecit lucos, & adoravit omnem militiam caeli, & coluit eam. * Aedificavit quoque altaria in domo Domini, de qua dixerat Dominus: In Ierusalem erit nomen meum in aeternum.

7 Reg. 7.
A. 10.

* Aedificavit autem ea cuncto exercitui caeli, in duobus atriis domus Domini. * Transire quoque fecit filios suos per ignem in Valle benennom: observabat fomnia, sectabatur auguria, maleficis artibus inserviebat, habebat secum magos, & incantatores: multaque mala operatus est coram Domino, ut iriret eum. * Sculptile quoque & conatile signum posuit in domo Dei, de qua locutus est Deus ad David, & ad Salomonem filium eius, dicens: In domo hac & in Ierusalem, quae elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et moveri non faciam pedem Israel de terra, quam tradidi patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere quae praecepi eis, cunctamque legem & ceremonias atque iudicia per manum Moysi. * Igitur Manasses seduxit Iudam, & habitatores Ierusalem, ut facerent malum super omnes gentes, quas subvererat Dominus à facie filiorum Israel. * Locutusque est Dominus ad eum, & ad populum illum, & attendere noluerunt. * Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum: ceperuntque Manasse, & vindum carenis atque compedibus duxerunt in Babylonem. * Qui postquam coangustatus est, oravit Dominum Deum suum: & egit poenitentiam valde coram Deo patrum suorum. * Deprecatusque est eum, & obsecravit incensè: & exaudivit orationem eius, reduxitque eum Ierusalem in regnum suum, & cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus. * Post hæc

7 Reg. 8.
A. 18.

aedificavit murum extra Civitatem David, ad Occidentem Gihon in conualle ab introitu portae piscinum per circuitum usque ad Ophel, & exaltavit illum vehementer: constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Iuda munitis: * & abstulit deos alienos, & simulacrum de domo Domini: aras quoque, quas fecerat in monte domus Domini, & in Ierusalem, & proiecit omnia extra urbem. * Porro instauravit altare Domini, & immolavit super illud victimas, & pacifica, & laudem: praecepitque Iudæ ut serviret Domino Deo Israel. * Attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo. * Reliqua autem gestorum Manasse: & obsecratio eius ad Deum suum: verba quoque Videncium, qui loquebatur ad eum in nomine Domini Dei Israel, continentur in sermonibus regum Israel. * Oratio quoque eius & exauditi, & cuncta peccata atque contempus, loca etiam in quibus aedificavit excelsa, & fecit lucos & statuas, antequam ageret poenitentiam, scripta sunt in sermonibus Hozai. * Dormiuit ergo Manasses cum patribus suis, & sepelierunt eum in domo sua: regnavitque pro eo filius eius Amon. * Vingt duodecim annorum erat Amon cum regnare cepisset, & duobus annis regnavit in Ierusalem. * Fecitque malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius: & cunctis idolis, quae Manasses fuerat fabricatus, & sepelivit atque servavit. * Et non est reveritus faciem Domini, sicut reveritus est Manasses pater eius: & multo maiora deliquit. * Cumque coniurassent adversus eum servi sui, interfecerunt eum in domo sua. * Porro reliqua populi multitudo, caelis iis, qui Amon percuiderant, constituit regem Iosiam filium eius pro eo.

CAPVT XXXIV.

Iosias, idolorum cultu sublato, templum instauravit: repertaeque legis libro, commotus est. & convocato populo lectoque libro, fadus cum Domino percussus.

4 Reg. 11.
A. 1.

Octo annorum erat Iosias cum regnare cepisset, & triginta & vno anno regnavit in Ierusalem. * Fecitque quod erat rectum in conspectu Domini, & ambulavit in viis David patris sui: non declinavit neque ad dextram, neque ad sinistram. * Octavo autem anno regni sui, cum adhuc esset puer, cepit querere Deum patris sui David: & duodecimo anno, postquam regnare ceperat, mundavit Iudam & Ierusalem ab excelsis, & lucis, & simulacrisque & sculptilibus. * Destruxeruntque coram eo aras Baalim: & simulacra, quae superposita fuerant, demoliti sunt: lucos etiam, & sculptilia succide atque comminuit: & super tumulos eorum, qui eis immolare consueverant, fragmenta dispersit. * Omnia praeterea sacerdotum combussit in altaribus idolorum, mundavitque Iudam & Ierusalem. * Sed & in urbibus Manasse & Ephraim,

* Bb 2 &c

& Simeon usque Nephthali, cuncta subuer-
 tit. * Cumque altaria dissipasset, & lucos, &
 sepulcra contriuiſſet in frusta, cunctaque de-
 libra demolitus eſſet de vniuerſa terra Iſrael,
 reuerſus eſt in Ieruſalem. * Igitur anno octa-
 uodecimo regni ſui, mundata iam terra, &
 uocato Domini, miſit Saphan filium Eſelie,
 & Maafiam principem ciuitatis, & Ioha ſi-
 lium Ioachaz à commentariis, vt inſtaura-
 rent domum Domini Dei ſui. * Qui vene-
 runt ad Helciam ſacerdotem magnum: ac-
 ceptamque ab eo pecuniam, quæ illata fue-
 rat in domum Domini, & quam congrega-
 uerant Leuitæ, & ianitores de Manafſe, &
 Ephraim, & vniuerſis reliquiis Iſrael, ab om-
 ni quoque Iuda, & Benjamin, & habitatori-
 bus Ieruſalem, * tradiderunt in manibus eo-
 rum qui præerant operari in domo Domi-
 ni, vt inſtaurarent templum, & inſtituta quæ-
 que facerent. * At illi dederunt eam artifi-
 bus, & cæmentariis, vt emerent lapides de la-
 picidinis, & ligna ad commiſſuras ædificij,
 & ad contignationem domorum, quas de-
 ſtruxerant reges Iuda. * Qui fideliter cuncta
 faciebant. Erant autem præpoſiti operantium,
 Iahath & Abdias de filiis Merari, Zacharias
 & Moſollam de filiis Caath, qui vgebant
 opus: omnes Leuitæ ſcientes organis canete.
 * Super eos verò, qui ad diuerſos vſus one-
 ra portabant, erant ſcribæ, & magiſtri de Le-
 uitis ianitores. * Cumque efferrent pecuniam,
 quæ illata fuerat in templum Domini, repe-
 rit Helcias ſacerdos Librum legis Domini
 per manum Moysi. * Et ait ad Saphan ſcri-
 bam: Librum legis inueni in domo Domini:
 Et tradidit ei. * At ille inulit volumen ad re-
 gem, & nuntiavit ei dicens: Omnia quæ de-
 diſti in manu ſeruatorum tuorum, ecce com-
 plementur. * Argentum quod repertum eſt in
 domo Domini, conſtrauerunt: datumque eſt
 præfectis artíficibus, & diuerſa opera fabrican-
 tium. * Præterea tradidit mihi Helcias ſacer-
 dos hunc librum. Quem cum rege præſente
 recitaſſet, * audiſſetque ille verba legis, ſci-
 dit veſtimenta ſua: * & præcepit Helciæ, &
 Ahicam filio Saphan, & Abdon filio Micha,
 Saphan quoque ſcribæ, & Aſæ ſeruo regis,
 dicens: * Ite, & orate Dominum pro me, &
 pro reliquiis Iſrael & Iuda, ſuper vniuerſis
 ſermonibus Libri iſtius, qui repertus eſt: ma-
 gnus enim furor Domini ſtillauit ſuper nos,
 eo quòd non cuſtodierint patres noſtri verba
 Domini, vt facerent omnia quæ ſcripta
 ſunt in iſto volumine. * Ahit ergo Helcias,
 & qui ſimul à rege miſſi fuerant, ad Oldam
 prophetidum, uxorem Sellum filij Thecaath,
 filij Haſra cuſtodis veſtium: quæ habebat
 in Ieruſalem in Secunda: & locuti ſunt ei
 verba, quæ ſuprà narrauimus. * At illa respon-
 dit eis: Hæc dicit Dominus Deus Iſrael: Di-
 cere viro, qui miſit vos ad me: * Hæc dicit
 Dominus: Ecce ego inducam mala ſuper lo-
 cum iſtum, & ſuper habitatores eius, cuncta-

que maledicta, quæ ſcripta ſunt in Libro hoc,
 quem legerunt coram rege Iuda. * Quia de-
 reliquerunt me, & ſacrificauerunt diis alienis,
 vt me ad iracundiam prouocarent in conciliis
 operibus manuum ſuarum, idcirco ſtillabit
 furor meus ſuper locum iſtum, & non extin-
 guetur. * Ad regem autem Iuda, qui miſit
 vos pro Domino deprecando, ſic loquimini:
 Hæc dicit Dominus Deus Iſrael: Quoniam
 audiſti verba voluminis, * atque emollium
 eſt cor tuum, & humiliatus es in conſpectu
 Dei, ſuper his quæ dicta ſunt contra locum
 hunc, & habitatores Ieruſalem, reuertetur
 faciem meam, ſcindisti veſtimenta tua, & ſte-
 uiſti coram me: ego quoque exaudiui te, di-
 cit Dominus. * Iam enim colligam te ad pa-
 tres tuos, & inferes in ſepulchrum tuum
 in pace: nec videbunt oculi tui omne malum,
 quod ego inducturus ſum ſuper locum iſtum,
 & ſuper habitatores eius. * Retulerunt itaque
 regi cuncta quæ dixerat. * At ille conuocatis
 vniuerſis maioribus nam Iuda & Ieruſalem,
 * aſcendit in domum Domini, vnaque om-
 nes viri Iuda & habitatores Ieruſalem, Sacer-
 dotes & Leuitæ, & cunctus populus à mini-
 mo uſque ad maximum. Quibus audiens
 in domo Domini, legitur omnia verba vo-
 luminis: * & ſtans in tribuali ſuo, percuffit
 ſædus coram Domino, vt ambularet poſt
 eum, & cuſtodiret præcepta, & teſtimonia,
 & iuſtificationes eius, in toto corde ſuo, &
 in tota anima ſua, faceretque quæ ſcripta
 ſunt in volumine iſto, quod legerat. * Adiu-
 rauit quoque ſuper hoc omnes, qui reperti
 fuerant in Ieruſalem & Benjamin: & ſece-
 runt habitatores Ieruſalem iuxta pactum Do-
 mini Dei patrum ſuorum. * Abſtulit ergo Io-
 ſias cunctas abominationes de vniuerſis re-
 gionibus filium Iſrael: & fecit omnes, qui
 reſidui erant in Iſrael, ſeruire Domino Deo
 ſuo. Cunctis diebus eius non receſſerunt à
 Domino Deo patrum ſuorum.

CAPVT XXXV.

*Immolato Phaſe maxima cum ſolemnitate plu-
 rimisque viſtimis, ſaſas feſtum azyumorum ſep-
 tem diebus celebrant, deinde contra regem Æ-
 gypti pugnare tentant, graniticque vulnerant,
 moritur cum ingenti animarum luſu, & præſertim
 Ieremia.*

FECIT autem Iofias in Ieruſalem Phaſe Do-
 mino, quod immolatum eſt quattredeci-
 ma die menſis primi: * & conſtituit Sacer-
 dotes in officiis ſuis, hortatusque eſt eos vt
 miniſtrarent in domo Domini. * Leuitis quo-
 que, ad quorum eruditionem omnis Iſrael
 ſanctificabatur Domino, locutus eſt: Ponite
 arcam in ſanctuario templi, quod ædifica-
 uit Salomon filius David rex Iſrael, nequa-
 quam enim eam vltà portabitis: nunc autem
 miniſtrate Domino Deo veltro, & populo
 eius Iſrael. * Et præparate vos per domos &
 cognationes veſtras, in diuiſionibus ſingu-
 lorum,

lorum, sicut praecepit Dauid rex Israël & descriptis Salomon filius eius. * Et ministrare in sanctuario per familias turmasque Leviticas, * & sanctificati immolare Phasē: fratres etiam vestros, ut possint iuxta verba quae locutus est Dominus in manu Moysi facere, preparare. * Dedit praeterea Iosias omni populo, qui ibi fuerat inuentus in solemnitate Phasē, agnos & boves de gregibus, & reliqui pecoris triginta millia bouum quoque tria millia. hac de regis vniuersa substantia. * Duces quoque eius, sponte quod volebant, obtulerunt, tam populo, quam Sacerdotibus & Levitis. Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel, principes domus Domini, dederunt sacerdotibus ad faciendum Phasē pecora commixta duo millia sexcenta, & boves trecentos. * Chobonias autem, & Semeias, etiam Nabanael, & fratres eius, necnon Hafsabias, & Ichiel, & Iozabad, principes Leuitarum, dederunt ceteris Levitis ad celebrandum Phasē quinque millia pecorum, & boves quingentos. * Preparatumque est ministerium, & steterunt sacerdotes in officio suo: Levitae quoque in turmis, iuxta regis imperium. * Et immolatum est Phasē: asperseruntque Sacerdotes manu sua sanguinem, & Levitae detraxerunt pelles holocaustorum: * & separauerunt ea ut darent per domos & familias singulorum, & offerrentur Domino, sicut scriptum est in Libro Moysi: de bobus quoque fecerunt similiter. * Et assauerunt Phasē super ignem, iuxta quod in lege scriptum est: pacificas verò hostias coxerunt in leberibus, & caccabis, & ollis, & festinato distribuerunt vniuersae plebi: * sibi autem, & Sacerdotibus postea parauerunt: nam in oblatione holocaustorum & adipum vsque ad noctem sacerdotes fuerunt occupati: vnde Levitae sibi, & sacerdotibus filiis Aaron parauerunt nouissimis. * Porro cantores filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta praeceptum Dauid, & Asaph, & Heman, & Idichum, prophetarum regis: saniores verò per portas singulas observabant, ita ut nec puncto quidem discederent a ministerio: quam ob rem & fratres eorum Levitae parauerunt eis cibos. * Omnis igitur cultura Domini recte completa est in die illa, ut facerent Phasē, & offerrent holocausta super altare Domini, iuxta praeceptum regis Iosiae. * Feceruntque filij Israël, qui reperi fuerant ibi, Phasē in tempore illo, & solemnitatem azymorum septem diebus. * Non fuit Phasē simile buie in Israël a diebus Samuelis prophetae: sed nec quisquam de cunctis regibus Israël fecit Phasē sicut Iosias, Sacerdotibus, & Levitis, & omni Iude, & Israël qui reperi fuerat, & habitantibus in Ierusalem. * Octauodecimo anno regni Iosiae hoc Phasē celebratum est. * Postquam instaurauerat Iosias templum, ascendit Nechao rex Aegypti ad

pugnandum in Charcamis iuxta Euphraten: & processit in occursum eius Iosias. * At ille, missis ad eum nuntiis, ait: Quid mihi D & tibi est rex Iuda? non aduersum te hodie venio, sed contra aliam pugno domum, ad quam me Deus festinato ire praecepit: desine aduersum Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. * Noluit Iosias reuerti, sed preparauit contra eum bellum, nec acquieuit se moribus Nechao ex ore Dei: † verum perrexit in dimicare in campo Magdedo. * Ibiq; vulneratus a sagittariis, dixit pueris suis: Educite me de praelio, quia oppido vulneratus sum. * Qui transfulerunt eum de curru in alterum currum, qui sequebatur eum more regio, & asportauerunt eum in Ierusalem, mortuusque est, & sepultus in mausoleo patrum suorum: & vniuersus Iuda & Ierusalem luxerunt eum: * Ieremias maximè: cuius omnes cantores atque cantatrices, vsque in praesentem diem, lamentationes super Iosiam replicant: & quasi lex obtinuit in Israël: Ecce scriptum fertur in lamentationibus. * Reliqua autem sermonum Iosiae & misericordiarum eius, quae lege praecepta sunt Domini, opera quoque illius prima & nouissima, scripta sunt in Libro regum Iuda & Israël.

CAPITULUM XXXVI.

Iosia succedit eius filius Ioachaz: quem rex Aegypti transfert in Aegyptum, fratremque Eliakim, quem senkim nominat, substituit: quo in Babylonem ducto, regnat filius Ioachaz, & hunc rex Assyriorum una cum vasis templi in Babylonem abduci, paruumque illius impium Sedeciam substituit: qui Assyris rebellans, templo ac Ierusalem incensus, transfertur una cum populo in Babylonem, propter regum & populi peccata, donec per Cyrum regem Persarum redendi datur facultas.

TVlt ergo populus terrae Ioachaz filium Iosiae, & constituit regem pro patre suo in Ierusalem. * Viginti tritum annorum erat Ioachaz cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem. * Amouit autem eum rex Aegypti cum venisset in Ierusalem, & condemnauit terram centum talentis argenti, & talento auri. * Constituitque pro eo regem, † Eliakim fratrem eius, super Iudam & Ierusalem: & venit nomen eius Ioakim: ipsam verò Ioachaz tulit secum, & abduxit in Aegyptum. * Viginti quinque annorum erat Ioakim cum regnare cepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: fecitque malum coram Domino Deo suo. * Contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldeorum, & vincham eueniens duxit in Babylonem. * Ad quam & vasis Domini transfuit, & posuit ea in templo suo. * Reliqua autem verborum Ioakim, & abominationum eius, quas operatus est, & quae inuenta sunt in eo, conseruentur

cinetur in Libro tegum Iuda & Israel. Regnavit autem Ioachim filius eius pro eo. * 9
 Octo annorum erat Ioachim cumregnare cepisset, & tribus mensibus, ac decem diebus regnavit in Ierusalem, fecitque malum in conspectu Domini. * Cumque anni circulus 10
 volueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in Babylonem, asportatis simul pretiosissimis vasibus domus Domini. †
 Regem verò constituit Sedeciam parvum eius super Iudam & Ierusalem. * Viginti & 11
 unius anni erat Sedecias cumregnare cepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem. * Fecitque malum in oculis Domini 12
 Dei sui, nec erubuit faciem Ieremie prophete, loquentis ad se ex ore Domini. * A rege 13
 quoque Nabuchodonosor recessit, qui adiutauerat eum per Deum: & induravit ceruicem suam & cor, ut non reverteretur ad Dominum Deum Israel. * Sed & universi 14
 principes sacerdotum, & populus, praevaricati sunt iniquè iuxta universas abominaciones Gentium, & polluerunt domum Domini quam sanctificaverat sibi in Ierusalem. * Mittebat autem Dominus Deus parvum 15
 suorum ad illos per manum nuntiorum suorum, de nocte consurgens, & quotidie commonens: eò quòd parceret populo & habitaculo suo. * At illi subfannabant nuntios 16
 Dei, & parvipendebant sermones eius, illudabantque prophetis, donec ascenderet su-

tot Domini in populum eius, & esset nullacutatio. * Adduxit enim super eos regem Chaldeorum, & interfecit iuvenes eorum gladio in domo sanctuarij sui: non est miserus adolescens, & virginis, & senis, nec decepti quidem, sed omnes tradidit in manibus eius. * Vniuersaque vasa domus Domini, tam maiora, quam minota, & thesauros templi, & tegis, & principum, transiit in 17
 Babylonem. * Incenderunt hostes domum Dei, destruxeruntque murum Ierusalem, vniuersas turres combusserunt, & quicquid pretiosum fuerat, demoliti sunt. * Si quis evasertat gladium, ductus in Babylonem servavit regi & filijs eius, donec imperaret rex Persarum, & completetur sermo Domini ex ore Ieremie, & celebraret terra sabbata sua: cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum, vsque dum compleretur septuaginta anni. * † Anno autem primo Cyri tegis Persarum, ad explendum sermonem Domini, quem locutus fuerat per os Ieremie, suscitavit Dominus spiritum Cyri tegis Persarum: qui iussit predicari in universo regno suo, etiam per scripturam, dicens: * Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terrededit mihi Dominus Deus cæli, & ipse præcepit mihi ut ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa: quis ex vobis est in omni populo eius? sit Dominus Deus suus cum eo, & ascendat.

† 1. Reg. 14.
 d. 17
 1. Reg. 37. d. 1.

† 1. Reg. 14.
 d. 17.
 1. Reg. 37.
 c. 12. d. 1.
 c. 10.

LIBER PRIMVS ESDRÆ.

CAPVT PRIMVM.

Cyrus diuinitus inspiratus, redditus vasculis templi Salomonis 5400. captiuitatem Iſraelitis relaxat, concedens templi reedificationem.

1. Par. 36.
 d. 32.
 1. Esdr. 1.
 c. 1. d. 1.
 c. 10.

N anno primo Cyri regis 1
 Persarum, ut compleret 2
 verbum Domini ex ore Ieremie, suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum: & traduxit vocem in omni regno 3
 suo, etiam per scripturam, dicens, * Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terrededit mihi Dominus Deus cæli, & ipse præcepit mihi ut ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Quis est in vobis 4
 de universo populo eius? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Ierusalem, quæ est in Iudæa, & ædificet domum Domini Dei Israel, ipse est Deus qui est in Ierusalem. * Et omnes reliqui in cunctis locis vbicumque habitant, adiuent eum viri de loco suo argento & auro, & substantia, & pecoribus excepto

quod voluntariè offerunt templo Dei, quod 5
 est in Ierusalem. * Et surrexerunt principes parum de Iuda, & Beniamin, & Sacerdotes, & Leuitæ, & omnis cuius Deus suscitauit spiritum, ut ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod erat in Ierusalem. * Vniuersique qui erant in circuiu, adiuerunt manus eorum in vasibus argenteis & aureis, in substantia & iumentis, in suppellectili, exceptis his quæ sponte obulerant. * Rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & posuerat ea in templo dei sui. * Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Michridatis filij Gazabat, & annumerauit ea Salsabasar principi Iuda. * Et hic est numerus eorum: Phialæ autem triginta, phialæ argenteæ, mille, culti viginti octo, scyphi aurei triginta, * scyphi argentei secundi quadringenti decem: vasa alia mille. * Omnia vasa aurea & argentea, quinque millia quadringenta: vniuersa tulit Salsabasar, cum his qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

CAPVT II.

Numerus reuerſionum dūce Zorobabel è captiuitate Babylonica in Ierusalem, ac donorum in reedificationem templi oblatorum.

2. Reg. 7.
16.

HI sunt autem provincie filij, qui ascen-
derunt de captiuitate, quam tranſtu-
lerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Ba-
bylonem, & reuerſi sunt in Ierusalem & Iu-
dam, unusquisque in ciuitatem suam. * Qui
venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemia,
Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belfan, Mel-
phar, Reguai, Rehun, Baana. Numerus vi-
rorum populi Israel: * Filij Pharos, duo mil-
lia centum ſeptuagintadu. * Filij Sephazia, 4
trecenti ſeptuagintadu. * Filij Area, ſep-
tingenti ſeptuagintaquinque. * Filij Pha-
hath Mohab, filiorum Iosue: Ioaab, duo mil-
lia octingenti duodecim. * Filij Ælam, mil-
le ducenti quinquaginta quatuor. * Filij
Zerhua, nongenti quadragintaquinque. *
Filij Zachai, ſeptingenti ſexaginta. * Filij
Bani, ſexcenti quadragintadu. * Filij Be-
bai, ſexcenti vigintitres. * Filij Azgad, mil-
le ducenti vigintidu. * Filij Adoniam, ſex-
centi ſexagintaſex. * Filij Beguai, duo mil-
lia quinquagintaſex. * Filij Adin, quadrin-
genti quinquagintaquatuor. * Filij Ather,
qui erant ex Ezechia, nonagintaſex. * Fi-
lij Belai, trecenti viginti tres. * Filij Iora,
centum duodecim. * Filij Haſum, ducenti
vigintitres. * Filij Gebbar, nonagintaquinque.
* Filij Beſhlechem, centum vigintitres. *
Viri Nempha, quinquaginta ſex. * Viri
Anathoth, centum vigintiocto. * Filij Az-
mauech, quadragintadu. * Filij Cariathia-
rim, Cepher, & Beroth, ſeptingenti qua-
dragintaſex. * Filij Rama & Gabaa, ſex-
centi viginti vnus. * Viri Machmas, cen-
tum vigintidu. * Viri Bethel & Hai, du-
centi vigintitres. * Filij Nebo, quinquagin-
tadu. * Filij Megbis, centum quinquagin-
taſex. * Filij Ælam alterius, mille ducen-
ti quinquagintaquatuor. * Filij Harim, tre-
centi viginti. * Filij Lod, Hadid, & Ono,
ſeptingenti vigintiquinque. * Filij Iericho,
trecenti quadragintaquinque. * Filij Senaa,
tria millia ſexcenti triginta. * Sacerdotes: Fi-
lij Iodaia in domo Iosue, nongenti ſep-
tuagintaſex. * Filij Emmer, mille quinquagin-
tadu. * Filij Phethur, mille ducenti qua-
dragintaſex. * Filij Harim, mille decem
& ſeptem. * Leuitæ: Filij Iosue & Cedmi-
hel filiorum Odouitz, ſep-
tuagintaquatuor. * Cantores: Filij Alaph, centum vigintiocto.
* Filij Ianiſonum: filij Sellum, filij Ater, fi-
lij Telmon, filij Accub, filij Haeia, filij So-
chai: vnuerſi centum triginta nouem. *
Nathinæ: filij Siba, filij Haſupha, filij Tab-
baoth, * filij Ceros, filij Saa, filij Phadon,
* filij Letana, filij Hagaba, filij Accub, * fi-
lij Hagab, filij Semlai, filij Hanan, * filij
Gaddel, filij Gaher, filij Raia, * filij Rafin, 48

49 filij Necoda, filij Gazan, * filij Aza, filij
Phaſea, filij Beſee, * filij Aſena, filij Mu-
nim, filij Nephufim, * filij Bacbuc, filij Ha-
cupha, filij Harhur, * filij Beſluch, filij Ma-
hida, filij Harfa, * filij Bercos, filij Siſara, fi-
lij Thema, * filij Naſia, filij Haſipha, * filij
ſetorum Salomonis, filij Soai, filij Sophe-
rex, filij Pharuda, * filij Iala, filij Dercon,
filij Geddel, * filij Saphatia, filij Haſil, filij
Phochereth, qui erant de Aſebaim, filij
Ami. * omnes Nathinæ, & filij ſetorum
Salomonis, trecenti nonagintadu. * Et hi
qui aſcenderunt de Thelmal, Thelharfa,
Cherub, & Adon, & Emer: & non poue-
runt indicare domum patrum ſuorum & ſe-
men ſuum, vtrum ex Israel eſſent. * Filij Da-
laia, filij Tobia, filij Necoda, ſexcenti quin-
quagintadu. * Et de filiis Sacerdotum: Filij
Hobia, filij Accos, filij Berzellai, qui acce-
pit de filiabus Berzellai Gabadiis, vxorem,
& vocatus eſt nomine eorum: * hi quaſi-
runt ſcripturam genealogie ſue, & non in-
uenerunt, & electi ſunt de ſacerdotio. * Et
dixit Atherſarha eis, vt non comederent de
ſancto ſanctorum, donec ſurgeret ſacerdos
doctus arque perfectus. * Omnis multitudo
quaſi vnus, quadragintadu millia trecenti
ſexaginta: * exceptis ſeruſis eorum, & auſu-
lis, qui erant ſeptem millia trecenti triginta-
ſeptem: & in iſtis cantores arque cantatrices
ducenti. * Equi eorum ſeptingenti triginta-
ſex, muli eorum, ducenti quadragintaquin-
que, * camelus eorum, quadringenti trigina-
quinque, aſini eorum, ſex millia ſeptingen-
ti viginti. * Et de principibus patrum, cum
ingrederentur templum Domini, quod eſt
in Ierusalem, ſponte obtulerunt in domum
Dei ad extruendam eam in loco ſuo. * Se-
cundum vires ſuas dederunt impenſas operis,
auri ſolidos ſexaginta millia & mille, argen-
timnas quinque millia, & veſtes ſacerdota-
les centum. * Habitaauerunt ergo Sacerdotes,
& Leuitæ & de populo, & cantores, & iani-
tores, & Nathinæ, in vrbibus ſuis, vniuerſus
que Israel in ciuitatibus ſuis.

CAPVT III.

Conuocato populo in Ierusalem, extruitur altare ſuper quo vltima offeruntur; celebratur quoque ſeptem diebus feſtum tabernaculorum: & ſecundo reuerſionis anno templum fundatur, populo voceſcente, partim ex gaudio, partim ex ſpectu.

IAmque venerat menſis ſeptimus, & erant
filij Israel in ciuitatibus ſuis: congregatus
eſt ergo populus quaſi vir vnus in Ierusalem.
* Et ſurrexit Iosue filius Iofedec, & fratres
eius ſacerdotes, & Zorobabel filius Salathiel,
& fratres eius, & edificauerunt altare Dei
Israel, vt offerrent in eo holocausta, ſi-
cut ſcriptum eſt in lege Moyſi viri Dei:
* Collocauerunt autem altare Dei ſuper ba-
ſes ſuas, deterrentibus eos per circuitum
populis terrarum, & obtulerunt ſuper illud

holocaustum Domino manè & vespere * 4
Feceruntque solemnitatem tabernaculorum,
sicut scriptum est, & holocaustum diebus
singulis per ordinem secundum præceptum B
opus diei in die suo. * Et post hæc holocau- 5
stum iuge, tam in Calendis quam in vniuer-
sis sollempnitatibus Domioi, quæ erant conse-
crata, & in omnibus in quibus vltro offe-
tebatur munus Domino. * A primo die men- 6
sis septimi ceperunt offerre holocaustum
Domino: portò templum Dei oondum fun-
damentum erat. * Dederunt autem pecunias la- 7
tomis & cementarijs: cibum quoque, & po-
tum, & oleum, Sidonij Tyrisque, vt de-
ferrent ligna cedrina de Libano ad mare Iop-
pe, iuxta quod præceperat Cyrus rex Per-
siarum eis. * Anno autem secundo aduentus 8
eorum ad templum Dei in Ierusalem, men-
se secundo, ceperunt Zorobabel filius Sala-
thiel, & Iosue filius Iosedece, & reliqui de
fratribus eorum Sacerdotes, & Leuitæ,
omnes qui veocant de captiuitate io Ierusa-
lem, & constituerunt Leuitas à viginti an-
nis & supra, vt virgerent opus Domini. * 9
Stetitque Iosue & filij eius, & fratres eius:
Cedmibel & filij eius, & filij Iuda, quasi vir
vnus, vt instarent super eos qui faciebant
opus in templo Dei: filij Henadai, & filij
eorum, & fratres eorum Leuitæ. * Funda- 10
to igitur à cementarijs templo Domini, ste-
terunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis:
& Leuitæ filij Asaph in cymbalis, vt lauda-
rent Deum per manus Dauid regis Israel. * 11
Et coquebant in hymnis & confessione
Domino: Quoniam bonus, quoniam in D
æternum misericordia eius super Israel. Om-
nis quoque populus vociferabatur clamore
magno in laudando Dominum, eò quòd
fundatum esset templum Domini. * plurimi 12
etiam de Sacerdotibus & Leuitis, & prin-
cipes patrum, & seniores, qui viderant tem-
plum prius cum fundatum esset, & hoc tem-
plum in oculis eorum, flebat voce magna:
& multi vociferantes in letitia, eleuabant vo-
cem. * Nec poterat quisquam agnoscere 13
vocem clamoris lætationis, & vocem fletus
populi: commixtum enim populus vocife-
rabatur clamore magno, & vox audiebatur
protul.

CAPVT IV.

*Israelis hostes qui ab Assur missi fuerant ad in-
habitandas vrbes Samaria, impediunt templi &
urbis institutionem, quod non admittentur ut
simul edificarent, & vsque ad secundum Darij
annum intermissi procurrant.*

A Vdiertur autem hostes Iudæ & Beoa-
min, quia filij captiuitatis edificarent
templum Domino Deo Israel: * & acceden-
tes ad Zorobabel, & ad principes patrum,
dixerunt eis: Adificemus vobiscum, qui ita
vt vos, querimus Deum vestrum: ecce nos
immolauimus victimas à diebus Afor Had-

3 dan regis Assur, qui adduxit nos huc. * Et
dixit eis Zorobabel, & Iosue, & reliqui prin-
cipes patrum Israel: Non est vobis & nobis
vt adificemus domum Deo nostro, sed nos
ipsi soli adificabimus Domino Deo nostro,
4 sicut præcepit nobis Cyrus rex Persarum. *
Factum est igitur, vt populus terræ impedi-
ret manus populi Iudæ, & turbaret eos in
5 adificando. * Conduxerunt autem aduersus
eos consiliatores, vt destruerent consilium
eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum,
& vsque ad regnum Darij regis Persarum.
6 * In tegno autem Assuri, in principio re-
gni eius, scripserunt accusationem aduersus
7 habitatores Iudæ & Ierusalem. * Et io die-
8 bus Anaxerxis scripsit Beelsam Michridates,
& Thabeel, & reliqui qui erant in consilio
eorum, ad Artaxerxem regem Persarum:
epistola autem accusationis scripta erat Syria-
cè, & legebatur sermone Syro. * Reum
Beelteem, & Samfai scriba, scripserunt epi-
stolam vnã de Ierusalem Artaxerxi regi,
9 huiusmodi: * Reum Beelteem, & Sam-
fai scriba, & reliqui consiliatores eorum, Di-
naz, & Apharathachai, Terphathi, Aphar-
sai, Erchuzi, Babylonij, Susanechaz, Dieui
10 & Alamitæ, * & ceteri de Gentibus, quas
transiit Afenaphar magnus & gloriolus:
& habitare eas fecit in ciuitatibus Samariæ,
& in reliquis regionibus trans Flumen in
11 pace: (* Hoc est exemplar epistolæ, quam
miserunt ad eum.) Artaxerxi regi, serui tui,
viri qui sunt traos Flouium, salutem dicunt.
12 * Nouum sit regi, quia Iudæi, qui as-
cenderunt à te ad nos, venerunt in Ierusalem
ciuitatem rebellem & pessimam, quam adifi-
cant, extruentes muros eius, & parietes
13 componentes. * Nunc igitur nouum sit regi,
quia si ciuitas illa edificata fuerit, & muri
eius in staurati tribum, & vestigal, & an-
nuos redditus non dabunt, & vsque ad reges
14 hæc noxa perueniet. * Nos autem memo-
res falsi, quod io palatio comedimus, &
quia lésiones regis videre nefas ducimus, id-
circo misimus & nuntiauimus regi, vt re-
15 censcas in libris historiarum patrum tuorum,
& iouenes scriptum in commemorarijs: &
scies quoniam vrbis illa, vrbis rebellis est,
& nocens regibus & prouincijs, & bella con-
citant in ea ex diebus antiquis: quam ob
16 rem & ciuitas ipsa destructa est. * Nuntiamus
nos regi, quoniam si ciuitas illa edificata
fuerit, & muri ipsius instaurati, possessionem
17 trans Flouium non habebis. * Verbum mi-
sit rex ad Reum Beelteem, & Samfai scri-
bam, & ad reliquos qui erant in consilio eor-
um habitatores Samariæ, & ceteris traos
18 Flouium, salutem dicens & pacem. * Ae-
D cusatio, quam misisti ad nos, manifestè le-
19 sta est coram me. * & à me præceptum est:
& recesserunt, inueneruntque quoniam ciui-
tas illa à diebus antiquis aduersum reges re-
bellat, & seditiones, & praelia concitant in

ea: * nam & reges fortissimi fuerunt in Ierusalem, qui & dominati sunt omni regioni, quæ trans Fluvium est: tributum quoque & vectigal, & reditus accipiebant. * Nunc ergo audite sententiam: Prohibeatis viros illos, ut verbis illa non additetur, donec si forte à me iussum fuerit. * Videte ne negligenter hoc impleatis, & paulatim crescat malum contra reges. * Itaque exemplum edicti Anaxerxis regis leclum est coram Reum Beeleem, & Samai scriba, & consiliariis eorum: & abierunt festini in Ierusalem ad Iudeos, & prohibuerunt eos in brachio & robore. * Tunc intermissum est opus domus Domini in Ierusalem, & non fiebat usque ad annum secundum regni Darius regis Persarum.

CAPVT V.

Aggei & Zacharia exhortatione templi aedificatio reperitur, frustra conantisbus hoc impedire principibus qui trans Flumen in Samaria constituti erant à rege Assyriorum.

Prophetauerunt autem Aggeus Prophe-
ta & Zacharias filius Addo, prophetan-
tes ad Iudeos, qui erant in Iudæa & Ierusa-
lem, in nomine Dei Israël. * Tunc surrexe-
runt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue fi-
lius Iosedec, & coeperunt ædificare templum
Dei in Ierusalem, & cum eis prophete Dei
adiuvantes eos. * In ipso autem tempore ve-
nit ad eos Thathanai, qui erat dux trans Flu-
men, & Scharbuzanai, & consiliarii eorum:
sicque dixerunt eis: Quis dedit vobis con-
siliium ut domum hanc ædificaretis, & muros
eius instauraretis? * Ad quod respondimus
eis, quæ essent nomina hominum auctorum
edificationis illius. * Oculus autem Dei
eorum factus est super senes Iudeorum, &
non potuerunt inhibere eos. Placuitque ut
res ad Darium referretur, & tunc satisfacere
adversus accusationem illam. * Exem-
plar epistolæ, quam misit Thathanai dux re-
gionis trans Flumen, & Scharbuzanai, &
consiliatores eius Arphasachei, qui erant
trans Flumen, ad Darium regem. * Sermo
quem miserant ei, sic scriptus erat: Dario
regi pax omnis. * Notum sit regi, isse nos
ad Iudeam provinciam, ad domum Dei ma-
gni, quæ ædificatur lapide imposito, & ligna
ponuntur in parietibus: opusque illud dili-
genter extruunt, & crescit in manibus eo-
rum. * Interrogauimus ergo senes illos, &
ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem
ut domum hanc ædificaretis, & muros hos
instauraretis? * Sed & nomina eorum que-
siuimus ab eis, ut nuntiarem tibi: scripti-
musque nomina eorum virorum, qui sunt
principes in eis. * Huiusmodi autem ser-
monem responderunt nobis, dicentes: Nos
sumus serui Dei cæli & terre, & ædificamus
templum, quod erat extructum ante hos an-
nos multos, quodque rex Israel magnus ædi-

ficauerat, & extruxerat. * Postquam autem ad
Iracundiam prouocauerunt patres nostri
Deum cæli, tradidit eos in manus Nabucho-
donosor regis Babylonis Chaldei, domum
quoque hanc destruxit, & populum eius tran-
stulit in Babylonem. * Anno autem primo
Cyri regis Babylonis, Cyrus rex proposuit
edictum ut domus Dei hæc ædificaretur.
* Nam & vasa templi Dei aurea & argen-
tea, quæ Nabuchodonosor tulerat de tem-
plo, quod erat in Ierusalem, & asportauerat
ea in templum Babylonis, & data sunt Salsabasar
vocabulo, quem & principem constituit,
* dixitque ei: Hæc vasa tolle, & vade, &
pone ea in templo, quod est in Ierusalem, &
domus Dei ædificetur in loco suo. * Tunc
itaque Salsabasar ille venit & posuit funda-
menta templi Dei in Ierusalem, & ex eo
tempore usque nunc ædificatur, & necdum
completum est. * Nunc ergo, si videtur regi
bonum, recenscat in bibliotheca regis, quæ
est in Babylone, utrumnam à Cyro rege ius-
sum fuerit ut ædificaretur domus Dei in Ie-
rusalem, & voluntatem regis super hac re
mittat ad nos.

CAPVT VI.

*Darius Cyri decretum de templo extruendo in
bibliotheca sua inuentum habet compleri, su-
peraddito sumptu, templum autem sexto Dario
anno absolutum, cum ingens lætitia plurimisque
villis deducatur, ac Pascha septem diebus ce-
lebratur.*

Tunc Darius rex præcepit: & recensue-
runt in bibliotheca librorum, qui erant
repositi in Babylone, * & inuentum est in
Ecbaranis, quod est castrum in Medana pro-
uincia, volumen vnum, talisque scriptus erat
in eo commentarius: * Anno primo Cyri
regis: Cyrus rex decreuit ut domus Dei ædi-
ficaretur, quæ est in Ierusalem, in loco ubi
immolant hostias, & ut ponant fundamenta
suppartanua altitudinem cubitorum sexa-
ginta, & latitudinem cubitorum sexaginta,
* ordines de lapidibus impositis tres, & sic
ordines de lignis nouis: sumptus autem de
domo regis dabuntur. * Sed & vasa templi
Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodo-
nosor tulerat de templo Ierusalem, & attu-
lerat ea in Babylonem, reddantur, & referan-
tur in templum in Ierusalem in locum suum,
& quæ & posita sunt in templo Dei. * Nunc
ergo Thathanai dux regionis, quæ est trans
Flumen, Scharbuzanai, & consiliarii vestri
Aphasachei, qui estis trans Flumen, pro-
cul recedite ab illis, & dimittite fieri tem-
plum Dei illud à duce Iudeorum, & à senio-
ribus eorum, ut domum Dei illam ædificent
in loco suo. * Sed & à me præceptum est,
quid oporteat fieri à presbyteris Iudeorum
illis, ut ædificetur domus Dei, scilicet ut de
arca regis, id est, de tributis, quæ dantur de
regione

regione trans Flumen, studiosè sumpeus
denur viris illis ne impediantur opus. * Quòd
si necesse fuerit, & viulos, & agnos, & hœ-
dos in holocaustum Deo cœli, frumentum,
sal, vinum, & oleum, secundum ritum Sacer-
dotum, qui sunt in Ierusalem detur eis per
singulos dies, ne sit in aliquo querimonia.

* Et offerant oblationes Deo cœli, orentque
pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo
positum est decretum: Vt omnis homo qui
hanc mutauerit iussionem, tollatur lignum
de domo ipsius, & erigatur, & configatur in
eo, domus autem eius publicetur. * Deus au-
tem, qui habitare fecit nomen suum ibi, dis-
sipet omnia regna, & populum qui exten-
derit manum suam vt repugnet, & dissipet
domum Dei illam, que est in Ierusalem. Ego
Darius statui decretum, quod studiosè im-
pleri volo. * Igitur Thathanaï dux regio-
nis trans Flumen, & Scharbuzanai, & con-
siliarij eius, secundum quod preceperat Da-
rius rex, sic diligenter executi sunt. * Senio-
res autem Iudeorum edificabant, & prospe-
rabantur iuxta prophetiam Aggei prophete,
& Zacharie filij Addo: & edificauerunt
& construxerunt, iubente Deo Israël, & lu-
bente Cyro, & Dario, & Artaxerxe, regibus
Persarum: & compleuerunt domum Dei
istam vsque ad diem tertium mensis Adar,
quiescit annus sexus regni Darij regis. * Fe-
cerunt autem filij Israël, Sacerdotes & Le-
uite, & reliqui filiorum transmigrationis, do-
dicationem Domus Dei in gaudio. * Et ob-
tulerunt in dedicationem Domus Dei vitu-
los centum, arietes ducentos, agnos quadrin-
gentos, hircos captatum pro peccato totius
Israël duodecim, iuxta numerum tribuum
Israël. * Et statuerunt Sacerdotes in ordi-
bus suis, & Levites in vicibus suis, super ope-
ra Dei in Ierusalem, sicut scriptum est in
libro Moyli. * Fecerunt autem filij Israël
transmigrationis, Pascha, quattodecima die
mensis primi. * Purificati enim fuerant Sa-
cerdotes & Levite quasi vnus: omnes man-
di ad immolandum pascha vniuersis filiis
transmigrationis, & fratribus suis Sacerdo-
tibus, & sibi. * Et comederunt filij Israël,
qui reuersi fuerant de transmigratione, &
omnes qui se separauerant à coinquinatione
Gentium terre ad eos, vt quærerent Do-
minum Deum Israël. * Et fecerunt solem-
nitatem azymorum septem diebus in leticia,
quoniam letificauerat eos Dominus, &
conuerterat cor regis Assur ad eos, vt adiu-
uaret maris eorum in opere domus Domini
Dei Israël.

CAPVT VII.

*Esdras scriba, assumptis comitibus, Ierusalem
ascendit, cum edicto regis magnisque muneribus,
legem Dei docuerat, populumque reuerens, & re-
ueretur regis edictum.*

Post hæc autem verba, in regno Artaxer-
xis regis Persarum, Esdras filius Saraie

A filij Azariæ, filij Helciae, * filij Sellum, filij
Sadoc, filij Achioth, * filij Amaritæ, filij Aza-
rie, filij Maraioth, * filij Zarahie, filij Ozi,
filij Bocci, * filij Abisue, filij Phinees, filij
Eleazar, filij Aaron sacerdotis ab initio. * Ip-
se Esdras ascendit de Babylone, & ipse scri-
ba velox in lege Moyli, quam Dominus Deus
dedit Israël: & dedit ei rex secundum ma-
num Domini Dei eius super eum, omnem
petitionem eius. * Et ascenderunt de filiis
Israël, & de filiis Sacerdotum, & de filiis
Leuitarum, & de cantoribus, & de ianito-
ribus, & de Naphinæ, in Ierusalem, anno
septimo Artaxerxis regis. * Et venerunt in
Ierusalem mense quinto, ipse est annus sep-
timus regis. * Quia in primo die mensis pri-
mi cepit ascendere de Babylone, & in pri-
mo die mensis quinti venit in Ierusalem,
iuxta manum Dei sui bonam super se. * Es-
dras enim parauit cor suum, vt inuelligaret
legem Domini, & faceret & doceret in Is-
raël præceptum & iudicium. * Hoc est au-
tem exemplar epistolæ edicti, quod dedit rex
Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ erudito
in sermonibus & præceptis Domini, & ce-
monijs eius in Israël. * Artaxerxes rex regum
Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei cœli
doctissimo, salutem. * A me decretum est,
vt cuiuscumque placuerit in regno meo de po-
pulo Israël, & de Sacerdotibus eius, & de Le-
uitis, ire in Ierusalem, tecum vadat. * A fac-
cie enim regis, & septem consiliariorum eius,
missus es, vt visites Iudeam & Ierusalem in
lege Dei tui, quæ est in manu tua: & vt
feras argentum & aurum, quod rex & con-
siliatores eius sponte obtulerunt Deo Israël,
cuius in Ierusalem tabernaculum est. * Et
omne argentum & aurum quodcumque in-
ueneris in vniuersa prouincia Babylonis, &
populus offerre voluerit, & de Sacerdotibus
que sponte obtulerint domui Dei sui, quæ
est in Ierusalem, * liberè accipe, & studio-
sè eme de hac pecunia vitulos, arietes, ag-
nos, & sacrificia & libamina eorum, & offer
ea super altare templi Dei vestri, quod est in
Ierusalem. * Sed & si quid tibi & fratribus
tuis placuerit, de reliquo argento & auro
vt facias, iuxta voluntatem Dei vestri sa-
cite. * Vasa quoque, quæ dantur tibi in mi-
nisterium domus Dei tui, trade in conspe-
ctu Dei in Ierusalem. * Sed & cetera, quib-
us opus fuerit in domum Dei tui, quan-
tumcumque necesse est vt expendas, dabitur
de thesauro, & de fisco regis, & à me. Ego
Artaxerxes, rex, statui atque decreui om-
nibus custodibus arce publicæ, qui sunt
trans Flumen, vt quodcumque petierit à
vobis Esdras sacerdos, scriba legis Dei cœli
absque mora detis, * vsque ad argenti ta-
lenta centum, & vsque ad frumenti coros
centum, & vsque ad vini batos centum, &
vsque ad batos olei centum, sal verò absque
mensura. * Omne, quod ad ritum Dei cœli
pertinet

net, tribuatur diligenter in domo Dei cœli D
ne forte irascatur contra regnum regis, &
filiorum eius. * Vobis quoque nouum facim
& vnuerſis Sacerdotibus, & Leuitis,
& cantoribus, & ianitoribus, Nathinæis, &
ministis domus Dei huius, vt vœtigal, &
tributum, & annonas, non habeatis pote-
statem imponendi super eos. * Tu autem
Eſtra secundum sapientiam Dei tui, quæ
est in manu tua, conſtitue iudices & præſi-
des, vt iudicent omni populo qui est trans
Flumen, his videlicet qui nouerunt legem
Dei tui, sed & imperitos docere liberè. * Et
omnis qui non fecerit legem Dei tui, & le-
gem regis diligenter, iudicium erit de eo,
siue in mortem, siue in exilium, siue in con-
demnationem substantiæ eius, vel cerè in
carcerem. * Benedicſtus Dominus Deus pa-
trum nostrorum, qui dedit hoc in corde re-
gis, vt glorificaret domum Domini, quæ est
in Ierusalem, * & in me inclinauit miseri-
cordiam suam coram rege & consiliatoribus
eius, & vnuerſis principibus regis potenti-
bus: & ego confortatus manu Domini Dei
mei, quæ erat in me, congregaui de Israël
principes qui ascenderant mecum.

CAPVT VIII.

*Reſcenſur qui de Babylone aſcenderunt cum
Eſtra: qui indulto ieiunio pro directione itineris
Deum precantes, proſperè perueniunt in Ierusalem,
accuſa qua ſecum attulerunt, in templum aſſe-
runt cum victimis.*

HI sunt ergo principes familiarum, & i
genealogia eorum, qui ascenderunt A
mecum in regno Artaxerxis regis de Baby-
lone. * De filiis Phinees, Geſom. De filiis
Ithamar, Daniel. De filiis Dauid, Hannus.
* De filiis Secheniz, filiis Pharos, Zacha-
rias: & cum eo numerati sunt viri centum
quinquaginta. * De filiis Phahath Moab,
Elieſnai filius Zache, & cum eo ducenti
viri. * De filiis Secheniz, filius Ezechiel,
& cum eo trecenti viri. * De filiis Adan,
Abed filius Ionathan, & cum eo quinquaginta viri.
* De filiis Alam, Iſaias filius Acha-
lie, & cum eo ſeptuaginta viri. * De filiis
Saphatiz, Zebedia filius Michaël, & cum eo
B octoginta viri. * De filiis Ioab, Obedia fi-
lius Iahiel, & cum eo ducenti decem & octo
viri. * De filiis Selomich, filius Iosphiz, &
cum eo centum ſexaginta viri. * De filiis
Bebai, Zacharias filius Bebai, & cum eo
viginſi octo viri. * De filiis Azgad, Ioha-
nan filius Eccetan, & cum eo centum & de-
cem viri. * De filiis Adoniam, qui erant no-
uiſſimi: & hæc nomina eorum: Eliphelech,
& Ichiel, & Samaias, & cum eis ſexaginta
virig. * De filiis Begui, Vthai & Zachur, &
cum eis ſeptuaginta viri. * Congregaui au-
tem eos ad flumem, qui decurrit ad Ahaua,
& mansimus ibi tribus diebus: quæſiuique
in populo & in ſacerdotibus de filiis Levi, &

non inueni ibi. * Itaque miſi Eliezer, &
C Ariel, & Semefiam, & Elnathan, & Iarib,
& alterum Elnathan, & Nathan, & Zacha-
riam, & Moſollam principes: & Ioarib, &
Elnathan ſapientes. * Et miſi eos ad Eddo,
qui eſt primus in Chafphiz loco, & poſui
in ore eorum verba, quæ loquerentur ad
Eddo, & fratres eius Nathinæos, in loco
Chafphiz, vt adducerent nobis miniſtros
domus Dei noſtri. * Et adduxerunt nobis
per manum Dei noſtri bonam ſuper nos,
vinum doctiſſimum de filiis Moholi filij Le-
ui filij Iſrael, & Sarabiam & filios eius &
fratres eius decem & octo, * & Haſabiam, &
D cum eo Iſaiam de filiis Merari, fratresque
eius & filios eius viginſi: * & de Nathi-
næis, quos dederat Dauid & principes ad-
miniſteria Leuitarum, Nathinæos ducentos
viginſi: omnes hi ſuis nominibus vocaban-
tur. * Et prædicaſi ibi ieiunium iuxta flu-
uium Ahaua, vt affligeremus coram Domi-
no Deo noſtro, & peteremus ab eo viam
rectam nobis & filiis noſtris, vnuerſeque
ſubſtantiæ noſtræ. * Erubui enim petere à
rege auxilium & equites, qui defenderent
nos ab inimico in via: quia dixeramus regi:
Manus Dei noſtri eſt ſuper omnes, qui
querunt eum in bonitate: & imperium eius
& fortitudo eius, & furor ſuper omnes, qui
derelinquunt eum. * Ieiunauimus autem, &
E rogauimus Deum noſtrum per hoc: & eue-
nit nobis proſperè. * Et ſeparaui de prin-
cipibus Sacerdotum duodecim, Sarabiam,
& Haſabiam, & cum eis de fratribus eorum
decem. * appendique eis argentum & au-
rum, & vaſa conſecrata domus Dei noſtri,
quæ obulerat rex & conſiliatores eius, &
principes eius, vnuerſique Iſrael eorum,
qui inueniti fuerant: * & appendi in mani-
bus eorum argenti talenta ſexcenta quin-
quaginta, & vaſa argentea centum, auri
centum talenta: * & crateres aureos vi-
F ginti, qui habebant ſolidos milleſos, & va-
ſis fulgentis optimi duo, pulchra, vtau-
rum. * Et dixi eis: Vos ſancti Domini, &
vaſa ſancta, & argentum & aurum quod
ſponte oblatum eſt Domino Deo patrum
noſtrorum: * vigilate & cuſtodite, donec
appendatis coram principibus Sacerdotum,
& Leuitarum, & ducibus familiarum Iſrael
in Ierusalem, in theſaurum domus Domi-
ni. * Suſceperunt autem Sacerdotes & Le-
uitæ pondus argenti, & auri, & vaſorum, vt
deſcenderet Ierusalem in domum Dei noſtri.
* Promouimus ergo à flumine Ahaua duo-
decimo die menſis primi vt pergeremus
Ierusalem: & manus Dei noſtri fuit ſuper
nos, & liberauit nos de manu inimici & in-
ſidiatoris in via. * Et venimus Ierusalem, &
mansimus ibi tribus diebus. * Die autem
quarta appenſum eſt argentum, & aurum,
& vaſa in domo Dei noſtri per manum Me-
temoch filij Vriæ Sacerdotis, & cum eo
Elea-

Eleazar filius Phineas, cumque eis Iozabed filius Iosue, & Noadaia filius Bennoi Leuitae, * iuxta numerum & pondus omnium: descripimusque est omne pondus in tempore illo. * Sed & qui venerant de captiuitate filij transmigrationis, obtulerunt holocaustomata Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato duodecim: omnia in holocaustum Domino. * Dederunt autem edicta regis satrapis, qui erant de conspectu regis, & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum & domum Dei.

CAPVT IX.

Audiens Esdras Iudeos matrimonia contraxisse cum gentibus, scindit vestimenta sua, & populi peccata confitetur, lugetque coram Domino.

POSTquam autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes: A Non est separatus populus Israel, Sacerdotes & Leuitae, à populis terrarum, & abominationibus eorum, Chanaanii videlicet, & Hethæi, & Pherezæi, & Iebusæi, & Ammonitarum, & Mohabitarum, & Aegyptiorum, & Amorrhæorum: * tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum: manus etiam principum & magistratum fuit in transgressione hac prima. * Cumque abdissem sermonem istum, scindi pallium meum & tunicam, & euelli capillos capitis mei & barbam, & sedi mœrens. * Conuenerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressione eorum qui de captiuitate venerant, B & ego sedebar tristis vsque ad sacrificium vespertinum: * & in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio & tunica, curauit genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, * & dixi: Deus meus confundor & erubescio leuare faciem meam ad te: quoniam iniquitates nostræ multiplicatae sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt vsque ad cœlum, * à diebus patrum nostrorum: sed & nos ipsi peccauimus grauiter vsque ad diem hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & Sacerdotes nostri, in manum regum terrarum, & in gladium, & in captiuitatem, & in rapinam, & in confusionem vultus, sicut & die hac. * Et nunc quasi parum & ad momentum facta est deprecatio nostra apud C Dominum Deum nostrum, vt dimitterentur nobis reliquæ, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster, & daret nobis vitam modicam in seruitute nostra, * quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiam coram rege Persarum,

vt daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & exstrueret solitudines eius, & daret nobis septem in Iuda & Ierusalem. * Et nunc quid dicemus Deus noster post hæc? quia dereliquimus mandata tua, * quæ præcepisti in manu seruatorum tuorum prophetarum, dicens: Terra, ad quam vos ingredimini vt possideatis eam, terra immunda est, iuxta immunditiam populorum, ceterarumque terrarum, abominationibus eorum qui repleuerunt eam ab ore vsque ad os in coinquinatione sua. 12 * Nunc ergo † filias vestras ne decis filiorum, & filias eorum ne accipiat filii vestri, & non queratis pacem eorum, & prosperitatem eorum, vsque in æternum: vt confortemini, & comedatis quæ bona sunt terræ, & heredes habeatis filios vestros vsque in sæculum. * Et post omnia quæ uenerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberaisti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie, 14 * vt non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum. Numquid iratus es nobis vsque ad consummationem ne dimiteres nobis reliquias ad salutem? * Domine Deus Israel iustus es tu: quoniam derelicti sumus, qui saluamur sicut die hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro. non enim stari potest coram te super hoc.

CAPVT X.

Esdras, conuocatis vniuersis filiis transmigrationis præcepit repudiari uxores alienigenas: quod cum se facturus spondidisset, recensentur qui huic operi presint, & qui huiusmodi matrimonia contraxerant.

1 SIC ergo orante Esdra, & implorante eo, A & stente, & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis virorem & mulierum & puerorum, 2 & fleuit populus fletu multo. * Et respondit Sechenias filius Iehiel de filiis Elam, & dixit Esdræ: Nos præuicari sumus in Deum nostrum, & duximus uxores alienigenas de populis terræ, & nunc, si est penitencia in Israel super hoc, * percutiamus fœdus cum Domino Deo nostro, vt proiciamus vniuersas uxores, & eos qui de his nati sunt, iuxta voluntatem Domini, & eorum qui timent præceptum Domini Dei nostri: secundum legem fiat. * Surge, tuum est decernere, nolque erimus tecum: confortare, & fac. * Surrexit ergo Esdras, & adiurauit principes Sacerdotum & Leuitarum, & omnem Israel, vt facerent secundum verbum hoc, & iurauerunt. * Et surrexit Esdras ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Eliashb, & ingressus est illic, panem non comedit, & aquam non

non bibit : lugebat enim transgressionem
eorum, qui venerant de captiuitate. * & 7
missa est vox in Iuda, & in Ierusalem om-
nibus filiis transmigrationis, vt congrega-
rentur in Ierusalem: * & omnis qui non ve-
nerit in tribus diebus iuxta consilium prin-
cipum & seniorum, auferetur vniuersa sub-
stantia eius, & ipse abiicietur de cœtu
transmigrationis. * Conuenerunt igitur om-
nes viri Iuda & Benjamin in Ierusalem tri-
bus diebus, ipse est mensis nonus, vigesi-
mo die mensis : & sedit omnis populus in
platea domus Dei, tremantes pro peccato,
& pluuio. * Et surrexit Esdras sacerdos,
& dixit ad eos : Vos transgressi estis, & du-
xistis vxores alienigenas, vt adderetis super
delictum Israël. * Et nunc date confessio-
nem Domino Deo patrum vestrorum, &
facite placitum eius, & separamini à popu-
lis terræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et
respondit vniuersa multitudo, dixitque vo-
ce magna : Iuxta verbum tuum ad nos, sic
fiat. * Verumtamen quia populus multus
est, & tempus pluuie, & non sustinemus
stare foris, & opus non est diei vnius vel
duorum (vehementer quippe peccauimus
in sermone isto) * constituentur principes
in vniuersa multitudine : & omnes in ciui-
tatibus nostris qui duxerunt vxores alieni-
genas, veniant in temporibus statutis, &
cum his seniores per ciuitatem & ciuita-
tem, & iudices eius, donec auertatur ira
Dei nostri à nobis super peccato hoc.
* Igitur Ionathan filius Azab, & Iaa-
sia filius Thecæ, steterunt super hoc, &
Mesollam & Seberhai Leuites adiuuerunt
eos : * Feceruntque sic filij transmigra-
tionis. Et abierunt, Esdras Sacerdos, &
viri principes familiarum, in domos pa-
trum suorum, & omnes per nomina sua,
& sederunt in die primo mensis decimi vt
quererent rem. * Et consummati sunt om-
nes viri, qui duxerant vxores alienige-
nas, vsque ad diem primam mensis primi.

18 * Et inuenti sunt de filiis sacerdotum qui
duxerant vxores alienigenas. De filiis Io-
sue filij Iosedece, & fratres eius, Maasia, &
19 Eliezer, & Iarib, & Godolia. * Et dede-
runt manus suas vt eicerent vxores suas,
& pro delicto suo arietem de ouibus offer-
20 rent. * Et de filiis Emmer, Hanani, & Zo-
bedia. * Et de filiis Harim, Maasia, & Elia,
21 & Semeia, & Ichiel, & Ozias. * Et de filiis
Pheshur, Elieonai, Maasia, Ismael, Na-
22 thanael, Iozabed, & Elasa. * Et de filiis
Leuitarum, Iozabed, & Semei, & Celaia,
Ipse est Calica, Phataia, Iuda, & Eliezer.
23 * Et de cantoribus, Eliasib. Et de iano-
24 ribus, Sellum, & Telem, & Vri. * Et ex
25 Israël, de filiis Pharos, Remeia, & Iezia,
& Melchia, & Miamin, & Eliezer, &
26 Melchia, & Banca. * Et de filiis Aiam,
Mathania, Zacharias, & Ichel, & Abdi,
27 & Ierimoth, & Elia. * Et de filiis Ze-
thua, Elieonai, Eliasib, Mathania, & Ie-
28 rimuth, & Zabab, & Aziza. * Et de filiis
Bebai, Iohanan, Hanania, Zabbai, Atha-
29 lai. * Et de filiis Bani, Mosollam, & Mel-
luch, & Adaia, Iasub, & Saal & Ramoth.
30 * Et de filiis Phabach Moab, Edna, & Cha-
lal, Banaia, & Maasias, Mathanias, Be-
31 seel, Bennui, & Manasse. * Et de filiis
Herem, Eliezer, Iosue, Melchias, Semeias,
32 Simeon, * Benjamin, Maloch, Samarias.
33 * Et de filiis Hasom, Mathanai, Macha-
tha, Zabab, Eliphelet, Iermai, Manasse, Se-
34 mei. * De filiis Bani, Maaddi, Amram, &
35 Vel, * Bancas, & Badaia, Cheliau, * Va-
36 nia, Marimuth, & Eliasib, * Mathanias,
37 Mathanai, & Iasi, * & Bani, & Bennui, Se-
38 mei, * & Salmias, & Nathan, & Adaia,
39 * Mechenedebai, Sisai, Sarai, * Ezrel, &
40 Selmiau, Semeia, * Sellum, Amaria, Io-
41 seph. * De filiis Nebo, Ichiel, Marthia,
42 Zabab, Zabina, Ieddu, & Ioel, & Banaia.
43 * Omnes hi acceperant vxores alienige-
44 nas, & fuerunt ex eis mulieres, quæ pepe-
rerant filios.

LIBER NEHEMIÆ, QVI ET ESDRÆ SECVNDVS D I C I T V R.

CAPVT PRIMVM.

*Nehemias Artaxerxis pincerna, audita Iuda-
rum qui à captiuitate reſidui erant afflictione, ſlet,
ac multis diebus ieiunans, populi peccata conſiderans,
& miſericordiam à Deo petens.*

ERBA Nehemix filij 1
Helchix. Et factum est A
in mense Casleu, anno
vigefimo, & ego eram
in Suſis caſtro. * Et venit 2
Hanani vnus de fratribus
meis, ipſe & viri ex

Iuda : & interrogauit eos de Iudeis, qui
remanerant & ſupererant de captiuitate,
& Ieruſalem. * Et dixerunt mihi: Qui re- 3
manſerunt, & relictæ ſunt de captiuita- B
te ibi in provincia, in afflictione magna
ſunt, & in opprobrio : & murus Ieruſalem
diſſipatus eſt, & portæ eius combuſtæ ſunt
igni. * Cumque audiſſem verba huiuſce- 4
modi, ſedi, & fleui, & luxi diebus mul-
tis : ieiunabam, & orabam ante faciem
Dei cæli. * Et dixi : † Querſo Domine 5
Deus cæli fortis, magne aque terribilis,
qui cuſtodis pactum & miſericordiam cum
his qui te diligunt, & cuſtodiant man-
data tua : * ſiant aures tuæ auſcultan- 6
tes, & oculus tuus apertus, vt audias orationem ſerui C
tui, quam ego oro coram te hodie, nocte &
die, pro filiis Iſraël ſeruis tuis : & confiteor
pro peccatis filiorum Iſraël, quibus pecca-
uerunt tibi : ego & domus patris mei pec-
cauimus, * vanitate ſeduci ſumus, & non 7
cuſtodiimus mandatum tuum, & ceremonias,
& iudicia, quæ præcepiſti Moyſi ſa-
mulo tuo. * Memento verbi, quod man- 8
daſti Moyſi ſeruo tuo, dicens : Cum tranſ-
greſſi fueritis, ego diſpergam vos in po-
pulos : * & ſi reuertamini ad me, & cu- 9
ſtodiaris præcepta mea, & faciatis ea, etiam D
ſi abducti fueritis ad extrema cæli, inde
congregabo vos, & reducam in locum,
quem elegi vt habitaret nomen meum ibi.
* Et ipſi ſerui tui, & populus tuus : quos 10
redemiſti in fortitudine tua magna, & in
manu tua valida. * Obſecro Domine, ſi 11
auris tua attendens ad orationem ſerui tui,
& ad orationem ſeruorum tuorum, qui
volunt timere nomen tuum : & dirige ſer-
uum tuum hodie, & da ei miſericordiam

ante virum hunc. ego enim eram pincer-
na regis.

CAPVT II.

*Nehemias, impetratū à rege liſteris, venit Ie-
ruſolymam, & ad murorum inſtaurationem hor-
tauitur.*

FACTUM est autem in mense Niſan, an-
no vigefimo Artaxerxis regis : & vi-
num erat ante eum, & leuauit vinum, & do-
di regi : & eram quaſi languidus ante fa-
ciem eius. * Dixitque mihi rex : Quare vul-
tus tuus triſtis eſt, cum te ægrotum non vi-
deam : non eſt hoc fruſtrā, ſed malum no-
ſcio quod in corde tuo eſt. Et timui valdè,
ac nimis : * & dixi regi : Rex in æternum
vive : quare non mereat vultus meus, quia
ciuitas domus ſepulchrorum patris mei de-
ſerta eſt, & portæ eius combuſtæ ſunt igni? 3
* Et ait mihi rex : Pro qua re poſtulas ? Et
orauit Deum cæli, * & dixi ad regem : Si vi-
detur regi bonum, & ſi placet ſeruus tuus
ante faciem tuam, vt mitras me in Iudæam,
ad ciuitatem ſepulchri patris mei, & ædifi-
cabo eam. * Dixitque mihi rex, & regina
B quæ ſedebat iuxta eum : Viſque ad quod
tempus erit iter tuum, & quando reuerteris
& placuit ante vultum regis, & miſit me : &
conſtitui ei tempus. * Et dixi regi : Si regi
videatur bonum, epuſtulas det mihi ad du-
ces regionis trans Flumen, vt traducant me,
donec veniam in Iudæam : * & epuſtolam
ad Aſaph cuſtodem ſalutis regis, vt det mihi
ligna, vt tegere poſſim portas turris domus,
& muros ciuitatis, & doenum, quam ingreſ-
ſus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manum
Dei mei bonam mecum. * Et veni ad duces
regionis trans Flumen, & dedique eis epuſto-
las regis. Miſerat autem rex mecum princi-
pes milium, & equites. * Et audierunt, Sa-
naballat Horonites, & Tobias ſeruus Am-
C manites : & conſtituti ſunt afflictione ma-
gna, quod veniſſet homo, qui quæreret pro-
ſperitatem filiorum Iſraël. * Et veni Ieruſa-
lem, & eram ibi tribus diebus, * & ſurrexi
nocte ego, & viri pauci mecum, & non in-
dicauit cuiquam quid Deus dediſſet in corde
meo vt facerem in Ieruſalem, & iumen-
tum non erat mecum, niſi animal, cui ſe-
debam. * Et egreſſus ſum per portam val-
lis nocte, & ante fontem draconis, & ad
portam

portam stercoreis, & considerabam murum
Ierusalem dissipatum, & portas eius consump-
tas igni. * Er transiui ad portam fontis, &
ad aqueductum regis, & non erat locus iu-
mento, cui sedebam, ut transiret. * Et ascendi
per torrentem nocte, & considerabam mu-
rum, & reuersus veni ad portam vallis, & re-
dij. * Magistratus autem nesciebant quò
abisset, aut quid ego facerem: sed & lu-
dæis & sacerdotibus, & optimatibus, & ma-
gistratibus, & reliquis qui faciebant opus, vs-
que ad id loci nihil indicaueram. * Et dixi
eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus
quia Ierusalem deserta est, & portæ eius con-
sumptæ sunt igni: venite, & ædificemus mu-
ros Ierusalem, & non simus vltèr oppro-
brium. * Et indicauit eis manum Dei in ei,
quòd esset bona mecum, & verba regis, D
quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus,
& ædificemus. Et confortatæ sunt manus
eorum in bono. * Audierunt autem, Sana-
ballat Horonites, & Tobias seruus. Am-
manites, & Gosem Arabs, & subanna-
uerunt nos, & despexerunt, dixerunt-
que: Quæ est hæc res, quam facitis? num-
quid contra regem vos rebellatis? * Et red-
didi eis sermonem, dixique ad eos: Deus
cæli ipse nos iuuat, & nos serui eius su-
mus: surgamus & ædificemus: vobis au-
tem non est pars, & iustitia, & memoria in
Ierusalem.

CAPVT III.

*Ierusalem in muris, turribus, ac portis, ædifi-
catur à variis quæ hic recensentur.*

ET surrexit Eliasib sacerdos magnus, & i-
fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt A
portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, &
stauerunt valuas eius, & vsque ad turrim
centum cubitoium sanctificauerunt eam vs-
que ad turrim Hananeel. * Et iuxta eam
ædificauerunt viri Iericho: & iuxta eam ædi-
ficauit Zachur filius Amri. * Portam autem
piscinam ædificauerunt filij Asna: ipsi texe-
runt eam, & stauerunt valuas eius, & seras,
& vestes. Er iuxta eos ædificauit Marimuth
filius Vrie, filij Accus. * Et iuxta eum ædi-
ficauit Mosollam filius Barachie, filij Mese-
zebel: & iuxta eos ædificauit Sadoc filius
Baana: * Et iuxta eos ædificauerunt The-
cueni: optimates autem eorum non suppo-
suerunt colla sua in opere Domini sui. * Et
portam veterem ædificauerunt, Ioiada filius
Phafea, & Mosollam filius Besodia: ipsi te-
xerunt eam, & stauerunt valuas eius, & se-
ras, & vestes: * & iuxta eos ædificauerunt,
Melias Gaboonites, & Iadon Meronathites,
viri de Gaboon & Maspha, pro duce quæ erat
in regione trans Flumen. * Et iuxta eum
ædificauit Eziel filius Araia aurifex: & iuxta
eum ædificauit Ananias filius pigmentarij:
& dimiserunt Ierusalem vsque ad murum
plateæ latioris. * Et iuxta eum ædificauit

C Raphaia filius Hur, princeps vici Ierusalem.

10 * Et iuxta eum ædificauit Iedaia filius Ha-
romaph contra domum suam: & iuxta eum
11 ædificauit Hattus filius Halebonie. * Medi-
am partem vici ædificauit Melchias filius
Herem, & Hasub filius Phahah Moab, &
12 turrim furnorum. * Et iuxta eum ædifica-
uit Sellum filius Alohes princeps mediet
13 partis vici Ierusalem, ipse & filie eius. * Et
portam vallis ædificauit Hanun, & habita-
tores Zano: ipsi ædificauerunt eam, & sta-
ruerunt valuas eius, & seras, & vestes, &
mille cubitos in muro vsque ad portam ster-
14 quilinij. * Et portam sterquilinij ædificauit
D Melchias filius Rechab, princeps vici Be-
thacharam: ipse ædificauit eam, & statit
15 valuas eius, & seras, & vestes. * Et por-
tam fontis ædificauit Sellu filius Chulho-
za, princeps pagi Maspha ipse ædificauit
eam, & texit, & stauit valuas eius, & seras,
& vestes, & muros piscinæ Siloë in hortum
regis, & vsque ad gradus, qui descendunt
16 de Ciuitate David. * Post eum ædificauit
Nehemias filius Azboc, princeps dimidiæ
partis vici Bethsur, vsque contra sepulchrum
David, & vsque ad piscinam, quæ grandi
opere constructa est, & vsque ad domum
17 fortium. * Post eum ædificauerunt Leuite,
Rechum filius Benni: Post eum ædificauit
Halebias princeps dimidiæ partis vici Cei-
18 le in vico suo. * Post eum ædificauerunt
fratres eorum, Bauai filius Enadad, princeps
19 dimidiæ partis Ceile. * Et ædificauit iuxta
E eum Azer filius Iosue, princeps Maspha,
mensuram secundam, contra ascensum sir-
20 missimi anguli. * Post eum in monte ædi-
ficauit Baruch filius Zachai mensuram secun-
dam, ab angulo vsque ad portam domus
21 Eliasib sacerdotis magni. * Post eum ædi-
ficauit Merimuth filius Vrie filij Haccus, men-
suram secundam, à porta domus Eliasib, do-
22 nec extendereatur domus Eliasib. * Et post
eum ædificauerunt sacerdotes, viri de cam-
23 pistris Iordanis. * Post eum ædificauit
Beniamin & Hasub contra domum suam:
& post eum ædificauit Azarias filius Maasie
24 filij Ananie contra domum suam. * Post eum
F ædificauit Bennui filius Henadad mensuram
secundam, à domo Azarie vsque ad flexu-
25 ram, & vsque ad angulum. * Phalel filius
Ozi contra flexuram & turrim, quæ emi-
net de domo regis excelsa, id est, in acrio
carceris: post eum Phadaia filius Pharos.
26 * Nachinai autem habitabant in Ophel vs-
que contra portam aquarum ad Orientem, &
27 turrim, quæ prominebat. * Post eum ædi-
ficauerunt Thecueni mensuram secundam
è regione, à turre magna & eminente vs-
28 que ad murum templi. * Sorsum autem à
porta equorum ædificauerunt sacerdotes,
29 vnusquisque contra domum suam. * Post eos
ædificauit Sadoc filius Emmer contra domum
suam. Et post eum ædificauit Semai filius

Sechenize, custos porte Orientalis. * Post 30
eum ædificauit Hanania filius Selemiz, &
Hanun filius Seleph sextus, mensuram secundam:
post eum ædificauit Mosollam filius Barachiz,
contra gazophylacium suum. Post
eum ædificauit Melchias filius aurificis vsque
ad domum Nathintorum, & scuta venden-
tium contra portam iudicalem, & vsque ad
cœnaculum anguli. * Et inter cœnaculum 31
anguli in porta gregis ædificauerunt aurifices
& negotiatores.

CAPVT IV.

*Aduersantibus Sanaballat & Tobia cum ceteris gentibus, Iudæi altera manu ædificant, altera gladium tenent; & Nehemia contra illorum sub-
fannationes & insidias Deum orante opus per-
ficitur.*

Factum est autem, cum audisset Sana- 1
ballat quòd ædificarem murum, iratus est valde: & motus nimis subsannauit
Iudæos, * & dixit coram fratribus suis, & 2
frequentia Samaritanorum: Quid Iudæi
faciunt imbecilles? Num dimittunt eos gen-
tes? Num sacrificabunt, & complebunt in
vna die? Numquid ædificare poterunt la-
pides de acervis pulueris, qui combusti
sunt? * Sed & Tobias Ammanites proxi- 3
mus eius, ait: Ædificent: si ascenderit vul-
pes, transiliet murum eorum lapideum. * Au- 4
di Deus noster, quia facti sumus de populo
conuertere opprobrium super caput eorum,
& da eos in desperationem in terra captiui-
tatis. * Ne operas iniquitatem eorum, & 5
peccatum eorum coram facie tua non deleatur,
quia irriserunt ædificantes. * Itaque 6
ædificauimus murum, & coniunximus to-
tum vsque ad partem dimidiam: & prouo-
catum est cor populi ad operandum. * Fa- 7
ctum est autem, cum audisset Sanaballat, &
Tobias, & Arabes, & Ammanizæ, & Azo-
titi, quod obducta esset cicatrix muri Ierusa-
lem, & quòd coepissent interrupta concludi,
irati sunt nimis. * Et congregati sunt omnes 8
pariter, venientes, & pugnarent contra Ierusa-
lem, & molirentur insidias. * Et orauimus 9
Deum nostrum, & posuimus custodes
super murum die ac nocte contra eos. * Di- 10
xit autem Iudas: Debilitata est fortitudo
portantis, & humus nimia est, & nos non po-
terimus ædificare murum. * Et dixerunt ho- 11
stes nostri: Ne sciant, & ignorent, donec
C veniamus in medium eorum, & interficiamus
eos, & cessare faciamus opus. * Factum 12
est autem, venientibus Iudæis, qui habita-
bant iuxta eos, & dicentibus nobis per de-
cem vices, ex omnibus locis quibus vene-
rant ad nos, * stari in loco post murum 13
per circuitum populum in ordinem cum
gladiis suis, & lanceis, & arcubus. * Et 14
perspecti atque surrexi: & aio ad optimates
& magistratus, & ad reliquam partem vul-
gi: Nolite timere à facie eorum. Domini

magni & terribilis memento, & pugnate
pro fratribus vestris, filiis vestris, & filiabus
vestris, & vxoribus vestris, & domibus ve-
15 stris. * Factum est autem, cum audissent ini-
mici nostri nuntiarum esse nobis, dissipauit
Deus consilium eorum. Et reuersi sumus
omnes ad muros, vnusquisque ad opus suum.
16 * Et factum est à die illa, media pars iuue-
num eorum faciebat opus, & media parua
erat ad bellum, & lanceæ, & scuta, & arcus,
& lorice, & principes post eos in omni do-
17 mo Iuda, * ædificantium in muro, & por-
tantium onera, & imponentium: vna manu
sua faciebat opus, & altera tenebat gla-
18 dium: * ædificantium enim vnusquisque
gladio erat accinctus renes. Et ædificabant,
19 & elangebant buccina iuxta me. * Et dixi
ad optimates, & ad magistratus, & ad reli-
quam partem vulgi: Opus grande est & la-
tum, & nos separati sumus in muro procul
20 alter ab altero: * in loco quocumque audie-
ritis clangorem tubæ, illuc concurrite ad
21 nos: Deus noster pugnabit pro nobis. * Et
nos ipsi faciamus opus: & media pars no-
strum teneat lanceas: ab ascensu auroris do-
22 nec egrediantur astra. * In tempore quoque
illo dixi populo: Vnusquisque cum puero
suo maneat in medio Ierusalem, & sint no-
bis vices per noctem, & diem, ad operandum.
23 * Ego autem & fratres mei, & pueri mei, &
custodes, qui erant post me, non deponeba-
mus vestimenta nostra: vnusquisque tantum
nudabatur ad baptismum.

CAPVT V.

*In magna fame Nehemias diuites auaros increpat, vsurasque prohibet, sua indigentibus sponte
largienti.*

ET factus est clamor populi & vxorum
A eius magnus, aduersus fratres suos Iu-
dæos. * Et erant qui dicerent: Filij nostri,
& filiz nostræ multe sunt nimis: accipiamus
pro pretio eorum frumentum, & comeda-
3 mus, & viuiamus. * Et erant qui dicerent:
Agros nostros, & vineas, & domos nostras
opponamus, & accipiamus frumentum in
4 fame. * Et alij dicebant: Murus sumamus
pecunias in tributa regis, demusque agros
5 nostros & vineas: * & nunc sicut carnes
fratrum nostrorum, sic carnes nostræ sunt: &
sicut filij eorum, ita & filij nostri. ecce nos
subiugamus filios nostros & filias nostras in
seruitutem, & de filiabus nostris sunt famu-
le, nec habemus vnde possint redimi, &
agros nostros, & vineas nostras alij possident.
6 * Et iratus sum nimis cum audissem clamo-
B rem eorum secundum verba hæc: * cogita-
7 uique cor meum mecum: & increpauì opti-
mates & magistratus, & dixi eis: Vsurasne
singuli à fratribus vestris exigitis? Et congre-
8 gauì aduersum eos concionem magnam, * &
dixi eis: Nos, vt scitis redemimus fratres no-
stros Iudæos, qui venditi fuerant gentibus,
secun-

secundum possibilitatem nostram : & vos igitur vendetis fratres vestros, & redimemus eos : Et siluerunt, nec inueniunt quid responderent. * Dixitque ad eos : Non est bona res, quam facitis : quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobrent vobis à genibus inimicis nostris ? * Et ego, & fratres mei, & pueri mei, commodauimus plurimas pecunias & frumentum : non repetamus in commune istud, res alienum concedamus, quod debetur nobis. * Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas & oliueta sua, & domos suas : quin potius & centesimam pecunie frumenti, vini, & olei, quam exigere soletis ab eis, dare pro illis. * Et dixerunt : Reddemus, & ab eis nihil queremus : sicque faciemus vt loqueris. Et C vocaui Sacerdotes, & adiuuaui eos, vt facerent iuxta quod dixeram. * Insuper exiisti sinum meum, & dixi : Sic excuriat Deus omnem virum, qui non compleuerit verbum istud, de domo sua, & de laboribus suis : sic excuriatur, & vacuus fiat. Et dixi vniuersa multitudo : Amen. Et laudauerunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum. * A die autem illa, qua preceperat rex mihi vt essem dux in terra Iuda, ab anno vigesimo vsque ad annum trigessimum secundum Ariaxerxis regis, per annos duodecim, ego & fratres mei annonas, que ducibus debebantur, non comedimus. * Duces autem primi, qui fuerant ante me, grauauerunt populum, & acceperunt ab eis, in pane, & vino, & pecunia, quotidie sicos quadraginta : sed & ministri eorum deprefferunt populum. Ego autem non feci ita propter timorem Dei : * quin potius in opere muri edificauimus, & agrum non emi, & omnes pueri mei congregati ad opus erant. * Iudei quoque & magistratus, centum quinquaginta viri, & qui veniebant ad nos de gentibus que in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant. * Parabatur autem mihi per dies singulos bos vnus, arietes sex electi, exceptis volatilibus, & inter dies decem vina diuersa, & alia multa tribuebam : insuper & annonas ducatus mei non quesui : valde enim acenuatus erat populus. * Memento mei Deus meus in bonum, secundum omnia que feci populo huic.

CAPVT VI.

Sanaballat cum sociis Iudeis ad fardus insidiosis literis monitans, ac sic adificationem impedire nitens non terret, nec immutat propositum Nehemia : completoque muro, succurrunt omnes finitimi gentes.

Factum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Gossam Arabs, & ceteri inimici nostri, quod edificasset ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (vsque ad tempus autem illud valuas non posueram in portis) * miserunt

Sanaballat & Gossam ad me, dicentes : Veni, & percutiamus fœdus pariter in viculis in Campo Ono. Ipsi autem cogitabant vt facerent mihi malum. * Mihi ergo ad eos nuntios, dicens : Opus grande ego facio, & non possum descendere : ne forte negligatur, cum venero & descendero ad vos. * Miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quatuor vices : & respondi eis iuxta sermonem priorem. * Et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice puerum suum, & epistolam habebat in manu sua scriptam huc modo : * IN GENTIBUS auditum est, & Gossam dixit, quod tu & Iudei cogiteris rebellare, & propterea adifices murum, & leuare te velis super eos regem : propter quam causam * & prophetae polliceri, qui prædicent de te in Ierusalem, dicentes : Rex in Iudæa est. Audiuimus est rex verba hæc : idcirco nunc veni, vt incamum consilium pariter. * Et misi ad eos, dicens : Non est factum secundum verba hæc, que tu loqueris : de corde enim tuum tu componis hæc. * Omnes enim hi terrebant nos, cogitantes quod cessarent manus nostræ ab opere, & quiesceremus. Quam ob causam magis confortauimus manus meas : * & ingressus sum domum Semaïæ filij Dalaïæ filij Metabeel secretò. Qui ait : Tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, & claudamus portas ædis : quia venturi sunt vt interficiant te, & nocte venturi sunt ad occidendum te. * Et dixi : Num quisquam similis mei fugit ? & quis vt ego ingredietur templum, & viuet ? non ingrediar. * Et intellexi quod Deus non misisset eum, sed quasi variicans lucus esset ad me, & Tobias, & Sanaballat conduxissent eum, * acceperat enim pretium, vt terius facerem, & peccarem, & haberent malum, quod exprobrarent mihi. * Memento mei Domine pro Tobia & Sanaballat, iuxta opera eorum talia : sed & Noadiah propheta, & eorum prophetarum, qui terrebant me. * Completus est autem murus vigesimo quinto die mensis Elul, quinquaginta duobus diebus. * Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, vt timerent vniuersæ gentes, que erant in circuitu nostro, & conciderent intra semetipsos, & scirent quod à Deo factum esset opus hoc. * Sed & in diebus illis, multe optimarum Iudeorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, & à Tobia veniebant ad eos. * Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentum eius, quia gener erat Secheniz filij Area, & Iohanan filius eius acciperat filiam Mosollam filij Barachiz : * sed & laudabant eum coram me, & verba mea nuntiabant ei : & Tobias mittebat epistolas vt terret me.

CAPVT VII.

Per Nehemiam constituantur custodes in Ierusalem : deinde conuocato populo recensentur hi qui

duo millia, & tunicas sacerdotales sexaginta septem. * Habituauerunt autem Sacerdotes, & Leuitæ, & ianitores, & cantores, & reliquum vulgus, & Nathinæi, & omnis Israel, in ciuitatibus suis.

CAPVT VIII.

Esdras distinctè populo verba Legis recitat, facta per Leuitas silentio, & contristatum populum Nehemias consolatur, altarisque frondibus celebrant septem diebus festum tabernaculorum; legente singulis diebus Esdra in libro Legis.

ET venerat mensis septimus: filij autem Israel erant in ciuitatibus suis. Congregatusque est omnis populus quasi vir vnus, ad plateam quæ est ante portam aquarum: & dixerunt Esdræ scribæ vt afferret librum legis Moysei, quam præceperat Dominus Israeli. * Attulit ergo Esdras Sacerdos legem coram multitudine virorum & mulierum, cunctisque qui poterant intelligere, in die prima mensis septimi. * Et legit in eo apertè in platea, quæ erat ante portam aquarum, de mane vsque ad mediam diem, in conspectu virorum & mulierum & sapientium: & aures omnis populi erant erectæ ad Librum. * Stetit autem Esdras scriba super gradum lignæum, quem fecerat ad loquendum: & steterunt iuxta eum, Mathathias, & Serceia, & Ania, & Vria, & Helcia, & Maasia, ad dexteram eius: & ad sinistram, Phadai, Misael, & Melchia, & Hasum, & Hasbadana, Zacharia, & Mosollam. * Et aperuit Esdras librum coram omni populo super vniuersum quippe populum eminebat: & cum aperuisset eum, stetit omnis populus. * Et benedixit Esdras Domino Deo magno: & respondit omnis populus: Amen, Amen: eleuans manus suas, & incuruati sunt, & adorauerunt Deum prout in terram. * Porro Iosue, & Bani, & Serebia, Iamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia, Celieha, Azarias, Iozabed, Hannan, Phalaia, Leuitæ, silentium faciebant in populo ad audiendam legem: populus autem stabat in gradu suo. * Et legerunt in Libro legis Dei distinctè, & apertè ad intelligendum: & intellexerunt cum legeretur. * Dixit autem Nehemias (ipse est Athersatha) & Esdras sacerdos & scriba, & Leuitæ interpretes vniuerso populo: Dies sanctificatus est Domino Deo nostro, nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus cum audiret verba legis. * Et dixit eis: Ite, comedite pingua, & bibite mullum, & mixte partes his qui non præparauerunt sibi: quia sanctus dies Domini est, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. * Leuitæ autem silentium faciebant in omni populo, dicentes: Tacete, quia dies sanctus est & nolite dolere. * Abiit itaque omnis populus, vt comederet & biberet, & mitteret partes, & faceret lætitiâ magnam: quia intellexerant verba, quæ docuerat eos. * Et in die

secundo congregati sunt principes familiarum vniuersi populi, Sacerdotes & Leuitæ, ad Esdram scribam, vt interpretaretur eis verba Legis. * Et inueniunt scriptum in Lege, præcepisse Dominum in manu Moysei, vt habitent filij Israel in tabernaculis, in die sollemni, mense septimo: * & vt prædicent, & divulgent vocem in vniuersis vrbibus suis, & in Ierusalem, dicentes: Egredimini in montem, & afferite frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi, vt fiant tabernacula, sicut scriptum est. * Et egressus est populus, & attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula vniuersique in domatæ suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea porte aquarum, & in platea porte Ephraim. * Fecit ergo vniuersa Ecclesia eorum qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: non enim fecerant à diebus Iosue filij Nun taliter filij Israel vsque ad diem illum. Et fuit læticia magna nimis. * Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, à die primo vsque ad diem nouissimum. & fecerunt sollempnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

CAPVT IX.

Populus in ieiunio & saccis penitentem separat se ab alienigenis: Leuitæ consentiunt Dei beneficia, Israelitarumque scelera, & pro populo orant, ac ita sedas cum Domino ferunt.

IN die autem vigesimoquarto mensis huius, conuenerunt filij Israel in ieiunio & in saccis, & humis super eos. * Et separatum est semen filiorum Israel ab omni filio alienigenæ: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. * Et confurrexerunt ad standom: & legerunt in volumine legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum. * Surrexerunt autem super gradum Leuitarum, Iosue, & Bani, & Cedmiel, Sabania, Bonni, Serebias, Bani, & Chanani: & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum. * Et dixerunt Leuitæ, Iosue, & Cedmiel, Bonni, Halebna, Serebia, Odaia, Sebnia, Phatahia: Surgite, benedicite Domino Deo vestro ab æterno vsque in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelsi in omni benedictione & laude. * Tu ipse Domine solus tu fecisti cælum, & cælum cælonum, & omnem exercitum eorum: terram, vniuersa quæ in ea sunt: maria, & omnia quæ in eis sunt: & tu viuificas omnia hæc, & exercitus cæli te adorât. * Tu ipse, Domine Deus, qui elegisti Abram, & eduxisti eum de igne Chaldeorum, & posuisti nomen eius Abraham. * Et inuenisti cor eius fidele coram te: percussisti cum eo foedus, vt dares eis Terram Chanaanæ, Hethæi, & Amorrhæi, & Pheræzi, & Iebusei, & Gergæzi, vt dares semini eius: & implesti

† Gen. 11: 31.

verba tua, quoniam iustus es. * Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Ægypto: clamoremque eorum audisti super Mare rubrum. * Et dedisti signa acque potentia in Pharaone, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terre illius: cognouisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. * Et mare diuisisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum proiecisti in profundum, quasi lapidem in aquas validas. * Et in columna nubis ductor eorum fuit per diem, & in columna ignis per noctem, vt appareret eis via, per quam ingrediebantur. * Ad montem quoque Sinai deducisti, & locus cum eis de celo, & dedisti eis iudicia recta, & legem veritatis, ceremonias, & precepta bona: & sabbatum sanctificationum tuum ostendisti eis, & mandata, & ceremonias, & legem precepisti eis, in manu Moyli serui tui. * Panem quoque de celo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus, & dixisti eis vt ingrederentur & possiderent terram, super quam leuasti manum tuam, vt traderes eis. * Ipsi vero & patres nostri superbe egerunt, & indurauerunt ceruices suas, & non audierunt mandata tua. * Et noluerunt audire, & non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis. Et indurauerunt ceruices suas, & dederunt caput vt conuerterentur ad seruitutem suam, quasi per contentionem. Tu autem Deus propicius, clemens & misericors, longanimis & multae miserationis, non dereliquisti eos, * & quidem cum fecissent tibi vitulum conflabilem, & dixissent: Iste est Deus tuus, qui eduxit te de Ægypto: feceruntque blasphemias magnas. * Tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto: columna nubis non recessit ab eis per diem, vt duceret eos in viam, & columna ignis per noctem, vt ostenderet eis iter per quod ingrederetur. * Et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos, & manna tuum non prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti. * Quadraginta annis pauiisti eos in deserto, nihilque eis defuit: vestimenta eorum non inueterauerunt, & pedes eorum non sunt attriti. * Et dedisti eis regna, & populos, & partius es eis surtes: & possederunt terram Sehon, & terram regis Hesebon, & terram Og regis Basan. * Et multiplicasti filios eorum sicut stellas caeli, & adduxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus eorum vt ingrederentur & possiderent. * Et venerunt filij, & possederunt terram, & humiliauit eorum eis habitatores terrae Chanaanos, & dedisti eos in manu eorum, & reges eorum & populos terrae, vt facerent eis sicut placebat illis. * Ceperunt itaque vrbes munitas, & humum pinguem, & possederunt domos plenas cunctis bonis: cisternas ab aliis fabricatas, vineas, & oliueta, & ligna pomife-

ra multa: & comederunt, & saturati sunt, & insingupati sunt, & abundauerunt deliciis in bonitate tua magna. * Prouocauerunt autem te ad iracundiam, & recesserunt a te, & proiecerunt legem tuam post terga sua: & prophetas tuos occiderunt, qui contestabantur eos vt reuerterentur ad te: feceruntque blasphemias grandes. * Et dedisti eos in manu hostium suorum, & afflixerunt eos. Et in tempore tribulationis suae clamauerunt ad te, & tu de coelo audisti, & secundum miserationes tuas multas dedisti eis salutores, qui saluarent eos de manu hostium suorum. * Cumque requieuisissent, reuersi sunt vt facerent malum in conspectu tuo: & dereliquisti eos in manu inimicorum suorum, & possederunt eos. Conuersique sunt, & clamauerunt ad te: tu autem de coelo exaudisti, & liberaisti eos in misericordiis tuis, multis temporibus. * Et contestatus es eos vt reuerterentur ad Legem tuam. Ipsi vero superbe egerunt & non audierunt mandata tua, & in iudiciis tuis peccauerunt, quae faciet homo, & viuet in eis: & dederunt humerum recedentem, & ceruicem suam indurauerunt, nec audierunt. * Et protaxisti super eos annos multos, & contestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarum tuorum: & non audierunt, & tradidisti eos in manu populorum terrarum. * In misericordiis autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptionem, nec dereliquisti eos: quoniam Deus miserationum, & clemens es tu. * Nunc itaque Deus noster magne, fortis, & terribilis, custodiens pactum & misericordiam, ne auertas a facie tua omnem laborem, qui inuenit nos: reges nostros, & principes nostros, & sacerdotes nostros, & prophetas nostros, & patres nostros, & omnem populum tuum, a diebus regis Assur vsque in diem hanc. * Et tu iustus es in omnibus, quae uenerunt super nos quia ueritatem fecisti, nos autem impie egimus. * Reges nostri, principes nostri, sacerdotes nostri, & patres nostri, non fecerunt legem tuam, & non attenderunt mandata tua, & testimonia tua quae testificatus es in eis. * Et ipsi in regnis suis, & in bonitate tua multa, quam dederas eis, & in terra lacissima & pingui, quam tradideras in conspectu eorum, non seruiuerunt tibi, nec reuersi sunt a studiis suis pessimis. * Ecce nos ipsi hodie serui sumus: & terra, quam dedisti patribus nostris vt comederent panem eius, & quae bona sunt eis, & nos ipsi serui sumus in ea. * Et fruges eius multiplicantur regibus, quos posuisti super nos propter peccata nostra, & corporibus nostris dominamur, & iumentis nostris secundum voluntatem suam, & in tribulatione magna sumus. * Super omnibus ergo his nos ipsi percutimus fœdus, & scribimus, & signant principes nostri, Leuite nostri, & Sacerdotes nostri.

CAPVT X.

Designantur qui factum imitum signauerunt, quo pollicentur se seruaturum omnia Dei precepta, maxime de non commiscendo cum alienigenis, de seruandis sabbato, anno septimo, oblationibus, primitiis ac decimis.

Signatores autem fuerunt, Nehemias, A-
1 Stherfaba filius Hachelai, & Sedecias, * A
Sarias, Azarias, Ieremias, * Pheshur, Ama-
2 rias, Melchias, * Hanus, Sebenia, Melluch,
3 * Harem, Merimuth, Obdias, * Daniel,
4 Genthon, Baruch, * Mosollam, Abia, Mia-
5 min, * Maazia, Belgai, Semeia: hi Sacer-
6 dotes. * Porro Leuitæ, Iosue filius Azaniz,
7 Benui de filiis Henadai, Cedmihel, * & 8
fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita,
9 Phalaia, Hanan, * Micha, Rohob, Hase-
10 bia, * Zachur, Serebeia, Sabania, * Odaia,
11 Bani, Baninu. 12

* Capita populi, Pharos, Phahathmoab, 13
Aelam, Zethu, Bani, * Bonni, Azgad, Bebai, 14
* Adonia, Begoai, Adin, * Arer, Hezecia, 15
Azur, * Odaia, Hafum, Belsai * Hareph, 16
Anathoth, Nebai, * Megphas, Mosollam, 17
Hazzir, * Mesizabel, Sadoc, Ieddua, * Phel- 18
tia, Hanan, Anaia, * Ofec, Hanania, Hafub, 19
* Alohes Phalea, Sobec, * Rehum, Haseb- 20
na, Maasia, * Echaia, Hanan, Anan, * Mel- 21
luch, Haran, Baana: * & reliqui de populo, 22
Sacerdotes, Leuitæ, ianitores, & cantores, Na- 23
thinai, & omnes qui se separauerunt de po- 24
pulis terrarum ad legem Dei vxores eorum, 25
filij eorum, & filie eorum, * omnes qui po- 26
terant sapere spondentes pro fratribus suis, 27
optimates eorum, & qui veniebant ad polli- 28
cendum & iurandum vt ambularent in lege 29
Dei, vt facerent & custodirent vniuersa man-
data Domini Dei nostri, & iudicia eius &
ceremonias eius, * & vt non daremus filias
nostras populo terre, & filias eorum non ac-
ciperemus filiis nostris. * Populi quoque ter-
30 re, qui important venalia, & omnia ad vsum
per diem sabbati vt vendant, non accipiemus
ab eis in sabbato & in die sanctificationis. Et di-
31 mitemus annum septimum, & exactionem
vniuersæ manus. * Et statuemus super nos
precepta, vt demus tertiam partem sicii per
annum ad opus domus Dei nostri, * ad pan-
32 nes propositionis, & ad sacrificium sempi-
33 ternum, & in holocaustum sempiternum in
sabbatis, in calendis, in solemnitatibus, & in
sanctificationis, & pro peccato: vt exoretur pro
Israel, & in omnem vsum domus Dei nostri.
34 * Sortes ergo misimus super oblationem lig-
norum, inter Sacerdotes, & Leuitas, & po-
pulum, vt inferrentur in domum Dei nostri
per domos patrum nostrorum, per tempora,
à temporibus anni vsque ad annum: vt ar-
derent super altare Domini Dei nostri, sicut
scriptum est in lege Moyli: * & vt afferre-
35 mus primogenita terre nostræ, & primitia

vniuersi fructus omnis ligni, ab anno in an-
36 num, in domo Domini. * & primitia filio-
rum nostrorum, & pecorum nostrorum, si-
D cur scriptum est in lege, & primitia bouum
nostrorum, & ouium nostrorum, vt offerren-
tur in domo Dei nostri, Sacerdotibus qui mi-
37 nistrant in domo Dei nostri: * & primitias
ciborum nostrorum, & libaminum nostro-
rum, & poma omnis ligni, vindemiz quo-
que & olei, afferemus Sacerdotibus ad ga-
zophylacium Dei nostri, & decimam partem
terre nostræ Leuitis. Ipsi Leuitæ decimas ac-
cipient ex omnibus ciuitatibus operum no-
38 strorum. * Erit autem Sacerdos filius Aaron
cum Leuitis in decimis Leuitarum, & Leui-
tæ offerent decimam partem decimæ suæ in
domo Dei nostri, ad gazophylacium in do-
mo thesauri. * Ad gazophylacium enim de-
39 portabunt filij Israel, & filij Leui, primitias
frumenti, vini, & olei: & ibi erunt vasa san-
ctificata, & Sacerdotes, & cantores, & ianito-
res, & ministri, & non dimitemus domum
Dei nostri.

CAPVT XI.

Recensentur incolæ Ierusalem & ciuitatum Iuda post instantationem.

1 H Abitauerunt autem principes populi in
A Ierusalem: reliqua verò plebs misit fore-
tem, vt tollerent vnam partem de decem,
qui habitaturi essent in Ierusalem ciuitate
2 sancta, nouem verò partes in ciuitatibus. *
Benedixit autem populus omnibus viris qui
se sponse obulerant vt habitarent in Ieru-
3 salem. * Hi sunt itaque principes provinciarum,
qui habitauerunt in Ierusalem, & in ciuitati-
bus Iuda. Habitauit autem vnusquisque in
possessione sua, in vrbibus suis, Israel, Sa-
cerdotes, Leuitæ Nathinai, & filij seruatorum
4 Salomonis. * Et in Ierusalem habitauerunt
de filiis Iuda, & de filiis Benjamin: de fi-
liis Iuda, Arbaia filius Aziam, filij Zacha-
5 riaz, filij Amariz, filij Saphariz, filij Malaleeli,
de filiis Phares, * Maasia filius Baruch, filius
6 Cholhoza, filius Hazia, filius Adaia, filius
7 Ioarib, filius Zachariz, filius Silonicis: *
omnes hi filij Phares, qui habitauerunt in
Ierusalem, quadringenti sexaginta octo viri
8 fortes. * Hi sunt autem filij Benjamin: Sel-
9 lum filius Mosollam, filius Ioed, filius Pha-
daia, filius Colaia, filius Masia, filius Etheel,
10 filius Isaia, * & post eum Gebbai, Sellai, non-
genti viginio octo, * & Ioel filius Zechri præ-
positus eorum, & Iudas filius Semua super
11 ciuitatem secundus. * Et de sacerdotibus,
12 Idaia filius Ioarib, Iachin, * Saraia filius Hel-
ciz, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Me-
raioch, filius Achitob princeps domus Dei,
13 * & fratres eorum facientes opera templi:
oddingenti viginti duo. Et Adaia filius Iero-
ham, filius Phaelia, filius Amis, filius Za-
chariz, filius Pheshur, filius Melchiz, * &
fratres eius principes patrum: ducenti qua-
draginta

draginta duo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mofollamoth, filius Emmer, * & fratres eorum potentes nimis: centum 14 vigintiocto, & prepositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Leuitis Semeia filius 15 Hafub, filius Azaricam, filius Hafabia, filius Boni, * & Sabachai & Iozabed, super 16 omnia opera, quæ erant forinsecus in domo Dei, à principibus Leuitarum. * Et Matba- 17 nia filius Micha, filius Zebedei, filius Afapb, princeps ad laudandum & ad conficiendum in oratione, & Bebecia secundus de fratribus eius, & Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithum: * omnes Leuite in ciuitate sancta ducenti octoginta quatuor. * Et 19 ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant officia: centum septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel Sacerdotes & Leuite in vniuersis ciuitatibus Iuda, vnusquisque in possessione sua. * Et Nathinai, qui habitabant in Ophel, & Siaha, & Gaspha de Nathinæis. * Et episcopus Leuitarum in Ierusalem, Azzi filius Bani, filius Hafabze, filius Machanize, filius Micbae. De filiis Afapb, canores in ministerio domus Dei. * 23 Præceptum quippe regis super eos erat, & ordo in cætoribus per dies singulos, * & Phathahia filius Mefezebel, de filiis Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne verbum populi, * & in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Caritharbe & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Cabfeel, & in viculis eius, * & in Iesue, & in Molada, & in Bethphaleth, * & in Haferual, & in Bersabee, & in filiabus eius, * & in Siceleg, & in Mochona, 18 & in filiabus eius, * & in Remmon, & in Saraa, & in Ierimuth, * Zanoa, Odullam, & in villis earum, Lachis & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee vsque ad vallem Ennom. * Filij autem 31 Benjamin, à Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel, & filiabus eius: * Anathoth, Nob, Anania, * Afor, Rama, Gethaim, * Hadid, Seboim, & Neballat, Lod * & Ono valle artificum. * Et de Leuitis portiones Iudæ & Beniamin. 36

CAPVT XII.

Nomina & officia Sacerdotum ac Leuitarum qui cum Zorobabel in Ierusalem ascenderunt, & custodes thesaurorum: magna sollempnitate conuocati vniuersæ Leuitæ celebrant dedicationem muri Ierusalem,

HI sunt autem Sacerdotes & Leuite, qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel, & Iosue: Saraia, Ieremias, Eldras, * 2 Amaria, Melluch, Hatus, * Sebenias, Rheum, Merimuth, * Addo, Gentbon, Abia, * Miamin, Madia, Belgæ, * Semeia, & Ioiaib, Idaia, Sellum, Amoc, Helcias, * Idaia. Isti principes Sacerdotum, & fratres eorum, in diebus 7 Iosue. * Porro Leuite, Iesua, Bannui, Ced-

mihel, Sarebia, Iuda, Mathanias, super 9 hymnos ipsi & fratres eorum, * & Bebecia acque Hanni, & fratres eorum, vnusquisque in officio suo. * Iosue autem genuit Ioacim, & Ioacim genuit Eliasib, & Eliasib 10 genuit Ioia, * & Ioia genuit Ionathan, & Ionathan genuit Ieddoz. * In diebus autem Ioacim erant Sacerdotes & principes familiarum: Saraia, Marai, Ieremias, Hanania: * Eldras, Mofollam: Amarie, Iobanan: 13 * Milicho, Ionathan: Sebenize, Ioseph: * Haram, Edna: Maraioth, Helci: * Adaie, Zebaria: Genthon, Mofollam: * Abiz, Zechri: Miamin & Moadie, Phelci: * Belgæ, 17 Samua: Semaiz, Ionathan: * Ioiaib, Mathanai: Iodaie, Azzi: * Sellai, Celai: Amoc, Heber: * Helciz, Hafobia: Idaie, Zechanael. * Leuite in diebus Eliasib, & Ioia 21 da, & Iohanan, & Ieddoz, scripti principes familiarum, & Sacerdotes in regno Dauid viri Perse. * Filij Levi principes familiarum, scripti in Libro verborum dierum, & vsque 24 ad dies Ionathan, filij Eliasib. * Et principes Leuitarum, Hafobia, Serebia, & Iosue filius Cedmibel: & fratres eorum per vices suas, vt laudarent & confiterentur iuxta præceptum Dauid viri Dei, & obseruarent æque 25 per ordinem. * Mathania, & Bebecia, Obedia, Mofollam, Telmon, Accub, custodes portarum & vestibulorum ante portas. * Hi in diebus Ioacim filij Iosue filij Iosedee, & in diebus Nehemie ducis, & Eldras sacerdotis scribæque. * In dedicatione autem muri Ierusalem, requisierunt Leuitas de omnibus locis suis, vt adducerent eos in Ierusalem, & facerent dedicationem & lætium in actione gratiarum, & cantico, & in cymbalis, psalteriis, & citharis. * Congregati sunt autem filij cantorum de campetribus circa Ierusalem, & de villis Nerthuphaci, * & de domo Galgal, & de regionibus Gebba & Azmaueb: quoniam villas edificauerunt sibi cantores in circuitu Ierusalem. * Et mundati 30 sunt Sacerdotes & Leuite, & mandauerunt populum, & portas, & murum. * Ascendere autem feci principes Iuda super murum, & staui duos magnos choros laudantium. Et ierunt ad dexteram super murum ad portam sterquiliniæ. * Et iuit post eos Osaia, & media pars principum Iuda, * & Azarias, Eldras, & Mofollam, Iudas, & Benjamin, & Semeia, & Ieremias. * Et de filiis sacerdotum in tubis, Zacharias filius Ionathan, filius Semeiz, filius Mathanie, filius Micbaie, filius Zechur, filius Afapb, * & fratres eius, Semeia, & Azareel, Malalai, Galalai, Maai, Naxanael, & Iudas, & Hanani, in vasis cantici Dauid viri Dei: & Eldras 36 scriba ante eos in porta Fontis. * Et contra eos ascenderunt in gradibus Ciuitatis Dauid, in ascensu muri super domum Dauid, & vsque ad portam Aquarum ad Orientem. * Et chorus secundus gratias referentium ibat ex aduerso,

aduerso, & ego post eum, & media pars populi super murum & super turrim furnorum, & vsque ad murum latissimum, * & super portam Ephraim, & super portam antiquam, & super portam piscium & turrim Hananeel, & turrim Emath : & vsque ad portam gregis : & steterunt in porta custodie, * steteruntque duo chori laudantium in domo Dei, & ego, & dimidia pars magistrorum mecum. * Et Sacerdotes, Eliachim, Maasia, Miamin, Michea, Elioenai, Zacharia, Hanania in tubis, * & Maasia, & Se-meia, & Eleazar, & Azzi, & Iohanan, & Melchias, & Aslam, & Ezer. Et clare cecinerunt cantores, & Iezraia prepositus : * & immolauerunt in die illa victimas magnas, & letati sunt : Deus enim letificauerat eos letitia magna : sed & vxores eorum & liberi gaussi sunt, & audita est leticia Ierusalem procul. * Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylacia thesauri ad libamina, & ad primitias, & ad decimas, vt introferrent per eos principes ciuitatis in decore gratiarum actionis, Sacerdotes & Leuitas : quia letificatus est Iuda in Sacerdotibus & Leuitis astantibus. * Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationem expiationis, & cantores, & ianitores iuxta preceptum Dauid, & Salomonis filij eius, * quia in diebus Dauid & Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum, in cammine laudantium & consentientium Deo. * Et omnis Israel, in diebus Zorobabel, & in diebus Nehemiz, dabant partes cantoribus & ianitoribus per dies singulos, & sanctificabant Leuitas, & Leuitae sanctificabant filios Aaron.

CAPVT XIII.

Leſſo Deuteronomio cūciantur alienigena, partes Leuitis assignantur, & quo tamen gazophylacio vasa domus Tobie prouiciuntur, & sabbati violatores puniuntur : increpat Nehemias Iudeos qui vxores duxerant alienigenas.

IN die autem illo lectum est in volumine Moysi audiente populo : & inuenum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in Ecclesiam Dei vsque in æternum : * eò quod non occurrerint filiis Israel cum pane & aqua : & conducerint aduersum eos Balaam, ad maledicendum eis : & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem. * Factum est autem, cum audissent legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israel. * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat prepositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobie. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & vasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in

Ierusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem. * Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobie, vt faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. * Et malum mihi visum est valde. Et proieci vasa domus Tobie foras de gazophylacio : * Præcepique & emundauerunt gazophylacia : & reuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, & thus. * Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent dæte : & fugisset vnusquisque in regionem suam de Leuitis, & cantoribus & de his qui ministrabant : * & egi causam aduersus magistratum, & dixi : Quare dereliquimus domum Dei ? Et congregaui eos, & feci stare in stationibus suis. * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei, in horrea. * Et constituimus super horrea Selemiam Sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathaniz : quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis credite sunt partes fratrum suorum. * Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in caeremoniis eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes tormalia in sabbato, portantes acervos, & onerantes super asinos vinum, & vvas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum, vt in die qua vendere liceret, venderent. * Et Tyrij habitauerunt in ea, inferentes pisces, & omnia venalia : & vendebant in sabbatis filiis Iuda in Ierusalem : * & obiurgavi optimates Iuda, & dixi eis : Quæ est hæc res mala quam vos faciei, & profanatis diem sabbati ? * Numquid non hæc fecerunt patres nostri, & adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, & super ciuitatem hanc ? Et vos additis iracundiam super Israel violando Sabbatum. * Factum est autem, cum quiescissent porte Ierusalem in die Sabbati, dixi : & clauerunt ianuas, & precepi vt non aperirent eas vsque post Sabbatum : & de pueris meis constitui super portas vt nullus inferret onus in die Sabbati. * Et manserunt negotiatores, & vendentes vniuersa venalia, foris Ierusalem semel & bis. * Et contestatus sum eos, & dixi eis : Quare maneris ex aduerso muris si secundum hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non venerunt in Sabbato. * Dixi quoque Leuitis vt munderentur, & venirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbati : & pro hoc ergo memento mei Deus meus : & parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum. * Sed & in diebus illis vidi Iudeos ducentes vxores Azoticas, Ammonitidas, & Moabitidas. * Et filij eorum ex media parte loquebantur Azoticæ, & nesciebant loqui Iudicæ, & loquebatur iuxta linguam populi & populi. * Et obiurgavi eos, & maledixi. Et cecidi

ex eis viros, & decaluavi eos, & adiuravi in Deo, vt non darent filias suas filiis eorum. & non acciperent de filiabus eorum filios suos: & sibi in cepit, dicens: * † Numquid non in huiuscemodi re peccavit Salomon rex Israel: & certe in gentibus multis non erat rex similis ei, & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deus regem super omnem Israel: † & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenae. * Numquid & nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc, vt praeiuramur in Deo nostro, & du-

28 carnis uxores peregrinas : * De filiis autem
Ioiada filij Eliaſib Sacerdotis magni, gener
erat Sanaballat Horonites, quem fugavi
29 me. * Recordare Domine Deus meus, ad
verſum eos qui polluant ſacerdotium, iuſ
30 que Sacerdotale & Leviticum. * Igitur mun
davi eos ab omnibus alienigenis, & conſti
tui ordines Sacerdotum & Levitarum, num
31 quemque in miniſterio ſuo : * & in obla
tione lignorum in temporibus conſtitutis, &
in primitiis : memento mei Deus meus in
bonum. Amen.

LIBER TOBIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Tobias in captivitate constitutus, à lege Dei non recessit, & filium Tobiam ex Anna uxore susceptum Deum timere docet: gratius regi Salmansar, pergit, quocunque vult: confratres captivos consolatur: Gabelo mutat decem argenti talenta: Sennacherib, quid mortuos sepeliret, eum persequitur.

OB I A S ex tribu & ci-
uitate Nephthali (quæ A
est in superioribus Gali-
læe supra Naasson, post
viam quæ ducit ad Occi-
dentem, in sinistro ha-
bens ciuitatem Sepher)

* ¶ cū capis esset in diebus Salamanar regis Assyriorum, in capitiuitate tamen positus, viam veritatis non dereliquit, * ita vt omnia, quæ habere poterat, quotidie concupiscit fratribus, qui erant ex eius genere, imperitaret. * Cumque esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere. * Denique cū irent omnes ad vitulos aureos, quos Ieroboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat confortia omnium, * sed pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israel omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, * ita vt in tertio anno profelytis & aduenis ministraret omnem decimationem. * Hæc & his familia secundum legem Dei puerulus obseruabat. * Cū verò factus esset vir accepit uxorem Annam de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. * Igitur, cū per capitiuitatem deuenisset cum uxore sua, & filio in ciuitatem Ninuen cum omni tribu sua, (* cū omnes ederent ex cibis Gentilium) iste custodiuit animam suam & numquam contaminatus est in eis eorum. * Et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salamanar regis, & dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quæ-

15 cumque facere voluisset. * Pergebat ergo ad
omnes, qui erant in captiuitate, & monita sa-
16 lutis dabat eis. * Cùm autem venisset in Ra-
ges ciuitatem Medorum, & ex his, quibus ho-
noratus fuerat à rege, habuisset decem talen-
17 ta argenti: * & cùm in multa turba generis
sui Gabelum egentem videret, qui erat ex
tribu eius, sub chyrographo dedit illi memo-
18 ratum pondus argenti. * Post multum verò
temporis, mortuo Salmanasar rege, cùm re-
gnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios
19 Israel exosos haberet in conspectu suo. * To-
bias quoddie pergebat per omnem cognationem
suam, & consolabatur eos, diuidebatque
vnicuique, prout poterat, de facultatibus suis.
20 * esurientes aliebat nudisque vestimenta præ-
dabat, & moriuis atque occisis sepulcrum
21 sollicitus exhibebat. * † Denique cùm reuer-
sus esset rex Sennacherib, fugiens à ludæa
plagam, quam circa cum fecerat Deus propter
blasphemiam suam, & iratus multos occi-
deret ex filiis Israel, Tobias feliciebat corpo-
22 ra eorum. * At vbi nuntiatum est regi, iussit
eum occidi, & tulit omnem substantiam eius.
23 * Tobias verò cum filio suo & cum vxore fu-
giens, nudus latuit, quia multi diligebant
eum. * † Post dies verò quadraginta quoque
24 occiderunt regem filij ipsius, & reuersus est
25 Tobias in domum suam, & omnisque facultas
eius restituta est ei.

CAPUT II.

Tobias mortuorum defatigatus sepulchrâ, hirundinis fletu impatiencia probationem excusat, & ab uxore ac amicis ipsam tridentibus afficitur opprobrio.

1 **P**ost hæc verò, cum esset dies festus Do-
A mini, & factum esset prandium bonum
& adduc Tobie, * dixit filio suo: Vade,
& induc aliquos de tribu nostra, timentes Deū,
3 ut epulentur nobiscum. * Cumque abiisset, re-
uerfus nuntiavit ei, vnum ex filiis Israël in-
gulatum iacere in platea. Statinque exiliens
de accubitu suo, relinquens prandium, iei-
4 nus peruenit ad corpus: * tollensque illud
portauit ad domum suam occultè, vt, dum sol

十一、表列：

† 1 Reg. 31.
44.

个本数。
17, 18, 19,
20.

个主 张 2000
王 2000 年 1 月

4. 4. 4. 4.
 4. 4. 4. 4.
 4. 4. 4. 4.
 4. 4. 4. 4.
 4. 4. 4. 4.
 4. 4. 4. 4.

† 4 Reg.
22. 2. 17.
2. Par. 3
6. 1. 1.
2/21. 37.
2. 1. 1.

occubisset, caute sepeliret eum. * Cumque
occubisset corpus, mandauit panem cum
lactu & tremore, * memorans illum sermonē,
quem dixit Dominus † per Amos Prophe-
tam: Dies festi vestri conuerterunt in lamen-
tationem & luctum. * Cū verò sol occubuis-
set, abiit, & sepeliuit eum. * Arguebant au-
tem eum omnes proximi eius, dicentes: Iam
huius rei causa interfici iustus est, & vix effugi-
sti mortis imperiū, & iterum sepelis mortuū?
* † Sed Tobias plus timens Deum, quā re-
gem, rapiebat corpora occisorum, & occultaba-
t in domo sua, & mediis noctibus sepelie-
bat ea. * Contigit autem vt quadam die fari-
gatus à sepultura, veniens in domum suam,
iaculasset se iuxta parietem, & obdormisset, &
ex nido hircinudum dormienti illi calida ster-
cora inciderent super oculos eius, fieretque
cæcus. * Hanc autem tentationem ideo per-
misit Dominus euenire illi, vt posteris dare-
tur exemplum patientiæ eius, sicut & sancti
Iob. * Nam cū ab infantia sua semper Deum
timuerit, & mandata eius custodierit, non est
conuersatus contra Deum, quòd plaga cruci-
tatis eueniret ei, sed immobilis in Dei timore
permanens, agēs gratias Deo omnibus die-
bus vite sue. * Nam sicut beato Iob insulta-
bant reges, ita isti parentes & cognati eius iri-
debant vitam eius, dicentes: * Vbi est spes
tua, pro qua eleemosynas & sepulturas facie-
bas? * Tobias verò increpabat eos, dicens:
Nolite ita loqui: * quoniam filij sanctorum
sumus, & vitam illam expectamus, quā Deus
daturus est his, qui fidem suam nunquā mu-
tāt ab eo. * Anna verò vxor eius ibat ad opus
texturinum quotidie, & de labore manū suarum
victum, quem consequi poterat, deserebat.
* Vnde factum est, vt hec dum caprarum
accipiens detulisset domi. * Cuius cū vocem
balantis vir eius audisset, dixit: Videte, ne for-
tè furuius sit, reddite eum dominis suis, quia
non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut
contingere. * † Ad hæc vxor eius irata respō-
dit: Manifestè vana facta est spes tua, & ele-
mosynæ tuæ modò apparuerunt. * Atque his
& aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei.

CAPVT III.

*Tobia mori petentis oratio ad Deum, & Sarae fi-
lia Raguelis humilis cum triduo ieiunio oratio,
ad ancilla improprie propter septem ipsius ma-
ritos à demonio interemptos: vtriusque autem pre-
ces exaudimur, Angelo Raphaelē ad eos curandos
misso.*

TVnc Tobias ingemuit, & cepit orare
cum lacrymis, * dicens: Iustus es Domi-
ne, & omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes
vite tue, misericordia, & veritas, & iudicium.
* Et nunc Domine memor esto mei, & ne
vindictam sumas de peccatis meis, neque re-
miniscentia delicta mea, vel parentum meo-
rum. * † Quoniam non obediuius præcep-
tis tuis, ideo traditi sumus in direptionem,

& captiuitatem, & mortem, & in sabulum, &
in improprium omnibus nationibus, in qui-
bus dispersisti nos. * Et nunc Domine mag-
na iudicia tua, quia non egimus secundum
præcepta tua, & non ambulauimus sinceriter
coram te. * Et nunc Domine secundum vo-
luntatem tuam fac mecum, & præcipe in pa-
ce recipi spiritum meum: expedit enim mi-
hi mori magis quā viuere. * Eadem itaque
die contigit, vt Sara filia Raguelis in Rages
ciuitate Medorum, & ipsa audiret improp-
rium ab vna ex ancillis patris sui, * quoniam
tradita fuerat septem viris; & demonium no-
mine Asmodæus occiderat eos, mox vt in-
gressi fuissent ad eam. * Ergo cū pro culpa
sua increparet puellam, respondit ei, di-
cens: Amplius ex te non videamus filium
aut filiam super terram, interfecitrix virorum
tuorum. * Numquid & occidere me vis, sicut
iam occidisti septem viros? Ad hæc vocem
perrexit in superius cubiculum domus suæ:
& tribus diebus, & tribus noctibus non man-
ducauit, neque bibit: * sed in oratione per-
sistens, cum lacrymis deprecabatur Deum, vt
ab isto improprio liberaret eam. * Factum
est autem die tertia, dum compleret oratio-
nem benedicens Dominum, * dixit: Benedi-
ctum est nomen tuum Deus patrum nostro-
rum: qui cū iratus fueris, misericordiam facies,
& in tempore tribulationis peccata dimittis
his, qui inuocant te. * Ad te Domine
faciem meam conuerto, ad te oculos meos di-
rigo. * Peto Domine vt de vinculo improp-
rij huius absolvas me, aut certe desuper ter-
ram eripias me. * Tu scis Domine, quia num-
quam concupiui virum, & mundam seruau
animam meam ab omni concupiscentia. *
Numquam cum ludentibus miscui me: ne-
que cum his, qui in leuitate ambulant, pari-
cipem me præbui. * Virum autem cum timore
tuo, non cum libidine mea consensi sus-
cipere. * Et, aut ego indigna fui illis, aut illi
forsitan me non fuerunt digni: quia forsitan
viro alij conseruasti me. * Non est enim
in hominis potestate consilium tuum. * Hoc
autem pro certo habet omnis qui te colit:
quòd vita eius, si in probatione fuerit coro-
nabitur: si autem in tribulatione fuerit libe-
rabitur: & si in correptione fuerit ad miseri-
cordiam tuam venire licebit. * Non enim de-
lectaris in perditionibus nostris: quia post tem-
peratē, tranquillū facis: & post lacryma-
tionem & fletum, exultationem infundis. *
Sit nomen tuum Deus Israel benedictum in
secula. * In illo tempore exaudivit sunt pre-
ces amborum in conspectu gloriæ summi
Dei: * & missus est Angelus Domini san-
ctus Raphael, vt curaret eos ambos, quorum
vno tempore sunt orationes in conspectu
Domini recitate.

CAPVT IV.

*Tobias cū se breui putaret moriturum, filio
piissima salutis manita inueniat, eleemosyna virtu-
tem*

† Amos 8.
c. 10.
v. 2. & 3.
1. & 4.

† Sup. 1.
d. 11.

† Iob. 1.
c. 9.

† Deut.
28. 15.

tem declarat, & de decem argenti talentis Gabelo munus datus indicat.

Igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset, vocavit ad se A Tobiam filium suum, * dixitque ei : † Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. * Cum accepit Deus animam meam, corpus meum sepeli : † & honorem habebis matri tuæ omnibus diebus vite eius : * memor enim esse debes, quæ & quanta pericula passa sit propter te in utero tuo. * Cum autem & ipsa completus verit tempus vite suæ, sepelias eam circa me. B

* Omnibus autem diebus vite tuæ in mente habeo Deum : & caue ne aliquando peccato confendas : & prætermittas præcepta Domini Dei nostri. * † Ex substantia tua fac elemosynam, & noli auertere faciem tuam ab illo paupere : ita enim fiet ut nec à te auertatur facies Domini. * † Quomodo poteris, ita esto, misericors. * † Si multum tibi fuerit, abundanter tribue : si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. * Præmium enim bonum tibi thesaurizas in

die necessitatis. * † quoniam elemosyna ab omni peccato & à morte liberat, & non patitur animam ire in tenebras. * Fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus facientibus eam. * † Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & præter vxorem tuam numquam pariaris crimen scire. * Superbiam numquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas : † in ipsa enim initium fumpit omnis perditio. * † Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te omnino non remaneat. * † Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. * † Panem tuum cum esurientibus & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos tege. * Panem tuum & vinum tuum super sepulcrum iusti constitue, & noli ex Deo manducare & bibere cum peccatoribus.

* consilium semper à sapiente perquire. * † 19 Omni tempore benedic Deum : & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permancant. * Indico etiam tibi fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infans es, Gabelo, in Rages ciuitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo : & ideo perquire quo modo ad eum peruenias & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere fili mi : pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timerimus Deum, & reuersemur ab omni peccato, & fecerimus bene.

† Rom. 8. d. 17.

CAPIT V.

Tobia socium ac ducem itineris in Rages Medorum querenti Raphael Angelus ignotus occurrit, cui pater filium committit, quibus profecti mater filij desces absentiam.

Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit : Omnia quæcumque præcepisti mihi faciam parer. * Quo modo autem pecuniam hanc requiram, ignoro. ille me nescit, & ego cum ignoro quod signum dabo ei sed neque viam, per quam pergatur illuc, ali- quando cognoui. * Tunc pater suus respondit illi, & dixit : Chirographum quidem illius penes me habeo : quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelm virum, qui eat tecum salua mercede sua : ut, dum adhuc viuo, recipias eam. * Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenem splendidum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. * Et B ignorans quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit : Vnde te habemus bone iuuenis ? * At ille respondit : Ex filiis Israel. Et Tobias dixit ei : Nosti viam, quæ ducit in regionem Medorum ? * Cui respondit : Noui & omnia itinera eius frequenter ambulaui, & mansi apud Gabelum fratrem nostrorum : qui moratur in Rages ciuitate Medorum quæ posita est in monte Ecbaianis. * Cui Tobias ait : Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nuntiem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater, rogauit ut introiret ad eum. * Ingressus itaque salutauit eum, & dixit : 11 Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias : Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris feto deo, & lumen cæli non video ? * Cui ait iuuenis : Forti animo esto, in proximo est ut à Deo cureris. * Dixit itaque illi Tobias : Numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum ? & cum redieris, restituas tibi mercedem tuam. * Et dixit ei Angelus : Ego ducam & reducam eum ad te. * Cui Tobias respondit : Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu ? * Cui Raphael Angelus dixit : Genus quæris mercenarij, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat ? * Sed ne forte sollicitum te reddam, Ego sum Azarias Ananix magni filius. * Et Tobias respondit : Ex magno genere es tu. Sed peto ne infasaris quod voluerim cognoscere genus tuum. * Dixit autem illi Angelus : Ego sanum du- cam, & sanum tibi reducam filium tuum. * Respondens autem Tobias, ait : Bene ambulatus, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus cuius comitetur vobiscum. * Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suæ, & ambulauerunt ambo simul. * † Cumque profecti essent, excepit mater eius flere, & dicere : Baculum senectutis nostræ tulisti, & transmisisti à nobis. * Numquam fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum. * Sufficiebat enim nobis paupertas nostra, ut diuitias computaremus hoc, quod videbamus filium nostrum. * Dixitque ei Tobias : Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui

† Inf. 10. d. 4.

cui videbunt illum. * Credo enim quòd Angelus Dei bonus comitetur ei, & benè disponat omnia, quæ circa eum geruntur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos. * Ad hanc vocem cessauit mater eius flere, & tacuit.

CAPVT VI.

Angeli hortati Tobias inuadentem piscem apprehendit & exenterat, cor eius, fel, & iecur ad medicamenta referunt: & ad Raguelm diuertunt, ut iussu Angeli petat in uxorem illius filiam Saram, cuius septem viros occiderat demonum, disciens, ab Angelo quo sine suscipiendum ac seruandum sit coniugium.

Profectus est autem Tobias, & canis secus est cum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. * Et exiit ut lauaret pedes suos, & ecce piscis immanis exiit ad deuorandum eum. * Quem expanseus Tobias clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. * Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam eius, & trahè eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cepit ante pedes eius. * Tunc dixit ei Angelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & iecur repone tibi: sunt enim hæc necessaria ad medicamenta vilitate. * Quod cum fecisset, assauit carnes eius, & secum uulerunt in via: cetera salierunt, quæ sufficerent eis, quousque peruenirent in Rages ciuitatem Medorum. * Tunc interrogauit Tobias Angelum, & dixit ei: Obsecro te Azaria frater ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce seruari iussisti? * Et respondens Angelus, dixit ei: Cordis eius particulam si super carbones ponas, fumus eius exericat omne genus demonum, siue à viro, siue à muliere, ita ut vltra non accedat ad eos. * Et fel valet ad vngendos oculos, in quibus fuerit albugo, & sanabuntur. * Et dixit ei Tobias: Vbi vis ut maneamus? * Respondensque Angelus, ait: Est hic Raguel nomine, vir propinquus de tribu tua, & hic habet filiam nomine Saram, sed neque masculum, neque feminam vllam habet aliam præter eam. * † Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem. * Pete ergo eam à patre eius, & dabit tibi eam in uxorem. * Tunc respondit Tobias, & dixit: Audio quia tradita est septem viris, & mortui sunt sed & hoc audiui, quia demonium occidit illos. * Timeo ergo, ne fortè & mihi hæc eueniant: & cum sim vnicus parentibus meis, deponam senectutem illorum cum tristitia ad inferos. * Tunc Angelus Raphael dixit ei: Audi me, & ostendam tibi qui sunt, quibus præualere potest demonium. * Hi namque qui coniugium ita suscipiunt, ut Deum à se & à sua mente excludant, & suæ libidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus: habet potestatem demonium super eos. * Tu autem cum acceperis eam ingressus cubiculum,

per tres dies continens esto ab ea, & nihil aliud, nisi orationibus vacabis cum ea. * Ipsa autem nocte, incensu iecore piscis, sagabatur demonium. * Secunda verò nocte in copulatione sanctorum patriarcharum admittetur. * Tertia autem nocte, benedictionem consequetur, ut filij ex vobis procreentur incolu-mes. * Transacta autem tertia nocte, accipies virginem cum timore Domini, amore filiorum magis quam libidine ductus, ut in semine Abraham benedictionem in filiis consequaris. *

CAPVT VII.

Raguel petiit à Tobia Saram filiam in uxorem tradidit consilio Raphaelis, & scriptis coniugij litteris nuptia celebratur.

Ingressi sunt autem ad Raguelm, & suscepit eos Raguel cum gaudio. * Intrinseque Tobiam Raguel, dixit Annæ vxori suæ Quam similis est iuuenis iste consobro meo? * Et cum hæc dixisset, ait: Vnde estis iuuenes fratres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Nephthali sumus, ex capitiuic Niniue. * Dixitque illis Raguel: Nostis Tobiam fratrem meum? Qui dixerunt: Nouimus. * Cumque multa bona loqueretur de eo, dixit Angelus ad Raguelm: Tobias de quo interrogas, pater istius est. * Et misit se Raguel, & cum lacrymis osculatus est eum, & plorans supra collum eius, * dixit, Benedictio sit tibi fili mi, quia boni & opitini viri filius es. * Et Anna vxor eius, & Sara ipsorum filia, lacrymarum sunt. * Postquam autem locuti sunt, præcepit Raguel occidi arietem, & parari conuiuium. Cuius horaretur cos discumbere ad prandium, * Tobias dixit: Hic ego hodie non manducabo neque bibam, nisi prius petitionem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam. * Quo audito verbo Raguel, expanxit, sciens quid eneniret illis septem viris, qui ingressi sunt ad eam: & timere cepit ne fortè & huic similiter contingeret: & cum nutaret, & non daret petenti vllum responsum, * dixit ei Angelus: Noli timere dare eam isti, quoniam huic timenti Deum debetur coniux filia tua: propterea alius non potuit habere illam. * Tunc dixit Raguel: Non dubito quòd Deus preces & lacrymas meas in conspectu suo admiserit. * Et credo quoniam ideo fecit vos venire ad me, ut ista cōiungeretur cognationi sue secundum legem Moysi: & nunc noli dubium gerere quòd tibi eam tradam. * Et apprehendens dexteram filie suæ, dextræ Tobie tradidit, dicens: Deus Abraham & Deus Isaac, & Deus Jacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis. * Et accepta charta, fecerunt conscriptionem coniugij. * Et post hæc epulati sunt, benedicentes Deum. * Vocauitque Raguel ad se Annam uxorem suam, & præcepit ei ut præpararet alterum cubiculum.

Ecce 2 * Et

† Num. 32.
6. 3. 16. 4. 8.

† Num. 30.
6. 6.

* Et introduxit illum Saram filiam suam, & la-
crymata est. * Dixitque ei: Forti animo esto
filia mea: Dominus cœli det tibi gaudium
pro tedio quod perpessa es.

CAPVT VIII.

*Tobias thalamum ingressus, partem iecoris pisci
cit affat; & demonio à Raphael legato, Tobias
& Sara simul orantes noctem transigunt incolam-
es: quapropter repleto quod paratum erat sepul-
chro, alligant Deo gratis à Sara parentibus, le-
tium apparatur conuiuium; & pro dote medietas
bonorum assignatur, cedente & reliqua medietate
post parentum obitum.*

Postquam verò cenauerunt, introduxe-
runt iuuenem ad eam. * Recordatus ita-
que Tobias sermonum Angeli, prouidit de A
cassidili suo partem iecoris, posuitque eam
super carbones viuos. * Tunc Raphael An-
gelus apprehendit demonium, & reliquit
illud in deserto superioris Ægypti. * Tunc
hortatus est virginem Tobias, dixitque ei:
Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie,
& cras, & secundum cras: quia bis tribus
noctibus Deo iungimur: tertia autem trans-
acta nocte, in nostro erimus coniugio. * filij
quippe sanctorum sumus, & non possumus
ita coniungi, sicut gentes quæ ignorant Deum.
* Surgentes autem pariter, instanter ora-
bant ambo simul, ut sanctas daretur eis. * Di-
xitque Tobias: Domine Deus patrum no-
strorum, benedicant te cœli & terræ, ma-
regue & fontes, & flumina, & omnes crea-
turæ tuæ, quæ in eis sunt. * † Tu fecisti A-
dam de limo terræ, dedisti que ei adiutorium
Heuam. * Et nunc Domine tu scis,
quia non luxurie causa accipio sororem
meam coniugem, sed sola posteritatis dile-
ctione, in qua benedicatur nomen tuum in
secula seculorum. * Dixit quoque Sara: Mi-
serere nobis Domine, miserebere nobis, &
conferenscamus ambo pariter sancti. * Et factum
est circa pullorum cantum, accersiri iussit Ra-
guel senios suos, & abierunt cum eo pariter
ut foderent sepulchrum. * Dicebat enim:
ne forte simili modo euenerit ei, quo & ce-
teris illis septem viris qui sunt ingressi ad
eam. * Cumque parassent fossam, reuersus
Raguel ad uxorem suam, dixit ei: * Mitte
vnam ex ancillis tuis, & videat si mortuus
est, ut sepeliat eum antequam illucescat dies.
* At illa misit vnam ex ancillis suis. Quæ
ingressa cubiculum, reperit eos saluos & in-
columes, secum pariter dormientes. * Et
reuersa, nuntiavit bonum nuncium: & be-
nedixerunt Dominum, Raguel videlicet &
Anna uxor eius, * & dixerunt: Benedicimus
te Domine Deus Israel, quia non con-
iugit quemadmodum putabamus. * Fecisti
enim nobiscum misericordiam tuam, & ex-
clusisti à nobis inimicum persequentem nos.
* Miseras es autem duobus vnicis. Fac eos
Domine plenius benedicere te: & sacrifi-

cium tibi laudis tuæ & suæ sanitatis offerre,
ut cognoscat vniuersitas gentium, quia tu es
Deus solus in vniuersa terra. * Statimque præ-
cepit senis suis Raguel, ut replerent fossam,
quam fecerant, priusquam elucesceret. * Vxo-
ri autem suæ dixit ut instrueret conuiuium,
& præpararet omnia quæ, in cibos erant
iter agentibus necessaria. * Duas quoque
pingues vaccas, & quatuor arietes occidi fecit,
& parari epulas omnibus vicinis suis,
& cunctisque amicis. * Et adiunxit Raguel To-
biam, ut duas hebdomadas moraretur apud
se. * De omnibus autem, quæ possidebat
Raguel, dimidiam partem dedit Tobie: &
fecit scripturam, ut pars dimidia, quæ su-
pererat post obitum eorum, Tobie dominio
deveniret.

CAPVT IX.

** Raphael Tobiam rogatus ad Gabelum pergit; quem
recepta pecunia ad Tobie nuptias adducit: ille au-
tem Tobia ac Sara benedixit.*

Tunc vocauit Tobias Angelum ad se,
quem quidem hominem existimabat, di-
xitque ei: Azaria frater, peto ut auscultes ver-
ba mea.
* Si me ipsum tradam tibi seruum, non
ero condignus prouidentie tuæ. * Tamen
obsecro te, ut assumes tibi animalia siue ser-
uitia, & vadas ad Gabelum in Rages ciui-
tatem Medorum: reddasque ei chirogra-
phum suum, & recipias ab eo pecuniam, &
roges eum venire ad nuptias meas. * Scis
enim ipse quoniam numerat pater meus diem,
& si tardauero vna die plus, contristatur ani-
ma eius. * Et certe vides quomodo adiunxit
me Raguel, cuius adiutorium spernere
non possum. * Tunc Raphael assumens qua-
tuor ex senis Raguelis, & duos camelos, in
Rages ciuitatem Medorum perrexit: & in-
ueniens Gabelum, reddidit ei chirographum
suum, & recepit ab eo omnem pecuniam.
* Indicauitque ei de Tobia filio Tobie,
omnia quæ gesta sunt: fecitque eum secum
venire ad nuptias. * Cumque ingressus esset
domum Raguelis, inuenit Tobiam discum-
bentem: & exiliens, osculati sunt se inui-
cem: & fleuit Gabelus, benedixitque Deum,
& dixit: Benedicat te Deus Israel, quia fi-
lius es optimi viri, & iusti, & timentis
Deum, & eleemosynas facientis: * & dica-
tur benedictio super uxorem tuam, & super
parentes vestros: * & videatis filios vestros,
& filios filiorum vestrorum, vsque in tertiam
& quartam generationem: & sit semen ve-
strum benedictum à Deo Israel, qui regnat
in secula seculorum.
* Cumque omnes dixissent, Amen, ac-
cesserunt ad conuiuium: sed & cum timore
Domini nuptiarum conuiuium exerce-
bant.

CAPVT X.

Parentes Tobia longam eius moram anxie querunt; ille autem agro obit, ut à Raguele dimittatur, accepta dote & vxore: porrò Raguel illis bene precando, admonet filium de officio matris familias.

CVM verò moras faceret Tobias, causa tuncupiarum, sollicitus erat pater eius Tobias, dicens: Putas quare moratur filius meus, aut quare decenter est ibi? Putasne Gabelus mortuus est, et nemo reddet illi pecuniam? Ccepit autem contristari nimis ipse, & Anna vxor eius cum eo: & ceperunt ambo simul flere: eò quòd die statuto minime reuerteretur filius eorum ad eos. Flebat igitur mater eius irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu heu me fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solacium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ: Omnia simul in te vno habentes, te non debuimus dimittere à nobis. Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbari, sanus est filius noster: facis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum. Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circubat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem. At verò Raguel dicebat ad generum suum: Mane hic, & ego mitam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum. Cui Tobias ait: Ego noui, quia pater meus & mater mea modò dies computant, & cruciatur spiritus eorum in ipsis. Cumque verbis multis roga- ret Raguel Tobiam, & ille eum nulla ratione vellet audire, tradidit ei Saram, & dimidiampartem omnis substantiæ suæ in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa: & saluum atque gaudentem dimisit eum à se, dicens: Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducaturque vos incolumes, & inueniatis omnia rectè circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquam moriantur. Et apprehendentes patrem filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire: monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & se ipsam irreprehensibilem exhibere.

CAPVT XI.

*Relictis in itinere Sara reliquaque familiam, Tobias & Raphael præcedentes, latè à parentibus Tobia excipiuntur: quo patris oculos felle iecoris li-
niente, ille visum recipit; quapropter altis Deo gratias, post aduentum Sara ac familia septem diebus latè epulantur.*

CVMque reuenterentur, perueniunt ad Charan, quæ est in medio itinere contra Ninuen, vndecimo die. Dixitque Angelus: Tobias frater, scis quemadmodum re-

liquisti patrem tuum. Si placet itaque tibi, præcedamus, & lento gradu sequantur iter nostrum familiæ, simul cum coniuge tua, & cum animalibus. Cumque hoc placuisset ut irent, dixit Raphael ad Tobiam: Tolle tecum ex felle piscis: erit enim necessarium. Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abierunt. Anna autem sedebat secus viam, quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit à longè, & illicò agnouit venientem filium suum: currensque nuntiavit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitque Raphael ad Tobiam: At vbi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum: & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum. Statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum, scias enim quoniam mox aperiuntur oculi eius, & videbit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudebit. Tunc præcurrit canis, qui simul fuerat in via: & quasi nuntius adueniens, blandimento suæ caudæ gaudebat. Ecce confurgens cæcus pater eius, cœpit offendens pedibus currere: & data manu puero, occurrit obuiam filio suo. Et suscipiens osculatus est eum cum vxore sua, & ceperunt ambo flere præ gaudio. Cumque adorassent Deum, & gratias egissent, confederunt. Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patris sui. Et sustinuit quasi dimidiàm scilicet horam: & cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana ovi, egredi. Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimque visum recepit. Et glorificabant Deum, ipse videlicet, & vxor eius, & omnes qui sciebant eum. Dicebatque Tobias: Benedico te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce ego video Tobiam filium meum. Ingredia est etiam post septem dies Sara vxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & cameli, & pecunia multa vxoris: sed & illa pecunia, quam receperat à Gabelo: & narrauit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat. Veneruntque Achior & Nabach consobrini Tobie, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus. Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

CAPVT XII.

Tobias cum filio de mercede Raphaelis consultans, auditisque quæ sibi ac filio præstiterat beneficii, mercedem offeri omnium quæ attulerant: at ille se Dei Angelum declarat, & post reuelata alia mysteria in celum subleuatur; quo facto, illi in terram prædi rantes Deum benedicunt.

TVNC vocauit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro
Ee 3 isti

isti sancto, qui venit tecum? * Respondens A Tobias, dixit patri suo: Pater, quam merce-
dem dabimus ei? aut quid dignum poterit
esse beneficijs eius? * Me duxit & reduxit sa-
num, pecuniam & Gabelo ipse recepit, vxo-
rem ipse me habere fecit, & demonium ab
ea ipse compescuit, gaudium parentibus eius
fecit, meipsum & deuoratione piscis eripuit,
te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis
omnibus per eum repleti sumus. Quid
illi ad hæc poterimus dignum dare? * Sed
peto te pater mi, vt roges eum, si fortè di-
gnabitur meditari de omnibus, quæ allata
sunt, sibi assumere. * Et vocantes eum,
pater scilicet & filius, tulerunt eum in par-
tem: & rogare ceperunt, vt dignaretur di-
midiam partem omnium, quæ attulerant, ac-
ceptam habere. * Tunc dixit eis occultè: Be-
nedicite Deum cæli, & coram omnibus vi-
uentibus confirmemini ei, quia fecit vobiscum
misericordiam suam. * Etenim sacramentum
regis abscondere bonum est: opera autem
Dei reuelare & confiteri honorificum est. *
Bona est oratio cum ieiunio, & elemosyna
magis quàm thesaurus auri recondere: *
quoniam elemosyna à morte liberat, & ip-
sa est, quæ purgat peccata, & facit inue-
nire misericordiam & vitam æternam. * Qui
autem faciunt peccatum, & iniquitatem, C
hostes sunt animæ suæ. * Manifesto ergo vo-
bis veritatem, & non abscondam à vobis oc-
culum sermonem. * Quando orabas cum la-
crymis, & sepeliebas mortuos, & derelinq-
uebas prandium tuum, & mortuos abscondebas
per diem in domotua, & nocte sepeliebas eos,
ego obtuli orationem tuam Domino. * Et
quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt ten-
tatio probaret te. * Et nunc misit me Domi-
nus vt curarem te, & Saram vxorem filij tui
à demonio liberarem. * Ego enim sum Ra-
phael Angelus, vnus ex septem, qui astamus
ante Dominum. * Cumque hæc audissent, D
turbati sunt, & tremantes ceciderunt super
terram in faciem suam. * Dixitque eis Ange-
lus: Pax vobis, nolite timere. * Etenim cum
essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: D
ipsum benedicite, & cantate illi. * Videbar
quidem vobiscum manducare, & bibere: sed
ego cibo inuisibili, & potu, qui ab homini-
bus videri non potest, vtior. * Tempus est er-
go vt reuertar ad eum, qui me misit: vos au-
tem benedicite Deum, & narrate omnia mi-
rabilia eius. * Et cum hæc dixisset, ab aspectu
eorum ablatus est, & vltra eum videre non
potuerunt. * Tunc prostrati per horas tres in
faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes
narrauerunt omnia mirabilia eius.

CAPVT XIII.

Tobias senior benedictis ac confitetur Domino, & vniuersos ad ipsum hortatur, prophetas quoque de resurrectione & magna felicitate suam ierusalem.

Periens autem Thobias senior os suum
A benedixit Dominum, & dixit: Magnus
es Domine in æternum, & in omnia sæcula
regnum tuum: * † quoniam tu flagellas &
saluas: deducis ad inferos, & reducis: & non
est qui effugiat manum tuam. * Confitemini
Domino filij Israel, & in conspectu gentium
laudate eum: * quoniam ideo dispersit vos
inter gentes, quæ ignorant eum, vt vos enar-
retis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia
non est alius Deus omnipotens præter eum.
* Ipse castigauit nos propter iniquitates no-
stras: & ipse saluabit nos propter misericor-
diam suam. * Aspicite ergo quæ fecit nobis-
cum, & cum timore & tremore confitemi-
ni illi: regemque sæculorum exaltate in ope-
ribus vestris. * Ego autem in terra captiuita-
tis meæ confitebor illi: quoniam ostendi ma-
iorem suam in gentem peccatricem. *
Conuertimini itaque peccatores, & facite ius-
titiam coram Deo, credentes quòd faciat
vobiscum misericordiam suam. * Ego autem,
& anima mea in eo lætabor. * Benedicite
Dominum omnes electi eius: agite dies læ-
titie, & confitemini illi. * Ierusalem ciuitas
Dei, castigauit te Dominus in operibus ma-
nuum tuarum. * Confiteere Domino in bo-
nis tuis, & benedic Deum sæculorum, vt
reædificet in te tabernaculum suum, & reuo-
cet ad te omnes captiuos, & gaudeas in om-
nia sæcula sæculorum. * Luce splendida ful-
gebis: & omnes fines terræ adorabunt te. * †
Nationes ex longinquo ad te venient: & mu-
nera deferentes, adorabunt in te Dominum, &
terram tuam in sanctificationem habebunt. *
Nomen enim magnum inuocabunt in te. *
Maledicti erunt qui contempserint te: &
condemnati erunt omnes qui blasphemauerint
te: benedictique erunt qui ædificauerint
te. * Tu autem lætaberis in filijs tuis, quoniam
omnes benedicentur, & congregabun-
tur ad Dominum. * Beati omnes qui diligunt
te, & qui gaudent super pacem tuam. * Anima
mea benedic Dominum, quoniam liberauit
Ierusalem ciuitatem suam à cunctis tribula-
tionibus eius, Dominus Deus noster. * Beatus
ero, si fuerint reliquie feminis mei ad vi-
dendam claritatem Ierusalem. * † Portæ Ierusalem
ex saphiro & smaragdo ædificabun-
tur: & ex lapide pretioso omnis circuitus mu-
rorum eius. * Ex lapide candido & mundo
omnes plateæ eius sternentur: & per vicos
eius alleluia cantabitur. * Benedictus Domi-
nus, qui exaltauit eam, & sit regnum eius in
sæcula sæculorum super eam. Amen.

CAPVT XIV.

Tobias senior moriturus completis 102. annis suæ
annus, filium ac nepotes ad pietatem hortatur, ut-
que sepulchris parentibus à Ninive migerent, quam
euerendam dicit, & Ierusalem iussurandam: quod
filius obferuans, tandem ad soceros reuertitur,
ibique completis 99. annis moritur.

ET consummati sunt sermones Tobie. **A** Et postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadragintaduobus, & vidit filios nepotum suorum. * Completis itaque annis centum duobus, sepultus est honorifice in Ninive. * Quinquaginta namque & sex annorum lumen oculorum amittit, sexagenarius verò recepit. * Reliquum verò vite sue in gaudio fecit, & cum bono profectu timoris Dei perexit in pace. * In hora autem mortis sue vocavit ad se Tobiam filium suum, & septem iuvenes filios eius nepotes suos, dixitque eis : * Propè erit interitus Ninive : non enim excedit verbum Domini : & tres nostri, qui dispersi sunt à terra Israel, revertentur ad eam. * Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum reedificabitur : ibique revertentur omnes timentes Deum, & relinquent gentes idula sua, & venient in Ierusalem, & inhabitabunt in ea, & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Israel. * Audite ergo filij mei patrem vestrum : Servite Domino in veritate, & in-

quire ut faciatis quæ placita sunt illi : & filij vestri mandate ut faciant iustitias & elemosynas, ut sint memores Dei & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua. * Nunc ergo filij audite me, & nolite manere hic : sed quacumque die sepelietis matrem vestram ceca me in vno sepulchro, ex eo dirigite gressus vestros ut exeat is hinc : * video enim quia iniquitas eius finem dabit ei. * Factum est autem post obitum matris sue, Tobias abscessit ex Ninive cum vxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reuersus est ad foceros suos. * Inuenitque eos incolumes in senectute bona : & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum : & omnem hereditatem domus Raguelis ipse percepit : viditque quintam generationem filios filiorum suorum. * Et completis annis nonaginta novem in timore Domini, cum gaudio sepelierunt eum. * Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conversatione permansit, ita ut acceperent tam Deo, quam hominibus, & cunctis habitantibus in terra.

LIBER IVDITH.

CAPVT PRIMVM.

Nabuchodonosor viſto rege Medorum cunctis regnis imperare cupiens, punitis ad eam mittit; quibus absque honore remissis, indignatus iurat se id vlturum.

ARPHAXAD itaque, rex Medorum, subiugauit multas gentes imperio suo, & ipse ædificauit ciuitatem potentissimam, quam appellauit Echatanis, ex lapidibus

quadratis & sectis : fecit muros eius in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turres verò eius posuit in altitudinem cubitorum centum. * Per quadrum verò earum, lanus vtrumque vicinorum pedum spatio tendebatur, posuitque portas eius in altitudinem turrium : & gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. * Anno igitur duodecimo regni sui : Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive ciuitate magna, pugnavit contra Arphaxad, & obtinuit eum * in campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphratem, & Tigrin, & Iadason, in campo Erioch regis Elicorum. * Tunc exalatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est : & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Libano, & ad gentes quæ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galilæam in campo magno Esdreon, & in-

ad omnes qui erant in Samaria, & trans flumen Iordanem vsque ad Ierusalem, & omnem terram Iesse, quousque perueniatur ad terminos Æthiopie. * Ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum : * qui omnes vno animo contraxerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine honore abiecerunt. * Tunc indignatus Nabuchodonosor rex aduersus omnem terram illam, iurauit per thronum & regnum suum, quòd defenderet se de omnibus regionibus his.

CAPVT II.

Holofernes à Nabuchodonosor mittitur, omnia regna & populos vastaturus : describitur potentia exercitus ipsius, multisque locis per ipsum expugnatis, vehementer timor vniuersi inuasi.

ANno tertio decimo Nabuchodonosor regis, vigesima & secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se. * Vocauitque omnes maiores natu, omnesque duces, & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilij sui. * dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subiugaret imperio. * Quod dictum cum placuisset omnibus, vocauit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militie sue, & dixit ei : Egredere aduersus omne regum Occidentis, & contra eos præcipue, qui contempserunt imperium meum. * Non parceret oculus tuus vlli regno, omnemque urbem munitam subiugabis mihi. * Tunc Holofernes vocauit duces, & magistra-

us virtutis Assyriorum: & dinumerauit viros
in expeditionem, sicut præcepit ei rex, cen-
tum viginti millia pedum pugnantium, &
equitum sagittariorum duodecim millia. * 8
Omnemque expeditionem suam fecit præire
in multitudine innumerabilium camelorum,
cum his quæ exercitiis sufficerent copiosè,
boum quoque armenta gregeſque ouium,
quorum non erat numerus. * Frumentum ex
omni Syria in transfu suo parari constituit.
* Aurum verò & argentum, de domo regis
assumpſit multum nimis. * Et profectus est
ipse, & omnis exercitus, cum quadrigis, &
equitibus, & sagittarijs qui cooperuerunt fa-
ciem terræ, sicut locustæ. * Cumque pertran-
sisset fines Assyriorum, venit ad magnos
montes Ange, qui sunt à sinistro Ciliciæ,
ascenditque omnia castella eorum, & obui-
nit omnem munitionem. * Effregit autem
ciuitatem opinatissimam Melothi, prædauit-
que omnes filios Tharsis, & filios Ismael,
qui erant contra faciem deserti, & ad aus-
trum terræ Cellon. * Et transiuit Euphra-
tem, & venit in Mesopotamiam: & fregit
omnes ciuitates excelsas, quæ erant ibi, à
coerente Mambre vsquequò perueniant ad
mare: * & occupauit terminos eius, à Cili-
cia vsque ad fines Iapheth, qui sunt ad au-
strum. * Abduxitque omnes filios Madian,
& prædauit omnem locupletationem eorum,
omnesque resistentes sibi occidit in ore gla-
dij. * Et post hæc descendit in campos Da-
masci in diebus messis, & succendit omnia fa-
ta, omnesque arbores & vineas fecit incidere.
* & cecidit timor illius super omnes inhabi-
tantes terram.

CAPVT III.

*Holoferni se vltro dedunt vniuersarum vrbiũ
ac prouinciarum principes, ex quibus auxiliares
sibi assumit, & tamen ipsorum ciuitates ac
deos destruit, quò solus Nabuchodonosor deus ha-
beatur.*

Tunc miserunt legatos suos, vniuersa-
rum vrbiũ ac prouinciarum reges ac
principes, Syriæ scilicet Mesopotamiæ, & Sy-
riæ Sobal, & Lybie, atque Ciliciæ, qui ve-
nientes ad Holofernem, dixerunt: * Definat
indignatio tua circa nos: Melius est enim ve-
viuentes seruiamus Nabuchodonosor regi
magno, & subditi sumus tibi, quàm morien-
tes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostræ
damna patiamur. * Omnis ciuitas nostra,
omnisque possessio, omnes montes, & col-
les, & campi, & armenta boum, gregeſque
ouium, & caprarum, equorumque & cam-
elorum, & vniuersæ facultates nostræ, atque
familie, in conspectu tuo sunt: * sint omnia
nostra sub lege tua. * Nos, & filij nostri, ser-
ui tui sumus. * Veni nobis pacificus domi-
nus, & vere seruitio nostro, sicut placuerit
tibi. * Tunc descendit de montibus cum
equitibus in virtute magna, & obtinuit om-

nem ciuitatem, & omnem inhabitantem
8 terram. * De vniuersis autem viribus assum-
psit sibi auxiliares viros fortes, & electos ad
9 bellum. * Tantusque metus provincijs illis
incubuit, vt vniuersarum vrbiũ habitato-
res principes, & honorari simul cum populis
10 exirent obuiam venienti, * excipientes eum
cum coronis, & lampadibus ducentes cho-
ros in tympanis, & tibijs. * Nec ista tamen
facientes, serocietatem eius pectoris mitigare
11 poterunt: * nam & ciuitates eorum de-
struxit, & lucos eorum excidit. * præce-
12 perat enim illi Nabuchodonosor rex, vt
omnes deos terræ exterminaret, videlicet
vt ipse solus diceretur Deus ab his natio-
nibus, quæ poruissent Holofernis potentia sub-
14 iugari. * Pertransiens autem Syriam Sobal, &
omnem Apameam, omnemque Mesopota-
miam, venit ad Idumæos in terram Gabaa, *
15 accepitque ciuitates eorum, & sedit ibi per tri-
ginta dies, in quibus diebus adunari præce-
pit vniuersum exercitum virtutis suæ.

CAPVT IV.

*Filij Israel vehementer Holofernem metuentes,
hortatu Eliachim sacerdotis sese ieiunijs ac oratio-
ne humiliant, & assignant, auxiliumque à Domi-
no implorant.*

Tunc audientes hæc filij Israel, qui ha-
bitabant in Terra Iuda, timuerunt val-
de à facie eius. * Tremor & horror inuasit
sensus eorum, ne hoc faceret Ierusalem &
templo Domini, quod fecerat ceteris ciuita-
3 tibus & templis earum. * Et miserunt in ocnem
Samaritan per circuitum vsque Iericho
& præoccupauerunt omnes vertices mon-
4 tium: * & muris circumdederunt vicos suos, &
congregauerunt frumenta in præparationem
5 pugnæ. * Sacerdos etiam Eliachim, scripsit
B ad vniuersos qui erant contra Eldreton, quæ
est contra faciem campi magni iuxta Do-
thain, & vniuersos, per quos viæ transiunt
6 esse poterat, * vt obtinerent ascensus mon-
tium, per quos via esse poterat ad Ierusalem
& illic custodirent vbi angustum iter esse
7 poterat inter montes. * Et fecerunt filij Is-
rael, secundum quod constituerat eis sacer-
8 dos Domini Eliachim. * Et clamauit omnis
populus ad Dominum instantia magna, &
humiliauerunt animas suas in ieiunijs, &
9 orationibus, ipsi & mulieres eorum. * Et in-
duerunt se Sacerdotes cilicijs, & infantes
prostrauerunt contra faciem templi Domini,
10 & altare Domini operuerunt cilicijs: * & clama-
uerunt ad Dominum Deum Israel vnanimit-
C erne darentur in prædam infantes eorum, &
uxores eorum in diuisionem, & ciuitates eo-
rum in exterminium, & sancta eorum in
pollutionem, & fierent opprobrium Gen-
11 tibus. * Tunc Eliachim, sacerdos Do-
mini magnus, circūiit omnem Israel, allo-
12 cutusque est eos, * dicens: Scitote quoniam
exaudiet Dominus preces vestras, si manen-

† Exod.
17. 4. 12.

tes permaneritis in ieiuniis, & orationibus
in conspectu Domini. * † Memores estote
Moyli serui Domini, qui Amalec confiden-
tem in virtute sua, & in potentia sua, & in
exercitu suo, & in clypeis suis, & in curri-
bus suis, & in equitibus suis, non ferro pu-
gnando, sed precibus sanctis orando deiecit:
* sic erunt vniuersi hostes Israël: si perse-
ueraueritis in hoc opere, quod cepistis.
* Ad hanc igitur exhortationem eius de-
precantes Dominum, permanebant in con-
spectu Domini, * ita vt etiam hi, qui offe-
rebant Domino holocausta, præcincti cili-
cis offerrent sacrificia Domino, & erat cinis
super capita eorum. * Et ex toto corde suo
omnes orabant Deum, vt visitaret populum
suum Israël.

CAPVT V.

*Rogatus ab Holoferne Achior dux Ammonita-
rum de genere Israelitarum, enarrat Dei miracula
circa populum Israeliticum, monetque ne temerè
contra illos pugnet, quibus auditus indignatur ipsi
Achior principes Holoferni.*

Nuntiarumque est Holoferni principi
militiæ Assyriorum, quod filij Israël
præparent se ad resistendum, ac montium
idenra conclusissent, * & furore nimio
exascit in iracundia magna, vocauitque om-
nes principes Moab & duces Ammon, * &
dixit eis: Dicite mihi quis sit populus iste,
qui montana obidet: aut quæ, & quales,
& quante sint ciuitates eorum: quæ etiam
sit virtus eorum, aut quæ sit multitudo eo-
rum: vel quis rex militiæ illorum: * & quare
præ omnibus, qui habitant in Oriente, isti
contempserunt nos, & non exierunt obuiam
nobis, vt susciperent nos cum pace?
* Tunc Achior dux omnium filiorum Am-
mon respondens, ait: Si digneris audire do-
mine mi, dicam veritatem in conspectu tuo,
de populo isto qui in montanis habitat, &
non egredietur verbum falsum ex ore meo.

† Gen. 11.
4. 1.

* Populus iste ex progenie Chaldeorum est:
† hic primum in Mesopotamia habitauit,
quoniam nuluertunt sequi deos patrum suo-
rum, qui erant in Terra Chaldeorum. * De-
serentes itaque ceremonias patrum suorum,
quæ in multitudine eorum erant, * vnum

† Gen. 11.
4. 1.

Deum celi coluerunt, † qui & præcepit eis
vt exirent inde, & habitarent in Charan.
Cumque openisset omnem terram fames,
† descendunt in Ægyptum, illicque per
quadringentos annos sic multiplicati sunt,
vt dinumerari eorum non posset exercitus.

† Gen. 41.
4. 1.

* Cumque graualet eos rex Ægypti, atque
in ædificationibus vrbium suarum in luto &
latere subiugasset eos, clamauerunt ad Do-
minum suum, & percussit totam Terram
Ægypti plagis variis. * † Cumque eiecissent
eos Ægyptij à se, & cessasset plaga ab eis,
& iterum eos vellent capere, & ad suum ser-
uitium reuocare, * † fugientibus his Deus

† Exod.
12. 4. 31.

† Exod.
14. 2. 13.

celi mare aperuit, ita vt hinc inde aquæ quasi
murus solidarentur, & isti pede sicco fun-
dum maris perambulando transirent. * In
quo loco dum innumerabilis exercitus Æ-
gyptiorum eos persequeretur, ita aquis coo-
perus est, vt non remaneret vel vnus, qui
factum posteris nuntiaret. * Egredi vero ma-
re rubrum, defensa Sina montis occupaue-
runt, in quibus numquam homo habitare po-
tuit, vel filius hominis requieuit. * Illic son-
ces amari obdulcati sunt eis ad bibendum, &
per annos quadraginta annonam de celo
consecuri sunt. * Vbiicumque ingressi sunt
sine arcu & sagitta, & absque scuto & gladio,
Deus eorum pugnavit pro eis, & vicit. * Et
non fuit qui insultaret populo isti, nisi quan-
do recessit à cultu Domini Dei sui. * Quo-
tiescumque autem præter ipsum Deum
suum, alterum coluerunt, dati sunt in præ-
dam, & in gladium, & in opprobrium.
* Quotiescumque autem peruenissent se re-
cessisse à cultura Dei sui, dedit eis Deus cell
virtutem resistendi. * Denique Chanaanem
regem, & Iebuseum, & Pherezæum, & He-
thæum, & Heuæum, & Amorhæum, & om-
nes potentes in Hesebon prostrauerunt, &
terras eorum, & ciuitates eorum ipsi possede-
runt: * & vsque dum non peccarent in con-
spectu Dei sui, erant cum illis bona: Deus
enim illorum odit iniquitatem. * Nam & an-
te hos annos, cum recessissent à via, quam de-
derat illis Deus, vt ambularent in ea, exter-
minati sunt præliis à multis nationibus, &
plurimi eorum captiui abducti sunt in terram
non suam. * Nuper autem reuersi ad Domi-
num Deum suum, ex dispersione qua dispersi
fuerant, adunati sunt, & ascenderunt mon-
tana hæc omnia, & iterum possident Ierusalem,
vbi sunt sancta eorum. * Nunc ergo mi do-
mine, perquire si est aliqua iniquitas eorum
in conspectu Dei eorum: ascendamus ad il-
los, quoniam tradens tradet illos Deus eorum
tibi, & subiugati erunt sub iugo potentie
tux. * Si vero non est offensio populi huius
coram Deo suo, non poterimus resistere illis
quoniam Deus eorum defendet illos: & cri-
mus in opprobrium vniuersæ terre. * Et fa-
ctum est, cum cessasset loqui Achior verba
hæc, irati sunt omnes magnates Holoferni,
& cogitabant interficere eum, dicentes ad
alterutrum: * Quis est iste, qui filios Israël
posse dicat resistere regi Nabuchodonosor,
& exercitibus eius, homines inermes, & sine
virtute, & sine peritia artis pugne? * Vt er-
go agnoscat Achior quoniam fallit nos, as-
cendamus in montana: & cum capti fuerint
potentes eorum, tunc cum eisdem gladio
transuerberabunt: * vt sciat omnis gens, quo-
niam Nabuchodonosor deus terræ est, &
præter ipsum alius non est.

CAPVT VI.

*Iratus Holofernes iubet Achior duci in Bethu-
liam,*

liam, ut ea deuicta simul puniatur, ut serui à fundibulariis repulsi: cum arboris aligant: quoniam solum filij Israël cognita causa benigne consolantur, Deum humiliter implorantes.

Factum est autem cum cessassent loqui, **A** indignans Holofernes vehementer, dixit ad Achior: * Quoniam prophetaſti nobis dicens, quòd gens Israël defendatur à Deo suo, ut ostendam tibi quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor: * cum percussimus eos omnes, sicut hominem vnum, nunc & ipse cum illis Assyriorum gladio interiretis, & omnis Israël tecum perditione disperiet: * & probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit vniuersæ terræ: nuncque gladius militie mee transiet per latera tua, & confusus cades inter vulneratos Israël, & non respirabis vitæ, donec exterminieris cum illis. * Porro autem si prophetiam tuam veram existimas, non concideas vultus tuus, & pallor, qui faciem tuam obinet, abscedat à te, si verba mea hæc putas impleri non posse. * Ut autem noueris quia simul cum illis hæc experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis, ut, dum dignas meci gladij penas exceperint, ipse simul vitioni subiaceas. * Tunc Holofernes præcepit seruis suis ut comprehenderent Achior, & perducerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israël. * Et accipientes eum serui Holofernis, profecti sunt per campeſtria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt contra eos fundibularij. * Illi autem diuerſentes à latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus & pedibus, & sic vincum reſſibus dimiserunt eum, & reuerſi sunt ad dominum suum. * Porro filij Israël descendentes de Bethulia, venerunt ad eum: Quem soluentes duxerunt ad Bethuliam, æque in medium populi illum ſtauentes, percunctati sunt quid rerum eſſet, quòd illum vincum Assyrij reliquiſſent. * In diebus illis erant illic principes, Ozias filius Micha de tribu Simeon, & Charmi, qui & Gothoniel. * In medio itaque ſeniorum, & in conſpectu omnium, Achior dixit omnia quæ locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus: & qualiter populus Holofernis voluiſſet propter hoc verbum interficere eum, & quem admodum ipse Holofernes iratus iuſſerit eum Israëlitis hæc de cauſa tradi: ut, dum videret filios Israël, tunc & ipſum Achior diuerſis iubeat interire ſupplicis, propter hoc quòd dixiſſet: Deus creſci deſenſor eorum eſt. * † Cumque Achior vniuerſa hæc expoſuiſſet, omnis populus cecidit in faciem, adorantes Dominum, & communi lamentatione & ſletu vnanimes preces ſuas Dominum eſſuderunt, * dicentes: Domine Deus cæli & terre, intue reſperiam eorum, & reſpice ad noſtram humilitatem, & faciem ſanctorum tuorum attende, & oſtende quo-

D niam non derelinquis præſumentes de te: & præſumentes de ſe, & de ſua virtute gloriantes: humilias. * Finio itaque ſletu, & per totam diem oratione populorum completa, conſolati ſunt Achior, * dicentes: Deus patrum noſtrorum, cuius tu virtutem prædicaſti, ipſe tibi hæc dabit viciliſſitudinem, ut eorum magis tu interitum videas. * Cum verò Dominus Deus noſter dederit hæc libertatem ſeruis ſuis, ſic & tecum Deus in medio noſtri: ut ſicut placuerit tibi, ita cum ſuis omnibus conuerſeris nobiſcum. * Tunc Ozias, ſinico conſilio, ſuſcepit eum in domum ſuam, & fecit ei coenam magnam. * Er vocatis omnibus preſbyteris, ſimul expleto ieiunio reſecerunt. * Poſtea verò conuocatus eſt omnis populus, & per totam noctem intra eccleſiam orauerunt, petentes auxilium à Deo Israël.

CAPVT VII

Holofernes Bethuliam obſidet, ac præſeo aqueductu iubet fontes omnes cuſtodiri: quapropter ciues ſiti cruciati ciuitatem iradere capiunt: Ozias tamen princeps populi perſuadet ut ad quinque dies hoc diſſeratur.

Holofernes autem altera die præcepit exercitibus ſuis, ut aſcenderent contra Bethuliam. * Erant autem pedites bellatorum centum viginem millia, & equites viginem duo millia, præter præparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti à ſciant de prouinciis & urbibus vniuerſe iuuenis. * Omnes parauerunt ſe pariter ad pugnam contra filios Israël, & venerunt per crepidinem montis uſque ad apicem, qui reſpicit ſuper Dothain, à loco quòd dicitur Bolma, uſque ad Chelmon qui eſt contra Eſdrelon. * Filij autem Israël vt viderent multitudinem illorum, proſtrauerunt ſe ſuper terram, mirantes cinerem ſuper capita ſua, vnanimes orantes vt Deus Israël miſericordiam ſuam oſtenderet ſuper populum ſuum. * Er aſſumentes arma ſua bellica, ſederunt per loca, quæ ad anguſti ieiuneris tramitem dirigunt iter montola. & erant cuſtodientes ea tota die & nocte. * Porro Holofernes, dum circuit per gymum, reperit quòd ſons, qui inſtuebat, aquæ ductum illorum à parte aſtrali extra ciuitatem dirigeret: & incidi præcepit aquæ ductum illorum. * Erant tamen non longè à muris fontes, ex quibus ſurrim videbantur haurire aquam, ad reſcillandum potius quàm ad potandum. * Sed filij Ammon & Moab acceſſerunt ad Holofernem, dicentes: Filij Israël, non in lancea nec in ſagitta conſidunt, ſed montes defendunt illos, & munium illos colles in præſidio conſtitunt. * Ut ergo ſine congreſſione pugna poſſis ſuperare eos, pone cuſtodes fontium, ut non hauriant aquam ex eis, & ſine gladio interficias eos vel certe fatigati tradente ciuitatem ſuam, quam putant in montibus poſitam

possum superari non posse. * Et placuerunt 10
verba hæc coram Holoferne, & coram sa-
telliibus eius, & constituit per gyrum cen-
tenarios per singulos fones. * Cumque 11
ista custodia per dies viginti fuisset expleta, C
defecerunt cisternæ, & collectiones aqua-
rum, omnibus habitantibus Bethuliam, ita
vt non esset intra ciuitatem vnde fariarentur
vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur
populis aqua quotidie. * Tunc ad Oziam 12
congregati omnes viri, feminaeque iuvenes
& paruuli, omnes simul vna voce * dixerunt: 13
† Iudicet Deus inter nos & te, quoniam fe-
cisti in nos mala, nolens loqui pacificè cum
Assyriis, & propter hoc vendidit nos Deus
in manibus eorum. * Et ideo non est qui 14
adiuuet, cum prosternamur ante oculos eo-
rum in sui, & perditione magna. * Et nunc 15
congregate vniuersos qui in ciuitate sunt,
vt sponte tradamus nos omnes populo Ho-
lofernis. * Melius est enim vt captiui bene- 16
dicamus Dominum, viuentes, quam moria-
mur, & sumus opprobrium omni carni, cum
viderimus vxores nostras, & infantes nostros,
mori ante oculos nostros. * Contestamur 17
hodie celum & terram, & Deum patrum
nostrorum, qui vlciscitur nos secundum pec-
cata nostra, vt iam tradatis ciuitatem in ma-
nu militie Holofernis, & sit finis noster
brevis in ore gladij, qui longior efficiat in
ariditate sitis. * Et cum hæc dixissent, factus 18
est fletus & vlulatus magnus in ecclesia ab
omnibus, & per multas horas vna voce cla-
mauerunt ad Deum, dicentes: * † Peccauimus
cum patribus nostris, iniuste egimus,
iniquitatem fecimus. * Tu, quia pius es, mi- 20
serere nostri, aut in tuo flagello vindica ini-
quitates nostras, & noli tradere confitentes
te, populo qui ignorat te, * vt non dicant in- 21
ter Gentes: Vbi est Deus eorum? * Et cum 22
fatigati his clamoribus, & his flexibus lassati
fuisse, * exurgens Ozias infusus lacrymis, 23
dixit: Aequo animo esto: fratres, & hos
quinque dies expedemus à Domino miseri-
cordiam. * Forsitan enim indignationem
suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo.
* Si autem transactis quinque diebus non ve- 25
nerit adiutorium, faciemus hæc verba, quæ
locuti estis.

CAPVT VIII.

*Iudith, cuius laus describitur, vacillantes pres-
byteros & præ angustia dedicationem quinto die me-
diantes obiurgat, quod tempus Domini miserationi
prescripserunt, easque hortatur ut patrum exemplo
populum ad patientiam animent, ac pro se Deum
precentur, nec saluum suum spernentur.*

ET factum est, cum audisset hæc verba 1
Iudith vidua, quæ erat filia Merari, fi- A
lij Idox, filij Ioseph, filij Ozic, filij Elai,
filij Iamnor, filij Gedeon, filij Raphaim,
filij Achitob, filij Melchiz, filij Enan, filij
Nathaniz, filij Salachiel, filij Simeon, filij

2 Ruben: * & vir eius fuit Manasses, qui
mortuus est in diebus melleis herodeæ:
3 * instabat enim super alligantes manipulos
in campo, & venit æstus super caput eius, &
mortuus est in Bethulia ciuitate sua, & se-
pultus est illic cum patribus suis. * Erat autem
4 Iudith relicta eius vidua iam annis tribus, &
5 mensibus sex. * Et in superioribus domus
sue fecit filij secretum cubiculum, in quo
6 cum puellis suis clausa morabatur, * & ha-
bens super lumbos suos cilicium, ieiunabat
omnibus diebus vite sue, præter sabbata,
7 & neomenias & festa domus Israël. * Erat
autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus
reliquerat diuitias multas, & familiam co-
piofam, ac possessiones armentis boum &
8 gregibus ouium plenas. * Et erat hæc in om-
nibus famosissima, quoniam timebat Domi-
num valde, nec erat qui loqueretur de illa
9 verbum malum. * Hæc itaque cum audisset,
quoniam Ozias promississet quod transacto
10 quinto die traderet ciuitatem: misit ad pres-
byteros Chabri & Charmi. * Et venerunt
B ad illam, & dixit illis: quod est hoc verbum,
in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem
Assyriis, si intra quinque dies non venerit
11 vobis adiutorium? * Et qui estis vos, qui ten-
tatis Dominum? * Non est iste sermo, qui
12 misericordiam prouocet, sed potius qui iram
excitet, & furem accendat. * Posuistis vos
13 tempus miserationis Domini, & in arbitrium
vestrum, diem constituistis ei. * Sed quia patiens
Dominus est, in hoc ipso peniteamus, &
14 indulgentiam eius suis lacrymis postulemus:
15 * non enim quasi homo, sic Deus commina-
bitur, neque sicut filius hominis ad iracun-
16 diam inflammabitur. * Et ideo humilitemus
illi animas nostras, & in spiritu constanti
17 humiliato, seruientes illi, * dicamus fletentes
Domino, vt secundum voluntatem suam sic
faciat nobiscum misericordiam suam: vt si-
cut contritum est cor nostrum in super-
bia eorum, ita etiam de nostra humilitate
18 gloriemur: * quoniam non sumus secuti
peccata patrum nostrorum, qui derelique-
runt Deum suum, & adorauerunt deos alie-
19 nos, * pro quo scelere dati sunt in gla-
dium, & in rapinam, & in confusionem ini-
micis suis: nos autem alterum Deum nesci-
20 mus præter ipsum. * Expedemus humiles
C consolationem eius, & exquiret sanguinem
nostrum de afflictionibus inimicorum no-
strorum, & humiliabit omnes Gentes, quæ-
cumque insurgunt contra nos, & faciet illas
21 sine honore Dominus Deus noster. * Et
tunc fratres, quoniam vos estis presbyteri
in populo Dei, & ex vobis pendet anima
illorum, ad eloquium vestrum corda eo-
rum erigite, vt memores sint, quia tenta-
ti sunt patres nostri vt probarentur, si verè
22 colerent Deum suum. * † Memores esse
debent, quomodo pater noster Abraham
teneatur est, & per multas tribulationes
probanus,

probatos, Dei amicus effectus est. * Sic 13
 Isaac, sic Iacob, sic Moyses, & omnes qui
 placuerunt Deo, per multas tribulationes
 transierunt fideles. * Illi autem, qui tentatio- 14
 nes non susceperunt cum timore Domini,
 & impatientiam suam & impruperium mur-
 murationis sue contra Dominum protule-
 runt, * † exterminati sunt ab exterminatio- 15
 re, & a serpentibus perierunt. * Et nos er- 16
 go non viticamur nos pro his que patimur,
 * sed reputantes peccatis nostris hæc ipsa 17
 supplicia minora esse, flagella Domini, qui-
 bus quasi serui corripimur, ad emendatio-
 nem, & non ad perditionem nostram eue-
 nisse credamus. * Et dixerunt illi Ozias & 18
 presbyteri: Omnia, que locuta es, vera sunt,
 & non est in sermonibus tuis vlla reprehensio.
 * Nunc ergo ora pro nobis, quoniam 19
 mulier sancta es, & timens Deum. * Et dixit
 illis Iudith: Sicut quod posui loqui, Dei esse
 cognoscitis: * ita quod facere disposui, pro- 20
 bace si ex Deo est, & orate ut firmum faciat
 Deus consilium meum. * Stabitis vos ad por- 21
 tam nocte ista, & ego exeam cum abra mea:
 & orate, ut sicut dixistis, in debus quinque
 respiciat Dominus populum suum Israël.
 * Vos autem nolo ut scrutemini actum meum, 22
 & vsque dum renuntiem vobis, nihil aliud
 fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum
 nostrum. * Et dixit ad eam Ozias princeps 23
 Iuda: Vade in pace, & Dominus sit tecum
 in vltionem inimicorum nostrorum. Et reuer-
 tentes abierunt.

CAPVT IX.

*Iudith sese affligens ac humilians, pro populi
 liberatione prostrata precatur, &que sibi virtus
 datur evertendi Holofernem.*

Quibus abscedentibus, Iudith ingressa 1
 est oratorium suum: & inducens se cilic-
 cio, posuit cinerem super caput suum: &
 prosternens se Domino, clamabat ad Domi-
 num, dicens: * Domine Deus patris mei 2
 Simeon, † qui dedisti illi gladium in defen-
 sionem alienigenarum, qui violatores extir-
 runt in coinquinatione sua, & denudauerunt
 femur virginis in confusionem: * & dedisti 3
 mulieres illorum in prædæ, & filias illorum
 in captiuitatem; & omnem prædæ in diui-
 sionem seruis tuis, qui zelauerunt zelum
 tuum: subueni quæso te Domine Deus meus
 mihi viduæ. * Tu enim fecisti priora, & 4
 illa post illa cogitasti: & hoc factum est quod
 ipse voluisti. * Omnes enim via tuæ para- 5
 te sunt, & tua iudicia in tua prouidentia
 posuisti. * † Respice castra Assyriorum nunc, 6
 sicut tunc castra Ægyptiorum videre digna-
 tus es, quando post seruos tuos armati cur-
 rebant, confidentes in quadrigis, & in equi-
 tati suo, & in multitudine bellatorum. * Sed 7
 aspexisti super castra eorum, & tenebre
 fatigauerunt eos. * Tenuit pedes eorum 8
 abyssus, & aquæ operuerunt eos. * Sic 9

C fiant & isti, Domine, qui confidunt in mul-
 titudine sua, & in curribus suis, & in conis,
 & in scutis, & in sagittis suis, & in lanceis
 gloriantur, * & nesciunt quia tu ipse es Deus
 noster, qui conteris bella ab initio, & Domi-
 nus nomen est tibi. * Erige brachium tuum
 sicut ab initio, & allide virtutem illorum
 in virtute tua: cadat virtus eorum in ira-
 cundia tua, qui promittunt se violare sancta
 tua, & pollere tabernaculum nominis tui,
 & deicere gladio suo cornu altaris tui. * Fac
 Domine: ut gladio proprio eais superbia
 amputetur: * capiantur laqueo oculorum
 suorum in me, & percussus eum ex labiis
 charitatis meæ. * Da mihi in animo con-
 stantiam, ut contemnam illum, & virtutem,
 ut eueram illum. * † Erik enim hoc memo-
 riale nominis tui, cum manus femine deici-
 cerit eum. * Non enim in multitudine est
 virtus tua Domine, neque in eorum viri-
 bus voluntas tua est, nec superbi ab initio pla-
 cuerunt tibi: sed humilium & mansuetorum
 semper tibi placuit deprecatio. * Deus cæ-
 lorum, creator aquarum, & Dominus totius
 creaturæ, exaudi me miseram deprecantem,
 & de tua misericordia presumentem. * Me-
 mento Domine testamenti tui, & da verbum
 in ore meo, & in corde meo consilium corro-
 bora, ut domus tua in sanctificatione tua
 permaneat: * & omnes Gentes agnos-
 cant, quia tu es Deus, & non est alius
 præter te.

CAPVT X.

*Iudith pulcherrima aptissime ornata Bethuliam
 cum sua auxilla egreditur, & ab exploratoribus
 deprehensa ducitur ad Holofernem, qui mox eius
 captus pulchritudine.*

Factum est autem, cum cessasset clamare
 ad Dominum, surrexit de loco, in quo
 iacuerat prostrata ad Dominum. * Vocauit
 que abram suam, & descendens in domum
 suam, abstulit à se cilicium, & exiit se ve-
 stimentis viduitatis sue, & lauit corpus suum,
 & vnxit se myro optimo, & discriminauit
 crinem capitis sui, & imposuit mirram su-
 per caput suum, & induit se vestimentis iu-
 cunditatis sue, induitque sandalia pedibus
 suis, assumpsitque dextraliola, & lilia, & inau-
 res, & annulos, & omnibus ornamentis suis
 ornavit se. * Cui etiam Dominus contulit
 splendorem, quoniam omnis ista composi-
 tio, non ex libidine, sed ex virtute pendebat:
 & ideo Dominus hanc in illam pulchritu-
 dinem ampliavit, ut incomparabili decore
 omnium oculis appareret. * Imposuit ita-
 que abre suæ ascoperam vini, & vas olei,
 & potentiam, & palathas, & panes, & ca-
 seum, & profecta est. * Cumque venissent
 ad portam ciuitatis, inuenerunt expectan-
 tem Oziam & presbyteros ciuitatis. * Qui
 cum vidissent eam, stupentes mirati sunt
 nimis pulchritudinem eius. * Nihil tamen
 inter

† 1. Cor.
 10. 6. 3.

† Iud. 6.
 17. 1. 4. 6.

† Gen.
 34. 6. 26.

† Exod.
 16. 6. 9.

interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes: Deus patrum nostrorum dedit tibi gratiam, & omne consilium tui cordis sua virtute corroboraret, ut gloriaretur super te Ierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum. * Et dixerunt hi qui illic erant, omnes vna voce: Fiat, fiat. * Iudith verò orans Dominum, transiit per portas & ipsa & abra eius. * Factum est autem, cum descenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Vnde venis? Cui respondit: * Quæ respondit: Filia sum Hebeorum, ideo ego fugi à facie eorum, quoniam futurum agnouì, quòd dentur vobis in depraedationem, pro eo quòd contemneretis vos, noluerunt vltro tradere seipsum, ut inuenirent misericordiam in conspectu vestro. * Hac de causa cogitavi mecum dicens: Vadam ad faciem principis Holofernis, vt indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita vt non cadat vir vnus de exercitu eius. * Et cum audissent viri illi verba eius, considerabant faciem eius, & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. * Et dixerunt ad eam: Conseruas animam tuam, eò quòd tale reperisti consilium, vt descenderes ad dominum nostrum. * Hoc autem scias, quoniam cum steteris in conspectu eius, benè tibi faciet, & dabis gratissima in corde eius. Duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernis, annuntians eam. * Cumque intrasset ante faciem eius, statim capus est in suis oculis Holofernes. * Dixeruntque ad eum satellites eius: Quis contemnat populum Hebræorum, qui tam decoras mulieres habent, vt non his meritis pugnare contra eos debeamus? * Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopeo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextum: & cum in faciem eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofernis, iubente domino suo.

CAPVT XI.

Iudith ab Holoferne super causa fuga sua interrogata imponis illi, speciosam pollicens victoriam.

TVne Holofernes dixit ei: Aequo animo esto, & noli pauere in corde tuo: A quoniam ego nunquam nocui viro, qui voluit seruire Nabuchodonosor regi. * Populus autem tuus, si non contempnisset me, non leuasset lanceam meam super eum. * Nunc autem dic mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi vt venires ad nos? * Et dixit illi Iudith: Sume verba ancille tue, quoniam si secutus fueris verba ancille tue, perfectam rem faciet Dominus tecum. * Vidit enim Nabuchodonosor rex tertius, &

viuit virtus eius, quæ est in te ad correptionem omnium animarum errantium: quoniam non solum homines seruiunt illi per te, sed & bestiarum agri obtemperant illi. * Nunquid tamen animi tui indoluit vniuersis gentibus, & indicatum est omni seculo, quoniam tu solus bonus & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus prouincis prædicatur. * Nec hoc latet, quod locus est Achior, nec illud ignoratur, quod ei iusseris euenire. * Constat enim, Deum nostrum sic peccatis offensum, vt mandauerit per prophetas suos ad populum, quòd traderet eum pro peccatis suis. * Et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filij Israël, tremor tuus super ipsos est. * Insuper etiam famem inuasit eos, & ab ariditate aque iam inter mortuos computantur. * Denique hoc ordinant, vt interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum: * & sancta Domini Dei sui, quæ præcepit Deus non contingi, in frumento, vino, & oleo, hæc cogitauerunt impendere, & volunt consumere quæ nec manibus deberent contingere: ergo quoniam hæc faciunt, certum est quòd in perditionem dabuntur. * Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nuntiare tibi. * Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo Deum, * & dicet mihi quando eis reddat peccatum suum, & veniens nuntiabo tibi, ita vt ego adducam te per medium Ierusalem, & habebis omnem populum Israël, sicut oves, quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te: * quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nuntiare tibi. * Placuerunt autem omnia verba hæc coram Holoferne, & coram pueris eius, & mirabantur sapientiam eius, & dicebant alter ad alterum: * Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum. * Et dixit ad illam Holofernes: Benefecit Deus, qui misit te ante populum vt des illum tu in manibus nostris: * & quoniam bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

CAPVT XII.

Iudith in locum thesaurorum Holoferni introducta, facultatem obtinet proprii vescendi cibi, moxque ad orationem egrediendi: quarto autem die in communiu inducitur, coram Holoferne comedit & bibit, qui eius concupiscentia ardens, vehementer inebriatur.

TVne iussit eam introire vbi repositi erant thesauri eius, & iussit illuc manere eam, & constituit quid daretur illi de communiu suo. * Cui respondit Iudith, & dixit: Nunc non potero manducare ex his, quæ

ff mihi

mihī praecepit tribui, ne veniat super me offensio: ex his autem, quae mihi detuli, manducabo. * Cui Holofernes ait, Si defecerint tibi ista, quae tecum detulisti, quid faciemus tibi? * Et dixit Iudith: Vivit anima tua domine meus, quoniam non expendi omnia haec ancilla tua, donec faciat Deus in manu mea haec quae cogitavi. Et induxerunt illam servū eius in tabernaculum, quod praeparaverat. * Et petiit dum introiret, vt daretur ei copia nocte & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi Dominum. * Et praecepit cubiculariis suis, vt sicut placeret illi, exiret & introiret ad adorandum Deum suum, per triduum: & exibat noctibus in vallem Bethulæ, & baptizabat se in fonte aquae. * Et vt ascendebat, orabat Dominum Deum Israël, vt dirigeret viam eius ad liberationem populi sui. * Et introitus, munda manebat in tabernaculo, vsque dum acciperet escam suam in vestire. * Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cenam servis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, & suade Hebraeam illam, vt sponte consensiat habitare tecum. * Foedum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum, agendo vt immunis ab eo transeat. * Tunc introiit Vagao ad Iudith, & dixit: Non veretur bona puella introire ad dominum meum, vt honorificetur ante faciem eius, vt manducet cum deo, & bibat vinum in iucunditate. * Cui Iudith respondit: Quae ego sum, vt contradicam domino meo? * Omne quod erit ante oculos eius bonum & optimum faciam. Quidquid autem illi placeret, hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitae meae. * Et surrexit, & ornauit se vestimento suo, & ingressa stetit ante faciem eius. * Cor autem Holofernis concussum est: erat enim ardens in concupiscentia ei. * Et dixit ad eam Holofernes: Bibe nunc, & accumbe in iucunditate, quoniam inuenisti gratiam coram me. * Et dixit Iudith: Bibam domine, quoniam magnificata est anima mea hodie praeter omnibus diebus meis. * Et accepit, & manducauit, & bibit coram ipso, ea quae paraauerat illi ancilla eius. * Et iucundus factus est Holofernes ad eam, bibique vinum multum nimis, quantum nunquam biberat in vita sua.

CAPVT XIII.

Iudith facta ad Deum oratione praescidis caput ebris; Holofernis: quod ad concubina Bethulia efferens, eam ad gratiarum actionem hortatur, ipsa vero ab omnibus benedicitur, & Achior viso Holofernis capite obstupescit.

VT autem sero factum est, festinauerunt servi illius ad hospicia sua, & conclusit A Vagao ostia cubiculi, & abiit. * erant autem omnes fatigati à vino: * eratque Iudith sola in cubiculo. * Porro Holofernes iacebat

in lecto, nimia ebrietate sopitus. * Dixitque Iudith puellae suae vt staret foris ante cubiculum, & observaret. * Stetitque Iudith ante lectum, orans cum lacrymis, & labiorum motu in silentio, * dicens: Confirma me Domine Deus Israël, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, vt, sicut promissisti, Ierusalem ciuitatem tuam erigas, & hoc, quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam. * Et cum haec dixisset, accessit ad columnam, quae erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exoluit. * Cumque euaginasset illum, apprehendit comam capitis eius, & ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. * & percussit bis in cervicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopeum eius à columnis, & euoluit corpus eius truncum. * Et post pusillum exiit, & tradidit caput Holofernis ancillae suae, & iussit vt mitteret illud in peram suam. * Et exierunt duae, secundum consuetudinem suam, quasi ad orationem, & transierunt castra, & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis. * Et dixit Iudith à longè custodibus murorum: Aperite portas, quoniam nobiscum est Deus, qui fecit virtutem in Israël. * Et factum est, cum audissent viri vocem eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis. * Et concurrerunt ad eam omnes, à minimo vsque ad maximum: quoniam sperabant eam iam non esse venturam. * Et accendentes luminaria congregauerunt circa eam vniuersi: illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium. Cumque omnes tacuissent, * dixit Iudith: Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se: * & in me ancilla sua adimpleuit misericordiam suam, quam promissit domui Israël: & interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte. * Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militum Assyriorum, & ecce conopeum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, ubi per manum feminae percussit illum Dominus Deus noster. * Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me Angelus eius, & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc reuertentem, & non permisit me Dominus ancillam suam coquinari, sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis, gaudentem in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione vestra. * † Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in secutum misericordias eius. * Vniuersi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. * Porro Ozias princeps populi Israël, dixit ad eam: Benedicta es tu filia à Domino Deo excelso, praeter omnibus mulieribus super terram. * Benedictus Dominus, qui creauit caelum & terram, qui te direxit in vulnera capitis principis

cipis inimicorum nostrorum: * quia hodie 25
nomen tuum ita magnificauit, vt non re- D
cedat laus tua de ore hominum, qui memo-
res fuerint virtutis Domini in æternum, pro
quibus non peperisti animæ tuæ, propter
angustias & tribulationem generis tui, sed
subuenisti ruinæ ante conspectum Dei no-
stri. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. 26
* Porro Achior vocatus venit, & dixit ei 27
Iudith: Deus Israël, cui tu testimonium de-
disti quod visciscatur se de inimicis suis, ipse
caput omnium incredulorum incidit hac no-
cte in manu mea. * Et vt probes quia ira 28
est, ecce caput Holofernis, qui in contem-
ptu superbie suæ Deum Israël contempsit,
& tibi in interitum minabatur, dicens:
Cum capus fuerit populus Israël, gladio per-
forari præcipiam latera tua. * Videns autem 29
Achior caput Holofernis, angustius præ
pauore, cecidit in faciem suam super ter-
ram, & æstuauit anima eius. * Postea verò 30
quam resumpto spiritu recreatus est, proci-
dit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit:
* Benedicte tu à Deo tuo in omni taberna- 31
culo Iacob, quoniam in omni gente, quæ au-
dierit nomen tuum, magnificabitur super te
Deus Israël.

CAPVT XIV.

*Holofernis capite in muro suspeso, Achiorque circumciso, Iudas in Assyrios irruunt, qui Holofer-
nem excitantes, mortuumque inuenientes, vehe-
menter timore concutuntur.*

Dixit autem Iudith ad omnem populum: 1
Audite me fratres, suspendite caput A
hoc super muros nostros: * Et erit, cum 2
exierit Sol accipiat vnusquisque arma sua, &
exire cum impetu, non vt descendatis deor-
sum, sed quasi impetum facientes. * Tunc 3
exploratores necesse erit vt fugiant ad prin-
cipem suum excitandum ad pugnam. * Cum- 4
que duces eorum cucurrerint ad tabernacu-
lum Holofernis, & inuenerint eum trun-
cum in suo sanguine volutatum, decedet 5
super eos timor. * Cumque cognoueritis
fugere eos, ite post illos securi, quoniam B
Dominus conteret eos sub pedibus vestris.
* Tunc Achior videns virtutem, quam fe- 6
cit Deus Israël, relicto gentilicis ritu, cre-
didit Deo, & circumcidit carnem præputij
sui, & appositus est ad populum Israël, &
omnis successio generis eius vsque in hodie- 7
rum diem. * Mox autem vt ortus est dies,
suspenderrunt super muros caput Holofer-
nis, acceptique vnusquisque vir arma sua,
& egressi sunt cum grandi strepitu & vlu- 8
lu. * Quod videntes exploratores, ad ta-
bernaculum Holofernis, cucurrerunt. * Por- 9
rò hi qui in tabernaculo erant, venientes,
& ante ingressum cubiculi perstreptos, C
excitandi gratia, inquietudinem arte mo-
liebantur, vt non ab excitantibus, sed à so-
nantibus Holofernes cuiquillet. * Nullus 10

enim audebat cubiculum virtutis Assyrio-
rum pulsando aut intrando aperire. * Sed 11
cum venissent eius duces ac tribuni, & vi-
ueri maiores exercitus regis Assyriorum,
dixerunt cubiculariis: * Intrate, & excita- 12
te illum, quoniam egressi mures de cauernis
suis, ausi sunt prouocare nos ad prælium.
* Tunc ingressus Vago cubiculum eius, 13
stetit ante cortinam, & plausum fecit ma-
nibus suis: suspicabatur enim illum cum lu-
die dormire. * Sed cum nullum motum ia- 14
D centis sensu aurium caperet, accessit proxi-
mans ad cortinam, & eleuans eam, viden-
que cadauer absque capite Holofernis in
suo sanguine tabefactum iacere super ter-
ram, exclamauit voce magna cum fletu, &
15 scidit vestimenta sua. * Et ingressus taberna-
culum Iudith, non inuenit eam, & exiit fo-
ras ad populum, * & dixit: Vna mulier He- 16
braea fecit confusionem in domo regis Na-
buchodonosor, ecce enim Holofernes ia-
cet in terra, & caput eius non est in illo.
* Quod cum audissent principes virtutis As- 17
syriorum, sciderunt omnes vestimenta sua,
& intolerabilis timor & tremor cecidit super
eos, & turbati sunt animi eorum valde. * Et 18
factus est clamor incomparabilis in medio ca-
strorum eorum.

CAPVT XV.

*Assyrij persequentes Hebræos, omnibus relictiis
fugiant: at illi, spolia collectis, plurimum di-
tati sunt: Iudith autem à pontifice & populo be-
nedicitur, & qua Holofernis propria fuerant, ipsi
traduntur.*

Cumque omnis exercitus decollatum
A Holofernem audisset, fugit mens &
consilium ab eis, & solo tremore & metu
2 agitati, fugæ præsidium sumunt. * ita vt nul-
lus loqueretur cum proximo suo, sed incli-
nato capite, relictiis omnibus, euadere festi-
nabant Hebræos, quos armatos super se ve-
nire audiebant, fugientes per vias camporum
& semitas collium. * Videntes itaque 3
filij Israël fugientes, secuti sunt illos.
Descenderuntque clangentes tubis, & vluan- 4
tes post ipsos. * Et quoniam Assyrij non adu-
nati, in fugam ibant præcipites: filij autem Is- 5
raël vno agmine persequentes, debilitabant
omnes, quos inuenire potuissent. * Misit 6
itaque Ozias nuntios per omnes ciuitates
& regiones Israël. * Omnis itaque regio,
omnisque vrbs, electam iuuentutem arma-
tam misit post eos, & persecuti sunt eos in
ore gladij, quousque peruenirent ad extre- 7
mitatem finium suorum. * Reliqui autem qui
erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assy-
riorum, & prædam, quam fugientes Assyrij
reliquerant, abstulerunt, & onustati sunt val- 8
de. * Hi verò, qui viatores reuersi sunt ad
Bethuliam, omnia quæ erant illorum at-
tulerunt secum, ita vt non esset numerus in
pecoribus, & iumentis, & vniuersis mobilibus
Ff 2 corum,

eorum, ut à minimo vsque ad maximum omnes diuites fierent de prädationibus eorum. * Iocim autem summus pontifex, de Ierusalem venit in Bethuliam cum vniuersis ptebyteris suis, ut videret Iudith. * Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes vna voce, dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu leticia Israël: tu honorificentia populi nostri: * quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eò quòd castitatem amaueris, & post virum tuum, alterum nescieris: ideò & manus Domini confortauit te, & ideò eris benedicta in æternum. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Per dies autem triginta, vix collecta sunt spolia Assyriorum à populo Israël. * Porro autem vniuersa, quæ Holofernis peculiaria fuisse probata sunt, dederunt Iudith in auro, & argenteo, & vestibus, & gemmis, & omni suppellectili, & tradita sunt omnia illi à populo. * Et omnes populi gaudebant, cum mulieribus, & virginibus, & iuuenibus, in organis & citharis.

CAPVT XVI

Canticum Iudith ob victoriam: venit populus Ierusalem holocausta cum gratiarum actionibus oblaturus: tandemque Iudith plena dierum moritur; & dies huius victoria perpetuus apud Iudeos in numero sanctorum dierum celebratur.

Tunc cantauit canticum hoc Domino Iudith, dicens:

* Incipite Domino in tympanis, cantate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum nouum, exaltate & inuocate nomen eius.

* Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

* Qui posuit castra sua in medio populi sui, ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

* Venit Assur ex montibus ab Aquilone in multitudine fortitudinis suæ: cuius multitudo obturauit torrentes, & equi eorum cooperuerunt valles.

* Dixit se incensurum fines meos, & iuvenes meos occisurum gladio, infantes meos date in prædam, & virgines in captiuitatem.

* Dominus autem omnipotens nocuit eum, & tradidit eum in manus feminæ, & confodit eum.

* Non enim cecidit potens eorum à iuuenibus, nec filij Titan percusserunt eum, nec excelsi gigantes opposuerunt se illi, sed Iudith filia Merari in specie faciei suæ dissoluit eum.

* Exiit enim se vestimento viduatis, & induit se vestimento lætitiæ in exultatione filiorum Israël.

* Vinxit faciem suam vnguento, & colligauit cincinnos suos mitra, accepit stolam nouam ad decipiendum illum.

* Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo eius captiuam fecit animam eius, amputauit pugione ceruicem eius,

* Horruerunt Persæ constantiam eius, & Medi audaciam eius.

* Tunc vlulauerunt castra Assyriorum, quando apparuerunt humiles mei, arescentes in siti.

* Filij puellarum compunxerunt eos, & sicut pueros fugientes occiderunt eos: perierunt in prælio à facie Domini Dei mei.

* Hymnum cantemus Domino, hymnum nouum cantemus Deo nostro.

* Adonai Domine magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

* Tibi seruiet omnis creatura tua: † quia dixisti, & facta sunt: misisti spiritum tuum, & creata sunt, & non est qui resistat voci tue.

* Montes à fundamentis mouebuntur cum aquis: petreæ, sicut cera, liquefcent ante faciem tuam.

* Qui autem timent te, magni erunt apud te per omnia.

* Væ genti insurgenti super genus meum: Dominus enim omnipotens vindicabit in eis, in die iudicii visitabit illos.

* Dabit enim ignem, & vermes in carnes eorum, ut vranur, & sentiant vsque in sempiternum.

* Et factum est post hæc, omnis populus post victoriam venit in Ierusalem adorare Dominum: & mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, & vota, & repositiones suas. * Porro Iudith, vniuersa vasa bellica Holofernis, quæ dedit illi populus, & conopeum, quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obtulit in anathema obliuionis.

* Erat autem populus iucundus secundum faciem sanctorum, & per tres menses gaudium huius victoriæ celebratum est cum Iudith. * Post dies autem illos vnusquisque rediit in domum suam, & Iudith magna facta est in Bethulia, & præclarior erat vniuersæ terræ Israël. * Erat etiam virtuti castitas adiuncta, ita ut non cognosceret virum omnibus diebus vite suæ, ex quo defunctus est Manasses vir eius. * Erat autem diebus festis procedens cum magna gloria. * Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, & dimisit abram suam liberam, & defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethulia. * Luxitque illam omnis populus diebus septem. * In omni autem spatio vite eius non fuit, qui perturbaret Israël, & post mortem eius annis multis. * Dies autem victoriæ huius festiuitatis, ab Hebræis in numero sanctorum dierum accipitur, & colitur à Iudeis ex illo tempore vsque in presentem diem.

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

Affueri ad potentia & gloria sua ostentationem splendendum celebrante conuiuium, regina Vasthi accersita venire recusans, adeoque repudiatur; & sapientum consilio edictum promulgatur, ut uxores maritis deferant honorem.

IN diebus Affueri, qui regnauit ab India vsque Aethiopiā, super centum viginti septem prouincias: * quando sedet in solio regni sui, Susan ciuitas regni eius exordium fuit. * Tertio igitur anno imperij sui, fecit grande conuiuium cunctis principibus, & pueris suis, forissimis Persarum, & Medorum inclitis, & praefectis prouinciarum coram se, * vt ostenderet diuitias glorie regni sui, ac magnitudinem, arque iactantiam potentie suae, multo tempore, cenam videlicet & octoginta diebus. * Cumque imple-
rentur dies conuiuij, inuitauit omnem populum, qui inocentus est in Susan, à maximo vsque ad minimum: & iussit septem diebus conuiuium preparari in vestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu & manu confectum erat. * Et pendebant ex omni parte tentotia aerij coloris, & carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, & columbis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei & argentei, super pauimentum imaragdino & pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. * Bibeant autem qui inuitati erant, aureis poculis, & alijs atque alijs vasis cibi inferiebantur. Vinum quoque, vt magnificentia regia dignum erat, abundans, & praecipuum ponebatur. * Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, praeponens mensis singulos de principibus suis, vt sumeret vnusquisque quod vellet. * Vasthi quoque regina fecit conuiuium feminarum, in palatio, vbi rex Affuerus manere consueuerat. * Iraque die septimo, cum rex esset hilarior, & post nimiam potationem incalescisset mero, praecepit Mamian, & Bazatha, & Harbona, & Bagatha, & Abgatha, & Zethar, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu eius ministrabant, * vt introducerent reginam Vasthi coram rege, posito super caput eius diademate, vt ostenderet cunctis populis & principibus pulchritudinem illius: erat enim pulchra valde. * Quae renuit, & ad regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, venire contempsit. Vnde iratus rex, &

13 nimio furore succensus, * Inretrouit sapientes, qui ex more regio semper ciaderant, & illorum faciebat cuncta consilio, sciens
14 tium leges ac iura maiorum (* erant autem primi & proximi, Charfena, & Serhar, & Admartha, & Tharsis, & Mares, & Marsana, & Mamuchan, septem duces Persarum atque Medorum, qui videbant faciem regis, & primi post eum residere soliti erant)
15 * cui sententiae Vasthi regina subiaceret, quae Affueri regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, facere nolisset. * Responditque Mamuchan, audiente rege, atque principibus, Non solum regem laesit regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes, qui sunt in cunctis prouincijs regis Affueri. * Egredietur enim sermo reginae ad omnes mulieres, vt contemnunt viros suos, & dicant: Rex Affuerus iussit vt regina Vasthi intraret ad eum, & illa noluit. * Arque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque Medorum, parvipendunt imperia maritorum: vnde regis iusta est indignatio. * Si tibi placet, egrediatur edictum à facie tua, & scribatur iuxta legem Persarum atque Medorum, quam praeteriri illicitum est, vt nequaquam vltra Vasthi ingrediantur ad regem, sed regnum illius, altera, quae melior est illa, accipiat. * Et hoc in omne (quod latissimum est) prouinciarum tuarum diuulgetur imperium, & cunctae uxores tam maiorum, quam minorum, deferant maritis suis honorem. * placuit consilium eius regi, & principibus: fecitque rex iuxta consilium Mamuchan, * & misit epistolas ad vniuersas prouincias tegni sui, vt quaeque gens audire & legere poterat, diuersis linguis & litteris, esse viros principes ac maiores in domibus suis: & hoc per cunctos populos diuulgari.

CAPVT II.

Fra ceteris virginibus Affueri quaesitis Esther neptis occulta Mardochei Iudaei placens, regina loco Vasthi facta est, celebrato nuptiarum magnifico conuiuium, ac datis muneribus. Porro Mardocheus ad ostium palatii manens, eunuchos regi insidiantes proditi; quod factum Mardochei, animalibus inscribitur.

HIS ita gestis, postquam regis Affueri indignatio defuerat, recordatus est Vasthi, & quae fecisset, vel quae passa esset
1 * dixeruntque pueri regis, ac ministri eius: Querantur regi puellae virgines ac speciosae,
3 * & mitantur qui considerent per vniuersas prouincias puellas speciosas & virgines: & adducant eas ad ciuitatem Susan, & tradant eas in domum feminarum sub manu Egei
F f 3 eunuchi,

eunuchi, qui est prepositus & custos mulie-
rum regiarum: & cetera ad usus necessaria. * Et que-
cumque inter omnes oculis regis placuerit, ip-
sa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: &
ira, vt suggererent, iussit fieri. * Erat vir lu-
dæus in Susa ciuitate, vocabulo Mardo-
chæus: † filius Isai, filij Semei, filij Cis, de stir-
pe Iemini, * qui translatus fuerat de Ierusa-
lem eo tempore, † quo Iechoniam regem lu-
da Nabuchodonosor rex Babylonis transtu-
lerat, * qui fuit nutricius filie fratris sui Edif-
se, que altero nomine vocabatur Esther: &
verumque parentem amiserat: pulchra ni-
mis, & decora facie. Mortuisque patre eius
ac matre, Mardochæus fuit eam adoptauit
in filiam. * Cumque percubuisset regis im-
perium, & iuxta mandatum illius mulæ pul-
chræ virginis adduceretur Susa, & Egeo
traderetur eunuchus; Esther quoque inter
ceteras puellas ei tradita est, vt seruaretur in
numero feminarum. * Que placuit ei, & in-
uenit gratiam in conspectu illius. Et precepit
eunuchus, vt acceleraret mundum mulie-
brem, & traderet ei partes suas, & septem
puellas speciosissimas de domo regis, & tam
ipsam quam pedisequas eius ornaret atque
excoleret. * Que noluit indicare ei populum
& patriam suam: Mardochæus enim prece-
perat ei, vt de hac re omnino reticeret: *
† qui deambulabat quotidie ante vestibulum do-
mus, in qua electæ virginis seruabantur, cu-
ram agens salutis Esther, & scire volens quid
ei accideret. * Cum autem venisset tempus
singularum per ordinem puellarum, vt in-
trarent ad regem, expleis omnibus que ad
cultum muliebrem pertinebant, mensis duo-
decimus vertebarur: ita dumtaxat, vt sex men-
sibus oleo vngerentur myrrbino, & alijs sex
quibuscumque pigmentis & aromacibus vteren-
tur. * Inredientesque ad regem, quidquid
postulassent ad ornatum pertinens, accipie-
bant, & vt eis placuerat, composite de tri-
clinio feminarum ad regis cubiculum transi-
bant. * Et que intrauerat vespere, egredie-
batur mane, atque inde in secundas sedes
deducebatur, que sub manu Susagazi eun-
chi erant, qui concubinis regis præsidebat:
nec habebat potestatem ad regem verè re-
deundi, nisi voluisset rex, & eam venire ius-
sisset ex nomine. * Euoluto autem tempore
per ordinem, instabat dies, quo Esther filia
Abihail fratris Mardochæi, quem sibi adop-
tauerat in filiam, deberet intrare ad regem.
Que non quesivit muliebrem cultum, sed
quæcumque voluit Egeus eunuchus custos
virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat
enim formosa valde, & incredibili pulchri-
tudine, omnium oculis gratiosa & amabilis
videbatur. * ducta est itaque ad cubiculum
regis Assueri mense decimo, qui vocatur
Thebeth, septimo anno regni eius. * Et ada-
mauit eam rex plus quam omnes mulieres,

habuitque gratiam & misericordiam coram
eo super omnes mulieres, & posuit diadema
regni in capite eius fecitque eam regnare in
loco Vasthi. * Et iussit conuiuium præparari
permagnificum cunctis principibus, & ser-
uis suis, pro coniunctione & nuptijs Esther.
Et dedit requiem vniuersis prouincijs, ac
dona largitus est iuxta magnificentiam prin-
cipalem. * Cumque secundò quærentur
virgines & congregarentur, Mardochæus
manebat ad ianuam regis: * nec dum prodi-
derat Esther patriam, & populum suum, iux-
ta mandatum eius. Quidquid enim ille præ-
cipiebat, obseruabat Esther: & ita cuncta fa-
ciebat, vt eo tempore solita erat quo eam
parauit nutritæ. * Eo igitur tempore, quo
Mardochæus ad regis ianuam morabatur,
irati sunt Bagathan & Thares duo eunuchi
regis, qui ianitores erant, & in primo pala-
tij limine præsidebant: volueruntque insur-
gere in regem, & occidere eum. * Quod
Mardochæum non lauit, statimque nuntia-
uit reginæ Esther, & illa regi, ex nomine
Mardochæi, qui ad se rem detulerat. * Quæ-
situm est, & inuentum: & appensus est vter-
que eorum in patibulo. Mandatumque est
historijs, & annalibus traditum coram rege.

CAPVT III.

*Aman à rege sublimatus, indignatur quod so-
lus Mardochæus Indans ipsum non adoret: quo-
propter omnium Iudeorum interitum ab Assuero
impetrat: mittitque ad vniuersas prouincias litte-
ras regis annulo signatas, vt tertio decimo die men-
sis duodecimi vniuersi vbiq; Iudei occidantur.*

Post hæc rex Assuerus exaltauit Aman
filium Amadathi, qui erat de stirpe
Agag: & posuit solum eius super omnes
principes, quos habebat. * Cunctique serui
regis, qui in foribus palatij versabantur, fle-
tebant genua, & adorabant Aman: sic enim
preceperat eis imperator. solus Mardochæus
non fletebat genu, neque adorabat eum.
* Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores pala-
tij præsidebant: Cur præter ceteros non ob-
seruas mandatum regis? * Cumque hoc cre-
brius dicerent, & ille nollet audire, nuncia-
uerunt Aman, scire cupientes verum perse-
ueraret in sententia: dixerat enim eis se esse
Iudeum. * Quod cum audiisset Aman, & ex-
perimento probasset quod Mardochæus non
fleteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est
valde, * & pro nihilo duxit in vnum Mardo-
chæum mittere manus suas: audierat enim
quod esset gentis Iudæe. magisque voluit
omnem Iudeorum, qui erant in regno Assue-
ri, perdere nationem, * Mense primo (cuius
vocabulum est Nisan) anno duodecimo re-
gni Assueri, missa est fors in vnam, que
Hebræicè dicitur phur, coram Aman, quo
die & quo mense gens Iudeorum deberet
interfici: & exiit mensis duodecimus, qui
vocabatur Adar. * Dixitque Aman regi Assue-

ro: Est populus per omnes prouincias regni tui dispersus, & à se mutuo separatus, nouis ueniens legibus & caeremonijs, insuper & regis scita contemnens. Et optime nosti quod non expediat regno tuo ut infolenscat per licentiam. * Si tibi placet, decerne ut pereat, 9 & decem millia talentorum appendam arcarum gazæ tuæ. * Tulit ergo rex anulum, quo uidebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti ludæorum, * dixitque ad eum: Argentum, 11 quod tu polliceris, tuum sit de populo age quod tibi placet. * Vocatique sunt scribæ regis mense primo Nisan, tridecima die eiusdem mensis, & scriptum est, ut iusserat Aman, ad omnes satrapas regis, & iudices D prouinciarum, diuersarumque gentium, ut quæque gens legere poterat, & audire pro varietate linguarum, ex nomine regis Assueri: & litteræ signatæ ipsius annulo, * missæ sunt per cursores regis ad vniuersas prouincias, ut occiderent acque delerent omnes ludæos, à puero usque ad senem, paruulos & mulieres, vno die, hoc est, tridecimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum diriperent. * Summa autem epistolatum hæc fuit, ut omnes prouincie scirent, & pararent se ad prædictam diem. 15 Festinabant cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Susa pendente edictum, rege & Aman celebrante conuiuium, & cunctis ludæis, qui in vrbe erant, stentibus.

CAPVT IV.

Luctui Mardochei ac reliquorum Iudæorum ob paratum ipsi interitum: Esther autem ut iussu Mardochei Iudæorum neci occurrat, & non vocata ad regem ingrediatur, iubet cum ieiunio pro se triduo orari, idem ipsa faciente.

Quæ cum audisset Mardocheus, scidit 1 vestimenta sua, & indutus est sacco, A spargens cinerem capiti: & in platea medice ciuitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, * & hoc ciuitatis usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. * In omnibus quoque prouincijs, opidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenierat, plangens ingens erat apud ludæos, ieiunium, vlulatus, & fletus, sacco & cinere multis pro strato videntibus. * Ingressæ autem sunt puellæ Esther & cunuchi, nuntiaueruntque ei. Quod audiens consternatus est: & vestem misit, ut ablato sacco induerent eum, quam accipere noluit. * Accitoque Athach cunuchum, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad Mardocheum, & disceret ab eo cur hoc faceret. * Egredessque Athach, iussit Mardocheum 6 stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatii: * qui indicauit ei omnia quæ acciderant, 7 quo modo Aman promississet, ut in thesau-

ros regis pro ludæorum nece inferret argentum. * exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susa, dedit ei, ut reginæ ostenderet, & moneret eam, ut intraret ad regem, 9 & deprecaretur eum pro populo suo. * Regressus Athach, nuntiavit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. * Quæ respondit ei, & iussit ut diceret Mardocheo: * Omnes serui regis, & cunctæ, quæ sub diuisione eius sunt norunt consuetudinem, quod siue vir, siue mulier, non vocatus, interius atrium regis intraverit, absque vlla cunctatione statim interficiatur: nisi fortè rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, acque ita possit viuere. Ego igitur quomodo ad regem intrare potero, quæ triginta iam diebus non sum vocata ad eum? * Quod cum audisset Mardocheus, * rursum mandauit Esther, dicens: Ne putes quoddam animam D tuam tantum liberes, quia in domo regis es præ cunctis ludæis: * si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur ludæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quis nouit, utrum idcirco ad regnum veneris, ut in tali tempore parareris? * Rursumque Esther hæc Mardocheo verba mandauit: * Vado & congrega omnes ludæos, quos in Susa repereris, & orate pro me, Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, & tunc ingrediar ad regem, contra legem faciens, non vocata tradensque me morti & periculo. * Iussit itaque Mardocheus, & fecit omnia quæ ei Esther præceperat.

CAPVT V.

Esther ad regem ingressa postulat ut cum Aman ad suum veniat conuiuium, in quo ab exilarato rege de sua petitione interrogata, rursum vitæ quoque ad sequens diei conuiuium inuitat: interea Aman indignatus se à Mardocheo non honorari, crucem illi parat.

Die autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio domus regis, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille scdebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. * Cumque vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis eius, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ eius. * Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. * At illa respondit: Si regi placet, obscuro B ut venias ad me hodie, & Aman tecum, ad conuiuium quod parauit. * Statimque rex, Vocat, inquit, citò Aman, ut Esther obediæ voluntati. Venerunt itaque rex & Aman ad conuiuium, quod eis regina parauerat. * Dixitque ei rex, postquam vinum liberat abundanter: Quid petis ut detur tibi? & pro

En lignum, quod parauerat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex : Appende eum in eo. * Suspendus est itaque Aman in patibulo quod parauerat Mardocheo : & regis ira quieuit.

CAPVT VIII.

Esther exaltata Mardocheo veteres Aman litteras nouis irritans, Iudaeis securitatem imperat, & ut se de suis inimicis viderentur, unde maxima ubique letitia exoritur.

Die illo dedit rex Assuerus Esther reginae domum Aman aduersarii Iudaeorum, & A Mardocheus ingressus est ante faciem regis. Confessa est enim ei Esther quod esset patruus suus. * Tulitque rex anulum, quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardocheo. Esther autem constituit Mardocheum super domum suam. * Nec his contenta, procedit ad pedes regis, fleuitque, & locuta ad eum orauit, ut malitiam Aman Agagitz, & machinationes eius pessimas, quas excogitauerat contra Iudaeos, iuberet irritas fieri. * At ille ex more sceptrum aureum protendit manu, quo signum clementiae monstrabatur : illaque confurgens stetit ante eum, * & ait : Si placet regi : & si inueni gratiam in oculis eius, & deprecatio mea non ei videtur esse contraria, obsecro, ut nouis epistolis, veteres Aman litterae, insidioris & hostis Iudaeorum, quibus eos in cunctis regis prouinciis perire praeceperat, corriganur. * Quomodo enim potero sustinere necem, & interfecionem populi mei? Responditque rex Assuerus Esther reginae, & Mardocheo Iudaeo : Domum Aman concessit Esther, & ipsum iussi affigi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudaeos. * Scribite ergo Iudaeis, si cut vobis placet, regis nomine, signantes litteras annulo meo. Hae enim consuetudo erat, ut epistolae, quae ex regis nomine mittebantur, & illius annulo signatae erant, nemo auderet contradicere. * Accitisque scribis & librariis regis (erat autem tempus tertij mensis, qui appellatur Siban) vigesima & tertia die illius, scripserunt epistolae, ut Mardocheus voluerat, ad Iudaeos, & ad principes, procuratoresque & Iudices, qui centum vigintiseptem prouinciis ab India usque ad Aethiopiam praesidebant; prouinciae atque prouinciae, populo & populo, iuxta linguas & litteras suas, & Iudaeis, prout legere poterant, & audire. * Ipsaeque epistolae, quae regis nomine mittebantur, annulo ipsius obsignatae sunt, & missae per veredarios : qui per omnes prouincias discurrerent, veteres litteras nouis nuntiis praeuenirent. * Quibus imperauit rex, ut conuenirent Iudaeos per singulas ciuitates, & in vnum precipere congregari, ut starent pro animabus suis, & omnes inimicos suos, cum coniugibus ac liberis & vniuersis domibus, in-

terficerent atque delerent, & spolia eorum diriperent. * Et constituta est per omnes prouincias vna vltionis dies, id est, tertiadecima mensis duodecimi Adar. * Summaque epistolae haec fuit, ut in omnibus terris ac populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret, paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis. * Egredique sunt veredarii celeres nuntia praeferentes, & edictum regis pependit in Susa. * Mardocheus autem, de palatio & de conspectu regis egrediens, fulgebat vestibus regis, hyacinthinis videlicet & aëreis, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo. Omnisque ciuitas exultauit, atque letata est. * Iudaeis autem noua lux oriri visa est, gaudium, honor, & tripudium. * Apud omnes populos, vrbes, atque prouincias, quocumque regis iussa veniebant, mira exultatio, epulae atque conuiuia, & festus dies : in tantum ut plures alterius gentis & sectae, eorum religioni & ceremoniis iungerentur. Grandis enim cunctos Iudaei nominis terror inuaserat.

CAPVT IX.

Iudaei passim hostes suos trucidant, & suspensum decem filios Aman, diem Phurim, hoc est Sortium, perpetuo saluamentum Mardocheus instituit.

Igitur duodecimi mensis, quem Adar vocari ante iam diximus, tertiadecima die, quando cunctis Iudaeis interfectio parabatur, & hostes eorum inhiabant sanguini, versa vice Iudaei superiores esse ceperunt, & se de aduersariis vindicare. * Congregatioque fuit per singulas ciuitates, oppida, & loca, ut extenderent manum contra inimicos & persecutores suos. Nullusque ausus est resistere, eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetraret. * Nam & prouinciarum Iudices, & duces, & procuratores, omnisque dignitas quae singulis locis ac operibus praeterat, extollebant Iudaeos timore Mardochei. * quem principem esse palatii, & plurimum posse cognouerant : fama quoque nominis eius crescebat quotidie, & per cunctorum ora volitabat. * Itaque percusserunt Iudaei inimicos suos plaga magna, & occiderunt eos, reddentes eis quod sibi parauerant facere : in tantum ut etiam in Susa quingentos viros interficerent, extra decem filios Aman Agagitz hostis Iudaeorum : quorum ista sunt nomina : * Pharsandatha, & Delphon, & Esphatha, * & Phoratha, & Adalgia, & Aridatha, * & Phemefta, & Arisai, & Aridai, & Iezatha. * Quos cum occidissent, praedas de substantiis eorum tangere noluerunt. * Sciatque numerus eorum, qui occisi erant in Susa, ad regem relatus est. * Qui dixit reginae : In vrbe Susa interfecerunt Iudaei quingentos viros, & alios decem filios Aman : quantam putas eos exercere caedem in vniuersis prouinciis? Quid ultra postulas,

& quid vis ut fieri iubeam? Cui illa respon- 13
 dit: Si regi placeat, detur potestas Iudeis, ut
 sicut fecerunt hodie in Susa, sic & cras fa-
 ciant, & decem filij Aman in paribulibus sus-
 pendantur. * Præcepitque rex ut ita fieret. 14
 Scitumque in Susa pendit edictum, & de-
 cem filij Aman suspensi sunt. * Congregatis 15
 Iudeis quattodecima die mensis Adar, inter-
 feci sunt in Susa trecenti viri: nec eorum
 ab illis direpta substantia est. * Sed & per 16
 omnes provincias, quæ ditioni regis subiace-
 bant, pro animabus suis steterunt Iudei, in-
 terfectis hostibus ac persecutoribus suis: in
 tantum ut septuagintaquingue millia occiso-
 rum implerentur, & nullus de substantiis
 eorum quidquam coningeret. * Dies autem 17
 tertiusdecimus mensis Adar, primus apud
 omnes interfectionis fuit: & quattodecima
 die cadere desierunt. Quem constituerunt
 esse solemnem, ut in eo omni tempore deinceps
 vacarent epulis, gaudio atque conuiuio.
 * At hi qui in vrbe Susa eadem exerceue- 18
 rant, tertio decimo & quattodecimo die eius-
 dem mensis in eade versati sunt: quinto-
 decimo autem die percutere desierunt. Et idcirco
 eundem diem constituerunt solemnem
 epularum atque lætitiæ. * Hi verò Iu- 19
 dexi, qui in oppidis non muratis ac villis morabatur,
 quattodecimum diem mensis
 Adar conuiuiorum & gaudij decreuerunt, ita
 ut exultent in eo, & mittant sibi munus par-
 tes epularum & ciborum. * Scripsit itaque 20
 Mardocheus omnia hæc, & litteris compre-
 hensas misit ad Iudeos, qui in omnibus regis
 provinciis morabantur, tam in vicino politis,
 quam procul, * ut quattodecimum & 21
 quattodecimum diem mensis Adar pro festis
 susciperent, & reuerente semper anno
 solemni celebrarent honore: * quia in ipsis 22
 diebus se viderunt Iudei de inimicis suis, &
 luctus atque tristitia in hilaritatem gaudium-
 que conuersa sunt, essentque dies isti epula-
 rum atque lætitiæ, & mitterent sibi inuicem
 ciborum partes, & pauperibus munuscula
 largirentur. * Susceperuntque Iudei in sol- 23
 lemni ritum cuncta quæ eo tempore face-
 re ceperant, & quæ Mardocheus litteris faci-
 endam mandauerat. * Aman enim, filius A- 24
 madathi stupis Agag, hostis & aduersarius
 Iudeorum, cogitauit contra eos malum, ut
 occideret illos, atque deleteret: & misit phur,
 quod nostra lingua vertitur in sortem. * Et 25
 postea ingressa est Esther ad regem, obse-
 crans ut conatus eius, litteris regis irriti fi-
 rent: & malum, quod contra Iudeos cogita-
 uerat, reuenteretur in caput eius. Denique &
 ipsum & filios eius affixerunt cruci, * atque ex 26
 illo tempore dies isti appellati sunt phurim,
 id est, sortium, eo quod phur, id est, fors, in
 vnam missa fuerit. Et cuncta quæ gesta sunt,
 epistolæ, id est libri huius, volumine conti-
 nentur: * quæque sustinuerunt, & quæ deinceps 27
 immutata sunt, susceperunt Iudei super

se & semen suum, & super cunctos, qui reli-
 gioni eorum voluerunt copulari ut nulli li-
 ceat duos hos dies absque sollemnitate tran-
 sfigere: quod scripture testatur, & cetera ex-
 petunt tempora, annis sibi iugiter succeden-
 tibus. * Isti sunt dies, quos nulla vnquam de-
 lebit obliuio: & per singulas generationes
 cunctæ in toto orbe provincie celebrabunt:
 nec est vlla ciuitas, in qua dies phurim, id
 est, sortium, non obseruentur à Iudeis, & ab
 eorum progenie, quæ his ceremoniis obliga-
 ta est. * Scripseruntque Esther regina filia A-
 bibail & Mardocheus Iudeis, etiam secun-
 dam epistolam, ut omni studio dies ista sol-
 lemnis sanciretur in posterum. * & miserunt
 ad omnes Iudeos, qui in centum viginti sep-
 tem provinciis regis Assueri versabantur, ut
 haberent pacem & susciperent veritatem. *
 obseruantes Dies sortium, & suo tempore
 cum gaudio celebrarent: sicut constituerant
 Mardocheus & Esther, & illi obseruanda
 susceperunt à se, & à semine suo, ieiunia &
 clamores, & Sortium dies, * & omnia, quæ li-
 bri huius, qui vocatur Esther, historia con-
 tinentur.

CAPIT. X.

*Somnij Mardochei declaratio, reducto Iuda-
 rum populo in libertatem.*

1 **R**EX verò Assuerus, omnem terram &
 A Recondas maris insulas fecit tributarias:
 2 * cuius fortitudo & imperium, & dignitas
 atque sublimitas, quæ exaltauit Mardocheum,
 scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum:
 3 * & quomodo Mardocheus Iudaici ge-
 neris secundus à rege Assuero fuerit: & mag-
 nus apud Iudeos, & acceptabilis plebi fra-
 trum suorum, quærens bona populo suo, &
 loquens ea quæ ad pacem seminis sui perti-
 nerent.

B Quæ habentur in Hebræo, plena fide expressi.
 Hæc autem, quæ sequuntur, scripta reperi in editio-
 ne vulgata, quæ Græcorum lingua & litteris con-
 tinentur. & interim post finem libri hoc capitulum
 ferebatur: quod iuxta consuetudinem nostram obe-
 lo, id est, veru, prænotauimus,

4 * Dixitque Mardocheus: A Deo facta
 sunt ista. * Recordans sum somnij, quod vi-
 deram, hæc eadem significantis: nec eorum
 6 quidquam irritum fuit. * Paruus fons, qui
 creuit in fluuium, & in lucem solemque con-
 uersus est, & in aquas plurimas redundauit:
 Esther est, quam rex accepit uxorem, & vo-
 7 luit esse reginam. * Duo autem dracones:
 8 ego sum, & Aman. * Gentes, quæ conueni-
 erant, hi sunt, qui conati sunt delere nomen
 9 Iudeorum. * Gens autem mea: Israel est, quæ
 clamauit ad Dominum, & saluum fecit Do-
 minus populum suum: liberauitque nos ab
 omnibus malis, & fecit signa magna atque
 10 portenta inter Gentes: * & duas sortes esse
 præcepit, vnam Populi Dei, & alteram cin-
 11 ctarum Gentium. * Venitque veraque fors in
 statutum

statutum ex illo iam tempore diem coram D
Deo vniuersis gentibus : * & recordatus est 12
Dominus populi sui, ac misertus est hereditatis sue. * Et obseruabuntur dies isti in mense Adar, quartadecima & quintadecima die eiusdem mensis, cum omni studio & gaudio in vnum coetum populi congregati, in cunctis deinceps generationes populi Israel.

CAPVT XL

Somnium Mardochei.

ANno quarto regnantibus Ptolemæo & Cleopatra, amulerunt, Dolithæus, qui A
se Sacerdotem & Leuitici generis ferebat, & Ptolemæus filius eius, hanc epistolam phurim, quam dixerunt interpretatum esse Lysimachum Ptolemæi filium in Ierusalem.

Hoc quoque principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebræo, nec apud vllum fatur interpretum.

* Anno secundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die mensis Nisan, vidit somnium B
Mardocheus filius Iairi, filij Semei, filii Cis, de tribu Benjamin : * homo Iudeus, qui habitabat in vrbe Sufis, vir magnus, & inter primos aulae regie. * † Erat autem de eo numero captiuorum, quos transulerat Nabuchodonosor rex Babylonis de Ierusalem cum Ieconia rege Iuda : * & hoc eius somnium
fuit : Apparuerunt voces, & tumultus, & tonitrua, & terræ motus, & conurbatio super C
terram : * & ecce duo dracones magni, paratique contra se in prælium. * Ad quorum clamorem cunctæ concitæ sunt nationes, ut pugnarent contra gentem iustorum. * Fuit
que dies illa tenebrarum & discriminis, tribulationis & angustiae, & ingens formido super terram. * Conurbataque est gens iustorum timentium mala sua, & præparata ad mortem. * Clamaueruntque ad Deum : & illis vociferantibus, fons paruos creuit in fluvium maximum, & in aquas plurimas redundauit. * Lux & sol ortus est, & humiles exaltati sunt, & deuorauerunt inchylos. * Quod cum vidisset Mardocheus, & surrexisset de strato, cogitabat quid Deus facere vellet, & fixum habebat in animo scire cupiens quid significaret somnium.

CAPVT XL

Manifestatio insidiarum eunuchorum in regem à Mardocheo, ex secundo capite reposita.

MOrabatur autem eo tempore in aula regis, cum Bagatha & Thara eunuchis A
regis, qui ianitores erant palatii. * Cumque intellexisset cogitationes eorum, & curas diligentiùs peruidisset, didicìt quòd conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nuntiavit super eo regi. * Qui de utroque habita questione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem quod gestum erat, scriptis 4
in commentariis : sed & Mardocheus rei C
memoriam literis tradidit. * Præcepitque ei

rex, vt in aula palatii moraretur, datis ei pro delatione muneribus. * Aman verò filius Amadathi bugreus, erat gloriosissimus coram rege, & voluit nocere Mardocheo & populo eius, pro duobus eunuchis regis qui fuerant interfecti.

Hucusque proemium.

Quæ sequuntur, in eo loco posita erant, vbi scriptum est in volumine.

Et diripuerunt bona, vel substantias eorum.

Quæ in sola vulgata editione reperimus.

Epistolæ autem hoc exemplar fuit.

CAPVT XIII.

Exemplar epistolæ quam misit Aman ad principes prouinciarum super eade Indarum, & Mardochei oratio pro eorum liberatione.

REx maximus Artaxerxes ab India vsque A
Æthiopiam, centum vigintiseptem prouinciarum principibus & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem mee ditioni subiugassem, velui nequam abusi potentia magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos, vt absque vilo terrore vitam silentio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Querente autem me à consiliariis meis, quomodo posset hoc impleri, vnus qui sapientia & fide ceteros præcelleret, & erat post regem secundus, Aman nomine, * indicauit mihi in toto orbe terrarum populum esse dispersum, qui nouis videretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinem faciens, Regum iussa contemneret, & vniuersarum concordiam nationum sua dissensione violaret. * Quod cum didicissemus, videntes vnam gentem rebellem aduersus omne hominum genus peruersis vti legibus, nostrisque iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis prouinciarum pacem atque concordiam, * iussimus, vt quoscunque Aman, qui omnibus prouinciis præpositus est, & secundus à rege, & quem patris loco colimus, monstrauerit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis : nullisque eorum miscantur, quartadecima die duodecimi mensis Adar anni presentis : * vt nefarii homines vno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistolæ.

Quæ sequuntur, post eum locum scripta reperi, vbi legitur.

Pergensque Mardocheus, fecit omnia quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habeatur in Hebræo, & apud nullum penitus seruantur interpretum.

* Mardocheus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, * & dixit : Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est

est qui possit tux resistere voluntati, si decre-
ueris saluare Israel. * Tu fecisti celum & ter-
ram, & quicquid cæli ambitu continetur.

* Dominus omnium es, nec est qui resistat
maiestati tue. * Cuncta nosti, & scis, quia
non pro superbia & contumelia, & aliqua
gloriæ cupiditate, fecerim hoc, ut non adora-
rem Aman superbissimum. * (libenter enim
pro salute Israel etiam vestigia pedum eius
deosculari paratus essem,) * sed timui ne
honorem Dei mei transferrem ad hominem,
& ne quemquam adorarem excepto Deo
meo. * Et nunc Domine rex Deus Abra-
ham, miserere populi tui, quia volunt nos
inimici nostri perdere, & hereditatem tuam
delere. * Ne despicias partem tuam, quam
redemisti tibi de Ægypto. * Exaudi deprecā-
tionem meam, & propitius esto sorti & su-
niculo tuo: & conuertere ludum nostrum in
gaudium, ut viuentes laudemus nomen tuum
Domine, & ne claudas ora te canentium.
* Omnis quoque Israel pari mente & oblo-
cratione elamauit ad Dominum, eò quòd eis
certa mors immineret.

CAPVT XIV.

*Plangit Esther, Deum in spiritu humilitatis
obsecrans.*

Esther quoque regina confugit ad Do-
minum, pauens periculum, quod immi-
nebat. * Cumque deposuisset vestes regias,
fletibus & lacrimis apta indumenta suscepit,
& pro vnguentis variis, cinere & stercore im-
pleuit caput, & corpus suum humiliavit ieiun-
iis: omniaque loca, in quibus antea letari
consecuerat, crinium laceratione compleuit.
* Et deprecabatur Dominum Deum Israel,
dicens: Domine mi, qui rex noster es solus,
adiuva me solitariam, & cuius præter te nul-
lus est auxiliator alius. * Periculum meum in
manibus meis est. * † Audiui ad patre meo,
quòd tu Domine iulisses Israel de cunctis
Gentibus, & patres nostros ex omnibus re-
tro maioribus suis, ut possideres hereditatem
sempiternam, fecistisque eis sicut locutus es. B
* Peccauimus in conspectu tuo, & ideo
tradidisti nos in manus inimicorum nostro-
rum: * columus enim deos eorum. Iustus es
Domine: * & nunc non eis sufficit, quòd du-
rissima nos opprimunt seruiture, sed robore
manuum suarum, idolorum potentie depu-
tantes, * volunt tua mutare promissa, & dele-
re hereditatem tuam, & claudere ora lau-
dantium te, atque extinguere gloriam tem-
pli & altaris tui, * ut aperiant ora Gentium,
& laudent idolorum fortitudinem, & prædi-
cent carnalem regem in sempiternum. * Ne
tradas Domine sceptrum tuum his, qui non
sunt, ne rideant ad ruinam nostram: sed
conuertere consilium eorum super eos, & eum,
qui in nos cepit seruire, disperde. * Memento
Domine, & ostende te nobis in tempore
tribulationis nostræ, & da mihi fiduciam Do-

mine rex deorum, & vniuerse potestatis: *
tribue sermonem compositum in ore meo in
conspectu leonis, & transfer cor illius in
odium hostis nostri, ut & ipse pereat, & ce-
teri qui ei consentiunt. * Nos autem libera
manu tua, & adiuua me, nullum aliud auxi-
lium habentem, nisi te, Domine, qui habes
omnium scientiam, * & nosti quia oderim
gloriam iniquorum, & detester cubile cir-
cuncisorum, & omnis alienigenæ. * Tu scis
D necessitatem meam, quòd abominer signum
superbiæ & gloriæ meæ, quod est super ca-
put meum in diebus ostentationis meæ, &
detester illud quasi pannum menstruatæ, &
non portem in diebus silentij mei, * & quòd
non comederim in mensa Aman, nec mihi
lauerit conuiuium regis, & non biberim
vinum libaminum: * & numquam letata sit
ancilla tua, ex quo huc translata sum vsque
in præsentem diem, nisi in te Domine Deus
Abraham. * Deus fortis super omnes, exau-
di vocem eorum qui nullam aliam spem ha-
bent, & libera nos de manu iniquorum, &
erue me à timore meo.

CAPVT XV.

*Mordante Mardocheus, intras Esther ad re-
gem, vultu illius exterrita.*

Hæc quoque addita reperi in editione vulgata.

ET mandauit ei (haud dubium quin E-
sther & Mardocheus) ut ingrederetur ad
regem, & rogaret pro populo suo & pro pa-
tria sua. * Memorare (inquit) dierum humi-
litate tue, quomodo nutrita sis in manu mea,
quia Aman secundus à rege locutus est contra
nos in mortem: * & tu inuoca Dominum,
& loquere regi pro nobis, & libera nos de
morte.

Necnon & illa quæ subdita sunt.

* Die autem tertio deposuit vestimenta
ornatus sui, & circumdata est gloria sua. *
Cumque regio fulgeret habitu, & inuocasset
B omnium rectorem & saluatorem Deum, af-
fumpit duas famulas, * & super vnam quide-
m inniebat, quasi præ deliciis & nimia
teneritudine corpus suum fessæ non susti-
nens: * altera autem famularum sequebatur
dominam, defluentia in humum indumenta
sustentans. * Ipsa autem roseo colore vulum
persufa, & gratis ac nitentibus oculis, tristem
excebat animum, & nimio timore contra-
ctum. * Ingressa igitur cuncta præ ordinem
ostia, stetit contra regem, vbi ille residebat
super solium regni sui, indutus vestibus re-
gis, atque fulgens, & pretiosis lapidibus,
C eratque terribilis aspectu. * Cumque eleua-
set faciem, & ardentibus oculis furorem pe-
thoris indicasset, regina corruit, & in pallo-
rem colore mutata, lassum super ancillulam
reclinauit caput. * Conuertere Deus spiri-
tum regis in mansuetudinem, & festinus ac
metuens exiit de folio, & sustentans eam
vlnis suis, donec rediret ad se, his verbis
blan

† Danti, 4.
c. 10 c. 14.
Jad 9.

blandiebatur: * Quid habes Esther? Ego sum 12
frater tuus, noli metuere. * Non morieris: non 13
enim pro te, sed pro omnibus hæc lex consti-
tuta est. * Accede igitur, & tange sceptrum. 14
* Cumque illa reuiceret, tulit auream vir-
gam, & posuit super collum eius, & nesculus D 15
est eam, & ait: Cur mihi non loqueris? * 16
Que respondit: Vidi te Domine quasi An-
gelum Dei, & conurbatum est cor meum præ
timore gloriæ tuæ. * Valdè enim mirabilis es 17
domine, & facies tua plena est gratiarum. * 18
Cumque loqueretur, rursus contriuit, & penè
exanimata est. * Rex autem turbabatur, & 19
omnes ministri eius consolabantur eam.

CAPVT XVI.

*Afferri epistola pro Iudeorum salute cum im-
micatorum suorum interemptione, ad singulas re-
gni provincias, irritando epistolam missam ab
Aman.*

Exemplat epistolæ regis Artaxerxis, quam pro Iu-
deis ad totas regni sui provincias misit: quod &
ipsam in Hebræo volumine non habetur.

REX magnus Artaxerxes ab India vsque 1
Æthiopiæ, centum vigintiseptem pro-
vinciarum ducibus ac principibus, qui nostræ
iussioni obediunt, salutem dicit. * Multi bo- 2
nitate principum, & honore qui in eis colla-
tus est, abusi sunt in superbiam: * & non so- 3
lum subiectos regibus niuntur opprimere,
sed datam sibi gloriam non ferentes, in ipsos,
qui dederunt, moluntur insidias. * Nec cun- 4
tenti sunt gratias non agere beneficiis, &
humanitatis in se iura violare, sed Dei quo-
que cuncta cernentis arbitrantur se posse fu-
gere sententiam. * Et in tantum vesaniæ pro- 5
ruperunt, ut eos, qui credita sibi officia dili-
genter obseruant, & ita cuncta agunt ut om-
nium laude digni sint, mendaciorum cuni-
culis contentur subuercere, * dum aures prin- 6
cipum simplices, & ex sua natura alios æsti-
mantes, callida fraude decipiunt. * Quæ res 7
& ex veteribus probatur historiis, & ex his
quæ geruntur quotidie, quomodo malis quo-
rundam suggestionibus regum studia de-
prouentur. * Vnde providendum est paci 8
nimum provinciarum. * Nec putare debe- 9
tis, si diuersa iubeamus, ex animi nostri ve-
nire leuitate: sed pro qualitate & necessitate

temporum, ut recipi publice possit vtilitas, fer-
re sententiam. * Et ut manifestius, quod di-
cimus, intelligatis; † Aman filius Amadathi, 10
& animo & gente Macedo, alienusque à
Persarum sanguine, & pietatem nostram sua
crudelitate commaculans, peregrinus à no-
11 bis susceptus est: * & tantum in se expertus
humanitatem, ut parer noster vncaretur, &
adoraretur ab omnibus post regem secundus:
12 * qui in tantum arrogauit tumorem subla-
tus est, ut regnum priuare nos niteretur & spi-
13 ritu. * Nam Mardocheum, cuius fide & be-
C nificiis viuimus, & consortem regni nostri
Esther, cum omni gente sua, nuius quibus-
dam arque inauditis machinis expetuit in
14 tantum: * hoc cogitans, ut illis interfecis, in-
iudicaretur nostræ solitudini, & regnum Persa-
15 rum transferret in Macedonas. * Nos autem,
à pessimo mortalium Iudæis neci destinans,
in nulla penitus culpa reperimus, sed è con-
16 trario iussis viuentes legibus, * & filios altissimi
& maximi, semperque viuentis Dei, cuius
beneficio & patribus nostris & nobis reg-
num est traditum, & vsque hodie custodi-
tur. * Vnde eas litteras, quas sub nomine no-
17 stro ille direxerat, sciamus esse irritas. * Pro
quo scelere ante portas huius vrbs, id est, Su-
18 san, & ipse qui machinatus est, & omnis co-
gnatio eius pendet in paribulis: non nobis,
19 sed Den reddente ei quod meruit. * Hoc au-
D tem edictum, quod nunc mittimus, in cunctis
vrbibus proponatur, ut liceat Iudæis uti legi-
20 bus suis. * Quibus debetis esse aduinculo,
ut eos, qui se ad necem enim paruauerant,
possint interficere tertiadecima die mensis
21 duodecimi, qui vocatur Adar. * hanc enim
diem, Deus omnipotens, memoriis & luctus,
22 eis vertit in gaudium. * Vnde & vns, inter
ceteros festos dies hanc habetote diem, & ce-
lebrate eam cum omni læticia, ut & in poste-
23 rum cognoscatur, * omnes, qui fideliter Per-
sis nbediunt, dignam pro fide recipere mer-
cedem: qui autem insidiantur regni eorum,
24 perire pro scelere. * Omnis autem provin-
cia & ciuitas, quæ noluerit sollempnitatis hu-
ius esse particeps, gladii & igne pereat, & sic
deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam
bestiis inuia sit in sempiternum, pro exem-
plin contemptus, & inobedientiæ.

LIBER IOB.

CAPVT PRIMVM.

Iob sanctus & deus, pro filiis vicissim comminatus celebrantibus Domino sacrificat, cuius possessiones perenti satana Dominus dispiciendas exponit, per quem perditur omnis illius substantia, interemptisque filiis, ipse cum signis maiestatis patiens, in Dei laudes prorumpit.

Vnde erat in Terra Hus, 1
nomine Iob, & erat vir A
ille simplex, & rectus, ac
timens Deum, & recedens
a malo: * Natiue sunt ei
septem filij, & tres filie. * Et fuit possessio 3
eius, septem millia ouium, & tria millia camelorum, quingenta quoque iuga bouum, & quingente asinæ, ac familia multa nimis: eratque vir ille magnus inter omnes Orientales. * Et ibant filij eius, & faciebant con- 4
uiuium per domos, vnusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent & biberent cum eis. * Cumque 5
in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, confurgensque diluculo offerebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. * Quadam 6
autem die, cum venissent filij Dei vt assisterent coram Domino, adfuit inter eos etiam satan. * Cui dixit Dominus: Vnde venis? 7
Cui respondens, ait: Circuitui terram, & perambulauit eam. * Dixitque Dominus ad eum: 8
Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo? * Cui respondens satan, ait: Numquid 9
Iob frustra timet Deum? * nonne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamque substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? 10
Sed extende paululum manum tuam, & tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. * Dixit ergo Dominus ad satan: 11
Ecce, vniuersa quæ habet, in manu tua sunt: taneum in eum ne extendas manum tuam. Egressusque est satan à facie Domini. * Cum 12
autem quadam die filij & filie eius comederent & biberent vinum in domo fratris sui primogeniti, * nuntius venit ad Iob, qui dice- 13
ret: Boues arabant, & asinæ pascebantur iuxta eos, * & irruerunt Sabæi, tuleruntque 14
omnia, & pueros percusserunt gladio, & euasi ego solus vt nuntiarem tibi. * Cumque adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ig- 15
nis Dei cecidit de caelo, & tactas oues puerosque consumpsit, & effugi ego solus vt nuntiarem tibi. * Sed & illo adhuc loquente, 17

venit alius, & dixit: Chaldæi fecerunt tres 1
turmas, & inuasunt camelos, & tulerunt eos, necnon & pueros percusserunt gladio, 18
& ego fugi solus vt nuntiarem tibi. * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrauit, & dixit: Filiis tuis & filiabus vefcentibus & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, * repetit ventus vehemens intruit à regio- 19
ne deserti, & conculsit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt, & effugi ego solus vt nuncia- 20
rem tibi. * Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonso capite corruens in ter- 21
ram, adorauit, * & dixit: † Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit no- 22
men Domini benedictum. * In omnibus his non peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

CAPVT II.

Satanas obtenta à Deo facultate, percutit Iob vlcere pessimo, cui etiam propria vxor insultat: tres autem ipsius amici cum visitantibus, septem diebus compatiuntur in terra cum eo taciti sedent.

Factum est autem, cum quadam die venissent filij Dei, & starent coram Domino, venisset quoque satan inter eos, & staret 1
in conspectu eius, * vt diceret Dominus ad satan: Vnde venis? Cui respondens ait: Circuitui terram, & perambulauit eam. * Et dixit Dominus ad satan, Numquid considerasti seruum meum Iob: quod non sit ei similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum, vt affligerem eum frustra. 2
* Cui respondens satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua: * alioquin mitte manum tuam, & tange os eius & carnem, & tunc videbis quod in faciem benedicat tibi. * Dixit ergo Dominus ad satan: Ecce in manu tua est, 3
verumtamen animam illius serua. * Egressus igitur satan à facie Domini, percussit Iob vlcere pessimo, à planta pedis vsque ad verticem eius: * qui testa sanie radiebat, sedens 4
in sterquilinio. * Dixit autem illi vxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedice Deo & morere. * Qui ait ad illam, Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccauit Iob labijs suis. 5
Igitur audientes tres amici Iob omne malum quod acciderat ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites. Condi- 6
runt enim, vt pariter venientes visitarent eum, &

& consolarentur. * Cumque eleuassent pro-
cul oculos suos, non cognouerunt eum, & ex-
clamantes plorauerunt, scilicetq; vestibus spar-
serunt puluerem super caput suum in cœli. *
Et sederunt cum eo in terra septem diebus &
septem noctibus, & nemo loquebatur ei ver-
bū: videbant enim dolorem esse vehementem.

CAPVT III.

*Iob maledicis dici natiuitatis sue presentique
vitæ, ostendens à quot malis liberatur qui hac lu-
ce statim priuatus est.*

POST hæc aperuit Iob os suum, & maledi-
xit dici suo, & locutus est.

* † Pereat dies in qua natus sum, & nox in A
qua dictum est: Conceptus est homo.

* Dies ille vertatur in tenebras, non te-
quirat eum Deus desuper, & non illustretur
lumine.

* Obscurent eum tenebræ, & vmbra mor-
tis, occupet eum caligo, & inuoluatur ama-
ritudine. * Noctem illam tenebrosus turbo
possideat, non computetur in diebus anni, B
nec numeretur in mensibus.

* Sit nox illa solitaria nec laude digna:

* Maledicant ei qui maledicunt dici, qui
parati sunt suscitare Leuiathan:

* Obtenebrentur stellæ caligine eius: ex-
pectet lucem & non videat, nec ortum fut-
gentis auroræ:

* Quia non conclusit ostia ventris, qui
portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis.

* Quare non in vulua mortuus sum, egres-
sus ex vtero non statim perij?

* Quare exceperis genibus? cur lactatus
vberibus? * Nunc enim dormiens silerem, &
somnia meo requiescerem:

* Cum regibus & consilibus terræ, qui
ædificant sibi solitudines:

* Aut cum principibus, qui possident au-
rum, & replent domos suas argento:

* Aut sicut abortiuum absconditum non
subsisterem, vel qui concepti non viderunt
lucem.

* Ibi insipij cessauerunt à tumultu, & ibi
requieuerunt fessi robore.

* Et quondam vindicti pariter sine mole-
stia, non audierunt vocem exactoris.

* Paruus & magnus ibi sunt, & seruus li-
ber à domino suo. * Quare misero data est
lux, & vita his, qui in amaritudine animæ D
sunt? * qui expectant mortem, & non veni-
t, quasi effodientes thesaurum:

* Gaudetque vehementer cum inuene-
runt sepulchrum.

* Viro cuius abscondita est via, & circum-
dedit eum Deus tenebris?

* Antequam comedam suspiro: & tam-
quam inundantes aquæ, sic rugitus meus:

* Quia timor, quem timebam, euenit mi-
hi: & quod verebar accidit.

* Nōne dissimulaui? nōne silui? nōne
quiesci? & veni super me indignatio.

CAPVT IV.

*Eliphaz arguit Iob impatientia: quodque pro-
pter peccata sua flagelletur à Deo, qui innocentis
aduersa non transmittit.*

RESPONDENS autem Eliphaz Themani-
tes, dixit:

* Si ceperimus loqui tibi, forsitan mole-
ste accipies, sed conceptum sermonem tene-
re quis poterit?

* Ecce docuisti multos, & manus lassas ro-
borasti:

* Vacillantes confirmauerunt sermones
tui, & genua tremencia confortasti:

* Nunc autem venis super te plaga, & do-
B fecisti: tegit te, & conuulsus es.

* Vbi est timor tuus, fortitudo tua, pacien-
tia tua, & perfectio viarum tuarum?

* Recordare obsecro te, quis vnquam in-
nocens perit? aut quando recti delecti sunt?

* Quin potius vidi eos, qui operantur
iniquitatem, & seminant dolores, & me-
tunt eos.

* Flante Deo perisse, & spiritu iræ eius
esse consumptos:

* Rugius leonis, & vox leonæ, & dentes
caulorum leonum conterriti sunt.

* Tigris perit, eò quod non haberet
C prædam, & catuli leonis dissipati sunt.

* Porro ad me dictum est verbum abscon-
ditum, & quasi furtiuè susceptæ auris meæ ven-
nas susurri eius.

* In horrore visionis nocturnæ, quando
solet sopor occupare homines:

* Pavor tenuit me, & tremor, & omnia
ossa mea perterrita sunt:

* Et cum spiritus me præfente transiret,
inhorrerunt pili carnis meæ.

* Stetit quidam, cuius non agnoscebam
vultum, imago coram oculis meis, & vocem
quasi auræ lenis audiui.

* † Numquid homo, Dei comparatione
D iustificabitur, aut factore suo purior erit vir.

* † Ecce qui seruiunt ei, non sunt stabi-
les: & in angelis suis reperit prauitatem:

* Quamto magis hi qui habitant domos
luteas, qui terrenum habent fundamentum,
consumuntur velut à tinea?

* De mane vsque ad vesperam succiden-
tur: & quia nullus intelligit, in æternum
peribunt.

* Qui autem reliqui fuerint, auferentur
ex eis: morientur, & non in sapientia.

CAPVT V.

*Eliphaz, rursus arguit Iob iniquitatis, quod ne-
mo sine culpa sua à Deo puniatur: ideoque hortatur
Iob ut ad Deum conuertatur, & ita cuncta fore illi
prospera pollueretur, ac diuina providentia opera
circa creaturas extollit.*

Voca ergo, si est qui tibi respon-
deat, & ad aliquem sanctorum con-
uertere.

* Verè stultum interficit iracundia, & parvulum occidit invidia.

* Ego vidi stultum firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim.

* Longè sient filij eius à salute, & contemnentur in porta, & non erit qui eruat.

* Cuius messem famelicus comeder, & ipsi sum rapier artanus, & bibent sitientes divitias eius. * Nihil in terra sine causa fit, & de humo non oritur dolor.

* Homo nascitur ad laborem, & avis ad volatum.

* Quamobrem ego deprecabor Dominum, & ad Deum ponam eloquium meum:

* Qui facit magna & inscrutabilia & mirabilia absque numero:

* Qui dat pluviam super faciem terræ, & irrigat aquis universa:

* Qui ponit humiles in sublime, & moerentes erigit sospitate: * Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod ceperant:

* † Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilium pravorum dissipat:

* Per diem incurrent tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie.

* Porro saluum faciet egenum à gladio oris eorum, & de manu violenti pauperem.

* Et erit egeno spes, iniquitas autem contrahet os suum.

* Beatus homo, qui corripitur à Deo: increpationem ergo Domini ne reprobes:

* Quia ipse vulnerat, & medetur: percutit, & manus eius sanabunt.

* In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tanget te malum.

* In fame eruet te de morte, & in bello de manu gladij.

* A flagello linguæ abscondèris, & non timebis calamitatem cum venerit.

* In vastitate & fame ridebis, & bestias terræ non formidabis.

* Sed cum lapidibus regionum pactum tuum, & bestie terræ pacifice erunt tibi.

* Et scies quòd pacem habeat tabernaculum tuum, & visitans speciem tuam, non peccabis.

* Scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum, & progenies tua quasi herba terræ.

* Ingredieris in abundantia sepulchrum, sicut inturret aceruus tritici in tempore suo.

* Ecce, hoc, ut investigavimus, ita est: quod audivimus, mente pertracta.

CAPITULUM VI.

Ostendit Iob se longè graviora pati quàm meritis sit, conquerens se ab amicis deserti, graniter arguens & hos tres qui ad se venerant, ac se quoque patienter audiri petiit.

Respondens autem Iob, dixit: * Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: & calamitas, quam parior, in statera.

* Quasi arena maris hæc grauior appareret: unde & verba mea dolore sunt plena:

* Quia sagitte Domini in me sunt, quantum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me.

* Numquid rugiet onager cum ante præsepe plenum steretis?

* Aut poterit comedi insulsam, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem?

* Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt,

* Quis det ut veniat petitio mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus?

* Et qui cepit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me?

* Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti.

* Quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam?

* Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est.

* Ecce, non est auxilium mihi in me, & necessarii quoque mei recesserunt à me.

* Qui tollit ab amico sui misericordiam, timorem Domini derelinquit.

* Fratres mei præterierunt me, sicut torrens qui rapim transit in convallibus.

* Qui timeant pruina, irruet super eos nix.

* Tempore, quo fuerint dissipari, peribunt: & ut incaluerit, solvantur de loco suo.

* Involute sunt semitæ gressuum eorum: ambulabunt in vacuum, & peribunt.

* Considerate semitas Thema, itinera Saba, & expectate paulisper.

* Confusi sunt, quia speravi: venerunt quoque usque ad me, & pudore cooperiti sunt.

* Nunc venistis: & modò videntes plagam meam timeitis.

* Numquid dixi: Afferte mihi, & de substantia vestra donate mihi?

* Vel, Liberate me de manu hostis, & de manu robustorum eruite me?

* Docete me, & ego tacebo: & siquid fortè ignoravi, instruite me.

* Quare detraxistis sermonibus veritatis, cum è vobis nullus sit qui possit arguere me?

* Ad increpandum tantum eloquia concinnatis, & in venenum verba proferitis.

* Super pupillum irruitis, & subvertere nicimini amicum vestrum.

* Veruntamen quod accepistis explete: præbete aurem, & videte an mentiar.

* Respondete obsecro absque contentione: & loquentes id quod iustum est iudicate.

* Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stulticia personabit.

CAPVT VII.

Iob humana vita suaeque calamitates varias explicat, nec reditum sibi fore verisimilem ad praesentis vitae felicitatem: petiti quoque à Deo liberari à miserijs, admirans Dei erga miserum hominem prouidentiam.

Millia est vita hominis super terram: & 1
ficus dies mercenarij, dies eius. A

* Sicut seruus desiderat umbram, & sicut 2
mercenarius praestolatui finem operis sui:

* Sic & ego habui menses vacuos, & no- 3
ctes laboriosas enumeraui mihi.

* Si dormiero, dicam: Quando confur- 4
gam: & rursus expectabo vespem, & replebor doloribus vsque ad tenebras.

* Induta est caro mea putredine & for- 5
dibus pulueris, cutis mea aruit, & conerasta est.

* Dies mei velocius transferunt quàm à 6
texente tela succiditur, & consumpti sunt B absque vlla spe.

* Memento quia vennis est vita mea, 7
& non reuertetur oculus meus vt videat bona.

* Nec aspiciet me visus hominis: oculi 8
tui in me, & non subsistam.

* Sicut consuntur nubes, & pertransit: sic 9
qui descenderit ad inferos, non ascendet.

* Nec reuertetur vltra in domum suam, 10
neque cognosceat eum amplius locus eius.

* Qua propter & ego non parcam oti meo 11
loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animae meae.

* Numquid mare ego sum, aut cetus, quia 12
circumdedisti me carcere:

* Si dixerò: Consolabitur me lectulus 13
meus, & releuabor loquens niccum in strato meo:

* Terrebis me per somnia, & per visiones 14
horroris concuties.

* Quam ob rem elegit suspensum anima 15
mea, & mortem ossa mea.

* Desperavi, nequaquam vltra iam viuum: 16
parce mihi, nihil enim sunt dies mei.

* Quid est homo, quia magnificas eum? 17
aut quid apponis erga eum cor tuum?

* Visitas eum diluculo, & subito probas 18
illum:

* Vsquequò non parcis mihi, nec dimittis 19
me vt glutiam saluam meam?

* Peccaui, quid faciam tibi ò custos hominum? 20
quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi in capiti grauis?

* Cur non tollis peccatum meum, & quare 21
non auferis iniquitatem meam? ecce, nunc in puluete dormiam: & si manè me quesieris, non subsistam.

CAPVT VIII.

Baldad Iob de impio sermone arguit, & cum vt ad Deum melioremque vitam se conuertat hortatur, atque ita fore omnia illi feliciora promittit:

explicat etiam quomodo sit vana spes hypocritarum, asserens Deum bonis bona, & malis mala tantum tribuere.

Respondens autem Baldad Suhites, dixit:

* Vsquequò loqueris talia, & spiritus multiplex sermones oris tui?

* Numquid Deus supplantat iudicium: aut omnipotens subvertit quod iustum est:

* Etiam si filij tui peccauerunt ei, & dimisit eos in manu iniquitatis suae:

* Tu tamen si diluculo confurrexeris ad Deum, & Omnipotentem fueris deprecatus:

* Si mundus & rectus inueneris, statim euigilabit ad te, & pacatum reddet habitaculum iustitiae tuae:

* In tantum, vt si priora tua fuerint parua, & nouissima tua multiplicentur nimis.

* Interroga enim generationem pristinam, & diligenter inuestiga parum memoriam:

* (Hesterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut 7 umbra dies nostri sunt super terram.)

* Et ipsi docebunt te: loquentur tibi, & de corde suo profereat eloquia.

* Numquid virere potest scirpus absque humore: aut crescere carectum sine aqua:

* Cùm adhuc sit in flore, nec carpatur manu, ante omnes herbas arescit:

* Sic vix omnium qui obliuiscuntur Deum, & spes hypocritae peribit:

* Non ei placebit vecordia sua, & sicut tela araneorum fiducia eius.

* Innietur super domum suam, & non stabit: fulciet eam, & non confurget:

* Humectus videtur antequam veniat Sol, & in ortu suo germen eius egredietur.

* Super aeternum petrarum radices eius densabuntur, & inter lapides commorabitur.

* Si absorbuerit eum de loco suo, negabit eum, & dicet: Non noui te.

* Haec est enim latitudo vix eius, vt rursus de terra alij germinetur.

* Deus non proijciat simplicem, nec porriget manum malignis:

* Donec impleatur risu os tuum, & labia tua iubilo.

* Qui oderunt te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet.

CAPVT IX.

Homo, inquit Iob, comparatus Deo non potest iustificari: diuina potentia ac sapientia magnitudo ostendatur, ut nemo ei resistere aut respondere valeat: porro Deus & impium percutit & innocentem suam quoque innocentiam contra amicos suetur, commemorans suam afflictionem.

ET respondens Iob, ait:

* Verè scio quòd ita sit, & quòd non iustificetur homo composuius Deo.

G g 3 * Si

* Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere vnum pro mille.

* Sapiens corde est, & fortis robore: quis restitit ei, & pacem habuit?

* Qui transtulit montes, & nescierunt hi quos subuerit in furore suo.

* Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutuntur.

* Qui præcipit Suli, & non oritur: & stel-
las claudit quasi sub signaculo:

* Qui extendit cælos solus, & graditur super fluctus maris.

* Qui facit Arcturum, & Orionem, & Hyadas, & interiora austris. * Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus.

* Si veneris ad me, non videbo eum: si abieris, non intelligam.

* Si repente interroget, quis respondebit ei: vel quis dicere potest: Cur ita facis?

* Deus, cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem.

* Quantus ergo sum ego, vt respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo?

* Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor.

* Et cum inuocantem exaudierim me, non credo quod audieris vocem meam.

* In turbine enim conteret me, & multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.

* Non concedit requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus.

* Si fortitudo queritur, robustissimus est: si æquitas iudicij, nemo audet pro me testimonium dicere.

* Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, prauum me comprobabit.

* Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & cædebit me vitæ meæ.

* Vnum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit.

* Si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentum rideat.

* Terra data est in manus impij, vultum iudicij eius operit. Quod si non ille est, quis ergo est?

* Dies mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, & non viderunt bonum.

* Pertransierunt quasi naues poma portantes, sicut aquila volans ad escam.

* Cum dixerò: Nequaquam ita loquar: commoto faciem meam, & dolore torqueor.

* Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti.

* Si autem & sic impius sum, quare frustra laboravi?

* Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fuserint velut munditiæ manus meæ:

* Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea.

* Neque enim viro qui similis mei est, res-

pondebo: nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri.

* Non est qui vtrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus.

* Auferat à me vigam suam, & pavor eius non me terreat.

* Loquar, & non timebo eum: neque enim possum metuens respondere.

CAPVT X.

Iob suam afflictionem lamentatur, illius causam à Deo inquires: quam ostendit non fuisse suam malitiam, neque Dei ignorantiam, qui creatum à se hominem exalisse memit: rursusque propter penarum exuberantiam plangit se natum.

Tædet animam meam vitæ meæ, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ.

* Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita iudices.

* Numquid bonum tibi videretur, si calumniaris me, & opprimas me opus manu tuarum, & consilium impiorum adiuues?

* Numquid oculi carni tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis?

* Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora.

* Vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris?

* Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erui.

* Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repente præcipias me?

* Memento quæso quoddam sicut lutum feceris me, & in puluerem reduces me.

* Nonne sicut lac multasti me, & sicut caseum me coagulasti? * Pelle & carnibus vestisti me, ossibus & nervis compegisti me:

* Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum.

* Licet hæc cæles in corde tuo, tamen scio quia vniuersorum memineris.

* Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris?

* Et si impius fuero, vix mihi est: & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione & miseria.

* Et propter superbiam quasi lecnam capies me, reuersusque mirabiliter me crucias.

* Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & poenæ militant in me.

* Quare de vulua eduxisti me? qui vinam consumptus essem ne oculus me videret.

* Fuisset quasi non essem, de vtero translatus ad tumulum.

* Numquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dimitte ergo me, vt plangam paululum dolorem meum:

* Antequam vadam & non, reuertar, ad terram tenebrarum, & operam mortis caligine:

* Terram

* Terram miserie & tenebrarum, ubi vmbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

CAPVT XI.

Sophar iniquè asserit Iob propter multa ipsius peccata, quæ recenset, fuisse à Deo percussum, ostendens Deum incomprehensibilem: respicienti sament Iob felicissima quæque pollicetur.

Respondens autem Sophar Naamachites, A dixit:

* Numquid qui multa loquitur, non & audiet? aut ut verbosus iustificabitur?

* Tibi soli tacebunt homines? & cum ceteros iriseris, à nullo confutaberis?

* Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo.

* Atque vinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi.

* Ut ostenderet tibi secreta sapientie, & quòd multiplex esset lex eius, & intelligeres quòd multo minora exigaris ab eo, quàm mereret iniquitas tua.

* Forsitan vestigia Dei comprehendes, & vsque ad perfectum Omnipotentem reperies?

* Excelsior celo est, & quid facies? profundior inferno, & vnde cognosces?

* Longior terra mensura eius, & latior mari.

* Si subuerterit omnia, vel in vnum coarctauerit, quis contradicet ei?

* Ipse enim nouit hominum vanitatem, & videns iniquitatem, nonne considerat?

* Vir vanus in superbiam erigitur, & tanquam pullum onagri se liberum natum putat.

* Tu autem firmasti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas.

* Si iniquitatem, quæ est in manu tua, abstuleris à te, & non manserit in tabernaculo tuo iniustitia:

* Tunc leuare poteris faciem tuam absque macula, & eris stabilis, & non timebis.

* Miserere quoque obliuisceris, & quasi aquarum quæ præterierunt recordaberis.

* Et quasi meridians fulgor consurget tibi ad vespertinam: cum te consumptum putaueris, orietur ut lucifer.

* Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, & defossus securus dormies.

* Requiesces, & non erit qui te exterreat: & deprecabuntur faciem tuam plurimi.

* Oculi autem impiorum deficient, & effugium peribit ab eis, & spes illorum abominatio animæ.

CAPVT XII.

Iob ut amicorum confusam in iactantiam, asserit neminem ignorare Dei potentiam ac sapientiam ex creaturarum gubernatione, quarum status pro suo variis arbitrio.

Respondens autem Iob, dixit:

A Ergo vos estis soli homines, & vobiscum morietur sapientia.

* Et mihi est cor, sicut & vobis: nec inferior veltri sum: quis enim hæc, quæ nostis, ignorat?

* Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum & exaudiet eum: deideatur enim iusti simplicitas.

* Lampas conceptum apud cogitationes diuitum, parata ad tempus statutum.

* Abundant tabernacula prædonum, & audacter prouocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum.

* Nimirum interroga iumenta, & docebunt te: & volatilia celi, & indicabunt tibi.

* Loquere terræ, & respondebit tibi: & narrabunt pisces maris.

* Quis ignorat quòd omnia hæc manus Domini fecerit?

* In cuius manu anima omnis viuientis, & spiritus vniuersæ carnis hominis.

* Nonne auris verba diiudicat, & fauces comedentis, saporem?

* In antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia.

* Apud ipsum est sapientia & fortitudo, ipse habet consilium & intelligentiam.

* Si destruxerit, nemo est qui ædificet: si inluserit hominem, nullus est qui aperiat.

* Si contriuerit aquas, omnia siccabuntur: & si emisit eas, subuerent terram.

* Apud ipsum est fortitudo & sapientia: ipse nouit & decipientem, & eum qui decipitur.

* Adducit consiliarios in stultum finem, & iudices in stuporem.

* Balteum regum dissoluit, & præcingit fune renes eorum.

* Ducit sacerdotes inglorios, & optimates supplantat:

* Commutat labium veracium, & doctorem senum auferens.

* Effundit despectionem super principes, eos, qui oppressi fuerant, releuans.

* Qui reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem vintram mortis.

* Qui multiplicat gentes & perdit eas, & subuersas in integrum restituit.

* Qui immutat cor principum populi terre & decipit eos ut frustra incedant per iniuriam.

* Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet quasi ebrios.

CAPVT XIII.

Iob amicos suos ex ipsorum verbis confutans, à Deo arguendos asserit: suam quoque iustitiam ac patientiam contra amicos tuetur, querens à Deo propter quæ peccata tam grauiter affligatur.

Ecce omnia hæc vidit oculus meus, & audiuit auris mea, & intellexi singula.

* Secundum scientiam vestram & ego no- A
ui: nec inferior vestri sum.

* Sed tamen ad omnipotentem loquar, & 3
disputare cum Deo cupio:

* Prius vos ostendens fabricatores menda- 4
cij, & cultores peruersorum dogmatum.

* Atque vnam taceretis, vt putaremini 5
esse sapientes.

* Audite ergo correptionem meam, & iu- 6
dicij um laborum meorum attendite.

* Numquid Deus indiget vestro menda- 7
cio, vt pro illo loquamini dolos?

* Numquid faciem eius accipitis, & pro 8
Deo iudicare nitimini? * Aut placebit ei 9
quem celare nihil potest? aut decipitur vt
homo, veltris fraudulentij?

* Ipse vos arguet, quoniam in abscondito 10
faciem eius accipitis.

* Statim vt se commouerit, turbabit vos, 11
& terror eius irruet super vos.

* Memoria vestra comparabitur cineri, & 12
redigentur in lutum ceruices vestre.

* Tacete paulisper, vt loquar quodcum- 13
que mihi meas suggesserit. * Quare lacerò 14
carnes meas dentibus meis, & animam meam C
porto in manibus meis?

* Etiam si occiderit me, in ipso sperabo: 15
veruntamen vias meas in conspectu eius ar-
guam. * Et ipse erit saluator meus: non enim 16
veniet in conspectu eius omnis hypocrisis.

* Audite sermonem meum, & ænigma- 17
ta percipite auribus vestris.

* Si fuero iudicatus, scio quòd iustus in- 18
ueniar.

* Quis est qui iudicetur mecum? veniat: 19
quare tacens consumor?

* Duo tantum ne facias mihi, & tunc à 20
facie tua non abscondar:

* Manum tuam longè fac à me, & formi- 21
do tua non me terreat.

* Voca me, & ego respondebo tibi: aut 22
certè loquar, & tu responde mihi.

* Quantas habeo iniquitates & peccata, 23
scelera mea & delicta ostende mihi.

* Cur faciem tuam abscondis, & arbitaris 24
me inimicum tuum?

* Contra folium, quod vento rapitur, 25
ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam
persequeris:

* Scribis enim contra me amaritudines, 26
& consumere me vis peccatis adolescentie
meæ.

* Posuisti in nervo pedem meum, & ob- 27
seruasti omnes semitas meas, & vestigia pe-
dum meorum considerasti:

* Qui quasi putredo consumendus sum, & 28
quasi vestimentum, quod comeditur à tinea.

CAPVT XIV.

*Iob, considerata fragilitate humana, admira-
tur Deum in hominem providentiam, quod post hanc
vitam expectet aliam, & corporis variatur
resurrectionem.*

Homo natus de muliere, breui viuens
A tempore, repletur multis miserijs.

* † Qui quasi flos egrediatur & conteri- 2
tur, & fugit velut umbra, & numquam in
eodem statu permanet.

* Et dignum ducis super huiusmodi ape- 3
rire oculos tuos, & adducere eum tecum in
iudicium?

* † Quis potest facere mundum de im- 4
mundo conceptum semine? nonne tu qui
solus es?

* Breues dies hominis sunt, numerus men- 5
sum eius apud te est: constituisti terminos
eius, qui præteriri non poterunt.

* Recede paululum ab eo vt quiescat, 6
B donec optata veniat, sicut mercenarij dies
eius.

* Lignum habet spem: si præcisum fuerit, 7
rursum virefcit, & rami eius pullulant.

* Si senexerit in terra radix eius, & in pul- 8
uere emortuus fuerit truncus illius.

* Ad odorem aquæ germinabit, & faciet 9
comam quasi eum primum plantarum est:

* Homo verò cum mortuus fuerit, & nu- 10
datus atque consumptus, vbi quæso est?

* Quomodo si recedant aquæ de mari, & 11
fluvius vacuifactus arefcet:

* Sic homo cum dormierit, non resurget: 12
C donec aëreatur cælum, non euigilabit, nec
consurget de fœmine suo.

* Quis mihi hoc tribuat, vt in inferno 13
protegas me, & abscondas me, donec per-
transcar furor tuus, & consiliuas mihi tem-
pus, in quo recorderis mei?

* Putasne mortuus homo rursum viuat? 14
cunctis diebus, quibus nunc milito, expe-
cto donec veniat immutatio mea.

* Vocabis me, & ego respondebo tibi: 15
operi manuum tuarum porriges dexteram.

* † Tu qui idem gressus meos dinumerasti, 16
sed parces peccatis meis.

* Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed 17
D curasti iniquitatem meam.

* Mons cadens defluit, & saxum transfer- 18
tur de loco suo.

* Lapides excuant aquæ, & alluione pau- 19
larim terra consumitur: & hominem ergo si-
militer perdes.

* Roborasti eum paululum vt in perpe- 20
tuum transiret: immutabis faciem eius, &
emites eum.

* Siue nobiles fuerint filij eius, siue igno- 21
biles, non intelliget.

* Atamen caro eius dum viuet dolebit, 22
& anima illius super semetipso lugebit.

CAPVT XV.

*Eliphaz Iob arguit instantiâ, impatientiâ, &
blasphemiam in Deum; apud quem dicit neminem
mundum mori, describens impiorum ac hypo-
cristarum maledictionem.*

RESPONDENS autem Eliphaz Themani-
tes, dixit:

* Num

* Numquid sapiens respondebit quasi in A
ventum loquens, & implebit ardore stoma-
chum suum?

* Arguis verbis eum qui non est æqualis
tibi, & loqueris quod tibi non expedit.

* Quantum in te est, euacuali timorem,
& tulisti preces coram Deo.

* Docuit enim iniquitas tua os tuum, &
imitaris linguam blasphemantium.

* Quasi vinea te os tuum, & non ego:
& labia tua respondebunt tibi.

* Numquid primus homo tu natus es, &
ante colles formatus?

* Numquid consilium Dei audisti, & in-
ferior te erit eius sapientia?

* Quid nosti quod ignoremus? quid in-
telligis quod nesciamus?

† Redi. 18
A. B. * † Et senes & antiqui sunt in nobis, mul-
tò vetustiores quam patres tui.

* Numquid grande est ut consoletur te
Deus? sed verba tua praua hoc prohibent.

* Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna
cogitans, atronitos habes oculos?

* Quid tunc contra Deum spiritus
tuus, ut proferas de ore tuo huiusmodi ser-
mones?

* Quid est homo, ut immaculatus sit, & ut
iustus appareat natus de muliere?

† sup. 4.
A. B. * † Ecce inter sanctos eius nemo immu-
tabilis, & cœli non sunt mundi in conspe-
ctu eius.

* Quanto magis abominabilis & inutilis
homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?

* Ostendam tibi, audi me: quod vidi na-
rabo tibi.

* Sapientes confitentur, & non abscon-
dunt partes suas.

* Quibus solis data est terra, & non tran-
sue alienus per eos.

* Cunctis diebus suis impius superbit, & nu-
merus annorum incertus est tyrannidis eius.

* Sonitus terroris semper in auribus illius:
& cum pax sit, ille semper insidias suspi-
catur.

* Non credit quod terti possit de te-
nebris ad lucem, circumspiciens vndique
gladium.

* Cum se mouerit ad querendum panem,
nouit quod paratus sit in manu eius tenebra-
rum dies.

* Terrebit eum tribulatio, & angustia val-
labit eum, sicut regem qui præparat ad
proelium.

* Trecidit enim aduersus Deum manum
suam, & contra Omnipotentem roboratus
est.

* Cucurrit aduersus eum erecto collo, &
pingui cervice armatus est.

* Operuit faciem eius crassitudo, & de
lateribus eius aruina dependet.

* Habitu in ciuitatibus desolatis, &
in domibus desertis, quæ in tumultus sunt
redactæ.

* Non diabitur, nec perseverabit sub-
stantia eius, nec mittet in terra radicem
suam.

* Non recedet de tenebris: ramos eius
arefaciet flamma, & auferetur spiritus otis sui.

* Non credet frustrâ errore deceptus, quod
aliquo pretio redimendus sit.

* A nequam dies eius impleantur, peribit
& manus eius arescunt.

* Lædetur quasi vinea in primo flore bo-
trus eius, & quasi oliua projiciens florem
suum.

* Congregatio enim hypocritæ sterilis, &
ignis deuorabit tabernacula eorum, qui mu-
nera libenter accipiunt.

* † Concepit dolorem, & peperit iniqui-
tatem, & vterus eius præparat dolos.

† Ps. 51.
v. 7. & 8.

CAPVT XVI.

*Iob amicorum auctoritate commotus, dolorem
suum plangit, calamitatis magnitudinem osten-
dens, sequæ patri curâ iniquitatem, cuius conscius
esse Deum assertit.*

1 **R** Espondens autem Iob, dixit:

2 * Audiui frequenter talia, consolato-
res onerosi omnes vos estis.

3 * Numquid habebunt finem verba ventro-
sa? aut aliquid tibi molestum est si loquaris?

4 * Poteram & ego similia vestri loqui:
atque vitinam esset anima vestra pro anima
mea:

5 * Consoletur & ego vos sermonibus, &
mouerem caput meum super vos.

6 * Roborarem vos ore meo: & mouerem
labia mea, quasi parcens vobis.

7 * Sed quid agam? Si locutus fuero, non
B quiescet dolor meus: & si tacuero, non reced-
et à me.

8 * Nunc autem oppellit me dolor meus,
& in nihilum redacti sunt omnes artus mei.

9 * Rugæ meæ testimonium dicunt contra
me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem
meam contradicens mihi.

10 * Collegit furorem suum in me, & commi-
nans mihi, infremuit contra me dentibus
suis: hostis meus terribilibus oculis me in-
uitus est.

11 * Aperuerunt super me ora sua, & expro-
C brantes percusserunt maxillam meam, satiati
sunt poenis meis.

12 * Conclusit me Deus apud iniquum, &
manibus impiorum me tradidit.

13 * Ego ille quondam opulens, repen-
tè contritus sum: tenuit cervicem meam,
confregit me, & posuit me sibi quasi in
signum.

14 * Circumdedit me lanceis suis, conuul-
savit lumbos meos, non pepetit, & effudit
in terra viscera mea.

15 * Concidit me vulnere super vulnus, irritit
in me quasi gigas.

16 * Saccum consui super cutem meam, &
operui cinere carnem meam.

* Facies

* Facies mea intumuit à fletu, & palpebræ 17
meæ caligauerunt.

* Hæc paffus fum abfque iniquitate ma- 18
nus meæ, cùm haberem mundas ad Deum D
preces.

* Terra ne operias fanguinem meum, ne- 19
que inueniat in te locum latendi clamor
meus.

* Ecce enim in cælo testis meus, & con- 20
fcius meus in excelsis.

* Verbofi amici mei : ad Deum stillat ocu- 21
lus meus.

* Atque vtiā fic iudicaretur vir cum 22
Deo, quomodo iudicaretur filius hominis cum
collega fuo.

* Ecce enim breues anni tranfeunt, & fe- 23
micam, perquam non reuertar, ambulo.

C A P V T X V I I .

*Iob ex afflictionis fuæ magnitudine fibi hic nihil
præter mortem refare contendit . & amicos præ-
fentem tantum remanentem flatuente infipien-
tia arguens, ipfe futuram requirit præfolatur.*

Spiritus meus attenuabitur, dies mei bre- 1
uiabuntur, & folum mihi fupereft fepul- A
chrum.

* Non peccaui, & in amaritudinibus mo- 2
ratur oculus meus.

* Libera me Domine, & pone me iuxta 3
te, & cuiusvis manus pugnet contra me.

* Cor eorum lunge fecifti à difciplina, pro- 4
pietate non exaltabuntur.

* Prædam pollicetur focis, & oculi filio- 5
rum eius deficient. B

* Pofuit me quali in prouerbium vulgi, & 6
exemplum fum coram eis.

* Caligauit ab indignatione oculus meus, 7
& membra mea quali in nihilum redacta
funt.

* Stupebunt iufti fuper hoc, & innocens 8
contra hypocritam fufcitabitur.

* Et tenebit iuftus viam fuam, & mundis 9
manibus addet fortitudinem. C

* Igitur omnes vos conuertimini, & ve- 10
nite, & non inueniam in vobis vllum fa-
pientem.

* Dies mei tranferunt, cogitationes meæ 11
diflipatæ funt, torquentes cor meum.

* Noctem venterunt in diem, & rurfum 12
poft tenebras fpero lucem.

* Si fuftinero, infernus domus mea eft, 13
& in tenebris ftatu lectulum meum. D

* Putredini dixi : Pater meus es ; mater 14
mea, & foror mea, vermibus.

* Vbi eft ergo nunc præfolatio mea, & 15
patientiam meam quis confiderat ?

* In profundiffimum infernum defcen- 16
dent omnia mea : putafne faltem ibi erit re-
quies mihi ?

C A P V T X V I I I .

*Baldad arguens Iob inftantia & impatientia,
defcribit impiorum maledictiones, & fuam contra*

*Iob fententiam ftatuat, nempe ipfum tantum prop-
ter peccata fuâ puniri.*

1 R Efpondens autem Baldad Subites, A
dixit :

2 * Vique ad quem finem verba iactabitis
intelligite prius, & fic loquamur.

3 * Quare reputati fumus vt iumenta, &
forduimus coram vobis ?

4 * Qui perdis animam tuam in furore tuo,
numquid propter te derelinquetur terra, &
transferentur rupes de loco fuo ?

5 * Nonne lux impij extinguetur, nec splen-
debit flamma ignis eius ?

6 * Lux obtenebrefcet in tabernaculo il-
lius, & lucerna, quæ fuper eum eft, extin-
guetur.

7 * Arctabuntur greflus virtutis eius, & præ-
cipitabit eum confilium fuum.

8 * Immifit enim in rete pedes fuos, & in
maculis eius ambulat.

9 * Tenebitur planta illius laqueo, & exar-
defcet contra eum fitis.

10 * Abfcondita eft in terra pedica eius, &
decipula illius fuper femitam.

11 * Vndique terrebunt eum formidines, &
C inuoluent pedes eius.

12 * Attenuetur fame robur eius, & inedia
inuadat coftas illius.

13 * Deuoret pulchritudinem cutis eius, con-
fumat brachia illius primogenita mors.

14 * Auellatur de tabernaculo fuo fiducia eius,
& calcet fuper eum, quali rex, interitus.

15 * Habitant in tabernaculo illius focij eius,
qui non eft, afpergatur in tabernaculo eius
fulphur.

16 * Deorfum radices eius ficcentur, furfum
D autem atteratur mellis eius.

17 * Memoria illius pereat de terra, & non
celebretur nomen eius in plateis. ↑ *Præf. d. 11.*

18 * Expellet eum de luce in tenebras, & de
orbe transferet eum. * Non erit femen eius
neque progenies in populo fuo, nec vlte re-
liquæ in regionibus eius.

20 * In die eius ftupebunt nouiffimi, & pri-
mos inuadet horror.

21 * Hæc funt ergo tabernacula iniqui, & ille
locus eius qui ignorat Deum.

C A P V T X I X .

*Iob crudelitatis amicos arguens, fe à Deo flagel-
lari dicit immerito, offendens afflictionis acerbita-
tem, & fe ab amicis deftitutum, ac fuper futura
refurrectione feipfum confolatur.*

1 R Efpondens autem Iob, dixit :

2 * Viquequò affligitis animam meam, A
& ateritis me fermonibus ?

3 * En, decies confunditis me, & non eru-
befcitis opprimentes me.

4 * Nempe, etfi ignorauim, mecum erit igno-
rantia mea.

5 * At vos contra me erigimini, & arguitis
me opprobriis meis.

6 * Saltem nunc intelligite, quia Deus non
æquo

æquo iudicio afflixerit me, & flagellis suis me cinxerit.

* Ecce clamabo vim patiens, & nemo au- 7
dierit: vociferabor, & non est qui iudicet.

* Sernitiam meam circumplexit, & tran- 8
sire non possum, & in calle meo tenebras B
posuit.

* Spoliauit me gloria mea, & abstulit co- 9
ronam de capite meo.

* Destruxit me vndique, & perego, & quasi 10
eulsi arbori abstulit spem meam.

* Iratus est contra me furor eius, & sic me 11
habuit quasi hostem suum.

* Simul venerunt latrones eius, & fece- 12
runt sibi viam per me, & obfederunt in gyro
tabernaculum meum.

* Fratres meos longè fecit à me, & noti 13
mei quasi alieni recesserunt à me.

* Dereliquerunt me propinqui mei: & qui 14
me nouerant, obliui sunt mei.

* Inquilini domus meæ, & ancille meæ, si- 15
cut alienum habuerunt me, & quasi peregrini
C
nus fui in oculis eorum.

* Seruum meum vocaui, & non respondit, 16
ore proprio deprecabar illum.

* Halitum meum exhortuit vxor mea, & 17
orabam filios vteri mei.

* Stulti quoque despiciebant me, & cum 18
ab eis recessissem, detrahebant mihi.

* Abominati sunt me quondam consilia- 19
rij mei: & quem maxime diligebam, auersa-
tus est me.

* Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit 20
os meum, & derelicta sunt tantummodò la-
bia circa dentes meos.

* Misere mini mei, misere mini mei, saltem 21
vos amici mei, quia manus Domini tedi-
git me.

* Quare persequimini me sicut Deus, & 22
carnibus meis saturamini?

* Quis mihi tribuat vt scribantur sermo- 23
nes mei? quis mihi det vt exarentur in li-
bro? stylo ferreo, & plumbi lamina, vel cetera
24
sculpantur in filice?

* Scio enim quòd Redemptor meus vi- 25
uit, & in nouissimo die de terra surrecturus
sum:

* Et rursus circumdabor pelle mea, & in 26
carne mea videbo Deum meum.

* Quem visurus sum ego ipse, & oculi 27
mei conspexuri sunt, & non alius: reposta
est hæc spes mea in sinu meo.

* Quare ergo nunc dicitis: Persequamur 28
eum, & radicem verbi inueniamus contra
eum?

* Fugite ergo à facie gladij, quoniam vi- 29
tor iniquitatum gladius est: & scitote esse
iudicium.

CAPVT XX.

*Sophar verbis Iob motus, correptionem ipsius se
dixit audire, & quæ sit apud Deum pars im-
pii, multis verbis persequitur.*

Respondens autem Sophar Naamathites,
dixit:

1 * Idcirco cogitationes meæ variz succe-
dunt sibi, & mens in diuersa rapitur.

2 * Doctrinam, qua me arguis, audiam, & spi-
ritus intelligentie meæ respondebit mihi.

3 * Hoc scio à principio, ex quo positus est
homo super terram.

4 * Quòd laus impiorum brevis sit, & gau-
dium hypocrite ad instar puncti.

5 * Si ascenderit vsque ad coelum superbia
eius, & caput eius nubes tetigerit:

6 * Quasi sterquilinum in fine perdetur: &
qui eum viderant, dicent: Vbi est?

7 * Velut somnium auolans non inuenietur,
B transiet sicut visio nocturna.

8 * Oculus, qui eum viderat, non videbit, ne-
que vltra intuebitur eum locus suus.

9 * Filij eius atterentur egestate, & manus
illius reddent ei dolorem suum.

10 * Ossâ eius implebuntur vitis adolescentie
eius, & cum eo in pulcre dormient.

11 * Cùm enim dulce fuerit in ore eius ma-
lum, abscondet illud sub lingua sua.

12 * Parcet illi, & non derelinquet illud, &
celabit in gutture suo.

13 * Panis eius in vtero illius vertetur in fæ-
spidum intrinsecus.

14 * Diuitias, quas deuorauit, euomet, & de
ventre illius extrahet eas Deus.

15 * Caput aspidum fuget, & occidet eum
lingua viperæ: (Non videat riuulos flumi-
C
nis, torrentes mellis, & butyri.)

16 * Luctus fecit omnia, nec tamen con-
sumetur: iuxta multitudinem adinventionum
suarum, sic & sustinebit.

17 * Quoniam confringens nudauit paupe-
res: domum rapuit, & non ædificauit eam.

18 * † Nec est satius venter eius: & cùm † *Exalt. 51*
habuerit quæ concupierat, possidere non po-
terit.

19 * Non remansit de cibo eius, & propterea
nihil permanebit de bonis eius.

20 * Cùm satius fuerit, archabitur, æstuiabit,
& omnis dolor irruet super eum.

21 * Vtinam impleatur venter eius, vt emit-
tat in eum iram furoris sui, & pluat super
illum bellum suum.

22 * Fugiet arma ferrea, & irruet in arcum
Dæteum.

23 * Eduetus, & egrediens de vagina sua, &
fulgurans in amaritudine sua: vadent & ve-
nient super eum horribiles.

24 * Omnes tenebre abscondite sunt in oc-
cultis eius: deuorabit eum ignis, qui non suc-
cenditur, affligetur relictus in tabernaculo
suo.

25 * Reuelabunt celi iniquitatem eius, & ter-
ra confurget aduersus eum.

26 * Apertum erit germen domus illius, de-
traheatur in die furoris Dei.

27 * Hæc est pars hominis impij à Deo, &
hereditas verborum eius à Domino.

CAPVT XXI.

Iob patienter ab amicis audiri postulans, causam inquit quare impiorum nonnulli in finem usque ista prosperentur, alij contra aduersus eadantur, & respondet, impium in diem perditionis à Deo seruari, falsam amicorum consolationem per hoc conuelliens.

R Espondens autem Iob. dixit :
* Audite queso sermones meos, & agite prenitentiam.

* Sustinere me, & ego loquar, & post me, si videbitur, verba ridere.

* Numquid contra hominem disputatio mea est, vt merito non debeam contristari ?

* Attendite me, & obstupescite, & superponite digitum ori vestro :

* Et ego quando recordans fuero, pertimesco, & concutit carnem meam tremor.

* † Quare ergo impij viuunt, subleuati sunt, confortatique diuitijs ?

* Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba & nepotum in conspectu eorum.

* Domus eorum secutæ sunt & pacatæ, & non est virga Dei super illos.

* Bos eorum cocepit, & non abortiuit : vacca peperit, & non est priuata fœtu suo.

* Egrediuntur quasi greges parui eorum, & infantes eorum exultant iussibus.

* Tenent tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi.

* Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.

* Qui dixerunt Deo : Recede à nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus.

* † Quis est Omnipotens vt seruiamus ei ? & quid tuis prodest si orauerimus illum ?

* Verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilium impiorum longè sit à me.

* Quoties lucerna impiorum extinguetur, & superueniet eis inundatio, & dolores diuidet furoris sui ?

* Erunt sicut palæ ante faciem venti, & sicut fauilla quam turbo dispergit.

* Deus seruiabit filiis illius dolorem patris : & cum reddiderit, tunc sciet.

* Videbunt oculi eius interfectionem suam, & de fure Omnipotentis bibet.

* Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se : & si numerus mensium eius dimidiatur ?

* Numquid Deum docebit quispiam scientiam : qui excelsos iudicat ?

* Ille moritur robustus & sanus, diues & felix.

* Viscera eius plena sunt adipe, & molles ossa illius irrigantur.

* Alius verò moritur in amaritudine animæ absque vilis opibus.

* Et tamen simul in puluere dormient, & vermes operient eos.

* Certe noui cogitationes vestras, & sententias contra me iniquas.

* Dicitis enim : Vbi est domus principis ? & vbi tabernacula impiorum ?

* Interrogate quemlibet de viatoribus, & hæc eadem illum intelligere cognoscetis.

* Quia in diem perditionis seruatur malus, & ad diem furoris ducetur.

* Quis arguet coram eo viam eius ? & quæ fecit, quis reddet illi ?

* Ipse ad sepulchra ducetur, & in congerie mortuorum vigilabit.

* Dulcis fuit glæcis Cocyti, & post se omnem hominem trahet, & ante se innumerabiles.

* Quomodo igitur consolamini me frustra, cum responsio vestra repugnare ostensa sit veritati ?

CAPVT XXII.

Eliphaz arguit Iob immisericordiam in pauperum oppressione, & aliorum facinorum, ostendens ipsum de diuina providentia non rectè sentire, ac penitentiam bonam promittens.

R Espondens autem Eliphaz Themanites, dixit :

* Numquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ ?

* Quid prodest Deo si iustus fueris ? aut quid ei confers, si immaculata fuerit via tua ?

* Numquid timens arguet te, & veniet tecum in iudicium,

* Et non propter malitiam tuam plurimam, & infinitas iniquitates tuas ?

* Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, & nudos spoliasti vestibus.

* Aquam lassò non dedisti, & esurienti subtraxisti panem.

* In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtruebas eam.

* Viduas dimisisti vacuas, & lacertos pupillorum comminuisti.

* Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita.

* Et putabas te tenebras non visurum, & impetu aquarum inundantium non oppressum iri ?

* An non cogitas quòd Deus excelsior cælo sit, & super stellarum verticem sublimetur ?

* Et dicis : Quid enim nouit Deus ? & quasi per caliginem iudicat.

* Nubes tabernaculum eius, nec nostra considerat, & circa cardines cæli perambulat.

* Numquid semetiam sæculorum custodire cupis, quam calcauerunt viri iniqui ?

* Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluuius subuertit fundamentum eorum :

* Qui dicebant Deo : Recede à nobis : & quasi nihil posset facere Omnipotens, aestimabant eum :

* Cum

† Ier. 12.

† Iob 1.

† Iob 1.

† Iob 1.

† Iob 1.

† Iob 1.

† Iob 1.

* Cum ille impleffet domos eorum bonis: 18
quorum sententia procul sit à me.

† Videbunt iusti, & letabuntur, & in- 19
nocens subfannabit eos.

* Nónne succisa est erectio eorum, & re- 20
liquias eorum deuorauit ignis?

* Acquiesce igitur ei, & habeto pacem; 21
& per hæc habebis fructus optimos.

* Suscipe ex ore illius legem, & pone 22
sermone eius in corde tuo.

* Si reuersus fueris ad Omnipotentem, 23
ædificaberis, & longè facies iniquitatem à D
tabernaculo tuo.

* Dabit pro terra silicem, & pro silice tor- 24
rentes aureos.

* Eriquet Omnipotens contra hostes tuos, 25
& argentum coaceruabitur tibi.

* Tunc super Omnipotentem deliciis af- 26
fues, & eleuabis ad Deum faciem tuam.

* Rogabis eum, & exaudiet te, & vota tua 27
reddes.

* Decernes rem, & veniet tibi, & in viis 28
tuis splendebit lumen.

† Qui enim humiliatus fuerit, erit in 29
gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse sal-
uabitur.

* Saluabitur innocens, saluabitur autem 30
in munditia manuum suarum.

CAPVT XXIII

Iob dixit iudicium humiliter innocens, ostendit se non puniri propter peccata sua, recteque sentire de providentia Dei incomprehensibilis, omnia pro sua voluntate facientis.

RESPONDENS autem Iob, ait: 1
* Nunc quoque in amaritudine est 2
sermo meus, & manus plagæ meæ aggravata A
est super gerinum meum.

* Quis mihi tribuat ut cognoscam & inue- 3
niam illum, & veniam usque ad solium eius?

* Ponam coram eo iudicium, & os meum 4
replebo increpationibus.

* Ut sciam verba quæ mihi respondeat, & 5
intelligam quid loquatur mihi. B

* Nolo multa fortitudine contendere me- 6
cum, nec magnitudinis suæ mole me premat.

* Proponat æquitatem contra me, & per- 7
ueniat ad victoriam iudicium meum.

* Si ad Orientem iero, non apparet: si ad 8
Occidentem non intelligam eum.

* Si ad sinistram, quid agam? non appro- 9
hendam eum: si me vertam ad dexteram, C
non videbo illum.

* Ipse verò scit viam meam, & probavit 10
me quasi aurum quod per ignem transiit.

* Vestigia eius secutus est pes meus, viam 11
eius custodiui, & non declinaui ex ea.

* A mandatis laborum eius non recessi, & 12
in sinu meo abscondi verba oris eius.

* Ipse enim solus est, & nemo avertete po- 13
test cogitationem eius: & anima eius quod-
cumque voluit, hoc fecit.

* Cum expleverit in me voluntatem suam, D
& alia multa similia præstò sunt ei.

* Et idcirco à facie eius turbatus sum, & 15
considerans eum, timore sollicitor.

* Deus molliuit cor meum, & omnipotens 16
conturbavit me.

* Non enim perij propter imminentes 17
nebras, nec faciem meam operuit caligo.

CAPVT XXIV.

Iob ut rectè se sentire ostendat de divina providentia, dicit Deo nota esse tempora, & hominum varias recenses iniquitates, ab ipso puniendas.

AB Omnipotente non sunt abscondita A
tempora: qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius.

* Alij terminos transfulerunt, diripuerunt 2
greges, & pauperunt eos.

* Asinum pupillorum abegerunt, & abstu- 3
lerunt pro pignore boeum viduarum.

* Subuerterunt pauperum viam, & op- 4
presserunt pariter manuatos terræ.

* Alij quasi onagri in deserto egrediuntur 5
ad opus suum: vigilantes ad prædam, præpa-
rant panem liberis.

* Agrum non suum demetunt: & vineam B
eius, quem vi oppræsserint, vindemiant.

* Nudos dimittunt homines, indumenta 7
tolientes, quibus non est operimentum in frigore.

* Quos imbres montium rigant: & non 8
habentes velamen, amplexantur lapides.

* Vim fecerunt depredantes pupillos, & 9
vulgum pauperem spoliauerunt.

* Nudis & incedentibus absque vestio, 10
& esuriencibus tulerunt spicas.

* Inter acervos eorum meridiati sunt, qui 11
calcaris torcularibus sicut.

* De ciuitatibus fecerunt viros gemere, & 12
anima vulneratorum clamauit, & Deus inul-
tum abire non patitur.

* Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt 13
vias eius, nec reuersi sunt per semitas eius.

* Manè primo confurgit homicida, inter- 14
fecit egentem & pauperem: per noctem ve-
rò erit quasi fur.

* Oculis adultæti obseruat caliginem, di- 15
cens: Non me videbit oculus: & operiet
vultum suum.

* Perfodit in tenebris domos, sicut in die 16
condixerant sibi, & ignorauerunt lucem.

* Si subito apparuerit aurora, arbitrantur 17
vmbra mortis: & sic in tenebris quasi in
luce ambulant.

* Lewis est super faciem aque: maledicta 18
sit pars eius in terra, nec ambulet per viam
vinearum.

* Ad nimium calorem transeat ab aquis D
niuium, & usque ad inferos peccatum illius.

* Obliviscatur eius misericordia: dulcedo 19
illius vermes: non sit in recordatione, sed
conteratur quasi lignum infructuosum.

* Paut enim sterilem, quæ non parit, & viduæ benè non fecit,

* Detrahit fortes in fortitudine sua : & cum steterit, non credit viæ suæ.

† *Apoc. 1. 11.* * † Dedit ei Deus locum penitentiæ, & ille abicitur eo in superbiam : oculi autem eius sunt in vis illius.

* Eleuari sunt ad modicum, & non subleventur, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summities spicarum conterentur,

* Quod si non est ita, quis me potest arguere esse mentium, & punire ante Deum verba mea ?

CAPVT XXV.

Baldad ex Dei sublimitate & hominis humilitate, negat hominem Deo comparatum iustificari posse.

R *Espondens autem Baldad Subites,* dixit :

* Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in sublimibus suis.

* Numquid est numerus militum eius ? & super quem non surget lumen illius ?

* Numquid iustificari potest homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere ?

* Ecce luna etiam non splendet, & stellæ non sunt munde in conspectu eius :

* Quamto magis homo putredo, & filius hominis vermi ?

CAPVT XXVL

Iob dicit nullum Deo ab homine auxilium praestari posse, Dei incomprehensibilem potentiam ex ipsius operibus demonstrans.

R *Espondens autem Iob,* dixit :

* Cuius adiutor es ? numquid imbecillus ? & sustentas brachium eius, qui non est fortis ?

* Cui dedisti consilium ? forsitan illi, qui non habet sapientiam, & prudentiam tuam ostendisti plurimam.

* Quem docere voluisti ? nonne eum, qui fecit spiramentum ?

* Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis.

* Nudus est infernus coram illo, & nullum est operimentum perditioni.

* Qui extendit Aquilonem super vacuum, & appendit terram super nihilum.

* Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum.

* Qui tenet vultum solis sui, & expandit super illud nebulam suam.

* Terminum circumdedit aquis, vsque dum finiantur lux & tenebre.

* Columnæ cæli contremiscunt, & paueant ad nuntium eius.

* In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum.

* Spiritus eius ornauit cælos : & obstericante manu eius, educus est coluber tortuosus.

* Ecce, hæc ex parte dicta sunt vianum eius : & cum vix paruam stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius inueniri ?

CAPVT XXVII.

Iob perpetuo constans in sui iustificatione, reiecta amicorum calumnia, ostendit quo modo impij ex presentia vitæ breui prosperitate in mortem rapiuntur à Deo ad supplicia.

A *ddidit quoque Iob, assumens parabolam suam,* & dixit :

* Viuit Deus, qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam.

* Quia donec superest halius in me, & spiritus Dei in naribus meis.

* Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium.

* Abiit à me vt iustos vos esse iudicem : donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.

* Iustificationem meam, quam cepti tenebre, non deferam : neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea.

* Sit vt impius, inimicus meus : & aduersarius meus quasi iniquus.

* Quæ est enim spes hypocritæ si auarè rapiat, & non liberet Deus animam eius ?

* Numquid Deus audiet clamorem eius cum venerit super eum angustia ?

* Aut poterit in omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore ?

* Docebo vos per manum Dei quæ Omnipotens habeat, nec abscondam.

* Ecce, vos omnes hostis, & quid sine causa vana loquimini ?

* Hæc est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient.

* Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane.

* Qui reliqui fuerint ex eo, sepeliuntur in interitu, & viduæ illius non plorabunt.

* Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lucum præparauerit vestimenta.

* Præparabit quidem, sed iustus vestietur illis : & argentum innocentis diuidet.

* Edificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit vmbraculum.

* † Diues cum dormierit, nihil secum auferet : aperiet oculos suos, & nihil inueniet.

* Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimit eum tempestas.

* Tolle eum ventus vrens, & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo.

* Et mittet super eum, & non parcat : de manu eius fugiens fugiet.

* Strin

* Stringet super eum manus suas, & suble-
bit super illum, intuens locum eius.

CAPVT XXVIII.

Iob sapientiam ostendit auro longe esse prestantiorem, tum origine tum rei dignitate; Deo autem perspecta esse quaque oculatissima natura, & sapientiam e celo dari, non auro emi.

Habet argentum, venatum suarum principia: & auro locus est, in quo cun-
stat.

* Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in as vertitur.

* Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & umbram mortis.

* Diuidit torrens à populo peregrinante, eos, quos oblitus est pes egentis hominis, & inuios.

* Terra, de qua oriebatur panis in loco suo, igni subuersa est.

* Locus sapphiri lapides eius, & glebe illius aurum.

* Semitam ignorauit avis, nec intuits est eam oculus vulturis.

* Non calcauerunt eam filij institutum, nec pertransiuit per eam leona.

* Ad silicem extendit manum suam, subuertit à radicibus montes.

* In petris riuos excidit, & umne pretiosum vidit oculus eius.

* Profunda quoque fluminiotum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit.

* Sapientia verò ubi inuenitur? & quis est locus intelligentie?

* Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter visentium.

* Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum.

* Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius.

* Non conferetur tinctis Indix coloribus, nec lapidi Sardonicho pretiosissimo, vel sapphiro.

* Non adæquabitur ei aurum vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri.

* Excelsa & eminentia non memorabuntur comparatione eius? trahitur autem sapientia de occultis.

* Non adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundissimæ componitur.

* Vnde ergo sapientia venit? & quis est locus intelligentie?

* Abscondita est ab oculis omnium viuentium, volucres quoque cæli later.

* Perditio & mors dixerunt: Auribus nostris audiuiamus famam eius.

* Deus intelligit viam eius, & ipse nouit locum illius.

* Ipse enim fines mundi inuuetur: & omnia, quæ sub celo sunt, respicit.

* Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in mensura.

* Quando ponebat pluuiis legem, & viam procellis sonantibus?

* Tunc vidit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit.

* Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere à malo, intelligentia.

CAPVT XXIX.

Iob pristina capiens restitui felicitari, multis verbis illam enarrat, tum cum bonis suis operibus, quò se de contraria amicorum calumnia vindicet.

Addidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit:

* Quis mihi tribuat, vt sum iuxta menses pristinos, secundum dies quibus Deus custodiebat me?

* Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?

* Sicut fui in diebus adolescentie meæ, quando secretò Deus erat in tabernaculo meo?

* Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?

* Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei?

* Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi?

* Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.

* Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.

* Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhaerebat.

* Auris audiens beatificabar me, & oculus videns testimonium reddebat mihi.

* Eò quòd liberalem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor.

* Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduæ consolatus sum.

* Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut vestimentum & diademam, iudicio meo.

* Oculus fui caeco, & pes claudò.

* Pater eram pauperum: & causam quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.

* Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferabam prædam.

* Dicebamque: In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.

* Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea.

* Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.

* Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti cacebant ad consilium meum.

* Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum.

* Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem ferocinum.

* Si quando ridebam ad eos, non credebant & lux vultus mei non cadebat in terram.

* Si voluissem ire ad eos, sedebam primus: cumque sederem quasi rex, circumstante exercitu, eram tamen moerentium consolator.

CAPVT XXX.

Plangit Iob pristinam illam felicitatem, versam sibi, permittente Deo, in summam calamitatem.

Nunc autem derident me iuniores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:

* Quorum virtus manuum mihi erat pro nihilo, & vita ipsa putabatur indigni.

* Egredere & fume steriles, qui rodebant in solitudine, squalentes calamitate & miseria.

* Et mandebant herbas, & arborum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum.

* Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant.

* In desertis habitabant torrentium, & in caernis terræ, vel supra glaream.

* Qui inter huiusmodi letabantur, & esse sub fensibus deliciis computabant.

* Filij stultorum & ignobilium, & in terra penitus non parentes.

* Nunc in eorum canticum versus sum, & factus sum eis in proverbium.

* Abominantur me, & longè fugiunt à me, & faciem meam conspuere non verentur.

* Phatram enim suam aperuit, & afflixit me, & fraxum posuit in os meum.

* Ad dexteram orientis calamitates meæ illicò surrexerunt: pedes meos subuertunt, & oppræsserunt quasi fluctibus semitis suis.

* Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi, & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium.

* Quasi rupto muro, & aperta ianua, irruerunt super me, & ad meas miseras deuoluti sunt.

* Redactus sum in nihilum: abstulisti quasi ventus desiderium meum: & velut nubes pertransiit salus mea.

* Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis.

* Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.

* In multitudine eorum consumitur vestimentum meum, & quasi capio tunicæ succinxerunt me.

* Comparatus sum luto, & assimilatus sum fauili & cineri.

* Clamo ad te, & non exaudis me: sto & non respicis me.

* Muratus es mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ aduersaris mihi.

* Eleuasti me, & quasi super ventum ponens elisisti me valide.

* Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni viuenti.

* Veruntamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.

* Flebam quondam super eo qui afflictus erat, & compatiiebatur anima mea pauperi.

* Expectabam bona, & venerunt mihi mala: præstolabar lucem, & eruperunt tenebræ.

* Interiora mea effræuerunt absque ulla requie, præuenerunt me dies afflictionis.

* Moerens incedebam, sine furore: con surgens, in turba clamabam.

* Frater fui draconum, & socius struthionum.

* Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.

* Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

CAPVT XXXI.

Iob ut de amicorum calumnia se purget, summum iudicem innocentia sua sestem inuocans, suam enarrat virtutem.

Epigi frædas cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine.

* Quam enim partem haberet in me Deus de super, & hereditatem Omnipotens de excessu?

* Numquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus iniustitiam?

* Nonne ipse considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?

* Si ambulauit in vanitate, & festinauit in dolo pes meus:

* Appendat me in statera iusta, & sciat Deus simplicitatem meam.

* Si declinauit gressus meus de via, & si secutum est oculus meos cor meum, & si manibus meis adhaesit macula.

* Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.

* Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei insidiatus sum:

* Scortum alterius sit vxor mea, & super illam incutiantur alij.

* Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima.

* Ignis est vsque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.

* Si contempsit subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disceptarent aduersum me.

* Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? cum quaesierit, quid respondebo illi?

* Numquid non in vtero fecit me qui

& illum operatus est: & formauit me in vulua vnius?

* Si negaui, quod volebant, pauperibus 16 & oculos viduæ expectare feci.

* Si comedi buccellam meam solus, & non 17 comedit pupillus ex ea:

* (Quia ab infanzia mea creuit mecum 18 miseratio: & de utero matris meæ egressa est meum.)

* Si despexi pereuntem, eò quòd non ha- 19 buerit indumentum, & absque operimento pauperem:

* Si non benedixerunt mihi latera eius, 20 & de velleribus ouium mearum calefactus est.

* Si leuavi super pupillum manum meam, 21 etiam cum viderem me in porta superiore.

* Humerus meus à iunctura sua cadat, & 22 brachium meum cum suis ossibus confringatur.

* Semper enim quasi tumentes super me 23 fluctus cinui Deum, & pondus eius ferre non potui.

* Si putaui aurum robur meum, & obrizo 24 dixi: Fiducia mea.

* Si leranus sum super multis diuitiis meis, 25 & quia plurima reperi manus mea.

* Si vidi solem cum fulgeret, & lunam 26 incedentem clarè:

* Et letatum est in abscondito cor meum, 27 & osculaus sum manum meam ore meo.

* Quæ est iniquitas maxima, & negatio 28 contra Deum altissimum.

* Si gauisus sum ad ruinam eius qui me 29 oderat, & exultaui quòd inuenisset eum malum.

* Non enim dedi ad peccandum guttur 30 meum, vt expecerem maledicens animam Dei eius.

* Si non dixerunt viri tabernaculi mei: 31 Quis det de carnibus eius vt saturerur?

* Fors non mansit peregrinus, ostium 32 meum viatori paruit.

* Si abscondi quasi homo peccatum meum, 33 & celauj in sinu meo iniquitatem meam.

* Si expaui ad multitudinem nimiam, & 34 despectio propinquam tenuit me: & non magis tacui, nec egressus sum ostium.

* Quis mihi tribuat auditorem, vt deside- 35 rium meum audiat Omnipotens: & librum scribat ipse qui iudicat.

* Vt in humero meo portem illum, & 36 circumdem illum quasi coronam mihi?

* Per singulos gradus meos pronuntiabo 37 illum, & quasi principi offeram eum.

* Si aduersum me terra mea clamat, & 38 cum ipsa sulci eius descent.

* Si fructus eius comedi absque pecunia, 39 & animam agricolarum eius affixi:

* Pro frumento orietur mihi tribulus, & 40 pro hordeo spina.

Finita sunt verba Iob.

Iob silentio amicis imposito, arguitur omnia cum illis insipientia ab Eliu, qui suam iactat sapientiam.

1 **O** Miserunt autem tres viri isti respon-
dere Iob, eò quòd iustus sibi vide-
retur.

2 * Et iratus, indignatusque est Eliu filius
Barachel Buzites de cognatione Ram, iratus
est autem aduersum Iob, eò quòd iustum se
esse diceret coram Deo.

3 * Porro aduersum amicos eius indignatus
est, eò quòd non inuenissent responsum
rationabilem, sed tantummodò condemnas-
sent Iob.

4 * Igitur Eliu expectauit Iob loquentem:
eò quòd seniores essent qui loquebantur.

5 * Cum autem vidisset quod tres responde-
re non potuissent, iratus est vehementer.

6 * Respondensque Eliu filius Barachel Bu-
zites, dixit:

Iunior sum tempore, vos autem antiquio-
res, idcirco demisso capite, veritus sum vobis
indicare meam sententiam.

7 * Sperabam enim quod aras prolixior lo-
queretur, & annorum multitudo doceret sapientiam.

8 * Sed, vt video, Spiritus est in hominibus,
& inspiratio Omnipotentis dat intelligen-
tiam.

9 * Non sunt longæui sapientes, nec senes
intelligunt iudicium.

10 * Ideo dicam: Audite me, ostendam vobis
etiam ego meam sapientiam.

11 * Expectaui enim sermones vestros, audiui
prudentiam vestram, donec disceptaremini
sermonibus:

12 * Et donec putabam vos aliquid dicere,
considerabam: sed, vt video, non est qui pos-
sit arguere Iob, & respondere ex vobis ser-
monibus eius.

13 * Ne fortè dicatis: Inuenimus sapientiam,
Deus proiecit eum, non homo.

14 * Nihil locutus est mihi, & ego non secun-
dum sermones vestros respondebo illi.

15 * Extimuerunt, nec responderunt vlrà, ab-
stuleruntque à se eloquia.

16 * Quoniam igitur expectaui, & non sunt
D locuti: steterunt, nec vlrà responderunt:

17 * Respondebo & ego partem meam, &
ostendam scientiam meam.

18 * Plenus sum enim sermonibus, & coar-
ctat me spiritus vteri mei.

19 * En venter meus quasi mustum absque
spiraculo, quod lagunculas nouas dis-
rumpit.

20 * Loquar, & respirabo paululum: aperiam
labia mea, & respondebo:

21 * Non accipiam personam viri, & Deum
homini non æquabo.

22 * Nescio enim quàm diu subsistam, & si
post modicum tollat me Factor meus.

CAPVT XXXIII

Eliu ex sermonibus Iob ostendere nititur eum non esse iustum, docens quomodo Deus homini loquatur ut erudiat & increpet, ac respiciendi propitius.

A Vdi igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos ausculta.

* Ecce aperui os meum, loquatur lingua mea in faucibus meis.

* Simplici corde meo sermones mei, & sententiam puram labia mea loquentur.

* Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Omnipotentis viuificauit me.

* Si potes, responde mihi, & aduersus faciem meam confiste.

* Ecce, & me sicut & te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque formatus sum.

* Verumtamen miraculum meum non te terreat, & eloquentia mea non sit tibi grauis.

* Dixisti ergo in auribus meis, & vocem verborum tuorum audiui:

* Mundus sum ego, & absque delicto immaculatus, & non est iniquitas in me.

* Quia querelas in me reperit, ideo arbitratu est me inimicum sibi.

* Posuit in nervo pedes meos, custodiuit omnes semitas meas.

* Hoc est ergo, in quo non es iustificatus: respondebo tibi, quia maior sit Deus homine.

* Aduersus eum contendis, quod non ad omnia verba responderit tibi:

* Semel loquitur Deus, & secundò idipsum non repetit.

* Per somnium in visione nocturna, quando irruit sopor super homines, & dormiunt in lectulo.

* Tunc aperit aures virorum, & erudiens eos instruit disciplina.

* Ut auertat hominem ab his que facit, & liberet eum de superbia:

* Eruens animam eius à corruptione: & vitam illius, ut non transeat in gladium.

* Increpat quoque per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.

* Abominabilis ei fit in vita sua panis & anime illius cibus antè desiderabilis.

* Tafecet caro eius; & ossa, quæ testa fuerant, nudabuntur.

* Appropinquauit corruptioni anima eius & vita illius mortiferis.

* Si fuerit pro eo Angelus loquens vnus de millibus, ut annuntiet hominis equitatem:

* Miserebitur eius, & dicet: Libera eum ut non descendat in corruptionem: inueni in quo ei propitius.

* Consumpta est caro eius à supplicijs, reuertatur ad dies adulescentiæ suæ.

* Deprecabitur Deum, & placabilis ei erit: & videbit faciem eius in iubilo, & reddet homini iustitiam suam.

D * Respiciet homines, & dicet: Peccaui, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

* Liberaui animam suam ne pergeret in interitum, sed viuens luce viuentium.

* Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos.

* Ut reuocet animas eorum à corruptione, & illuminet luce viuentium.

* Attende Iob, & audi me: & tace, dum ego loquor.

* Si autem habes quod loquaris, responde mihi, loquere: volo enim, te apparere iustum.

* Quod si non habes, audi me: tace, & docebo te sapientiam.

CAPVT XXXIV.

Eliu rursus ex verbis Iob accusat eum blasphemiam aliorumque criminum, aqumtem ostendens diuini iudicij, cuius quoque potentia & notitia cum illis subesse.

P Rönunciatis itaque Eliu, etiam hæc locutus est:

* Audite sapientes verba mea, & eruditi auscultate me:

* † Auris enim verba probat, & guttur escas gustu diiudicat.

* Iudicium eligamus nobis, & inter nos videamus quid sit melius.

* Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus subuertit iudicium meum.

* In iudicando enim me, mendacium est: violenta sagitta mea absque vilo peccato.

* Quis est vir, ut est Iob, qui bibit subsanationem quasi aquam.

* Qui graditur cum operantibus iniquitatem, & ambulat cum viris impijs?

* Dixit enim: Non placebit vir Deo, etiam si cucurrerit cum eo.

* Ideò viri cordati audite me, absit à Deo impietas, & ab Omnipotente iniquitas.

* Opus enim hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum restituet eis.

* Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subuertet iudicium.

* Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est?

* Si direxerit ad eum eor suum, spiritum illius & statum ad se trahet.

* Deficiet omnis caro simul, & homo in cinerem reuertetur.

* Si habes ergo intellectum, audi quod dicetur, & ausculta vocem eloquij mei.

* Numquid qui non amat iudicium, sanari potest: & quomodo tu eum, qui iustus est in tantum condemnas?

* Qui dicit regi, apostata: qui vocat duces impios.

* † Qui non accipit personas principum: nec cognouit tyrannum, eum discipularet contra

contra pauperem: opus enim manuum eius sunt vniuersi.

* Subito morientur, & in media nocte turbabuntur populi, & pertransibunt, & auferent violentum absque manu.

* Oculi enim eius super vias hominum, & omnes gressus eorum considerat.

* Non sunt tenebræ, & non est umbra mortis, vt abscondamur ibi qui operantur iniquitatem.

* Neque enim ultra in hominis potestate est, vt veniat ad Deum in iudicium.

* Conteret multos & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis.

* Nouit enim opera eorum: & idcirco inducet noctem, & conterentur.

* Quasi impios percussit eos in loco videntium.

* Qui quasi de industria recesserunt ab eo & omnes vias eius intelligere noluerunt.

* Vt peruenire faceret ad eum clamorem egeni, & audiret vocem pauperum.

* Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? ex quo absconderit vultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines?

* Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi.

* Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque non prohibebo.

* Si errauit, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam.

* Numquid à te Deus expetit eam, quia displicuit tibi? tu enim coepisti loqui, & non ego: quod si quid nostri melius loquere.

* Viri intelligentes loquantur mihi, & vir sapiens audiat me.

* Iob autem stultè locutus est, & verba illius non sonant disciplinam.

* Pater mi, probetur Iob usque ad finem: ne desinas ab homine iniquitatis.

* Quia addit super peccata sua blasphemiam, inter nos interim constringatur: & tunc ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum.

CAPVT XXXV.

Eliu colligens Iob dixisse Deo non placere quod relictum est, ostendit non Deo sed homini & pietatem prouidisse & impietatem obesse.

Igitur Eliu hæc rursus locutus est:

* Numquid æqua tibi videtur tua cogitatio, vt diceret: Iustior sum Deo?

* Dixisti enim: Non tibi placet quod reatum est: vel quid tibi proderit, si ego peccauero?

* Itaque ego respondebo sermonibus tuis & amicis tuis tecum.

* Suspice cælum & intue, & contempla æthera quod altior te sit.

* Si peccaueris, quid ei nocebis? & si multiplicatæ fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum.

* Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet?

* Homini, qui similis tui est, nocebit impietas tua: & filium hominis adiuvabit iustitia tua.

* Propter multitudinem calumniarum clamabunt: & ciulabunt propter vim brachij tyrannorum.

* Et non dixit: Vbi est Deus, qui fecit me, qui dedit carmina in nocte?

* Qui docet nos super iumenta terræ, & super volucres cæli erudit nos.

* Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum.

* Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur.

* Etiam cum dixeris: Non considerat: iudicare coram illo, & expecta eum.

* Nunc enim non infert furem suum, nec viciscitur scelus valde.

* Iob frustra aperit os suum, & absque scientia verba multiplicat.

CAPVT XXXVI.

Eliu aequitatem diuini iudicii inuenit, qui percussit vt erudit, loquitur vt ad se redeant, redeuntes à flagellis liberat: turbatur itaque Iob ad respiciendam, promittens cuncta prospera.

Adens quoque Eliu, hæc locutus est: * Sustine me paululum, & indicabo tibi: adhuc enim habeo quod pro Deo loquar.

* Repetam scientiam meam à principio, & operatorem meum probabo iustum.

* Verè enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi.

* Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens.

* Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit.

* Non auferet à iusto oculos suos, & reges in folio collocat in perpetuum, & illi eriguntur.

* Et si fuerint in cænis, & vinciantur funibus paupertatis:

* Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia violenti fuerunt.

* Reuelabit quoque aurem eorum, vt corripiat: & loquetur, vt reuertantur ab iniquitate:

* Si audierint & obseruauerint, complebunt dies suos in bono, & annos suos in gloria.

* Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consumentur in stulticia.

* Simulatores & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum vincti fuerint.

* Morientur in tempestate anima eorum, & vita eorum inter effeminatos.

* Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius.

* Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter

se : requies autem mensæ tuæ erit plena pinguedine.

* Causa tua quasi impij iudicata est , causam iudiciumque recipies.

* Non te ergo superet ira , ut aliquem operas primas : nec multitudo donorum inclinet te.

* Depone magnitudinem tuam absque tribulatione , & omnes robustos fortitudine.

* Ne protrahas noctem , ut ascendant populi pro eis.

* Cave ne declines ad iniquitatem : hanc enim cepisti sequi post miseriam.

* Ecce , Deus excelsus in fortitudine sua & nullus ei similis in legislatoribus.

* Quis poterit scrutari vias eius ? aut quis potest ei dicere : Operatus es iniquitatem ?

* Memoro quod ignores opus eius , de quo cecinerunt viri.

* Omnes homines vident eum , unusquisque intuetur procul.

* Ecce , Deus magnus vicens scientiam nostram : numerus annorum eius inestimabilis.

* Qui aufert stillas pluviae , & effundit imbres ad instar gurgitum.

* Qui de nubibus fluunt , quæ prætexunt cuncta desuper.

* Si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum ,

* Et fulgurare lumine suo desuper , cardines quoque maris operiet.

* Per hæc enim iudicat populos , & dat escas multis mortalibus.

* In manibus abscondit lucem , & præcepit ei ut rursus adveniat.

* Annuntia de ea amico suo , quod possesio eius sit , & ad eam possit ascendere.

CAPUT XXXVII.

Elin ex mirabilibus Dei operibus declarat Dei sapientiam , potentiam ac iustitiam , & inscrutabile iudicium ipsius : quibus vult Iob detraxisse.

Super hoc expavit cor meum , & emotum est de loco suo.

* Audite auditionem in terrore vocis eius , & sonum de ore illius procedentem.

* Subter omnes celos ipse considerat , & lumen illius super terminos terræ.

* Post eum rugiet sonitus , tonabit voce magnitudinis suæ : & non inuestigabitur , cum audita fuerit vox eius.

* Tonabit Deus in voce sua mirabiliter , qui facit magna & inscrutabilia.

* Qui precipit nivis ut descendat in terram , & hiemis pluvij , & imbri fortitudinis suæ.

* Qui in manu omnium hominum signat , ut noverint singuli opera sua.

* Ingreditur bestia latibulum , & in antro suo morabitur.

* Ab interioribus egreditur tempestas , & ab Arcturo frigus.

* Flante Deo conerescit gelu , & rursus latissime funduntur aquæ.

* Frumentum desiderat nubes , & nubes spargunt lumen suum.

* Quæ lustrant per circuitum , quocumque eas voluntas gubernantis duxerit , ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum.

* Sive in una tribu , sive in terra sua , sive in quocumque loco misericordiae suæ eas iusserit inveniri.

* Ausculta hæc Iob : sta , & considera mirabilia Dei.

* Numquid scis quando præceperit Deus pluvijs , ut ostenderent lucem nubium eius ?

* Numquid nosti semitas nubium magnas & perfectas scientias ?

* Nonne vestimenta tua calida sunt , cum perflata fuerit terra Austro ?

* Tu forsitan cum eo fabricatus es celos qui solidissimi quasi ære fusi sunt.

* Ostende nobis quid dicamus , illi : nos quippe involuimur tenebris.

* Quis narrabit ei quæ loquor ? etiam si locutus fuerit homo , devorabitur.

* At nunc non videntur : subito aër cogetur in nubes , & ventus transiens fugabit eas.

* Ab Aquilone aurum venit , & ad Deum formidolosam laudatio.

* Dignè eum invenire non possumus : magnus fortitudine , & iudicio , & iusticia , & enarrari non potest.

* Ideò timebunt eum viri , & non audebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes.

CAPUT XXXVIII.

Dens arguit Iob , ostendens ex conditis à se operibus non posse illum divinam potentiam ac sapientiam comprehendere.

Respondens autem Dominus Iob de turbine , dixit :

* Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis ?

* Accinge sicut vir lumbos tuos : interroga te , & responde mihi.

* Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ ? indica mihi si habes intelligentiam.

* Quis posuit mensuras eius : si nosti ? vel quis tetendit super eam lineam ?

* Super quo bases illius solidatæ sunt ? aut quis demisit lapidem angularem eius.

* Cum me laudarent simul astra matutina , & iubilarent omnes filij Dei ?

* Quis conclusit ostijs mare , quando erumpebat quasi de vulva procedens :

* Cum ponerem nubem vestimentum eius , & caligine illud quasi pannis infanæ obvoluerem ?

* Circumdedi illud terminis meis , & posui vectem , & ostias

* Et dixi : Usque huc venies , & non procedes

procedes ampliùs, & hîc confringes tumen-
tes fluctus tuos.

* Numquid post ortum tuum præcepisti
diluculo, & ostendisti auroræ locum suum?

* Et tenuisti concutientes extrema terræ, &
excussisti impios ex ea?

* Restitueret ut luxum signaculum, & sta-
bit sicut vestimentum:

* Aufereur ab impiis lux sua, & brachium
excelsum confringetur.

* Numquid ingressus es profunda maris, &
& in nouissimis abyssi deambulasti?

* Numquid apertæ sunt tibi portæ mortis,
& ostia tenebrosa vidisti?

* Numquid considerasti latitudinem ter-
ræ? indica mihi, si nosti, omnia.

* In qua via lux habiet, & tenebrarum
quis lucis sit:

* Ut ducas vnumquodque ad terminos
suos, & intelligas semitas domus eius.

* Sciebas tunc quod nasciturus esses? &
numerus dierum tuorum noueras?

* Numquid ingressus es thesauros niuis,
aut thesauros grandinis aspexisti?

* Quæ præparavi in tempus hostis, in
diem pugnæ & belli?

* Per quam viam spargitur lux, diuiditur
æstus super terram?

* Quis dedit vehementissimo imbri cur-
sum, & viam sonantis tonitru.

* Ut plueret super terram absque homine
in deserto, vbi nullus mortalium cômoratur.

* Ut impleret inuiam & desolatam, & pro-
duceret herbas virentes?

* Quis est pluuie pater? vel quis genuit
stillas rosis?

* De cuius utero egressa est glacies? & ge-
lu de cælo quis genuit?

* In similitudinem lapidis aque durantur,
& superficies abyssi confringitur.

* Numquid coniungere valebis micantes
stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris
dissipare.

* Numquid producis Luciferum in tem-
pore suo, & Vesperum super filios terræ con-
furgere facis?

* Numquid nosti ordinem cæli, & pones
rationem eius in terra:

* Numquid eleuabis in nebula vocem
tuam, & impetus aquarum operiet te?

* Numquid mites fulgura, & ibunt, & re-
uertentia dicent tibi: Adsumus?

* Quis posuit in visceribus hominis sa-
pienciam? vel quis dedit gallo intelligentiam?

* Quis enarrabit cælorum rationem, &
concennum cæli quis dormire faciet?

* Quando fundebatur puluis in terra, &
glebæ compingebantur?

* Numquid capies lætæ prædam, & ani-
mam carulorum eius implebis.

* Quando cubant in antris, & in specu-
bus insidiantur?

41 * † Quis præparat conuo escam suam, † Ps. 146.
quando pulli eius clamant ad Deum, vagan-
tes, eò quod non habeant cibos?

CAPVT XXXIX.

*Deus ipsi Iob ostendens mirabilia opera sua in
ibicibus, onagro, rhinocæro, struthione, equo, &
aquila; arguens eum quod cum ipso contendere
voluerit: quibus Iob commotus, agnoscit se temerè
locutum.*

1 **N**umquid nosti tempus partus ibicem in
petris, vel parturientes ceruas obser-
uasti?

2 * Dinumerasti menses conceptus earum,
& scisti tempus partus earum?

3 * Incuruantur ad foetum, & pariunt, &
tuginus emittunt.

4 * Separantur, filij earum, & pergunt ad pa-
stum: egrediuntur, & non reuertuntur ad eas.

5 * Quis dimisit onagrum liberum, & vin-
cula eius quis soluit?

6 * Cui dedi in solitudine domum, & taber-
nacula eius in terra falluginis.

7 * Contemnit multitudinem ciuitatis, cla-
morem exactoris non audit.

8 * Circumspicit montes pascuæ suæ, & vi-
rentia quæque perquirat.

9 * Numquid vult rhinocæro sentire tibi,
aut morabitur ad præsepem tuum?

10 * Numquid alligabis rhinocæro ad aran-
dum loro tuo? aut confringet glebas val-
lium post te?

11 * Numquid fiduciam habebis in magna
fortitudine eius, & derelinques ei labores
tuos?

12 * Numquid credes illi quod semencem
reddat tibi, & aream tuam congreget?

13 * Penna struthionis similis est pennis he-
rodij, & accipitris.

14 * Quando derelinquit oua sua in terra, tu
forsitan in puluere calefacies ea?

15 * Obliuiscitur quod pes conculcet ea, aut
bestia agri conterat.

16 * Durant ad filios suos quasi non sint
C sui, frustra laborauit nullo timore cogenæ.

17 * Priuauit enim eam Deus sapientia, nec
dedit illi intelligentiam.

18 * Cùm tempus fuerit, in altum alas erigit
deridet equum & ascensorem eius.

19 * Numquid præbebis equo fortitudinem,
aut circumdabis collo eius hinninum?

20 * Numquid suscitabis eum quasi locustas?
gloria narium eius terror.

21 * Terram ungula fodit, exultat audacter:
in occursum pergit armatis.

22 * Contemnit pauorem, nec cedit gladio.

23 * Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit
hasta & clypeus.

24 * Feruens & fremens sorbet terram, nec
reputat tubæ sonare clangorem.

25 * Vbi audierit buccinam, dicit: Vah, pro-
cul odoratur bellum, exhortationem ducum,
& vularum exercitus.

* Num

* Numquid per sapientiam tuam plumes- 16
cit accipiet, expandens alas suas ad Au- D
strum?

* Numquid ad praeceptum tuum eleuabi- 27
tur aquila, & in arduis ponet nidum suum?

* In petris manet, & in praeceptis silicibus 28
commoratur, atque inaccessis rupibus.

* Inde contemplantur escam, & de longe 29
oculi eius prospiciunt.

* Pulli eius lambent sanguinem: & ubi- 30
cumque cadaver fuerit, statim adest.

* Et adiecit Dominus, & locutus est ad Iob: 31

* Numquid qui contendit cum Deo, tam 32
facile conquisceat? utique qui arguit Deum,
debet respondere ei.

* Respondens autem Iob Domino, dixit: 33

* Quia leuiter locutus sum, respondere 34
quid possum? manum meam ponam super os
meum.

* Vnum locutus sum, quod utinam non 35
dixissem: & alterum, quibus ultra non ad-
clam.

CAPVT XL

*Deus arguens Iob quod visus sit iustitie ipsius
detraxisse, ostendit ei suam potentiam in Behem-
oth & Leviathan, silentium ei imponens.*

R Espondens autem Dominus Iob de tur- 1
bine, dixit: A

* Accinge sicut vir lumbos tuos: interro- 2
gabo te, & indica mihi.

* Numquid irritum facies iudicium meum: 3
& condemnabis me, ut tu iustificeris?

* Et si habes brachium sicut Deus, & si 4
voce simili tonas?

* Circumda tibi decorem, & in sublime 5
erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere
vestibus.

* Disperge superbos in furore tuo, & res- 6
piciens omnem arrogantem humilia.

* Respice cunctos superbos, & confunde 7
eos, & contere impios in loco suo. B

* Absconde eos in pulvere simul, & facies 8
eorum demerge in foueam:

* Et ego confitebor quod saluare te possit 9
dextera tua.

* Ecce, Behemoth, quem feci tecum, sit- 10
num quasi bos comedit.

* Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus 11
illius in umbilico ventris eius.

* Stringit caudam suam quasi cedrum, ner- 12
ui testiculorum eius perplexi sunt.

* Ossa eius velut fistulae aeris, cartilago il- 13
lius quasi laminæ ferreae.

* Ipse est principium viarum Dei, qui se- 14
cit eum, applicabit gladium eius. C

* Huic montes herbas ferunt: omnes be- 15
stiae agri ludent ibi.

* Sub umbra dormit in secreto calami, & 16
in locis humentibus.

* Protegunt vmbrae vmbrae eius, circum- 17
dabunt eum salices torrentis.

* Ecce, absorbebit fluvium, & non mira- 18

bitur: & habet fiduciam quod influat fonda-
nis in us eius.

19 * In oculis eius quasi hamo capiet eum, &
in sudibus perforabit nares eius.

20 * An extrahere poteris leuiathan hamo, &
fune ligabis linguam eius?

21 * Numquid punes circulum in naribus
D eius, aut armilla perforabis maxillam eius?

22 * Numquid multiplicabit ad te preces, aut
loquetur tibi mollia?

23 * Numquid feriet tecum pactum, & acci-
pies eum seruum sempiternum?

24 * Numquid illudes ei quasi aui, aut ligabis
eum ancillis tuis?

25 * Coincident eum amici, diuident illum
neguriores?

26 * Numquid implebis sagenas pelle eius,
& gurgultium piscium capie illius?

27 * Pone super eum manum tuam: mement-
o belli, nec ultra addas luctu.

28 * Ecce, spes eius frustrabitur eum, & vi-
dentibus cunctis precipitabitur.

CAPVT XLII

*Malitia Behemoth arguitur iuxta illius mem-
bra, duritiam & superbiam.*

1 N On quasi crudelis suscitabo eum? quis
A enim resistere potest vultui meo?

2 * Quis ante dedit mihi, ut reddam ei om-
nia quae sub caelo sunt, mea sunt.

3 * Non parcam ei, & verbis potentibus, &
ad deprecandum compositis.

4 * Quis reuelabit faciem indumenti eius?
& in medium oris eius quis intrabit?

5 * Portas vultus eius quis aperiet? per gy-
rum dentium eius formidu.

6 * Corpus illius quasi scuta fusilia, compa-
ctum squamis se prementibus.

7 * Vna vni coniungitur, & ne spiraculum
B quidem incedit per eas:

8 * Vna altari adhaerebit, & tenentes se ne-
quaquam separabuntur.

9 * Sternutatio eius splendor ignis, & oculi
eius, ut palpebrae diluculi.

10 * De ore eius lampades procedunt, sicut
tedae ignis accense.

11 * De naribus eius procedit fumus, sicut
olae succense atque feruentis.

12 * Halitus eius prunas ardere facit, & flam-
ma de ore eius egreditur.

13 * In collo eius morabitur fortitudo, & fa-
ciem eius praecedit egestas.

14 * Membra carniū eius cohaerentia sibi:
C mitet contra eum fulmina, & ad locum
alium non ferentur.

15 * Cor eius indurabitur tamquam lapis, &
stringetur quasi malleatoris incus.

16 * Cum subleuatus fuerit, timebunt angeli,
& territi purgabuntur.

17 * Cum apprehenderit eum gladius, sub-
sistere non poterit neque hasta, neque
thorax.

18 * Reputabit enim quasi paleas ferrum, &
quasi

quasi lignum puericum , &c. * Non fugabit 19
cum vir sagittarius , in stipulam versi sunt ei
lapides funde.

* Quasi stipulam aestimabit malleum , & 20
deridebit vibrantem hastam.

* Sub ipso erunt radij solis , & sterner sibi 21
aurum quasi lutum.

* Feruescere faciet quasi ollam profun- 22
dum mare , & ponet quasi cum vnguentis
bulliunt.

* Post eum lucebit semita , aestimabit abyf- 23
sum quasi senescentem.

* Non est super terram potestas , quæ corn- 24
paretur ei , qui factus est ut nullum timeret.

* Omne sublimis videt , ipse est rex super 25
vniuersos filios superbie.

CAPVT XLII.

*Agnoſcit Iob ſe inſipienter locutum , & à Domi-
no præſertur amiçi , ac pro illis orat , duplicem re-
cipiens eorum quæ amiſerat , tandemque plenus
dierum in pace quieſcit.*

Respondens autem Iob Domino , dixit : 1
* Scio quia omnia potes , & nulla la- 2
tet cogitatio.

* Quis iste , qui celat consilium absque 3
scientia : ideo inſipienter locutus sum , & quæ
vltra modum excederent scientiam meam.

* Audi , & ego loquar : interrogabo te , & 4
responde mihi.

* Auditui auris audiui te , nunc autem ocu- 5
lus meus videt te.

* Idcirco ipse me reprehendo , & ago pœ- 6
nitentiam in fauilla & cinere.

* Postquam autem locutus est Dominus 7
verba hæc ad Iob , dixit ad Eliphaz Thema- B
nitem : Iratus est furor meus in te , & in duos
amicos tuos , quoniam non estis locuti coram
me rectum , sicut seruus meus Iob.

* Sumite ergo vobis septem tauros , & se- 8

ptem arietes , & ite ad seruum meum Iob , &
offerte holocaustum pro vobis : Iob autem
seruus meus orabit pro vobis : faciem eius sus-
cipiam ut non vobis imputetur stultitia : ne-
que enim locuti estis ad me recta , sicut ser-
uus meus Iob.

* Abierunt ergo Eliphaz Themanites , &
Baldad Suhites , & Sophar Naamathites , &
fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad
eos , & suscepit Dominus faciem Iob.

* Dominus quoque conuersus est ad pœ- 10
nitentiam Iob , cum oraret ille pro amicis
suis. Et addidit Dominus omnia quæcum-
que fuerant Iob , duplicia.

* Venerunt autem ad eum omnes fratres 11
sui , & vniuersæ sorores suæ , & cuncti qui
nouerant eum prius , & comederunt cum eo
panem in domo eius : & mouerunt super
eum caput , & consolati sunt eum super omni
malo quod intulerat Dominus super eum :
& dederunt ei , vnusquisque ouem vnā , &
inaurem auream vnā.

* Dominus autem benedixit nouissimis 12
Iob magis quàm principio eius. Et facta sunt
ei quatuordecim millia ouium , & sex millia
camelorum , & mille iuga boum , & mille
asinæ.

* Et fuerunt ei septem filij , & tres filiæ.

* Et vocauit nomen vnus Diem , & no- 14
men secundæ Cassiam , & nomen tertie
Cornustibij.

* Non sunt autem inuente mulieres spe- 15
ciose sicut filix Iob in vniuersa terra : de-
ditque eis pater suus hereditatem inter fra-
tres earum.

* Vixit autem Iob post hæc , centum qua- 16
draginta annis , & vidit filios suos , & filios
filiorum suorum vsque ad quartam gene-
rationem , & mortuus est senex & plenus
dierum.

LIBER

PSALMORVM.

PSALM. I.

BEATVS vir , qui non abiit 1
in consilio impiorum , & A
in via peccatorum non ste-
tit , & in cathedra pestilen-
tiæ non sedit :

* † Sed in lege Domini 2
voluntas eius , * in lege eius meditabitur die
ac nocte.

* † Et erit tamquam lignum , quod plan- 3
tatum est secus decursus aquarum , quod fru-
ctum suum dabit in tempore suo :

Et folium eius non defluet : & omnia quæ-
cumque faciet prosperabuntur.

4 * Non sic impij , non sic : sed tamquam
pulsis , quem proicit ventus à facie terre.

5 * Ideò non resurgent impij in iudicio :
neque peccatores in concilio iustorum.

6 * Quoniam nouit Dominus viam iusto-
rum : & iter impiorum peribit.

Psalm. II.

1 **Q**Vare fremuerunt Gentes , & populi me- 4
ditati sunt inania ?

2 * Astiterunt reges terræ , & principes con-
uenerunt in vnum , aduersus Dominum , &
aduersus Christum eius.

3 * Dirumpamus vincula eorum : & proi-
ciamus à nobis iugum ipsorum.

* Qui

* Numquid per sapientiam tuam plumef- 26
cit accipiet, expandens alas suas ad Au- D
strum?

* Numquid ad præceptum tuum eleuabi- 27
tur aquila, & in arduis ponet nidum suum?

* In petris manet, & in præruptis silicibus 28
commoratur, atque in acellis rupibus.

* Inde contemplantur escam, & de longè 29
oculi eius prospiciunt.

* Pulli eius lambent sanguinem: & vbi- 30
cumque cadauer fuerit, statim adest.

* Et adiecit Dominus, & locutus est ad Iob: 31

* Numquid qui contendit cum Deo, tam 32
facile conquiescit? utique qui arguit Deum,
debet respondere ei.

* Respondens autem Iob Domino, dixit: 33

* Qui leuiter locutus sum, respondere 34
quid possum: manum meam ponam super os
meum.

* Vnum locutus sum, quod vnam non 35
dixissem: & alterum, quibus vtrâ non ad-
dam.

CAPVT XL

*Deus arguens Iob quòd visus sit iniustus ipsius
deuaxisse, ostendit ei suam potentiam in Behe-
moth & Leuiathan, silentium ei imponens.*

R E s p o n d e n s autem Dominus Iob de tur- 1
bine, dixit: A

* Accinge sicut vir lumbos tuos: interro- 2
gabo te, & indica mihi.

* Numquid iritum facies iudicium meum: 3
& condemnabis me, vt tu iustificeris?

* Et si habes brachium sicut Deus, & si 4
voce simili tonas?

* Circumda tibi decorem, & in sublime 5
erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere
vestitus.

* Disperge superbos in furore tuo, & res- 6
piciens omnem arrogantem humilia.

* Respice cunctos superbos, & confunde 7
eos, & contere impios in loco suo. B

* Absconde eos in puluere simul, & facies 8
eorum demerge in foueam:

* Et ego confitebor quòd saluare te possit 9
dextera tua.

* Ecce, Behemoth, quem feci tecum, sce- 10
num quasi bos comedit.

* Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus 11
illius in vmbilico ventris eius.

* Stringit caudam suam quasi cedrum, ner- 12
ui testiculorum eius perplexi sunt.

* Ossâ eius velut fistule æris, cartilago il- 13
lius quasi laminæ ferreæ.

* Ipse est principium viarum Dei, qui se- 14
cit eum, applicabit gladium eius. C

* Huic montes herbas serunt: omnes be- 15
stie agri ludunt ibi.

* Sub vmbra dormit in secreto calami, & 16
in locis humentibus.

* Proceunt vmbra vmbra eius, circum- 17
dabunt eum salices torrentis.

* Ecce, absorbebit fluium, & non mira- 18

bitur: & habet fiduciam quòd influat Iorda-
nis in os eius.

19 * In oculis eius quasi hamo capiet eum, &
in sudibus perforabit naves eius.

20 * An extrahere poteris leuiathan hamo, &
fune ligabis linguam eius?

21 * Numquid pones circulum in naribus
D eius, aut annilla perforabis maxillam eius?

22 * Numquid multiplicabit ad te præces, aut
loquetur tibi mollia?

23 * Numquid feriet tecum pactum, & acci-
pies eum seruum sempiternum?

24 * Numquid illudes ei quasi aui, aut ligabis
eum ancillis tuis?

25 * Concident eum amici, diuident illum
negociatores?

26 * Numquid implebis fagenas pelle eius,
& gurgustium piscium capite illius?

27 * Pone super eum manum tuam: mement-
to belli, nec vtrâ addas loqui.

28 * Ecce, spes eius frustrabitur eum, & vi-
dentibus cunctis præcipitabitur.

CAPVT XLI

*Malitia Behemoth arguitur iuxta illius mem-
bra, duritiam & superbiam.*

1 N O N quasi crudelis suscitabo eum: quis
enim resistere potest vultui meo?

2 * Quis armè dedit mihi, vt reddam ei om-
nia quæ sub cælo sunt, mea sunt.

3 * Non parcam ei, & verbis potentibus, &
ad deprecandum compositis.

4 * Quis reuelabit faciem indolenti eius?
& in medium oris eius quis intrabit?

5 * Portas vultus eius quis aperiet? per gy-
rum dentium eius formidu.

6 * Corpus illius quasi scuta fusilia, compa-
ctum squamis se prementibus.

7 * Vna vni coniungitur, & ne spiraculum
B quidem incedit per eas:

8 * Vna altari adhaerebit, & tenentes se ne-
quaquam separabuntur.

9 * Sternutatio eius splendor ignis, & oculi
eius, vt palpebrae diluuii.

10 * De ore eius lampades procedunt, sicut
tedæ ignis accense.

11 * De naribus eius procedit fumus, sicut
olla succense atque feruentis.

12 * Halitus eius prunas ardere facit, & flam-
ma de ore eius egreditur.

13 * In collo eius morabitur fortitudo, & fa-
ciem eius præcedit egestas.

14 * Membra carniū eius coherrentia sibi
C mittet contra eum fulmina, & ad locum
alium nun ferentur.

15 * Cor eius indurabitur tamquam lapis, &
stringetur quasi malleatoris incus.

16 * Cū subleuus fuerit, timebunt angeli,
& terribi purgabuntur.

17 * Cū apprehenderit eum gladius, sub-
sistere non poterit neque hasta, neque
thorax.

18 * Reputabit enim quasi paleas ferrum, &
quasi

quasi lignum putridum, &c. * Non fugabit 19
eum vir lagietarius, in stipulam versu sunt ei
lapides fundæ.

* Quasi stipulam æstimabit malleum, & 20
deridebit vibrantem hastam.

* Sub ipso erunt radij solis, & sterneret sibi 21
aurum quasi lutum.

* Feruescere faciet quasi ollam profun- 22
dum mare, & ponet quasi cum vnguena
bulliunt.

* Post eum lucebit semita, æstimabit aby- 23
sum quasi senescentem.

* Non est super terram potestas, quæ com- 24
paret ei, qui factus est ut nullum timeret.

* Omne sublime videt, ipse est rex super 25
vniuersos filios superbie.

CAPVT XLII.

*Agnoſcit Iob ſe inſipienter locutum, & à Domi-
no præfertur amicis, ac pro illis orat, duplicia re-
cipiens eorum qua amiſerat, tandemque plenus
dierum in pace quieſcit.*

R Eſpondens autem Iob Domino, dixit: 1
* Scio quia omnia potes, & nulla la- 2
tet cogitatio. A

* Quis est iste, qui celat consilium absque 3
ſcientia? idè inſipienter locutus ſum, & quæ
vltima modum excederent ſcientiam meam.

* Audi, & ego loquar: interrogabo te, & 4
reſponde mihi.

* Auditum auris audiui te, nunc autem ocu- 5
lus meus videt te.

* Idcirco ipſe me reprehendo, & ago pec- 6
nitentiam in ſauilla & cinere.

* Poſtquam autem locutus eſt Dominus 7
verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Thema- B
nitem: Iratus eſt furor meus in te, & in duos
amicos tuos, quoniam non eſtis locuti coram
me rectum, ſicut ſeruus meus Iob.

* Sumite ergo vobis ſeptem tauros, & ſe- 8

ptem arietes, & ite ad ſeruum meum Iob, &
offerte holocauſtum pro vobis: Iob autem
ſeruus meus orabit pro vobis: faciem eius ſuſ-
cipiam vt non vobis imputetur ſtulticia: ne-
que enim locuti eſtis ad me recta, ſicut ſer-
uus meus Iob.

9 * Abierunt ergo Eliphaz Themanites, &
Baldad Suhites, & Sophar Naamathites, &
fecerunt ſicut locutus fuerat Dominus ad
eos, & ſuſcepit Dominus faciem Iob.

10 * Dominus quoque conuerſus eſt ad pec-
C nitentiam Iob, cum oraret ille pro amicis
ſuis. Et addidit Dominus omnia quæcum-
que fuerant Iob, duplicia.

11 * Venerunt autem ad eum omnes fratres
ſui, & vniuerſe ſorores ſuæ, & cuncti qui
nouerant eum prius, & comederunt cum eo
panem in dono eius: & mouerunt ſuper
eum caput, & conſolati ſunt eum ſuper om-
ni malo quod inuulerat Dominus ſuper eum:
& dederunt ei, vnusquisque ouem vnā, &
inaurem auream vnā.

12 * Dominus autem benedixit nouiſſimis
D Iob magis quàm principio eius. Et facta ſunt
ei quatuordecim millia ouium, & ſex millia
camelorum, & mille iuga bouum, & mille
aſinæ.

13 * Et fuerunt ei ſeptem filij, & tres filiæ.

14 * Et vocauit nomen vnus Diem, & no-
men ſecundæ Caſſiam, & nomen teritiæ
Cornuſtibij.

15 * Non ſunt autem inuente mulieres ſpe-
cioſe ſicut filia Iob in vniuerſa terra: de-
diſque eis parer ſuus hereditatem inter fra-
tres earum.

16 * Vixit autem Iob poſt hæc, centum qua-
draginta annis, & vidit filios ſuos, & filios
filiorum ſuorum uſque ad quartam gene-
rationem, & mortuus eſt ſenex & plenus
dierum.

LIBER

PSALMORVM.

PSALM. I.

BEATVS vir, qui non abiit 1
in conſilio impiorum, & A
in via peccatorum non ſte-
uit, & in cathedra peſtilen-
tiæ non ſedit:

* † Sed in lege Domini 2
voluntas eius, * in lege eius meditabitur die
ac nocte.

* † Et erit tamquam lignum, quod plan- 3
tatum eſt ſecus decurſus aquarum, quod fru-
ctum ſuum dabit in tempore ſuo:

Et folium eius non deſluet: & omnia quæ-
cumque faciet proſperabuntur.

4 * Non ſic impij, non ſic: ſed tamquam
pulsis, quem proſicit ventus à facie terre.

5 * Idè non reſurgent impij in iudicio:
neque peccatores in concilio iuſtorum.

6 * Quoniam nouit Dominus viam iuſto-
rum: & iter impiorum peribit.

Pſalm. II.

1 Q VARE fremuerunt Gentes, & populi me- *Alm. 4.*
A dirati ſunt inania? *623.*

2 * Aſtiterunt reges terræ, & principes con-
uenerunt in vnū, aduerſus Dominum, &
aduerſus Chriſtum eius.

3 * Dirumpamus vincula eorum: & proi-
ciamus à nobis iugum ipſorum.

* Qui

1161.1.3.

† 1m. 27.
34.

* Qui habitat in caelis iridebit eos : & Dominus subfannabit eos.
 * Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conuocabit eos.
 * Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius, praedicans praeceptum eius.

† Ab. 13.
 13.
 Hec. 1. 5.
 1. 5.

* † Dominus dixit ad me ? Filius meus es tu, ego hodie genui te.

* Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae.

† Apoc. 8.
 17-19.
 6. 13.

* † Reges eos in virga ferrea, & tamquam vas figuli confringes eos.

* Et nunc reges intelligite : crudimini qui iudicatis terram.

* Seruite Domino in timore : & exultate ei cum tremore.

* Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta.

* Cum exarserit in breui ira eius, beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalms David, cum fugeret à facie Absalom filij sui. (2. Reg. 15. 14.) III

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me ? multi insurgunt aduersum me.

* Multi dicunt animae meae : Non est salus ipsi in Deo eius.

* Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

* Voce mea ad Dominum clamaui : & exaudiuit me de monte sancto suo.

* Ego dormiui, & soporatus sum : & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

* Non timebo millia populi circumdantis me : exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

* Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa, dentes peccatorum contriisti.

* Domini est salus : & super populum tuum benedictio tua.

In finem in carminibus. Psalmus David. IV.

Cum inuocarem exaudiuit me Deus iustitiae meae : in tribulatione dilatasti a mihi.

Miserere mei, & exaudi orationem meam.

* Filij hominum usquequò graui corde ? ut quid diligis uanitatem, & quaeritis mendacium ?

* Et scitote quoniam misificauit Dominus sanctum suum : Dominus exardiet me cum clamauero ad eum.

† Epist. 4.
 14.

* † Irascimini, & nolite peccare : quae dicitis in cordibus uestris, in cubilibus uestris compungimini.

* Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in Domino multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

* Signatum est super nos lumen uultus

Domini : dedisti letitiam in corde meo.

* A fructu frumenti, vini, & olei sui, multiplicati sunt.

* In pace in idipsum dormiam, & requiescam ;

* Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

In finem pro ea, quae hereditatem consequitur, Psalmus David. V.

Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

* Intende voci orationis meae, rex meus & Deus meus.

* Quoniam ad te orabo : Domine manè exaudis vocem meam,

* Manè astabo tibi & videbo : quoniam non Deus uolens iniquitatem tu es.

* Neque habitabit iuxta te malignus : neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

* Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

B Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus, * ego autem in multitudine misericordiae tuae,

Ineroibo in domum tuam : adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

* Domine deduc me in iustitia tua : propter inimicos meos dirige in conspectu tuo uiam meam.

* Quoniam non est in ore eorum ueritas : cor eorum vanum est.

* † Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te Domine.

* Et latentur omnes, qui sperant in te, in aeternum exultabunt : & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut seruet bonae voluntatis tuae coronasti nos.

In finem in carminibus, Psalmus David, pro octaua. VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

* Miserere mei Domine quoniam infirmus sum : sana me Domine quoniam conuulsus sum : ossa mea,

* Et anima mea turbata est valde : sed tu Domine usquequò ?

* Conuertere Domine, & eripe animam meam : saluum me fac propter misericordiam tuam.

* Quoniam non est in morte qui memor sit tui : in inferno autem quis confitebitur tibi ?

* Laboraui in gemina meo lauo per singulas

† Inf. 1.
 1.
 Rom. 1.
 13.

ſingulas noctes lectum meum : lacrymis meis ſtrum meum rigabo.

* Turbatus eſt à furore oculus meus : in-
ueteraui inter omnes inimicos meos.

† Matt. 7.
c. 13. v. 12.
d. 41.
Luc. 11.
f. 17.

* † Diſcedite à me omnes qui operamini
iniquitatem : quoniam exaudiuit Dominus
uocem ſletus mei.

* Exaudiuit Dominus deprecationem
meam, Dominus orationem meam ſuſcepit.

* Erubefcant, & conturbentur vehemen-
ter omnes inimici mei : conuertantur & eru-
beſcant valdè velociter.

Psalmus Dauid, quem canauit Domino
pro verbis Chufi filij ſemini.

(2. Reg. 16.) VII.

Domine Deus meus in te ſperaui : ſal-
uum me fac ex omnibus perſequenti-
bus me, & libera me.

* Nequando rapiat vt leo animam meam,
dum non eſt qui redimat, neque qui ſaluum
faciat.

* Domine Deus meus ſi feci iſtud, ſi eſt
iniquitas in manibus meis :

* Si reddidi retribuentibus mihi mala, de-
cidam mercedem ab inimicis meis inanem.

* Perſequatur inimicus animam meam, &
comprehendat, & conculcet in terra vitam
meam, & gloriam meam in puluerem deducat,

* Exurge Domine in ira tua : & exaltare
in ſinibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præce-
pto quod mandatiſti : * & ſynagoga populo
rum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere : Do-
minus iudicat populos.

Iudica me Domine ſecundum iuſtitiam
meam, & ſecundum innocentiam meam ſu-
per me.

* Conſumetur nequitia peccatorum, & di-
riges iuſtum, † ſcrutans corda & renes Deus.
Iuſtum * adiutorium meum à Domino, qui
ſaluos facit rectos corde.

* Deus iudex iuſtus, fortis, & patiens,
numquid irſcitur per ſingulos dies :

* Niſi conuerſi fueritis, gladium ſuum vi-
brabit : arcum ſuum tendit, & parauit illum.

* Et in eo parauit vaſa mortis, ſagittas ſuas
ardentibus effecit.

* † Ecce parauit iniuſtitiam : concepit
dolorem, & peperit iniquitatem.

* Lacum aperuit, & effodit eum : & inci-
dit in ſueam, quam fecit.

* Conuertetur dolor eius in caput eius : &
in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

* Conſitebor Domino ſecundum iuſti-
tiam eius : & pſallam nomini Domini al-
tiſſimi.

In ſinem pro corcularibus, Psalmus
Dauid. VIII.

Domine Dominus noſter, quàm ad-
mirabile eſt nomen tuum in vniuer-
ſa terra.

A Quoniam eleuata eſt magnificentia tua ſu-
per cælos.

* Ex ore infantium & lactentium perfe-
ciſti laudem propter inimicos tuos, vt de-
ſtruas inimicum & vltorem.

* Quoniam videbo cælos tuos, opera di-
gitorum tuorum : lunam & ſtellas, quæ tu
fundatiſti.

* Quid eſt homo, quodd memor es eius ?
aut filius hominis, quoniam viſitas eum ?

* † Minuiſti eum paulò minus ab angelis,
gloria & honore coronaſti eum : * & conſti-
buiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

* † Omnia ſubiiceciſti ſub pedibus eius,
oues & boues vniuerſas, inſuper & pecora
campi :

* Volucres cæli, & piſces maris, qui per-
ambulant ſemias maris.

* Domine Dominus noſter, quàm admi-
rabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra :

In ſinem pro occultis filij, Psalmus
Dauid. IX.

Conſitebor tibi Domine in toto corde
a meo : narrabo omnia mirabilia tua.

* Lætabor & exultabo in te : pſallam no-
mini tuo Altiffime.

* In conuertendo inimicum meum re-
torſum : inſimulabuntur, & peribunt à fa-
cie tua.

* Quoniam feciſti iudicium meum & cau-
ſam meam : ſediſti ſuper thronum qui iudi-
cas iuſtitiam.

* Increpaſti Gentes, & perit impius : no-
men eorum deleſti in æternum, & in ſæcu-
lum ſæculi.

* Inimici deſecerunt frame in ſinem : &
ciuitates eorum deſtruxiſti.

* Perit memoria eorum cum ſonitu : * &
Dominus in æternum permanet.

* Parauit in iudicio thronum ſuum : * & ip-
ſe iudicabit orbem terræ in æquitate, iudica-
bit populos in iuſtitia.

* Et factus eſt Dominus refugium paupe-
ri : adiutor in opportunitatibus, in tribula-
tione.

* Et ſperet in te qui nouerunt nomen
tuum : quoniam non dereliquiſti querentes
te Domine.

* Pſallite Domino, qui habitat in Sion :
annuntiate inter Gentes ſtudia eius :

* Quoniam requirens ſanguinem eorum
recordans eſt : non eſt obliuſ clamorem
pauperum.

* Miſerere mei Domine : vide humilita-
tem meam de inimicis meis.

* Qui exaltas me de portis mortis, vt an-
nuntiem omnes laudationes tuas in portis
filiz Sion.

* Exultabo in ſalutari tuo : inſixit ſunt
Gentes in interitum, quem fecerunt.

* In laqueopſito, quem abſconderunt, com-
prehenſus eſt pes eorum.

* Cognoscetur Dominus iudicia faciens
li in

in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

* Convertantur peccatores in infernum, 18 omnes Gentes quæ obliuiscuntur Deum.

* Quoniam non in finem obliuio erit 19 pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

* Exurge Domine, non confortetur homo: iudicentur Gentes in conspectu tuo.

* Constitu Domine legislatores super 21 eos: ut sciant gentes quoniam homines sunt.

Psalm. X. secundum Hebræos.

* Ut quid Domine recessisti, longè despicis in opportunitatibus, in tribulatione? A

* Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

* Quoniam laudatur peccator in desideriis anime suæ: & iniquus benedicitur.

* Exacerbavit Dominum peccator, secundum multitudinem iræ suæ non queret.

* Non est Deus in conspectu eius: iniquitates sunt viæ illius in omni tempore. B

Auferentur iudicia tua à facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.

* Dixit enim in corde suo: Non mouebo à generatione in generationem, sine malo.

* † Cuius maledictione os plenum est, & 7 amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor & dolor.

* Sedet in insidiis cum diuitibus in oculis, ut interficiat innocentem.

* Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. C

Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.

* In laqueo suo humiliabit eum, inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pauperum.

* Dixit enim in corde suo: Oblitus est 11 Deus, auertis faciem suam ne videat in finem.

* Exurge Domine Deus, exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperum.

* Propter quid irritauit impius Deum? 13 dixit enim in corde suo: Non requirit.

* Vides quoniam tu laborem & dolorem 14 consideras: ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.

* Contere brachium peccatoris & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur.

* Dominus regnabit in æternum, & in 16 sæculum sæculi: peribitis Gentes de terra illius.

* Desiderium pauperum exaudiuit Dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

* Iudicare pupillo & humili, ut non apponatur vitæ magnificare se homo super terram.

1 In finem, Psalmus David. X.

A IN Domino confido: quomodo dicis anime meæ: Transnigra in montem sicut passer?

3 * Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, parauerunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

4 * Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: iustus autem quid fecit?

5 * † Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes eius: † Malac. 2.20.

Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

6 * Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7 * Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

8 * Quoniam iustus Dominus & iustitias dilexit: requiratem vidit vultus eius.

1 In finem pro octaua, Psalmus David. XI.

A SALuum me fac Domine, quoniam desecit sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

3 * Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

4 * Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam.

5 * Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, quis noster Dominus est?

6 * Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

7 * † Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum. † Psal. 124.

8 * Tu Domine seruabis nos: & custodies nos à generatione hac in æternum.

9 * In circuitu impij ambulans: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

1 In finem, Psalmus David. XII.

A V Squequò Domine obliuisceris me in finem? Vsq̃uequò auertis faciem tuam à me?

2 * Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

3 * Vsq̃uequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Preualui aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si mortuus fuero: * ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi.

In finem, Psalmus David. XIII. 1

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

* Dominus de celo prospexit super filios hominum, vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.

* Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant venenum, aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum:

* Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam sicut escam panis?

* Dominum non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

* Quoniam Dominus in generatione iusta est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes eius est.

* Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerit Dominus captiuitatem plebis suae, exultabit Iacob, & letabitur Israel.

Psalmus David. XIV. 1

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

* Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam.

* Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

* Ad oihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, non mouebitur in aeternum.

Tituli inscriptio ipsi David. XV. 1

Conserua me Domine, quoniam speravi in te.

* Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

* Sanctis, qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.

* Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

* Dominus pars hereditatis meae, & cal-

cis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

6 * Funes ceciderunt mihi in praclaris: etenim hereditas mea praclara est mihi.

7 * Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: iofuper & vsque ad noctem increpuerunt me renes mei.

8 * † Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne cummouear.

9 * Propter hoc letatum est cor meum, & exultauit lingua me: insuper & carq mea requiescet in spe.

10 * † Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem,

11 * Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsque in finem.

Oratio David. XVI.

Exaudi Domine iustitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.

2 * De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant aequitates.

3 * Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

4 * Vt non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

5 * Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.

6 * Ego clamaui, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

7 * Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

8 * A resistentibus dextere tuae custodi me, vt pupillam oculi.

9 Sub vmbra alarum tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

10 Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

11 * Proclinentes me nunc circumdederunt me: oculos suos stauerunt declinare in terram.

12 * Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam: & sicut catulus leonis habitans in abditiis.

13 * Exurge Domine, praueeni eum, & super planta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

Domine a paucis de terra diuide eos in vi- ta eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: & dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

15 * Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum appetuerit gloria tua.

In finem pueri Domini David, qui locutus est Domino verba cantici huius, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit: (1. Reg. 12. 2.) XVII.

Diligam te Domine fortitudo mea: 2
* Dominus firmamentum meum, & 3
refugium meum, & liberator meus.

† Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum.

Protector meus, & cornu salutis mee, & susceptor meus.

* Laudans inuocauit Dominum: & ab 4
inimicis meis saluus ero.

* Circumdederunt me dolores mortis: & 5
torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

* Dolores inferni circumdederunt me: 6
preoccupauerunt me laquei mortis.

* In tribulatione mea inuocaui Dominum, 7
& ad Deum meum clamaui:

Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspectu eius, introiuit in aures eius.

* Commota est, & contremuit terra: fun- 8
damenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

* Ascendit furus in ira eius: & ignis à 9
facie eius exarsit: carbonem succensi sunt ab eo.

* Inclinauit celos, & descendit: & cali- 10
go sub pedibus eius.

* Et ascendit super cherubim, & volauit: 11
volauit super pennas ventorum.

* Et posuit tenebras latibulum suum, in 12
circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa B
aqua in nubibus aeris.

* Præ fulgore in conspectu eius nubes: 13
transferunt, grando, & carbonem ignis.

* Et in tonitru de caelo Dominus, & Al- 14
tissimus dedit vocem suam: grando & carbonem ignis.

* Et misit sagittas suas, & dissipauit eos: 15
fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.

* Et apparuerunt fontes aquarum, & re- 16
uelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua Domine, ab inspira-
tione spiritus iræ tuæ.

* Misit de summo, & accepit me: & af- 17
sumpsit me de aquis multis.

* Eripuit me de inimicis meis fortissimis, 18
& ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

* Preueniunt me in die afflictionis meæ: 19
& factus est Dominus protector meus.

* Et eduxit me in latitudinem: saluum me 20
fecit, quoniam voluit me.

* Et retribuet mihi Dominus secundum 21
iustitiam meam: & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

* Quia custodiui vias Domini, nec impiè 22
gessi à Deo meo.

* Quoniam omnia iudicia eius in cons- 23
pectu meo: & iustitias eius non repuli à me.

24 * Et ero immaculatus cum eo: & observa-
bo me ab iniquitate mea.

25 * Et retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam: & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.

26 * Cum sancto sanctus eris, & cum viro in-
nocente innocens eris:

27 * Et cum electo electus eris: & cum per-
uerso peruereris.

28 * Quoniam tu populum humilem saluum
facies: & oculos superborum humiliabis.

29 * Quoniam tu illuminas lucernam meam
Domine: Deus meus illumina tenebras meas.

30 * Quoniam in te eripiar à tentatione, &
in Deo meo transgrediar murum.

31 * Deus meus impolluta via eius: eloquia
Domini igne examinata: protector est om-
nium sperantium in se.

32 * Quoniam quis Deus præter Dominum?
aut quis Deus præter Deum nostrum?

33 * Deus qui præcinxit me virtute: & po-
suit immaculatam viam meam.

34 * † Qui perfecit pedes meos tamquam
cervorum, & super excelsum statuens me. † 2. Reg. 3. 1. 16.

35 * † Qui docet manus meas ad prælium: &
posuisti utcarem æteum, brachia mea. † 2. Reg. 3. 1. 16.

36 * Et dedisti mihi protectionem salutis
tuæ: & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua corripuit me in finem: &
disciplina tua ipsa me docebit.

37 * Dilatasti gressus meos subtus me: & non
D sunt infirmata vestigia mea.

38 * Persequar inimicos meos, & compre-
hendam illos: & non conuertar donec defi-
ciant.

39 * Confringam illos, nec poterunt stare;
cadent subtus pedes meos.

40 * Et præcinxisti me virtute ad bellum: &
supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 * Et inimicos meos dedisti mihi dorsum,
& odientes me disperdidisti.

42 * Clamauerunt, nec erat qui saluos face-
ret; ad Dominum, nec exaudiuit eos.

43 * Et comminatus eos, ut puluerem ante
faciem venti: ut lunam placearum delo-
bo eos.

44 * Eripies me de contradictionibus popu-
li: constituies me in caput Gentium.

45 * Populus, quem non cognoui, seruiuit
mihi: in auditu auris obediuit mihi.

46 * Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alie-
ni inuenerati sunt, & claudicauerunt à semi-
tis suis.

47 * Viuit Dominus, & benedictus Deus
meus, & exaltetur Deus salutis mee.

48 * Deus qui das vindictas mihi, & subdis
populos sub me, liberator meus de inimicis
meis iracundis.

49 * Et ab insurgentibus in me exaltabis me:
à viro iniquo eripies me.

50 * † Propterea confitebor tibi in nationibus
Domine: & nomini tuo psalmum dicam. † 2. Reg. 3. 1. 16.

* Ma

* Magnificans salutes regis eius, & faciens misericordiam christo suo David, & semini eius vsque in seculum.

In finem, Psalmus David. XVIII.

Cæli enarrant gloriam Dei, & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

* Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam.

* Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

† In omnem terram exiit signus eorum: & in fines orbis terre verba eorum.

† In sole posui tabernaculum suum: & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo sup:

Exultauit vt gigas ad currendam viam, & summum celo egressio eius:

Et occurrit eius vsque ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

* Lex Domini immaculata conuerrens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam prestans paruulis.

* Iustitiæ Domini testæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

* Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi: iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

* Desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum: & dulciora super mel & fauim.

* Etenim seruus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

* Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor a delicto maximo.

* Et erunt vt complacent eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, & redemptor meus.

In finem, Psalmus David. XIX.

Exaudi te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Iacob.

* Mittat tibi auxilium de sancto: & de Sion tueatur te.

* Memor sit omnis sacrificij tui: & holocaustum tuum pingue fiat.

* Tribuat tibi secundum cot tuum: & omne consilium tuum confirmet.

* Lætabitur in salutari tuo: & in nomine Dei nostri magnificabitur.

* Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentia ius salus dextere eius.

* Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri inuocabimus.

* Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos autem

tem surreximus & erecti sumus.

* Domine saluum fac regem: & exaudi nos in die, qua inuocauerimus te.

In finem, Psalmus David. XX.

Domine in virtute tua lætabitur rex: & super salutare tuum exultabit vehementer.

* Desiderium cordis eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

* Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

* Vitam petiit a se: & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

* Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorẽ impones super eum.

* Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

* Quoniam rex sperat in Domino: & in misericordia Altissimi non commouebitur.

* Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.

* Pones eos vt cliueum ignis in tempore vulnus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.

* Fructum eorum de terra petdes: & fœmen eorum a filiis hominum.

* Quoniam declinauerunt in se mala: cogitauerunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

* Quoniam pones eos dorsum: in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

* Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus & psallemus virtutes tuas.

In finem pro susceptione manstina. Psalmus David. XXI.

Deus Deus meus respice in me: quare dereliquisti? longè à salute mea verba delictorum meorum.

* Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad insipientiam mihi.

* Tu autem in sancto habitas, Laus Israël.

* In te sperauerunt pauperes nostri: sperauerunt, & liberaisti eos.

* Ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi.

* Ego autem sum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abiectionis plebis.

* Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labijs, & mouerunt caput.

* Sperauit in Domino, eripiat eum: saluum faciat eum, quoniam vult eum.

* Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris meæ.

* In te proiectus sum ex vtero: de ventre matris meæ Deus meus es tu, & ne discesseris à me:

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.

Matth. 17.
Marc. 15.
Luc. 24.

† Matth.
17. 15.
Marc. 15.
Luc. 24.

* Circumdederunt me vituli multi : tauri pingues obfederunt me.

* Aperuerunt super me os suum : sicut leo rapiens & rugiens.

* Sicut aqua effusus sum : & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefens in medio ventris mei.

* Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis : & in pulverem mortis deduxisti me.

* Quoniam circumdederunt me canes multi : consilium malignantium obfedit me.

* Foderunt manus meas & pedes meos : dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi verò considerauerunt & inspexerunt me : * & diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

* Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me : ad defensionem meam conspice.

* Erue à framea Deus animam meam : & de manu canis vnicam meam.

* Salua me ex ore leonis : & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

* † Narrabo nomen tuum fratribus meis : in medio ecclesie laudabo te.

* Qui timeatis Dominum laudate eum : vniuersum semen Iacob glorificate eum :

* Timeat eum omne semen Israel : quoniam non spreuit, neque desepit deprecationem pauperis :

Nec auertit faciem suam à me : & cum clamarem ad eum exaudivit me.

* Apud te laus mea in ecclesia magna : vota mea reddam in conspectu timentium eum.

* Edent pauperes, & saturabuntur : & laudabunt Dominum qui requirunt eum : viuent corda eorum in seculum seculi.

* Reminiscetur & conuerentur ad Dominum vniuersi fines terre :

Et adorabunt in conspectu eius vniuersæ familie Gentium.

* Quoniam Domini est regnum : & ipse dominabitur Gentium.

* Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terre : in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

* Et anima mea illi viuet : & semen meum seruet ipsi.

* Annuntiabitur Domino generatio ventura : & annuntiabunt celi iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Psalmus David. XXXII.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit : * in loco pascue ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me : * animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, propter nomen suum.

* Nam, & si ambulauero in medio umbræ

B mortis, non timebo mala : quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

* Paraſti in conspectu meo mensam, aduersus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : & calix meus inebrians quàm præclarus est :

* Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vite mee :

Et vt inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Prima sabbati, Psalmus David. XXXIII.

Domini est terra, & plenitudo eius : orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.

* Quia ipse super maria fundauit eum : & super flumina præparauit eum.

* Quis ascendet in montem Domini ? aut quis stabit in loco sancto eius ?

* Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo.

* Hic accipiet benedictionem à Domino : & misericordiam à Deo salutari suo.

* Hæc est generatio querentium eum, querentium faciem Dei Iacob.

* Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales : & introibit rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ ? Dominus fortis & potens : Dominus potens in prælio.

* Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales : & introibit rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

In finem, Psalmus David. XXXIV.

A D te Domine leuaui animam meam : Deus meus in te confido, non erubescam :

* Neque irideant me inimici mei : etenim vniuersi, qui sustinent te, non confundentur.

* Confundantur omnes iniqua agentes superuacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi : & semitas tuas edoce me.

* Dirige me in veritate tua, & doce me : quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die.

* Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quæ à seculo sunt.

* Delicta iuuentutis mee, & ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu : propter bonitatem tuam Domine.

* Dulcis & rectus Dominus : propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

* Diriget manuetos in iudicio : docebit mites vias suas.

* Vniuersæ viæ Domini, misericordia & veritas,

† Marc. 17.
d. 16.
Iuan. 19.
d. 13-14.

† Heb. 1.
c. 11.

1. Jo. 4. 11.
Ierem. 23.
d. 4.
Ezech. 34.
c. 11. 1. 1.
1 Pet. 1.
d. 13. 1. 4.

Ps. 136.
1. Cor. 16.
f. 146.

veritas, requirētibz testamentum eius & testimonia eius.

* Propter nomen tuum Domine propitia- 11
beris peccato meo: multum est enim, C

* Quis est homo qui timet Dominum? 12
legem statuit ei in via, quam elegit.

* Anima eius in bonis demorabitur: & 13
semen eius benedicabit terram.

* Firmamentum est Dominus timentibus 14
eum: & testamentum ipsius vt manifestetur illis.

* Oculi mei semper ad Dominum: quo- 15
niam ipse euellit de laqueo pedes meos.

* Respice in me, & miserere mei: quia vni- 16
cus & pauper sum ego.

* Tribulationes cordis mei multiplicatæ 17
sunt: de necessitatibus meis erue me. D

* Vide humilitatem meam, & laborem 18
meum: & dimitte vniuersa delicta mea.

* Respice inimicos meos quoniam multi- 19
plicati sunt, & † odio iniquo oderunt me.

* Custodi animam meam, & erue me: 20
non erubescam quoniam speravi in te.

* Innocentes & recti adhæserunt mihi: 21
quia sustinui te.

* Libera Deus Israel, ex omnibus tribula- 22
tionibus suis.

In finem, Psalmus David. XXV.

Iudica me Domine, quoniam ego in in- 1
nocentia mea ingressus sum: & in Domi- A
no sperans non infirmabor.

* Proba me Domine, & tenta me: vte 2
renes meos & cor meum.

* Quoniam misericordia tua ante oculos 3
meos est: & complacui in veritate tua.

* Non sedi cum consilio vanitatis: & cum 4
iniqua gerentibus non introibo. B

* Odiui ecclesiam malignantium: & cum 5
impijs non sedabo.

* Lauabo inter innocentes manus meas: 6
& circumdabo altare tuum Domine:

* Vt audiam vocem laudis, & enarrem 7
vniuersa mirabilia tua.

* Domine dilexi decorem domus tuæ, & 8
locum habitationis gloriæ tuæ.

* Ne perdas cum impijs Deus animam 9
meam, & cum viris sanguinum vitam meam: C

* In quorum manibus iniquitates sunt: 10
dextera eorum repleta est muncribus.

* Ego autem in innocentia mea ingres- 11
sus sum: redime me, & miserere mei.

* Pes meus stetit in directo: in ecclesijs 12
benedicam te Domine.

Psalmus David priusquam liniretur.

XXVI.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, 1
quem timebo. A

Dominus protector vitæ meæ, à quo tre-
pidabo?

* Dum appropiant super me nocentes, 2
vt edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infir-
mati sunt & ceciderunt.

3 * Si consistant aduersum me castra, non
timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælum, in hoc
B ego sperabo.

4 * Vnam petij à Domino, hanc requiram,
vt inhabitem in domo Domini omnibus die-
bus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini, & visi-
tem templum eius.

5 * Quoniam abscondit me in tabernaculo
suo: in die malorum protexit me in abscon-
dito tabernaculi sui.

6 * In petra exaltauit me: & nunc exaltauit
caput meum super inimicos meos.

C Circului, & immolui in tabernaculo
eius hostiam vociferationis: cantabo, & psal-
mum dicam Domino.

7 * Exaudi Domine vocem meam, qua cla-
maui ad te: miserere mei, & exaudi me.

8 * Tibi dixit cor meum, exquisiuit te fa-
cies mea: faciem tuam Domine requiram.

9 * Ne auertas faciem tuam à me: ne decli-
nes in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto: ne derelinquas me,
neque despicias me Deus salutaris meus.

10 * Quoniam pater meus, & mater mea,
dereliquerunt me: Dominus autem assump-
sit me.

11 * Legem pone mihi Domine in via tua:
D & dirige me in semitam rectam propter ini-
micos meos.

12 * Ne tradideris me in animas tribulantium
me: quoniam insurrexerunt in me testes in-
qui, & mentia est iniquitas sibi.

13 * Credo videre bona Domini in tetra vi-
uentium.

14 * Expecta Dominum, viriliter age & con-
fortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus ipsi David. XXVII.

1 **A**d te Domine clamabo, Deus meus ne
A silas à me: ne quando taceas à me, &
assimilabor descendentibus in lacum.

2 * Exaudi Domine vocem deprecationis
meæ dum oro ad te: dum extollo manus
meas ad templum sanctum tuum.

3 * Ne simul trahas me cum peccatoribus:
& cum operantibus iniquitatem ne perdas
me:

Qui loquuntur pacem cum proximo suo,
mala autem in cordibus eorum.

4 * Da illis secundum opera eorum, & se-
cundum nequitiam adinventionum ipsorum
Secundum opera manuum eorum tribue
illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 * Quoniam non intellexerunt opera Do-
mini, & in opera manuum eius destrues il-
los: & non ædificabis eos.

6 * Benedictus Dominus: quoniam exaudi-
uit vocem deprecationis meæ

7 * Dominus adiutor meus, & protector meus:
in ipso speraui cor meum, & adiutus sum.

Et refluuit caro mea: & ex voluntate
mea confitebor ei.

* Dominus fortitudo plebis sue : & protector saluationum Christi sui est.

* Saluum fac populum tuum Domine , & benedic hereditati tue , & rege eos , & extoll e illos usque in eternum.

Psalmus David , In consummatione tabernaculi. XXVIII.

Afferre Domino filij Dei : afferre Domino filios arietum.

* Afferre Domino gloriam & honorem , afferre Domino gloriam nomini eius : adorate Dominum in acrio sancto eius.

* Vox Domini super aquas , & Deus maestatis intonuit : Dominus super aquas multas.

* Vox Domini in virtute : vox Domini in magnificentia.

* Vox Domini confringentis cedros : & confringet Dominus cedros Libani :

* Et comminuet eas tamquam vinulum Libani : & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

* Vox Domini intercidentis flammam ignis :

* Vox Domini concuientis desertum : & commouebit Dominus desertum Cades.

* Vox Domini preparantis ceruos , & reuelabit condensa : & in templo eius omnes dicent gloriam.

* Dominus diluuium inhabitare facit : & sedebit Dominus rex in eternum.

* Dominus virtutem populo suo dabit : Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici , In dedicatione domus David. XXXIX.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me : nec delectasti inimicos meos super me.

* Domine Deus meus clamaui ad te , & sanasti me.

* Domine eduxisti ab inferno animam meam : saluasti me a descendentibus in lacum.

* Psallite Domino sancti eius : & confite mini memorie sanctitatis eius.

* Quoniam ita in indignatione eius : & vi-ta in voluntate eius.

Ad vespertum demorabitur fletus : & ad matutinum letitia.

* Ego autem dixi in abundantia mea : Non mouebor in eternum.

* Domine in voluntate tua , prestuisti de cori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me & factus sum conturbatus.

* Ad te Domine clamabo : & ad Deum meum deprecabor.

* Quæ vilis in sanguine meo , dum descendo in corruptionem ?

Numquid confitebitur tibi pulvis , aut annuntiabit veritatem tuam ?

* Audiuit Dominus , & misertus est mei : Dominus factus est adiutor meus.

* Conuertisti plandum meum in gaudium mihi : cunctidisti saccum meum , & circumdediti me letitia :

* Ut caniet tibi gloria mea , & non compungar : Domine Deus meus in eternum conhibebit tibi.

In finem , Psalmus David , Pro exalt. XXX.

In te Domine speravi , non confundar in eternum : in iustitia tua libera me.

* Inclina ad me aurem tuam , accelera vt eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem : & in domum refugij , vt saluum me facias.

* Quoniam fortitudo mea , & refugium meum es tu : & propter nomen tuum deduces me , & enutries me.

* Educes me de laqueo hoc , quem absconderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

* † In manus tuas commendo spiritum meum : redemisti me Domine Deus veritatis.

* Odisti obseruantes vanitates , superuacue.

* Ego autem in Domino speravi : Exultabo , & letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam , saluasti de necessitatibus animam meam.

* Nec conclusisti me in manibus inimici : statuisti in loco spatiofo pedes meos.

* Misere mei Domine quoniam tribulor : conturbatus est in ira oculus meus , anima mea , & venter meus :

* Quoniam defecit in dolore vita mea , & anni mei in gemitibus.

Inferata est in paupertate virtus mea & ossa mea conturbata sunt.

* Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium & vicinis meis valde , & timor notis meis.

Qui videbant me , foras fugerunt a me : oblationi cæus sum , tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : quoniam audiui viuiperationem multorum commemorantium in circuitu.

In eo dum conuenirent simul aduersum me accipete animam meam consiliati sunt.

* Ego autem in te speravi Domine : dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis fortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum , & a persequentibus me.

* Illustra faciem tuam super seruum tuum saluum me fac in misericordia tua :

* Domine non confundar , quoniam inuocaui te.

Erubescant impij , & deducantur in infernum : muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem , in superbia , & in abusione.

* Quam magna multitudo dulcedinis tue Domine.

Domine, quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

* Abscondes eos in abscondito faciei tue à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo à contradictione linguarum.

* Benedixit Dominus : quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.

* Ego autem dixi in excessu mentis meae : Proiectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideo exaudivisti vocem orationis meae, dum clamarem ad te.

* Diligite Dominum omnes sancti eius : quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

* Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Ipsi David intellectus. XXXI.

Beatissimi, quorum remisse sunt iniquitates : & quorum testa sunt peccata.

* Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.

* Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, dum clamarem tota die.

* Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua : conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

* Delictum meum cognouit tibi feci : & iniustitiam meam non abscondi.

† Dixi : Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino : & tu remisisti impietatem peccati mei.

* Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluuium aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

* Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me : exultatio mea erue me à circumdantibus me.

* Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris : firmabo super te oculos meos.

* Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

In campo & freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

* Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

* Letamini in Domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

Psalms David. XXXII.

Exultate iusti in Domino : rectos decet collaudatio.

* Confitemini Domino in cithara : in psalterio decem chordarum psallite illi.

* Cantate ei canticum nouum : benedicite ei in vociferatione.

* Quia rectum est verbum Domini, & omnia opera eius in fide.

* Diligit misericordiam & iudicium : misericordia Domini plena est terra.

6 * Verbo Domini caeli firmati sunt : & spiritu oris eius omnis virtus eorum.

7 * Congregans sicut in vtre aquas maris : ponens in thesauris abyssos.

8 * Timeat Dominum omnis terra : ab eo autem commouebantur omnes inhabitantes orbem.

9 * † Quoniam ipse dixit, & facta sunt : ipse mandauit, & creata sunt.

10 * Dominus dissipat consilia gentium : reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat consilia principum.

11 * Consilium autem Domini in æternum manet : cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

12 * Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius : populus, quem elegit in hereditatem sibi.

13 * De caelo respexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

14 * De preparato habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

15 * Qui finxit sigillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

16 * Non saluatur rex per multam virtutem : & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suæ.

17 * Fallax equus ad salutem : in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur.

18 * Ecce oculi Domini super meruentes eum : & in eis, qui sperant super misericordiam eius.

19 * Ut eruat à morte animas eorum : & alat eos in fame.

20 * Anima nostra sustinet Dominum : quoniam adiutor & protector noster est.

21 * Quia in eo lætabitur cor nostrum : & in nomine sancto eius sperauimus.

22 * Fiar misericordia tua Domine super nos : quemadmodum sperauimus in te.

1 Dauidi, cum immotaui vultum suum coram Achimelech, & dimisit eum & abiit. (1. Reg. 21.) XXXIII.

2 **B**enedicam Dominum in omni tempore : semper laus eius in ore meo.

3 * In Domino laudabitur anima mea : audiant mansueti, & lætentur.

4 * Magnificate Dominum mecum : & exaltetis nomen eius in idipsum.

5 * Exquisiui Dominum, & exaudivit me : & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

6 * Accedite ad eum, & illuminamini : & facies vestre non confundentur.

7 * Ille pauper clamauit, & Dominus exaudivit eum : & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

8 * Immitter angelus Domini in circuitu timentium eum : & eripiet eos.

9 * Gustate, & videte quoniam suavis est Dominus : beatus vir, qui sperat in eo.

10 * Timeat Dominum omnes sancti eius : quoniam

quoniam non est inopia timencibus eum.

† Luc. 1.
13.

* † Diuites eguerunt & esurierunt: in-
rentes autem Dominum non minuentur om-
ni bono.

* Venite Filij, audite me: timorem Do-
mini docebo vos.

† 1. Petr. 3.
10.

* † Quis est homo qui vult vitam: diligit
dies videre bonos?

* Prohibe linguam tuam à malo: & labia
tua ne loquantur dolum.

* Diuerte à malo, & fac bonum: inquire
pacem, & persequere eam.

† Eccl. 1.
14. 15.
16. 17.
18. 19.
20. 21.
22. 23.
24. 25.
26. 27.
28. 29.
30. 31.

* Oculi Domini † super iustos: & aures
eius in preces eorum.

* Vultus autem Domini super facien-
tes mala: vt perdat de terra memoriam D
eorum.

* Clamauerunt iusti, & Dominus exaudi-
uit eos: & ex omnibus tribulationibus eo-
rum liberauit eos.

* Iuxta est Dominus iis, qui tribulato sunt
corde: & humiles spiritu saluabit.

* Multæ tribulationes iustorum, & de om-
nibus his liberabit eos Dominus.

* Custodit Dominus omnia ossa eorum:
vnum ex his non contrectetur.

* Mors peccatorum pessima: & qui ode-
runt iustum delinquent.

* Redimet Dominus animas seruorum
suorum: & non delinquent omnes qui spe-
rant in eo.

Ipsi David. XXXIV.

Iudica Domine nocentes me, expugna
impugnantes me.

* Apprehende arma & scutum: & exurge
in adiutorium mihi.

* Effunde franeam, & concludere aduersus
eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ:
Salus tua ego sum.

† Ps. 13.
4. 5.

* † Confundantur & reuerentur, quæ-
rentes animam meam.

Auerantur retrorsum, & confundantur
cogitantes mihi mala.

* Fiant tanquam puluis ante faciem venti:
& angelus Domini coarctans eos.

* Fiat via illorum tenebræ & lubricum: &
angelus Domini persequens eos.

* Quoniam gratis absconderunt mihi in-
teritum laquei sui: superuacue exprobraue-
runt animam meam.

* Veniat illi laqueus, quem ignorat: &
capio, quam abscondit, apprehendat eum:
& in laqueum cadat in ipsum.

* Anima autem mea exultabit in Domino:
& delectabitur super salutare suo.

* Omnia ossa mea dicent: Domine, quis
similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius:
egenum & pauperem à diripientibus eum.

* Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam
interrogabant me.

* Retribuebant mihi mala pro bonis: ste-
rilitatem animæ meæ.

13 * Ego autem cum mihi molesti essent: in-
C duebar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animam meam:
& oratio mea in sinu meo conuerteretur.

14 * Quasi proximum, & quasi fratrem no-
strum, sic complacebam: quasi lugens &
contristatus sic humiliabar.

15 * Et aduersum me letati sunt, & conue-
nerunt: congregata sunt super me flagella, &
ignoravi.

16 * Dissipati sunt, nec compuncti, tenta-
uerunt me, subannauerunt me subanna-
tione: frenduerunt super me dentibus suis.

17 * Domine quando respicies: restitue ani-
mam meam à malignitate eorum, à leonibus
unicam meam.

18 * Confitebor tibi in ecclesia magna, in po-
pulo graui laudabo te.

19 * Non supergaudeant mihi qui aduersan-
tur mihi inique: † qui oderunt me gratis &
annunt oculis.

† Ps. 11.
4. 5.

20 * Quoniam mihi quidem pacificè loque-
bantur: & in iracundia terræ loquentes, do-
los cogitabant.

21 * Et dilarauerunt super me os suum: dixe-
runt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

22 * Vidisti Domine, ne sileas: Domine ne
discedas à me.

23 * Exurge & intende iudicio meo; Deus
D meus, & Dominus meus, in causam meam.

24 * Iudica me secundum iustitiam tuam Do-
mine Deus meus, & non supergaudeant
mihi.

25 * Non dicant in cordibus suis: Euge, euge,
animæ nostræ: nec dicant: Deuorauimus
eum.

26 * Erubescant & reuerentur simul, qui gra-
tulantur malis meis.

Induatur confusione & reuerentia qui
magna loquuntur super me.

27 * Exultent & letentur qui volunt iusti-
tiam meam: & dicant semper: Magnificetur
Dominus, qui volunt pacem serui eius.

28 * Et lingua mea meditabitur iustitiam
tuam, tota die laudem tuam.

In finem, seruo Domini ipsi David.

XXXV.

Dixit iniustus vt delinqueret in semetipso:
non est timor Dei ante oculos eius.

* † Quoniam dolose egit in conspectu
eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

† Ps. 11.
4. 5.

* Verba oris eius iniquitas, & dolus: no-
luit intelligere vt bene ageret.

* Iniquitatem meditatus est in cubili suo:
astitit omni viæ non bonæ, maliciam autem
non odit.

* Domine in celo misericordia tua: & ve-
ritas tua vsque ad nubes.

* Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua
abyssus multa.

Homines, & iumenta saluabis Domine:
quemadmodum multiplicasti misericordiam
tuam Deus.

Filij autem hominum, in tegmine alarum B
tuarum sperabunt.

* Inebriabuntur ab vbertate domus tue: 9
& torrente voluptatis tue potabis eos.

* Quoniam apud te est fons vite: & in lu- 10
mine tuo videbimus lumen.

* Prærende misericordiam tuam scienti- 11
bus te, & iusticiam tuam his, qui recto sunt
corde.

* Non veniat mihi pes superbie: & manus 12
peccatoris non moueat me.

* Ibi ceciderunt qui operantur iniquita- 13
tem: expulsi sunt, nec poterunt stare.

Plalmus ipsi David. XXXVI. 1

NOli æmulari in malignantibus: neque A
zelaueris facientes iniquitatem.

* Quoniam tamquam fenum velociter 2
arescent: & quemadmodum olera herbarum
cito decident.

* Spera in Domino, & fac bonitatem: & 3
inhabita terram, & pascēris in diuiciis eius.

* Delectare in Domino: & dabit tibi pe- 4
titiones cordis tui.

* Reuela Domino viam tuam, & spera in 5
eo: & ipse faciet.

* Et educet quasi lumen iusticiam tuam, & 6
iudicium tuum tamquam meridiem: * subdi- 7
tus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via
sua: in homine faciente iniustitias.

* Define ab ira, & derelinque furem: no- 8
li æmulari vt maligneris.

* Quoniam qui malignatur, extermina- 9
buntur: sustinentes autem Dominum, ipsi
hereditabunt terram.

* Et adhuc pusillum, & non erit peccator: 10
& quæres locum eius, & non inuenies. B

* † Mansueti autem hereditabunt terram, 11
& delectabuntur in multitudine pacis.

* Observabit peccator iustum: & stridebit 12
super eum dentibus suis.

* Dominus autem irridebit eum: quoniam 13
prospicit quòd veniet dies eius.

* Gladium euaginauerunt peccatores: ir- 14
tenderunt arcum suum,

Vt deciderint pauperem & inopem: vt tru-
cident rectos corde.

* Gladii eorum intret in corda ipsorum: 15
& arcus eorum confringatur.

* Melius est modicum iusto, super diuitias 16
peccatorum multas.

* Quoniam brachia peccatorum conte- 17
rentur: confirmat autem iustos Dominus.

* Nouit Dominus dies immaculatorum: 18
& hereditas eorum in æternum erit.

* Non confundentur in tempore malo, & 19
in diebus famis saturabuntur: * quia pecca- 20
tores peribunt.

Inimici verò Domini mox vt honorificati C
fuerint & exaltati: deficientes, quemadmo-
dum fumus deficiunt.

* Mutuabitur peccator, & non soluet: iu- 21
stus autem miseretur & tribuet.

22 * Quia benedicentes ei hereditabunt ter-
ram: maledicentes autem ei disperibunt.

23 * Apud Dominum gressus hominis diri-
gentur: & viam eius vult.

24 * Cum ceciderit, non collidetur: quia Do-
minus supponit manum suam.

25 * Iunior fui, etenim senui: & non vidi
iustum derelictum, nec semen eius querens
panem.

26 * Tota die miseretur & commodat: & se-
men illius in benedictione erit.

27 * Declina à malo, & fac bonum: & inha-
bita in seculum seculi.

28 * Quia Dominus amat iudicium, & non
derelinquet sanctos suos: in æternum conser-
uabuntur.

Iniusti punientur: & semen impiorum po-
ribit.

29 * Iusti autem hereditabunt terram: & in-
habitabunt in seculum seculi super eam.

30 * † Os iusti medicabitur sapientiam, & † Psal. 11.
lingua eius loquetur iudicium. d. 14.

31 * † Lex Dei eius in corde ipsius: & non † Psal. 11.
supplantabuntur gressus eius. d. 7.

32 * Considerat peccator iustum: & querit
mortificare eum.

33 * Dominus autem non derelinquet eum
in manibus eius: nec damnabit eum cum iu-
dicabit illi.

34 * Expecta Dominum, & custodi viam
eius: & exaltabit te vt hereditate capias ter-
ram: cum perierint peccatores videbis.

35 * Vidi impium superexaltatum, & eleua-
tum sicut cedros Libani.

36 * Et transiui, & ecce non erat: & quæsiui
eum, & non est inuentus locus eius.

37 * Custodi innocentiam, & vide aequitatem:
quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

38 * Iniusti autem disperibunt simul: reliquæ
impiorum interibunt.

39 * Salus autem iustorum à Domino: &
protector eorum in tempore tribulationis.

40 * Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit
eos: & eruet eos à peccatoribus, & saluabit
eos: quia sperauerunt in eo.

1 Plalmus David in rememorationem
de sabbato. XXXVII.

2 **D**omine ne in furore tuo arguas me, ne-
que in ira tua corripias me. Sup. 4. a. 2.

3 * Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi
& confirmasti super me manum tuam.

4 * Non est sanitas in carne mea à facie ire
tuæ: non est pax ossibus meis à facie pecca-
torum meorum.

5 * Quoniam iniquitates meæ supergressæ
sunt caput meum: & sicut onus graue grauata
sunt super me.

6 * Purpuerunt & corruptæ sunt cicatrices
meæ, à facie insipientiæ meæ.

7 * Miser factus sum & curuatus sum vique
in finem: toa die contristatus ingrediebar.

8 * Quoniam lumbi mei impleti sunt illusio-
nibus: & non est sanitas in carne mea.

* Affli

† Psal. 11.
d. 14.

† Psal. 11.
d. 7.

Sup. 4. a. 2.

109. 14.

44

* † Confundantur & reuercantur simul, 15
qui querunt animam meam, vt auferant eam. D
Conuertantur retrorsum, & reuercantur
qui volunt mihi mala.

* Ferant confectum confusionem suam, qui 16
dicunt mihi: Euge, euge.

* Exultent & letentur super te omnes que- 17
rentes te: & dicant semper: Magnificetur
Dominus: qui diligunt salutare tuum.

* Ego autem mendicus sum, & pauper: 18
Dominus sollicitus est mei.

Adiutor meus, & protector meus tu es:
Deus meus ne tardaueris.

In finem, Psalmus ipsi David. XL. 1

Beatus qui intelligit super egenum, & 2
pauperem: in die mala liberabit eum A
Dominus.

* Dominus conferuet eum, & viuificet 3
eum, & beatum faciat eum in terra: & non
tradat eum in animam inimicorum eius.

* Dominus opem ferat illi super lectum 4
doloris eius: vniuersum stratum eius versasti
in infirmitate eius.

* Ego dixi: Domine miserere mei: sana 5
animam meam, quia peccaui tibi.

* Inimici mei dixerunt mala mihi: Quan- 6
do morietur, & peribit nomen eius?

* Et si ingrediebatur vt videret, vana lo- 7
quebatur, cor eius congregauit iniquitatem B
sibi.

Egrediebatur foras, & loquebatur * in 8
idipsum.

Aduersum me susurrabant omnes inimi- 9
ci mei: aduersum me cogitabant mala
mihi.

* Verbum iniquum constituerunt aduer- 9
sum me: Numquid qui dormit non adiciet
vt resurgat?

* † Etenim homo pacis meæ, in quo spe- 10
raui: qui edebat panes meos, magnificauit
super me supplantationem.

* Tu autem Domine miserere mei, & re- 11
suscita me: & retribuas eis. C

* In hoc cognoui quoniam voluisti me: 12
quoniam non gaudebit inimicus meus super
me.

* Me autem propter innocentiam susce- 13
pisti: & confirmasti me in conspectu tuo in
aeternum.

* Benedixit Dominus Deus Israel: a se- 14
culo, & vsque in seculum: fiat, fiat.

In finem,

Intellectus filiis Core. XLI. 1

Quemadmodum desiderat ceruus ad fon- 2
tes aquarum: ita desiderat anima mea A
ad te Deus.

* Sitiuit anima mea ad Deum fortem vi- 3
uum: quando veniam & apparebo ante fa-
ciem Dei?

* Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac 4
nocte: dum dicitur mihi quotidie: Vbi est
Deus tuus?

* Hæc recordatus sum, & effudi in me 5

Banimum meam: quoniam transibo in locum
tabernaculi admirabilis, vsque ad domum
Dei:

In voce exultationis, & confessionis: sonus
epulantis.

6 * Quare tristis es anima mea? & quare
conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, * & Deus meus.

7 Ad meipsum anima mea conturbata est:
propterea memor ero tui de terra Iordanis, &
Hermonij à monte modico.

8 * Abyssus abyssum inuocat, in voce cata-
ractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me
transierunt.

9 * In die mandauit Dominus misericor-
diam suam, & nocte canticum eius.

10 Apud me oratio Deo vice meæ, * dicam
Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? & quare contristatus
incedo, dum affligit me inimicus?

11 * Dum confringuntur ossa mea, expro-
brauerunt mihi qui tribulant me inimici
mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi
est Deus tuus: * quare tristis es anima mea?
& quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

Psalmus David. XLII.

A Iudica me Deus, & discerne causam meam
de gente non sancta, ab homine iniquo
& doloso erue me.

2 * Quia tu es Deus fortitudo mea: quare
me repulisti? & quare tristis incedo, dum
affligit me inimicus?

3 * Emitte lucem tuam & veritatem tuam:
ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in
montem sanctum tuum, & in tabernacula
tua.

4 * Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui
B iustificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus

5 * quare tristis es anima mea? & quare
conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

In finem, Filiis Core ad intellectum.

XLIII.

2 **D**eus auribus nostris audiuit, patres
A nostri annuntiauerunt nobis,

Opus, quod operatus es in diebus eorum,
& in diebus antiquis.

3 * Manus tua gentes disperdidit, & plan-
tasti eos: afflixisti populos, & expulisti
eos:

4 * Nec enim in gladio suo possederunt
terram, & brachium eorum non saluauit
eos:

Sed dextera tua, & brachium tuum, &
illuminatio vultus tui: quoniam complacui-
sti in eis.

KK

* Tu

* Tu es ipse rex meus & Deus meus : qui mandas salutes Jacob.

* In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes B in nobis.

* Non enim in arca meo sperabo : & gladius meus non saluabit me.

* Saluasti enim nos de affligentibus nos : & odientes nos confundisti.

* In Deo laudabimur tota die : & in nomine tuo confitebimur in seculum.

* Nunc autem repulisti & confundisti nos : non enim egredieris Deus in virtutibus nostris.

* Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros : & qui oderunt nos : diripiebant sibi.

* Dedisti nos tanquam oves escarum : & in generibus disperisti nos.

* Vendidisti populum tuum sine pretio : & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

* Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subannationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

* Posuisti nos in similitudinem Gentibus commotionem capitis in populis.

* Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei mee cooperuit me.

* A voce exprobrantis & obloquentis, a facie inimici & persequentis.

* Hec omnia venerunt super nos, nec oblii sumus te : & inique non egimus in testamento tuo.

* Et non recessit retrò cor nostrum : & declinasti semitas nostras à via tua.

* Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis.

* Si oblii sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum :

* Nónne Deus requirit ista : ipse enim novit abscondita cordis.

* Quoniam propter te mortificamur tota die : astimati sumus sicut oves occisionis.

* Exurge, quate obdormis Domine : exurge, & ne repellas in finem.

* Quare faciem tuam avertis, obliuisceris inopiam nostram & tribulationis nostre :

* Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra : conglutinator est in terra venter noster.

* Exurge Domine, adiuua nos : & redime nos propter nomen tuum.

In finem, pro iis qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto. XLIV.

ERUCTAUIT cor meum verbum bonum : dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis.

* Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : propterea benedixit te Deus in æternum.

* Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime.

* Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè, procede & regna,

B Propter veritatem & mansuetudinem, & iustitiam : & deducet te mirabiliter dextera tua.

* Sagitte tue acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.

* Sedes tua Deus in seculum seculi : virga directionis virga regni tui.

* Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem : propterea vixit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

* Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis : ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.

Asticet regina à dextris tuis in vestitu deaurato : circumdara varietate.

* Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : & obliuiscere populum tuum, & domum patris tui.

* Et concupiscet rex decorem tuum : quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

* Et filie Tyri in muneribus vulum tuum deprecabuntur, omnes diuites plebis.

* Omnis gloria eius filie regis ab intus, in fimbriis aureis : circum amicta varietatibus.

Adducuntur regi virgines post eam : proxime eius afferentur tibi.

* Afferentur in læticia & exultatione : adducuntur in templum regis.

* Pro patribus tuis nati sunt tibi filij : constituens eos principes super omnem terram.

* Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

In finem, Filiis Core pro arcanis, Psalms. XLV.

DEUS noster refugium, & virtus adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

* Propterea non timebimus dum turbabitur terra : & transferentur montes in eorum.

* Sonuerunt & turbate sunt aquæ eorum : conturbati sunt montes in fortitudine eius.

* Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei : sacrificauit tabernaculum suum Altissimus.

* Deus, in medio eius, non commouebitur : adiuuabit eam Deus manè diluculo.

* Conturbate sunt gentes, & inclinata sunt regna : dedit vocem suam, mota est terra.

* Dominus virtutum nobiscum : susceptor noster Deus Jacob.

* Venite, & videte opera Domini, quæ posuit

posuit prodigia super terram: * auferens bel- 10
la vsque ad finem terræ.

Arcum conteret & confringet arma: & C
seuta comburent igni.

* Vacate, & videte quoniam ego sum 11
Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor
in terra.

* Dominus virtutum nobiscum: susceptor 12
noster Deus Iacob.

In finem, pro filiis Core Psalmus

XLVI.

OMnes Gentes laudite manibus: iubi- 1
lare Deo in voce exultationis.

* Quoniam Dominus excelsus, terribilis: 3
Rex magnus super omnem terram.

* Subiecit populos nobis, & gentes sub 4
pedibus nostris.

* Elegit nobis hereditatem suam, speciem 5
Iacob, quam dilexit.

* † Ascendit Deus in iubilo, & Dominus 6
in voce tubæ.

* Psallite Deo nostro, psallite: psallite Re- 7
gi nostro, psallite.

* Quoniam Rex omnis terræ Deus: psal- 8
lite sapienter.

* Regnabit Deus super Gentes: Deus se- 9
det super sedem sanctam suam.

* Principes populorum congregati sunt 10
cum Deo Abraham: quoniam dii fortes ter-
ræ, vehementer eleuari sunt:

Psalmus Cantici filijs Core secunda sabbati 1

XLVII.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis 1
in ciuitate Dei nostri, in monte san- A
cto eius.

* Fundatur exultatione vniuersæ terræ 3
mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis
magni.

* Deus in domibus eius cognoscetur, cum 4
suscipiet eam.

* Quoniam ecce reges terræ congregati 5
sunt: conuenerunt in vnum.

* Ipsi videntes sic admirati sunt, contur- 6
bati sunt, commoti sunt: * tremor apprehen- 7
dit eos.

Ibi dolores vt parturientis, * in spiritu ve- 8
hementi conteres naues Tharsis.

* Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate 9
Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri
Deus fundauit eam in æternum.

* Suscepimus Deus misericordiam tuam, 10
in medio templi tui.

* Secundum nomen tuum Deus, sic & 11
laus tua in fines terræ: iustitia plena est dex-
tera tua.

* Læteatur mons Sion, & exultent filiz 12
Iudæ, propter iudicia tua Domine.

* Circumdate Sion, & complectimini eam: 13
narrate in turribus eius.

* Ponite corda vestra in virtute eius: & 14
distribuite domos eius, vt enaretis in pro-
genie altera.

* Quoniam hic est Deus, Deus noster in 15

æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget
nos in sæcula.

In finem, filiis Core Psalmus.

XLVIII.

AVdite hæc omnes Gentes: auribus 1
percipite omnes, qui habitatis orbem.

* Quique terrigenæ, & filij hominum: si- 3
mul in vnum diues & pauper.

* Os meum loquetur sapientiam: & me- 4
ditatio cordis mei prudentiam.

* † Inclina in parabolam aurem meam: † Psalmi
aperiam in psalterio propositionem meam. 7
Matth. 13.
* Cur timebo in die mala? iniquitas cal- 8
canei mei circumdabit me.

* Qui confidunt in virtute sua: & 9
in multitudine diuitiarum suarum glorian-
tur.

* Frater non redimit, redimet homo: non 10
dabit Deo placationem suam.

* Et pretium redemptionis animæ suæ: 11
& laborabit in æternum, * & viuere adhuc in
finem.

* Non videbit interitum, eum viderit sa- 12
pientes morientes: simul insipiens, & stultus
peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas: * & se- 13
pulchra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie, & proge- 14
nie: vocauerunt nomina sua in terris suis.

* Et homo: cum in honore esset, non in- 15
tellexit: comparatus est iumentis insipienti-
bus, & similis factus est illis.

* Hæc via illorum scandalum ipsis: & po- 16
stet in ore suo complacebunt.

* Sicut oues in inferno positi sunt: mors 17
depasceret eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matuti- 18
no: & auxilium eorum veterasceret in inferno
à gloria eorum.

* Verumtamen Deus redimet animam 19
meam de manu inferi, cum acceperit me.

* Ne timueris cum diues factus fuerit ho- 20
mo: & cum multiplicata fuerit gloria domus
eius.

* Quoniam cum interierit, non sumet om- 21
nia: neque descendet cum eo gloria eius.

* Quia anima eius in vita ipsius benedi- 22
cetur: confitebitur tibi cum benefec-
tis ei.

* Introibit vsque in progenies patrum 23
suorum: & vsque in æternum non videbit
lumen.

* Homo, cum in honore esset, non intel- 24
lexit: comparatus est iumentis insipientibus,
& similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

DEus deorum Dominus locutus est: &
vocauit terram.

A solis ortu vsque ad occasum: * ex Sion 1
species decoris eius.

* Deus manifestè veniet: Deus noster &
non silebit.

Ignis in conspectu eius exardescet: &
K k 1 in

in circuitu eius tempestas valida.

* Aduocabit celum defursum, & terram 4
discernere populum suum.

* Congregate illi sanctos eius : qui ordi- 5
nant testamentum eius super sacrificia. B

* Et annuntiabunt celi iustitiam eius : quo- 6
niam Deus iudex est.

* Audi populus meus, & loquar : Israël, 7
& testificabor tibi : Deus Deus tuus ego
sum.

* Non in sacrificiis tuis arguam te : ho- 8
locausta autem tua in conspectu meo sunt
semper.

* Nun accipiam de domo tua vitulos, & ne- 9
que de gregibus tuis hircos.

* Quoniam merx sunt omnes fere silua- 10
rum, iumenta in montibus & boues.

* Cognoui omnia volatilia cæli ; & pulchri- 11
tudo agri mecum est.

* Si esuriero, non dicam tibi : meus est 12
enim orbis terræ, & plenitudo eius. C

* Numquid manducabo carnes taurorum ? 13
aut sanguinem hircorum potabo ?

* Immola Deo sacrificium laudis : & red- 14
de Altissimo vota tua.

* Et inuoca me in die tribulationis : erua- 15
me, & honorificabis me.

* Peccatori autem dixit Deus : Quare tu 16
enarras iustitias meas, & assumis testamen-
tum meum per os tuum ?

* Tu verò odisti disciplinam : & proiecisti 17
sermone meos retrorsum.

* Si vides furem, currebas cum eo : & 18
cum adulteris portionem tuam ponebas. D

* Os tuum abundauit malitia : & lingua 19
tua concinnabat dolos.

* Sedens aduersus fratrem tuum loqueba- 20
ris, & aduersus filium matris tue ponebas
scandalum : hæc fecisti, & tacui. 21

Existimasti inique quòd ero tui similis : ar-
guam te, & statuam contra faciem tuam.

* Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum : 22
nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

* Sacrificium laudis honorificabit me : & 23
illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

In finem, Psalmus David, 1

* Cùm venit ad eum Nathan Propheta, 2
quando intrauit ad Bethsabee.

(1. Reg. 12.) L

Miserere mei Deus, secundum magnam 3
misericordiam tuam. A

Et secundum multitudinem miserationum
tuarum, dele iniquitatem meam :

* Amplius laua me ab iniquitate mea : & 4
à peccato meo munda me.

* Quoniam iniquitatem meam ego co- 5
gnosco : & peccatum meum contra me est
semper.

* Tibi soli peccaui, & malum coram te fe- 6
ci : ¶ vt iustificeris in sermonibus tuis, & vin-
cas cùm iudicaris.

* Ecce enim in iniquitatibus conceptus 7
sum : & in peccatis concepit me mater mea.

B * Ecce enim veritatem dilexisti : incer- 8
ta & occulta sapientie tue manifestasti
mihi.

9 * † Asperges me hyssopo, & mundabor : † *1. Cor. 16.*
lauabis me, & super niuem dealbabor. *Non 16.*

10 * Audiuim tui dabis gaudium & letitiam
& exultabunt ossa humiliata.

11 * Auerte faciem tuam à peccatis meis : &
omnes iniquitates meas dele.

12 * Cor mundum crea in me Deus : & spi-
ritum rectum innoua in visceribus meis.

13 * Ne proicias me à facie tua : & spiritum
sanctum tuum ne auferas à me.

14 * Redde mihi letitiam salutaris tui : & spi-
ritu principali confirma me.

15 * Docebo iniquos vias tuas : & impij ad te
conuerentur.

16 * Libera me de sanguinibus Deus, Deus
salutis mex : & exultabit lingua mea iusti-
tiam tuam.

17 * Domine, labia mea aperies : & os meum
D annuntiabit laudem tuam.

18 * Quoniam si voluisses sacrificium de-
dissem vtique : holocaustis non delecta-
beris.

19 * Sacrificium Deo spiritus contribulatus :
cor contritum & humiliatum Deus non des-
picies.

20 * Benignè fac Domine in bona volun-
tate tua Sion : vt ædificentur muri Ieru-
salem.

21 * Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ,
oblationes, & holocausta : tunc imponent
super altare tuum vitulos.

1 In finem, Intellectus David,

2 * Cùm venit Doëg Idumæus, & nuntiavit
Sauli : Venit David in domum
Achimelech.

(1. Reg. 22. 9.) LL

A **Q**uid gloriaris in malitia, qui potens es
3 in iniquitate ?

4 * Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua :
sicut nouacula acuta fecisti dolum.

5 * Dilexisti malitiam super benignitatem :
iniquitatem magis quàm loqui æquita-
tem.

6 * Dilexisti omnia verba præcipitationis,
lingua dolosa.

7 * Propterea Deus destruet te in finem : euel-
B let te, & emigrabit te de tabernaculo tuo ; &
radicem tuam de terra viuientium.

8 * Videbunt iusti, & timebunt, & super
9 eum ridebunt, & dicent : * Ecce homo qui
non posuit Deum adiutorem suum.

Sed sperauit in multitudine diuitiarum sua-
rum : & preualuit in vanitate sua.

10 * Ego autem, sicut olina fructifera in do-
mo Dei, speraui in misericordia Dei in æter-
num, & in seculum seculi.

11 * Confitebor tibi in seculum quia fecisti
& expectabo nomen tuum, quoniam bonum
est in conspectu sanctorum tuorum.

In

In

In

In

In

In

In

In finem,

1

Pro Maeleth intelligentiæ David. LII.

Dixit insipiens in corde suo : Non est A
Deus.

* Corrupti sunt , & abominabiles facti
sunt in iniquitatibus : non est qui faciat bonum.

* † Deus de cælo prospexit super filios hominum : ut videat si est intelligens , aut requirens Deum.

* † Omnes declinauerunt , simul inutiles facti sunt : non est qui faciat bonum , non est vsque ad vnum.

* Nonne sciens omnes qui operantur iniquitatem , qui deuorant plebem meam ut cibum panis ?

* Deum non inuocauerunt : illic trepidauerunt timore , ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent : confusi sunt , quoniam Deus spreuit eos.

* Quis dabit ex Sion salutem Israel : cum conuerterit Deus captiuitatem plebis suæ , exultabit Iacob , & lætabitur Israel.

In finem,

1

In carminibus intellectus David , * Cum venissent Ziphæi , & dixissent ad Saul : Nonne David absconditus est apud nos ? 1. Reg. 23. 19. & 26. 1.) LIII.

Deus in nomine tuo saluum me fac : & in virtute tua iudica me.

* Deus exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei.

* Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me , & fortes quesierunt animam meam : & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

* Ecce enim Deus adiuvat me : & Dominus susceptor est animæ meæ.

* Auerte mala inimicis meis : & in veritate tua disperse illos.

* Voluntarie sacrificabo tibi , & confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est.

* Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : & super inimicos meos despexit oculus meus.

In finem, In carminibus intellectus

1

David. LIV.

Exaudi Deus orationem meam , & ne despexeris deprecationem meam : * intende mihi , & exaudi me.

Constitutus sum in exercitatione mea : & conuulsus sum * a voce inimici , & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates : & in ira molesti erant mihi.

* Cor meum conuulsatum est in me : & formido mortis cecidit super me.

* Timor & tremor venerunt super me : & conteserunt me tenebræ :

* Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ , & volabo , & requiescam ?

B * Ecce elongaui fugiens : & mansi in solitudine.

9 * Expectabam eum , qui saluum me fecit à perissanimitate spiritus , & tempestate.

10 * Præcipita Domine , diuide linguas eorum : quoniam vidi iniquitatem , & contradictionem in ciuitate.

11 * Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas : & labor in medio eius ,

12 * & iniustitia.
Et non defecit de plateis eius vsura , & dolus.

13 * Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi , sustinuissem vsque.

C Et si is , qui oderat me , super me magna locutus fuisset : abscondissem me forsitan ab eo.

14 * Tu verò homo vnanimis , dux meus , & notus meus :

15 * Qui simul mecum dulces capiebas cibos : in domo Dei ambulauimus cum consensu.

16 * Veniat mors super illos : & descendant in infernum viuentes :

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum , in medio eorum.

17 * Ego autem ad Deum clamaui : & Dominus saluabit me.

18 * Vespere , & manè , & meridie narrabo & annuntiabo : & exaudiet vocem meam.

19 * Redimet in pace animam meam ab his , qui appropinquant mihi : quoniam inter multos erant mecum.

20 * Exaudiet Deus , & humiliabit illos , qui est ante secula.

D Non enim est illis commutatio , & non timuerunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

22 Contaminauerunt testamentum eius , diuisi sunt ab ira vultus eius : & appropinquauit cor illius.

Moliti sunt sermones eius super oleum : & ipsi sunt iacula.

23 * † Iacta super Dominum curam tuam , & ipse te eruet : non dabit in æternum fluctuationem iusto.

24 * Tu verò Deus deduces eos , in puteum interitus.

Viri sanguinum , & dolosi non dimidiabunt dies suos : ego autem sperabo in te Domine.

In finem,

1 Pro populo , qui à Sanctis longè factus est , David in tituli inscriptionem , eum tenuerunt cum Allophyli in Geth. (1. Reg. 21. 12.) L V.

2 **M**iserere mei Deus , quoniam conculcauit me homo : tota die impugnans tribulauit me.

3 * Conculcauerunt me inimici mei tota die : quoniam multi bellantes aduersum me.

4 * Ab altitudine dici timebor ego verò in te sperabo.

† Matt. 6. 25.
Luc. 12.
Mat. 6. 25.
1. Petr. 5. 6, 7.

* In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : non timebo quid faciat mihi caro.

* Tota die verba mea execrabantur : aduersum me omnes cogitationes eorum, in malum.

* Inhabitabunt & abscondent : ipsi calceum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, * pro nihilo saluos facies illos : in ira populos confringes.

Deus, * vitam meam annuntiavi tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua : tunc conuerteretur inimici mei retrorsum :

In quacumque die inuocauero te : ecce cognoui quoniam Deus meus es.

* In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

* In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi.

* Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu : ut placeam coram Deo in lumine viuientium.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret à facie Saul in speluncam.

(2. Reg. 22. 1. & 24. 4.) LVI

Miserere mei Deus, miserere mei : quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

* Clamabo ad Deum altissimum : Deum qui bene fecit mihi.

* Misit de celo, & liberauit me : dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormiui concurbarus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagittæ : & lingua eorum gladius acutus.

* Exaltare super cælos Deus : & in omnem terram gloria tua.

* Laqueum parauerunt pedibus meis : & incuruauerunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foueam : & inciderunt in eam.

* Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : cantabo, & psalmum dicam.

* Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara : exurgam diluculo.

* Confitebor tibi in populis Domine : & psalmum dicam tibi in gentibus.

* Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

* Exaltare super cælos Deus : & super omnem terram gloria tua.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem. LVII.

* Si verè utique iustitiam loquimini : recta iudicare filii hominum.

* Etenim in corde iniquitates operamini : in terra iniustitias manus vestræ concinant.

* Alienati sunt peccatores à vulua, errauerunt ab vtero : locuti sunt falsa.

* Furor illis secundum similitudinem serpentis : sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas.

* Quæ non exaudiet vocem incantantium, & venelici incantantis sapienter.

* Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus.

* Ad nihilum deuenient tamquam aqua decurrens : intendit arcum suum donec infirmemur.

* Sicut cera, quæ fluit, auferentur : supercecidit ignis, & non videntur solem.

* Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : sicut viuentes, sic in ira absorbet eos.

* Letabitur iustus cum viderit vindictam : manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

* Et dicit homo : Si utique est fructus iusto : utique est Deus iudicans eos in terra.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, quando misit Saul, & custodiuit domum eius, ut eum interficeret (1. Reg. 19. 11.)

LVIII.

* Ripe me de inimicis meis Deus meus : & ab insurgentibus in me libera me.

* Ripe me de operantibus iniquitatem : & de viris sanguinum salua me.

* Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes.

* Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : sine iniquitate cucurri, & direxi.

* Exurge in occursum meum, & vide : & tu Domine Deus virtutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes : non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

* Conuerterentur ad vespem : & famem patientur ut canes, & circuibunt ciuitatem.

* Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum : quoniam quis audiuit :

* Et tu Domine deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes.

* Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es :

* Deus meus, misericordia eius præueniet me.

* Deus ostendit mihi super inimicos meos ne occidas eos : nequando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : & depone eos protector meus Domine.

* Delictum

* Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur * in consummatione: in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Iacob: & finium terræ.

* Conuerterentur ad vesp̄am, & famem patientur vt canes: & circuibunt ciuitatem.

* Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

* Ego autem cantabo fortitudinem tuam, & exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus est susceptor meus, & refugium meum, in die tribulationis meæ.

* Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

In finem,

Pro his qui immutabuntur, in tituli inscriptione ipsi David in doctrinam, * cū succendit Mesopotamiam Syriæ, & Subal & conuertit Iobab, & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. (1. Reg. 8. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) LIX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.

* Commouisti terram, & conuulsisti eam: sana contritiones eius, quia commota est.

* Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

* Dedisti memuentibus te significationem: vt fugiant à facie arcus:

Vt liberentur dilecti tui: * saluum fac dextera tua, & exaudi me.

* Deus locutus est in sancto suo: Letabor, & partabor Sichimam: & conuallem tabernaculorum meorum.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsque in Idumæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

In finem,

In hymnis David. LX.

Exaudi Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.

* A finibus terre ad te clamani: dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: turris fortitudinis à facie inimici.

* Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: proteget in velamento alarum tuarum.

6 * Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

7 * Dies super dies regis adjicies: annos eius vsque in diem generationis & generationis.

8 * Permanet in æternum in conspectu Dei, misericordiam & veritatem eius quis requireret?

9 * Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum sæculi: vt reddam vota mea de die in diem.

In finem,

Pro Idichun, Psalmus David. LXL

Nonne Deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare meum.

3 * Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non mouebo amplius.

4 * Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi vos: tamquam patietur inclinato & maceræ depulso?

5 * Verumtamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

6 * Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.

7 * Quia ipse Deus meus, & saluator meus: adiutor meus non emigrabo.

8 * In Deo salutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

9 * Sperare in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adiutor noster in æternum.

10 * Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in statere: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

11 * Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuites si affluant, nolite cor apponere.

12 * Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: † quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Psalmus David:

1 Cū esset in deserto Idumææ. (1. Reg. 21. 5.) LXL

Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea, quā multipliciter tibi caro mea.

3 * In terra deserta & inuisa, & inaquosa: sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

4 * Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

5 * Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.

6 * Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

7 * Si memor fui tui super stratum meum, & in maculis meditabor in te: * quia fuisti adiutor meus.

† Matt. 16. 17.
Rom. 1. 16.
1. Cor. 13.
Gal. 6. 15.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, C
* adhuc anima mea post te: me suscepit 9
dextera tua.

* ipsi vero in vanum quaesierunt animam 10
meam, introibunt in inferiora terrae: * 11
tradentur in manus gladij, partes vulpium
erunt.

* Rex vero letabitur in Deo, laudabun- 12
tur omnes qui iurant in eo: quia obstructum
est os loquentium iniqua.

In finem,

Psalmus David. LXIII.

Exaudi Deus orationem meam cum de- 1
precor: à timore inimici eripe animam A
meam.

* Protexisti me à conuentu malignan- 3
tium, à multitudine operantium iniquita-
tem.

* Quia exaceruerunt ut gladium linguas 4
suas: intenderunt arcum rem amaram, * ut 5
sagittent in oculis inmaculatum.

* Subito sagittabunt eum, & non time- 6
bunt: firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt ut absconderent laqueos: di-
xerunt: Quis videbit eos?

* Scrutati sunt iniquitates: defecerunt 7
scrutantes scrutinio. B

Accedet homo ad cor altum: * & exalta- 8
bitur Deus.

Sagittae paruulorum factae sunt plagae eo-
rum: * & infirmate sunt contra eos linguae 9
eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos:
* & timuit omnis homo.

Et annuntiauerunt opera Dei: & facta
eius intellexerunt.

* Letabitur iustus in Domino, & sperabit 11
in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, Psalmus David,

Canticum Ieremiae, & Ezechielis populo 1
transmigrationis, cum inciperent exire.

LXIV.

TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi 2
reddetur votum in Ierusalem. A

* Exaudi orationem meam: ad te omnis 3
caro venit.

* Verba iniquorum praeualuerunt super 4
nos: & impietatibus nostris tu propitiabe-
ris.

* Beatus, quem elegisti, & assumpisti: in- 5
habitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuae, sanctum
est templum tuum, * mirabile in requitate. 6

Exaudi nos Deus salutaris noster, spes B
omni in finem terrae, & in mase longè.

* Praeparans montes in virtute tua, accin- 7
ctus potentia: * qui conturbas profundum 8
maris sonum fluctuum eius.

Tutabuntur gentes, * & timebunt qui 9
habitant terminos à signis tuis: exius manu-
tini & vespere delectabis.

* Visitasti terram & inebriasti eam multi- 10
plicasti locupletare eam.

C Flumen Dei repletum est aquis, parasti ci-
bum illorum: quoniam ira est preparatio eius.

11 * Riuos eius inebria, multiplica geni-
mina eius: in stillicidijs eius letabitur ger-
minans.

12 * Benedices coronae anni benignitatis
tuae: & campi tui replebuntur vberitate.

13 * Pinguetent speciosa deserti: & exalta-
tione colles accingentur.

14 * Induti sunt arietes ouium, & valles abund-
dabunt frumento: clamabunt, etenim hym-
num dicent.

In finem, Canticum Psalmi

resurrectionis. LXV.

A **I**ubilare Deo omnis terra, * psalmum di-
cite nomini eius: date gloriam laudi eius.

3 * Dicite Deo quam terribilia sunt opera
tua Domine: in multitudine virtutis tuae
mencientur tibi inimici tui.

4 * Omnis terra adoret te, & psallat tibi
psalmum dicat nomini tuo.

5 * Venite, & videte opera Dei: terribilis
in consilijs, super filios hominum.

6 * Qui conuertit mare in aridam, in flu-
mine pertransibunt pede: ibi letabimur in
ipso.

7 * Qui dominatur in virtute sua in aeternum
B oculi eius super gentes respiciunt: qui exas-
perant non exaltentur in semetipsis.

8 * Benedicite Gentes Deum nostrum: &
audiam facie vocem laudis eius.

9 * Qui posuit animam meam ad vitam: &
non dedit in commotionem pedes meos.

10 * Quoniam probasti nos Deus: igne nos
examinasti, sicut examinatur argentum.

11 * Induxisti nos in laqueum, posuisti tri-
bulationes in dorso nostro: * imposuisti ho-
mines super capita nostra.

Transiimus per ignem & aquam: &
eduxisti nos in refrigerium.

13 * Introibo in domum tuam in holocaustis
14 reddam tibi vota mea, * quae distinxerunt
labia mea.

Et locutus est os meum in tribulatione mea

15 * Holocausta medullata offeram tibi cum
incenso arietum: offeram tibi boues cum
hircis.

16 * Venite, audite, & narrabo, omnes qui
C timeatis Deum, quanta fecit animae meae.

17 * Ad ipsum ore meo clamaui, & exalta-
ui sub lingua mea.

18 * Iniquitatem si aspexi in corde meo, non
exaudiet Dominus.

19 * Propterea exaudiuit Deus, & attendit
voci deprecationis meae.

20 * Benedixit Deus, qui non amouit ora-
tionem meam, & misericordiam suam à me.

In finem,

In hymnis, Psalmi Cantici David.

LXVI.

A **D**eus misereatur nostri, & benedicat no-
bis: illuminet vultum suum super nos,
& misereatur nostri.

* Ut cognoscamus in terra viam tuam, in 3
omnibus gentibus salutare tuum.

* Confiteantur tibi populi Deus : confi- 4
teantur tibi populi omnes.

* Latentur & exultent gentes : quoniam 5
iudicas populos in aequitate, & gentes in
terra dirigis.

* Confiteantur tibi populi Deus : confi- 6
teantur tibi populi omnes : * terra dedit fru- 7
ctum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, * bene- 8
dicat nos Deus, & metuant eum omnes fi-
nes terre.

In finem,

Psalmus Cantici ipsi David.

LXVII.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici 1
eius : & fugiant qui oderunt eum, à fa- A
cie eius.

* Sicut defecit fumus, deficiant : sicut fluit 3
cera à facie ignis, sic pereant peccatores à
facie Dei.

* Et iusti epulentur, & exultent in con- 4
spectu Dei : & delectentur in lætitia.

* Cantate Deo, psalmum dicite nomini 5
eius : iter facite ei, qui ascendit super occa-
sum : Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius : turbabuntur à
facie eius, * patris orphanorum, & iudicis vi- 6
duarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inha- 7
bitare facit vnus moris in domo :

Qui educit viuos in fortitudine, simili-
ter eos qui exasperant, qui habitant in se-
pulchris.

* Deus cum egredereris in conspectu po- 8
puli tui, cum pertransires in deserto :

* Terra mota est, etenim celi distillaue- 9
runt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

* Pluuiam voluntariam segregabis Deus 10
hereditati tue : & infirmata est, tu verò per- B
fecisti eam.

* Animalia tua habitabunt in ea : parasti 11
in dulcedine tua pauperi, Deus.

* Dominus dabit verbum euangelizanti- 12
bus, virtute multa.

* Rex virtutum dilecti dilecti : & speciei 13
domus diuidere spolia.

* Si dormiatis inter medios cleros, pennæ 14
columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi
eius in pallore auri.

* Dum discernit celestis reges super eam, 15
niue dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, 16
mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * vt quid 17
suspiciamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo ha-
bitare in eo : etenim Dominus habitabit in
finem.

* Curvus Dei decem millibus multiplex, 18
millia lætancium : Dominus in eis in Sina
in sancto.

* Ascendisti in altum, cepisti captiuita- 19

tem : accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, inhabitare Domi-
num Deum.

10 * Benedictus Dominus die quotidie : prof-
perum iter faciet nobis Deus salutarium no-
strorum.

11 * Deus noster, Deus saluos facienti : &
Domini Domini exitus mortis.

12 * Verumtamen Deus confringet capita
inimicorum suorum : verticem capilli per-
ambulancium in delictis suis.

13 * Dixit Dominus : Ex Bafan conuertam,
conuertam in profundum maris :

14 * Vt intingatur pes tuus in sanguine : lin-
gua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

15 * Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus
Dei mei, regis mei qui est in sancto.

16 * Præuenerunt principes coniuncti psal-
lentibus, in medio iuencularum, tympani-
strarum.

17 * In Ecclesiis benedicite Deo Domino,
de fontibus Israel.

18 * Ibi Benjamin adolefcentulus, in men-
dis excessu.

Principes Iuda, duces eorum : principes
Zabulon, principes Nephthali

19 * Manda Deus virtuti tue : confirma hoc
Deus, quod operatus es in nobis.

20 * A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent
reges munera.

21 * Increpa feras arundinis, congregatio
taurorum in vaccis populorum : vt excludant
eos, qui probati sunt argento.

22 Dissipa gentes quæ bella volunt : * ve-
nient legati ex Ægypto : Æthiopia præue-
niet manus eius Deo.

23 * Regna terræ, cantate Deo : psallite Do-
mino : psallite Deo, * qui ascendit super oc-
culum cœli, ad Orientem.

24 Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, * date
gloriam Deo super Israel, magnificentia eius,
& virtus eius in nubibus.

25 * Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Is-
rael ipse dabit virtutem & fortitudinem ple-
bi suæ : benedictus Deus.

1 In finem, pro his qui commutabuntur,
David. LXVIII.

Alsum me fac Deus : quoniam intraue-
runt aque vsque ad animam meam.

3 * Infixus sum in limo profundi : & non est
substantia.

Veni in altitudinem maris : & tempestas
demerfit me.

4 * Laboravi clamans, rauce factæ sunt fau-
ces meæ : defecerunt oculi mei, dum spero
in Deum meum.

5 * Multiplicati sunt super capillos capitis
mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me ini-
mici mei iniuste : quæ non rapui, tunc exolue-
bam.

6 * Deus tu scis insipientiam meam : & de-
licta mea à te non sunt abscondita.

* Non

* Non erubescant in me qui expectant te 7
Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me qui querunt
te, Deus Israel,

* Quoniam propter te sustinui oppro- 8
brium: operuit confusio faciem meam. B

* Extraneus factus sum fratribus meis, & 9
peregrinus filiis matris mee.

* † Quoniam zelus domus tue comedit 10
me: † & opprobria exprobrantium tibi, ce-
ciderunt super me.

* Et operui in ieiunio animam meam: & 11
factum est in opprobrium mihi.

* Et posui vestimentum meum cilicium: 12
& factus sum illis in parabolam.

* Aversum me loquebantur qui sede- 13
bant in porta: & in me psallebant qui bibe-
bant vinum.

* Ego verò orationem meam ad te Domi- 14
ne: tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordie tue exaudi
me, in veritate salutis tue.

* Eripe me de luto, vt non infigar: libera 15
me ab iis qui oderunt me, & de profundis
aquarum.

* Non me demergat tempestas aquar, ne- 16
que absorbeat me profundum: neque vr-
geat super me puteus os suum.

* Exaudi me Domine, quoniam benigna 17
est misericordia tua: secundum multitudi-
nem miserationum tuarum respice in me.

* Et ne auertas faciem tuam à puero tuo: 18
quoniam tribulor, velociter exaudi me.

* Incende animæ mee, & libera eam: pro- 19
pter inimicos meos eripe me. C

* Tu scis improprium meum, & confu- 20
sionem meam, & reuerentiam meam.

* In conspectu tuo sunt omnes qui tribu- 21
lant me: in improprium expectauit cor meum,
& miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non
fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

* † Et dederunt in escam meam fel: & in 22
siti mea potauerunt me aceto.

* † Fia mensa eorum coram ipsis in la- 23
queum, & in retributiones, & in scandalum.

* Obscurentur oculi eorum ne videant: 24
& dorsum eorum semper incurua.

* Effunde super eos iram tuam: & furor 25
iræ tue comprehendat eos.

* † Fia habitatio eorum deserta: & in ta- 26
bernaculis eorum non sit qui inhabitet.

* Quoniam quem tu percussisti, persecuti 27
sunt: & super dolorem vulnerum moorum
addiderunt.

* Appone iniquitatem super iniquitatem 28
eorum: & non intrent in iustitiam tuam. D

* Delcantur de Libro viuientium: & cum 29
iustis non scribantur.

* Ego sum pauper & dolens: salus tua 30
Deus suscepit me.

* Laudabo nomen Dei cum cantico: & 31
magnificabo eum in laude:

32 * Et placebit Deo super virulum nouel-
lum, cornua producentem & ungulas.

33 * Videant pauperes & lætentur: querere
Deum, & viuet anima vestra:

34 * Quoniam exaudivit pauperes Dominus:
& viuos suos non desepit.

35 * Laudant illum cœli & terra, mare, &
omnia reptilia in eis,

36 * Quoniam Deus saluum faciet Sion: &
ædificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, & hereditate acqui-
rent eam.

37 * Et semen seruatorum eius possidebit eam:
& qui diligunt nomen eius, habebunt
in ea.

1 In finem, Psalmus David,
In rememorationem, quod saluum fecerit
eum Dominus. L XIX.

2 **D**eus in adiutorium meum intende: Do-
mine ad adiuuandum me festina.

3 * Confundantur, & reuertantur, qui que-
runt animam meam:

4 * Auertantur retrorsum, & erubescant,
qui volunt mihi mala:

Auertantur statim erubescences, qui dicunt
mihi: Euge, euge.

5 * Exultent & lætentur in te omnes qui
querunt te, & dicant semper: Magnificetur
Dominus: qui diligunt salutare tuum.

6 * Ego verò egenus, & pauper sum Deus
adiuu me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: Do-
mine ne moreris,

1 Psalmus David,
Filius Ionadab, & priorum capti-
uorum. L XX.

2 **I**n te Domine speraui, non confundar in
æternum: * in iusticia tua libera me, & eri-
pe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salua me.

3 * Esto mihi in Deum protectorem, & in
locum munitionis: vt saluum me facias:

Quoniam firmamentum meum, & refu-
gium meum es tu.

4 * Deus meus eripe me de manu peccato-
ris, & de manu contra legem agentis & ini-
qui:

5 * Quoniam tu es patientia mea Domine:
Domine spes mea à iuuentute mea.

6 * In te confirmatus sum ex vtero: de
B ventre matris mee tu es protector meus.

7 In te cantatio mea semper: * tamquam
prodigium factus sum multis: & tu adiutor
fortis.

8 * Repleatur os meum laude, vt cantem
gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

9 * Ne proicias me in tempore senectutis:
cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10 * Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui
custodiabant animam meam, consilium fe-
cerunt in vnum, * Dicentes: Deus dereli-
quit eum, persequimini, & comprehendite
eum: quia non est qui eripiat.

* Deus

† Psal. 1.
c. 17.
† Rom. 12.
c. 13.

† Mat. 27.
f. 4.

† Rom. 11.
c. 2.

† All. 1.
c. 10.

* Deus ne elongeris à me : Deus meus in 12
auxilium meum respice.

* Confundantur, & deficiant detrahentes : 13
animæ meæ operiantur confusione & pudore qui querunt mala mihi.

* Ego autem semper sperabo : & adiciam 14
super omnem laudem tuam.

* Os meum annuntiabit iustitiam tuam : 15
rota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui litteraturam, * in 16
troibo in potentias Domini : Domine memorabor iustitiæ tuæ solus.

* Deus docuisti me à iuuentute mea : & 17
vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua :

* Et vsque in senectam & senium : Deus 18
ne derelinquas me,

Donec annuntiet brachium tuum generationi omni, quæ uenura est ;

Potentiam tuam, * & iustitiam tuam Deus 19
vsque in altissima, quæ fecisti magnalia. Deus D
quis similis tibi ?

* Quantas ostendisti mihi tribulationes 20
multas, & malas : & conuersus uiuificasti me :
& de abyssis terræ iterum reduxisti me :

* Multiplicasti magnificentiam tuam : & 21
conuersus consolatus es me.

* Nam & ego confitebor tibi in uasis psal- 22
mi ueritatem tuam : Deus psallam tibi in ci-
thara, sanctus Israel.

* Exultabunt labia mea cum cantauero ti- 23
bi ; & anima mea, quam redemisti.

* Sed & lingua mea rota die meditabitur 24
iustitiam tuam : cum confusi & reuerii fue-
rint qui querunt mala mihi.

Psalmus,

In Salomoeem. LXXI.

Deus iudicium tuum regi da : & iusti- 1
ciam tuam filio regis :

A Iudicare populum tuum in iustitia, & pau-
peres tuos in iudicio.

* Suscipiant montes pacem populo, & 3
colles iustitiam.

* Iudicabit pauperes populi, & saluos fa- 4
ciet filios pauperum : & humiliabit calum-
niatorem.

* Et permanebit cum Sole, & ante Lu- 5
nam, in generatione & generationem.

* Descendet sicut pluuia in uellus : & sicut 6
stillicidia stillantia super terram.

B * Orietur in diebus eius iustitia, & abun-
dantia pacis : donec auferatur luna.

* Et dominabitur à mari vsque ad mare ; 8
& à flumine vsque ad terminos orbis ter-
rarum.

* Coram illo procedent Æthiopes : & ini- 9
mi eius terram lingent.

* Reges Tharsis & insule munera offe- 10
rent : reges Arabum & Saba dona adducent.

* Et adorabunt eum omnes reges terræ : 11
omnes gentes seruient ei :

C * Quia liberabit pauperem à potente ; & 12
pauperem, cui non erat adiutor.

* Parce pauperi & inopi : & animas pau- 13

perum saluas faciet. * Ex usuris & iniquitate
redimet animas eorum : & honorabile no-
men eorum coram illo.

15 * Et uiuet, & dabitur ei de auro Arabiæ,
& adorabit de ipso semper : tota die bene-
dicent ei.

16 * Et erit firmamentum in terra in summis
D montium, super extolletur super Libanum
fructus eius : & florebut de ciuitate sicut fo-
enum terræ.

17 * Sit nomen eius benedictum in secula :
ante Solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus ter-
ræ : omnes gentes magnificabunt eum.

18 * Benedictus Dominus Deus Israel, qui
facit mirabilia solus :

19 * Et benedictum nomen maiestatis eius
in æternum : & replebitur maiestate eius
omnis terra : fiat, fiat.

20 * Defecerunt laudes Dauid filij Iesse.
Psalmus Asaph. LXXII.

A **Q**uam bonus Israel Deus his, qui recto
sunt corde ?

1 * Mei autem panem moti sunt pedes : pa-
nem effusi sunt gressus mei.

3 * Quia zelauit super iniquos, pacem pec-
catorum uidens.

4 * Quia non est respectus monti eorum ; &
firmamentum in plaga eorum.

5 * In labore hominum non sunt, & cum
hominibus non flagellabuntur :

6 * Ideò tenuit eos superbia, operci sunt ini-
B quitate & impietate sua.

7 * Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum :
transierunt in affectum cordis.

8 * Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam :
iniquitatem in excello locuti sunt.

9 * Posuerunt in calum os suum : & lingua
eorum transiuit in terra.

10 * Ideò conuerteretur populus meus hic : &
dies pleni inueniuntur in eis.

11 * Et dixerunt : Quomodo scit Deus, & si
est scientia in excello ?

12 * Ecce ipsi peccatores, & abundantes in
seculo, obtinuerunt diuitias.

13 * Et dixi : Ergo sine causa iustificauit cor
meum, & laui inter innocentes manus meas :

14 * Et fui flagellatus rota die, & castigatio
mea in matutinis.

15 * Si dicebam : Narrabo sic : ecce nationem
C filiorum tuorum reprobaui.

16 * Existimabam ut cognoscerem hoc, labor
est ante me ?

17 * Donec intrem in Sanctuarium Dei : &
intelligam in nouissimis eorum.

18 * Verumtamen propter dolos posuisti eis
deiecisti eos dum alleuarentur.

19 * Quomodo facti sunt in desolationem,
subito defecerunt : perierunt propter iniqui-
tatem suam.

20 * Velut somnium surgendum Domine,
in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

* Quia

* Quia inflammatum est cor meum, & re-
nes mei commutati sunt: * & ego ad nihi-
lum redactus sum, & nesciui.

* Ut iumentum factus sum apud te: &
ego semper tecum.

* Tenuisti manum dexteram meam: &
in voluntate tua deduxisti me, & cum glo-
ria suscepisti me.

* Quid enim mihi est in caelo? & a te
quid volui super terram?

* Defecit caro mea, & cor meum: Deus
cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.

* Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt:
perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

* Mihi autem adherere Deo bonum est:
ponere in Domino Deo spem meam:

Ut annuntiem omnes predicationes tuas,
in portis filie Sion.

Intellectus Asaph. LXXIII.

VT quid Deus repulisti in finem: iratus
est furor tuus super oves pascue tue?

* Memor esto congregationis tue, quam
possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue: mons
Sion, in quo habitasti in eo.

* Leua manus tuas in superbias eorum in
finem: quanta malignatus est inimicus in
sancto?

* Et gloriati sunt qui oderunt te, in mo-
dio solemnitatis tue.

Poluerunt signa tua, signa: * & non co-
gnouerunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silua lignorum securibus * exci-
derunt ianuas eius in idipsum: in securi &
ascia deiecerunt eam.

* † Incenderunt igni Sanctuarium tuum:
in terra poluerunt tabernaculum nominis tui.

* Dixerunt in corde suo cognatio eorum
simul: Quiescere faciamus omnes dies festos
Dei à terra.

* Signa nostra non vidimus, iam non est
propheta: & nos non cognoscat amplius.

* Usquequò Deus improperabit inimicus:
irritat aduersarius nomen tuum in finem?

* Ut quid auertis manum tuam, & dexte-
ram tuam, de medio sinu tuo in finem?

* † Deus autem rex noster ante secula,
operatus est salutem in medio terræ.

* Tu confirmasti in virtute tua mare: in
tribulasti capita draconum in aquis.

* Tu confregisti capita draconis: dedisti
eum escam populis Æthiopum.

* Tu diripisti fontes, & torrentes: tu sic-
casti fluuios Ethan.

* Tuus est dies, & tua est nox: tu fabrica-
tus es auroram & solem.

* Tu fecisti omnes terminos terræ: astra
tem & ver tu plasmasti ea.

* Memor esto huius, inimicus impropera-
uit Domino: & populus insipiens incitauit
nomen tuum.

* Ne tradas bestiis animas confitentes ti-
bi, & animas pauperum tuorum ne obliui-

caris in finem. * Respice in testamentum
D tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt
terre domibus iniquitatum.

* Ne auertatur humilis factus confusus:
pauper & inops laudabunt nomen tuum.

* Exurge Deus, iudica causam tuam: me-
mor esto impropiorum tuorum eorum quæ
ab insipientibus sunt tota die.

* Ne obliuiscaris voces inimicorum tuo-
rum: superbia eorum, qui te oderunt, as-
cendit semper.

In finem, Ne corrumpas, Psalmus

Cantici Asaph. LXXIV.

Confitebimur tibi Deus: confitebimur,
& inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepe-
ro tempus, ego iustitias iudicabo.

* Liquefacta est terra, & omnes qui habi-
tant in ea: ego confirmaui columnas eius.

* Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: &
delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

* Nolite extollere in altum cornu vo-
strum: nolite loqui aduersus Deum iniqui-
tatem.

* Quia neque ab Oriente, neque ab Oc-
cidente, neque à desertis montibus: * quo-
niam Deus iudex est.

Hunc humilia, & hunc exaltat: * quia ca-
lix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen
fex eius non est exinanita: bibent omnes
peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum: can-
tabo Deo Iacob.

* Et omnia cornua peccatorum confrin-
gam: & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus, Psalmus
Asaph,

Canticum ad Assyrios. LXXV.

Natus in iuxta Deus: in Israel mag-
num nomen eius.

* Et factus est in pace locus eius: & babi-
tatio eius in Sion.

* Ibi confregit potentias arcum, scutum,
gladium, & bellum.

* Illuminans tu mirabiliter à montibus
aeternis: * turbati sunt omnes insipientes

B corde.

Dormierunt somnum suum: & nihil in-
uenerunt omnes viri diuitiarum in mani-
bus suis.

* Ab increpatione tua Deus Iacob dormi-
tauerunt qui ascenderunt equos.

* Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex
tunc ira tua.

* De celo auditum fecisti iudicium: ter-
ra tremuit & quieuit.

* Cum exurgeret in iudicium Deus, ut fa-
ciat omnes mansuetos terræ.

* Quoniam cogitatio hominis confitebi-
tur tibi, & reliquæ cogitationis diem festum
agent tibi.

* Vouete, & reddite Domino Deo vestro,
omnes

† 4 Reg.
15. 29.

† 1 ac. 1.
2. 48.

omnes qui in circuitu eius affertis munera.

Terribili * & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem, pro Isthun Psalmus
Asaph. LXXVI

Voce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

* In die tribulationis meæ Deum exqui- sui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

* Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

* Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

* Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

* Numquid in æternum proiciet Deus: aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

* Aut in finem misericordiam suam abscedet, à generatione in generationem?

* Aut obliuiscetur misereri Deus: aut continebit in ira sua misericordias suas?

* Et dixi nunc cepti: hæc mutatio dexterae Excelsi.

* Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

* Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

* Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Nunc fecisti in popolis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

* Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbæ sunt abyssi.

* Multitudo sonitus aquarum: vocem deruerunt nubes.

Etenim sagitte tue transeunt: * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt confusiones tue orbi terræ: commota est & contremuit terra.

* In mari via tua, & semita tue in aquis multis: & vestigia tua non cognoscuntur.

* † Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moyse & Aaron.

Intellectus Asaph. LXXVII

Tendit popule meus legem meam: A inclinare aurem vestram in verba oris mei.

* Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

* Quanta audiuius & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis.

* Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes eius, & mirabilia eius quæ fecit.

* Et suscitauit testimonium in Iacob: & legem posuit in Israel.

Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis: * ut cognoscat generatio altera.

Filij qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filiis suis.

* Ut ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei: & mandata eius exquirant.

* Ne fiant sicut patres eorum, generatio praua & exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum: & non est creditus cum Deo spiritus eius.

* Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum, conuersi sunt in die belli.

* Non custodierunt testamentum Dei: & in lege eius noluerunt ambulare.

* Et oblii sunt benefactorum eius, & mirabilium eius quæ ostendit eis.

* Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Tanæos.

* † Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vine.

* Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.

* † Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abyssu multa.

* Et eduxit aquam de petra: & deduxit tamquam flumina aquas.

* Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt Excelsum in iniquoso.

* Et tentauerunt Deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

* Et malè locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundauerunt.

Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

* † Ideo audiuit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Iacob, & ira ascendit in Israel.

* Quia non crediderunt in Deo, nec sperauerunt in salutari eius.

* Et mandauit nubibus desuper, & ianuas cæli aperuit.

* † Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cæli dedit eis.

* † Panem angelorum manducauit hominibus: cibaria misit eis in abundantia.

* † Transtulit Austrum de caelo: & induxit in virtute sua Africum.

* Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia penata.

* Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.

* Et manducauerunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati à desiderio suo.

L I † Adhuc

* † Exod. 14. 2. 15.

† Exod. 14. 2. 15.

† Exod. 17. 6. 2f. 104. d. 42.

† Num. 11. 31.

† Exod. 16. 4. Num. 11. 31.

† Ios. 6. d. 11.

1. Cor. 10. 4. 1.

† Num. 11. 31.

† Num. 11.
233.† Adhuc eset eorum erant in ore ipso D
rum: * & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, & electos Israel inpediuit.

* In omnibus his peccauerunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius.

* Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione.

* Cum occideret eos, querebant eum: & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

* Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum: & Deus excelsus redemptor eorum est.

* Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei:

* Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habitati sunt in testamento eius.

* Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam: & non accendit omnem iram suam:

* Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens, & non rediens.

* Quoties exacerbauerunt eum in deserto, in iram concitauerunt eum in iniquo?

* Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum: & sanctum Israel exacerbauerunt.

* Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis,

* Sicut posuit in Aegypto signa sua, & prodigia sua in campo Tanec.

† Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

† Misit in eos coenomyiam, & comedit eos, & ranam, & disperdidit eos.

† Et dedit argumini fructus eorum, & labores eorum locustae.

† Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina.

* Et tradidit in grandini iumenta eorum, & possessionem eorum igni.

* Misit in eos iram indignationis suae, indignationem, & iram, & tribulationem, immisiones per angelos malos.

* Viam fecit semitae irae suae, non peperit à morte animabus eorum: & iumenta eorum in morte conclusit.

† Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti, primicias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

* Et abstulit sicut oves populum suum: & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

* Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

* Et induxit eos in montem sanctificationis suae, montem, quem acquisiuit dextera eius.

Et eiecit à facie eorum Gentes: & forte diuisit eis terram in funiculo distributionis.

* Et habitare fecit in tabernaculis eorum

tribus Israel. * Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

* Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.

* In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculpilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.

* Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel.

† Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum, vbi habitauit in hominibus.

* Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.

* Et conclusit in gladio populum suum: & hereditatem suam spreuit.

* Iuvenes eorum comedit ignis: & virgines eorum non sunt lamentatae.

* Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduae eorum non plorabantur.

* Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus à vino.

* Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

* Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit:

* Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit.

* Et edificauit sicut vnicornium sanctificium suum in terra, quam fundauit in secula.

* Et elegit David seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: de post fetantes accepit eum.

* Pascere Iacob seruum suum, & Israel hereditatem suam.

* Et pauit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psalms Asaph. LXXXVIII.

A D Eus venerunt Gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

* Posuerunt morticina seruorum tuorum, escas volatilibus caelis, carnes sanctorum tuorum, bestiis terrae.

* Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.

* Facti sumus opprobrium vicinis nostris, subfannatio & illusio his: qui in circuitu nostro sunt.

* Vsq; quod Domine irascèris in finem: accendetur velut ignis zelus noster.

* Effunde iram tuam in Gentes, quae te non noerunt: & in regna, quae nomen tuum non inuocauerunt:

* Quia comederunt Iacob: & locum eius desolauerunt.

* † Ne

† Exod.
7. 20.
† Exod. 8.
f. 24.
† Exod. 8.
v. 6.
† Exod.
10. 13.
† Exod. 9.
f. 31.† Exod.
12. 13.† Exod.
14. 17.† Is. 11.
v. 7.† 1. Reg. 4.
v. 4.
1. Sam. 3.
v. 11.† Jerem.
10. 13.

* † Ne memineris iniquitatum nostrarum 8
antiquarum, cito anticipent nos misericor- C
dia tua: quia pauperes facti sumus nimis.

* Adiuua nos Deus salutaris noster: & 9
propter gloriam nominis tui Domine libera
nos: & propitius esto peccatis nostris, pro-
pter nomen tuum:

* Ne forte dicant in Gentibus: Vbi est 10
Deus eorum? & innotescat in nationibus
coram oculis nostris.

* Vltio sanguinis seruatorum tuorum, qui
effusus est: * introeat in conspectu tuo ge- 11
mitus compediorum. D

Secundum magnitudinem brachij tui, pos-
sides filios mortificationum.

* Et redde vicinis nostris sepeuplum, in 12
sinu eorum: improprium ipsorum, quod ex-
probrauerunt tibi Domine.

* Nos autem populus tuus, & oves pascue 13
tue, confitebimur tibi in seculum.

In generationem & generationem annun-
tiabimus laudem tuam.

In finem, pro iis qui commutabuntur, 1
testimonium Asaph, Psalmus.

LXXIX.

Q Vi regis Israel, intendit: qui deducis 1
velut quem Ioseph. A

Qui sedes super cherubim, manifestare
coram Ephraim, Benjamin, & Manasse. 3

Excita potentiam tuam, & veni, vt saluos
facias nos.

* Deus conuertere nos: & ostende faciem 4
tuam, & salui erimus.

* Domine Deus virtutum, quotusque iras- 5
ceris super orationem serui tui?

* Cibabis nos pane lacrymarum: & po- 6
tum dabis nobis in lacrymis in mensura? B

* Posuisti nos in contradictionem vicinis 7
nostris: & inimici nostri subannauerunt
nos.

* Deus virtutum conuertere nos & ostende 8
faciem tuam: & salui erimus.

* Vineam de Aegypto transtulisti: eiecisti 9
Genes, & plantasti eam.

* Dux itineris fuisti in conspectu eius: 10
plantasti radices eius, & impleuit terram. C

* Operuit montes vmbra eius: & arbusa 11
eius cedros Dei.

* Extendit palmites suos vsque ad mare: 12
& vsque ad flumen propagines eius.

* Vt quid destruxisti maceriam eius: & 13
vindemisti eam omnes, qui pratergredian-
tur viam?

* Exterminauit eam aper de silua: & sin- 14
gularis ferus depallus est eam.

* Deus virtutum conuertere: respice de 15
coelo, & vide, & visita vineam istam.

* Et perface eam, quam plantauit dextera 16
tua: & super filium hominis, quem confir- D
masti tibi.

* Incensa igni, & suffossa ab increpatione t 7
vultus tui peribunt.

* Fiac manus tua super virum dextere 18

niz: & super filium hominis, quem confir-
masti tibi.

19 * Et non discidemus à te, viuificabis nos:
& nomen tuum inuocabimus.

20 * Domine Deus virtutum conuertere nos:
& ostende faciem tuam, & salui erimus.

In finem,

1 Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

LXXX.

1 Exultate Deo adiutori nostro: iubilate
A Deo Iacob.

3 * Sumite psalmum, & date tympanum;
psalterium iocundum cum cithara.

4 * Buccinate in Neomenia tuba, in insigni
die solemnitatis vestre:

5 * Quia praeceptum in Israel est: & iudi-
cium Deo Iacob.

6 * † Testimonium in Ioseph posuit illud, † Gen. 46.
cùm exiret de Terra Aegypti. linguam, quam 4-15.
non nouerat, audiuit.

7 * Dixerit ab oneribus dorsum eius: ma-
nus eius in cophino seruierunt.

8 * In tribulatione inuocasti me, & liberaui
re: exaudiui te in abscondito tempestatis: †
† Exod. 17-15.
probaui te apud aquam contradictionis.

9 * Audi populus meus, & contestabor te:
10 Israel si audieris me, * non † erit in te deus † Exod.
recens, neque adorabis deum alienum. 20-4-5.

11 * Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui
eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, &
C implebo illud.

12 * Et non audiuit populus meus vocem
meam: & Israel non incedit mihi.

13 * † Et dimisi eos secundum desideria cor- † Affer.
dis eorum, ibunt in adiuuentiis suis. 16-4-15.

14 * † Si populus meus audierit me: Israel si † Baruc.
in viis meis ambulauerit? 3-13.

15 * Pro nihilo forsitan inimicos eorum hu-
D miliassem: & super tribulantes eos misissem
manum meam,

16 * Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit
tempus eorum in secula.

17 * Et cibauit eos ex adipi frumenti: & de
petra, melle saurauit eos.

1 Psalmus Asaph. LXXXI.

A Deus stetit in synagoga eorum: in me-
dio autem deos diiudicat.

2 * Vsquequò iudicatis iniquitatem: & fa-
cies peccatorum sumitis?

3 * Iudicate egeno, & pupillo: humilem, &
pauperem iustificate.

4 * † Eripisc pauperem: & egenum de ma- † Psal.
nu peccatoris liberate. 24-4-11.

5 * Nescierunt, neque intellexerunt, in re-
B nebris ambulans: mouebuntur omnia fun-
damenta terrae.

6 * † Ego dixi: Dñ estis, & filij Excelsi † Ierem. 10.
omnes. 1-16.

7 * Vos autem sicut homines moriemini: &
sicut vnus de principibus caderis.

8 * Surge Deus, iudica terram: quoniam tu
hereditabis in omnibus Gentibus.

Canticum Psalmi Asaph.

LXXXII.

DEus, qui similis eris tibi: ne taceas, neque contempnas Deus:

* Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderunt te, exultaverunt caput.

* Super populum tuum malignaverunt consilium: & cogitaverunt aduersus sanctos tuos.

* Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra.

* Quoniam cogitaverunt vnanimiter, simul aduersum te testamentum disposuerunt, * tabernacula Idumaeorum & Ismaelitarum:

Moab, & Agareni, * Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenae cum habitantibus Tyrum.

* Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filii Lot.

* Fac illis sicut * Madian, † & Sifar: sicut † Iabin in Ciflon.

* Disperierunt in Endor: facti sunt ut sterus terrae.

* † Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, & † Zebee, & Salmanea:

Omnes principes eorum, * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

* Deus meus pone illos ut rotam: & sicut stipulam ante faciem venti:

* Sicut ignis, qui comburit siluam: & sicut flamma comburens montes:

* Ita persequeris illos in tempestate tua: & in ira tua turbabis eos.

* Imple facies eorum ignominia: & quarent nomen tuum, Domine.

* Erubescant, & conturbentur in saeculum saeculi: & confundantur, & pereant.

* Et cognoscat quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

In finem,

Pro torcularibus filiis Core, Psalmus.

LXXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit, & deficit anima mea in atriis Domini.

Cor meum, & caro mea, exultauerunt in Deum viuum.

* Etenim passer inuenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Aktaria tua Domine virtutum: rex meus, & Deus meus.

* Beati qui habitant in domo tua Domine in saecula saeculorum laudabunt te.

* Beatus vir, cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit, * in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

* Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

* Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Iacob.

Procedor noster aspice Deus: & respice in faciem Christi tui:

* Quia melior est dies vna in atriis tuis super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

* Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

* Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

In finem, filiis Core, Psalmus.

LXXXIV.

Benedixisti Domine terram tuam: auctisti captiuitatem Iacob.

* Remisti iniquitatem plebis tuae: operuisti omnia peccata eorum.

* Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab ira indignationis tuae.

* Conuertere nos Deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis.

* Numquid in aeternum irasceris nobis? aut extends iram tuam a generatione in generationem?

* Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua letabitur in te.

* Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.

* Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, & in eos qui conuertuntur ad cor.

* Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.

* Misericordia & veritas obuiauertunt sibi iustitia & pax osculatae sunt.

* Veritas de terra orta est: & iustitia de caelo prospexit.

* Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.

* Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

Incлина Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego.

* Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac seruam tuam, Deus meus, sperancem in te.

* Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: * letifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

* † Quoniam tu Domine suavis, & mitis, & multae misericordiae omnibus inuocantibus te.

* Auribus percipe Domine orationem meam: & incende voci deprecationis meae.

* In die tribulationis meae clamaui ad te: quia exaudisti me.

* Non

* Non est similis tui in dijs Domine : & 8
non est secundum opera tua.

* Omnes gentes quascunque fecisti , ve- 9
nient , & adorabunt curam te Domine : &
glorificabunt nomen tuum.

* Quoniam magnus es tu , & faciens mi- 10
rabilia : tu es Deus solus.

* Deduc me Domine in via tua , & ingre- 11
diar in veritate tua : letetur cor meum ut ti-
neat nomen tuum.

* Confitebor tibi Domine Deus meus in 12
toto corde meo , & glorificabo nomen tuum
in aeternum :

* Quia misericordia tua magna est super 13
me : & erulisti animam meam ex inferno in-
feriori.

* Deus , iniqui insurrexerunt super me , 14
& synagoga potentum quæsitur animam D
meam : & non proposuerunt te in conspectu
suo.

* Et tu Domine Deus miserator & mise- 15
ricors , patiens , & multæ misericordie , &
verax ,

* Respice in me , & miserere mei , da im- 16
perium tuum puero tuo : & saluum fac filium
ancillæ tuæ.

* Fac mecum signum in bonum , ut vi- 17
deant qui oderunt me , & confundantur :
quoniam tu Domine adiuvisti me , & conso-
latus es me.

Filij Core , Psalmus Cantici

LXXXVI.

FVndamenta eius in montibus sanctis : A
* diligit Dominus portas Sion super 2
omnia tabernacula Iacob.

* Gloriosa dicta sunt de te , civitatis Dei . 3

* Memor ero Rahab & Babylonis scien- 4
tium me.

Ecece alienigenæ , & Tyrus , & populus B
Æthiopum , hi fuerunt illic.

* Numquid Sion dicit : Homo , & homo 5
natus est in ea : & ipse fundavit eam Altissi-
mus ?

* Dominus narrabit in scripturis populo- 6
rum , & principum ; horum , qui fuerunt in ea.

* Sicut lætantium omnium habitatio est 7
in te.

Canticum Psalmi,

Filij Core , in finem , pro Maheleth ad res- 1
pondendum , intellectus Eman

Ezrahiz. LXXXVII.

Domine Deus salutis meæ , in die clama- 2
ui , & nocte coram te.

* Intre in conspectu tuo oratio mea : in- 3
clina aurem tuam ad precor meam :

* Quia repleta est malis anima mea : & vi- 4
ta mea inferno appropinquavit.

* Estimatus sum cum descendentibus in 5
lacum : factus sum sicut homo sine adiutorio ,
inter mortuos libes ,

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris ,
quorum non es memor amplius : & ipsi de
manu tua repulsi sunt.

7 * Pusuerunt me in lacu inferiori : in tene-
B brosis , & in umbra mortis.

8 * Super me confirmatus est furor tuus : &
omnes fluctus tuos induxisti super me.

9 * Longè fecisti notos meos à me : posue-
runt me abominationem sibi.

10 * Tridius sum , & non egrediebar : *ocu-
li mei languerunt præ inopia.

Clamaui ad te Domine tota die : expandi
ad te manus meas.

11 * Numquid mortis facies mirabilia :
C aut medici suscitabunt , & confitebuntur
tibi ?

12 * Numquid narrabit aliquis in sepulchro
misericordiam tuam , & veritatem tuam in
perditione ;

13 * Numquid cognoscuntur in tenebris
mirabilia tua , & iusticia tua in terra obliuio-
nis :

14 * Et ego ad te Domine clamaui : & mand
oratio mea præueniet te.

15 * Ve quid Domine repellis orationem
meam : auertis faciem tuam à me ?

16 * Pauper sum ego , & in laboribus à iuven-
D tute mea : exaltatus autem , humiliatus sum &
conturbatus.

17 * In me transierunt iræ tuæ : & terrores
tui conturbauerunt me.

18 * Circumdederunt me sicut aqua tota die :
circumdederunt me simul.

19 * Elongasti à me amicum , & proximum ,
& natos meos à miseria.

Intellectus Ethan Ezrahiz.

LXXXVIIII.

2 MIsericordias Domini in aeternum can-
A tabo.

In generationem & generationem annun-
tiabo veritatem tuam in ure meo.

3 * Quoniam dixisti : In aeternum miseri-
cordia ædificabitur in cælis : preparabitur
veritas tua in eis.

4 * Disposui testamentum electis meis , † iu-
5 ravi David seruo meo : * vsque in aeternum
preparabo semen tuum.

Et ædificabo in generationem & genera-
tionem sedem tuam.

6 * Confitebuntur cæli mirabilia tua Do-
mine : etenim veritatem tuam in ecclesia san-
ctorum.

7 * Quoniam quis in nubibus æquabitur
B Domino : similis erit Deo in filiis Dei ?

8 * Deus , qui glorificatur in consilio san-
ctorum : magnus & terribilis super omnes
qui in circuitu eius sunt.

9 * Domine Deus virtutum quis similis ti-
bi : potens es Domine , & veritas tua in cir-
cuito tuo.

10 * Tu dominaris potestati maris : motum
aurem fluctum eius tu mitigas.

11 * Tu humiliasti sicut vulceratum , super-
bum : in brachio virtutis tuæ dispersisti ini-
micos tuos.

12 * † Tui sunt cæli , & tua est terra , orbem
LI 3 terræ

† 2. Reg. 7.
6. 12.

† Gen. 1.
2. 1.

terre & plenitudinem eius tu fundasti : *
aquilonem & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt : * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua , & exaltet dextera tua : * iustitia & iudicium præparatio sedis tue.

Misericordia & veritas præcedent faciem tuam : * beatus populus , qui scit iubilationem.

Domine in lumine vultus tui ambulabunt , & in nomine tuo exultabunt tota die : & in iustitia tua exaltabuntur.

* Quoniam gloria virtutis eorum tuas : & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

* Quia Domini est assumptio nostra , & sancti Israel regis nostri.

* Tunc locutus es in visione sanctis tuis , & dixisti : Posui adiutorium in potente : & exaltaui electum de plebe mea.

* † Inveni David servum meum : oleo sancto meo unxi eum.

* Manus enim mea auxiliabitur ei : & brachium meum confortabit eum.

* Nihil proficiet inimicus in eo , & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

* Et concidam a facie ipsius inimicos eius : & odientes eum in fugam convertem.

* Et veritas mea , & misericordia mea cum ipso : & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

* Et ponam in mari manum eius , & in fluminibus dexteram eius.

* Ipse invocabit me : Pater meus es tu : Deus meus , & susceptor salutis mee :

* Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terre.

* In æternum servabo illi misericordiam meam : & testamentum meum fidele ipsi.

* Et ponam in sæculum sæculi semen eius , & thronum eius sicut dies cæli.

* Si autem dereliquerint filij eius legem meam : & in iudicijs meis non ambulaverint :

* Si iusticias meas profanaverint : & mandata mea non custodierint :

* Visitabo in virga iniquitates eorum : & in verberibus peccata eorum.

* Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : neque nocebo in veritate mea :

* Neque profanabo testamentum meum : & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.

* Semel iuravi in sancto nico , si David mentiar : * semen eius in æternum manebit.

* Et † thronus eius sicut Sol in conspectu meo , & sicut Luna perfecta in æternum : & F testis in cælo fidelis.

* Tu verò repulisti & despexisti : distulisti Christum tuum.

* Evertisti testamentum servi tui : profanasti in terra Sanctuarium eius.

* Destruxisti omnes sepes eius : posuisti firmamentum eius formidinem.

* Diripuerunt eum omnes transeuntes viam : factus est opprobrium vicinis suis.

* Exaltasti dexteram deprimentium eum : lætificasti omnes inimicos eius.

* Auertisti adiutorium gladij eius : & non es auxiliatus ei in bello.

* Destruxisti eum ab emundatione : & sedem eius in terram collidisti.

* Minorasti dies temporis eius : perfudisti eum confusione.

* Vtiquequò Domine auertis in finem : exardescet sicut ignis ira tua ?

* Memorare quæ mea substantia : numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum.

* Quis est homo , qui vivet , & non videbit mortem : eruet animam suam de manu inferi ?

* Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine , † sicut iurasti David in veritate tua ?

* Memor esto Domine opprobrij servorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

* Quod exprobrauerunt inimici tui Domine quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.

* Benedictus Dominus in æternum : fiat , fiat.

Orazio Moyfi hominis Dei

LXXXIX.

Domine , refugium factus es nobis , à generatione in generationem.

* Priusquam montes fierent , aut formaretur terra , & orbis , à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

* Ne auertas hominem in humilitatem ; & dixisti : Converterimini filij hominum.

* Quoniam mille anni ante oculos tuos , tamquam dies hesternæ , quæ præterijt.

* Et custodia in nocte , quæ pro nihilo habemur , eorum anni erunt.

* Manè sicut herba transeat , manè floreat , & transeat : vespere decidat , induret , & areseat.

* Quia defecimus in ira tua , & in furore tuo turbati sumus ,

* Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo , sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

* Quoniam omnes dies nostri defecerunt : & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur : * † dies annorum nostrorum in ipsis , septuaginta anni.

* Et autem in potentatibus , octoginta anni : & amplius eorum , labor & dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo , & corripiemur.

* Quis novit potestatem iræ tuæ , & præ timore

† 1. Reg. 16.
4. 1.
Ab. 1. g. d.
12.

† 2. Reg. 5.
4. 11.

† 1. Reg. 7.
4. 16.

† Eccl. 12.
4. 1.

timore tuo iram tuam * dinumerare? 12

Dexteram tuam sic notam fac, & enuditos corde in sapientia.

* Conuertere Domine vsquequod? & deprecabilis esto super seruos tuos. 13

* Repleti sumus manè misericordia tua: & exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris. D

* Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti; annis, quibus vidimus mala. 15

* Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum. 16

* Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige. 17

Laus Cantici David. XC.

Qui habitare in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur. A

* Dicit Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus sperabo in eum. 2

* Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & à verbo aspero. 3

* Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis. 4

* Scuto circumdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno, B

* A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu, & demouio meridiano. 6

* Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dexteris tuis: ad te autem non appropinquabit. 7

* Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis. 8

* Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum. C

* Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. 10

* Quoniam angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis. 11

* In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. 12

* Super aspidem & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem. D

* Quoniam in me sperauit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum. 14

* Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum. 15

* Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum. 16

Psalmus Cantici,

In die sabbati. XCI.

Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo Altissime; A

* Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem; 3

* In decachordo, psalterio, cum cantico, in cithara. 4

* Quia delectasti me Domine in sacra 5

tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

6 * Quàm magnificata sunt opera tua Domine: nimis profundæ factæ sunt cogitationes tue.

7 * Vir insipiens non cognosceret: & stultus non intelliget hæc.

8 * Cùm exorti fuerint peccatores sicut fenenum: & appauerint omnes, qui operantur iniquitatem:

9 Ut incereant in sæculum sæculi: tu autem Altissimus in æternum Domine.

10 * Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

11 * Et exaltabitur sicut vnicornis cornu Cmeum: & senectus mea in misericordia vberi:

12 * Despexit oculus meus inimicos meos: & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

13 * Iustus, vt palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.

14 * Plantati in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri floreunt.

15 * Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: & benè patientes erunt, vt annuntient:

Quoniam rectus Dominus Deus noster: & non est iniquitas in eo.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra. XCII.

Dominus regnauit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commouebitur.

2 * Parata sedes tua ex tunc: à sæculo tu es.

3 * Eleuauerunt flumina Domine: eleuauerunt flumina vocem suam.

4 Eleuauerunt flumina fluctus suos, à vocibus aquarum multarum.

B Mirabiles elaciones maris, mirabilis in altis Dominus.

5 * Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus ipsi David,

Quarta sabbati. XCIII.

Deus vñtionum Dominus: Deus vñtionum liberè egit.

2 * Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.

3 * Vsquequod peccatores Domine, vsquequod peccatores gloriabuntur.

4 * Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur iniustitiam?

5 * Populum tuum Domine humiliauerunt: & hereditatem tuam vexauerunt.

6 * Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.

* Et dixerunt : Non videbit Dominus ,
nec intelliget Deus Iacob.

* Intelligite insipientes in populo : &
stulti aliquando sapite.

* Qui plantauit aurem , non audiet : aut
qui finxit oculum , non conderat ?

* Qui corripit gentes , nun arguet : qui
docet hominem scientiam ?

* Dominus scie cogitationes hominum ,
quoniam vane sunt.

* Beatus homo , quem tu erudieris Do-
mine , & de lege tua docueris eum :

* Ut mitiges ei à diebus malis : donec fo-
diatur peccatori fovea.

* Quia non repellet Dominus plebem
sciam : & hereditatem suam non derelinquet.

* Quoduisque iustitia conueratur in iu-
dicium : & qui iuxta illam omnes qui recto
sunt corde.

* Quis confurget mihi aduersus mali-
gnantes : aut quis stabit mecum aduersus
operantes iniquitatem ?

* Nisi quia Dominus adiuit me : paulo-
minus habuisset in inferno anima mea.

* Si dicebam : Motus est pes meus : mi-
sericordia tua Domine adiuuabar me.

* Secundum multitudinem dolorum meo-
rum in corde meo , consolationes tue læti-
ficauerunt animam meam.

* Numquid adheret tibi sedes iniquitatis :
qui fingis laborem in præcepto ?

* Capabunt in animam iusti : & sangui-
nem innocentem condemnabunt.

* Et factus est mihi Dominus in refugium ,
& Deus meus in adiutorium spei meæ.

* Et reddet illis iniquitatem ipsorum : &
in malitia eorum disperdet eos : disperdet
illos Dominus Deus noster.

Laus Cantici ipsi David.

X C I V.

Venite , exultemus Domino : iubilemus
Deo salutari nostro.

* Preoccupemus faciem eius in confessio-
ne : & in psalmis iubilemus ei.

* Quoniam Deus magnus Dominus : &
rex magnus super omnes deos.

* Quia in manu eius sunt omnes fines ter-
ræ : & altitudines montium ipsius sunt.

* Quoniam ipsius est mare , & ipse fecit
illud : & siccam manus eius formauerunt.

* Venite adoremus , & procidamus : &
ploremus ante Dominum , qui fecit nos.

* Quia ipse est Dominus Deus noster : &
nos populus pascue eius , & oues manus
B eius.

* † Hodie si vocem eius audieritis , noli-
te obdurare corda vestra :

* Sicut in irratione secundum diem ten-
tationis in deserto : ubi tentauerunt me patres
vestri , probauerunt me , & viderunt opera
mea.

* † Quadraginta annis offensus fui gene-
rationi illi , & dixi : Semper hi erant corde.

* Et isti non cognouerunt vias meas : † vt
iuravi in ira mea : si introibunt in requiem
meam.

Canticum ipsi David ,

Quando domus edificabatur post captiui-
tatem. (1. Par. 15.) X C V.

A Cantate Domino canticum nouum : can-
tate Domino omnis terra.

* Cantate Domino , & benedicite nomi-
ni eius : annuntiate de die in diem salutem
eius.

* Annuntiate inter Gentes gloriam eius ,
in omnibus populis mirabilia eius.

* Quoniam magnus Dominus , & lauda-
bilis nimis : terribilis est super omnes deos.

* Quoniam omnes dii Gentium damo-
nia : Dominus autem celos fecit.

* Confessio & pulchritudo in conspectu
B eius : sanctimonia & magnificentia in sancti-
ficatione eius.

* Afferte Domino patre gentium , affer-
te Domino gloriam & honorem : * afferte
Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias , & introite in atria eius :
adorate Dominum in atrio sancto eius.

Commouetur à facie eius vniuersa ter-
ra : * dicite in Gentibus quia Dominus re-
gnauit.

Etenim correxit orbem terræ qui non
commouebatur : iudicabit populos in æqui-
tate.

* Latentur cæli , & exultet terra , com-
mouetur mare , & plenitudo eius : * gaude-
bunt campi , & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum.

* à facie Domini , quia venit : quoniam venit
iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate , & po-
pulos in veritate sua.

Huic David ,

Quando terra eius restituta est.

X C VI.

A Dominus regnauit , exultet terra : læten-
tur insule multe.

* Nubes , & caligo in circuitu eius : iusti-
tia , & iudicium correctio sedis eius.

* Ignis ante ipsum præcedet , & inflamma-
bit in circuitu inimicos eius.

* Illuxerunt fulgura eius : omni orbi terræ : vi-
dit , & commota est terra.

* Montes , sicut cera fluxerunt à facie Do-
mini : à facie Domini omnis terra.

* Annuntiauerunt cæli iustitiam eius : &
viderunt omnes populi gloriam eius.

* † Confundantur omnes , qui adorant
B sculpitiliæ : & qui gloriantur in simulacris suis.

* Adorate eum omnes angeli eius : * au-
diuit , & letata est Sion.

Et exultauerunt filie Iudæ , propter iudicia
tua Domine ,

* Quoniam tu Dominus altissimus super
omnem terram : nimis exaltatus es super om-
nes deos

* † Qui

† Heb. 1.
2. 4. 6. 7.

* Num. 14.
1. 10.

† Heb. 4.
4. 1.

† Exod. 16.
4. 4.
Leuit. 24.
4. 1.
Dan. 1.
2. 8.
† Heb. 1.
4. 6.

† *Amos 5.* * † Qui diligitis Dominum, odite malum: 10
d. 11. custodit Dominus animas: sanctorum suorum,
Rom. 13. de manu peccatoris liberabit eos.
b. 7.

* Lux orta est iusto, & rectis corde letitia.
 * Letamini iusti in Domino: & confite- 11
 mini memorie sanctificationis eius.

Psalmus ipsi David. XC VII.

Cantate Domino canticum nouum: quia A
 mirabilia fecit.

Saluabit sibi dextera eius, & brachium san-
 ctum eius.

* Notum fecit Dominus salutem suam: 1
 in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam.

* Recordatus est misericordie sue, & ve- 3
 ritatis sue domui Israel.

† Viderunt omnes termini terre salutem
 Dei nostri.

* Iubilare Deo omnis terra: cantate, & 4
 exultate, & psallite. B

* Psallite Domino in cithara, in cithara 5
 & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce 6
 tube cornet.

Iubilare in conspectu regis Domini: * mo- 7
 ueatur mare, & pleniudo eius; orbis terra-
 rum, & qui habitant in eo.

* Flumina plaudunt manu, simul montes 8
 exultabunt * a conspectu Domini: quoniam 9
 venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & po-
 pulos in equitate.

Psalmus ipsi David. XCVIII.

Dominus regnauit, irascantur populi; A
 qui sedet super cherubim, moueatur terra.

* Dominus in Sion magnus: & excelsus 1
 super omnes populos.

* Confiteantur nomini tuo magno: quo- 3
 niam terribile, & sanctum est: * & honor re- 4
 gis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: & iudicium & ius-
 titiam in Iacob tu fecisti.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, & 5
 adorate scabellum pedum eius: quoniam
 sanctum est.

* Moyses & Aaron sacerdotibus eius: & 6
 Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius: B

Inuocabant Dominum, & ipse exaudivat
 eos: * in columna nubis loquebatur ad eos. 7

Custodiebant testimonia eius, & precep-
 tum quod dedit illis.

* Domine Deus noster tu exaudivas eos: 8
 Deus tu propicius fuisti eis, & visciscens in
 omnes adinventiones eorum.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, & 9
 adorate in monte sancto eius: quoniam san-
 ctus Dominus Deus noster.

Psalmus in confessione.

XCIX.

Iubilare Deo omnis terra: seruite Domino 1
 in letitia. A

Introite in conspectu eius, in exultatione.

3 * Scitote quoniam Dominus ipse est Deus:
 ipse fecit nos, & non ipsi nos:

4 * Populus eius, & oues pascue eius: * introi-
 te portas eius in confessione, aria eius in
 hymnis: confitemini illi.

5 Laudate nomen eius: * quoniam suavis est
 B Dominus, in æternum misericordia eius, &
 usque in generationem & generationem ve-
 ritas eius.

1 Psalmus ipsi David. C.

Misericordiam, & iudicium cantabo tibi
 Domine:

1 Psallam, * & intelligam in via immaculata
 quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei,
 in medio domus mee.

3 * Non proponebam ante oculos meos
 rem iniustam: facientes prauaricationes
 odiui.

4 Non adhaesit mihi * cor prauum: decli-
 nantem a me malignum non cognoscebam.

5 * Detrahentem secretis proximo suo, hunc
 B persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili corde, cum
 hoc non edebam.

6 * Oculi mei ad fideles terre: vt sedent
 mecum: ambulans in via immaculata, hic
 mihi ministrabat.

7 * Non habitabit in medio domus mee: qui
 facit superbiam: qui loquitur iniqua, non di-
 rexit in conspectu oculorum meorum.

8 * In matutino interficiebam omnes pecca-
 tores terre: vt disperderem de ciuitate Do-
 mini omnes operantes iniquitatem.

1 Oratio pauperis,

Cum anxius fuerit, & in conspectu
 Domini effuderit precem
 suam. CI.

2 **D**omine exaudi orationem meam: &
 A clamor meus ad te veniat.

3 * Non auertas faciem tuam a me: in quacumque
 die tribulor, inclina ad me aurem
 tuam.

In quacumque die inuocauero te, veloci-
 ter exaudi me:

4 * Quia defecerunt sicut fumus dies mei:
 & ossa mea sicut cinis aruerunt.

5 * Percussus sum vt fenum, & aruit cor
 meum: quia obliuiscor comedere panem
 meum.

6 * A voce gemitus mei adhaesit os meum
 carni mee.

7 * Similis factus sum pellicano solitudi-
 nis: factus sum sicut nycticorax in domi-
 cilio.

8 * Vigilavi, & factus sum sicut passer soli-
 B tarius in tecto.

9 * Tota die exprobrabant mihi inimici
 mei: & qui laudabant me aduersum me iu-
 rabant.

10 * Quia cinerem tamquam panem man-
 ducabam, & porum meum cum fletu mis-
 cebam.

* A facie ire & indignationis tue : quia i
delexans alidisti me.

* Dies mei sicut umbra declinauerunt : & i
ego sicut fornax arui.

* Tu autem Domine in æternum perma- 13
nes : & memoriale tuum in generationem
& generationem.

* Tu exurgens misereberis Sion : quia tem- 14
pus miserendi eius, quia venit tempus.

* Quoniam placuerunt seruis tuis lapides 15
eius : & terræ eius miserebuntur.

* Et timebunt Gentes nomen tuum Domi- 16
ne, & omnes reges terræ gloriam tuam.

* Quia ædificauit Dominus Sion : & vide- 17
bitur in gloria sua.

* Relpexit in orationem humilium : & 18
non spreuit precem eorum.

* Scribantur hæc in generatione altera : 19
& populus, qui creabitur laudabit Domi-
num :

* Quia prospexit de excelso sancto suo : 20
Dominus de celo in terram aspexit :

* Ut audiret gemitus compeditorum : ut 21
solueret filios interemprorum :

* Ut annuntient in Sion nomen Domini : 22
& laudem eius in Ierusalem.

* In conueniendi populos in vnum, & 23
reges ut seruiant Domino.

* Respondit ei in via virtutis sue : Pauci- 24
tatem dierum meorum nuncia mihi.

* Ne reuoces me in dimidio dierum meo- 25
rum : in generationem & generationem an-
ni tui.

* Initio tu Domine terram fundasti : & 26
opera manuum tuarum sunt cæli.

* Ipsi peribunt, tu autem permanes : & 27
omnes sicut vestimentum veterascunt.

Et sicut opertorium mutabis eos, & muta-
buntur : * tu autem idem ipse es, & anni 28
tui non deficient.

* Filij seruorum tuorum habitabunt : & se- 29
men eorum in seculum dirigetur.

Ipsi David. CII.

Benedic anima mea Domino : & omnia, A
quæ intra me sunt, nomini sancto eius.

* Benedic anima mea Domino : & nuli 1
obliuisci omnes retributiones eius.

* Qui propitiatur omnibus iniquitatibus 3
tuis : qui sanat omnes infirmitates tuas.

* Qui redimit de interitu vitam tuam : 4
qui coronat te in misericordia & miserationi-
bus.

* Qui replet in bonis desiderium tuum : re- 5
nouabitur ut aquilæ iuuentus tua.

* Faciens misericordias Dominus, & iudi- 6
cium omnibus iniuriam patientibus.

* Notas fecit vias suas Moyse, filiis Israël 7
voluntates suas.

* † Miserator, & misericors Dominus : 8
longanimis, & multum misericors.

* Non in perpetuum irascetur : neque in 9
æternum comminabitur.

* Non secundum peccata nostra fecit no- 10

bis : neque secundum iniquitates nostras re-
tribuit nobis.

* Quoniam secundum altitudinem cæli à 11
terra, corroborauit misericordiam suam super
timentes se.

* Quantum distat Ortus ab Occidente : 12
C longe fecit à nobis iniquitates nostras.

* Quomodo misereatur pater filiorum, mi- 13
serus est Dominus timentibus se : * quoniam

ipse cognouit signum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : 15
agri sic efflorescit.

* Quoniam spiritus pertransibit in illo, & 16
non subsistet : & non cognoscer amplius lo-
cum suum.

* Misericordia autem Domini ab æterno, 17
& usque in æternum super timentes eum.

18 Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui
seruant testamentum eius :

D Et memores sunt mandatorum ipsius, ad
faciendum ea.

19 * Dominus in celo parauit sedem suam :
& regnum ipsius omnibus dominabitur.

20 * Benedicite Domino omnes angeli eius :
potentes virtute, facientes verbum illius, ad
audiendam vocem sermonum eius.

21 * Benedicite Domino omnes virtutes eius :
ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

22 * Benedicite Domino omnia opera eius :
in omni loco dominationis eius, benedic ani-
ma mea Domino.

Ipsi David. CIII.

Benedic anima mea Domino : Domine
Deus meus magnificatus es vehemen-
ter.

2 Confessionem, & decorem induisti * ami-
cus lumen sicut vestimento :

3 Extendens cælum sicut pellem : * qui regis
aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum : qui am-
bulas super pennas ventorum.

4 * † Qui facis angelos tuos, spiritus, & † Hæc. 6.
ministros tuos, ignem vrentem.

5 * Qui fundasti terram super stabilitatem
suam : non inclinabitur in seculum seculi.

6 * Abyssus, sicut vestimentum, amicus eius
super montes stabunt aquæ.

7 * Ab increpatione tua fugient : à voce to-
nitru tui formidabunt.

8 * Ascendunt montes, & descendunt cam-
pi, in locum quem fundasti eis.

9 * Terminum posuisti, quem non trans-
gredientur : neque conuerterentur operire ter-
ram.

10 * Qui emittis fontes in conuallibus : inter
medium montium pertransibunt aquæ.

11 * Potabunt omnes bestie agri : expecta-
bunt onagri in siti sua.

12 * Super ea volucres cæli habitabunt : de
medio petrarum dabunt voces.

13 * Rigans montes de superioribus suis : de
fructu operum tuorum satiabitur terra :

* Pro

† Erod. 14.
a f.
Num. 14.
e 18.

* Producent fructum iumentis, & herbam 14
seruituti hominum:

Vt educas panem de terra: * & vinum be- 15
tificet cor hominis:

Vt exilaret faciem in oleo: & panis cor
hominis confirmet.

* Saturabunt ligna campi, & cedri Li- 16
bani, quas plantauit: * illic passeret nidifi- 17
cabunt.

Herodij domus dux est eorum: * montes 18
excelli cernis: petra refugium herinacis.

* Fecit lunam in tempora: sol cognouit 19
occasum suum. C

* Posuisti tenebras, & facta est nox: in ip- 20
sa pertransibunt omnes bestie silue.

* Caruli leonum rugientes, vt rapiant, & 21
querant à Deo escam sibi.

* Ortus est sol: & congregati sunt: & in 22
cubilibus suis collocabuntur.

* Exibit homo ad opus suum: & ad ope- 23
rationem suam vsque ad vespertum.

* Quam magnificata sunt opera tua Do- 24
mine: omnia in sapientia fecisti: impleta est
terra possessione tua.

* Hoc mare magnum, & spatiosum 25
manibus: illie repelitis, quorum non est nu-
merus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naues 26
pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum 27
ei: * omnia à te expectant vt des illis escam
in tempore. D

* Dante te illis, colligent: aperiente te 28
manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

* Auertente autem te faciem, turbabun- 29
tur: auferes spiritum eorum, & deficiente, &
in puluerem suum reuertentur.

Emittes spiritum tuum, & creabuntur: 30
renouabis faciem terræ.

* Sit gloria Domini in seculum: letabi- 31
tur Dominus in operibus suis:

* Qui respicit terram, & facit eam treme- 32
re: qui tangit montes & fumigant.

* † Cantebo Domino in vita mea: psallam 33
Deo meo quamdiu sum.

* Iucundum sit ei eloquium meum: ego 34
verò delectabor in Domino.

* Deficient peccatores à terra, & iniqui 35
ita vt non sint: benedic anima mea Do-
mino.

Alleluia. (1. Par. 16.8.)

CIV.

† 1. Par. 16.
* 8.
1. Par. 16.8.
CONFITEMINI Domino, & inuocate no-
men eius: annuntiate inter Gentes A
opera eius.

* Cante ei, & psallite ei: narrate omnia 2
mirabilia eius.

* Laudamini in nomine sancto eius: lete- 3
tur cor querentium Dominum.

* Querite Dominum, & confirmamini: 4
querite faciem eius semper.

* Memento mirabilium eius, quæ fecit: 5
prodigia eius, & iudicia oris eius.

6 * Semen Abraham, serui eius: filij Iacob
electi eius.

7 * Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa
terra iudicia eius.

8 * Memor fuit in seculum testamenti suis
verbi, quod mandauit in mille genera-
tiones:

9 * † Quod disposuit ad Abraham: & iura-
menti sui ad Isaac: † Gen. 22:
2. 16.

10 * Et statuit illud Iacob in præceptum: &
Israel in testamentum æternum:

11 * Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funi-
culum hereditatis vestre.

12 * Cum essent numero breui, paucissimi &
incolæ eius:

13 * Et pertransierunt de gente in gentem,
B & de regno ad populum alterum:

14 * Non reliquit hominem nocere eis: &
cortipuit pro eis reges.

15 * † Nolite tangere Christos meos: & in
prophetis meis nolite malignari. † 1. Reg. 17:
2. 11.

16 * Et vocauit famem super terram: & om-
ne firmamentum panis contriuit. † 1. Par. 16:
4. 10.

17 * Misit ante eos † vinum: in seruum ve-
numdatus est Ioseph. † Gen. 37:
2. 6.

18 * † Humiliauerunt in compedibus pedes
eius, ferrum pertransiit animam eius, * do-
nec veniret verbum eius. † Gen. 39:
d. 10.

Eloquium Domini inflammavit eum:

19 * † Misit rex, & soluit eum; princeps popu-
lorum, & dimisit eum. † Gen. 41:
2. 14.

20 * Constituit eum dominum domus sue: &
principem omnis possessionis sue.

21 * Vt erudiret principes eius sicut semet-
ipsum: & senes eius prudentiam doceret.

22 * † Ex intrauit Israel in Ægyptum: & la-
cob accola fuit in Terra Cham. † Gen. 46:
d. 9.

23 * † Exiit auxilium suum vehementer:
& firmavit eum super inimicos eius. † Exod. 1:
d. 7.

24 * Conuertit cor eorum vt odirent popu-
lum eius: & dolum facerent in seruos eius. † Ab. 7. d.
17.

25 * † Misit Moysen seruum suum; Aaron,
quem elegit ipsum. † Exod. 17:
d. 10. 4.

26 * † Posuit in eis verba signorum suorum,
& prodigiorum in Terra Cham. † Exod. 7:
d. 10.

27 * † Misit tenebras, & obscurauit: & non
exacerbauit sermones suos. † Exod. 10:
f. 11.

28 * † Conuertit aquas eorum in sanguinem
& occidit pisces eorum. † Exod. 7:
d. 11.

29 * † Edidit terra eorum ranas in penetrali-
bus regum ipsorum. † Exod. 8:
d. 6.

30 * † Dixit, & venit cœnomyia: & cinifes
in omnibus finibus eorum. † Exod. 8:
d. 10. f. 14.

31 * Posuit pluias eorum grandinem, ignem
comburentem in terra ipsorum.

32 * Et percussit vineas eorum, & ficulneas
eorum: & contriuit lignum finium eorum.

33 * † Dixit, & venit locusta, & bruchus,
D cuius non erat numerus: † Exod. 10:
d. 12.

34 * Et comedit omne fœnum in terra eo-
rum: & comedit omnem fructum terre
eorum.

35 * † Et percussit omne primogenitum
in † Exod. 11:
d. 12.

in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

† Exod. 11. 43. * † Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.

* Læta est Ægyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos.

† Exod. 13. 43. * † Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.

† Exod. 16. 43. * † Perierunt, & venit coturnix: & panes cæli saturauit eos.

† Exod. 17. 43. * † Diripit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in siccum flumina;

* † Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.

* † Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in læticia.

* Et dedit illis regiones Gentium: & labores populorum possederunt.

* Ut custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia. (Iudith. 13. 21.) CV.

† Iudith. 13. 21. C Confirmemini Domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. A

† Ezech. 41. 43. * † Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius?

* Beati, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore.

* Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo:

* Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in læticia gentis tue: ut lauderis cum hereditate tua.

† Iudith. 7. 19. * † Peccauimus cum paribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

* Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.

Et irruerunt ascendentes in mare, Mare rubrum.

* Et saluauit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.

† Exod. 14. 43. * † Et increpuit Mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssi sicut in deserto.

* Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.

† Exod. 14. 43. * † Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.

* Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.

* Cito fecerunt, obliui sunt operum eius, & non sustinuerunt consilium eius.

† Exod. 17. 43. * † Et concupierunt concupiscentiam in deserto: & tentauerunt Deum in iniquo. C

† Num. 11. 43. * † Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.

* † Et irruerunt Moysen in castris, Aron sanctum Domini.

† Num. 16. 43. * † Aperta est terra, & deglutiuit Da-

chan: & operuit super congregationem Abiron.

* Et exarsit ignis in synagoga eorum: & flamma combussit peccatores.

10 * † Et fecerunt vitulum in Horeb: & adorauerunt sculptile.

21 * Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fenum.

22 * Obliui sunt Deum, qui saluauit eos, qui fecit magna in Ægypto, * mirabilia in Terra Cham: terribilia in mari rubro.

23 * † Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus eius stetit in confectione in conspectu eius?

† Exod. 32. 43. * Ut auerteret iram eius ne disperderet eos:

24 * & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:

25 Non crediderunt verbo eius, * & murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.

26 * † Et eleuauit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto:

† Num. 32. 43. * Et ut deijceret semen eorum in Nationibus: & dispergeret eos in regionibus.

28 * Et iniciati sunt Beelphegor: & comederunt sacrificia mortuorum.

29 * Et irruerunt cum in adinventionibus eius: & multiplicata est in eis ruina.

30 * † Et stetit Phinees: & placauit: & cessauit quasi saio.

† Num. 25. 43. * Et reputatum est ei in iustitiam, in generationem & generationem vsque in sempiternum.

31 * † Et irruerunt tum ad Aquas contradictionis: & vexans est Moyses propter eos: * quia exacerbauerunt spiritum eius.

† Num. 26. 43. * † Et irruerunt tum ad Aquas contradictionis: & vexans est Moyses propter eos: * quia exacerbauerunt spiritum eius.

32 * Et distinxit in labiis suis: * non disperderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

33 * Et commisi sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum: * & seruiunt sculptilibus eorum: & factum est illis in scandalum.

34 * Et immolauerunt filios suos, & filias suas demoniis.

35 * Et effuderunt sanguinem innocentium: sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan.

36 * Et infecta est terra in sanguinibus, * & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sunt in adinventionibus suis.

37 * Et iratus est furore Dominus in populum suum: & abominatus est hereditatem suam.

38 * Et tradidit eos in manus gentium: & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

39 * Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: * sæpe liberauit eos.

40 * Ipse autem exacerbauerunt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

41 * Et vidit eum tribularetur: & audiuit orationem eorum.

42 * † Et memor fuit testamenti sui: & peccauit eum secundum multitudinem misericordie sue.

† Deut. 32. 43. * Et

* Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos.

* Saluos nos fac Domine Deus noster: & congrega nos de Nationibus:

Vt contemamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.

* Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo & vsque in sæculum: & dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Alleluia. (Indit. 13. 21.) C V I.

Confitemini Domino quoniam bonus: 1 quoniam in sæculum misericordia eius. A

* Dicant qui redempti sunt à Domino, 2 quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregauit eos,

* A solis ortu, & occasu; ab aquilone, & 3 mari.

* Errauerunt in solitudine in iniquo: 4 viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

* Esurientes, & sitientes: anima eorum in 5 ipsis defecit.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

* Et deduxit eos in viam rectam: vt irent 7 in ciuitatem habitationis.

* Consecantur Domino misericordie 8 eius: & mirabilia eius filiis hominum.

* Quia satiavit animam inanem: & animam 9 esuriensem satiavit bonis.

* Sedentes in tenebris, & vmbra mortis: 10 victos in mendicare, & ferro.

* Quia exacerbauerunt eloquia Dei: & 11 consilium Aleissim iurauerunt.

* Et humiliatum est in laboribus cor eorum: 12 infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.

* Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: 14 & vincula eorum dirupit.

* Consecantur Domino misericordie 15 eius: & mirabilia eius filiis hominum.

* Quia contriuit portas æreas: & vestes 16 ferreos confregit.

* Suscepit eos de via iniquitatis eorum: 17 propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

* Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquauerunt vsque ad portas mortis.

* Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.

* Misit verbum suum, & sanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum.

* Consecantur Domino misericordie eius: 21 & mirabilia eius filiis hominum: C

* Et sacrificent sacrificium laudis: & annuntient opera eius in exultatione.

* Qui descendunt mare in nauib, facientes operationem in aquis multis.

* Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo.

31 * Dixit, & stetit spiritus procelle: & exaltati sunt fluctus eius.

26 * Ascendunt vsque ad celos, & descendunt vsque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

27 * Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrii: & omnis sapientia eorum deuorata est.

28 * Et clamauerunt ad Dominum cum tribularentur, & de necessitatibus eorum eduxit eos.

29 * Et statuit procellam eius in auram: & siluerunt fluctus eius.

30 * Et letati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 * Consecantur Domino misericordie eius: & mirabilia eius filiis hominum.

32 * Et exultent cum in ecclesia plebis: & in cathedra seniorum laudent eum.

33 * Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim;

34 * Terram fructiferam in falguginem, à malitia inhabitantium in ea.

35 * Posuit desertum in stagna aquarum: & terram sine aqua in exitus aquarum.

36 * Et collocauit illic esurientes: & constituerunt ciuitatem habitationis.

37 * Et seminauerunt agros, & plantauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.

38 * Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.

39 * Et pauci facti sunt: & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

40 * Effusa est contempcio super principes: & errare fecit eos in imio, & non in via.

41 * Et adiuuit pauperem de inopia: & posuit sicut oues familias.

42 * † Videbunt recti, & letabuntur: & omnis iniquus opprobabit os suum.

43 * Quis sapiens & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini?

1 Canticum Psalmi ipsi Dauid.

(Sup. 56. 8.) C V I I.

2 **P**aratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloria mea.

3 * Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara: exurgam diluculo.

4 * Confitebor tibi in populis Domine: & psallam tibi in nationibus.

5 * Quia magna est super celos misericordia tua: & vsque ad nubes veritas tua.

6 * Exaltate super celos Deus, & super omnem terram gloria tua: * vt liberent dilecti tui.

Saluum fac dextera tua, & exaudi me.

8 * Deus locus est in sancto suo: B

Exultabo, & diuidam Sichimam, & conuallem tabernaculorum dimetiar.

9 * Meus est Galaad, & meus est Manasses: & Ephraim suscepcio capitis mei.

10 Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ. In Idumæam extendam calcamentum meum: mibi alienigenæ amici facti sunt.

M m * Quis

* Quis deducet me in ciuitatem mu-
nitam? quis deducet me vsque in Idu-
meam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos, & 12
non exibis Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium tribulatione: quia 13
vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad 14
nihilum deducet inimicos nostros.

In finem, Psalmus David.

CVIII.

DEus laudem meam ne taceris: quia os 1
peccatoris, & os dolosi super me aper-
tum est.

* Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, 3
& sermonibus odij circumdederunt me: &
expugnauerunt me gratis.

* Pro eo vt me diligerent, detrahebant 4
mihi: ego autem orabam:

* Et posuerunt aduersum me mala pro bo- 5
nis: & odium pro dilectione mea.

* Constitu super eum peccatorem: & 6
diabolus steterat a dextris eius.

* Cum iudicatur, exeat condemnatus: & 7
oratio eius fiat in peccatum.

* Fiant dies eius pauci: & episcopatum 8
eius accipiat alter.

* Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua. 9

* Nutantes transferantur filij eius, & men- 10
dicent: & eiciantur de habitationibus B
suis.

* Scrutetur fenerator omnem substantiam 11
eius: & diripiant alieni labores eius.

* Non sit illi adiutor: nec sit qui misereat- 12
tur pupillis eius.

* Fiant nati eius in interitum: in genera- 13
tione vna deleatur nomen eius.

* In memoriam redeat iniquitas patrum 14
eius in conspectu Domini: & peccatum ma-
tris eius non deleatur.

* Fiant contra Dominum semper, & dis- 15
pereat de terra memoria eorum: * pro eo 16
quod non est recordans facere misericor-
diam.

* Et persecutus est hominem inopem, & 17
mendicam, & compunctum corde mori-
ficare.

* Et dilexit maledictionem, & venit ei: 18
& noluit benedictionem, & elongabitur
ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimen-
tum, & intrauit sicut aqua in interiora eius,
& sicut oleum in ossibus eius.

* Fiat ei sicut vestimentum, quo operiatur 19
& sicut zona, qua semper præcingitur.

* Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi 20
apud Dominum: & qui loquuntur mala ad-
uersus animam meam.

* Et tu Domine, Domine, fac mecum 21
propter nomen tuum: quia fixus est mise-
ricordia tua.

Libera me, * quia egenus & pauper ego 22
sum: & cor meum conturbatum est intra me.

* Sicut umbra cum declinat, ablatus sum:
& excussus sum sicut locustæ.

* Genua mea infirmata sunt a ieiunio: &
caro mea immutata est propter oleum.

* Et ego factus sum opprobrium illis: vi-
derunt me, & mouerunt capita sua.

* Adiua me Domine Deus meus: saluum
me fac secundum misericordiam tuam.

* Et scient quia manus tua hæc: & tu Do-
mine fecisti eam.

* Maledicent illi, & tu benedices: qui in-
surgunt in me, confundantur: seruus autem
tuus letabitur.

* Induantur qui detrahunt mihi, pudor:
& operiantur sicut diploide confusione
sua.

* Confitebor Domino nimis in ore meo: &
in medio multorum laudabo eum.

* Quia assistit a dextris pauperis, vt saluam
faceret a persequentibus animam meam.

Psalmus David. CIX.

ADixit Dominus Domino meo: Sede a
dextris meis:

† Donec ponam inimicos tuos, scabellum
pedum tuorum.

* Virgam virtutis tue emittet Dominus
ex Sion: dominare in medio inimicorum
tuorum.

* Tecum principium in die virtutis tue in
splendoribus sanctorum: ex utero ante luci-
ferum genui te.

* Iurauit Dominus, & non poenitebit eum:
† Tu es sacerdos in æternum secundum
ordinem Melchisedech.

* Dominus a dextris tuis, confregit in die
iræ suæ reges.

* Iudicabit in nationibus implebit ruinas:
conquassabit capita in terra multorum.

* De torrente in via bibet: propterea
exaltabit caput.

Alleluia. CX.

Confitebor tibi Domine in toto corde
A meo: in consilio iustorum, & congre-
gatione.

* Magna opera Domini: exquisita in om-
nes voluntates eius.

* Confessio & magnificentia opus eius: &
iustitia eius manet in seculum seculi.

* Memoriam fecit mirabilium suorum, mi-
sericors & misericors Dominus: * eam de-
dit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui:
* virtutem operum suorum annuntiabit po-
pulo suo:

* Vt det illis hereditatem gentium: opera
B manuum eius, veritas & iudicium.

* Fidelia omnia mandata eius: confirma-
ta in seculum seculi, facta in veritate & æqui-
tate.

* Redemptionem misit populo suo: man-
dauit in æternum testamentum suum.

* Sanctum & terribile nomen eius: * † ini-
tium sapientie timor Domini.

Intel

† Psalms
110. 1. 4. 6.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

† 1. Cor.
15. 25.

† Heb. 1. 13.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum:
laudatio eius manet in seculum seculi.

Alleluia, Reuerſionis Aggei, &
Zacharie. CXI.

BEatus vir, qui timet Dominum: in man-
datis eius vult nimis.

* Potens in terra erit semen eius: genera-
tio rectorum benedicetur.

* Gloria, & diuitie in domo eius: & iusti-
tia eius manet in seculum seculi.

* Exortum est in tenebris lumen rectis: 4
misericors, & miserator, & iustus.

* Iucundus homo qui miseretur & com- 5
modat, disponet sermones suos in iudicio: B

* quia in aeternum non commouebitur. 6
* In memoria aeterna erit iustus: ab audi- 7
tione mala non timebit.

Paratum cor eius sperare in Domino, * con- 8
firmatum est cor eius: non commouebitur
donec despiciat inimicos suos.

* Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius 9
manet in seculum seculi, cornu eius exalta-
bitur in gloria.

* Peccator videbitur, & irascetur, dentibus 10
suis fremet & tabescet: desiderium peccato-
rum petibit.

Alleluia. CXII.

LAudate pueri Dominum: laudate nomen 1
Domini.

* Sic nomen Domini benedictum, ex hoc 2
nunc & vsque in seculum.

* † A solis ortu vsque ad occasum, lauda- 3
bile nomen Domini.

* Excelsus super omnes gentes Dominus, 4
& super caelos gloria eius.

* Quis sicut Dominus Deus noster, qui 5
in altis habitat, * & humilia respicit in caelo 6
& in terra?

* Suscitans à terra inopem, & de stercore 7
erigens pauperem.

* Vt collocet eum cum principibus, cum 8
principibus populi sui.

* Qui habitare facit sterilem in domo, na- 9
trem filiorum letantem.

Alleluia. CXIII.

IN exitu Israël de Aegypto, domus Iacob 1
de populo barbaro.

* Facta est Iudaea sanctificatio eius, Israël 2
potestas eius.

* Mare vidit, & fugit: Iordanis conuersus 3
est tertorium.

* Montes exultauerunt vt arietes: & colles 4
sicut agni ouium.

* Quid est tibi mare quod fugisti: & tu 5
Iordanis, quia conuersus es tertorium?

* Montes exultastis sicut arietes, & colles 6
sicut agni ouium.

* A facie Domini mora est terra, à facie 7
Dci Iacob.

* Qui conuertit petram in stagna aqua- 8
rum, & rupem in fontes aquarum.

* **NON NOBIS DOMINE, NON NO-** 1
BIS: sed nomini tuo da gloriam.

B * Super misericordia tua, & veritate tua
2 nequando dicant Gentes: Vbi est Deus
eorum?

3 * Deus autem noster in caelo: omnia que-
cumque voluit, fecit.

4 * † Simulachra gentium argentum & au-
rum, opera manuum hominum.

5 * † Os habent, & non loquuntur: oculos
habent, & non videbunt.

6 * Aures habent, & non audient: nares ha-
bent, & non odorabunt.

7 * Manus habent, & non palpabunt: pedes
habent, & non ambulabunt: non clamabunt
in gutture suo.

8 * Similes illis fiant qui faciunt ea: & om-
nes qui confidunt in eis.

9 * Domus Israël sperauit in Domino: adiu-
C tot eorum & protector eorum est.

10 * Domus Aaron sperauit in Domino: t
adiutor eorum & protector eorum est.

11 * Qui timet Dominum, sperauerunt in
Domino: adiutor eorum & protector eo-
rum est.

12 * Dominus memot fuit nostri: & bene-
dixit nobis.

Benedixit domui Israël: benedixit domui
Aaron.

13 * Benedixit omnibus, qui timent Domi-
num, pusillis quoque maioribus.

14 * Adiciat Dominus super vos, super vos,
& super filios vestros.

15 * Benedicite vos à Domino, qui fecit cae-
lum & terram.

16 * Caelum caeli Domino: terram autem de-
dit filijs hominum.

17 * † Non mortui laudabunt te Domine: ne-
que omnes, qui descendunt in infernum.

18 * Sed nos qui viuimus, benedicimus Domi-
no, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Alleluia. CXIV.

DIllexi, quoniam exaudiet Dominus vo-
cem orationis meae.

2 * Quia inclinauit aurem suam mihi: & in
dictis meis inuocabo.

3 * Circumdederunt me dolores mortis: &
pericula inferni inuenerunt me.

4 * Tribulationem & dolorem inueni: * &
nomen Domini inuocaui.

5 O Domine libera animam meam: * mis-
B ritors Dominus, & iustus, & Deus noster mi-
seretur.

6 * Custodiens paruulos Dominus: humilia-
tus sum, & liberauit me.

7 * Conuertere anima mea in requiem tuam:
quia Dominus benefecit tibi.

8 * Quia eripuit animam meam de morte,
oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsa.

9 * Placebo Domino in regione viuorum.

Alleluia. CXV.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego
A caute humilatus sum nimis.

11 * Ego dixi in excessu meo: † Omnis homo
mendax.

* Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

* Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.

* Vox mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius.

* O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancille tue.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

* Vox mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: * in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Alleluia. CXVI.

Laudate Dominum omnes Gentes: laudate eum omnes populi.

* Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: † & veritas Domini manet in æternum.

Alleluia. XVII.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicat nunc Israel quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicant nunc qui vident Dominum: quoniam in sæculum misericordia eius.

* De tribulatione inuocavi Dominum: & exaudivit me in latitudine Dominus.

* Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.

* † Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos.

* Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine.

* Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus.

* Omnes gentes circuierunt me: & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

* Circumdantes circumdederunt me: & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

* Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis: & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

* Impulsus euerfus sum ut caderem: & Dominus suscepit me.

* † Fortitudo mea, & laus mea Dominus: & factus est mihi in salutem.

* Vox exultationis & salus, in tabernaculis iustorum.

* Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini fecit virtutem.

* Non moriar, sed viuam: & narrabo opera Domini.

* Castigans castigauit me Dominus: & morti non tradidit me.

* Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas: confitebor Domino: * hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

* Confitebor tibi quoniam exaudivisti me: & factus es mihi in salutem.

* † Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

* A Domino factum est istud: & est mirabile in oculis nostris.

* Hæc est dies, quam fecit Dominus: D exultemus, & letemur in ea.

* O Domine saluum me fac, o Domine benè prosperare: * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus: & illuxit nobis.

Constituere diem solemnem incondensis, vsque ad cornu altaris.

* Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exalabo te:

Confitebor tibi quoniam exaudivisti me: & factus es mihi in salutem.

* Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius.

Alleluia. CXVIII.

A L E P H.

Beatæ immaculæ in via: qui ambulæ in lege Domini.

* Beati, qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.

* Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt.

* Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.

* Vinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas iustificationes tuas.

* Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

* Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

* Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsquequaque.

B E T A.

* In quo corrigat adolescentior viam suam: in custodiendo sermones tuos.

* In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me à mandatis tuis.

* In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi.

* Benedictus es Domine: doce me iustificationes tuas.

* In labijs meis pronuntiaui omnia iudicia oris tui.

* In viâ testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitijs.

* In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas.

* In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

G I M E L.

* Retribue seruo tuo, viuifica me: & custodiam sermones tuos.

* Reuela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua.

* Incola ego sum in terra: non abscondas à me mandata tua.

* Con

Rom. 15.
c. 11.

† Isai. 55.
c. 1.

† Heb. 13.
c. 1.

† Ps. 118.
v. 1.

† Isai. 55.
c. 1.
Matth. 21.
c. 41.
Luc. 20.
c. 17.
Act. 1.
c. 11.
Rom. 9.
c. 1.

* Concupiuit anima mea desiderare iusti- 20
ficationes tuas, in omni tempore.

* Increpasti superbos : maledicti qui de- 21
clinant à mandatis tuis.

* Aufer à me opprobrium , & contem- 22
ptum : quia testimonia tua exquisiui.

* Etenim federunt principes, & aduersum 23
me loquebantur : seruus autem tuus exerce-
batur in iustificationibus tuis.

* Nam & testimonia tua meditatio mea 24
est : & consilium meum iustificationes tue.

DALETH.

* Adhæsit pavimento anima mea : viuifi- 25
ca me secundum verbum tuum. D

* Vias meas enuntiaui, & exaudisti me : 26
doce me iustificationes tuas.

* Viam iustificationum tuarum instrue 27
me, & exercebor in mirabilibus tuis.

* Dormitauit anima mea præ tædio : con- 28
firmame in verbis tuis.

* Viam iniquitatis amoue à me : & de le- 29
ge tua miserere mei.

* Viam veritatis elegi : iudicia tua non 30
sum oblitus.

* Adhæsi testimoniis tuis Domine : noli 31
me confundere.

* Viam mandatorum tuorum cucurri, cum 32
dilatasti cor meum.

H E.

* Legem pone mihi Domine viam iusti- 33
ficationum tuarum : & exquiram eam sem-
per. E

* Da mihi intellectum , & scrutabor le- 34
gem tuam : & custodiam illam in toto corde
meo.

* Dedue me in semitam mandatorum tuo- 35
rum : quia ipsam volui.

* Inclina cor meum in testimonia tua , & 36
non in auariciam.

* Auerte oculos meos ne videant vanita- 37
tem : in via tua viuifica me.

* Statue seruo tuo eloquium tuum , in ti- 38
more tuo.

* Amputa opprobrium meum , quod suf- 39
picatus sum : quia iudicia tua iocunda.

* Ecce concupiui mandata tua : in acqui- 40
rare tua viuifica me.

V A V.

* Et veniat super me misericordia tua Do- 41
mine : salutare tuum secundum eloquium F
uum.

* Et respondebo exprobrantibus mihi v- 42
bum : quia speravi in sermonibus tuis.

* Et ne auferas de ore meo verbum veri- 43
tatis vsquequaque : quia in iudicijs tuis su-
persperaui.

* Et custodiam legem tuam semper, in 44
seculum & in seculum seculi.

* Et ambulabam in latitudine : quia man- 45
data tua exquisiui.

* Et loquebar in testimonijs tuis in conspe- 46
ctu regum : & non confundebam.

* Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi. 47

* Et leuavi manus meas ad mandata tua,
quæ dilexi : & exercebar in iustificationibus
tuis.

Z A I N.

* Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo
G mihi spem dedisti.

* Hæc me consolata est in humilitate mea:
quia eloquium tuum viuificauit me.

* Superbi iniquè agebant vsquequaque :
à lege autem tua non declinaui.

* Memor fui iudiciorum tuorum à seculo
Domine : & consolatus sum.

* Defectio tenuit me , pro peccatoribus
derelinquentibus legem tuam.

* Cantabiles mihi erant iustificationes
tue, in loco peregrinationis mee.

* Memor fui nocte nominis tui Domine :
& custodiui legem tuam.

* Hæc facta est mihi : quia iustificationes
tuas exquisiui.

H E T H.

* Portio mea Domine , dixi , custodire
H legem tuam.

* Deprecatus sum faciem tuam in toto
corde meo : miserere mei secundum elo-
quium tuum.

* Cogitavi vias meas : & conuerii pedes
meos in testimonia tua.

* Paratus sum , & non sum turbatus : vt
custodiam mandata tua.

* Funes peccatorum circumplexi sunt me :
& legem tuam non sum oblitus.

* Media nocte surgebam ad confitendum
tibi , super iudicia iustificationis tue.

* Particep, ego sum omnium timentium
te, & custodientium mandata tua.

* Misericordia tua Domine plena est ter-
ra : iustificationes tuas doce me.

T E T H.

* Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domi-
l ne, secundum verbum tuum.

* Bonitatem, & disciplinam, & scientiam
doce me : quia mandatis tuis credidi.

* Priusquam humiliarer ego deliqui : pro-
pterea à eloquium tuum custodiui.

* Bonus es tu : & in bonitate tua doce me
iustificationes tuas.

* Multiplicata est super me iniquitas su-
perborum : ego autem in toto corde meo
scrutabor mandata tua.

* Coagulatum est sicut lac cor eorum :
ego vero legem tuam meditatus sum.

* Bonum mihi quia humiliasti me : vt dis-
cam iustificationes tuas.

* Bonum mihi lex oris tui, super millia
auri & argenti.

I O D.

* Manus tue fecerunt me , & plasmaue-
runt me : da mihi intellectum, & discam man-
data tua.

* Qui timent te videbunt me, & lætabun-
tur : quia in verba tua supersperaui.

* Cognoui Domine quia æquitas iudicia

tua : & in veritate tua humiliasti me.

* Fias misericordia tua vt consoletur me, 76
secundum eloquium tuum seruo tuo.

* Veniant mihi miserationes tue, & vi- 77
uam : quia lex tua meditatio mea est.

* Confundantur superbi, quia iniuste 78
iniquitatem fecerunt in me : ego autem exercebor in mandatis tuis.

* Conuertantur mihi timentes te, & 79
qui nouerunt testimonium tua.

* Fias cor meum immaculatum in iusti- 80
ficationibus tuis, vt non confundar.

C A P H.

* Defecit in salutare tuum anima mea : 81
& in verbum tuum superperaui. L

* Defecerunt oculi mei in eloquium 82
tuum, dicentes : Quando consolaberis me?

* Quia factus sum sicut vter in pruina : 83
iustificationes tuas non sum obliuis.

* Quot sunt dies serui tui : quando facies 84
de persequentibus me iudicium?

* Narrauerunt mihi iniqui fabulationes : 85
sed non vt lex tua.

* Omnia mandata tua veritas : inique 86
persecuti sunt me, adiuua me.

* Paulominus consummauerunt me in 87
terra : ego autem non dereliqui mandata tua.

* Secundum misericordiam tuam viuifi- 88
ca me : & custodiam testimonium oris tui.

L A M E D.

* In æternum Domine, verbum tuum 89
permanet in celo. M

* In generationem & generationem ve- 90
ritas tua : fundasti terram, & permanet.

* Ordinatione tua perseverat dies : quo- 91
niam omnia seruiunt tibi.

* Nisi quod lex tua meditatio mea est : 92
tunc fortè perissem in humilitate mea.

* In æternum non obliuiscar iustifica- 93
tiones tuas : quia in ipsis viuificasti me.

* Tuus sum ego, saluum me fac : quo- 94
niam iustificationes tuas exquisiui.

* Me expectauerunt peccatores vt per- 95
derent me : testimonia tua intellexi.

* Omnis consummationis vidi finem : 96
latum mandatum tuum nimis.

M E M.

* Quomodo dilexi legem tuam Domine? 97
tota die meditatio mea est. N

* Super inimicos meos prudentem me 98
fecisti mandato tuo : quia in æternum mihi est.

* Super omnes docentes me intellexi : 99
quia testimonia tua meditatio mea est.

* Super fenestras intellexi : quia mandata 100
tua quæsiui.

* Ab omni via mala prohibui pedes 101
meos : vt custodiam verba tua.

* A iudicijs tuis non declinaui : quia tu 102
legem posuisti mihi.

* Quam dulcia faucibus meis eloquia 103
tua, super mel ori meo :

104 * A mandatis tuis intellexi : propterea
odiui omnem viam iniquitatis.

N V N.

105 * Lucerna pedibus meis verbum tuum,
O & lumen semitis meis.

106 * Iuravi, & statui custodire iudicia iusti-
tiae tue.

107 * Humiliatus sum vsquequaque Do-
mine : viuifica me secundum verbum
tuum.

108 * Voluntaria oris mei beneplacita fac
Domine : & iudicia tua doce me.

109 * Anima mea in manibus meis semper
& legem tuam non sum obliuis.

110 * Posuerunt peccatores laqueum mihi
& de mandatis tuis non erraui.

111 * Hereditate acquisiui testimonia tua
in æternum : quia exultatio cordis mei
sunt.

112 * Inclinaui cor meum ad faciendas iusti-
ficationes tuas in æternum, propter retri-
butionem.

S A M E C H.

113 * Iniquos odio habui : & legem tuam
P dilexi.

114 * Adiutor, & susceptor meus es tu : &
in verbum tuum superperaui.

115 * Declinaui à me maligni : & scrutabor
mandata Dei mei.

116 * Sufcipe me secundum eloquium tuum,
& viam : & non confundas me ab expe-
ctatione mea.

117 * Adiuua me, & saluus ero : & medita-
bor in iustificationibus tuis semper.

118 * Spreuisti omnes discedentes à iudicijs
tuis : quia iniusta cogitatio eorum.

119 * Prauaricantes reputasti omnes pecca-
tores terræ : ideò dilexi testimonia tua.

120 * Confige timore tuo carnes meas : à
iudicijs enim tuis timui.

A I N.

121 * Feci iudicium & iustitiam : non tradas
me calumniantibus me.

122 * Sufcipe seruum tuum in bonum : non
calumniatur me superbi.

123 * Oculi mei defecerunt in salutare tuum :
& in eloquium iustitiae tue.

124 * Fac cum seruo tuo secundum miseri-
cordiam tuam : & iustificationes tuas doce
me.

125 * Seruus tuus sum ego : da mihi intelle-
ctum, vt sciam testimonia tua.

126 * Tempus facienda Domine : dissipaue-
runt legem tuam.

127 * Ideò dilexi mandata tua, super aurum
& topazionem.

128 * Propterea ad omnia mandata tua di-
rigebar : omnem viam iniquam odio ha-
bui.

P H E.

129 * Mirabilia testimonia tua : ideò scruta-
R ta est ea anima mea.

130 * Declaratio sermonum tuorum illumi-
nat :

nat : & intellectum dat paruulis.

* Os meum aperui, & attraxi spiritum : 131
quia mandata tua desiderabam.

* Aspice in me, & miserere mei, se- 132
cundum iudicium diligentium nomen
tuum.

* Gressus meos dirige secundum elo- 133
quium tuum : & non domineat mei om-
nis iniustitia.

* Redime me à calumnijs hominum : vt 134
custodiam mandata tua.

* Faciem tuam illumina super seruum 135
tuum : & doce me iustificationes tuas.

* Exitus aquarum deduxerunt ocu- 136
li mei : quia non custodierunt legem
tuam.

S A D E.

* Iustus es Domine : & rectum iudicium 137
tuum.

* Mandasti iusticiam testimonia tua : & 138
veritatem tuam nimis.

* Tabescere me fecit zelus meus : quia 139
obliti sunt verba tua inimici mei.

* Ignem eloquium tuum vehementer : 140
& seruus tuus dilexit illud.

* Adolescentulus sum ego, & con- 141
tempus : iustificationes tuas non sum obli-
tus.

* Iusticia tua, iusticia in æternum : & 142
lex tua veritas.

* Tribulatio & angustia inuenerunt me : 143
mandata tua meditatio mea est.

* Æquitas testimonia tua in æternum : 144
intellectum da mihi, & viam.

C O R N.

* Clamaui in toto corde meo, exaudi me 145
Domine : iustificationes tuas requiram.

* Clamaui ad te, saluum me fac : vt cu- 146
stodiam mandata tua.

* Præueni in maturitate, & clamaui : 147
quia in verba tua superseraui.

* Præueniunt oculi mei ad te dilucu- 148
lo : vt meditarer eloquia tua.

* Vocem meam audi secundum miseri- 149
cordiam tuam Domine : & secundum iudi-
cium tuum viuifica me.

* Appropinquauerunt persequentes me 150
iniquitati : à lege autem tua longè facti
sunt.

* Propè es tu Domine : & omnes viæ tuæ 151
veritas.

* Initio cognoui de testimonijs tuis : 152
quia in æternum fundasti ea.

R A S

* Vide humilitatem meam, & eri- 153
pe me : quia legem tuam non sum obli-
tus.

* Iudica iudicium meum, & redime 154
me : propter eloquium tuum viuifica
me.

* Longè à peccatoribus salus : quia iusti- 155
ficationes tuas non exquisierunt.

* Misericordiæ tuæ molce Domine : 156

secundum iudicium tuum viuifica me.

157 * Multi qui persequuntur me, & tri-
bulant me : à testimonijs tuis non decli-
naui.

158 * Vidi præuaricantes, & tabescebam :
quia eloquia tua non custodierunt.

159 * Vide quoniam mandata tua dile-
xi Domine : in misericordia tua viuifica
me.

160 * Principium verborum tuorum, ve-
ritas : in æternum omnia iudicia iustitiæ
tuæ.

S I N.

161 * Principes persecuti sunt me gratis : &
X à verbis tuis formidauit cor meum.

162 * Lætabor ego super eloquia tua : sicut
qui inuenit spolia multa.

163 * Iniquitatem odio habui, & abomina-
tus sum : legem autem tuam dilexi.

164 * Septies in die laudem dixi tibi, super
iudicia iustitiæ tuæ.

165 * Pax multa diligentibus legem tuam :
& non est illis scandalum.

166 * Expectabam salutare tuum Domine :
& mandata tua dilexi.

167 * Custodiuit anima mea testimonia tua :
& dilexit ea vehementer.

168 * Seruaui mandata tua, & testimonia
tua : quia omnes viæ meæ in conspectu
tuo.

T A V.

169 * Appropinquet deprecatio mea in conf-
Y pectu tuo Domine : iuxta eloquium tuum
da mihi intellectum.

170 * Intret postulatio mea in conspectu
tuo : secundum eloquium tuum eripe
me.

171 * Etustabunt labia mea hymnum, cum
docueris me iustificationes tuas.

172 * Pronuntiabit lingua mea eloquium
tuum, quia omnia mandata tua æquitas.

173 * Fiat manus tua vt saluet me : quoniam
mandata tua elegi.

174 * Concupiui salutare tuum Domine : &
lex tua meditatio mea est.

175 * Viuet anima mea, & laudabit te : &
iudicia tua adiuuabunt me.

176 * Erraui, sicut ovis quæ perijt : quære
seruum tuum, quia mandata tua non sum
oblitus.

Canticum graduum. CXIX.

1 A D Dominum cum tribularet clama-
ui : & exaudiuit me,

2 * Domine libera animam meam à labijs
iniquis, & à lingua dolosa.

3 * Quid detur tibi, aut quid apponatur
tibi ad linguam dolosam ?

4 * Sagitte potentis acutæ, cum carboni-
bus desolatorijs,

5 * Heu mihi, quia incolatus meus pro-
B longatus est : habitauit cum habitantibus

6 Cedar : * multum incola fuit anima
mea.

* Cum his qui oderunt pacem, etiam pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Canticum graduum. CXX.

Leuavi oculos meos in montes, unde venit auxilium mihi.

* Auxilium meum à Domino, qui fecit coelum & terram.

* Non der in commotionem pedem tuum neque dormiter qui custodit te.

* Ecce non dormirabit neque dormiet, qui custodit Israel,

* Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

* Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

* Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus.

* Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & vsque in seculum.

Canticum graduum. CXXI.

Leuatus sum in his que dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

* Scientes erant pedes nostri, in arctis tuis Ierusalem.

* Ierusalem, que edificatur ut ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.

* Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.

* Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes super domum David.

* Rogare que ad pacem sunt Ierusalem: & abundantia diligentibus te.

* Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

* Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te:

* Propter domum Domini Dei nostri, quæsiui bona tibi.

Canticum graduum. CXXII.

Ad leuavi oculos meos, qui habitas in caelis.

* Ecce sicut oculi seruorum, in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancille in manibus domine suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

* Misere nostri Domine, misere nostri: quia multum repleti sumus despectio-
ne.

* Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Canticum graduum. CXXIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicar nunc Israel: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cum exurgerent homines in nos, * forte viuos deglurissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

* Torrentem pertransiit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

* Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captiorem denribus eorum.

* Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

* Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit coelum & terram.

Canticum graduum. CXXIV.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat * in Ierusalem.

Montes in circuitu eius: & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in seculum.

* Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

* Benefac Domine bonis, & rectis corde.

* Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Canticum graduum. CXXV.

In conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati:

* Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inrer gentes: Magnificauit Dominus facere cum eis.

* Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.

* Conuertere Domine captiuitatem nostram, sicut torrentis in Austro.

* Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

* Eunt ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Canticum graduum Salomonis.

CXXVI.

Nisi Dominus edificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

* Vanum est vobis ante lucem surgere: surgere postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

* Sicur sagitte in manu potentis: ita filij excussorum.

* Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Canticum graduum. CXXVII.

BEati omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in viis eius.

* Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.

* Vxor tua sicut viris abundans, in lateribus domus tue.

Filij tui sicut novellæ oliuarum, in circuitu mensæ tue.

* Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

* Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Ierusalem omnibus diebus vite tue.

* Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Canticum graduum. CXXVIII.

SÆpè expugnaverunt me à iuventute mea, dicat nunc Israel.

* Sæpè expugnaverunt me à iuventute mea: etenim non poterunt mihi.

* Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam:

* Dominus iustus condidit cervicem peccatorum: confundantur & convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

* Fiant sicut fenum testorum: quod proutquam euellatur, exaruit:

* De quo non implevit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit:

* Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum. CXXIX.

DE profundis clamaui ad te Domine:

* Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes, in vocem deprecationis meæ.

* Si iniquitates observaueris Domine: Domine quis sustinebit?

* Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: * speravit anima mea in Domino.

* A custodia matutina usque ad noctem, speret Israel in Domino.

* Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

* Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum David.

CXXX.

Domine non est exaltatum cor meum: A neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

* Si noo humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam:

Sicut ablatus est super matrem suam, ita retributio io anima mea,

* Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & usque in seculum.

Canticum graduum CXXXI.

Memento Domine David, & omnis iniquitatis eius.

* Sicut iuravit Domino, votum vouit Deo Iacob.

* Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei:

* Si dedero somnum oculis meis, & palpebris meis dominationem.

* Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.

* Ecce audiuimus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis silue.

* Iteroibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

* Surge Domine io requiem tuam, tu & arca sanctificationis tue.

* Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

* Propter David seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.

* Iuravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam: * de fructu venteris tui ponam super sedem tuam.

* Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos:

Et filij eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

* Quoniam elegit Dominus Sion: elegit Deam in habitationem sibi.

* Hæc requies mea in seculum seculi: hæc habitabo quoniam elegi eam.

* Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.

* Sacerdotes eius induam salutari: & sancti eius exultatione exultabunt.

* Illuc producam cornu David, parauero lucernam Christo meo.

* Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

Canticum graduum David.

CXXXII.

Ecce quam bonum, & quam iucundum, habitare fratres in vnum:

* Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illie mandauit Dominus benedictionem, & vitam usque in seculum.

Canticum graduum. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini:

Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

* Io noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Domini.

* Benedicat te Dominus ex Sion, qui solet celum & terram.

Alleluia. CXXXIV.

Laudate nomen Domini, laudate serui A
Dominum.

* Qui statis in domo Domini, in aëris 2
domus Dei nostri.

* Laudate Dominum, quia bonus Domi- 3
mus, psallite nomini eius, quoniam suauis.

* Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, Is- 4
rael in possessionem sibi.

* Quia ego cognoui quod magnus est 5
Dominus, & Deus noster præ omnibus diis.

* Omnia quæcumque voluit, Dominus 6
fecit in caelo, in terra, in mari, & in omni-
bus abyssis.

* † Educens nubes ab extremo terræ: sul- 7
gura in pluuiam fecit.

* Qui producit venas de thesauris suis: * † 8
qui percussit primogenita Ægypti ab homi-
ne vsque ad pecus.

* Et misit signa & prodigia in medio tui 9
Ægypti: in Pharaonem, & in omnes ser-
uos eius.

* † Qui percussit gentes multas: & occidit 10
reges fortes.

* † Schon regem Amorrhæorum, & Og 11
regem Basan, & omnia regna Chanaan.

* Et dedit terram eorum hereditatem, he- 12
reditatem Israel populo suo.

* Domine nomen tuum in æternum: Do- 13
mine memoriale tuum in generationem &
generationem.

* Quia iudicabit Dominus populum suum: 14
& in seruis suis deprecabitur.

* † Simulachra Gentium argenteum & au- 15
rum, opera manuum hominum.

* † Os habent, & non loquuntur: oculos 16
habent, & non videbunt.

* Aure habent, & non audiunt: neque 17
enim est spiritus in ore ipsorum.

* Similes illis fiant qui faciunt ea: & om- 18
nes qui confidunt in eis.

* Domus Israel benedicite Domino: do- 19
mus Aaron benedicite Domino.

* Domus Levi benedicite Domino: qui 20
timetis Dominum, benedicite Domino.

* Benedictus Dominus ex Sion, qui habi- 21
tat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

Confirmemini Domino quoniam bonus: A
quoniam in æternum misericordia eius.

* Confirmemini Deo deorum: quoniam in 1
æternum misericordia eius.

* Confirmemini Domino dominorum: quo- 3
niam in æternum misericordia eius.

* Qui facit mirabilia magna solus: quo- 4
niam in æternum misericordia eius.

* † Qui fecit caelos in intellectu: quo- 5
niam in æternum misericordia eius.

* Qui firmavit terram super aquas: quo- 6
niam in æternum misericordia eius.

* Qui fecit luminaria magna: quoniam in 7
æternum misericordia eius.

* Solem in potestatem diei: quoniam in
B æternum misericordia eius.

* Lunam & stellas in potestatem noctis:
quoniam in æternum misericordia eius.

* † Qui percussit Ægyptum cum primo-
genitis eorum: quoniam in æternum miseri-
cordia eius.

* † Qui eduxit Israel de medio eorum: † 11
quoniam in æternum misericordia eius.

* In manu potentis, & brachio excelso:
quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones:
quoniam in æternum misericordia eius.

* Et eduxit Israel per medium eius: quo-
niam in æternum misericordia eius.

* † Et excussit Pharaonem, & virtutem
C eius in Mari rubro: quoniam in æternum mi-
sericordia eius.

* Qui traduxit populum suum per deser-
tum: quoniam in æternum misericordia
eius.

* Qui percussit reges magnos: quoniam
in æternum misericordia eius.

* † Et occidit reges fortes: quoniam in † 18
æternum misericordia eius.

* Schon regem Amorrhæorum: quoniam
in æternum misericordia eius.

* † Et Og regem Basan: quoniam in æter-
num misericordia eius.

* † Et dedit terram eorum hereditatem,
quoniam in æternum misericordia eius.

* Hereditatem Israel seruo suo: quoniam
D in æternum misericordia eius.

* Quia in humilitate nostra memor fuit
nostri: quoniam in æternum misericordia
eius.

* Et redemit nos ab inimicis nostris: quo-
niam in æternum misericordia eius.

* Qui dat escam omni carni: quoniam in
æternum misericordia eius.

* Confitemini Deo celi: quoniam in
æternum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum: quo-
niam in æternum misericordia eius.

Psalmus David, Ieremie.

CXXXVI.

SVper flumina Babylonis, illic sedimus &
A stetitimus: cum recordaremur Sion:

* In salicibus in medio eius, suspendimus
organa nostra.

* Quia illic interrogauerunt nos, qui ca-
ptiuos duxerunt nos, verba canticorum:

Et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate
nobis de canticis Sion.

* Quomodo cantabimus canticum Domi-
ni in terra aliena?

* Si oblitus fuero tui in Ierusalem, obli-
uioni detur dextera mea.

* Adhæreat lingua mea faucibus meis, si
B non meminero tui:

Si nun proposuero Ierusalem, in principio
letitiæ meæ. Memor esto Domine filiorum
Edom, in die Ierusalem:

Qui

Qui dicunt: Exinanite, exinanite vsque ad fundamentum in ea.

* Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

* Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos suos ad petram.

Ipsi David. CXXXVII.

Confitebor tibi Domine in toto corde Ameco: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

* In quacumque die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

* Consecrantur tibi Domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui:

* Et cantent in viis Domini: quoniam magna est gloria Domini.

* Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: & alta à longè cognoscit.

* Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua.

* Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in seculum: opera manuum tuarum ne despicias.

In finem, Psalmus David.

CXXXVIII.

Domine probasti me, & cognouisti me: * tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

* Intellexisti cogitationes meas de longè: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.

* Et omnes vias meas prauidisti: quia non est sermo in lingua mea.

* Ecce Domine tu cognouisti omnia, nouissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

* Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

* Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua fugiam?

* † Si ascendero in caelum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

* Si sumptero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris:

* Et enim illic manus tua deducet me: & tenebe me dextera tua.

* Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me: & nox illuminatio mea in deliciis meis.

* Quia tenebrae non obscurabuntur à te, & nox uter dies illuminabitur: sicut tenebrae eius, ita & lumen eius.

* Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meae.

* Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

15 * Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in oculo: & substantia mea in inferioribus terra.

16 * Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

17 * Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

18 * Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

19 * Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me:

20 * Quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate ciuitates tuas.

21 * Nōne qui oderunt te Domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

22 * Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

23 * Proba me Deus, & scito cor meum: in terra interroga me, & cognosce semitas meas.

24 * Et vide, si via iniquitatis in me est: & deduc me in via aeterna.

In finem, Psalmus David.

CXXXIX.

ERipe me Domine ab homine malo: à viro iniquo eripe me.

* Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant praedia.

* † Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.

* Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

* Dixi Domino: Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meae.

* Domine, Domine virtus salutis meae: obumbrasti super caput meum in die belli.

* Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exultentur.

* Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

* Cadent super eos carbones, in ignem delicias eos: in miseriis non subsistent.

* Vir linguosus non dirigitur in terra: virum iniustum mala capient in interiu.

* Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis, & vindictam pauperum.

* Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo.

In finem, Psalmus David. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me: intende voci meae, cum clamauero ad te.

* Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

* Pone Domine custodiam ori meo: & ostium circumstantiae labiis meis.

* Non declines cor meum in verba malitiae,

† Amos. 1.
11.
Rom. 9.
h. 13.

† Amos. 9.
4.2.

litix, ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem, & non communicabo cum electis eorum.

* Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in benedictionibus eorum: * absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.

Audient verba mea quoniam poterunt: * sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dispersa sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

* Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: & à scandalis operantium iniquitatem.

* Cadent in reticulo eius peccatores: in singulariter sum ego donec transeam.

Intellectus David,

Cum esset in spelunca, oratio.

(1. Reg. 24.) CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Dominum deprecatus sum:

* Effundo in conspectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

* In desiliendo ex me spiritum meum, & tu cognouisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

* Considerabam ad dexteram, & videbam: & non erat qui cognosceret me.

Petiit fuga à me, & non est qui requirat animam meam.

* Clamaui ad te Domine, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra uiuentium.

Educ de custodia animam meam ad humiliatus sum nimis.

Libera me à persequenibus me: quia confortati sunt super me.

* Educ de custodia animam meam ad faciendum nomini tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,

Quando persequeretur cum Absalom filius eius. (1. Reg. 17.) CXLIII.

Domine exaudi orationem meam: antequam percipere obsecrationem meam in ueritate tua: exaudi me in tua iustitia.

* Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens.

* Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliatus in terra uitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: * & anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

* Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus uerbis tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

* Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi:

* Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me: & similis ero descendentibus in lacum.

* Audiam fac mihi manè misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac mihi uiam, in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

* Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: * doce me facere uoluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter nomen tuum Domine uiuificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam:

* & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Psalmus David,

Aduersus Goliath. CXLIH.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

* Misericordia mea, & refugium meum: susceptor meus, & liberator meus:

Protektor meus, & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

* Domine quid est homo, quia innotuit ei: aut filius hominis, quia reputas eum?

* Homo uanitati similis factus est: dies eius sicut umbra prætereunt.

* Domine inclina celos tuos, & descende: tange montes, & fumigabunt.

* Fulgura conflagrationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

* Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

* Quorum os locutum est uanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

* Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi.

* Qui das salutem regibus: qui redemisti David seruum tuum de gladio maligno: * eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est uanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

* Quorum silijs, sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua.

Filij eorum compositæ: circummotæ ut similitudo templi.

* Promptuaria eorum plena, cructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fecerunt, abundantes in egressibus suis: * boues eorum crasse.

Non est ruina maceræ, neque transeus, neque clamor in plateis eorum. * Beatus populus, cui hæc sunt: beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

Laudatio

Laudatio ipsi David. CXLIV.

Exaltabo te Deus meus rex : & benedicam nomini tuo in seculum , & in seculum seculi.

* Per singulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in seculum , & in seculum seculi.

* Magnus Dominus & laudabilis nimis : & magnitudinis eius non est finis.

* Generatio & generatio laudabit opera tua : & potentiam tuam pronuntiabunt.

* Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur : & mirabilia tua narrabunt.

* Et virtutem terribilium tuorum dicent : & magnitudinem tuam narrabunt.

* Memoriam abundantie suauitatis tue erubescunt : & iusticia tua exultabunt.

* Misericors & misericors Dominus : patiens , & multum misericors.

* Suavis Dominus vniuersis : & misericordes eius super omnia opera eius.

* Consecratur tibi Domine omnia opera tua : & sancti tui benedicant tibi.

* Gloriam regni tui dicent : & potentiam tuam loquentur :

* Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam : & gloriam magnificentie regni tui.

* Regnum tuum regnum omnium seculorum : & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis : & sanctus in omnibus operibus suis.

* Alleluia Dominus omnes , qui corrunt : & erigit omnes elisos.

* Oculi omnium in te sperant Domine : tu das escam illorum in tempore opportuno.

* Aperis tu manum tuam : & imple omne animal benedictione.

* Iustus Dominus in omnibus viis suis : & sanctus in omnibus operibus suis.

* Propere est Dominus omnibus inuocantibus eum , omnibus inuocantibus eum in veritate.

* Voluntatem timentium se faciet , & deprecationem eorum exaudiet : & saluos faciet eos.

* Custodit Dominus omnes diligentes se : & omnes peccatores disperdet.

* Laudationem Domini loquetur os meum : & benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculum , & in seculum seculi.

Alleluia , Aggei , & Zacharie.

CXLV.

Lauda anima mea Dominum , & laudabo Dominum in vita mea : psallam Deo A meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus : * in filiis hominum , in quibus non est salus.

* Exhibet spiritus eius , & reuertetur in terram suam : in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

* Beatus , cuius Deus Iacob adiutor eius ,

6 spes eius in Domino Deo ipse : * & qui fecit celum & terram , mare , & omnia que in eis sunt.

7 * Qui custodit veritatem in seculum , facit iudicium iniuriis patientibus : dat escam esuriensibus.

8 Dominus soluit compeditos : * Dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos , Dominus diligit iustos.

9 * Dominus custodit aduenas , pupillum & viduam suscipiet : & vias peccatorum disperdet.

10 * Regnabit Dominus in secula , Deus tuus Sion in generationem & generationem.

Alleluia. CLXVI.

Laudate Deum , quoniam bonus est psalmus : Deo nostro sit iucunda , decoraque laudatio.

* Edificans Ierusalem Dominus : dispersiones Israelis congregabit.

* Qui sanat contritos corde : & alligat contritiones eorum.

* Qui numerat multitudinem stellarum : & omnibus eis nomina vocat.

* Magnus Dominus noster , & magna virtus eius : & sapientie eius non est numerus.

* Suscipiens mansuetos Dominus : humilians autem peccatores vsque ad terram.

* Precinke Domino in confessione : psallite Deo nostro in cithara.

* Qui operit celum nubibus : & parat terre pluuiam.

Qui producit in montibus fenum , & herbam seruituti hominum.

* Qui dat iumentis escam ipsorum , & pulis coruorum inuocantibus eum.

* Non in fortitudine equi voluntatem habebit : nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

* Beneplacitum est Domino super timentes eum : & in eis , qui sperant super misericordia eius.

Alleluia. CLXVII.

Lauda Ierusalem Dominum : lauda Deum tuum Sion.

* Quoniam confortauit seras portarum tuarum : benedixit filiis tuis in te.

* Qui posuit fines tuos pacem : & adipe frumenti satiat te.

* Qui emittit eloquium suum terre : velociter currit sermo eius.

* Qui dat niuem sicut lanam : nebulam sicut cinerem spargit.

* Mittit crystallum suum sicut buccellas : ante faciem frigoris eius quis sustinebit ?

* Emitet verbum suum , & liquefaciet ea : habet spiritus eius , & fluent aquae.

* Qui annuntiat verbum suum Iacob : iusticias & iudicia sua Israel.

* Non fecit taliter omni nationi : & iudicia sua non manifestauit eis. Alleluia.

Alleluia. CXLVIII.

Laudate Dominum de caelis : laudate eum in excelsis,

* Laudate eum omnes angeli eius : laudate eum omnes virtutes eius.

* Laudate eum sol & luna : laudate eum omnes stellae, & lumen.

* † Laudate eum cuncti coelorum : & aquae omnes, quae super caelos sunt, * laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt : ipse mandavit, & creata sunt.

* Stetit ea in aeternum, & in saeculum saeculi : praeceptum posuit, & non praeteribit.

* Laudate Dominum de terra, dracones & omnes abyssi.

* Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : quae faciunt verbum eius.

* Montes, & omnes colles : ligna fructifera, & omnes cecri.

* Bestiae, & universa pecora : serpentes, & volucres pennatae :

* Reges terrae, & omnes populi : principes, & omnes iudices terrae.

* Iuvenes, & virgines : senes cum iunioribus laudent nomen Domini : * quia exaltatum est nomen eius solius.

* Confessio eius super caelum & terram : & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius : filii Israel, populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Alleluia. CXLIX.

Cantate Domino canticum novum : laus eius in ecclesia sanctorum.

* Letetur Israel in eo, qui fecit eum : & filii Sion exultent in rege suo.

* Exaltationes Dei in choro : in tympano & psalterio psallat ei :

* Quia beneplacium est Domino in populo suo : & exultabit mansuetos in salutem.

* Exultabunt sancti in gloria : letabuntur in cubilibus suis.

* Exaltationes Dei in gutture eorum : & B gladii ancipites in manibus eorum :

* Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

* Ad alligandos reges eorum in compedibus : & nobiles eorum in manicis ferreis.

* Ut faciant in eis iudicium conscriptum : gloria haec est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Alleluia. CL.

Laudate Dominum in sanctis eius : laudate eum in firmamento virtutis eius.

* Laudate eum in virtutibus eius : laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

* Laudate eum in sono tubae : laudate eum B in psalterio, & cithara.

* Laudate eum in tympano, & choro : laudate eum in chordis, & organo.

* Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis iubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBER

PROVERBIORVM,

Q V E M

HEBRÆI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

Parabolarum utilitas : auditis sapientia commendatur, filius admonetur ne peccatorum sequatur blanditias : sapientia ad sui amplexum invitatur, & conscriptores minatur exitum.

PARABOLAE Salomonis, filij David, regis A Israel. * Ad sciendam sapientiam, & disciplinam : * ad intelligenda verba prudentiae, & suscipiendam eruditionem doctrinae, iustitiam, & iudicium, & acquitatem : * vt deus paruulis astutia, adolescenten-

ti scientia, & intellectus. * Audiens sapiens, sapientior erit : & intelligens, gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & enigmata eorum. * † Timor Domini, principium sapientiae. Sapientiam, arque doctrinam stulti despiciunt. * Audi fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuae : * vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquires eis. * Si dixerint : Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra infontem frustra : * deglutiamus eum sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendentem in lacum. * Omnem pretiosam

† Hic
1. 16.
2. 16.
3. 16.

pretiosam substantiam reperiemus, implebi-
mus domos nostras spoliis. * Dorem mitte
nobiscum, marsupium vnum sit omnium no-
strum. * Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe
pedem tuum a semitis eorum. * † Pedes eorum
illorum ad malum currunt, & festinant ut ef-
fundant sanguinem. * Frustra autem iacitur
rete ante oculos pennarum. * Ipsi quo-
que contra sanguinem suum insidiantur, &
moliuntur fraudes contra animas suas. * Sic
semitæ omnis avari, animas possidentium rap-
piunt. * Sapientia foris prædicat, in plateis
dat vocem suam. * In capite turbarum cla-
mitat, in foribus portarum vrbis profert ver-
ba sua, dicens. * Vsq̃uequò parvuli diligi-
tis infantiam, & stulti ea, quæ tibi sunt no-
xia, cupient, & imprudentes odibunt scien-
tiam? * Convertimini ad correptionem
meam: et præsquam vobis spiritum meum,
& ostendam vobis verba mea. * † Quia vo-
caui, & renuistis: extendi manum meam,
& non fuit qui aspiceret. * Despexistis om-
ne consilium meum, & increpationes meas
neglexistis. * Ego quoque in interitum vestro
ridelo, & subianabo, cum vobis id, quod
timebatis, advenierit. * Cum irruerit repen-
tina calamitas, & interitus quasi tempestas
ingruerit: quando venerit super vos tribula-
tio, & angustia? * Tunc invocabunt me,
& non exaudiam: manebit confurgens, &
non inuenient me: * eò quòd exorsam ha-
buerint disciplinam, & timorem Domini
non susceperint, * nec acquieverint consilio
meo, & detraxerint uniuersæ correptioni
meæ. * Comedent igitur fructus viæ suæ, suis-
que consiliis saturabuntur. * Aversio paru-
lorum interficiet eos, & prosperitas stulto-
rum perdet illos. * Qui autem me audierit,
absque terrore requiescet, & abundantia per-
fructur, timore malorum sublato.

CAPVT II.

*Sapientia acquisito quanta bona conferat, &
quanta mala aueriat, cum qua Deus dona veniant,
& sine qua ubique erratur.*

Fili mi, si susceperis sermones meos, &
mandata mea absconderis penes te, * vt
audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum
ad cognoscendam prudentiam.
* Si enim sapientiam inuocaueris, & in-
clinaueris cor tuum prudentiæ: * si quesieris
eam quasi pecuniam, & sicut thesauros effo-
deris illam: * tunc intelliges timorem Domi-
ni, & scientiam Dei inuenies: * quia Domi-
nus dat sapientiam: & ex ore eius pruden-
tia, & scientia.
* Custodiet rectorum salutem, & pro-
teget gradientes simpliciter, * seruans semitas
iustitiæ, & vias sanctorum custodiens.
* Tunc intelliges iustitiam, & iudicium,
& æquitatem, & omnem semitam bonam.
* Si intraueris sapientia cor tuum, & scien-
tia animæ tuæ placuerit: * consilium custo-

diæ te, & prudentia seruabit te, * vt eruaris
à via mala, & ab homine, qui peruerſa loqui-
tur: * qui relinquunt iter rectum, & am-
bant per vias tenebrosas: qui letantur eum
malefecerint, & exultant in rebus pessimis:
* quorum viæ peruerſæ sunt, & infames
gressus eorum. * Vt eruaris à muliere aliena,
& ab extranea, quæ molit sermoneſ suos:
* & relinquit ducem pubertatis suæ, * & pa-
tri Dei sui obliua est inclinata est enim ad
D. mortem domus eius, & ad inferos semitæ
ipsius. * omnes, qui ingrediantur ad eam,
non reuerentur, nec apprehendent semitas
viæ. * Vt ambules in via bona: & calles iu-
storum custodias. * Qui enim recti sunt, ha-
bitabunt in terra, & simplices permanebunt
in ea. * † Impij verò de terra perdentur: &
qui inique agunt, auferentur ex ea.

CAPVT III.

*Sapientia vitam prolongat: misericordia & ve-
ritas non deferenda: fiducia in Deum: timor Dei:
honorandus Deus: correctio Dei cum letitia ferenda:
sapientia laus, sapientiam sequentibus omnia
prospera: amico statim dandum, nec ei malifacien-
dum: non contemnendum: iniqui non imitandi: im-
piorum perditio, & piorum benedictio.*

Fili mi, ne obliuiscaris legis meæ, & præ-
cepta mea cor tuum custodiat. * longi-
tudinem enim dierum, & annos viæ, & pa-
cem apponent tibi. * Misericordia & veritas
te non deferant, circumda eas gutturi tuo, &
describe in tabulis cordis tui: * & inuenies
gratiam, & disciplinam bonam, coram Deo
& hominibus. * Habe fiduciam in Domi-
no ex toto corde tuo, & ne innitaris pru-
dentiæ tuæ. * In omnibus viis tuis cogita il-
lum, & ipse diriget gressus tuos. * † Ne sis
sapiens apud teipsum: time Deum, &
recede à malo: * sanitas quippe erit vmbilico
B tuo, & irrigatio ossium tuorum. * † Honora
Dominum de tua substantia, & de primitiis
omnium frugum tuarum da ei: * & imple-
buntur horrea tua saturitate, & vino torcu-
laria tua redundabunt. * † Disciplinam Do-
mini, fili mi, ne abicias: nec deſicias eum ab
eo corripis: * quem enim diligit Domi-
nus, corripit: & quasi pater in filio compla-
cet sibi. * Beatus homo, qui inuenit sapien-
tiam, & qui affluit prudentia: * melior est ac-
quisitio eius negotiatione argenti, & auri
primi & purissimi fructus eius: * pretiosior
est cunctis opibus: & omnia, quæ deſide-
rantur, huic non valent comparari. * Longi-
tudo dierum in dextera eius, & in sinistra il-
lius diuitiæ, & gloria. * Viæ eius viæ pul-
chræ, & omnes semitæ illius pacificæ. * Li-
cnum viæ est his, qui apprehenderint eam:
& qui tenuerint eam, beatus: * Dominus sa-
pientia fundauit terram, stabilisuit celos pru-
dencia. * Sapientia illius exasperauit abyssos, &
nubes rore concreſcunt. * Fili mi, ne effluant
hæc ab oculis tuis: Custodi legem arque

consilium: * & erit vita anime tue, & gratia faucibus tuis. * tunc ambulabis fiducialiter in via tua, & pes tuus non impinget: * si dormieris, non timebis: quiesces, & suavis erit somnus tuus. * ne paveas repentino terrore, & intrantes tibi potentias impiorum. * Dominus enim erit in latere tuo, & custodiet pedem tuum ne capiaris. * Noli prohibere benefacere eum, qui potest: si vales, & ipse benefac. * Ne dicas amico tuo: Vade, & revertere: cras dabo tibi: cum statim possis dare. * Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te habeat fiduciam. * Ne contendas adversus hominem frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. * † Ne emuleris hominem iniustum, nec imiteris vias eius: * quia abominatio Domini est omnis illusor, & cum simplicibus sermocinatio eius. * Egredias à Domino in domo impij: habitacula autem iustorum benedicuntur. * Ipse deludet illusores, & mansuetus dabit gratiam. * Gloriam sapientes possidebunt: stultorum exaltatio, ignominia.

CAPVT IV.

Sapiens suo exemplo hortatur querere sapientiam, cuius explicat utilitates: via impiorum delineanda, & iustorum amplectenda: de custodia cordis, eris, & gressuum.

Avdice filij disciplinam patris, & attende ut scias prudentiam. * Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. * Nam & ego filius fui patris mei, tenellus, & vnigenitus coram matre mea: * & docebat me, atque dicebat: Susecipiat verba mea cor tuum, custodi precepta mea, & viues. * Posside sapientiam, posside prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines à verbis oris mei. * Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. * Principium sapientie posside sapientiam, & in omni possessione tua acquirere prudentiam: B * arripe illam, & exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. * dabit capiti tuo augmenta gratiarum, & corona inclucta proteget te. * Audi fili mi, & suscipe verba mea, ut multiplicentur tibi anni vite. * Viam sapientie monstrabo tibi, ducam te per semitas æquitas: * quas cum ingressus fueris, non arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. * Tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est vita tua. * Ne delesteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malonem via. * Fuge ab ea, nec transcas per illam: delina, & desere eam. * non enim dormiunt nisi malefecerint: & rapitur somnus ab eis nisi supplantauerint. * comedunt panem impietatis, & vinum iniquitatis bibunt. * Iustum autem semita quasi lux splens, procedit & crescit vsque ad perfectam diem. * Via impiorum tenebrosa: nesciunt vbi corruant. * Fili mi, osculta sermones meos, & ad

eloquia mea inclina aurem tuam. * ne recedant ab oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui: * vira enim sunt inuenientibus ea, & vnuerse carni sanitas. * Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso vita procedit: * Remoue à te os prauum & detrahentia labia sint procua à te. * Oculi tui recta videant, & palpebre tue præcedant gressus tuos. * Dirige semitam pedibus tuis, & omnes viæ tue stabiliuntur. * Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram: auerte pedem tuum à malo. vias enim, quæ à dextris sunt, nouit Dominus: peruerse verò sunt quæ à sinistris sunt. Ipse autem rectos faciet cursus tuos, iuicra autem tua in pace producet.

CAPVT V.

Vitare iubet meretricem: & ne labores & anni perdantur: propria uxor diligatur, & fugiatur aliena.

Filli mi, attende ad sapientiam meam, & prudentie mee inclina aurem tuam, * ut custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conseruent. Ne attendas fallacæ mulieris. * sauis enim distillans labia meretricis, & niuidius oleo guttur eius: * nouissima autem illius amara quasi absinthium, & acuta quasi gladius biceps. * Pedes eius descendunt in B monem, & ad inferos gressus illius penetrant. * Per semitam viæ non ambulans, vagi sunt gressus eius, & inuestigabiles. * Nunc ergo tibi mi audi me, & ne recedas à verbis oris mei. * Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus domus eius. * Ne des alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli. * ne fortè impleantur exancti viribus tuis, & labores tui sint in domo aliena. * & gemas in C nouissimis, quando consumpseris carnes tuas, & corpus tuum, & dicas: * Cur detestans sum disciplinam, & increpationibus non acquieuit cor meum, * nec audiui vocem docentium me, & magistris non inclinaui aurem meam? * Pendè fui in omni malo, in medio Ecclesiæ & synagoge. * Bibe aquam de cisterna tua, & fluena putei tui: * Detineantur fontes tui foras, & in plateis aquas tuas diuide. * Habeto eas solus, nec sint alieni participes tui. * Sit vena tua benedicta, & lætare cum muliere adolescentie tue: * cetera charissima, & gratissimus hinnulus. vbera eius inebriant te in omni tempore, in amore eius delectare iugiter. * Quare seduceris fili mi ab aliena, & foreris in sinu alterius? * † Respicit Dominus vias hominis, & omnes gressus eius considerat. * Iniquitates suæ capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringitur. * Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudine stulticie suæ decipitur.

CAPVT VI.

Sponsori vi fidem datam liberet laborandum: pigrum formica exemplo excitat ad laborem: apostatam describit: sex qua Dominus odit & exhortatur

exhortatur ad legis custodiam, vique mulieris pulchritudinem non concupiscat, sed consortium vites adultera.

Fili mi, si sponderis pro amico tuo, **A**
 * illaqueatus es verbis oris tui, & capus pro-
 prijs sermonibus. * Fae ergo quod dico fili
 mi, & temetipsum libera: quia incidisti in
 manum proximi tui. Discurre, festina sus-
 cita amicum tuum: * ne dederis somnum
 oculis tuis, nec dormierint palpebrae tuae. *
 Erue quasi damula de manu, & quasi avis
 de manu aucupis. * Vade ad fornicam & pi-
 ger, & considera vias eius, & disce sapien-
 tiam: * quae cum non habeat ducem, nec
 praeceptorem, nec principem, * parat in
 estate cibum sibi, & congregat in messe
 quod comedit. * Viquequo piger dormies
 quando consurges e somno tuo? * **P**au-
 lulum dormies, paululum dormitabis, pau-
 lulum conferes manus, vt dormias: * & ve-
 nient tibi quasi viator, egestas, & pauperies
 quasi vir armatus. Si vero impiger fueris, ve-
 nient vt fons mellis tua & egestas longe fugiet
 a te. * Homo apostata, vir inutilis, graditur
 ore peruerso, * annuit oculis, terit pede, digi-
 to loquitur, * prauo corde machinatur ma-
 lum, & omni tempore iurgia seminat. * huic
 exemplum veniet perditio sua, & subito con-
 teretur, nec habebit vltra medicinam. * Sex
 sunt, quae odit Dominus, & septimum de-
 testatur anima eius: * Oculi sublimis, lin-
 guam mendacem, manus effundentes inno-
 xium sanguinem, * cor machinans cogitationes
 pessimas, pedes veloces ad currendum in
 malum, * praeferentem mendacia testem fal-
 sacem, & eum qui seminat inter fratres dis-
 cordias. * Confersa fili mi praecepta patris
 tui, & ne dimittas legem matris tuae. * Liga
 ea in corde tuo iugiter, & circumda gutturi
 tuo. * Cum ambulaueris, gradiantur tecum:
 cum dormieris, custodiant te, & euigilans
 loquere cum eis. * quia mandatum lucerna
 est, & lex lux, & via vitae increpatio disci-
 plinae: * vt custodiant te a muliere mala, &
 a blanda lingua extraneae. * Non concupis-
 cat pulchritudinem eius cor tuum, nec capia-
 ris nutibus illius: * pretium enim fori vix
 est vnius panis: mulier autem viri pretiosam
 animam capit. * Numquid potest homo ab-
 scondere ignem in sinu suo, vt vestimenta
 illius non ardeant? * aut ambulare super pru-
 nas, vt non comburantur plantae eius? * sic
 qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non
 erit mundus cum tetigerit eam. * Non gran-
 dis est culpa, cum quis furatus fuerit: fura-
 tor enim vt esurientem impleat animam: *
 deprehensus quoque reddet septuplum, &
 omnem substantiam domus suae tradet. *
 Qui autem adulter est, propter cordis ino-
 piam perdet animam suam: * turpitudinem
 & ignominiam congregat sibi, & opprobrium
 illius non delebitur: * quia zelus & furor viri

non parcat in die vindictae, nec acquiescet
 cuiusquam precibus, nec suscipiet pro re-
 demptione dona plurima.

CAPVT VII.

Horatur adulescentem ad sapientiam amplexum, & mandatorum custodiam: vique scortorum blanditias, quas late describit emitt.

Fili mi, custodi sermones meos, & prae-
 cepta mea reconde tibi. Fili * serua man-
 data mea, & viues: & legem meam quasi
 pupillam oculi tui: * liga eam in digitis tuis,
 & scribe illam in tabulis cordis tui. * Die sa-
 pientiae, soror mea es: & prudentiam voca-
 micam tuam, * vt custodiat te a muliere
 extranea, & ab aliena, quae verba sua dulcia
 facit. * De fenestra enim domus meae per
 cancellos propexi, & video paruulos, confi-
 dero recordem iuuenem, * qui transit per pla-
 team iuxta angulum, & prope viam domus
 illius, graditur * in obscuro, ad desperationem
 die, in noctis tenebris, & caligine. * Et ecce
 occurrit illi mulier ornatu meretricio, prae-
 rata ad capiendas animas: gartula & vaga, *
 quietis impatiens, nec valens in domo consi-
 stere pedibus suis, * nunc foris, nunc in pla-
 teis, nunc iuxta angulos insidians. * Appre-
 hensumque deosculatur iuuenem, & procaci
 vultu blanditur, dicens: * Victimae pro salute
 voui, hodie reddidi vota mea. * idcirco egres-
 sa sum in occursum tuum, desiderans te vide-
 re, & reperi. * Intexui funibus loculum meum,
 stravi tapetibus pictis ex Aegypto. * aspersi
 cubile meum myrrha, & aloë, & cinnamomo.
 * Veni, inebriemur vberibus, & frumatur
 cupitis amplexibus, donec illucescat dies. *
 non est enim vir in domo sua, abiit via lon-
 gissima. * faculum pecuniae secum tulit: in
 die plene lux reuerfus est in domum
 suam. * Irreclit eum multis sermonibus,
 & blanditijs labiorum prostraxit illum. *
 Statim eam sequitur quasi bos ductus ad vi-
 ctimam, & quasi agnus lasciuens, & igno-
 rans quod ad vincula stultus trahatur, *
 donec transfigat sagitta iecur eius: velut si
 avis festinet ad laqueum, & nescit quid de
 periculo animae illius agitur. * Nunc ergo
 fili mi, audi me, & attende verbis oris mei.
 * Ne abstrahatur in vijs illius mens tua: ne-
 que decipiaris fementis eius. * multos enim
 vulneratos deiecit, & fortissimi quique inter-
 secti sunt ab ea. * Vix inferi domus eius,
 penetrantes in interiora mortis.

CAPVT VIII.

Sapientia ad sui amplexum inuitat, se quoque multis media commendat, quodque sit Deo coaeterna cum ipso cuncta componens: quam quarentes, beati spernentes vero, miseri tandem euadent.

Numquid non sapientia clamarat, & pru-
 dentia dat vocem suam? * In summis
 excelsumque verticibus supra viam, in medijs
 semitis stans, * iuxta portas ciuitatis in ipijs
 foribus,

foribus, loquitur, dicens: * O viri, ad vos 4
clamito, & vox mea ad filios hominum. * In- 5
telligite parvuli astutiam, & insipientes ani-
maduertere. * Audite, quoniam de rebus ma- 6
gnis locutura sum: & aperientur labia mea,
ut recta predicent. * Veritatem medicabitur 7
guttur meum, & labia mea desestabuntur
impium. * Iusti sunt omnes sermones mei, 8
non est in eis prauum quid, neque peruer-
sum. * recti sunt intelligentibus, & aequi 9
inuenientibus scientiam. * Accipite dili- 10
plinam meam, & non pecuniam: doctri-
nam magis, quam aurum eligit. * Melior 11
est enim sapientia cunctis pretiosissimis: &
omne desiderabile ei non potest comparari. * 12
Ego sapientia habito in consilio, & eruditus
interfui cogitationibus. * Timor Domini 13
odit malum: arrogantiam & superbiam, &
viam prauam, & us bilingue desolator. * Meum 14
est consilium, & aequitas, mea est prudentia,
mea est fortitudo. * Per me reges regnant, & 15
legum conditores iusta decernunt: * Per me 16
principes imperant & potentes decernunt
iustitiam. * Ego diligentes me diligo: & qui 17
mane vigilat ad me, inuenient me. * Me- 18
cum sunt diuitiae, & gloria, opes superbae,
& iustitia. * Melior est enim fructus meus 19
auro, & lapide pretioso, & gemina mea
argento electo. * In vijs iusticie ambulo, in 20
medio semitarum iudicij, * ut ditem diligen- 21
tes me, & thesauros eorum repleam. * 22
Dominus possedit me in initio viarum sua-
rum, antequam quidquam faceret: a princi- 23
pio. * Ab aeterno ordinata sum, & ex anti-
quis antequam terra fieret. * Nondum erant 24
abyssi, & ego iam concepta eram: necdum
fontes aquarum eruperant: * necdum mon- 25
tes graui mole constiterant: ante colles ego
paruriebar: * adhuc terram non fecerat, & 26
flumina, & cardines orbis terrae. * Quando 27
preparabat caelos, aderam: quando certa le-
ge, & gyro vallabat abyssos: * quando athe- 28
ra firmabat sursum, & librabat fontes aqua-
rum. * quando circumdabat mari terminum 29
suum, & legem ponebat aquis, ne transirent
fines suos: quando appendebat fundamenta
terre. * Cum eo eram cuncta componens: & 30
delectabar per singulos dies, ludens coram
eo omni tempore: * Indens in orbe terra- 31
rum: & delicie meae, esse cum filiis homi-
num. * Nunc ergo filij audite me: Beati, 32
qui custodiunt vias meas. * Audite discipli- 33
nam, & estote sapientes, & nolite abijcere
eam. * Beatus homo qui audit me, & qui vi- 34
gilat ad fotes meas quotidie, & obseruat ad
postes ostij mei. * Qui me inuenerit, inueniet 35
vitam, & hauriet salutem a Domino: * qui 36
autem in me peccauerit, ledet animam suam.
Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

CAPVT IX.

*Sapientia domo sibi edificata omnes ad se alli-
ciunt, vitam prorogat, & a muliere stulta ac vaga li-*

*berat: porro eruditionem & correptionem non sus-
cipies impius ac derisor, sed iustus & sapiens.*

1 * Sapientia edificauit sibi domum, excidit
2 Scoluinias septem. * Immolauit victimas
A suas, miscuit vinum, & proposuit mensam
3 suam. * Misit ancillas suas ut vocarent ad at-
4 cem, & ad mœnia ciuitatis: * Si quis est
paruuus, veniat ad me. Et insipientibus lo-
5 cuta est: * Venite, comedite panem meum,
B & bibite vinum quod miscui vobis. * Relin-
6 quite infantiam, & viuete, & ambulat per
7 vias prudentie. * Qui erudit derisorem, ipse
iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, si-
8 bi maculam generat. * Noli arguere deri-
9 sorem, ne oderit te. Argue sapientem, &
C diligit te. * Da sapienti occasionem, & ad-
deur ei sapientia. Doce iustum, & festina-
10 bit accipere. * † Principium sapientie, timor
D Domini: & scientia sanctorum, prudentia.
11 * Per me enim multiplicabuntur dies tui, &
12 addennur tibi anni vice. * Si sapiens fueris,
tibi metipsum eris: si autem illudor, solus porta-
13 bis malum. * Mulier stulta & clamosa, ple-
naque illecebris, & nihil omnino sciens,
14 * sedit in foribus domus suae super sellam in
D excelso vrbs loco, * ut vocaret transientes
per viam, & pergentes itinere suo: * Qui est
15 paruulus, declinet ad me. Et vecordi locuta
16 est: * Aque furtiuæ dulciores sunt, & panis
17 absconditus suauior. * Et ignorauit quod ibi
sint gigantes, & in profundis inferni conui-
uæ eius.

PARABOLÆ SALOMONIS

CAPVT X.

*Alternat sermonem de filio sapiente & stulto, ius-
to & impio, operante & inso, simplici & pra-
uo: de charitate & odio: de bono lingua eiusque
malo.*

1 * Filius sapiens letificat patrem: filius verò
A stultus mœsticia est matri suæ.
2 * † Nil proderunt thesauri impietatis: iusti-
tia verò liberabit a morte. 104
3 * Non affliget Dominus fame animam ius-
ti, & insidias impiorum subueriet.
4 * Egestatem operata est manus remissa:
manus autem fortium diuitias parat.
Qui nititur mendacijs, hic pascit ventos,
idem autem ipse sequitur aues volantes.
5 * Qui congregat in melle, filius sapiens est:
qui autem stercit æstate, filius confusionis.
6 * Benedictio Domini super caput iusti: os
autem impiorum operit iniquitas.
7 * Memoria iusti cum laudibus: & nomen
B impiorum putrefcet.
8 * Sapiens corde præcepta suscipit: stultus
ceditur labijs.
9 * Qui ambulat simpliciter, ambulat confi-
denter: qui autem deprauat vias suas, mani-
festus erit.
10 * † Qui annuit oculo, dabit dolorem: & 120
stultus labijs verberabitur. 103.

* Vena

* Vena vitæ, os iusti: & os impiorum operit iniquitatem.
 * Odium suscitatur rixas: † & vniuersa delicta operit charitas.
 * In labijs sapientis inuenitur sapientia: & virga in dorso eius qui indiget corde.
 * Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusioni proximum est.
 * Substantia diuitijs, verbs fordidinis eius: pauperum pauperum, egestas eorum.
 * Opus iusti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum.
 * Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.
 * Abscondunt odium labia mendacia: qui profert contumeliam, insipientes est.
 * In multiloquio non decet peccatum: qui autem moderatur labia sua prudentissimus est.
 * Argentum electum, lingua iusti: cor autem impiorum pro nihilo.
 * Labia iusti erudiunt plurimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestate moriuntur.
 * Benedictio Domini diuites facit, nec faciatur eis afflictio.
 * Quasi per risum stultus operatur scelus: sapientia autem est viro prudentia.
 * Quod timet impius, veniet super eum: desiderium suum iustis dabitur.
 * Quasi tempestas transiens non erit impius: iustus autem quasi fundamentum sempiternum.
 * Sicut acetum dentibus, & fumus oculis, sic piger his qui miserunt eum.
 * Timor Domini apponet dies: & anni impiorum breuiabuntur.
 * Expectatio iustorum læticia: spes autem impiorum peribit.
 * Fortitudo simplicis via Domini: & pauper his, qui operantur malum.
 * Iustus in æternum non commouebitur: impij autem non habitabunt super terram.
 * Os iusti parturit sapientiam: lingua prauorum peribit.
 * Labia iusti considerant placita: & os impiorum peruerfa.

CAPVT XL.

Æquitas & iustitia ceterarumque virtutum commoda, & vitiorum ac vanarum diuitiarum incommoda.

STatera dolosa, abominatio est apud Dominum: & pondus æquum, voluteas Animæ eius.
 * Vbi fuerit superbia, ibi erit & contumelia: vbi autem est humilitas, ibi & sapientia.
 * Simplicitas iustorum dirigit eos: & superplantatio perversorum vastabit illos.
 * † Non proderunt diuitiæ in die ultionis: iustitia autem liberabit a morte.

* Iustitia simplicis dirigit viam eius: & in impietate sua conuertet impius.
 * Iustitia rectorum liberabit eos: & in insidijs suis capientur iniqui.
 * Mortuo homine impio, nulla erit ultra spes: & expectatio sollicitorum peribit.
 * Iustus de angustia liberatus est: & tradetur impius pro eo.
 * Simulator ore decipit amicum suum: iusti autem liberabuntur scientia.
 * In bonis iustorum exultabit ciuitas: & in perditione impiorum erit laudatio.
 * Benedictio iustorum exaltabitur ciuitas: & ore impiorum subuertetur.
 * Qui despicit amicum suum, indigens corde est: vir autem prudens tacebit.
 * Qui ambulat fraudulenter, reuelat arcana: qui autem fidelis est animi, celat amici commissum.
 * Vbi non est gubernator, populus corruet: salus autem, vbi multa consilia.
 * Affligetur malo, qui fidem facit pro extraneo: qui autem cauet laqueos, securus erit.
 * Mulier gratiofa inueniet gloriam: & robusti habebunt diuitias.
 * Benefacit animæ suæ vir misericors: qui autem crudelis est, etiam propinquos abijcit.
 * Impius facit opus instabile: seminanti autem iustitiam merces fidelis.
 * Clementia præparat vitam: & sectatio malorum mortem.
 * Abominabile Domino cor prauum: & voluntas eius in ijs, qui simpliciter ambulant.
 * Manus in manu non erit innocens malus: semen autem iustorum saluabitur.
 * Circulus aureus in naribus suis: mulier pulchra & fatua.
 * Desiderium iustorum omne bonum est: prætolatio impiorum furor.
 * Alij diuidunt propria, & ditiores fiunt: alij rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.
 * Anima, quæ benedicit, impinguabitur: & qui inebriatur, ipse quoque inebriabitur.
 * Qui abscondit frumenta, maledicetur in populis: benedictio autem super caput vendentium.
 * Bene confurgit diluculo qui querit bona: qui autem inuestigator malorum est, opprimetur ab eis.
 * Qui confidit in diuitijs suis, corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt.
 * Qui conturbat domum suam, possidebit ventos: & qui stultus est, seruiet sapienti.
 * Fructus iusti lignum vitæ: & qui suscipit animas, sapiens est.
 * Si iustus in terra recipit: quanto magis impius & peccator?

1. Pet. 4. dicit.

CAPVT XII

Præfatum loquitur de diligente disciplina & eam odiente; de impio & iusto, operante & otioso, stulto & sapiente, & de bonis ac malis Imag.

Qui diligit disciplinam, diligit scientiam: 1
qui autem odit increpationes, insipiens A
est.

* Qui bonus est, hauriet gratiam à Do- 2
mino: qui autem confidit in cogitationi-
bus suis, impie agit.

* Nun ruborabit homo ex impietate: & 3
radix iustorum non commouebitur.

* Mulier diligens, corona est viro suo: & 4
puerudo in oculis eius, quæ consusione res,
dignas gerit.

* Cogitationes iustorum iudicia: & con- 5
silia impiorum fraudulenta.

* Verba impiorum insidiantur sanguini: 6
os iustorum liberabit eos.

* Verte impios, & non erunt: domus au- 7
tem iustorum permanebit. B

* Doctrina sua noscet vir: qui autem 8
vanus & excors est, patebit contemptui.

* † Melior est pauper & sufficiens sibi, 9
quàm gloriosus & indigens pane.

* Nouit iustus iumentorum suorum ani- 10
mas: viscera autem impiorum crudelia.

* † Qui operatur terram suam, satiabitur 11
panibus: qui autem sectatur otium, stultitia
est.

Qui suavis est in vini demorationibus in
suis munitionibus relinquit conuexum.

* Desiderium impij munimentum est pes- 12
simorum: radix autem iustorum proficiet.

* Propter peccata labiorum ruina proxi- 13
mar malo: effugiet autem iustus de angus-
tia.

* De fructu oris sui vniuersique replebi- 14
tur bonis & iuxta opera manuum suarum re-
tribuetur ei. C

* Via stulti recta in oculis eius: quia au- 15
tem sapiens est, audit consilia.

* Facius statim indicat iram suam: qui 16
autem dissimulat iniuriam, callidus est.

* Qui quod nouit loquitur, index iusti- 17
tiae est: qui autem mentitur, testis est frau-
dulenteus.

* Est qui promittit, & quasi gladio pun- 18
gitur conscientiae: lingua autem sapientium
sanitas est.

* Labium veritatis firmum erit in pepe- 19
ruium: qui autem testis est repentinus, con-
cinnat linguam mendacij.

* Dolus in corde cogitantium mala, qui 20
autem pacis ineunt consilia, sequitur eos
gaudium.

* Nun contristabit iustum quicquid ei ac- 21
ciderit: impij autem replebuntur malo.

* Abominatiu est Domino labia menda- 22
cia: qui autem fideliter agunt, placent ei. D

* Homo veritus celat scientiam: & cor- 23
insipientium prouocat stultitiam.

14 * Manus fortium dominabitur: quæ au-
tem tenuis est, tributis seruiet.

15 * Metror in corde viri humiliabit illum,
& sermone bono letificabitur.

16 * Qui negligit damnum propter amicum,
iustus est: iter autem impiorum decipiet
eos.

17 * Non inueniet fraudulentus lucrum: &
substantia hominis erit auri pretium.

18 * In semina iustitiae, vita: iter autem de-
uium ducit ad mortem.

CAPVT XIII.

*De filio sapiente: de oris custodia, & inconside-
ratio ad loquendum: de paupere diuite, & diuite
paupere, lucerna impiorum, substantia festinata
& dilatione spei: omnia cum consilio agenda, &
cum sapientibus gradiendum: de parente virga,
& insaturabili ventre impij.*

Filius sapiens, doctrina patris: qui autem
A illudor est, non audit cum arguitur.

2 * De fructu oris sui homo satiabitur bo-
nis: anima autem preuicatorum iniqua.

3 * Qui custodit os suum, custodit animam
suam: qui autem inconsideratus est ad lo-
quendum, sentiet mala.

4 * Vult & non vult piger: anima autem
operantium impinguabitur.

5 * Verbum mendax iustus detestabitur: im-
pius autem confundit, & confundetur.

6 * Iustitia custodit innocentis viam: imple-
tas autem peccatorem supplantat.

7 * Est quasi diues, cum nihil habeat: &
B est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit.

8 * Redemptio animæ viri, diuitiæ suæ: qui
autem pauper est, increpationem non sus-
tinet.

9 * Lux iustorum letificat: lucerna autem
impiorum extinguitur.

10 * Iner superbos semper iurgia sunt: qui
autem agunt omnia eum consilio, reguntur
sapientia.

11 * Substantia festinata minuetur: quæ au-
tem paulatim colligitur manu, multiplicabi-
tur.

12 * Sper, quæ differtur, affligit animam:
lignum vitæ desiderium veniens.

13 * Qui detrahic alicui rei, ipse se in fuer-
C rum obligat: qui autem timet præceptum, in
pæce verabitur.

14 * Animæ dolose errant in peccatis: iusti
autem misericordes sunt, & misentur.

15 * Lex sapientis fons vitæ, vt declinet à
ruina mortis.

16 * Doctrina bona dabit gratiam: in itine-
re contemptorum vorago.

17 * Astutus omnia agit cum consilio: qui
autem fatuus est, aperit stultitiam.

18 * Nuncius impij eadet in malum: legatus
autem fidelis sanitas.

19 * Egestas, & ignominia ei qui deserit dis-
ciplinam: qui autem acquiescit arguenti, glo-
rincabitur.

* Desi

* Desiderium si compleatur, delectat ani- 19
mam : detestantur stulti eos, qui fugiunt D
mala.
* Qui cum sapientibus graditur, sapiens 20
erit : amicus stultorum similis efficitur.
* Peccatores persequitur malum : & iusti 21
retribuuntur bona.
* Bonus relinquit heredes filios, & ne- 22
potes : & custoditur iusto substantia pecca-
toris.
* Multi cibi in nouallibus patrum : & aliis 23
congregantur absque iudicio.
* Qui parit virge, odit filium suum : qui 24
autem diligit illum, instanter erudit.
* Iustus comedit, & replet animam suam : 25
venit autem impiorum infaturabilis.

C A P V T X I V.

*Sapientia & stultitia varia conditiones : pruden-
tia quousque status debet regulari, qua quis ad
misericordiam mouetur, & affectus moderatur :
vicia autem perdunt homines.*

Sapiens mulier edificat domum suam : 1
Stulpiens extructam quoque manibus de- A
struet.

* Ambulans recto itinere, & timens 2
Deum, † despicietur ab eo, qui insani gradi-
tur via.

* In ore stulti virga superbia : labia autem 3
sapientium custodiunt eos.

* Vbi non sunt boues, † paxsepe vacuum 4
est : vbi autem plurimae segetes, ibi manife-
sta est fortitudo bouis.

* Testis fidelis non mentitur : proferit au- 5
tem mendacium dolosus testis.

* Querit derisor sapientiam, & non inue- 6
nit : doctrina prudentium facilis.

* Vade contra virum stultum, & nescit la- 7
bia prudentie.

* Sapientia callidi est intelligere viam 8
suam : & impudentia stultorum errans.

* Stultus illudet peccatum, & inter iustos 9
notabitur gratia.

* Cor quod nouit amaritudinem anime 10
sue, in gaudio eius non miscebitur extra- B
neus.

* Domus impiorum delebitur : taberna- 11
cula verò iustorum germinabit.

* Est via, quæ videtur homini iusta : no- 12
uissima autem eius deducunt ad mortem.

* Ritus dolore miscebitur, & extrema gau- 13
dij luctus occupat.

* Viis suis replebitur stultus, & super eum 14
erit vir bonus.

* Innocens credit omni verbo : astutus 15
confidat gressus suos.

Filio doloso nihil erit boni : seruo autem
sapienti prosperi erunt actus, & dirigetur
via eius.

* Sapiens timet, & declinat à malo : stul- 16
tus transiit, & confidit.

* Impatiens operabitur stultitiam : & vir 17
versutus odiosus est.

C * Possidebunt paruuli stultitiam, & expe- 18
ctabunt astuti scientiam.

19 * lacebunt mali ante bonos : & impij ante
portas iustorum.

20 * Etiam proximo suo pauper odiosus erit :
amici verò diuinum multi.

21 * Qui despiciat proximum suum, peccat :
qui autem miseretur pauperis, beatus erit.
Qui credit in Domino, misericordiam
diligit.

22 * Errant qui operantur malum : misericor-
dia & veritas preparant bona.

23 * In omni opere erit abundantia : vbi au-
tem verba sunt plurima, ibi frequenter
egestas.

24 * Corona sapientium, diuitie eorum : sa-
pientia stultorum, imprudentia.

25 * Liberat animas testis fidelis : & proferit
mendacia verisipellis.

26 * In timore Domini fiducia fortitudinis,
& filiis eius erit spes.

27 * Timor Domini fons vite, vt declinent
D à ruina mortis.

28 * In multitudine populi dignitas regis : &
in paucitate plebis ignominia principis.

29 * Qui patiens est, multa gubernatur pru-
dentia : qui autem impatiens est, exaltat stul-
titiā suam.

30 * Vita carniū, sanitas cordis : putredo
ossium, inuidia.

31 * † Qui calumniatur egentem, exprobrat † 10/17.
factori eius : honorat autem eum, qui mise-
retur pauperis.

32 * In malitia sua expelletur impius : sperat
autem iustus in morte sua.

33 * In corde prudentis requiescit sapientia,
& indoctos quosque erudit.

34 * Stulticia eleuat gentem : miseros autem
facit populos peccatum.

35 * Acceptus est regi minister intelligens ;
iracundiam eius inutilis sustinebit.

C A P V T X V.

*Responsio mollis : lingua sapientis, & immo-
derata : fortitudo domus iusti : vilissima impio-
rum ingrata : omnia Deo nota : cor gaudens :
dies pauperis mali : secreta mens : vocari ad
olera : vir iracundus & rixosus : laus patien-
tis : iter pigrorum : domus superbiorum : fide &
misericordia purgantur peccata : de abstinentie
disciplinam : laus timoris Domini & humili-
tatis.*

1 R Esponsio mollis frangit iram : sermo du- 10/17. a
A rus suscitatur furorem. 11.

2 * Lingua sapientium ornat scientiam : os
fauorum ebullit stulticiam,

3 * In omni loco oculi Domini contem-
plantur bonos & malos.

4 * Lingua placabilis, lignum vite : quæ au-
tem immoderata est conteret spiritum.

5 * Stultus iridet disciplinam patris sui
qui autem custodit increpationes, astutior
fiet.

In abundantia iustitia virtus maxima est : cogitationes autem impiorum eradicabuntur.

* Domus iusti plurima fortitudo : & in 6 fructibus impij conturbatio.

* Labia sapientium dissemiabunt scientiam : cor stultorum dissimile erit. B

* † Victimæ impiorum abominabiles Domino : vota iustorum placabilia.

* Abominatio est Domino via impij : qui 9 sequitur iustitiam, diligitur ab eo.

* Doctrina mala deferentem viam vitæ : qui 10 increpationes odit, monetur.

* Infernus, & perditio coram Domino : 11 quantum magis corda filiorum hominum ?

* Non amat pestilens eum, qui se corripit : 12 nec ad sapientes graditur.

* † Cor gaudens exultat faciem : in mœ- 13 rore animi deicietur spiritus.

* Cor sapientis querit doctrinam : & os 14 stultorum pascitur imperitiis.

* Omnes dies pauperis, mali : secuta mens 15 quasi iuge conuiuium.

* Melius est parum cum timore Domini, 16 quam thesauri magni & insatiabiles.

* Melius est vocari ad olera cum charitate, quam ad viuulum saginatum cum odio. C

* Vir iracundus prouocat rixas : qui 18 paciens est, mitigat fuscitatas.

* Iter pigrorum quasi scpes spinatum : via 19 iustorum absque offendiculo.

* Filius sapiens lætificat patrem : & stultus 20 homo despiciat matrem suam.

* Soluticia gaudium stulto : & vir prudens 21 dirigit gressus suos.

* Dissipantur cogitationes ubi non est consilium : ubi verò sunt plures consiliarij, consistantur.

* Læatur homo in sententia oris sui : & 23 sermo opportunus est optimus.

* Semita vitæ super eruditum, ut declinet 24 de inferno nouissimo.

* Domum superborum demolietur Dominus : & firmos faciet terminos viduæ. D

* Abominatio Domini cogitationes male : & putus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo.

* Conturbat domum suam qui soletur 27 auaritiâ : qui autem odit munera, viuere.

* † Per misericordiam & fidem purgantur peccata : per timorem autem Domini declinat omnis à malo.

* Mens iusti meditare obedienciam : os 28 impiorum redundat malis.

* Longè est Dominus ab impiis : & orationes iustorum exaudiet.

* Lux oculorum lætificat animam : fama 30 bona impinguat ossa.

* Auris, quæ audit increpationes vitæ, in medio sapientium commorabitur.

* Qui abiicit disciplinam, despiciat animam suam : qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis,

33 * Timor Domini, disciplina sapientie : & gloria precedit humilitas.

CAPVT XVI.

Homo animam preparat, Deus spiritum ponderator, linguam vnaque hominum dirigit, omnia propter seipsum operans, cui abominatio est omnis arrogans : misericordia redimuntur peccata : pondus & statera Dei iudicia : indignatio & clementia regis : laus sapientie, prudentia, eruditio, ac dulcis in verbo, & patientis : vituperatur insipiens & peruersus : fortis à Domino temperatur.

1 Hominis est animam preparare : & Domini gubernare linguam.

2 * † Omnis vitæ hominis patent oculis eius : spiritum ponderator est Dominus. † Inf. 1. A. 1.

3 * Reuela Domino opera tua, & dirigetur cogitationes tuæ.

4 * Vniuersa propter semetipsum operans est Dominus : impium quoque ad diem malum.

5 * Abominatio Domini est omnis arrogans : etiam si manus ad manum fuerit, non est innocens.

Initium vitæ bonæ, facere iustitiam : accepta est autem apud Deum magis, quam immolare hostias.

6 * † Misericordia & veritate redimitur iniquitas : & in timore Domini declinatur à malo. † Inf. 1. A. 1.

7 * Cum placuerint Domino vitæ homini inimicos quoque eius conuerter ad pacem.

8 * Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate.

9 * Cor hominis disponit viam suam : sed Domini est dirigere gressus eius.

10 * Disinatio in labijs regis, in iudicio non errabit os eius.

11 * Pondus & statera iudicia Domini sunt : & opera eius omnes lapides sunt.

12 * Abominabiles regi qui agunt impiè : quoniam iustitia firmatur solium.

13 * Voluntas regum labia iusta : qui recta loquitur diligitur.

14 * Indignatio regis, nuntij mortis : & vir sapiens placabit eam.

15 * In hilaritate vultus regis, vita : & clementia eius quasi imber serenus.

16 * Posside sapientiam, qua auro melior est : & acquire prudentiam, quia pretiosior est argento.

17 * Semita iustorum declinat mala : custos animæ suæ seruat viam suam.

18 * Contritionem precedit superbia : & ante ruinam exaltatur spiritus.

19 * Melius est humiliari cum micibus, quam diuidere spolia cum superbis.

20 * Eruditus in verbo reperiet bona : & qui sperat in Domino, beatus est.

21 * Qui sapiens est corde, appellabitur prudens : & qui dulcis eloquio, maiora percipiet.

- * Fons vite eruditio possidentis : doctrina 22
stultorum fatuitas.
- * Cor sapientis erudit os eius : & labiis 23
eius addet gratiam.
- * Fatus mellis, composita verba : dulcedo 24
animæ, sanitas osium.
- * Est via quæ videtur homini recta : & 25
nouissima eius ducunt ad mortem. D
- * Anima laborantis laborat sibi, quia com- 26
pulit eum os suum.
- * Vit impius fodit malum, & in labiis eius 27
ignis ardescit.
- * Homo peruersus suscitât lites : & verbo 28
suis separat principes.
- * Vir iniquus lactat amicum suum : & du- 29
cit eum per viam non bonam.
- * Qui attonitis oculis cogitat praua, mor- 30
dens labia sua perficit malum.
- * Corona dignitatis senectus, quæ in viis 31
iustitiæ repetitur.
- * Melior est patiens vito forti : & qui do- 32
minatur animo suo, expugnatore urbium.
- * Sortes mittuntur in linum, sed à Domi- 33
no temperantur.

CAPVT XVII.

*Buccella sicca cum gaudio : seruus sapiens : Do-
minus corda probat : despicitur pauperem : gau-
dens de alterius ruina : coram senum : celans deli-
ctum : fatuus in stultitia confidens : stulto inuites
diuitia : altam faciens domum suam : omni tem-
pore diligit amicos : animas gaudens, & spiritus tri-
stis : stultus tacens.*

Melior est buccella sicca cum gaudio, 1
quàm domus plena victimis cum A
iurgio.

- * † Seruus sapiens dominabitur filiis stul- 2
tis, & inser fratres hereditatem diuidet.
- * Sicut igne probatur argentum, & aurum 3
camino : ita cotta probat Dominus.
- * Malus obedit lingue iniquæ, & fallax 4
obtemperat labiis mendacibus.
- * † Qui despicit pauperem, exprobat fa- 5
ctori eius : & qui ruina letatur alterius, non
erit impositus.
- * Corona senum filij filiorum : & gloria fi- 6
liorum patres eorum.
- * Non decent stultum verba composita, 7
nec principem labium mentiens.
- * Gemma gratissima, expectatio presto- 8
lancis : quocumque se verit, prudenter in- B
telligit.
- * Qui celat delictum, querit amicitias : 9
qui altero sermone repetit, separat fede-
ratos.
- * Plus proficit correptio apud prudentem, 10
quàm centum plagæ apud stultum.
- * Semper iurgia querit malus : angelus au- 11
tem crudelis mitteret contra eum.
- * Expedit magis vitæ occurrere rapis foe- 12
tibus, quàm fauio confidenti in stulticia
sua.
- * † Qui reddit mala pro bonis, non re- 13

cedet malum de domo eius.

- 14 * Qui dimittit aquam, caput est iurgio-
rum : & antequam patiatur contumeliam, iu-
dicium delebit. *1. Thof. 3.
c. 15.
2. Pet. 3.
h. 9.*
- 15 * † Qui iustificat impium, & qui condem-
nat iustum, abominabilis est vietque apud
Deum. *† 1. Ioh. 3.
c. 21.*
- 16 * Quid prodest stulto habere diuitias, cum
sapientiam emere non possit ?
Qui altam facit domum suam, querit rui-
nam : & qui curat discere, incidet in mala.
- 17 * Omni tempore diligit qui amicus est : &
frater in angustiis comprobatur.
- 18 * Stultus homo plaudet manibus, cum
spoponderit pro amico suo.
- 19 * Qui meditatur discordias, dirigit rixas :
& qui exultat ostium, querit ruinam.
- 20 * Qui peruersi cordis est, non inueniet
bonum : & qui verit linguam, incidet in
malum.
- 21 * Natus est stultus in ignominiam suam :
sed nec pater in fauio letabitur.
- 22 * † Animus gaudens atatem floridam fa-
cit : spiritus tristis exsiccat ossa. *† 2. Cor. 12.
h. 3.*
- 23 * Munera de sinu impius accipit, vt per-
uertat semitas iudicij.
- 24 * † In facie prudentis lucet sapientia : ocu-
li stultorum in sinibus terre. *† Eccl. 1. 6.
2. 9.*
- 25 * Ita patris, filius stultus : & dolor martis
quæ genuit eum.
- 26 * Non est bonum damnum inferre iusto :
nec percutere principem, qui recta iudicat.
- 27 * † Qui moderatur sermones suos, doctus
& prudens est : & pretiosus spiritus vit eru-
ditus. *† Ierem.
1. c. 13.*
- 28 * Stultus quoque si tacet, sapiens re-
putabitur : & si compresserit labia sua, intel-
ligens.

CAPVT XVIII.

*De recessu ab amico : de incorrigibili : non de-
niandum à veritate : os stulti : insus se accusans :
frater inuans fratrem : fructus oris : mulier bona
& mala : locutio demitis & pauperis : vit ami-
cabilis.*

- 1 Ocasiones querit qui vult recedere ab
A amico : omni tempore erit exprobra-
bilis.
- 2 * Non recipit stultus verba prudentiæ : nisi
ea dixeris quæ versantur in corde eius.
- 3 * Impius, cum in profundum venerit pec-
catorum, contemnit : sed sequitur eum igno-
minia & opprobrium.
- 4 * Aqua profunda verba ex ore viri : & tor-
rens redundans fons sapientiæ.
- 5 * Accipere personam impij non est bo-
num, vt declines à veritate iudicij.
- 6 * Labia stulti miscent se tixis : & os eius
B iurgia promocat.
- 7 * Os stulti contritio eius : & labia ipsius,
ruina animæ eius.
- 8 * Verba bilinguis, quasi simplicia : & ipsa
perueniunt vsque ad interiora ventris.

Pigrum

1. Thof. 3.
c. 15.

1. Ioh. 3.
c. 21.

† Rom. 12.
c. 17.

Pignus deiecit timor : animæ autem effeminaturum elurient.

* Qui mollis & dissolutus est in opere suo, 9 frater est sua opera dissipantis.

* Turris fortissima, nomen Domini : ad 10 ipsum currit iustus, & exaltabitur.

* Substantia diuitis vrbis roboris eius, & 11 quasi murus validus circumdans eum.

* Antequam coneratur, exaltatur cor 12 hominis : & antequam glorificetur, humiliatur.

† *Herl. 1. a. 8.* * † Qui prius respondet quàm audiat stultum se esse demonstrat, & confusione dignum.

* Spiritus viri sustentat imbecillitatem 14 suam : spiritum verò ad irascendum facilem quis poterit sustinere ?

* Cor prudens possidebit scientiam : & 15 auris sapientium querit doctrinam.

* Donum hominis dilatat viam eius, & 16 ante principes spatium ei facit.

* Iustus, prior est accusator sui : venit amicus eius, & intelligabit eum.

* Contradictiones comprimit fors, & in 18 ter potentes quoque diiudicat.

* Frater, qui adiuvatur à fratre, quasi ciuitas firma : & iudicia quasi vinctus vrbium.

* De fructu oris viri replebitur venter 20 eius : & genimina labiorum ipsius satiabunt Dominum.

* Mors, & vita in manu lingue : qui diligit eam, comedent fructus eius.

* Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bonum : & hauriet iucunditatem à Domino.

Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum : qui autem tenet adulteram, stultus est & impius.

* Cum obsecrationibus loquitur pauper : 23 & diues effabatur rigidè.

* Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quàm frater.

CAPVT XIX.

Pauper ambulans in simplicitate : diuitis addunt amicos : verba sectans : falsus testis : non decet stultum delicta : doctrina per patientiam probatur : ira & hilaritas regis : mulier litigiosa : vixor prudens datur à Deo : preterita : precepti custodia : misericordia in pauperem : crudelis filii : acceptio consilij : vir mendax : timor Domini : pigritia : pestilens : inobedienti parentibus : testis iniquus : derisor.

Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quàm diues torquens labia sua, & insipiens.

* Vbi non est scientia animæ, non est bonum : & qui festinus est pedibus, offendet.

* Stulticia hominis supplantat gressus eius : 3 & contra Deum seruet animo suo.

* Diuitiæ addunt amicos plurimos : à 4 paupere autem & hi, quos habuit, separantur.

† *Dem. 1. 4. 16.* 5 * † Testis falsus non erit impanitus : & qui mendacia loquitur, non effugiet.

6 * Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis.

7 * Fratres hominis pauperis oderunt eum : insuper & amici procul recesserunt ab eo.

B Qui tantum verba sectatur, nihil habebit : 8 * qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiæ inueniet bona.

9 * Falsus testis non erit impanitus : & qui loquitur mendacia, peribit.

10 * Non decent stultum delicta, nec seruum dominari principibus.

11 * Doctrina viri per patientiam noscitur : & gloria eius est iniqua prætergredi.

12 * Sicut fremitus leonis, ira & regis ira : & sicut ros super herbam, ira & hilaritas eius.

13 * Dolor patris, filius stultus : & recta iugiter perstilla, litigiosa mulier.

14 * Domus, & diuitiæ dantur à parentibus : à Domino autem propriè vxor prudens.

15 * Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet.

16 * Qui custodit mandatum, custodit animam suam : qui autem negligit viam suam mortificabitur.

17 * Fœneratur Domino qui misereatur pauperis : & vicissitudinem suam reddet ei.

18 * Erudi filium tuum, ne desperes : ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam.

19 * Qui impatiens est, sustinebit damnum : & cum rapuerit, aliud apponet.

20 * Audi consilium, & suscipe disciplinam ut sis sapiens in nouissimis tuis.

21 * Multæ cogitationes in corde viri : voluntas autem Domini permanebit.

22 * Homo indigens misericors est : & melior est pauper, quàm vir mendax.

23 * Timor Domini ad vitam : & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima.

24 * † Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam.

25 * † Pestilencie flagellato stultus sapientior erit : si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam.

26 * Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est & infelix.

27 * Non cesses filii audire doctrinam, nec ignores sermones scientiæ.

28 * Testis iniquus deridet iudicium : & os impiorum deuorat iniquitatem.

29 * Parata sunt derisoribus iudicia : & mallei percutientes stultorum corporibus,

CAPVT XX.

Luxuriosa res vinum : de peccante in regem, & relinquendis contentiombus : piger propter frigus non laborans : rex in solio : nemo potest dicere mundum se habere cor : pondus & pondus : somnus non diligendus : Alacrum est : dicit emptor : panis mendacij :

mendacij: reuelans mysteria: non reddendum malum pro malo: deorare sanctos: festinata hereditas: misericordia, veritas & clementia roborant thronum regis.

Ltas: quicumque his delectatur, non erit A sapiens.

* Sicut rugitus leonis ita & terror regis: 2 qui prouocat eum, peccat in animam suam.

* Honor est homini, qui separat se à contentionibus: omnes autem stulti miscentur contumeliis.

* Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo æstare, & non dabitur illi.

* Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud.

* Multi homines misericordes vocantur: 6 vinum autem fidelem quis inueniet?

* Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, 7 beatos post se filios derelinquet.

* Rex, qui sedet in folio iudicij dissipat omne malum intuitu suo. B

* † Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum à peccato? C

* † Pondus & pondus, mensura & mensura: 10 vtrumque abominabile est apud Deum.

* Ex studiis suis intelligitur puer, si munda 11 & recta sint opera eius.

* Aurem audientem, & oculum videntem, 12 Dominus fecit vtrumque.

* Noli diligere sonnum, ne te egestas 13 opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.

* Malum est, malum est, dicit omnis em- 14 ptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur. C

* Est aurum, & multitudo gemmarum: & 15 vas pretiosum labia scientie.

* † Tolle vestimentum eius, qui fideiussor 16 exiit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo.

* Suauis est homini panis mendacij: & 17 postea implebitur os eius calculo.

* Cogitationes consilii roborantur: & gu- 18 bernaculis tractanda sunt bella.

* Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat 19 fraudulenter, & dilatat labia sua, ne commiscearis.

* † Qui maledicit patri suo, & matri, ex- 20 tinguetur lucerna eius in mediis tenebris.

* Hereditas, ad quam festinantur in principio, in nouissimo benedictione carebit.

* † Ne dicas: Reddam malum: expecta 22 Dominum, & liberabit te. D

* Abominatio est apud Dominum pondus 23 & pondus: statera dolosa non est bona.

* A Domino diriguntur gressus viri: quis 24 autem hominum intelligere potest viam suam?

* Ruina est homini deorare sanctos, & 25 post vota retractare.

* Dissipat impius rex sapiens, & incuruat 26 super eos fornicem.

27 * Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ inuestigat omnia secreta ventris.

28 * Misericordia & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus eius.

29 * Exultatio iuuenum, fortitudo eorum: & dignitas senum, canities.

30 * Liqor vulneris absterget mala: & plagæ in secretioribus ventris.

CAPVT XXI.

Cor regis in manu Domini, cui misericordia, & iudicium magis placent quàm victima: inquit israhelitanus: melius est sedere in angulo domatij quàm, &c. obturans autem pauperes, &c. diligens epulas: pro iusto dabitur impius: qui custodit os suum: desideria occidunt pigrum: non est sapientia contra Dominum: equus paratur ad bellum, &c.

1 Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocumque voluerit, inclinabit illud.

2 * † Omnis via viri recta sibi videtur: ap- 1 pendit autem corda Dominus. † Sap. 1. 6. 4. 4.

3 * Facere misericordiam & iudicium, magis placet Domino, quàm victimæ.

4 * Exaltatio oculorum est dilatio cordis: lucerna impiorum peccatum.

5 * Cogitationes robusti semper in abundantia: omnis autem piger semper in egestate est.

6 * Qui congregat thesauros lingua mendacij, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis.

7 * Rapine impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.

8 * Peruersa via viri, aliena est: qui autem mundus est, rectum opus eius.

9 * † Melius est sedere in angulo domatij, B quàm cum muliere litigiosa, & in domo communi. † Sap. 1. 4. 4.

10 * Anima impij desiderat malum, non miserebitur proximo suo.

11 * Multatio pestilente sapientior erit paruulus: & si lectetur sapientem, sumet scientiam.

12 * Excogitat iustus de domo impij, vt detrahatur impius à malo.

13 * Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.

14 * Munus absconditum extinguit iras, & donum in sinu indignationem maximam.

15 * Gaudium iusto est facere iudicijs, & capor operantibus iniquitatem.

16 * Vir, qui errauerit à via doctrinæ, in cœtu gigantum commorabitur.

17 * Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum, & pingua, non diabitur.

18 * Pro iusto datur impius: & pro rectis iniquus.

19 * † Melius est habitare in terra deserta, † Eccl. 1. 25. 4. 3. 3.

20 * Thesaurus desiderabilis, & oleum in

habitu iusti: & imprudens homo dissipabit illud.

* Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, iustitiam, & gloriam.

* Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & destruxit robur fiducia eius.

* Qui custodit os suum, & linguam suam, custodit ab angustiis animam suam.

* Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiis.

* Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quidquam manus eius operari: * tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est, tribuet, & non cessabit.

* Hostiæ impiorum abominabiles, quia offeruntur ex scelere.

* Testis mendax peribit: vir obediens loquetur veritatem.

* Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam.

* Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.

* Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

CAPVT XXII.

Leus boni nominis: callidus videns malum: adolescens iuxta viam suam: seminans iniquitatem: derisorum ejus: diligens cordis munditiam: dicit piger, Leo, &c. os aliena: stultitia in corde pueri: calumniatur pauperem: audienda est sapientia: vitandi sponsores: termini antiqui seruandi: velox in opere suo, &c.

Melius est nomen bonum, quam diuitiæ multæ: super argentum & aurum, A gratia bona.

* Diues & pauper obuiauerunt sibi: utriusque operatur est Dominus.

* Callidus vidit malum, & abscondit se: innocens pertransiit, & afflictus est damno.

* Finis modestiæ timor Domini, diuitiæ & gloria & vita.

* Arma & gladij in via peruersi: custos autem animæ suæ longè recedit ab eis.

* Prouerbiū est: Adolescens iuxta viam suam, etiam cum scuerit, non recedit ab ea.

* Diues pauperibus imperat: & qui accipit mutuum, scetus est fruerantis.

* Qui seminat iniquitatem, metet mala, & virga iræ suæ consummabitur.

* Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur: de panibus enim suis dedit pauperi.

Victoriam & honorem acquirit qui dat rationem: animam autem aufert accipientiam.

* Eljce derisorum, & exhibet cum eo iurgium, cessabuntque causæ & contumeliæ.

* Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum habebit amicum regem.

* Oculi Domini custodiunt scientiam: & supplantantur verba iniqui.

* Dicit piger: Leo est foris, in medio plateatum occidendus sum.

* Fuere profunda os alienæ: cui iratus est Dominus, incidit in eam.

* Stultitia colligata est in corde pueri, & virga disciplinæ fugabit eam.

* Qui calumniatur pauperem, ut augeat diuitias suas, dabit ipse ditiori, & egebit.

* Inclina aurem tuam, & audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam. * quæ pulchra erit tibi, cum seruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labiis tuis:

* Ut sit in Domino fiducia tua, unde & ostendi eam tibi hodie.

* Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus & scientia: * ut ostenderem tibi firmitatem, & eloquia veritatis, respondere ex his illis qui miserrunt te.

* Non facias violentiam pauperi, quia pauper est: neque conteras egenum in porta: * quia iudicabit Dominus causam eius, & configet eos, qui confixerunt animam eius.

* Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso: * ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum anime tuæ.

* Noli esse cum his, qui designant manus suas, & qui vades se offerunt pro debitoribus:

* si enim non habes unde restituas, quid causæ est ut tollat operimentum de cubili tuo?

* Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui.

* Vidisti vinum velocem in opere suo, coram regibus stabit, nec erit ante ignobiles.

CAPVT XXIII.

Quomodo sit edendum cum principe: non appetenda diuitiæ, nec cibi inasorum: non opprimendi pupilli: castigandus puer: querenda sapientia: fugiendi peccatores & gala dediti: honorandi parentes: fugienda meretrix & ebrietas.

Quando sederis ut comedas cum principe, diligenter attende quæ appositæ sunt ante faciem tuam: * & statue culerum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam, * ne desideres de cibis eius, in quo est panis mendacij.

* Noli laborare ut diteris: sed prudentiæ tuæ pone modum.

* Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere: quia facient sibi pennas quasi aquilæ, & volabunt in cælum.

* Ne comedas cum homine inuido, & ne desideres cibos eius: * quoniam in similitudinem arioli & coniectoris, astimat quod ignorat.

Comede & bibe, dicit tibi: & mens eius non est tecum.

* Cibos,

† Ex. 19.
6. 8.
Ez. 14.
c. 21.

Ez. 7.
c. 1.

† Ez. 31.
c. 2.

* Cibos, quos comederas, euomes: & per- 8
des pulchros sermones tuos.

* In auribus insipientium ne loquaris: quia 9
despiciunt doctrinam eloquij tui.

* Ne attingas paruulorum terminos: & 10
agrum pupillorum ne introcas. B

* Propinquus enim illorum foris est: & t 1
ipse iudicabit contra te causam illorum.

* Ingre diatur ad doctrinam cor tuum, & 11
aures tue ad verba scientiæ.

* † Noli subtrahere à puero disciplinam: t 3
si enim percusseris eum virga, non mo-
picietur.

* Tu virga percuties eum: & animam eius 14
de inferno liberabis.

* Fili mi, si sapiens fuerit animus tuus, gau- 5
debit tecum cor meum: * & exultabunt re- 16

nes mei, cum locuta fuerint rectum la-
bia tua.

* † Non amuletur cor tuum peccatores: t 7
sed in timore Domini esto tota die: * quia t 8
habebis spem in nouissimo, & preestolatio tua
non auferetur.

* Audi fili mi, & esto sapiens: & dirige in 9
via animum tuum.

* Noli esse in consilijs potatorum, nec 10
in comellationibus eorum, qui carnes ad C
vescendum conferunt: * quia vacantes poti- 11
bus, & dantes symbola consumantur, & ve-
stientur pannis dormitatio.

* Audi patrem tuum, qui genuit te: & ne 11
contemnas cum senuerit mater tua.

* Veritatem erue, & noli vendere sapien- 13
tiam, & doctrinam, & intelligentiam.

* Exultat gaudio patet iusti: qui sapientem 14
genuit, letabitur in eo.

* Gaudeat pater tuus, & mater tua, & 15
exulet qui genuit te.

* Prebe fili mi cor tuum mihi: & oculi 16
tui vias meas custodiant.

* Fouea enim profunda est meretrix: & 17
puteus angustus, aliena.

* Insidiatur in via quasi latro, & quos in- 18
cautos videt, interfecit.

* Cui vix? cuius patii vix? cui rixx? cui 19
fouex? cui sine causa vulnera? cui suffusio D
oculorum?

* Nonne his qui commorantur in vino, 30
& student calicibus epotandis?

* Ne inuearis vinum quando flauescit, 31
cum splenderit in vitro color eius: in-
greditur blandè, * sed in nouissimo motde- 32
bit vt coluber, & sicut regulus venena dif-
fundet.

* Oculi tui videbunt extaneas, & cor 33
tuum loquetur peruersa.

* Et eris sicut domiens in medio ma- 34
ri, & quasi sopitus gubetnator, amisso
clauo: * dices: Verberauerunt me, sed 35
non dolui: traxerunt me, & ego non
sensì: quando cuiquilabo, & rursus vina te-
periam?

*Emulatio malorum: sapientia & eruditio: co-
gitatio stulti: erudiendi oppressi: doctrina vt melle
utendum: non insidiandum in isto: casus inimici:
detractores: iusti iudicandum: nullus verbis la-
claudus, nec malum malo reddendum: ager pigri:
dormitans pigro venit egestas.*

1 NE amuleris viros malos, nec desideres ^{20p. 13.}
esse cum eis: * quia rapinas medicatur ^{h. 17.}

A mens eorum, & fraudes labia eorum lo-
quuntur.

3 * Sapientia edificabitur domus, & pru-
dentia roborabitur.

4 * In doctrina replebuntur cellaria, vniuer-
sa substantia pretiosa & pulcherrima.

5 * Vir sapiens, fortis est: & vir doctus, ro-
bustus & validus.

6 * Quia cum dispositione initur bellum: &
erit salus vbi multa consilia sunt.

7 * Excellit stulto sapientia, in porta non
apetiet os suum.

8 * Qui cogitat mala facere, stultus voca-
bitur.

9 * Cogitatio stulti peccatum est: & abo-
minatio hominum detractor.

10 * Si desperaueris lassus in die angustie:
imminuetur fortitudo tua.

11 * † Erue eos, qui ducuntur ad mortem: & † 2f. 14
qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses. **

12 * Si dixeris: Vires non suppetunt: qui in-
B spector est cordis, ipse intelligit, & serua-
rem anime tue nihil fallit, reddetque homi-
ni iuxta opera sua.

13 * Comede, fili mi, mel, quia bonum est, &
suum dulcissimum gustui tuo.

14 * Sic & doctrina sapientie anime tue:
quam cum inueneris, habebis in nouissimis
spem, & spes tua non peribit.

15 * Ne insidieris, & quæras impietatem in
domo iusti, neque vases requiem eius.

16 * Septies enim cadet iustus, & resurget:
impij autem cotruent in malum.

17 * Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas,
18 & in ruina eius ne exultet cor tuum: * ne
C forte videat Dominus, & displiceat ei, & au-
ferat ab eo itam suam.

19 * Ne contendas cum pessimis, nec amu-
20 leris impios: * quoniam non habent sumro-
rum spem mali, & lucerna impiorum extin-
guetur.

21 * Time Dominum, fili mi, & regem: &
22 cum detractoribus non commiscearis: * quo-
niam repente consurget perditio eorum: &
ruinam vtriusque quis nouit?

23 * Hæc quoque sapientibus: † Cognoscere
personam in iudicio non est bonum.

24 * Qui dicunt impio: Iustus es: maledicent
eis populi, & detestabuntur eos tribus.

25 * Qui arguunt eum, laudabuntur: & super
ipsos veniet benedictio.

26 * Labia deosculabitur, qui recta verba res-
ponderet.

† 20p. 13.
C. 13.
Dicit. 1.
C. 17. 18. A.
19.
Eccl. 4. 4.
A. 1.

* Præpara focis opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum: ut postea ædifices domum tuam.

* Ne sis testis frustra contra proximum tuum: nec laces quemquam labiis tuis.

† Sup. 10. d. 12. * † Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei: reddam unicuique secundum opus suum.

* Per agrum hominis pigri transiui, & per vineam viri stulti: & ecce torum repleverant vritice, & operuerant superficiem eius spinæ, & maceria lapidum destructa erat.

* Quod cum vidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam.

* Parum, inquam, dormies, modicum dormitabis, paucillum manus conferes, ut quiescas: & veniet tibi quasi cursor egestas, & mendicitas quasi vir armanus.

CAPVT XXV.

Gloria Dei & regum: cor regis: rubigo qua & impietas est: ne te exaltes: ne detrahas: secreta tua serua: mala aurea, & inauris aurea: frigus in messe: nubes sine pluvia: lingua mollis: mel inuentum: sagitta acuta: dens putridus: acetum: tritica: benefas inimico: angulus domatilis: aqua frigida: fons turbatus: multum mellis comestum: verbes absque mure.

HÆ quoque parabole Salomonis, quas transulerunt viri Ezechie regis Iuda.

* Gloria Dei est celare verbum, & gloria regum inuestigare sermonem.

* Caelum sursum, & terra deorsum, & cor regum inscrutabile.

* Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum.

* Aufer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius.

* Ne gloriosus appareas coram rege, & in loco magnorum ne steteris.

* Melius est enim ut dicatur tibi: Adhuc secunde huc: quam ut humilieris coram principe.

* Quæ viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio citò: ne postea emendare non possis, B cum dehonestaueris amicum tuum.

* Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles: * ne forte insulset tibi cum audierit, & exprobrare non cesseret.

Gratia & amicitia liberant: quas tibi serua, ne exprobrabilis fias.

* Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo.

* Inauris aurea, & margaritum fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obediens.

* Sicut frigus niuis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit.

* Nubes, & ventus & pluuie non sequentes, vir gloriosus, & promissa non complens.

* Patientia lenietur princeps, † & lingua mollis confringet duriciam.

* Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satietus euomas illud.

* Subtrahæ pedem tuum de domo proximi tui, nequando satietus oderit te.

* Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium.

* Dens putridus, & pes lassus, qui sperat super infideli in die angustie, & amittit pallium in die frigoris.

Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.

Sicut tinea vestimento, & vermis ligno: ita tristitia viri nocet cordi.

* † Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere: * prunas enim

D congregabis super caput eius, & Dominus reddet tibi.

* Ventus aquilo dissipat pluias, & facies tristis linguam detrahentem.

* † Melius est sedere in angulo domatilis, quam cum muliere litigiosa, & in domo communi.

* Aqua frigida anime sitienti, & nuntius bonus de terra longinqua.

* Fons turbatus pede, & vena corrupta, iustus cadens coram inopio.

* Sicut qui mel multum comedit, non est ei bonum: † sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur à gloria.

* Sicut vrbes pacens & absque murorum ambitu, ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.

CAPVT XXVI.

Gloria in stulto: avis volans: flagellum equo: respondere stulto: nuntius stultus: parabola stulti: honor insipientis: impositus stulto silentium: canis ad vomitum: sapiens proprio iudicio: commiseris rixæ: nocens amico: susurro: iracundus: labia temeraria: inimicus operiens odium: sodasens fouens: lingua fallax.

Quomodo nix in aestate, & pluuie in messe: sic indecens est stulto gloria.

* Sicut avis ad alia transuolans: & passer quò liber vadens: sic maledictum frustra prolatum in quempiam superueniet.

* Flagellum equo, & canis asino, & virga in dorso imprudentium.

* Ne respondeas stulto iuxta stulticiam suam, ne efficiaris ei similis.

* Responde stulto iuxta stulticiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.

* Claudus pedibus, & iniquitatem bibens, qui mittit verba per nuntium stultum.

* Quomodo pulchras frustra habet claudus tibias: sic indecens est in ore stultorum parabola.

* Sicut qui mittit lapidem in acetum Mercurij: ita qui tribuit insipienti honorem.

* Quomodo si spina nascatur in manu tenui

zemulenti: sic parabola in ore stultorum.

* Iudicium determinat causas, & qui im-
ponit stulto silentium, iras mitigat.

† 2. Pet. 2. 8. 11
* † Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam suam.

* Vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens.

* Dicit piger: Leo est in via, & leena in itineribus: * sicut ostium vertitur in catidine suo, ita piger in lectulo suo.

† 2. Pet. 2. 8. 13
* † Abscondit piger manum sub ascella sua, & laborat si ad os suum cam conuerterit. C

* Sapientior sibi piget videtur septem viris loquentibus sententias.

* Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, & commiscetur rixæ alterius.

* Sicut noxius est qui mittit sagittas, & lanceas in mortem: * ita vir, qui fraudulenter nocet amico suo: & cum fuerit deprehensus, dicit: Ludens feci.

* Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: & sustentione subactio, iurgia conquiescent.

† 2. Pet. 2. 8. 14
* Sicut carbonem ad prunas, & ligna ad ignem, † sic homo iracundus suscitatur rixas.

* Verba sustentione quasi simplicia, & ipsa perueniunt ad incima ventris.

* Quomodo si argento sordido ornate velis vas fictile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata.

* Labijs suis intelligitur inimicus, cum in corde tractauerit dolos.

* Quando submiserit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitiæ sunt in corde illius.

* Qui operit odium fraudulenter, reuelabitur malicia eius in concilio.

* Qui fodit foueam, incidit in eam: & qui voluit lapidem, reuertetur ad eum.

* Lingua fallax non amat veritatem: & os lubricum operatur ruinas.

CAPVT XXVII.

Non gloriandum in crastinum: ne te ipsum laudaueris: stultus quàm sit gravis: manifestata correctio: vulnera diligenti: anima saturata: vicinus iuxta: respondens pro extraneo: litigiosa mulier: infernus insatiabilis: probatur homo ore laudantis: stultus confusus: vulvum pecoris agnosce: lac captatum in cibum.

NE gloriaris in crastinum, ignorans quid superueniat paræ dies.

* Laudet re alienus, & non os tuum: extraneus, & non labia tua.

† 2. Pet. 2. 8. 16
* † Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti viroque grauior.

* Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor: & impetum concitatis ferre quis poterit?

* Melior est manifesta correptio, quàm amor absconditus.

6 * Meliora sunt vulnera diligenti, quàm fraudulenta oscula odientis.

7 * † Anima saturata calcabit fauam: & anima esuriens eam amarum pro dulci sumet. † 2. Pet. 2. 8. 17.

8 * Sicut avis transmigrauit de nido suo, sic vir qui derelinquit locum suum.

9 * Vnguentum & variis odoribus delectatur cor: & bonis amici consilij anima dulcoratur.

10 * Amicum tuum, & amicum patris tui ne dimiseris: & domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tue.

Melior est vicinus iuxta, quàm frater procul.

11 * Stude sapientiæ fili mi, & lætifica cor meum: ut polli exprobranti respondere sentimonem.

12 * Astutus videns malum, absconditus est: paruuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

13 * † Tolle vestimentum eius, qui spondit pro extraneo: & pro alienis, aufer ei pignus. † 2. Pet. 2. 8. 18.

14 * Qui benedicit proximo suo voce grandi, de nocte consurgens maledicenti similis erit.

15 * † Testa perstillantia in die frigoris, & litigiosa mulier comparantur: * qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, & oleum dextere sue vocabit. † 2. Pet. 2. 8. 19.

16 * Ferrum ferro exacuitur, & homo exacuit faciem amici sui.

17 * Qui senat sicut, comedit fructus eius: & qui custos est domini sui, glorificabitur.

18 * Quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.

19 * Infernus & perditio nunquam implentur: similiter & oculi hominum insatiabiles. † 2. Pet. 2. 8. 20.

20 * † Quomodo probatur in consistorio argenteum, & in fornace aurum: sic probatur homo ore laudantis. † 2. Pet. 2. 8. 21.

D Cor iniqui inquit mala, cor autem rectum inquit scientiam.

21 * Si contuderis stultum in pila quasi prænâs ferientem desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia eius.

22 * Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera.

23 * Non enim habebis iugiter potestatem: sed corona tribuetur in generationem & generationem.

24 * Aperta sunt prata, & apparuerunt herbe virentes, & collecta sunt fœna de montibus.

25 * † Agni ad vicamentum tuum: & hœdi, ad agni pretium. † 2. Pet. 2. 8. 22.

26 * Sufficiat tibi lac captatum in cibos tuos, & in necessaria domus tua, & ad victum ancillis tuis.

CAPVT XXVIII.

De fuga impij & securitate iusti: proper peccata terra multis principes eius: pauper pauperum calumnians: pauper supplex, & dives prauus: molles

lens audire legem: exultatio iustorum: abscondens scelera sua: beatus semper pauidus: princeps impius ut leo: dux indigens prudentia: terram suam operans: a patre subtrahens.

Fugie impius, nemine persequente: iustus autem quasi leo confidens, absque terrore erit.

* Propter peccata terræ multi principes eius: & propter hominis sapientiam, & hominum scientiam quæ dicuntur, vita ducis longior erit.

* Vir pauper calumniis pauperes, similis est imbrī vehemens, in quo paratur fames.

* Qui derelinquunt legem, laudant impium: qui custodiunt, succeduntur contra eum.

* Viri mali non cogitant iudicium: qui autem inquirunt Dominum, animaduertunt omnia.

* † Melior est pauper ambulans in simplicitate sua, quam dives in pravis idneribus.

* Qui custodit legem, filius sapiens est: qui autem comellatores pacis, confundit patrem suum.

* Qui coarctat diuitias vris & fenore, liberali in pauperes congregat eas.

* Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis.

* Qui decipit iustos in via mala, in itinere suo corruet: & simplices possidebunt bona eius.

* Sapiens sibi videtur vir dives: pauper autem prudens scrutabitur eum.

* In exultatione iustorum multa gloria est: regnantibus impijs ruina hominum.

* Qui abscondit scelera sua, non dirigetur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur.

* Beatus homo, qui semper est pauidus: qui verò mentis est durus, corruet in malum.

* Leo rufiens, & vris esuriens, princeps impius super populum pauperem.

* Dux indigens prudentia, multos opprimet per calumniam: qui autem odit avaritiam, longi fient dies eius.

* Hominem, qui calumniatur anime sanguinem, si usque ad lacum fugerit, nemo sustinet.

* Qui ambulat simpliciter, saluus erit: qui peruersis graditur vijs, concidet semel.

* † Qui operatur terram suam, satiabitur paubus: qui autem sectatur otium, replebitur egestate.

* Vir fidelis multum laudabitur: † qui autem festinat diari, non erit innocens.

* Qui cognoscit in iudicio faciem, non benefacit: iste & pro buccella panis deserit veritatem.

* Vir, qui festinat diari, & alijs invidet, ignorat quòd egestas superueniet ei.

* Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum, magis quam ille, qui per linguæ blandimenta decipit.

24 * Qui subtrahit aliquid à patre suo, & à matre: & dicit hoc non esse peccatum, particeps homicide est.

25 * Qui se iactat, & dilatat, iurgia concitat: qui verò sperat in Domino, sanabitur.

26 * Qui confidit in corde suo, stultus est: qui autem graditur sapienter, ipse saluabitur.

27 * Qui dat pauperi, non indigebit: qui despiciit deprecantem, sustinebit penuriam.

28 * Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

CAPUT XXIX.

Non audiens corripientem: multiplicatio iustorum: amor sapientia: rex iustus: blandus amicis: pestilentes: contendere cum stulto: viri sanguinum: totum proferens spiritum: verba mendacij: pauper & creditor: rex iustus: correctio: multiplicatio impiorum: erudi filium: prophetia: velox ad loquendum: delicate seruum nutrens: iracundus: superbus: cum fure participans: timens hominem: iusti abominantur impium, & eduersi.

Viro, qui corripientem dura ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus: & cum sanitas non sequetur.

2 * In multiplicatione iustorum letabitur vulgus: cum impij sumpserint principatum, gemet populus.

3 * Vir, qui amat sapientiam, lætificat patrem suum: † qui autem nutrit scorta, perdet substantiam.

4 * Rex iustus erigit terram, vir auarus destruit eam.

5 * Homo, qui blandis fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus eius.

6 * Peccantem virum iniquum inuoluet laqueus: & iustus laudabit atque gaudebit.

7 * Nouit iustus causam pauperum: impius ignorat scientiam.

8 * Homines pestilentes dissipant ciuitatem: sapientes verò auerunt furem.

9 * Vir sapiens, si cum stulto contenderit, sue irascatur, sue rideat, non inueniet requiem.

10 * Viri sanguinum oderunt simplicem: iusti autem querunt animam eius.

11 * Totum spiritum suum proferit stultus: sapiens differt, & reseruat in posterum.

12 * Princeps, qui libenter audit verba mendacij, omnes ministros habet impios.

13 * Pauper & creditor obuiauerunt sibi: verusque illuminator est Dominus.

14 * Rex qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in æternum firmabitur.

15 * Virga atque correptio tribuit sapientiam: puer autem, qui dimittitur voluntati suæ, confundit matrem suam.

16 * In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera: & iusti ruinas eorum videbunt.

17 * Erudi filium tuum, & refrigerabit te, &

† Sup. 12.
a. 1.

† Sup. 12.
b. 11.
Ecd. 10.
d. 10.

† Sup. 12.
b. 11. 10.
c. 11.

† Luc. 17.
c. 11.

& dabit delicias anime tuæ.

* Cùm propheta defecet, dissipabitur 18
populus: qui vetò custodit legem beatus est.
* Seruus verbis nun potest erudiri: quia 19
quod dicis intelligit, & respondete contemnit.

* Vidisti hominem velocem ad loquen- 20
dum? stulticia magis speranda est, quàm il-
lius correptio.

* Qui delicatè à puericia nutrit seruum 21
suum, postea sentiet eum contumacem.

* Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad 22
indignandum facilis est, erit ad peccandum
procliuior. D

† inf. 12.
4. 19.

* † Superbum sequitur humilitas: & hu- 23
mitem spiritu suscipiet gloria.

* Qui cum fure participat, odit animam 24
suam: adiutorem audie, & non indicat.

* Qui timet hominem, citò eurrat: qui 25
sperat in Domino, subleuabitur.

* Multi requirunt faciem ptincipis: & 26
iudicium à Domino egreditur singulorum.

* Abominatur iusti virum impium: & 27
abominatur impij eos, qui in recta sunt via.
Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

C A P V T XXX.

*Homo Deo vicinus iudicat se insipientem, & ope-
ra Dei incomprehensibilia: sermo Dei ignitus, cui
nihil addendum: deprecatur vanitatem, verba
mendacij, mendicitatem & diuitias: non accusan-
das seruas apud dominum suum: aliquot generatio-
nes execrables: dua sanguisuga: tria insaturabi-
lia: oculus patrem subfamans: tria difficilia: per
tria mouetur terra: quatuor minima terra: tria
bene gradientia: vehementer emangens.*

V Erba Congregantis filij Vomentis. 1

Visio, quam locutus est vir, cum quo A
est Deus, & qui Deo secum morante con-
fortatus, ait.

* Scutissimus sum virorum, & sapientia 2
hominum non est mecum.

* Non didici sapientiam, & non noui 3
scientiam sanctorum.

* Quis ascendit in cœlum atque descen- 4
dit? quis continuit spiritum in manibus suis:
quis colligauit aquas quasi in vestimento?
quis suscitauit omnes terminos terre: quod
nomen est eius, & quod nomen filij eius,
si nosti?

† Ps. 136.
7.
† Deut. 4.
4. 1. 2. 3. 4.
34.

* † Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est 5
sperantibus in se: * † ne addas quidquam
verbis illius, & arguaris, inueniariisque
mendax.

* Duo rogaui te, ne deneges mihi ante- 7
quam moriar. B

* Vanitatem, & verba mendacia longè 8
face à me.

Mendicitatem, & diuitias ne dederis mi-
hi: tribue tantum victui meo necessaria: * 9
ne fortè satiatus illiciat ad negandum, &
dicam: Quis est Dominus? aut egestate

compulsus furer, & petiorem nomen Dei
mei.

10 * Ne accuses seruum ad dominum suum,
ne forte meledicat tibi, & corruias.

11 * Generatio, quæ patri suo maledicit, &
quæ matri suæ nun benedicie.

12 * Generatio, quæ sibi munda videtur, &
tamen non est loca à fordibus suis.

13 * Generatio, cuius excessi sunt oculi, &
palpebræ eius in alta surrexer.

14 * Generatio, quæ pro dentibus gladios
habet, & commandit molaribus suis, vt co-
medat inopes de terra, & pauperes ex ho-
minibus.

15 * Sanguisugæ duæ sunt filiz, dicentes:
Affer, Affer.

C Tria sunt insaturabilia, & quartum, quod
numquam dicit: Sufficit.

16 * Infernus, & os vuluæ, & terra, quæ non
satiatur aqua: ignis verò numquam dicit:
Sufficit.

17 * Oculum, qui subfannat patrem, & qui
despicit partum matris suæ, effodiant eum
consi de torrentibus, & comedant eum filij
aquilæ.

18 * Tria sunt difficilia mihi, & quartum pe-
nitrus ignoro:

19 * Viam aquilæ in cœlo, viam colubri su-
per pecram, viam nauis in medio mari, &
viam viri in adolescentia.

20 * Talis est & via mulieris adulteræ, quæ
comedit, & tergens os suum dicit: Non sum
operata malum.

21 * Per tria mouetur terra, & quartum non
potest sustinere:

22 * Per seruum cùm regnauerit: per stul-
rum cùm saturatus fuerit cibo: * per odio-
sam mulierem cùm in matrimonio fuerit as-
sumpta: & per ancillam cùm fuerit heres
dominæ suæ:

24 * Quatuor sunt minima terræ, & ipsa sunt
D sapientiora sapientibus:

25 * Fornicæ, populus infirmus, qui præpa-
rat in messe cibum sibi: * lepusculus, plebs
invalida, qui collocat in petra cubile suum:

27 * regem locusta non habet, & egreditur vni-
uersa pet turmas suas: * stello manibus ni-
ciat, & moratur in ædibus regis.

29 * Tria sunt, quæ benè gradiuntur, & quar-
num, quod incedit feliciter:

30 * Leo fortissimus bestiarum, ad nullius pa-
31 vebit occursum: * gallus succinctus lumbos:
& aries: nec est rex, qui resistat ei.

32 * Est qui stultus apparuit postquam ele-
uatus est in sublime: si enim intellexisset, ori
suo imposuisset manum.

33 * Qui autem fortiter premix vbera ad eli-
ciendum lac, exprimit butyrum: & qui ve-
hementer emungit, elicit sanguinem: & qui
prouocat iras, producit discordias.

C A P V T XXXI.

*Exhortatur ne mulieribus dederis substantiam
tuam, nec regibus vinum, sed marenibus: aperi as*

tuum muto: vindica inopem: laus & varietas mulieris fortis: pulchritudo fallax gratia.

Verba Lamuelis regis. Visso, qua eruditur cum mater sua.

* Quid dilecte mi, quid dilecte vteri mei, quid dilecte vocorum meorum?

* Ne dederis mulieribus substantiam tuam, & diuitias tuas ad delendos reges.

* Noli regibus, ô Lamuel, noli regibus dare vinum: quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas. * & ne forte bibant, & obliuiscantur iudiciorum, & mutant causam filiorum pauperum.

* Date liceram merentibus, & vinum his qui amaro sunt animo. * bibant, & obliuiscantur egestatis suae, & doloris sui non recordentur amplius.

* Aperi os tuum muto, & causis omnium filiorum qui pertranseunt: * aperi os tuum, decetne quod iustum est, & iudica inopem & pauperem.

* Mulierem fortem quis inueniet? procul, & de ultimis finibus pretium eius.

* Confidit in ea cot viri sui, & spolijs non indigebit.

* Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vite suae.

* Quæsiuit lanam & linum, & operata est consilio manuum suarum.

* Facta est quasi navis institoris, de longè portans panem suum.

* Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis.

16 * Considerauit agrum, & emit cum: de fructu manuum suarum plantauit vineam.

17 * Accinxit fortitudine lumbos suos, & robustauit brachium suum.

18 * Gustauit & vidit quia bona est negotiatio eius: non exinguitur in nocte lucerna eius.

19 * Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fufum.

20 * Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.

21 * Non timebit domui suae à frigoribus nivis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus.

22 * Stragulatam vestem fecit sibi: byssus & purpura indumentum eius.

23 * Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terræ.

24 * Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chananeo.

25 * Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo.

26 * Os suum aperuit sapientie, & lex clementie in lingua eius.

27 * Considerauit semitas domus suae, & padem otiosa non comedit.

28 * Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt: vir eius, & laudauit eam.

29 * Multe filie congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas.

30 * Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

31 * Date ei de fructu manuum suarum: & laudent eam in portis opera eius.

ECCLESIASTES,

QVI AB HEBRÆIS

COHELETH

APPELLATUR.

CAPVT PRIMVM.

Omnia vana, & nihil sub sole nouum: curatum quoque verum difficilem esse inquisitionem, eamque vanam, & spiritum afflictionem.

VERBA Ecclesiæ, filij David, regis Ierusalem. A
* Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatum, & omnia vanitas. * Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub sole? * Generatio præterit, & generatio aduenit: terra B

5 autem in æternum stat. * Orietur sol, & occidet, & ad locum suum reuertitur: ibique re-

6 nascens, * gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem: lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circuitus suos reuertitur.

7 titur. * Omnia flumina intant in mare, & mare non redundat: ad locum, vnde exeunt

8 flumina, reuertuntur vt iterum fluant. * Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec

9 auris auditu impleretur. * Quid est quod fuit ipsum quod futurum est quid est quod factum

10 est? ipsum quod faciendum est. * Nihil sub sole nouum, nec valet quisquam dicere: Ecce

hoc recens est : iam enim præcessit in saeculis, quæ fuerunt ante nos. * Non est prius memoria : sed nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in nouissimo. * Ego ecclesiastes fui rex israel in iherusalem, & proposui in animo meo querere & inuestigare sapienter de omnibus, quæ sunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum, ut occuparentur in ea. * Vidi cuncta, quæ sunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas, & afflictio spiritus. * Peruersi difficilè corriguntur, & stultorum infinitus est numerus. * Locutus sum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in iherusalem : & mens mea contemplata est multa sapienter, & didici. * Deditque cor meum vt scirem prudentiam, atque doctrinam, errorisque & stulticiam : & agnouì quòd in his quoque esset labor, & afflictio spiritus : * eò quòd in multa sapientia, multa sit indignatio : & qui addit scientiam, addit & laborem.

CAPVT II.

In affluentia deliciarum, dentiarum, edificiorum, & in horum labore est vanitas & afflictio spiritus : dicit etiam quanta sit vanitatis congregatio futuro heredi, qui qualis futurus sit ignorat.

Dixi ego in corde meo : Vadam, & asuum delicias, & fruor bonis. Et vidi quòd hoc quoque esset vanitas. * Risum reputavi errorem : & gaudium dixi : Quid frustra deciperis ? * Cogitavi in corde meo abstrahere à vino carnem meam, vt animum transferrem ad sapientiam, deuiareque stulticiam, donec viderem quid esset vile filiis hominum : quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. * Magnificauì opera mea, edificauì mihi domos, & plantavi vineas, * feci hortos, & pomaria, & conserui ea cuncti generis arboribus, & extruxi mihi piscinas aquarum, vt irrigarem siluam lignorum germinantium, * possedi seruos & ancillas, mulamque familiam habui, armenta quoque, & magnos ovium greges, vitra omnes qui fuerunt ante me in iherusalem : * coaceruaui mihi argentum, & aurum, & substantias regum, ac prouinciarum : feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos & vices in ministerio ad vina fundenda : * & supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in iherusalem : sapientia quoque perseveravi necum. * Et omnia, quæ desiderauerunt oculi mei, non negavi eis : nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, & oblectaret se in his, quæ preparaueram : & hanc raris sum partem meam, si videret labore meo. * Cumque me conuertissem ad vniuersa opera, quæ fecerant manus meæ, & ad labores, in quibus frustra sudaueram, vidi in omnibus

vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. * Transiui ad contemplandam sapientiam, erroresque & stulticiam (quid est, inquam, homo, vt sequi possit regem factorem suum ?) * & vidi quòd tantum præcederet sapientia stulticiam, quantum differet lux à tenebris. * Sapiens oculi in capite eius : stultus in tenebris ambulat : & didici quòd vnus vtriusque esset interitus. * Et dixi in corde meo : Si vnus & stulti & meus occasus erit, quid mihi prodest quòd maiorem sapientia dedit operam ? Locutusque cum mente mea, animaduerti quòd hoc quoque esset vanitas. * Non enim erit memoria sapientis similiter vt stulti in perpetuum, & futura tempora obliuione cuncta pariter operient : moritur doctus similiter vt indoctus. * Et idcirco reduxi me vite meæ, videntem mala vniuersa esse sub sole, & cuncta vanitatem & afflictionem spiritus. * Rursus derelictus sum omnem industriam meam, qua sub sole studiosissimè laboraui habiurus heredem post me, * quem ignoro, vtrum sapiens an stultus futurus sit & dominabitur in laboribus meis, quibus desudavi & sollicitus fui, & est quidquam tam vanum ? * Vnde cessavi, renunciauique cor meum vltra laborare sub sole. * Nam cum alius laboret in sapientia, & doctrina, & sollicitudine, homini ocioso quaestita dimittit : & hoc ergo, vanitas, & magnum malum. * Quid enim proderit homini de vniuerso labore suo, & afflictione spiritus, quæ sub sole cruciatus est ? Cuncti dies eius doloribus & ærumnis pleni sunt, nec per noctem mentis requiescit : & hoc nonne vanitas est ? Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis : & hoc de manu Dei est. * Quis ita deuorabit, & delicias affluet vt ego ? Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & læticiam : peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluam, vt addat, & congreget, & tradat ei qui placuit Deo : sed & hoc vanitas est, & callosa sollicitudo mentis.

CAPVT III.

Quid omnia suo pronuntiant tempore & transiunt, quodque in nullis his fluxis sit mentis quies : vnus quoque sit hominis ac iumentorum interitus.

Omnia tempus habent, & suis spatiis transiunt vniuersa sub celo. * Tempus nascendi, & tempus moriendi. Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est. * Tempus occidendi, & tempus sanandi. Tempus destruendi, & tempus ædificandi. * Tempus flendi, & tempus ridendi. Tempus plangendi, & tempus saltandi. * Tempus spargendi lapides, & tempus colligendi. Tempus amplexandi, & tempus longè fieri ab amplexibus.

* Tem

* Tempus acquirendi, & tempus per- 6
dendi.

Tempus custodiendi, & tempus abii- B
ciendi.

* Tempus sciendi, tempus consuendi 7

Tempus tacendi, & tempus loquendi.

* Tempus dilectionis, & tempus odij. 8

Tempus belli, & tempus pacis.

* Quid habet amplius homo de labore 9
suo?

* Vidi afflictionem, quam dedit Deus fi- 10
liis hominum, ut diutendantur in ea.

* Cuncta fecit bona in tempore suo, & 11
mundum tradidit dispositioni eorum, ut non

inueniat homo opus, quod operatus est Deus 12
ab initio usque ad finem. * Et cognoui quod

non elicit melius nisi letari, & facere bene in 13
vita sua. * Omnis enim homo, qui comedit

& bibit, & videt bonum de labore suo, hoc 14
donum Dei est. * Didici quod omnia opera,

quae fecit Deus, perseverent in perpetuum: 15
non possumus eis quidquam addere, nec au-

ferre, quae fecit Deus ut timeatur. * Quod 16
factum est, ipsum permanet: quae futura

sunt, iam fuerunt: & Deus instaurat quod 17
abiit. * Vidi sub sole in loco iudicij impieta-

tem, & in loco iustitiae iniquitatem. * Et dixi 18
in corde meo: iustum & impium iudicabit

Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Dixi 19
in corde meo de filiis hominum, ut proba-

ret eos Deus, & ostenderet similes esse be- 20
stis. * Idcirco unus interitus est hominis &

iumentorum, & aequa utriusque conditio: D
sicut moritur homo, sic & illa moriuntur: si-

militer spirant omnia, & nihil habet homo 21
iumento amplius: cuncta subiacent vanitati,

* & omnia pergunt ad vnum locum: de ter- 22
ra facta sunt, & in terram pariter reuertun-

tur. * Quis novit si spiritus filiorum Adam as- 23
cendat sursum, & si spiritus iumentorum de-

scendat deorsum? * Et deprehendi nihil esse 24
melius quam letari hominem in opere suo,

& hanc esse partem illius. Quis enim cum 25
adducet, ut post se futura cognoscat?

CAPVT IV.

Vanitatem huius vitae arguit sapiens ex inno-
centium oppressione. & quod industria humana sit
invidiosa obnoxia: item quod stultus securi in otio
agit, alio qui heredem non habet thesaurizante:
explicat commoda societatis, regum regnumque
vanitatem, & obedientiam praefert stultorum vi-
delimis.

Veni me ad alia, & vidi calumnias, quae 1
sub sole geruntur, & lacrymas innocen- A
tium, & neminem consolantem: nec posse
resistere eorum violentiae, cunctorum auxilio
desitutos. * Et laudavi magis mortuos, quam 2
viventes: * & feliciorum viroque iudicavi, 3
qui necdum natus est, nec videri mala quae sub
sole fiunt. * Rursum contemplantus sum om- 4
nes labores hominum, & industrias animad-

vanitas, & cura superflua est. * Solus com-
plicat manus suas, & comedit carnes suas, di-
cens: * Melior est pugillus cum requie, quam

B plena utraque manus cum labore, & afflictio-

ne animi. * Considerans reperi & aliam va-

nitatem sub sole: * vnus est, & secundum

non habet, non filium, non fratrem, & ta-

men laborare non cessat, nec satiantur oculi

eius diuitiis: nec recognoscit, dicens: Cui labo-

ro, & fraude animam meam bonis? in hoc

9 quoque vanitas est, & afflictio pessima. * Me-

lius est ergo duos esse simul, quam vnum:

habent enim emolumentum societatis suae:

10 * si vnus ceciderit, ab altero fulciatur, ut soli-

C quia cum ceciderit, non habet subleuantem

11 se. * Et si dormierint duo fouebuntur mutuo:

12 vnus quomodo calefiat? Et si quispiam pra-

ualuerit contra vnum, duo resistunt ei: funi-

13 culus triplex difficile tumpitur. * Melior est

puer pauper & sapiens, rege senex & stulto.

14 qui nescit prauidere in posterum. * Quod

de carcere caenisque interdum quis egre-

diatur ad regnum: & alius naus in regno,

15 inopia consumatur. * Vidi cunctos viuentes,

D qui ambulant sub sole cum adolescente se-

16 cundo, qui consurget pro eo. * Infinitus nu-

merus est populi omnium, qui fuerunt ante

17 eum: & qui postea futuri sunt, non letabun-

tur in eo, sed & hoc vanitas & afflictio spiri-

18 tus. * Custodi pedem tuum ingrediens do-

rum Dei, & appropinqua ut audias. † Multo

enim melior est obedientia, quam stultorum

victimae, qui nesciunt quid faciant mali.

CAPVT V.

Nil temere de Deo & eius providentia loquen-
dam: vota reddenda: non mirandum de egenorum
oppressione, cum iniqui iudicem habeant: item
quam sit misera conditio avari numquam impleti
& diuitis concernantis diuitias, in proprium non-
numquam malum.

NE temere quid loquaris, neque cor

A 1 nium sit velox ad proferendum sermo-

nem coram Deo. Deus enim in caelo, & tu

super terram: idcirco sint pauci sermones

2 tui. * Multas curas sequuntur somnia, & in

3 multis sermonibus inueniuntur stulticia. * Si

quid vouisti Deo, ne moris reddere: dis-

4 plicet enim ei infidelis & stulta promissio. sed

quodcumque voueris reddere: * multoque

B melius est non uovere, quam post votum

5 promissum non reddere. * Ne dederis os tuum

ut peccare facias carnem tuam: neque dicas

coram angelo: Non est providentia: ne for-

te iratus Deus contra sermones tuos, dissipet

6 cuncta opera manuum tuarum. * Vbi multa

sunt somnia, plurimae sunt vanitates, & ser-

7 mones innumeri: tu vero Deum time: * Si

videris calumnias egenorum, & violentia iu-

dicia, & subverti iustitiam in prouincia, non

mireris super hoc negotio: quia excelsio ex-

celsior est aliis, & super hos quoque emi-

8 nentiores sunt alij, * & insuper vniuersae

terraz

CAPVT VII.

Vanum est altiora se querere, & inper multa que quibus magis sint eligenda, sic & sapientia utilior est cum diuitiis: dies malis praecandus: ne plus quam oportet sapiens aut iustus sis: quam sit mulieris consortium amarum & periculosum: quodque homo sit à Deo creatus restat.

terre rex imperat seruienti. * Auarus non implebitur pecunia: & qui amat diuitias, fructum nun capiet ex eis, & hoc ergo vanitas. * Vbi multæ sunt opes, multi & qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit diuitias oculis suis? * Dulcis est somnolenti, siue parum, siue multum comedat: saturatus autem diuitiis non finit eum dormire. * † Est & alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: diuitie consenuæ in malum dumini sui. * Pereunt enim in afflictione pessima: generauit filium, qui in summa egestate erit. * † Sicut egressus est nudus de vtero matris suæ, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo. * Miserabilis prorsus infirmitas: quo modo venit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei quod laborauit in diuitiis? Cunctis diebus vite suæ comedit in tenebris & in curis multis, & in ærumna atque tristitia. * Hoc itaque visum est mihi bonum, ut comedat quis, & bibat, & fruatur læticia ex labore suo, quo laborauit ipse sub sole, numero dierum vite suæ, quos dedit ei Deus: & hæc est pars illius. * Et omni homini, cui dedit Deus diuitias, atque substantiam, potestatemque ei tribuit ut comedat ex eis, & fruatur parte sua, & lætetur de labore suo: hoc est donum Dei. * Non enim satis recordabitur dierum vite suæ, eo quod Deus occupet deliciis eor eius.

CAPVT VI.

Miseria est auari vanitas, qui ne in necessariis quidem audent partis vti.

Et & aliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud humines: * Vir, cui dedit Deus diuitias, & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ, ex omnibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. hoc vanitas, & miseria magna est. * Si genuerit quispiam centum liberos, & vixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non vtatur bonis substantiæ suæ, sepulturaque careat: de hac ego pronuntio quod melior illo sit abortiuus. * Frustrà enim venit, & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius. * Non vidit solem, neque cognouit distantiam boni & mali: * etiam si duobus millibus annis vixerit, & non fuerit perfructus bonis: nōne ad vnum locum properant omnia? * Omnis labor hominis in ore eius: sed anima eius non implebitur. * Quid habet amplius sapiens à stulto? & quid pauper, vñsi pergat illuc, vbi est vita? * Melius est videre quod cupias, quam desiderare quod nesciat, sed & hoc vanitas est, & præsumptio spiritus. * Qui futurus est, iam vocatum est nomen eius: & scitur quod homo sit, & non possit contra fortiorem se in iudicio contendere. * Verba sunt plurima, multamque in disputando habentia vanitatem.

Quid necesse est homini maiora se querere, cum ignoret quid conducatur sibi in vita sua, numero dierum peregrinationis suæ, & tempore quod velut umbra præterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit? * † Melius est nomen bonum, quam vnguenta pretiosa: & dies mortis die natiuitatis. * Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum conuiuij: in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & vivens cogitat quid futurum sit. * Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus, corrigitur animus delinquentis. * Cor sapientium vbi tristitia est, & cor stolorum vbi læticia. * Melius est à sapiente corripi, quam stultorum adulatione decipi. * quia sicut soninus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vanitas. * Calumnia conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius. * Melior est finis orationis, quam principium. Melior est patiens arrogante. * Nefas velut ad irascendum: quia ira in sinu stulti reuiescit. * Ne dicas: Quid putas cause est quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt? Stulta enim est huiusmodi interrogatio. * Utilior est sapientia cum diuitiis, & magis prodest videntibus solem. * Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. hoc autem plus habet eruditio & sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. * Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despererit. * In die bona fructe bonis, & malam diem præcaue. sicut enim hanc, sic & illam fecit Deus, ut non inueniat homo contra eum iustas querimonias. * Hæc quoque vidi in diebus vanitatis meæ: Iustus perit in iustitia sua, & impius multo viuic tempore in malicia sua. * Noli esse iustus multum: neque plus sapias quam necesse est, ne obtupescas. * Ne impie agas multum: & noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo. * Bonum est te sustentare iustum, sed & ab illo ne subtrahas manum tuam: quia qui timer Deum, nihil negligit. * Sapientia confurtauit sapientem super decem principes ciuitatis. * † Non est enim homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. * Sed & cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes cor tuum: ne forte audias seruum tuum maledicentem tibi. * scit enim conscientia tua, quia & tu crebro maledixisti aliis. * Cumceta tentauit in sapientia. Dixi: Sapiens efficiat: & ipsa longius recessit à me: multo magis quam erat: & alta profunditas, quis inueniet

† Prov. 10. 41.

† Reg. 10. 4. 1. Par. 6. 16. Prov. 10. 6. 9. 1. Iam. 1. 4. 2.

inveniret eam: * Lustravi universa animo meo, & ut scirem, & considerarem, & quererem sapientiam, & rationem: & ut cognoscerem impietatem stulti, & errorem imprudentium: * & inveni amariorem morte mulierem, quæ laqueus venarum est, & sagena cor eius, vincula sunt manus illius. qui placet Deo, effugiet illam: qui autem peccator est, capietur ab illa. * Ecce hoc inveni, dixit Ecclesiastes, vnum & alterum, vt invenirent rationem, * quam adhuc querit anima mea, & non inveni. Virum de mille vnum reperi, mulierem ex omnibus non inveni. * Solummodò hoc inveni, quòd fecerit Deus hominem rectum, & ipse se infinitis misceat questionibus. Quis talis vt sapiens est? & quis cognovit solutionem verbi?

CAPVT VIII.

In vulnere lucet sapientia: à Dei mandatis non recedendum: homo nouit tantum presentia, neque mortem potest euadere: impij ob Dei indulgentiam liberius peccant: vniuersum videtur quòd iustis & impijs similia hic eueniunt: & operum Dei ratio non est inuestiganda.

Exp. l. 1. 16.

Sapientia hominis lucet in vulnere eius, & i potentissimus faciem illius commutabit. * Ego os regis obseruo, & præcepta iuramenti Dei. * Ne festines recedere à facie eius, neque permancas in opere malo: quia omne, quod voluerit, faciet: * & sermo illius potestate plenus est: nec dicere ei quisquam potest: Quare ita facis? * Qui custodit præceptum, non experietur quidquam mali. Tempus & responsum cor sapientis intelligit. * Omni negotio tempus est, & opportunitas, & multa hominis afflictio: quia ignorat præterita, & futura nullo scire potest nuntio. * Non est in hominis potestate prohibere spiritum, nec habet potestatem in die mortis, nec finitur quiescere ingruente bello, neque saluabit impietas impium. * Omnia hæc consideravi, & dedi cor meum in cunctis operibus, quæ fiunt sub sole. Interdum dominatur homo homini in malum suum. * Vidi impios sepultos: qui etiam cum adhuc viverent, in loco sancto erant, & laudabantur in ciuitate quasi iustorum operum. sed & hoc vanitas est. * Etenim quia non profertur citò contra malos sententia, absque timore vllò filij humani perpetrant mala. * Attamen peccatur ex eo quòd centies facit malum, & per patientiam sustentatur, ego cognoui quòd erit bonum timentibus Deum, qui venerunt faciem eius. * Non sit bonum impio, nec prolongentur dies eius, sed quasi vmbra transeant qui non timent faciem Domini. * Est & alia vanitas, quæ fit super terram. sunt iusti, quibus mala proueniunt, quasi opera egerint impiorum: & sunt impij, qui ita securi sunt, quasi iustorum facta habeant. sed & hoc vanissimum iudicio. * Laudavi igitur læticiam, quòd non esset homini bonum sub sole, nisi quòd

comederet, & biberet, atque gauderet: & hoc solum secum auferret de labore suo, in diebus vitæ suæ quos dedit ei Deus sub sole. * Et apposui cor meum vt scirem sapientiam, & intelligerem distentionem quæ versatur in terra: est homo, qui diebus & noctibus forum non capit oculis. * Et intellexi, quòd omnium operum Dei nullam possit homo inuenire rationem, eorum quæ fiunt sub sole: & quantò plus laborauerit ad querendum, tantò minus inueniat: etiam si dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

CAPVT IX.

Nemo scit an Dei odio vel amore sit dignus: quòd eadem cunctis hic eueniunt: & cum possit hanc breuem & incertam vitam non resset tempus operandi, mouet nunc operibus insisteret incumbendum: & licet sapientia præstet fortitudinem, in paupere tamen non asstimatur.

Omnia hæc tractavi in corde meo, vt curiosè intelligerem: sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo, vtrum amore an odio dignus sit: * sed omnia in futurum seruiant incerta, eò quòd vniuersa æquè eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas, & sacrificia continentem. sicut bonus; sic & peccator: vt periturus, ita & ille qui verum decierat. * Hoc est pessimum inter omnia, quæ sub sole fiunt, quia eadem cunctis eueniunt. vnde & corda filiorum hominum implentur malicia, & contempnunt in vita sua, & post hæc ad inferos deducuntur. * Nemo est qui semper viuat, & qui huius rei habeat fiduciam: melior est canis viuus leone mortuo. * Viuentes enim sciunt se esse mortuos, mortui verò nihil nouerunt amplius, nec habent vltra mercedem: quia obliuioni tradita est memoria eorum. * Amor quoque, & odium, & inuidia simul perierunt, nec habent partem in hoc fauilo, & in opere quod sub sole geritur. * Vade ergo & comede in læticia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo placeant opera tua. * Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo nò deficiat. * Perfrue viram cum vxore, quam diligis, cunctis diebus vitæ instabilitatis tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis tuæ: hæc est enim pars in vita, & in labore tuo, quo laboras sub sole. * Quodcumque facere potest manus tua, insisteret operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quò tu properas. * Veri me ad aliud, & vidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panem, nec doctorum diuitias, nec artificum gratiam, sed tempus, casumque in omnibus. * Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehendentur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum

cum eis extemplo superuenerit. * Hanc quo- 13
que sub sole vidi sapientiam, & probaui ma-
ximam: * Civitas parua, & pauci in ea viri: 14
venit contra eam rex magnus, & vallavit D
eam, extruxitque munitiones per girum, &
perfecta est obsidio. * Invenitque est in ea 15
vir pauper & sapiens, & liberauit urbem per
sapientiam suam, & nullus deinceps recor-
datus est hominis illius pauperis. * Et dice- 16
bam ego, meliorem esse sapientiam fortitu-
dine: quomodo ergo sapientia pauperis con-
tempta est, & verba eius non sunt audita? * 17
Verba sapientium audiuntur in silentio, plus
quam clamor principis inter stultos. * Me- 18
lior est sapientia, quam arma bellica: & qui
in vno peccaverit, multa bona perdet.

CAPVT X.

*Sapientia à stulto different: temptationibus po-
tentis spiritus resistendum: de stulto ac seruo ele-
uatio, & diuitie ac principe humilitas: oculatus
detraitor serpenti comparatur: de rege puero, &
principibus manè comedentibus: uicne regi, neque
diuitis detrahendum.*

MUlcæ morientes perdunt suauitatem 1
inguenti. Pretiosior est sapientia & A
gloria, parua & ad tempus stultitia. * Cor
sapientis in dextera eius, & cor stulti in fini- 2
stra illius. * Sed & in via stultus ambulans, 3
cum ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat.
* Si spiritus potestatem habentis ascenderit 4
super te, locum tuum ne dimiseris: quia cu-
ratio faciet cessare peccata maxima. * Est ma- 5
lum quod vidi sub sole, quasi per errorem
egrediens à facie principis: * positum stul- 6
tum in dignitate sublimi, & diuites sedere
deorsum. * Vidi seruos in equis, & princi- 7
pes ambulantes super terram quasi seruos. * † 8
Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui dis- 9
sipat sepem, mordebit eum coluber. * Qui 9
transfert lapides, affligetur in eis: & qui scin-
dit ligna, vulnerabitur ab eis. * Si retusum 10
fuerit ferrum, & hoc non ut prius, sed he-
betatum fuerit, multo labore exaceretur, &
post industriam sequetur sapientia. * Si mor- 11
deat serpens in silentio, nihil eo minus ha-
bet qui occulte detrahit. * Verba oris sapien- 12
tis gratia: & labia insipientis precipitabunt
eum: * Initium verborum eius stulticia, & 13
nouissimum oris illius error pessimus. * Sult-
14
tus verba multiplicat. Ignorat homo, quid
ante se fuerit: & quid post se futurum sit, quis
ei poterit indicare? * Labor stultorum affligit 15
eos, qui nesciunt in urbem pergere. * Vx ti- 16
bi terra, cuius rex puer est, & cui 19 principes
manè comedunt. * Beata terra, cuius rex no- 17
bilis est, & cuius principes vescuntur in tem-
D pore suo, ad resiciendum, & non ad luxu-
riam. * In pigritiis humiliabitur contigatio, 18
& in infirmitate manuum perstillabit do-
mus. * In risum faciunt panem, & vinum ut 19
epulentur viuentes: & pecunie obediunt
omnia. * In cogitatione tua regi ne detrahas, 20

& in secreto cubiculi tui ne maledixeris di-
uiti: quia & aues cæli portabunt vocem
tuam, & qui habet pennas annuntiabit sen-
tentiam.

CAPVT XI.

*Monet nostra alios impartiri, & semper bene
esse operandum: quod hominis iudicium post obitum
sit immutabile: fatari quoque iudicij memoriam
retinendam, in quo de omnibus iudicandi sumus:
iram & malitiam à corde conferendam.*

Multe panem tuum super transeuntes 1
A aquas: quia post tempora multa inue-
nies illum. * Da partem septem, necnon &
octo: quia ignoras quid futurum sit mali su-
3 per terram. * Si replete fuerint nubes, imbrem
super terram effundent. Si ceciderit lignum
ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocum-
4 que loco ceciderit, ibi erit. * Qui obseruat
uentum, non feminat: & qui considerat nu-
5 bes, numquam metet. * Quomodo ignoras
B quæ sit via spiritus, & quæ ratione compin-
gantur ossa in ventre pregnantis: sic nescis
6 opera Dei, qui fabricator est omnium. * Ma-
ne semina semen tuum, & vespere ne cesset
manus tua: quia nescis quid magis oritur,
hoc aut illud, & si utrumque simul, melius
7 erit. * Dulce lumen, & delectabile est oculis
8 videre solem. * Si annis multis vixerit homo,
C & in his omnibus letatus fuerit meminisse
debet tenebrosi temporis, & dierum multo-
rum: qui cum venerint, vanitatis arguentur
9 præterita. * Lætare ergo iuuenis in adolescen-
tia tua, & in bono sit cor tuum in diebus iu-
uentutis tue, & ambula in viis cordis tui, & in
ineuit oculorum tuorum: & scito quod pro
omnibus his adducet te Deus in iudicium.
10 * Ausere iram à corde tuo, & amoue malitiam
à carne tua. Adolescencia enim & voluptas
vana sunt.

CAPVT XII.

*Deum præ oculis habeto in iuuentute, priusquam
succedat molesta senectus, tandemque nouissima
mors: cuiusque omnia sint vana, Dei præcepta
obserua: nam de omnibus est reddenda ratio.*

MEmenco Creatoris tui in diebus iuuen- 1
A tutis tue, antequam veniat tempus af-
flictionis, & appropinquent anni, de quibus
2 dicat: Non mihi placent: * antequam tene-
breseat sol, & lunæ, & luna, & stellæ, &
3 reuertantur nubes post pluviam: * quando
commouebuntur custodes domus, & nura-
B bunt viri fortissimi, & otiosi erunt molentes
in minuto numero, & tenebrescent videntes
4 per foramina: * & claudant ostia in platea,
in humilitate vocis molentis, & conurgent
ad vocem volueris, & obumbrascant omnes
5 filix caminis. * Excelsa quoque timebunt,
& formidabunt in via, florebit amygdalus,
impinguabitur locusta, & dissipabitur cappa-
ris: quoniam ibi homo in domum æternita-
tis suæ, & circumbunt in platea plangentes.
P p Aq

* Antequam rumpatur funiculus argenteus, 6
& recurat vitæ aurea, & conseruatur hydia
super fontem, & confringatur rota super ci-
sternam, * & reueratur puluis in terram 7
suam vnde erat, & spiritus redeat ad Deum, C
qui dedit illum. * Vanitas, vanitatum, dixit 8
Ecclesiastes, & omnia vanitas. * Cumque 9
esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit po-
pulum, & enarrauit quæ fecerat: & inuesti-
gans composuit parabolas multas. * Quæsiuit 10
verba vtilia, & conscripsit sermones rectissimi.

11 mos, ac veritate plenos. * Verba sapientium
D sicut stimuli, & quasi clauī in altum defixi,
quæ per magistrorum consilium data sunt à
12 pastore vno. * His amplius fili mi ne requiras.
Faciendi plures libros nullus est finis: fre-
13 quensque meditatio, carnis afflictio est. * Fi-
nem loquendi pariter omnes audiamus.
Deum time, & mandata eius obserua: hoc
14 est enim omnis homo: * & cunctæ quæ sunt,
adducet Deus in iudicium pro omni errore
sue bonum, sue malum illud sit.

CANTICVM CANTICORVM SALOMONIS, QVOD HEBRAICE DICITVR SIR HASIRIM.

CAPVT PRIMVM.

*Hoc canticum totum est mysticum, plenissimum
incomprehensibilis amoris Christi erga sponsam
suum, ac vicissim sponsa erga Christum sponsum.*

SCVLETVR me of-
culo oris sui: quia me-
liora sunt vbera tua vi-
no, * fragrantia vnguen-
tis optimis. Oleum effu-
sum nomen tuum: ideo
adolescentulæ dilexerunt

te. * Trahe me: post te curremus in odo-
rem vnguentorum tuorum. Introduxit me
rex in cellaria sua: exultabimus & letabi-
mur in te, memores vberum tuorum super
vinum: recti diligunt te. * Nigra sum, sed
formosa, filie Ierusalem, sicut tabernacula
Cedar, sicut pelles Salomonis. * Noli me
considerare quòd fusca sim, quia decolora-
uit me sol: filij mattis meæ pugnaverunt
contra me, posuerunt me custodem in vi-
neis: vineam meam non custodui. * Indica
mihi, quem diligit anima mea: vbi pascas,
vbi cubes in meridie, ne vagari incipiam
post greges sodalium tuorum. * Si ignoras
te ô pulcherrima inter mulieres, egredere,
& abi post vestigia gregum, & pascæ hec-
dos tuos iuxta tabernacula pastorum. * Equi-
tatu meo in curribus Pharaonis assimilauit
amica mea. * Pulchræ sunt genæ tuæ sicut
turturis: collum tuum sicut monilia. * Mure-
nulas aureas faciemus tibi, vermiculatas ar-
gento. * Dum esset rex in accubitu suo, nar-
dis mea dedit odorem suum. * Fasciculus
myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea
commemorabitur. * Bonus cypri dilectus meus

14 mihi, in vineis Engaddi. * Ecce tu pulchra
es amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui
15 columbarum. * Ecce tu pulcher es dilecte mi,
16 & decorus. Lectulus noster floridus: * tigna
domorum nostrarum cedrina, laquearia no-
stra cypressina.

CAPVT II.

1 **E**Go flos campi, & lilium conuallium.
2 * Sicut lilium inter spinas, sic amica mea
3 inter filias. * Sicut malus inter ligna siluarum,
A sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius,
quem desideraueram, sedi: & fructus eius dul-
cis gutturi meo. * Introduxit me in cellam vi-
nariam, ordinauit in me charitatem. * Fulcite
me floribus, stipate me malis: quia amore lan-
6 guo. * Leua eius sub capite meo, & dextera
7 illius amplexabitur me. * Adiuro vos filie Ie-
B rusalem, per capreas ceruorumque camporum,
ne fuscietis, neque euigilare faciatis dilectam,
8 quoadusque ipsa velit. * Vox dilecti mei ecce
ilte venit saliens in montibus, transiliens col-
9 les: * similis est dilectus meus caprex, hinnu-
loq; ceruorum. en ipse super parietem no-
strum respiciens per fenestras, prospiciens per
10 cancellos. * En dilectus meus loquitur mihi:
C Surge, propterea amica mea, columba mea, for-
11 mola mea, & veni. * Iam enim hiems transijt,
12 imber abiit & recessit. * Flores apparuerunt in
terra nostra: tempus putationis aduenit: vox
13 turturis audita est in terra nostra: * sicut
proxilii gressus suos: vineæ florentes dede-
runt odorem suum. Surge, amica mea, specio-
14 sa mea, & veni: * columba mea in forami-
D bus petrar, in cauerna maceræ, ostende mihi
faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis:
vox enim tua dulcis, & facies tua decora. *
15 * Capite nobis vulpes paruulas, quæ demo-
liuntur

liuatur vineas : nam vinea nostra floruit. * 16
Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur
inter lilia * donec aspireset dies, & inclinetur
vmbra. Reuertere : similis esto, dilecte mi,
caprea, hinnuloque ceruorum super montes
Bethet.

CAPVT III.

IN lectulo meo per noctes quæsiui quem
diligat anima mea : quæsiui illum, & non
inueni. * Surgam, & circuibō ciuitatem : per
vicos & plateas quæram quem diligit anima
mea : quæsiui illum, & non inueni. * Inue-
nerunt me vigiles, qui custodiunt ciuitatem :
Num quem diligit anima mea, vidistis ? * 4
Paululum cum pertransissem eos, inueni
quem diligit anima mea : tenui eum ; nec di-
mitam, donec introducam illum in domum
matris meæ, & in cubiculum geuitricis meæ.
* Adiuro vos filie Ierusalem, per capreas
ceruorumque camporum, ne fusciteris, neque
euigilare facias dilectam, donec ipsa velit.
* Quæ est ista, quæ ascendit per desertum,
sicut vitigula sumi ex aromatibus myrrhæ, &
thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij ? * 7
En lectulum Salomonis sexaginta fortes am-
biunt ex fortissimis Israel : * omnes tenentes
gladios, & ad bella doctissimi : vniuscuiusque
ensis super femur suum propter timores no-
cturnos. * Ferculum fecit sibi rex Salomon de
lignis Libani : * columnas eius fecit argen-
teas, reclinatorium aureum, ascensum pur-
pureum : media charitate construxit propter
filias Ierusalem :

* Egredimini & videte filie Sion regem
Salomonem in diademate, quo coronauit il-
lum mater sua in die desponsationis illius, &
in die lætitiæ cordis eius.

CAPVT IV.

QUAM pulchra es amica mea, quam pul-
chra es : Oculi tui columbarum, abs-
que eo quod intrinsecus lateat. Capilli tui sicut
greges caprarum, quæ ascenderint de monte
Galaad. * Dentes tui sicut greges ton-
sarum, quæ ascendenint de lauacro, omnes
gemellis feribus, & sterilis non est inter eas.
* Sicut vitra coccinea, labia tua : & eoque
tuum, dulce. Sicut fragmen mali puniet, ita
B genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus lateat.
* Sicut nrtis David collum tuum, quæ addi-
ficata est cum propugnaculis : mille ei pen-
dentes ex ea, omnis armatura fortium. * 5
Duo vbera tua, sicut duo himini carere. Je-
melli, qui pascuntur in liliis, * donec aspi-
ret dies, & inclinentur vmbra : valant ad
montem myrrhæ, & ad collum thyris. * To-
ta pulchra es amica mea, & macula non est
in te. * Veni de Libano sponfa mea, veni de
Libano, veni. * Iorobababai de capite Anana,
de vertice Sanir & Hermon, de cubiliis leon-
um, de montibus pardorum. * Veni illi
cor meum soror mea sponfa : vulnerasti cor

meum in vno oculorum tuorum, & in vno
crine colli tui. * Quam pulchræ sunt mani-
pule tuæ soror mea sponfa : pulchriora sunt
vbera tua vino, & odor vnguentorum tuo-
rum super omnia aromata. * Fauus distillans
labia tua sponfa, mel & lac sub lingua tua : &
odor vestimentorum tuorum sicut odor thu-
ris. * Hortus conclusus soror mea sponfa,
hortus conclusus, fons signatus. * Emis-
siones tuæ paradisus malorum puniceorum cum
pomorum fructibus. Cypri cum nardo, * nar-
dus & crocus, fistula & cinnamomum cum
vniuersis lignis Libani, myrrha & aloë cum
omnibus primis vnguentis. * Fons hortorum :
puteus aquarum viuientium, quæ fluunt im-
petu de Libano. * Surge Aquilo, & veni Au-
ster, perfusa hortum meum, & fluant aroma-
ta illius.

CAPVT V.

VENIAT dilectus meus in hortum suum,
& comedat fructum pomorum suorum.
Veni in hortum meum soror mea sponfa,
messui myrrham meam cum aromatibus meis :
comedi fauum cum melle meo, bibi vinum
meum cum lacte meo : comedite amici, & bi-
bite, & inebriamini charissimi. * Ego dormio,
& cor meum vigilat : vox dilecti mei pulsantis :
Aperi mihi soror mea, amica mea, columba
mea, immaculata mea : quia caput meum
plenum est rore, & cincinni mei gut-
tis noctium. * Expoliaui me tunica mea, quo-
modo induar illa : laui pedes meos, quomodo
de inquinao illos ? * Dilectus meus misit
manum suam per foramen, & venter meus
intremuit ad tactum eius. * Surrexi, vt ape-
rirem dilecto meo : manus mea stillauit me
myrrham, & digiti mei pleni myrrha proba-
tissima. * Pressulum ostij mei aperui dilecto
meo : ille declinauerat, atque transierat. Ani-
ma mea liquefacta est, vt locus eius : quæsi-
ui, & non inueni illum : vocaui, & non re-
pondit mihi. * Inuenerunt me custodes qui
circumeunt ciuitatem : percussissent me, &
vulnerauerunt me : tulerunt pallium meum
mihi custodes : murorum. * Adiuro vos filie
Ierusalem, si inueneritis dilectum meum, vt
nuntietis ei quia amore langueo. * Qualis est
dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima mu-
lierum : qualis est dilectus tuus ex dilecto,
quia sic adiurasti nos ? * Dilectus meus can-
didus & rubicundus, electus ex millibus. *
Caput eius aurum optimum : Cornu eius sicut
elate palmarum, nigra quasi cornus. * Oculi
eius sicut columbæ super riuulos aquarum,
quæ lacte sunt lotæ, & resistent iuxta fluentia
plenissima. * Genæ illius sicut areolæ aroma-
rum consistæ à pigmentariis. Labia eius lilia
casside, myrrham primam. * Manus illius
D tornantes auro, plene hyacinthis. * Cru-
ra illius sicut columbæ, quæ fundat
sunt super lases aureas. Species eius vt

libani, electus ut cedri. * Guttur illius suavis-
simum, & totus desiderabilis: talis est dilectus
meus, & ipse est amicus meus, filius Ierusalem.
* Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?
quod declinauit dilectus tuus?
& quaeremus eum tecum.

CAPVT VI

Dilectus meus descendit in hortum suum
Ad areolam aromatatum, vt pascatur in
hortis, & lilia colligat. * Ego dilectio meo, &
dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia.
* Pulchra es amica mea, suauis, & decora si-
cut Ierusalem: terribilis ut castrorum acies
ordinata. * Averte oculos tuos à me, quia ipsi
me auolare fecerunt. Capilli tui sicut grex ca-
prorum, quæ apparuerunt de Galaad. * Den-
tes tui sicut grex ouium, quæ ascendebant
de lauacro, omnes gemellis fortibus, & steri-
lilis non est in eis. * Sicut cortex mali puni-
ci, sic genæ tuæ absque oculis tuis. * Sexa-
ginta sunt reginæ, & octoginta concubinae, &
adolescenscularum non est numerus. * Vna est
columba mea, perfecta mea, vna est matris
sue, electa genitrici suæ. Viderunt eam filia-
, & beatissimam prædicauerunt reginæ & con-
cubinae, & laudauerunt eam. * Quæ est ista,
quæ progreditur quasi aurora confurgens,
pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut ca-
strorum acies ordinata? * Descendi in hor-
tum nucum, vt viderem poma conuallium, &
inspicerem si floruisse vinea, & germinasse
inter mala punica. * Nesciui: anima mea con-
turbata me propter quadrigas Aminadab.
* Reuerrere, reuerrere Sulamitis: reuerrere,
reuertere, vt intueamur te.

CAPVT VII

Quid videbis in Sulamite, nisi choros ca-
strorum? Quam pulchri sunt gressus tui
in calcamentis, filia principis: iuncturae fe-
morum tuorum, sicut monilia quæ fabricata
sunt manu artificis.
* Umbilicus tuus erat er tornatilis: num-
quam indigens poculis. Venter tuus sicut
aceruus tritici, vallis liliis.
* Duo vbera tua, sicut duo hinnuli gemel-
li capree.
* Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi
tui sicut piscinae in Hesebon, quæ sunt in por-
ta filia multitudinis. Nasus tuus sicut turris
Libani, quæ respicit contra Damascus.
* Caput tuum vt camelus: & comæ capitis
tui, sicut purpura regis vincla canalioris.
* Quam pulchra es, & quam decora cha-
rissima, in deliciis! * Securata tua assimilata est
palatæ, & vbera tua botis. * Dixi. Ascen-

dam in palmam, & apprehendam fructus eius:
& erunt vbera tua sicut botri vine: & odor
oris tui sicut malorum. * Guttur tuum sicut
vinum optimum, dignum dilecto meo ad po-
tandum, labiisque & dentibus illius ad rumi-
nandum. * Ego dilectio meo, & ad me con-
uersio eius. * Veni dilecte mi, egrediamur in
agrum, commoremur in villis. * Manè surgamus
ad vineas, videamus si floruit vinea, si
flores fructus parturiunt, si floruerunt mala
punica: tibi dabo tibi vbera mea. * Mandragoræ
dederunt odorem. In portis nostris omnia
poma: noua & vetera, dilecte mi, seruauit tibi.

CAPVT VIII

Q Vis mihi det te fratrem meum iugen-
tem vbera matris meæ, vt inueniam te
foris, & deosculer te, & iam me nemo des-
piciat? * Apprehendam te, & ducam in do-
mum matris meæ: ibi me docebis, & dabo
tibi poculum ex vino condito, & mustum
malorum granatorum meorum. * Læua eius
sub capite meo, & dextera illius amplexabi-
tur me. * Adiuro vos filia Ierusalem, ne sus-
cietis, neque euigilare faciatis dilectam do-
mum ipsa veli. * Quæ est ista, quæ ascendit
de deserto, deliciis affluens, innixa super di-
lectum suum? Sub arbore malo suscitauit te:
ibi corrupta est mater tua, ibi violata est ge-
nitrix tua. * Pone me vt signaculum super
cor tuum, vt signaculum super brachium
tuum: quia fortis est vt mors dilectio, dura
sicut infernus æmulatio: lampades eius, lam-
pades ignis arque flammarum.
* Aquæ multæ non poterunt extinguere
charitatem, nec flumina obruent illam: si
dederit homo omnem substantiam domus
sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.
* Soror nostra parua, & vbera non habet:
quid faciemus sorori nostræ in die quando
alloquenda est?
* Si maritus est, ædificemus super eum pro-
pugnacula argentea: si ostium est, compingamus
illud tabulis cedrinis.
* Ego murus: & vbera mea sicut turris, ex
quo facta sum coram eo quasi pacem re-
periens.
* Vineam fuit pacifico in ea, quæ habet po-
pulos: tradidit eam custodibus: vir affert pro
seu mille argenteos.
* Vineam meam coram me est. Mille tui pa-
cifici, & ducenti his, qui custodiunt fructum
eius.
* Quæ habitas in hortis, amici auscultant
fac me audire vocem tuam.
* Fuge dilecte mi, & assimilare capree hin-
nuloque cetiuorum super montes aromatatum.

LIBER SAPIENTIAE.

CAPVT PRIMVM.

Iudices sint iusti: Dominus inuenitur si simplici corde & fide quæritur, fugit autem à peccatoribus & vanis cogitationibus: cumque omnia repleat, nihil eum latere potest: murmuratio, detractio, & mendacium detestanda: omnia fecit Deus ad vitam, non mortem intendens, quam sibi peccatores accersierunt.

ILIGITE † iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illum: * † quoniam inuenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. * peruersæ enim cogitationes separant à Deo: probata autem virtus corripit insipientes. * quoniam in maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. * Spiritus enim sanctus disciplinae effugiet solum, & auferet se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, & corripitur à superueniente iniquitate. * † Benignus est enim spiritus sapientie, & non liberabit maledicum à labijs suis: † quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est verus, & linguæ eius auditor. * † Quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum: & hoc, quod cõtenet omnia, scientiam habet vocis. * Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latere, nec præteriet illum corripiens iudicium. * In cogitationibus enim impij interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius. * Quoniam autis zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non absconditur. * Custodite ergo vos à murmuratione, quæ nihil prodest, & à detractioe parcite lingue, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem, quod mentitur, occidit animam. * Nolite zelare mortem in errore vite vestræ, neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum. * † Quoniam Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorum. * Creauit enim, vt essent omnia: & sanabiles fecit nationes orbis terrarum: & non est in illis medicamentum exterminij, nec infernum regnum in terra. * Iustitia enim perpetua est, & immortalis. * Impij autem manibus & verbis accersierunt illam: & æstimantes illam amicam, defluerunt, & sponsores posuerunt ad illam: quoniam digni sunt qui sint ex parte illius.

CAPVT II.

Omnis impiorum vita futura speciem non habentium scopus est frui huius vita voluptatibus, ideoque influm qui diuersum respicit finem ferre nequeunt, sed ad mortem usque persequuntur: sicut & diaboli inuidia homo à Deo creatus immortalis factus est mortalis.

ADixerunt enim cogitantes apud se non rectè * † Exiguum, & cum tedio est tempus vite nostræ, & non est refrigerium in fine hominis, & non est qui agnitus sit reuersus ab inferis: * quia ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus tamquam non fuimus: quoniam fumus flatus est in naribus nostris: & sermo scintilla ad commouendum cor nostrum: * qua extincta, cinis erit corpus nostrum, & spiritus diffundetur tamquam mollis aer, & transibit vita nostra tamquam vestigium nubi, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est à radijs solis, & à calore illius aggrauata: * & nomen nostrum obliuionem accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operum nostrorum. * † Vmbra enim transitus est tempus nostrum, & non est reuersio finis nostri: quoniam consignata est, & nemo reuertitur. * † Venite ergo, & fruamur bonis quæ sunt, & vtamur creatura tamquam in iuuentute celeriter. * Vino pretioso & vnguentis nos impleamus: & non prætereant nos flos temporis. * Conuenimus nos rosas, antequam marcescant: nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra. * Nemo nostrum exors sit luxuriæ nostræ: vbique relinquamus signa lætitiæ: quoniam hæc est pars nostra, & hæc est fors. * Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus viduæ, nec veterani reuerentur canos multi temporis. * Sit autem fortitudo nostra lex iustitiæ: quod enim infirmum est, inutile inuenitur. * Circumueniamus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & conerarius est operibus nostris, & impropereat nobis peccata legis, & diffamat in nos peccata disciplinae nostræ. * † Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. * † Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum. * Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius, & immutatae sunt viæ eius. * Tamquam nugaces æstimati sumus ab illo, & abstinet se à vijs nostris tamquam ab immunditijs, & præsert nouissima iustorum, & gloriatur patrem se habere Deum. * Vi-

deamus ergo si sermones illius veri sint, & tentemus quæ ventura sunt illi, & sciamus quæ erunt nouissima illius. * Et si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit eum de manibus contrariorum. * Conrumelia & tormento interrogauerunt eum, & sciens reuerentiam eius, & probemus patientiam illius. * Et morte turpissima condemnemus eum: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. * Hæc cogitant, & errauerunt: execrati enim illos malitia eorum. * Et nescierunt sacramenta Dei, neque mercedem sperauerunt iustitiæ, nec iudicauerunt honorem animarum sanctarum. * Quoniam Deus creauit hominem inextinguibilem, & ad imaginem similitudinis suæ fecit illum. * Inuidia autem diaboli mors introiit in orbem terrarum: * imitantur autem illum qui sunt ex parte illius.

CAPVT III.

De felicitate iustorum qui in hac vita ab impijs contempti, tentationibus à Deo probati fuerunt: & de infelicitate impiorum: item de castitate & bonorum operum mercede, ac infelicitate filiorum adulterorum.

Iustorum autem animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. * Visi sunt oculis insipientium mori: & æstimata est afflictio exitus illorum; & quod à nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace. * Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitatis plena est. * In paucis vexati, in multis benè disponuntur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. * Tamquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore crit respectus illorum. * Fulgebunt iusti & tamquam scintille in arundinetis discurrunt. * Ludicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. * Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum & pax est electis eius. * Impij autem secundum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & à Domino recesserunt. * Sapientiam enim, & disciplinam qui abiicit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum. * Mulieres eorum insensate sunt, & nequissimi filij eorum. * Maledicta creatura eorum, quoniam felix est sterilis: & incoquinata, quæ nesciuit thorum in delicto, habebit fructum in refectione animarum sanctarum: * & spado, qui non operatus est per manus suas iniquitatem, nec cogitauit aduersus Deum nequissima: dabitur enim illi fidei donum electum, & fors in templo Dei acceptissima. * Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quæ non concidat radix sapientiæ. * Filij autem adul-

terorum in inconsummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Et si quidem longæ viæ erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. * Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionem. * Nationis enim inique dixit sunt consummationes.

CAPVT IV.

Castra generatio in multis ab adulterina dissidet: de refrigerio iusti morte præoccupati: quæ sit senectus venerabilis, & quod iusti sapies in mundo tolluntur à Deo ne ab impijs seducantur, & quantum finis utrumque distet.

Quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud Deum nota est, & apud homines. * Cum præsens est, imitantur illam: & desiderant eam cum se eduixerit, & in perpetuum coronata triumphat incoquinatorum certaminum præmium vincens. * Multigena autem impiorum multitudo non erit vilis, & spuria vitulamina non dabunt radices altas, nec stabile firmamentum collocabunt. * Et si in ramis in tempore germinauerint, infirmier postea, à vento commouebuntur, & à nimietate ventorum eradicabuntur. * Confringentur enim rami inconsummati, & fructus illorum inutilis, & acerbi ad manducandum, & ad nihilum apti. * Ex iniquis enim somnis filij qui nascuntur, testes sunt nequitiæ aduersus parentes in interrogatione sua. * Iustus autem filij morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. * Senectus enim venerabilis est non diurna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, & ætas senectutis vitæ immaculata. * Placens Deo factus est dilectus & viuent inter peccatores translati est. * raptus est ne malicia mutaret intellectum eius, aut ne fictio deciperet animam illius. * Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiæ transuerit sensum sine malicia. * Consummatus in breui expleuit tempora multa: * placita enim erat Deo anima illius: propter hoc propereuit educere illum de medio iniquitatum: populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia. * quoniam gratia Dei, & misericordia est in sanctos eius, & respectus in electos illius. * Condemnat autem iustus mortuos viuos impios, & iuuentis celerius consummata, longam vitam iniusti. * Videbunt enim finem sapientis, & non intelligent quid cogitauerit de illo Deus, & quare munierit illum Dominus. * Videbunt & contemnent eum: illos autem Dominus iridebit. * & erunt post hæc decidentes sine honore, & in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam disrumpet illos inflatos sine voce, & commouebit illos

Deut. 32. 1.
Inf. 3. 4.

† Marc. 13. 35.
† 1. Cor. 4. 2.

† 1. Jo. 16. 8.

† 1. Tim. 3. 14.
† Marc. 7. 4. 15.

† Heb. 11. 21.

à fundamentis, & vsque ad supremum desolabuntur: & erunt gementes, & memoria illorum peribit. * Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traducunt illos ex aduerso iniquitates ipsorum.

CAPVT V.

Impij in iudicio admirantes gloriam iustorum quos hic contempserant, desunt suam misertiam, quodque tota eorum felicitas fuerit momentanea: iustorum autem erit perpetua: porro Deus, tum per creaturas, tum per se armatur ad puniendos impios.

Tunc stabunt iusti in magna constantia, aduersus eos qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. * Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperate salutis, dicentes intra se, penitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes: Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improperij. * † Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: * ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sores illorum est. * Ergo errauimus à via veritatis, & iusticie lumen non luxit nobis, & Sol intelligentie non est ortus nobis. * Lassari sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulauimus vias difficiles, viam autem Domini ignorauimus. * Quid nobis profuit superbia? aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? * † Transierunt omnia illa tamquam vmbra, & tamquam nuntius percurrrens, * † & tamquam nauis, quæ pertransiit fluctuantem aquam: cuius, cum præterierit, non est vestigium inuenire, neque seminem carinæ illius in fluctibus: * aut tamquam avis, quæ transuolat in aëre, cuius nullum inuenitur argumentum itineris, sed tantum sonitus alarum verberans leuem ventum, & scindens per vim itineris aërem: commotis alis transuolauit, & post hoc nullum signum inuenitur itineris illius: * aut tamquam sagitta emissà in locum destinatum, diuisus aër continuò in se reclusus est, vt ignoretur transitus illius: * sic & nos nati continuò desinuimus esse: & virtutis quidem nullum signum valuimus ostendere: in malignitate autem nostra consumpti sumus. * Talia dixerunt in inferno hi, qui peccauerunt: * quoniam spes impij tamquam lanugo est, quæ à vento tollitur: & tamquam spuma gracilis, quæ à procella dispergitur: & tamquam fumus, qui à vento diffusus est: & tamquam memoria hospitiis vnius diei prætereuntis. * Iusti autem in perpetuum viuunt, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio illorum apud Altissimum. * Idco accipiet regnum decoris, & diadema speciei de manu Domini: quoniam dextera sua tegit eos, & brachio sancto suo defendet illos. * † Accipiet ar-

maturam zelus illius, & armabit creaturam ad vltionem inimicorum. * Induet pro thorace iustitiam, & accipiet pro galea iudicium certum. * sumet scutum inexpugnabile æquitatem: * acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. * Ibunt directè emissiones fulgurum, & tamquam à benè curuato arcu nubium exterminabuntur, & ad certum locum insilient. * Et à petrosa ira plene mitentur grandines, excandescet in illos aqua maris, & flumina concurrent duriter. * Contra illos stabit spiritus virtutis, & tamquam turbo venti diuidet illos: & ad cretum perducet omnem terram iniquitas illorum, & malignitas eueret sedes potentium.

CAPVT VI.

Reges & iudices ad sapientiam & iustitiam seclatam exhortatur, ostendens quàm graue maneat iniussu rectoribus supplicium: item quàm sit obuia sapientia querentibus eam: quodque eius acquisito sit vtilitatis capax non est inuidus.

Melior est sapientia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. * Audite ergo reges, & intelligite, discite iudices finium terræ. * Præbere aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: * † quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: * quoniam cum effectis ministri regni illius, non rectè iudicastis nec custodistis legem iusticie, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. * Horrendè & citò apparebit vobis: quoniam iudicium durissimum his, qui præsumunt, fiet. * Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur. * † Non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam: quoniam pusillum & magnum ipse fecit, & qualiter cura est illi de omnibus. * Fortioribus autem fortior instat cruciatio. * Ad vos ergo reges sunt hi sermones mei, vt discatis sapientiam, & non excidatis. * Qui enim custodierint iusta iuste, iustificabuntur: & qui didicerint ista, inuenient quid respondeant. * Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, & habebitis disciplinam. * Clara est, & quæ nunquam marcescit sapientia, & faciliè videtur ab his qui diligunt eam, & inuenitur ab his qui querunt illam. * Præoccupat qui se concupiscunt, vt illis se prior ostendat. * Qui de luce vigilauerit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inueniet. * Cogitare ergo de illa, sensus est consummarus: & qui vigilauerit propter illam, citò securus erit. * Quoniam dignos se ipsa circuit quærens, & in vijs ostendit se illis hilariter, & in omni prouidentia occurrit illis.

* Initium enim illius, verissima est discipli-
 nx concupiscentia. * Cura ergo disciplinx,
 dilectio est: & dilectio, custodia legum illi-
 us est: custodia autem legum, consum-
 matio incorruptionis est: * incorruptio au-
 tem facit esse proximum Deo. * Concu-
 piscencia itaque sapientix deducit ad re-
 gnum perpetuum. * Si ergo delectamini se-
 dibus & sceperis: & tegetes populi, diligite
 sapientiam, ut in perpetuum regneitis. * di-
 ligite lumen sapientix omnes qui preestis
 populis. * quid est autem sapientia, &
 quemadmodum facta sit referam: & non
 abscondam a vobis sacramenta Dei, sed ab
 initio natiuitatis inuestigabo, & ponam in
 lucem scientiam illius, & non preteribo
 veritatem: * neque cum inuidia tabescente
 iter habeo: quoniam talis homo non erit
 particeps sapientix. * Multitudo autem sa-
 pientium sanitas est orbis terrarum: & rex
 sapiens stabilimentum populi est. * Ergo ac-
 cipite disciplinam per sermones meos, &
 proderit vobis.

CAPVT VII

*Cum vnus sit omnibus introitus ad vitam, &
 similis exitus: pra omnibus eligenda est sapientia:
 adferens secum multa bona, habens secum spiritum
 intelligentem multiplicem: & qua hic mirum in
 modum extollitur, quamque abunde auctor fuerat
 affectus.*

SVM quidem & ego mortalis homo, si-
 milis omnibus, & ex genere terreni il-
 lius, qui prior factus est, & in ventre matris
 figuratus sum caro, * decem mensium tem-
 pore † coagulatus sum in sanguine, ex seme-
 ne hominis, & delectamento somni conue-
 niente. * Et ego natus accepi communem
 aërem, & in similiter factam decidi terram,
 & primam vocem similem omnibus emis-
 si plorans. * In inuolumentis natus sum, &
 cuius magnis. * Nemo enim ex regibus aliud
 habuit natiuitatis initium. * † Vnus ergo in-
 troitus est omnibus ad vitam, & similis exi-
 tus. * Propter hoc optauit, & datus est mihi
 sensus: & innocui, & venie in me spiritus
 sapientix: * & preposui illam regnis & se-
 dibus, & diuitias nihil esse duxi in compara-
 tione illius. * † nec comparavi illi lapidem
 pretiosum: quoniam omne autem in con-
 spiratione illius, arena est exigua, & tamquam
 lutum aestimabitur argentum in conspectu il-
 lius. * Super salutem & speciem dilexi illam,
 & proposui pro luce habere illam: quoniam
 inextinguibile est lumen illius. * † Venerunt
 autem mihi omnia bona pariter cum illa, &
 innumerabilis honestas per natus illius, &
 letatus sum in omnibus: quoniam antecede-
 bat me ista sapientia, & ignorabam quoniam ho-
 rum omnium mater est. * Quam sine fictione
 didici, & sine inuidia communico, & hone-
 statem illius non abscondo. * Infinitus enim
 thesaurus est hominibus: quo qui vsi sunt,

participes facti sunt amicitix Dei, propter
 disciplinx dona commendati. * Mihi autem
 dedit Deus dicere ex sententia, & presumen-
 te digna horum que mihi dantur: quoniam
 ipse sapientix dux est, & sapientium emen-
 dator: * in manu enim illius, & nos, & sermo-
 nes nostri, & omnis sapientia, & opus
 scientia, & disciplina. * Ipse enim dedit mihi
 horum, que sunt, scientiam veram: ut sciam
 dispositionem orbis terrarum, & virtutes ele-
 mentorum, * initium, & consummationem, &
 medietatem temporum, vicissitudinum per-
 mutationes, & conmutationes temporum,
 * anni cursus, & stellarum dispositiones. * na-
 turas animalium, & iras bestiarum, vim ven-
 torum, & cogitationes hominum, differen-
 tias virguleorum, & virtutes radicum, * & que-
 cumque sunt abscondita & improuisa, didici:
 * omnium enim artifex docuit me sapientia. *
 est enim in illa spiritus intelligentie, sanctus,
 vnicus, multiplex, subtilis, discretus, mobilis,
 incoquinatus, certus, suavis, amans bonum,
 acutus, quem nihil vetat, benefaciens, * hu-
 manus, benignus, stabilis, certus, securus,
 omnem habens virtutem, omnia prospiciens,
 & qui capiat omnes spiritus: intelligibilis,
 mundus, subtilis. * Omnibus enim mobili-
 bus mobilior est sapientia: attingit autem
 vbique propter suam munditiam. * Vapor
 est enim virtutis Dei, & emanatio quidam
 est claritatis omnipotentis Dei sincera: &
 ideo nihil inquinatum in eam incurrit. * †
 caudat est enim lucis eternae, & speculum
 sine macula Dei maiestatis, & imago boni-
 tatis illius. * Et cum sit vna, omnia potest:
 & in se permanens omnia innovat, & per
 nationes in animas sanctas se transfert: ami-
 cos Dei & prophetas constituit. * Neminem
 enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapien-
 tia inhabitat. * Est enim hæc speciosior sole,
 & super omnem dispositionem stellarum,
 luci comparata inuenitur prior. * Illi enim
 succedit nox, sapientiam autem non vincit
 malitia.

CAPVT VIII

*Cum sapientiam comitentur omnia desiderabi-
 lia, summe ambienda est, & a Deo petenda, à quo
 solo datur constantia.*

ATtingit ergo à sine vsque ad finem
 fortiter, & disponit omnia suaviter. *
 Hanc amari, & exquisiri à iuuenute mea,
 & querui sponsam mihi eam assumere, &
 amator factus sum formæ illius. * Genero-
 sitatem illius glorificat, contubernium ha-
 bens Dei: sed & omnium Dominus dilexit
 illam. * doctrix enim est disciplinx Dei,
 & electrix operum illius. * Et si diuitie ap-
 petuntur in vita, quid sapientia locuple-
 tius, que operatur omnia? * Si autem sen-
 sus operatur: quis horum, que sunt, magis
 quam illa est artifex? * Et si iustitiam quis di-
 ligat: labores huius magnas habent virtutes:
 subtilitatem

† 1. Reg. 10. 10.

† 1. Reg. 1. 11.
† 1. Reg. 1. 12.† 1. Reg. 1. 13.
† 1. Reg. 1. 14.† 1. Reg. 1. 15.
† 1. Reg. 1. 16.

† 1. Reg. 1. 17.

sobrietatem enim, & prudentiam docet, & B
iustitiam, & virtutem, quibus vilius nihil
est in vita hominibus. * Et si multitudinem 8
scientie desiderat quis, scit præterita, & de
futuris æstimat: scit versutias sermonum, &
dissolutiones argumentorum: signa & man-
stra scit antiquam fiant, & euentus tempo-
rum & sæculorum. * Proposui ergo hæc ad. 9
ducere mihi ad conuiuendum: sciens quo-
niam mecum communicabit de bonis, & erit
allocutio cogitationis & tædij mei. * Habebo 10
propter hanc claritatem ad turbas, & ho-
norem apud seniores iuuenis: * & acutus 11
inueniar in iudicio, & in conspectu poten-
tium admirabilis ero, & facies principum
mirabuntur me: * tacentem me sustine- 12
bunt, & loquentem me respicient, & ser-
mocinante me plura, manus ori suo impo-
nent. * Præterea habeo perhanc immortal- 13
tatem: & memoriam æternam his, qui post me
futuri sunt, relinquam. * Disponam populos: 14
& nationes mihi erunt subdite. * Timebunt 15
me audientes reges horrendi: in multitu-
dine videbor bonus, & in bello fortis. * In- 16
trans in domum meam, conuiuescam cum
illa: non enim habet amaritudinem conuer-
satio illius, nec tædium conuiuius illius, sed
lectitiam & gaudium. * Hæc cogitans apud me: 17
& commemorans in corde meo: quoniam
immortalitas est in cognitione sapientie, D
* & in amicitia illius delectatio bona, & in 18
operibus manuum illius honestas sine defe-
ctione, & in certamine loquelæ illius sapien-
tia, & præclaritas in communicatione ser-
monum ipsius: circuibam querens, vt mihi
illam assumerem. * Puer autem eram inge- 19
niosus, & fortius sum animam bonam. * Et 20
cuius essem magis bonus, vci ad corpus in-
cogitatum. * Et vt sciu quoniam ali- 21
ter non possem esse continens, nisi Deus
deret, & hoc ipsum erat sapientie, scire cu-
ius esset hoc donum: adiij Dominum, &
deprecarus sum illum, & dixi ex tuis præ-
cordiis meis:

CAPVT IX.

*Oratio sapientis cum agnitione propria imbecil-
litate, ad impetrandam à Domino sapientiam: que
cum omnibus necessaria sit, possimum tamen re-
fectoribus populorum, incerta est enim humana sa-
pientia.*

D EUS patrum meorum, & Domine mi- 1
sericordie, qui fecisti omnia verbo tuo, A
* & sapientia tua constituisti hominem, vt 2
dominaretur creaturæ, quæ à te facta est,
* vt disponat orbem terrarum in æquitate & 3
iustitia, & in directione cordis iudicium iu-
dicet: * da mihi sedium tuarum allitricem 4
sapientiam, & noli me reprobare à pueris
tuis: * quoniam seruus eius sum ego, & 5
filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exi- B
goi temporis, & minor ad intellectum iu-
dicij & legum. * Nam & si quis est con- 6

summarus inter filios hominum, si ab illo ab-
fuerit sapientia tua, in nihilum computabi-
tur. * † Tu elegisti me regem populo tuo, † Per.
8 & iudicem filiorum uorum, & filiarum: * & 1
dixisti me edificare templum in monte san- 2
cto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ alta-
re, similitudinem tabernaculi sancti tui,
9 quod præparasti ab initio: * † & tecum sa-
pientia tua: quæ nouit opera tua, quæ & 3
affuit tunc cum orbem terrarum faceres, & 4
C sciebat quid esset placitum oculi tui, & quid
10 directum in præceptis tuis. * Mitte illam de
celis sanctis tuis, & à sede magnitudinis tuæ,
vt mecum sit & mecum laboret, vt sciam
11 quid acceptum sit apud te: * scit enim illa
omnia, & intelligit, & deducet me in ope-
ribus meis sobriè, & custodiet me in sua po-
12 tentia. * Et erunt accepta opera mea, &
disponam populum tuum iuste, & ero dignus
13 sedium patris mei. * † Quis enim hominum † Isa. 40.
paterit scire consilium Dei? aut quis poterit 1
14 cogitare quid velit Deus? * Cugitationes
enim mortalium timide, & incerte proui-
15 dentie nostræ. * Corpus enim, quod cor-
D numpitur, aggrauat animam, & terrena inha-
bitatio deprimit sensum multa cugitantem.
16 * Et difficile æstimamus quæ in terra iunt: &
quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labo-
re. Quæ autem in celis sunt quis investiga-
17 bit? * Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu
dederis sapientiam, & miseris spiritum san-
18 ctum tuum de altissimis: * & sic correctæ sint
sententiæ eorum qui sunt in terris, & quæ tibi
19 placere didicerint homines. * Nam per sa-
pientiam sanati sunt quicumque placuerunt
tibi Domine à principio.

CAPVT X.

*Commendatur sapientia quod serauerit & à
malu liberauerit Adam, Nec. Abraham, Lvs,
Jacob, Ioseph, Moysen, per quem filius Israel de
Ægypto duxit per Mare rubrum, demersis in eo
Ægyptiis.*

H ÆC illum, qui primus formatus est à Gen. 1. 4.
A Deu pater orbis terrarum, cum solus 2
esset creatus, custodiuit, * † & eduxit i unum † Gen. 2.
à delicto suo, & dedit illi virtutem conti-
3 nendi omnia. * † Ab hac vt recessit inuisus † Gen. 3.
in ira sua, per iram homicidij fratrum depe-
4 rit. * † Propter quem, cum aqua deleter ter-
ram, sanauit iterum sapientia, per contem- 4. 1.
5 pibile lignum iustum gubernans. * † Hæc † Gen. 1. 1.
& in consensu nequitiæ cum se nationes cum-
tulissent, sciuit iustum, & conseruauit sine
querela Deo, & in filij misericordia fortem
6 custodiuit. * † Hæc iustum à pereuntibus † Gen. 1. 1.
B impijs liberauit fugientem, descendente
7 iene in pentapolim: * quibus in testimo-
nium nequitiæ fundenda constat desertæ
& iuce in tempore fructus habentes
8 stan figmentum salis. * Sapientia enim
prætereuntes, non tantum in hac lapsi sunt
vt

vt ignorarent bona, sed & insipientie suae reliquerunt hominibus memoriam, vt in his, quae peccauerunt, nec latere potuissent. * Sapientia autem hos, qui se obseruant, à doloribus liberauit. * † Hæc profugum in fractis iustum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. * In fraude circumuenientium illum affuit illi, & honestum fecit illum. * Custodiuit illum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum, & certamen forte dedit illi vt vinceret, & sciret quoniam omnium potentiur est sapientia. * † Hæc vendidit iustum non dereliquit, sed à peccatoribus liberauit eum: descenditque cum illo in foueam, * † & in vinculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceperum tegni, & potentiam aduersus eos, qui eum deprimebant: & mendaces ostendit, qui maculauerunt illum, & dedit illi claritatem æternam. * † Hæc populum iustum, & semen sine querela, liberauit à nationibus, quæ illum deprimebant. * Intrauit in animam ferui Dei, & stetit contra reges horrendos in portentis & signis. * Et reddidit iustus mercedem laborum suorum, & deduxit illus in via mirabili: & fuit illis in velamento dici, & in luce stellarum per noctem: * † transiit illos per Mare rubrum: & transiit illos per aquam nimiam. * Inimicos autem illorum demersit in mare, & ab altitudine inferorum eduxit illos. * † Ideo iusti valuerunt spolia impiorum, * † & decantauerunt Domine nomen sanctum tuum, & victricem manum tuam laudauerunt pariter: * quoniam sapientia aperuit os motorum, & linguas insautium fecit desertas.

CAPVT XI.

Sapientia filius israel per desertum deduxit, deuictis inimicis, datusque à petra aqua: punitis autem multiplices flagello idololatriæ Aegyptii: cum tamen Deus omnium querens salutem, longanimiter toleret peccatores, vt respiciant, quos vniuersos solo suo nutu continuo perdere possit.

Direxit opera eorum in manibus prophete sancti. * Iter fecerunt per desertum, quæ non habitabant: & in locis desertis fixerunt cafas. * † Steterunt contra hostes, & de inimicis se vindicauerunt. * † Steterunt, & inuocauerunt te, & data est illis aqua de petra altissima, & requies sitis de lapide duro. * Per quæ enim penas passi sunt inimici illorum, à defectione putus sui, & in eis, cum abundarent filii israel, lætati sunt: * per hæc, cum illis docesset, benè cum illis actum est. * Nam pro fonte quidem scerpiterni fluminis, humanum sanguinem dedisti iniustis. * Qui cum minuerentur in iraductione infantium occisorum, dedisti illis abundantem aquam insperatæ, * ostendens per sitim, quæ tunc fuit, quem-

admodum tuos exaltares, & aduersarios illorum necares. * Cum enim tentati sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipientes, scierunt quemadmodum cum ira iudicati impij tormenta paterentur. * Hos quidem tamquam pater monens probasti: illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti. * Absentes enim & presentes similiter torquebantur. * Duplex enim illos acceperat credium, & gemitus cum memoria præteritorum. * Cum enim audirent per sua tormenta benè secum agi, commemorati sunt Dominum, admirantes in finem exitus. * Quem enim in expositione praua proiectum deriserunt, in finem euentus mirati sunt, non similiter iustis scientes. * Pro cogitationibus autem insensatis iniquitatis illorum, * quod quidam errantes colebant multos serpentes, & bestias superuacuas immisisti illis multitudinem multorum animalium in vindictam: * vt scirent, quia per quæ peccat quis, per hæc & torquetur. * Nun enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quæ creauit orbem terrarum ex materia inuisa, * † immittere illis multitudinem vrsorum, aut audaces leones, * aut noui generis ira plenas ignotas bestias, aut vaporem ignium spirantes, aut fumi odorem profrentes, aut horrendas ab oculis scintillas emittentes: * quarum non solum lesura poterat illos exterminare, sed & aspectus per timorem occidere. * Sed & sine his vno spiritu poterant occidi persecutionem passi ab ipsis factis suis, & dispersi per spiritum virtutis tuæ: sed omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti. * Multum enim valere, tibi soli supererat semper: & virtuti brachij tui quis resistet? * Quoniam tamquam momentum statera, sic est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta roris antelucani, quæ descendit in terram. * Sed misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. * Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil odisti eorum quæ fecisti: nec enim odiens aliquid constituisti, aut fecisti. * Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu voluisses: aut quod à te vocatum non esset, conseruaretur? * Parcis autem omnibus: quoniam tua sunt Domine, quæ amas animas.

CAPVT XII.

Ostendens quanta clementia & longanimitate Deus corripuit peccatores terra sancta incolat, non subitis eos delens, cum non illos tantum, sed & omnes nationes, nulli illata iniuria, tamquam solus omnium Dominus perdere posset: hac videlicet erga inimicos clementia electos suos de se suaque bonitate bene sperare faciens, eosque à peccatis reuocans.

Quam bonus & suauis est Domine spiritus tuus in omnibus: * Ideoque

eos, qui exerrant, paribus corripis : & de A
 quibus peccant, admones & alloqueris : ut
 relicta malitia, credant in re Domine.
 * † Illos enim antiquos inhabitatores terræ 3
 sancte tue, quos exhortuisti, * quoniam odi- 4
 bilia opera tibi faciebant per medicamina, 5
 & sacrificia iniusta, * & filiorum suorum mis- 6
 eratores sine misericordia, & comestores vis- 7
 cerum hominum, & deuoratores sanguinis 8
 à medio sacramento tuo, * & auctores paren- 9
 tes animarum inauxiliatarum, perdere vo- 10
 luisti per manus parentum nostrorum, * vt 7
 dignam perciperent peregrinationem pue-
 rorum Dei, quæ tibi omnium charior est
 terra. * Sed & his tamquam hominibus 8
 pepercisti, & misisti antecessores exercitus
 tui vespas, vt illos paulatim extermina-
 rent. * Non quia impositus eras in bello sub- 9
 ijcere impios iustos, aut bestiis seuis, aut ver- 10
 bo duro simul exterminare : * † sed paribus
 iudicans dabas locum poenitentiae, non igno-
 rans, quoniam nequam est natio eorum, &
 naturalis malitia ipsorum, & quoniam non
 poterat mutari cogitatio illorum in perpe-
 ruium. * Semen enim erat maledictum ab 11
 initio : nec timens alicquem, veniam dabas
 peccatis illorum. * Quis enim dicet tibi : 12
 Quid fecisti ? aut quis stabit contra iudi-
 cium tuum ? aut quis in conspectu tuo veniet
 vindex iniquorum hominum ? aut quis tibi
 imputabit, si perierint nationes, quas tu fe- 13
 cisti ? * Non enim est alius Deus quam tu, 14
 † cui cura est de omnibus, vt ostendas quo-
 niam non iniuste iudicas iudicium. * Neque 15
 rex neque tyrannus in conspectu tuo inquir-
 ens de his quos perdidisti. * Cum ergo sis 16
 iustus, iuste omnia disponis : ipsum quo-
 que, qui non debet puniri, condemnare,
 exterum æstimas à tua virtute. * Virtus enim 17
 tua iustitiae initium est : & ob hoc quod om-
 nium Dominus es, omnibus te parcere facis.
 * Virtutem enim ostendis tu, qui non 18
 crederis esse in virtute consummans, & ho-
 rum, qui te nesciunt, audaciam traducis.
 * Tu autem dominator virtutis, cum tran- 19
 quillitate iudicas, & cum magna reuerentia
 disponis nos : subest enim tibi, cum volueris,
 posse. * Docuisti autem populum tuum per 20
 talia opera, quoniam oportet iustum esse &
 humanum, & bonæ spei fecisti filios tuos :
 quoniam iudicans das locum in peccatis poe-
 nitentiae. * Si enim inimicos seruorum tuorum, 21
 & debitos morti, cum tanta cruciasti atten-
 tione, dans tempus & locum, per quæ possent
 mutari à malitia ; * cum quanta diligentia iu- 22
 dicasti filios tuos, quorum patentibus iura-
 menta & conuentiones dedisti bonarum
 promissionum ? * Cum ergo das nobis disci- 23
 plinam, inimicos nostros multipliciter fla-
 gesillas, vt bonitatem tuam cogitemus iudi-
 cante : & cum de nobis iudicatur, speremus
 misericordiam tuam. * Vnde & illis, qui in
 vita sua insensate & iniuste vixerunt, per

hæc, quæ coluerunt, dedisti summa tormenta.

- 24 * † Etenim in erroris via diutius errauerunt, deos æstimantes hæc, quæ in animalibus sunt superuacua, infandum infensatorum more viuentes. * Propter hoc tanquam pueris in- 25
 sensatis iudicium in derisum dedisti. * Qui 26
 autem ludibriis & increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iudicium experti sunt.
 27 * In quibus enim patientes indignabantur, per hæc quos putabant deos, in ipsis cum exterminarentur videntes, illum, quem olim negabant se nosse, verum Deum agnouerunt propter quod & finis condemnationis eorum venit super illos.

CAPVT XIII

Vani quidam sunt qui ex creaturis Deum non agnoscunt, ipsas potius creaturas pro deis colunt : at illi longe stultiore qui opus artificis Deum dicant, ab insensato idolo futura interrogantes.

- 1 Vani autem sunt omnes homines, in
 A quibus non subest scientia Dei : & de
 his quæ videntur bona, nun poterunt in-
 telligere eum qui est, neque operibus atten-
 dentes agnouerunt quæ esset artifex : * † sed
 aut ignem, aut spiritum, aut citatum ætrem, 2
 aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut
 solem & lunam, rectores orbis terrarum deos
 3 putauerunt. * Quorum si specie delectari,
 deos putauerunt : sciant quantum his domi-
 nator eorum speciosior est. Speciei enim ge-
 nerator hæc omnia construit. * Aut si vir-
 tutem & opera eorum mirari sunt, inrelli-
 gant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior
 5 est illis : à magnitudine enim speciei &
 creaturæ, cognoscibiliter poterit creator ho-
 rum videri. * sed ramen adhuc in his minor
 B est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum
 7 querentes, & volentes inuenire. * † Ete-
 nim cum in operibus illius conuerserent,
 inquirunt : & persuasum habent quoniam
 8 bona sunt quæ videntur. * Iterum autem
 9 nec his debet ignosci. * Si enim tantum
 poterunt scire, vt possent æstimare secu-
 10 lum : quomodo huius Dominum non facilius
 inuenerunt ? Infelices autem sunt, & inter
 mortuos spes illorum est, qui appellauerunt
 deos opera manuum hominum aurum &
 argentum, artis inuentionem, & similitu-
 dines animalium, aut lapidem inuilem opus
 11 manus antiquæ. * † Aut si quis artifex faber
 C de silua lignum rectum secuerit : & huius
 doctè eradat omnem corticem, & arte sua
 vsus : diligenter fabricet vas utile in con-
 12 uersationem vite, * reliquius autem eius
 operis, ad preparationem esse abutitur :
 13 * & reliquum horum, quod ad nullos vsus fa-
 cit, lignum curum, & vorticibus plenum,
 & per scientiam suæ artis figuret flud, &
 14 assimilet illud imagini hominis, * aut ali-
 cui ex animalibus illud comparet, perliniens
 rubrica, & rubicundum faciens tucolo colorem

rem illius, & omnem maculam, quæ in illo
est, perliniens: * & faciat ei dignam habi-
tationem, & in pariete ponens illud, & D
continmans ferro, * ne fortè cadat, prospici-
ens illi, sciens quoniam non potest adiu-
uare se: imago enim est, & opus est illi ad-
iutorum. * Et de substantia sua, & de filiis
suis, & de nuptiis votum faciens, inquit.
Non erubescit loqui cum illo, qui sine ani-
ma est: * & pro sanitate quidem infirmum
deprecatur, & pro vita rogat mortuum, &
in adiutorium inutilem inuocat: * & pro
icineret petit ab eo, qui ambulare non potest:
& de acquirendo, & de operando, & de
omnium rerum euentu petit ab eo, qui in
omnibus est inutilis.

CAPVT XIV.

*Vilia inuentio nautæ, quæ etiam tempore dilan-
jem humanum seruauit: idolum autem ma-
ledictum est cum suo fabricatore: & quod fuerit
idolorum idolatriæque exordium ac progressus,
item quæ mala ex idolatria procedant.*

Iterum alius nauigare cogitans, & per
feros fluctus iter facere incipiens, ligno
portante se, fragilis lignum inuocat. * Illud
enim cupiditas acquirendi excogitauit, &
artifex sapientia fabricauit sua. * Tua au-
tem, Pater, providentia gubernat: † quon-
iam didisti & in mari viam, & inter flu-
ctus semitam firmissimam, * ostendens quo-
niam potens es ex omnibus saluare, etiam
si sine arte aliquis adeat mare. * Sed non
essent vacua sapientiæ tuæ opera, propter
hoc etiam & exiguo ligno credunt homines
animas suas, & transeuntes mare per ratem
liberati sunt: * † sed & ab initio cum pe-
rissent superbi gigantes, spes orbis terrarum
ad ratem confugiens, remisit sæculo semen
natiuitatis, quæ manu tua erat gubernata.
* Benedictum est enim lignum, per quod fit
iustitia. * † Per manus autem quod fit ido-
lum, maledictum est & ipsum, & qui fecit
illud: quia ille quidem operatus est: illud au-
tem cum esset fragile, deus cognominatus
est. * Similiter autem odio sunt Deo impius
& impietas eius. * Etenim quod factum est,
cum illo, qui fecit, tormenta patietur. * Pro-
pter hoc & in idolis nationum non erit res-
pectus: quoniam creature Dei in odium
factæ sunt, & in tentationem animabus ho-
minum, & in nescipulam pedibus insipienti-
um. * Initium enim fornicationis est exqui-
sitio idolorum: & adinuentio illorum cor-
ruptio vite est. * neque enim erant ab initio,
neque erunt in perpetuum. * Supernacui-
tas enim hominum aduenit in orbem terra-
rum: & idcò brevis illorum finis est inuen-
tus. * Acerbo enim luctu dolens pater, citò
sibi rapti filij fecit imaginem: & illum, qui
tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tan-
quam deum colere crepit, & constituit inter
seruos suos, sacra & sacrificia. * Deinde inter-

ueniente tempore, conualescente iniqua con-
suetudine, hic error tamquam lex custoditus
est, & tyrannorum imperio colebatur fig-
menta. * Et hos quos in palam homines ho-
norare non poterant, propter hoc quòd longè
essent, è longinquo figura eorum allata,
evidentem imaginem regis, quem honorare
volebant, fecerunt, ut illum, qui aberat, tam-
quam præsentem colerent sua sollicitudine.
* Proexiit autem ad horum cultum & hos
qui ignorabant, artificis eximia diligentia.
* Ille enim volens placere illi, qui se assump-
sit, elaborauit arte sua, ut similitudinem in
melius figuraret. * Multitudo autem homi-
num abducta per speciem operis, eum, qui
ante tempus tamquam homo honoratus fue-
rat, nunc deum aestimauerunt. * Et hæc fuit
vite humane deceptio: quoniam aut affe-
ctui, aut regibus deferuentibus homines, in-
communicabile nomen lapidibus & lignis
imposuerunt. * Et non succederat errasse
eos circa Dei scientiam, sed & in magno vi-
uentes inscientiæ bello, tot & tam magna
mala pacem appellant. * † Aut enim filios
suos sacrificantes, aut obscura sacrificia fa-
cientes, aut infantiæ plenæ vigiliis habentes,
neque vitam, neque nuptias mundas iam
custodiunt, sed alius alium per inuidiam oc-
cidit, aut adulterans contristat: * & omnia
commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum
& fictio, corruptio & infidelitas, turbatio
& periurium, tumultus bonorum, * Dei im-
memoratio, animarum inquinatio, natiui-
tatis immutatio, nuptiarum inconstantia,
inordinatio moxitiæ & impudicitia. * In-
fandorum enim idolorum cultura, omnis ma-
li causa est & iurium & finis. * Aut enim
dum lerantur, infantiunt: aut ceterè vatici-
nantur falsa, aut viuunt iniuste, aut peior-
ant citò. * Dum enim confidunt in idolis,
quæ sine anima sunt, malè iurantes noceri
se non sperant. * Veraque ergo illis eueni-
ent diguè, quoniam malè leserunt de
Deo, attendentes idolis, & iurauerunt ini-
ste, in dolo contemnentes iustitiam. * Non
enim iuratorum virtus, sed peccantium pec-
na perambulat semper in iustorum præuari-
cationem.

CAPVT XV.

*Vex fideliū suauitatem & misericordiam Dei
commendantium, cuius gratia ab idolatria sunt
seruati: mirè quoque subsannati idolorum arti-
fices ac cultores.*

TV autem Deus noster, suauis & verus
es, patiens, & in misericordia disponens
omnia. * Etenim si peccauerimus, tui sumus,
scientes magnitudinem miam: & si non pec-
cauerimus, scimus quoniam apud te sumus
computati. * Nostre enim te, consummata
iustitia est: & scire iustitiam, & virtu-
tem tuam, radix est immortalitatis. * Non
enim in erratum induxit nos hominum malæ
artis

† Exod.
14. 13.† Gen. 6.
4. 3. 4.† Psal.
115. 6.
1.† Deut.
10. 16.
10. 7. 6.

artis excogitatio, nec umbra pictura labor sine fructu, effigies sculpra per varios colores, * cuius aspectus infensato dat concupiscentiam, & diligit mortue imaginis effigiem sine anima. * Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. * † Sed & figulus mollem terram permanens, laboriose fingit ad usus nostros vnumquodque vas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in vsum vasa, & similiter quæ his sunt contraria: horum autem vasorum quis sit usus, iudex est figulus. * Et cum labore vano deum fingit de eodem luto, ille qui paulò ante de terra factus fuerat, & post pusillum reducit se vnde acceptus est, repetitus animæ debitum quam habebat. * Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est, sed concertatur aurificibus & argentiariis: sed & ætarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto vilior vita eius: * quoniam ignorauit qui se finxit, & qui inspirauit illi animam quæ operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitalem. * Sed & æstimauerunt lulum esse vitam nostram, & conuersationem vitæ composuit ad lucrum, & oportere vndeque etiam ex malo acquirere. * Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terræ materia fragilia vasa, & sculpsit illa fingit. * Omnes enim insipientes, & infelices supra modum animæ superbi, sunt inimici populi tui, & imperantes illi, * quoniam omnia idola nationum deos æstimauerunt, quibus neque oculorum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum neque digiti manuum ad tractandum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum. * homo enim fecit illos: & qui spiritum mutuatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere. * Cum enim sit mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse his quos colit, quia ipse quidem vixit, cum esset mortalis, illi autem numquam. * Sed & animalia miserissima colunt: insensata enim comparata his, illis sunt deteriora. * Sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere. Effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

CAPVT XVI

Ægypti ob idololatriam digna passi, Hebræi escam à Deo acceperunt: castigati tamen aliquantulum morsu serpentum, erecto serpente aneo sanati sunt à Deo: impii vero morte consumpti per lucasas, muscas, ignemque grandinis milium: cum illi accepto maxima, facti sunt & confortati.

PROPTER hæc, & per his similia passi sunt dignè tormenta, & per multitudinem A bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus

tormentis benè disposuisti populum tuum, † quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui, nouum saporem, escam parans eis onygometræ: * vt illi quidem concupiscentes escam propter ea, quæ illis ostensa & missa sunt, etiam à necessaria concupiscentia auerterentur. Hi autem in breui inopes facti, nouam gustauerunt escam. * Oportebat enim illis sine excusatione quidem superuenire interitum exercentibus tyrannidem: his autem tantum ostendere quemadmodum inimici eorum exterminabantur. * † Et enim cum illis superuenit scæua bestiarum ira, moribus peruersorum colubrorum exterminabantur. * Sed non in perpetuum ira tua permansit, sed ad correptionem in breui turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuæ. * Qui enim conuersus est, non per hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te omnium saluatorem: * in hoc autem ostendisti inimicis nostris, quia tu es, qui liberas ab omni malo. * † Illos enim locustarum & muscarum occiderunt morfus, & non est inuenta sanitas animæ illorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. * Filius autem tuos, nec draconum venenatorum vicerunt dentes: misericordia enim tua adueniens sanabat illos. * In memoria enim sermonum tuorum examinabantur, & velociter saluabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non possent tuo vti adiutorio. * Et enim neque herba, neque malagma sanauit eos, sed tuus, Domine, sermo, qui sanat omnia. * † Tu es enim, Domine, qui vitæ & mortis habes potestatem, & deducis ad portas mortis, & reducis: * homo autem occidit quidem per malitiam, & cum exierit spiritus, non reuertitur, nec reuocabit animam. * sed recepta est: * sed tuam manum effigere impollibile est. * † Negantes enim te nosse impij, per fortitudinem brachij tui flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus, & pluuiis persecutionem passi, & per ignem consumpti. * Quod enim mirabile erat, in aqua, quæ omnia extinguit, plus ignis valebat: vindex est enim orbis iustorum. * Quod enim tempore, mansuerat ignis, ne comburerentur quæ ad impios missa erant animalia: sed vt ipsi videntes scirent, quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem. * Et quodam tempore in aqua supra virtutem ignis, exardebat vndique, vt iniquæ terræ nationem exterminaret. * † Pro quibus angelorum esca nutriisti populum tuum: & paratum panem de cælo prestisti illis sine labore, omne delectamentum in se habentem, & omnis saporis succulentiam. * Substantia enim tua dulcedinem tuam, quam in filios habes, ostendebat: & descendens vnicuiusque voluntati, ad quod quisque volebat, conuertebatur. * † Nix autem & glacies sustinebant vim ignis, & non

tabefcebant: vt fcirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in glande & pluuia corufcans. * Hic autem iterum vt nutrentur iufti, etiam fux virtutis oblitus eft. * Creatura enim tibi Factori deferuies, exardescit in tormentum aduerfus iniuftos: & lenior fit ad benefaciendum pro his, qui in te confidunt. * Propter hoc & tunc in omnia transfigurata, omnium nutrici gratie tue deferuebat, ad voluntatem eorum, qui à te deliderabant: * vt fcirent filij tui, quos dilexisti Domine, † quoniam non natiuitatis fructus pascunt homines, fed sermo tuus hos, qui in te crediderint, conseruat. * Quod enim ab igne non poterat exterminari, statim ab exiguo radio solis calefactum tabefcebat: * vt nocum omnibus effet, quoniam oportet prauentire solem ad benedictionem tuam, & ad ortum lucis te adorare. * Ingrati enim spes tamquam hybernalis glacies tabefcet, & difpetiet tamquam aqua superuacua.

CAPVT XVII.

Ægyptij triduanas passj sunt inuincibiles tenebras, cum incredibili timore & horrore: reliqua orbis parte illustrata lumine.

Magna sunt enim iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: propter hoc indisciplinate anime errauerunt. * † Dum enim peruersum habent iniqui posse dominari nationi sancte: vinculis tenebrarum & longe noctis compediti, inclusi sub testis, fugitiui perpetue prouidentie iacuerunt. * Et dum putant se latere in obscuris peccatis, tenebroso obliuionis velamento dispersi sunt, paentes horrendi, & cum admiratione nimia perturbati. * Neque enim que continebat illos spelunca, sine timore custodiebat: quoniam sonitus descendens perturbabat illos, & personæ tristes illis apparentes pauiorem illis præstabant. * Et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen præbere, nec siderum limpide flammæ illuminare poterant illam noctem horrendam. * Apparere autem illis subitaneus ignis, timore plenus: & timore percussus illius, quæ non videbatur, faciei æstimatione deteriora esse que videbantur: * & † magice artis appoliti erant derisus, & sapientie glorie correptio cum contumelia. * Illi enim qui promittebant timores & perturbaciones expellere se ab anima languente, hi cum derisu pleni timore languebant. * Nam etsi nihil illos ex monstris perturbabat: transiit animalium & serpentium sibilacione commoti, tremebundi peribant: & ætrem, quem nulla ratione quis effugere posset, negantes se videre. * Cùm sit enim timida nequitia, dat testimonium condemnationis: semper enim C præsumit fixa, perturbata conscientia. * Nihil enim est timor nisi prodicio cogitationis auxilium. * Et dum ab intus mi-

not est expectatio, maiorem computat inscientiam eius cause, de qua tormentum præstat. * Illi autem qui impotentem verè noctem, & ab infimis, & ab altissimis inferis superuenientem, eundem somnum dormientes, * aliquando monstrum exagitantur timore, aliquando anime deficiebant traductione: subitaneus enim illis & insperatus timor superuenerat. * Deinde si quicquam ex illis decidisset, custodiebatur in carcere sine ferro reclusus. * Si enim rusticus quis erat, aut pastor, aut agri laborum operarius preoccupatus esset ineffugibilem sustinebat necessitatem. * Vna enim catena tenebrarum omnes erant colligati. Siue spiritus sibilans, aut inter spissos arborum ramos auium sonus suauis, aut vis aque decurrentis nimium, * aut sonus validus præcipitatarum petrarum, aut ludentium animalium cursus inuisus, aut mugientium valida bestiarum vox, aut resonans de altissimis montibus Echo: deficientes faciebant illos præ timore. * Omnis enim orbis terrarum limpido illuminabatur lumine, & non impeditis operibus continebatur. * Solis autem illis superposita erat grauis nox, imago tenebrarum, quæ superuentura illis erat. Ipsi ergo sibi erant grauiores tenebris.

CAPVT XVIII.

Hebrai luce gaudent, & dactatum columna ignis accipiunt: occiduntur omnia Ægypti primogenita ab Angelo: Hebrai in seditione Core itam Dei prouocant: sed in medio incendi liberantur, offerente Aaron incensum, & pro multitudine decedente.

Sanctis autem tuis maxima erat lux, & A Shorum quidem vocem audiebant, sed figuram non videbant. Et quia non & ipsi eadem passi erant, magnificabant te: * & qui ante lesi erant, quia non ledebantur, gratias agebant: & vt esset differentia, donum petebant. * † Propter quod ignis ardentem columnam ducem habuerunt ignoræ viæ, & solem sine lesura boni hospitij præstitisti. * Digni quidem illi carere luce, & pari carcerem tenebrarum, qui inclusos custodiebant filios tuos, per quos incipiebat incorruptum legis lumen sæculo dari. * Cùm cogitarent iustorum occidere infantes: & † vno exposito filio, & liberato, in traductionem illorum, multitudinem filiorum abstulisti, & † pariter illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim nox antè cognita est à patribus nostris, vt verè scientes quibus iura B mentis crediderunt, animæque essent. * Suscepa est autem à populo tuo sanitas quidem iustorum, iniustorum autem exterminatio. * Sic ut enim læsisti aduersarios: sic & nos prouocans magnificasti. * Abscon-

† Deut. 8.
n. 2.
Mat. 4.
n. 4.

† Exod. 10. f. 15.

† Exod. 7.
d. 12. b. d. 7.

Exod. 10.
f. 15.

† Exod. 14. f. 10.
Ps. 77. b. 14.
104. d. 32.

† Exod. 1. c. 16.
† Exod. 1. a. 30.

† Exod. 14. f. 27.

patrum iam decanantes laudes. * Resonabat
autem inconnexiens inimicorum vox, & He-
bilis audiebatur planctus ploratorum infan-
tium. * † Simili autem poena sensus cum do-
mino afflictus est, & popularis homo regi si-
milis passus. * Similiter ergo omnes, vno
nomine mortis, mortuos habebant innume-
rabiles. Nec enim ad sepeliendum viui suffi-
ciebantur quoniam vno momento, quæ erat
præclarior natio illorum, exterminata est. * De
omnibus enim non credentes propter vene-
ficia, tunc verò primum cum fuit extermi-
nium primogenitorum, sponderunt popu-
lum Dei esse. * Cum enim quietum silen-
tium contineret omnia, & nox in suo cursu
medium iter haberet, * omnipotens sermo
tuus de cælo à regalibus sedibus, durus debel-
lator in mediam exterminij terram profiliuit,
* gladius acutus infimulatum imperium tuum
portans, & stans replevit omnia morte, & vs-
que ad cælum attingebat stans in terra.
* Tunc continuò visus somniorum malorum
turbauerunt illos, & timores superuenerunt
inperati. * Et alius alibi proiectus seminiuus,
propter quam moriebatur, causam demon-
strabat mortis. * Visiones enim, quæ illos
turbauerunt, hæc præmonebant, ne inscij,
quare mala patiebantur, petirent. * Tetigit
autem tunc & iustos tentatio mortis, & com-
motio in eremo facta est multitudinis: sed
non diu permansit ira tua. * † Properans
enim homo sine querela deprecari pro po-
pulis, proferens seruitutis suæ secutum, ora-
tionem & per incensum deprecationem
allegans, restitit iræ, & finem imposuit ne-
cessitati: ostendens quoniam tuus est famu-
lus. * Vicit autem turbas, non in virtute
corporis, nec armaturæ potentia, sed verbo
illum, qui se vexabat, subiecit, iuramenta
parentum, & testamentum commemorans.
* Cum enim iam accensum cecidissent su-
per alterutrum mortui, interfecit, & ampu-
tauit impetum, & diuicit illam quæ ad viuos
ducebat viam. * † In veste enim poderis, quam
habebat, tonus erat orbis terrarum: & pa-
rentum magnalia in quatuor ordinibus lapi-
dum erant sculpta, & magnificentia sua in
diademate capitis illius sculpta erat. * His au-
tem cessit qui exterminabatur, & hæc eximuit
erat enim sola tentatio iræ sufficiens.

CAPVT XIX.

*Hebraei persequentes Aegyptij, mari absorpti
sunt, musci & varia autem vexati; Hebraei verò
concupiscentes carnes accipientibus, impij inhospitales
percutiuntur eacitate: elementa Deo seruiunt in as-
suetudine malorum, & obsequio bonorum.*

Impiis autem vsque in nouissimum sine
imercordia ira superuenit. Præciebat A
enim & funera illorum. * quoniam cum ipsi
permisissent vt se educerent, & cum ma-
gna sollicitudine premisissent illos, conse-
quebantur illos poenitentia acti. * † Adhuc

enim inter manus habentes luctum, &
deplorantes ad monumenta mortuorum,
aliam sibi assumpserunt cogitationem in-
scientie: & quos rogantes proiecerant, hos
4 tanquam fugiuos persequerentur: * duce-
bant enim illos ad hunc finem digna neces-
sitas: & horum, quæ acciderant, commemo-
rationem amittebant, vt quæ decerant tor-
5 mentis, repleter punitio: * & populus qui-
dem tuus mirabiliter transiret, illi autem no-
uam mortem inuenerunt. * Omnis enim
6 creatura ad suum genus ab initio refigura-
batur, deseruiens tuis præceptis, vt pueri
7 tui custodirentur illesi. * Nam nubes castra
eorum obumbrabat, & ex aqua quæ ante erat,
terra arida apparuit, & in mari rubro via sine
impedimento, & campus germinans de pro-
8 fundo nimio: * per quem omnis natio tran-
sivit, quæ tegebatur tua manu, videntes tua
9 mirabilia & monstra. * Tanquam enim equi
depauerunt escam, & tanquam agni exulta-
uerunt, magnificantes te Domine, qui libe-
10 rasti illos. * Memores enim erant adhuc
eorum, quæ in incolatu illorum facta fue-
rant, quemadmodum pro natione anima-
lium eduxit terra muscas, & pro piscibus No-
11 clauit flumini multitudine ranarum. * † No-
uissimè autem viderunt nouam creaturam
autem, cum adducti concupiscentia possu-
12 lauerunt escas epulacionis. * In allocutione
enim desiderij, ascendit illis de mari orty-
gometra: & vexationes peccatoribus super-
uenerunt, non sine illis, quæ ante facta erant,
argumentis per vim fulminum: iusti enim
13 patiebantur secundum suas nequitias. * Ere-
nim destabiliorem inhospitalitatem insti-
tuerunt: alij quidem ignotos non recipie-
bant aduenas, alij autem bonos hospites in
14 seruitutem redigebant. * Et non solum hæc,
sed & alius quidam respectus illorum erat
15 quoniam inuicti recipiebant extraneos. * Qui
autem cum leticia receperunt hos, qui eisdem
vsi erant iusticiis, seuisissimis affixerunt dolori-
16 bus. * Percussi sunt autem cæcitate: sicut † il-
li in foribus iusti, cum subitanis cooper-
D essent tenebris, vnusquisque transiitum ostij
17 sui querebat. * In se enim elementa dom-
conuertuntur, sicut in organo qualitates su-
mus immutatur, & omnia suum sonum custo-
diunt: vnde estimari ex ipso visu certò po-
18 test. * Agrestia enim in aquatica conuer-
tebantur: & quæcumque erant natantia, inter-
19 ram transibant. * Ignis in aqua valebat supra
suam virtutem, & aqua extinguens naturæ
20 obliuiscitur. * Flammæ econtrariò, cor-
ruptibilem animalium non vexauerunt car-
nes eoambulantium, nec dissoluebant illam,
quæ facillè dissoluebatur sicut glacies, bonam
escam. In omnibus enim magnificasti popu-
lum tuum Domine, & honorasti, & non des-
pexisti, in omni tempore, & in omni loco
assistentis eis.

† Gen. 19.
16. c. 11.
Num. 11.
2. 11.
sup. 1. a. 4.

† Gen. 19.
6. 11.

I N ECCLESIASTICVM IESV. FILII SIRACH P R O L O G V S.

MAGNORVM nobis, & magnorum, per legem & prophetas, alioque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est in quibus oportet laudare Israël doctrinæ & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse & dicentes & scribentes doctissimos fieri. Avus meus Iesus, postquam se ampliùs dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis à parentibus nostris traditi sunt, voluit & ipse scribere aliquid horum, quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent; ut desiderantes discere, & illorum periti facti, magis magisque attendant animo, & confirmetur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum benevolentia, & attentiori studio lectionem facere, & veniam habere in illis, in quibus vide-

mur, sequentes imaginem sapientiæ, deficere in verborum compositione. Nam deficiunt verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed & ipsa lex, & prophete, ceteraque aliorum librorum, non parvam habent differentiam, quando inter se dicuntur. * Nam in octavo & trigésimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquam perveni in Ægyptum, & cum multum temporis ibi fuisset, inveni ibi libros relictos, non parvæ neque contemnendæ doctrinæ. Itaque bonum & necessarium putavi & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum: & multa vigilia attuli doctrinam in spatio temporis, ad illa quæ ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui volunt animam intendere, & discere quemadmodum oporteat instituere mores, qui secundum legem Domini proposuerint vitam agere.

ECCLESIASTICVS.

CAPVT PRIMVM.

Sapientia incomprehensibilis & in creaturis refulcens, ab æterno originem à solo Deo omnipotente trahit, quam dat diligentibus ac timentibus ipsum: nam timor Domini, qui hic multipliciter commendatur, non solum sapientiam, sed & reliquas secum affert virtutes: simplici autem corde ad Deum accedendum est.

Reg. 1. h.
2. 4. 2. 3.

MENS sapientia à Domino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. * Arenam maris, & pluvie guttas, & dies sæculi quis dinumeravit? Altitudinem cæli, & latitudinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? * Sapientiam Dei præcedentem omnia quis investigavit? * Prior omnium creata est sapientia, & intellæctus prudentiæ ab ævo. * Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis, & ingressus il-

6 lius mandata æterna. * Radix sapientiæ cui reuelata est, & astutias illius quis agnovit? 7 * Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata? & multiplicationem ingressus 8 illius quis intellexit? * Vnus est altissimus Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illius, & dominans Deus. * Ipse creavit illam B in Spiritu sancto, & vidit, & dinumeravit, 10 & mensus est. * Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & præbuit illam diligentibus se. * Timor Domini gloria, & gloriatio, & læticia, & corona exultationis. 12 * Timor Domini delectabit cor, & dabit læticiam, & gaudium, & longitudinem dierum, 13 * Timenti Dominum benè erit in extremis, 14 & in die defunctionis suæ benedicetur. * Dillectio Dei honorabilis sapientia. * Qui- 15 bus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visione, & in agnitione magnalium suorum. * † Inicium sapientiæ, timor Domini, & cum

† Ps. 110.
dicit.
Prov. 1. a.
7. 9. 1. 10.

cum fidelibus in vulva concreat est, cum C
electis feminis graditur, & cum iustis & fide-
libus agnoscitur. * Timor Domini, scientiæ 17
religiosæ. * Religioſitas custodiet & iustifi-
cabit cor iucunditatem atque gaudium dabit.
* Timenci Dominum benè gret, & in die-
bus consummationis illius benedicetur. * 20
Plenitudo sapientiæ est timere Deum, &
plenitudo à fructibus illius. * Omnem do-
nam illius inplebit à generationibus, &
receptacula à thesauris illius. * Corona sa-
pientiæ, timor Domini, replens pacem, &
salutis fructum: * & vidit, & dinumeravit 23
eum: utraque autem sunt dona Dei. * Scien-
tiam, & intellectum prudentiæ sapientiæ
compartietur: & gloriam tenentium se, exal-
tat. * Radix sapientiæ est timere Dominum: 25
& rami illius longæui. * In thesauris sapien-
tiæ intellectus, & scientiæ religiosæ: ex-
ecratio autem peccatoribus sapientiæ. * Timor
Domini expellit peccatum: * nam qui sine 27
timore est, non poterit iustificari: iracundia
eius animositas illius, subversio illius est.
* Vique in tempus sustinebit patiens, & po-
stet à redditu iucunditatis. * Bonus sensus 30
vique in tempus abscondet verba illius, & D
labia multorum enarrabunt sensum illius. *
In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ:
* execratio autem peccatori, cultura Dei. * Fi-
lii concupiscens sapientiam, conserva iusti-
tiam, & Deus præbebit illam tibi. * Sapien-
tia enim & disciplina timor Domini: & quod
beneplacitum est illi, * fides, & mansue-
do, & adimplebit thesaurus illius. * Ne sis 36
incredibilis timori Domini: & ne accesseris
ad illum duplici corde. * Ne fueris hypocri-
ta in conspectu hominum, & non scandali-
zeris in labijs tuis. * Attende in illis, ne forte 38
cadas, & adducas animæ tuæ inhonoratio-
nem, * & reuelet Deus absconsa tua, & 39
in medio synagoge elidat te: * quoniam ac-
cessisti maligne ad Dominum, & cor tuum
plenum est dolo & fallacia.

CAPVT II.

Deo seruimus stet in iustitia, Dei timore &
patientia; timeuit verò Deum credant, fidant-
que in illum, & maximos hinc fructus accipient:
vix autem incredulis & impatientibus: effectus
quoque diuini timoris exultantur.

Fili accedens ad seruitutem Dei, sta in
iustitia, & timore, & præpara animam A
nam ad tenationem. * Deprime cor tuum, 2
& sustine: inclina aurem tuam, & suscipe
verba intellectus: & ne sines in tempore
obductionis. * Sustine sustentationes Dei:
coniungere Deo, & sustine, vt crescat in
nouissimo vita tua. * Omne, quod tibi ap-
plicum fuerit, accipe: & in dolore sustine, &
in humilitate tua patientiam habe: * † quo-
niam in igne probatur aurum & argentum,
homines verò receptibiles in camino hu-
miliationis. * Crede Deo, & rectiperabit 6

B te: & dirige viam tuam, & spera in illum.
7 Serua timorem illius, & in illo vere asce. *
Metuentes Dominum sustineat misericor-
diam eius: & non deflectatis ab illo ne cada-
tis. * Qui timeis Dominum, credite illi: &
9 non euacuabitur merces vestra. * Qui time-
tis Dominum, sperate in illum: & in oble-
10 stationem veniet vobis misericordia. * Qui
timeis Dominum diligit illum, & illumina-
11 bunur corda vestra. * Respicite filij nationes
hominum: & scitote quia nullus sperauit
12 in Domino, & confusus est. * † Quis enim
permansit in mandatis eius, & derelictus
est: aut quis inuocauit eum, & despectus il-
13 lum? * Quoniam pius & misericors est Deus,
C & remittit in die tribulationis peccata: &
protector est omnibus exquirentibus se in
veritate. * Vix duplici corde, & labijs sce-
lestis, & manibus maleficientibus, & pec-
15 catori † terram ingredienti duabus vijs.
Vix dissolutis corde, qui non credunt Deo: † 1. Reg. 18;
16 & ideo non protegentur ab eo. * Vix his, qui
perdidit sustinentiam, & qui dereliquerunt
vias rectas, & diuerterunt in vias pra-
17 uas. * Et quid facient, cum inspicere coepe-
rit Dominus? * Qui timeant Dominum, non
18 erunt incredibiles verbo illius: & † qui dili-
gent illum, conservabunt viam illius. * Qui
19 timeant Dominum, inquirent quæ benepla-
cita sunt ei: & qui diligunt eum, replebun-
20 tur lege ipsius. * Qui timeant Dominum,
præparabunt corda sua, & in conspectu illius
sanctificabunt animas suas. * Qui timeant Do-
minum, custodiunt mandata illius, & patientiam
habebunt vique ad inspectionem illius,
21 dicentes: Si poenitentiam non egerimus,
incidemus in manus Domini, & non in
22 manus hominum. * Secundum enim magni-
tudinem ipsius, sic & misericordia illius cum
ipso est.

CAPVT III.

Honor parentum multiplicem Dei meretur bene-
dictionem, & inhonoratio maledictionem: mode-
stia animi laudatur contra curiositatem: & cor du-
rum, nequam & superbum vituperatur, laudato
sapiente & elemosynam tribuente.

Fili sapientiæ, ecclesia iustorum: & na-
tio illorum, obedientia & dilectio. * Iu-
2 dicialium patris audite filij, & sic facite vt salui
3 sitis. * Deus enim honorauit patrem in filijs
& iudicialium matris exquirens, firmavit in
4 filios. * Qui diligit Deum, exorabit pro
peccatis, & continebit se ab illis, & in ora-
5 tione dierum exaudietur. * Et sicut qui
thesaurizat, ita & qui honorificat matrem
6 suam. * Qui honorat patrem suum, iucun-
dabitur in filijs, & in die orationis suæ exau-
7 dietur. * Qui honorat patrem suum, vita vi-
8 uet longiore: & qui obedit patri, refrigerabit
9 matrem. * Qui timeat Dominum honorat
parentes, & quasi dominis seruiet his, qui se
9 genuerunt. * † In opere & sermone, & omni
† 2. Tim. 2, c. 12.

Deut. 5.
h. 16.
Mat. 15.
4.
Mat. 23.
h. 10.
Tib. 6. a. 1.
† Gen. 27.
d. 27. 49.
d. 1.

patiencea honora patrem tuum, * vt super-
ueniat tibi benedictio ab eo, & benedictio
illius in nouissimo maneat. * † Benedictio
patris firmat domos filiorum: maledictio au-
tem matris eradicat fundamenta. * Ne glo-
rieris in contumelia patris tui: non enim est
tibi gloria, eius confusio. * gloria enim ho-
minis ex honore patris sui, & dedecus filij
patris sine honore. * Fili suscipe senectam
patris tui, & non contristes eum in via il-
lius: * & si defecerit sensu, veniam da, &
ne spernas eum in virtute tua: eleemosyna
enim patris non erit in obliuione. * Nam
pro peccato matris restituetur tibi bonum,
* & in iusticia edificabitur tibi, & in die tri-
bulationis commemorabitur tui: & sicut in
sereno glacies, soluentur peccata tua. * Quam
male famæ est, qui derelinquit patrem: &
est maledictus à Deo, qui exasperat matrem.
* Fili in mansuetudine opera tua perface, &
super hominum gloriam diligèris. * † Quan-
tò magnus es, humilia te in omnibus, &
coram Deo inuenies gratiam: * quoniam
magna potentia Dei solius, & ab humilibus
honoratur. * † Altiore te ne quæsieris, &
fortiora te ne scrutatus fueris: sed quæ præ-
cepit tibi Deus, illa cogita semper, & in
pluribus operibus eius non eris curiosus. *
Non est enim tibi necessarium, ea quæ abs-
condita sunt, videre oculis tuis. * In super-
uacuis rebus noli scrutari multipliciter, & in
pluribus operibus eius non eris curiosus. *
Plurima enim super sensum hominum osten-
sa sunt tibi. * Multos quoque supplantauit
suspicio illorum, & in vanitate desinuit sensus
illorum. * Cor durum habebit male in
nouissimo: & qui amat periculum, in illo
peribit. * Cor ingrediens duas vias, non ha-
bebit successus, & prauus corde in illis scan-
dalizabitur. * Cor nequam grauabitur in
doloribus, & peccator adijcet ad peccan-
dum. * Synagoge superbiorum non erit sani-
tas: frutex enim peccati radicabitur in illis,
& non intelligetur. * Cor sapientis intelli-
gitur in sapientia, & auris bona audiet cum om-
ni concupiscentia sapientiam. * Sapiens cor
& intelligibile abstinebit se à peccatis, & in
operibus iusticie successus habebit. * †
Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemo-
syna resistit peccatis: * & Deus prospector
est eius qui reddidit gratiam: meminit eius in
posterum, & in tempore casus sui inueniet
firmamentum.

† Phil. 1.
1.

† Prov. 15.
d. 27.

† Dan. 4.
c. 14.

CAPVT IV.

*Ad opera misericordia & sapientiam multipli-
citer hortatur, huius ostendens utilitates: consu-
sio bona & mala: non occultanda sapientia, nec
veritati contradicendum: pro iusticia certandum:
verbo tuo opus respondeat: sis humanus erga subdi-
tos, & non auarus.*

Tib. 4. 7.

Fili eleemosynam pauperis ne defraudes,
& oculos tuos ne transfugas à paupere.

A * animam esurientem ne despexeris: & non
exasperes pauperem in inopia sua. * Cor ino-
pis ne afflexeris, & non protrahas datum an-
gustiani. * Rogationem contribulati ne abij-
cias: & non auertas faciem tuam ab egeno.
* Ab inope ne auertas oculos tuos propter
iram: & non relinquo querentibus tibi re-
tro maledicere: * maledicentis enim tibi in
amaritudine animæ, exaudietur deprecatio
illius: exaudiet autem eum, qui fecit illum.
* Congregationi pauperum affabilem te fa-
cito, & presbytero humilia animam tuam, &
magnato humilia caput tuum. * Declina
pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde
debitum tuum, & responde illi pacifica in
mansuetudine. * Libera eum, qui iniuriam
patitur de manu superbi: & non acide feras
in anima tua. * In iudicando esto pupillis mi-
sericors vt pater, & pro viro matri illorum:
* & eris tu velut filius Altissimi obediens, &
misererebitur illi magis quam mater. * Sapien-
tia filijs suis vitam inspirat, & suscipit inqui-
rentes se, & præbuit in via iusticie. * & qui
illam diligit, diligit vitam: & qui vigilauerit
ad illam, complectentur placorem eius.
* Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt:
* & quò introibit, benedictet Deus. * Qui ser-
uiunt ei, obsequentes erunt sancto, & eos,
qui diligunt illam, diligit Deus. * Qui audit
illam, iudicabit Gentes: & qui inuenit il-
lam, permanebit confidens. * Si crediderit
ei, hereditabit illam, & erunt in confirma-
tione creaturæ illius. * quoniam in tene-
ratione ambulat cum eo, & in primis eligit
eum. * Timorem & metum, & probatio-
nem inducet super illum: & cruciabit illum
in tribulatione doctrinæ suæ, donec teneat
eum in cogitationibus suis, & credat animæ
illius. * Et firmabit illum, & iter adducet
directum ad illum, & lætificabit illum,
& denudabit absconsa sua illi, & thesauri-
zabit super illum scientiam & intellectum
iusticie. * Si autem oberrauerit, derelin-
quet eum, & tradet eum in manus inimici
sui. * Fili conserva tempus, & deuota à
malo. * Pro anima tua ne confundaris di-
cere verum. * Est enim confusio adducens
peccatum, & est confusio adducens glo-
riam & gratiam. * Ne accipias faciem ad-
uersus faciem tuam, nec aduersus animam
tuam mendacium. * Ne reuereris proxi-
mum tuum in casu suo: * nec retineas
verbum in tempore salutis. Non abscondas
sapientiam tuam in decore suo. * In lingua
enim sapientia dignoscitur: & sensus, &
scientia, & doctrina in verbo sensati, & fir-
mamentum in operibus iusticie. * Non
contradicas verbo veritatis vllò modo, &
de mendacio in iuditionis tue confundere.
* Non confundaris confiteri peccata tua,
& ne subijcias te omni homini pro pecca-
tis. * Noli resistere contra faciem poten-
tis, nec coneris contra ichum fluuij. * Pro
iusticia

iustitia agonizare pro anima tua, & vsque ad mortem certa pro iustitia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. * Noli citatus esse in lingua tua, & inutilis, & remissus in operibus tuis. * Noli esse sicut leo in domo tua, eueruens domesticos tuos, & opprimens subiectos tibi. * Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

CAPVT V.

Non permanendum in peccato ob confidentiam diuitiarum, inuentutis, fortitudinis aut misericordie Domini: ne sis vagus, sed firmus & mansuetus in via Domini, & cordatus in verbis: ne sis susurro aut bilinguis.

NOLI attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim proderit in tempore vindictæ & obductionis. * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo posui? aut quis me subiecit propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit. * Ne dixeris: Peccaui, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens redditor. * De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adijcias peccatum super peccatum. * Et ne dicas: Misericordia Domini magna est, multitudine peccatorum meorum miserabitur. * Misericordia enim & ira ab illo cito proxima, & in peccatores respicit ira illius. * Non tardes conuertere ad Dominum, & ne differas de die in diem. * Subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. * Noli anxius esse in diuitijs iniustis: non enim proderunt tibi in die obductionis & vindictæ. * Non ventiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam, sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. * Esto firmus in via Domini, & in veritate sensus tui & scientia, & prosequatur te verbum pacis & iustitiæ. * Esto mansuetus ad audiendum verbum, vt intelligas: & cum sapientia proferas responsum verum. * Si est tibi intellectus, responde proximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in verbo indisciplinato, & confundaris. * Honor & gloria in sermone sensati, lingua verò imprudentis subuersio est ipsius. * Non appelleris susurro, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super furem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustificatus pusillum, & magnus similitur.

CAPVT VI.

Proximi dilectionem repellunt, improperium, invidia, ac ferocitas: quam iuuant dulcedo in verbis & pacifica conuersatio: multiplices sunt amici, sed verus amicus non potest satis estimari: quantum diligenda & conseruanda sit sapientia:

querenda est prudentium societas, & seruanda dei precepta.

NOLI fieri pro amico inimicus proximo: Improperium enim & contumeliam malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione animæ tue velut taurus: ne forte elidatur virtus tua per stulticiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquantur velut lignum aridum in eremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimicis dat illum, & deducet in sortem impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi vnus de mille. * Si possides amicum: in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Ecce est amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus qui odium & rixam & conuitia denudabit. * Est autem amicus socius mensæ, & non permanebit in die necessitatis. * Amicus si permanserit fixus, erit tibi quasi coequalis, & in domesticis tuis fiducialiter agat: * si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, vnanimum habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis attende. * Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. * Amico fidei nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. * Amicus fidelis, medicamentum vitæ & immortalitatis: & qui metunt Dominum, inuenient illum. * Qui timet Deum, æquè habebit amicitiam bonam quoniam secundum illum erit amicus illius. * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies sapientiam. * Quasi is qui arat, & seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius. * In opere enim ipsius exigui laborabis, & cito edes de generacionibus illius. * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excori. * Quasi lapidis virtus probatio erit in illis, & non demorabuntur proijcere illam. * Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet vsque ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum. * Iniece pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum: * subijce humerum tuum, & porta illam, & ne accideris vinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni virtute tua conserua vias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam: * in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblationem.

* Et erunt tibi compedes eius in protectio-
nem fortitudinis, & bases virtutis, & tor-
ques illius in stolam gloriæ: * decor enim vi-
tutis est illa, & vincula illius alligatura saluta-
ris. * Stolum gloriæ indues eam, & coro-
nam gratulationis superpones tibi. * Fili, si
attenderis mihi, discēs: & si accommodaue-
ris animum tuum, sapiens eris. * Si inclina-
ueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si
dilexeris audire, sapiens eris. * † In multi-
tudine presbyterorum prudentium sta, &
sapientiz illorum ex corde coniungere, ut
omnem narrationem Dei possis audire, &
proverbia laudis non effugiant à te. * Et si
videris sensum, euigila ad eum, & gradus
ostiorum illius exterat pestuus. * † Cogitatum
tuum habe in præceptis Dei, & in mandatis il-
lius maxime assidue esto: & ipse dabit tibi cor,
& concupiscentia sapientiz dabitur tibi.

CAPVT VII.

*Abstinendum à malis: vetantur ambitio, præ-
sumptio, pusillanimitas, mendacium, verbositas
coram presbyteris, & presumptio in oblationibus:
lani agricultura, bona mulieris & serui frangi:
parentes filios erudiant, & filias eloquent: filij
honorant parentes: Deus ac sacerdotes ipsius hono-
randi: ad opera misericordiae hortatur, & ad
miseriam nouissimorum.*

NOli facere mala, & non te apprehen-
dent. * Discede ab iniquo, & deficient à
mala abs te. * Fili, non semines mala in sul-
cis iniustitie, & bona metes ea in sepulchrum.
* Noli querere à domino ducatum, & neque
à rege cathedram honoris. * † Non te iusti-
fices ante Deum, quoniam agnitor cordis
scies est: & penes regem noli velle viden
sapiens. * Noli querere fieri iudex, nisi valeas
virtute irrumperè iniquitates: ne forte exti-
meas faciem potentis, & ponas scandalum
in aequitate tua. * Non pecces in multitu-
dinem ciuitatis, nec te immittas in populum.
* † neque alliges duplicia peccata: nec
enim in vno eris immunis. * Noli esse pusil-
lanimis in animo tuo: * exorare, & facere
elemosynam ne despicias. * Ne dicas: In
multitudine munerum meorum respiciet B
Deus, & offerente me Deo altissimo, mu-
nera mea suscipiet. * Non irideas hominem
in amaritudine anime: † est enim qui humili-
at & exaltat, circumspexit Deus. * Noli
arare mendacium aduersus fratrem tuum:
neque in amicum similiter facias. * Noli
velle mentiri omne mendacium: assiduitas
enim illius non est bona. * Noli verbosus
esse in multitudine presbyterorum, & non
iteres verbum in oratione tua. * Non ode-
ris laboriosa opera, & rusticationem crea-
ram ab Aleisimo. * Non te reputes in mul-
titudine indisciplinatorum. * Memento ire,
quoniam non tardabit. * Humilia valde spi-
ritum tuum: quoniam vindicta carnis impij,
ignis & vermis. * Noli præiudicari in ami-

cum pecuniam differenter, & neque fratrem
charissimum auro spreueris. * Noli discede-
re à muliere sensata & bona, quam fortius
es in timore Domini: gratia enim verecun-
diz illius super aurum. * † Non lēdas seru-
um in veritate operantem, & neque merce-
narium dantem animam suam. * Seruus sen-
satus sit tibi dilectus quasi anima tua, non
defraudes illum libertate, & neque inopem
derelinquas illum. * Pecora tibi sunt: atten-
de illis: & si sunt vitula, perseverent apud te.
* Filij tibi sunt: erudi illos, & curia illos
à pueritia illorum. * Filiz tibi sunt: serua
corpus illarum, & non offendas hilarem fla-
ciem tuam ad illas. * Trade filiam, & gran-
de opus feceris, & homini sensato da illam.
* Mulier si est tibi secundum animam tuam,
non proicias illam: & odibili non credas
te. In toto corde tuo † honora patrem
tuum, & gemitus matris tue ne obliuiscaris:
* memento quoniam nisi per illos natus non
fuisses: & retribue illis, quomodo & illi ti-
bi. * In tota anima tua time Dominum, &
sacerdotes illius sanctifica. * In omni virtute
tua dilige eum qui te fecit: & ministros
eius ne derelinquas. * † Honora Deum ex
tota anima tua, & honorifica sacerdotes, &
propurga te cum brachijs. * Da illis par-
tem, † sicut mandatum est tibi, primitiarum
& purgationis: & de neghgentia tua purga
te cum paucis. * Datum brachiorum tuorum
& sacrificium sanctificationis offeres Domi-
no, & initia sanctorum: * & pauperi porrige
manum tuam, ut perficiatur propitiatio &
benedictio tua. * Gratia dati in conspectu
omnis viuents, & mortuo non prohibeas
gratiam. * † Non desis plorantibus in con-
solatione, & cum lugentibus ambula. * † Non te
pigeat visitare infirmum: ex his enim in
dilectione firmaberis. * In omnibus operi-
bus tuis memorare nouissima tua, & in ater-
num non peccabis.

CAPVT VIII.

*Non contendendum eum potente, locuplete, lin-
guato, indotto: non desistendas paritens, nec sen-
ex: de mortuo humis ne gaudes: audens se
seniores, arguendi peccatores & contumeliosi: sene-
rari: spondere: contra iudicem: cum audace: cum
iracundo: cum seruis: cum extraneo.*

NON litiges cum homine potente, ne
forte incidas in manus illius. * † Non
contendas cum viro locuplete, ne forte con-
tra te constituat liem tibi. * † multos enim
perdidit aurum & argenteum, & vsque ad
eorum regum extendit & conuertit. * Non li-
tiges cum homine linguato, & non strues in
ignem illius ligna. * Non communices homi-
ni indotto, ne male de progenie tua loqua-
tur. * Ne despicias hominem auertentem se
à peccato, † neque improperes ei. memento
quoniam omnes in correptione sumus. * †
Ne sperna hominem in sua senectute: ete-
nim ex nobis senescunt. * Noli de mortuo
inimico

inimico tuo gaudere : sciens quoniam omnes B
morimur, & in gaudium nolumus venire. * † 9
Ne despicias narrationem pre-bytorum sapi-
entium, & in proverbiis eorum conuersa-
re. * ab ipsis enim discas sapientiam, & do-
ctrinam intellectus, & seruire magnis sine
querela. * Non te prætere narratio senio-
rum : ipsi enim didicerunt à patribus suis : * 11
quoniam ab ipsis discas intellectum, & in
tempore necessitatis dare responsum. * Non 13
incendas carbonem peccatorum arguens eos,
& ne incendaris flamma ignis peccatorum
illorum. * Ne contra faciem stes contume-
liosi, ne fedet quasi infidator ori tuo. * † 15
Noli scenerari homini fortiori te : quòd si C
sceneraueris, quasi perditum habe. * Non 16
spondeas super virtutem tuam : quòd si spon-
deas, quasi relinens cogita. * Non iu-
dices contra iudicem : quoniam secundum
quod iustum est iudicat. * † Cum audace non 18
eas in via, ne fortè grauet mala sua in te :
ipse enim secundum voluntatem suam vadit,
& simul cum stultiua illius peries. * † Cum 19
iracundo non facies rixam, & cum audace D
non eas in desertum : quoniam quasi nihil est
ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium,
elidet te. * Cum facis consilium non habeas : 20
non enim poterunt diligere nisi quæ eis pla-
cent. * Coram extraneo ne facias consilium : 21
nescis enim quid pariet. * Non omni homi-
ni cor tuum manifestes : ne fortè inferat ti-
bi gratiam falsam, & conuictur tibi.

CAPVT IX.

*Quam sis prudenter cum mulieribus agendum,
& quam sis societatis & affectus earum vici pericu-
losa : amicum antiquum seruandas : peccatoris glo-
ria non zelanda : abis ab homine potestatem occi-
dendi habente : cum sapientibus tractandum, &
Deus præ oculis habendus.*

Non zeles mulierem sinus tui, ne osten-
dat super te malitiam doctrinæ nequam. A
* Non des mulieri potestatem animæ tuæ, ne
ingrediar in virtutem tuam, & confundaris.
* Ne respicias mulierem multiuolam : ne for-
tè incidas in laqueos illius. * Cum salutarice 4
ne assiduus sis : nec audias illam, ne fortè
pereas in efficacia illius. * † Virginem ne 5
conspicias, ne fortè scandalizeris in decore
illius. * † Ne des fornicariis animam tuam 6
in vilo : ne perdas te, & hereditatem tuam.
* Noli circumspicere in vicis ciuitatis, nec 7
oberraueris in plateis illius. * † Auerte fa- 8
ciem tuam à muliere compta, & ne circumspicias
speciem alienam. * propter speciem mu- 9
lieris multi perierunt : & ex hoc concupis-
centia quasi ignis exardescit. * Omnis mulier,
quæ est fornicaria, quasi steruus in via con-
culcabitur. * Speciem mulieris alienæ multi 11
admirati, reprobi facti sunt. colloquium enim
illius quasi ignis exardescit. * Cum aliena 12
muliere ne sed eas omnino, nec accumbas
cum ea super cubicum : * & non altereris 13

cum illa in vino, ne fortè declinet cor tuum
in illam, & sanguine tuo labaris in perditio-
nem. * Ne derelinquas amicum antiquum C
nouus enim non erit similis illi. * Vinum no-
uum, amicus nouus : veterascer, & cum sua-
uitate bibes illud. * † Non zeles gloriam, & 16
opes peccatoris : non enim fecis quæ futura
sint illius subuersio. * Non placeat tibi iniuria
iniustorum, sciens quoniam vsque ad inferos 18
non placebit impius. * Longè abesto ab homi-
nine potestatem habente occidendi, & non
suspiceris timorem mortis. * & si accesseris
ad illum, noli aliquid committere, ne fortè
auferat vitam tuam. * Communionem mortis
scito : quoniam in medio laqueorum ingre-
dieris, & super dolentium arma ambulabis.
* Secundum virtutem tuam caue te à proxi-
mo tuo, & cum sapientibus & prudentibus
tracta. * Viri iusti sine tibi conuixæ, & in ti-
more Dei sit tibi gloriatio, * & in sensu sit ti-
bi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in
præceptis Altissimi. * In manu artificum ope-
ra laudabuntur, & princeps populi in sapientia
sermonis sui, in sensu verò Seniorum verbum.
* Terribilis est in ciuitate sua homo
linguosus : & temerarius in verbo suo odibi-
lis erit.

CAPVT X.

*Sapienter index, uilis & insipiens, perniciosus : re-
ctorem subditi imitantur : omnia in manu Dei
iniuria obliuiscendum : detestatio superbia, inu-
stia, contumelia, auaritia : homo breuis vita
post mortem uermis : discessus à Deo causa est su-
perbia : gentes ob superbiam à Deo peritura : laus
timoris Dei : non despicendus pauper iustus, nec
dines peccator honorandus : anima in mansuetudi-
ne seruanda.*

Index sapiens iudicabit populum suum, &
† principatus sensati stabilis erit. * † Secun-
† dum iudicem populi, sic & ministri eius : &
† qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitan-
† tes in ea. * † Rex insipiens perdet populum
† suum : & ciuitates inhabitabuntur per sen-
† sum potentium. * In manu Dei potestas ter-
† re : & uilem rectorem suscitabit in tempus
† super illam. * In manu Dei prosperitas homi-
† nis, & super faciem scribæ imponet hono-
† rem suum. * Omnis iniuriæ proximi ne me-
† mineris, † & nihil agas in operibus iniuriæ.
† Odibilis coram Deo est & hominibus su-
† perbia : & execrabilis omnis iniquitas gen-
† tium. * † Regnum à gente in gentem trans-
† fertur propter iniustitias, & iniurias, & con-
† tumelias, & diuersos dolos. * Avaro autem
† nihil est scelestius. Quid superbit terra & ci-
† nis ? * Nihil est iniquius quam amare pecu-
† niam. hic enim & animam suam uenalem ha-
† bet : quoniam in uia sua proiecit intima sua.
† Omnis potentatus breuis uita. Languior
† prolixior grauat medicum. * Breuem languo-
† rem præcidit medicus : sic & rex hodie est &
† cras morietur. * Cum enim morietur homo,
† heredi-

† Cap. 6.
4.11.

† Inf. 19.
4.11.

† Gen. 4.
4.11.

† Prov.
12.4.19.

† Gen. 4.
4.11.
† Prov. 5.
4.11.

† Gen. 19.
4.11.
† Reg. 11.
4.11.
† Mat. 5.
4.11.

† Ind. 9.
4.11.
† Reg. 12.
4.11.

† Prov. 29.
4.11.

† Reg.
12.4.11.

† Lev. 19.
4.11.

† Dan. 4.
4.11.

hereditabit serpentes, & bestias, & vermes.

* Initium superbie hominis, apostatare à Deo: * quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius. quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subvertet eum in finem. * Propterea exhonoraui Dominum conuentus malorum, & destruxit eos vsque in finem. * Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. * Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Terras gentium euerit Dominus, & perdidit eas vsque ad fundamentum. * arefecit ex ipsis, & disperdidit eos & cessare fecit memoriam eorum à terra. * Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. * Non est creata hominibus superbia, neque iracundia nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonoraabitur, quod preterit mandata Domini. * In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timet Dominum, erunt in oculis illius. * Gloria diuitum, honoratorum, & pauperum, timor Dei est: * noli despiciere hominem iustum pauperem, & noli magnificare virum peccatorem diuitum. * Magnus, & iudex, & potens est in honore: & non est maior illo, qui timet Deum. * † Seruo sensato liberi seruiunt: † & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius non honorabitur. * Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustie. * † Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & eget pane. * Fili in mansuetudine serua animam tuam, & da illi honorem secundum meritiū suum. * Peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exhonoraantem animam suam? * Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suum: & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. * Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantia? & qui gloriatur in substantia, paupertatem vereatur.

CAPVT XL

Sapientia humiliati: ex specie nemo indicandus: de vestitu & honore non gloriandum: de re interrogandum ante iudicium: non cumulanda temporalia, nec in illis fidendum aut gloriandum: bona & mala à Deo: & bonorum & malorum memor sis, in domum non quous inducendus, & ab insidiis dolose cauendum.

Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum confedere illum A faciet. * Non laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo. * brevis in volatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. * † In vestitu ne gloriaris vnquam, nec in die honoris tui extollaris: quoniam mirabilia opera Altissimi solius, &

gloriosa, & absconsa, & inuisa opera illius.

* Multi tyranni sederunt in throno, & in suspicabilis portauit diadema. * † Multi potentes oppressi sunt valide, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. * Priusquam interrogares, ne vituperes quemquam: & cum interrogaueris, corripe iuste. * † Priusquam audias, ne respondeas verbum: & in medio sermonum ne adicias loqui. * De ea re, quæ te non molestat, ne ceteris: & in iudicio peccantium ne consistas. * Fili ne in multis sint actus tui: & si li diues fueris, non eris inemunis à delicto. si enim secutus fueris, non apprehendes: & non effugies, si præcurrearis. * † Est homo laborans, & festinans, & dolens impius, & tanto magis non abundabit. * Est homo marcidus egens recuperatione, plus delictis virtute, & abundans paupertate: * & † oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius: & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt Deum. * † Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas à Deo sunt. * Sapientia & disciplina, & scientia legis apud Deum. Dilectio, & vix bonorum apud ipsum. * Error & tenebræ peccatoribus conerata sunt: qui autem exultant in malis, consenscunt in malo. * Dacio Dei permanet iustus, & profectus illius successus habebit in æternum. * Est qui locupletatur parca agendo, & hæc est pars mercedis illius. * in eo quod dicat: † Inveni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus: * & nescit quid tempus præterierit, & mors appropinquet, & relinquat omnia aliis, & morietur. * Sta in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum verasce. * Ne transferis in operibus peccatorum. Confide autem in Deo, & mane in loco tuo. * Facile est enim in oculis Dei subito honestare pauperem. * Benedictio Dei in mercedem iusti festinat, & in hora veloci processus illius fructificat. * Ne dicas: Quid est mihi opus, & que erunt mihi ex hoc bona? * Ne dicas: Sufficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor? * † In die honorum ne immemor sis malorum: & in die malorum ne immemor sis bonorum: * quoniam facile est coram Deo in die obitus retribuere vnicuique secundum vias suas. * Malitia hominis obliuionem facit luxurie magnæ, & in finem hominis denudatio operum illius: * Ante mortem ne laudes hominem quemquam, quoniam in filiis suis agnoscitur vir. * Non omnem hominem inducas in domum tuam: multi enim sunt insidie dolosi. * Sicut enim erudant præcordia ferentium, & sicut perdidit inducitur in cauem, & vt caprea in laqueum: sic & cor superborum, & sicut prosector videns casum proximi sui. * Bona enim in mala conuerrens insidiatur, & in electis imponet maculam. * A scintilla vna augebitur ignis, & ab vno doloso augebit sanguis homo

† Prov. 17.
c. 3.
† 1. Reg.
12. c. 17.

† Prov. 11.
c. 9.

† Gen. 41.
c. 40.
Exod. 6.
c. 3.
Leu. 7.
c. 18.

† Ab. 11.
c. 22.

† 1. Reg.
19 / 13.
2. 10. c. 7.

† Prov. 18.
c. 13.

† 1. Tim.
c. 4. c. 3.

† Eccl. 4.
c. 3.

† Is. 40.
c. 10.

† Is. 2.
c. 10.

† Eccl. 12.
c. 19.

† Is. 18.
c. 35.

homo verò peccator sanguini insidiatur. * 35
Attende tibi à pestifero, fabricat enim mala:
ne forte inducat super te subfannationem in
perpetuum. * Admone ad te alienigenam, &
subvertet te in turbine, & abalincabit te à
tuis propitiis.

CAPVT XII.

*Benefaciendum iusto, impij verò & peccatores
non suscipiendi: difficile est amicos ab inimicis di-
goscere, nec inimicis ququam fidendum, quan-
tumvis amicitiam simulent.*

SI benefeceris, scito cui feceris, & erit
gratia in bonis tuis multa. * Benefac iusto
& inuenies retributionem magnam: & si A
non ab ipso, certe à Domino. * Non est enim
ei benè qui alfiduus est in malis, & eleeno-
synas non danti: quoniam & Altissimus odio
habet peccatores, & miserus est penitenti-
bus. * † Da misericordi, & ne suscipias pec-
catorum. * & impiis & peccatoribus reddet
vindictam, custodiens eos in diem vindictæ.
* Da bono, & non receperis peccatorem. *
* Benefac humili, & non dederis impio: 6
prohibe panes illi dari, ne in ipsis potentior
te sit: * nam duplicia mala inuenies in om-
nibus bonis, quæcumque feceris illi: quo-
B niam & Altissimus odio habet peccatores, &
impiis reddet vindictam. * Non agnoscentur
in bonis amicus, & non abscondetur in malis
inimicus. * In bonis viri, inimici illius in tri-
stia: & in malicia illius, amicus agnitus est.
* Non credas inimico tuo in æternum: sicut
10 enim aramentum, æruginat nequitia illius:
* & si humiliter vadat curuus, adice ani-
mum tuum, & custodi te ab illo. * Non sta-
tuas illum penes te, nec fideat ad dexteram
C tuam, ne forte conuersus in locum tuum, in-
quirat cathedram tuam: & in nouissimo ag-
noscas verba mea, & in sermonibus meis
stimuleris. * Quis miserebitur incantatori à
13 serpente percussu, & omnibus, qui appro-
pianit bestiis: & sic qui comitatur cum viro
iniquo, & obuoluit in peccatis eius. * 14
Vna hora tecum permanebit: si autem de-
clinaueris, non supportabit. * † In labiis suis
indulcat inimicus: & in corde suo insidiatur
D vt subvertat te in foueam. * In oculis suis la-
crymatur inimicus: & si inuenierit tempus,
non faciabitur sanguine: * & si incurrerint
17 tibi mala, inuenies cum illic priorem. * In
oculis suis lacrymatur inimicus, & quasi ad-
iuuans suffodiet plantas tuas. * Caput suum
19 mouebit, & plaudet manu, & multa susur-
rans commutabit vultum suum.

CAPVT XIII.

*Periculosa sunt consortia cum superbo, diuite,
& potentiore: dilige Deum ac proximum: non com-
mune diuiti cum paupere, & hoc despecto ille ho-
noratur.*

Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea: 1
† & qui communicauerit superbo, in-

2 duet superbiam. * Pondus super se tollit, qui
A honestiori se communicat. Et ditori te ne
3 socius fueris. * Quid communicabit cacabus
ad ollam? quando enim se colliserint, con-
4 fringetur. * Diues iniuste egit, & fremet:
5 pauper autem læsus tacebit. * Si largitus fue-
ris, assumet te: & si non habueris, derelin-
6 quet te. * Si habes, conuiuet tecum, & eua-
7 cuabit te, & ipse non dolebit super te. * Si
necessarius illi fueris, supplantabit te, & sub-
8 cet: Quid opus est tibi? * Et confundet te in
cibis suis, donec te exinaniat bis, & ter: &
in nouissimo deridebit te: & postea videns
derelinquet te, & caput suum mouebit ad te.
9 * Humiliare Deo, & expecta manus eius.
10 * Attende ne seductus in stulticiam humi-
11 lieris. * Noli esse humilis in sapientia tua, ne
12 humiliatus in stulticiam seducaris. * Aduoca-
B tus à potentiore discede: ex hoc enim magis
13 te aduocabit. * Ne improbus sis, ne impingaris:
& ne longè sis ab eo, ne eas in obliuio-
14 nem. * Ne reuincas ex æquo loqui cum illo:
nec credas multis verbis illius. ex multa enim
loquela tentabit te, & subridens interrogabit
15 te de absconditis tuis. * immis animus illius
conseruabit verba tua: & non parcat de ma-
16 licia, & de vinculis. * Caue tibi, & attende
diligenter auditui tuo: quoniam cum subuer-
17 sione tua ambulas. * Audiens verò illa quasi in
18 somnis vide, & vigilabis. * Omni vira tua di-
C lige Deum, & inuoca illum in salute tua.
19 * Omne animal diligit simile sibi: sic & om-
20 nis homo proximum sibi. * Omnis caro ad
similem sibi coniungetur, & omnis homo si-
21 mili sui sociabitur. * Si communicabit lu-
22 pus agno aliquando, sic peccator iusto. *
† Quæ communicatio sancto homini ad ca-
23 nem? aut quæ pars diuiti ad pauperem? Ve-
natio leonis, ouager in ærenio: sic & pascua
24 diuitum sunt pauperes. * Et sicut abominatio
est superbo humilitas: sic & execratio diui-
25 tis pauper. * Diues commotus confirmatur
D ab amicis suis: humilis autem cum ceciderit,
26 expelletur à notis. * Diuiti decepto multi
recuperatores: locus est superba, & iusti-
27 ficauerunt illum. * humilis deceptus est, in-
super & arguitur: locus est sensatè, & non
28 est datus ei locus. * Diues locus est, &
omnes tacuerunt, & verbum illius vsque ad
29 nubes perducunt. * Pauper locus est, & di-
cunt: Quis est hic? & si offenderit, subuer-
30 tent illum. * Bona est substantia, cui non est
peccatum in conscientia: & nequissima pau-
31 pertas in ore impij. * Cor hominis inmutat
32 faciem illius, siue in bona, siue in mala. * Ve-
stigium cordis boni, & faciem bonam diffi-
cile inuenies, & cum labore.

CAPVT XIV.

*Beatus qui non est verbo lapsus: auaro & inu-
do perniciofa diuitia, & de vitisque miseriis: de
substantia benefaciendum ante mortem qua non
tardat.*

tardat: de hominis fragilitate: beatus sapientia & iustitia studiosus.

Inf. 19.
c. 17.

BEatus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulatus in tristitia a delictis. * Felix, qui non habuit animi sui tristitiam, & non excidit a spe sua. * Viro cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini liuido ad quid aurum? * Qui accutus ex animo suo iniuste, aliis congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. * Qui sibi nequam est, cui alij bonus erit? & non iucundabitur in bonis suis. * Qui sibi invidet, nihil est illo nequius, & hæc redditio est malitiae illius: * & si bene fecerit, ignoranter, & non volens facit: & in nouissimo manifestat malitiam suam. * Nequam est oculus liuidi: & auertens faciem suam, & despicens animam suam. * Infatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur donec consumat arefaciens animam suam. * Oculus malus ad mala: & non satiabitur pane, sed indigens & in tristitia erit super mensam suam. * Fili si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer. * Memor esto quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum quia demonstratum est tibi: testamentum enim huius mundi, morte moritur. * Ante mortem benefac amico tuo, & secundum vires tuas exporrigens da pauperi. * Non defrauderis id die bono, & particula boni doni non te pretereat. * Nonne aliis relinques dolores & labores tuos in diuisione fortis? Da, & accipe, & iustifica animam tuam. * Ante obitum tuum operare iustitiam: quoniam non est apud inferos inuenire cibum. * Omnis caro sicut fenum vterascet, & sicut folium fructificans in arbore viridi. * Alia generantur, & alia deiciuntur: sic generatio carnis & sanguinis, alia finitur, & alia nascitur. * Omne opus corruptibile in fine deficiet: & qui illud operatur, ibit cum illo. * Et omne opus electum iustificabitur: & qui operatur illud, honorabitur in illo. * † Beatus vir, qui in sapientia morabitur, & qui in iustitia sua meditabitur, & in sensu cogitabit circumspectionem Dei. * Qui excogitat vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi investigator, & in viis illius consistens: * qui respicit per fenestras illius, & in ianuis illius audiens: * qui requiescit iuxta domum illius, & in parietibus illius figens palmam, statuet casulam suam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona per zeum: * statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis eius morabitur. * procegenus sub tegmine illius a seruire, & in gloria eius requiescet.

CAPVT XV.

Beatus qui in timore Dei aptus se ad sapientiam, quam stultus & mendaces non assequuntur: peccata Deo non sunt ascribenda, sed homini qui ab illo conditus est libero arbitrio, propofitis

preceptis quæ seruate potest: Dei oculis omnia nuda sunt.

Qui timet Deum, faciet bona: & qui continens est iustitiae, apprehendet illam, & obuiabit illi quasi mater honorificata, & quasi mulier a virginitate suscipiet illum. * Cibabit illum pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potabit illum: & firmabitur in illo, & non floctetur: & continebit illum, & non confundetur: & exaltabit illum apud proximos suos, & in medio Ecclesiae aperiet os eius, & adimplebit illum spiritu sapientiae & intellectus, & stola gloriæ vestiet illum. * Iucunditatem & exultationem thesaurizabit super illum, & nomine aeterno hereditabit illum. * Homines stulti non apprehendunt illam, & homines sensati obuiabunt illi, homines stulti non videbunt eam: longè enim abest a superbia & dolo. * viri mendaces non erunt illius memores: & viri veraces inueniuntur in illa, & successum habebunt vsque ad inspectionem Dei. * Non est speciosa laus in ore peccatoris: * quoniam a Deo profecta est sapientia. C sapientie enim Dei astat laus, & in ore fidei abundabit, & dominator dabit eam illi. * Non dixeris: Per Deum abest: quæ enim odit ne feceris. * Non dicas: Ille me implauit: non enim necessarij sunt ei homines impij. * Omne execramentum erroris odit Dominus, & non erit amabile timentibus. * Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui. * Adiecit mandata & precepta sua: * † si volueris mandata seruare, conseruabunt te, & in perpetuum fidem placitam facere. * Appoluit tibi aquam & ignem: ad quod volueris, porrige manum tuam. * † Ante hominem vita & mors, bonum & malum, quod placuerit ei, dabitur illi: * quoniam multa sapientia Dei, & fortis in potentia, videns omnes sine intermissione. * † Oculi Domini ad timentes eum, & ipse † agnoscit omnem operam hominis. * Nemini mandauit impie agere, & nemini dedit spatium peccandi: * non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium & inutitium.

CAPVT XVI.

Non exultandum in filiis impij: de ira Dei in malos & misericordia in bonos: magna sunt operum misericordiae merita: Dei cognitionem ac iudicium nemo se potest subtrahere, cuius opera sunt ab homine inscrutabilia.

Ne iucunderis in filiis impij, si multiplicentur: nec oblecteris super ipsos, si non est timor Dei in illis. * Non credas vice illorum, & ne respexeris in labores eorum. * Melior est enim vnus timentes Deum, quam mille filij impij. * Et vile est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. * Ab vno sensato inhabitabit patria, tribus impiorum deferetur. * Multa talia vidit oculus meus, & fortiora

† Tob. 4.
b. 7.
Sup. 4. m. 1.
Luc. 14.
h. 9.

† Ps. 40.
h. 6.
Iac. 1. 8. 10.
† Ps. 1.
d. 14.

† Ps. 1.
A. 1.

† Iam. 3.
b. 10.

† Mat. 23. 27.

† Ter. al. c. 3.

† Ps. 33
c. 16.
† Heb. 4.
d. 11.

fortiora horum audisti auris mea. * † In syna- 7
 goga peccantium exardebit ignis, & in gen-
 te incredibili exardescet ira. * † Non exora- 8
 uerunt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui
 destructi sunt confidentes suæ virtuti: * & 9
 non pereperit peregrinationi Loc, & execra-
 tus est eos præ superbia verbi illorum. * Non 10
 miseratus est illis, gentem totam perdens, & B
 extollentem se in peccatis suis. * † Et sicut 11
 sexcenta millia pedum, qui congregati sunt
 in duritia cordis sui: & si vnus fuisset cerui-
 catus, mirum, si fuisset immunis. * misericor- 12
 dia enim & ira test cum illo. Potens exoratio,
 & effundens iram: * secundum misericor- 13
 diam suam, sic correptio illius hominem se-
 cundum opera sua iudicat. * Non effugerit 14
 rapina peccator, & non retardabit suffere-
 tia misericordiam facientis. * Omnis miseri- 15
 cordia faciet locum † vnicuique secundum
 meritum operum suorum, & secundum in- 16
 tellectum peregrinationis ipsius. * Non dicas: 16
 A Deo abscondar, & ex summo quis mei me- C
 morabitur? * In populo magno non agnos-
 citur: quæ est enim anima mea in tam immen-
 sa creatura? * Ecce cælum, & cæli cælo- 18
 rum, abyssi, & vniuersa terra, & quæ in eis
 sunt, in conspectu illius commouebuntur,
 * montes simul, & colles, & fundamenta 19
 terre: cum conspexerit illa Deus, tremore
 concutientur. * Et in omnibus his insensa- 20
 tum est cor: & omne cor intelligitur ab illo:
 * & vias illius quis intelligit, & procellam, 21
 quam nec oculus videbit hominis? * Nam 22
 plurima illius opera sunt in abscon-
 sis: sed opera iustitiæ eius quis enuntiabit? aut quis
 sustinebit? Longè enim est testamentum à
 quibusdam, & interrogatio omnium in con- 23
 summatione est. * Qui minoratur corde, co-
 gitat inania: & vir imprudens & errans, co- 24
 gitat stultia. * Audi me fili, & discite discipli-
 nam sensus, & in verbis meis attende in cor- 25
 de tuo, * & dicam in æquitate disciplinam,
 & scrutabor enarrare sapientiam, & in ver-
 bis meis attende in corde tuo, & dico in-
 iquitate spiritus virtutes, quas posuit Deus in
 opera sua ab initio, & in veritate enuntio
 scientiam eius. * In iudicio Dei opera eius 26
 ab initio, & ab institutione ipsorum distin-
 xit partes illorum, & initia eorum in gen-
 tibus suis. * Ornauit in æternum opera illo-
 rum, nec esurierunt, nec laborauerunt, &
 non destiterunt ab operibus suis. * Vnusquis-
 que proximum sibi non angustiauit vsque in
 æternum. * Non sis incredibilis verbo illius. 29
 * Post hæc Deus in terram respexit, & im-
 plevit illam bonis suis. * Anima omnis vici-
 lis denuntiavit ante faciem ipsius, & in ip-
 sam iterum reuerso illorum.

CAPVT XVII

*Creatio primorum parentum, & denique ipsi
 collata ac præcepta propostia, distinctio generis
 humani in varias nationes, quibus rectores præ-*

*posuit, illosque & ipsorum opera vniuersa perpetuo
 inuentur: virtus elemosynæ: exhortatur peccatores
 ad penitentiam dum sani sunt, propostia Dei mi-
 sericordia.*

D EUS creauit de terra hominem, & secun- 1
 dum † imaginem suam fecit illum. * Et † Gen. 1.
 iterum conuertit illum in ipsam, & secundum 2
 se vestiuit illum virtute. * Numerum dierum & 3
 tempus dedit illi, & dedit illi potestatem eorum
 quæ sunt super terram. Posuit timorem illius 4
 super omnem carnem, & dominatus est be-
 stiarum & volatilium. * † Creauit ex ipso ad- 5
 iutorium simile sibi: consilium, & linguam,
 & oculos, & aures, & cor dedit illis excogi- 6
 tandi: & disciplina intellectus repleuit illos.
 * Creauit illis scientiam spiritus, sensu im- 7
 plevit cor illorum, & mala & bona ostendit
 illis. * Posuit oculum suum super corda illo- 8
 rum, ostendere illis magnalia operum suo-
 rum, * vt nomen sanctificationis collaudent 9
 B & gloriam in mirabilibus illius, vt magnalia
 enarrant operum eius. * Addidit illis discipli- 10
 nam, & legem vite hereditauit illos. * Tes-
 tamentum æternum constituit cum illis, &
 iustitiam & iudicia sua ostendit illis. * Et ma- 11
 gnalia honoris eius vidit oculus illorum, &
 honorem vocis audierunt aures illorum, &
 dixit illis: Attendite ab omni iniquo. * Et man- 12
 dauit illis vnicuique de proximo suo. * Vite 13
 illorum coram ipso sunt semper, non sunt abs-
 conde ab oculis ipsius. * † In vnamquamque † Rom. 8.
 gentem præposuit rectorem: * & pars Dei, 14
 Israel facta est manifesta. * Et omnia opera 15
 C illorum velut sol in conspectu Dei: & oculi
 eius sine intermissione insipientes in vis co- 16
 rum. * Non sunt absconsa testamenta per
 iniquitatem illorum, & omnes iniquitates 17
 eorum in conspectu Dei. * † Elemosyna viri 18
 quasi signaculum cum ipso, & gratiam homi-
 nis quasi pupillam conseruabit: * † & postea 19
 resurget, & retribuet illis retributionem, vni-
 cuique in caput ipsorum, & conuertet in 20
 teriores partes terre. * Penitentibus autem
 dedit viam iustitiæ, & confirmauit deficientes
 sustinere, & destinauit illis fontem veri- 21
 tatis. * Conuertere ad Dominum, & relin-
 que peccata tua: * precare ante faciem Do- 22
 mini, & minue offensculum. * Reuertere ad 23
 Dominum, & auertere ab iniustitia tua, &
 nimis odito execrationem: * & cognosce ius- 24
 titias, & iudicia Dei, & sta in forte propo-
 sitionis, & orationis altissimi Dei. * In partes 25
 D vade sæculi sancti, † cum viuus & danti-
 bus confessionem Deo. * Non demoreris in er- 26
 rore impiorum, ante mortem confitere. A
 mortuo quasi nihil, perit confessio. * Confi-
 teberis viuens, viuus & sanus confiteberis,
 & laudabis Deum, & gloriaberis in misera- 28
 tionibus illius. * Quam magna misericordia
 Domini, & propitiatio illius, conuertenti-
 bus ad se: 29
 * Nec enim omnia possunt esse in ho-
 minibus, quoniam non est immortalis filius
 R e hominis,

hominis, & in vanitate malicie placuerunt. * Quid lucidius sole : & hic deficiente 30
Aut quid nequius quam quod excogitavit caro & sanguis : & hoc arguetur. * Virtutem 31
altitudinis cæli ipse conspicit : & omnes homines terra & cinis.

CAPUT XVIII.

Dei magnalia homini infernabilia : hominis miseria, & Dei erga illum misericordia : proximo miserendum : quomodo infirmus se habere debeat : quomodo sit orandum : considerandum Dei iudicium, & à propriis concupiscentiis descendendum.

Qui vivit in æternum, creavit omnia simul, Deus solus iustificabitur, & manet A
intuitus rex in æternum. * Quis sufficit enarrare opera illius ? * Quis enim investigabit 3
magnalia eius ? * Virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit ? aut quis adiciet enarrare misericordiam eius ? * Non est mi- 5
nuere, neque adicere, nec est invenire magnalia Dei. * Cum consummaverit homo, 6
tunc incipiet : & cum quieverit, aperiabitur. * Quid est homo, & quæ est gratia illius : & 7
quid est bonum, aut quid nequam illius ? * † Numerus dierum hominum ut mulum centum anni : quasi gutta aque maris depiciatæ sunt : & sicut calculus arenæ, sic exigui anni in die aui. * Propter hoc parvens est Deus in 9
illis & effudit super eos misericordiam suam. B * Vidit presumptionem cordis eorum quoniam mala est, & cognovit subversionem illorum quoniam nequam est. * Ideo adimplevit 11
prospitationem suam in illis, & ostendit eis viam aequitatis. * Misericordia hominis circa proximum suum : misericordia autem Dei super omnem carnem. * Qui misericordiam 13
habet, docet, & erudit quali pastor gregem suum. * Misericordia excipientis doctrinam miserationis, & qui festinat in iudiciis eius. * 15
Illi in bonis nun des querelam, & in omni dato non des tristitiam verbi mali. * Nónne ardorem refrigerabit ros ? sic & verbum melius quam datum. * Nónne ecce verbum super datum bonum ? sed viraque cum homine iustificato. * Stultus acriter improperebit 18
& datus indisciplinatus tabescere facit oculos. * Ante iudicium parati iustitiam tibi, & antequam loquaris disce. * Ante languorem 20
adhibe medicinam, † & ante iudicium interroga teipsum, & in conspectu Dei invenies propitiationem. * Ante languorem humilia te, & in tempore infirmitatis ostende conversationem tuam. * † Non impediaris 22
orare semper, & ne verearis vsque ad mortem iustificari : quoniam merces Dei manet in æternum. * Ante orationem prepara animam tuam : & noli esse quasi homo qui tentat Deum. * † Memento ire in die consummationis, & tempus retributionis in conversatione faciei. * † Memento paupertatis in tempore abundantie, & necessitatum paupertatis in die diuitiarum. * A mane vsque ad 26

D vesperam immutabitur tempus, & hæc omnia citata in oculis Dei. * Homo sapiens in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inertia. * Omnis astutus agnoscit sapientiam, & invenienti eam dabit confessionem. * Sensati in verbis & ipsi sapienter egerunt : & intellexerunt veritatem & iustitiam, & impluerunt proverbialia & iudicialia. * † Post concupiscentias tuas non eas, & à voluntate tua avertere. * Si præstes animæ tuæ concupiscentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. * Ne oblecteris in turbis nec in modicis : assidua enim est commissio illorum. * Ne fueris medioeris in contentione ex fenore, & est tibi nihil in sacco : eris enim invidus vitæ tuæ.

CAPUT XIX.

De vino, luxuria, loquacitate, citò credente gaudente super iniquitatem, odiente correptionem, exultante in malitia, discretione in verbis servanda, correptione, flecta humilitate, & laude tacentis.

Operarius ebriofus non locupletabitur : & qui spernit modica, paulatim decidet. * † Vinum & mulieres apostatate faciunt 3
sapientes, & arguent sensatos : * & qui se iungit fornicariis, erit nequam : putredo & vermes hereditabunt illum, & extolletur in exemplum maius, & tolletur de numero animæ eius. * † Qui credit citò, levis corde est, & minorabitur : & qui delinquit in animam suam, insuper habebitur. * Qui gaudet iniquitate, denotabitur : & qui odit correptionem, minuetur vita : & qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. * Qui peccat in animam suam, penitebit : & qui iucundatur in malitia, denotabitur. * Ne iteres verbum nequam & durum, & non minoraberis. * Amico & inimico noli narrare sensum tuum : & si est tibi delictum, noli denudare. * audiet enim te, & custodiet te, & quasi defendens peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper. * Audisti verbum aduersus proximum tuum ? commorietur in te, fidens quoniam non te dirumpet. * A facie verbi parturit fatuus, tamquam gemitus partus infantis. 12
* Sagitta infixæ femori carnis, sic verbum in corde stultæ. * † Corripe amicum, ne forte non intellexerit, & dicat : Non feci : aut si fecerit, ne iterum addat facere. * Corripe proximum, ne forte non dixerit : & si dixerit, ne forte iteret. * Corripe amicum : sæpè enim sit commissio. 16
* Et non omni verbo credas. est qui labitur lingua, sed non ex animo. 17
* † Quis est enim qui non deliquerit in lingua sua ? Corripe proximum antequam commiseris. 18
* Et da locum timori Altissimi : quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis. * Et non est sapientia nequitie disciplina : & non est cogitatus peccatorum prudentia. * Est nequitia, &

† Psal. 89.
6. 10.† 1. Ch.
11. 13.† Luc. 18.
4.
1. Thess. 5.
6. 17.† Sup. 7.
6. 18.† Sup. 11.
6. 17.† Rom. 6.
8. 12. 13.
d. 13. 14.† Gen. 19.
8. 13.
3 Reg. 11.
4. 1.† Is. 56.
15. 22. 23.† Luc. 19.
6. 17.
Matth. 18.
6. 15.
Luc. 17.
4. 3.† Luc. 1.
6. 1.

& in ipsa execratio: & est insipiens qui minuitur sapientia. * Melior est homo, qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore, quam qui abundat sensu, & transgreditur legem Altitissimi. * Est fulteria certa, & ipsa iniqua. * Et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem. Est qui nequiter humiliat se, & interiora eius plena sunt dolo: * & est qui se nimium subimitur à multa humilitate: & est qui inclinat faciem suam, & fingit se non videre quod ignoratum est: * & si ab imbecillitate virum veteret peccare, si inuenerit tempus malefaciendi, malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir, & ab occurſu faciei cognoscitur sensus.

* Amicus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enuntiant de illo.

* Est correptio mendax in ira contumeliosa: & est iudicium, quod non probatur esse bonum: & est tacens, & ipse est prudens.

CAPVT XX.

De correptione, & correpti penitentia: de tacente, & loquace: de dolo sapientis, & sanis: de falsa promissione & mendacio: de sapiente qui placet magnatis: de denu non accipiendi: & sapientia abscondita.

Quam bonum est arguere, quam itasci, & confitentem in oratione non prohibere! * Concupiscencia spadonis deuirgabit iuuentulam: * sic qui facit per vim iudicium iniquum. * Quam bonum est correptum manifestare penitentiam: sic enim effugies voluntarium peccatum. * Est tacens, qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui prociac est ad loquendum. * Est tacens non habens sensum loquela: & est tacens sciens tempus aptum. * Homo sapiens tacebit vsque ad tempus: lasciuus autem & imprudens non seruauit tempus. * Qui multis vritur verbis, ledet animam suam: & qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur. * Est processio in malis viro indisciplinato, & est inuentio in detrimentum. * Est datum, quod non est uile: & est datum, cuius retributio duplex. * Est propter gloriam minoratio: & est qui ad humilitate leuabit caput. * Est qui multa redimat modico pretio, & resistens ea in seipsum. * Sapiens in verbis seipsum amabilem facit: gratia autem fauorum effunditur. * Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius septemplex sunt. * exigua dabit, & multa improporabit: & aperio oris illius inflammatio est. * Hodie scenerat quis & cras expierit: odibilis est homo huiusmodi. * Fano non erit amicus, & non erit gratia bonis illius. * qui enim edunt panem illius, falsæ lingue sunt. Quociens, & quanti iridebunt eum? * Neque enim quod habendum erat, directo sensu distribuunt: similiter & quod non erat habendum. * Lapsus falsæ lingue, quasi qui in pavimento cadens: sic calus malorum festinanter veniet. * Homo

acharis quasi fabula vanaj ore indisciplinatum assidua erit. * Ex ure faui reprobatur parabola: non enim dicat illam in tempore suo. * Est qui vetatur peccare præ inopia, & in requie sua stimuletur. * Est qui perdet animam suam præ confusione, & ab imprudenti persona perdet eam: persone autem acceptione perdet se. * Est qui præ confusione promittit amico, & lucratus est eum inimicum gratia. * Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatum assidue erit. * Porior fur quam aliduitas viri mendaci: perditionem autem ambo hereditabunt. * Mores hominum mendacium sine honore: & confusio illorum cum ipsis sine intermissione. * Sapiens in verbis producit seipsum, & homo prudens placebit magnatis. * Qui operatur terram suam, inaltabit acerrum frugum: & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur: qui vero placet magnatis, effugiet iniquitatem. * Xenia & dona excecant oculos iudicum, & quasi motus in ore auertit correptiones eorum. * Sapiencia absconſa & thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtriusque? * Melior est qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

CAPVT XXI.

Docet fugiendum peccatum: primum in genere, deinde in specie productum varis peccatis.

illi peccasti? non adiciās iterum: sed & de prillinis deprecare ut tibi dimittantur. * Quali à facie colubri fuge peccata: & si accelleris ad illa, suscipient te. * Dentes leonis, dentes eius, interficientes animas hominum. * Quasi rhumphea bis acuta umnis iniquitas, plage illius non est sanitas. * Obiurgatio & iniurie annullabunt substantiam: & domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbia: sic substantia superbi eradicabitur. * Deprecatio pauperis ex ore vsque ad aures eius perueniet, & iudicium festinatio adueniet illi. * Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris: & qui timet Deum, conuertetur ad cor suum. * Notus à longè potens lingua adiaci: & sensus scit labi se ab ipso. * Qui adificat domum suam impendis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hienne. * Suppa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis. * Via peccantium complanata lapidibus, & in fine illorum inferi, & tenebræ, & penæ. * Qui custodit iustitiam, continebit sensum eius. * Consummatio timoris Dei, sapientia & sensus. * Non erudietur, qui non est sapiens in bono. * Est autem sapientia, quæ abundat in malo: & non est sensus ubi est amaritudo. * Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit, & concilium illius sicut fons vitæ permanet. * Cor faui quasi vas contractum, & omnem sapientiam non tenebit. * Verbum sapiens quodcumque audierit

† Erod. 1. 4. 1.
Dent. 16.
d. 13.
† Inf. 41. 1.
c. 17.

† cap. 16.
c. 7.

sciur, laudabit, & ad se addicet: audi- C
uit luxuriosus, & displicebit illi, & proticet
illud post dorsum suum. * Narratio sanui qua- 19
si sarcina in via: nam in labiis sensui inue-
nietur grata. * Os prudentis queritur in Ec- 20
clesia, & verba illius cogitabunt in cordibus
suis. * Tamquam domus exterminata, sic fa- 21
tuo sapientia: & scientia insensari inenarra-
bilis verba. * Compedes in pedibus, stulto 22
doctrina, & quasi vincula manuum super
manum dexteram. * Fatuus in risu exaltat 23
vocem suam: vir autem sapiens vix tacite ri- D
debit. * Ornamentum aureum prudenti do-
ctrina, & quasi brachiale in brachio dextro.
* Pes sanui facilis in domum proximi: & ho- 25
mo peritus confundetur à persona potentis.
* Stultus à fenestra respiciet in domum: vir 26
autem eruditus foris stabit. * Stulticia homi- 27
nis auscultare per ostium: & prudens graui-
batur contumelia. * Labia imprudentium 28
stulta narrabunt: verba autem prudentium
statim ponderabuntur. * In ore fatuorum 29
cor illorum: & in corde sapientium os illo-
rum. * Dum maledicit impius diabolum, ma- 30
ledicit ipse animam suam. * Sufurro coinqui- 31
nabit animam suam, & in omnibus odietur:
& qui cum eo manserit, odiosus erit: tacitus
& sensatus honorabitur.

CAPVT XXII.

*De lapidatione pigri, filio indisciplinato, fi-
liaque fatui, musica in lectu, docente fatuum,
mortuo plorando: cum stulto non loquendum: de
corde stulti ac timidi: de seruanda fide cum amico,
& oris custodia.*

In lapide luteo lapidatus est piger, & om- 1
nes loquentur super aspersionem illius. A
* De stercore bouum lapidatus est piger: & 2
omnis, qui tetigerit eum, excutiet manus.
* Confusio patris est de filio indisciplinato: 3
filia autem in deminoratione fiet. * Filia pru- 4
dens hereditas viro suo. nam quæ confundit,
in contumeliam fit genitoris. * Patrem & vi- 5
rum confundit audax, & ab impiis non mi-
norabitur: ab utrisque autem inhonorabitur.
* Musica in lectu importuna narratio: flagel- 6
la & doctrina in omni tempore sapientia.
* Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat 7
testam. * Qui narrat verbum non audienti, 8
quasi qui excitat dormientem de graui som-
no. * Cum dormiente loquitur qui enarrat 9
stulto sapientiam: & in fine narrationis di-
cit: Quis est hic? * † Supra mortuum plora, 10
defecit enim luctus eius: & supra fatuum plora,
defecit enim sensus. * Modicum plora supra 11
mortuum, quoniam requieuit. * Nequissimi 12
enim nequissima via super mortem sanui. * † 13
Luctus mortui septem dies; sanui autem & B
impij, omnes dies vite illorum. * Cum stulto
ne multum loquaris, & cum insensato ne
abieris. * Sena te ab illo, vt non molestiam 15
habeas, & non coquinaueris peccato il-
lius. * Defecte ab illo, & inuenies requiem, 16

& non accideris in stultitia illius. * Super 17
plumbum quid grauiabitur? & quod illi aliud
nomen quam fatuus? * † Arenam, & salem, 18
& massam ferri facilius est ferre, quam homi-
nem imprudentem, & fatuum, & impium. 19
* Loramentum ligneum colligatum in fun-
damento edificiij non dissoluetur: sic & cor
confirmatum in cogitatione consilij. * Cogi- 20
tatus sensui in omni tempore, metu non de-
trauabitur. * Sicut pili in excelis, & cæmen- 21
ta sine impensa posita contra faciem venti
non permanebunt: * sic & cor timidum in
cogitatione stulti contra impetum timoris 22
non resistet. * Sicut cor trepidum in cogita- 23
tione fatui, omni tempore non manet, sic &
qui in præceptis Dei permanet semper. * 24
Pungens oculum deducit lacrymas: & qui
pungit cor, profert sensum. * Mittens la- 25
pidem in volatilia, deiicit illa: sic & qui
conuiciatur amico, dissoluit amicitiam. * Ad 26
amicum etsi produxeris gladium, non des-
peres, est enim regressus. Ad amicum * si
aperueris os triste, non timeas: est enim con- 27
cordatio; excepto conuicio, & improprio,
& superbia, & mysterij reuelatione, & plaga
dolosa: in his omnibus effugiet amicus. * Fi- 28
dem posside cum amico in paupertate illius,
vt & in bonis illius lateris. * In tempore tri- 29
bulationis illius permane illi fidelis, vt & in
hereditate illius coheres sis. * Ante ignem
camini vapor, & fumus ignis inalatur: sic
& ante sanguinem maledicta, & contume- 31
lix, & minæ. * Amicum salutare non con-
fundat, à facie illius non me abscondat: &
si mala mihi euenerint per illum, sustinebo.
* Omnis qui audit, cauebit se ab eo. * † Quis 32
dabit ori meo custodiam, & super labia mea
signaculum cerum, vt non cadam ab ipsis, 33
& lingua mea perdat me?

CAPVT XXIII.

*Oratio aduersus superbiam, gulam & luxu-
riam: consuetudo iurandi vitanda, & indiscipli-
natus sermo aduersus improprium: duo genera
in peccato abundantia, & scriptum adducens iram:
confutatio hominis ad peccandum se hortantis: de
peccatis in adulterio concurrentibus, & laude ti-
moris Domini.*

Domine pater, & dominator vite mee,
A ne derelinquas me in consilio eorum:
nec sinas me cadere in illis. * Quis superpo-
neret in cogitatu meo flagella, & in corde meo
doctrinam sapientie, vt ignoracionibus eorum
non parcarer mihi, & non appareant delicta 3
eorum, * & ne adincrescant ignorancie
mee, & multiplicentur delicta mea, & pec-
cata mea abundent, & incidam in conspectu
aduersariorum meorum, & gaudeat super 4
me inimicus meus? * Domine pater, & Deus
vite mee, ne derelinquas me in cogitatu il-
lorum. * Extollentiam oculorum meorum ne
dederis mihi, & omne desiderium auerte à 5
me. * Aufer à me ventris concupiscencias,
&

† Inf. 38.
h. 16.† Gen. 30.
h. 10.† Prov. 27.
de 1.† Psalm.
140. 4.

& concubitus concupiscentiæ ne apprehendant me, & anime irreuerenti & infrunite ne tradas me. * Doctrinam oris audite filij: 7
& qui custodierit illam, non periet labijs, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. * In vanitate sua apprehenditur peccator, & 8
superbus & maledicus scandalizabitur in illis. * † Iuratori non assuecat os tuum, multi 9
enim casus in illa. * Nominatio verò Dei non fit assidua in ore tuo, & nominibus 10
Sanctorum non admiscearis: quoniam non eris immunis ab eis. * Sicut enim scetus interrogans assidue, à liore non minuitur: sic omnis iurans, & nominans, in toto à peccato non purgabitur. * Vir multum iurans 11
implebitur iniquitate, & non discedet à domo illius plaga. * Et si frustraverit, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter: * & si in vacuum iurauerit, non iustificabitur: replebitur enim retributione domus illius. * Est & alia loquela contraria morti, non inueniatur in hereditate Iacob. * Etenim à misericordibus omnia 12
hæc auferuntur, & in delictis non voluntantur. * Indisciplinatæ loquelæ non assuecat os tuum: est enim in illa verbum peccati. * Memento patris & matris tuæ, in medio enim magnarum consistis: * ne fortè obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, & assiduitate tua infatuatus, improprium patiaris, & maluisse non nasci, & diem natiuitatis tuæ maledicas. * † Homo assuetus in 13
verbis improprij, in omnibus diebus suis non eruditur. * Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram, & perditionem. * Anima calida quasi ignis ardens, 14
non exinguetur donec aliquid gluziat: * & homo nequam in ore carnis suæ, non desinat donec incendat ignem. * Homini fornicario omnis panis dulcis, non sanguabitur transgrediens vsque ad finem. * Omnis homo qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & dicens: † Quis me videt? * tenebræ circumdant me, & parietes 15
cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem veteor: delictum meorum non memorabitur Altissimus. * Et non intelligit quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit à se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum videntes illum: * & non cognouit quoniam oculi Domini multò plus lucidiores sunt super solem, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda inuenientes in absconditis partes. * Domino enim Deo antequam crearentur, omnia sunt agnita: sic & D post perfectum respicit omnia. * Hic in plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi pullos equinus fugabitur: & vbi non sperauit, apprehendetur. * Et erit dedecus omnibus, eò quòd 16
non intellexerit timorem Domini. * † Sic & mulier omnis relinquitur virum suum, & statuens hereditatem ex alieno matrimonio:

33 * primò enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundò in virum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Hæc in Ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. * Non tradens filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. * derelinquet in maledictum memoriam eius, & dedecus illius non delebitur. 34
35 * Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: & nihil dulcius, quàm respicere in mandatis Domini. 36
37 * Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dictum assumet ab eo.

CAPVT XXIV.

Sapientia multiplices suas laudes & originem describit, & mirè ad sui amplexum inuitat, omnia suæ doctrinæ splendore illustrans.

1 **S**apientia laudabit animam suam, & in A Deo honorabitur, & in medio populi sui glorietur, * & in Ecclesijs Altissimi aperiet os suum, & in conspectu virtutis illius gloriabitur, * & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, * & in multitudine electorum habebit laudem, 2
3 & inter benedictos benedicetur, dicens: * Ego ex ore Altissimi prodij, primogenita ante omnem creaturam: * Ego feci in caelis vt oriretur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram: * Ego in altissimis habitauit, & thronus meus in columna nubis. 4
5 * Gyrum cæli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulauit, * & in omni terra steti: * & in omni populo, * & in omni gente primatum habui: 6
7 * & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quæsiui: & in hereditate Domini morabor. * Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creant me, requieuit in tabernaculo meo, * & dixit mihi: In Iacob inhabitabit, & in Israel hereditare, & in electis meis misce radices. * † Ab initio, & ante secula creata sum, & vsque ad futurum seculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministraui. * Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierosalem potestas mea. 8
9 * Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum decore meo. * Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: * quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rose in Iericho: * Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. * Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris: * & quasi storax & galbanus, & vngula, & gutta, & quasi Libanus nò incisus vaporauit habitationem meam, 10
11 & quasi balsamum non mistum odor meus. * Ego quasi thebachnehus extendi ramos meos, 12
13 R r 3 &

† Eccl. 1. 17.
1. 18.
1. 19.

† Eccl. 1. 17.
1. 18.

† Eccl. 1. 17.
1. 18.

† Eccl. 1. 17.
1. 18.
1. 19.

& rami mei honoris & gratie. * Ego quasi
vitis fructificavi suavitatem odoris : & flores
mei fructus honoris & honestatis. * Ego
mater pulchre dilectionis, & timoris, & agnitionis,
& sancte spei. * In me gratia omnis
vite & veritatis, in me omnis spes vite &
virtutis. * Transite ad me omnes qui concu-
piscitis me, & à generationibus meis imple-
mini : * Spiritus enim meus super mel dul-
cis, & hereditas mea super mel & favum : *
Memoria mea in generationes seculorum. *
Qui edunt me, adhuc esurient : & qui bi-
bunt me, adhuc sitient. * Qui audit me, non
confundetur : & qui operantur in me, non
peccabunt. * Qui elucidant me, vitam æternam
habebunt. * Hec omnia liber vite, &
testamentum Altissimi, & agnicio veritatis. *
Legem mandavit Moyses in præceptis iustitia-
rum, & hereditatem domui Jacob & Israel
promissiones. * Posuit David pueri suo exci-
tare regem ex ipso fortissimum, & in throno
honoris sedentem in sempiternum. * † Qui
implet quasi Phison sapientiam, & sicut Tig-
ris in diebus novorum. * Qui adimplet quasi
Euphrates sensum : † qui multiplicat quasi
Iordanis in tempore messis. * Qui mittit disci-
plinam sicut lucem, & assistens quasi Gelson
in die vindemie. * Qui perficit primus scire
ipsam, & infirmior non investigabit eam. *
A mari enim abundavit cogitatio eius, &
consilium illius ab abyssu magna. * Ego sa-
pientia effudi flumina. * Ego quasi trames
aque immense de fluviis, ego quasi fluvijs Dio-
ryx, & sicut aqueductus exiit de paradiso. *
dixi : Rigabo hortum meum plantationum,
& inebriabo præi mei fructum. * Et ecce fa-
ctus est mihi trames abundans, & fluvijs meus
appropinquavit ad mare : * quoniam doctri-
nam quasi antelucanum illumino omnibus, &
enarrabo illam vsque ad longinquum. * Pe-
netrabo omnes inferiores partes terræ, & in-
spiciam omnes dormientes, & illuminabo
omnes sperantes in Domino. * Adhuc doctri-
nam quasi prophetiam effundam, & relin-
quam illam quæcentibus sapientiam, & non
desinam in progenies illorum vsque in ævum
sanctum. * † Videre quoniam non soli mihi
laboravi, sed omnibus exquirentibus veritatē.

CAPVT XXV.

*Trin qua Domino placent, & trin que odit : no-
nem insuspicabilia : laus timoris Dei : mulieris ne-
quam mira detestatio : à muliere initium peccati
& mortis : mulieris dominium non ferendum.*

In tribus placitum est spiritui meo, quæ
sunt probata coram Deo & hominibus : * A
Concordia fratrum, & amor proximorum, &
vir & mulier benè sibi consentientes. * Tres
species odiuit anima mea, & aggrauor valde
animæ illorum : * Pauperem superbum : diui-
tem mendacem : senem fauam & insensu-
m. * Quæ in iuuentute tua non congrega-
sti, quomodo in senectute tua inuenies ? * 6

Quam speciosum canitici iudicium, & pres-
biteris cognoscere consilium : * Quam spe-
ciosa veteranis sapientia, & gloriolis intel-
lectus, & consilium : * Corona senum multa
pectia, & gloria illorum timor Dei. * No-
uem insuspicabilia cordis magnificavi, & de-
cimum dicam in lingua hominibus : * Ho-
mo, qui iucundatur in filiis, viuens & vi-
dens subuersionem inimicorum suorum. * †
Beatus qui habitat cum muliere sensata, †
qui lingua sua non est lapsus, & qui non ser-
uiat indignis se. * Beatus, qui inuenit
amicum verum, & qui enarrat iustitiam audi-
entibus : * Quam magnus, qui inuenit sa-
pientiam, & scientiam : sed non est super ti-
mentem Dominum. * timor Dei super om-
nia se superposuit : * beatus homo, cui dona-
tum est habere timorem Dei : qui tenet illum,
cui assimilabitur. * Timor Dei initium dilec-
tionis eius : fidei autem initium agglutinan-
dum est ei. * Omnis plaga, tristitia cordis
est : & omnis malicia, nequitia mulieris. * Et
omnem plagam, & non plagam videbit cor-
dis : * & omnem nequitiam, & non nequi-
tiam mulieris : * & omnem obductum, &
non obductum odicimus : * & omnem vin-
dictam, & non vindictam inimicorum. * Non
est caput nequius super caput colubæ : * &
non est ira super iram mulieris. † Commora-
ri leoni & diaconi placebit, quam habitare
cum muliere nequam. * Nequitia mulieris
immutat faciem eius : & obsecrat vultum
suum tamquam virum : & quasi saccum ostendit.
In medio proximorum eius. * ingenuit
vir eius, & audiens suspirauit modicum. * Bre-
uis omnis malicia super malitiam mulieris,
sors peccatorum cadat super illam. * Sicut
ascensus arenosus in pedibus veterani, sic
mulier lingua homini quiescit. * † Ne respi-
cias in mulieris speciem, & non concupis-
cas mulierem in specie. * Mulieris ira, & irre-
uerentia, & confusio magna. * Mulier si
primatum habeat, contraria est viro suo. *
Cor humile, & facies tristis, & plaga cordis,
mulier nequam. * Manus debiles, & genua
dissoluta, mulier quæ non beatificat vi-
rum suum. * † A muliere initium factum est
peccati, & per illam omnes morimur. * Non
des aquæ tære exitum, nec modicum, nec
mulieri nequam veniam prodendi. * Si non
ambulaueris ad manum tuam, confundet te
in conspectu inimicorum. * A carnibus tuis
abscinde illam, ne semper te abutatur.

CAPVT XXVI.

*Proponit vicissim laudes bonæ mulieris, & vitu-
peria malæ ac zelotypæ : filia castodienda : trin
timenda : duo contristantia, & duo periculosa.*

Mulieris bonæ beatus vir : numerus enim
A Mannorum illius duplex. * Mulier for-
tis oblectat virum suum, & annos vite illius
in pace implet. * Pars bona, mulier bona,
in parte timentium Deum dabitur viro pro
facilis.

† Isaia. 48.

† Gen. 2.

† Isai. 48.

† Isai. 48.

† Isai. 48.
† Isai. 48.
† Isai. 48.
† Isai. 48.

† Proverbia. 19.

† Isai. 48.

† Gen. 2.

factis bonis : * diuitis autem & pauperis cor
bonum, in omni tempore vultus illorum
hilaris. * A tribus timuit cor meum, & in
quarto facies mea metuit : * Delaturam ci-
uitatis, & collectionem populi, * calumniam
mendacem, super mortem omnia graua : *
dolor cordis & luctus, mulier zelotypa. * In
muliere zelotypa flagellum linguae, omni-
bus communicans. * Sicut boum iugum,
quod mouetur, ita & mulier nequam qui te-
net illam, quasi qui apprehendit scorpionem.
* Mulier ebriosa, ira magna : & contumelia,
& turpitudine illius non tegeretur. * For-
nicatio mulieris in extollentia oculorum, &
in palpebris illius agnoscitur. * † In filia non
auertente se, firma custodiam : ne inuenta
occasione viatur se. * Ab omni irreuerentia
oculorum eius caue, & ne mireris si te ne-
glexerit. * sicut viator sitiens, ad fontem os
aperit, & ab omni aqua proxima bibet, &
contra omnem palum sedebit, & contra om-
nem sagittam aperit pharetram donec defi-
ciat. * Gratia mulieris sedule delectabit vi-
rum suum, & ossa illius impinguabit. * Dis-
ciplina illius, datum Dei est. * Mulier sen-
ta & tacita, non est immutatio eruditae animae.
* Gratia super gratiam, mulier sancta & pudor-
ata. * Omnis autem ponderatio non est di-
gna continentis animae. * Sicut Sol oriens
mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonae
species in ornamentum domus eius. * lumen
splendens super candelabrum sanctum, &
species faciei super aetatem stabilem. * Col-
umnae aeternae super bases argenteas, & pedes
firmi super plantas stabiles mulieris. * Funda-
menta aeterna supra petram solidam, & man-
data Dei in corde mulieris sanctae. * In duobus
contristatum est cor meum, & in tertio
iracundia mihi aduenit : * Vir bellator defi-
ciens per inopiam : & vir senfatus contem-
puit : * & qui transgreditur ad iustitiam ad pecca-
tum, Deus paruait cum ad romphaeam. * Duae
species difficiles & periculose mihi apparuerunt,
difficile exiit negotians a negligentia
& non iustificabitur caupo a peccatis labiorum.

CAPVT XXVII

*Ob inopiam & amorem diuitiarum multi delin-
quunt : timor Domini constanter seruandus : tenta-
tio probat eum qui tentatur : sequenda iustitia : in-
constancia stultis, & modestia in verbis seruanda :
secreta amici non reuelanda : de auerente oculo &
insidioso.*

PROPTER inopiam multi deliquerunt : &
qui querit locupletari, auertit oculum a
sumo. * Sicut in medio compaginis lapidum
palus figitur, sic & inter medium venditionis
& emptionis angustiahiur peccatum. * Con-
tereatur cum delinquente delictum. * Si non
in timore Domini tenueris te instanter, ci-
tis subuertetur domus tua. * Sicut in percus-
sura cribri remanebit puluis, sic aporia ho-
minis in cogitatu illius. * Vasa figuli probat

fornax, & homines iustos tentatio tribu-
lationis. * Sicut rusticatio de ligno offendit
fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis
hominis. * Ante sermonem non laudes vi-
rum : haec enim tentatio est hominum. * Si
sequaris iustitiam, apprehendes illam : &
indues quasi poderem honoris, & inhabita-
bis cum ea, & proteget te in sempiternum,
& in die agnitionis inuenies firmamentum. *
Volatilis ad sibi similia conueniunt : & veri-
tas ad eos, qui operantur illam, reuertetur.
* Leo venationi insidiatur semper, sic pecca-
ta operantibus iniquitates. * Homo sanctus
in sapientia manet sicut sol : nam stultus si-
cut luna mutatur. * In medio insensatorum
serua verbum tempori : in medio autem cogi-
tantium assiduus esto. * Narratio peccantium
odiosa, & risus illorum in delicijs peccati.
* Loquela multum iurans, horripilationem
capiti statuet : & irreuerentia ipsius obura-
tio aurium. * Effusio sanguinis in rixa super-
borum : & maledictio illorum auditus gra-
uius. * Qui denudat arcana amici, fidem per-
dit, & non inueniet amicum ad animum
suum. * Dilige proximum, & coniungere fide
cum illo. * Quod si denudaueris abiconsa il-
lius, non persequeris post eum. * Sicut enim
homo, qui perdit amicum suum, sic & qui
perdit amicitiam proximi sui. * Et sicut qui
dimittit aum de manu sua, sic dereliqui-
sti proximum tuum, & non eum capies. *
non illum sequaris, quoniam longe abest,
effugit enim quasi caprea de laqueo : quo-
niam vulnerata est anima eius. * Ultra eum
non poteris colligare. Et maledicti est con-
cordatio : * denudare autem amici myste-
ria, desperatio est animae infelicitis. * An-
nuens oculo fabricat iniqua, & nemo eum
abiiciet : * in conspectu oculorum tuorum
condulcabit os suum, & super sermones tuos
admirabitur : nouissimè autem peruerter os
suum, & in verbis tuis dabit scandalum. *
Multa odiui, & non coequaui ei, & Domi-
nus odiet illum. * Qui in alium mittit lapi-
dem, super caput eius cadet : & plaga dolosa
dolosi diuidet vulnera. * Et qui foueam fodit,
incidit in eam : & qui statuit lapidem proxi-
mo, offendet in eo : & qui laqueum alij po-
nit, peribit in illo. * Facienti nequissimum
consilium, super ipsum deuoluetur, & non
agnoscerit unde adueniat illi. * Illusio, & im-
properium superborum, & vindicta sicut leo
insidiabitur illi. * Laqueo peribunt qui oble-
stantur casu iustorum : dolor autem consu-
met illos antequam moriantur. * Ira & furor
veraque execrabilia sunt, & vir peccator con-
tinens erit illorum.

CAPVT XXVIII

*Non querenda vindicta, sed offensa remittenda :
ab ira ac lite cessandum : mala lingua & pericu-
la ipsius, & de tercia lingua : aures sapienda aduer-
sus linguam nequam, utique frenum imponendum.*

R. 4 Qui

Deu 32.
c. 31.
Mat. 6.
b. 14
Mar. 11.
c. 25.
Rom. 11.
d. 19.

Qui vindicari vult, à Domino inueniet. **A** vindictam, & peccata illius secutus feruabit. * Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. * Homo homini referuat iram, & à Deo querit modelam? * In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur? * Ipse cum caro sit, referuat iram & propitiationem petit à Deu? quis exorabit pro delictis illius? * Memento nouissimi morum, & desine inimicari: * rabido enim & mors imminet in mandatis eius. * Memore timorem Dei, & non irascaris proximo. * Memorare testamentum Altissimi, & despice ignorantiam proximi. * Abstine te à lite, & minues peccata: * homo enim iracundus incendit litem, & vir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immitet inimicitiam. * Secundum enim ligna siluæ sic ignis exardescit: & secundum virtutem hominis, sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam exaltabit iram suam. * Certamen festinatum incendit ignem: & lis festinans effundit sanguinem: & lingua testificans adducit mortem. * Si sufflaueris in scintillam: quasi ignis exardabit: & si exspueris super illam, extinguetur: vtraque ex ore proficiunt. * Surrexerunt & bilinguis maledictus: multos enim turbabit pacem habentes. * Lingua tertia multos commouit, & disperfit illos de gente in gentem. * ciuitates muratas diuitum destruxit, & domos magnarum effodit. * Virtutes populorum concidit, & gentes fores dissoluit. * Lingua tertia mulieres viratas eiecit, & priuauit illas laboribus suis. * qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum, in quo requiescat. * Flagelli plaga liuorem facit: plaga autem lingue commouet ossa. * Multi ceciderunt in ore gladij: sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam. * Beatus qui rectus est à lingua nequam, qui in iracundiam illius non transiit, & qui non attraxit iugum illius, & in vinculis eius non est ligatus: * iugum enim illius, iugum ferreum est: & vinculum illius vineculum areum est. * Mors illius, mors nequissima: & velis potius infernus quam illa. * Perseuerantia illius non permanebit: sed obtinebit vias iniustorum: & in flamma sua non conburent iustos. * Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardabit in illis, & non extinguetur, & imminet in illis quasi leo, & quasi pardus lædet illos. * Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audire, & ori tuo facito ostia & seras. * Aurum tuum & argentum tuum constat, & verbis tuis facito stateram, & fratres ori tuo rectos: * attende ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit calus tuus insanabilis in mortem.

Per mutuum subueniendum proximo, fideisque mutuantis seruanda: & quamquam multi fidem fallant, non tamen ob id cessandum ab elemosyna, cuius laudes describit: fideiussori gratia habenda est, fideisque seruanda: in quibus consistat initium vite hominis disserit, & de vici & ingratii hospitibus.

Qui facit misericordiam, & foeneratur proximo suo: & qui præstet manu, mandata seruat. * Foenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. * Confirma verbum, & fideliter age cum illo: & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est. * Multi quasi inuentionem æstimauerunt foenus, & præstiterunt molestiam his qui se adiuuerunt. * Donec accipiant, osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliant vocem suam: & in tempore redditionis postulat tempus, & loquetur verba tædij & murmurationum, & tempus causabitur: * si autem potuerit reddere, aduersabimur, solidi vix reddet dimidium, & computabit illud quasi inuentionem: * sin autem, fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicum gratis: & conuitia, & maledicta reddet illi, & pro honore & beneficio reddet illi contumeliam. * Multi non causa nequitie non frenati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. * Venumtamen super humilem animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illi. * Propter mandatū assume pauperem: & propter inopiam eius ne dimittas eum vacuum. * Perde pecuniam propter fratrem & amicum tuum: & non abscondas illam sub lapide in perditionem. * Pone thesaurum tuum in preceptis Altissimi, & proderit tibi magis quam aurum. * Conclude elemosynam in corde pauperis, & hæc pro te exorabit ab omni malo. * Super scutum potentis, & super lanceam, aduersus inimicum tuum pugnabit. * Vir bonus fidem facit pro proximo suo: & qui perdidit confusionem, derelinquet sibi. * Gratiam fidei iussoris ne obliuiscaris: Cedit enim pro te animam suam. * Repromissorem fugit peccator & immundus. * Bona repromissoris tibi ascribit peccator: & ingratus sensu derelinquit liberantem se. * Vir repromittit de proximo suo: & cum perdidit reuerentiam, derelinquetur ab eo. * Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes: & commouit illos quasi fluctus maris. * Viri poentes gyrans migrare fecit, & vagati sunt in gentibus alienis. * Peccator transgrediens mandatum Domini, incidit in promissionem nequam: & qui conatur multa agere, incidit in iudicium. * Recupera proximum secundum virtutem tuam, & attende tibi ne inideas. * Initium vici hominis, aqua & panis, & vestimentum & domus protegens irpiedinem. * Melior est victus pauperis sub

† Tob. 4.
h. 1.
Sap. 17.
c. 18.

† Tob. 4.
c. 11.

sub tegmine asserum, quàm epule splendide in peregrè sine domicilio. * Minus pro magno placeat tibi, & improprie in peregrinationis non audies. * Vita nequam hospitandi de dumo in domum: & ubi hospitabitur, non fiducialiter ager, & nec aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratis, & ad hæc amara audiet. * Trans hospitibus, & orna mensam: & quæ in manu habes, ciba ceteros. * Exi à facie honoris amicorum meorum: necessitudine domus nate hospitio mihi factus est frater. * Grauius hæc homini habendi sensum: Corruptio domus, & improprie funeratoris.

CAPVT XXX.

Filius in disciplina educandus, & quomodo sit perniciosum illi indulgere: corporis sanitas præstat diuitiis: & quomodo sit noxia & fugienda hominis tristitia, cordis verò incontinentia quàm sit vitiosa.

Qui diligit filium suum, aduersus illi flagella, ut liceat in nouissimo suo, & A non palpet proximorum olia. * Qui docet filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. * Qui docet filium suum, in zelum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. * Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus: similem enim reliquit sibi post se. * In vita sua vidit, & letatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis. * Reliquit enim deforem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. * Pro animabus filiorum colligabit vulnera sua, & super omnem vocem turbabuntur viscera eius. * Equus in domibus euadit durus, & filius remissus euadet præceptis. * Laeta filium, & pauentem te faciet: lude cum eo, & contristabit te. * Non corripas illi, ne doleas, & in nouissimo obstupefcent dentes tui. * Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cognatus illius. * Curia cenicem eius in iuuentute, & tunde latera eius dum infans est, ne forte induret, & non credat tibi, & erit tibi dolor animæ. * Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudine illius offendas. * Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quàm diues imbecillus & flagellatus malicia. * Salus animæ in sanctitate iustitiæ, melior est omni auro & argento: & corpus validum, quàm census immensus. * Non est census super censum salutis corporis: & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors quàm vita amara, & requies æterna quàm languor perseverans. * Bona abscondita in ore clauso, quasi ap-
positiones epularum circumpositæ sepulchro. * Quid proderit libatio idolo? nec enim manducabit, nec odorabit: sic qui effugatur à Domino, portans mercedes iniquitatis: videns oculis, & ingemiscens, sicut in spado completens virginem, & suspirans.

21 * Tristitiam non des animæ tuæ, & D non affligas temetipsum in consilio tuo. 23 * Lucunditas cordis hæc est vita hominis, & thesaurus sine defectione sanctitatis: & exultatio viri est longæuitas. * Mittere animæ tuæ placent Deo, & contine: congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longè repellè à te. * Multos enim occidit tristitia, & non est vilis, in illa. * Zelus & iracundia minuit dies, & ante tempus senectam adducet cognatus. * Splendidum cor, & bonum in epulis est: epulæ enim illius diligenter sunt.

CAPVT XXXI.

Vigilia honestatis: cogitatus præscientia: labor diuitis & pauperis: diligens aurum: multi casus in auro: laus diuitis, sine macula: modestia in mensa seruanda: laus sobrietatis, & vituperatio gula: laus vsus modicus vini, & vituperatio immodici.

Vigilia honestatis tabefaciet carnes, & cogitatus illius auferet somnum. * Cogitatus præscientiæ auertit sensum, & infirmas grauis sobrietatem facit animam. * Laborauit diues in congregatione substantiæ, & in requie sua replebitur bonis suis. * Laborauit pauper in diminutione victus, & in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non iustificabitur: & qui insequitur consumptionem, replebitur ex ea. * Multi dati sunt in aurum, & facta est in specie ipsius perditio illorum. * Lignum offensionis est aurum sacrificantium: ut illis qui sectantur illud, & omnis imprudens deperiet in illo. * Beatus diues, qui inuenit sine macula: & qui post aurum non abiit, nec sperauit in pecunia & thesauris. * Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. * Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potest transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Domino, & elemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum. * Supra mensam magnam sedisti: non aperias super illam faucem tuam prior? * Non dicas sic: Multa sunt, quæ super illam sunt: memento quoniam malus est oculus nequam. * Ne quis oculo quid creatum est? ideo ab omni facie sua lacrymabitur, cum viderit, ne extendas manum tuam prior, & inuidia contuminaus erubescas. * Ne comprimari in consuiuo: * Intellige quæ sunt proximi tui ex te ipso: vtere quasi homo frugi his, quæ tibi apponuntur: ne, cum manducas multum, odio habearis. * Cessa prior causa disciplinæ: & noli nimis esse, ne forte offendas. * Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior posses bibere. * Quam sufficiens est homini erudito vinum exiguum, & in dormiendo non laborabis ab illo, & non senties dolo

dolorem. * Vigilia, cholera, & tortura viro in-
frunco: * somnus sanitatis in homine parco.
dormiet vsque mane, & anima illius cum
ipso delectabitur. * Et si coactus fueris in
edendo multum, surge & medio, cuome:
& refrigerabit te, & non adduces corpori
tuo infirmitatem. * Audi me fili, & ne sper-
nas me: & in nouissimo inuenies verba mea.
* In omnibus operibus tuis esto velox, &
omnis infirmitas non occurret tibi. * Splen-
didum in panibus benedictis labia multo-
rum, & testimonium veritatis illius fidele.
* Nequissimo in pane murmurabit ciuitas,
& testimonium nequitie illius verum est.
* Diligentes in vino noli prouocare: † mul-
tos enim exterminauit vinum. * Ignis pro-
bat ferrum durum: sic vinum corda super-
borum arguet in ebrietate potatum. * Equi
vita hominibus, vinum in sobrietate: si bi-
bas illud moderatè, eris sobrius. * Quæ via
est ei, qui minuitur vino? * Quid defraudat
viam? Mors. * † Vinum in iucunditatem
creatum est, & non in ebrietatem, ab in-
itio. * Exultatio anime & cordis, vinum
moderatè potatum. * Sanitas est anime &
corporis sobrius potus. * † Vinum multum
potatum, irruationem, & iram, & ruinas
multas facit. * Amaritudo anime vinum
multum potatum. * Ebrietatis animositas,
imprudens offensio, minuerans virtutem,
& faciens vulnera. * In conuiuium vini
non arguas proximum: & non despicias
eum in iucunditate illius: * verba impro-
perij non dicas illi: & non premas illum in
repetendo.

CAPVT XXXII.

*Officium boni rectoris: maior natu loquatur: ta-
cedendum ubi non est qui audiat: iucunditas musica
in conuiuium: adolescenti tacendum: laus taciturni-
tatis: disciendâ propria domus: laus timoris
Domini: peccator vitas correptionem: absque
consilio nihil agendum.*

Rectorem te posuerunt: noli extolli: t-
esto in illis quasi vnus ex ipsis. * Cu-
ram illorum habet, & sic confide, & omni
cura tua explicita recumbet: * vt lateris pro-
pter illos, & ornamentum gratie accipias
coronam, & dignationem consequaris cor-
rogationis. * Loquere maior natu: decet
enim te * primum verbum diligenti scien-
tia, & non impediâs musicam. * Vbi au-
ditus non est, non effundas sermonem, &
importunè noli extolli in sapientia tua.
* Gemmula carbonculi in ornamento auri,
& comparatio mulicorum in conuiuium vini.
* Sicut in fabricatione auri signum est sina-
rgadi, sic numerus mulicorum in iucundo B
& moderato vino. * Audi tacens, & pro
reuerentia accedet tibi bona gratia. * Adu-
lescens loquere in tua causa vix. * Si bis
interrogatus fueris, habeat caput responsum
uum. * In multis esto quasi infans, & audi

tacens singl & quarens. * In medio ma-
gnatorum non præsumas: & vbi sunt senes,
non multum loquaris. * Ante grandinem
præbit coruscatio: & ante verecundiam
præbit gratia, & pro reuerentia accedet ti-
bi bona gratia. * Et hora surgendi non te
Circices: præcurre autem prior in domum
tuam, & illic vocare, & illic lude, * & age
conceptiones tuas, & non in delictis & verbo
superbo. * Et super his omnibus benedi-
cito Dominum, qui fecit te, & inebrian-
tem te ab omnibus bonis suis. * Qui timet
Dominum, excipiet doctrinam eius: & qui
vigilauerint ad illum, inuenient benedi-
ctionem. * Qui querit legem, replebitur
ab ea: & qui insidiosè agit, scandalizabi-
tur in ea. * Qui timeant Dominum, inue-
nient iudicium iustum, & iustitias quasi lu-
men accendent. * Peccator homo vitabit
D correptionem, & secundum voluntatem
suam inueniet comparationem. * Vir con-
siliij non disperdet intelligentiam, alienus
& superbus non pertimescet timorem:
* etiam postquam fecit cum eo sine consi-
lio, & suis infectionibus argueretur. * Fili
sine consilio nihil facias, & post factum non
penitebis. * In via ruinæ non eas, & non
offendes in lapides: nec credas te vite labo-
riose, ne ponas anime tue scandalum. * &
à filiis tuis caue, & à domesticis tuis attende.
* In omni opere tuo crede ex fide anime
tue: hoc est enim conservatio mandatorum.
* Qui credit Deo, attendit mandatis: & qui
conhât in illo, non minorabitur.

CAPVT XXXIII.

*Laudantur timens Dominum & sapiens: incon-
stantia precordiorum sanus: amicus subsannator:
dies & tempora à Deo sunt, qui & reliqua omnia
creauit ac disponit, in cuius manu est homo vsq-
ue finem in manu figuli: malum contra bonum: pos-
sesso non in vita, sed in morte distribuenda alijs:
& quomodo serus suis tradendi.*

Timens Dominum non occurrent mala,
sed in tentatione Deus illum conserva-
bit, & liberabit à malis. * Sapiens non odit
mandata & iustitias, & non illidetur quasi
in procella nauis. * Homo sensus credet
legi Dei, & lex illi fidelis. * Qui interro-
gationem manifestat, parabit verbum, & sic
deprecatur exaudietur, & conservabit disci-
plinam, & tunc respondebit. * † Præcor-
dia sanii quasi rota carri: & quasi axis versa-
tilis cogitatur illius. * Equus emissarius, sic
& amicus subsannator, sub omni suprafra-
dente hinnit. * Quare dies diem superat,
& iterum lux lucem, & annus annum à sole?
* A Domini scientia separati sunt, facti
sole, & præceptum custodiende. * Et im-
mutauit tempora, & dies festos ipsorum,
& in illis dies festos celebrauerunt ad ho-
minem. * Ex ipsis exaltauit & magnificauit
Deus, & ex ipsis posuit in numerum die-
rum.

rum. Et omnes homines de solo, † & ex terra, vnde creatus est Adam. * In multitudine disciplinæ Dominus separavit eos, & immutavit vias eorum. * Ex ipsis benedixit & exaltauit: & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit: & ex illis maledixit, & humiliavit, & conuertit ipsos à separatione ipsorum. * † Quasi lutum figuli in manu ipsius, † plasmare illud & disponere. * Omnes viæ eius secundum dispositionem eius: sic homo in manu illius, qui se fecit, & reddet illi secundum iudicium suum. * Contra malum bonum est, & contra mortem vita: sic & contra virum iustum peccator. Et sic intruere in omnia opera Altissimi: Duo & duo, & vnum contra vnum. * Et ego nouissimus euigilaui, & quasi qui colligit acinos post vindemiatores. * In benedictione Dei & ipse speraui: & quasi qui vindemiât, repleui torcular. * † Respicie quoniam non mihi soli laboraui, sed omnibus exquirentibus disciplinam. * Audite me magnates, & omnes populi, & rectores Ecclesiæ auribus percipite. * Filio & mulieri, fratri, & amico, non des potestatem super te in vita tua: & non dederis alij possessionem tuam: ne forte poeniteat te, & depreceris pro illis. * Dum adhuc superes & aspiras, non immutabit te omnis caro. * Melius est enim vñ filij tui te rogare, quam te respicere in manus filiorum tuorum. * In omnibus operibus tuis præcellens esto. * Ne dederis maculam in gloria tua. In die consummationis dierum vite tue, & in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam. * Cibaria & virga, & onus asino: panis & disciplina, & opus seruo. * Operatur in disciplina, & querit requiescere: laxa manus illi, & querit libertatem. * Iugum & lorum curuant collum durum, & seruum inclinant operationes assidue. * Seruo maleuolo torura & compedes, mitte illum in operationem, ne vacet: * malam enim malitiam docuit otiositas. * In opera constitue eum: sic enim condecet illum. Quodd si non obaudierit, curua illum compedibus, & non amplifies super omnem carnem: verum sine iudicio nihil facias graue. * † Si est tibi seruo fidelis, sit tibi quasi anima tua: quasi fratrem sic eum tracta: quoniam in sanguine animæ comparasti illum. * Si leseris eum iniuste, in fugam conuertetur: * & si exollens discesserit, quem queras, & in qua via queras illum, nescis.

CAPVT XXXIV.

*Vanitas somniorum, diuinationum augurij, mendaciorum: laus expertorum: beatitudo timen-
tium Deum: oblationes iniquorum: fraudans pau-
perem: vnus edificans, & alter destruens: fac-
iens penitentiam, & non abstinens à peccatis.*

Vana spes, & mendacium viro infen-
sato: & somnia exollunt imprudentes.

A * Quasi qui apprehendit vmbra, & perse-
quitur ventum: sic & qui attendit ad visa
mendacia. * hoc secundum hoc visio formi-
norum: ante faciem hominis similitudo ho-
minis. * Ab immundo quid mundabitur: &
à mendace quid verum dicitur? * Diuina-
tio erroris, & auguria mendacia, & somnia
malefacientium, vanitas est. * Et sicut par-
turientis, cor tuum phantasias patitur. nisi
ab Altissimo fuerit emissâ visitatio, ne dede-
ris in illis cor tuum: * multos enim errare
fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in
illis. * Sine mendacio consummabitur ver-
bum legis, & sapientia in ore fidelis com-
planabitur. * Qui non est tentatus, quid
scit? Vir in multis expertus, cogitabit multa:
& qui multa didicit, enarrabit intellectum.
* Qui non est expertus, pauca recognoscit:
qui autem in multis factus est, multiplicat ma-
litiâ. * Qui tentatus non est, qualia scit?
qui implanatus est, abundabit nequitia.
* Multa vidi errando, & plurimas verbo-
rum consuetudines. * Aliquociens vsque ad
mortem periclitatus sum horum causa, &
liberatus sum gratia Dei. * Spiritus timen-
tium Deum queritur, & in respectu illius
benedicunt. * Spes enim illorum in saluam-
tem illos, & oculi Dei in diligentes se.
* Qui timet Dominum nihil trepidabit, &
non pauebit: quoniam ipse est spes eius.
* Timens Dominum beata est anima eius.
* Ad quem respicit, & quis est fortitudo
eius? * † Oculi Domini super timentes
eum, protector potentie, firmamentum vir-
tutis, regimen ardoris, & vmbra culum me-
ridiani, * deprecationis offensiois, & adiu-
torium castis, exaltans animam, & illumi-
nans oculos, dans sanitatem, & vitam, &
benedictionem. * † Immolans ex iniquo
oblatio est maculata, & non sunt benepla-
cite sublationes iniustorum. * Dominus
solus sustentibus se in via veritatis & ius-
titie. * † Dona iniquorum non probat
Altissimus, nec respicit in oblationes in-
iquorum, nec in multitudinem sacrificiorum
eorum propiciabitur peccatis. * Qui offert
sacrificium ex substantia pauperum, quasi
qui victimas filium in conspectu patris sui.
* Panis egenorum vita pauperum est: qui
defraudat illum, homo sanguinis est. * Qui
aufert in sudore panem, quasi qui occidit
proximum suum. * Qui effundit sangui-
nem, † & qui fraudem facit mercenario,
fratres sunt. * Vnus edificans, & vnus de-
struens: quid prodest illis nisi labor? * Vnus
orans, & vnus maledicens: cuius vocem
exaudiet Deus? * Qui baptizatur à mortuo,
& iterum tangit eum, quid proficit lauitio
illius? * † si homo qui ieiunat in peccatis
suis, & iterum eadem faciens, quid profici-
cit humiliando se? orationem illius quis
exaudiet?

Verum & acceptum Deo sacrificium: non appareat eorum conuenus: primitia & oblationes hilari animo tribuenda: sacrificium iniustum: pauperem laesum, pupillum & viduam lacrymantem exaudiat Dominus; orationes iustorum, & posissimum se humiliantium audit Deus, liberans ab affligentibus, & cuique reddens iuxta opera sua.

† Reg. 15.
4.22.

† Jer. 7.4.
3.24. d. 13.

† Exod.
23. 6. 11.
34. 10.
Deut. 16.
d. 16.

† 1. Cor. 9
h. 7.

† 2. Cor. 9.
h. 3.

† Lev. 22.
d. 11.

Deut. 19.
d. 21.

† Deut.
10. d. 17.

1. Par. 19.
h. 7.

Job 14. h.
17.

Sup. 6. h. 7.
d. 10. 7.

11.
Rom. 8. h.

11.
Gal. 5. h. 6.

Col. 3. d.

25.
1. Pet. 2.
d. 17.

Qui conseruat legem, multiplicat oblationem. * Sacrificium salutare est attendere mandatis, & discedere ab omni iniquitate. * Et propitiatum litare sacrificij super iniustitias, & deprecatio pro peccatis, recedere ab iniustitia. * Retribuet gratiam, qui offert similitudinem: & qui facit misericordiam, offert sacrificium. * † Beneplacitum est Domino recedere ab iniquitate: & deprecatio pro peccatis recedere ab iniustitia. * † Non apparebis ante conspectum Domini vacuus. * Hec enim omnia propter mandatum Dei sunt. * Oblatio iusti impinguat altare, & odor suauitatis est in conspectu Altissimi. * Sacrificium iusti acceptum est, & memoriam eius non obliuiscetur Dominus. * Bono animo gloriam reddere Deo: non minus primitiis manuum tuarum. * † In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione sanctificas decimas tuas. * † Da Altissimo secundum datum eius, & in bono oculo adinventionem facito manuum tuarum: * quoniam Dominus retribuens est, & septies tantum reddet tibi. * † Noli offerre munera praua, non enim suscipiet illa. * Et noli incipere sacrificium iniustum, quoniam Dominus iudex est, & † non est apud illum gloria personarum. * Non accipiet Dominus personam in pauperem, & deprecationem laici exaudiet. * Non despiciet preces pupilli; nec viduam, si effundat loquelam gemitus. * Nonne lacrymæ viduæ ad maxillam descendunt, & exclamatio eius super deducentem eas? * A maxilla enim ascendunt vsque ad celum, & Dominus exauditor non desectabitur in illis. * Qui adorat Deum in oblatione, suscipietur, & deprecatio illius vsque ad nubes propinquabit. * Oratio humiliantis se, nubes penetrabit: & donec propinquet non consolabitur: & non discedet donec Altissimus aspiciat. * Et Dominus non elongabit, sed iudicabit iustos, & faciet iudicium: & Fortissimus non habebit in illis patientiam, ut contribulet dorsum ipsorum: * & Gentibus reddet vindictam, donec tollat plenitudinem superborum, & sepe iniquorum contribulet: * donec reddat hominibus secundum actus suos, & secundum opera Adæ, & secundum presumptionem illius: * donec iudicet iudicium plebis sue, & † oblectabit iustos misericordia sua. * Speciosas misericordias Dei, in tempore tribu-

lationis, quasi nubes pluuie in tempore siccitatis.

CAPVT XXXVI.

Super Israel & ciuitatem Ierusalem inuocat Dei misericordiam: super gentes vero alienas Dei timorem eiusque manum, ut ipsius potentia glorificetur, ipseque solus Deus agnoscat: cor insensatum & cor prauum: species mulieris faciem viri exhibeat: bona mulieris possessio.

Miserere nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem missionum tuarum: * & immitte timorem tuum super Gentes, quæ non exquisierunt te, ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrant magnalia tua. * Alleluia manum tuam super Gentes alienas, ut videant potentiam tuam. * Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, * ut cognoscant te, sicut & nos cognouimus quoniam non est Deus præter te Domine. * Innoua signa, & immuta mirabilia. * Glorifica manum, & brachium dextrum. * Excita furem, & effunde iram. * Tolle aduersarium, & afflige inimicum. * Festina tempus, & memento finis, ut enarrent mirabilia tua. * In ira flammæ deuoretur qui blasphematur: & qui pessimant plebem tuam, inueniant perditionem. * Contere caput principum inimicorum, dicentium: Non est alius præter nos. * Congrega omnes tribus Iacob: ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrant magnalia tua: & hereditabis eos, sicut ab initio. * Miserere plebi tue, super quam inuocatum est nomen tuum; & Israel, † quem coarxasti primogenito tuo. * Miserere ciuitati sanctificationis tue Ierusalem, ciuitati requiei tue. * Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, & gloria tua populum tuum. * Da testimonium his, qui ab initio creature tue sunt, & suscita prædicationes, quas locuti sunt in nomine tuo prophetæ priores. * Da mercedem sustentibus te, ut prophetæ tui fideles inueniantur: & exaudi orationes seruorum tuorum. * † secundum benedictionem Aaron de populo tuo, & dirige nos in viam iustitiæ, & sciant omnes qui habitant terram, quia tu es Deus conspector sæculorum. * Omnem escam manducabit venter, & est cibus cibo melior. * Fauces contingunt cibum feræ, & cor sensarum verba mendacia. * Cor prauum dabit tristitiam, & homo perius resistit illi. * Omnem masculum excipiet mulier: & est filia melior filia. * Species mulieris exhibeat faciem viri sui. * & super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium. * Si est lingua curationis, est & mitigationis & misericordiae: non est vir illius secundum filios hominum. * Qui possidet mulierem bonam, inchoat possessionem: adiutorium secundum illum est,

† Exod.
4. 22.

† Num.
d. 24.

est, & columna vt requies. * Vbi non est
sepes, diripitur possessio: & vbi non est
mulier, ingemiscit egenus. * Quis credit ei,
qui non habet nidum, & desolatus vbicum-
que obscuraverit, quasi succinctus lano exi-
liens de ciuitate in ciuitatem?

CAPVT XXXVII.

*Detestatio ficti amici; veri amici ne obliuiscaris: discretio in captandis consiliis, & cum quibus
consulas, & quibus te & consilium tuum occultes:
laus sententia viri sancti: verbum nequam: qua-
tuor ex corde oriuntur: laus viri periti & sapien-
tia: qui sophistici loquuntur, odibilis est: tenta ani-
mam tuam; & si sis nequam, non des illi potesta-
tem: pernicietis crapula.*

OMnis amicus dicitur: Er ego amicitiam
copulaui. sed est amicus solo nomine
amicus. Nonne tristitia inest vsque ad mor-
tem? * Sodalitas autem & amicus ad inimici-
tiam conuertitur. * O presumptio nequif-
sima, vnde creata es cooperire aridam ma-
litiā, & dolositate illius? * Sodalitas amico
coniuuandatur in oblectationibus, & in tem-
pore tribulationis aduersarius erit. * Sodalitas
amico condolet causā ventris, & contra ho-
stem accipiet securum. * Non obliuiscaris
amici tui in animo tuo, & non immemor
sis illius in opibus tuis. * Noli consiliari cum
eo qui tibi insidiatur, & à zelantibus te abs-
conde consilium. * Omnis consiliarius pro-
dit consilium, sed est consiliarius in semetip-
so. * A consiliario serua animam tuam.
prius scito quæ sit illius necessitas: & ipse
enim animo suo cogitabile: * ne forte mirat
sudem in terram, & dicat tibi: * Bona est
vi tua; & stet è contrario videre quid tibi
eveniat. * Cum viro irreligioso tracta de
sanctitate, & cum iniusto de iustitia, &
cum muliere de ea quæ amulatur: cum ti-
mido de bello, cum negotiatore de traic-
tione, cum emprore de venditione, cum
viro liuido de gravis agendis, * cum impio
de pietate, cum inhonesto de honestate,
cum operario agrario de omni opere, * cum
operario annuali de consummatione anni,
cum seruo pigro de multa operatione: non
attendas his in omni consilio. * Sed cum
viro sancto assiduus esto, quemcumque co-
gnoueris obseruantem timorem Dei, * cu-
ius anima est secundum animam tuam: &
qui, cum timuisti in renebris, condele-
bit tibi. * Cor boni consilij statue rectum:
non est enim tibi aliud plurius illo. * Ani-
ma viri sancti enunciat aliquando vera, quam
septem circumspectores sedentes in excelso
ad speculandum. * Er in his omnibus de-
precare Altissimum, vt dirigat in veritate
viam tuam. * Ante omnia opera verbum
verax præcedat te, & ante omnem actum
consilium stabile. * Verbum nequam immu-
tabit cor: ex quo partes quatuor oriuntur,
bonum & malum, vita & mors: & domi-

natix illorum est assidua lingua. Est vir
astutus multorum eruditor, & animæ suæ
inutilis est. * Vir peritus multos erudit, &
animæ suæ suauis est. * Qui sophistici lo-
quitur, odibilis est: in omni re defraudabitur:
non est illi data à Domino gratia: omni
enim sapientia defraudatus est. * Est sapiens,
D animæ suæ sapiens: & fructus sensus illius
laudabilis. * Vir sapiens plebem suam eru-
dit, & fructus sensus illius fideles sunt. * Vir
sapiens implebitur benedictionibus, & vi-
detur illum laudabunt. * Viri viri in nu-
mero dierum: dies autem Israël innumera-
biles sunt. * Sapiens in populo benedictur
honorem, & nomen illius erit victoris in
æternum. * Fili in vita tua renta animam
tuam: & si fuerit nequam, non des illi po-
tatem: * non enim omnia omnibus expe-
diunt, & non omni animæ omne genus pla-
cet. * Noli audis esse in omni epulatione,
& non te effundas super omnem escam: * in
multis enim escis erit infirmitas, & audias
appropinquabis vsque ad choleram. * Pro-
pter crapulam multi obierunt: qui autem
abstinens est, adiciet vitam.

CAPVT XXXVIII.

*Honora medicum: à Deo data est homini medi-
cina: quomodo egrotus se habeat erga Deum &
medicum: mortuos plaudas, temperandum au-
tem à tristitia qua mortui non prodest & tibi obest:
sed memineris te etiam mortuorum: quisque arti-
fex considerat ea in quibus operatur: & his neces-
sary quidem sunt in communitate, sed in ea non
praecipient dignitate vel sapientia.*

HONORA medicum propter necessitatem:
enim illum creauit Altissimus. * A
Deo est enim omnis medela, & à rege acci-
piet donationem. * Disciplina medici exal-
tabit caput illius, & in conspectu magnato-
rum collaudabitur. * Altissimus creauit de
terra medicamenta, & vir prudens non ab-
horrebit illa. * Nonne à ligno indulara
est aqua amara? * Ad agnitionem hominum
virtus illorum, & dedit hominibus scientiam
Altissimus, honorari in mirabilibus suis. *
In his curans mitigabit dolorem, & vnguen-
tarius faciet pigmenta suauitatis, & vnciones
conficiet sanietatis, & non consummabuntur
opera eius. * Pax enim Dei super faciem
terræ. * Fili in tua infirmitate ne despicias
re ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit
te. * Auerte à delicto, & dirige manus, &
ab omni delicto munda cor tuum. * Da sua-
uitatem & memoriam similitudinis, & im-
pingua oblationem, & da locum medicos:
enim illum Dominus creauit: & non
descendat à te, quia opera eius sunt necessa-
ria. * Est enim tempus quando in manus il-
lorum incurras: * ipsi verò Dominum de-
precabuntur, vt dirigat requiem eorum,
& sanietatem, propter conuersationem il-
lorum. * Qui delinquit in conspectu eius

Scilicet qui

qui fecit eum, incidet in manus medici. * Fili in mortuum producit lacrymas, & quasi dira passus incipe plorare, & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulturam illius. * Propter delaturam autem amarè fer luctum illius vno die, & consolare propter tristitiam, * & fac luctum secundum meritum eius vno die, vel duobus propter detractorem. * † A tristitia enim festinat mors, & cooperit virtutem, & tristitia cordis flebit cernicem. * In abductione permanet tristitia : & substantia inopis secundum cor eius. * Ne dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam à te : & memento nouissimum, * noli obliuisci : neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. * Memore esto iudicij mei : sic enim erit & tuum : mihi heri, & tibi hodie. * † In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. * Sapientia scribe in tempore vicitur : & qui minoratur actu, sapientiam percipiet : qua sapientia replebitur * qui tenet aratum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agitat, & conuersatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis taurorum. * Cor suum dabit ad versandos sulcos, & vigilia eius in sagina vaccarum. * Sic omnis faber & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpsit signacula sculpsit, & assiduitas eius variat picturam : cor suum dabit in similitudinem picture, & vigilia sua perficiet opus. * Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri : Vapor ignis vret carnes eius, & in calore formaci concutitur : * Vox mallei innouat aurem eius, & contra similitudinem vasis oculus eius : * Cor suum dabit in consummationem operum, & vigilia sua ornabit in perfectionem. * Sic figulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. * In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curauit virtutem suam. * Cor suum dabit vt consummet linitionem, & vigilia sua mundabit fornacem. * Omnes hi in manibus suis sperauerunt, & vnusquisque in arte sua sapiens est. * sine his omnibus non edificatur ciuitas. * Et non inhabitabunt, nec inambulabunt, & in ecclesiam non transibunt. * Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicij non intelligunt, neque palam facient disciplinam & iudicium, & in parabolis non inueniuntur : * sed creaturam xui confirmabunt, & deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, & conquirentes in lege Altissimi.

CAPVT XXXIX

Studium sapientiæ, ipsiusque preclara opera & nominis perpetuitas: Deus benedicendus in operi-

bis suis, cui nihil occultum est: benedictio Dei in bonos, & ira in malos: bonis omnia in bonum cedunt, malis in malum, ad quos puniendos & cetera sunt creata.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret A sapiens, & in prophetis vacabit. * Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in versutias parabolarum simul introibit. * Occulta prouerborum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. * In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu patris apparere. * In terram alienigenarum gentium pertransiet : bona enim & mala in hominibus tentabit. * Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus voluerit, spiritus intelligentie replebit illum : * & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientie sue, & in oratione confitebitur Domino : * ipse diriget consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam doctrine sue, & in lege testamenti Domini gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in seculum non delebitur. * Non recedet memoria eius, & nomen eius requiratur à generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit ecclesia. * Si permanserit, nomen derelinquet plus quam mille : & si requirerit, proderit illi. * Adhuc consiliabor, vt enarrem : vt furore enim repletus sum. * In voce dicis : Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificat. * Quasi Libanus odor rem suauitatis habere. * Florete flores quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. * Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in voce laborum vestrorum, & in canticis laborum, & citharis, & sic dicetis in confessione : * † Opera Domini vniuersa bona valde. * † In verbo eius stetit aqua sicut congeries : & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum : * quoniam in precepto ipsius placor fit, & non est minoratio in salute ipsius. * Opera omnis carnis coram illo, & non est quidquam absconditum ab oculis eius. * A seculo vsque in seculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere : Quid est hoc, aut quid est istud ? omnia enim in tempore suo quærentur. * Benedictio illius quasi fluius inunda-uit. * † quomodo cataclysmus aridam inebriauit : sic ira ipsius gentes, quæ non exquiserunt eum, hereditabit. * † Quomodo conuenit aquas in siccitatem, & siccata est terra : & vix illius viis illorum direxerunt : sic peccatoribus offensiones in ira

† Gen. 1, d. 11.

† Gen. 7, d. 17.

† Gen. 8, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

† Gen. 7, d. 11.

ira eius. * Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimi bona & mala. * Initium necessitatis rei vite hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis similaginosis, & mel, & botrus vux, & oleum, & vestimentum. * Hæc omnia sanctis in bona, sic & impiis & peccatoribus in mala conuertentur. * Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: in tempore consummationis effundent virtutem: & furorem eius, qui fecit illos, placabunt. * Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt: * beliarum dentes, & scorpj, & serpentes, & rhomphæa vindicans in exterminium impios. * In mandatis eius epulabuntur, & super terram in necessitatem præparabuntur, & in temporibus suis non præterierit verbum. * Propterea ab initio confirmatus sum, & consiliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi. * Omnia opera Domini bona, & omne opus hominis subministrabit. * Non est dicere: Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore suo comprobabuntur. * Et nunc in omni corde & ore collaudate, & benedicite nomen Domini.

CAPVT XL

Occupatio magna, iugo gravi, ac variis miseris homo obnoxius: omnia caduca: inquit cum suis diuitiis quid delendi: laus vix sibi sufficiens: variis binariis commendat, quibus tamen alia antepant: laus timoris Domini: fac ne indigeas, nec in alienam mensam respicias, à quo vir disciplinatus & eruditus se seruat.

Occupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, vsque in diem sepulture, in matrem omnium. * Cogitationes eorum, & timores cordis, adinuentio expectationis, & dies finitionis: * à residente super sedem gloriosam, vsque ad humiliatum in terra & cinere: * ab eo qui venit hyacintho, & portat coronam, vsque ad eum qui operitur lino erudo: furor, zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia perseuerans, & contentio, * & in tempore refectionis in cubili fomnis noctis immutat scienciam eius. * Modicum tamquam nihil in requie, & ab eo in fomnis, quasi in die respectus. * Conurbatus est in visu cordis sui, tamquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis suæ exurrexit, & admirans ad nullum timorem: * cum omni carne, ab homine vsque ad peccatorem, & super peccatores septuplum. * Ad hæc mors, languis, contentio, & rhomphæa, oppressiones, fames, & contritio, & flagella: * super iniquos creata sunt hæc omnia, & propter illos factus est caraclysmus. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur, & omnes aquæ in mare reuertentur. * Omne munus, & iniquitas delebitur,

& fides in seculum stabit. * Substantiæ iniustorum sicut fluius siccabuntur, & sicut conitutum magnum in pluuia personabunt. * In aperiendo manus suas letabitur: sic prauaricatores in consummatione tabescent. * Nepotes impiorum non multiplicabunt. * Ramos, & radices immunde super cacumen petra sonant. * Super omnem aquam viriditas, & ad oram fluminis ante omne fenum euellitur. * Gracia sicut paradysus in benedictionibus, & misericordia in seculum permanet. * Vita sibi sufficiens operarij condulcabitur, & in ea inuenies thesaurum. * Filij, & edificatio ciuitatis confirmabit nomen, & super hæc mulier immaculata computabitur. * Vinum & musica letificant eor: & supra vtraque dilectio sapientie. * Tibia & psalterium suauem faciunt melodiam, & super vtraque lingua suauis. * Gratiam & speciem desiderabit oculus tuus, & super hæc virides facies. * Amicus & sodalis in tempore conuenientis, & super verosque mulier cum viro. * Frater in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos misericordia liberabit. * Aurum & argentum est constructio pedum: & super vtrumque consilium beneplacitum. * Facultates & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini. * Non est in timore Domini minoratio, & non est in eo inquirere adiutorium. * Timor Domini sicut paradysus benedictionis, & super omnem gloriam operuerunt illum. * Fili in tempore vite tue ne indigeas: melius est enim mori, quam indigere. * Vir respiciens in mensam alienam, non est vita eius in cogitatione victus. * alie enim animam suam cibus alienis. * Vir autem disciplinatus & eruditus custodiet se. * In ore imprudentis condulcabitur inopia, & in ventre eius ignis ardebit.

CAPVT XLI.

Memoria mortis cui est amara, & cui non morsum non metuas, sed prætorum & suorum memento, contentus diuina dispositione circa te: maledictio manens impiis: cura boni nominis sapientia & thesaurus absconditi inuicibilis: qualiter sit de peccatu erubescendum: ne faciem auertas à proximo, nec respicias mulierem ætheream, neque improperes post datum.

Mors quam amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis. * viro quieto, & cuius vix directæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum. * O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, * desecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam: * Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superueniunt sunt tibi: hoc iudicium à Domino omni carni. * & quid superueniet tibi in beneplacito Altissimi: siue decem, siue centum, siue mille

ann. * Non est enim in inferno accusatio 7
vite. * Filij abominationum sunt filij pecca- 8
torum, & qui conuersantur secus domos im- B
piorum. * Filiorum peccatorum periet he- 9
reditas, & cum semine illorum assiduitas op-
probrij. * De patre impio queruntur filij, 10
quoniam propter illum sunt in opprobrio.
* Vt vobis visi impij, qui dereliquistis le- 11
gem Domini Altissimi. * Et si nati fueritis, 12
in maledictione nascemini : & si mortui
fueritis, in maledictione erit pars vestra.
† Sup. 40. 13
A. 11. * † Omnia, quæ de terra sunt, in terram con-
uertentur; sic impij à maledicto in perditionem.
* Luctus hominum in corpore ipso- 14
rum, nomen autem impiorum debilitur.
* Curam habe de bono nomine: hoc enim 15
magis permanebit tibi, quam mille thesau- C
ri pretiosi & magni. * Bonæ vitæ numerus 16
dierum: bonum autem nomen permanebit
in ævum. * Disciplinam in pace conseruat 17
filij. † sapientia enim abscondita, & thesau-
rus inuisus, quæ visitas in visisque? * Me- 18
lior est homo qui abscondit stultitiam suam,
quam homo qui abscondit sapientiam suam.
* Verumtamen reueremini in his, quæ pro- 19
cedunt de ore meo. * Non est enim bonum 20
omnem reuerentiam observare: & non
omnia omnibus bene placent in fide. * Erui- 21
besce à patre & à matre de fornicatione:
& à patre & à potente de mendacio:
* à principe & à iudice de delicto: à synago- 22
ga & plebe de iniquitate: * à socio & amico 23
de iniustitia: & de loco in quo habitas, * de D
furto, de veritate Dei, & testamento: de dis-
cubio in panibus, & ab obscuracione dati & 24
accepti: * à salutaribus de silentio: à res-
pectu mulieris fornicariæ: & ab avertione 25
vultus cognati. * Ne avertas faciem à pro-
ximo tuo, & ab auferendo partem & non re- 26
stituendo. * † Ne respicias mulierem alle-
ni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque 27
stereris ad lectum eius. * Ab amicis de ser- 28
monibus improprij: & cum dederis, ne
improperes.

CAPVT XLII.

*Secretum non revelandum: à respektu persona-
rum & alijs plerisque vitis hic enumeratis absti-
nendum: datum & acceptum scribendum: de susci-
pta custodia filia. & super luxuriosam firmanda
custodia: commemorari mulieri periculosum: me-
lior est, autem iniquitas viri quam mulier bene
faciens: opera Domini, qui omnia videt etiam oc-
culis cordium: sunt perfecta & desiderabilia.*

Non duplices sermonem audis de re- 1
uelacione sermonis absconditi, & eris A
verè sine confusione, & inuenies gratiam in
conspectu omnium hominum: ne pro his
omnibus confundaris, † & ne accipias per-
sonam vt delinquas. * De lege Altissimi, 2
& testamento, & de iudicio iustificare im-
pium, * de verbo sociorum & viatorum, & 3
de datione hereditatis amicorum, * de aqua- 4

litare stare & ponderum, de acquisitione
5 multorum & paucorum, * de corruptione
emprionis & negotiatorum, & de multa dis-
ciplina filiorum, & seruo pessimo latius san-
6 guinare. * Super mulierem nequam bonum
7 est signum. * Vbi manus multæ sunt, clau-
de; & quodcumque trades, numera, & ap-
pende: datum verò, & acceptum omne des-
8 cribe. * De disciplina insensati & fatui, &
B de senioribus, qui iudicantur ab adolescenti-
bus: & eris eruditus in omnibus, & proba-
9 bilis in conspectu omnium viatorum. * Filia
paris abscondita est vigilia, & sollicitudo
eius aufert somnum, ne forte in adolescentia
sua adulta efficiatur, & cum viro commora-
10 ta odibilis fiat: * nequando polluantur in vir-
ginitate sua, & in paternis suis grauida in-
ueniatur: ne forte cum viro commorata
transgrediarur, aut certe sterilis efficiatur.
11 * Super filiam luxuriosam confirma custo-
diam: ne quando faciat te in opprobrium
venire inimicis: à deratione in ciuitate,
& obiectione plebis, & confundat te in
12 multitudine populi. * Omni homini noli
intendere in specie: & in medio mulierum
13 noli commorari: * de vestimentis enim
procedit cinis, & à muliere iniquitas viri.
14 * Melior est enim iniquitas viri, quam mul-
lier beneficiens, & mulier confidens in
15 opprobrium. * Memor ero igitur operum
Domini, & quæ vidi annuntiabo. In ser-
16 monibus Domini opera eius. * Sol illumina-
ns per omnia respexit, & gloria Domini
17 plenum est opus eius. * Nonne Dominus
fecit sanctos enatere omnia mirabilia sua,
quæ confirmauit Dominus omnipotens Ita-
18 biliri in gloria sua? * Abyssum, & cor homi-
num inuestigauit: & in altitudo eorum enco-
19 gitaui. * Cognouit enim Dominus omnem
D scientiam, & inspicit in signum æui, an-
nuntians quæ praterierunt, & quæ super-
uentura sunt, reuelans vestigia occulorum.
20 * Non præterit illum omnis cogitatus, &
21 non abscondit se ab eo vilis sermo. * Ma-
gnalia sapientiæ suæ decorauit: qui est ante
seculum & vsque in seculum, neque adie-
22 dum est, neque minuitur, & non eget ali-
23 cuius consilio. * Quam desiderabilia omnia
opera eius, & tamquam scintilla, quæ est
24 considerare! * Omnia hæc viuunt, & manent
in seculum, & in omni necessitate omnia
25 obaudiunt ei. * Omnia duplicia, vnum con-
tra vnum, & non fecit quidquam deesse.
26 * Vniuersumque confirmauit bona. Et quis
satiabitur videns gloriam eius?

CAPVT XLIII.

*Eminentia Creatoris reuelat in celorum ornatu
& pulchritudine: nempe in celo, luna, stellis, aride,
nive, grandine, nubibus, tonitru, gelu ab aquila-
ne, praua, & mari, in quo sunt plurima gene-
ra belluarum: denique nemo ad Deum laudan-
dum sufficit.*

Alitudinis firmanentum pulchritudo
eius est, species cœli in visione gloriæ.
* Sol in aspectu annuncians in exitu, vas ad-
mirabile opus Excelli. * In meridiano exurit
terram, & in conspectu ardoris eius quis po-
terit sustinere? Fornacem custodiens in ope-
ribus ardoris: * tripliciter sol exurens mon-
tes, radios igneos exufflans, & resurgens ra-
dijs suis obacecat oculos. * Magnus Dominus
qui fecit illum, & in sermonibus eius festi-
navit iter. * Et luna in omnibus in tempore
suo, ostensio temporis, & signum ævi. * A
luna signum diei festi, luminare quod minui-
tur in consummatione. * Mensis secundum
nomen eius est, crescens mirabiliter in con-
summatione. * Vas castrorum in excelsis, in
firmanentum cœli resplendens gloriosè. * Spe-
cies cœli stellarum, mundum illumina-
ns in excelsis Dominus. * In verbis sancti
stabunt ad iudicium, & non deficient in vi-
gilijs suis. * Vide arcum, & benedic eum
qui fecit illum: valde speciosus est in splen-
dore suo. * Gyrauit cœlum in circuitu gloriæ
sue, manus Excelli aperuerunt illum. * Im-
perio suo acceleravit niuem, & accelerat co-
nsumationes emittere iudicii sui. * Propterea
aperiti sunt thesauri, & euoluerunt nebule
sicut aues. * In magnitudine sua posuit nu-
bes, & confracti sunt lapides grandinis. * In
conspectu eius commouebuntur montes, &
in voluntate eius aspirabit Notus. * Vox ton-
itruu eius verberabit terram, tempestas
aquilonis, & congregatio spiritus: * & sicut
avis deponens ad sedendum, aspergit niuem
& sicut locusta demergens descensus eius. *
Pulchritudinem candoris eius admirabitur
oculus, & super imbrem eius expauescet
cor. * Gelu sicut silem effundet super terram:
& dum gelauerit, fiet tanquam cacumina
tribuli. * Frigidus veniens aquilo flauit, &
gelauit crystallus ab aqua, super omnem
congregationem aquarum requiescet, & si-
cut lorica induet le aquis. * Er deuorabit
montes, & exuret desertum, & extinguet
viride, sicut igne. * Medicina omnium in
festinatione nebule: & ros obuians ab ar-
dore venient humilem efficiet eum. * In
sermone eius siluit ventus, & cogitatione
sua placauit abyssum, & planauit in illa Do-
minus insulas. * Qui nauigant mare, enar-
rent pericula eius: & audientes auribus no-
stris admirabimur. * Illic præclara opera, &
mirabilia, varia bestiarum genera, & om-
nium pecorum, & creatura belluarum. * Pro-
pter ipsum confirmatus est itineris finis, & in
sermone eius composita sunt omnia. * Mul-
ta dicemus, & deficiemus in verbis: consum-
matio autem sermonum, ipse est in omnibus
* Gloriantes ad quid valebimus; ipse enim
omnipotens super omnia opera sua. * Terri-
bilis Dominus, & magnus vehemens, &
mirabilis potentia ipsius. * Glorificantes Do-
minum quantumcumque potueritis, super-

ualebit enim adhuc, & admirabilis magnifi-
centia eius. * Benedicentes Dominum, exalta-
te illum quantum potestis: maior enim est
omni laude. * Exaltantes eum replemini vir-
tute, ne laboretis: non enim comprehende-
tis. * Quis videbit eum, & enarrabit? & quis
magnificabit eum sicut est ab initio? * Mul-
ta abscondita sunt maiora his pauca enim vidi-
mus operum eius. * Omnia autem Dominus
fecit, & pie agentibus dedit sapientiam.

CAPVT XLIV.

*Laus priorum patrum ac seminis eorum: pri-
mum in genere, deinde nominatim laudantur
Enoch, Noë, Abraham cui facta sunt promissiones,
Isaac, & Iacob.*

Laudemus viros gloriosos: & parentes
nostros in generatione sua. * Multam
gloriam fecit Dominus magnificentijs suis a se-
culo. * Dominantes in potestatibus suis, ho-
mines magni virtute, & prudentia sua prædi-
ti, nuntiantes in prophetis dignitatem pro-
phetarum, & imperantes in præsentî po-
pulo, & virtute prudentiæ populus sanctulli-
ma verba. * In peritijs sua requirentes modos
musicos, & narrantes carmina scripturarum.
* Homines diuites in virtute, pulchritudi-
nis studium habentes: pacificantes in domi-
bus suis. * Omnes isti in generationibus gen-
tis sue gloriam adepti sunt, & in diebus suis
habebunt in laudibus. * Qui de illis nati sunt
reliquerunt nomen narrandi laudes eorum:
* & sunt quorum non est memoria: perie-
runt quasi qui non fuerint: & nati sunt, qua-
si non nati, & filij ipsorum cum ipsis. * Sed
illi viri misericordie sunt, quorum pietates
non defuerunt: * cum semine eorum perma-
nent bona, * hereditas sancta nepotes eor-
um, & in testamentis stetit semen eorum:
* & filij eorum propter illos vsque in æter-
num manent: semen eorum & gloria eorum
non derelinquetur. * Corpora ipsorum in pace
sepulta sunt, & nomen eorum vivit in genera-
tionem & generationem. * Sapientiam ipso-
rum narrent populi, & laudem eorum nun-
tiet ecclesia. * † Enoch placuit Deo, &
translatus est in paradysum, vt dei genibus
penitentiam. * † Noë inuentus est perfe-
ctus, iustus, & in tempore iracundiæ factus
est reconciliatio. * Ideo dimissum est relin-
quum terræ, cum factum est diluuium. * †
Testamenta seculi posita sunt apud illum, ne
deleri possit diluuii omnis caro. * † Abraham
magnus pater multitudinis gentium, & non
est inuentus similis illi in gloria, qui con-
seruauit legem Excelli, & fuit in testamento
cum illo. * † In carne eius stare fecit testa-
mentum, & † in tentatione inuentus est fidelis.
* Ideo iureiurando dedit illi gloriam in gene-
re sua, crescere illum quasi testem cumulum, &
vt stellæ exaltare semen eius, & hereditare il-
los a mari vsque ad mare, & a flumine vsque
ad terminos terræ. * Et in Isaac eodem modo

Sf 3 fecit

fecit propter Abraham patrem eius. * Benedictionem omnium Gentium dedit illi Dominus, & testamentum confirmavit super caput Iacob. * Agnovit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuisit illi patrem in tribus duodecim. * Et conferuauit illi homines misericordie, inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

CAPVT XLV.

De laudibus Moyſi, Aaron, & Phinees: de congregatione Core intercepta.

Dilectus Deo & hominibus Moyſes: cuius memoria in benedictione est. * Si-
milium illum fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placuit. * † Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam. * † In fide & lenitate ipsius sanctum fecit illum & elegit eum ex omni carne. * Audiuit enim eum, & vocem ipsius, & induxit illum in nubem. * Et dedit illi coram precepta, & legem vitæ & disciplinæ, docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel. * Excelsum fecit Aaron fratrem eius, & similem sibi de tribu Levi: * stauit ei testamentum æternum, & dedit illi sacerdotium gentis: & beatificauit illum in gloria, * & circumcinxit eum zona gloriæ, & induit eum stolam gloriæ, & coronauit eum in vasis virtutis. * Circumpedit, & femoralia, & humerale posuit ei, & cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis in gyro, * † dare sonitum in incessu suo, audium facere sonitum in templo, in memoriam filijs gentis sue. * Srolam sanctam, auro, & hyacintho, & purpura, opus textile, viri sapientis, iudicio & veritate præditi: * rotto cocco opus artificis, gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri, & opere lapidarij sculptis, in memoriam secundum numerum tribuum Israel. * Corona aurea super nitram eius expressa signo sanctitatis, & gloria honoris: opus virtutis, & desideria oculorum ornata. * Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia vsque ad originem. * Non est indutus illa alienigena aliquis, sed tantum filij ipsius soli, & nepotes eius per omne tempus. * Sacrificia ipsius consumpta sunt igne quotidie. * † Compleuit Moyſes manus eius, & vnxit illum oleo sancto. * Factum est illi in testamentum æternum, & semini eius sicut dies cæli, fungi sacerdotio, & habere laudem, & glorificare populum suum in nomine eius. * Ipsum elegit ab omni viuente, offerre sacrificium Deo, incensum, & bonum odorem, in memoriam placare pro populo suo: * & dedit illi in preceptis suis potestatem, in testamentis iudiciorum, docere Iacob testimonia, & in lege sua lucem dare Israel. * † Quia contra illum steterunt alieni, & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto, qui erant cum Dathan

& Abiron, & congregatio Core in iracundia. * Vidit Dominus Deus, & non placuit illi, & consumpsi sunt in impetu iracundie. * Fecit illis monstra, & consumpsit illos in flamma ignis. * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi hereditatem, & primitias frugum terræ diuisit illi. * Panem ipsum in primis parauit in facietatem: nam & sacrificia Domini edent, quæ dedit illi & semini eius. * Ceterum in terra gentes non hereditabit, & pars non est illi in gente: ipse est enim pars eius, & hereditas. * † Phinees filius Eleazari tertius in gloria est, imitando eum in timore Domini: * & stare in reuerentia gentis: in bonitate & alacritate animæ sue placuit Deo pro Israel. * Ideo stauit illi testamentum pacis, principem sanctorum & gentis sue, ut sit illi & semini eius sacerdotij dignitas in æternum. * Et testamentum Dauid regi filio Iesse de tribu Iuda, hereditas ipsi & semini eius, ut daret sapienciam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia, ne abolerentur bona ipsorum, & gloriam ipsorum in gentem eorum æternam fecit.

CAPVT XLVI.

Laudes Iosue, Caleb, & Samuelis.

Eris in bello Iesus Naues, successor Moyſi in prophetis, qui fuit magnus secundu-
m nomen suum, * maximus in salutem electorum Dei, expugnare insurgentes hostes, ut consequeretur hereditatem Israel. * Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas, & iactando contra ciuitates rhomphæas? * Quis ante illum sic restitit? Nam hostes ipse Dominus perdidit. * An non in iracundia eius impediens est sol, & vna dies facta est quasi duo? * Inuocauit altissimum potentem in oppugnando inimicos vndique, & audiuit illum magnus & sanctus Deus in faxis grandinis virtutis valde fortis. * Impetum fecit contra gentem hostilem, & in descensu perdidit contrarios, * ut cognoscerent gentes potentiam eius, quia contra Deum pugnare non est facile. Et securus est a tergo potens: * † & in diebus Moyſi misericordiam fecit ipse, & Caleb filius Iephone, stare contra hostem, & prohibere gentem a peccatis, & perfringere murmur malitiæ. * Et ipsi duo constituti, à periculo liberati sunt à numero sexcentorum millium peditem, inducere illos in hereditatem, in terram quæ manat lac & mel. * Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, & vsque in senectutem permansit illi virtus, ut ascenderet in excelsum terræ locum, & semen ipsius obtinuit hereditatem: * ut viderent omnes filij Israel, quia bonum est obsequi sancto Deo. * Et iudices singuli suo nomine, quorum non est corruptum cor: qui non auersi sunt à Domino, * ut sit memoria illorum in benedictione, & ossa eorum pullulent de loco suo, * & nomen eorum permaneat in æternum, permanens ad filios

† Num. 31.
6.7.
1. Mach. 2.
6.16 f. 34.

† 1. Reg. 10.
6.14.

† Num. 14.
a. 8.

† Num. 16.
a. 1. j.

filios illorum, sanctorum virorum gloria. * 6
Dilectus à Domino Deo suo Samuel propheta Domini, renouauit imperium, & vixit principes in gente sua. * In lege Domini congregacionem iudicauit, & vidit Deus Iacob, & in fide sua probatus est propheta. * 8
Et cognitus est in verbis suis fidelis, quia vidit Deum lucis: * & inuocauit Dominum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes vndique, in oblatione agni inuolatus. * Et in conuictu de celo Dominus, & in sonitu magno audiam fecit vocem suam, * & cōtrixit principes Tyrionum, & omnes duces Philisthim: * & ante tempus finis vite sue & seculi, testimonium prebuit in conspectu Domini, & Christi, pecunias & vtique ad calcamenta ab omni carne non accepit, & non accusauit illum homo. * Et post hoc dormiuit, & notum fecit regi, & ostendit illi finem vite sue, & exaltauit vocem suam de terra in prophetia delere impietatem gentis.

CAPVT XLVII.

Laudes Nathan, Davidis, & Solomonis.

Post hæc surrexit Nathan propheta 1
diebus David. * Et quasi adeps separatus à carne, sic David à filiis Israel. * † Cum leonibus lussit quasi cum agnis: & in vris similiber fecit sicut in agnis ouium, in iuuentute sua. * † Numquid non occidit giganteum & abstulit opprobrium de gente? * In tollendum manum, laxo funde deiecit exultationem Goliz: * nam inuocauit Dominum omnipotentem, & dedit in dextera eius tollere hominem fortem in bello, & exaltare cornu gentis sue. * † Sic in decem millibus glorificauit eum, & laudauit eum in benedictionibus Domini, in offerendo illi coronam glorie: * contriuit enim inimicos vndique, & extirpauit Philisthim conerarios vsque in hodiernum diem: contriuit cornu ipsorum vsque in æternum. * In omni opere dedit confessorum Sancto, & Excelso in verbo glorie. * B De omni corde suo laudauit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum: & dedit illi contra inimicos potentiam: * & stare fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos. * Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora vsque ad consumptionem vite, vt laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent manū Dei sanctitatem. * † Dominus purgauit peccata ipsius, & exaltauit in æternum cornu eius: & dedit illi testamentum regni, & sedem glorie in Israel. * Post ipsum surrexit filius Iesus, & propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum. * † Salomon imperauit in diebus pacis, cui subiecit Deus omnes hostes, vt conderet domum in nomine suo, & pararet sanitatem in sempiternum: quemadmodum eruditus es in iuuentute tua, * † & impletus es, quasi flumen sapientia, & terram replexit anima tua. * Et replesti in com-

parationibus ænigmata: ad insulas longè diuulgatum est nomen tuum, & dilectus es in pace tua. * In cantilenis, & prouerbijs, & comparationibus, & interpretationibus, mirare sunt terre, * & in nomine Domini Dei, cui est cognomen, Deus Israel. * † Collegisti quasi aurichalcum aurum, & vt plumbum complesti argentum, * & inclinasti femora tua mulieribus: potestatem habuisti in corpore tuo, * dedisti maculam in gloria tua, & profanasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, & incitari stulticiam tuam, * vt faceres imperium bipartitum, † & ex Ephraim imperare imperium durum. * Deus autem non derelinquet misericordiam suam, & non corrumper nec delebit opera sua, neque perdet à stirpe nepotes electi sui: & semen eius, qui diligit Dominum, non corrumper. * Dedit autem reliquum Iacob, & David de ipsa stirpe. * Et finem habuit Salomon cum patribus suis. * Et dereliquit post se de semine suo, generis stulticiam, * & imminutum à prudentia, Roboam, qui auerit gentem consilio suo: * † & Ieroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, & dedit viam peccandi Ephraim, & plurima redundauerunt peccata ipsorum. * Valde auerterant illos à terra sua. * Et quæsiuit omnes nequitias, vsque dum perueniret ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

CAPVT XLVIII.

Laudes Elia, Elisai, Ezechia, & Isia, quorum oratione Deus liberauit Israel ab exercitu Sennacherib.

ET surrexit Elias propheta, quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat. * Qui induxit in illos famem, & irritantes illum inuidia sua pauci facti sunt. non enim poterant sustinere præcepta Domini. * † Verbo Domini continuauit celum, & deiecit de celo ignem ter. * sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloriarī tibi? * † Qui sustulisti mortuum ab inferis de forte mortis in verbo Domini Dei. * Qui deiecasti reges ad perniciem, & confregisti faciliè potentiam ipsorum, & gloriosos de lecto suo. * Qui audis in Sina iudicium & in Horeb iudicia defensionis. * Qui vngis reges ad penitenciam, & prophetas facis successores post te. * † Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneo. * Qui scriptus es in iudicijs temporum lenire iracundiam Domini: † conciliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iacob. * Beati sunt, qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt. * nam nos vira viuimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. * † Elias quidem in turbine reatus est, & in Eliseo completus est spiritus eius: in diebus suis non peritimus principem, & potentia nemo vicit illum. * nec superauit illum

principi. * Tunc exclamauerunt filij Aaron, 18
in tubis productilibus sonauerunt, & audiam C
fecerunt vocem magnam in memoriam cor-
am Deo. * Tunc omnis populus simul pro- 19
perauerunt, & ceciderunt in faciem super
terram, adorare Dominum Deum suum, &
dare preces omnipotenti Deo excelso. * Et 20
amplificauerunt plallentes in vocibus suis, &
in magna domo auctus est sonus suauitatis
plenus. * Et rogauit populus Dominum ex- 21
cellsum in prece, vsquequid perfectus est ho-
nor Domini, & munus suum perfecerunt.
* Tunc descendens, manus suas exulit 22
in omnem congregationem filiorum Israel dare
gloriam Deo à labijs suis, & in nomine ipsius
gloriarì: * & iterauit orationem suam, volens 23
ostendere virtutem Dei. * Et nunc orate
Deum omnium, qui magna fecit in omni ter- 24
ra, qui auxit dies nostros à ventre matris no-
stre, & fecit nobiscum secundum suam mi-
sericordiam: * det nobis iucunditatem cot- 25
dis, & fieri pacem in diebus nostris in Israel
per dies sempiternos: * credere Israel nobis- 26
cum esse Dei misericordiam, vt liberet nos
in diebus suis. * Duas gentes odit anima 27
mea: tertia autem non est gens, quam ode-
rim: * qui sedent in monte Seir, & Philis- 28
thium, & stultus populus qui habitat in Si-
chimis. * Doctrinam sapientiæ & disciplinæ
scripsit in codice isto Iesus filius Sirach Iero- 29
solymita, qui renouauit sapientiam de corde
suo. * Beatus, qui in istis versatur bonis qui
ponit illa in corde suo, sapiens erit semper. 30
* Si enim hæc fecerit, ad omnia valebit: quia
lux Dei vestigium eius est. 31

CAPVT LI.

Dei laus, exaltatio & gratiarum actio.

O Ratio Iesu filij Sirach: Confitebor tibi 1
Domine rex, & collaudabo te Deum A
saluatorem meum. * Confitebor nomini tuo: 2
quoniam adiutor & protector factus es mihi,
* & liberaisti corpus meum à perditione, à 3
laqueo lingue iniquæ, & à labijs operandum
mendacium, & in conspectu astantium fa- 4
ctus es mihi adiutor. * Et liberaisti me secun-
dum multitudinem misericordie nominis 5
tui à rugientibus, præparatis ad escam, * de
portis tribulationum quæ circumdederunt
me: * à pressura flammæ quæ circumdedit 6
me, & in medio ignis non sum aestuatus: * de 7
altitudine ventris inferi, & à lingua coinqui-
nata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, &
à lingua iniusta: * laudabit vsque ad mor- 8
tem anima mea Dominum, * & vita mea 9

10 appropinquans erat in inferno deorsum. *
B Circumdederunt me vndique, & non erat
qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiu-
11 rium hominum, & non erat. * Memoratus
sum misericordie tue Domine, & operatio-
12 nis tue, quæ à seculo sunt: * quoniam enis
sustinentes te Domine, & liberas eos de ma-
13 nibus gentium. * Exaltasti super terram ha-
bitationem meam, & pro morte defluente
14 deprecatus sum. * Inuocaui Dominum pa-
trem Domini mei, vt non derelinquat me
in die tribulationis meæ, & in tempore su-
15 perborum sine adiutorio. * Laudabo nomen
tuum assidue, & collaudabo illud in confes-
16 sione, & exaudita est oratio mea. * Et libe-
rasti me de perditione, & eripuisti me de
17 tempore iniquo. * Propterea confitebor, &
laudem dicam tibi, & benedicam nomini
18 Domini. * Cum adhuc iunior essem, prius-
C quam oberrarem, quæsiui sapientiam palam
19 in oratione mea. * Ante templum postula-
bam pro illa, & vsque in nouissimis inqui-
ram eam. Et effluuit tamquam præcox vua,
20 * lætatum est cor meum in ea. Ambulaui
pes meus iter rectum, à iuuentute mea inue-
21 stigabam eam. * Inclinaui modicè aurem
22 meam, & excepi illam. * Multam inueni
in meipso sapientiam, & multum profeci in ea.
23 * Danti mihi sapientiam, dabo gloriam. *
24 Consiliatus sum enim vt facerem illam: ze-
25 latus sum bonum, & non confundar. * Col-
luctata est anima mea in illa, & in faciendo
26 eam confirmatus sum. * Manus meas exten-
27 di in altum, & insipientiam eius luxi. * Ani-
mam meam direxi ad illam, & in agnitione
28 inueni eam. * Possedi cum ipsa cor ab ini-
29 tio: propter hoc non derelinquar. * Venit
D meus conturbatus est querendo illam: prop-
30 terea bonam possidebo possessionem. * Dedit
mihi Dominus linguam mercedem meam:
31 & in ipsa laudabo eum. * Appropiate ad
me indocti, & congregate vos in domum dis-
32 ciplinæ. * quid adhuc retardatis? & quid di-
citis in his? anime vestre sitiunt vehemen-
33 ter. * Aperui os meum, & locutus sum: Com-
34 parate vobis sine argento, * & collum vestrum
subiicite iugo, & suscipiat anima vestra dis-
ciplinam: in proximo est enim inuenire eam.
35 * Videte oculis vestris, quia modicum labo-
36 raui, & inueni mihi multam requiem. * Af-
sumite disciplinam in multo numero argen-
37 ti, & copiosum aurum possidete in ea. * Læ-
tetur anima vestra in misericordia eius, &
38 non confundemini in laude ipsius. * Opera-
mini opus vestrum ante tempus, & dabit vo-
bis mercedem vestram in tempore suo.

PROPHETIA ISAIAE.

CAPVT PRIMVM.

Tempus quo prophetauit Isaias super Iudam & Ierusalem, qua ob suam ingratiuitatem aliisque scelera, omni penarum genere à Deo percussa, non est ad eum reuersa: quamobrem dicit miseriam imminere ipsi desolationem: victima & sollemnitates ipsius rescinduntur: & quid facere debeat ut in gratiam à Deo recipiatur, rursus ob defectum in pristina virtute in varia peccata, gramem vindictam, & futuram tandem ipsius liberationem & in felicisorem statum restitutionem vaticinatur.

V I S I O Isaiæ filij Amos, 1
quam vidit super Iudam A
& Ierusalem in diebus
Ozie, Ioathan, Achaz,
& Ezechie, regum Iuda.
* Audite coeli, & auri-

bus percipe terra, quoniam Dominus locutus est. Filios enutriui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. * Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini sui: Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. * Vae genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis: dereliquerunt Dominum, blasphemauerunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. * Super quo percussam vos vltà addentes præuaticationem: omne caput languidum, & omne cor mœrens. * A planta pedis vsque ad verticem, non est in eo sanitas: vulnus, & liuor, & plaga tumens, non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo. * Terra vestra deserta, ciuitates vestrae succensae igni: regionem vestram coram vobis alieni deuorant, & desolabitur sicut in vastitate hostili. * Et derelinquetur filia Sion vt vmbra culum in vinea, & sicut turgurium in cucurmario, & sicut ciuitas quæ vastatur. * Nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuissetis, & quasi Gomorraha similes essemus. * Audite verbum Domini principes Sodomorum, percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrhæ. * Quod mihi multitudinem victimarum vestrarum, dicit Dominus: plenus sum holocausta arietum, & adipem pinguium, & sanguinem vitulorum, & agnorum, & hircorum, nolui. * Cum veniretis ante conspectum meum, quis quaesuit hæc de manibus vestris, vt ambularetis in atris meis? * ne offeratis vltà sacrificium frustra: incensum abominatio est mihi. Neomeniam, & sabbatum, & festiui-

tates alias non feram, iniqui sunt coetus vestri: * calendas vestras, & sollemnitates vestras, odiui anima mea: facta sunt mihi molestia, laboraui sustinens. * Et cum extenderitis manus vestras auertam oculos meos à vobis: & cum multiplicaueritis orationem, non exaudiam: † manus enim vestrae sanguine plenae sunt. * † Lauamini, mundi estote, auerte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perversè, * discite benefacere: querite iudicium, subuenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. * Et venite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra vt coccinum, quasi nix dealbabitur: & si fuerint rubra quasi vermiculis, velut lana alba erunt. * Si volueritis, & audieritis me, bona terrae comedetis. * Quod si nolueritis, & me ad iracundiam prouocaueritis: gladius deuorabit vos, quia os Domini locutus est. * Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis, plena iudicij: iustitia habitauit in ea, nunc autem homicida. * Argentum tuum versum est in scoriā: vinum tuum mistum est aqua. * Principes tui infideles, socij furum: omnes diligunt munera sequuntur retributiones. † Pupillo non iudicant: & causa viduae non ingreditur ad illos. * Propter hoc ait Dominus Deus exercituum fortis Israel: Heu, consolabor super hostibus meis, & vindicabor de inimicis meis. * Et conuertam manum meam ad te, & excoquam ad purum scoriā tuam, & auferam omne stannum tuum. * Et restitui iudices tuos vt fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus: post hæc vocaberis ciuitas iusti, vrbs fidelis. * Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia: & conteret scelestos, & peccatores simul: & qui dereliquerunt Dominum, consumentur. * Confundentur enim ad idola, quibus sacrificauerunt: & erubescet super hortis, quos elegeratis: cum fueritis velut quercus defluentibus folijs, & velut hortus absque aqua. * Et erit fortitudo vestra, vt fauilla stuppa: & opes vestrum quasi scintilla: & succendetur vtrumque simul, & non erit qui extinguat.

CAPVT II.

Ad montem domus Domini fluunt omnes gentes, & de Sion exiit lex, nec vltà bello molestabitur: domus vero Iacob ob idolatriam, auaritiam & reliqua scelera abscietur: superbi humiliabuntur, & solus Dominus exaltabitur.

V Erbum, quod vidit Isaias, filius Amos, super Iuda & Ierusalem. * † Et erit in nouissimis

† Isai. 5.
4.4.

† Rom. 9.
† Gen. 19.
† 24.

† Jerem. 6.
4.20.
Amos 3.
12.

† Isai. 59.
4.3.
† 2. Pet. 1.
6.11.

† 1. Cor. 13.
8.2.

† Michas
4.4.1.

novissimis diebus preparatus mons domus A Domini in vertice montium, & eleuabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes. * Et ibunt populi multi, & dicent: Venite & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exiit lex, & verbum Domini de Ierusalem. * Et iudicabit Gentes, & arguet populos multos: & constabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentem gladium, nec exercebunt vltra ad praelium. * Domus Iacob venite, & ambulemus in lumine Domini. * Proiecisti enim populum ruum, domum Iacob: quia repleti sunt vt olim, & augures habuerunt vt Philisthiim, & pueris alienis adhaeserunt. * Repleta est terra argento & auro: & non est finis thesaurorum eius: * & repleta est terra eius equis: & innumerabiles quadrigae eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. * Et incurauit se homo, & humiliatus est virne ergo dimittas eis. * Ingrederer in petram, & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini, & à gloria maiestatis eius. * Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum: exaltabitur autem Dominus solus in die illa. * Quia dies Domini exercituum super omnem superbum, & excelsum, & super omnem arrogantem: & humiliabitur. * Et super omnes cedros Libani sublimes, & erectas, & super omnes quercus Basan. * Et super omnes montes excelsos, & super omnes culles eleuatos. * Et super omnem turrim excelsam, & super omnem murum munitum, * & super omnes naves Tharsis, & super omne quod visu pulchrum est. * Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: * & idola penitus conterentur: * & introibunt in speluncas perrarum, & in voragines terrae, à facie formidinis Domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * In die illa proiciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quae fecerat sibi vt adoraret, talpas & vespertilioes. * Et ingreditur scissuras perrarum, & in caernas aeorum, à facie formidinis Domini, & à gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * Quiescite ergo ab homine, cuius spiritus in naribus eius est, quia excelsus reputatus est ipse.

CAPVT III.

Futura Iudeorum ob sua peccata grauis afflictio in deserto, & puerorum atque effeminatorum dominum: peccata superiorum arguit: item superbiam & curiosam lasciuiam filiarum Sion in ignominiam vertendam praedicat.

Ecce enim dominator Dominus exercituum auferet à Ierusalem, & à Iuda vali-

1 dum & fortem, omne robur panis, & omne 2 robur aquae; * fortem, & virum bellatorem, iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem; * Principem super quinquaginta, & honorabilem vultu, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloquij mystici. * Et dabo pueros principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. * Et irruet populus, vir ad virum, & vnusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. * Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui: Vestimentum tibi est, princeps esto noster, ruina autem haec sub manu tua. * Respondebit in die illa, dicens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum: nolite constituere me principem populi. * Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit: quia lingua eorum & adinventiones eorum contra Dominum, vt prouocarent oculos maiestatis eius. * Agnitio vultus eorum respondit eis: & peccatum suum quasi Sodoma praedicauerunt, nec absconderunt: vx animae eorum: quoniam redita sunt eis mala. * Dicite iusto quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum comedit. * Vx impio in malum: retributio enim manuum eius fiet ei. * Populum meum exactores sui spoliauerunt, & mulieres dominate sunt eis. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant. * Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. * Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, & principibus eius: vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. * Quare attencis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum: * Et dixit Dominus: Pro eo quod eleuatae sunt filiae Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudebant, ambulabant pedibus suis, & composito gradu incedebant: * Decaluit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. * In die illa auferet Dominus ornamentum calcamentorum, & lunulas, * torques, & monilia, & armillas, & mitras, * & disciforminalia, & periscelidas, & mureculas, & olfactoriola, & inaures, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, * & mutatoria, & palliola, & linteamina, & acus, * & specula, & sindones, & vittas, & theristra. * Et erit pro suauis odore seetor, & pro zona funiculus, & pro crispani crine caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. * Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in praelio. * Et cretebunt atque lugebunt portae eius, & desolata in terra sedebit.

CAPVT IV.

Septem mulieres vnum maritum appetent: germen Domini exaltabitur: & reliqua Israel ablini

abluis eorum foribus salve erunt, magnaue securitate & felicitate afficientur.

ET apprehendent septem mulieres virum **A** **U**num in die illa dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. * In die illa, erit germen Domini in magnificencia & gloria, & fructus terre sublimis, & exultatio his qui saluati fuerint de Israel. * Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierusalem. * Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius, in spiritu iudicii, & spiritu ardoris. * Et creabit Dominus super omnem locum Montis Sion, & ubi innocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. * Et tabernaculum erit in umbraculo diei ab aestu, & in securitate, & absconsione à turbine, & à pluuia.

CAPVT V.

Sub figura vineæ sterilis in direptionem tradita prophetas iudicium & dispersionem Iudeorum, ipsorumque peccata describuntur: auaritia in conuiciis, in possessionibus: ebrietas & contemptus scientiæ Dei: inferni dilatio: humilitatio superbiorum, & exaltatio Dei: felicitas quoque iustorum & uideris peccatorum generibus denuntiatum: & signum in nationibus eleuandum contra Iudeos.

Ter. 4. 1. 1.
Matth. 22.
d. 33.

CAntabo dilecto meo canticum patruelis **A** **M**ei vineæ suæ. Vineæ facta est dilecto meo in cornu filio olei. * Et sepiuit eam, & lapides elegit ex illa, & plantauit eam electam, & edificauit rurtim in medio eius, & torcular extruxit in ea: & expectauit ut faceret uvas, & fecit labruscas. * Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda, iudicate inter me & vineam meam. * Quid est quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci ei: an quod expectauit ut faceret uvas, & fecit labruscas? * Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineæ meæ: auferam sepem eius, & erit in direptionem: diruam maceriem eius, & erit in conculcationem. * Et ponam eam desertam: non putabitur, & non fodietur: & ascendent vepres & spinæ: & rubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. * Vineæ enim Domini exercituum, domus Israel est: & vir Iuda, germen eius delectabile: & expectauit ut faceret iudicium, & ecce iniquitas & iustitiam, & ecce clamor. * Væ qui coniungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis vsque ad terminum loci: numquid habitabitis vos soli in medio terræ? * In auribus meis sunt hæc, dicit Dominus exercituum: Nisi domus mulæ deserta fuerit, grandes & pulchræ, absque habitatore. * Decem enim iugera vinearum facient lagunculam vna, & triginta modij semencis facient

11 modios tres. * Væ qui confurgitis manè ad ebrietatem scelerandam, & potandum vsque ad vesperam, ut vino æstuetis. * Cithara, & lyra, & tympanum, & tibia, & vinum in conuiujs vestris: & opus Domini non respicietis, nec opera manuum eius consideratis. * Propterea capicius ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. * Propterea dilatauit infernus animam suam, & aperuit os suum absque vilo termino: & descendunt fortes eius, & populus eius, & sublines gloriosique eius, ad eum. * Et incuruabitur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium deprimentur. * Et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. * Et pascetur agni iuxta ordiorem suum, & deserta in ebrietatem versa aduentu concedent. * Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrum peccatum. * Qui dicis: Festinet, & cito veniat opus eius, ut videamus: & appropiet, & veniat consilium sancti Israel, & sciemus illud. * Væ qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. * Væ qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. * Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. * Qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti auferitis ab eo. * Propter hoc, sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit: sic radix eorum quasi fauilla erit, & germen eorum ut pulvis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemauerunt. * Ideo iratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum: & conturbati sunt montes, & facta sunt morticina eorum, quasi stercus in medio platearum. In his omnibus non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. * Et eleuabit signum in nationibus procul, & sibilabit ad eum de finibus terre: & ecce festinus velociter veniet. * Non est deficiens, neque laborans in eo: non dormitabit, neque dormiet, neque soluetur ciogulum renum eius, nec rumpeatur corrigia calceamentum eius, & omnes arcus eius extenti. * Sagitte eius acutæ, & omnes arcus eius extenti. * Vngulæ equorum eius ut silex, & rore eius quasi imperus tempestatis. * Rugitus eius ut leonis, rugiet ut caruli leonum: & frendet, & tenebit prædam: & amplexabitur, & non erit qui eruat. * Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram, & ecce tenebræ tribulationis, & lux obtenebrata est in caligine eius.

CAPVT VI.

Isaias visa Domini manifeste condemnat se quod tacuerit, sed mandatum labijs suis offert se ad prædicationem

pradicandum: pradicatur excandus populus usque ad desolationem civitatum Iuda, & cum qua derelicta erat futura consolatio.

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum: & ea quæ sub ipso erant, replebant templum. * Seraphim stabant super illud: sex alæ vni, & sex alæ alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duabus volabant. * Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: † Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius. * Et commota sunt superliminaria cardinum à voce clamantis, & domus repleta est fumo. * Et dixit: Væ mihi, quia tacui, quia vir pollutus labiis ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum vidi oculis meis. * Et volauit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem forcipe tulerat de altari. * Et tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mündabitur. * Et audiui vocem Domini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. * Et dixit: Vade, & dices populo huic: † Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. * Excæca cor populi huius, & aures eius aggraua: & oculos eius claude: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat: & conuertatur, & famen eum. * Et dixit: Vsq̃uequò Domine? Et dixit: Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquatur deserta. * Et longè faciet Dominus homines, & multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ. * Et adhuc in ea decimatio, & conuertetur, & erit in ostensionem sicut terebinthus, & sicut quercus, quæ expandit ramos suos: semen sanctum erit id, quod steterit in ea.

CAPVT VII.

Obfissa à Syriæ & ab Israël Ierusalem, Isaias prophetat illos non prauisuros, datque impio Achaz signum liberationis virginem parituram filium cuius nomen Emmanuel: pradicatque desertionem Israël & grauissimam Iuda afflictionem ac solitudinem.

ET factum est in diebus Achaz filij Ioathan, filij Ozie regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romelæ rex Israël, in Ierusalem, ad præliandum contra eam: & non potuerunt debellare eam. * Et nunciauerunt domui David, dicentes: Requieuit Syria super Ephraim, & commotum est cor eius, & cor populi eius sicut mouentur ligna siluarum à facie venti. * Et dixit Dominus ad Isaiam: Egredere in occursum Achaz tu, & qui derelictus est Iasub filius tuus, ad extremum aquæ ductus piscinæ superioris in via Agri fullonis. * Et dices ad eum: Vide vt scilicet:

noli timere, & cor tuum ne formidet à duabus cauditionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin regis Syriæ, & filij Romelæ: * eò quòd consilium inierit contra te Syria in malum Ephraim, & filius Romelæ, dicentes: * Ascendamus ad Iudam, & suscitemus eum, & auellamus eum ad nos, & ponamus regem in medio eius filium Tabeel. * Hæc dicit Dominus Deus: Non stabit, & non erit istud: * sed caput Syriæ Damascus, & caput Damasci Rasin: & adhibe sexaginta & quinque anni, & desinet Ephraim esse populus: * & caput Ephraim Samaria, & caput Samaritæ filius Romelæ. Si non credideritis, non permanebitis. * Et adiecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: * Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excellum supra. * Et dixit Achaz: Non petam, & non tenebo Dominum. * Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. * Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. * Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum. * Quia antequam sciat puer reprobare malum, & eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu detestaris à facie duorum regum suorum. * Adducet Dominus super te, & super populum tuum, & super domum patris tui, dies qui nun venerunt à diebus separationis Ephraim à Iuda cum rege Assyriorum. * Et erit in die illa: Sibilabit Dominus muscæ, quæ est in extremo fluminum Ægypti, & apī, quæ est in terra Assur, * & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cavernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus. * In die illa radet Dominus in nouacula conductā, in his qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum, caput & pilos pedum, & barbā vniuersam. * Et erit in die illa: Nutriet homo vaccam bouem, & duas oues, * & præ vbertate lactis comedet butyrum: butyrum enim & mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terræ. * Et erit in die illa: Omnis locus ubi fuerint mille vites, mille argenteis, in spinas & in vepres erunt. * Cum sagittis & arcu ingredientur illuc: vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra. * Et omnes montes, qui in sarculo fartiuntur, non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & in conculcationem pecoris.

CAPVT VIII.

Intubet Isaias in libro scribere nomen pueri nascituri: pradicat regna Israël & Syria destruenda, Iudæque afflictionem & futuram à Deo liberationem, licet multi ex Iuda casuri sint: iubet ligari testimonium & legem signari, subiacent qua imminet mala recedentibus à lege.

ET dixit Dominus ad me: Some tibi librū grandem, & scribe in eo stylo hominis:

T t Velo

† Mat. 23.
Luc. 11. 29.

† Hier.
1. 1. 24.
Mat. 6.
1. 18.
Luc. 8.
1. 10.
Iam. 1.
1. 22.
1. 23.
1. 24.
Rom. 12.
1. 1.

a. Reg. 16.
a. 5.

Velociter spolia detrahe, cito prædare. * Et
adhuc mihi testes fideles, Virum sacerdo-
tem, & Zachariam filium Barachib: * & ac-
cessi ad prophetissam, & concepit, & pepe-
rit filium. Et dixit Dominus ad me: Voca no-
men eius, Accedera spolia detrahere: Festina
prædari. * Quia antequam scias puer vocare
patrem suum & matrem suam, auferetur for-
tissimo Damasci, & spolia Samarie, eorum
rege Assyriorum. * Et adiecit Dominus loqui
ad me adhuc, dicens: * Pro eo quod abiecit
populus iste aquas Siloë, quæ vadunt cum si-
lenio, & assumpsit magis Ratin, & filium Ro-
melie: * propter hoc ecce Dominus adducet
super eos aquas fluminis fortes & multas, re-
gem Assyriorum, & omnem gloriam eius: &
ascendet super omnes riuos eius, & fluet su-
per vniuersas ripas eius, * & ibit per Iudam,
inundans, & transiens vsque ad collum ven-
tilet. Et erit extensio alarum eius, implens
latitudinem terræ usque ad Emmanuel. * Con-
gregamini populi, & vincimini, & audite
vniuersæ procui terræ: confortamini, & vin-
cimini, accingite vos & vincimini: * inito
consilium, & dissipabitur: loquimini ver-
bum, & non fiet: quia nobiscum Deus. * Hec
enim ait Dominus ad me: sicut in manu
forti erudiuit me, ne irem in via populi hu-
ius, dicens: * Non dicatis, coniuratio: om-
nia enim quæ loquitur populus iste, coniura-
tio est: & timorem eius ne timeatis, neque
pauceatis. * Dominum exercituum ipsum san-
ctificate: ipse pator vester, & ipse terror ves-
ter. * Et erit vobis in sanctificationem. † In
lapidem autem offensionis, & in petram
scandali, duabus domibus Israel: in laqueum
& in ruinam habitantibus Ierusalem. * Et
offendent ex eis plurimi, & cadent, & con-
terentur, & irretientur, & capiuntur. * Liga
testimonium, signa legem in discipulis meis.
* Et expectabo Dominum, qui abscondit fa-
ciem suam à domo Iacob, & præstolabor
eum. * Ecce ego & pueri mei, quos dedit mi-
hi Dominus in signum, & in portentum Is-
rael à Domino exercituum, qui habitat in
monte Sion. * Et cum dixerint ad vos: Quæ-
rite à pythionibus, & à diuinis, qui strident
in incantationibus suis: Numquid nun
populus à Deo suo requirit, pro viuis à mor-
tuis? * Ad legem magis, & ad testimonium.
Quod si non dixerint iuxta verbum hoc,
non erit eis matutina lux. * Et transibit per
eam, cornu, & esuriet: & cum esurierit,
irascetur, & maledicet regi suo, & Deo suo,
& suspiciet fursum. * Et ad terram intuebi-
tur, & ecce tribulatio & tenebre, dissolutio
& angustia, & caligo persequens, & non po-
terit auolare de angustia sua.

CAPVT IX.

Vaticinium de Christi natiuitate, ipsiusque im-
perio multiplicando: de liberatione Iude à regibus
Israel & Syria: quorum regnorum, & præserim

regni Israel ad Deum redire volentis, grauiſſimas
causes inuestigando diffusa prædicit.

Primo tempore alluciata est Terra Zabu-
lon, & Terra Nephthali: & nouissimò
aggrauata est via maris trans Iordanem Ga-
lilee Gentium. * Populus, qui ambulabat in
tenebris vidit lucem magnam: habitantibus
in regione vmbre montis, lux orta est eis.
* Multiplicasti gentem, non magnificasti
lætiam. Lætabuntur coram te, sicut qui læ-
tanteur in messe, sicut exultant victores capta
præda, quando diuidunt spolia. * Iugum
enim oneris eius, & virgam humeri eius, &
sceptrum exalturis eius superasti, † sicut in
die Madian. * Quia omnis violentia prædatio
cum tumultu, & vestimentum mistum san-
guine, erit in combustionem, & cibus ignis.
* PARVULVS ENIM NATVS est nobis, &
B filius datus est nobis, & factus est principar
super humerum eius: & vocabitur nomen
eius, Admirabilis, confiliarius, Deus, fortis,
pater futuri seculi, princeps pacis. * Multi-
plicabitur eius imperium, & pacis non erit
finis: super solium David, & super regnum
eius sedebit: vt confirmet illud, & conobo-
ret in iudicio & iustitia, amodo & vsque in
sempiternum: zelus Domini exercituum faci-
et hoc. * Verbum misit Dominus in Iacob,
& excidit in Israel. * Et sciet omnis populus
Ephraim, & habitantes Samaritan, in super-
bia & magnitudine cordis dicentes: * Læ-
teres ceciderunt, sed quadris lapidibus adifi-
cabitur: sycamoras succiderunt, sed ce-
dros immutabimus. * Et eleuabit Dominus
hostes Rafin super eum, & inimicos eius in
tumultum vertet: * Syriam ab Oriente, &
Philistiim ab Occidente: & deuorabunt Is-
rael tota ora. In omnibus his non est auer-
sus furor eius, sed adhuc manus eius extenta:
* & populus non est reuersus ad percutien-
tem se, & Dominum exercituum non in-
quisierunt. * Et disperdet Dominus ab Israel
caput & caudam, incuruantem & refrenan-
tem, die vna. * Longæuus & honorabilis,
ipse est caput: & propheta docens menda-
cium, ipse est cauda. * Et erunt, qui beatifi-
cant populum istum, seducetes: & qui
beatificantur, precipitæ. * propter hoc lu-
der adolescentulis eius non lætabitur Do-
minus: & pupillorum eius, & viduarum
non miserebitur: quia omnis hypocrita est
& nequam, & vniuersum os locutum est
stultitiam. In omnibus his non est auersus fu-
ror eius, sed adhuc manus eius extenta. * Suc-
censa est enim quasi ignis impietas, veprem &
spinam vorabit: & succendet in densitate
sæuis, & conuoluetur superbia fumi. * In ira
Domini exercituum contrabata est terra, &
erit populus quasi esca ignis: vir fracti sui non
parcet. * Et declinabit ad dexteram, & esuriet:
& comedet ad sinistram, & non saturabitur:
vniuscuique carnem brachij sui vorabit
Manasses Ephraim, & Ephraim Manassen
simul

† Luc. 1.
* Luc. 9.
* 11.
* 1. Pet. 2.
* 3.

Mat. 4.
* 15.

† Ind. 7.
* 12.

& pandus cum hoedo accubabit: vitulus & B
leo & ovis simul morabuntur, & puer parvus
minabit eos. * Vitulus & vrsus pascuntur: 7
simul requiescent cistuli eorum: & leo quasi
bos comederit paleas. * Et desolabitur infans 8
ab vberibus super foramine aspidis: & in cauerna
reguli, qui ablatus fuerit, manum suam
mittere. * Non nocebunt, & non occident 9
in vniuerso monte sancto meo: quia repleta
est terra scientia Domini, sicut aquae maris
operientes. * † In die illa, radix Iesse, qui stat 10
in signum populorum, ipsum gentes depre-
cabitur, & erit sepulchrum eius gloriosum.
* Et erit in die illa: Adiciet Dominus se- 11
cundo manum suam ad possidendum resi-
duum populi sui, quod relinquetur ab Assy-
riis, & ab Aegypto, & à Phetris, & ab Aethiopia,
& ab Aelam, & à Sennaar, & ab Emach,
& ab insulis maris. * Et leuabit signum 12
in nationes, & congregabit profugos Israel,
& disperfos Iuda colliget à quatuor
plagis terre. * Et auferetur zelus Ephraim, 13
& hostes Iuda peribunt: Ephraim non amu-
labitur Iudam, & Iudas non pugnabit contra
Ephraim. * Et volabunt in humeros Philistiim
per mare, simul praedabuntur filios Orientis.
Idumaea & Moab praecceptum manus
eorum, & filij Ammon obedientes erunt.
* Et desolabit Dominus linguam maris Aegypti,
& leuabit manum suam super flumen, in
fortitudine spiritus sui: & percutiet eum
in septem riuis, ita vt transcant per eum cal-
ceati. * Et erit via residuo populo meo, qui
relinquetur ab Assyriis: sicut fuit Israeli in die
illa, qua ascendit de Terra Aegypti.

CAPVT XII.

Canticum laudis & gratiarum actionis pro liberatione & beneficio Christi saluatoris.

ET dices in die illa: Confitebor tibi Do- 1
mine, quoniam iratus es mihi: conuer- A
sus est furor tuus, & consolatus es me. * Ecce 2
Deus saluator meus, fiducialiter agam, & non timebo: † quia fortitudo mea, & laus
mea Dominus, & factus est mihi in salutem.
* Haurietis aquas in gaudio de fontibus sal- 3
uatoris: * & diceris in die illa: Confitemini 4
Domino, & inuocate nomen eius: notas fa-
cite in populis adinventiones eius: memento
quoniam excelsum est nomen eius. * 5
Cantate Domino quoniam magnifice fecit:
annuntiate hoc in vniuersa terra. * Exulta & 6
lauda habitatio Sion: quia magnus in medio
tui sanctus Israel.

CAPVT XIII.

Ingens ac truciens Babyloniorum vastatio à Medis.

ONUS Babylonis, quod vidit Isaias filius 1
Amos. * Super montem caliginosum le- 2
uate signum, exaltate vocem, leuate manum, A
& ingrediantur portas dices. * Ego manda- 3
ui sanctificationis meis, & vocavi fortes meos in

ira mea, exultantes in gloria mea. * Vox 4
multitudinis in montibus, quasi populorum
frequentum: vox sonitus regum, gentium
congregatarum: Dominus exercituum prae-
cepit militum belli, * venientibus de terra pro- 5
cul, à summitate caeli: Dominus, & vasa fu-
roris eius, vt disperdat omnem terram. * Vlu- 6
late, quia propè est dies Domini: quasi va-
stitas à Domino veniet. * Propter hoc, om- 7
nes manus dissoluentur, & omne cor homi-
nis contabescet, * & conteretur. Torfones 8
& dolores tenebunt: quasi parturiens, dole-
bunt: vnusquisque ad proximum suum stu- 9
pebit, facies combustae vultus eorum. * Ecce
dies Domini veniet, crudelis, & indignatio-
nis plenus, & ira furorisque, ad ponendam
terram in solitudinem, & peccatores eius
conterendos de ea. * † Quoniam stelle caeli, 10
& splendor earum, non expandent lumen
suum: obnebratus est sol in ortu suo, & lu-
na non splendebit in lumine suo. * Er visitatio 11
super orbis mala, & contra impios iniqui-
tatem eorum, & quiescere faciam super-
biam infidelium, & arrogantiam fortium hu- 12
miliabo. * Pretiosior erit vir auro, & homo
mundo obrizo. * Super hoc caelum turbabo: 13
& mouebitur terra de loco suo, propter indi-
gnationem Domini exercituum, & propter
diem irae furoris eius. * Et erit quasi damula 14
fugiens, & quasi ovis: & non erit qui con-
greget: vnusquisque ad populum suum con-
uertetur, & linguli ad terram suam fugient.
* 15 * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur: &
omnis, qui superuenerit, cadet in gladio. * † 16
Infantes eorum allidentur in oculis eorum:
diripiunt domus eorum, & vxores eorum
violabuntur. * Ecce ego fulciabo super eos
Medos, qui argentum non querant, nec au- 17
rum velint: * sed sagietis paruulos interfi-
dient, & lactantibus vteris non miserebuntur,
& super filios non parcat oculus eorum. * Er 18
erit Babylon illa gloriosa in regnis, incluta
superbia Chaldaeorum, † sicut subuertit Do- 19
minus Sodomam & Gomorram. * Non ha-
bitabitur vsque in finem, & non fundabitur
vsque ad generationem & generationem:
nec ponet ibi tentoria Arabes, nec pastores 20
requiescent ibi. * Sed requiescent ibi bestiae,
& replebuntur domus eorum draconibus: &
habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt
ibi: * & respondebunt ibi vlulae in adibus
eius, & firenes in delubris voluptatis.

CAPVT XIV.

Vaticinium de Iudaeorum consolatione & à Babylonica captiuitate liberatione, Babyloniorumque contritione: quoniam ingens superbia, ampliando domum & crudelitatem explicauerunt, etiam cum punitione Philistinorum, ac ceterorum qui ob calamitatem Iudaeorum latenti sunt.

PROPè est vt veniat tempus eius, & dies 1
eius non elongabitur. Miserebitur enim
Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, 2
&c

† Rom. 15.
c. 12.

† Gen. 11. 31.
Ier. 1. 2. 10.
Isa. 1. 1.
Isa. 1. 1.
Isa. 1. 1.
Isa. 1. 1.
Isa. 1. 1.
Isa. 1. 1.

† Psal. 136.
b. 2.

† Exod. 15. 22.
Psal. 137.
c. 14.

† Gen. 11.
c. 24.

& requiescere eos faciet super humum suam: adiungetur aduena ad eos, & adheret domui Iacob. * Et tenebunt eos populi, & adduceor eos in locum suum: & possidebit eos domus Israel super terram Domini in seruis & acollis: & erunt capiteores eos qui se ceperant, & subiecior exatores suos. * Et erit io die illa: cum requiem dederit tibi Deus à labore tuo, & à concussione tua, & à seruitute dura, qua aned seruisti: * fumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices: Quomodo cessauit exactor, quieuit tributum? * Construit Dominus baculum impionum, virgam dominaotium, * cedeoem populos io iodignatione, plaga insanabili, B subiecioem in furore gentes, persequoem crudeliter. * Coquoieuit & siluit omnis terra, gausa est & exultauit: * abieres quoque letare sunt super te, & cedri Libani: ex quo dormisti, ooo ascendet qui succidat nos. * Infernus subter conturbatus est in occursum adueoeris tui, suscitauit tibi gigantes. Omnes principes terre surrexerunt de solijs suis, omnes principes nationum. * Vniuersi respondunt, & dicent tibi: Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri similis effectus es. * De tracta est ad inferos superbia tua, concidit cadauer tuum: subter te sterneretur tineas, & operimentum tuum erunt vermes. * Quomodo cecidisti de caelo lucifer, qui maod oriebaris: corruisti in terram, qui vulnerabas gentes: * qui dicebas in corde tuo: In celum conscendam, super alstra Dei exaltabo solum meum, sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. * Ascendam super altitudinem oubium, similis ero Alkissimo. * Verumtamen ad infernum detrahèris in profundum laci: * qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque prospicior: Numquid iste est vir, qui conturbauit terram, qui concussit regna, * qui possuit orbem desertum, & vrbes eius destruxit, vindictis eius non aperuit carcerem? * Omnes reges gentium vniuersi dormierunt in gloria, vir in domo sua. * Tu autem proiectus es de sepulchro tuo, quasi stirps inutilis pollutus, & obuolutus cum his qui interfecti sunt gladio, & descendetur ad fundamenta laci, quasi cadauer putridum. * Non habebis confortium neque cum eis in sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti: E noo vocabitur in æternum semen pessimum. * Præparate filios eius occisioni in iniquitate patrum suorum: non confluent, oec hereditabunt terram, neque implebunt faciem orbis ciuitatum. * Et confurgam super eos, dicat Domious exercituum: & perdam Babylonis nomen, & reliquias, & germen, & progemoem, dicat Dominus. * Et poam eam in possessionem ericij, & io paludes aquarum, & scopabo eam in scopas terrens, dicat Domious exercituum. * Iurauit Dominus exercituum, dicens: Si noo, vt putui, ita erit: & quomodo mente tractauit, * sic eue-

niet: Vt conteram Assyrium in terra mea, & in montibus meis conculcem eum: & auferetur ab eis iugum eius, & onus illius ab humero eorum tolletur. * Hoc consilium, quod cogitauit super omoem terram, & hæc est manus extensa super vniuersas gentes. * Dominus eoim exercituum decreuit: & quis poterit infirmare? & manus eius exerceo: & quis auerter eam? * In anno, quo mortuus est rex Achaz, factum est omis istud: * ne leteris Philistha omnis tu, quoniam comminuta est virga percussoris tui: de radice enim colubri egredietur regulus, & semen eius abforbens voluerem. * Et pasceatur primogeniti pauperum, & pauperes fiducialiter requiescent: & interire faciam in fame radicem tuam, & reliquias tuas interficiam. * Vlula porta, clama ciuitas: prostrata est Philistha omnis: ab Aquilone enim fumus veniet, & non est qui effugiet agmen eius. * Et quid respondebitur nuncijs gentis? Quia Dominus fundauit Sion, & in ipso sperabunt pauperes populi eius.

CAPVT XV.

Moabitarum ruina predicatur, & compassio propheta erga Moab.

ONus Moab. Quia nocte vastata est Ar Moab, conticuit: quia nocte vastatus est murus Moab, conticuit. * Ascendit domus, & Dibon ad excelsa in planctum super Naboth, & super Medaba, Moab vlulauit: † in cunctis capitibus eius caluitium, & omnis baiba radeunt. * In triuijs eius acciocti sunt facco: super recta eius, & in plateis eius omnis vlulatus descendit in stetum. * Clamabit Hesebon, & Eleale, vsque Iasa audita est vox eorum super hoc expediti Moab vlulabunt, anima eius vlulabit sibi. * Cor meum ad Moab clamabit, vestes eius vsque ad Segor vitulam contemnantem: per ascensum enim Luith stens ascendet, & in via Orooaim clamorem contricionis leuabunt. * Aquæ eoim Nemrim deseret: erunt, quia aruit herba, defecit germen, virores omnis interijt. * Secundum magnitudinem operis, & visitatio eorum: ad torreoem salicium ducent eos. * Quoniam circuiuit clamor terminum Moab: vsque ad Gallim vlulatus eius, & vsque ad puteum Elim clamor eius. * Quia aquæ Dibon replete sunt sanguine: ponam enim super Dibon additamenta; his qui fugerint de Moab leodem, & reliquijs terre.

CAPVT XVI.

Oras emitti agnum, nempe Christum, de Petra: deserti: Moab ob arrogantiam & perfidiam humilabitur, paucis ex eo relictis.

Mitte agnum Domine dominatorem terre, de Petra deserti ad montem filize Sion. * Et erit: Sicut auis fugiens, & pulli de nido auolantes, sic erunt filize Moab in tra nscensu Arnon. * Ioi consilium, coge

concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie: abscondens fugientes, & vagos, ne prodas. * Habitant apud te profugi mei: 4 Moab esto latibulum eorum à facie visitatoris: finitus est enim pulvis, consummatus est miser: defecti qui conculcabat terram. * Et præparabitur in misericordia solium, & sedebit super illud in veritate in tabernaculo David, B iudicans & querens iudicium, & velociter reddens quod iustum est. * † Audiui mus superbiā Moab, superbus est valde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius, plusquam fortitudo eius. * Idcirco ululabit 7 Moab ad Moab, vniversus ululabit: his, qui lætantur super muros coeli lateris, loquimini plagas suas. * Quoniam suburbana Hesebon deserta sunt, & vineam Sabama Domini Gentium exciderunt: flagella eius vsque ad lazer perueniunt: errauerunt in deserto, propagines eius relicte sunt, transierunt mare. * Super hoc plorabo in fleu lazer vineam Sabama: inebriabo te lacryma mea Hesebon, & Eleale: quoniam super vindemiam tuam, & super messem tuam vox calcantium irruit. * Et auferetur læticia & exultatio de Carmelo, & in vineis non exultabit neque iubilabit vinum in torculari non calcabit qui calcare consueuerat: vocem calcantium abstuli. * Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit, & viscera mea d ad murum coeli lateris. * Et erit: cum apparuerit quod laborauit Moab super excelsis suis ingredietur ad sancta sua vt obsecret, & non valebit. * Hoc verbum, quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc: * & nunc locutus est Dominus, dicens: In tribus annis, quasi anni mercenarij, auferetur gloria Moab super omni populo multo, & relinquetur pauper & modicus, nequamquam multus.

CAPVT XVII.

Vastatus Damascus auxiliariis populi Israel, similiter & Israel vastabitur, quia oblitus est Dei saluatoris sui, ad quem calamitate pressus reuertetur: & via persecutoribus populi Domini demuntur.

ONus Damasci. Ecce Damascus desinet esse ciuitas, & erit sicut aceruus lapidum in ruina. * Derelictæ ciuitates Aroër gregibus erunt, & requiescent ibi, & non erit qui exterreat. * Et cessabit adiutorium ab Ephraim, & regnum à Damasco: & reliquæ Syriæ sicut gloria filiorum Israel erunt: dicit Dominus exercituum. * Et erit in die illa: attenuabitur gloria Iacob, & pinguedo carnis eius marcescet. * Et erit sicut congregans in messe quod restiterit, & brachium eius spicas leger: & erit sicut querens spicas in valle Raphaim. * Et relinquetur in eo sicut racemus, & sicut excussio oleæ duarum vel trium oliuarum in summitate rami, siue quatuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius: dicit Dominus Deus Israel. * In die illa 7

inclinabitur homo ad Factorem suum, & oculi eius ad sanctum Israel respicient: * & non inclinabitur ad altaria, quæ fecerunt manus eius: & quæ operati sunt digiti eius non respiciet, lucos & delubra. * In die illa, erunt ciuitates fortitudinis eius derelictæ sicut aratra, & segetes quæ derelictæ sunt à facie filiorum Israel, & eris deserta. * Quia oblita es Dei saluatoris tui, & fortis adiutoris tui nunc recordata: propterea plantabis plantationem fidelem, & germen alienum seminabis. * In die plantationis tuæ labrusca, & manè semen tuum florebit: ablata est messis in die hereditatis, & dolebit grauer. * Vx multitudini populorum multorum, vt multitudo matris sonantis: & tumultus turbarum, sicut sonitus aquarum multarum. * Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium, & increpabit eum, & fugiet procul: & rapietur sicut pulvis montium à facie venti, & sicut turbo coram tempestate. * In tempore vespere, & ecce turbatio: in matutino, & non subsistet. hæc est pars eorum qui vastauerunt nos, & fors diripientium nos.

CAPVT XVIII.

Aduersus Ægyptios qui Iudæos percellerant ad confidendum in ipsis: additur consolatio populi Iudæus de reditu ad Ierusalem.

VÆ terræ cymbalo alarum, quæ est trans flumina Æthiopiz, * qui mittit in mare legatos, & in vasis papyri super aquas. Ite angeli veloces ad gentem conuulsam, & dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: ad gentem expectantem & conculatam, cuius diripuerunt flumina terram eius. * Omnes habitatores orbis, qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus, videbitis, & clangorem tubæ audietis: * quia hæc dicit Dominus ad me: Quiescam, & considerabo in loco meo, sicut meridiana lux clara est, & sicut nubes roris in die messis. * Ante messem enim tonus effloruit, & immatura perfectio germinabit, & præcedentur ramusculi eius falcebus: & quæ derelicta fuerint, abscedentur, & excutientur. * Et relinquentur simul auibus montium, & bestiis terræ: & æstate perpetua erunt super eum vulcres, & omnes bestię terræ super illum hiemabunt. * In tempore illo, deferretur munus Domino exercituum à populo diuulso & dilacerato: à populo terribili, post quem non fuit alius: à gentē expectante, expectante & conculatæ, cuius diripuerunt flumina terram eius: ad locum nominis Domini exercituum, montem Sion.

CAPVT XIX.

Describit plenius Ægyptiorum punitionem, & quid ad Deum conuersi, missi ipsis saluatore consolabuntur.

ONus Ægypti. Ecce Dominus ascendet super nubem lucem, & ingredietur Ægyptum

Ægyptum, & commouebuntur simulachra A
 Ægypti à facie eius, & cor Ægypti tabelle-
 tur in medio eius. * Et concurrere faciam Ægy-
 ptio, aduersus Ægyptios: & pugnabit vir
 contra fratrem suum, & vir contra amicum
 suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum
 aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus
 Ægypti in uisceribus eius, & consilium eius
 precipitabit: & interrogabunt simulachra
 sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos.
 * Et tradam Ægyptum in manu domino-
 rum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum
 ait Dominus Deus exercituum. * Et arefcet
 aqua de mari, & fluius desolabitur, arque
 siccabitur. * Et deficient flumina: attenu-
 buntur, & siccabitur riuus aggerum. Cala-
 mus & iuncus marcescet: * & nudabitur al-
 ueus riuus à fonte suo, & omnis sementis ir-
 rigua siccabitur, arefcet, & non erit. * Et mor-
 rebunt piscatores, & lugebunt omnes miren-
 tes in flumen hamum, & expandentes rete
 super faciem aquarum emarcescent. * Con-
 fundentur qui operabantur linum, pesten-
 tes & toxentes subelia. * Et erunt irrigua
 eius flaccida: omnes qui faciebant lacunas
 ad capiendos pisces. * Seuli principes Tane-
 os, sapientes consilii Pharaonis, dederunt
 consilium insipienti. Quomodo dicetis
 Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum
 antiquorum? * Vbi nunc sunt sapientes
 tui? annuntient tibi, & indicent quid
 cogitauerit Dominus exercituum super Ægy-
 ptum. * Seuli facti sunt principes Taneos,
 emaruerunt principes Memphæos, deceperunt
 Ægyptum, angulum popolorum eius. *
 Dominus misit in medio eius spiritum ver-
 giginis: & errare fecerunt Ægyptum in omni
 opere suo, sicut errat ebrius & uomens. * Et
 non erit Ægypto opus, quod faciat caput &
 caudam, incuruantem & refricantem. * In
 die illa erit Ægyptus quasi mulieres, & stu-
 pebunt, & timebunt à facie commotionis ma-
 nus Domini exercituum, quam ipse mouebit
 super eam. * Et erit Terra Iuda Ægypto in
 paucem: omnis qui illius fuerit recordatus,
 pauebit à facie consilii Domini exercituum,
 quod ipse cogitauit super eam. * In die illa
 erunt quinque ciuitates in Terra Ægypti, lo-
 quentes lingua Chanaan, & iurantes per Do-
 minum exercituum: Ciuitas solis vocabitur
 una. * In die illa erit altare Domini in medio
 Terræ Ægypti, & titulus Domini iuxta ter-
 minum eius * erit in signum, & in testimo-
 nium Domino exercituum in Terra Ægypti. D
 Clamabunt enim ad Dominum à facie tribu-
 lantis, & mittet eis saluatorem & propugna-
 torem, qui liberet eos. * Et cognoscetur Do-
 minus ab Ægypto, & cognoscent Ægyptij
 Dominum in die illa, & colent eum in ho-
 stijs & in muneribus: & uocæ uoueunt Do-
 mino, & soluent. * Et percutiet Dominus
 Ægyptum plaga, & sanabit eam, & reuer-
 tentur ad Dominum, & placabitur eis, & sa-

23 nabit eos. * In die illa erit via de Ægypto in
 Assyrios, & intrabit Assyrius Ægyptum, &
 Ægyptus in Assyrios, & seruiant Ægyptij
 24 Allur. * In die illa erit Israel tertius Ægyptio
 & Assyrio: benedictio in medio terre, * cui
 25 benedixit Dominus exercituum, dicens: Be-
 nedictus populus meus Ægypti, & opus ma-
 nuum mearum Assyrio: hereditas autem
 mea Israel.

CAPVT XX.

Ex hoc quid Isaias iubetur nudus & discalceatus incedere, prædicitur Ægyptiorum & Æthiopum captiuitas ab Assyrijs, Iudæis de illorum afflictione suspensibus.

1 IN anno, quo ingressus est Tharhan in
 A Azotum, cum misisset eum Sargon rex
 Assyriorum, & pugnaisset contra Azotum, &
 cepisset eam: * in tempore illo locutus est
 Dominus in manu Isaiæ filij Amos, dicens:
 Vade, & solve saccum de lumbis tuis, & cal-
 ceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit
 sic, vadens nudus, & discalceatus. * Et dixit
 Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Isaias
 nudus, & discalceatus, trium annorum signum
 & portentum erit super Ægyptum, & super
 B Æthiopiam: * sic minabit rex Assyriorum
 captiuitatem Ægypti, & transmigrationem
 Æthiopæ, iuuenem & senem, nudam &
 discalceatam, discooperitis nauibus ad igno-
 miniam Ægypti. * Et timebunt, & confun-
 dentur ab Æthiopia spe sua, & ab Ægypto
 gloria sua. * Et dicet habitator insule huius
 in die illa: Ecce hæc erat spes nostra, ad
 quos confugimus in auxilium, ut liberarent
 nos à facie regis Assyriorum: & quo modo
 effugere poterimus nos?

CAPVT XXI.

Ruina Babylonis per Medos & Persas: omnis Iudæa & Arabia.

1 O Nus deserti maris. Sicut turbines ab
 A Aphrico veniunt, de deserto venit, &
 terra horribili. * Visio dura nuntiata est mihi:
 qui incredulus est, infideliter agit: & qui de-
 populator est, vastat. Ascende Ælam, obside
 3 Mede: omnem gemitum eius cessare feci. *
 Propterea repleti sunt lumbi mei dolore,
 angustia possedit me sicut angustia parturientis:
 cornu cum audire, conturbatus sum cum
 4 viderem. * Emarcuit cor meum, tenebræ stu-
 B pescecerunt me: Babylon dilecta mea posita est
 5 mihi in miraculum. * Pone mensam, con-
 templare in specula comedentes & bibentes,
 6 surgite principes, arripite clypeum. * Hæc
 enim dixit mihi Dominus: Vade, & pone
 speculatorem: & quodcumque viderit, an-
 7 nuntiet. * Et vidit curram duorum equitum,
 ascensorem asini, & ascensorem camelii: &
 8 contemplantur est diligenter multo inuim. * Et
 clamauit leo: Super speculam Domini ego
 sum, stans iugiter per diem: & † super custo-
 9 diam meam ego sum, stans totis noctibus. * †

Ecce iste venit ascensor vir bigæ equitum, & C
respondit, & dixit: † Cecidit, cecidit Babylon,
& omnia sculpilia deorum eius contra sunt
in terram. * Tritura mea, & filij areæ meæ,
quæ audiui à Domino exercituum Deo Is-
raël, annuntiaui vobis. * Quid Duma ad me
clamat ex Seir: Custos quid de nocte? cu-
stos quid de nocte? * Dixit custos: Venit
manet & nox: si quæris, quærite: conuer-
timini, venite. * Onus in Arabia. In saltu ad
vesperam dormietis, in semitis Dedanim.
* Occurrentes fuenti ferte aquam, qui ha-
bitatis terram Austri, cum panibus occuri-
te fugienti. * A facie enim gladiatorum fuge-
runt, à facie gladii imminentis, à facie ar-
D cus exrenti, à facie grauis prælii: * quoniam
hæc dicit Dominus ad me: Adhuc in vno
anno, quasi in anno mercenarij, & auferetur
omnis gloria Cedar. * Et reliquit numeri
17 sagittariorum forium de filiis Cedar immi-
nuerunt: Dominus enim Deus Israël locu-
tus est.

CAPVT XXII.

*Sermo Domini contra Ierusalem, cuius desit
propheta vastitatem: & quid neglecto Deo, fra-
stra se moueat ad resistendum Assyriis: carpitur
quod cum plangere deberent, quia indulgent: &
reuello Senna templi præpositio substituitur Eli-
cim, cui magna datur potestas.*

ONus vallis visionis. Quidnam quoque
tibi est, quia ascendisti & tu omnis in A
recta? * clamoris plena, vrbs frequens, ciui-
tas exultans: interfecti tui, non interfecti gla-
dio, nec mortui in bello. * Cuncti principes
tui fugerunt simul, dureque ligati sunt: om-
nes qui inuenti sunt, vindicti sunt pariter, pro-
cul fugerunt. * Propterea dixi: Recedite à
4 me, amare flebo: nolite incumbere vt con-
solemini me super vastitate filij populi mei.
* Dies enim interfectionis, & conculcario-
nis, & fletuum, Domino Deo exercituum in
valle visionis, scrutans murum, & magnifi-
cus super muntem. * Et Elam sumpsit pha-
6 reraui, curru hominis equitis, & parietem
nudauit clypeus. * Et erunt electæ valles tue
7 plene quadrigarum, & equites ponent sedes
B suas in porta. * Et reuelabitur operimentum
8 Iudæ, & videbis in die illa armamentarium
domus saltus. * Et scissuras ciuitatis David
9 videbis, quia multiplicatae sunt: & congre-
C gasti aquas piscine inferioris, & domos le-
rusalem numerasti, & destruxisti domos
ad muniendum murum. * Et lacum fecisti
inter duos muros ad aquam piscine veteris:
& non suspexistis ad eum, qui fecerat eam,
& operatorem eius de longè non vidistis.
* Et vocabit Dominus Deus exercituum in
die illa ad fletum, & ad planctum, ad calui-
dium, & ad cingulum sacci: * & ecce gaudi-
um & lætitia, occidere vitulos & iugulare
arietes, comedere carnes, & bibere vinum:
† Comedamus, & bibamus: cras enim mori-

riemur. * Et reuelata est in auribus meis vox
14 Domini exercituum: Si dimittetur iniquitas
hæc vobis donec moriamini, dicit Dominus
15 Deus exercituum. * Hæc dicit Dominus
Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum
qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præ-
positum templi, & dices ad eum: * Quid tu
16 hic: aut quali quis hic? quia excidisti tibi hinc
sepulchrum, excidisti in excelso memoriale
17 diligenter, in petra tabernaculum tibi. * Ec-
ce Dominus asportari te faciet, sicut asporta-
tur gallus gallinaceus, & quasi amicum sic
18 fubleuabit te. * Coronans coronabit te tribu-
latione, quasi pilam mittere te in terram la-
tam, & spaciosam: ibi morieris, & ibi erit
curtus gloriæ tuæ, ignominia domus Domi-
19 ni tui. * Et expellam te de statione tua, & de
20 ministerio tuo deponam te. * Et erit in die
F illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium
21 Helciz, & induam illum tunica tua, & cin-
gulo tuo confortabo eum, & potestatem
tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater
22 habitantibus Ierusalem, & domui Iudæ. † Et
dabo clauem domus David super humerum
eius: & † aperiet, & non erit qui claudat: &
23 claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam il-
lum paxillum in loco fideli, & erit in solum
24 gloriæ domui patris eius. * Et suspendent su-
per eum omnem gloriam domus patris eius,
G vasorum diuersa genera, omne vas paruum,
à vasis craterarum vsque ad omne vas muni-
corum. * In die illa dicit Dominus exerci-
tuum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in
loco fideli: & frangeatur, & cadet, & peribit
quod penderat in eo, quia Dominus locu-
tus est.

CAPVT XXIII.

*Tyri vastitas ad annos septuaginta prædicetur
propter eius superbiam, & postea restituetur.*

ONus Tyri. Vlulare naues maris: quia
A vastata est domus, vnde venire con-
sueuerant: de Terra Cerchim reuelatum est
2 eis. * Tacete qui habitatis in insula: nego-
tiores Sidonis transfractantes mare, reple-
3 uerunt te. * In aquis multis semen Nili, mes-
sis fluminis fruges eius: & facta est negocia-
4 tio gentium. * Erubescet Sidon: ait enim
mare fortitudo maris, dicens: Non paruui
& non peperit, & non enutritui iuuenes, nec
5 ad incrementum perduxit virgines. * Cum
auditum fuerit in Ægypto, dolebunt cum
6 audierint de Tyro: * Transite maria, vlulare
7 qui habitatis in insula: * Numquid non ves-
tra hæc est, quæ gloriabatur à diebus pristi-
B nis in antiquitate sua? ducent eam pedes sui
8 longè ad peregrinandum. * Quis cogitauit
hoc super Tyrum quondam coronatam, cuius
negotiatore principes, institores eius
9 indyæ terræ? * Dominus exercituum cogitauit
hoc, vt detraheret superbiam om-
nis gloriæ, & ad ignominiam deducere
10 vniuersus indyos terræ. * Transi terram
tuam

† Terrem. 31.
a 5
Apoc. 14.
b. h.

† Apoc. 1.
b. 7.
Ioh. 11.
c. 14.

† Sep. 1.
b. 4.
Inf. 16.
d. 11.
1. Cor. 15.
d. 28.

tuam quasi flumen filia maris, non est cin-
gulum vltà tibi. * Manum suam extendit
super mare, conuertit regna: Dominus
mandauit aduersus Chanaan, vt concre-
ret fortes eius, * & dixit: Non adicies vltà
vt gloriaris, calumniam sustinens virgo filia
Sidonis: in Cethim confurgens transfreta,
ibi quoque non erit requies tibi. * Ecce ter-
ra Chaldeorum talis populus non fuit, Assur
fundauit eam; in captiuitatem traduxerunt
robustos eius, suffoderunt domos eius, posue-
runt eam in ruinam. * Vlulate naues maris,
quia deuastata est fortitudo vestra. * Et erit
in die illa: In obliuione eris o Tyre septua-
ginta annis, sicut dies regis vnus: post sep-
tuaginta autem annos erit Tyro quasi canti-
cum meretricis. * Sume citharam, circui
ciuitatem meretrici obliuioni tradita: benè
cane, frequenta canticum, vt memoria tui
sit. * Et erit post septuaginta annos: Visita-
bit Dominus Tynan, & reducet eam ad mer-
cedes suas: & rursus fornicabitur cum vni-
uersis regnis terre super faciem terre. * Et
erunt negotiationes eius, & mercedes eius
sanctificatæ Domino: non condetur, ne-
que reponetur: quia his, qui habitauerint
coram Domino, erit negotiatio eius, vt man-
ducent in saturitatem, & vestiantur vsque ad
vetustatem.

CAPVT XXIV.

*Mala qua Dominus propter peccata vniuerso
orbi facturus est, adiecta interim reliquarum
consolatione: & quàm terribilis erit dies domini
iudicij.*

ECCE Dominus dissipabit terram, & nu-
dabit eam, & affliget faciem eius, & A
disperget habitatores eius. * † Et erit sicut
populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic
dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius:
sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fene-
rator, sic is qui murum accipit: sicut qui
reperit, sic qui debet. * Dissipatione dissi-
pabitur terra, & direptione prædabitur. Do-
minus enim locus est verbum. * Lu-
xie, & defluxit terra, & infirmata est: de-
fluxit orbis, infirmata est altitudo populi ter-
re. * Et terra insecta est ab habitatoribus
suis: quia transgressi sunt leges, mutauerunt
ius, dissipauerunt fœdus sempiternum. * Pro-
pter hoc maledictio vorabit terram, & pecca-
bunt habitatores eius: ideoque insaniunt
cultores eius, & relinquunt homines pau-
ci. * Luxit vindemia, infirmata est vicia, in-
gemuerunt omnes qui letabantur corde.
* Cessauit gaudium tympanorum, quiescit
sonitus letantium, conticuit dulcedo ci-
tharæ. * Cum cantico non bibent vinum:
amara erit potio bibentibus illam. * Aurita
est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus
nullo introeunte. * Clamor erit super vi-
no in plateis: deserta est omnis leticia: tran-
slatum est gaudium terre. * Relicta est in

vrbe solitudo, & calamitas opprimit portas.
* Quia hæc erunt in medio terre, in medio
populorum: quomodo si pauca oliuæ, quæ
remanserunt, excutiantur ex olea: & ræce-
mi, cùm fuerit finita vindemia. * Hileua-
bunt vocem suam, atque laudabunt: cùm
glorificatus fuerit Dominus, hinnient de
mari. * Propter hoc in doctrinis glorificat
Dominum: in insulis maris nomen Domini
Dei Israël. * A finibus terre laudes audiui-
mus, gloriam iusti. Et dixi: Secretum meum
mihi, secretum meum mihi, vñ mihi: præ-
uaricantes præuaricati sunt, & præuaricatio-
ne transgressorum præuaricati sunt. * Formi-
do, & fouea, & laqueus super te, qui habi-
tator es terre. * Et erit: Qui fugerit à voce
formidinis, caderet in foueam: & qui se expli-
cauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia ca-
taractæ de excelsis aperire sunt, & concuti-
entur fundamenta terre. * Contractione con-
fringetur terra, contritione conteretur terra,
commotione commouebitur terra, agitati-
o agitabitur terra sicut ebrius, & auterent
quali tabernaculum vnus noctis: & grauabit
eam iniquitas sua, & corruet, & non adiciet
vt resurgat. * Et erit: In die illa visitabit
Dominus super miliciam cæli in excelsis: &
super reges terre, qui sunt super terram.
* Et congregabuntur in congregatione
vnus fœcis in lacum, & claudentur ibi in
carcere: & post multos dies visitabuntur.
* Et erubescet luna, & confundetur sol, cùm
regnauerit Dominus exercituum in monte
Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum
suorum fuerit glorificatus.

CAPVT XXV.

*Propheta Deo gratias agit de operibus suis mi-
rabilibus, & beneficiis populo ipsius in monte Sion
præstantis.*

DOMINE Deus meus es tu, exalabo te,
& confitebor nomini tuo: quoniam fe-
cisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles,
amen. * Quia posuisti ciuitatem in ium-
ulum, urbem fortem in ruinam, domum alie-
norum: vt non sit ciuitas, & in sempiter-
num non ædificetur. * Super hoc laudabit
te populus fortis, ciuitas gentium robusta:
rum timebit te. * Quia factus es fortitudo
pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua:
ipes à rursine, vmbraculum ab æstu. Spiritus
enim fortiorum quasi turbo impellens pa-
uerem. * Sicut æstus in siti, nimulium alie-
norum humilibus: & quasi calore sub nube
torrente, propaginem forium marcescere
facies. * Et faciet Dominus exercituum om-
nibus populis in monte hoc conuiuium pin-
guum, conuiuium vindemiz, pinguium
medullatorum, vindemiz defæctæ. * Et
præcipitabit in monte isto faciem vinculi
colligati super omnes populos, & telam
quam orditus est super omnes nationes.
* Præcipitabit mortem in sempiternum: † &
auferet

† Apoc.
d. 17. & 18.
b. 4.

auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de vniuersa terra : quia Dominus locutus est. * Et dicit in die illa : Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos : iste Dominus, sustinuiumus eum, exultabimus, & letabimur in saluati eius. * Quia requiescet manus Domini in monte isto : & triuabitur Moab sub eo, sicuti teruntur palee in plauastro. * Et extendet manus suas sub eo, & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. * Et monumenta sublimium murorum tuorum cadent, & humiliabuntur, & deuiabunt in terram vsque ad puluerem.

CAPVT XXVI.

Canticum gratiarum altissimi ob exaltationem iustorum & humiliationem impiorum, & de resurrectione mortuorum.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda :

Vrbs fortitudinis nostrae Sion saluator, ponetur in ea murus & antrumale.

* Aperite portas, & ingredietur gens iusta, custodiens veritatem.

* Vetus error abiit : seruabis pacem ; pacem, quia in te sperauimus.

* Sperastis in Domino in saeculis aeternis, in Domino Deo forti in perpetuum.

* Quia incuruabit habitantes in excelsis, ciuitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam vsque ad terram, detrahet eam vsque ad puluerem.

* Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

* Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

* Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuius te : nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animae.

* Anima mea desiderauit te in nocte : sed & spiritus meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discunt habitatores orbis.

* Misereamur impio, & non discet iustitiam : in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini.

* Domine exaltet manus tua, & non videant : videant, & confundantur zelantes populi : & ignis hostes tuos deuoret.

* Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es nobis.

* Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

* Morientes non uiuant, gigantes non resurgant : propterea uisitasti & contriuisi eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

* Indulxisti genti Domine, indulxisti gen-

ti : numquid glorificatus es ? elongasti omnes terminos terrae.

16 * Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

17 * Sicut quae concipit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus a facie tua Domine.

18 * Concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum : salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terrae.

19 * Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent : expergisimini, & laudate qui habitatis in puluere : quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

20 * Vade populus meus, intra in cubacula tua, claudere ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio.

21 * † Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, & uisitet iniquitatem habitatoris terrae contra eum : & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos.

CAPVT XXVII.

Punitio Leuiathan, paterna Domini correctio in filios Israel : ciuitas munita desolabitur : filij Israel reuertentur ab Assyrio & Aegypto adorabunt Dominum in Ierusalem.

IN die illa uisitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leuiathan serpentem uetstem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum,

qui in mari est. * In die illa vinea meri cantabit ei. * Ego Dominus, qui seruo eam,

repente propinabo ei : ne forte uisiretur contra eam, nocte & die seruo eam. * Indignatio non est mihi : quis dabit me spinam & veprem in praedio : gradiar super eam, succendam eam pariter ?

* An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi ?

* Qui ingreditur impetu ad Iacob, florebit & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine.

* Numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum ? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est ?

* In mensura contra mensuram, cum abiecta fuerit, iudicabis eam : meditatus est in spiritu tuo duro per diem aestus.

* Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob : & iste omnis fructus ut auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabunt luci & delubra.

* Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum : ibi pascetur uiulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius.

* In siccitate messes illius conterentur, mulieres venientes, & docentes eam non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius, qui fecit eum : & qui

formauit eum, non parceret ei. * Et erit: In die illa percussit Dominus ab alio fluminis vsque ad totrentem Aegypti, & vos congregabimini vnus & vnus filij Israël. * Et erit: In die illa clangeret in tuba magna, & venient qui perditii fuerant de Terra Assyriorum, & qui eiecti erant in Terra Aegypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

CAPVT XXVIII

Superbis & ebrijs Israëlitis comminatur Dominus eo quod sacerdotes vacent ebrietati, & principes irrideant verba & comminationes prophetarum, ponentes mendacium speciem suam: de lapide angulari in fundamentis Sion ponendo: de pama illusorum, & consolatione paucorum bonorum.

VAE coronæ superbiae ebrijs Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis A eius, qui erant in vertice vallis pinguis, errantes à vino. * Ecce validus & fortis minus, sicut impetus grandinis; & turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam. * Pedibus conculcabitur corona superbiae ebriorum Ephraim. * Et erit flos decedens gloriæ exultationis eius, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumnii: quod cum aspexerit videns statim ut manu teneret, deuorabit illud. * In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui: * & spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo reuerentibus de bello ad portam. * Verum hi quoque præ vino nescierunt, & quæ ebrietate errauerunt: sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt à vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. * Omnes enim mentes replete sunt vomitu, sordiumque, ita ut non esset ultra locus. * Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? abactatos à lacte, auulsos ab vberibus. * Quia manda remanda, manda temanda, expecta reexpecta, expecta teexpecta, modicum ibi, modicum ibi. * † In loquela enim labij, & lingua altera loquetur ad populum istum. * Cui dixit: Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium: & noluerunt audire. * Et erit eis verbum Domini: Manda temanda, manda remanda, expecta teexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: ut vadant, & cadant terrorum, & conterantur, & illaqueantur, & capiantur. * Propter hoc audite verbum Domini viri illusores, qui dominamini super populum meum, qui est in Ierusalem. * Dixistis enim: Percussimus fecimus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non veniet super nos: quia posuimus mendacium speciem nostram, & mendacio protecti

sumus. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: **E**cce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum: angularem pretiosum, in fundamento fundatum. qui ere-
diderit, non festinet. * Et ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensura: & subuertet grando spem mendacij: & potentiam aquæ inundabunt. * Et elebabitur fides vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cum transierit, eritis ei in conculcationem.
* Quandocumque pertransierit, tollet vos: quoniam manet diluculo pertransibit in die & in nocte, & tanquam sola vexatio intellectum dabit audiuui. * Coangustatum est enim stratum, ita ut alter decidat: & pallium breue virumque operire non potest.
* † Sicut enim in monte diuisionum stabit Dominus: * † sicut in valle, quæ est in Gabaa, irascetur: ut faciat opus suum, alterum opus eius: ut operetur opus suum: peritrum est opus eius ab eo. * Et nunc nolite illudere, ne forte constringantur vincula vestra. consummationem enim & abbreviationem audiui à Domino Deo exercituum super vniuersam terram. * Autibus percipite, & audite vocem meam, attendite, & audite eloquium meum. * Numquid tota die arabit arans ut ferat, profcendit? sarriet humum suam? * Nonne cum adacquauerit faciem eius, setet gith, & cyminum sparget, & ponet triticum per ordinem, & hotdecum & milium, & viciam in finibus suis? * Et erudiet illum in iudicio: Deus suus docebit illum. * Non enim in Getheris triturbabit gith, nec tota plaustris super cyminum circuibit: sed in vitga excutietur gith, & cyminum in baculo. * Panis autem comminuetur: verum nun in perpetuum triturbabit illum, neque vexabit eum tota plaustris, nec ungulis suis comminuet eum. * Et hoc à Domino Deo exercituum exiuit, ut mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

CAPVT XXIX.

Obsidio & afflictio Ierusalem, contritio gentium illam obsidentium: de libro signato, ac tacite Indorum: vix profundis corde denuntiat: reliquias Iacob producit illuminandas, & ad Deum conuertendas.

VAE Ariel, Ariel ciuitas, quam expugnauit Dauid: additus est annus ad annum: sollemnitates euolutæ sunt. * Et circumvallabo Ariel, & erit tristis & merens, & erit mihi quasi Ariel. * Et circumdabo quasi sphaeram in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & munimenta ponam in obsidionem tuam. * Humiliaberis, de terra loquens, & de humo audietur eloquium tuum: & erit quasi pythonis de terra vox tua, & de humo eloquium tuum missabit. * Et erit sicut pulvis tenuis multitudo venti

ventilantium te : & sicut fauilla pertransiens B
multitudo eorum, qui conca te praeualue-
runt : * erique repente confestim. A Do- 6
mino exercituum visitabitur in torisuo, &
commotione terrae, & voce magna turbinis
& tempestatis, & flammæ ignis deuorantis.
* Et erit sicut somnium visionis nocturnæ 7
multitudo omnium Gentium, quæ dimica-
uerunt contra Ariel, & omnes qui militaue-
runt, & obfeditur, & praeualuerunt aduer-
sus eam. * Et sicut somniiati esuriens, & co- 8
medit, cum autem fuerit expergefactus, va-
cua est anima eius : & sicut somniiati sitiens,
& bibit, & postquam fuerit expergefactus,
lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est :
sic erit multitudo omnium Gentium, quæ di-
micauerunt contra montem Sion. * Obsu- 9
pescite, & admiramini, fluctuate, & vacilla-
te : inebriamini, & non à vino : mouemini,
& non ab ebrietate. * Quoniam miscuit vo- 10
bis Dominus spiritum soporis, claudet ocu-
los vestros prophetas & principes vestros,
qui vident visiones, operiet. * Et erit vobis 11
visio omnium sicut verba libri signati, quem
cum dederint scienti litteras, dicent : Lege
istum : & respondebit : Non possum, signa-
tus est enim. * Et dabitur liber nescienti li- 12
teras, diciturque ei : Lege : & respondebit :
Nescio litteras. * Et dixit Dominus : † Eò 13
quod appropinquat populus iste ore suo, &
labiis suis glorificat me, cor autem eius lon-
gè est à me, & timerunt me mandato homi-
nium & doctrinis : * Ideò ecce ego ad- 14
dam vt admirationem faciam populo huic
miraculo grandi & stupendo : † peribit enim 15
sapientia à sapientibus eius, & intellectus
prudens eius abscondetur. * Vx qui
profundi estis corde, vt à Domino abscon- 16
datis consilium : quorum sunt in tenebris
opera, & dicunt : † Quis videt nos, & quis
nouit nos ? * Pueris est hæc vestra cogita-
tio : quasi si lutum contra figulum cogitet, &
dicat opus factori suo : Non fecisti me : &
figmentum dicat fictori suo : Non intelligis.
* Nónne adhuc in modico & in breui con- 17
uerteretur Libanus in charmel, & charmel in
Falsum reputabitur : * Et audient in die illa 18
verba libri, & de tenebris & caligine
oculi cecorum videbunt. * Et addent mites 19
in Domino lætitiā, & pauperes homines
in sancto Israël exultabunt : * quoniam de- 20
fecit qui praeualebat, consummans est illusor,
& succisi sunt omnes qui vigilabant super
iniquitatem : qui peccare faciebant homi- 21
nes in verbo, & arguentem in porta sup-
plantabant, & declinauerunt frustra à iusto.
* Propter hoc, hæc dicit Dominus ad do- 22
mum Iacob, qui redemit Abraham : Non
modò confundetur Iacob, nec modò vultus
eius erubescet : sed cum viderit filios suos, 23
opera manuum mearum, in medio sui san-
ctificantes nomen meum, & sanctificabunt
sanctum Iacob, & Deum Israël prædicabunt,

24 * & scient errantes spiritu intellectum, &
multitudo discant legem.

CAPVT XXX.

*Comminatio aduersus Iudeos, qui Domino in-
consulto prementibus Assyriis ad Ægyptum confu-
gebant : ipsi quoque prophetarum admonitiones
audire nolentibus, sed vana præsidia querentibus,
grauem denuntiat afflictionem : Et quàm sit
Dei futuris benignus ad ipsos reuertentibus :
Et de magna reuertentium felicitate, ac iudicio
impiorum.*

1 **V**Æ filij desertores, dicit Dominus, vt
A facereis consilium, & non ex me : &
ordiremini telam, & non per spiritum meum,
vt adderetis peccatum super peccatum :
2 * quia ambularis vt descendatis in Ægyptum,
& os meum non interrogastis, speran-
tes auxilium in fortitudine Pharaonis, & ha-
bentes fiduciam in vmbra Ægypti. * Et erit 3
vobis fortitudo Pharaonis in confusionem,
& fiducia vmbra Ægypti in ignominiam.
4 * Erant enim in Tani principes tui, & nun-
5 tij tui vsque ad Hanes peruenerunt. * Om-
nes confusi sunt super populo, qui eis pro-
desse non possit : non fuerunt in auxilium
& in aliquam vilitatem, sed in confusionem 6
& in opprobrium. * Onas iumentorum
B Austri. In terra tribulationis & angustiae læ-
na, & leo ex eis, vipera, & regulus volans,
portantes super humeros iumentorum diui-
tias suas, & super gibbum camelorum the-
sauros suos, ad populum qui eis prodesse
7 non poterit. * Ægyptus enim frustra &
vanè auxiliabitur : ideò clamaui super hoc.
8 Superbia tantum est, quiesce. * Nunc er-
go ingressus scribe ei super buxum, & in
libro diligenter exara illud, & erit in die
nouissimo in testimonium vsque in æter- 9
num. * populus enim ad iracundiam prouo-
cans est, & filij mendaces, filij nolentes au-
10 dire legem Dei. * Qui dicunt videntibus
Nolite videre : & aspicientibus : Nolite aspi-
cere nobis ea, quæ recta sunt : loquimini no-
11 bis placenter, videte nobis errores. * Aufer-
C te à me viam, declinate à me semitam, cesset
12 à facie nostra sanctus Israël. * Propter hæc
dicit sanctus Israël : Pro eò quod reprobastis
verbum hoc, & sperastis in calumnia & in
13 tumultu, & innixi estis super eo : * propter
reà erit vobis iniquitas hæc sicut interrupe
cadens, & requisita in muro excelso, quo-
niam subitò, dum non speratur, veniet con-
14 tritio eius. * Et comminuetur sicut con-
teritur lagenæ sigili conuisione perualida : &
non inuenietur de fragmentis eius testa, in
qua portetur igniculus de incendio, aut hau-
15 riantur parum aquæ de fouea. * Quia hæc
dicit Dominus Deus sanctus Israël : Si re-
uertamini & quiescatis, salui eritis : in si-
lento & in spe erit fortitudo vestra. Et
16 nolistis : & dixistis : Nequaquam, sed
ad equos fugiemus : ideò fugietis. Et super
veloces

† Matt.
25. 12.
Mar. 7.
n. 6.

† 1. Cor. 13.
c. 12.
Abd. 1. 3.

† 1. Thim. 2.
c. 16.

CAPVT XXXI.

veloces ascendemus : ideò velociores erunt, D
 qui persequenrur vos. * Mille homines à 17
 facie terroris vnus : & à facie terroris quin-
 que fugietis, donec relinquamini quasi ma-
 lus naui in vertice montis, & quasi signum
 super collem. * Propterea expectetis Domi- 18
 nus vt misereatur vestri : & ideò exaltabi-
 tur parcens vobis : quia Deus iudicij Domi-
 nus : beati omnes qui expectant eum. * Po- 19
 pulus enim Sion habitabit in Ierusalem : plo-
 rans nequaquam plorabis, miserans misere-
 bitur tui : ad vocem clamoris tui statim vt
 audierit, respondebit tibi. * Et dabit vobis 20
 Dominus panem arcum, & aquam bre- E
 uem : & non faciet auolare à te vltra do-
 ctorem tuum : & erunt oculi tui videntes
 preceptorem tuum. * Et aures tue audient 21
 verbum post tergum monentis : Hec est via,
 ambulate in ea : & non declinetis neque ad
 dexteram, neque ad sinistram. * Et contra 22
 vestris laminas sculpellus argenti tui, &
 vestimentum consilij auri tui, & disperges
 ea sicut immundiciam menstruatæ. Egre-
 dere, dices ei : * Et dabitur pluuia femini 23
 tuo, vbicumque seminaueris in terra : &
 panis frugum terræ erit vberimus, & pin-
 guis pascetur in possessione tua in die illo
 agnus spatiosè : * & tauri tui, & pulli asi- 24
 norum, qui operantur terram, commistum
 migma comedent sicut in area ventilarum
 est. * Et erunt super omnem montem ex- 25
 cellsum, & super omnem collem eleuatum, F
 rui, currentium aquarum, in die interfe-
 ctionis multorum cum ceciderint tures. * Et 26
 erit lux lune sicut lux solis, & lux solis erit
 septemplex sicut lux septem dierum, in
 die qua alligauerit Dominus vulnus populi
 sui, & percussuram plage eius sanauerit.
 * Ecce nomen Domini venit de longinquo, 27
 ardens furor eius, & grauis ad portandum:
 labia eius repleta sunt indignatione, & lin-
 gua eius quasi ignis deuorans. * Spiritus 28
 eius velut torrens inundans vsque ad me-
 dium colli, ad perdendas gentes in nihilum,
 & frænum erroris, quod erat in maxillis po-
 pulorum. * Canticum erit vobis sicut nox 29
 sanctificatæ sollempnitatis, & læticia cordis si- G
 cut qui pergit cum obia, vt intret in mon-
 tem Domini ad fortem Israël. * Et auditam 30
 faciet Dominus gloriam vocis sue, & terro-
 rem brachij sui ostendet in comminatione
 furoris, & flamma ignis deuorantis : allidet
 in turbine, & in lapide grandinis. * A voce 31
 enim Domini pauebit Assur virga percussus.
 * Et erit transitus virgæ fundans, quam re- 32
 quiescere faciet Dominus super eum in tym-
 panis & citharis : & in bellis præcipuis ex-
 pugnabit eos. * Preparata est enim ab heri 33
 Topheth, à rege præparata, profunda, & di-
 latata. Nutrimenta eius, ignis & ligna mul-
 ta : flans Domini sicut torrens sulphuris suc-
 cendens eam.

*Indeos qui fiduciam in Deum relictam, ad Ægyptios
 & humana confugunt præsidia, prædicat consu-
 mendos vni cum suis auxiliariis, reuerentes verò
 ad Dominum, virtute diuina liberandos.*

VÆ qui descendunt in Ægyptum ad
 A auxilium, in equis sperantes, & habentes
 fiduciam super quadrigis, quia multe
 sunt; & super equitibus, quia prævalidi nimis
 & non sunt confisi super sanctum Israël, &
 2 Dominum non requisierunt. * Ipse autem
 B sapiens adduxit malum, & verba sua non
 abstulit : & confurget contra domum pesti-
 morum, & contra auxilium operantium ini-
 3 quitatem. * Ægyptus, homo, & non Deus
 & equi eorum, caro, & non spiritus : &
 Dominus inclinabit manum suam, & cor-
 ruet auxiliator, & cadet cui præstatur au-
 xilium, simulque omnes confundentur.
 4 * Quia hæc dicit Dominus ad me : Quo-
 C modo si rugiat leo, & catulus leonis super
 prædam suam, & cum occurrerit ei multitu-
 do pastorum, à voce eorum non formidabit,
 & à multitudine eorum non pauebit : sic de-
 5 scendet Dominus exercituum vt præficeat su-
 per montem Sion, & super collem eius. * Si-
 cut aues volantes, sic proteget Dominus
 6 exercituum Ierusalem, progenies & liberans,
 transiens & saluans. * Conuertimini sicut in
 7 profundum recesseratis filij Israël. * In die
 D enim illa abijciat vir idola argenti sui, & ido-
 la auri sui, quæ fecerunt vobis manus vestras
 8 in peccatum. * Et cadet Assur in gladio non
 viri, & gladius non hominis vorabit eum,
 & fugiet non à facie gladij : & iuuenes eius
 9 vestigales erunt. * & fortitudo eius à terrore
 transibit, & pauebunt fugientes principes
 eius : dixit Dominus, cuius ignis est in Sion,
 & caminus eius in Ierusalem.

CAPVT XXXII.

*De rege ac principibus in iustitia regnaturis, &
 de populi subditi felicitate : stulto autem principi
 & opulenti mulieribus futura prædicatur calamitas :
 pacis quoque pulchritudo ac requies opulenti
 promittitur populo Dei.*

Ecce in iustitia regnabit rex, & princi-
 2 pes in iudicio præerunt. * Et erit vt
 A sicut qui absconditur à vento, & celat se à
 tempestate, sicui aquarum in siti, & vim-
 3 bra petre prominentis in terra deserta. * Non
 caligabunt oculi videntium, & aures audien-
 4 tium diligenter auscultabunt. * Et cor stul-
 torum intelliget scientiam, & lingua bal-
 5 borum velociter loquetur & planè. * Non
 vocabitur vltra is, qui insipiens est, prin-
 6 ceptus : stultus enim sanus loquetur, & cor
 eius faciet iniquitatem, vt perficiat simu-
 7 lationem, & loquatur ad Dominum frau-
 dulenter, & vacuum faciat animam esurientis,
 & pocum sitienti auferat. * Fraudulenti

vafa pessima sunt : ipse enim cogitationes concinnauit ad pendendus mites in sermone mendaci, cum loqueretur pauper iudicium. * Princeps vero ea, quæ digna sunt principe, cogitabit, & ipse super duces stabit. * Mulieres opulente surgite, & audite vocem meam: filie confidentes percipite auribus eloquium meum. * Post dies enim & annum, vos concutiamini confidentes: consummata est enim vindemia, collectio vltra non veniet. * Obstupescite opulentes, concutiamini confidentes: exuite vos, & confundimini, accingite lumbos vestros. * Super vbera plangite, super regione desiderabili, super vinea fertilis. * Super humum populi mei spinæ & vepres ascendent: quantum magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis? * Dumus enim dimissa est, multitudo vrbis relicta est, tenebræ & palatio factæ sunt super speluncas vsque in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum, * donec effundatur super nos spiritus de excelsis: & erit desertum in charmel, & charmel in saltum reputabitur. * Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebit. * Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas vsque in sempiternum. * Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducie, & in requie opulenta. * Grando autem in descensione salus, & humilitate humiliabitur ciuitas. * Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bouis & asini.

CAPVT XXXIII.

Permixtum de deiectione Sennacherib loquitur, & Iudaorum liberatione, ac diuina potentia exaltatione: inuehitur contra hypocritas: & quales esse debeant qui cum Domino habitaturi sunt in excelsis: Iersalem verò habitatio eris opulenta, in qua magnificabitur Dominus, rex & legislator noster.

VÆ qui prædaris, nonne & ipse prædaberis? & qui spernis, nonne & A ipse sperneris? cum consummaueris depraedationem, deprædaberis: cum fatigatus deseris contemnere, contemneris. * Domine miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in manè, & salus nostra in tempore tribulationis. * A voce angeli fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersæ sunt gentes. * Et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo. * Magnificatus est Dominus, quoniam habitauit in excelsis: impleuit Sion iudicio & iustitia. * Et erit fides in temporibus tuis: diuinitæ salutis sapientia & scientia: timor Domini ipse est thesaurus eius. * Ecce videntes claustrum foris, angeli pacis amare stebunt. B * Dissipatæ sunt viæ, cessauit transiens per semitam, irritum factum est pactum, proie-

cit ciuitates, non reputauit homines. * Laxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obfudit, & factus est Saron sicut desertum: & conculsa est Basan, & Carmelus. 10 * Nunc confurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc subleuabor. * Concipietis ardorem, parietis stipulam: spiritus vester ut ignis vorabit vos. * Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni comburentur. * Audite qui lungè estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. * Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas: quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? * Qui ambulat in iustitiis, & loquitur veritatem, qui proicit auariciam ex cæcitate, & excutit manus suas ab omni munere, qui oburat aures suas ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne videat malum. * Ille in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aquæ eius fideles sunt. * Regem in decore suo videbunt oculi eius, cernent terram de longè. * Cur tuum meditabitur timorem? vbi est literatus? vbi legi verba ponderans? vbi doctor paruulorum? * Populum impudentem non videbis, populum alti sermonis: ita ut non possit intelligere disertitudinem lingue eius, in quo nulla est sapientia. * Respice Sion ciuitatem sollemnitatis nostræ: oculi tui videbunt Iersalem, habitationem opulecentiam, tabernaculum quod nequaquam transferri poterit: nec auferetur clauis eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur: quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluminum riuus latissimi & parentes: non transibit per eum nauis remigum, neque triteris magna transgreditur eum. 12 * Dominus enim iudex noster, Dominus legislator noster, Dominus rex noster: ipse saluabit nos. * Laxati sunt funiculi tui, & non præualebunt: sic erit malus tuus ut dilatare signum nunquæas. Tunc diuidentur spolia prædatorum multarum: claudi diripient rapinam. * Nec dicet vicinus: Elangui: populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

CAPVT XXXIV.

Acerba Dei ultio super omnes gentes: Iduma quoque contritio & perpetua vastitas prædicatur.

Accedite Gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius orbis, & omne germen eius. * Quia indignatio Domini super omnes Gentes, & furor super vniuersam militiam eorum: interfecit eos, & dedit eos in occisionem. 3 * Interfecti eorum proiciuntur, & de cadaueribus eorum ascendit fetor: tabescent montes à sanguine eorum. * Et tabescet omnis milita cælorum, & complicabuntur

cabuntur sicut liber cæli : & omnis militia eorum deuicta, sicut deuicit folium de uinea & de ficu. * Quoniam inebriatus est in cælo, gladius meus : ecce super Idumeam descendet, & super populum interfectionis mex, ad iudicium. * Gladius Domini repletus est sanguine, incassatus est adipe, de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullarum arietum : uictima enim Domini in Bosra, & interfectio magna in terra Edom. * Et descendentes unicornes cum eis, & tauri cum potentibus : inebriabuntur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium : * quia dies ultionis Domini, annus retributionum iudicii Sion. * Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur : & erit terra eius in picem ardentem. * Nocte & die non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius : à generatione in generationem desolabitur, in secula seculorum non erit transiens per eam. * Et possidebunt illam onocrotalus & ericius : ibis & coruus habitabunt in ea : & extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, & perpendiculum in desolationem. * Nobiles eius non erunt ibi : regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. * Et orientur in domibus eius spinæ, & uetice, & palustres in munitionibus eius : & erit cubile draconum, & pascua struthionum. * Et occurrent dæmonia onocrotauris, & pilosus clamabit alter ad alterum : ibi cubauit lamia, & inuenit sibi requiem. * Ibi habuit foueam ericius, & enutriuisti catulos, & circumfodisti, & fouisti in umbra eius : illuc congregati sunt milui, alter ad alterum. * Requiritis diligenter in libro Domini, & legite : vnum ex eis non desuit, alter alterum non quaesuit : quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius dinisit eam illis in mensuram : usque in æternum possidebunt eam, in generationem & generationem habitabunt in ea.

CAPVT XXXV.

De futura consolatione, laetitia, securitate, & felicitate perpetua eorum qui in Christum sunt crediduri.

Lætabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. * Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans : gloria Libani data est ei : decor Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. * Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. * Dicite pusillanimis : Confortamini, & nolite timere : ecce Deus vester ultionem adducet retributionis : Deus ipse veniet, & saluabit vos. * Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum pate-

bunt. * Tunc saliet sicut ceruus claudus, & Capera erit lingua mutorum : quia scilicet sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. * Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orientur vitor calami & iunci. * Et erit ibi semita & via, & via sancta vocabitur : non transibit per eam pollutus, & hæc erit vobis directæ via, ita ut stulti non errent per eam. * Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi : & ambulabunt qui liberati fuerint. * Et redempti à Domino conuertentur, & venient in Sion cum laude & lætitia sempiterna super caput eorum : & gaudium & læticia obuiabunt, & fugiet dolor & gemitus.

CAPVT XXXVI.

Sennacherib capti ciuitatibus Iuda munitis, mittit Rabfacem ad capiendam Ierusalem, qui variis in Ezechiam iactatibus conuictus, & à prophetis in Deum, Ierosolymitanis ad deditionem exhortatur.

ET factum est in quarto decimo anno Regis Ezechie, ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. * Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & sterit in aquæ ductu piscinæ superioris in via Agri fullonis. * Et egressus est ad eum Eliacim filius Helciz, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahc filius Alaph à commentariis. * Et dixit ad eos Rabfacem : Dicite Ezechie : Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum : Quæ est ista fiducia, qua confidis ? aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis super quem habes fiduciam, quia recessisti à me ? Ecce confidis super baculum arundineum confectum istum, super Ægyptum : cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam : sic Pharaon rex Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. * Quod si responderis mihi : In Domino Deo nostro confidimus : nonne ipse est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria, & dixit Iude & Ierusalem : Coram altari isto adorabitis ? * Et nunc trade te Domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo milia equorum, nec poteris ex te præbere adscensores eorum. * Et quomodo sustinebis faciem iudicis vnus loci ex sensu domini mei minoribus ? Quod si confidis in Ægypto, in quadrigis, & in equitibus ? * & nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam, ut disperderem eam ? Dominus dixit ad me : Ascende super terram istam, & disperse eam. * Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahc ad Rabfacem : Loquere ad seruos tuos Syra lingua : intelligimus enim : ne loquaris ad nos Iudaice in auri- bus populi, qui est super murum. * Et dixit

ad eos Rabfices : Numquid ad dominum tuum & ad te mifit me Dominus meus , vt loquerer omnia verba ifta ; & non potius ad viros , qui fedent in muro , vt comedant ftercora fua , & bibant vrinam pedum fuorum vobifcum ? * Et tunc Rabfices , & clamauit voce magna Iudaice , & dixit : Audite verba regis magni , regis Affyriorum . * Hæc dixit rex : Non feducat vos Ezechias , quia non poterit eruerе vos . * Et non vobis tribuat fiduciam Ezechias fuper Domino , dicens : Eruens liberabit nos Dominus , non dabitur ciuitas ifta in manu regis Affyriorum . * Nolite audire Ezechiam : hæc enim dixit rex Affyriorum : Facite mecum benedictionem , & egredimini ad me , & comedite vnusquifque vineam fuam , & vnusquifque ficum fuam : & bibite vnusquifque aquam cifterne fuz , * donec veniam , & tollam vos ad terram , quæ eft vt terra veftra , terram frumenti & vini , terram panum & vinearum . * Nec conrurber vos Ezechias , dicens : Dominus liberabit nos . Numquid liberauerunt dii gentium vnusquifque terram fuam de manu regis Affyriorum ? * Vbi eft deus Emath , & Arphad ? vbi eft deus Sepharaim ? numquid liberauerunt Samaritanos de manu mea ? * Quis eft ex omnibus diis terrarum iftarum , qui eruerit terram fuam de manu mea , vt eruat Dominus Ierufalem de manu mea ? * Et fiterunt , & non refponderunt ei verbum . Mandauerat enim rex , dicens : ne refpondeatis ei . * Et ingreffus eft Eliacim filius Helcie , qui erat fuper domum , & Sobna fcriba , & Ioabe filius Afaph à commentariis , ad Ezechiam fciffis veftibus , & nuntiauerunt ei verba Rabfacis .

CAPVT XXXVII.

Conferuatus Ezechias propter blaſphemiam tum Rabfacis tum Sennacherib , mittit ad Ifaiam vt Dominum deprecetur qui ipſum confortans diuinum promittit auxilium : & caſo per Angelum exercitu Sennacherib , etiam ipſe à filijs ſuis interimitur .

ET factum eſt , cum audiſſet rex Ezechias , ſeidit veſtimenta ſua , & obuolutus eſt ſacco , & intrauit in domum Domini . * Et miſit Eliacim , qui erat ſuper domum , & Sobnam ſcribam , & ſeniores de ſacerdotibus , opertos ſaccis , ad Iſaiam filium Amos prophetam , * & dixerunt ad eum : Hæc dicit Ezechias : Dies tribulationis , & corruptionis , & blaſphemie , dies hæc : quia venerunt filij viſque ad parietem , & virum non eſt parienti . * Si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabfacis , quem miſit rex Affyriorum dominus ſuus ad blaſphemandum Deum viuentem , & exprobrandum ſermonibus , quos audiuit Dominus Deus tuus : leua ergo orationem pro reliquijs , quæ repertæ ſunt . * Et venerunt

6 ſerui regis Ezechie ad Iſaiam . * & dixit ad eos Iſaias , Hæc dicitis domino veftro : Hæc dicit Dominus : Ne timeas à facie verborum , quæ audiſti , quibus blaſphemarunt pueri regis Affyriorum me . * Ecce ego dabo ei ſpiritum , & audiet nuntium , & reuertetur ad terram ſuam , & cornuere eum faciam gladio in terra ſua . * Reuerſus eſt autem Rabfices , & inuenit regem Affyriorum præliantem aduerſus Elobnam . Audierat enim quia proſectus eſſet de Lachis , * & audiuit de Tharaca rege Aethiopie , dicentes : Egreſſus eſt vt pugnet contra te . Quod cum audiſſet , miſit nuntios ad Ezechiam , dicens : * Hæc dicitis Ezechie regi Iudzæ , loquentes : Non te decipiat Deus tuus , in quo tu confidis , dicens : Non dabitur Ierufalem in manu regis Affyriorum . * Ecce tu audiſti omnia , quæ fecerunt reges Affyriorum omnibus terris , quas ſubuerterunt , & tu poteris liberari ? * Numquid eruerunt eos dii Gentium , quos ſubuerterunt patres mei , Gozam , & Haram , & Reſeph , & filios Eden , qui erant in Thalaſſa ? * Vbi eſt rex Emath , & rex Arphad , & rex vrbis Sepharuaim , Ana , & Aua ? * & tulit Ezechias libros de manu nuntiorum , & legit eos , & aſcendit in domum Domini , & expandit eos Ezechias coram Domino . * Et orauit Ezechias ad Dominum , dicens , * Domine exercituum Deus Iſrael , qui ſedes ſuper cherubim , tu es Deus ſolus omnium regnum terræ , tu feciſti cælum & terram . * Inclina Domine aurem tuam , & audi : Daperi Domine oculos tuos , & vide , & audi omnia verba Sennacherib , quæ miſit ad blaſphemandum Deum viuentem . * Verè enim Domine deſertas fecerunt reges Affyriorum terras , & regiones earum . * Et dederunt deos earum igni : non enim erant dii , ſed opera manuum hominum , lignum & lapis : & comminuerunt eos . * Et nunc Domine Deus noſter ſalua nos de manu eius : & cognoscant omnia regna terræ , quia tu es Dominus ſolus . * Et miſit Iſaias filius Amos ad Ezechiam , dicens : Hæc dicit Dominus Deus Iſrael : Pro quibus rogavi me de Sennacherib rege Affyriorum : * hoc eſt verbum , quod locutus eſt Dominus ſuper eum : Deſpexit te , & ſubſannaui te virgo filia Sion : poſt te caput mouit filia Ierufalem . * Cui exprobaſti , & quem blaſphemavi , & ſuper quem exaltaſti vocem , & leuaſti altitudinem oculorum tuorum ? Ad ſanctum Iſrael . * In manu ſeruatorum tuorum exprobaſti Domino : & dixiſti : In multitudinem quadrigarum mearum ego aſcendi altitudinem montium , iuga Libani : & ſuccidam excelsa cedronum eius , & electas abietes illius , & introibo altitudinem ſummis tatis eius , ſanctum Carmeli eius . * Ego fodi , & hibi aquam , & exiecit veſtigio pedis mei omnes riuos aggerum . * Numquid non audiſti ,

audisti, quæ olim fecerim ei: ex diebus antiquis ego plasravi illud: & nunc adduxi: & factum est in eradicationem collium compugnantium, & ciuitatum munitarum. * 17
 Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut frenum agri, & gramen pascuæ, & herba tectorum, quæ exaruit antequam maturefceret. * Habitationem tuam, & egressum tuum, 18
 & introitum tuum cognoui, & infaniam tuam contra me. * Cum fureres aduersum 19
 me, superbia tua ascendit in aures meas: ponam ergo circulum in naribus tuis, & frænum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem hoc erit signum: 20
 Comede hoc anno quæ sponte nascuntur, & in anno secundo pomis vescere: in anno autem tertio seminare, & metere, & plantare vineas, & comedite fructum earum. * Et mittet id, quod saluatum fuerit de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorsum, & faciet fructum sursum: * quia de 21
 Ierusalem exhibunt reliquias, & saluario de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet istud. * Propterea hæc dicit Dominus de rege 22
 Assyriorum: Non intrabit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi sagittam, & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. * In via qua venie, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingreditur dicit Dominus: * & protegam ciuitatem 23
 istam, vt saluum eam proper me, & propter David seruum meum. * † Egressus est 24
 autem Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia. Et surrexerunt manè, & ecce omnes, cadauera mortuorum. * Et egressus est, & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninive. * Et factum est, cum adoraret in templo Nefroch deum suum, Adramelech & Sarafas filij eius percusserunt eum gladio: fugeruntque in Terram Ararat, & regnauit Asarhaddon filius eius pro eo.

CAPVT XXXVIII.

Ezechias à morte sibi per Isaiam comminatus liberatus, signo in horologio Achaz accepto, & promissa de manu Assyriorum liberatione, additisque ei ad vitam quindecim annis, canticum hoc gratiarum altissimi Deo cecinit.

IN diebus illis egrotauit Ezechias vsque ad mortem: & introiuit ad eum Isaias filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. * Et conuerſus Ezechias faciem suam ad parietem, & orauit ad Dominum, * & dixit: Obsecro Domine,emento quæſo quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. * Et factum est verbum Domini ad Isaiam, dicens: * Vade, & 5

dice Ezechias: Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos: * & de manu regis Assyriorum eruiam te, & ciuitatem istam, & protegam eam. * Hoc autem tibi erit signum à Domino, quia faciet Dominus verbum hoc, quod locutus est: * † Ecce ego reuerſi faciam vrbem linearum, per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. * Scriptura Ezechias regis Iuda, cum egrotasset, & conuulſisset de infirmitate sua.

10 * Ego dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

11 Quæſui residuum annorum meorum. * dixi: Non videro Dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vtrâ, & habitatorem quietis.

12 * Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: de manè vsque ad vespertam finies me.

13 * Sperabam vsque ad manè, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea:

De manè vsque ad vespertam finies mei sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde prome.

15 * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

16 * Domine si sic viuatur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruiſti animam meam vt non petiret, proieciſti post tergum tuum omnia peccata mea.

18 * Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

19 * Viuens viuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

20 * Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostræ in domo Domini.

21 * Et iussit Isaias vt tollerent massam de ficis, & cataplasarent super vulnus, & sanaretur.

22 * Et dixit Ezechias: Quod erit signum quia ascendam in domum Domini?

CAPVT XXXIX.

Ezechias cum missis à rege Babylonis nuntijs suos ostendisset thesuros, ab Isaiâ de futura eorum in Babylonem ablatione prænuntiat.

4. Reg. 10.
c. 12.

IN tempore illo misit Merodach Baladan, 1
filius Baladan rex Babylonis, libros & mu- A
neta ad Ezechiam: audierat enim quod agros-
tasset & conualuisset. * Lætatus est autem su- 2
per eis Ezechias, & ostendit eis cellam aro-
matis, & argenti, & auri, & odoramento-
rum, & vnguenti optimi, & omnes apotheca-
e, supellectilis suae, & vniuersa quae inuenta B
sunt in thesauris eius. Non fuit verbum quod
non ostenderet eis Ezechias in domo sua, &
in omni potestate sua. * Introiuit autem 3
Isaia propheta ad Ezechiam regem, & dixit
ei: Quid dixerunt viri isti, & vnde venerunt
ad te? Et dixit Ezechias: De terra longin-
qua venerunt ad me, de Babylone. * Et 4
dixit: Quid videntur in domo tua? Et dixit
Ezechias, Omnia quae in domo mea sunt, vi-
derunt: nun fuit res, quam non ostenderim
eis in thesauris meis. * Et dixit Isaia ad Eze- 5
chiam: Audi verbum Domini exercituum.
* Ecce dies veniet, & auferentur omnia, 6
quae in domo tua sunt, & quae thesaurizaue-
runt patres tui vsque ad diem hanc, in Baby- D
lonem: non relinquetur quidquam, dicit Do-
minus. * Et de filiis tuis, qui exibunt de te, 7
quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in
palatio regis Babylonis. * Et dixit Ezechias 8
ad Isaia: Bonum verbum Domini quod lu-
cutus est. Et dixit: Fiat tantum pax & veritas
in diebus meis.

CAP V XL

*Consolatio & salus Ierusalem per Christum fa-
mula: Ioannis Baptista praedicator: fragilitas ho-
minis, & perpetuus verbi domini: Christum car-
nem aduentum, ipsiusque gloria, potestas & retri-
butio palam annuntianda: contra idololatras
Deum sculptilibus imitantes, incomparabi-
lem Dei potentiam ac sapientiam commendat:
quodque sperantes in Domino mutant fortitudi-
nem.*

Consolamini, consolamini popule meus, 1
dicit Deus vester. * Loquimini ad cor 2
Ierusalem, & aduocate eam: quoniam com-
pleta est malicia eius, dimissa est iniquitas
illius: suscepit de manu Domini duplicia pro
omnibus peccatis suis. * † Vox clamantis 3
in deserto: Parate viam Domini, rectas fa-
cite in solitudine semitas Dei nostri. * Om- 4
nis vallis exaltabitur, & omnis mons & col-
lis humiliabitur, & erunt praua in directa,
& aspera in vias planas. * Et reuelabitur glo- 5
ria Domini, & videbit omnis caro pariter
quod os Domini locutum est. * Vox di- 6
centis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? †
Omnis caro fenum, & omnis gloria eius
quasi flos agri. * Exiccatum est fenum, & 7
cecidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in
eo. Verè fenum est populus: * exiccatum 8
est fenum, & cecidit flos: Verbum autem
Domini nostri manet in aeternum. * Super 9
montem excelsum ascendens, qui evangeli-
zas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam,

qui euangelizas Ierusalem: exalta, noli ti-
mere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus ve-
10 ster: * ecce Dominus Deus in fortitudine
C venit, & brachium eius dominabitur: ecce
merces eius cum eo, & opus illius coram il-
11 lo. * † Sicut pastor gregem suum pascet:
in brachio suo congregabit agros, & in sinu
12 suo leuabit, fectas ipse portabit. * Quis men-
sus est pugillo aquas, & caelos palmo ponder-
auit? qui appendit tribus digitis molem ter-
rae, & librauit in pondere montes, & col-
13 les in statera? * † Quis adiuuit spiritum
Domini? aut quis consiliarius eius fuit, &
14 ostendit illi? * Cum quo iniit consilium, &
instruxit eum, & docuit eum semitam ius-
titiæ, & enudiuit eum scientiam, & viam
15 prudentie ostendit illi? * Ecce Gentes quasi
D stilla utule, & quasi momentum statera re-
putatae sunt: ecce insule quasi puluis exi-
16 guus. * Et Libanus non sufficit ad succen-
dendum, & animalia eius non sufficient: ad
17 holocaustum. * Omnes gentes quasi non
sunt, sicut funis coram eo, & quasi nihilum
18 inane reputatae sunt ei. * † Cui ergo similem
fecistis Deum? aut quam imaginem poneris
19 ei? * Numquid sculpsit confluuij faber?
E aut aurifex auro figurauit illud, & laminis
20 argenteis argenteus? * Forte lignum &
imputribile elegit: artifex sapiens quaerit
quomodo statuatur simulacrum, quod non
21 moueatur. * Numquid non scitis? numquid
non audistis? numquid non annuntiatum
est vobis ab initio: numquid non intellex-
22 istis fundamenta terrae? * Qui sedet super
gyrum terrae, & habitatores eius sunt quasi
locustae: qui extendit velut nihilum caelos,
& expandit eos sicut tabernaculum ad inha-
23 bitandum. * Qui dat secretorum scrutatores
quasi non sint, iudices terrae velut inane fe-
24 cit: * & quidem neque plantatus, neque sa-
F tus, neque radicans in terra truncus eorum:
repente flauit in eos, & auerunt, & turbo
25 quasi stipulam auferet eos. * Et cui assimila-
26 stis me, & adaequastis, dicit sanctus? * Le-
uate in excelsum oculos vestros, & videte
quis creauit haec: qui educit in numero mili-
tiam eorum, & omnes ex nomine vocat:
27 prae multitudine fortitudinis & roboris, vir-
tutisque eius, neque vnum reliquum fuit. *
G Quare dicit Iacob, & loqueris Israel: Abs-
condita est via mea à Domino, & à Deo
28 meo iudicium meum transiit? * Numquid
nescis, aut non audisti? Deus sempiternus
Dominus, qui creauit terminos terrae: non
deficiet, neque laborabit nec est investiga-
29 tio sapientiae eius. * Qui dat lasso virtutem:
& his, qui non sunt, fortitudinem & robur
30 multiplicat. * Deficient pueri, & laborabunt
& iuuenes in infirmitate cadent. * Qui autem
31 sperant in Domino, mutabunt fortitudinem,
assument pennas sicut aquilae, current & non
laborabunt, ambulabunt & non deficient.

CAPVT XLII.

Discepat Dominus cum idololatriis de potentia & vniuersis magnisque beneficijs populo Iudaeo exhibitis : quibus suam comprobat potentiam & benignitatem erga homines : ostendens simul & idololorum impotentiam , & idololatrarum vanitatem.

Taceant ad me insule , & Gentes mutant fortitudinem : accedant , & tunc A loquantur , simul ad iudicium propinquemus . * Quis suscitauit ab Oriente iustum , vocauit eum vt sequeretur se ? dabit in conspectu eius Gentes , & reges obinebit : dabit quasi puluerem gladio eius , sicut stipulam vento raptam arcui eius . * Persequetur eos , transibit in pace , semita in pedibus eius non apparebit . * Quis hæc operatus est , & fecit , vocans generationes ab exordio ? Ego Dominus , † primus & nouissimus ego sum . * Viderunt insule , & timuerunt , extrema terræ obstupuerunt , appropinquauerunt , & accesserunt . * Vniuersique proximo suo auxiliabuntur , & fraus sui dicit : Confortare . * Confortauit faber ararius percuciens malum leo eum , qui cudebat tunc temporis , dicens Glutino bonum est : & confortauit eum clauis , vt non moueretur . * Et tu Israel serue meus , Iacob quem elegi , semen Abraham amici mei : * in quo apprehendi te ab extremis terræ , & à longinquis eius vocui te , & dixi tibi : Seruus meus es tu , elegi te , & non abieci te . * Ne timeas , quia ego tecum sum : ne declines , quia ego Deus tuus : confortauit te , & auxiliarius sum tibi , & suscepit te dextera iusti mei . * Ecce confundentur & erubescunt omnes , qui pugnant aduersum te : erunt quasi non sint , & peribunt viri , qui contradicunt tibi . * Quæres eos , & non inuenies , viros rebelles tuos : erunt quasi non sint : & veluti consumptio , homines bellantes aduersum te . * Quia ego Dominus Deus tuus apprehendens manum tuam , dicensque tibi : Ne timeas , ego adiui te . * Noli timere vermis Iacob , qui mortui es : ex Israel : ego auxiliarius sum tibi , dicit Dominus : & redemptor tuus sanctus Israel . * Ego posui te quasi plaustrum triturans nouum , habens rostra ferrantia : triturabis montes , & comminues : & colles quasi puluerem pones . * Ventilabis eos , & ventus tollet , & turbo disperget eos : & tu exulabis in Domino , in sancto Israel letaberis . * Egeni & pauperes querunt aquas , & non sunt : lingua eorum siccavit . Ego Dominus exaudiam eos , Deus Israel non derelinquam eos . * Apertam in supinis collibus flumina , & in medio camporum fontes : ponam desertum in stagna aquarum , & terram inuiam in riuos aquarum . * Dabo in solitudinem cedrum , & spinam , & myrtum , & lignum oliuæ : ponam in deserto abietem , vlinum , & buxum simul : * Vt videant , & sciant , & recogitent ,

& intelligant pariter quia manus Domini fecit hoc , & sanctus Israel creauit illud . * Prope facite iudicium vestrum , dicit Dominus : afferte , si quid forte habetis , dixit rex Iacob . * Accedant , & nuntient nobis quæcumque ventura sunt : priora quæ fuerunt nuntiate : & ponemus cor nostrum , & sciemus nouissima eorum , & quæ ventura sunt indicare nobis . * Annuntiate quæ ventura sunt in futurum , & sciemus quia dii estis vos . bene quoque aut male , si potestis , facite : & loquamur , & videamus simul . * Ecce , vos estis ex nihilo , & opus vestrum ex eo quod non est : abominatio est qui elegit vos . * Suscitauit ab Aquilone , & veniet ab Ortus solis : vocabit nomen meum , & adducet magistratus quasi lorum , & velut plastes conculcans humum . * Quis annuntiavit ab exordio vt sciamus , & à principio vt dicamus : Iustus es ? non est neque annuntians , neque prædicens , neque audiens sermones vestros . * Primus ad Sion dicit : Ecce adsum , & Ierusalem euangelisam dabo . * Et vidi , & non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium , & interrogatus responderet verbum . * Ecce omnes iniusti , & vana opera eorum : ventus & inane simulachra eorum .

CAPVT XLIII.

Pater sibi complacet in filio Christo , cuius virtutes & opera qua facturus est , propheta explicans , exhortans vniuersas gentes ad laudem & gratiarum actionem : addit quoque , malos idololatræ & ingratos grauitè à Domino puniendos , plarium conquerens de ingratitude seruorum Dei.

Ecce seruus meus , suscipiam eum : electus meus , complacuit sibi in illo anima mea : dedi spiritum meum super eum , iudicium Gentibus proferet . * Non clamabit , neque accipiet personam , nec audietur vox eius foris . * Calamum quassatum non conteret , & linum fumigans non extinguet in veritate educet iudicium . * Non erit tristis , neque turbulentus , donec ponat in terra iudicium : & legem eius insule expectabunt . * Hæc dicit Dominus Deus , creans celos , & extendens eos : firmans terram , & quæ germinant ex ea : dans statum populo , qui est super eam , & spiritum calcantibus eam . * Ego Dominus vocui te in iustitia , & apprehendi manum tuam , & seruaui te . † Et dedi te in fœdus populi , in lucem Gentium : * Vt aperires oculos cæcorum , & educes de conclusione vinum , de domo ceris sedentes in tenebris . * † Ego Dominus , hoc est nomen meum : gloriam meam alteri non dabo , & laudem meam sculpsibus . * Quæ prima fuerunt , ecce venerunt : noua quoque ego annuntio : antequam oriantur , audita vobis faciam . * Cantate Domino canticum nouum , laus eius ab extremis terræ : qui descenditis in mare , & plenitudo eius , insule , & habitatores earum .

* Subleuetur desertum, & ciuitates eius: in 11
domibus habitabit Cedar: laudate habitato-
res Petrar, de vertice montium clamabunt. * 12
Ponent Domino gloriam, & laudem eius
in infulis nuntiabunt. * Dominus licet fortis 13
egredietur, sicut vir pugnator iustitiam ze-
lym: vociferabitur, & clamabit: super ini-
micos suos confortabitur. * Tacui semper, 14
filii, parienti fui, sicut parturienti loquar: C
dissipabo, & absorbebo simul. * Desertos fa-
ciam montes, & colles, & omne gramen
eorum exiccabo: & ponam flumina in insu-
las, & stagna arefaciam. * Et ducam cecos 16
in viam, quam nesciunt: & in semitis, quas
ignorauerunt, ambulare eos faciam: ponam
tenebras coram eis in lucem, & praua in re-
cta: hæc verba feci eis, & non dereliqui
eos. * Conuersi sunt retrorsum, confundan- 17
tur confusione qui confidunt in sculptili, qui
dicunt: confilii: Vos dii nostri. * Sardi audite, 18
& cæci inueniunt ad videndum. * Quis cæ- 19
cus, nisi seruus meus? & sardus, nisi ad quem
nuncios meos misi? quis cæcus, nisi qui ve-
nundatus est? & quis cæcus, nisi seruus
Domini? * Qui vides multa, nonne custo- 20
dies? qui apertas habes aures, nonne au-
dies? * Et Dominus voluit vt sanctificaret
eum, & magnificaret legem, & extolleret.
* Ipse autem populus direptus, & vastatus: 21
laqueis iuuenit omnes, & in domibus car-
cerum absconditi sunt: facti sunt in rapinam,
nec est qui eruat in direptionem, nec est
qui dicat: Redde. * Quis est in vobis qui 23
audiat hoc, attendat & auscultet futura? * 24
Quis dedit in direptionem Iacob, & Israel
vastantibus? nonne Dominus ipse, cui pec-
cauimus? Et noluerunt in vijs eius ambula-
re, & non audierunt legem eius. * Et effu- 25
dit super eum indignationem furoris sui, &
forte bellum, & combussit eum in circuitu,
& non cognouit: & succendit eum, & non
intellexit.

CAPVT XLIII

*Populum credentem secutum facit, eius ex
vniuerso orbe multiplicationem futuram promit-
tit, cum enarratione prætorum ac futurorum
Dei erga populum suum beneficiorum, quibus se
solum verum Deum esse comprobat: addita graui
expostulatione aduersus Iudeorum ingrati-
tudinem.*

ET nunc hæc dicit Dominus creans te 1
Iacob, & formans te Israel: Noli time- A
re, quia redemi te, & vocaui te nomine
tuo: meus es tu. * Cum transferis per aquas 2
tecum ero, & flumina non operient te: cum
ambulaueris in igne, non combureris, &
flamma non ardebit in te. * Quia ego Do- 3
minus Deus tuus sanctus Israel saluator tuus,
dedi propitiationem tuam Ægyptum, Æthio-
piam & Saba pro te. * Ex quo honorabilis 4
factus es in oculis meis, & gloriosus: ego
dilexi te, & dabo humines pro te, & popu-

los pro anima tua. * Noli timere, quia ego
tecum sum: ab Oriente adducam semen
tuum, & ab Occidente congregabo te. *
Dicam Aquiloni: Da; & Austro: Noli pro-
hibere: affer filios meos de longinquo, & fi-
lias meas ab extremis terræ. * Et omnem,
qui inuocat nomen meum, in gloriam
meam creavi eum, formaui eum, & feci eum.
* Educ fora populum cæcum, & oculos ha-
9 bentem; surdum, & aures ei sunt. * Omnes
B gentes congregatæ sunt simul, & collectæ
sunt tribus: quis in vobis annuntiet istud, &
quæ prima sunt, audire nos faciet: dent testes
eorum, iustificentur, & audiant, & dicant.
10 Verè. * Vos testes mei, dicit Dominus,
& seruus meus, quem elegi: vt sciatis, &
credatis mihi, & intelligatis quia ego ipse
sum. Ante me non est formatus Deus, &
11 post me non erit. * † Ego sum, ego sum Do-
12 minus, & non est alique me saluator. * Ego
annuntiavi, & saluaui: auditum feci, &
& non fuit in vobis alienus: vos testes mei, di-
13 cit Dominus, & ego Deus. * Et ab initio
ego ipse, & non est qui de manu mea eruat.
14 operabor, & quis auerit illud? * Hæc dicit
Dominus redemptor vester, sanctus Israel:
Propter vos mihi in Babylonem, & detraxi
vestes vniuersos, & Chaldeos in nauibus
15 suis gloriantes. * Ego Dominus sanctus ve-
16 ster, creans Israel rex vester. * Hæc dicit
C Dominus, qui dedit in mari viam, & in
17 aquis torrentibus semitam. * Qui eduxit qua-
drigam & equum, agmen & robustum: si-
mul obdormierunt, nec resurgent: contriti
18 sunt quasi linum, & extincti sunt. * Ne me-
mineritis priorum, & antiqua ne inueami-
ni. * † Ecce ego facio noua, & nunc orien-
19 tur, vtique cognoscetis ea: ponam in de-
20 serto viam, & in inuio flumina. * Glorifi-
cabit me bestia agri, dracones & struthiones:
quia dedi in deserto aquas, flumina in inuio,
vt darem potum populo meo, electo meo.
21 * Populum istum formaui mihi, laudem
22 meam narrabit. * Non me inuocaui Iacob,
23 nec laboraui in me Israel. * Non obulisti
mihi arietem holocausti tui, & victimis tuis
D non glorificasti me: non te seruire feci in
oblatione, nec laborem tibi præbui in chore.
24 * Non emisti mihi argenteo calamum, &
adipe victimarum tuarum non inebriaui me.
Verumtamen seruire me fecisti in peccatis
tuis, præbulaui mihi laborem in iniquitati-
25 bus tuis. * Ego sum, ego sum ipse, qui deleo
iniquitates tuas propter me, & peccatorum
26 tuorum non recordabor. * Reduc me in me-
moriā, & iudicemur simul: narra si quid
27 habes vt iustificeris. * Pater tuus primus
peccauit, & interpretes tui præuariaui sunt
28 in me. * Et contaminaui principes sanctos,
dedi ad interuentionem Iacob, & Israel in
blasphemiam.

† Os. 13.

† 1 Cor. 1.
d. 17.
Apoc. 21.
h. 3.

CAPVT XLIV.

Deus consolatur populum suum, effusus super eum spiritum suum, & aquas super sitientem: ipse primus & nouissimus ac solus Deus, omnium creator ac moderator: idolorum quoque, artificum eorum ac idololatrarum magna vanitas, imò super apertè conuincitur: proinde ab idolo ad Deum, in cuius manu sunt omnia, populus reuocatur.

ET nunc audi Jacob serue meus, & Israel quem elegi: * Hæc dicit Dominus faciens & formans te, ab viro auxiliator tuus: A noli timere serue meus Jacob, & rectissime, quem elegi. * Effundam enim aquas super sitientem, & fluenta super aridam: effundam spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super stirpem tuam. * Et germinabunt inter herbas, quasi salices iuxta præterfluentes aquas. * Iste dicit: Domini ego sum: & ille vocabit in nomine Jacob: & hic scribet manu sua: Domino: & in nomine Israel assimilabitur: * † Hæc dicit Dominus rex Israel, & redemptor eius Dominus exercituum: Ego primus, & ego nouissimus, & absque me non est Deus. * Quis similis mei vocet, & annuntiet: & ordinem exponat mihi, ex quo constitui populum antiquum: ventura & quæ futura sunt annuntiet eis. * Nolite timere, neque conturbemini: ex tunc audire te feci, & annuntiavi: vos estis testes meorum: quid est Deus absque me, & formator quem ego non nouerim? * Plaster idoli omnes nihil sunt, & amantissima eorum non proderunt eis. ipsi sunt testes eorum, quia non vident; neque intelligunt, ut confundantur. * Quis formauit Deum, & sculpsit conflauit ad nihil vile? * Ecce omnes participes eius confundentur: fabri enim sunt ex hominibus: conuenient omnes, stabunt & pauebunt, & confundentur simul. * † Faber ferrarius lima operatus est: in prunis, & in malleis formauit illud, & operatus est in brachio fortitudinis suæ: cluriet & deficiet, non bibet aquam, & lassescit. * Artifex lignarius extendit normam, formauit illud in runcina: fecit illud in angularibus, & in circulo tornauit illud: & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. * Succidit cedros, tulit ilicem, & quercum, quæ steterat inter ligna salus: plantauit pinum, quam pluvia nutriuit. * Et facta est hominibus in focum: sumpsit ex eis, & calefactus est: & succendit, & coxit panes: de reliquo autem operatus est deum, & adorauit: fecit sculpile, & curuatus est ante illud. * Medium eius combussit igni, & de medio eius carnes comedit: coxit pulmentum, & saturatus est, & calefactus est, & dixit: Vah, calefactus sum, vidi focum. * Reliquum autem eius deum fecit & sculpile sibi conuocatur ante illud, & adoratur illud, & obsecrat, dicens: Libera me, quia Deus meus es tu. * Nescierunt, neque intellexerunt: obliui enim sunt

ne videant oculi eorum, & ne intelligant corde suo. * Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, ut dicant: Medietatem eius combussit igni, & coxi super carbones eius panes: coxi carnes & comedi, & de reliquo eius idolum faciam? ante truncum ligni procidam? * Pars eius cinis est: cor insipiens adorauit illud, & non liberabit animam suam, neque dicit: Fortè mendacium est in dextera mea. * Memento horum Jacob, & Israel, quoniam seruus meus es tu. formauit te, seruus meus es tu Israel, ne obliuiscaris mei. * Delui ut nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua: reuertere ad me, quoniam redemi te. * Laudate coeli, quoniam misericordiam fecit Dominus: iubilare extrema terre, resonare montes laudationem, salus & omne lignum eius: quoniam redemit Dominus Jacob, & Israel gloriabitur. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus, & formator tuus ex viro: Ego sum Dominus, faciens omnia, extendens celos solus, stabilis terram, & nullus mecum. * Itera faciens signa diuinorum, & ariolos in furorem vertens. Conuerteris sapientes retrorsum: & scientiam eorum stultam faciens. * Suscitans verbum serui sui, & consilium nuntiorum suorum complens. * Qui dico Ierusalem: Habitaberis; & ciuitatibus luda: Aedificabimini, & deserta eius suscitabo. * Qui dico profundo: Desolare, & flumina tua arefaciam. * Qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. * Qui dico Ierusalem: Aedificaberis; & templo: Fundaberis.

CAPVT XLV.

Prophetia de Cyro & ceteris ipsi à Deo conceptis, cum increpatione quid Deum in his non agnoscat, cum ipse solus sit Deus: omnium Dominus, cui nemo potest contradicere: prædicatur Christi natiuitas: & loquitur propheta per iherosolimam per Cyrum liberationem, ac salute per Christum futura: quodque solus Dominus sit Deus, iustus & saluator, promissisque complens.

HÆc dicit Dominus Christo meo Cyro, A cuius apprehendi dexteram, ut subiciam ante faciem eius Gentes, & dorsa regum vertam, & aperiā coram eo ianuam, & portæ non claudentur. * Ego ante te ibo: & gloriosus te claudet humilibo: portas æreas conteram, & vestes ferreos confringam. * Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum: ut scias quia ego Dominus, qui voco nomen tuum, Deus Israel. * Propter seruum meum Jacob, & Israel electum meum, & vocaui te nomine tuo: assimilauit te, & non cognouisti me. * Ego Dominus, & non est amplius: extra me non est Deus: accinxi te, & non cognouisti me: * Ut sciant hi, qui ab ortu solis, & qui ab occidente, quoniam absque me non est. Ego Dominus, & non est alter, * formans lucem, & creans tenebras, faciens

faciens pacem, & creans malum: ego Dominus faciens omnia hæc. * Rorate celi de-
8 super, & nubes pluit iustum: aperietur ter-
ra, & germinet iustitiam: & iustitia orietur
simul: ego Dominus creavi eam. * Væ qui 9
contradicit tictori suo, testa de famis terre?
† numquid dicit lutum figulo suo: Quid fa-
cis, & opus tuum absque manibus est? * Væ 10
qui dicit patri: Quid generas? & mulieri:
Quid paruris? * Hæc dicit Dominus sanctus 11
Israel, plastes eius: Ventura interrogat me,
super filios meos, & super opus manuum mea-
rum mandare mihi. * Ego feci terram, & ho- 12
minem super eam creavi ego: manus mee
terenderunt coelos, & omni militie eorum
mandavi. * Ego suscitavi eum ad iustitiam, &
omnes vias eius dirigam: ipse ædificabit cli- 13
uitatem meam, & captivitatem meam dimi-
tet, non in pretio, neque in muneribus, di-
cit Dominus Deus exercituum. * Hæc dicit 14
Dominus: Labor Ægypti, & negotio Æ-
thiopie, & Sabaim viri sublimis ad te transi-
bunt, & tui erunt: Post te ambulabunt, vin-
cti manibus pergent: & te adorabunt, & te
deprecabuntur: in te est Deus, & non
est absque te Deus. * Verè tu es Deus, abs- 15
conditus, Deus Israel saluator. * Confusi sunt,
& erubuerunt omnes: simul aberunt in con-
fusionem fabricatores eorum. * Israel salu- 17
tus est in Domino salute æterna: non con-
fundemini, & non erubescitis vsque in sæ-
culum sæculi. * Quia hæc dicit Dominus
creans coelos, ipse Deus formans terram, &
faciens eam, ipse plastes eius: non in vanum
creauit eam: vt habitaretur, formauit eam.
ego Dominus, & non est alius. * Non in 19
abscondito locutus sum in loco terre tene-
broso: non dixi femini Jacob: Frustrà que-
rite me. ego Dominus loquens iustitiam, an-
nuntians recta. * Congregamini, & venite, &
20 accedite simul qui saluati estis ex Gentibus:
nescierunt qui leuant lignum sculptoræ suæ,
& rogant Deum non saluatorem. * Annuntia- 21
te, & venite, & consiliamini simul: quis audi-
tum fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit il-
lud? numquid non ego Dominus, & non
est vterque Deus absque me? Deus iustus, & sal-
uator non est præter me. * Convertimini ad 22
me, & salui eritis omnes fines terre: quia ego
Deus, & non est alius. * In memetipso iura-
23 bitur, egredietur de ore meo iusticie verbum, &
non reuertetur. * † quia mihi curuabitur om-
ne genu, & iurabit omnis lingua. * Ergo in 24
Domino, dicit, me sunt iusticie & impe-
rium: ad eum venient, & confundentur om-
nes qui repugnant ei. * In Domino iustifica- 26
bitur, & laudabitur omne semen Israel.

CAPVT XLVII

Ostenduntur idololorum vanitas, & destructio ipsorum prædicitur: Iudas cum reliquis Israel ad Deum reuertuntur: ostense Dei magnæ benignitatis ad ipsos, addita gravis increpatio ob ipsorum ingratitude-

nem & idololatriam, hortaturque ut ad ipsum qui solus omnia nouit & potest, reuertantur, salutem ipsis per filium promittens.

1 **C**onfractus est Bel, contritus est Nabo:
facta sunt simulachra eorum bestiis &
iumentis, onera vestra graui pondere vsque
2 ad lassitudinem. * Contabuerunt, & contrita
sunt simul: non potuerunt saluare portan-
tem, & anima eorum in captiuitatem ibit. *
3 **B** Audite me domus Jacob, & omne residuum
domus Israel, qui portamini à meo vtero, qui
4 gestamini à mea vulua. * Vsque ad fenestram
ego ipse, & vsque ad tanos ego portabo: ego
feci, & ego feram: ego portabo, & saluabo.
5 * Cui assimilasti me, & adequastis, & com-
6 parastis me, & fecistis similem? * Qui con-
teris aurum de sacculo, & argentum statera
ponderas: conducentes aurificem, vesfaciat
7 deum; & procidunt, & adorant. * † Portant
8 illum in humeris gestantes, & ponentes in
loco suo: & stabit, ac de loco suo non mo-
uebitur. sed & cum clamauerint ad eum, non
9 audiet: de tribulatione non saluabit eos. *
Memento illud, & confundamini: redite
10 præuaricatores ad cor. * Recordamini prioris
sæculi, quoniam ego sum Deus, & non est vl-
tra Deus, nec est similis mei: * Annuntians ab
D exordio nouissimum, & ab initio que necdum
facta sunt, dicens: Constatum meum stabit, &
11 omnis voluntas mea fiet: * Vocans ab Orien-
te autem, & de terra longinqua virum volun-
tatis mee, & locutus sum, & adducam illud:
12 creauit, & faciam illud. * Audite me duro cor-
13 de, qui longè estis à iusticia. * Propè feci ius-
ticiam meam non elongabitur, & salus mea
non morabitur. Dabo in Sion salutem, & in
Israel gloriam meam.

CAPVT XLVII

*Babylonis humilitatio ac conuersio prædicitur pro-
pter ipsius superbiam, arrogantiam, & crudelitatem
in Iudeos suos captiuos: & quia in maleficiis,
angustis atque incantationibus spem posuit.*

1 **D**escende, sede in puluere virgo filia Ba-
A bylon, sede in terra: non est solum fili-
lie Chaldeorum, quia vltra non vocaberis
2 mollis & tenera. * Tolle molam, & mole fa-
rinam: demda turpitudinem tuam, discoo-
peri humerum, reucla crura, transi flumina.
3 * † Reuelabitur ignominia tua, & videbitur
opprobrium tuum: vitionem capiam, & non
4 relinquit mihi homo. * Redemptor noster, Do-
minus exercituum nomen illius, sanctus Is-
5 rael. * Sede tacens, & intra in tenebras filia
6 Chaldeorum: quia non vocaberis vltra do-
mina regnorum. * Iratus sum super populum
B meum, contaminaui hereditatem meam, &
dedi eos in manu tua: non posuisti eis mis-
ericordias: super senem aggregaui iugum
7 tuum valde. * Edidisti: In sempiternum ero
domina: non posuisti hæc super cor tuum,
8 neque recordaris eis nouissimi tui. * Et nunc
audi hæc delicata, & habitans confidenter,
quæ

† Jer. 18.
A. C.
Rom. 9.
c. 10.

† Rom. 14.
c. 11.
Phil. 3.
c. 10.

† Bar. 6.
c. 11.

† Mal. 3.
c. 3.

† Apoc.
14. 7.† Inf. 31.
130.

quæ dicis in corde tuo : † Ego sum, & non est præter me amplius : non sedebam vidua, & ignorabo sterilitatem. * † Venient tibi duo 9 hæc subito in die vna, sterilitas & viduitas. vniuersa venerunt super te, propter multitudinem maleficiorum tuorum, & propter duriciam incantationum tuorum vehementem. * Et fiduciam habuisti in malitia tua, & dixisti : Non est qui videat me. sapientia tua & scientia tua hæc decepit te. Et dixisti in corde tuo : Ego sum, & præter me non est altera. * Veniet super te malum, & nescies ortum 11 eius : & irruet super te calamitas, quam non poteris expiare : veniet super te repens & miseria, quam nescies. * Sta cum incantatoribus 12 tuis, & cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si forte quid prosit tibi, aut si possis fieri fortior. * Defecisti in multitudine consiliorum tuorum : stent, & saluent te augures coeli, qui contemplantur sidera : & supputabant mentes, ut ex eis annuntiarent ventura tibi. * Ecce facti sunt quasi stipula, ignis combussit eos : non liberabunt animam suam de manu flammæ : non sunt prunæ, quibus calefiant : nec focus, ut sedeant ad eum. * Sic facta sunt tibi 13 in quibuscumque laboraueras : negotiatores tui ab adolescentia tua, vniuscuique in via sua errauerunt : non est qui saluet te.

CAPVT XLVIII.

Interpretatur Dominus hypocrisim, ingrati tudinem ac duriciam Iudeorum, se, & non idola, annuntiasse futura & illa complensse ostendens : propter nomen suum tamen parcat ipsis, & ita benigne eos ad se reuocat, probans se solum verum Deum, omnium confisum, sui que populi redemptorem ac gubernatorem : conquerens quoque de mandatorum suorum prævaricatione, quibus obseruati felices fuissent.

A Vidite hæc domus Iacob, qui vocamini 1 nomine Israel, & de aquis Iuda existis, A qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israel recordamini non in veritate, neque in iustitia. * De ciuitate enim sancta vocati sunt, & 2 super Deum Israel constabiles sunt : Dominus exercituum nomen eius. * Priora ex tunc 3 annuntiavi, & ex ore meo exierunt, & audita feci ea : repente operatus sum, & venerunt. * Sciri enim quia durus es tu, & neruus fortis ceruix tua, & frons tua ærea. * 4 Prædixi tibi ex tunc antequam venirent indicati tibi, ne forte diceres : Idola mea fecerunt hæc, & sculpsit illa mea & consulari mandauerunt ista. * Que audisti, vide omnium autem 5 num annuntiasti? Audita feci tibi noua B ex tunc, & consuetata sunt quæ nescies : nunc 7 creata sunt, & non ex tunc : & ante diem, & non audisti ea, ne forte dicas : Ecce ego cognoui ea. * Neque audisti, neque cognouisti neque 8 que ex tunc aperta est auris tua : scio enim quia præuaricans præuaricaberis, & transgressor es utero vocavi te. * Propter nomen meum 9

longè faciam furorem meum : & laude mea infirmando te, ne intereas. * Ecce excoxi te, sed non quasi argentum, elegi te in camino 10 paupertatis. * Propter me, propter me faciam, ut non blasphemem : † & gloriam meam 11 alteri non dabo. * Audi me Iacob, & Israel quem ego voco : † ego ipse, ego primus, & 12 ego nouissimus. * Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est coelos : 13 ego vocabo eos, & stabunt simul. * Congregamini omnes vos, & audite : quis de ciuitate annuntiabit hæc? Dominus dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylone, & brachium 15 suum in Chaldaeis. * Ego ego locutus sum, & vocavi eum : adduxi eum, & directa est via 16 eius. * Accedite ad me, & audite hoc : non a principio in abscondito locutus sum : ex tempore antequam fieret, ibi eram : & nunc Dominus Deus misit me, & spiritus eius. * Hæc 17 dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel, ego Dominus Deus tuus docens te vitia, gubernans te in via, qua ambulas. * Veritatem attendisses mandata mea : facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris. * & fuisset quasi arena semen tuum, & sterpes vteri tui ut lapilli eius : non interfecisset, & non fuisset atrium nomen eius ad faciem meam. 18 * † Egredimini de Babylone, fugite a Chaldaeis, in voce exultationis annuntiate : auditum facite hoc, & efferte illud usque ad extrema terræ. Dicite : Redemit Dominus feruum suum Iacob. * Non siticim in deserto, cum educeret eos : † aquam de petra produxeris, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * † 19 Non est pax impiis, dicit Dominus.

CAPVT XLIX.

Constituitur Christus dux Gentium ac Iudeorum saluatorum, daturque in sedes populi ex omni orbi parte vocandi : & ostensa magna felicitate credentium in Christum, hortatur eos ad gratiarum actionem : benigne etiam consolatur Sion quæ se à Deo desertam conquerebatur, promittens eam toto orbe fore gloriosam, omnibus ad ipsam confluentibus, eiusque contritiis inimicis.

A Vidite insulæ, & attendite populi de 1 A longè : Dominus ab utero vocauit me, de ventre matris meæ recordatus est nominis mei. * † Et posuit os meum quasi gladium acutum : in umbra manus sue processit me, & posuit me sicut sagittam electam : in pharetra sua abscondit me. * Et dixit mihi : Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. * Et ego dixi : In vacuum laboraui. sine causa, & vanè fortitudinem meam consumpsi : ergo iudicium meum cum Domino, & opus meum cum Deo meo. * Et nunc dicit Dominus, formans me ex utero seruum sibi, ut reducam Iacob ad eum, & Israel non congregabitur 6 & glorificatus sum in oculis Domini, & Deus meus factus est fortitudo mea. * Et dixit : Parum est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & feces Israel conuertendas.

† Ecce

† Sap. 45
1. 3.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.† Sap. 45
1. 4. 49.

† 5up. 41.
A. B. 11.
E. 47.

† Ecce dedi te in lucem Gentium , vt sis salus mea vsque ad extremum terre. * Hæc dicit Dominus redemptor Israël, sanctus eius ad contempnibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum : Reges videbunt , & confurgent principes , & adorabunt propter Dominum, quia fidelis est , & sanctum Israël qui elegit te. * Hæc dicit Domi-

† 1. Cor.
6. 2. 3.

nus : † In tempore placito exaudiui te , & in die salutis auxiliarius sum tui : & seruaui te, & dedi te in fœdus populi , vt suscitaris terram, & possideres hereditates dissipatas : * vt diceret his, qui visiti sunt : Exite : & his, qui in tenebris : Reuelamini. Super vias pascetur , & in omnibus plantis pascua eorum. * †

† Apoc.
4. 1. 6.

Non esuriunt : neque sitient , & non pereunt : et æstus & sol : quia miserator eorum reges eos, & ad fontes aquarum potabit eos. * Et ponam omnes montes meos in viam , & semitæ meæ exaltabuntur. * Ecce isti de longè venient , & ecce illi ab Aquilone & mari, & isti de terra Australi. * Laudate cœli & exulta terra, iubilare montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum , & pauperum suorum miserabitur. * Et dixit Sion :

Dereliquit me Dominus , & Dominus oblitus est mei. * Numquid obliuisci potest mater infancem suum , vt non misereatur filio vteri sui : & si illa obliua fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. * Ecce in manibus meis descripsi te : muri tui coram oculis meis semper. * Venerunt structores tui destruentes te & dissipantes, & te exhibuit. * † Leua in circuitu oculos tuos , & vide , omnes isti congregati sunt , E

† 1. Cor.
4. 1.

venerunt tibi : viuo ego, dicit Dominus, quia omnibus his velut ornameto vestieris, & circumdabis tibi eos quasi sponfa. * Quia deserta tua, & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatoribus , & longè fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuæ : Angustus est mihi locus , fac spatium mihi vt habitem. * Et dices in corde tuo : Quis genuit mihi istos ? ego sterilis , & non pariens , E

transmigrata , & capieua : & istos quis enutrit ? ego destituta & sola : & isti vbi erant ? * Hæc dicit Dominus Deus : Ecce leuabo ad Gentes manum meam , & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in vlnis , & filias tuas super humeros portabunt. * Et erunt reges nutritij tui , & reginæ nutrices tuæ : vultu in terram demisso adorabunt te , & poluerem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dominus , super quo non confundentur qui expectant eum. * Numquid tolletur à forti præda ? aut quod captum fuerit à robusto , saluum esse poterit ? * Quia hæc dicit Dominus : Equidem, & capieuitas à forti tolletur : & quod ablatum fuerit à robusto, saluabitur. Eos verò, qui iudicauerunt te, ego iudicabo , & filios tuos ego saluabo. * Et cibabo hostes tuos carnibus suis : & quasi multo, sanguine suo inebriabuntur : & sciet omnis

caro, quia ego Dominus saluator tuus, & redemptor tuus fortis Iacob.

CAPVT L.

Non ex Des impotentia, sed propter suam iniquitates manes Synagoga repudiata, Christum nolens recipere, qui nihil pratermisit quod agendum fuerat vt ab ea reciperetur, sed illius amore seipsum in ignominiosas tradens afflictiones : ideoque Synagogam doloribus interituram denuntiat.

1 **H**æc dicit Dominus : Quis est hic liber A repudiij matris vestræ, quo dimisi eam ? aut quis est creditor meus , cui vendidi vos ? ecce in iniquitatibus vestris vendidisti estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestram. * Quia veni, & non erat vir vocati, & non erat qui audiret : † numquid abbreviata & parua

† 1. Cor.
4. 1.

B facta est manus mea, vt non possem redimere : aut non est in me virtus ad liberandum ? Ecce in increpatione mea desertum faciam mare, ponam flumina in siccam : compertescunt pisces sine aqua , & morientur in siti. * Induam cœlos tenebris , & faccum ponam operimentum eorum. * Dominus dedit mihi linguam erudiam , vt sciam sustentare eum, qui lassus est verbo : erigit manè , manè erigit mihi aurem, vt audiam quasi magistrum. * Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem

6 non contradico : rectorum non abij. * † Cor- pus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus : faciem meam non aucti ab in- crepantibus , & conspuentibus in me. * Dominus Deus auxiliator meus, idcirco non sum confusus : idcirco posui faciem meam vt petram durissimam , & scio quoniam non confundar.

† Mat.
26. 67.

8 * † luxa est qui iustificat me, quis contradicet mihi ? stemus simul , quis est aduersarius meus ? accedat ad me. * Ecce Dominus Deus auxiliator meus : quis est qui condemnet me ? Ecce omnes quasi vestimentum contendentur , cinea comedet eos. * Quis ex vobis D timens Dominum , audiens vocem serui sui ? qui ambulauit in tenebris , & non est lumen ei , speret in nomine Domini , & innitatur super Deum suum. * Ecce vos omnes accendentes ignem , accincti flammis , ambulatis in lumine ignis vestri, & in flammis quas succendistis : de manu mea factum est hoc vobis, in doloribus dormietis.

† Rom.
1. 11.

CAPVT LI.

Exhortatur Sion exemplo Abraha, cui Deus promissa complens, et ipsa certo fidas se promissam à Deo consolationem accepturam de consolatione, salute & magna felicitate Sion, hoc est Ecclesia, per Christum futura, & de lege Evangelica laicè diffudit. ac de humilitate hominum Ecclesia.

1 **A** Vdite me qui sequimini quod iustum A est, & queritis Dominum : attendite ad petram vnde excisi estis, & ad cavernam laci, de qua præcisi estis. * Attendite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram, quæ peperit vos : quia

quia vnum vocavi eum, & benedixi ei, & multiplicavi eum. * Consolabitur ergo Dominus Sion, & consolabitur omnes ruinas eius: & ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinem eius quasi horum Domini. Gaudium & læticia inveniatur in ea, gratiarum actio & vox laudis. * Attendite ad me popule meus, & tribus mea me audite; quia lex à me exiit, & iudicium in lucem populorum requiescet. * Prope est iustus meus, egressus est saluator meus, & brachia mea populos iudicabunt: me insule expectabunt, & brachium meum sustinebunt. * Leuate in cœlum oculos vestros, & videte sub terra deorsum: quia cœli sicut fumus liquefcent, & terra sicut vestimentum atereatur, & habitatores eius sicut hæc interibunt. * Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea non deficiet. * Audite me qui scitis iustum populum meum: lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuaris. * Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic devorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea in generationes generationum.

* Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus seculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem?

* Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati?

* Et nunc qui redempti sunt à Domino, reuertentur, & venient in Sion laudantes, & læticia sempiterna super capita eorum, gaudium & læticiam tenebunt, fugiet dolor & gemitus. * Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu ut timeas ab homine mortali, & à filio hominis, qui quasi fœnum ita arefcet? * Et obliues est Domini factoris tui, qui tendit cœlos, & fundavit terram: & formidasti iugiter tota die à facie furoris eius qui te tribulabat, & parauerat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? * Cito veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet vsque ad internecionem, nec deficiet panis eius. * Ego autem sum Dominus Deus tuus, qui conturbabo mare, & intumescunt fluctus eius: Dominus exercituum nomen meum. * Posui verba mea in ore tuo, & in vmbra manuum mearum protexi te, ut plantes cœlos, & fundes terram: & dicas ad Sion: Populus meus es tu. * Eleuare, eleuare, consurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem iræ eius: vsque ad fundum calicis soporis bibisti, & potasti vsque ad feces. * Non est qui sustineret eam ex omnibus filiis, quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis, quos enutrit. * Duo sunt quæ occurrerunt tibi: quis contristabitur super te? vastitas, & contritio, & fames, & gladius: quis consolabi-

tur te? * Filij tui proiecti sunt, dormierunt in G capite omnium vianum, sicut orix illaqueatus: pleni indignatione Domini, in crepatione Dei tui. * Idcirco audi hoc pauper, & ebria non à vino. * Hæc dicit dominator tuus Dominus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce tui de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meæ, non adicies ut bibas illum vitæ. * Et ponam illum in manu eorum, qui te humiliauerunt, & dixerunt anime tue: Incutire, ut transcamus: & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi viam transcunibus.

CAPVT LII.

Excitat Sion, hoc est, Christi Ecclesiam ad consolationem ob gratiam sui redemptionem: meminit deusum Israel in Ægyptum, & liberationem ab Assur: predicatorum autem Evangelica pacis commendat, excitat omnes ad laudem propter Christum paratum omnibus saluatori: & de ipsius exaltatione ac humiliatione, & fide Gentium in ipsum.

Consurge, consurge, induere fortitudinem tua Sion, induere vestimenta gloriæ tue Ierusalem, ciuitas sancti: quia non adicies vitæ ut pertranseat per te incircumcisus & immundus. * Excute de pulvere, consurge sede Ierusalem: solve vincula colli tui capiti filia Sion. * Quia hæc dicit Dominus: Gratis venundati estis: & sine argento redi- memini. * Quia hæc dicit Dominus Deus: B In Ægyptum descendit populus meus in principio, ut colonus esset ibi: & Assur absque vlla causa calumniatus est eum. * Et nunquid mihi est hic, dicit Dominus, quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus, & iugiter tota die nomen meum blasphemarunt. * Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. * Quam pulchri super montes pedes annuntiantes & predicantes pacem, annuntiantes bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus. * Vox speculatorum tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit Dominus Sion. * Gaudete, & laudate simul deserta Ierusalem: quia consolatus est Dominus populum suum, redemio mit Ierusalem. * Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: & videbunt omnes fines terre salutare Dei nostri. * Recedite, recedite, exite inde, & pollutum nolite tangere: exite de medio eius, mundamini qui feris vasa Domini. * Quoniam non in tumultu exibitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel.

* Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit valde. * Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros ad specus eius, & forma eius inter filios hominum. * Iste asperget gentes multas, super ipsum continebunt reges os

X x suum:

† Psal. 36. d. 19.

† Psal. 38. d. 11.

† Ezech. 14. & 22.

† Sup. 49. m. 2.

† Sup. 47. m. 9.

† Gen. 46. d. 6.

† Ezech. 34. d. 10. Rom. 1. d. 24.

† Nah. 1. d. 11. Rom. 10. d. 15.

† Psal. 97. m. 3. & 1. Cor. 6. d. 17.

† Rom. 15.
† 11.
suum: † quia quibus non est narratum de eo, viderunt; & qui non audierunt, contemplati sunt.

CAPVT LIII.

Non omnes Euangelij predicationem suscipiunt: prophetia de Christi natiuitate, & ignominiosa passione ac morte ipsius propter peccata nostra: contemptus habitus est qui salutem nobis peperit: de mansuetudine & voluntaria ipsius oblatione: de gloria & exaltatione eius, credentiumque multitudine.

Rom. 10.
c. 16.
Joan. 12.
f. 8.
† Marc.
9. 6. 11.
† Marc.
6. 17.
† 1. Cor.
13. 4. 5.
† Marc. 16.
f. 4.
Aut. 2.
f. 32.
† 1. Pet. 1.
d. 12.
1. Iuan. 3.
a. 5.
† Marc.
15. 1. 2. 8.
Luc. 18.
d. 17.
† Luc. 13.
a. 36.
Q Vis credidit audiri nostro? & bra-
chium Domini cui reuelatum est? * Et
ascenderit sicut virgulum coram eo, & sicut
radix de terra testis: non est species ei, ne-
que decor: & vidimus eum, & non erat as-
pectus, & desiderauimus eum: * † Despe-
ctum, & nouissimum virorum, virum dolo-
rum, & scientem infirmitatem: & quasi ab-
conditus vultus eius & despectus, vnde nec
reputauimus eum. * † Verè languores nostros
ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit: &
nos putauimus eum quasi leprosum, & per-
cussum à Deo & humiliatum. * † Ipse autem
vulneratus est propter iniquitates nostras,
atritus est propter scelera nostra: disciplina
pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati
sumus. * Omnes nos quasi oves errauimus,
vniuscuique in viam suam declinauit: & po-
suit Dominus in eo iniquitatem omnium
nostrum. * Oblatus est quia ipse voluit, &
non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem
ducebatur, & quasi agnus coram tonden-
te se obmutescit, † & non aperiet os suum.
* De angustia, & de iudicio sublatu est: ge-
nerationem eius quis enarrabit? quia abscis-
sus est de terra viuens: propter scelus populi
mei percussus eum. * Et dabit impios pro
sepultura, & diuitem pro monte sua: † eo
quod iniquitatem non fecerit, neque dolus
fuerit in ore eius. * Et Dominus voluit con-
terere eum in infirmitate: si posuerit pro
peccato animam suam, videbit semen lon-
gævum, & voluntas Domini in manu eius
dirigetur. * Pro eo quod laborauit anima
eius, videbit & saturabitur: in scientia sua ius-
tificabit ipse iustus seruus meus multos, &
iniquitates eorum ipse portabit. * Ideo dis-
peritiam ei plurimos, & sortium diuidet spo-
lia, pro eo quod tradidit in mortem animam
suam, † & cum sceleratis reputatus est: &
ipse peccata multorum tulit † & pro trans-
gressoribus rogauit.

CAPVT LIV.

Ecclesiam iuniat ad letitiam quod ex Gentibus futura sit numerosior quam erat Synagoga, & per orbem propaganda, perpetua Dei protectio sit in securitate vultu, veteri oblata calamitate: quodque ex pretiosis adificabitur lapidebus, in iustitia fundata: omnesque in ea delicti erunt à Deo multitudine pacis fructuri.

Luc. 13.
d. 19.
Gal. 4.
d. 17.
† Luc. 1.
d. 34.
† Gen. 9.
d. 11.
† Iuan. 6.
d. 45.
A L Audas sterilis quæ non paris: decanta lau-
dem, & hinni quæ non pariebas: quon-
iam multi filij deserunt, magis quàm eius
quæ habet virum, dicit Dominus. * Dilata
locum tentorii tui, & pelles tabernaculorum
tuorum extende, ne parcas: longos fac funi-
culos tuos, & clauos tuos consolida. * Ad dex-
teram enim & ad læuam penetrabis: & semen
tuum Gentes hereditabit, & ciuitates
desertas inhabitabit. * Noli timere, quia non
confundèris, neque erubesces: non enim te
pudebit, quia confusiois adolescentie tuæ
oblitiuèris, & opprobrij viduitatis tuæ non
recordaberis amplius. * Quia dominabitur
cui tu fecit te, † Dominus exercituum no-
men eius: & redemptor tuus sanctus Israel,
Deus omnis terræ vocabitur. * Quia vt mu-
lierem derelictam & merentem spiritui vo-
cauit te Dominus, & vxorem ab adolescen-
tia abiectam, dixit Deus tuus. * Ad punctum
in modico dereliqui te, & in miserationibus
magnis congregabo te. * In momento indi-
cacionis abscondi faciem meam pauperem à
te, & in misericordia sempiterna miserus
sum tui: dixit redemptor tuus Dominus. * †
Sicut in diebus Noë istud mihi est, qui iurai
ne inducerem aquas Noë vltà supra terram:
sic iurai vt non irascar tibi, & non incre-
pem te. * Montes enim commouebuntur, &
colles contremiscent: misericordia autem
mea non recedet à te, & fœdus pacis meæ
non mouebit: dixit miserator tuus Domi-
nus. * Pauperula, tempestate conuulsa, abs-
que vlla consolatione. Ecce ego sternam per
ordinem lapides tuos, & fundabo te in sap-
phiris, * & ponam iaspidem propugnacula
tua: & portas tuas in lapides sculptos, & om-
nes terminos tuos in lapides descendentibus:
* † Vniuersos filios tuos doctos à Domino, &
multitudinem pacis filijs tuis. * Et in iusticia
fundaberis: recede procul à calumnia, quia
non timebis, & à pauore, quia non appropin-
quabit tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat
mecum, advena quondam nunc adiungetur
tibi. * Ecce ego creau i fabrum sufflantem in
igne prunas, & proferentem vas in opus
suum, & ego creau interfectorem ad disper-
dendum. * Omne vas, quod factum est contra
te, non dirigetur: & omnem linguam resi-
stentem tibi in iudicio, iudicabis. Hæc est he-
reditas seruorum Domini, & iustitia eorum
apud me, dicit Dominus.

CAPVT LV.

Omnes ad fidem vocati, promittit donatum spiritalium abundantiam: remouentur à peccatis impii, cum Dominus misericors sit & verax in promissis: de prescelu predicationis Euangelij & felicitate credentium.

Omnes sitientes venite ad aquas: & qui
non habetis argentum, proparate, emi-
te, & comedite: venite, emite abique argen-
to, & absque vlla commutatione vinum & lac.

* Quare

* Quare appenditis argentum non in pani-
bus, & laborem vestrum non in satietate? A
Audite audientes me, & comedite bonum,
& delectabitur in crassitudine anima vestra.
* Inclinate aurem vestram, & venite ad me:
audite, & viuet anima vestra, & feriam vobis
cum pactum sempiternum, † misericordias
David fideles. * Ecce testem populi dedi edi,
ducem ac præceptorem Genibus. * Ecce gē-
tem, quam nesciebas, vocabis: & Genes, quæ
te non cognouerunt, ad te current, propter
Dominum Deum tuum, & sanctum Israel,
quia glorificauit te. * Querite Dominum, dum
inueniri potest, inuocare eum, dum prope est.
* Derelinquit impius viam suam, & vir ini-
quus cogitationes suas, & reuertatur ad Do-
minum, & miserebitur eius, & ad Deum no-
strum: quoniam multus est ad ignoscendum.
Non enim cogitationes meæ, cogitationes
vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Do-
minus. * Quia sicut exaltantur cœli à terra,
sic exaltate sunt viæ meæ à viis vestris, & co-
gitationes meæ à cogitationibus vestris. * Et
quomodo descendit imber, & nix de cœlo, &
illuc vtrâ non reuertitur, fed inebriat terram,
& infundit eam, & germinare eam facit, &
dat semen ferenti, & panem comedenti: *
Sic erit verbum meum, quod egredietur de
ore meo: non reuertetur ad me vacuum, sed
faciet quæcumque volui, & prosperabitur in
his, ad quæ misi illud. * Quia in lætitia egre-
diemini, & in pace deducemini: montes &
colles canabunt coram vobis laudem, & om-
nia ligna regionis plaudent manu. * Pro sa-
lutiua ascendet abies, & pro vritica crescet
myrtus & erit Dominus nominatus in signu
mum æternum, quod non auferetur.

CAPVT LVL

Omnes cuiusvis generis aut conditionis hortantur Dominus ad servanda sua precepta: consolatio eunuchorum iustorum: domus Dei, domus est orationis: gravis increpatio & comminatio adversus pastores levitalem quos cecos & canes mutos ac impendentes appellat.

Hæc dicit Dominus: Custodite iudicium, & facite iustitiam: quia iuxta est salus mea ut veniat, & iustitia mea ut reueletur. * Beatus vir, qui facit hoc, & filius hominis, qui apprehendit istud: custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. * Et non dicat filius aduenæ, qui adhæret Domino, dicens: Separatione diuidet me Dominus a populo suo: Et non dicat Eunuchus: Ecce ego lignum aridum. * Quia hæc dicit Dominus Eunuchis: Qui custodierint sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & tenuerint fedus meum: Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen meum a filiis & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. * Et filius aduenæ, qui adhærent Domino, ut colant eum, & diligant nomen eius,

C ut sint ei in seruos : omnem custodientem
fabbarum ne polluat illud, & tenentem fœ-
7 dus meum : * Adducam eos in montem san-
ctum meum, & ædificabo eos in domo ora-
tionis meæ : bolocausta eorum, & victimæ
eorum, placebunt mihi super altari meo : †
quia domus mea, domus orationis vocabitur
8 cunctis populis. * Ait Dominus Deus, qui
congregat dispersos Israel : Adhuc congrega-
9 bo ad eum congregatos eius. * Omnes bestię
agri veniunt ad deuorandum, vniuersę bestię
10 salus. * Speculatores eius cæci omnes, nes-
cierunt vniuersi : eanes muti non valentes la-
trare, videntes vana, dormientes, & aman-
11 tes somnia. * Et canes impudentissimi nes-
cierunt sauitatem : ipsi pastores ignoraue-
runt intelligentiam : omnes in viam suam
declinauerunt, † vnusquisque ad auaritiam
12 suam, à summo vsque ad nouissimum. * Ve-
nite, sumamus vinum, & impleamur ebrietate
& erit sicut hodie, sic & cras, & multo
amplius.

CAPVT LVII.

Inflorum interitum, & fractura ipsorum requies non intelligitur ab impiis, cum quibus Deus hic expostulat super idololatria aliisque ipsorum scelerebus, denuntians eos humiliter: cunctis autem pax & consolatío promittitur, cum impij cor sit tanquam mare firmus eis non est pax.

1 **I**ustus perit, & non est qui recogitet in cor-
A de suo : & viri misericordiae colliguntur,
quia non est qui intelligat : à facie enim ma-
2 litiæ collectus est iustus. * Veniat pax, requies-
cat in cubili suo qui ambulavit in directione
3 sua. * Vos autem accedite huc filij augurati
4 cis ; semen aditeri ; & fornicari. * Super
quem lulistis ? super quem dilatastis os, & cie-
cistis lingua ; numquid non vos filij sceles-
5 ti, semen mendax ? qui consolamini in diis
subter omne lignum frondosum, immolan-
6 tes parvulos in torrentibus, subter eminentes
petras ? * In partibus torrentis pars tua, hæc
est fors tua : & ipsi effudisti libamen, obtuli-
7 stis sacrificium. numquid super his non indi-
gnabor ? * Super montem excelsum & subli-
8 mem posuisti cubile tuum, & illic ascendisti
ut immolares hostias. * Et post ostium, & re-
tro postem posuisti memoriale tuum : quia
iuxta me discooperuisti, & suscepisti adule-
9 rem : dilatasti cubile tuum, & pepigisti cum
eis fedus dilexisti stratum eorum manu aper-
10 ta. * Et ornasti te regi vnguento, & multipli-
casti pigmenta tua. Misisti legatos tuos pro-
11 cul, & humiliata es vsque ad inferos. * In mul-
titudine viæ tuæ laborasti : non dixisti : Quies-
cam : vitam manus tuæ inuenisti propterea non
12 rogasti. * Pro quo sollicita timuisti, quia men-
tita es, & mei non es recordata, neque cogi-
13 tasti in corde tuo : quia ego tacens, & quasi
non videris, & mei oblitus es. * Ego annun-
tiabo iusticiam tuam, & opera tua non pro-
14 derunt tibi. * Cum clamaveris, libeten-

te congregati tui, & omnes eos auferet ventus: tollit aura: Qui autem fiduciam habet mei, hereditabit terram, & possidebit montem sanctum meum. * Et dicam † Viam facite, † inf. 6a. d. 10. præbere iter, declinate de femina, auferite offendentia de via populi mei. * Quia hæc dicit 15 Excelsus, & sublimis habitans æternitatem: & sanctum nomen eius in excelsis & in sancto habitans, & cum contrito & humili spiritu: ut vivificet spiritum humilium, & vivificet cor contritum. * Non enim in sempiternum ligabo, neque vsque ad finem irascar: quia spiritus à facie mea egreditur, & statim ego faciam. * Propter iniquitatem avaricie eius iratus sum, & percussi eum: abscondi à te faciem meam, & indignatus sum: & abiit vagus in via cordis sui. * Vias eius vidi, 18 & sanavi eum, & reduxi eum, & reddidi consolationes ipsi, & lugentibus eius. * Creavi 19 fructum labiorum pacem, pacem ei, qui longè est, & qui propè, dixit Dominus, & sanavi eum. * Impij autem quasi mare feruens, 20 quod quiescere non potest, & redundant fluctus eius in conculcationem & rudum. * † Non 21 est pax impiis, dicit Dominus Deus.

CAPVT LVIII.

Reprobandis Iudeorum hypocrisim: ostendens eorum ieiunium non esse Deo acceptabile: & quæ debent illud comitari, quibus adhibitis multa præstentur hominibus beneficia: quomodo debeat sabbatum celebrari, abnegata propria voluntate, & quod sit primum ita celebrandum.

CLama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuncia populo meo scelera A eorum, & domui Iacob peccata eorum. * Me etenim de die in diem querunt. & scire vias meas voluit: quasi gens, quæ iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit: togant me iudicia iusticie: appropinquare Deo volunt. * Quare ieiunavimus, & non 3 aspersisti: humiliavimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die ieiunij vestri, inveniunt voluntas vestra, & omnes debiores vestros reperitis. * Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percussis pugno impiè. Noli ieiunare sicut vsque ad hanc diem, ut audiantur in excelsis clamor vester. * † Numquid tale 5 est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? numquid contorquere quasi circulum caput suum, & sacco & cinerem sternere? numquid istud vocabis ieiunium, & diem acceptabilem Domino? * Nónne hoc est magis ieiunium, quod elegi dissolvere colligationes impietatis, solvere fasciculos deprimentis: dimittite eos, qui contrahiti sunt, liberos, & umine odus dirumpe. * † 7 Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. * Tunc erumpet quasi manè lumen 8 tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit faciem tuam iustitia tua, & gloria Domini col-

9 liget te. * Tunc invocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum. si abstuleris de medio tui casenam, & desieris extendere digitum, & loqui quod non prodest. * 10 Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleveris, orietur in tenebris lux tua, & tenebre tue erunt sicut merides. 11 * Et requiem tibi dabit Dominus semper, & D implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit, & eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius non deficient aque. 12 * † Et edificabuntur in te deserta sæculorum: fundamenta generationis & generationis suscitabis: & vocaberis edificator sæpium avertens femitas in quietem. * Si auerteris à fabricato pedem tuum, facere voluntatem tuam in die sancto meo, & vocaveris sabbatum delicatum, & sanctum Domini gloriosum, & glorificaveris cum dum non facis vias tuas, & non invenieris voluntas tua, ut loquaris sermonem: * Tunc delectaberis super Domino, & sustollam te super altitudines terræ, & cibabo te hereditate Iacob patris tui. os enim Domini locutum est.

CAPVT LIX.

Potens ac benignus est Deus ad salvandum Iudeos: sed iniquitates eorum, quas propheta persequitur, impediunt ne exaudiantur ac salventur: propter eas & consentient se iuxta à Deo desertos, & excruciatos, affligi variis malis: de furore Domini in malos, & benignitate erga penitentes.

ECce non est abbreviata manus Domini A ut saluare nequeat, neque aggravata est 1 auris eius ut non exaudiat: * Sed iniquitates vestre diuiserunt inter vos & Deum vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem eius 3 à vobis ne exaudiret. * † Manus enim vestre pollute sunt sanguine, & digiti vestri iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, 4 & lingua vestra iniquitatem fatuit. * Non est qui invocet iustitiam, neque est qui iudicet verè: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: † conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem. * Oua aspidum ruperunt, & telas aranearum texuerunt: qui comederit de ovibus eorum, morietur: & quod confectum est, 6 erumpet in regulum. * Tele eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis: opera eorum opera inutilia, & opus iniquitatis in manibus eorum. * † Pedes eorum ad malum currunt, & festinant ut effundant sanguinem innocentem: cogitationes eorum cogitationes inutiles: vastitas & contritio in 8 viis eorum. * Viam pacis nescierunt, & non est iudicium in gressibus eorum. semitæ eorum incurvatæ sunt eis: omnis qui calcavit in eis, ignorat pacem. * Propter hoc elongatum est iudicium à nobis, & non apprehendit nos iustitia: expectavimus lucem, & ecce tenebræ: splendorem, & in tenebris ambulavimus. * Palpavimus sicut cæci parietem, & quasi absque oculis atrectavimus: impigimus meridie

† Jer. 7. d. 3.

† Jer. 17. d. 16. Jer. 17. d. 31.

Nem. 10. d. 11. Sup. 10. d. 2.

† Sup. 11. d. 31.

† Jer. 17. d. 31.

† Jer. 17. d. 16. Rom. 1. d. 11.

meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. * Rugiemus quasi viri omnes, & quasi columbe meditantur gemitum. expectauimus iudicium, & non est; salutem, & elongata est à nobis. * Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, & peccata nostra responderunt nobis, quia scelera nostra nobiscum, & iniquitates nostras cognouimus, * peccare & mentiri contra Dominum: & auersi sumus ne iremur post tergum Dei nostri, ut loqueremur calumniam & transgressionem concepimus, & locuti sumus de corde verba mendacij. * Et conuersum est terrorum iudicium, & iustitia longè stetit: quia corruit in platea veritas, & aequitas non potuit ingredi. * Et facta est veritas in obliuionem: & qui recessit à malo, praeceps paruit: & vidit Dominus, & malum apparuit in oculis eius, quia non est iudicium, * & vidit quis non est vir: & aporiatus est. quia non est qui occurrat: & saluabit sibi brachium suum, & iustitia eius ipsa confirmauit eum. * † Indutus est iustitia ut lorica, & galea salutis in capite eius: indutus est vestimentis victionis, & operus est quasi pallio zeli. * Sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis & vicissitudinem inimicis suis: infulsi vicem reddet. * 19 Et timebunt qui ab Occidente nomen Domini; & qui ab ortu solis, gloriam eius: cum venerit quasi fluius violentus, quem spiritus Domini cogit: * † & venerit Sion redemptor, & eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob, dicit Dominus. * Hoc foedus meum cum eis, dicit Dominus: Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quae posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, & de ore feminis tui, & de ore seminis feminis tui, dicit Dominus, amodò & vsque in sempiternum.

CAPVT LX.

Ecclesia ad exultationem excitatur, quod in ea Domini gloria relucet, ad quam accessura sunt plurima nationes, & quae ad eam non venerint peribunt: in qua pax, iustitia & laus Dei inueniuntur, ablata iniquitate: eritque Dominus ei in lucem sempiternam & gloriam.

Surge, illuminate Ierusalem: quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est. * Quia ecce tenebrae operient terram & caligo populos: super te autem oriens Dominus, & gloria eius in te videbitur. * Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. * † Leua in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti congregati sunt venerunt tibi: filij tui de longè venient, & filiae tuae de latere surgent. * Tunc videbis, & afflues, & mirabitur & dilatabitur cor tuum, quando conuersa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gentium venerit tibi. * 6 Inundatio camelorum operiet te, dromedarum Madian & Ephra: omnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domi-

7 no annuntiantes. * Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes Nabathorum ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum maiestatis meae glorificabo. 8 * Qui sunt isti, qui ut nubes volant, & quasi columbae ad fenestras suas? * Me enim insulae expectant, & naues maris in principio, ut adducam filios tuos de longè; argentum eorum, & aurum eorum cum eis: nomini Domini Dei tui, & sancto Israel, quia glorificauit te. * Et aedificabunt filij peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussisti te: & in reconciliatione mea misersum sum tui. * † Et aperientur portae tuae iugiter: die ac nocte non claudentur, ut afferatur ad te fortitudo Gentium, & reges earum adducantur. * Gens enim & regnum, quod nun seruiuerit tibi, peribit: & Gentes solitudine vastabuntur. * Gloria Libani ad te veniet, abies & cedrus, & pinus simul, ad ornandum locum sanctificationis meae; & locum pedum meorum glorificabo. * Et venient ad te cutui filij eorum qui humiliauerunt te, & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi, & vocabunt te Civitatem Domini, Sion sancti Israel. * Pro eo quod fuisti derelicta, & odio habita, & non erat qui per te transiret, ponam te in superbiam saeculorum gaudium in generationem & generationem: 16 & * suges lac Gentium, & mamillae regum lactaberis: & scies quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob. * Pro aere afferam aurum, & pro ferro afferam argentum; & pro lignis aes, & pro lapidibus iterum: & ponam visitationem tuam pacem, & praeposito tuos iustitiam. * Non audietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. * † Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lunae illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & Deus tuus in gloriam tuam. * Non occidet ultra sol tuus, & luna tua non minuetur: quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & completi buntur dies luctus tui. * Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram, germen plantationis meae, opus manus meae ad glorificandum. * Minimus erit in mille, & pauculus in gentem fortissimam: ego Dominus in tempore eius subieci faciam istud.

CAPVT LXI.

Christi saluatoris officium, & hominum generis reparationem pulchre explicat; & praedicatione quoque ministrorum Christi gentes ad fidem conuertendas: additur de consolatione credentium & gloria ministrorum: Ecclesia letabunda suam felicitatem mirè sibi gratulatur.

Spiritus Domini super me: eo quod viderit Dominus me: ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde,

& predicarem capreis indulgentiam, & clausis apertionem: * vt predicarem annum placabilem Domino, & diem ultionis Deo nostro: † vt consolaretur omnes lugentes: * vt ponerem lugentibus Sion; & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro spiritu meroris: & vocabuntur in ea fortes iustitie, plantatio Domini ad glorificandum. * † Et edificabunt deserta in seculo, & ruinas antiquas erigent, & instaurabunt ciuitates desertas, dissipatas in generationem & generationem. * Et stabunt alieni, & pascunt pecora vestra: & filij peregrinorum, agricolæ & vinitores vestri erunt. * Vos autem sacerdotes Domini vocabimini: Ministri Dei nostri, dicitur vobis: Fortitudinem Gentium comedetis, & in gloria earum superbietis. * Pro confusione vestra duplici & rubore, laudabunt partem suam: propter hoc in terra sua duplicia possidebunt, læticia sempiterna erit eis. * Quia ego Dominus diligens iudicium, & odio habens rapinam in holocausto: & dabo opus eorum in veritate, & fœdus perpetuum feriam eis. * Et scient in Gentibus semen eorum, & germen eorum in medio populorum: omnes qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dominus. * Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutaris: & indumento iusticie circumdedit me quasi sponsum decoratū corona, & quasi sponfam ornatam monilibus suis. * Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suū germinat: sic Dominus Deus germinat iusticiam & laudem coram vniuersis Gentibus

CAPVT LXII.

Propheta non cessat propter impios Christum annuntiare prophetans de Christi aduentu & conversione Gentium: de felicitate, gloria & exaltatione Ecclesie ex Dei gratuito beneficio erga ipsam: de predicatoribus Ecclesie, & Euangelio per orbem diuulgando.

Propter Sion non tacebo, & propter Ierusalem non quiescam, donec egrediar vt splendor iustus eius, & saluator eius vt lampas accendatur. * Et videbunt Gentes iustum tuum, & cuncti reges inclinum tuum: & vocabitur tibi nomen nouum, quod os Domini nominabit. * Et eris corona glorie in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. * Non vocaberis vltra Derelicta; & terra tua non vocabitur amplius Desolata: sed vocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua Inhabitata. quia complacuit Domino in te: & terra tua inhabitabitur. * Habitabit enim iuuenis cum virgine, & habitabunt in te filij tui. Et gaudebit sponsus super sponfam, & gaudebit super te Deus tuus. * Super muros tuos Ierusalem constitui custodes, tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & ne

detis silentium ei, donec stabiliat, & donec ponat Ierusalem laudem in terra. * Iurauit Dominus in dextera sua, & in brachio fortitudinis sue: Si dederit triticum tuum vltra cibum inimicis tuis: & si biberint filij alieni vinum tuum, in quo laborasti. * Quia qui congregant illud, comedent, & laudabunt Dominum: & qui comportant illud, bibent in arrijs sanctis meis. * Transite per portas, † preparate viam populo, planum facite iter, eligite lapides, & eleuate signum ad Populos. * Ecce Dominus audiuim fecit in extremis terræ, † dicitur filiz Sion: Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo, & opus eius coram illo. * Et vocabunt eos, Populus sanctus, redempti à Domino. Tu autem vocaberis: Quælit ciuitas, & non Derelicta.

CAPVT LXIII.

Dicit se Dominus sanguine aspersum dum solas viciisset hostes: Deus multa præstitit Israelitis beneficia, sed propter iniquitates suas sunt ab eo derelicti: propheta autem miserationum Domini memor, inuocat ipsius misericordiam super populum suum, quem à Deo desertum conueritur.

Vis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra: iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iusticiam, & propugnator sum ad saluandum. * Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? * Torcular calcaui solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcaui eos in furore meo, & conculcaui eos in ira mea: & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea & omnia indumenta mea inquinavi. * Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. * Circumspexi, & non erat auxiliator: quæsiui, & non fuit qui adiuuaret: & saluaui mihi brachium meum, & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. * Et conculcaui populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum. * Miserationum Domini recordabor, laudem Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus, & super multitudinem bonorum domui Israel, quæ largitus est eis secundum indulgentiam suam, & secundum multitudinem misericordiarum suarum. * Et dixit: Verumtamen populus meus est, filij non negantes: & factus est eis saluator. * In omni tribulatione eorum non est tribulatus, & angelus faciei eius saluaui eos: in dilectione sua, & in indulgentia sua ipse redemit eos, & portauit eos, & eleuaui eos cunctis diebus seculi. * Ipsi autem ad iracundiam prouocauerunt, & afflixerunt spiritum sancti eius: & conuersus est eis in inimicum, & ipse debellauit eos. * Et recordatus est dierum seculi Moyfi, & populi sui: † Vbi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? vbi est qui posuit in medio eius spiritum sancti sui? Qui eduxit

ad

ad dexteram Moysen brachio maiestatis suæ,
qui cecidit aquas ante eos, vt faceret sibi no-
men sempiternum: * Qui eduxit eos per
abyssos, quali equum in deserto non impin-
gentem. * Quasi animal in campo descendens
spiritus Domini ductor eius fuit: sic adduxit
populum tuum, vt faceres tibi nomen
glorie. * † Attende de caelo, & vide de ha-
bitaculo sancto tuo, & glorie tue: vbi est
zelus tuus, & fortitudo tua, multitudine visce-
rum tuorum, & miserationum tuarum: super
me continuerunt se. * Tu enim pater noster,
& Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit
nos: tu Domine pater noster, redemptor no-
ster, à seculo nomen tuum. * Quare errare
nos fecisti Domine de vis tuis: indurasti cor
nostrum ne timeremus te: conuenere pro-
pter seruos tuos, tribus hereditatis tue. * Qua-
si nihil possederunt populum sanctum
tuum: hostes nostri conculcauerunt sancti-
ficationem tuam. * Facti sumus quasi in prin-
cipio, cum non dominareris nostri, neque
inuocaretur nomen tuum super nos.

CAPVT XLIV.

*Petit propheta vt Deus nomen suum & poten-
tiam inimicis nota faciat: fallæ quoque meritione
felicitatis quæ Deum expectantibus preparata est,
constitetur ac lugeat populi sui iniquitates, immu-
dities & exitium, omni pro liberatione.*

Vtinam dirumperes celos, & descen-
deres: à facie tua montes destituerent. * A
Sicut exustio ignis tabescerent, aquæ arde-
rent igni, vt notum fieret nomen tuum ini-
micis tuis: à facie tua gentes turbarentur. * 3
Cum feceris mirabilia, non sustinebimus des-
cendisti, & à facie tua montes destituerunt. * 4
A seculo non audierunt, neque auxilium per-
ceperunt: † oculis non viderunt, Deus absque te,
quæ preparasti expectantibus te. * Occurristi
latanti, & facienti iustitiam: in vis tuis recor-
dabuntur tui: ecce tu iratus es, & peccauimus
in ipsis fuimus semper, & saluabimur. * 6
Facti sumus vt immundus omnes nos, & quasi
pauca menstruate vniuersæ iustitiæ nostræ: C
& cecidimus quasi folium vniuersi, & iniqui-
tates nostræ quasi ventus abstulerunt nos. * 7
Non est qui inuocet nomen tuum: qui con-
surgat, & teneat te: abscondisti faciem tuam
à nobis, & alluisti nos in manu iniquitatis
nostræ. * Et nunc Domine, pater noster es
tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ope-
ra manuum tuarum omnes nos. * † Ne iras-
caris Domine satis, & ne ultra memineris ini-
quitatis nostræ: ecce respice, populus tuus
omnes nos. * Ciuitas sancti tui facta est de-
serta, Sion deserta facta est, Ierusalem deso-
lata est. * Domus sanctificationis nostræ, &
gloriæ nostræ: vbi laudauerunt te patres no-
stri, facta est in exustionem ignis, & omnia
desiderabilia nostra versa sunt in ruinas. * 13
Numquid super his concinebis te Domine,
tacebis, & alliges nos iracundia tua.

CAPVT LXV.

*Gentium conuersio, & Iudaorum propter iniqui-
tates suas & idololatriam abiectione, seruatis tamen
paucis reliquis ex ipsis: comminatio his qui Dei le-
gem abiecerunt, & prospera ac noua omnia seruis
Dei nuntiatur: de quorum felicitate & Dei erga
ipsum benignitate multis agi propheta.*

QVæserunt me qui ante non interroga-
uerunt, inuenerunt qui non quaesierunt
me: dixi: Ecce ego, ecce ego ad Gentem,
quæ non inuocabat nomen meum. * Expan-
di manus meas tota die ad populum incredu-
lum, qui graditur in via non bona post co-
gitationes suas. * Populus qui ad iracundiam
prouocat me ante faciem meam semper: qui
immolant in hortis, & sacrificant super lacer-
res: * qui habitant in sepulchris, & in delu-
bris idolorum dormiunt: qui comedunt car-
nem suillam, & ius profanum in vasis eorum.
* Qui dicunt, Recede à me, non appropin-
ques mihi, quia immundus es: isti fumus
erunt in furore meo, ignis ardens tota die. *
Ecce scriptum est coram me, non tacebo
sed reddam & retribuam in sinum eorum *
iniquitates vestras, & iniquitates patrum ve-
strorum: simul, dicit Dominus, qui sacrificau-
erunt super montes, & super colles expro-
brauerunt mihi, & reuertitur opus eorum pri-
mum in sinu eorum. * Hæc dicit Dominus:
B Quomodo si inueniatur granum in borro, &
dicatur: Ne dissipet illud, quoniam benedi-
ctio est: sic faciam propter seruos meos, vt
non disperdam totum. * Et educam de Iac-
cob semen, & de Iuda possidentem montes
meos: & hereditabunt eam electi mei, & ser-
ui mei habitabunt ibi. * Et erunt campustria
in caulas gregum, & vallis Achur in cubile
amentorum, populo meo qui requisierunt
me. * Et vos, qui dereliquistis Dominum,
qui obliuistiis montem sanctum meum, qui
ponitis Fortunæ mensam, & libaris super eam.
* Numerabo vos in gladio, & omnes in cede
corruetis: † pro eo quod vocaui, & non res-
pondistis: locutus sum, & non audistis: &
faciebatis malum in oculis meis, & quæ no-
lui elegistis. * Propter hoc hæc dicit Domi-
nus Deus: Ecce serui mei comedent, & vos sitie-
tis: ecce serui mei bibent, & vos sitie-
tis: * Ecce serui mei lætabuntur, & vos con-
fundemini: Ecce senii mei laudabunt præ-
exultatione cordis, & vos clamabitis præ do-
lore cordis, & præ contritione spiritus vlu-
latis. * Et dimittetis nomen vestrum in iura-
mentum electis meis: & interficiet te Domi-
nus Deus, & seruos suos vocabit nomine alio. *
16 * In quo qui benedictus est super terram, be-
nedicetur in Deo amen: qui iurat in ter-
ra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni tra-
dite sunt angustie priores, & quia abscondi-
te sunt ab oculis meis. * † Ecce enim ego creo
celos: novos, & terram nouam: & non erunt
in memoria priora, & non ascendent super

cor. * Sed gaudebitis & exultabitis vsque in 18
sempiternum, in his quæ ego creo: quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalem, 19
& gaudebo in populo meo: & non audietur D in eo vitæ vox fletus & vox clamoris. * Non 20
erit ibi amplius infans dierum, & senex qui non impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. * Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non ædificabunt, 21
& alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inveterabunt: * electi mei non laborabunt 22
frustra, neque generabunt in consumptione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorum cum eis. * † Eritque antequam 23
clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. * † Lupus & agnus pascuntur simul, leo & bos comedent paleas: & serpenti pulvis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

CAPUT LXVI.

Domini celi & terra non templum respiciunt, quod Iudei pro loco quietis illi edificare volebant, sed spiritum humilitatis recipiunt veteris legis sacrificia: Iudeorum adversus Christum ipsiusque discipulos perniciem puniendam ostenditur: de Christi natiuitate & Ecclesie fecunditate, & ut omnes collatentur exhortatur, ostendens beneficia quæ à Domino recipiunt, & quale futurum sit malorum iudicium, & quomodo per discipulorum Christi prædicationem Gentes converterentur: de finali quoque retributione malorum & bonorum.

Hæc dicit Dominus: † Cælum sedes 1
mea, terra autem scabellum pedum meorum, quæ est ista Domus, quam ædificabitis mihi: quæ est iste locus quietis meæ? * Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt 2
vniuersa ista, dicit Dominus. ad quem autem respiciam, nisi ad pauperulum, & contritum spiritum, & trementem sermones meos? * Qui 3
immolat bovem, quasi qui interficit virum: qui mactat pecus, quasi qui exciretrem canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt in visis suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. * Vnde & ego 4
eligam illusiones eorum: & quæ timebant, adducam eis: † quia vocavi, & non erat qui responderet: locus sum, & non audierunt feceruntque malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt. * Audite verbum Domini, 5
qui tremis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abiicientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & videbimus in læticia vestra: ipsi autem confundentur. * Vox populi de iustitate, vox de tem-

plo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit: antequam veniret partus eius, peperit masculum. * Quis audiuit vquam tale? & quis vidit huic simile? numquid parturit terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos? * Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationem ceteris tribus, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? * Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudeat cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam, * vt sugatis, & repleamini ab vberibus consolationis eius: vt mangleatis, & delicijs affluatis ab omni modo gloria eius. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam sugeris: ad vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. * Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. * Videbitis, & gaudebit cor vestrum, & oña vestra quasi herba germinabunt: & cognoscetur manus Domini servus eius, & indignabitur inimicis suis. * Quia ecce Dominus in igne veniet, & quasi turbo quadrigæ eius: reddere in indignatione furorẽ suum, & increpationem suam in flamma ignis: * quia in igne Dominus diiudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti à Domino, * qui sanctificabantur, & mundos se putabant in hortis post ianuam intrinsecus, qui comedeant carnem suillam, & abominationem, & murem: simul confumentur, dicit Dominus. * Ego autem opera eorum, & cogitationes eorum, venio vt congregem cum omnibus gentibus & linguis, & venient & videbunt gloriam meam. * Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui saluati fuerint, ad Gentes in mare, in Africam, & Lydiam tendentes sagittam: in Italiam & Græciam, ad insulas longè ad eos qui non audierunt de me, & non viderunt gloriam meam. Et annuntiabo gloriam meam Gentibus, * & adducent omnes fratres vestros de cunctis Gentibus domum Domino, in equis, & in quadrigis, & in lectionibus, & in mulis, & in carrucis, ad montem sanctum meum Ierusalem, dicit Dominus, quomodo si inferant filij Israel munus in vase mundo in domum Domini. * Et assumam ex eis in sacerdotes, & leuitas, dicit Dominus: * † Quia sicut cæli novi, & terra nova, quæ ego facio stare coram me, dicit Dominus: sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. * Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbato: veniet omnis caro vt adoret coram facie mea, dicit Dominus. * Et egredientur, & videbunt cadauera virorum, qui prævaricati sunt in me: † vermis eorum non morietur, & ignis eorum non exstinguetur: & erunt vsque ad saturationem visioni, omni carni.

PROPHE

† Psal. 11.
8 r.
† Sup. 11.
6.6.

† Ab. 7. f.
48. 17. d. 14

† Prov. 1.
c. 24.
Sup. 6. f.
b. 12.
Ier. 7. c. 13.

† Apoc. 11.
a. 5.

† Mar. 9.
8. 45.

P R O P H E T I A

I E R E M I Æ.

C A P V T P R I M V M.

*Jeremias in ventre matris sanctificatur, & tempore Iosia regis Iuda missus à Domino ad prophe-
tandum, causatur pueritiam, sed dolens à Deo
accipit robur innumabile, inbeturque vaticinari
destructionem Ierusalem sub nomine virga, & olla
succensa.*

VERBA Jeremias filij
Helciz, de sacerdoti-
bus qui fuerunt in Ana-
thoth, in Terra Benja-
min. * Quod factum est
in diebus Iosia filij A-

mon regis Iuda, in tertiodécimo anno re-
gni eius. * Et factum est in diebus Ioa-
kim filij Iosia regis Iuda, vsque ad consumma-
tionem vndecimi anni Sedecie filij Iosia re-
gis Iuda, vsque ad transmigrationem Ierusa-
lem, in mense quinto. * Et factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: * Priusquam
te formarem in utero, noui te: & antequam
exires de vulua, sanctificaui te, & prophetam
in Gentibus dedi te. * Et dixi, A, a, a, Do-
mine Deus: ecce nescio loqui, quia puer
ego sum. * Et dixit Dominus ad me: Noli
dicere: Puer sum: quoniam ad omnia que
mitam te, ibis: & vniuersa, quęcumque
mandauero tibi, loqueris. * Ne times à fa-
cie eorum: quia tecum ego sum, vt eruam
te, dicit Dominus. * Et misit Dominus ma-
num suam, & tetigit os meum: & dixit Do-
minus ad me: Ecce dedi verba mea in ore
tuo: * ecce constitui te hodie super Gentes,
& super regna, & vt euellas, & destruas, &
disperdas, & dissipes, & ædifices, & plan-
tes. * Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: Quid tu vides Ieremia? Et dixi:
Virgam vigilantem ego video. * Et dixit Do-
minus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo
ego super verbo meo vt faciam illud. * Et fa-
ctum est verbum Domini secundò ad me,
dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam suc-
censam ego video, & faciem eius à facie
Aquilonis. * Et dixit Dominus ad me: † Ab
Aquilone pandetur malum super omnes ha-
bitatores terrę. * quia ecce ego conuocabo
omnes cognationes regnorum Aquilonis,
ait Dominus: & venient & ponent vnus-
quisque solium suum in introitu portarum
Ierusalem, & super omnes muros eius in
circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda. * Et
loquar iudicia mea cum eis, super omnem
malitiam eorum qui dereliquerunt me, &

libauerunt diis alienis, & adorauerunt opus
manuum suarum. * Tu ergo accinge lumbos
tuos, & surge, & loquere ad eos omnia
quę ego præcipio tibi. Ne formides à
facie eorum: nec enim timere te faciunt
vultum eorum. * † Ego quippe dedi te hodie
in ciuitatem munitam, & in columnam
ferream, & in murum æreum, super om-
nem terram, regibus Iuda, principibus eius,
& sacerdotibus, & populo terrę. * Et bel-
labunt aduersum te, & non pręualebunt
quia ego tecum sum, ait Dominus, vt li-
berem te.

C A P V T I I.

*Graviter expostulat Dominus cum filiis Israël &
Iuda, potissimum cum pastoribus ac prophetis, quod
non reuerentes accepta à Deo varia beneficia, eo
qui fons est aquę viuę relicto, adorauerint idola,
à quibus nihil boni expectare poterant: imò cum
toto essent in idololatria, rapinæ & crudelitate,
sepe iustificare nituntur, & propterea à deuastan-
dos prædicat.*

ET factum est verbum Domini ad me,
dicens: * Vade, & clama in auribus
Ierusalem, dicens: Hęc dicit Dominus: Re-
cordatus sum tui, miserans adulescentiam
tuam, & charitatem desponsationis tuę,
quando secuta es me in deserto, in terra quę
non seminatur. * Sanctus Israël Domino,
primitię frugum eius: omnes, qui deuorant
eum, delinquant: mala venient super eos,
dicit Dominus. * Audite verbum Domini
domus Iacob, & omnes cognationes domus
Israel: * hęc dicit Dominus: † Quid inue-
nerunt patres vestri in me iniquitatis, quia
elongauerunt à me, & ambulauerunt post
vanitatem, & vani facti sunt? * Et non di-
xerunt: Vbi est Dominus, qui ascendere
nos fecit de Terra Ægypti: qui traduxit nos
per desertum, per terram inhabitabilem &
inuiam, per terram sitis, & imaginem mortis,
per terram, in qua non ambulauit vir,
neque habitauit homo? * Et induxi vos in
terram Canani, vt comederetis fructum eius,
& optima illius: & ingressi contaminastis
terram meam, & hereditatem meam posui-
stis in abominationem. * Sacerdotes non
dixerunt: Vbi est Dominus? & tenentes le-
gem nesciunt me, & pastores præuaticati
sunt in me: & prophete præphetauerunt in
Baal, & idola secuti sunt. * Propterea adhuc
iudicio contendam vobiscum, ait Dominus
& cum filiis vestris disceptabo. * Transite
ad insulas Cethim, & videte: & in Cedar,
mittite,

† Isai. 48.
23.

† Isai. 48.
16.

† Mich. 7.
1.

mittite, & considerate vehementer: & vide-
 te si factum est huiusmodi. * Si mutauit gens
 deos suos, & certe ipsi non sunt dii: populus
 verò meus mutauit gloriam suam in idolum.
 * Obstupescite celi super hoc, & portæ eius
 desolamini vehementer, dicit Dominus.
 * Duo enim mala fecit populus meus: Me
 dereliquerunt fontem aquæ viuæ, & fode-
 runt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ
 continere non valent aquas. * Numquid
 seruus est Israël, aut vernaculus: quare ergo
 factus est in prædam? * Super eum rugie-
 runt leones, & dederunt vocem suam, pos-
 suerunt terram eius in solitudinem: ciuitates
 eius exiit sunt, & non est qui habitet in
 eis. * Filij quoque Memphis & Taphnes
 contempserunt te vique ad verticem.
 * Numquid non istud factum est tibi, quia
 dereliquisti Dominum Deum tuum eo tem-
 pore, quo ducebar te per viam? * Et nunc
 quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam
 turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum,
 vt bibas aquam fluminis? * Arguet te mali-
 tia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, &
 vide, quia malum & amarum est reliquisse
 te Dominum Deum tuum, & non esse ti-
 morem mei apud te, dicit Dominus Deus
 exercituum. * A sæculo confregisti iugum
 meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non
 seruiam. † In omni enim colle sublimi, &
 sub omni ligno frondoso, tu prosternebaris
 meretrici. † Ego autem plantavi te vineam
 electam, omne semen verum: quomodo ergo
 conuersa es mihi in prauum vinea aliena?
 * Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi
 herbam borith, maculata es in iniquitate tua
 coram me, dicit Dominus Deus. * Quo-
 modo dicis: Non sum polluta, post Babilonem
 non ambulau: vide vias tuas in conualle,
 scito quid feceris: cursor leuis explicans
 vias suas. * Onager assuetus in solitudine,
 in desiderio animæ suæ attraxit ventum amo-
 ris sui: nullus auget eam: omnes qui que-
 runt eam, non deficient: in mensuris eius
 inuenient eam. * Prohibe pedem tuum à
 nuditate, & guttur tuum à siti. Et dixisti:
 Desperavi, nequaquam faciam: adamaui
 quippe alienos, & post eos ambulabo. * Quo-
 modo confunditur fur quando deprehendi-
 tur, sic confusi sunt domus Israël, ipsi &
 reges eorum, principes, & sacerdotes, &
 prophete eorum, * dicentes ligno: Pater
 meus es tu, & lapidi: Tu me genuisti. † ve-
 nerunt ad me tergum, & non faciem, & in
 tempore afflictionis suæ dicent: Surge, &
 libera nos. * Vbi sunt dii tui, quos fecisti
 tibi? surgant & liberent te in tempore af-
 flictionis tuæ: † secundum numerum quip-
 pe ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda.
 * Quid vultis mecum iudicio contendere?
 omnes dereliquistis me, dicit Dominus.
 * Frustrà percussisti filios vestros, disciplinam
 non receperunt: deuorauit gladius vestrum

prophetas vestros, quasi leo vastator * ge-
 neratio vestra. Videte verbum Domini:
 Numquid solitudo factus sum Israël, aut ter-
 ra ferocina: quare ergo dixit populus meus:
 Recessimus, non veniemus vltà ad te?
 * Numquid obliuiscetur virgo ornamenta
 sui, aut sponsa fascie pectoralis suæ? popu-
 lus verò meus oblitus est mei diebus inu-
 meris. * Quid mireris bonam offendere viam
 tuam ad querendam dilectionem, quæ in-
 super & malicias tuas docuisti vias tuas, * &
 in alis tuis inuentus est sanguis animarum
 pauperum & innocentum: non in follis in-
 ueni eos, sed in omnibus quæ supra memo-
 rau. * Et dixisti: Absque peccato & inno-
 cens ego sum: & propterea auertatur furor
 tuus à me. Ecce ergo iudicio commendam te-
 cum, eò quòd dixeris: Non peccau. * Quam
 vills facta es nimis, iterans vias tuas: & ab
 Ægypto confundèris, sicut confusa es ab
 Assur. * Nam & ab ista egredieris, & manus
 tuæ erunt super caput tuum: quoniam obri-
 nit Dominus confidentiam tuam, & nihil
 habebis prosperum in ea.

CAPVT III.

*Deus incomparabilis clementia populum suum ad
 se reuocat ab idololatria, in qua Iuda etiam Israël
 excessu: promittens se assumpturum eos in filios,
 & veros pastores eorum daturum, vt Ierosolyma in
 pace colant Dominum: de futura gloria & exalta-
 tione Ierosolymæ, ac Gentium ad eam congregatio-
 ne, & de populi penitentia.*

Vlgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem
 suam, & recedens ab eo, duxerit vi-
 rum alterum: numquid reuertetur ad eam
 vltà? numquid non polluta & contaminata
 erit mulier illa? tu autem fornicata es cum
 amatoribus multis: tamen reuere te ad me,
 dicit Dominus, & ego suscipiam te. * Leua
 oculos tuos in directum, & vide vbi non
 prostrata sis: in viis sedebas, expectans eos:
 quasi latro in solitudine: & polluisti terram
 in fornicationibus tuis, & in malitiis tuis.
 * Quam ob rem prohibete sunt stille plu-
 uiarum, & ferocinus imber non fuit: frons
 mulieris meretricis facta est tibi, noluisti cru-
 bescere. * Ergo saltem amodò voca me.
 Pater meus, dux virginum mearum tu es.
 * Numquid irascèris in perpetuum, aut
 perseverabis in finem? Ecce locuta es, &
 fecisti mala, & potuisti. * Et dixit Dominus
 ad me in diebus Iosue regis: Numquid vidisti
 quæ fecerit auersatrix Israël? abiit sibi met
 super omnem montem excelsum, & sub
 omni ligno frondoso, & fornicata est ibi.
 * Et dixi, cum fecisset hæc omnia: Ad me
 reuertere: & non est reuersa. Et vidit præ-
 uaricatrix soror eius Iuda, * quia pro eo,
 quòd mœchata esset auersatrix Israël, dimi-
 sisse eam, & dedidisse ei libellum repudij:
 & non timuit præuocare Iuda soror eius,
 sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. * Et:
 facili

† 10f. 1.
d. 4.† 10f. 5.
d. 1.
10f. 11.
d. 11.† 10f. 12.
f. 11.† 10f. 11.
d. 11.† 10f. 12.
d. 12.

facilitate fornicationis suæ conaminauit terram, & moechata est cum lapide & ligno. * Et in omnibus his non est reuerſa ad me præuicatrix ſoror eius Iuda in toto corde ſuo, ſed in mendacio, ait Dominus. * Et dixit Dominus ad me: Iuſtificaui animam ſuam auerſatrix Iſraël, comparatione præuicatricis Iudæ. * Vade, & clama ſermo- nes iſtos contra Aquilonem, & dices: Re- uertere auerſatrix Iſraël, ait Dominus, & non auertam faciem meam à vobis: quia ſanctus ego ſum, dicit Dominus, & non iras- car in perpetuum. * Verumtamen ſcilo ini- quitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum præuicata es: & diſperſiſti vias tuas alienis ſub omni ligno frondoſo, & vocem meam non audiſti, ait Dominus. * Conuer- timini filij reuerſentes, dicit Dominus: quia ego vir veſter: & aſſumam vos vnum de ciuitate, & duos de cognatione, & intro- ducam vos in Sion. * Et dabo vobis paſto- res iuxta cor meum, & paſcent vos ſciencia & doctrina. * Cumque multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait Do- minus: non dicent vtrà: Arca teſtamenti Domini: neque aſcendet ſuper cor, neque recordabuntur illius: nec viſitabitur, nec fiet vtrà. * In tempore illo vocabunt Ieru- ſalem Solum Domini: & congregabuntur ad eam omnes Gentes in nomine Domini in Ieruſalem, & non ambulabunt poſt prauita- tem cordis ſui peſſimi. * In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Iſraël, & venient ſimul de terra Aquilonis, ad terram quam dedi patribus veſtris. * Ego autem dixi: Quo- modo ponam te in filios, & tribuam tibi terram deſiderabilem, hereditatem præcla- ram exercituum Gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, & poſt me ingredi non ceſſa- bis. * Sed quomodo ſi contemnat mulier amato- rem ſuum, ſic contempſit me domus Iſraël, dicit Dominus. * Vox in viis audita eſt, ploratus & ululatus filiorum Iſraël: quoniam iniquam fecerunt viam ſuam, obli- ti ſunt Domini Dei ſui. * Conuerſimini filij reuerſentes, & ſanabo auerſiones veſtras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es Do- minus Deus noſter. * Verè mendaces erant colles, & multitudo montium: verè in Domino Deo noſtro ſalus Iſraël. * Confu- ſio comedit laborem patrum noſtrorum ab adoleſcentia noſtra, greges eorum, & ar- menta eorum, filios eorum, & filias eorum. * Dormiemus in conſuſione noſtra, & ope- ri- et nos ignominia noſtra: quoniam Domino Deo noſtro peccauimus nos, & patres noſtri, ab adoleſcentia noſtra viſque ad diem hanc: & non audiuiſmus vocem Domini Dei noſtri.

CAPVT IV.

Promittit Dominus veniam ſi ſe verè conuer- ſant & corde circumciant, comminando graua

mala ſi in malis perſiſtant: quapropter luget propheta videtiſſe terram deaſtandam, & in ſoli- tudinem redigendam, ita tamen ut non fiat con- ſummata.

SI reuertèris Iſraël, ait Dominus, ad me conuenere: ſi abſtuleris offendiſſula tua à facie mea, non commoueberis. * Et iura- bis: Viuit Dominus in veritate, & in iudi- cio, & in iuſticia: & benedicent eum Gen- tes, ipſumque laudabunt. * Hæc enim dic- tit Dominus viro Iuda & Ieruſalem: † No- uate vobis nouale, & nolite ſerere ſuper ſpinas: * circumcidimini Domino, & au- ſerte præputia cordium veſtrorum viri Iuda, & habitatores Ieruſalem: ne fortè egredia- tur vt ignis indignatio mea, & ſuccendatur, & non ſit qui extinguat, propter malitiam cogitationum veſtrarum. * Annuntiate in Iuda, & in Ieruſalem auditum facite: lo- quimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dicite: Congregamini, & ingre- diamur ciuitates munitas, * leuate ſignum in Sion. Confortamini, nolite ſtare, † quia malum ego adduco ab Aquilone, & contri- tionem magnam. * Aſcendit leo de cubili ſuo, & prædo Gentium ſe leuauit: egreſſus eſt de loco ſuo, vt ponat terram tuam in ſoli- tudinem: ciuitates tuæ vaſtabuntur, rema- nentes abſque habitatore. * Super hoc accin- gite vos ciliis, plangite & ululate: quia non eſt auerſa ira furoris Domini à nobis. * Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obſtupeſ- cent ſacerdotes, & prophete conſternabun- tur. * Et dixi: Heu, heu, heu Domine Deus, ergone decipiſti populum iſtum & Ieruſa- lem, dicens: Pax erit vobis: & ecce perue- nit gladius viſque ad animam? * In tempore illo dicetur populo huic & Ieruſalem: Ven- tus vrens in viis, quæ ſunt in deſerto viæ filiz populi mei, non ad ventilandum & ad pur- gandum. * Spiritus plenus ex his venit mi- hi: & nunc ego loquar iudicia mea cum eis. * Ecce quaſi nubes aſcendet, & quaſi tem- peſtas curruſ eius: velociore aquilis equi illius: vix nobis quoniam vaſtati ſumus. * Laua à malitia cor tuum Ieruſalem, vt ſalua ſias: viſquequò morabuntur in te cogi- tationes noxiæ? * Vox enim annuncian- tis à Dan, & noxum facientis idolum de mon- te Ephraim. * Dicite gentibus: Ecce audi- tum eſt in Ieruſalem cuſtodes venire de ter- ra longinqua, & dare ſuper ciuitates Iuda vocem ſuam. * Quaſi cuſtodes agrorum fa- cti ſunt ſuper eam in gyro: quia me ad ira- cundiam prouocauit, dicit Dominus. * † Vix- tæ, & cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi: iſta malicia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum. * Ventrem meum, ventrem meum E doleo, ſenſus cordis mei turbati ſunt in me: non tacebo, quoniam vocem buccinæ au- diuit anima mea, clamorem prælij. * Con- tritio ſuper contritionem vocata eſt, & vaſtata

vastata est omnis terra : repente vastata sunt
tabernacula mea, subito pelles² meæ. * Vt-
quequò videbo fugientem, audiam vocem
buccinæ : * Quia stultus populus meus me
non cognouit : filij insipientes sunt, & ve-
cordes : sapientes sunt & faciant mala, bene
autem facere nescierunt. * Aspexi terram,
& ecce vacua erat, & nihili : & cæcos, &
non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce
moueantur : & omnes colles conturbati
sunt. * Inruitus sum, & non erat homo : &
omne volatile cæli recessit. * Aspexi, & ec-
ce Carmelus desertus : & omnes vrbes eius
destructæ sunt à facie Domini, & à facie iræ
furoris eius. * Hæc enim dicit Dominus :
Deserta erit omnis terra, sed tamen consum-
mationem non faciam. * Lugebit terra, &
increbunt cæli desuper : eo quòd locutus
sum, cogitavi, & non penituit me, nec
auertus sum ab eo. * A voce equitis & mi-
tensis sagittæ, fugit omnis ciuitas : ingres-
si sunt ardua, & ascenderunt rupes : vniuer-
sæ vrbes derelictæ sunt, & non habitat in
eis homo. * Tu autem vastata quid facies :
cum vestieris te coccino, cum ornata fueris
monili auro, & pinxeris stibio oculos tuos,
frustrà componeris : contempserunt te ama-
tores tui, animam tuam querent. * Vocem
enim quasi parturientis audiui, angustias
ve puerperæ : Vox filie : Sion intermo-
rientis, expandentisque manus suas : vix
mihi, quia defecit anima mea propter in-
terfectos.

CAPVT V.

*Dominus in Ierusalem querit virum iustum, ut
illi misceatur : sed tam plicis quam optimates in
prauitatibus suis & idololatria indurati sunt &
effusi, ideo comminatur eis vastationem ab extra-
neo populo, eo quòd ceci & sardi fulli sint, non
tamen vsque ad consummationem.*

Considerate, & querite in plateis eius, &
an inueniatis virum facientem iudicium, &
querentem fidem : & propitius ero ei.
* Quòd si etiam, Viuit Dominus, dixerint :
& hoc falsò iurabunt. * Domine oculi tui
respiciunt fidem : percussisti eos, & non do-
luerunt : attriulisti eos, & tenuerunt accipe-
re disciplinam : indurauerunt facies suas su-
pra petram, & noluerunt teueri. * Ego au-
tem dixi : Forsitan pauperes sunt & stulti,
ignorantes viam Domini, iudicium Dei sui.
* Ibo igitur ad optimates, & loquar eis : ipsi
enim cognouerunt viam Domini, iudicium
Dei sui. & ecce magis hi simul confreguerunt
iugum, ruperunt vincula. * Idcirco percus-
sit eos leo de silua, lupus ad vesperam vastauit
eos, pardus vigilans super ciuitates eor-
um : omnis, qui egressus fuit ex eis, capi-
etur : quia multiplicatæ sunt prauarica-
tiones eorum, confortatæ sunt auersiones
eorum. * Super quo propitius tibi esse po-

tero : filij tui dereliquerunt me, & iurant
in his qui non sunt dii : saturauit eos, &
mœchæ suæ, & in domo meretricis luxu-
tiabantur. * Equi amatoris & emissarii facti
sunt : † Vnusquisque ad vxorem proximi fui
hinniebat. * Numquid super his non visi-
tabo, dicit Dominus : & in gente tali non
visitetur anima mea : * Ascendite muros
eius, & dissipate, consummationem autem
nolite facere : auferite propagines eius, quia
non sunt Domini. * Præuariatione enim
præuaticata est in me domus Israël, & do-
mus Iuda, ait Dominus. * Negauerunt Do-
micum, & dixerunt : Non est ipse : neque
veniet super nos malum : gladium & fumen
non videbimus. * Propheiz fuerunt in
uentum locuti, & responsum non fuit in
eis : hæc ergo euenient illis. * Hæc dicit
Dominus Deus exercituum : Quia locuti
estis verbum istud : ecce ego do verba mea
in ore tuo in ignem, & populum istum in
signa, & vorabit eus. * Ecce ego adducam
desuper vos gentem de longinquo domus Is-
rael, ait Dominus : gentem robustam, gen-
tem antiquam, gentem, cuius ignorabis
linguam, nec intelliges quid loquatur. * Pha-
retta eius quasi sepulchrum patens, vniuersi
fortes. * Et comedet segetes tuas, & pâ-
nem tuum : deuorabit filios tuos, & filias
tuas : comedet gregem tuum, & armenta
tua : comedet vineam tuam, & ficum tuam
& conteret vrbes munitas tuas, in quibus tu
habes fiduciam, gladio. * Verumtamen in
diebus illis, ait Dominus, non faciam vos in
consummationem. * † Quòd si dixeritis :
E Quare fecit nobis Dominus Deus noster
hæc omnia : dices ad eos : Sicut dereliqui-
stis me, & seruistis deo alieno in terra ves-
tra, sic seruietis alienis in terra non vestra.
* Annuntiate hoc domui Iacob, & auditum
facite in Iuda, dicentes : * Audi popule stul-
te, qui non habes cot : qui habentes oculos,
non videis : & aures, & non audis. * Me
ergo non timebis, ait Dominus : & à facie
mea non dolebis : Qui posui arenam
terminum mari, præcepit sempiternum,
quod non præteribit : & commoueantur, &
non poterunt : & intumescant fluctus eius,
& non transibunt illud : * populo autem huic
factum est cor incredulum & exasperans, re-
cesserunt & abierunt. * Et nun dixerunt in
corde suo : Meruimus Dominum Deum no-
strum, qui dat nobis pluuiam temporaneam
& serotinam in tempore suo : plenitudinem
annuæ mellis custodiuerunt nobis. * Iniqui-
tates vestre declinauerunt hæc : & peccata
vestra prohibuerunt bonum à vobis : * Quia
inuenti sunt in populo meo impij insidiantes
quali aucupes, laqueos punentes & pedicas
ad capiendos viros. * Sicut decipula plena
aubus, sic domus eorum plene dolo : ideo
magnificati sunt & ditati. * Increbuit sunt
& impinguati : & præterierunt sermones
meos

meos pessimè. † Causam vidue non iudica-
uerunt, causam pupilli non direxerunt, & iu-
dicium pauperum non iudicauerunt. * Num-
quid super his non visitabo, dicit Dominus?
aut super gentem huiusmodi non visitetur
anima mea? * Scupor & mirabilia facta
sunt in terra: * prophete prophetabant
mendacium, & sacerdotes applaudebant ma-
nibus suis: & populus meus dilexit talia:
quid igitur fiet in nouissimo eius?

CAPVT VI.

*Prædicitur calamitas ac vastitas Ierosolyma-
rum ab Assyriis, eò quod contempserint legem Do-
mini, nec audire voluerint increpationes, sed om-
nes, & potissimum primates, propheta ac sacer-
dotes auaritia ac dolo studuerint: ideoque & ip-
sos & eorum sacrificia Deus obliuiscitur: habet ergo
Propheta eos legere, quoniam purgari consilatorio
non potuerunt.*

Confortamini filij Beniamin in medio
Ierusalem, & in Thecua clangite bu-
cina, & super Bethacarem leuate vexillum:
quia malum visum est ab Aquilone, & con-
tritio magna. * Speciosè & delicate assimilauit
filium Sion. * Ad eam venient pastores, &
greges eorum: fixerunt in ea tentoria in
circuito: pascet vnusquisque eos, qui sub
manu sua sunt. * Sanctificate super eam bel-
lum: confurgite, & ascendamus in meridie:
vix nobis, quia declinauit dies, quia longio-
res factæ sunt vmbre vesperti. * Surgite, &
ascendamus in nocte, & dissipemus domos
eius. * Quia hæc dicit Dominus exerci-
tuum: Cædite lignum eius, & fundite circa
Ierusalem aggerem: hæc est ciuitas visitatio-
nis, omnis calamitas in medio eius. * Sicut
frigidam fecit cisterna aquam suam, sic fri-
gidam fecit malitiam suam: iniquitas & va-
stas auditur in ea, coram me semper infir-
mitas & plaga. * Erudite Ierusalem, ne for-
tè recedat anima mea à te, ne fortè ponam te
desertam, terram inhabitabilem. * Hæc dicit
Dominus exercituum: Visque ad racemum
colligent quasi in vinea reliquias Israël: con-
uertere manum tuam quasi vindemiator ad
cartallum. * Cui loquar: & quem contesta-
bor vt audiat? ecce incircumcise aures eo-
rum, & audire non possunt: ecce verbum
Domini factum est eis in opprobrium, &
non suscipient illud. * Idcirco furore Do-
mini plenus sum, laborum sustinens: effun-
de super pannulum foris, & super consilium
lucernum simul: vir enim cum muliere ca-
pietur, senex cum pleno dierum. * Et tran-
sibunt domus eorum ad alteros, agri & vx-
ores pariter: quia extendam manum meam
super habitantes terram, dicit Dominus.

* † A minore quippe vsque ad maiorem om-
nes auaritiæ student: & à propheta vsque ad
sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et cu-
rabant conericionem filie populi mei cum
ignominia, dicentes, Pax, pax: & non erat

pax. * Confusi sunt, quia abominationem
fecerunt: quin potius confusione non sunt
confusi, & erubescere nescierunt quam ob-
rem cadent inter ruentes: in tempore visi-
tationis suæ corruent, dicit Dominus. * Hæc
dicit Dominus: Stare super vias, & videre, &
interrogare de semitis antiquis, quæ sit via
bona, & ambulare in ea: † & inuenietis re-
frigerium animabus vestris. Et dixerunt:
† Non ambulabimus. * Et constitui super vos
speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixe-
runt: Non audiemus. * Ideò audite Gentes,
E & cognosce congregatio, quanta ego faciam
eis. * Audi terra: Ecce ego adducam mala
super populum istum, fructum cogitatio-
num eius: quia verba mea non audierunt, &
legem meam proiecerunt. * † Vt quid mihi
thrus de Saba afferitis, & calanum suæ
olentem de terra longinqua? holocausta
vestra non sunt accepta, & vicime vestræ
non placuerunt mihi. * Propterea hæc dicit
F Dominus: Ecce ego dabo in populum istum
ruinas, & ruent in eis patres & filij simul,
vicinus & proximus peribunt. * Hæc dicit
Dominus: Ecce populus venit de Terra
Aquilonis, & gens magna conserget à fi-
nibus terræ. * Sagittam & scutum arripient
enadels est, & non miserebimur. vox eius
quasi mare sonabit: & super equos ascen-
dente, preparati quasi vir ad prælium, aduer-
sum te filia Sion. * Audiuimus famam eius,
dissolute sunt manus nostræ: tribulatio
apprehendit nos, dolores vt parturientem.
* Nolite exire ad agros, & in via ne ambule-
tis: quoniam gladius inimici, pavor in cir-
cuitu. * Filia populi mei accingere cilicio, &
G consergere cinere: luctum vniuersi fac
ibi, planctum amarum, quia repente veniet
vastator super nos. * Probatores dedi te in
populo meo robustum, & scies, & probabis
viam eorum. * Omnes isti principes decli-
nantes, ambulantes fraudulentè, æs & fer-
rum: vniuersi corrupti sunt. * Defecti sus-
tinatorum, in igne consumptum est plumbum,
frustra confluxit confluor: malicie enim eo-
rum non sunt consumptæ. * Argentum re-
probum vocate eos, quia Dominus proiecit
illos.

CAPVT VII.

*Quid frustra confidunt in templo, pessima per-
petrantes, & prophetas audire nolentes, sicut &
patres eorum: quapropter denuntias templum
abijciendum, & terram Iuda redigendam in soli-
tudinem; nec profuturam orationem Ieremia pro
illis, nec oblata ab eis sacrificia, propter excessa
Topheth in valle filij Ennom, & multiplies ipso-
rum malitias.*

Verbum, quod factum est ad Ieremiam
à Domino, dicens: * Sta in porta do-
mus Domini, & prædica ibi verbum istud, &
dic: Audite verbum Domini omnis Iuda,
qui ingredimini per portas has, vt adoretis

Yy Domi

Dominum. * Hæc dicit Dominus exerci-
 tuum Deus Israël: † Bonas facite vias vestras,
 & studia vestra: & habitabo vobiscum in
 loco isto. * Nolite confidere in verbis men-
 daci, dicentes: Templum Domini, templum
 Domini, templum Domini est. * Quoniam
 si bene direxeritis vias vestras, & studia ve-
 stra: si feceritis iudicium inter virum & pro-
 ximum eius, * adueni, & pūillo, & vidue
 non feceritis calumniam, nec sanguinem
 innocentem effuderitis in loco hoc, & post
 deos alienos non ambulaveritis in malum
 vobismetipsis: * habitabo vobiscum in loco
 isto: in terra quam dedi patribus vestris à
 sæculo & vsque in sæculum. * Ecce vos con-
 fidistis vobis in sermonibus mendaci, qui
 non proderunt vobis: * furari, occidere,
 adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim,
 & ire post deos alienos, quos ignoratis. * Et
 venistis, & stetitis coram me in domo hæc,
 in qua inuocatum est nomen meum, & di-
 xistis: Libera sumus, eò quod fecerimus
 omnes abominationes istas. * Numquid
 ergo spelunca latronum facta est domus ista,
 in qua inuocatum est nomen meum in oculis
 vestris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Do-
 minus. * Ite ad locum meum in Silo, ubi
 habitauit nomen meum à principio: & vi-
 dere quæ fecerim ei propter malitiam popu-
 li mei Israël: * & nunc, quia fecistis om-
 nia opera hæc, dicit Dominus: & locutus
 sum ad vos manè confurgens, & loquens,
 & non audistis: † & vocavi vos, & non re-
 spondistis: * † Faciam domui huic, in qua
 inuocatum est nomen meum, & in qua vos
 habetis fiduciam, & loco, quem dedi vobis
 & patribus vestris, sicut feci Silo. * Et pro-
 jiciam vos à facie mea, sicut proieci omnes
 fratres vestros, vniuersum semen Ephraim.
 * † Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec
 assumas pro eis laudem & orationem, & non
 obstitas mihi: quia non exaudiam te. * Non-
 ne vides, quid isti faciunt in ciuitatibus Iu-
 da, & in plateis Ierusalem? * Filij colli-
 gunt ligna, & patres succendunt ignem, &
 mulieres conspergunt adipem, vt faciant
 placenas reginæ cæli, & libent diis alienis,
 & me ad iracundiam prouocent. * Num-
 quid me ad iracundiam prouocant, dicit Do-
 minus? nonne semetipsos in confusionem
 vultus sui? Ideo hæc dicit Dominus Deus:
 Ecce furor meus, & indignatio mea confla-
 tur super locum istum, super viros, & super
 iumenta, & super lignum regionis, & su-
 per fruges terræ, & succendetur, & non ex-
 tinguetur. * Hæc dicit Dominus exerci-
 tuum Deus Israël: Holocaustumata vestra
 addite victimis vestris, & comedite carnes.
 * Quia non sum locutus cum patribus ve-
 stris, & non præcepi eis, in die qua eduxi
 eos de Terra Ægypti, de verbo holocausto-
 riarum, & victimarum. * Sed hoc verbum
 præcepi eis, dicens: Audite vocem meam,

& ero vobis Deus, & vos eritis mihi popu-
 lus: & ambulate in omni via, quam mandau-
 i vobis, vt bene sit vobis. * Et non audierunt,
 nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt
 in voluntatibus, & in prauitate cordis sui
 mali: factique sunt retrosum & non in an-
 te, * à die qua egressi sunt patres eorum de
 Terra Ægypti, vique ad diem hanc. Et misi
 ad vos omnes seruos meos prophetas per
 diem confurgens diluculo, & mittens. * Et
 non audierunt me, nec inclinauerunt aurem
 suam: sed indurauerunt cervicem suam:
 † & peius operati sunt, quam patres eorum.
 * Et loqueris ad eos omnia verba hæc, &
 non audient te: & vocabis eos, & non res-
 pondebunt tibi. * Et dices ad eos: Hæc est
 gens, quæ non audiuit vocem Domini Dei
 sui, nec recepit disciplinam: perit fides,
 & ablata est de ore eorum. * Tonde capil-
 lum tuum, & projice, & sume in directum
 planctum: quia proiecit Dominus, & reli-
 quit generationem furoris sui, * quia fece-
 runt filij Iuda malum in oculis meis, dicit
 Dominus. Posuerunt offendicula sua in do-
 mo, in qua inuocatum est nomen meum,
 vt polluerent eam: * & ædificauerunt ex-
 celsa Topheth, quæ est in valle filij En-
 nom: vt incenderent filios suos, & filias suas
 igni: quæ non præcepi, nec cogitavi in cor-
 de meo. * Ideo ecce dies venient, dicit Do-
 minus, & non dicetur amplius, Topheth,
 & Vallis filij Ennom: sed Vallis interfectionis:
 & sepelient in Topheth, eò quod non
 sit locus. * Et erit moricinium populi huius
 in cibos volucris cæli, & bestiis terræ, &
 non erit qui abigat. * † Et quiescere faciam
 de vrbibus Iuda, & de plateis Ierusalem, vo-
 cem gaudij, & vocem letitiæ, vocem spon-
 si, & vocem sponsæ: in desolationem enim
 erit terra.

CAPVT VIII

Quia tam reges, optimates, sacerdotes ac prophetae, quam reliquus populus ad idololatriam conuersi sunt, & non considerato Domini iudicio, omnes relictæ veritate studuerunt auaritia ac idololatria, & Dominum prouocantes voluerunt respicere, idcirco ab hostibus crudelissimis affligentur.

IN illo tempore, ait Dominus: Eijcient
 ossa regum Iuda, & ossa principum eius,
 & ossa sacerdotum, & ossa prophetarum,
 & ossa eorum qui habitauerunt Ierusalem,
 de sepulchris suis: * & expandent ea ad so-
 lem, & lunam, & omnem militiam cæli, quæ
 dilexerunt, & quibus seruierunt, & post
 quæ ambulauerunt, & quæ quæsierunt, &
 adorauerunt: non colligentur, & non sepe-
 lientur in sterquilinum super faciem ter-
 ræ erunt. * Et eligent magis mortem quam
 vitam omnes qui residui fuerint de cogna-
 tione hac pessima in vniuersis locis, quæ de-
 relicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Do-
 minus exercituum. * Et dices ad eos: Hæc
 dicit

dicat Dominus : Numquid qui cadit, non re- B
surget ? & qui auersus est, non reuertetur ?

* Quare ergo auersus est populus iste in Ie- 5
rusalem auersione contentiosa ? Apprehen-
derunt mendacium, & noluerunt reuer-
ti.

* Attendi, & auscultauit nemo quod bonum 6
est loquitur, nullus est qui agat peniten-
tiam super peccato suo, dicens : * Quid fecit C

omnes conuerſi sunt ad cursum suum, quasi
equus impetu vadens ad prælum. * Miluus 7

in celo cognouit tempus suum, rursus, &
hirundo, & ciconia, custodierunt tempus

aduentus sui : populus autem meus non co-
gnouit iudicium Domini. * Quomodo di- 8

cies : Sapientes nos sumus, & lex Domi-
ni nobiscum est : verè mendacium operatus

est stylus mendax scribarum. * Confusi 9
sunt sapientes, perterriti & capti sunt :
verbum enim Domini proiecerunt, & sa-
pientia nulla est in eis. * Propter eà dabo 10

mulieres eorum exteris, agros eorum here- D
ditibus : quia † à minimo vsque ad maxi-
mum omnes auariciam sequuntur : à pro-
pheta vsque ad sacerdotem cuncti faciunt

mendacium. * Et sanabant contritionem 11
filie populi mei ad ignominiam, dicentes :
Pax, pax, cum non esset pax. * Confusi 12

sunt, quia abominationem fecerunt : quin-
imò confusione non sunt confusi, & eru-
bescere nescierunt : idcirco cadent inter

corruentes, in tempore visitationis sue cor-
ruent, dicit Dominus. * Congregans con- 13
gregabo eos, ait Dominus : non est vna
in viuis, & non sunt sicut in scilicet, so-
limum defluxit : & dedi eis que prætergressa E

sunt. * Quare sedemus ? conuenite, & in- 14
grediamur ciuitatem munitam, & sileamus
ibi : quia Dominus Deus noster silere nos
fecit, & potum dedie nobis † aquam fellis :

peccauimus enim Domino. * † Expecta- 15
uimus pacem, & non erat bonum ; tempus
medete, & ecce formido. * A Dan auditis 16

est fremitus equorum eius, à voce hinni- F
tum pugnantium eius commota est omnis
terra, & venerunt, & deuorauerunt terram, &
plenitudinem eius ; urbem, & habitatores

eius. * Quia ecce ego mittam vobis serpen-
tes regulos, quibus non est incantatio : &
mordebunt vos, ait Dominus. * dolor meus

super dolorem, in me cor meum moriens. 18
* Ecce vox clamoris filie populi mei de ter-
ra longinqua : Numquid Dominus non est 19

in Sion, aut rex eius non est in ea ? Quare er- G
go me ad iracundiam concitauerunt in scul-
ptilibus suis, & in vanitatibus alienis ?

* Transiit messis, finita est aestas, & nos sal-
uari non sumus. * Super contritione filie 20
populi mei contritus sum, & contristatus, 21

stupor obinuit me. * Numquid resina non
est in Galaad ? aut medicus non est ibi ? qua- 22

re spiritus non est obducta cicatrix filie populi
mei ?

*Luges propheta interficiendos de Iudæa : in nul-
lo dicit esse fidendum, cum omnes dolores incedant
& quia Iudæa vastanda est, vult omnes assumere
luctum : in solo Deo eiusque cognitione glorian-
dam, qui punit tam Gentiles quam filios Israël
in circuitu cordis.*

1 Q Vis dabit capiti meo aquam, & oculis
meis fontem lacrymarum : & plorabo

2 die ac nocte interfectos filie populi mei.

3 * Quis dabit me in solitudine diuersorium
viatorum, & derelinquam populum meum,

4 & recedam ab eis : quia omnes adulteri sunt,
cœtus præuicatorum. * Et extenderunt

linguam suam quasi arcum mendacij & non
veritatis : confortati sunt in terra, quia de

5 malo ad malum egressi sunt, & me non co-
gnouerunt, dicit Dominus. * Vnusquisque

6 se à proximo suo custodiat, & in omni fra-
tre suo non habeat fiduciam : quia omnis

7 frater supplantans supplantabit, & omnis ami-
cus fraudulententer incedet. * Et vir fra-

8 trem suum deridebit, & veritatem non lo-
quentur : docuerunt enim linguam suam lo-
qui mendacium : vt inique agerent, labora-

9 uerunt. * Habitatio tua in medio doli : in
dolo reuertunt scire me, dicit Dominus.

10 * Propter eà hæc dicit Dominus exercituum :
Ecce ego constabo, & probabo eos : quid

11 enim aliud faciam à facie filie populi mei ?

12 * † Sagitta vulnerans lingua eorum, dolum
locuta est : in ore suo pacem cum amico suo. * 13

14 * Numquid super his non visitabo, dicit Dominus ?
aut in gente huiusmodi non visitetur ani-

15 ma mea ? * Super montes assumam stetum
ac lamentum, & super speciosa deserti plan-

16 tum : quoniam incensa sunt, eò quòd non
sit vir pertransiens : & non audierunt vocem

17 possidentis : à voluere cœli vsque ad pecora
transmigrauerunt & recesserunt. * Et dabo

18 Ierusalem in acervos arenæ, & cubilia dra-
conum : & ciuitates Iudæ dabo in desolatio-

19 nem, eò quòd non sit habitator. * Quis est
vir sapiens, qui intelligat hoc, & ad quem

20 verbum oris Domini fiat vt annuntiet istud,
quare perierit terra, & exusta sit quasi de-

21 sertum, eò quòd non sit qui pertran-
seat ? * Et dixit Dominus : Quia dereli-
querunt legem meam, quam dedi eis, &
non audierunt vocem meam, & non am-

22 bulauerunt in ea : * & abierunt post præ-
uicacitatem cordis sui, & post Baalim : quod

23 didicerunt à patribus suis. * Idcirco hæc
dicit Dominus exercituum Deus Israël : † Ecce 10/13
ego cibabo populum istum absinthio, &
potum dabo eis aquam fellis. * Et dispergam
eos in Gentibus, quas non nuerunt ipsi
& partes eorum : & mittam post eos gla-
dium, donec consumantur. * Hæc dicit Do-
minus exercituum Deus Israël : Contempla-
mini, & vocate lamentatrices, & veniant

& ad eas, quæ sapientes sunt, mittere, & prosperent : * testentur, & assumant super nos lamentum : deducant oculi nostri lacrymas, & palpebræ nostræ defluant aquis. * Quia vox lamentationis audita est de Sion : Quomodo vastati sumus & confusi vehementer ? quia dereliquimus terram, quoniam deiecta sunt tabernacula nostra. * Audite ergo mulieres verbum Domini : & assumant aures vestre sermonem oris eius : & doceat filias vestras lamentum, & vnaquæque proximam suam plandum. * quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere paruulos deforis, iuuenes de plateis. * Loquere : Hæc dicit Dominus : & cadet morticinium hominis quasi steruus super faciem regionis, & quasi fenum post tergum metentis, & non est qui colligat. * Hæc dicit Dominus : † Non gloriatur sapiens in sapientia sua, & non gloriatur fortis in fortitudine sua, & non gloriatur diues in diuitiis suis : sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra : hæc enim placent mihi, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus : & visitabo super omnem qui circumcisum habet præputium, * super Ægyptum, & super Iudæam, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attonsi sunt in conam, habitantes in deserto : quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israël incircumcisi sunt corde.

CAPVT X.

Non est timenda caelestis constellatio, nec vanissima ac imbecillia idola, sed Dominus qui solus est Deus, creator ac gubernator omnium, qui vastabit peccatores terra: plangit suum malum Ierusalem, & cum hominis non sit suas vias dirigere, orat Deum ne eos qui ipsum cognoscunt, ad interfectionem deleat, sed in hostes potius Iudeorum suum effundat furorem.

Audite verbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israël. * Hæc dicit Dominus : Iuxta vias Gentium nolite discere : & à signis cæli nolite metuerè, quæ timet Gentēs : * quia leges populorum variae sunt : quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. * † Argentum & auro decorauit illud : clauis & malleis compegit, vt non dissoluatur. * In similitudinem palmæ fabricata sunt, & non loquuntur : portata tollentur, quia incedere non valent. nolite ergo timere ea, quia nec malè possunt facere, nec benè. * † Non est similis tui Domine : magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitudine. * † Quis non timebit te & rex Gentium ? tuum est enim decus : inter cunctos sapientes Gentium, & in vniuersis regnis eorum nullus est similis tui. * Pariter insipientes & stulti pro-

babuntur doctrina vanitatis eorum lignum est. * Argentum inuolutum de Tharhis affertur, & aurum de Ophaz : opus artificis, & manus xerarij : hyacinthus & purpura indumentum eorum. opus artificum vniuersa hæc. * Dominus autem Deus verus est : ipse Deus viuens, & rex sempiternus. ab indignatione eius commouebitur terra : & non sustinebunt Gentes comminationem eius. * Sic ergo diceris eis : Dij, qui cælos & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his quæ sub cælo sunt. * † Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit cælos. * Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ : † fulgura in pluuia facit, & educit ventum de thesauris suis. * Stultus factus est omnis homo à scientia, confusus est artifex omnis in sculpili : quoniam falsum est quod conflat, & non est spiritus in eis. * Vana sunt, & opus risu dignum : in tempore visitationis suæ peribunt. * Non est his similis pars Iacob : qui enim formauit omnia, ipse est : & Israël virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi. * Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione. * quia hæc dicit Dominus : Ecce ego longè proijciam habitatores terræ in hac vice : & tribulabo eos ita vt inueniantur. * Væ mihi super contritionem meam, pessima plaga mea. Ego autem dixi : Planè hæc infirmitas mea est, & portabo illam. * Tabernaculum meum vastatum est, omnes funiculi mei diripi sunt, filij mei exierunt à me, & non subsistunt : non est qui extendat vltra tenitorium meum, & erigat pelles meas. * Quia stultè egerunt pastores, & Dominum non quesierunt : propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. * Vox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra Aquilonis : vt ponat ciuitates Iudæ solitudinem, & habitaculum draconum. * Scio Domine quia non est hominis via eius : nec viri est vt ambulet, & dirigat gressus suos. * † Corripe me Domine, verumtamen in iudicio : & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. * † Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super prouincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt : quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumperunt illum, & decus eius dissipauerunt.

CAPVT XI.

Quia maledicuntur qui non audire nec seruant precepta Domini patribus datum, idcirco precipitur propheta vt illud seruandum Iudeis prædices, sed frustra, cum magis sequantur patrum suorum scelera, variamque idololatriam, idcirco infretis Dominum inuitabilia in illos mala, nec proderunt eis idola, vel in istam oratio, neque quid prius

† Gen. 1.
4. 31.
2. Gen. 10.
4. 17.

† Sap. 13.
a. 11. 14.
a. 6.

† Mich. 7.
4. 12.
† Jer. 13.
13. 4.

† Gen. 1.
4. 31.
2. Gen. 10.
4. 17.

† Ps. 136.
b. 7.
1. Ps. 136.
b. 14.

† Ps. 136.
b. 7.

† Ps. 136.
b. 7.

*prius à Deo dilecti fuerint: reperi praua Iuda-
rum studia de ipso ex terra delendo: sed perden-
tur qui nolunt audire prophetiam in nomine Do-
mini.*

Verbum, quod factum est à Domino ad Ieremiam, dicens: * Audite verba patris huius, & loquimini ad viros Iuda, & habitatores Ierusalem; * & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui non audierit verba patris huius, * quod præcepi patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populum & ego ero vobis in Deum: * vt suscitem iuramentum, quod iuravi patribus vestris, datum me eis terram fluentem lacte & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domine. * Et dixit Dominus ad me: Vociferare omnia verba hæc in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, dicens: Audite verba patris huius, & facite illa: * quia contestans contestans sum patres vestros, in die qua eduxi eos de Terra Ægypti, vsque ad diem hanc: manè confurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam: * & non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt vnusquisque in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba patris huius, quod præcepi vt facerent, & non fecerunt. * Et dixit Dominus ad me: Inuentia est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem. * Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, vt seruirent eis: irrium fecerunt domus Israel & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum. * Quam ob rem hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. * Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. * † Secundum numerum enim ciuitatum tuarum, erant dii tui Iuda: & secundum numerum viarum Ierusalem, posuisti aras confussionis, aras ad libandum Baalim. * † Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumas pro eis laudem, & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctæ auferens à re malitias tuas, in quibus gloriosa es? * † Oliuam vberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocauit Dominus nomen tuum: ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fructus eius. * Et Dominus exercituum qui plantauit te locutus est super te malum, pro-malis domus Israel & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad iriandum me, libantes Baalim.

18 * Tu autem Domine demonstrasti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum.
19 * Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognoui quia cogitauerunt super me consilia, dicentes: Mitamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viucentium, & nomen eius non memoremus amplius. * † Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iustè, & probas renes & corda, videam vltionem tuam ex eis:
21 tibi enim reuelavi causam meam. * Propterea hæc dicit Dominus ad viros Anathoth, qui querunt animam tuam, & dicunt: Non prophetabis in nomine Domini, & non motieris in manibus nostris. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: iuuenes morientur in gladio, filij eorum & filie eorum morientur in fure. * Et reliquæ non erunt ex eis: inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

CAPVT XII.

Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tamen paratur ad diem occisionis, sanique terra causa iustus: hereditas aduersata est Domino suo, & pastores demoliti sunt vineam Domini, ideo traditur in dissipationem, cuius tamen vrsus miserebitur Dominus vastatis ipsius iumentis.

Iustus quidem tu es Domine, si dispuserim tecum: verumtamen iusta loquar ad te: † Quare via impiorum prosperatur: benè est omnibus, qui præuaricantur & iniquè agunt:
2 * Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt, & faciunt fructum: prope es ruori eorum, & longè à renibus eorum. * Et tu Domine nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. * Viquequò lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur, propter malitiam habitancium in ea: consumprum est animal, & volucre: quoniam dixerunt: Non videbit nouissima nostra. * Si cum pedibus currentis laborasti: quomodo contendere poteris cum equis: cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? * Nam
6 & fratres tui, & domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. * Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius. * facta est mihi hereditas mea quasi leo in silua:
9 dedit contra me vocem, ideo odiui eam. * Numquid auis discolor hereditas mea mihi: numquid auis tincta pertotum: venite, congregamini omnes bestie terre, properare ad deuorandum. * Pastores multi demoliti sunt vineam meam, concilauerunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in
11 desertum solitudinis. * Posuerunt eam in dissipationem, luxique super me: desolatio

Y y 3 desolata

† sup. 1. 12.

† sup. 7. 1. 14. 1. 14. 1. 14.

† 1. 12. 1. 12.

† 1. 12. 1. 12.

desolata est omnis terra : quia nullus est qui recogitet corde. * Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini deuorabit ab extremo terre vsque ad extremum eius : non est pax vniuerse carni. * Seminauerunt triticum, & spinas misserunt, & hereditatem acceperunt, & non eis proderit : confundemini a fructibus vestris, propter iram furoris Domini. * Hæc dicit Dominus aduersum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israel : Ecce ego euellam eos de terra sua, & domum Iuda euellam de medio eorum. * Et cum euulsero eos, conuertar, & miserebor eorum : & reducam eos, virum ad hereditatem suam, & vinum in terram suam. * Et erit : si eruditi didicerint vias populi mei, vt iurent in nomine meo, Viuit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal : edificabuntur in medio populi mei. * Quod si non audierint, euellam gentem illam euulsione & perditione, ait Dominus.

CAPVT XIII.

Sicut lumbare Ieremia absconditum in Euphrate computruit, sic Iudas primum Domino adhaerens, propter superbiam & idolatriam ab ipso abiecit, amicusque dispergitur: reuertitur tamen à Propheta, vt sua penitentia deantur mala, aliqui Iudas auferetur propter suas iniquitates, qui ad penitentiam nequit adducib inueteratam in malis consuetudinem: interponitur etiam Propheta commiseratio.

Hæc dicit Dominus ad me : Vade, & posside tibi lumbare lineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud. * Et possidi lumbare iuxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos. * Et factus est sermo Domini ad me, secundò, dicens : * Tolle lumbare, quod possidisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphratem, & absconde ibi illud in foramine petrae. * Et abi, & abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus. * Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me : Surge, vade ad Euphratem : & tolle inde lumbare, quod præcepi tibi vt absconderes illud ibi. * Et abi ad Euphratem, & fodi, & tuli lumbare de loco, vbi absconderam illud : & ecce computruerat lumbare, ita vt nulli vsui aptum esset. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens : * Hæc dicit Dominus : Sic putrefecere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam : * populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in prauitate cordis sui : abieruntque post deos alienos vt seruirent eis, & adorarent eos : & erunt sicut lumbare istud, quod nulli vsui aptum est. * Sicut enim adhaeret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi omnem domum Israel, & omnem domum Iuda, dicit Domi-

nus : vt essent mihi in populum, & in nomen, & in laudem, & in gloriam : & non audierunt. * Dices ergo ad eos sermonem istum : Hæc dicit Dominus Deus Israel : Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te : Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino ? * Et dices ad eos : Hæc dicit Dominus : Ecce ego implebo omnes habitatores terre huius, & reges qui sedent de stirpe David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate : * & dispergam eos cum virum à fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus : non parcam, & non concedam : neque miserebor vt non disperdam eos. * Audite, & auribus percipite. Nolite eleuari, quia Dominus locutus est. * Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos : expectabitis lucem, & ponet eam in vmbram mortis, & in caliginem. * Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea à facie superbie : plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia capus est grex Domini. * Dic regi, & dominatrici : Humilimini, sedete : quoniam descendit de capite vestro corona glorie vestre. * Ciuitates Austri clausæ sunt, & non est qui aperiat : translata est omnis Iuda transmigratione perfecta. * Leuate oculos vestros, & videte qui venit ab Aquilone : vbi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum : * Quid dices cum vilisauerit te : tu enim docuisti eos aduersum te, & erudisti in caput tuum : numquid non dolores apprehendunt te, quasi mulierem parturientem ? * Quod si dixeris in corde tuo : Quare venerunt mihi hæc ? Propter multitudinem iniquitatis tue reuelata sunt verecundiora tua, pollute sunt plagæ tue. * Si mutare potest æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas : & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. * Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ vento rapiuntur in deserto. * Hæc fors tua, parsque mensuræ tue à me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. * Vnde & ego nudavi femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, * adulteria tua, & hinnitus tuus, scelus fornicationis tue super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem, non mundaberis post me : vsquequò adhuc ?

CAPVT XIV.

Sicilis magna in terra Iuda propter peccata populi, & orans Propheta pro eius liberatione & misericordia, prohibetur à Domino pro ipsis orare : nec suscipit Deus eorum ieiunia & vltimas : propheta etiam illis securitatem promittentes vna cum ipsis peribunt : Iuges Ieremias mortuus gladio & fame, populi que peccata confitens erat pro misericordia.

Quod

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. * Luxit iudea, & porte eius corruerunt, & obscuræ sunt in terra, & clamor iherusalem ascendit. * Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt vasa sua vacua: confusi sunt & afflicti, & operuerunt capita sua. * Propter terræ vastitatem, quia non venit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. * Nam & census in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. * Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, descenderunt oculi eorum, quia non erat herba. * Si iniquitates nostræ responderint nobis: Domine fac propter nomen tuum, quoniam multe sunt auersiones nostræ, tibi peccauimus. * Expectatio israel, saluator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus furus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum? * Quare furus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest saluare: tu autem in nobis es Domine, & nomen tuum inuocatum est super nos, ne derelinquas nos. * Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit mouere pedes suos, & non quiescit, & Domino non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & visitabit peccata eorum. * Et dixit Dominus ad me: † Noli orare pro populo isto in bonum. * Cum icinauerint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocausta, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos. * Et dixi, A a a, Domine Deus: Prophetæ dicunt eis: † Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. * Et dixit Dominus ad me: † Falso prophetæ vaticinantur in nomine meo: non misi eos, & non præcepi eis, neque locutus sum ad eos: visionem mendacem, & diuinationem, & fraudulentiam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. * Idcirco hæc dicit Dominus de prophetis, qui prophetant in nomine meo, quos ego non misi, dicentes: Gladius & fames non erit in terra hac: In gladio & fame consumentur prophetæ illi. * Et populi, quibus prophetant, erunt proiecti in vijs iherusalem præ fame & gladio, & non erit qui sepeliat eos: ipsi & vxores eorum, filij & filix eorum: & effundam super eos malum suum. * Et dices ad eos verbum istud: † Deducant oculi mei lacrymam per noctem & diem, & non taceant: quoniam contritio magna contrita est virgo filia populi mei, plaga pessima vehementer. * Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio, & si introiero in ciuitatem, ecce attenuati fame. Prophetæ quoque & sacerdos abierunt in terram, quam ignorabant. * Numquid proieci abieci iudam? aut sion abominata est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita ut nulla sit sanatio? expectauimus pacem, & non est bonum;

& tempus curationis, & ecce turbatio. * Cognouimus Domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. * Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: recordare, ne irritum facias fœdus tuum nobiscum. * Numquid sunt in sculptilibus Gentium qui pluant? aut cœli possunt dare imbres? nõne tu es Dominus Deus noster, quem expectauimus? tu enim fecisti omnia hæc.

CAPVT XV.

Nec Moysi nec Samuelis precibus stellendum se dicit Dominus, quia populum iherusalem tradat per si, gladio, fami, & captiuitati, quia castigatus non est emendatus: conuerterit propheta quod fuerit occasio discordiæ, rursumque quid annuntians verbum Dei passus sit opprobrium, cui Dominus promittit auxilium cum vastatione iudearum: promittit præterea & robur & liberationem, ac misericordiam his qui ad ipsum se conuertent.

Et dixit Dominus ad me: Si steterit Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: eijce illos ad faciem meam, & egrediantur. * Quod si dixerint ad te: Quò egrediemur? dices ad eos: Hæc dicit Dominus: † Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. * Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dominus: Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandum, & volatilia cœli & bestias terræ ad deuorandum & dissipandum. * & dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ: † propter Manasse filium Ezechie regis iuda, super omnibus quæ fecit in iherusalem. * Quis enim miserebitur tui iherusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? * Tu reliquisti me, dicit Dominus, reuertor abijisti: & extendam manum meam super te, & interficiam te: laboraui rogans. * B Et dispergam eos ventilabro in portis terræ: interfeci, & disperdi populum meum, & tamen ad vijs suis non sunt reuersi. * Multiplicate sunt mihi viduæ eius super arenam maris: induxi eis super marem adolefcentis vastationem meridie: misi super ciuitates repente terrorem. * † Infirma est quæ peperit septem, defecit anima eius: occidit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est, & erubuit: & residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus. * Væ mihi spater mea: quare genuisti me, virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra? non sceneraui, nec sceneraui mihi quisquam: omnes male dicunt mihi. * Dicit Dominus: Si non reliquæ tuæ in bonum, si non occurreris tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. * Numquid fecerabatur ferrum ferro ab Aquilone, & æs æ? *

Y y 4 Diuitias

† Sup. 7.
6. 16. 11.
6. 16.† Sup. 5.
6. 16.
6. 17.
† Inf. 3.
6. 2.† Jerem. 1.
6. 16. 11.† Sup. 8.
6. 17.† Zach.
11. 9.† Jerem. 1.
6. 16. 11.† Jerem. 1.
6. 17.
† Jerem. 1.
6. 17.

Diuitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis. * Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit. * Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his qui persequuntur me, noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium. * Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & in letitiam cordis mei: quoniam inuocatum est nomen tuum super me, Domine Deus exercituum. * † Non sedi in consilio ludentium, & gloriosus sum à facie manuum tuarum: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. * † Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renouit curari: facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium. * Propter hoc hæc dicit Dominus: Si conuerteris, conuertam te, & ante faciem meam stabis: & si separaueris pretiosum à vili, quasi os meum eris: conuertentur ipsi ad te, & non conuerteris ad eos. * Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non præualebunt: quia ego tecum sum ut saluem te, & eruem te, dicit Dominus. * Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

CAPVT XVI

Prohibet Dominus ne Prophetæ uxorem ducat, denunciatis Iudæis vario mortis genere interituros, ut non mortui non sepeliuntur nec plangentur à viuis propter idololatriam patrum ac filiorum, & derelictam legem Domini: sed postea per piscatores ne venatores reducat eos Dominus in terram suam in qua ipsi vnicuique Gentibus confitebantur Domino peccata sua.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Non accipies uxorem, & non erunt tibi filij & filiz in loco isto. * Quia hæc dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hæc. * Mortibus ægrotationum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terre erunt: & gladio & fame conuoluentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus coeli, & bestiis terre. * Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum conuiuij, neque vadas ad plangendum, neque consolaberis eos: quia abstuli pacem meam à populo isto, dicit Dominus, misericordiam & miserationes. * Et morientur grandes & parui in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incident, neque caluitium fiet pro eis. * Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super parte suo

B & matre. * Et domum conuiuij non ingrediaris, ut sedes cum eis, & comedas & bibas: * quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, & in diebus vestris, vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ. * Et cum annuntiaueris populo huic omnia verba hæc, & dixerint tibi: † Quare locus iste Dominus super nos omne malum grande istud: quæ iniquitas nostra? & quod peccatum nostrum, quod peccauimus Domino Deo nostro? * Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & seruiuerunt eis, & adorauerunt eos: & me dereliquerunt, & legem meam non custodierunt. * Sed & vos † peius operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat vnusquisque post prauitatem cordis sui mali, ut me non audiat. * Et eijciam vos de terra hac, in terram, quam ignoratis vos, & patres vestri: & seruietis ibi dijs alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis requiem. * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus, & non dicetur ultra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Ægypti, sed, Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aquilonis, & de vniuersis terris, ad quas eieci eos: & reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. * Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Dominus, & piscabuntur eos: & post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cauernis petrarum. * Quia oculi mei super omnes vias eorum: non sunt abscondite à facie mea, & non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis. * Et reddam primum duplices iniquitates, & peccata eorum: quia contaminauerunt terram meam in morticinis idolorum suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. * Domine fortitudo mea, & robur meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Genes venient ab extremis terre, & dicent: Verè mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit. * Numquid faciet sibi homo deos, & ipsi non sunt dij? * Hicred ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, & virtutem meam: & scient quia nomen mihi Dominus.

CAPVT XVII

Iudæi in peccato obstinati, & ob id vastandi dicuntur: maledictus qui confidit in homine, & benedictus qui in Deo confidit: solus Deus seruator corda, & cuique reddit iuxta viam suam: petit propheta à Deo in quo spem habuit, liberari, & inimicos confundi: precipit Deus de observando subbato, ut omnia sint ipsi Ierusalem prospera, quæ alii quique igne consumantur.

PEccatum Iudæ scriptum est stylo ferreo in vngue adamantino, exaratum super latitudinem

† Psal. 71.
v. 1, 2, 3, 4.† Isai. 30.
v. 15.† Sup. 7.
f. 16.

laxitudinem cordis eorum, & in cornibus arum eorum. * Cum recordati fuerint filij eorum ararum suarum, & locorum suorum, lignorumque frondentium, in montibus excelis, * sacrificantes in agro: fortitudinem tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata in vniuersis finibus tuis. * Et relinqueris sola ab hereditate tua, quam dedi tibi: & seruire te faciam inimicis tuis in terra, quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo, usque in æternum ardebit. * Hæc dicit Dominus: † Maledictus homo, qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & à Domino recedit cor eius. * † Erit enim quasi myricæ in deserto, & non videbit eum venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, in terra falsuginis, & inhabitabili. * Benedictus vir, qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia eius. * † Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cum venerit æstus. Et erit folium eius viride, & in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum. * Prauum est cor omnium, & inscrutabile: quis cognosceret illud? * Ego Dominus † scrutans cor, & probans renes: qui do vnicuique iuxta viam suam, & iuxta scriptum adinventionum suarum. * Perdix fouit que non peperit: fecit diuitias, & non in iudicio: in dimidio dierum suorum derelinquit eas, & in nouissimo suo erit insipiens. * Solium gloriæ altitudinis à principio, locus sanctificationis nostræ. * Exspectatio Israel Domini: omnes, qui te derelinquant, confundentur: recedentes à te, in terra scribentur: quoniam derelinquent venam aquarum viventium Dominum. * Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero: quoniam laus mea tu es. * Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est verbum Domini? veniat. * Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi. tu scis: Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. * Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. * Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: pauca illi, & non pauca ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos. * Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & sta in porta filiorum populi, per quam ingrediuntur reges Iuda, & egrediuntur, & in cunctis portis Ierusalem: * & dices ad eos: Audite verbum Domini reges Iuda, & omnis Iuda: cunctique habitatores Ierusalem, qui ingrediimini per portas istas. * Hæc dicit Dominus: Custodite animas vestras, & nolite portare pondera in die sabbati, nec inferatis per portas Ierusalem. * Et nolite eicere onera de domibus vestris in die sabbati, & omne opus non facietis: sanctificare diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris. * Et non audie-

runt, nec inclinauerunt aurem suam: sed indurauerunt cervicem suam, ne audirent me, & ne acciperent disciplinam. * Et erit: Si audieritis me, dicit Dominus, vt non inferatis onera per portas ciuitatis huius in die sabbati: & si sanctificaueritis diem sabbati, ne faciat in eo omne opus: † Ingredientur per portas ciuitatis huius reges & principes, sedentes super solium Dauid, & ascendentes in curribus & equis, ipsi & principes eorum, viri Iuda, & habitatores Ierusalem: & habitabit ciuitas hæc in sempiternum. * Et venient de ciuitatibus Iuda, & de circuiu Ierusalem, & de Terra Benjamin, & de campis, & de montuosis, & ab Austro, portantes holocaustum, & victimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblationem in domum Domini. * Si autem non audieritis me, & sanctificaueritis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne inferatis per portas Ierusalem in die sabbati: succendam ignem in portis eius, & deuorabit domos Ierusalem, & non extinguetur.

CAPITULUM XVIII

Exemplo figuli ostendit Dominus in manu sua esse domum Israel, vt iuxta ipsorum merita eis faciat, etiam si prius aliud se facturum dixerit: propter obstinatum Iudeorum malitiam denuntiatur eis interitum: conspiratio Iudeorum contra Ieremiam, ipsius quoque ad Deum lamentatio, & precum qua inimicos sequentur denuntiatio.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens: * Surge, & descende in domum figuli, & ibi audies verba mea. * Et descendi in domum figuli, & ecce ipse faciebat opus super rotam. * Et dissipatum est vas, quod ipse faciebat: & luto manibus suis conuersusque fecit illud vas alterum, sicut placuerat in oculis eius vt faceret. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Numquid figulus figulus iste, & non potero vobis facere, domus Israel, ait Dominus? ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel. * Repente loquar aduersum gentem & aduersus regnum, † vt eradicem, & destruiam, & disperdam illud. * Si penitentiam egerit gens illa à malo suo, quod locutus sum aduersus eam: agam & ego penitentiam super malo, quod cogitavi vt facerem ei. * Et subito loquar de gente & de regno, vt ædificem & plantem illud. * Si fecerit malum in oculis meis, vt non audiat vocem meam: penitentiam agam super bono, quod locutus sum vt facerem ei. * Nunc ergo dic viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego fingo contra vos malum, & cogito contra vos cogitationem: † reuertatur vnusquisque à via sua mala, & dirigite vias vestras & studia vestra. * Qui dixerunt: Desperauimus: post cogitationes enim nostras ibimus, & vnusquisque prauitatem cordis sui mali faciemus. * Ideo hæc

† 14. 10.
a. 1.
14. 48.
a. 7.
† 14. 48.
a. 6.

† 14. 48. 3.

† 14. 48.
14. 48.
a. 1.
† 14. 48.
a. 10.

† 14. 48.
a. 9.
a. 10.

† 14. 48.
a. 10.

† 4. 10.
14. 48.
a. 1.
14. 48.
a. 10.

hæc dicit Dominus : Interrogare Gentes :
 Quis audiuit talia horribilia, quæ fecit nimis
 virgo Israël? Numquid deficiet de petra agri
 nix Libani? aut culli possunt aquæ crum-
 pentes frigidae, & defluentes? * Quia obli-
 tus est mei populus meus, frustrâ libantes,
 & impingentes in viis suis, in semitis seculi,
 vt ambularent per eas in itinere non trito? *
 † vt fieret terra eorum in desolationem, & in
 sibilum sempiternum: omnis qui præterierit
 per eam obstupescet, & mouebit caput suum.
 * Sicut ventus vrens dispergam eos coram
 inimico: dorsum, & non faciem ostendam
 eis in die perditionis eorum. * Et dixerunt:
 Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogi-
 tationes: non enim peribit lex à sacerdote,
 neque consilium à sapiente, nec sermo à
 propheta: venite, & percutiamus eum lin-
 gua, & non attendamus ad vniuersos sermo-
 nes eius. * Attende Domine ad me, & audi
 vocem aduersariorum meorum. * Numquid
 redditur pro bono malum, quia foderunt
 foueam animæ meæ? Recordare quòd steterim
 in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bo-
 num, & auerterem indignationem tuam ab
 eis. * Propterea da filios eorum in famem, &
 deduc eos in manus gladij: fiant vxores eo-
 rum absque liberis, & viduæ: & viri earum
 interficiantur morte: iuuenes eorum conso-
 diantur gladio in prælio. * Audiar clamor
 de domibus eorum: addices enim super eos
 latronem repente: quia foderunt foueam vt
 caperent me, & laqueos absconderunt pedi-
 bus meis. * Tu autem Domine scis omne
 consilium eorum aduersum me in mortem:
 ne propitius iniquitati eorum, & peccatum
 eorum à facie tua non deleatur: fiant cor-
 ruentes in conspectu tuo, in tempore furoris
 tui abutere eis.

CAPVT XIX.

*Ieremias per lagunculam terræ quam fregit
 ostendit populum Ierusalem, perdendam gladio &
 fame in obsidione in qua patres filios comedant, pro-
 pter multiplicem ipsorum idololatram & contem-
 ptum verbi Dei.*

Hæc dicit Dominus: Vade, & accipe la-
 gunculam figuli testem à senioribus A
 populi, & à senioribus sacerdotum: * Et egre-
 dere ad vallem filij Ennom, quæ est iuxta in-
 teritum portæ fidilis: & prædicabis ibi verba,
 quæ ego loquar ad te. * Et dices: Audite
 verbum Domini reges Iuda, & habitatores
 Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum
 Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem
 super locum istum, ita vt omnis qui audierit
 illam, tinniant aures eius. * Eò quòd dereli-
 querint me, & alienum fecerint locum istum: B
 & libauerunt in eo diis alienis, quos nescie-
 runt ipsi, & patres eorum, & reges Iuda: &
 repleuerunt locum istum sanguine innocen-
 tum. * Et ædificauerunt excelsa Baalim, ad
 cumbrendum filios suos igni in holocaustum

Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum,
 nec ascenderunt in cor meum. * Propterea
 ecce dies veniunt, dicit Dominus: & non vo-
 cabitur amplius locus iste Topheth, & Vallis
 filij Ennom, sed Vallis occisionis. * Et dissi-
 pabo contilium Iuda & Ierusalem in loco isto:
 & subueram eos gladio in conspectu inimi-
 corum suorum, & in manu quærentium ani-
 mas eorum: & dabo cadavera eorum, escam
 volatilibus cæli, & bestiis terræ. * † Et ponam
 ciuitatem hanc in stuporem, & in sibilum:
 omnis, qui præterierit per eam, obstupescet,
 & sibilabit super vniuersa plaga eius. * Et ci-
 babo eos carnibus filiorum suorum, & carni-
 bus filiarum suarum: & vnusquisque carnem
 amici sui comedet in obsidione, & in angus-
 tia, in qua concludent eos inimici eorum, &
 qui quærent animas eorum. * Et conteres al-
 gunculam in oculis virorum, qui ibunt te-
 cum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus
 exercituum: Sic conteram populum istum,
 & ciuitatem istam, sicut conteritur vas figuli,
 quod non potest vltra instaurari: & in To-
 pheth sepelietur, eò quòd non sit alius lo-
 cus ad sepeliendum. * Sic faciam loco huic,
 ait Dominus, & habitatoribus eius: & po-
 nam ciuitatem istam sicut Topheth. * Et
 derunt domus Ierusalem, & domus regum Iu-
 da, sicut locus Topheth, immundæ: omnes
 domus, in quarum domesticis sacrificauerunt
 omni militiæ cæli, & libauerunt libamina
 diis alienis. * Venit autem Ieremias de To-
 pheth, quò miserat eum Dominus ad pro-
 phetandum, & stetit in agro domus Domini,
 & dixit ad omnem populum: * Hæc dicit
 Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego
 inducam super ciuitatem hanc, & super omnes
 vrbes eius, vniuersa mala, quæ locutus
 sum aduersum eam: quoniam indurauerunt
 cervicem suam, vt non audirent sermones
 meos.

CAPVT XX.

*Perussus Ieremias mittitur à Phassur in ieru-
 sum, & ab eodem edictus vaticinatur illi tam-
 quam pseudopropheta & omnibus amicis eius, to-
 rigne Iudæ captiuitatem Babylonicam: conqueri-
 tur se rideri & pati approbriū ac persecutionem
 ob verbum Domini, maledicisque dici natiuita-
 ti suæ.*

ET audiuit Phassur filius Emmer sacer-
 dos, qui constitutus erat princeps in do-
 mo Domini, Ieremiam prophetantem ser-
 mones istos. * Et percussit Phassur Ieremiam
 prophetam, & misit eum in neruum, quod
 erat in porta Benjamin superiori, in domo
 Domini. * Cumque illuxisset in crastinum,
 eduxit Phassur Ieremiam de neruo, & dixit
 ad eum Ieremias: Non Phassur vocauit Do-
 minus nomen tuum, sed pauorem vndique. *
 Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te
 in pauorem, te & omnes amicos tuos & cor-
 ruent gladio inimicorum tuorum, & oculi
 tui

tui videbunt : & omnem Iudam dabo in manu regis Babylonis : & traduct eos in Babylonem , & percutiet eos gladio . * Et dabo vniuersam substantiam ciuitatis huius , & B omnem laborem eius , omneque predium , & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum : & diripient eos , & tollent , & ducunt in Babylonem . * Tu autem 6 Phasur , & omnes habitatores domus tuæ , ibis in captiuitatem : & in Babylonem venies , & ibi morieris , ibique sepelietur tu , & omnes amici tui , quibus prophetaſti mendacium . * Seduxisti me Domine , & seductus 7 sum : fortior me fuiſti , & inuoluisti : factus sum in derisum tota die , omnes subſannant me . * 8 Quia iam olim loquor , vociferans iniquitatem , & vastitatem clamio : & factus est mihi sermo Domini in opprobrium , & in derisum tota die . * Et dixi : Non recordabor 9 eius , neque loquar ultra in nomine illius : & factus est in corde meo quasi ignis exstluans , claususque in osibus meis : & defeci , forte non sustinens . * Audiui enim contumelias 10 multorum , & terrorem in circuitu : Persequimini , & persequamur eum : ab omnibus viris , qui erant pacifici mei , & custodientes latum meum : si quo modo decipiat , & preualcamus aduersus eum , & consequamur vltionem ex eo . * Dominus autem mecum est 11 quasi bellator fortis : idcirco qui persequuntur me , cadent , & infirmi erunt : confundentur vehementer , † quia non intellexerunt opprobrium sempiternum , quod nunquam 12 delebitur . * Et tu Domine exercituum † probator iusti , qui vides renes & cor : videam quæſo vltionem tuam ex eis : tibi enim reuelauimus causam meam . * Cantate Domino , laudate Dominum : quia liberauit animam pauperis de manu malorum . * † Maledicta dies , 14 in qua natus sum ; dies , in qua peperit me mater mea , non sit benedicta . * Maledictus 15 vir , qui annuntiavit patri meo , dicens : Natus est tibi puer masculus : & quasi gaudio lætificauit eum . * Sit homo ille vt sunt ciuitates , quas subuertit Dominus , & non penituit eum : audiat clamorem manè , & vlulatum in tempore meridiano : qui non me interfecit 17 à vulua , vt fieret mihi mater mea sepulchrum , & vulua eius conceperit æternus . * 18 Quare de vulua egressus sum , vt viderem laborem & dolorem , & confunderentur in confusione dies mei :

CAPVT XXI.

Respondet Ieremias nuntius Sedecie regis super obsidione regis Nabuchodonosor. Iudam vastandam peste, gladio, fame & captiuitate, solosque eos vltimos qui transigerint ad Chaldaeos : hortatur etiam vt faciant iudicium , ne indignatio Domini penitus ipsos consumat.

Verbum , quod factum est ad Ieremiam à Domino , quando misit ad eum rex Sedecias Phasur filium Melchiz , & Sopho-

1 niam filium Maasie sacerdotem , dicens : * In A testoga pro nobis Dominum , quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur aduersum nos : si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua , & recedat à 3 nobis . * Et dixit Ieremias ad eos : Sic dicitis 4 Sedecie : * Hæc dicit Dominus Deus Israel : Ecce ego conuertam yasa belli , quæ in manibus vestris sunt , & quibus vos pugnatistis aduersum regem Babylonis , & Chaldaeos , qui 5 B obſident vos in circuitu murorum : & congregabo ea in medio ciuitatis huius . * Et de 6 bellabo ego vos in manu extenta , & in brachio forti , & in furore , & in indignatione , 7 & in ira grandi . * Et percutiam habitatores ciuitatis huius , homines & bestia pestilentia magna morientur . * Et post hæc ait Dominus : dabo Sedeciam regem Iuda , & seruos eius , & populum eius , & qui derelicti sunt in ciuitate hæc à peste , & gladio , & fame , in manu Nabuchodonosor regis Babylonis , & in manu inimicorum eorum , & in manu 8 quærentium animam eorum , & percutiet eos in ore gladij , & non stentent , neque parceret , 9 nec miserebitur . * Et ad populum hunc dices : C Hæc dicit Dominus : Ecce ego do coram vobis 10 viam vitæ , & viam mortis . * † Qui habitauerit in vrbe hac , morietur gladio , & fame , & peste : qui autem egressus fuerit , & transigerit ad Chaldaeos , qui obſident vos , viuet , & erig 11 ei anima sua , quasi spoliū . * Posui enim faciem meam super ciuitatem hanc in malum , & non in bonum , ait Dominus : in manu regis 12 Babylonis dabitur , & exuret eam igni . * Et domui regis Iuda : Audite verbum Domini , 13 * domus David , hæc dicit Dominus : † Iudicate manè iudicium , & eruite vt oppressum de manu calumniantis : ne forte egrediamur 14 D vt ignis indignatio mea , & succendant , & non sit qui extinguat , propter malitiam studiorum vestrorum . * Ecce ego ad te habitatricem vallibus solide arque campeltris , ait Dominus : qui dicitis : Quis percutiet nos ? & 15 quis ingreditur domos nostras ? * Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum , dicit Dominus : & succendam ignem in saltu eius : & deuorabit omnia in circuitu eius .

CAPVT XXII.

Hortatur regem Iuda & populum eius vt faciant iudicium & iustitiam , quæ omnia prosperè ipsis facerant ; aliqui erunt omnes in direptionem : quodque Sellum sue Ioakim filius Iosia regis Iuda non sit in Ierusalem reuerſurus : increpat eos qui ex inuultu adificiunt , promittentes sibi felicitatem patrum iustorum : vaticinatur aduersus impiū Ioakim filium Iosia , quod sepultura sit cariturus , & huius filius impiissimus techonias cum matre ducendus in Babylonem , ibique moriturus.

Hæc dicit Dominus : Descende in domum regis Iuda , & loquæris ibi verbum hoc , * & dices : Audi verbum Domini rex Iuda ,

† Inf. 13. 14.

† Inf. 11. 12. 13. 14.

† Inf. 13. 14.

† Inf. 13. 14.

† Inf. 11. 12.

Iuda, qui sedes super solium David; tu & ser-
ui tui, & populus tuus, qui ingredimini per
portas istas. * Hæc dicit Dominus: Facite
iudicium & iustitiam, & liberae vi oppres-
sum de manu calumniatoris: & aduenam, &
pupillum, & viduam nolite contristare, neque
opprimatis inique: & sanguinem innocentem
ne effundatis in loco isto. * Si enim fa-
cientes feceritis verbum istud ingredientur per
portas domus huius, reges sedentes de genere
David super thronum eius, & ascendentes
currus & equos, ipsi & serui, & populus eo-
rum. * Quod si non audieritis verba hæc: in
memoriam iuravi, dicit Dominus, quia in
solitudinem erit domus hæc. * Quia hæc di-
xit Dominus super domum regis Iuda: Ga-
laad tu mihi caput Libani: si non posuero re
solitudinem, vrbes inhabitabiles. * Et sancti-
ficabo super te, interficientem virum & arma
eius: & succident electas cedros tuas, &
præcipitabunt in ignem. * Et persansibunt
gentes multæ per civitatem hanc: & dicit
Cuiusque proximo fuero. Quare fecit Do-
minus sic civitati huic grandi? * Et respon-
debunt eò quod dereliquerint pactum Do-
mini Dei sui, & adoraverint deos alienos, &
servierint eis. * Nolite flere mortuum, ne-
que lugeatis super eum steti: plangite eum,
qui egreditur, quia non reverteretur vltra, nec
videbit terram natiuitatis suæ. * Quia hæc
dicit Dominus ad Sellum filium Iosie regem
Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui
egressus est de loco isto: Nun reverteretur huic
ampliùs: sed in loco, ad quem transuli eum,
ibi morietur, & terram istam non videbit am-
pliùs. * Vx qui ædificat domum suam in in-
iustitia, & coenacula sua non in iudicio: ami-
cum suum opprimet frustra, & mercedem
eius non reddet ei. * Qui dicit: Ædificabo
mihi domum latam, & coenacula spatiosa:
qui aperit sibi fenestras & facit laquearia ce-
drina, pingitque sinopide. * Numquid reg-
nabis, quoniam confers te cedro? pater tuus
numquid non comedit & bibit, & fecit iudi-
cium & iustitiam tunc cum benè eras ei? *
Iudicavi causam pauperis & egeni in bonum
suum: numquid non ideo qui cognovit me,
dicit Dominus? * Tui verò oculi & cor ad
avaritiam, & ad sanguinem innocentem fun-
dendum, & ad calumniam, & ad cursum ma-
li operis. * Propter hæc dicit Dominus ad
Ioakim filium Iosie regem Iuda: Non plan-
E
getur eum: Vx frater & vx soror: non con-
crepabunt ei: Vx Domine, & vx inclyte. *
Sepultura asini sepelietur, purrefactus & pro-
iectus extra portas Ierusalem. * Ascende Li-
banum, & clama: & in Basan da vocem tuam,
& clama ad transiueps, quia contriti sunt
omnes amatores tui. * Locutus sum ad te in
abundantia tua, & dixisti: Non audiam:
hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non
audisti vocem meam. * Omnes pastores tuos
pascui ventus, & amatores tui in captiuita-

F rem ibunt: & tunc confundèris, & erubef-
ces ab omni malitia tua. * Quæ sedes in Li-
bano, & nidificas in cedris, quomodo con-
genuisti, cum venissent tibi dolores, quasi
dolores parturientis? * Viuo ego, dicit Do-
minus: quia si fuerit Iechonias filius Ioakim
regis Iuda, annulus in manu dextera mea,
inde euellam eum. * Et dabo te in manu que-
rentium animam tuam, & in manu quorum
tu formidas faciem, & in manu Nabuchodo-
nosor regis Babylonis, & in manu Chaldeo-
rum. * Et mittam te, & matrem tuam que
genuit te, in terram alienam, in qua nati
non estis, ibique moriemini: * & in terram
ad quam ipsi leuant animam suam vt reuer-
tantur illuc, non reuerentur. * Numquid vas
ficile acque contritum vir iste Iechonias?
numquid vas absque omni voluptate? quare
abieci sunt ipse & semen eius, & projecti
in terram, quam ignorauerunt. * Terra, ter-
ra, terra, audi sermonem Domini. * Hæc di-
cit Dominus: Scribe virum istum sterilem,
virum qui in diebus suis non prosperabitur:
nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat
super solium David, & potestatem habeat
vltra in Iuda.

CAPVT XXIII.

*Comminatur Dominus pastoribus qui gregem
dispergunt ac lacerant, promittens se redacturum
reliquias gregis ad locum suum, ac suscitaturum
pastores & germen David iustum, sub quo magna
fructum felicitate: vaticinatur quoque pseudopro-
phetis æternum opprobrium, qui populum decipiunt,
volentes vt obliuiscatur nomen Domini & prophe-
tiant absque Dei voluntate, sermonem Domini vni
appellantes.*

VÆ pastoribus, qui disperdunt & dila-
cerant gregem pascuar meæ, dicit Do-
minus. * Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel
ad pastores, qui pascunt populum meum:
Vos disperdistis gregem meum, & eiecistis
eos, & non vificastis eos: ecce ego visitabo
super vos malitiam studiorum vestrorum, ait
Dominus. * Et ego congregabo reliquias
gregis mei de omnibus terris, ad quas eie-
cero eos illuc: & conuertam eos ad rura sua:
& crescent & multiplicabuntur. * Et suscita-
bo super eos pastores, & pascunt eos: non
formidabunt vltra, & non pauebunt: & nul-
lus queretur ex numero, dicit Dominus. *
Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & susci-
tabo David germen iustum: & regnabit rex,
& sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam
in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, &
Israel habitabiles considerent: & hoc est no-
men, quod vocabunt eum, Dominus iustus no-
men. * Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Do-
minus, & non dicent vltra: Viui Dominus,
qui eduxit filios Israel de Terra Ægypti: *
Sed: † Viui Dominus, qui eduxit & adduxit
semen domus Israel de Terra Aquilonis, &
de cunctis terris, ad quas eiecero eos illuc:
&

Ezech. 34.

A. 1. 14.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

A. 1.

& habitabunt in terra sua. * Ad prophetas : 9
 Contritum est cor meum in medio mei, con-
 tremuerunt omnia ossa mea: factus sum quasi
 vir ebrius, & quasi homo madidus à vino, à facie
 Domini, & à facie verborum sanctorum
 eius. * Quia adulteris repleta est terra, quia à 10
 facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt
 arua deserti: factus est cursus eorum malus,
 & fortitudo eorum dissimilis. * Propheta 11
 namque & sacerdos polluti sunt: & in domo
 mea inveni malum eorum, ait Dominus. * 12
 Idcirco via eorum erit quasi lubricum in te-
 nebris, impelluntur enim, & corruent in ea:
 afferam enim super eos mala, annum visitationis
 eorum, ait Dominus. * Et in propheti- 13
 tis Samaritæ vidi faciuitatem: prophetabant in
 Baal, & decipiebant populum meum Israel.
 * Et in prophetis Ierusalem vidi similitudi- 14
 nem adulterantium, & iter mendacii: & con-
 fortauerunt manus pessimorum, ut non con-
 uerteretur vnusquisque à malitia sua: facti
 sunt mihi omnes ut Sodoma, & habitatores
 eius quasi Gomortha. * Propter hæc dicit 15
 Dominus exercituum ad prophetas: † Ecce
 ego cibabo eos absinthio, & potabo eos fel
 le: à prophetis enim Ierusalem, egressa est 16
 pollutio super omnem terram. * Hæc dicit
 Dominus exercituum: Nolite audire verba
 prophetarum, qui prophetant vobis, & decipi-
 unt vos: visionem cordis sui loquuntur, non
 de ore Domini. * Dicunt his, qui blasphe- 17
 mant me: Locutus est Dominus: † Pax erit
 vobis: & omni, qui ambulat in prauitate cor-
 dis sui, dixerunt: Non veniet super vos ma- 18
 lum. * Quis enim affuit in consilio Domini,
 & vidit & audiuit sermonem eius? quis con- 19
 siderauit verbum illius & audiuit? † Ecce
 turbo Dominicæ indignationis egredietur, &
 tempestas erumpens super caput impiorum
 veniet. * Non reuerteretur furor Domini, vs-
 que dum faciat, & vsque dum compleat co-
 gitationem cordis sui: in nouissimis diebus
 intelligetis consilium eius. * † Non mitebam 21
 prophetas, & ipsi crebabant: non loquebar
 E ad eos, & ipsi prophetabant. * Si stetit in
 consilio meo, & nota fecissent verba mea po-
 pulo meo, auertissem vtique eos à via sua ma-
 la, & à cogitationibus suis pessimis. * Putasne 23
 Deus è vicino ego sum, dicit Dominus? &
 non Deus è longè? * Si occultabitur vir in
 absconditis: & ego non videbo eum, dicit
 Dominus? numquid non cælum & terram
 ego impleo, dicit Dominus? * Audiui quæ
 dixerunt prophete, prophetantes in nomine
 meo mendacium, atque dicentes: Somniaui,
 somniaui. * Vsquequò istud est in corde pro-
 phetarum vaticinationum mendacium, & pro-
 phetarum seductiones cordis sui? * Qui vo-
 lunt facere ut obliuiscatur populus meus no-
 minis mei propter somnia eorum, quæ narrat
 vnusquisque ad proximum suum: sicut obliui
 sunt patres eorum nominis mei propter Baal.
 * Propheta, qui habet somnium, narret som-

nium: & qui habet sermonem meum, lo-
 quatur sermonem meum verè: quid paleis ad
 29 triticum, dicit Dominus? * Numquid non
 verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus, &
 30 quasi malles conterens petram? * Propter hæc
 ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui su-
 rantur verba mea vnusquisque à proximo suo.
 31 * Ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui as-
 sumunt linguas suas, & aiunt: Dicit Domi-
 32 nus. * Ecce ego ad prophetas sumniantes mē-
 dacium, ait Dominus, qui narrauerunt ea, &
 seduxerunt populum meum in mendacio suo;
 & in miraculis suis: cum ego non misissem
 eos, nec mandassem eis, qui nihil profuerunt
 33 populo huic, dicit Dominus. * Si igitur inter-
 G rogauerit te populus iste, vel propheta, aut
 sacerdos, dicens: Quod est onus Domini di-
 ces ad eos: Vos estis onus. proiciam quippe
 34 vos, dicit Dominus. * Et propheta, & sacer-
 dos, & populus qui dicit: Opus Domini: vi-
 sitabo super virum illum, & super domum
 35 eius. * Hæc dicetis vnusquisque ad proxi-
 mum, & ad fratrem suum: Quid respondit
 36 Dominus? & quid locutus est Dominus? * &
 onus Domini vtrà non memorabitur: quia
 onus erit vnicuique sermo suus: & perueni-
 stis verba Dei viventis, Domini exercituum
 37 Dei nostri. * Hæc dices ad prophetam: Quid
 respondit tibi Dominus? & quid locutus est
 38 Dominus? * Si autem onus Domini dixe-
 rint: propter hoc hæc dicit Dominus: Quia
 dististis sermonem istum: Onus Domini: &
 misit ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus Do-
 39 mini: * Propter hæc ecce ego tollam vos por-
 tans, & derelinquam vos, & ciuitatem quam
 40 dedi vobis & patribus vestris, à facie mea. * †
 Et dabo vos in opprobrium sempiternum, &
 in ignominiam æternam, quæ numquam obli-
 uione delebitur.

CAPVT XXIV.

*Calathus bonarum ficum designat captiuos in
 Babilonia Iudeos, quos dicit Dominus se reduciturum
 in terram suam, qui toto corde ad ipsam re-
 uerterentur: calathus autem malarum ficum signi-
 ficat eos qui manserant Ierosolymis, ac postea fugerunt
 in Ægyptum, quos dicit se daturum in oppro-
 brium & maledictionem.*

† **O**stendit mihi Dominus: & ecce duo
 A calathi pleni ficis, positi ante templum
 Domini, postquam transtulit Nabuchodo-
 nosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioa-
 kim regem Iuda, & principes eius, & fabrum,
 & iulorem, de Ierusalem, & adduxit eos
 2 in Babylonem. * Calathus vnus ficus bonas
 habebat nimis, ut solent ficus esse primi tem-
 poris: & calathus vnus ficus habebat malas
 nimis, quæ comedi non poterant, eò quòd
 3 essent malæ. * Et dixit Dominus ad me: Quid
 B tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas,
 bonas valde; & malas, malas valde, quæ co-
 4 medi non possunt, eò quòd sint malæ. * Et
 factum est verbum Domini ad me, dicens:

* Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sicut fi-
cus hæc bonæ: sic cognoscam transmigrationem Iuda,
quam emisi de loco isto in Terram Chaldaeorum, in bonum. * Et ponam
oculos meos super eos ad placandum, & re-
ducam eos in terram hanc: & ædificabo eos,
& non destruiam. * Et dabo eis cor vt sciant me, quia
ego sum Dominus: † & erunt mihi in popu-
lum, & ego ero eis in Deum: quia reuertentur
ad me in toto corde suo. * † Et sicut ficus
pellimur, quæ comedi non possunt, eò quòd
sunt malæ: hæc dicit Dominus, sic dabo Sede-
ciam regem Iuda, & principes eius, & reliquos
de Ierusalem, qui remanserunt in vrbe hac, &
qui habitant in terra Ægypti. * Et dabo eos
in vexationem, afflictionemque omnibus re-
gnis terrarum opprobrium, & in parabolam, &
in prouerbum, & in maledictionem in vni-
uersis locis, ad quæ eieci eos. * Et mittam in
eis gladium, & famem, & pestem: donec con-
sumantur de terra, quam dedi eis, & paribus
eorum.

CAPVT XXV.

*Quia noluerant audire Ieremiam nec reliquos
Prophetas adhortantes ad penitentiam, prædicis
excidium Ierosolymorum, & captiuitatem septua-
genta annorum, ac deinde perditionem regum qui
ipsum tenebant captiuum: quapropter iubetur Iere-
mias ciuitatibus Iuda ac ceteris regibus terrarum
propinare calicem fureoris Domini: vulnatum quo-
que prænuntius pueris ac optimatibus.*

Verbum, quod factum est ad Ieremiam
de omni populo Iuda, in anno quarto
Ioakim filij Iosie regis Iuda (ipse est annus
primus Nabuchodonosor regis Babylonis). *
Quod locutus est Ieremias propheta ad om-
nem populum Iuda, & ad vniuersos habita-
tores Ierusalem, dicens: * A tertio decimo
anno Iosie filij Ammon regis Iuda vsque ad
diem hanc; iste tertius & vigesimus annus;
factum est verbum Domini ad me, & locu-
tus sum ad vos de nocte confurgens, & lo-
quens: & non audistis. * Et misit Dominus
ad vos omnes seruos suos prophetas, con-
surgens diloculo, mittensque: & non audi-
stis, neque inclinastis aures vestras vt audi-
retis, * cum diceret: † Reuertimini vnus-
quisque à via sua mala, & à pessimis cogita-
tionibus vestris: & habitabitis in terra, quam
dedit Dominus vobis, & paribus vestris, à
seculo & vsque in seculum. * Et nolite ire
post deos alienos, vt seruiatis eis: adoretis
eos: neque me ad iracundiam prouocetis
in operibus manuum vestrarum, & non affli-
gam vos. * Et non audistis me, dicit Domi-
nus, vt me ad iracundiam prouocaretis in
operibus manuum vestrarum, in malum ve-
strum. * Propter hæc dicit Dominus exer-
citus: Pro eo quòd non audistis verba
mea: * ecce ego mittam, & assumam vni-
uersas cognationes Aquilonis, ait Dominus,
& Nabuchodonosor regem Babylonis ser-

uum meum: & adducam eos super terram
istam, & super habitatores eius, & super om-
nes nationes, quæ in circuitu illius sunt: &
interficiam eos, & ponam eos in stuporem
& in sibilum, & in solitudines sempiternas.

* Perdamque ex eis vocem gaudij, & vocem
C letitiæ, vocem sponsæ, & vocem sponsæ, vo-
cem molæ, & lumen lucernæ. * † Et erit
vniuersa terra hæc in solitudinem, & in stu-
porem: & seruient omnes gentes istæ regi
Babylonis septuaginta annis. * Cumque im-
pleti fuerint septuaginta anni, visitabo super
regem Babylonis, & super gentem illam, di-
cit Dominus iniquitatem eorum, & super
terram Chaldaeorum: & ponam illam in so-
litudines sempiternas. * Et adducam super
terram illam, omnia verba mea, quæ locutus
sum contra eam, omne quod scripsi est in
libro isto, quæcumque prophetauit Ieremias
aduersum omnes gentes: * Quia seruiert
eis, cum essent gentes multæ, & reges ma-
gni: & reddam eis secundum opera eorum,
& secundum factum manuum suarum. * Quia
D sic dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Sume calicem vini furoris huius de manu
mea: & propinabis de illo cunctis gentibus,
ad quas ego mittam te. * Et bibent & tur-
babuntur, & insanient à facie gladij, quem
ego mittam inter eos. * Et accipi calicem de
manu Domini, & propinaui cunctis gen-
tibus, ad quas misit me Dominus: Ierusalem,
& ciuitates Iuda, & regibus eius, & princi-
pibus eius: vt darem eos in solitudinem, &
in stuporem, & in sibilum, & in maledictio-
nem, sicut est dies ista: * Pharaoni regi Æ-
gypti, & seruis eius, & principibus eius, &
omni populo eius, * & vniuersis generaliter:
cunctis regibus terræ Aufsidis, & cunctis re-
gibus terræ Philisthiim, & Afcalon, & Gazæ,
& Accaron, & reliquiis Azor, * & Idumææ,
& Moab, & filiis Ammon: * Et cunctis re-
gibus Tyri, & vniuersis regibus Sidonis: &
regibus terræ insularum, qui sunt trans ma-
re: * Et Dedan, & Thema, & Buz, & vni-
uersis qui antoni sunt in comam: * Et cun-
ctis regibus Arabiæ, & cunctis regibus Occi-
dents, qui habitant in deserto: * Et cunctis
E regibus Zambri, & cunctis regibus Elam, &
cunctis regibus Medorum: * cunctis quoque
regibus Aquilonis de propæt & de longe, vni-
cuique contra fratrem suum: & omnibus re-
gnis terræ, quæ super faciem eius sunt: &
rex Sefach bibet post eos. * & dices ad eos:
Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Bibite, & inebriamini, & vomite: & cadi-
te, neque surgatis à facie gladij, quem ego
mittam inter vos. * Cumque noluerint acci-
pere calicem de manu tua vt bibant, dices ad
eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Bi-
bentes bibetis: * † quia ecce in ciuitate, in
qua inuocatum est nomen meum, ego inci-
piam affligere, & vos quasi innocentes & im-
munes eritis: non eritis immunes: gladium
enim

† 5 sup. 7.
† 1 sup. 11.
† 1 sup. 19.
† 1 sup. 17.

† 1. Per.
16 d. 12.
1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1.

† 4. Reg.
17 d. 13.
sup. 18.
1. 1. 1.
1. 1. 1.
1. 1. 1.

† 1. Per.
1. 17.

enim ego voco super omnes habitatores terre, dicit Dominus exercituum. * Et tu propheta-
bis ad eos omnia verba hæc, & dices ad illos: † Dominus de excelsis rugiet & de habitaculo sancto suo dabit vocem suam: rugiens rugiet super decorem suum: celestium quasi calcantium concutiet aduersus omnes habitatores terre: * Peruenit sonitus usque ad extrema terre: quia iudicium Domino cum gentibus: iudicatur ipse cum omni carne, impios tradidi gladii, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce afflictio egredietur de gente in gentem: & turbo magnus egredietur de summis montibus terre: * Et erunt interfecti Domini in die illa à summo terre usque ad summum eius: non plangentur, & non colligentur, neque sepelientur: in interitum super faciem terre iacebunt. * Vultate pastores, & clamate: & aspergite vos cinere optimates gregis: quia completi sunt dies vestri, ut interficiamini & dissolutiones vestras, & cadesitis quasi vasa pretiosa. * Et peribit fuga à pastoribus, & saluatio ab optimatibus gregis. * Vox clamoris pastorum, & vultus optimatum gregis: quia vastauit Dominus pascua eorum. * Et conticuerunt arua pacis à facie ire furoris Domini. * Dereliquit quasi leo vmbra- culum suum, quia facta est terra eorum in desolationem à facie ire columbe, & à facie ire furoris Domini.

CAPVT XXVI.

Prophetans Ieremias excidium Ierosolymorum nisi resipiscant, comprehenditur à sacerdotibus & prophetis, sed liberatur per principes seniores ne occidatur, prolatis exemplis Michæ & Fria prophetarum.

IN principio regni Ioakim filij Iosie regis Iuda, factum est verbum istud à Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus: Sta in aruo domus Domini, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda, de quibus veniunt ut adorent in domo Domini, vniuersos sermones, quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos: noli subtrahere verbum, * si forte audiant & conuertantur unusquisque à via sua mala: & peniteat me mali, quod cogito facere eis propter malitiam studiorum eorum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Si non audieritis me, ut ambuletis in lege mea, quam dedi vobis, * ut audiais sermones seruorum meorum Prophetarum, quos ego misi ad vos de nocte conuersus, & dirigens, & non audistis: * † Dabo domum istam sicut Silo, & urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terre. * Et audierunt sacerdotes, & prophete, & omnis populus, Ieremiam loquentem verba hæc in domo Domini. * Cumque complisset Ieremias, loquens omnia quæ præceperat ei Dominus ut loqueretur ad vniuersum populum, apprehenderunt eum sacerdotes, & prophete, & omnis populus, dicens:

9 Morte moriatur. * Quare prophetauit in nomine Domini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc: & urbs ista desolabitur, eò quod non sit habitator? Et congregatus est omnis populus aduersus Ieremiam in domo Domini. 10 * Et audierunt principes Iuda verba hæc: & ascenderunt de domo regis in domum Domini, & sederunt in introitu portæ domus Domini nouæ. * Et locuti sunt sacerdotes & prophete ad principes, & ad omnem populum, dicentes: Iudicium mortis est viro huic: quia prophetauit aduersus ciuitatem istam, sicut 11 audistis auribus vestris. * Et ait Ieremias ad omnes principes, & ad vniuersum populum, dicens: † Dominus misit me, ut prophetarem ad domum istam, & ad ciuitatem hanc, 12 omnia verba quæ audistis. * † Nunc ergo bonas facite vias vestras, & studia vestra, & audite vocem Domini Dei vestri: & penitebit Dominum mali, quod locutus est aduersum vos. * Ego autem ecce in manibus vestris sum: facite mihi quod bonum & rectum 13 est in oculis vestris: * Verumtamen scitote & cognoscite, quod si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis conera vosmet ipsos, & conera ciuitatem istam, & habitatores eius: in veritate enim misit me Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba hæc. * Et dixerunt principes, & omnis populus, ad sacerdotes, & ad prophetas: Non est viro huic iudicium mortis: quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos. * Surrexerunt ergo viri de senioribus terre: & dixerunt ad omnem ceterum populum, loquentes: * Michæas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechie regis Iuda, & ait ad omnem populum Iuda, dicens: Hæc 14 F dicit Dominus exercituum: † Sion quasi ager arabiorum: & Ierusalem in acervum lapidum erit: & mons domus in excelsa siluarum. * Numquid morte condemnauit eum Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda: numquid non timuerunt Dominum, & deprecati sunt faciem Domini: & penituit Dominum mali, quod locutus fuerat aduersum eos? Itaque nos facimus malum grande conera animas nostras. 15 * Fuit quoque vir prophetans in nomine Domini, Vrias filius Semei de Cariathiarim: & prophetauit aduersus ciuitatem istam, & aduersus terram hanc, iuxta omnia verba Ieremie. * Et audiuit rex Ioakim, & omnes potentes, & principes eius, verba hæc: & querens interficere eum. Et audiuit Vrias, & timuit, fugitque & ingressus est Ægyptum. 16 * Et misit rex Ioakim viros in Ægyptum, Elnathan filium Achobor, & viros cum eo in Ægyptum. * Et eduxerunt Vriam de Ægypto: & adduxerunt eum ad regem Ioakim, & percussit eum gladio: & proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis. * Igitur manus Abicam filij Saphan fuit cum Ieremia: ut non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

CAPVT XXVII.

Vinculis ad varios reges missis, dicit illis, si seruire velint regi Babylonis eiusque posteris, permansuri in terra sua, aliqui perituros gladio, fame & peste iunctis in pseudopphetas qui aliud vaticinantur, saluantes populum: praedicit etiam sacra vasa quae reliqua sunt transferenda in Babylonem, & laudem referenda Ierosolymam.

IN principio regni Ioakim filij Iosue regis Iudae, factum est verbum istud ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hae dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. * Et mites eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidonis; in manu nuntiorum, qui venerunt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda. * Et precipies eis vt ad dominos suos loquantur: Hae dicit Dominus exercituum Deus Israel: Hae dicetis ad dominos vestros: * Ego feci terram, & homines, & iumenta, quae sunt super faciem terrae, in fortitudine mea magna, & in brachio meo excreto: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. * Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis serui mei: in super & bestias agri dedi ei vt seruiant illi. * Et seruiet ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius: donec veniat tempus terrae eius & ipsius: & seruiet ei gentes multae, & reges magni. * Gens autem & regnum, quod non seruerit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicumque non curauerit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus, donec consumam eos in manu eius. * † Vos ergo nolite audire prophetas vestros, & diuinos, & somniatores, & augures, & maleficos, qui dicunt vobis: Non seruietis regi Babylonis. * Quia mendacium prophetauit vobis: vt longè vos faciant de terra vestra, & eiciant vos, & pereatis. * Porro gens, quae subiecerit ceruicem suam sub iugo regis Babylonis, & seruerit ei: dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: & colet eam, & habitabit in ea. * Et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec, dicens: Subiicite colla vestra sub iugo regis Babylonis, & seruite ei, & populo eius, & viuete. * Quare moriemini tu & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quae seruire noluerit regi Babylonis? * Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. * † Quia non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetauit in nomine meo mendaciter: vt eiciant vos, & pereatis tam vos, quam prophetae, qui vaticinantur vobis. * Et ad sacerdotes, & ad populum istum locutus sum, dicens: Hae dicit Dominus: Nolite audire verba propheta-

tarum vestrorum, qui prophetauit vobis, dicens: Ecce vasa Domini reuertentur de Babylone nunc citò, mendacium enim prophetauit vobis. * Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, vt viuatis, quare datur haec ciuitas in solitudinem? * Et si prophetae sunt, & est verbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, vt non veniant vasa, quae derelicta fuerant in domo Domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylone. * Quia haec dicit Dominus exercituum † ad columnas, & ad mare, & ad bafes, & ad reliqua vasorum, quae remanserunt in ciuitate hac: * quae non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Iechoniam filium Ioakim regem Iuda de Ierusalem in Babylone, & omnes optimates Iuda & Ierusalem. * Quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israel ad vasa, quae derelicta sunt in domo Domini, & in domo regis Iuda & Ierusalem: * In Babylone transferentur, & ibi erunt vsque ad diem visitationis suae, dicit Dominus, & afferri faciam ea, & restitui in loco isto.

CAPVT XXVIII.

Hananias pseudoppheta, ablatis de collo Ieremiae catenis, vaticinatur sacra vasa cum rege & captiua populo post biennium reducenda: sed iubetur Ieremias contrarium vaticinari, & mortem illi denuntiari, quae iuxta verbum Ieremiae eodem anno secuta est.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedeciae regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaa, in domo Domini, coram sacerdotibus & omni populo, dicens: * Hae dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contritum iugum regis Babylonis. * Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, quae tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, & transtulit ea in Babylone. * Et Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & omnem transmigrationem Iuda, qui ingressi sunt in Babylone, ego conuertam ad locum istum, ait Dominus: conteram enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam, in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo Domini. * & ait Ieremias propheta: Amen, sic faciat Dominus: susciet Dominus verba tua, quae prophetauit referantur vasa in domum Domini, & omnis transmigratione de Babylone ad locum istum. * Verumtamen audi verbum hoc, quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus vniuersi populi: * Prophetae qui fuerunt ante me & ante te ab initio, & prophetauerunt super terras multas, & super regna magna, de praelio, & de afflictione, & de fame. * Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, sciebat propheta, quem misit Dominus

† Sup. 13.
d. 16.
Inf. 29.
6. 8.

† Sup. 14.
c. 14. 23.
c. 21.
Inf. 13.
6. 9.

† 4. Reg.
25. c. 12.

Dominus in veritate. * Et tulit Hananias C
propheta catenam de collo Ieremix prophete
& confregit eam. * Et ait Hananias in
conspetu omnis populi, dicens: Hæc dicit
Dominus: Sic confringam iugum Nabucho-
donosur regis Babylonis post duos annos
dierum de collo omnium gentium. * Et
abiit Ieremias propheta in viam suam. Et fa-
ctum est verbum Domini ad Ieremiam, post-
quam confregit Hananias propheta catenam
de collo Ieremix prophete, dicens: * Va-
de, & dices Hananix: Hæc dicit Dominus:
Catenas ligneas contriuiſti: & facies pro eis
catenas ferreas. * Quia hæc dicit Dominus
exercituum Deus Israel: Iugum ferreum
posui super collum cunctarum Gentium ista-
rum, vt seruiant Nabuchodonosor regi Ba-
bylonis, & seruiant ei: insuper & bestias
terre dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta
ad Hananiam prophetam: Audi Hanania:
Non misit te Dominus, & tu confidere
fecisti populum istum in mendacio. * Idcir-
cò hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam
te à facie tetræ: hoc anno motieris: aduer-
sum enim Dominum locutus es. * Et motus
est Hananias propheta in anno illo, men-
se septimo.

CAPVT XXIX.

*Captiues Iudas vaticinatur 70. annis in Baby-
lone permansuros, hortaturque ut illuc multiplicari
ſint, & deinde reducantur: eos verò qui Iero-
ſolymis remanserunt, gladio, fame & peste dicit
conſumendos: deinde mala vaticinatur aduersus
Achab, Sedeciam & Semeiam pſendopphetas, ſe-
ducentes populum transmigrationis.*

ET hæc sunt verba libri, quem misit Ie-
remias propheta de Ierusalem ad reli-
quias seniotum transmigrationis, & ad sacer-
dotes, & ad prophetas, & ad omnem popu-
lum, quem traduxerat Nabuchodonosor de
Ierusalem in Babylonem: * postquam egres-
sus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi,
& principes Iuda & Ierusalem, & faber &
insolus de Ierusalem: * in manu Elasa filij
Saphan, & Gamariz filij Helciz, quos mi-
sit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor re-
gem Babylonis in Babylonem, dicens: *
Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel
omni transmigrationi, quam tranſtuli de Ie-
rusalem in Babylonem: * Edificate domos,
& habitare: & plantare hortos, & comedite
fructum eorum. * Accipite vxores, & ge-
nerate filios & filias: & date filijs vestris vxo-
res, & filias vestras date viris & pariant filios
& filias: & multiplicamini ibi, & nolite esse
pauci numero. * Et querite pacem ciuitatis,
ad quam transmigraſte vos feci: & orate pro
ea ad Dominum: quia in pace illius erit pax
vobis. * Hæc enim dicit Dominus exerci-
tuum Deus Israel: † Non vos seducant pro-
phete vestri, qui sunt in medio vestrum,
& diuini vestri: & ne attendatis ad somnia

vestra, quæ vos somnialis: * quia falsò ipsi
prophetant vobis in nomine meo: & non
misi eos, dicit Dominus. * † Quia hæc di-
cit Dominus: Cùm ceperint impleri in Baby-
lone septuaginta anni, visitabo vos: & susci-
tabo super vos verbum meum bonum, vt re-
ducam vos ad locum istum. * Ego enim scio
cogitationes, quas ego cogito super vos, ait
Dominus, cogitationes pacis, & non affli-
ctionis, vt dem vobis finem & parientiam. *
Et inuocabitis me, & ibitis: & orabitis me, &
ego exaudiam vos. * Queretis me, & inue-
nietis: cùm quæſieritis me in toto corde vestro.
* Et inueniat à vobis, ait Dominus: & redu-
cam captiuitatem vestram, & congregabo
vos de vniuersis gentibus, & de cunctis locis,
ad quæ expulsi vos, dicit Dominus: & reuer-
ti vos faciam de loco, ad quem transmigra-
ſte vos feci. * Quia dixisti: suscitauit nobis
Dominus Prophetas in Babylone. * Quia hæc
dicit Dominus ad regem, qui sedet super
solium Dauid, & ad omnem populum ha-
bitatorem vrbs huius, ad fratres vestros, qui
non sunt egressi vobiscum in transmigratione-
nem. * Hæc dicit Dominus exercituum: †
Ecce mittam in eos gladium, & famem, &
pestem: & ponam eos quasi ficos malas,
quæ comedi non possunt, eò quòd pestilentia
sint. * Et persequar eos in gladio, & in fa-
me, & in pestilentia: & dabo eos in vexatione
vniuersis regnis terre: in maledictione-
nem, & in stuporem: & in libulum, & in op-
probrium cunctis Gentibus, ad quas ego eie-
ci eos: * eò quòd non audierint verba mea,
dicit Dominus: quæ misi ad eos per seruos
meos prophetas, de nocte conſurgens, &
mittens: & non audistis, dicit Dominus. *
Vos ergo audite verbum Domini, om-
nis transmigrationi, quam emisi de Ierusalem
in Babylonem: * Hæc dicit Dominus exerci-
tuum Deus Israel ad Achab filium Coliz, &
ad Sedeciam filium Maafiz, qui propheta-
bant vobis in nomine meo mendaciter: Ecce
ego tradam eos in manus Nabuchodonosor
regis Babylonis: & percutiet eos in oculis ve-
stris. * Et assumetur ex eis maledictio omni
transmigrationi Iuda, quæ est in Babylone,
dicentium: Ponat te Dominus sicut Sedeciam,
& sicut Achab, quos frixit rex Babylonis in
igne: * pro eo quòd fecerint stultitiam in Is-
rael, & moechati sunt in vxores amicorum
suorum, & locuti sunt verbum in nomine meo
mendaciter, quod non mandauit eis: ego
sum iudex & testis, dicit Dominus. * Et ad
Semeiam Nehelamiten dices: * Hæc dicit
Dominus exercituum, Deus Israel: Pro eo
quòd misisti in nomine tuo libros ad omnem
populum, qui est in Ierusalem, & ad Sopho-
niam filium Maafiz sacerdotem, & ad vniuer-
sos sacerdotes, dicens: * Dominus dedie te
sacerdotem pro Ioiade sacerdote, vt sis dux
in domo Domini super omnem virum arcep-
tigitium & prophetantem, vt mittas eum in

† sup. 14.
d. 13. 13.
d. 16. f. 26.
17. d. 15.

neruum & in carcerem. * Et nunc quare non increpasti Ieremiam Anathothiten, qui prophetat vobis? * Quia super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens: Longum est: edificare domos, & habitare: & plantare hortos, & comedite fructus eorum. * Legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Ieremie prophetæ. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Mitte ad omnem transmigrationem, dicens: Hæc dicit Dominus ad Semeiam Nebelamiten: Pro eo quod prophetauit vobis Semeias, & ego non misi eum: & fecit vos confidere in mendacio: * ideo hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo super Semeiam Nebelamiten, & super semen eius: non erit ei vir sedens in medio populi huius, & non videbit bonum, quod ego faciam populo meo, ait Dominus, quia prevaricationem locutus est aduersus Dominum.

CAPVT XXX.

Vaticinium Iudeis & filiis Israel reditum à gratia captiuitate, in qua propter peccata sua detinebantur: & quod post reditum seruituri sint Domino, ac David regi, quem ille suscitabit eis in prosperitate & securitate magna, deuastatis ipsorum inimici.

Hoc verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro. * Ecce enim dies veniunt, dicit Dominus: & conuertam conuersionem populi mei Israel & Iuda, ait Dominus: & conuertam eos ad terram, quam dedi patribus eorum: & possidebunt eam. * Et hæc verba, quæ locutus est Dominus ad Israel & ad Iudam: * Quoniam hæc dicit Dominus: Vocem terroris audiui: formido, & non est pax. * Interrogate, & videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parurentis, & conuersæ sunt vniuersæ facies in auriginem? * † Vix, quia magna dies illa, nec est similis eius: tempusque tribulationis est Iacob, & ex ipso saluabitur. * Et erit in die illa, ait Dominus exercituum: conteram iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni: sed seruiet Dño Deo suo, & David regi suo, quem suscitabo eis. * † Tu ergo ne timeas sensus meus Iacob, ait Dominus, neque pauas Israel: quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captiuitatis eorum: & reuertetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluctu bonis, & non erit quem formidet: * quoniam tecum ego sum, ait Dominus, vt saluem te: faciam enim consummationem in cunctis Gentibus, in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem: sed castigabo te in iudicio, vt non videaris tibi innoxius. * Quia hæc dicit Dominus: Insanabilis fractura tua,

13 pessima plaga tua. * Non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum: curationum vilitas non est tibi. * Omnes amatores tui obliui sunt tui, teque non querent: † plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. * Quid clamas super conuersione tua? insanabilis est dolor tuus: propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. * Propterea omnes, qui comedunt te, deuorabuntur: & vniuersi hostes tui in capsiuitatem ducentur: & qui te vastant, vastabuntur, cunctosque prædatores tuos dabo in prædam. * Obducam enim cicatricem tibi, & à vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia eiecisti vocauerunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirentem. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego conuertam conuersionem tabernaculorum Iacob, & testis eius miserebor, & edificabitur ciuitas in excelso suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. * Et egredietur de eis laus, voxque ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et erunt filij eius sicut à principio, & coetus eius curam me permanebit: & visitabo aduersum omnes qui tribulant eum. * Et erit dux eius ex eo: & princeps de medio eius producet: & applicabo eum, & accedet ad me, quis enim ille est, qui applicet cor suum vt propinquet mihi, ait Dominus: * Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Ecce turbo Domini, furor egrediens, procella ruens, in capite impiorum conquiescet. * Non auertet iram indignationis Dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui: in nouissimo dierum intelligetis ea.

CAPVT XXXI.

Dicit Dominus se reduiturum populum Israel de captiuitate, vt in affluentiā bonorum seruiet Domino: iubet ergo Rachel non flere amplius filios suos: agnoscit Israel se meritis castigatum adeoque penitentiam agi: de nouitate qua famina circumdabit viram: vigilabit Dominus ad reducendum Israel: de vna acerba: de nouo pacto quod seruet Dominus cum domo Israel, nec abiciet unquam vniuersum illius semen.

1 IN tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus vniuersi cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dominus. Inuenit gratiam in deserto populus, qui remanserat à gladio: vadit ad requiem suam Israel. * Longe Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te, miserans. * Rursumque edificabo te, & edificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis tympanistis, & egredieris in choro ludentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samarie: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat non vindemiabunt: * quia

† Ier. 2.
A. 1. 6. 1.
Amos. 5.
et 12.
Seph. 1.
d. 15.

† Ier. 43.
A. 1. 44. d. 1.
Luc. 1. 6. 70.

erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: † Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dominus: Exultate in leticia Jacob, & hincite contra caput Gentium: personate & canite, & dicite: Salua Domine populum tuum, reliquias Israel. * Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus, prægnans & pariens simul, coetus magnus reuertentium huc. * In fletu venient & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. Audite verbum Domini Gentē: & annuntiate in insulis quæ procul sunt, & dicite: Qui dispersit Israel, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum. * Redemit enim Dominus Jacob, & liberauit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini, super frumento, & vino, & oleo, & fœtu pecorum & armentorum: erique anima eorum quasi hortus irriguus, & vlti non esuriene. * Tunc lætabitur virgo in choro, iuvenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo à dolore suo. * Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus. Hæc dicit Dominus: † Vox in excelsis audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorans filios suos, & nolens consolari super eis, quia non sunt. * Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua à ploratu, & oculi tui à lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & reuertentur de terra inimici. * Et est spes nouissimis tuis, ait Dominus: & reuertentur filij ad terminos suos. * Audiens audiui Ephraim transmigrauentem: Castigasti me, & etudius sum, quasi iuuenculus indomitus: conuerte me, & conuertat: quia tu Dominus Deus meus. * Postquam enim conuertisti me, egi poenitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussit femur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentie meæ. * Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, ad huc recordabor eius. Ideirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. * Statue tibi speculum, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti: reuerrere virgo Israel, reuerrere ad ciuitates suas istas. * Vique quò delicijs dissoluēris filia vaga? quia creauit Dominus nouum super terram: F E M I N A, CIRCUMDABIT VIRVM. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in vrbibus eius, cū conuerteret captiuitatem eorum: Benedicat tibi Dominus, pulchritu-

do iustitiæ, mons sanctus: * & habitabunt in eo Iudas & omnes ciuitates eius simul, agricolæ & minantes greges. * Quia inebriaui animam lassam, & omnem animam esurientem saturavi. * Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum. * Et sicut vigilauit super eos vt euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & asiligerem sic vigilabo super eos vt ædificem, & plantem, ait Dominus. * In diebus illis non dicent vlti: † Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. * Sed vnusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit vnam acerbam, obstupescunt dentes eius. * † Ecce dies venient, dicit Dominus: & feriam domum Israel & domum Iuda fœdus nouum: non secundum pactum, quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, vt educerem eos de Terra Ægypti: pactum, quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus. * Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus: † Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. * Et non docebit vlti vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me à minimo eorum vsque ad maximum, ait Dominus: † quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius. * Hæc dicit Dominus, qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ & stellatum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen illi. * Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semen Israel deficiet, & non sit gens coram me cunctis diebus. * Hæc dicit Dominus: Si mensurari poterint cœli sursum, & inuestigari fundamēta terre deorsum: & ego abijciam vniuersum semen Israel, propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & ædificabitur ciuitas Domino, à turri Hanancl vsque ad portam anguli. * Et exibit vlti norma mensuræ in conspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha, & omnem vallem cadauerum, & cineris, & vniuersam regionem mortis, vsque ad torrentem Cedron, & vsque ad angulum portæ equorum Orientalis, Sanctum Domini: non euellatur, & non destruetur vlti in perpetuum.

CAPVT XXXII

Obsidente Nabuchodonosor Ierusalem, Ieremias in atrio carceris positus agrom in Anathoth iussu Domini emittitur à suo patre suo, inbetque seruari librum scriptum: refert eorum Domino beneficia Israelitis præsua: Domini dicit se traditarum ciui-

antem cum populo regi Babylonis propter illorum idolatriam, sed postea renouatum opus in Ierusalem, ac percussurum eum eis nomen fadus ut sibi ex toto corde seruiant.

V Erbum quod factum est ad Ieremiam a Domino, in anno decimo Sedecie regis Iuda: ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor: * Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias Propheta erat clausus in ario carceris, qui erat in domo regis Iuda. * Clauserat enim cum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare uacinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo ciuitatem istam in manus regis Babylonis, & capiet eam? * Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum: sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius, & oculi eius oculis illius videbunt. * Et in Babylonem ducet Sedeciam: & ibi erit donec uisitem eum, ait Dominus. Si autem dimicaueritis aduersum Chaldeos, nihil prosperum habebitis. * Et dixit Ieremias: Fadam est uerbum Domini ad me, dicens: * Ecce Hanameel filius Sellum patruelis tui ueniet ad te, dicens: Emne tibi agrum meum, qui est in Anathoth: tibi enim comperit ex propinquitate ueritas. * Et uenit ad me Hanameel filius patru mei secundum uerbum Domini ad vestibulum carceris, & ait ad me: Posside agrum meum, qui est in Anathoth in terra Beniamin: quia tibi comperit hereditas, & tu propinquus es ut possideas. Intellexi autem quod uerbum Domini effer. * Et emi agrum ab Hanameel filio patru mei, qui est in Anathoth: & appendi ei argentum septem stateres, & decem argenteos. * Et scripsi in libro, & signaui, & adhibui testes: & appendi argentum in statera. * Et accepi librum possessionis nis signatum, & stipulationes, & rata, & signa forissecus. * Et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filij Maasæ, in oculis Hanameel patruelis mei, in oculis testium, qui scripti erant in libro emptionis, & in oculis omnium Iudeorum, qui sedebant in ario carceris. * Et præcepi Baruch coram eis dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, & librum hunc qui apertus est: & pone illos in uase scitili, ut permanere possint diebus multis. * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc possidebuntur domus, & agri, & uinea in terra ista. * Et orauit ad Dominum, postquam tradidit librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: * Heu, heu, Domine Deus: ecce tu fecisti celum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso: non erit tibi difficile omne uerbum: * Qui facis misericordiam in millibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum meorum post eos: Fortissime, magne, & potens, Dominus exercituum nomen tibi. * Magnus consilio, & incom-

prehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes uias filiorum Adam, ut reddas unicuique secundum uias suas, & secundum fructum adinventionum eius. * Qui posuisti signa & portenta in Terra Ægypti usque ad diem hanc, & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. * Et eduxisti populum tuum Israel de Terra Ægypti, in signis, & in potentis, & in manu robusta, & in brachio extenso, & in terrore magno. * Et dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte & melle. * Et ingressi sunt, & possederunt eam: & non obediuerunt uoci tue, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis ut facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. * Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatem, ut capiantur: & urbs data est in manus Chaldeorum, qui præliantur aduersum eam, à facie gladij, & famis, & pestilentie: & quæcumque locutus es acciderunt, ut tu ipse cernis. * Et tu dicis mihi Domine Deus: Emne agrum argenteo, & adhibe testes: cum urbs data sit in manus Chaldeorum? * Et factum est uerbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Ecce ego Dominus Deus uniuersæ carnis: numquid mihi difficile erit omne uerbum? * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam ciuitatem istam in manus Chaldeorum, & in manus regis Babylonis, & capient eam. * Et uenient Chaldei præliantes aduersum urbem hanc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos, in quarum domatibus sacrificabant Baals, & libabant dijs alienis libamina ad irritandum me. * Erant enim filij Israel, & filij Iuda, iugiter facientes in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus. * Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, à die qua ædificauerunt eam, usque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo. * Propter malitiam filiorum Israel, & filiorum Iuda, quos fecerunt ad iracundiam me provocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophete eorum, uiri Iuda & habitatores Ierusalem. * Et uenerunt ad me terga & non facies: cum docerem eos diluculo, & erudirem, & nolent audire ut acciperent disciplinam. * Et posuerunt idola sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, ut polluerent eam. * Et ædificauerunt excelsa Baal, quæ sunt in valle filij Ennom, ut iniiciarent filios suos & filias suas Moloch: quod non mandauit eis, nec ascendit in cor meum ut facerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Iudam. * Et nunc propter ista, hæc dicit Dominus Deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua uos dicis quod tradetur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in peste. * Ecce

ego

ego congregabo eos de vniuersis terris, ad
 quas eieci eos in furore meo, & in ira mea,
 & in indignatione grandi: & reducam eos
 ad locum istum, & habitare eos faciam con-
 fidenter. * Et erunt mihi in populum, &
 ego ero eis in Deum. * Et dabo eis cor
 vnum, & viam vnam, vt timeant me vni-
 uersis diebus: & bene sit eis & filiis eorum
 post eos. * Et feriam eis pactum sempiternum,
 & non desinam eis benefacere: & ti-
 morem meum dabo in corde eorum vt non
 recedant à me. * Et letabor super eis, cum
 bene eis fecero: & plantabo eos in terra ista
 in veritate, in toto corde meo & in tota ani-
 ma mea. * Quia hæc dicit Dominus: Sicut
 adduxi super populum istum omne malum
 hoc grande: sic adducam super eos omne bo-
 num, quod ego loquor ad eos. * Et posside-
 buntur agri in terra ista: de qua vos dicitis
 quod deserta sit, ed quod non remanserit
 homo & iumentum, & data sit in manus
 Chaldeorum. * Agri ementur pecunia, &
 scribentur in libro, & imprimetur signum,
 & testis adhibebitur: in terra Benjamin, &
 in circuitu Ierusalem, in ciuitatibus Iuda, &
 in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus
 campestribus, & in ciuitatibus quæ ad Au-
 strum sunt: quia conuertam captiuitatem
 eorum, ait Dominus.

CAPVT XXXIII.

Promittit Dominus se dimissurum peccata populi sui, & à captiuitate reducitur, multis beneficiis subsequens: germinabit Dauid germen iustitiae faciens iustitiam & iudicium in terra, & firmissimum est pactum Dominus cum Dauid & semine Iacob vehementer multiplicando.

ET factum est verbum Domini ad Iere-
 miam secundò, cum adhuc clausus ef-
 set in atrio carceris, dicens: * Hæc dicit Do-
 minus qui facturus est, & formaturus illud,
 & paraturus, Dominus nomen eius. * Cla-
 ma ad me, & exaudiam te: & annuntiabo
 tibi grandia, & firma quæ nescis. * Quia
 hæc dicit Dominus Deus Israël ad domos
 vrbis huius, & ad domos regis Iuda, quæ
 destructæ sunt, & ad munitiones, & ad gla-
 dium: venientium vt dimicent cum Chal-
 daeis, & impleant eas cadaueribus homi-
 num, quos percussit in furore meo & in
 indignatione mea, abscondens faciem meam
 à ciuitate hac, propter omnem militiam
 eorum. * Ecce ego obducam eis cicatricem
 & sanitatem, & curabo eos: & reuelabo illis
 deprecationem pacis & veritatis. * Et con-
 uertam conuersionem Iuda, & conuersionem
 Ierusalem: & edificabo eos sicut à prin-
 cipio. * Et emundabo illos ab omni iniqui-
 tate sua, in qua peccauerunt mihi: &
 propitius ero cunctis iniquitatibus eorum, in
 quibus deliquerunt mihi, & speruerunt me.
 * Et erit mihi in nomen, & in gaudium, & in
 laudem, & in exultationem cunctis geni-

bus terræ, quæ audierint omnia bona, quæ
 ego facturus sum eis: & pauebunt, & tur-
 babuntur in vniuersis bonis, & in omni pa-
 ce, quam ego faciam eis. * Hæc dicit Do-
 minus: Adhuc audietur in loco isto (quem
 vos dicitis esse desertum, ed quod non sit
 homo nec iumentum: in ciuitatibus Iuda,
 & foris Ierusalem, quæ desolatæ sunt absque
 homine, & absque habitatore, & absque pe-
 core) vox gaudij & vox lætitiæ, vox sponsi
 & vox sponsæ, vox dicentium: Confitemini
 Domino exercituum, quoniam bonus
 Dominus, quoniam in æternum misericor-
 dia eius: & portantium vota in domum Do-
 mini: reducam enim conuersionem terræ
 sicut à principio, dicit Dominus. * Hæc
 dicit Dominus exercituum: Adhuc erit in lo-
 co isto deserto absque homine, & absque
 iumento, & in cunctis ciuitatibus eius, ha-
 bitaculum pastorum acubantium gregum.
 * In ciuitatibus moneosis, & in ciuitatibus
 campestribus, & in ciuitatibus quæ ad Au-
 strum sunt, & in terra Benjamin, & in cir-
 cuitu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda, ad-
 huc transibunt greges ad manum numeran-
 tis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, di-
 cit Dominus: & suscitabo verbum bonum,
 quod locutus sum ad domum Israël & ad
 domum Iuda. * In diebus illis, & in tempo-
 re illo, germinare faciam Dauid germen ius-
 titiæ: & faciet iudicium & iustitiam in terra.
 * In diebus illis saluabitur Iuda, & Ierusalem
 habitabit confidenter: & hoc est nomen,
 quod vocabunt eum, Dominus iustus noster.
 * Quia hæc dicit Dominus: Non interibit
 de Dauid vir, qui sedeat super thronum
 domus Israël. * Et de sacerdotibus & de Le-
 uitis non interibit vir à facie mea, qui offer-
 rat holocaustum, & incendat sacrificium,
 & cedat victimas omnibus diebus. * Et fa-
 ctum est verbum Domini ad Ieremiam, di-
 cens: * Hæc dicit Dominus: Si irritum po-
 test fieri pactum meum cum die, & pactum
 meum cum nocte, vt non sit dies & nox in
 tempore suo: * Et pactum meum irritum
 esse poterit cum Dauid seruo meo, vt non
 sit ex eo filius qui regnet in throno eius, &
 Leuitæ & Sacerdotes ministri mei: * Sicuti
 enumerari non possunt stellæ cæli, & metiri
 arena maris: sic multiplicabo semen Dauid
 serui mei, & Leuitas ministros meos. * Et fa-
 ctum est verbum Domini ad Ieremiam, di-
 cens: * Numquid non vidiisti quid populus
 hic locutus sit, dicens: Dux cognationes,
 quas elegerat Dominus, abiecit sunt: & po-
 pulum meum desperauerunt, ed quod non sit
 vltra gens coram eis? * Hæc dicit Dominus:
 Si pactum meum inter diem & noctem, & le-
 ges cælo & terræ non posui: * equidem & se-
 men Iacob & Dauid serui mei projiciam, vt
 non assumam de semine eius principes semi-
 nis Abraham, Isaac, & Iacob: reducam enim
 conuersionem eorum, & miseror eis.

CAPVT XXXIV.

Prædicit Dominus se traditurum regem Sedeciam in manus regis Babylonis, vna cum Ierusalem, quam igni succendat; et quod pactum, quod etiam Dominus pepigerat de dimittendis his liberis quos ex Hebræis sibi in seruitutem subiecerant, non seruaturum.

Verbum quod factum est ad Ieremiam à Domino, quando Nabuchodonosor A rex Babylonis, & omnis exercitus eius, vniuersaque regna terræ, quæ erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes vrbes eius: dicens: * Hæc dicit Dominus Deus I Israël: Vade, & loquere ad Sedeciam regem Iuda: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam ciuitatem hanc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni. * Et tu non effugies de manu eius: sed comprehensione capieris, & in manu eius traderis: & oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem inuolabis. * Azariam autem verbum Domini Sedecia rex Iuda: Hæc dicit Dominus ad te: Non morieris in gladio, * sed in pace morieris, & secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te, sic comburent te: & vix Domine plangent te: quia verbum ego locutus sum, dicit Dominus. * Et locusus est Ieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda B vniuersa verba hæc in Ierusalem. * Et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Ierusalem, & contra omnes ciuitates Iuda, quæ reliquæ erant, contra Lachis, & contra Azekia: hæ enim supererant de ciuitatibus Iuda, vrbes munitæ. * Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, postquam percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ierusalem, prædicans: * Vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, Hebræum & Hebræam, liberos: & nequaquam dominarentur eis, id est, in Iudæo & fratre suo. * Audierunt ergo omnes principes & vniuersus populus, qui inierant pactum vt dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam liberos, & vtrâ non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt. * Et conuersi sunt deinceps: & retraxerunt seruos & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiugauerunt in famulos & famulas. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam à Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus I Israël: Ego percussî fœdus cum patribus vestris, in die qua eduxi eos de Terra Ægypti, de domo seruitutis, dicens: * † Cum completi fuerint septem 14 anni, dimittat vnusquisque fratrem suum Hebræum, qui venditus est ei, & seruiet tibi sex annis: & dimittes eum à te liberum: & non audierunt patres vestri me, nec incli-

15 nauerunt aurem suam. * Et conuersi estis vos hodie, & fecistis quod rectum est in oculis meis, vt prædicaretis libertatem vnusquisque ad amicum suum: & in initis pactum in conspectu meo, in domo, in qua inuocatum est nomen meum super eam. * Et reuersi estis: & commaculastis nomen meum: & reduxistis vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimiseratis vt essent liberi & suæ potestatis: & subiugastis eos vt sint vobis serui & ancille. * Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, vt prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus, ad gladium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ. * Et dabo viros, qui præuaricantur fœdus meum, & non obseruauerunt verba fœderis, quibus assensu sunt in conspectu meo, vitulum quem conciderunt in duas partes, & transierunt inter diuisiones eius: * Principes Iuda & principes Ierusalem, cunuchi & sacerdotes, & omnis populus terræ, qui transierunt inter diuisiones vituli: * Et dabo eos in manus inimicorum suorum, & in manus querentium animam eorum: & erit morticinium eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et Sedeciam regem Iuda, & principes eius, dabo in manus inimicorum suorum, & in manus querentium animas eorum, & in manus exercitus regis Babylonis, qui recesserunt à vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

CAPVT XXXV.

Exemplo obedientia Rechabitarum, præcepta patris sui licet dura seruatiom, exposcitas Dominus de pertinacia Iudæorum inobedientia aduersus ipsius præcepta: quapropter his præsumptis Dominus mala, illis autem bona.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam à Domino, in diebus Ioakim filij Ioseph regis Iuda, dicens: * Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduce eos in domum Domini, in vnam exedram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsi Iezoniam filium Ieremie filij Habsanie, & fratres eius, & omnes filios eius, & vniuersam domum Rechabitarum: * Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hanan, filij Iegedie hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasæ filij Sellum, qui erat custos vestibuli. * Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab filius

† Exod.
11. 1.
Deut. 15.
c. 15.

† Gen. 11.
c. 10.

filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, B
 dicens: Non bibetis vinum vos, & filij ve-
 stri; vsque in sempiternum: * & domum 7
 non edificabitis, & semenem non fereitis,
 & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed
 in tabernaculis habitabitis cunctis diebus ve-
 stris, vt viuatis diebus multis super faciem
 terre, in qua vos peregrinamini. * Obedi- 8
 uimus ergo voci Ionadab filij Rechab, pa-
 tris nostri, in omnibus quæ præcepit nobis,
 ira vt non biberemus vinum cunctis diebus
 nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filiz
 nostræ: * & non edificauimus domos ad ha- 9
 bitandum: & vineam, & agrum, & semen-
 tem non habuimus: * sed habitauimus in 10
 tabernaculis, & obediens fuimus, iuxta
 omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater
 noster. * Cum autem ascendisset Nabucho- 11
 donosor rex Babylonis ad terram nostram,
 diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem
 à facie exercitus Chaldæorum, & à facie
 exercitus Syriæ: & mansimus in Ierusalem.
 * Et factum est verbum Domini ad Iere- 12
 miam, dicens: * Hæc dicit Dominus exer-
 cituum Deus Israël: Vade, & dic viris Iuda, C
 & habitatoribus Ierusalem: Numquid non
 recipietis disciplinam vt obediatis verbis
 meis, dicit Dominus? * Præcauerunt sermo- 14
 nes Ionadab filij Rechab, quos præcepit fi-
 liis suis vt non biberent vinum: & non bi-
 berunt vsque ad diem hanc, quia obedi-
 erunt præcepto patris sui: ego autem locutus
 sum ad vos, de manè confurgens & lo-
 quens, & non obedistis mihi. * Misique ad 15
 vos omnes seruos meos prophetas, confur-
 gens diluculo, mittensque & dicens: † Con-
 uertimini vnusquisque à via sua pessima, &
 bona facite studia vestra: & nolite sequi
 deos alienos, neque colatis eos: & habitabi-
 tis in terra, quam dedi vobis & patribus
 vestris: & non inclinastis aurem vestram,
 neque audistis me. * Firmauerunt igitur 16
 filij Ionadab filij Rechab præceptum patris
 sui, quod præceperat eis: populus autem iste
 non obediuit mihi. * Idcirco hæc dicit Do- 17
 minus exercituum, Deus Israël: Ecce ego
 adducam super Iuda, & super omnes habita-
 tores Ierusalem, vniuersam afflictionem,
 quam locutus sum aduersus illos: eò quòd
 locutus sum ad illos, & non audierunt: vo-
 caui illos, & non responderunt mihi. * Do- 18
 miui autem Rechabitarum dixit Ieremias:
 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Is-
 rael: Pro eo quòd obedistis præcepto Io-
 nadab patris vestri, & custodistis omnia
 mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ
 præcepit vobis: * Propterea hæc dicit 19
 Dominus exercituum Deus Israël: non
 deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab,
 stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAPVT XXXVI.

Inssu Domini mittit Ieremias inclusus carcere

*per Baruch librum comminationum, quem legas
 coram omni populo vt respiciant: porro rex Ioa-
 kim ipsum igni consumis, iubens Ieremiam & Ba-
 ruch comprehendere, qui absconditi erant: Ieremias
 autem insu Domini iubet Baruch alium scribere,
 & Ioaquim ac semen eius vnà cum Ierusalem præ-
 dicat perdentes.*

1 **E**T factum est in anno quarto Ioaquim
 filij Iosæ regis Iuda: factum est ver-
 bum hoc ad Ieremiam à Domino, dicens:
 2 * Tolle volumen libri, & scribes in eo om-
 nia verba, quæ locutus sum tibi aduersum
 Israël & Iudam, & aduersum omnes gentes,
 à die qua locutus sum ad te, ex diebus Io-
 3 sæ vsque ad diem hanc: * Si fortè audiente
 domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito
 facere eis, reuertatur vnusquisque à via sua
 pessima: & propius ero iniquitati, & pec-
 4 cato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch
 filium Nerie: & scripsit Baruch ex ore Ie-
 remiz, omnes sermones Domini quos Ioa-
 5 quitus est ad eum: in volumine libri: * &
 præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego
 clausus sum, nec valeo ingredi domum Do-
 6 mini. * Ingredere ergo tu, & lege de volu-
 mine, in quo scripsisti ex ore meo, verba
 Domini, audiente populo in domo Domini,
 in die ieiunij: insuper & audiente vniuerso
 B Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges
 7 eis: * Si fortè cadat oratio eorum in con-
 spectu Domini, & reuertatur vnusquisque à
 via sua pessima: quoniam magnus furor &
 indignatio est, quam locutus est Dominus
 8 aduersum populum hunc. * Et fecit Baruch
 filius Nerie, iuxta omnia, quæ præceperat ei
 Ieremias propheta, legens ex volumine ser-
 9 mones Domini in domo Domini. * Factum
 est autem in anno quinto Ioaquim filij Iosæ
 regis Iuda, in mense nono: prædicauerunt
 ieiunium in conspectu Domini omni popu-
 lo in Ierusalem, & vniuersæ multitudini,
 quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ieru-
 10 salem. * Legique Baruch ex volumine ser-
 mones Ieremiz in domo Domini, in gazo-
 C phylacio Gamariz filij Saphan scribæ, in ve-
 stibulo superiori, in introitu portæ nouæ
 domus Domini, audiente omni populo.
 11 * Cumque audisset Michæas filius Gamariz
 filij Saphan omnes sermones Domini ex li-
 12 bro: * descendit in domum regis ad gazo-
 phylacium scribæ: & ecce ibi omnes prin-
 cipes sedebant: Elisama scriba, & Dalaias
 filius Semeiz, & Elnathan filius Achobor,
 & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius
 13 Hananiz, & vniuersi principes. * Et nunti-
 auit eis Michæas omnia verba, quæ audi-
 uit legente Baruch ex volumine in auribus
 14 populi. * Miserunt itaque omnes principes
 ad Baruch, Iudi filium Nathaniz filij Se-
 lemiz, filij Chusi, dicentes: Volumen, ex
 quo legisti audiente populo, sume in manu
 tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Ne-
 riz volumen in manu sua, & venit ad eos.
 * Et

* Et dixerunt ad eum: Sede, & lege hæc in 15
auribus nostris. Et legi Baruch in auribus D
eorum. * Igitur cum audissent omnia verba, 16
obstupuerunt unusquisque ad proximum
suum, & dixerunt ad Baruch: Nuntiare de-
bemus regi omnes sermones istos. * Et in- 17
terrogauerunt eum, dicentes: Indica nobis
quomodo scripsisti omnes sermones istos ex
ore eius. * Dixit autem eis Baruch: Ex ore 18
suo loquebatur quasi legens ad me omnes
sermones istos: & ego scribebam in volu-
mine ætærameto. * Et dixerunt principes 19
ad Baruch: Vade, & abscondere tu & Iere-
mias, & nemo sciat ubi sitis. * Et ingressi 20
sunt ad regem in atrium: porro volumen
commendauerunt in gazophylacio Elisamæ
scribæ: & nuntiauerunt audiente rege om-
nes sermones. * Misitque rex Iudi ut sume- 21
ret volumen: qui tollens illud de gazophy-
lacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege, &
vniuersis principibus qui stabant circa re-
gem. * Rex autem sedebat in domo hiemali 22
in mense nono: & posita erat arula coram
eo plena prunis. * Cumque legisset Iudi 23
tres pagellas vel quatuor, scidit illud scal-
pello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat
super arulam, donec consumeretur omne
volumen igni, qui erat in arula. * Et non 24
timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua,
rex & omnes serui eius, qui audierunt vni-
uersos sermones istos. * Verumtamen El- 25
nachan, & Dalaias, & Gamarias, contradi-
xerunt regi ne combureret librum: & non
audiuit eos. * Et præcepit rex Ieremiel filio 26
Amelech, & Saraiæ filio Ezriel, & Selemiz
F filio Abdeel, ut comprehenderent Baruch
scribam, & Ieremiam prophetam: abscon-
dit autem eos Dominus. * Et factum est ver- 27
bum Domini ad Ieremiam prophetam, post-
quam combusserat rex volumen, & sermo-
nes quos scripserat Baruch ex ore Ieremiz,
dicens: * Rursum tolle volumen aliud: & 28
scribe in eo omnes sermones priores, qui
erant in primo volumine, quod combussit
Ioakim rex Iuda. * Et ad Ioakim regem 29
Iuda dices: Hæc dicit Dominus: Tu com-
bussisti volumen illud, dicens: Quare scrip-
sisti in eo annuntians: Festinus veniet rex
Babylonis, & vastabit terram hanc, & ces-
sare faciet illa hominem, & iumentum?
* Propterea hæc dicit Dominus contra Io- 30
akim regem Iuda: Non erit ex eo qui sedeat
super solium David: & cadaver eius projie-
cietur ad æstus per diem, & ad gelu per no-
ctem. * Et visitabo contra eum, & contra 31
semen eius, & contra seruos eius, iniquita-
tes suas, & adducam super eos, & super ha-
bitatores Ierusalem, & super viros Iuda,
omne malum, quod locutus sum ad eos,
& non audierunt. * Ieremias autem tulit 32
volumen aliud, & dedit illud Baruch filio
Neriz scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ie-
remiz omnes sermones libri, quem com-

busserrat Ioakim rex Iuda igni: & insuper
additi sunt sermones multo plures, quam an-
teâ fuerant.

C A P V T XXXVII

*Sedecias Iechonia succedens petit pro se orare
Ieremiam; qui, relicta à Chaldeis Ierusalem pro-
pter aduentum exercitus Pharaonis, prophetas
Chaldaeos redituros, & Ierusalem exulsuras: ipse
quoque Ieremiam urbem egrediens, casus in carce-
rem detrahitur; unde à Sedecia eductus, serua-
tur in vestibulo carceris, assignata ipsi indies por-
ta panis.*

ET regnavit rex Sedecias filius Iosie pro
A Iechonia filio Ioakim: quem constituit
regem Nabuchodonosor rex Babylonis in
1 terra Iuda. * Et non obediuit ipse, & serui
eius, & populus terræ, verbis Domini, quæ
3 locutus est in manu Ieremiz prophete. * Et
misit rex Sedecias Iuchal filium Selemiz, &
Sophoniam filium Maniz sacerdotem, ad
Ieremiam prophetam, dicens: Ora pro no-
4 bis Dominum Deum nostrum. * Ieremias
autem liberè ambulabat in medio populi:
non enim miserant eum in custodiam carce-
ris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est
de Ægypto: & audientes Chaldei, qui ob-
sidebant Ierusalem, huiuscemodi nuntium,
5 recesserunt ab Ierusalem. * Et factum est
verbum Domini ad Ieremiam prophetam,
6 dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israël:
B Sic dicetis regi Iuda, qui misit vos ad me
interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis,
qui egressus est vobis in auxilium, reuertet-
7 ur in terram suam in Ægyptum. * & re-
dient Chaldei, & bellabunt contra ciuita-
tem hanc & capient eam, & succendent
8 eam igni. * Hæc dicit Dominus: Nolite
decipere animas vestras, dicentes: Euntes
abibunt, & recedent à nobis Chaldei: quia
9 non abibunt. * Sed & si percussistis omnem
exercitum Chaldaeorum, qui præstantur ad-
uersum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui
vulnerati: singuli de tentorio suo consur-
gent, & incendunt ciuitatem hanc igni.
10 * Ergo cum recessisset exercitus Chaldeo-
rum ab Ierusalem propter exercitum Pha-
11 raonis, * egressus est Ieremias de Ierusalem
ut iret in Terram Beniamin, & diuideret ibi
12 possessionem in conspectu ciuium. * Cum-
C que peruenisset ad portam Beniamin, erat
ibi custos porte per vices, nomine Ierias, fi-
lius Selemiz filij Hananiz, & apprehendit
Ieremiam prophetam, dicens: Ad Chaldaeos
13 profugis. * Et respondit Ieremias: Falsum
est, non fugio ad Chaldaeos. Et non audiuit
eum: sed comprehendit Ierias Ieremiam, &
14 adduxit eum ad principes. * Quam ob rem
irati principes contra Ieremiam, cælum eum
miserunt in carcerem, qui erat in domo Io-
nathan scribæ: ipse enim præpositus erat
15 super carcerem. * Itaque ingressus est Iere-
mias in domum laci & in ergastulum: &
sedet

ſedit ibi Ieremias diebus multis. * Mittens 16: autem Sedecias rex tulit eum : & interrogauit eum in domo ſua abſconditè , & dixit : Putaſne eſt ſermo à Domino ? Et dixit Ieremias : D

Eſt , & ait : In manus regis Babylonis tradèris. * Et dixit Ieremias ad regem Sedeciam : 17

Quid peccaui tibi , & ſeruis miſi , & populo tuo , quia miſiſti me in domum carceris ? * Vbi ſunt prophete veſtri , qui propheta-

bant vobis , & dicebant : Non veniet rex Babylonis ſuper vos , & ſuper terram hanc ? * Nunc ergo audi obſcero domine mi rex : 19

Valeat deprecatio mea in conſpectu tuo : & ne me remitias in domum Iſonathan ſcribæ , ne moriar ibi. * Præcepit ergo rex Sedecias 20 ut traderetur Ieremias in veſtibulo carceris : & daretur ei torta panis quotidie , excepto pulmento , donec conſumerentur omnes panes de ciuitate : & manſit Ieremias in veſtibulo carceris.

CAPVT XXXVIII.

Ieremias principibus à rege traditus mittitur in lacum iuloſum , unde iuſſu regis per Abdemelech eduſtus in veſtibulum carceris , ſuadet regi ut egrediantur ad Chaldaeos , aliqui nec ipſe eos effugiet , & ciuitas ab eiu igne ſuccendetur : ſubter quoque rex Ieremia ut hoc colloquium ſeruet ſecreſum.

A Vdiuit autem Saphatias filius Mathan , 1 & Gedelias filius Phaſſur , & Iuchal A filius Selemix , & Phaſſur filius Melchix , ſermones , quos Ieremias loquebatur ad omnem populum , dicens : * Hæc dicit Domi- 2 nus : † Quicumque manſerit in ciuitate hac , morietur gladio , & fame , & peſte : qui autem profugerit ad Chaldaeos , viuere , & erit anima eius ſolpes & viuens. * Hæc 3 dicit Dominus : Tradendo tradetur ciuias hæc in manu exercitus regis Babylonis , & capiet eam. * Et dixerunt principes regi : 4 Rogamus ut occidatur homo iſte : de induſtria enim diſſoluit manus virorum bellan- B tium , qui remanſerunt in ciuitate hac , & manus vniuerſi populi , loquens ad eos iuxta verba hæc : ſiquidem homo iſte non querit pacem populo huic , ſed malum. * Et dixit 5 rex Sedecias : Ecce ipſe in manibus veſtris eſt : nec enim fas eſt regem vobis quidquam negare. * Tulerunt ergo Ieremiam , & pro- 6 iecerunt eum in lacum Melchix filij Amelech , qui erat in veſtibulo carceris : & ſubmiſerunt Ieremiam funibus in lacum , in quo non erat aqua , ſed lutum : deſcendit itaque Ieremias in cœnum. * Audiuit autem Abdemelech Aethiops vir eunuchus , qui erat in domo regis quòd miſiſſent Ieremiam in lacum : porro rex ſedebat in porta Benjamin. * Et egreſſus eſt Abdemelech 8 de domo regis , & locutus eſt ad regem , dicens : * Domine mi rex , malefecerunt viri 9 iſti omnia quæcumque perpetrarunt contra Ieremiam prophetam , mittentes eum in

lacum ut moriatur ibi fame , non ſunt enim 10 panes vltra in ciuitate. * Præcepit itaque rex Abdemelech Aethiopi , dicens : Tolle tecum hinc triginta viros , & leua Ieremiam prophetam de lacu antequam moriatur.

11 * Aſſumptis ergo Abdemelech ſecum viris , ingreſſus eſt domum regis , quæ erat ſub cellario : & tulit inde veteres pannos , & antiqua quæ computruerant , & ſubmiſit ea ad

12 Ieremiam in lacum per funiculos. * Dixitque Abdemelech Aethiops ad Ieremiam : Pone veteres pannos , & hæc ſciſſa & putrida , ſub cubito manuum tuarum , & ſuper

13 funes fecit ergo Ieremias ſic. * Et extraxerunt Ieremiam funibus , & eduxerunt eum de lacu : manſit autem Ieremias in veſtibulo

14 carceris. * Et miſit rex Sedecias , & tulit ad ſe Ieremiam prophetam ad oſtium tertium , quod erat in domo Domini : & dixit rex ad Ieremiam : Interrogo ego te ſermonem , ne

15 abſcondas à me aliquid. * Dixit autem Ieremias ad Sedeciam : Si annunciauerò tibi numquid non interficies me ? & ſi conſilium

16 dederò tibi , non me audies. * Iurauit ergo rex Sedecias Ieremix clām , dicens : Viuit Dominus , qui fecit nobis animam hanc , ſi occidero te , & ſi tradidero te in manus viro-

rum iſtorum , qui querunt animam tuam. 17 * Et dixit Ieremias ad Sedeciam : Hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael : Si pro-

ſectus exieris ad principes regis Babylonis , viuet anima tua , & ciuitas hæc non ſuccende-

18 tur igni : & ſaluus eris tu , & domus tua. * Si autem non exieris ad principes regis Babylonis , tradetur ciuitas hæc in manus Chaldeo-

rum , & ſuccendetur eam igni : & tu non ef-

19 fugies de manu eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ieremiam : Sollicitus ſum propter ludæos , qui tranſugerunt ad Chaldaeos : ne forte

20 tradar in manus eorum , & illudant mihi. * Reſpondit autem Ieremias : Non te tradent , audi queſto vocem Domini , quam ego loquor

21 ad te , & benè tibi erit , & viuet anima tua. F * Quòd ſi nolueris egredi : iſte eſt ſermo ,

22 quem oſtendit mihi Dominus : * Ecce omnes mulieres , quæ remanſerunt in domo regis Iudæ , educentur ad principes regis Babylonis : & ipſæ dicent : Seduxerunt te , & præualuerunt aduerſum te viri pacifici tui , demerſerunt in cœno & in lubrico pedes

23 tuos , & receſſerunt à te. * Et omnes vxores tuæ , & filij tui educentur ad Chaldaeos : & non effugies manus eorum , ſed

24 in manu regis Babylonis capieris : & ciuitatem hanc comburent igni. * Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam : Nullus ſciat verba hæc ,

25 & non morieris. * Si autem audierint principes quia locutus ſum tecum , & venerint ad te , & dixerint tibi : Indica nobis quid locutus ſis cum rege , ne celes nos , & non te interficiamus : & quid locutus eſt tecum rex :

26 * Dices ad eos : Proſtrai ego preces meas coram rege , ne me reduci iuberet in domum

Iothan, & ibi moreret. * Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum: & locutus est eis, iuxta omnia verba quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab eo: nihil enim fuerat audium. * Mansit verò Ieremias in vestibulo carceris vsque ad diem, quo capta est Ierusalem: & factum est vt caperetur Ierusalem.

CAPVT XXXIX.

Ierusalem à rege Babylonis capta, rex Sedecias fugiens capitur vnâ cum principibus; cuius filij in conspectu ipsius trucidantur cum nobilibus, ipseque exoculatur, ac victus in Babylonem ducitur: subuerso autem muro Ierusalem, & palatio aliisque domibus igne succensis, pars vulgi transfertur in Babylonem, & pars Ierosolymis relinquitur; Ieremias verò de carceris vestibulo liber educitur.

4 Reg. 25.
A. 1.
Ios. 2. 4.

ANno nono Sedeciz regis Iuda, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebant eam. * Vndecimo autem anno Sedeciz, mense quarto, quinta mensis aperta est ciuitas. * Et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, & sederunt in porta media: Neregel, Serefer, Semegarnabu, Sarfachim, Rabfares, Neregel, Serefer, Rebmag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. * Cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda, & omnes viri bellatores, fugerunt: & egressi sunt nocte de ciuitate per viam horti regis, & per portam, quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad viam deserti. * Persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum: & comprehenderunt Sedeciam in campo foliadinis Ierichontine, & capsum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha, quæ est in Terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et occidit rex Babylonis filios Sedeciz in Reblatha, in oculis eius: & omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis. * Oculos quoque Sedeciz eruit: & vinxit eum compedibus vt duceretur in Babylonem. * Domum quoque regis, & domum vulgi succenderunt Chaldei igni, & murum Ierusalem subuerterunt. * Et reliquias populi, qui remanserant in ciuitate, & perfugas, qui transfugerant ad eum: & superfluos vulgi, qui remanserant, transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. * Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan magister militum in Terra Iuda: & dedit eis vineas & cisternas in die illa. * Præceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan magistro militum, dicens: * Tolle illum, & pone super eum oculos tuos, nihilque ei mali facias: sed, vt voluerit, sic facias ei. * Milit ergo Nabuzardan princeps militiæ, & Nabuzethan, & Rabfares, & Neregel, & Bereier, & Rebmag, & omnes opti-

mates regis Babylonis, * miserunt, & tulerunt Ieremiam de vestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliz filio Abicam filij Saphan, vt intraret in domum, & babicaret in populo. * Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domini, cum clausus esset in vestibulo carceris, dicens: * Vade, & dic Abde-melech Æthiopis, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israël: Ecce ego inducam sermones meos super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum: & erunt in conspectu tuo in die illa. * Et liberabo te in die illa, ait Dominus: & non traderis in manus virorum, quos tu formidas: * Sed eruens liberabo te, & gladio non cades: sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAPVT XL.

Ieremia permittitur liberè habitare vbiuicunque voluerit; qui vnâ cum dispersis Iudeis venit ad Godoliam præfectum reliquis Iudearum: qui Godoliam audire noluit Iohanan monentem ipsum de Ismahel intentante ei mortem.

Sermo, qui factus est ad Ieremiam à Domino, postquam dimissus est à Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum vincum catenis in medio omnium, qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducuntur in Babylonem. * Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam, dixit ad eum: Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, & adduxit: & fecit Dominus sicut locutus est, quia peccastis Domino, & non audistis vocem eius, & factus est vobis sermo hic. * Nunc ergo ecce solui te bodie de catenis, quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi vt venias mecum in Babylonem, veni: & ponam oculos meos super te: si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem, reside: ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod elegeris, & quod placuerit tibi vt vadas, illuc perge. * Et mecum noli vepire: sed habita apud Godoliam filium Abicam filij Saphan, quem preposuit rex Babylonis ciuicibus Iuda. habita ergo cum eo in medio populi: vel quocumque placuerit tibi vt vadas, vade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, & munsula, & dimisit eum. * Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Abicam in Mafphar, & habitauit cum eo in medio populi, qui relictus fuerat in terra. * Cumque audissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, ipsi & socij eorum, quod præficeret rex Babylonis Godoliam filium Abicam terræ, & quod commendasset ei viros, & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ, qui non fuerant translati in Babylonem: * Venerunt ad Godoliam in Mafphar: & Ismahel filius Nathaniz, & Iohanan & Ionathan filij Carce, & Sarcas filius Thanebuneth, &

& filij Ophi, qui erant de Netophad, & lezonias filius Maachai, ipsi & viri eorum. * † Et iuravit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan, & comitibus eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldeis, habitare in terra & servite regi Babylonis, & bene erit vobis. * Ecce ego habito in Masphath, vt respondeam precepto Chaldeorum, qui mittuntur ad nos: vos autem colligite vindemiam, & messet, & oleum, & condite in vasis vestris, & manete in vrbibus vestris, quas tenetis. * Sed & omnes Iudæi, qui erant in Moab, & in filiis Ammon, & in Idumæa, & in vniuersis regionibus, audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa, & quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan: * reuersi sunt, inquam, omnes Iudæi de vniuersis locis, ad que profugerant, & venerunt in terram Iudæa ad Godoliam in Masphath: & collegerunt vinum, & messet multam nimis. * Iohanan autem filius Caree, & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad Godoliam in Masphath. * Et dixerunt ei: Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathanie percutere animam tuam. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam. * Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam scortum in Masphath, loquens: Ibo, & percutiam Ismahel filium Nathanie nullo sciente, ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi, qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquie Iudæ: * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

CAPVT XLI.

Ismahel dolo occidit Godoliam præfectum, cum Iudæis & Chaldeis qui cum eo erant in Masphath; aliosque octoginta interimit, percipit decem qui thesauros habere dicebant: ac tandem veritus Iohanan ac principes bellatorum fugit cum octo viris, liberato populo quem ceperat captivum: omnes autem qui reliqui sunt, in itinere fugere in Ægyptum à facie Chaldeorum.

ET factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathanie, filij Elisama A de semine regali, & optimates regis, & decem viri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Masphath: & comederunt ibi panes simul in Masphath. * Surrexit autem Ismahel filius Nathanie, & decem viri qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eum, quem præfecerat rex Babylonis terræ. * Omnes quoque Iudæos, qui erant cum Godolia in Masphath, & Chaldeos, qui reperti sunt ibi, & viros bellatores percussit Ismahel. * Secundo autem die postquam occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente, * venerunt viri de Si-

chem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri, rasi barba, & scissis vestibus, & equalentes ibat: & munera & thus habebant in manu, vt offerrent in domo Domini. * Egredus ergo Ismahel filius Nathanie in occursum eorum de Masphath, incedens & plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui cum venissent ad medium civitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathanie circa medium lacu, ipse, & viri qui erant cum eo. * Decem autem viri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessavit, & non interfecit eos cum fratribus suis. * Lacus autem, in quem proiecerat Ismahel omnia cadauera virorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quem fecit rex Asa propter Baasam regem Israël: ipsum replevit Ismahel filius Nathanie occisus. * Et captivus duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & vniuersum populum, qui remanserant in Masphath quos commendauerat Nabuzardan princeps militie Godolie filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Nathanie, & abiit vt transiret ad filios Ammon. * Audiuit autem Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius Nathanie. * Et assumpsit vniuersis viris, profecti sunt vt bellarent aduersum Ismahel filium Nathanie, & inuenerunt eum ad aquas multas, quæ sunt in Gabaon. * Cumque vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel, Iohanan filium Caree, & vniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt. * Et reuersus est omnis populus, quem ceperat Ismahel, in Masphath: reuersusque abiit ad Iohanan filium Caree. * Ismahel autem filius Nathanie fugit cum octo viris à facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. * Tulit ergo Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, vniuersas reliquias vulgi, quas reduxerat ad Ismahel filio Nathanie de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reduxerat de Gabaon. * Et abierunt, & sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est iuxta Bethlehem, vt pergerent, & introirent in Ægyptum * à facie Chaldeorum: timebant enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathanie Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in Terra Iudæa.

CAPVT XLII.

Missus Ieremias ad erandam ac consulendam Domini pro reliquiis Iudæorum, respondet ipse fore saluos si in Iudæa manerant: si autem in

Ægyptum fugiant, dicis eis omnes gladio, fame, & peste morituros.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Caree, & Iezonias filius Osaie, & reliquum vulgus à paruo vsque ad magnum: * Dixeruntque ad Ieremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro vniuersis reliquiis istis; quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur: * Et annuntiet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis; nec celabo vos quidquam. * Et illi dixerunt ad Ieremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus. * Siue bonum est, siue malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te, obediemus: vt bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri. * Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam. * Vocauitque Iohanan filium Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & vniuersum populum à minimo vsque ad magnum. * Et dixit ad eos: Hec dicit Dominus Deus Israël, ad quem misistis me, vt prostererem preces vestras in conspectu eius: * Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, & non destruiam; plantabo, & non euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. * Nolite timere à facie regis Babylonis, quem vos pauidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, vt saluos vos faciam, & euam de manu eius. * Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra. * Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri, * dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Ægypti pergemus: vbi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus. * Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquie Iuda: Hec dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Si posueritis faciem vestram vt ingrediamini Ægyptum, & intraueritis vt ibi habitetis: * gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Ægypti: & fames, pro qua estis solliciti, adheret vobis in Ægypto, & ibi moriemini. * Omnesque viri, qui posuerunt faciem suam vt ingrediantur Ægyptum, vt habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet à facie mali, quod ego afferam super eos. * Quia hæc di-

cit Dominus exercituum, Deus Israël: Sicut conflatu est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem; sic constabit indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Ægyptum, & eritis in iusiurandum, & in stuporem, & in maledictum, & in opprobrium: & nequaquam vltra videbitis locum istum. * Verbum Domini super vos reliquit Iuda: Nolite intrare Ægyptum: scientes scietis quia obtestatus sum vos hodie, * quia decepistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes: * Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. * Et annuntiavi vobis hodie, & non audistis vocem Domini Dei vestri, super vniuersis pro quibus misit me ad vos. * Nunc ergo scientes scieris quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare vt habitaretis ibi.

C A P V T X L I I I.

Reliquia Iudæorum non audientes Domini præceptum quod referebat Ieremias, proficiscuntur vni cum Ieremia & Baruch in Ægyptum: vbi constitutus Ieremias vaticinatur regem Babylonis vastaturum Terram Ægypti cum idolis suis, eique dominaturum.

ACTUM est autem, cum completisset Ieremias loquens ad populum vniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc: * dixit Azarias filius Osaie, & Iohanan filius Caree, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Ægyptum vt habitetis illic. * Sed Baruch filius Nerie incitat te aduersum nos, vt tradat nos in manus Chaldæorum, vt interficiat nos, & traduci faciat in Babylonem. * Et non audiuit Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, & vniuersus populus, vocem Domini, vt manerent in Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius Caree, & vniuersi principes bellatorum, vniuersos reliquiarum Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant antè dispersi, & habitarent in Terra Iuda; * viros, & mulieres, & paruulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militie cum Godolia filio Abicam filij Saphan, & Ieremiam prophetam, & Baruch filium Nerie. * Et ingressi sunt Terram Ægypti, quia non obediunt voci Domini: & venerunt vsque ad Taphnis. * Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens: * Sume lapides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta, que est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris Iudæis:

* Et

* Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meum: & ponam thronum eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solium suum super eos. * Venientque percutiet Terram Ægypti: quos in mortem, in mortem & quos in captiuitatem, in captiuitatem, & quos in gladium, in gladium. * Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti, & comburent ea, & captiuos ducet illos: & amicitur Terra Ægypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. * Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Ægypti: & delubra deorum Ægypti comburent igni.

CAPVT XLIV.

Iudæi in Ægypto reprehensi à Ieremia super idololatria, obstatæ respondentem vni cum multitudines mulierum, se permansuros in idololatria inueterata: quos Ieremias prædicit vniuersos gladio & fame consumendos, regemque Ægypti tradendum in manus inimicorum suorum, ac Terram Ægypti prorsus vastandam.

Verbum, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Ægypti, habitantes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra Phaturs, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vrbes Iuda: & ecce deseruæ sunt hodie, & non est in eis habitator: * Propter malitiam, quam fecerunt vt me ad iracundiam prouocarent, & irent vt sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas, de nocte consurgens, mittensque & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam, vt converterentur à malis suis & non sacrificarent dijs alienis. * Et conflata est indignatio mea & furor meus, & suscepta est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & versa sunt in solitudinem & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facietis malum grande hoc contra animas vestras, vt intereat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquantur vobis quidquam residuum? * Pro uocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando dijs alienis in Terra Ægypti, in quam ingressi estis vt habitetis ibi: & disperetis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ: * Numquid obliuiscimini mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala vxorum eius, & mala vestra, & mala vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? * Non sunt mundati vsque ad diem

hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris. * Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: † Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam. * Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas vt ingrederentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & consumuntur omnes in Terra Ægypti: cadent in gladio & in fame: & consumuntur à minimo vsque ad maximum, in gladio & in fame morientur: & erunt in iusiurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. * Et visitabo super habitatores Terræ Ægypti, sicut visitauit super Ierusalem, in gladio, & fame, & peste. * Et non erit qui effugiat, & sit residuus de reliquijs Iudæ, qui vadunt vt peregrinentur in Terra Ægypti: & reuertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas vt reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi qui fugerint. * Responderunt autem Ieremiæ omnes viri, sciens quod sacrificarent vxores eorum dijs alienis, & vniuerse mulieres, quantum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in terra Ægypti in Phaturs, dicentes: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te: * sed facientes faciemus omne verbum quod egredietur de ore nostro, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri, in vrribus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & benè nobis erat, malumque non vidimus. * Et eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio & fame consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placitas, ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum, aduersum viros, & aduersum mulieres, & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbum, dicens: * Numquid non sacrificium, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem, vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? * Et non poterat Dominus intra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis: & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo quod non sit habitator sicut estis die hæc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Domino, & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut estis die hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem

populum, & ad vniuersas mulieres: Audite
verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Ter-
ra Ægypti: * Hæc inquit Dominus exerci-
tuum Deus Israel, dicens: Vos, & viros
vestros, locuti estis ore vestro, & manibus
vestris implestis, dicentes: Faciamus vora
nostra, quæ volumus, vt sacrificemus reginæ
cæli, & libemus ei libamina. implestis vora
vestra, & opere peccastis ea. * Ideo audi-
te verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis
in Terra Ægypti: Ecce ego iuravi in nomi-
ne meo magno, ait Dominus: quia ne
quamquam vlrâ vocabitur nomen meum ex
ore omnis viri Iudei, dicentis: Viuit Domi-
nus Deus in omni Terra Ægypti. * Ecce ego
vigilabo super eos in malum, & non in bo-
num: & consumantur omnes viri Iuda, qui
sunt in Terra Ægypti, gladio & fame, donec
penitus consumantur. * Et qui fugerint gla-
dium, reuertentur de Terra Ægypti in Ter-
ram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ
Iuda ingredientium Terram Ægypti, vt
habitant ibi, cuius sermo compleatur, meus,
an illorum. * Et hoc vobis signum, ait Do-
minus, quod visitem ego super vos in loco
isto: vt sciatis quia verè complebuntur sermo-
nes mei contra vos in malum. * Hæc dicit
Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem
Ephrae regem Ægypti in manu inimicorum
eius, & in manu querentium animam illius:
sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui
& querentis animam eius.

CAPVT XLV.

*Deus per Ieremiam arguit Baruch, quod quere-
retur se dolorem habere, & non requiem: et ta-
men in ceterorum vassatione pollicetur securitatem.*

Verbum, quod locutus est Ieremias pro-
pheta ad Baruch filium Neriz, eum A
scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremie,
anno quarto Ioachim filij Iosie regis Iuda, di-
cens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel ad
te Baruch: Dixisti: Væ mihi omni, quoniam
addidit Dominus dolorem dolori meo: labo-
raui in gemitu meo, & requiem non inueni.
* Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: 4
Ecce quos ædificauimus, ego destruo: & quos
plantauimus, ego euellimus, & vniuersam terram
hanc. * Et tu queris tibi grandia? noli que-
rere: quia ecce ego adducam malum super
omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi
animam tuam in salutem, in omnibus locis,
ad quæcumque perrexeris.

CAPVT XLVI.

*Dominus per Ieremiam Pharaoni & Ægypto pra-
nuntiat de solationem quam inducet Nabuchodonosor:
Iudeis autem & filijs Israel consolationem tan-
dem ac liberationem: vniuersis verò Gentibus ad
quas Deus illos eiecerat, vassationem.*

Quod factum est verbum Domini ad Ie-
remiam prophetam contra Gentes, * 1

A ad Ægyptum, aduersum exercitum Pha-
raonis Necho regis Ægypti, qui erat iuxta
fluvium Euphratem in Charchanis, quem
pereulit Nabuchodonosor rex Babylonis, in
3 quarto anno Ioachim filij Iosie regis Iuda.
* Præpara scutum, & clypeum, & procedite
ad bellum. * Iungite equos, & ascendite
equites: stare in galeis, polite lanceas, indui-
te vos lorice. * Quid igitur? vidi ipsos pau-
dos, & terga vertentes, fortes eorum cæcos:
fugerunt conciti, nec respexerunt: terror
6 vndique, ait Dominus. * Non fugiat velox
B nec saluari fe puer fortis: Ad Aquilonem
iuxta flumen Euphratem videri sunt, & rue-
7 runt. * Quis est iste, qui quasi flumen ascen-
dit: & veluti fluviorum, inuaserunt gurgi-
8 tes eius? * Ægyptus, fluminis instar ascen-
dit, & veluti flumina moriebantur fluctus eius,
& dicit: Ascendens operiam terram: perdam
9 ciuitatem, & habitatores eius. * Ascendite
equos, & exultate in curribus, & procedant
fortes, Æthiopia & Libyes tenentes scutum
10 & Lydij arripientes, & iacientes sagittas. *
Dies autem ille Domini Dei exercituum, dies
vltionis, vt sumat vindictam de inimicis suis:
C deuorabit gladius, & saturabitur, & inebria-
bitur sanguine eorum: victima enim Domi-
ni Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta
11 flumen Euphratem. * Ascende in Galaad, &
tolle resinam, virgo filia Ægypti: frustra mul-
12 tiplicas medicamina, sanitas non erit tibi. *
Audierunt gentes ignominiam tuam, & vlu-
lans tuus repleuit terram: quia fortis impe-
git in fortem, & ambo pariter conciderunt.
13 * Verbum quod locutus est Dominus ad Iere-
miam prophetam, super eo quod venturus
esset Nabuchodonosor rex Babylonis & per-
14 cussurus Terram Ægypti. * Annuntia
D Ægypto, & audiat facie in Magdalo, &
resonet in Memphis, & in Taphnis, dicite:
Sic, & præpara te: quia deuorabit gladius
15 ea quæ per circuitum tuum sunt. * Quare
compuruit fortis tuus? non stetit: quoniam
16 Dominus subuertit eum. * Multiplicauit
ruentes, ceciditque vir ad proximum suum:
& dicent: Surge, & reuertamur ad populum
nostrum, & ad terram nauitatis nostræ, à
17 facie gladij columbæ. * Vocate nomen Pha-
raonis regis Ægypti, tumultum adduxit tem-
18 pus. * Vivo ego (inquit rex, Dominus exer-
E cituum nomen eius) quoniam sicut Thabor
in montibus, & sicut Carmelus in mari, ve-
19 niet. * Vasa transmigrationis fac tibi habita-
rix filia Ægypti: quia Memphis in solitu-
20 dinem erit, & desertum, & inhabitabilis
erit. * Vitula elegans atque formosa Ægy-
21 ptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. *
Mercenarij quoque eius, qui versabantur
in medio eius, quasi vituli saginati versifunt,
& fugerunt simul, nec stare poterunt:
quia dies interfectionis eorum venit super
22 eos, tempus visitationis eorum. * Vox eius
quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu
propetia

properabunt, & cum securibus venient ei, F
quali cadentes ligna. * Succiderunt saltum 1
eius, ait Dominus, qui supputari non po-
test: multiplicati sunt super locustas, & non
est eis numerus. * Confusa est filia Ægypti, 2
& tradita in manus populi Aquilonis. * Di-
xit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce
ego visitabo super tumultum Alexandrie, &
super Pharaonem, & super Ægyptum, &
super deos eius, & super reges eius, & su-
per Pharaonem, & super eos qui confidunt
in eo. * Et dabo eos in manus queren- 3
tium animarum eorum, & in manus Nabucho-
donosor regis Babylonis, & in manus seruo-
rum eius: & post hæc habitabitur sicut die-
bus pristinis, ait Dominus. * † Et tu ne timeas 27
serue meus Iacob, & ne paveas Israel: quia
ecce ego saluum te faciam de longinquo, &
semen tuum de terra captivitatis tuæ & re-
uertetur Iacob, & requiescet, & prosperabi-
tur; & non erit qui exterreat eum. * Et tu
noli timere serue meus Iacob, ait Dominus:
quia tecum ego sum, quia ego consumam
eunctas gentes, ad quas eieci te: te verò non
consumam, sed castigabo te in iudicio, nec
quali innocenti parcam tibi.

CAPVT XLVII.

*Vastatio prædicitur Palæstinarum, Tyri, Sido-
nis, Gaza, & Ascalonis.*

Qvod factum est verbum Domini ad Je- 1
remiam prophetam contra Palæstinos, A
antequam percuteret Pharaon Gazam: * Hæc
2 dicit Dominus: Ecce aquæ ascendent ab
Aquilone, & erunt quasi torrentes inundans,
& operient terram & plenitudinem eius,
urbem & habitatores eius: clamabunt homi-
nes, & ululabunt omnes habitatores terræ,
* à strepitu pompæ armorum, & bellato- 3
rum eius, à commotione quadrigarum eius,
& multitudinem rotarum illius. Non respexe-
runt patres filios manibus dissolutis * pro ad- 4
uentu dici, in quo vastabuntur omnes Phi-
læstini, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum
omnibus reliquis auxilijs suis. depopulatus
est enim Dominus Palæstinos, reliquias in-
sule Cappadociæ. * Venie caluitum super 5
Gazam: contigit Ascalon, & reliquæ val-
lis earum: vsquequò consideris? * O mucro 6
Domini vsquequò non quiesces? Ingre-
dere in vaginam tuam, refrigerare, & sile.
* Quomodo quiescet, cum Dominus præce- 7
perit ei aduersus Ascalonem, & aduersus
maritimas eius regiones, ibique condixerit
illi?

CAPVT XLVIII.

*Predicit Dominus vastationem Moab & om-
nium urbium eius, sed in nouissimis diebus captiui-
tatem ipsorum relaxandam: maledictus dicitur
faciens opus Domini fraudulenter, & gladium
suum à sanguine prohibens.*

Aud Moab hæc dicit Dominus exerci-
tuum Deus Israel: Væ super Nabo, quo-

am vastata est, & confusa: capta est Ca-
riathaim: confusa est fortis, & tremuit. * Non
est vltra exultatio in Moab contra Hesebon.
cogitauerunt malum. Venite, & disperda-
mus eam de gente, ergo silens concitesces,
sequeuturque te gladius. * Vox clamoris de
Oronaim: vastitas, & contritio magna. *
Contrita est Moab: annuntiat clamorem
paruulis eius. * Per ascensum enim Luith
plorans ascendit in flent: quoniam in descen-
su Oronaim hostes ululatum contritionis au-
dierunt. * Fugite, saluate animas vestras: &
eritis † quasi myricæ in deserto. * Pro eo
enim quod habuisti fiduciam in munitioni-
bus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capi-
eris: & ibit Chamus in transmigrationem,
sacerdotes eius, & principes eius simul. * Et
veniet prædo ad omnem urbem, & urbs nullo
saluabitur: & peribunt valles, & dissipabun-
tur campetria: quoniam dixit Dominus. *
Date florem Moab, quia florens egredietur:
& ciuitates eius deseruæ erunt, & inhabitabi-
les. * Maledictus, qui facit opus Domini frau-
dulenter: & maledictus, qui prohibet gla-
dium suum à sanguine. * Fertilis fuit Moab
ab adolescentia sua, & requieuit in facibus
suis: nec transfusus est de vase in vas, & in
transmigrationem non abiit: idcirco perman-
sit gustus eius in eo, & odor eius non est im-
mutatus. * Propterea ecce dies veniunt, dicit
Dominus: & mittam ei ordinatorum, & strato-
res laguncularum, & sternent eum, & vasa
eius exhaurient, & langunculas eorum
collident. * Et confundetur Moab à Cha-
mos, † sicut confusa est domus Israel à Bethel,
in qua habebat fiduciam. * Quomodo dicitis:
Fortes sumus, & viri robusti ad prælian-
dum? * Vastata est Moab, & ciuitates illius
succiderunt: & electi iuvenes eius descen-
derunt in occisionem: ait rex, Dominus exer-
cituum nomen eius. * Propè est interitus
Moab ut veniat: & malum eius velociter ac-
curret nimis. * Consolamini eum omnes,
qui estis in circuitu eius: & vniuersi, qui
scitis nomen eius, dicite: Quomodo con-
fracta est virga fortis, baculus gloriosus? *
Descende de gloria, & sede in sili, habitatio
filie Dibon: quoniam vastator Moab ascen-
dit ad te, dissipauit munitiones tuas. * In via
ista, & prospice habitatio Aroë: interroga fu-
gentem: & ei qui euasit, dic: Quid accidit? *
Confusus est Moab, quoniam victus est: ulu-
lat, & clamat, annuntiat in Arnon, quo-
niam vastata est Moab. * Et iudicium venit
ad terram campetrem; super Helon, & su-
per Iasa, & super Mephaath, & super Dibon,
& super Nabo, & super domum Deblathaim,
& super Cariathaim, & super Bethgamul,
& super Bethmaon, * & super Carioth, &
super Bosra; & super omnes ciuitates terræ
Moab, quæ longè, & quæ propè sunt. * Ab-
scissum est cornu Moab, & brachium eius
contritum est, ait Dominus. * Inebriate

eum quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiam ipse. * Fuit enim in derisum tibi Israel, quasi inter fures reperis-
 ses eum: propter verba ergo tua quæ aduer-
 sum illum locutus es, captivus ducetur. * Re-
 linquite civitates, & habitate in petra, ha-
 bitatores Moab: & estote quasi columba ni-
 dificans in summo ore foraminis. * † Audi-
 vimus superbiam Moab, superbus est valdè
 sublimitatem eius, & arrogantiam, & super-
 biam, & altitudinem cordis eius. * Ego scio,
 ait Dominus, lætantiam eius: & quod non
 sit iuxta eam vitus eius, nec iuxta quod po-
 terat conata sit facere. * Ideo super Moab eu-
 labo, & ad Moab uniuersam clamabo, ad vi-
 ros muri fideles lamentantes. * De planctu
 lazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines
 tue transierunt mare, vsque ad mare lazer
 perueniunt: super messem tuam & vindem-
 miam tuam, prædo inruit. * † Ablata est læ-
 titia & exultatio de Carmelo, & de Terra
 Moab, & vinum de torcularibus sustuli: ne-
 quaquam calcator vix solitum celeuma can-
 tabit. * De clamore Hesebon vsque Eleale,
 & Iasa, dederunt vocem suam; à Segot vsque
 ad Oronaim vitula contornante: aque quo-
 que Nemrim pessime erunt. * Et auferam de
 Moab, ait Dominus, offendentem in excelsis, F
 & sacrificantem dijs eius. * Propterea cor
 meum ad Moab quasi tibi resonabit: & cor
 meum ad viros muri fideles dabit sonitum ti-
 biarum: quia plus fecit quam potuit, idcirco
 petierunt. * † Omne enim caput caluitum,
 & omnis barba rafa erit: in cunctis manibus
 colligatio, & super omne dorsum cilicium. *
 Super omnia tecta Moab, & in plateis eius,
 omnis planctus: quoniam contritui Moab si-
 cut vas inutile, ait Dominus. * Quomodo vi-
 sta est, & vlulauerunt? quomodo deiecit cer-
 uicem Moab, & confusus est: Eritque Moab,
 in derisum, & in exemplum omnibus in cir-
 cuitu suo: * Hæc dicit Dominus: Ecce qua-
 si aquila volabit, & extendet alas suas ad Moab.
 * Capta est Carioth, & munitiones compre-
 hense sunt: & erit cor fortium Moab in die
 illa, sicut cor mulieris parturientis. * Et ces-
 sabit Moab esse populus: quoniam contra Do-
 minum gloriatus est. * Pauor, & fouea, & la-
 queus super te ô habitator Moab, dicit Do-
 minus. * † Qui fugerit à facie pauoris, caderet
 in foueam: & qui confecerit de fouea, capi-
 pietur laqueo: adducam enim super Moab
 annum visitationis eorum, ait Dominus. * In
 vmbra Hesebon steterunt de laqueo fugien-
 tes: quia ignis egressus est de Hesebon, &
 flamma de medio Seon, & deuorabit partem
 Moab, & verticem filiorum tumultus. * Væ ti-
 bi Moab, perijisti popule Chamos: quia com-
 prehensi sunt filij tui, & filie tue in captiui-
 tatem. * Et conuertam captiuitatem Moab
 in nouissimas diebus, ait Dominus. Hucus-
 que iudicia Moab.

Desolatio Ammon, Idumæa, Damasci, Cedar, regnorumque Asor & Ælam prænuntiatur; captiuitas autem filiorum Ammon ac Ælam tandem soluenda.

AD filios Ammon. Hæc dicit Dominus:
 Numquid non filij sunt Israel? aut he-
 res non est ei? Cur igitur hereditate possidet
 Melchom, Gad: & populus eius in vrbibus
 eius habitauit? * Ideo ecce dies veniunt, di-
 cit Dominus: & auditum faciam super Rab-
 bath filiorum Ammon fremitum prælij, &
 erit in tumultum dissipata, filique eius igni
 succendantur, & possidebit Israel possessores
 suos, ait Dominus. * Vhula Hesebon, quoniam
 vastata est Hai, clamate filij Rabbath,
 accingite vos cilicijs: plangite & circuite per
 sepes: quoniam Melchom in transmigrationem
 ducetur, sacerdotes eius & principes
 eius simul. * Quid gloriaris in vallibus? de-
 fluxit vallis tua, filia delicata, quæ confide-
 bas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet
 ad me? * Ecce ego inducam super te terro-
 rem, ait Dominus Deus exercituum, ab om-
 nibus qui sunt in circuitu tuo: & disperse-
 mini singuli à conspectu vestro, nec erit qui
 congreget fugientes. * Et post hæc reuertii
 faciam captiuos filiorum Ammon, ait Domi-
 nus. * Ad Idumæam. Hæc dicit Dominus
 exercituum: Numquid non vltra est sapien-
 tia in Theman? Perijit consilium à filijs, inu-
 tilis facta est sapientia eorum. * Fugite & ter-
 ga vertite, descendite in voraginem habita-
 tores Dedan: quoniam perditionem Esau
 adduxi super eum, tempus visitationis eius.
 * Si vindemiatores venissent super te, non
 reliquissent racemum: si fures in nocte, ra-
 pidissent quod sufficeret sibi. * Ego verò dis-
 cooperui Esau, reuelauim abscondita eius, &
 celari non poterit: vastatum est semen eius,
 & fratres eius, & vicini eius, & non erit. * Re-
 linque pupillos tuos: ego faciam eos viuere:
 & vidue tue in me sperabunt. * Quia hæc
 dicit Dominus: Ecce quibus non erat iudi-
 cium vt biberent calicem, bibentes bibent: &
 tu quasi innocens relinquæris: non eris inno-
 cens, sed bibens bibes. * Quia per memetip-
 sum iuravi, dicit Dominus, quod in solitu-
 dinem, & in opprobrium, & in desertum, &
 in maledictionem erit Bosra: & omnes ciui-
 tes eius erunt in solitudines sempiternas. * †
 Audiam audiui à Domino, & legamus ad
 Gentes missus est: Congregamini, & venite
 contra eam, & confundamus in prelium: *
 Ecce enim paruulum dedi te in Gentibus,
 contempnibilem inter homines. * Arogantia
 tua decepit te, & superbia cordis tui: qui ha-
 bitas in cauernis petra, & apprehendere ni-
 deris altitudinem collis: cum exaltaueris qua-
 si aquila nidum tuum, inde detraham te, di-
 cit Dominus. * Et erit Idumæa desertum omnis
 qui transibit per eam, stupebit, & sibilabit
 super

† Isa. 18.
6. 6.

† Isa. 16.
4. 10.

† Isa. 13.
4. 1.
Eze. 7.
2. 18.

† Isa. 16.
4. 18.

† Abd. 1.
4. 1.

† Abd. 1.
4. 4.

super omnes plagas eius.* † Sicut subuerfa est
Sodoma, & Gomorra, & vicinæ eius, ait Do-
minus : non habitabit ibi vir, & non incolet
eam filius hominis. * † Ecce quasi leo ascen-
det de superbia Iordanis ad pulchritudinem
robustam : quia subito currere faciam eum ad
illam : & quis erit clocus, quem præponam
ei ? quis enim similis mei ? & quis sustinebit
me ? † & quis est iste pastor, qui resistat vul-
tui meo ? * Propterea audite consilium Do-
mini, quod inijt de Edom ; & cogitationes
eius, quas cogitauit de habitatoribus The-
man : Si non decieverint eos paruuli gregis,
nisi dissipauerint eum eis habitaculum eor-
um.* A voce ruine eorum commota est ter-
ra : clamor in mari rubro auditus est vocis
eius. * Ecce quasi aquila ascendet, & vola-
bit : & expandet alas suas super Bosran : &
erit cor fortium Idumæ in die illa, quasi cor
mulieris parturiens.* Ad Damascum : Con-
fusa est Emath, & Arphad : quia audium
pestimum audierunt, turbati sunt in mari :
præ sollicitudine quiescere non possunt. Dis-
soluta est Damascus, versa est in fugam, tre-
mor apprehendit eam : angustia & dolore
tenuerunt eam quasi parturientem. * Quo-
modo dereliquerunt ciuitatem laudabilem,
urbem lætitiæ ? Ideo cadent iuvenes eius in
placis eius : & omnes viri prælij conticescent
in die illa, ait Dominus exercituum. * Et suc-
cendam ignem in muro Damasci, & deuor-
abit moenia Benadad. * Ad Cedar, & ad re-
gina Asor, quæ percussit Nabuchodonosor
rex Babylonis. Hæc dicit Dominus : Surgite,
& ascendite ad Cedar, & vastate filios Orien-
tis. * Tabernacula eorum, & greges eorum
capient : pelles eorum, & omnia vasa eorum,
& camelos eorum tollent tibi : & vocabunt
super eos formidinem in circuitu. * Fugite,
abite vehementer, in voraginibus sedere, qui
habitaris Asor, ait Dominus : inijt enim con-
tra vos Nabuchodonosor rex Babylonis con-
silium, & cogitauit aduersus vos cogitacio-
nes. * Consurgete, & ascendite ad gentem
quietam, & habitantem confidenter, ait Do-
minus : non ulti, nec vestes eis : soli habi-
tant. * Et erunt cameli eorum in direptionem,
& multitudo iumentorum in prædam :
& dispergam eos in omnem ventum, qui
sunt attoniti in comam : & ex omni confinio
eorum adducam interitum super eos, ait Do-
minus. * Et erit Asor in habitaculum draco-
num, deserta vsque in æternum : non manebit
ibi vir, nec incolet eam filius hominis.
* Quod factum est verbum Domini ad Iere-
miam prophetam aduersus Ælam, in princi-
pio regni Sedecie regis Iuda, dicens : * Hæc
dicit Dominus exercituum : Ecce ego con-
fringam arcum Ælam, & summam fortitudi-
nem eorum. * Et inducam super Ælam qua-
tuor ventos : & veniabo eos in omnes ventos istos : & non erit
gens, ad quam non perueniant profugi Æ-

lam. * Et pauere faciam Ælam coram inimi-
cis suis, & in conspectu quærentium animam
eorum : & adducam super eos malum, iram
furoris mei, dicit Dominus : & mittam post
eos gladium donec consumam eos. * Et po-
nam solium meum in Ælam, & perdam inde
reges & principes, ait Dominus. * In nouis-
simis autem diebus reueri faciam captiuos
Ælam, dicit Dominus.

CAPITULUM

*Babylon qua in captivitate affligit filios Israel,
hic in terram suam feliciter reducitur, penitus va-
stabitur à regibus Aquilonis.*

VERBUM quod locutus est Dominus de
Babylone, & de terra Chaldeorum, in
manu Ieremie prophete. * Annuntiare in
Gentibus, & audinam facite : leuare signum,
predicare, & nolite celare : dicite : Capta est
Babylon, confusus est Bel, victus Merodach,
confusa sunt sculpilia eius, superata sunt idola
eorum. * Quoniam ascendit contra eam
gens ab Aquilone, quæ ponet terram eius
in solitudinem : & non erit qui habitet in ea
ab homine vsque ad pecus : & moti sunt, &
abierunt. * In diebus illis, & in tempore illo,
ait Dominus : venient filij Israel, ipsi & filij
Iuda simul : ambulantes & stantes propera-
bunt, & Dominum Deum suum quærent. *
In Sion interrogabunt viam, huc facies eo-
rum. Venient, & apponentur ad Dominum
sedere sempiterno, quod nulla obliuione de-
lebitur. * Grex perditus factus est populus
meus : pastores eorum seduxerunt eos, fece-
runtque vagari in montibus : de monte in
collem transierunt, obliui sunt cubilibus suis.
* Omnes, qui inuenerunt, comederunt eos : &
hostes eorum dixerunt : Non peccauimus :
pro eo quod peccauerunt Domino decori ius-
titie, & expectationi patrum eorum Domi-
no. * Recedite de medio Babylonis, & de ter-
ra Chaldeorum egredimini : & estote quasi
heredi ante gregem. * Quoniam ecce ego sus-
cito, & adducam in Babylonem congregatio-
nem Gentium magnarum de terra Aquilo-
nis : & præparabuntur aduersus eam, & in-
de capietur sagitta eius, quasi viri fortis inter-
sectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chal-
dæa in prædam : omnes vastantes eam reple-
buntur, ait Dominus. * Quoniam exultatis,
& magna loquimini, diripientes heredita-
tem meam : quoniam effusi estis sicut vituli
super herbam, & mugistis sicut tauri. * Con-
fusa est mater vestra nimis, & adæquata pul-
neri, quæ genuit vos : ecce nouissima erit in
Gentibus, deserta, inuia, & arens. * Ab ira
Domini non habitabitur, sed redigetur tota
in solitudinem : omnis, qui transibit per Ba-
bylonem, stupebit, & sibilabit super vniuer-
sis plagis eius. * Præparamini contra Babylo-
nem per circuitum omnes qui tenditis ar-
cum : debellate eam, non parcatis iaculis :
quia Domino peccauit. * Clamate aduersus
eam,

eam, ubique dedit manum, ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri eius, quoniam ultio Domini est: ultionem accipite de ea, sicut fecit, facite ei. * Disperdiſſe ſatorem de Babylone, & tenentem ſalcem in tempore mellis: à facie gladij columbar vnuſquiſque ad populum ſuum conuerſetur, & ſinguli ad terram ſuam fugient. * Grex diſperſus Iſrael, leones eiecerunt eum: primus comedit eum rex Aſſur: iſte nouiſſimus exſolauit eum, Nabuchodonofor rex Babyloniſ. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſrael: Ecce ego viſitabo regem Babyloniſ, & terram eius, ſicut viſitauit regem Aſſur: & reducam Iſrael ad habitaculum ſuum: & paſcerur Carmelum & Baſan, & in monte Ephraim & Galaad ſaturabitur anima eius. * In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus, quaeretur iniquitas Iſrael, & non erit, & peccatum Iuda, & non inuenietur: quoniam propitius ero eis, quos reliquero. * Super terram dominantium aſcende, & ſuper habitatores eius viſita, diſſipa, & interfice que poſt eos ſunt, ait Dominus: & fac iuxta omnia que præcepi tibi. * Vox belli in terra, & contritio magna. * Quomodo contractus eſt & contritus mallens vniuerſe terræ: quomodo verſa eſt in deſertum Babylon in Gentibus. * Illaqueauit te, & capta eſt Babyloniſ, & neſciebas: inuenta eſt & apprehenſa: quoniam Dominum prouocaſti. * Aperuit Dominus theſaurum ſuum, & protulit vaſa iræ ſuæ: quoniam opus eſt Domino Deo exercituum in terra Chaldeorum. * Venite ad eam ab extremis finibus, aperite vt exeant qui conculcent eam: tollite de via lapides, & redigite in acervos, & interficite eam: nec ſit quidquam reliquum. * Diſſipate vniuerſos fortes eius, deſcendant in occiſionem: vx eis, quia venit dies eorum, tempus viſitationis eorum. * Vox fugientium, & eorum qui euaserunt de terra Babyloniſ, vt annuntient in Sion ultionem Domini Dei noſtri, ultionem templi eius. * Annuntiate in Babyloniem plurimis, omnibus qui tendunt arcum: conſiſtite aduerſus eam per gymum, & nullus euadat: reddite ei ſecundum opus ſuum: iuxta omnia que fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta eſt, aduerſum ſanctum Iſrael. * Idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius: & omnes viri bellatores eius conticeſcent in die illa, ait Dominus. * Ecce ego ad te ſuperbe, dicie Dominus Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus viſitationis tuæ. * Et cadet ſuperbus, & corruet, & non erit qui ſuſciet eum: & ſuccendam ignem in vrribus eius, & deuorabit omnia in circuitu eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Calumniam ſuſtinent filij Iſrael, & filij Iuda ſimul: omnes, qui ceperunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. * Redemptor eorum fortis, Dominus exercituum domus eius, iudicio defendet cauſam eorum, vt euerſæ terram, & commoueat ha-

35 bitatores Babyloniſ. * Gladius ad Chaldeos, ait Dominus, & ad habitatores Babyloniſ, & ad principes, & ad ſapientes eius. * Gladius ad diuinos eius, qui ſtulti erunt: gladius ad 36 fortes illius, qui timebunt. * Gladius ad equos eius, & ad curus eius, & ad omne vulgus, quod eſt in medio eius: & erunt quaſi mulieres: gladius ad theſauros eius, qui diripiuntur. * Siccitas ſuper aquas eius erit, & areſcent: quia terra ſculptilium eſt, & in potentis gloriantur. * Propterea habitabunt dracones cum ſauis ſicariis: & habitabunt in ea ſtruthiones: & non inhabitabitur vltra vſque in ſempiternum, nec extructur vſque ad generationem & generationem. * † Sicut ſubuerit Dominus Sodomam & Gomorrhiam, & vicinas eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non incoleat eam filius hominis. 41 * Ecce populus venit ab Aquilone, & gens magna, & reges multi conſurgent à finibus terre. * Arcum & ſcurum apprehendent: crudeles ſunt & immiſericordes: vox eorum quaſi mare ſonabit: & ſuper equos aſcendent, ſicut vir paratus ad prælium contra te filia Babyloniſ. * Audiuit rex Babyloniſ ſenam eorum, & diſſolute ſunt manus eius: anguſtia apprehendit eum, dolor quaſi parturientem. 44 * † Ecce quaſi leo aſcendet de ſuperbia Iordanis ad pulchritudinem robuſtam: quia ſubitò currere faciam eum ad illam: & quis erit electus, quem præponam ei? quis eſt enim ſimilis mei? & quis ſuſtinebit me? † & quis eſt iſte paſtor, qui reſiſtat vultui meo? * Propterea audite conſilium Domini, quod merne concepit aduerſum Babyloniem: & cogitationes eius quas cogitauit ſuper terram Chaldeorum: Niſi detraxerint eos paruuli gregum, niſi diſſipatum fuerit cum iſtis habitaculum eorum. * A voce captiuitatis Babyloniſ commouea eſt terra, & clamor inter Gentes auditus eſt.

CAPVT LI.

Malæ à regibus Medarum Babyloni imminenti prædicuntur.

1 Hæc dicit Dominus: Ecce ego ſuscita bo ſuper Babyloniem & ſuper habitatores eius, qui cor ſuum leuauerunt contra me, 2 quaſi ventum peſtilentem. * Et mittam in Babyloniem ventilatores, & ventilabunt eam & demolientur terram eius: quoniam venerunt ſuper eam vndique in die afflictionis eius. 3 * Non tendat qui tendit arcum ſuum, & non aſcendat loricator, nolite parcere iuuenibus eius, interficite omnem miliciam eius. 4 * Et cadent interfecti in terra Chaldeorum, & vulnerati in regionibus eius. * Quoniam non fuit viduatus Iſrael & Iuda à Deo ſuo Domino exercituum: terra autem eorum repleta eſt delicto à ſancto Iſrael. * Fugite de medio Babyloniſ, & ſaluet vnuſquiſque animam ſuam: nolite tacere ſuper iniquitatem eius: quoniam tempus ultionis eſt à Domino, viciffi

† iſa. 31.
* 49.

† Gra. 19.
* 44.

† iſa. 49.
* 19.

† iſa. 41.
* 1.

vicissitudinem ipse retribuere ei. * Calix aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram: de vino eius biberunt Gentes, & idem commotus sunt. * † Subito cecidit Babylon, & conerita est: vlulate super eam, tollite resinam ad dolorem eius, si forte sanetur. * Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, & eam vniuersique in terram suam: quoniam peruenit vsque ad celos iudicium eius: & eleuatum est vsque ad nubes. * Protulit Dominus iustitias nostras: venite, & narremus in Sion opus Domini Dei nostri. * Acutis sagittis, implete pharetras: suscitauit Dominus spiritum regum Medorum: & contra Babylonem mens eius est vt perdat eam, quoniam vltio Domini est, vltio templi sui. * Super muros Babylonis leuate signum, augete custodiam: leuate custodes, pręparete insidias: quia cogitauit Dominus, & fecit quicumque locutus est contra habitatores Babylonis. * Quę habitas super aquas multas, locuples in thesauris, venit finis tuus pedalis præcisionis tue. * † Iurauit Dominus exercituum per animam suam: Quoniam replebo te hominibus quasi bruchio, & super te celestia canabunt. * † Qui fecit terram in fortitudine sua, pręparauit orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit celos. * Dante eo vocem, multiplicantur aquę in celo: qui leuat nubes ab extremo terre, fulgura in pluuiam fecit: & produxit ventum de thesauris suis. * Scilicet factus est omnis humo à scientia: confusus est omnis couulsor in sculpsili, quia mendax est confusio eorum, nec est spiritus in eis. * Vana sunt opera, & risu digna, in tempore visitationis sue peribunt. * Non sic hæc pars Iacob: quia qui fecit omnia, ipse est, & Israel sceptrum hereditatis eius: Dominus exercituum nomen eius. * Collidis tu mihi vasa belli, & ego collidam in te Gentes, & disperdam in te regna: & collidam in te equum & equitem eius: & collidam in te currum & adscensorem eius: & collidam in te virum & mulierem: & collidam in te senem & puerum: & collidam in te iuuenem & virginem: & collidam in te pastorem & gregem eius: & collidam in te agricolam & iugales eius: & collidam in te duces & magistratus. * Et reddam Babylonem, & cunctis habitatoribus Chaldeę, omne malum suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris, ait Dominus. * Ecce ego ad te mons pestifer, ait Dominus, qui corrupis vniuersam terram: & extendam manum meam super te, & euoluam te de petris, & dabo te in montem combustionis. * Et non tollent de te lapidem in angulum, & lapidem in fundamenta, sed perdis in æternum eris, ait Dominus. * Leuate signum in terra: clangite buccina in Gentibus, sanctificate super eam Gentes: annunciare contra illam regibus Araræ, Menai, & Ascenez: numerate contra eam Taph-

zar, adducite equum quasi bruchum aculeatum. * Sanctificate contra eam Gentes, reges Medię, duces eius, & vniuersos magistratus eius, cunctamque terram potestatis eius. * Et commouebitur terra, & conuulsabitur: quia euigilabit contra Babylonem cogitatio Domini, vt ponat Terram Babylonis desertam & inhabitabilem. * Cessauerunt fortes Babylonis à prælio, habitauerunt in præsidis: deuoratum est robur eorum, & facti sunt quasi mulieres: incensa sunt tabernacula eius, contriti sunt vinctus eius. * Currens obuiam currenti venit: & nuntius obuius nuntiandi: vt annuntiet regi Babylonis, quia capta est ciuitas eius à summo vsque ad summum: & vada præoccupata sunt, & paludes incense sunt igni, & viri bellatores conturbati sunt. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Filia Babylonis quasi area, tempus triturę eius: adhuc modicum, & venit tempus messionis eius. * Comedit me, deuorauit me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddidit me quasi vas inane, absorbit me quasi draco, repleuit ventrem suum teneritudine mea, & eiecit me. * Iniquitas aduersum me, & caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: & sanguis meus super habitatores Chaldeę, dicit Ierusalem. * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego iudicabo causam tuam, & vltiscar vltionem tuam, & desertum faciam mare eius, & sicabo venam eius. * Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum, stupor, & sibilus, eò quòd non sit habitator. * Simul vt leones rugient, excutient comas veluti caruli leonum. * In calore eorum ponam potus eorum, & inebriabo eos, vt sopianeur. * & dormiant somnum sempiternum, & non consurgant, dicit Dominus. * E Deducam eos quasi agnos ad victimam, & quasi arietes cum hœdis. * Quomodo capta est Sefach, & comprehensa est indytra vniuersę terre: quomodo facta est in stuporem Babylon inter Gentes? * Adscendit super Babylonem mare, multitudine fluxuum eius operata est. * Factę sunt ciuitates eius in stuporem, terra inhabitabilis & deserta, terra in qua nullus habitat, nec transeat per eam filius hominis. * Et visitabo super Bel in Babylone, & eieciam quod absorbuerat de ore eius, & non confluent ad eum vltra Gentes, si quidem & murus Babylonis corruet. * Egreddimini de medio eius populus meus: vt saluet vniuersique animam suam ab ira furoris Domini. * Et ne fortè mollescat cor vestrum, & timeatis auditum, qui audietur in terra: & veniet in anno auditio, & post hunc annum auditio, & iniquitas in terra, & dominator super dominatorem. * Propterea ecce dies veniunt, & visitabo super sculpilia Babylonis: & omnis terra eius confundetur, & vniuersi interfecti eius cadent in medio eius. * Et laudabunt super Babylonem celi & terra, & omnia quę in eis sunt: quia ab Aquilone venient

venient ei prædones, ait Dominus. * Et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israel: sic de Babylone cadent occisi in universa terra. * Qui fugistis gladium, venite, nolite stare: recordamini procul Domini, & Ierusalem ascendat super cor vestrum. * Confusum sum, quoniam audiuique opprobrium: operuit ignominia facies nostras: quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini. * Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus: & visitabo super sculptilia eius, & in omni terra eius mugiet vulneratus. * Si ascenderit Babylon in cælum, & firmaverit in excelsu robur suum: à me venient vastatores eius, ait Dominus. * Vox clamoris de Babylone: & contritio magna de Terra Chaldeorum: * quoniam vastavit Dominus Babylonem, & perdidit ex ea vocem magnam: & sonabunt fluctus eorum quasi aquæ multæ: dedit sonitum vox eorum. * Quia venit super eam, id est super Babylonem, prædo, & apprehensi sunt fontes eius, & emarcuit arcus eorum, quia fortis ultor Dominus reddens retribuet. * Et inebriabunt principes eius, & sapientes eius, & duces eius, & magistratus eius, & fones eius: & dormient somnum sempiternum, & non exsurgentur, ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Murus Babylonis ille laetissimus suffusione suffodietur, & portæ eius excelsæ igni comburentur, & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt, & disperibunt. * Verbum quod præcepit Ieremias propheta, Saraiæ filio Nerie filij Maasæ, cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem, in anno quarto regni eius: Saraiæ autem erat princeps prophetæ. * Et scripsit Ieremias omne malum, quod venturum erat super Babylonem, in libro vno: omnia verba hæc, quæ scripta sunt contra Babylonem. * Et dixit Ieremias ad Saraiam: Cum veneris in Babylonem, & videris, & legeris omnia verba hæc, * dices: Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum: ne sit qui in eo habitet ab homine usque ad pecus, & ut sit perpetua solitudo. * Cumque compleveris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, & proicies illum in medium Euphraten: * & dices: Sic subnergetur Babylon, & non confurget à facie afflictionis, quam ego adduco super eam, & dissolvetur. Hucusque verba Ieremæ.

CAPVT LII.

Præcedentium repetitio, nempe quid Ierusalem à Nabuchodonosor obsessa post biennium capitur, & Sedecias rex Iuda fugiens reducit, filijque eius eorum ipso truncatû una cum principibus Iuda, excoletur ac vinculis ducitur in Babylonem: & mensis templi & palatii ceterisque domibus transferuntur omnes in Babylonem, præter paucos vitatores & agricolas: similiter & vasa templi, inter quæ describuntur dua arca columna: & numerus

Iudeorum in Babylone diversis temporibus translatorum, ubi rex Ioaquim post 37. annos de carcere eductus exaltatur.

Filius viginti & vnius anni erat Sedecias cum regnare cepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Amital, filia Ieremæ de Lobna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioaquim. * Quoniam furor Domini erat in Ierusalem & in Iuda, usquequò proliceret eos à facie sua: & recessit Sedecias à rege Babylonis. * Factum est autem in anno nono regni eius, in mense decimo, decima mensis: Venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius, aduersus Ierusalem, & obsederunt eam, & edificauerunt contra eam munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obsessa usque ad vndecimum annum regis Sedecie. * Mense autem quarto, nona mensis, obtinuit fames ciuitatem: & non erant alimenta populo terræ. * Et dirupta est ciuitas, & omnes viri bellatores eius fugerunt, exieruntque de ciuitate nocte, per viam portæ, quæ est inter duos muros, & ducit ad hortum regis (Chaldeis obsidentibus urbem in gyro) & abierunt per viam, quæ ducit in eremum. * Persecutus est autem Chaldeorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod est iuxta Iericho: & omnis comitatus eius diffugit ab eo. * Cumque comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra Emach: & locutus est ad eum iudicia. * Et iugulauit rex Babylonis filios Sedecie in oculis eius: sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculos Sedecie eruit, & vinxit eum compedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, & posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius. * In mense autem quinto decima mensis, ipse est annus nonus decimus Nabuchodonosor regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps militiæ qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem. * Et incendit domum Domini, & domum regis, & omnes domos Ierusalem, & omnem domum magnam igni combussit. * Et totum murum Ierusalem per circuitum destruxit, cunctus exercitus Chaldeorum, qui erat cum magistro militiæ. * De pauperibus autem populi, & de reliquo vulgo, quod remanserant in ciuitate, & de perfugis, qui transigerant ad regem Babylonis, & ceteros de multitudinem, transulie Nabuzardan princeps militiæ. * De pauperibus vero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ viniuiores, & agricolas. * Columnas quoque areas, quæ erant in domo Domini, & bases, & mare æneum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldei, & tulerunt omne æs eorum in Babylonem. * Et lebetes, & creagras, & psalteria, & pbialas, & mortariola, & omnia vasa area, quæ in ministerio fuerant, tulerunt: & hydrias, & thymiamacria,

materia, & vtrees, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos: quoequot aurea, aurea; & quoequot argentea, argentea, tulit magister militie: * & columnas duas, & mare vnum, & vitulos duodecim aereos, qui erant sub basibus, quas fecerat rex Salomon in domo Domini: non erat pondus aeris omnium horum vasorum. * De columnis autem, decem & octo cubiti altitudinis erant in columna vna, & funiculus duodecim cubitorum circuibat eam: porro grossiudo eius quatuor digitorum, & intrinsecus caua erat. * Et capitella super utramque aerea: altitudo capitelli vnus quinque cubicorum: & reticula, & malogranata super coronam in circuitu, omnia aerea. Similiter columnae secundae, & malogranata. * Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia: & omnia malogranata centum, retiaculis circumdabantur. * Et tulit magister militie Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres custodes vestibuli. * Et de ciuitate tulit eunuchum vnum, qui erat praepositus super viros bellatores: & septem viros de his, qui videbant faciem regis, qui inuenti sunt in ciuitate: & scribam principem militum, qui probabat tyrones: & sexaginta viros de populo tertie, qui inuenti

16 sunt in medio ciuitatis. * Tulit autem eos F Nabuzardan magister militie, & duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha. * Et percussit eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est Iuda de terra sua. * Iste est populus, quem transfudit Nabuchodonosor: In anno septimo, Iudeos tria millia & viginti tres: * In anno octauo, decimo Nabuchodonosor, de Ierusalem animas octingentas triginta duas: * In anno vigesimo tertio Nabuchodonosor, transfudit Nabuzardan magister militie animas Iudeorum septingentas quadraginta quinque. omnes ergo animae, quatuor millia sexcentae. * Et factum est in trigesimo septimo anno transmigracionis Iochin regis Iuda, duodecimo mense, vigesima quinta mensis, eleuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Iochin regis Iuda, & eduxit eum de domo carceris. * Et locutus est cum eo bona, & posuit thronum eius super thronos regum, qui erant post se in Babylone. * Ex mutauit vestimenta carceris eius, & comedeat panem coram eo semper cunctis diebus vitae suae. * & cibaria eius, cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis, statura per singulos dies, vsque ad diem mortis suae, cunctis diebus vitae eius.

T H R E N I,

I D E S T

L A M E N T A T I O N E S

I E R E M I Æ P R O P H E T Æ.

Et factum est postquam in captiuitatem reductus esset Iſrael, & Ierusalem deserta esset, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & ciulans dixit:

C A P V T P R I M V M.

A L E P H.

V O M O D O sedet sola ciuitas plena populo: facta est A quali vidua domina Gentium: princeps prouinciarum facta est sub tributo.

B E T H.

* † Plorans plorauit in nocte, & lacrymae eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

* Migravit Iudas propter afflictionem, 3

& multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuenit requiem: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias,

D A L E T H.

4 * Vix Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatem: omnes portae eius destructae: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalidae, & ipsa oppressa amaritudine.

H E.

5 * Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

V A V.

6 * Et egressus est a filia Sion omnis decore eius: facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequens.

B b b Z A I N.

Z A I N.

* Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suae, & praevaricationis omnium delictabilium suorum, quae habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & detulerunt sabbata eius.

H E T H.

* Peccatum peccauit Ierusalem, propterea 8 instabilis facta est, omnes, qui gloriabantur eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

T E T H.

* Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

I O D.

* Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus praeceperas ne intrarent in Ecclesiam tuam.

C A P H.

* Omnis populus eius gemit, & querens panem: dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocillandam animam. vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

L A M E D.

* O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videre si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiaui me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

M E M.

* De excelsu misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: expandit rete pedibus meis, E conuertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die maeore confectionem.

N V N.

* Vigilauit iugum iniquitatum mearum: 14 in manu eius conuoluitur sunt, & imposuit collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

S A M E C H.

* Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus, ut contereret electos meos: totcular calcavit Dominus virginis filiae Iuda.

A I N.

* Idcirco ego plorans, & oculus meus 16 deducens aquas: quia longe factus est a me F consolator, conuertens animam meam: facti sunt filii mei perdit, quoniam inualuit inimicus.

P H E.

* Expandit Sion manus suas, non est qui 17 consolatur eam: mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos.

S A D E.

* Iustus est Dominus, quia os eius ad ira-

cundiam prouocauit. audite obsecro virgines populi, & videte dolorem meum: virgines meae, & iuvenes mei abierunt in captiuitatem.

C O P H.

19 * Vocauit amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in urbe consumpei sunt: quia quaesierunt cibum sibi ut refocillarent animam suam.

R E S.

20 * Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subuersum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. foris interficit gladius, & domus similis est.

S I N.

21 * Audierunt quia in gemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, letati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sicut similes mei.

T H A V.

22 * Ingrediarur omne malum eorum coram te: & vindemia eos, sicut vindemiaui me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum maeorens.

C A P V T II.

A L E P H.

1 Q Vomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: proiecit de caelo in terram inclumet Irael, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui.

B E T H.

2 * Praecipitauit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

G H I M E L.

3 * Confregit in ira furoris sui omne cornu Irael: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammam deuorantis in gyro.

D A L E T H.

4 * Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

H E.

5 * Factus est Dominus velut inimicus: praecipitauit Irael, praecipitauit omnia moenia eius: dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humilitatem & humilitatem.

V A V.

6 * Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus in Sion festiuitatem, & sabbatum, & in opprobrium, & in indignationem furoris sui, regem, & sacerdotem.

Z A I N.

7 * Repolit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suae: tradidit in manu inimici

inimici muros turrium eius : vocem dederunt C
in domo Domini , sicut in die solemnī.

HETH.

* Cogitavit Dominus dissipare murum si- 8
lix Sion : tetendit funiculum suum , & non
auertit manum suam à perditione : luxque
antemurale , & murus pariter dissipatus est.

TETH.

* Defixæ sunt in terrâ portæ eius : perdidit , 9
& contulit veſtes eius : regem eius & prin-
cipes eius in Gentibus : non est lex , & prophe-
tæ eius non inuenerunt visionem à Domino.

I O D.

* Sederunt in terra , conducerunt senes si- 10
lix Sion : conſperſerunt cinere capita ſua , ac-
cincti ſunt ciliis , abiecerunt in terram ca-
pita ſua virgines Ieruſalem.

CAPH.

* Defecerunt præ lacrymis oculi mei , con- 11
turbata ſunt viſcera mea : effuſum eſt in ter- D
ra iecur meum ſuper contitione filie populi
mei , cùm deſiceret paruulus & lactens in
plateis oppidi.

LAMED.

* Matribus ſuis dixerunt : Vbi eſt triticum 12
& vinum ? & cùm deſicerent quaſi vulnerati
in plateis ciuitatis : cùm exhalarent animas
ſuas in ſinu matrum ſuarum.

M E M.

* Cui comparabo te ? vel cui aſſimilabo te , 13
filia Ieruſalem ? cui exequabo te , & conſola-
bor te virgo filia Sion ? magna eſt enim ve-
lut mare contritio tua : quis mædebitur tui ?

N V N.

* Prophetæ tui viderunt tibi falſa , & ſtul- 14
ta , nec aperiebant iniquitatem tuam , vt te E
ad penitentiam prouocarent : viderunt autem
tibi aſſumptions falſas , & eiectiones.

S A M E C H.

* Plauſerunt ſuper te manibus omnes tran- 15
ſeuntes per viam : ſibilauerunt , & mouerunt
caput ſuum ſuper filiam Ieruſalem. Hæcine
eſt vrbs , dicentes , perfecti decoris , gaudium
vniuerſæ terræ ?

P H E.

* Aperuerunt ſuper te os ſuum omnes ini- 16
mici tui : ſibilauerunt , & fremuerunt denti-
bus , & dixerunt : Deuotabimus : en iſta eſt F
dies , quam expectabamus : inuenimus , vi-
dimus.

A I N.

* † Fecit Dominus quæ cogitauit , con- 17
pleuit ſermonem ſuum , quem præcepit à
diebus antiquis : deſtruxit , & non peperit ,
& lætificauit ſuper te inimicum , & exaltauit
cornu hoſtium tuorum.

S A D E.

* Clamauit cor eorum ad Dominum ſuper 18
muros filie Sion : † Deduc quaſi torrentem
lacrymar , per diem & noctem : non des re-
quiem tibi , neque taceat pupilla oculi tui.

C O P H.

* Conſurge , lauda in nocte , in principio 19

vigiliarum : effunde ſicut aquam cor tuum
ante conſpectum Domini : leua ad eum ma-
nus tuas pro anima paruulorum tuorum , qui
deſecerunt in ſame in capite omnium com-
pitorum.

R E S.

20 * Vide Domine , & conſidera quem vin-
G demiaueris ita : ergone comedent mulieres
fructum ſuum , paruulos ad menſuram pal-
mæ ? ſi occiditur in ſanctuario Domini ſacer-
dos , & propheta ?

S I N.

21 * Iacuerunt in terra ſolis puer & ſenex :
virgines meæ , & iuvenes mei ceciderunt in
gladio : interfeciſti in die furoris tui : percuſ-
iſti , nec miſeratus es.

T H A V.

22 * Vocaſti quaſi ad diem ſolemlem , qui
terrerent me de circuitu , & non fuit in die
furoris Domini qui effugeret , & relinqueretur,
quos educaui , & enutriui , inimicus inuus
conſumpſit eos.

C A P V T I I I.

A L E P H.

1 **E** Go vir videns pauperatē meam in vir-
A ga indignationis eius.

A L E P H.

2 * Me minauit , & adduxit in tenebras , &
non in lucem.

A L E P H.

3 * Tantum in me verit , & conuertit ma-
num ſuam tota die.

B E T H.

4 * Veruſtam fecit pellem meam , & carnem
meam , contriuit oſſa.

B E T H.

5 * Ædificauit in gyro meo , & circumdedit
me ſelle , & labore.

B E T H.

6 * In tenebroſis collocauit me , quaſi mor-
tuos ſempiternos.

G H I M E L.

7 * Circumædificauit aduerſum me , vt non
egrediar : aggravauit compedem meam.

G H I M E L.

8 * Sed & cùm clamauero , & rogauero , ex-
cluſit orationem meam.

G H I M E L.

9 * Concluſit vias meas lapidibus quadris ;
B ſemitas meas ſubuertit.

D A L E T H.

10 * Verſus inſidians factus eſt mihi : leo in
abſconditis.

D A L E T H.

11 * Semitas meas ſubuertit , & confregit me :
poſuit me deſolatam.

D A L E T H.

12 * Tetendit arcum ſuum , & poſuit me quaſi
ſignum ad ſagittam.

H E.

13 * Miſit in renibus meis ſillas phare-
træ ſuz.

Bbb 2

H E.

H E.

* Factus sum in derisum omni populo in
meo, canticum eorum tota die.

H E.

* Repleuit me amaritudinibus, inebriauit
me absinthio.

V A V.

* Et fregit ad numerum dentes meos, ci-
bavit me cinere.

V A V.

* Et repulsa est à pace anima mea, oblitus
sum bonorum.

V A V.

* Et dixi : Perii finis meus, & spes mea
à Domino.

Z A I N.

* Recordare paupertatis, & transgressio-
nis meæ, absinthij, & fellis.

Z A I N.

* Memoria memor ero, & tabescet in me
anima mea.

Z A I N.

* Hæc recolens in corde meo, idè spe-
rabo.

H E T H.

* Misericordie Domini quia non sumus
consumpti : quia non defecerunt misera-
tiones eius.

H E T H.

* Noui diluculo, multa effides tua.

H E T H.

* Pars mea Dominus, dixit anima mea :
propterea expectabo eum.

T E T H.

* Bonus est Dominus sperantibus in eum,
animæ quærenti illum.

T E T H.

* Bonum est prætolari cum silentio sa-
lutare Dei.

T E T H.

* Bonum est viro, cum portauerit iugum
ab adolescentia sua.

I O D.

* Sedebit solitarius, & tacebit : quia leua-
uit super se.

I O D.

* Ponet in puluere os suum, si fortè sit
spes.

I O D.

* Dabit percipienti se maxillam, saturabi-
tur opprobriis.

O A P H.

* Quia non repellet in sempiternum Do-
minus.

C A P H.

* Quia si abiicit, & miserebitur secundum
multitudinem misericordiarum suarum.

C A P H.

* Non enim humiliabit ex corde suo, &
abiicit filios hominum.

L A M E D.

* Vt contereret sub pedibus suis omnes
vinctos terræ.

L A M E D.

* Vt declinaret iudicium viri in conspectu
vultus Altissimi.

L A M E D.

* Vt peruerteret hominem in iudicio suo,
E Dominus ignorauit.

M E M.

* † Quis est iste, qui dixit ut fieret, Domi-
no non iubente ?

M E M.

* Ex ore Altissimi non egredientur nec
mala nec bona ?

M E M.

* Quid murmurauit homo viuens, vir pro
peccatis suis ?

N V N.

* Scrutemur vias nostras, & queramus, &
reuertamur ad Dominum.

N V N.

* Leuemus corda nostra cum manibus ad
Dominum in caelos.

N V N.

* Nos iniquè egimus, & ad iracundiam
prouocauimus : idcirco tu inexcusabilis es.

S A M E C H.

* Operuisti in furore, & percussisti nos :
occidisti, nec pepercisti.

S A M E C H.

* Opposuisti nubem tibi, ne transeat
oratio.

S A M E C H.

* Eradicationem, & abiectionem posuisti
F me in medio populorum.

P H E.

* Aperuerunt super nos os suum omnes
inimici.

P H E.

* Formido & laqueus facta est nobis vat-
cinario, & contritio.

P H E.

* Divisiones aquarum deduxit oculus
meus, in contritione filie populi mei.

A I N.

* Oculus meus afflictus est, nec tacuit, eò
quòd non esset requies.

A I N.

* Donec respiceret & videret Dominus
de caelis.

A I N.

* Oculus meus deperditus est animam
meam in cunctis filiabus vrbs mex.

S A D E.

* Venatione ceperunt me quasi auem ini-
mici mei gratis.

S A D E.

* Lapsa est in lacum vita mea, & posue-
runt lapidem super me,

S A D E.

* Inundauerunt aquæ super caput meum :
dixi : Perij.

C O P H.

* Inuocaui nomen tuum Domine de lacu
nouissimo.

C O P H.

C O P H.

* Vocem meam audisti : ne auertas aurem 56
tuam à singulis meo, & clamoribus. G

C O P H.

* Appropinquasti in die, quando inuoca- 57
ui te : dixisti : Ne timeas.

R E S.

* Iudicasti Domine causam animæ meæ, 58
redemptor viæ meæ.

R E S.

* Vidisti Domine iniquitatem illorum ad- 59
uersum me : iudica iudicium meum.

R E S.

* Vidisti omnem furorem, & vniuersas co- 60
gitationes eorum aduersum me.

S I N.

* Audisti opprobrium eorum Domine, 61
omnes cogitationes eorum aduersum me.

S I N.

* Labia insurgentium mihi, & meditatio- 62
nes eorum aduersum me tota die.

S I N.

* Sessionem eorum, & resurrectionem eo- 63
rum, vide ; ego sum psalmus eorum.

T H A V.

* Reddes eis vicem Domine iuxta opera 64
manuum suarum.

T H A V.

* Dabis eis scutum cordis laborem 65
tuum.

T H A V.

* Persequeris in furore, & conteres eos 66
sub cælis Domine.

C A P V T IV.

A L E P H.

Q uomodo obscuratum est aurum, mu- 1
ratus est color optimus, dispersi sunt A
lapides sanctuarij in capite omnium platea-
rum ?

B E T H.

* Filij Sion inclyti, & amicti auro primos, 2
quomodo reputati sunt in vasa testea, opus
manuum figuli ?

G H I M E L

* Sed & lamæ nudauerunt mammam, la- 3
tauerunt castulos suos : filia populi mei cru-
delis, quasi struthio in deserto.

D A L E T H.

* Adhæsit lingua lactentis ad palatum 4
eius in siti : paruuli petierunt panem, & non
erat qui frangeret eis.

H E.

* Qui vescebantur voluptuosè, interie- 5
runt in vijs : qui nutriebantur in croceis, am-
plexati sunt stercorea.

V A V.

* Et maior effecta est iniquitas filie po- 6
puli mei peccato Sodomorum, † quæ subuer-
sa est in momento, & non ceperunt in ea
manus.

Z A I N.

* Candidiores Nazaræi eius niue, niti- 7

B diiores lacte, rubicundiores ebore antiquo,
sapphiro pulchriores.

H E T H.

8 * Denigrata est super carbones facies eo-
rum, & non sunt cogniti in plateis : adhæ-
sit cutis eorum oculibus : aruit, & facta est qua-
si lignum.

T E T H.

9 * Melius fuit occisis gladio, quàm interfe-
ctis fame : quoniam isti extabuerunt consum-
pti à sterilitate terræ.

I O D.

10 * Manus mulierum misericordium coxe-
runt filios suos : facti sunt cibus earum, in
contritione filiz populi mei.

C A P H.

11 * Complexit Dominus furorem suum,
effudit iram indignationis sue : & succen-
dit ignem in Sion, & deuorauit fundamen-
ta eius.

L A M E D.

12 * Non crediderunt reges terræ, & vniuer-
si habitatores orbis, quoniam ingrederetur
hostis & inimicus per portas Ierusalem :

M E M.

13 * Propter peccata prophetarum eius, &
C iniquitates sacerdotum eius, qui effuderunt
in medio eius sanguinem iustorum.

N V N.

14 * Errauerunt cæci in plateis, polluci sunt
in sanguine : cumque non possent, tenuerunt
lacinias suas.

S A M E C H.

15 * Recedite polluti, clamauerunt eis : re-
cedite, abite, nolite tangere : iurgati quippe
sunt, & commoti dixerunt inter Gentes :
Non addet vltà vlti habitet in eis.

P H E.

16 * Facies Domini diuisit eos, non addet
vt respiciat eos : facies sacerdotum non eru-
buerunt, neque senum miserii sunt.

A I N.

17 * Cùm adhuc subsisteremus, defecerunt
oculi nostri ad auxilium nostrum vanum,
cùm respicerentus attendi ad gentem, quæ
saluare non poterat.

S A D E.

18 * Lubricauerunt vestigia nostra in itinere
D platearum nostrarum, appropinquauit finis
noster : complexi sunt dies nostri, quia venit
finis noster.

C O P H.

19 * Velociores fuerunt persecutores nostri
aquilis cæli : super montes persecuti sunt
nos, in deserto insidiatii sunt nobis.

R E S.

20 * Spiritus oris nostri Christus Dominus
captus est in peccatis nostris : cui diximus : In
vmbra tua viuemus in Generibus.

S I N.

21 * Gaude, & lxtare filia Edom, quæ habi-
tas in Terra Hus : ad te quoque perueniet
calix, inebriaberis, atque nudaberis.

B b b j

T H A V

THAV.

* Cōmpleta est iniquitas tua filia Sion, non addet vltra vt transigret te : vilisauit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua.

ORATIO IEREMIAE

P R O P H E T A

CAPVT V.

RECORDARE Domine quid acciderit nobis : inuere, & respice opprobrium nostrum. * Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostrae extraneos. * Pupilli facti sumus absque patre, matres nostrae quasi viduae. * Aquam nostram pecunia bibimus : ligna nostra pretio comparauimus. * Cericibus nostris minabamur, lassus non dabatur requies. * Aegypti dedimus manum, & Assyrijs vt saturaremur pane. * Patres nostri peccauerunt, & non sunt : nos iniquitates eorum portauimus. * Serui dominati sunt nostri : non fuit qui redimeret

9 de manu eorum. * In animabus nostris afferebamus panem nobis, à facie gladij in deserto. * Pellis nostra, quasi clibanus exusta est à facie tempestarum famis. * Mulieres in Sion humiliauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda. * Principes manus suspensi sunt : facies senum non erubuerunt. * Adolescentibus impudicè abusi sunt : & pueri in ligno conuerunt. * Senes defecerunt de portis, iuvenes de choro psallentium. * Defecit gaudium cordis nostri : versus est in luctum choros nostri. * Cecidit corona capitis nostri : vix nobis, quia peccauimus. * Propere autem nostrum factum est cor nostrum, idèò contenebrati sunt oculi nostri. * Propter montem Sion quia dispersi, vulpes ambulauerunt in eo. * Tu autem Domine in aeternum permanebis, solium tuum in generationem & generationem. * Quare in perpetuum obliuisceris nostri : dereliques nos in longitudine dierum. * Conuertere nos Domine ad te, & conuertemur : innoua dies nostros, sicut à principio. * Sed proijciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

P R O P H E T I A
B A R V C H.

CAPVT PRIMVM.

Iuda à Babylone mittunt ad eos qui erant in Ierusalem librum Baruch vna cum collectis pecunijs, vt oblatis balancauiss erent pro ipsijs, & pro Nabuchodonosor, filijsque eius Baltassar : confitentur peccata sua.

THaec verba libri, quae scripsit Baruch filius Neriae, filij Maasae, filij Sedeciae, filij Helciae, in Babylonia, in anno quinto, in septimo die mensis, in tempore quo ceperunt Chaldei Ierusalem, & succenderunt eam igni. * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonizae filij Ioakim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum. * & ad aures potentiorum filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, à minimo vsque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodi. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Domini. * Et collegerunt pecuniam secundum quod potuit vniuscuiusque manus, & miserunt in Ierusalem ad Ioakim filium Helciae filij Salom Sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad omnem populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem : cum acciperet vasa templi Domini, quae ablata fuerant de templo reuocare

in Terram Iuda decima die mensis Sivan vasa argentea, quae fecit Sedecias filius Iosiae rex Iuda, * posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam, & principes, & cunctos potentes, & populum terrae, ab Ierusalem, & duxit eos victos in Babylone. * Et dixerunt : Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocausta, & thus, & facite manna, & offerte pro peccato ad aram Domini Dei nostri. * & orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Baltassar filij eius, vt sint dies eorum sicut dies caeli super terram. * & vt det Dominus virtutem nobis, & illuminet oculos nostros, vt viuamus sub umbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub umbra Baltassar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. * Et pro nobis ipsijs orate ad Dominum Deum nostrum : quia peccauimus Domino Deo nostro, & non est auersus furor eius à nobis vsque in hunc diem. * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in templo Domini, in die sollempni, & in die opportuno : * & dicetis : Domino Deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostrae, sicut est dies haec omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, * Regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. * Peccauimus ante Dominum Deum nostrum, & non credidimus, diffiden-

† Ier. l. 1. 6.

† Dan. 9.

4. 3.

res in eum: * & non fuimus subiectibiles illi, 18
& non audiuimus vocem Domini Dei nostri, D
vt ambularem in mandatis eius, quæ dedit
nobis. * A die, quæ eduxit patres nostros de 19
Terra Ægypti, vsque ad diem hanc, eramus
incredibiles ad Dominum Deum nostrum:
& dissipati recessimus, ne audiremus vocem
ipsius. * † Et adhaerent nobis multa mala, 20
& maledictiones: quæ constituit Dominus
Moysi seruo suo: qui eduxit patres nostros
de Terra Ægypti, dare nobis terram fluen-
tem lac & mel, sicut hodierna die. * Et non 21
audiuimus vocem Domini Dei nostri secun-
dum omnia verba prophetarum, quos misit
ad nos: * & abiimus vnusquisque in sensum
cordis nostri maligni, operari dijs alienis, fa- 22
cientes mala ante oculos Domini Dei nostri.

CAPVT II.

*Iudei in captiuitate confitentur propter peccata
sua contigisse sibi mala quæ Deus per prophetas
suos fuerat comminatus: fusi ergo precibus petunt
misericordiam, quam per Moysen fuerat pollicitus
se respicientibus daturum.*

Propter quod statuit Dominus Deus no- 1
ster verbum suum, quod locutus est ad A
nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt
Israel, & ad reges nostros, & ad principes
nostros, & ad omnem Israel, & Iuda: * vt 2
adduceret Dominus super nos mala magna,
quæ non sunt facta sub celo, quemadmodum
facta sunt in Ierusalem, † secundum quæ scri-
pta sunt in lege Moysi, * vt manducaret ho- 3
mo carnes filij sui, & carnes filie suæ. * Et 4
dedit eos sub manu regum omnium, qui sunt
in circuitu nostro, in improprium, & in
desolationem in omnibus populis, in quibus
nos dispersit Dominus. * Et facti sumus sub- 5
tus, & non supra: quia peccauimus Domino
Deo nostro, non obaudiendo voci ipsius. * † 6
Domino Deo nostro iustitia: nobis autem, B
& patribus nostris confusio faciei, sicut est
dies hæc. * Quia locutus est Dominus super 7
nos omnia mala hæc, quæ venerunt super nos:
* & non sumus deprecari faciem Domini 8
Dei nostri, vt reuerteremur vnusquisque
nostrum à vijs nostris pessimis. * Et vigilauit 9
Dominus in malis, & adduxit ea super nos:
quia iustus est Dominus in omnibus operi-
bus suis, quæ mandauit nobis: * & non audi- 10
uimus vocem ipsius vt iremus in præceptis
Domini, quæ dedit ante faciem nostram. * 11
† Et nunc Domine Deus Israel, qui eduxisti C
populum tuum de Terra Ægypti in manu
valida, & in signis, & in prodigijs, & in vir-
tute tua magna, & in brachio excelso, & fe-
cisti tibi nomen sicut est dies iste: * peccau- 12
imus, impie egimus, inique gessimus, Domine
Deus noster, in omnibus iusticijs tuis. * Auer- 13
tatur ira tua à nobis: quia derelicti sumus pau-
ci inter gentes, vbi dispersisti nos. * Exaudi 14
Domine preces nostras, & orationes nostras,
& educ nos propter te: & da nobis inuenire

gratiam ante faciem eorum, qui nos abduxe-
runt: * vt sciat omnis terra quia, tu es Domi-
nus Deus noster, & quia nomen tuum inuo- 15
catum est super Israel, & super genus ipsius. *
† Respice Domine de domo sancta tua in nos † Dom. 16
& inclina aurem tuam, & exaudi nos. * †
D Aperi oculos tuos, & vide: † quia non mor- 17
tui, qui sunt in inferno, quorum spiritus
acceptus est à visceribus suis, dabunt ho- 18
norem & iustificationem Domino: * sed
anima, quæ tristis est super magnitudine
mali, & incedit curua, & infirma, & oculi 19
deficientes, & anima esuriens dat tibi glo-
riam & iustitiam Domino. * Quia non
secundum iustitias patrum nostrorum nos
fundimus preces, & petimus misericor-
diam ante conspectum tuum, Domine Deus 20
noster: * sed quia misisti iram tuam, & furo-
rem tuum super nos, sicut locutus es in ma-
nu puerorum tuorum prophetarum, dicens: 21
* Sic dicit Dominus: Inclina humerum ve-
strum, & cervicem vestram, & opera facite
regi Babylonis: & sedebitis in terra, quam 22
dedit patribus vestris. * Quod si non audier-
itis vocem Domini Dei vestri operari regi Ba-
bylonis: defectionem vestram faciem de ci- 23
uitatibus Iuda, & à foris Ierusalem, * & aufer-
ram à vobis vocem incupidiatis, & vocem gau-
dij, & vocem sponsi, & vocem sponsæ, &
erit omnis terra sine vestigio ab inhabitandi- 24
bus eam. * Et non audierunt vocem tuam, vt
operarentur regi Babylonis: & statuerunt verba
tua, quæ locutus es in manibus puerorum
tuorum prophetarum, vt transferrentur ossa
regum nostrorum, & ossa patrum nostrorum 25
de loco suo: * & ecce proiecta sunt in calore
solis, & in gelu noctis: & mortui sunt in do-
loribus pessimis, in fame & in gladio, & in 26
emissione. * Et posuisti templum, in quo in-
uocatum est nomen tuum in ipso, sicut hæc
dies, propter iniquitatem domus Israel, & do- 27
mus Iuda. * Et fecisti in nobis Domine Deus
noster secundum omnem bonitatem tuam,
& secundum omnem miserationem tuam il-
lam magnam: * Sicut locutus es in manu
pueri tui Moysi, in die qua præcepisti ei scri- 28
bere legem tuam coram filiis Israel, * dicens:
† Si non audieritis vocem meam, multinado † Gen. 1.6.
hæc magna conuertetur in minimam inter 29
Gentes, quò ego eos dispergam: * quia scio
quòd me non audiet populus. populus est
enim dura ceruicis: & conuertetur ad cor suum 30
in terra captiuitatis suæ: * & scient quia ego
sum Dominus Deus eorum, & dabo eis cor,
& intelligent, aures, & audient. * Et lauda- 31
bunt me in terra captiuitatis suæ, & memo-
res erunt nominis mei. * Et auertent se à
dorso suo duro, & à malignitatibus suis: quia 32
reminiscuntur viam patrum suorum qui pec-
cauerunt in me. * Et reuocabo illos in ter-
ram, quam iuravi patribus eorum, Abra- 33
ham, Isaac, & Iacob, & dominabuntur eis
& multiplicabo eos, & non minorabuntur. 34

* Et statum illis testamentum alterum sem-
piternum, ut sim illis in Deum, & ipsi erunt
mihi in populum: & non mouebo amplius
populum meum, filios Israel, à terra quam
dedi illis,

CAPVT III.

Perseuerant confiteri peccata sua & patrum suorum, obsecrantes Deum pro misericordia: Israel in captiuitatem ductus est, eo quod dereliquerit viam sapientia quæ non inuenitur à potentibus, diuinitus, aut gigantibus, sed populo Israel tradita fuerat à Deo, cui omnes sua creaturæ obediunt: ad- dunturque de Christi aduentu in carnem.

ET nunc Domine omnipotens, Deus Is-
rael, anima in angustijs & spiritus an-
xius clamat ad te: * audi Domine, & mise-
rere, quia Deus es misericors, & misere-
re nostri: quia peccauimus ante te. * Quia
tu sedes in sempiternum, & nos peribimus
in æuum? * Domine omnipotens, Deus Is-
rael, audi nunc orationem mortuorum Is-
rael, & filiorum ipsorum qui peccauerunt
ante te, & non audierunt vocem Domini
Dei sui, & agglutinata sunt nobis mala. *
Noli meminisse iniquitatum patrum nostro-
rum, sed memento manus tuas, & nominis tui
in tempore isto: * quia tu es Dominus Deus
noster, & laudabimus te Domine: * quia pro-
pter hoc dedisti timorem tuum in cordibus
nostris, & ut inuocemus nomen tuum, & lau-
demus te in captiuitate nostra, quia conuer-
timur ab iniquitate patrum nostrorum, qui
peccauerunt ante te. * Et ecce nos in captiui-
tate nostra sumus hodie, quia nos dispersisti
in improperium, & in maledictum, & in
peccatum, secundum omnes iniquitates
patrum nostrorum, qui recesserunt à te Do-
mine Deus noster. * Audi Israel mandata vi-
tæ: auribus percipe, ut scias prudentiam. *
Quid est Israel quod in terra inimicorum es?
* inueterasti in terra aliena, coinquinatus es
cum mortuis: deputatus es cum descendenti-
bus in infernum. * Dereliquisti fontem sa-
pientie. * nam si in via Dei ambulasses, ba-
bitasses utique in pace sempiterna. * Disce
vbi sit prudentia, vbi sit virtus, vbi sit intel-
lectus: ut scias simul vbi sit longiturnitas vitæ
& victus, vbi sit lumen oculorum, & pax. *
Quis inuenit locum eius? & quis intravit in
thesauros eius? * Vbi sunt princeps Gen-
tium, & qui dominantur super bestias, quæ
sunt super terram? qui in auius coeli ludunt,
* qui argentum thesaurizant, & aurum, in
quo confidunt homines, & non est finis ac-
quisitionis eorum? qui argentum fabricant &
solliciti sunt, nec est inuentio operum illo-
rum? * exterminati sunt, & ad inferos de-
scenderunt, & alij loco eorum surrexerunt. *
Iuuenes videntur lumen, & habitaerunt su-
per terram: viam autem discipline ignora-
uerunt, neque intellexerunt semitas eius, ne-
que filij eorum susceperunt eam, à facie

ipsorum longè facta est: * non est audita in
Terra Chanaan, neque visa est in Theman.
* Filij quoque Agar, qui exquisunt pruden-
tiam quæ de terra est, negotiatores Merhæ,
& Themæ, & fabulatores, & exquisitores pruden-
tiae & intelligentiae: viam autem sapien-
tiae nescierunt, neque commemorati sunt se-
mitas eius. * O Israel, quam magna est domus
Dei, & ingens locus possessionis eius. * Ma-
gnus est, & non habet finem; excelsus & im-
mensus. * Ibi fuerunt gigantes nominati illi,
qui ab initio fuerunt, statura magna, scien-
tes bellum. * Non hos elegit Dominus, ne-
que viam discipline inuenerunt: propterea
perierunt. * Et quoniam non habuerunt sa-
pientiam, interierunt propter suam insipien-
tiam. * Quis ascendit in celum, & accepit
eam, & eduxit eam de nubibus? * Quis trans-
fretus est mare, & inuenit illam? & attulit il-
lam super aurum electum? * Non est qui pos-
sit scire vias eius, neque qui exquirat semitas
eius: * sed qui scit vniuersa, nouit eam, &
adinuenit eam prudentia sua: qui preparauit
terram in æterno tempore, & repleuit eam
pecudibus, & quadrupedibus: * qui emittit
lumen, & vadit: & vocauit illud, & obedit
illi in tremore. * Stellæ autem dederunt lu-
men in custodijs suis, & letatæ sunt: * voca-
tæ sunt, & dixerunt: Adsumus: & luxerunt
ei cum iucunditate, qui fecit illas. * Hic est
Deus noster, & non estimabitur alius ad-
uersus eum. * Hic adinuenit omnem viam
discipline, & tradidit illam Iacob puero suo,
& Israel dilecto suo. * Post hæc in terris vi-
sus est, & cum hominibus conuersatus est.

CAPVT IV.

Ierusalem suam lugeat desolationem, hortaturque filios suos ut forti sint animo: nam sicut propter ipsorum peccata Deus eos tradidit aduersarijs, ita eis liberatis poniet hostes ipsorum.

Hic liber mandatorum Dei, & lex quæ est
in æternum: omnes qui tenent eam, per-
uenient ad vitam; qui autem dereliquerunt
eam, in mortem. * Conuertere Iacob, & ap-
prehende eam, ambula per viam ad splen-
dorem eius contra lumen eius. * Ne tradas
alteri gloriam tuam, & dignitatem tuam gen-
tilienæ. * Beati sumus Israel: quia quæ Deo
placent, manifesta sunt nobis. * Animæ quor
estis populus Dei, memorabilis Israel: * ve-
numdatis estis Gentibus non in perditionem:
sed propter quod in ira ad iracundiam pro-
uocastis Deum, traditi estis aduersarijs. *
Exacerbasti enim eum qui fecit vos, Deum
æternum, immolantes demonijs, & non
Deo. * Obliti enim estis Deum, qui nutri-
uit vos, & contristasti nutricem vestram Ie-
rusalem. * Vidit enim iracundiam à Deo ve-
nientem vobis, & dixit: Audite confines Sion,
adduxit enim mihi Deus luctum magnum: *
Vidi enim captiuitatem populi mei, fili-
orum meorum, & filiarum, quam super-
duxit

duxit illis æternus. * Nutriui enim illos cum iucunditate : dimissi autem illos cum fletu & luctu. * Nemo gaudeat super me viduam, & desolatam : à multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerunt à lege Dei. * Iustitias autem ipsius nescierunt, nec ambulauerunt per vias mandatorum Dei, neque per semitas veritatis eius cum iustitia ingressi sunt. * Veniant confusio Sion, & memorentur captiuitatem, & filiorum, & filiarum mearum, quam superduxit illis æternus. * Adduxit enim super illos gentem de longinquo, gentem improbam, & alicuius lingue : * qui non sunt reueriti senem, neque puerorum miseri sunt, & abduxerunt dilectos viduæ, & à filiis vnicam desolauerunt. * Ego autem quid possum adiuuare vos ? * Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum. * Ambulate filij, ambulate : ego enim derelicta sum sola. * Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, & clamabo ad Altissimum in diebus meis. * Anime quiores estote filij, clamate ad Dominum, & eripiet vos de manu principum inimicorum. * Ego enim speravi in æternum salutem vestram : & venit mihi gaudium à sancto super misericordia, quæ veniet vobis ab æterno salutari nostro ? * Emisi enim vos cum luctu & ploratu : reducet autem vos mihi Dominus cum gaudio & iucunditate in sempiternum. * Sicut enim viderunt vicine Sion captiuitatem vestram à Deo, sic videbunt & in celeritate salutem vestram à Deo : quæ superueniet vobis cum honore magno, & splendore æterno. * Filij patienter sustinete iram, quæ superuenit vobis : persecutus est enim te inimicus tuus, sed cito videbis perditionem ipsius : & super ceruices ipsius accendes. * Delicari mei ambulauerunt vias asperas : ducti sunt enim vi grex direptus ab inimicis. * Anime quiores estote filij, & proclamate ad Dominum : erit enim memoria vestra ab eo qui duxit vos. * Sicut enim fuit sensus vester ut erraretis à Deo : decies tantum iterum conuerentes requireris eum. * Qui enim induxit vobis mala, ipse rursus adducet vobis sempiternam iucunditatem cum salute vestra. * Anime quior esto Ierusalem, exhortatur enim te, qui te nominauit. * Nocentes peribunt, qui te vexauerunt : & qui gratulati sunt in tua ruina, punientur. * ciuitates, quibus feruerunt filij tui, punientur : & quæ accepit filios tuos. * Sicut enim gauiſa est in tua ruina, & lætata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione. * Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudium eius erit in luctum. * Ignis enim superueniet ei ab æterno in longiurnis diebus, & habitabitur à demoniis in multitudine temporis. * Circumſpice Ierusalem ad Orientem, & vide iucunditatem à Deo tibi venientem.

37 * Ecce enim veniunt filij tui, quos dimisisti dispersos, veniunt collecti ab Oriente vsque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes in honorem Dei.

CAPVT V.

Inbetur Ierusalem luctum exuere, & quid filij eius cum ignominia ducti in captiuitatem, cum gloria sint ad eam reducendi.

A **E**Xue te Ierusalem stola luctus, & vexationis tue : & indue te decore, & honore eius, quæ à Deo tibi est, sempiternæ gloriæ. * Circumdabit te Deus diploide iustitiæ, & imponent mirram capiti honoris æterni. * Deus enim ostendet splendorem suum in te, omni qui sub celo est. * Nominabitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum : Pax iustitiæ, & honor pietatis. * Exurge Ierusalem, & sta in excelso : † & † sup. 4. circumſpice ad Orientem, & vide collectos filios tuos ab Oriente sole vsque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes Dei memoria. * Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis : adducet autem illos Dominus ad te portatos in honore sicut filios regni. * Constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum, & rupes perennes, & conualles replere in æqualitatem terræ : ut ambulet Israël diligenter in honorem Dei. * Obumbrauerunt autem & siluæ, & omne lignum suauitatis, Israël ex mandato Dei. * Adducet enim Deus Israël cum iucunditate in lumine maiestatis suæ, cum misericordia, & iustitia, quæ est ex ipso.

CAPVT VI.

Iudeos apud Babylonios captiuos vaticinatur Ieremias post septem generationes liberandos : hortaturque, ut sibi caueant ab illorum idololatria, ostendens à plurimis effectibus imbecillia esse idola, penitusque sensu carentia, ac vanissima.

A **E**Xemplar epistolæ, quam misit Ieremias ad abducendos captiuos in Babyloniam à rege Babyloniorum, ut annuntiarer illis secundum quod præceptum est illi à Deo. * † PROPTER peccata, quæ peccastis ante Deum, abducemini in Babyloniam captiui à Nabuchodonosor rege Babyloniorum. * Ingressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis plurimis, & temporibus longis, vsque ad generationes septem : post hoc autem educam vos inde cum pace. * † Nunc autem videbitis in Babylonia deos auctores, & argenteos, & lapideos, & ligneos in humeris portari, ostentantes meum Genitibus. * Videte ergo ne & vos similes efficiamini factis alienis, & metuaris, & menus vos capiat in ipsis. * Vifa itaque turba de retro, & ab ante, adorantes, dicite in cordibus vestris : Te oportet adorari Domine. * Angelus enim meus vobiscum est : ipse autem exquiram animas vestras. * Nam lingua ipsorum polita à fabro, ipsa etiam inaurata & inargentata,

tata, falsa sunt, & non possunt loqui. * Et si- 8
cut virgini amanti ornamenta; ita accepto
auro fabricati sunt. * Cornas certe aureas 9
habent super capita sua dij illorum: vnde
subtrahunt sacerdotes ab eis aurum, &
argenteum, & erogant illud in semetipsos.
* Dant autem & ex ipsi prostituta, & me- 10
rettrices narrant: & iterum cum receperint
illud à meretricibus, narrant deus suos. * Hi 11
autem non liberantur ab æugine & tinea.
* Opercis autem illis velle purpurea, exer- 12
gunt faciem ipsorum propter pulverem do-
mus, qui est plurimus inter eos. * Sceptum 13
autem habet ut homin, sicut iudex reginnis,
qui in se peccantem non interficit. * Habet 14
etiam in manu gladium, & securit, se autem
de bello, & à latronibus non liberat. Vnde
vobis novum sit quia non sunt dij. * Non 15
ergo timueritis eos. Sicut enim vas hominis
confRACTUM inutile efficitur, tales sunt & dij
illorum. * Constitutus illis in domo, oculi 16
eorum pleni sunt pulvere à pedibus intro-
euntium. * Et sicut alicui qui regem offen- 17
dit, circumsepse sunt ianue: aut sicut ad se-
pulchrum adductum mortuum, ita evanuit
sacerdotes ostia clausuris & feris, ne à latro-
nibus expolientur. * Lucernas accendunt 18
illis, & quidem multas, ex quibus nullam vi-
dere possunt: sunt autem sicut trabes in do-
mo. * Corda vero eorum dicunt elingere
serpentes, qui de terra sunt, dum comedunt
eos, & vestimentum ipsorum, & non sen- 19
tiunt. * Nigræ sunt facies eorum à fumo, 20
qui in fumo sit. * Supra corpus eorum, &
supra caput eorum volant noctue, & hiru-
dines, & aves etiam similiter & catæ. * Vnde 21
scitis quia non sunt dij: Ne ergo timue-
ritis eos. * Aurum etiam quod habent, ad
speciem est. Nisi aliquis exteferit æugi- 22
nem, non fulgebunt: neque enim dum
constarent, sentiebant. * Ex omni pre- 23
tin empta sunt, in quibus spiritus non inest
ipsis. * † Sine pedibus in humeris portantur, 24
ostentantes ignobilitatem suam hominibus.
Confundantur etiam qui colunt ea. * Prop- 25
terea si ceciderint in terram, à semetipsis
non surgunt: neque si quis eum statu-
erit rectum, per semetipsum stabit: sed si-
cut mortuis munera eorum illis apponuntur. 26
* Hostias illorum vendunt sacerdotes ipso-
rum, & abutuntur: similiter & mulieres eo-
rum decerpentes, neque infirmo, neque
mendicanti aliquid imperiunt; * de sacri- 27
ficiis eorum fæcæ & menstruæ contingunt.
Scientes itaque ex his quia non sunt dij, ne
timeatis eos. * Vnde enim vocantur dij? 28
Quia mulieres apponunt diis argenteis, &
aureis, & ligneis: * & in domibus eorum
sacerdotes sedent, habentes tunicas scissas,
& capita, & barbam rasam, quorum capita
nuda sunt. * Rugiunt autem clamantes con- 29
tra deos suos, sicut in cenæ mortui. * Ve-
stimenta eorum auferunt sacerdotes, & ve-

33 stium vxores suas, & filios suos. * Neque si
D quid mali patiuntur ab aliquo, neque si quid
boni, poterunt retribuere: neque regem
34 constituere possunt, neque auferre. * Simi-
liter neque dare diuitias possunt, neque ma-
lum retribuere. Si quis illis vnum vouerit,
& non reddiderit; neque hoc requirunt.
35 * Hominem à morte non liberant, neque
36 infirmum à potentiore eripiunt. * Homi-
nem cæcum ad visum non restitunt, de nō
37 cessitate hominem non liberabunt. * Vi-
dus non miserabuntur, neque orphanis be-
nefacient. * Lapidibus de monte similes sunt
38 dij illorum, lignei; & lapidei, & aurei, & ar-
gentei. Qui autem colunt ea, confundun-
39 tur. * Quomodo ergo æstimandum est, aut
40 dicendum, illos esse deos? * Adhuc enim
ipsis Chaldeis non honorantibus ea: qui
cum audierint mutum non posse loqui, offe-
runt illud ad Bel, postulantes ab eo loqui:
41 * quasi possint sentire qui non habent mo-
tum, & ipsi cum intellexerint, relinquunt
ea: sensum enim non habent ipsi dij illi-
42 rum. * Mulieres autem circumdatæ funi-
bus in viis sedent, succedentes ossa nliua-
43 rum. * Cum autem aliqua ex ipsis tra-
44 è ab aliquo transeunte dormierit cum eo, pro-
ximæ suæ exprobrat quidd ea non sit digna
habita, sicut ipsa, neque funis eius dirupus
sit. * Omnia autem quæ illis sunt, falsa sunt.
Quomodo æstimandum aut dicendum est,
45 illos esse deos? * A fabris autem, & ab au-
rificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi
46 id quod volunt esse sacerdotes. * Artifices
etiam ipsi, qui ea faciunt, non sunt multi
temporis. Numquid ergo possunt ea quæ
47 fabricata sunt ab ipsis esse dij? * Relique-
runt autem falsa & opprobrium postea furi-
48 ris. * Nam cum superuenerit illis prelium,
& mala, cogitant sacerdotes apud se, ubi se
49 abscondant cum illis. * Quomodo ergo sen-
tiri debeant quoniam dij sunt, qui nec de
bello se liberant, neque de malis se eripiunt
50 * Nam cum sint lignea, inaurata, & inar-
gentata, scietur postea quia falsa sunt, ab
vniuersis Gentibus & regibus, quæ manife-
sta sunt quia non sunt dij, sed opera manuum
hominum, & nullum Dei opus cum illis.
51 * Vnde ergo notum est, quia non sunt dij,
sed opera manuum hominum, & nullum
52 Dei opus in ipsis est? * Regem regioni non
suscitant, neque pluuiam hominibus dabant.
53 * Iudicium quoque non discernent, neque
F regiones liberabunt ab iniuria: quia nihil
possunt, sicut cognicula inter medium cœli
54 & terræ. * Etenim cum inciderit ignis in
dnum dentrum ligneorum, argenteorum,
& aureorum, sacerdotes quidem ipsorum
fugient, & liberabuntur: ipsi verò sicut
55 trabes in medio comburentur. * Regi
autem, & bello non resistent. Quomodo ergo
56 æstimandum est, aut recipiendum quia
dij sunt? * Non à furibus, neque à latroni-
bus

bus se liberabunt dij lignei, & lapidei, & inaurati, & inargentati: quibus hi qui fortiores sunt, * aurum, & argentum, & vestimentum, quo operiti sunt, auferent illis, & abibunt, nec sibi auxilium ferent. * Itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam; aut vas in domo vile, in quo gloriabimur qui possidet illud; vel ostium in domo, quod custodit quæ in ipsa sunt; quam falsi dij. * Sol quidem, & luna, ac sidera cum sint splendida, & emissæ ad utilitatem, obadiunt. * Similiter & fulgur cum apparuerit, perspicuum est: id ipsum autem & spiritus in omni regione spirat. * Et nubes, quibus cum imperant fuerit à Deo perambulare vniuersum orbem, perficiunt quod imperatum est eis. * Ignis etiam missus deluper vt consumat montes, & siluas, facit quod preceptum est ei. Hæc autem neque speciebus, neque virtutibus vni eorum similia sunt. * Vnde neque existimandum est, neque dicendum, illos esse deos, quando non possunt neque iudicium iudicare, neque quidquam

164 facere hominibus. * Scientes itaque quia non sunt dij, ne ergo timueritis eos. * Neque enim regibus maledicent, neque benedicent. * Signa etiam in celo Genibus non ostendunt, neque vt sol lucebunt, neque illuminabunt vt luna. * Bestiæ meliores sunt illis, quæ possunt fugere sub tectum, ac prodesse sibi. * Nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dij: propter quod ne timeatis eos. * Nam sicut in cucumerario formido nihil custodit: ita sunt dij illorum lignei, & argentei, & inaurati. * Eodem modo & in horto spina alba, supra quam omnis avis sedet. Similiter & mortuo proiecto in tenebris, similes sunt dij illorum lignei, & inaurati, & inargentati. * A purpura quoque & murice, quæ supra illos tineant, scietis itaque quia non sunt dij. Ipsi etiam postremo comeduntur, & erunt opprobrium in regione. * Melior est homo iustus, qui non habet simulachra: nam erit longè ab opprobriis.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

Tempus & locum quibus Ezechielis ostensa sunt visiones Dei: nempe in medio ignis similitudo quatuor animalium qua describuntur, similiter & rotarum, firmamenti, throni, & hominis in throno sedentis igne circumdati.

T factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum, ¶ iuxta flumini Chobar, aperti sunt cæli, & vidi visiones Dei.

* In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachim, ¶ factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldeorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. * Et vidi, & ecce ventus turbis veniebat ab Aquilone; & nubes magna, & ignis involuens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis: * & in medio eius similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. * Quatuor facies vni, & quatuor pennæ vni. * Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintille quasi aspectus zris candentis. * Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies & pennas per quatuor partes ha-

9 bebant. * Iunctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum non reuertebantur cum incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur. * Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor; facies autem bouis, à sinistris ipsorum quatuor, & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. * Facies eorum, & pennæ eorum exierant desuper duæ pennæ singulorum iungebantur, & duæ tegebant corpora eorum: * & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cum ambularent. * Et similitudo animalium, aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum. Hæc erat visio discurrentis in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur egrediens. * Et animalia ibant & reuertebantur, in similitudinem fulguris coruscantis. * Cumque adspicerem animalia, apparuit rota vna super terram iuxta animalia, habens quatuor facies. * & aspectus rotarum, & opus earum, quasi visio maris: & vna similitudo ipsarum quatuor: & aspectus earum & opera, quasi sit rota in medio rotæ. * Per quatuor partes earum euntes ibant, & non reuertebantur cum ambulare. * Statura quoque erat rotis, & E altitudo, & horribilis aspectus: & totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quatuor. * Cumque ambularent animalia, ambu-

ambulabant pariter & rote iuxta ea : & cum eleuantur animalia de terra, eleuantur simul & rote. * Quocumque ibat spiritus, ille cuncte spiritu, & rote pariter eleuantur, sequentes eum. Spiritus enim vice erat in rotis. * Cum eundem ibant, & cum stantibus stabant : & cum eleuatis à terra, pariter eleuantur & rote, sequentes ea : quia spiritus vice erat in rotis. * Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus F crystalli horribilis, & extendi super capita eorum desuper. * Sub firmamento autem pennæ eorum rectæ alterius ad alterum : vnumquodque duabus alis velabat corpus suum, & alterum similiter velabatur. * Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei : eum ambulantes quasi sonus erat multitudine ut sonus castrorum. cumque starent, demittebantur pennæ eorum. * Nam cum fieret vox super firmamentum, quod erat super caput eorum, stabant, & submittebant alas suas. * Et super firmamentum, quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni : & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. * Et vidi quasi speciem electi, velut aspectum ignis, intransiens eius per circuitum : à lumbis eius & desuper, & à lumbis eius vsque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu. * Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuiæ. hic erat aspectus splendoris per gym.

CAPVT II.

Roboratur propheta exterritus, ut intrepide arguat rebelles filios Israël, si quo modo tandem ab inueteratis peccatis resipiscant, & iubetur comedere librum scriptum intus & foris, in quo erant lamentationes, & carmen, & v.

Hæc visio similitudinis gloriæ Domini : & vidi, & cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis. Et dixit ad me : Fili hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum. * Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos : & audiui loquentem ad me, & dicentem : Fili hominis, mitto ego te ad filios Israël, ad Gentes apostatarices, quæ recesserunt à me : ipsi & patres eorum præuaricati sunt pactum meum vsque ad diem hanc. * Et filij dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te : & dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : * Si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est : & sciens quia propheta fuerit in medio eorum. * Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas : quoniam increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides, quia domus ex-

7 perans est. * Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant : quoniam 8 irritatores sunt. * Tu autem fili hominis audi di quæcumque loquor ad te, & noli esse exasperans, sicut domus exasperatrix est : aperi os tuum & comede quæcumque ego do tibi. 9 * Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber : & expandit illum coram me, & qui erat scriptus intus & foris : & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & v.

CAPVT III.

Comesto libro datur propheta facies adamantina, ut intrepide arguat durissimos filios Israël in transmigratione constitutos : missus autem constituitur speculator, qui si visum imminens malum non annuntiauerit, etiam qui perit reus efficitur, si autem annuntiauerit, animam suam liberat, etiam si alius pereat : deinde campum ingressus, visaque ibi gloria Domini, iubetur in domo sua includi, tamquam vinculus ac mutus.

1 ET dixit ad me : Fili hominis quodcumque 2 inueneris comede : comede volumen 3 istud, & vadens loquere ad filios Israël. * Et aperui os meum, & cibauit me volumen illo : 4 * & dixit ad me : Fili hominis venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. † Et comedi illud : & factum est in ore meo sicut mel 5 dulce. * Et dixit ad me : Fili hominis vade ad domum Israël, & loqueris verba mea 6 ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis & ignote lingue tu mitteris, ad domum Israël : * neque ad populos multos profundi sermonis, & ignote lingue, quorum non possis audire sermones : & si ad illos mittereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israël nolunt audire te : quia nolunt audire me. omnis quippe domus Israël atria 8 fronte est, & duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorē facieb⁹ eorum, & frontem tuam duriorē frontibus eorum. 9 * Ut adamantem, & ut silecem dedi faciem tuam : ne timeas eos, neque metuas à facie 10 eorum : quia domus exasperans est. * Et dixit ad me : Fili hominis, omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi : * Et vade 11 C ingredere ad transmigrationem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis : Hæc dicit Dominus Deus : si forte audiant, & 12 quiescant. * Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem commotionis magnæ : 13 Benedicta gloria Domini de loco suo : * & vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnæ. 14 gnæ. * Spiritus quoque leuauit me, & assumpsit me : abij amarus in indignatione spiritus mei : manus enim Domini erat mecum, confortans me. * Et veni ad transmigrationem, ad accenium novarum frugum, 15 ad

ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sedi ubi illi sedebant: & mansi ibi septem diebus moriens in medio eorum. * Cum autem pertransissent septem dies, factum est verbum Domini ad me, dicens: * † Fili hominis speculatorem dedi te domui Israël: & audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me. * Si dicente me ad impium: Morie- morieris: non annuntiaveris ei, neque locutus fueris ut auertatur à via sua impia, & vivat: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem tu annuntiaveris impio, & ille non fuerit conversus ab impietate sua, & à via sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberaſti. * Sed & si conversus iustus à iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem: ponam offensiculum coram eo, ipse morietur, quia non annuntiasti ei: in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiæ eius, quas fecit: sanguinem verò eius de manu tua requiram. * Si autem tu annuntiaveris iusto ut non peccet iustus, & ille non peccaverit: vivens vivet, quia annuntiasti ei, & tu animam tuam liberaſti. * Et facta est super me manus Domini, & dixit ad me: Surgens egredere in campum, & ibi loquar tecum. * Et surgens egressus sum in campum: & ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria, quam vidi † iuxta fluvium Chobar: & cecidi in faciem meam. * Et ingressus est in me spiritus, & stavit me super pedes meos: & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tue. * Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis: & non egredieris de medio eorum. * Et linguam tuam adherere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. * Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui audit, audiat: & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.

CAPVT IV.

libetur propheta figurare obsidionem Ierusalem, ac dormire super laus sinistram 390. diebus, super dextram vero 40. ac viliem cibum & sedem confectum sibi preparare: quibus designet calamitatem filiorum Israël, obsidionem & afflictionem habitantium Ierosolomit.

ET tu fili hominis sume tibi laterem, & pones eum coram te: & describes in eo civitatem Ierusalem. * Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & ædificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis conera eam castra, & pones arcetes in gyro. * Et tu sume tibi saraginem ferream, & pones eam in murum ferreum inter te, & inter civitatem: & obsidmabis faciem tuam ad eam, & erit in obsidionem, & circumdabis

eam: signum est domui Israël. * Et tu dormies super laus tuum sinistram, & pones iniquitates domus Israël super eo, numero dierum quibus dormies super illud, & assumes iniquitatem eorum. * Ego autem dedi tibi 8 annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israël. * Et cum compleueris hæc, dormies super laus tuum dextrum secundò: & † assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus. diem pro anno, 7 diem, inquam, pro anno dedi tibi. * Et ad obsidionem Ierusalem converteres faciem tuam, & brachium tuum erit extensum: & prophetaſis aduersus eam. * Ecce circumdedit te vinculis: & non te converteres à latere tuo in laus aliud, donec compleas dies obsidionis tue. * Et tu sume tibi frumentum, & hordeum, & fabam, & lenem, & milium, & viciam: & mites ea in vas vnum, & facies tibi panes numero dierum quibus dormies super laus tuum: trecentis & nonaginta diebus comedes illud. * Cibis autem tuis quo vesceris, erit in pondere viginti stateres in die: à tempore vsque ad tempus comedes illud. * Et aquam in mensura bibes, sextam partem hin: à tempore vsque ad tempus bibes illud. * Et quasi subcinericium hordeaceum comedes illud: & stercore, quod egrediatur de homine, operies illud in oculis eorum. * Et dixit Dominus: Sic comedent filij Israël † panem suum pollutum inter Gentes, ad quas eieci eos. * Et dixi: A a, Domine Deus, ecce anima mea non est polluta, & morticinum: & laceratum à bestiis non comedi ab infantia mea vsque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda. * Et dixit ad me: Ecce dedi tibi fimum bouum pro stercoribus humanis: & facies panem tuum in eo. * Et dixit ad me: Fili hominis: † Ecce ego coneram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere, & in solitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent: * Ut deficientibus pane & aqua, corrui vnusquisque ad fratrem suum: & contabescant in iniquitatibus suis.

CAPVT V.

Per detonsos capitis & barba propheta pilos iussu Domini, varique consumptos, designantur Iudei, propter sua peccata fame & gladio consumendis sic ut patres filios, & filij patres comedant, reliqui verò in captivitatem ducenti, ubi sunt opprobrium ac super Gentibus, quarum superarunt scelera.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuum, & per barbam tuam: & assumes tibi stateram ponderis, & divides eos. * Tertiam partem igni combures in medio civitatis, iuxta completionem dierum obsidionis: & assumes tertiam

Ccc partem;

partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam verò aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et fumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. * Et ex eis rursus rolles, & projicies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israël. * Hæc dicit Dominus Deus: Ista est Ierusalem, in medio Gentium posui eam, & in circuitu eius terras. * Et contemplit iudicia mea, ut plus esset impia quam Gentes; & præcepta mea, vltra quam terras: quæ in circuitu eius sunt iudicia enim mea proceperunt, & in præceptis meis non ambulauerunt. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati: * Ideò hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * & faciam in te quod non feci, & quibus similia vltra non faciam, propter omnes abominationes tuas. * Ideò patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco viuo ego, dicit Dominus Deus: Nisi pro eo quòd sanctum meum violasti in omnibus offensibilibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non pareat oculus meus, & non miserebor. * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam verò partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginato post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus iræ. * Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos; quæ erunt mortiferæ, & quas mitam ut disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et immitam in vos famem, & bestias pessimas vsque ad internecionem: & pestilentia & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

CAPVT VI.

Propter multiplicem idololatriam filiorum Is-

rael, prædicantur eorum vrbes & excelsa dissipanda, & qui pestem, gladium & famem euasurini, dispergendi inter Gentes, vbi malis pressi, conuertentur ad Dominum.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
2 cens: * Fili hominis pone faciem tuam
A ad montes Israël, & prophetabis ad eos; * &
3 dices: † Montes Israël audite verbum Do-
mini Dei: Hæc dicit Dominus Deus mon-
tibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce
ego inducam super vos gladium, & disper-
4 dam excelsa vestra, * & demoliar aras ve-
stras, & confringentur simulachra vestra: &
deiciam interfectos vestros ante idola ve-
5 stra. * Et dabo cadauera filiorum Israël an-
te faciem simulachrorum vestrorum: & dis-
6 pergam ossa vestra circum aras vestras, * in
B omnibus habitationibus vestris. Vrbes de-
sertæ erunt, & excelsa demolientur, & dis-
sipabuntur: & interibunt aræ vestræ, & con-
fringentur: & cessabunt idola vestra, &
contentur delubra vestra, & debebunt
7 opera vestra. * Et cader interfectus in medio
8 vestri: & scietis quia ego sum Dominus. * Et
relinquam in vobis eos, qui fugerint gla-
dium in Gentibus, cum disperfero vos in
9 terris. * Et recordabuntur mei liberati vestri
C in Gentibus, ad quas captiui ducti sunt:
quia contriui cor eorum fornicans, & rece-
dens à me; & oculos eorum fornicantes post
idola sua: & displicebunt sibi super malis
quæ fecerunt in vniuersis abominationi-
bus suis. * Et scient, quia ego Dominus non
10 frustra locutus sum, ut facerem eis malum
hoc. * Hæc dicit Dominus Deus: Percute
11 manum tuam, & allide pedem tuum, & dic:
Heu, ad omnes abominationes malorum do-
mus Israël: quia gladio, fame, & peste rui-
12 turi sunt. * Qui longe est, peste morietur:
qui autem propè gladio coruet: & qui reli-
ctus fuerit, & obiectus, fame morietur: &
13 complebo indignationem meam in eis. * Et
D scietis quia ego Dominus, cum fuerint in-
terfecti vestri in medio idolorum vestrorum,
in circuitu ararum vestrarum, in omni colle
excelsio, & in cunctis summis montium,
& subus omne lignum nemorosum, &
subus vniuersam quercum frondosam, locum
vbi accenderunt thura redolentia vniuersis
14 idolis suis. * Et extendam manum meam
super eos: & faciam terram desolatam & de-
stitutam, à deserto Deblatha, in omnibus
habitationibus eorum: & scient quia ego
Dominus.

CAPVT VIII.

Denuntiat propheta totius terra Iudæ extremam & incutabilem vastationem proximè imminere propter ipsorum scelera.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
2 cens: * Et tu fili hominis, hæc dicit
A Dominus Deus terre Israël: Finis venit, ve-
3 nit finis super quatuor plagas terre. * Nunc
finis

† Sup. 4.
A. 14.
Ref. 14.
A. 13.

finis super te, & imminat furorem meum in te : & iudicabo te iuxta vias tuas : & ponam contra te omnes abominationes tuas. * Et non parceret oculus meus super te, & non miserebor : sed vias tuas ponam super te, & abominationes tue in medio tui erunt : & scieris quia ego Dominus. * Hec dicit Dominus Deus Afflictio vna, afflictio ecce veni. * finis venit, venit finis, euigilauit aduersum te : ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra : venit tempus, propè est dies occisionis, & non glorie montium. * Nunc de propinquo effundam iram meam super te, & complebo furorem meum in te : & iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua : * Et non parceret oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tue in medio tui erunt : & scieris quia ego sum Dominus percutiens. * Ecce dies, ecce venit : egressa est contritio, floruit virga, germinauit superbia : * iniquitas surrexit in virga impietatis : non ex eis, & non ex populo, neque ex sonitu eorum : & non erit requies in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies : qui emit, non letetur : & qui vendit non lugeat : quia ira super omnem populum eius. * Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non reuertetur, & adhuc in viuentibus vita eorum. visio enim ad omnem multitudinem eius non regreditur : & vir in iniquitate vite sue non confortabitur. * Canite tuba, præparentur omnes, & non est qui vadat ad prælium : ira enim mea super vniuersum populum eius. * Gladius foris, & pestis & fames intrinsecus : qui in agro est, gladio morietur : & qui in ciuitate, pestilentia & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur qui fugerint ex eis : & erunt in montibus quasi columbe conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua. * Omnes fluent manus dissoluentur, & omnia genua fluent aquis. * † Et accingent se cilicij, & operiet eos formido, & in omni facie confusio, & in vniuersis capitibus eorum caluitium. * Argenteum eorum foras proiecerunt, & aurum eorum in sterquilinum erit. † Argenteum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, & veteres eorum non implebuntur : quia scandalum iniquitatis eorum factum est. * Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, & imagines abominationum suarum & simulachrorum fecerunt ex eo : propter hoc dedi eis illud in immunditiam : * & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impiis terre in prædā, & contaminabunt illud. * Et auertam faciem meam ab eis, & violabunt arcanum meum : & introibunt in illud emissarii, & contaminabunt illud. * Fac conclusionem : quoniam terra plena est iudicio sanguinum, & ciuitas plena

iniquitate. * Et adducam pessimos de Gentibus, & possidebunt domos eorum : & quiescere faciam superbiam potentium, & possidebunt sanctuaria eorum. * Angustia superueniente, requirunt pacem, & non erit. * Conturbatio super conturbationem veniet, & audius super audium : & querent visionem de propheta, & lex peribit à sacerdotibus, & consilium à senioribus. * Rex lugebit, & princeps induetur merore, & manus populi terre conturbabuntur. Secundum viam eorum faciam eis, & secundum iudicia eorum iudicabo eos : & scient quia ego Dominus.

CAPVT VIII.

Ezechiel post visionem Dei similitudinem, spiritum raptum in Ierusalem, vides pessimos Iudeorum idolatrias sub variis figuris : quare dicit Dominus se eis non parciturum, nec orationes exauditurum.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis : ego sedebam in domo mea, & senes Iuda sedebant coram me, & cecidit ibi super me manus Domini Dei. * Et vidi, & ecce similitudo quasi aspectus ignis : ab aspectu lumborum eius, & deorsum, ignis : & à lumbis eius, & sursum, quasi aspectus splendoris, vt visio electri. * † Et emissit similitudo manus apprehendere me in cinctu capitis mei : & eleuauit me spiritus inter terram & celum : & adduxit me in Ierusalem in visione Dei, iuxta ostium interius, quod respiciebat ad Aquilonem, vbi erat statum idolum zeli ad prouocandam emulationem. * Et ecce ibi gloria Dei Israël, secundum visionem quam videram in campo. * Et dixit ad me : Fili hominis, leua oculos tuos ad viam Aquilonis. * Et leuaui oculos meos ad viam Aquilonis : & ecce ab Aquilone porte altaris, idolum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad me : Fili hominis, patrisne, vides tu quid isti faciunt, abominationes magnas, quas domus Israël facit hic vt procul recedam à sanctuario meo : & adhuc conuersus videbis abominationes maiores. * Et introduxit me ad ostium arrii : & vidi, & ecce foramen vnum in pariete. * Et dixit ad me : Fili hominis fode parietem. * Et cum fodissem parietem, apparuit ostium vnum. * Et dixit ad me : Ingredere, & vide abominationes pessimas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus vidi, & ecce omnis similitudo repulium & animalium, abominatio, & vniuersa idola domus Israël depicta erant in pariete in circuitu per totum. * Et septuaginta viri de senioribus domus Israël, & Iezonias filius Saphan stabat in medio eorum, statum ante picturas : & vnusquisque habebat thuribulum in manu sua : & vapor nebulae thure consurgebat. * Et dixit ad me : Certè vides fili hominis quæ seniores domus Israël faciunt

† 1/a. 11.
2.2.
Ier. 48.
f. 17.

† Prov. 11.
2.4.
Sapient. 1.
4.18.
Eccl. 5.
6.10.

in tenebris, vnusquisque in abscondito cubiculi sui: dicunt enim: Non videt Dominus nos, dereliquit Dominus terram. * Et dixit ad me: Adhuc conuersus videbis abominaciones maiores, quas isti faciunt. * Et introduxit me per ostium porte domus Domini, quod respiciebat ad Aquilonem: & ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. * Et dixit ad me: Certè vidisti filii hominis: adhuc conuersus videbis abominaciones maiores his. * Et introduxit me in atrium domus Domini interius: & ecce in ostio templi Domini inter vestibulum & altare, quasi vigintiquinque viri, dorsa habentes contra templum Domini, & facies ad Orientem: & adorabant ad ortum Solis. * Et dixit ad me: Certè vidisti filii hominis: numquid leue est hoc domui Iuda, vt facerent abominaciones istas, quas fecerunt hęc: quia replentes terram iniquitate conuersi sunt ad irritandum me? & ecce applicant ramum ad nares suas. * Ergo & ego faciam in furore: non parceret oculus meus, nec miserebor: & cum clamauerint ad aures meas voce magna, non exaudiam eos.

CAPVT IX.

Apparentes sex viri iubentur omnes in Ierusalem trucidare, qui à viris lineis vestito non sunt signo thau notati: quo facto Dominus exclamanti propheta respondet id futurum exigentibus ipsorum criminibus.

ET clamauit in auribus meis voce magna, dicens: Appropinquarent visitationes vrbis, & vnusquisque vas interfectionis habet in manu sua. * Et ecce sex viri veniebant de via porte superioris, quæ respicit ad Aquilonem: & vnus cuiusque vas interius in manu eius: vir quoque vnus in medio eorum vestitus erat lineis, & atramentarium scriptoris ad renes eius & ingressi sunt, & steterunt iuxta altare æreum: * Et gloria Domini Israël assumpta est de cherub, quæ erat super eum ad limen domus: & vocauit virum, qui indutus erat lineis, & atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis. * Et dixit Dominus ad eum: Transi per mediam ciuitatem in medio Ierusalem: & signa thau super frontes virorum gementium, & dolentium super cunctis abominationibus, quæ sunt in medio eius. * Et illis dixit, audiente me: Transite per ciuitatem sequentes eum, & percutite: non parcat oculus vester, neque misereamini. * Senem, adolescentulum, & virginem, parvulum, & mulieres, interficite vsque ad internecionem: omnem autem, super quem videritis thau, ne occidatis, & à sanuario meo incipite. Ceperunt ergo à viris senioribus, qui erant ante faciem domus. * Et dixit ad eos: Contaminat domum, & implete atria: interfecistis: egredi-

mini. Et egressi sunt, & percutiebant eos qui erant in ciuitate. * Et cæde completa, remansi ego: nique super faciem meam, & clamans aio: Heu, heu, heu Domine Deus ergone disperdes omnes reliquias Israël, effundens furorem tuum super Ierusalem? * Et dixit ad me: Iniquitas domus Israël & Iuda, magna est nimis valde, & repleta est terra sanguinibus, & ciuitas repleta est auersione: dixerunt enim: Dereliquit Dominus terram, & Dominus non videt. * Igitur & meus non parceret oculus, neque miserebor: viam eorum super caput eorum reddam. * Et ecce vir, qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorso suo, respondit verbum, dicens: Feci sicut præcepisti mihi.

CAPVT X.

Iubetur vir lineis vestitus accipere prunas ignis de medio rotarum, quæ sunt subus cherubim, & super ciuitatem effundere: describitur visio Dei, cherubim, & quatuor rotarum.

ET vidi, & ecce in firmamento, quod erat super caput cherubim, quasi lapis saphirus, quasi species similitudinis solis, apparuit super ea. * Et dixit ad virum, qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum, quæ sunt subus cherubim, & imple manum tuam prunis igois, quæ sunt inter cherubim, & effunde super ciuitatem. Ingressusque est in conspectu meo: * cherubim autem stabant à dextris domus cum ingrederetur vir, & nubes impleuit æquum interius. * Et eleuata est gloria Domini de super cherub ad limen domus: & repleta est domus nube, & atrium repletum est splendore gloriæ Domini. * Et sonitus alarum cherubim audiebatur vsque ad atrium exterius, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cumque præcepisset viro, qui indutus erat lineis, dicens: Sume ignem de medio rotarum, quæ sunt inter cherubim: ingressus ille stetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manum de medio cherubim, ad ignem, qui erat inter cherubim: & sumpsit, & dedit in manibus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egressus est. * Et apparuit in cherubim similitudo manus hominis subus pennas eorum. * Et vidi, & ecce quatuor rote iuxta cherubim: rota vna iuxta cherub vnum, & rota alia iuxta cherub vnum: species autem rotarum erat quasi visio lapidis chrysolithi. * & aspectus earum similitudo vna quatuor: quasi sit rota in medio rotæ. * Cumque ambularent, in quatuor partes gradiabantur: & non reuertebantur ambulantes, sed ad locum, ad quem ire declinabat quæ prima erat, sequebantur & ceteræ, nec conuertebantur. * Et omne corpus earum, & colla, & manus, & pennæ, & circuli, plena erant oculis, in circuitu quatuor rotarum. * Et rotas istas vocauit volubiles,

† Exod.
xx. 6, 7.
Apoc. 7.
8. 10.

volubiles, audiente me. * Quatuor autem 14
facies habebat vnum: facies vna, facies che-
rub: & facies secunda, facies hominis: & in
tercio facies leonis: & in quarto facies aui-
lis. * Et eleuata sunt cherubim: ipsum est 15
animal, quod videram iuxta fluuium Chobar.
* Cumque ambularent cherubim, ibant pa- 16
rirer & rote iuxta ea: & cum eleuarent che-
rubim alas suas vt exaltarentur de terra, non
residebant rote, sed & ipse iuxta erant. * 17
Stantibus illis, stabant: & cum eleuatis ele-
uabantur. Spiritus enim vice erat in eis. * Et 18
egressa est gloria Domini a limine templi: &
stetit super cherubim. * Et eleuantia cheru- 19
bim alas suas, exaltata sunt a terra coram me
D & illis egredientibus, rote quoque subsecu-
tae sunt: & stetit in introitu porte domus
Domini orientalis: & gloria Dei Israel erat
super ea. * Ipsum est animal, quod vidi sub-
ter Deum Israel † iuxta fluuium Chobar: &
intellexi quia cherubim essent. * Quatuor 21
vultus vni, & quatuor alae vni: & similitudo
manus hominis sub alis eorum. * Et similitu-
do vultuum eorum, ipsi vultus quos videram
iuxta fluuium Chobar, & intuitus eorum,
& imperus singulorum ante faciem suam ing-
redi.

CAPVT XI.

*Aduersus Iezaniam & Pheltiam qui dicebant,
peffimum tractantes consilium, Nōne dudum ad-
ficta sunt domus? hanc est lebes, nos autem carnes,
vaticinatur illos & quotquot nolunt respicere pa-
nentes: & prophetante Ezechiele mortuus est
Pheltias: reliquias autem Israel dicit se reduc-
turas in terram ipsorum, & daturum eis cor car-
necum, vt colant ac timeant Dominum.*

ET eleuauit me spiritus, & introduxit me 1
ad portam domus Domini orientalem, A
quae respiciat solis ortum: & ecce in introi-
tu porte vigintriquaque viri: & vidi in medio
eorum Iezaniam filium Azur, & Pheltiam
filium Banaie, principes populi. * Dixitque 2
ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogi-
tant iniquitatem, & tractant consilium peffi-
mum in vrbe ista, * dicentes: Nōne dudum 3
aedificatae sunt domus? hanc est lebes, nos au-
tem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vati- 4
cinare fili hominis. * Et irruit in me spiritus 5
Domini, & dixit ad me: Loquere: Hanc
dicit Dominus: Sic locuti estis domus Israel,
& cogitationes cordis vestri ego noui. * Plu- 6
rimos occidistis in vrbe hac, & implestis
vias eius interfectis. * Propterea hac dicit 7
Dominus Deus: Interfecti vestri, quos po- 8
suistis in medio eius, hi sunt carnes, & hac
est lebes: & educam vos de medio eius. * 9
Gladium mensuris, & gladium inducam su-
per vos, ait Dominus Deus. * Et eieciam vos 9
de medio eius, daboque vos in manu hostium
& faciam in vobis iudicia, * Gladio cadetis: 10
in finibus Israel iudicabo vos, & scietis quia
ego Dominus. * Hanc non erit vobis in lebe- 11

tem, & vos non eritis in medio eius in car-
nes: in finibus Israel iudicabo vos. * Et scie-
tis quia ego Dominus: quia in praeceptis
meis non ambulastis, & iudicia mea non fe-
cistis, sed iuxta iudicia Gentium, quae in
circuito vestro sunt, estis operati. * Et factum 13
est, cum prophetarem, Pheltias filius Banaie
mortuus est: & cecidi in faciem meam cla-
mans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Do-
mine Deus: consummationem tu facis reli-
quiarum Israel. * Et factum est verbum Do- 14
mini ad me, dicens: * Fili hominis, fratres
tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis
domus Israel, vniuersi, quibus dixerunt ha-
bitatores Ierusalem: Longè recedite a Do-
mino, nobis data est terra in possessionem. 16
* Propterea hac dicit Dominus Deus, quia
longè feci eos in Gentibus, & quia dispersi
eos in terris: ero eis in sanctificationem mo- 17
dicam in terris, ad quas venerunt. * Propte-
rea loquere: Hanc dicit Dominus Deus: Con-
gregabo vos de populis, & adunabo de terris
in quibus dispersi estis, daboque vobis hu- 18
mum Israel. * Et ingredientur illuc, & aufe-
rent omnes offensiones, cunctasque abomi-
nationes eius de illa. * † Et dabo eis cor vnum, 19
& spiritum nouum tribuam in visceribus eo-
rum: & auferam cor lapideum de carne eo-
rum, & dabo eis cor carnecum. * Vt in prae-
ceptis meis ambulent, & iudicia mea custo-
diant, faciantque ea: & sint mihi in popu-
lum, & ego sim eis in Deum. * Quorum 21
cor post offendicula & abominationes suas
ambulauit, horum viam in capite suo ponam:
22 dicit Dominus Deus. * Et eleuauerunt che-
rubim alas suas, & rote cum eis: & gloria
23 Dei Israel erat super ea. * Et ascendit gloria
Domini de medio ciuitatis, stetitque super
24 montem, qui est ad Orientem vrbis. * Et spi-
ritus leuauit me, adduxitque in Chaldeam
ad transmigrationem, in visione, in spiritu
Dei: & sublata est a me visio, quam vide-
25 ram. * Et locutus sum ad transmigrationem
omnia verba Domini, quae ostenderat mihi.

CAPVT XII.

*Ezechiel suis saltis portendit futuram Ierusalem
& regis ipsius captiuitatem reliquis gladio, peste &
fame in Ierusalem consumptis ostendit etiam visio-
nem prophetarum non cassam futuram, nec in lon-
gum differendam.*

ET factus est sermo Domini ad me, di-
A cens: * Fili hominis in medio domus
a exasperantis tu habbas: qui oculos habent ad
videndum, & non vident: & aures ad au-
diendum, & non audiunt: quia domus exas-
3 perans est. * Tu ergo fili hominis, fac tibi
vasa transmigrationis, & transmigrabis per
diem coram eis: transmigrabis autem de lo-
co tuo ad locum alterum, in conspectu eo-
rum, si foris aspiciant: quia domus exaspe-
4rans est. * Et efferes foras vasa tua quasi vasa
transmi

transmigrantis per diem in conspectu eorum. B
tu autem egredieris vespere coram eis, sicut
egredietur migrans. * Ante oculos eorum
perfore tibi parietem: & egredieris per
eum. * In conspectu eorum in humeris por- 6
taberis, in caligine cthereris: faciem tuam
velabis, & non videbis terram: quia por-
tentum dedi te domui Israel. * Feci ergo si- 7
cut praeceperat mihi Dominus: vasa mea
protuli quasi vasa transmigrantis per diem: &
vespere perfodi mihi parietem manu: & in
caligine egrediens sum, in humeris portans
in conspectu eorum. * Et factus est sermo 8
Domini manē ad me, dicens: * Fili homi- 9
nis, numquid non dixerunt ad te domus Is-
rael, domus exasperans: Quid tu facis? * Dic 10
ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Super
ducem onus istud, qui est in Ierusalem, &
super omnem domum Israel, quæ est in me-
dio eorum. * Dic: Ego portentum vestrum: 11
quomodo feci, sic fiet illis in transmigratio-
nem, & in captivitate ibunt. * Et dux, qui 12
est in medio eorum, in humeris portabitur,
in caligine egredietur: parietem perfodient
ut educant eum: facies eius operietur ut non 13
videat oculis terram. * † Et extendam rete
meum super eum, & capietur in sagena mea:
& adducam eum in Babylonem in terram
Chaldeorum: & ipsam non videbit, ibique
morieur. * Et omnes qui circa eum sunt,
presidium eius, & agmina eius, dispergam
in omnem ventum: & gladium euaginato
post eos. * Et scient quia ego Dominus, quan- 15
do disperfero illos in Gentibus, & dissemi-
nauero eos in terris. * Et relinquam ex eis vi-
ros paucos, à gladio, & fame, & pestilen-
tia: ut enarrent omnia scelera eorum in Gen-
tibus, ad quas ingredientur: & scient quia
ego Dominus. * Et factus est sermo Domini 17
ad me, dicens: * Fili hominis, panem
tuum in conturbatione comede: sed & aquam
tuam in festinatione & mœrore bibe. * Et di- 19
ces ad populum terræ: Hæc dicit Dominus
Deus ad eos, qui habitant in Ierusalem in
terra Israel: Panem suum in sollicitudine
comedent, & aquam suam in desolatione
bibent: ut desoleatur terra à multitudine sua,
propter iniquitatem omnium qui habitant in
ea. * Et civitates quæ nunc habitantur, deso-
latae erunt, terraque deserta: & scietis quia
ego Dominus. * Et factus est sermo Domini 21
ad me, dicens: * Fili hominis, quod est
proverbum istud vobis in terra Israel, dicen-
tium: In longum differuntur dies, & peribit
omnis visio? * Ideo dic ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus: Quiescere faciam prover-
bium istud: neque vulgò dicetur ultra in Is-
rael: & loqueretur ad eos quod appropinqua-
uerint dies, & sermo omnis visionis. * Non
enim erit ultra omnis visio cassa, neque di-
natio ambigua in medio filiorum Israel. * 25
Quia ego Dominus loquar: & quodcumque
locutus fuero verbum, fiet, & non prolonga-

G bitur amplius: sed in diebus vestris domus
exasperans loquar verbum, & faciam illud,
dicit Dominus Deus. * Et factus est sermo
Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce
domus Israel dicentium: Visio, quam hic vi-
det, in dies multos: & in tempora longa iste
prophetat. * Propterea dic ad eos: Hæc di-
cit Dominus Deus: Non prolongabitur ul-
tra omnis sermo meus: verbum, quod locutus
fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

CAPUT XIII.

*Minatur Dominus pseudoprophetas ex suo cere-
bro diuinantibus, populumque seducenibus, fal-
sam promittendo pacem, & parietem lato absque
paleis linendo: simul et filios Israel de corde
suo prophetantibus, & palatibus sub omni cubito
consecratis.*

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis, vacinare ad pro-
phetas Israel, qui prophetant: & dices pro-
phetantibus de corde suo: Audite verbum
Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: † Vx
prophetis insipientibus, qui sequuntur spiri-
tum suum, & nihil vident. * Quasi vulpes in
desertis, prophetæ tui Israel erant. * Non af-
cendistis ex aduerso, neque opposuistis murum
pro domo Israel, ut stareis in presilio in die
Domini. * Vident vana, & diuinant men-
daciū, dicentes: Ait Dominus: cum Do-
minus non miserit eos: & perseverauerint
confirmare sermonem. * Numquid non vi-
sionem cassam vidistis, & diuinationem
mendacem locuti estis? & dicitis, Ait Do-
minus: cum ego non sim locutus. * Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Qia locuti estis
vana, & vidistis mendacium: ideò ecce ego
ad vos, dicit Dominus Deus: * Et erit manus
B mea super prophetas, qui vident vana, & di-
uinant mendacium: in consilio populi mei
non erunt, & in scriptura domus Israel non
scribentur, nec in terram Israel ingredientur.
10 & scietis quia ego Dominus Deus. * Eò quòd
deceperit populum meum, dicentes: Pax,
& non est pax: & ipse ædificabat parietem,
illi autem lineabant eum luto absque paleis.
11 * Dic ad eos qui liniunt absque temperatūra,
quòd casurus sit: erit enim imber inundans,
& dabo lapides prægrandes desuper irruen-
tes, & ventum procelle dissipantem. * Si qui-
dem ecce cecidit paries: numquid non dice-
rur vobis: Vbi est litura, quam liniistis? Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpe-
re faciam spiritum tempestatis in indigna-
tione mea, & imber inundans in furore meo
erit: & lapides grandes in ira in consumptio-
nem. * Et destruiam parietem, quem liniistis
C absque temperamento: & adrequabo eum ter-
raz, & reuelabitur fundamentum eius: & ca-
det, & consumetur in medio eius: & scietis
quia ego sum Dominus. * Et complebo indig-
nationem meam in pariete, & in his qui lini-
unt eum absque temperamento, dicamque
vobis:

† 107. 17.
1. 10.

† 107. 17.
1. 10.

vobis: Non est paries, & non sunt qui liniunt eum. * Propheta Israel, qui prophetant ad Ierusalem, & vident ei visionem pacis: & non est pax, ait Dominus Deus. * Et tu fili hominis, pone faciem tuam contra filias populi mei, quæ prophetant de corde suo: & vacinare super eas, * & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Væ quæ consunt pullos sub omni cubito manus: & faciunt cervicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas: & cum caperent animas populi mei, viuificabant animas eorum. * Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, vt interficerent animas, quæ non moriuntur, & viuificarent animas, quæ non viuunt, mentientes populo meo credenti mendacijs. * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad pullos vestros quibus vos capitis animas volantes: & dirumpam eos de brachijs vestris: & dimittam animas, quas vos capitis, animas ad volandum. * Et dirumpam cervicalia vestra, & liberabo populum meum de manu vestra, neque erunt vltra in manibus vestris ad prædandum: & scietis quia ego Dominus. * Pro eo quod merere fecistis cor iusti mendiciter, quem ego non contristauit: & confortastis manus impij, vt non reuertetur ad via sua mala, & viueret: * propterea vana non videbitis, & diuinationes non diuinabitis amplius, & erunt populum meum de manu vestra: & scietis quia ego Dominus.

CAPVT XIV.

Committatur Dominus idololatris qui veniunt ad prophetas, vt per eos consulant Dominum, dicens se illos perditurum, & prophetas decepturum, vt respondente iuxta illorum iniquitates: Noë autem, Daniel & Iob sua iustitia liberatos se tantum, & non impijs de fame, malis bestijs, gladio & peste, quæ in populum peccatorem immittet Dominus: additur etiam consolatio reliquiarum Israel.

ET venerunt ad me viri seniorum Israel, & sederunt coram me. * Et factus est A sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ stauerunt contra faciem suam: numquid interrogatus respondebo eis? * Propter hoc loquere eis, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Homo homo de domo Israel, qui posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ stauerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam interrogans per eum me: ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarum suarum: * vt capiat domus Israel in corde suo quæ recesserunt ad me in cunctis idolis suis. * Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini, & recedite ab idolis vestris, & ab vniuersis contaminationibus vestris auertite facies vestras. * Quia homo de domo Israel, & de profelytis qui-

cumque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit ad me, & posuerit idola sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ stauerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam vt interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei per me. * Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in proverbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis quia ego Dominus. * Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit verbum: ego Dominus deceptus prophetam illum: & extendam manum meam super illum, & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetæ erit: * vt non erret vltra domus Israel ad me, neque polluant in vniuersis præuaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sum eis in Deum, ait Dominus exercituum. * Et factus est sermo Domini ad medium: * Fili hominis, terra cum peccauerit mihi, vt præuaricetur præuaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis eius: & immiram in eam famem, & interitum de ea hominem, & iumentum. * Et si fuerint tres viri isti in medio eius, Noë, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. * Quod si & bestias pessimas induxero super terram vt vastem eam: & fuerit inuis, eod quod non sit petransiens propter bestias: * Tres viri isti si fuerint in ea, vivo ego, dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur. * Vel si gladium induxero super terram illam, & dixerò gladio: Transi per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: * & tres viri isti fuerint in medio eius: vivo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios, neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem & pestilentiam immiserò super terram illam, & effunderò indignationem meam super eam in sanguine, vt auferam ex ea hominem, & iumentum: * Et Noë, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: vivo ego, dicit Dominus Deus, quia filium & filiam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. * Quoniam hæc dicit Dominus Deus: Quod & si quatuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiam, immiserò in Ierusalem, vt interitum de ea hominem, & pecus: * tamen relinquetur in ea saluario educientum filios, & filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, & videbitis viam eorum, & adiuuentiones eorum, & consolabimini super malo, quod induxi in Ierusalem, in omnibus quæ importauit super eam. * Et consolabuntur vos, cum videritis viam eorum, & adiuuentiones eorum: & cognoscetis quod non frustra fecerim omnia, quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

† sup. 17.

† sup. 4.
d. 16.
14. 16.

CAPVT XV.

Sicut lignum de vite præcisum soli seruit igni, ita Iudas ob inueterata peccata cum Ierusalem prædicit exurendus.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: **F**ili hominis, quid hæc de ligno vitis, **A** ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna silvarum? **N**umquid tolletur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut dependeat in eo quodcumque vas? **E**cce igni datum est in escam: vramque partem eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillam: numquid vile erit ad opus? **E**tiam cum ellet integrum, non erat apud me ad opus: quanto magis cum illud ignis deuorauerit, & combusserit, nihil ex eo fiet operis? **P**ropterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis inter ligna silvarum, quod dedi igni ad deuotandum, sic tradam habitatores Ierusalem. **E**t ponam faciem meam in eos: de igne egrediens, & ignis consumet eos: & scietis quia ego Dominus, cum posuero faciem meam in eos, & dederō terram inuiam, & desolatam: eò quod præuaricatores existerint, dicit Dominus Deus.

CAPVT XVI.

Ierusalem prius abiectissima, miram in modum à Deo exaltata, ostendit ingratitudinem varia idololatria, in qua & Samaritanæ & Sodomæ superauit: idcirco tradet eam Dominus in vastationem & in ignominiam omnibus gentibus seruabit tamen pactam reliquias suis.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: **F**ili hominis, notas fac Ierusalem **A** abominaciones suas: & dices: Hæc dicit Dominus Deus Ierusalem: Radix tua, & generatio tua de Terra Chanaan: pater tuus Amoræus, & mater tua Cethæa. **E**t quando nata es, in die ortus tui: non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lora in salurem, nec sale salica, nec inuoluta pannis. **N**on peperit super te oculus ut faceret tibi vnum de his, misertus uisus proiecit es super faciem terre in abiectiōe animæ tuæ, in die qua nata es. **T**ransiens autem per te, vidite conculcari in sanguine tuo. **E**t dixi tibi cum esses in sanguine tuo: **V**ive, dixi, inquam tibi: **I**n sanguine tuo vive. **M**ultiplicam quasi germen agri dedi te: & multiplicata es, & grandis effecta, & ingressa es, & peruenisti ad mundum muliebrem: vbera tua intumuerunt, & pilus tuus germinauit: & eras nuda, & confusione plena. **E**t transiui per te, & vidi te: & ecce tempus tuum, tempus amantium: & expandi amicum meum super te, & operui ignominiam tuam. **E**t iuravi tibi, & ingressus sum pactum tecum (ait Dominus Deus) & facta es mihi. **E**t laui te aqua, & emundaui sanguinem tuum ex te: & vixi te olco. **E**t vestiui te discoloribus, & calce-

ui te ianthino: & cincti te bysso, & indui te subrilibus. **E**t ornaui te ornamento, & dediti armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum. **E**t dedi in aurem super os tuum, & circulos auribus tuis, & coronam decoris in capite tuo. **E**t ornata es auro, & argento, & vestita es bysso & polymito, & multicoloribus: similam, & mel, & oleum comedisti, & decora facta es vehementer nimis: & profecisti in regnum. **E**t egressum est nomen tuum in Gentes propter speciem tuam: quia perfecta eras in decore meo, quem posueram super te, dicit Dominus Deus. **E**t habens fiduciam in pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo: & exposuisti fornicationem tuam omni transeunti, ut eius fieres. **E**t sumens de vestimentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde confusa: & fornicata es super eis, sicut non est factum, neque futurum est. **E**t tulisti vasa decoris tui de auro meo, atque argento meo, quæ dedi tibi: & fecisti tibi imagines masculinas, & fornicata es in eis. **E**t sumpsisti vestimenta tua multicoloria, & operuisti illas: & oleum meum, & thimiam meum posuisti coram eis. **E**t panem meum, quem dedi tibi, simlam, & oleum, & mel, quibus enutriuisti te, posuisti in conspectu eorum in odorem fusuatis, & factum est, ait Dominus Deus. **E**t tulisti filios tuos, & filias tuas, quas generasti mihi: & immolasti eis ad deuotandum. **N**umquid parua est fornicatio tua? **I**mmolasti filios meos, & dedisti, illos consecrans, eis. **E**t post omnes abominaciones tuas, & fornicaciones, non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quando eras nuda, & confusione plena, conculcata in sanguine tuo. **E**t accidit post omnem malitiam tuam (vix, vix tibi, ait Dominus Deus): & ædificasti tibi lupanar, & fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis. **A**d omne caput vix ædificasti signum prostitutionis tuæ: & abominabilem fecisti decorem tuum: & diuisti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicaciones tuas. **E**t fornicata es cum filiis Ægypti vicinis tuis magnarum carnium: & multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me. **E**cce ego extendam manum meam super te, & auferam iustificationem tuam: & dabo te in animas odientium te filiarum Palæstinarum, quæ erubescunt in via tua scelestata. **E**t fornicata es in filiis Assyriorum, eò quod nec dum fueris expleta: & postquam fornicata es, nec sic es satiata. **E**t multiplicasti fornicationem tuam in Terra Chanaan cum Chaldeis: & nec sic satiata es. **I**n quo mundabo cor tuum, ait Dominus Deus, cum facias omnia hæc opera mulieris meretricis, & procacis? **Q**uia fabricasti lupanarium in capite omnis vix, & excelsum tuum fecisti in omni platea: nec facta es quasi meretrix falsidii augens pretium, sed quasi mulier adulecta, quæ super vitum suum inducit alienos.

alienos. * Omnibus meretricibus dantur merced- 33
es: tu autem dedisti mercedes cunctis
amatoribus tuis, & dona donabas eis, ut in-
trarent ad te vndique ad fornicandum te-
cum. * Factumque est in te contra consu- 34
tudinem mulierum in fornicationibus tuis,
& post te non erit fornicatio: in eo enim
quod dedisti mercedes, & mercedes non ac-
cepisti, factum est in te contrarium. * Prop- 35
terea meretrix audi verbum Domini. * Hæc
dicit Dominus Deus: Quia effusum est æs
tuum, & reuelata est ignominia tua in forni- 36
cationibus tuis super amatores tuos, & super
idola abominationum tuarum in sanguine fi-
liorum tuorum, quos dedisti eis: * Ecce ego 37
congregabo omnes amatores tuos, quibus
commista es: & omnes quos dilexisti, cum
vniuersis quos oderas: & congregabo eos su-
per te vndique, & nudabo ignominiam tuam
coram eis, & videbunt omnem turpitudinem 38
tuam. * † Et iudicabo te iudiciis adultera-
rum, & effundentium sanguinem: & dabo E
te in sanguinem furoris & zeli. * Et dabo te 39
in manus eorum, & destruent lupanarium &
demolientur prostibulum tuum: & denuda-
bunt te vestimentis tuis, & auferent vasa de-
coris tui: & derelinquent te nudam, plenam-
que ignominia: * & adducunt super te mul- 40
titudinem, & lapidabunt te lapidibus, & tru-
cidabunt te gladiis suis. * † Et comburent do-
mos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis 41
mulierum plurimarum: & desines forni-
cari, & mercedes vltra non dabis. * Et re- 42
quiescet indignatio mea in te: & auferetur
zelus meus à te & quiescat: nec irascar
amplius. * Eò quod non fueris recordata die- 43
rum adolescentie tue: & prouocasti me in
omnibus his: quapropter & ego vias tuas in
capite tuo dedi, ait Dominus Deus, & non
feci iuxta scelera tua in omnibus abominatio-
nibus tuis. * Ecce omnis, qui dicit vulgò pro- 44
uerbium, in te assumet illud, dicens: Sicut
mater, ita & filia eius. * Filia matris tue es tu,
quæ proiecit virum suum, & filios suos: &
soror fororum tuorum es tu, quæ proiecerunt 45
viros suos, & filios suos: mater vestra Ce-
thaza, & pater vester Amorrhæus. * Et soror 46
tua maior, Samaria, ipsa & filie eius, quæ ha-
bitant ad sinistram tuam: soror autem tua
minor, quæ habitat à dextris tuis, Sodoma,
& filie eius. * Sed nec in viis earum ambula- 47
sti, neque secundum scelera earum secisti
pauillum minus: penè sceleratiora fecisti il-
lis in omnibus viis tuis. * Vivo ego, dicit Do- 48
minus Deus, quia non fecit Sodoma soror
tua ipsa, & filie eius, sicut fecisti tu, & filie 49
tue. * † Ecce hæc fuit iniquitas Sodome so-
roris tue, superbia, saturitas panis & abun-
dancia, & otium ipsius, & filiarum eius: &
manum egeno & pauperi non porrigebant.
* Et eleuatae sunt, & fecerunt abominatio- 50
nes coram me: & abstuli eas sicut vidisti.
* Et Samaria dimidium peccatorum tuorum 51

non peccauit: sed vicisti eas sceleribus tuis,
& iustificasti sorores tuas in omnibus abomi-
nationibus tuis, quas operata es. * Ergo & tu 52
porta confusionem tuam, quæ vicisti foro-
res tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab
eis: iustitiae sunt enim à te: ergo & tu con-
fundere, & porta ignominiam tuam, quæ iu- 53
stificasti sorores tuas. * Et conuertam resiti-
tuens eas conuersione Sodomorum cum filia-
bus suis, & conuersione Samaritæ, & filiarum
eius: & conuertam reuersionem tuam in me- 54
dio earum, * ut porres ignominiam tuam, &
confundaris in omnibus: quæ fecisti conso- 55
lans eas. * Et foras tua Sodoma, & filie eius
reuertentur ad antiquitatem suam: & Samaria,
& filie eius reuertentur ad antiquitatem
suam: & tu, & filie tue, reuertemini ad anti- 56
quitatem vestram. * Non fuit autem Sodoma
soror tua audita in ore tuo, in die superbiae
tue, * antequam reuclaretur malitia tua: si-
cut hoc tempore in opprobrium filiarum Sy- 57
riæ, & cunctarum in circuitu tuo filiarum Pa-
lestinarum, quæ ambiunt te per gymrum. * 58
Scelus tuum, & ignominiam tuam tu portasti,
ait Dominus Deus. * Quia hæc dicit Do-
minus Deus: Et faciam tibi, sicut despectisti iu- 59
rumentum, ut irritum faceres pactum: * &
recordabor ego pacti mei tecum in diebus
adolescentie tue: & suscitabo tibi pactum 60
sempiternum. * Et recordaberis viarum tuarum,
& confundaris: cum receperis fortres
tuas te maiores cum minoribus tuis: & dabo 61
eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo. * Et
suscitabo ego pactum meum tecum: & scies 62
quia ego Dominus, * ut recorderis, & con-
fundaris, & non sit tibi vltra aperire os præ
confusione tua, cum placatus tibi fuero in
omnibus quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAPVT XVII.

*Per parabolam de duobus aquilis, & plantata
ac crescente vinea qua non prosperabitur, declara-
tur quid rex Babylonis translatò in Babylonem re-
ge Iohkim, constituit pro eo regem Sedeciam, qui
relictò fudere cum Nabuchodonosor inuicem, ad re-
gem Egypti transfugeret: quapropter à Domino
tradetur in manus Nabuchodonosor, & ductus in
Babylonem morietur ibi: Dominus autem sublimis
humiliato exaltabit humilem.*

ET factum est verbum Domini ad medi- 1
cens: * Fili hominis propone aëigma,
& narra parabolam ad domum Israel, * &
A dices: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila
grandis magnarum alarum, longo membro-
rum ductu, plena plumis, & varietate, venit
ad Libanum, & tulit medullam cedri. * Sum- 4
mitatem frondium eius auulsit: & transpor-
tauit eam in Terram Chanaan, in vrbe ne-
gotiatorum posuit illam. * Et tulit de semine
terre, & posuit illud in terra pro semine, ut
firmaret radicem super aquas multas: in su- 5
perficie posuit illud. * Cumque germinasset,
creuit in vineam latiore humili statura,
respi

† Inf. 19.

† Eze. 16.

† Gen. 19.
† 16.

respicientibus ramis eius ad eam : & radices B
eius sub illa erant. facta est ergo vinea, & fructificauit in palmites, & emisit propaggines. * 7
Et facta est aquila altera grandis, magnis alis, multisque plumis : & ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam, palmites suos extendit ad illam, vt irrigaret eam de arceolis C
germinis sui. * In terra bona super aquas 8
multas plantata est : vt faciat frondes, & portet fructum, vt sit in vineam grandem. * Dicit 9
Hæc dicit Dominus Deus : Ergone prosperabitur : nonne radices eius euelliet, & fructus eius distringet, & siccabit omnes palmites germinis eius, & arefcet : & non in brachio grandi, neque in populo multo, vt euelleret eam radicitus ? * Ecce plantata est : ergone prosperabitur : nonne cum tetigerit eam ventus vrens siccabitur, & in arsis germinis sui arefcet ? Et factum est verbum Domini ad me, dicens : * Dic ad domum exasperantem : 11
Nescitis quid ista significent ? Dic : Ecce venit rex Babylonis in Ierusalem : & assumet regem, & principes eius, & adducet eos ad semetipsum in Babylonem. * Et tollet de semine regni, serietque cum eo foedus : & ab eo accipiet iusiurandum. sed & fortes terræ tollet, * vt sit regnum humile, & non eleuetur, sed custodiat pactum eius, & seruet illud. 14
* Qui recedens ab eo misit nuntios ad Ægyptum, vt daret sibi equos, & populum multum. Numquid prosperabitur, vel consequetur salutem qui fecit hæc ? & qui dissoluit pactum, numquid effugiet ? * Vni ego, dicit Dominus Deus : quoniam in loco regis, qui constituit eum regem, cuius fecit irinum iuramentum, & soluit pactum, quod habebat cum eo, in medio Babylonis morietur. * Et non in exercitu grandi, neque in populo multo faciet contra eum Pharaon prælium : in iactu aggeris, & in extructione vallorum, vt interficiat animas multas. * Spreuerat enim iuramentum vt solueret foedus, & ecce dedit manum suam : & cum omnia hæc fecerit, non effugiet. * Propterea hæc dicit Dominus Deus : Vni ego, quoniam iuramentum quod spreuit, & foedus quod præuicatus est, ponam in caput eius. * ¶ Et expandatur super eum rete meum, & comprehendetur in sagena mea : & adducam eum in Babylonem, & iudicabo eum ibi, in præuicatione qua desepit me. * Et omnes profugi eius cum vniuerso agmine suo, gladio cadent : residui autem in omnem ventum dispergentur : & scietis quia ego Dominus locutus sum. * Hæc dicit Dominus Deus : Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam : de vertice ramorum eius tenerum distringam, & plantabo super montem excelsum & eminentem. 23
* In monte sublimi Israel plantabo illud, & erumpet in germen, & faciet fructum, & erit in cedrum gamam : & habitabunt sub ea omnes volucres, & vniuersum volatile sub umbra frondium eius nidificabit. * Et scient 24

omnia ligna regionis, quia ego Dominus humiliavi lignum sublime, & exaltaui lignum humile : & siccavi lignum viride, & frondere feci lignum aridum. Ego Dominus locutus sum, & feci.

CAPVT XVIII.

Reiecta Iudaorum parabola dicit quod filius non portabit iniquitatem patris, nec contra, sed quisque suam ipsius portabit : quid si impius penitentiam agat, saluabitur : iustus vero si suam deserat iustitiam, damnabitur : hortatur ergo Dominus ad penitentiam & cordis immutationem.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens : * Quid est quod inter vos parabola-
2 lam vertitis in prouerbiu illud in terra Israel, dicentes : ¶ Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obtupefcunt :
3 * Vni ego, dicit Dominus Deus, si erit vltima 4
4 vobis parabola hæc in prouerbiu in Israel. * Ecce omnes anime meę sunt : anima patris, ita & anima filij mea est : anima, quę peccata uerit, ipsa morietur. * Er vir si fuerit iustus, & fecerit iudiciu & iustitiam, * in montibus non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israel : & vxorem proximi sui non violauerit, & mulierem menstruam non accesserit : * & hominem non contristauerit : pignus debitori reddiderit, per vim nihil rapuerit : ¶ panem suum esurienti dedit, & nudum operuerit vestimento : *
8 ad vsuram non commodauerit, & amplius non acceperit : ab iniquitate auerterit manum suam, & iudiciu verum fecerit inter virum & virum : * in præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit vt faciat veritatem : hic iustus est, vita viuet, ait Dominus Deus. * Quod si genuerit filium lacerantem effundentem sanguinem, & fecerit vnum de istis : * & hæc quidem omnia non facientem, sed in montibus comedentem, & vxorem proximi sui pollutentem : * egenum & pauperem contristantem, rapientem rapinas, pignus non reddentem, & ad idola leuantem oculos suos, abominationem facientem : * ad vsuram dantem, & amplius accipientem : numquid viuet ? non viuet. cum vniuersa hæc derelicta fecerit, morte morietur, sanguis eius in ipso erit. * Quod si genuerit filium, qui videns omnia peccata patris sui quę fecit, timuerit, & non fecerit simile eis : * super montes non comederit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israel, & vxorem proximi sui non violauerit : * & virum non contristauerit, pignus non reddiderit, & rapinam non rapuerit, panem suum esurienti dedit, & nudum operuerit vestimento : * a pauperis iniuria auerterit manum suam, vsuram & superabundantiam non acceperit, iudicia mea fecerit, in præceptis meis ambulauerit : hic non morietur in iniquitate patris sui, sed vita viuet. * Pater eius quia calumniatus est, & vim fecit fratri, &

† sup. 11.
d. 13.
inf. 11.
a. j.

† 10. 31.
* 12.

† 10. 31.
* 7.
Mat. 23.
* 11.

& malum operatus est in medio populi sui, ecce mortuus est in iniquitate sua. * Et dicitis : Quare non portauit filius iniquitatem patris ? Videlicet, quia filius iudicium & iustitiam operatus est, omnia praecepta mea custodiuit, & fecit illa, viuet vita. * † Anima, quae peccauerit, ipsa morietur: filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij: iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. * Si autem impius egerit poenitentiam ab omnibus peccatis suis, quae operatus est, & custodierit omnia praecepta mea, & fecerit iudicium & iustitiam: vita viuet, & non morietur. * Omnium iniquitatum eius, quas operatus est, non recordabor: in iustitia sua, quam operatus viuet. * † Numquid voluntas mea est mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut conuertatur à viis suis, & viuat ? Si autem auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes, quas operari solet impius, numquid viuet: omnes iustitiae eius, quas fecerat, non recordabuntur: in prauaricatione, qua prauaricatus est, & in peccato suo, quod peccauit, in ipsis morietur. * Et dixisti: † Non est aequa via Domini. Audite ergo domus Israel: Numquid via mea non est aequa, & non magis viae vestrae praeue sunt? Cum enim auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem, morietur in eis: in iniustitia, quam operatus est, morietur. * Et cum auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, & fecerit iudicium & iustitiam: ipse animam suam viuificabit. * Considerans enim, & auertens se ab omnibus iniquitatibus suis, quas operatus est, vita viuet, & non morietur. * Et dicunt filij Israel: Non est aequa via Domini. Numquid viae meae non sunt aequae, domus Israel, & non magis viae vestrae praeue? * Idcirco vnumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israel, ait Dominus Deus. † Conuertimini, & agite poenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris: & non erit vobis in ruinam iniquitas. * Proiciat à vobis omnes prauaricationes vestras, in quibus prauaricati estis, & facite vobis cor nouum, & spiritum nouum: & quare moriemini domus Israel? * † Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini, & viuite.

CAPVT XIX.

Parabola leae & leunculorum. designat captiuitatem regum iachaz & ioachim, item praeferentiam ciuitatis Ierusalem felicitatem deseribit, praesentemque calamitatem, sub parabola vineae.

ET nunc assume plantum super principes Israel, & dices: Quare mater tua leuauit inter leones cubauit in medio leunculorum enutriuit canulos suos? Et eduxit vnum de leunculis suis, & leo factus est: & didicit capere praedam, hominemque comedere. * Et audierunt de eo Gentes, & non absque

vulneribus suis ceperunt eum: & adduxerunt eum in caenis in Terram Aegypti. * Quae cum vidisset quoniam infirmata est, & perit expectatio eius: tulit vnum de leunculis suis, leonem constituit eum. * Qui incedebat inter leones, & factus est leo: & didicit praedam capere, & homines deuorare. * Didicit viduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere: & desolata est terra, & pleniudo eius, à voce rugitus illius. * Et conueniunt aduersus eum Gentes vndique de prouinciis, & expandunt super eum rete suam, in vulneribus earum capus est. * Et miserunt eum in caueam, in caenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox eius ultra super montes Israel. * Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus eius, & frondes eius creuerunt ex aquis multis. * Et factae sunt ei virgae solidae in scepera dominantium, & exaltata est statua eius inter frondes: & vidit altitudinem suam in multitudine palmium suorum. * Et euulsus est in ira, in terramque proiecta, & vennis vrens siccauit fructum eius: marcuerunt, & arescauit sunt virgae roboris eius: ignis comedit eam. * Et nunc transplantata est in desertum, in terra inuia & sitienti. * Et egressus est ignis de virga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Plandus est, & erit in plantum.

CAPVT XX.

Dominus negat se filiis Israel responsurum, quia & in Aegypto, & in deserto & in terra promissionis prauaricati sunt ipsi mandata, & idola coluerunt, quibus saepe comminatus est mala, sed pepercit ne nomen eius blasphemaretur inter Gentes: nunc autem post haec omnia dicit se eos reuocaturum ad terram suam, in qua pater seruiant: iubet etiam prophetare contra salum meridianum.

ET factum est in anno septimo, in quinto, in decima mensis: venerunt viri de senioribus Israel, ut interrogarent Dominum, & sederunt coram me. * Et factus est sermo Domini ad medicens: * Fili hominis loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Numquid ad interrogandum me vos venistis? viuo ego quia non respondebo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudicas eos, si iudicas filii hominis, abominationes parum eorum ostende eis. * Et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: In die, qua elegi Israel, & leuaui manum meam pro stirpe domus Iacob, & appaui eis in Terra Aegypti, & leuaui manum meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus vestester: * in die illa leuaui manum meam pro eis, ut educerem eos de Terra Aegypti in Terram, quam prouideram eis, fluentem lacte & melle: quae erat egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos: Vnusquisque offensiones oculorum suorum abiciat, & in

in idolis Ægyptei nolite pollui: ego Dominus Deus vestri. * Et irritauerunt me, nolueruntque me audire, vniquisque abominatio- nes oculorum suorum non proiecit, nec idola Ægyptei reliquerunt; & dixi vt effunderem indignationem meam super eos, & implem iram meam in eis, in medio Terræ Ægypti. * Et feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, in quarum medio erant, & inter quas apparui eis vt educerem eos de terra Ægypti. * Eieci ergo eos de Terra Ægypti, & eduxi eos in desertum. * † Et dedi eis præcepta mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens homo, viuet in eis. * † Insuper & sabbata mea dedi eis, vt essent signum inter me & eos: & scirent quia ego Dominus sanctificans eos. * Et irritauerunt me domus Israel in deserto, in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciens homo viuet in eis: & sabbata mea violauerunt vehementer: dixi ergo vt effunderem furem meum super eos in deserto, & consumerem eos. * Et feci propter nomen meum, ne violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in conspectu earum. * Ego igitur leuavi manum meam super eos in deserto, ne inducerem eos in Terram, quam dedi eis, fluentem lacte & melle, præcipuam terrarum omnium: * Quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt, & sabbata mea violauerunt: post idola enim cor eorum gradiabatur. * Et pepercit oculus meus super eos vt non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto. * Dixi autem ad filios eorum in solitudine: In præceptis patrum vestrorum nolite incedere, nec iudicia eorum custodiaris, nec in idolis eorum polluamini. * Ego Dominus Deus vestri: in præceptis meis ambulare, iudicia mea custodire, & facite ea: * Et sabbata mea sanctificate, vt sint signum inter me & vos, & sciatis quia ego sum Dominus Deus vestri. * Et exacerbauerunt me filij, in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea non custodierunt vt facerent ea: quæ cum fecerit homo, viuet in eis: & sabbata mea violauerunt: & comminatus sum vt effunderem furem meum super eos, & implem iram meam in eis in deserto. * Averti autem manum meam, & feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in oculis earum. * Iterum leuavi manum meam in eos in solitudine, vt dispergerem illos in nationes, & ventilem in terras: * eò quòd iudicia mea non fecissent, & præcepta mea reprobassent, & sabbata mea violassent, & post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. * Ergo & ego dedi eis præcepta non bona, & iudicia in quibus non viuere. * Et pollui eos in muneribus suis, cum offerrent omne quod aperit vuluam, propter delicta sua: & sciens quia ego Dominus. * Quamobrem loquere ad

domum Israel, fili hominis: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Adhuc & in hoc blasphemauerunt me patres vestri, cum spreuissent me contemnentes: * & induxilem eos in Terram, super quam leuavi manum meam vt darem eis, viderunt omnem collem excelsum, & omne lignum nemorosum, & immolauerunt ibi victimas suas: & dederunt ibi irrationem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorem suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas. * Et dixi ad eos: Quid est excelsus, ad quod vos ingredimini? & vocatum est nomen eius Excelsus vsque ad hanc diem. * Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Certè in via patrum vestrorum vos polluimini, & post offendicula eorum vos fornicamini: * & in oblatione donorum vestrorum, cum traducitis filios vestros per ignem, vos polluimini in omnibus idolis vestris vsque hodie: & ego respondebo vobis domus Israel? Vt ego dicit Dominus Deus, quia non respondebo vobis. * Neque cogitatio mentis vestræ fiet, dicentium: Erimus sicut Gentes, & sicut cognationes terræ, vt colamus ligna & lapides. * Vt ego, dicit Dominus Deus, quoniam in manu forti, & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super vos. * Et educam vos de populis: & congregabo vos de terris, in quibus dispersi estis, in manu valida, & in brachio extento, & in furore effuso regnabo super vos. * Et adducam vos in desertum populorum, & iudicabor vobiscum ibi facie ad faciem. * Si cut iudicio contendi aduersum patres vestros in deserto Terræ Ægypti, sic iudicabo vos, dicit Dominus Deus. * Et subiciam vos sceptrum meo, & inducam vos in vinculis sedederis. * Et eligam de vobis transgressores, & impios, & de terra incolatus eorum educam eos, & in terram Israel non ingredientur: & scietis quia ego Dominus. * Et vos domus Israel, Hæc dicit Dominus Deus: Singuli post idola vestra ambulate, & seruite eis. Quòd si & in hoc non audieritis me, & nomen meum sanctum pollueritis vtrà in muneribus vestris, & in idolis vestris: * in monte sancto meo, in monte excelsus Israel, ait Dominus Deus, ibi seruiet mihi omnis domus Israel; omnes, inquam, in terra, in qua placebunt mihi, & ibi queram primitias vestras, & initium decimarum vestrarum in omnibus sanctificationibus vestris. * In odore suauitatis suscipiam vos, cum eduxero vos de populis, & congregaue- ro vos de terris, in quas dispersi estis, & sanctificabor in vobis in oculis nationum. * Et G scietis quia ego Dominus, cum induxero vos ad terram Israel, in Terram, pro qua leuavi manum meam, vt darem eam patribus vestris. * Et recordabimini ibi viarum vestrarum, & omnium scelerum vestrorum, quibus polluti estis in eis: & displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis vestris, quas fecistis. * Et scietis quia ego Dominus, cum bene

† Isa. 12.
† Rom. 10.
† 1.
† Ex 10.
† 3. 31.
ed. 1.
Dicit 1.
A. 12.

benefecero vobis propter nomen meum, & non secundum vias vestras malas, neque secundum scelera vestra pessima domus Israel, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam contra viam Austri, & stilla ad Aphricum, & propheta ad saluam agri meridiani. * Et dices salui meridiano: Audi verbum Domini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego succendam in te ignem, & comburam in te omne lignum viride, & omne lignum aridum: non extinguetur flamma succensionis: & comburetur in ea omnis facies ab Austro vsque ad Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro, quia ego Dominus succendeam, nec extinguetur. * Et dixi: A aa, Domine Deus: ipsi dicunt de me: Numquid non per parabolas loquitur iste?

CAPVT XXI.

Vaticinatur horrendum ac multiplicem gladium venturum super Ierusalem, & super filios Ammon, à rege Babylonis vsque tandem etiam in terra sua iudicandus est, penitusque dissipandus.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pone faciem tuam ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel: * Et dices terra Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & eiciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te iustum & impium. * Pro eo autem quod occidi in te iustum & impium, idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro vsque ad Aquilonem: * Vt sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua irreuocabilem. * Et tu fili hominis ingemisce in conuisione lumborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. * Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? B dices: Pro auditu: quia venit, & tabescet omne cor, & dissoluentur vniuersæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus est, & limatus. * Vt cedat victimas, exacutus est: ut splendat, limatus est: qui moues sceptrum filij mei, succidisti omne lignum. * Et dedi eum ad leuigandum, vt teneatur manu: iste exacutus est gladius, & iste limatus est, ut sit in manu interficientis. * Clama, & vbi fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo, idcirco plaude super femur, quia probatus est: & hoc, cum sceptrum subuerteris, & non erit, dicit Dominus Deus. * Tu ergo fili hominis propheta, & percutite manu ad manum, & duplicem gladium, ac triplicem gladium interfectionum: hic est gladius occisionis ma-

15 gnæ, qui obstupescere eos facit, * & corde D tabescere, & multiplicat ruinas. In omnibus portis eorum dedi conturbationem gladij acuti, & limati ad fulgendum, amici ad cadem. * Exacutere, vade ad dexteram, siue ad sinistram, quocumque faciei tue est appetitus. * Quin & ego plaudam manu ad manum, & implebo indignationem meam, ego Dominus locutus sum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis pone tibi duas vias, vt veniat gladius regis Babylonis: de terra vna egredientur ambæ: & manu capiet coniecturam, in capite viæ ciuitatis conicie. * Viam pones vt veniat gladius ad Rabbath, filiorum Ammon, & ad Iudam in Ierusalem municipaliam. * Sciet enim rex Babylonis in biuio, in capite duarum viarum, diuinationem querens, committens sagittas: interrogauit idola, extra consuluit. * Ad dexteram eius facta est diuinitio super Ierusalem, vt ponat arietes, vt aperiat os in caede, vt eleuet vocem in vultu, vt ponat arietes contra portas, vt compertit aggerem, vt ædificet munitiones. * Et que quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum, & fabbacorum otium insinans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ, & reuelastis F præuagationes vestras, & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris pro eo, inquam, quod recordati estis, ma- 15 capiemini. * Tu autem profane, impie dux Israel, cuius venit dies in tempore iniquitatis præfinita: * Hæc dicit Dominus Deus: Aufer cidarium, tolle coronam: nonne hæc est, quæ humilem subleuauit, & sublimem humiliauit? * Iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem ponam eam: & hoc non factum est, donec veniret curus est iudicium, & tradam ei. * G Et tu fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon, & ad opprobrium eorum, & dices: Muctro, muctro, euagina te ad occidentem, lima te vt interficias, & fulgeas, cum tibi viderentur vana, & diuinarentur mendacia, vt dareris super colla vulneratorum impiorum: quoniam venit dies 30 in tempore iniquitatis præfinita. * Reuertere ad vaginam tuam, in loco in quo creatus es, in terra natiuitatis tue iudicabo te, * & effundam super te indignationem meam: in igne furoris mei sustabo in te, daboque te in manus hominum insipientium, & fabricantium 31 interitum. * Igni eris cibus, sanguis tuus erit in medio terre, obliuioni tradèris: quia ego Dominus locutus sum.

CAPVT XXII.

Varia narrat scelera Ierosolymy perpetrata, propter quæ dicit se super eos effusurum indignationem suam: narratque scelera sacerdotum, principum, pseudoprophetarum, ac populi terræ, vt vultus inuentus sit qui pro auertendo furore Domini se apponeret:

ET factum est verbum Domini ad me, di-
cens: * Et tu fili hominis nonne iudicas,
nonne iudicas civitatem sanguinum? * &
ostendes ei omnes abominationes suas, & di-
ces: Hæc dicit Dominus Deus: Civitas ef-
fundens sanguinem in medio sui, ut veniat
tempus eius: & quæ fecit idola contra semet-
ipsam, ut pollueretur. * In sanguine tuo, qui
à te effusus est, deliquisti: & in idolis tuis,
quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fe-
cisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum
tuorum: propterea dedi te opprobrium Gen-
tibus, & irrisionem universis terris. * Quæ
iuxta sunt, & quæ procul à te, triumphabunt
de te: sordida, nobilis, grandis interitui.
* Ecce principes Israel singuli in brachio suo
fuerunt in te, ad effundendum sanguinem. *
Patrem & matrem contumeliosis affecerunt
in te, advenam calumniati sunt in medio tui,
pupillum & viduam contristaverunt apud te:
* Sanctuaria mea spreverunt, & sabbata mea
polluisti. * Viri detractores fuerunt in te ad
effundendum sanguinem, & super montes
comederunt in te, scelus operati sunt in me-
dio tui. * Verecundiora partis discooperue-
runt in te, immunditiam menstruæ humili-
averunt in te: * † Et unusquisque in uxorem
proximi sui operatus est abominationem,
& fœderum suum polluit nefarie, frater sororem
suam filiam patris sui oppressit in te. * Munera
acceperunt apud te ad effundendum sanguinem:
* vsuram & superabundantiam accepisti, & auarè proximos tuos cal-
umniabaris: meique oblitas, ait Dominus
Deus. * Ecce comploti manus meas super
avaritiam tuam, quam fecisti, & super sangui-
nem, qui effusus est in medio tui. * Numquid
sustinebit cor tuum, aut prævalent manus
tuæ, in diebus quos ego faciam tibi: ego Do-
minus locutus sum, & faciam. * Et dispergam
te in nationes, & ventilabo te in terras, &
deficere faciam immunditiam tuam à te. * Et
possidebo te in conspectu Gentium: & scies
quia ego Dominus. * Et factum est verbum
Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ver-
sa est mihi domus Israel in scorum: omnes
isti æs, & stannum & ferum, & plumbum in
medio fornacis: scoria argenti facti sunt. *
Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod
verbi estis omnes in scorum, propterea ecce
ego congregabo vos in medio Ierusalem, *
congregatione argenti, & æris, & stanni, &
ferri, & plumbi in medio fornacis: ut suc-
cendam in ea ignem ad confundendum. sic con-
gregabo in furore meo, & in ira mea, & re-
quiescam: & confabo vos. * Et congregabo
vos, & succendam vos in igne furoris mei, &
confabimini in medio eius. * Ut constatur
argenteum in medio fornacis, sic eritis in me-
dio eius: & scietis quia ego Dominus, cum
effuderim indignationem meam super vos.
* Et factum est verbum Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis, dic eis: Tu es terra im-

unda, & non completa in die furoris. * Con-
iuratio prophetarum in medio eius, sicut leo
rugiens, rapiensque prædam, animas deuor-
averunt, opes & pretium acceperunt, viduas
eius multiplicaverunt in medio illius. * Sa-
cerdotes eius contempserunt legem meam, &
polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum &
profanum non habuerunt distantiam: & inter
pollutum & mundum non intellexerunt
& à sabbatis meis auerterunt oculos suos, &
coinquinabar in medio eorum. * † Principes
eius in medio illius, quasi lupi rapientes præ-
dam ad effundendum sanguinem, & ad per-
dendas animas & auarè sectanda lucra. *
† Prophete autem eius lineabant eos absque
temperamento, videntes vana, & diuinantes
eis mendacium, dicentes: * Hæc dicit Do-
minus Deus, cum Dominus non sit locutus.
* Populi terre calumniabantur calumniam,
& rapiebant violentem: egenum & paupe-
rem affligebant, & advenam opprimebant cal-
umnia absque iudicio. * Et quæsiui de eis vi-
rum, qui interponeret sepem, & staret oppo-
situs contra me pro terra, ne dissiparem eam:
& non inveni. * Et effudi super eos indigna-
tionem meam, in igne ire meæ consumpsi
eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait
Dominus Deus.

CAPVT XXIII.

*Sub figura multiplicationis superiorum duarum me-
reticum Oolla & Ooliba ac punitonis eorum, ostendit
Dominus variam idolatriam Samaria & Ierusalem,
propter quam tradendi sunt in opprobrium
Gentibus, quarum sunt idolatriam imitati.*

ET factus est sermo Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis, dux mulieres filie
matris vnus fuerunt, * & fornicatæ sunt in
Ægypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt:
ibi subacta sunt vbera earum, & fractæ sunt
mammarum pubertatis earum. * Nomina autem
earum, Oolla maior, & Ooliba soror eius mi-
nor: & habui eas, & pepererunt filios & fi-
lias. Porro eorum nomina, Samaria Oolla, &
Ierusalem Ooliba. * Fornicatæ est igitur super
me Oolla, & insaniuit in amatores suos, in
Assyrios propinquantem, * vestitos hyacin-
tho, principes, & magistratus, iuvenes cupi-
dinis, universos equites, ascensores equo-
rum. * Et dedit fornicationes suas super eos
electos, filios Assyriorum universos: & in
omnibus in quos insaniuit, in immunditiis
eorum polluta est. * Insuper & fornicationes
suas, quas habuerat in Ægypto, non reli-
quit: nam & illi dormierunt cum ea in ado-
lescentia eius, & illi confregerunt vbera pu-
bertatis eius, & effuderunt fornicationem
suam super eam. * Propterea tradidi eam in
manus amatorum suorum, in manus filio-
rum Assur, super quorum insaniuit libidine.
* † Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, fi-
lios & filias eius tulerunt, & ipsam occide-
runt gladio: & factæ sunt famosæ mulieres,
&

† in 1. 4. 7.

† Mich. 1.
d. 11.
Sapient. 1.
a. 2.† Sap. 16.
d. 17.

& iudicia perpetraverunt in ea. * Quod cum
vidisset foror eius Oolib, plusquam illa infan-
niuit libidino: & fornicationem suam super
fornicationem fororis suæ * ad filios Assyrio-
rum præbuit impudenter, ducibus & magi-
stratibus ad se venientibus, indutus veste va-
ria, equitibus qui vestebantur equis, & ado-
lescentibus forma cunctis egregia. * Et vidi
quoddam polluta esset via una ambarum. * Et
auxit fornicationes suas: cumque vidisset vi-
ros depictos in pariete, imagines Chaldeo-
rum expressas coloribus, & accinctos bal-
teis renes, & cinctas tinctas in caputibus eo-
rum, formam ducum omnium, similitudi-
nem filiorum Babylonis, terræque Chaldeo-
rum, in qua orti sunt, * iofaniuit super eos
concupiscentia oculorum suorum, & misit
nuncios ad eos in Chaldeam. * Cumque ve-
nissent ad eam filij Babylonis ad cubile mam-
marum, polluerunt eam stupris suis, & pol-
luta est ab eis, & saturata est anima eius ab il-
lis. * Denudavit quoque fornicationes suas,
& discooperuit ignominiam suam: & recessit
anima mea ab ea, sicut recesserat anima
mea à forore eius. * Multiplicavit enim for-
nicationes suas, recordans dies adolescentiæ
suæ, quibus fornicata est in terra Ægypti.
* Et iofaniuit libidine super concubitum eo-
rum, quorum carnes sunt vt carnes asinorum:
& sicut fluxus equorum, fluxus eorum. * Et
visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando sub-
acta sunt in Ægypto vbera tua, & confractæ
sunt mammæ pubertatis tuæ. * Propterea Oo-
liba, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
suscitabo omnes amatores tuos contra te, de
quibus satiata est anima tua: & cogregabo
eos aduerfum te in circuitu. * Filios Baby-
lonis, & vniuersos Chaldeos, nobiles, tyran-
nosque & principes, omnes filios Assyrio-
rum, iuvenes forma egregia, duces & ma-
gistratus vniuersos, principes principum, &
nominatos ascensores equorum: * & veni-
ent super te instructi curru & roca, multi-
tudo populorum: lorica, & clypeo, & galea
armabuntur contra te vndique: & dabo eo-
rum eis iudicium, & iudicabunt te iudiciis
suis. * Et ponam zelum meum in te, quem
exercent tecum in furore: nasum tuum, &
aures tuas præcident: & quæ remanserint,
gladio concident: ipsi filios tuos, & filias
tuas capient: & nouissimum tuum deuorabunt
igni. * Et denudabunt te vestimentis tuis, &
tollent vasa gloriæ tuæ. * Et requiescere fa-
ciam scelus tuum de te, & fornicationem
tuam de Terra Ægypti: nec leuabis oculos
tuos ad eos, & Ægypti non recordaberis am-
plius. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce
ego tradam te in manus eorum, quos odisti
in manus, de quibus satiata est anima tua.
* Et agent tecum in odio, & tollent omnes la-
bores tuos, & dimittent te nudam, & ignomi-
nia plenam, & reuelabitur ignominia for-
nicationum tuarum, scelus tuum, & fornicati-

ones tuæ. * Fecerunt hæc tibi, quia for-
nicata es post Genes, inter quas polluta
es in idolis earum. * In via fororis tuæ ambu-
lasti, & dabo calicem eius in manu tuam. * Hæc
dicit Dominus Deus: Calicem fororis tuæ
bibes profundum & latum: eris in derisum,
& in subannationem, quæ est capacissima.
* Ebrietate, & dolore repleberis: calice ince-
roris, & tristitiæ, calice fororis tuæ Samaritæ.
* Et bibes illum, & eporabis vsque ad feces, &
fragmenta eius deuorabis, & vbera tua lacerabis:
quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.
* Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia
oblita es mei, & proiecisti me post corpus
tuum, tu quoque porta scelus tuum, & forni-
cationes tuas. * Et ait Dominus ad medicem:
Fili hominis numquid iudicas Oollam, & Oo-
libam, & annuntias eis scelera earum? * Quia
adulteræ sunt, & sanguis in maoibus earum,
& cum idolis suis fornicatæ sunt: insuper &
filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt
eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mi-
hi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa,
& fabbra mea profanauerunt. * Cumque
immolarent filios suos idolis suis, & ingre-
derentur sanctuarium meum in die illa vt pol-
luerent illud: etiam hæc fecerunt in medio
domus meæ. * Miserunt ad viros venientes
de longe, ad quos nuntium miserant: itaque
ecce vocauerunt quibus te laulisti, & circumlini-
sti tibio oculos tuos, & ornata es mundo mu-
liebri. * Sedisti in lecto pulcherrimo, & men-
sa ornata est ante te: thymiana meum, &
unguentum meum posuisti super eam. * Et
vox multitudinis exulantis erat in ea: & in
viris, qui de multitudine hominum adduce-
bantur, & veniebant de deserto, posuerunt
annillas in maoibus eorum, & coronas spe-
ciosas in caputibus eorum. * Et dixi ei, quæ
attrita est in adulteriis: Nunc fornicabitur in
fornicatione sua etiam hæc. * Et ingressi sunt
ad eam quasi ad mulierem meretricem, sic
ingrediebantur ad Oollam & Oolibam, mu-
ltitudo nefarias. * Viri ergo iusti sunt: hi iu-
dicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio
effundentium sanguinem: quia adulteræ sunt,
& sanguis in manibus eanim. * Hæc enim
dicit Dominus Deus: Adde ad eas multitu-
dinem, & trade eas in tumultum, & in rapi-
nam. * Et lapidentur lapidibus populorum,
& confodiantur gladiis eorum: filios & filias
earum interficiet, & domos earum igne
succendent. * Et auferam scelus de terra, &
discent omnes mulieres ne faciant secundum
scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum su-
per vos, & peccata idolorum vestrorum por-
tabitis: & scietis quia ego Dominus Deus.

CAPVT XXIV.

*Sub figura olla, electioribus carnum partibus ne-
cessibus plena, ignique admetta. Et sub figura mor-
tuæ uxoris Ezechielis, pro qua iussus est uolunt
facere luctum, significat Dominus domum Israel in*

exilium tradendam, filiosque eius trucidandos, nullo sequente luctu praenunti supere.

ET factum est verbum Domini ad me, in anno nono, in mense decimo, decima A die mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. * Et dices per proverbium ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Pone ollam: pone, inquam, & mitte in eam aquam. * Congere frustra eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena. * Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossium sub ea: effertuit coctio eius, & discossa sunt ossa illius in medio eius. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Væ civitati sanguinum, olla, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiit de ea: per partes & per partes suas exiit eam, non cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super lympidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram, ut possit operiri pulvere. * Ut superinducerem indignationem meam, & vindicta vicisceretur: dedi sanguinem eius super petram lympidissimam ne operiretur. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: † Væ civitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram. * Congere ossa, quæ igne succendunt: consumuntur carnes, & coqueatur vniuersa compositio, & ossa tabescunt. * Pone quoque eam super prunas vacuam, ut incalcscat, & liquefiat ex eis: & confletur in medio eius inquinamentum eius, & consumantur rubigo eius: multo labore sudatum est, & non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. * Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, & non es mundata à sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dominus locutus sum: Veniet, & faciam: non transeam, nec paream, nec placabor: iuxta vias meas, & iuxta adinventiones tuas iudicabo te, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce ego tollo à te desiderabile oculorum tuorum in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ. * Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amicu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum manè, & mortua est vxor mea vespere: fecique manè sicut præceperat mihi. * Et dixit ad me populus: Quare non indicas nobis, quid ista significant, quæ tu facis? * Et dixi ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego polluiam sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pavet anima vestra, filij vestri, &

Filiæ vestræ, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci: Ora amicu non velabit, & cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitibus vestris, & calceamenta in pedibus: non plangeris neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & unusquisque gemit ad fratrem suum. * Eritque G Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego Dominus. * Et tu fili hominis, ecce in die, qua tollam ab eis fortunam eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt anime eorum, filios & filias eorum: * In die illa cum venerit fugiens ad te, ut annuntiet tibi: * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo qui fugi: & loqueris, & non silebis vltra: erisque eius in portentum, & scietis quia ego Dominus.

C A P I T U L U M XXV.

Regionibus Ammon, Moab, Idumææ, & Palaestina minatur Dominus exilium, eò quòd filius Israel afflixerit, & de ipsorum afflictione exultaverit.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon, & prophetaabis de eis. * Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est, & super domum Israel, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captivitatem: * Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. * Daboque Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd plausisti manu, & percussisti pede, & gavisus es ex toto affectu super terram Israel: * Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, & tradam te in direptionem Gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris, & contemnam: & scies quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd dixerunt Moab & Seir: Ecce sicut omnes Gentes, domus Iuda: * Idcirco ecce ego aperiam humum Moab de civitatibus, de civitatibus, inquam eius, & de finibus eius, inelutatas terræ Bethiesimoth & Beelmeon & Cariachaim, * filiis Orientis cum filiis Ammon, & dabo eam in hereditatem: ut non sit vltra memoria filiorum Ammon in Gentibus. * Et in Moab faciam iudicia: & scient quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd fecit Idumæa vitionem ut se vindicaret de filiis Iuda, peccauitque delinquens, & vinctam expetiuit de eis: * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Extendam manum meam super Idumæam, & auferam de ea hominem &

† Nah.
4.1.
Ezech. 1.
1. 11.

& iumentum, & faciam eam desertam ab Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadent.
 * Et dabo vltionem meam super Idumeam
 per manum populi mei Israhel: & facient in Edom iuxta iram meam, & furorem meum: & scient vindictam meam, dicit Dominus Deus.
 * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Palestini vindictam, & vlti se sunt toto animo, interficientes, & implentes inimicitias veteres: * propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego extendam manum meam super Palestinos, & interficiam interfectores, & perdam reliquias maritimæ regionis: * faciamque in eis vltiones magnas arguens in furore: & scient quia ego Dominus, cum dederò vindictam meam super eos.

CAPVT XXVI.

Tyri incluta vrbs prædictæ Dominus eversum, eò quod super visitatione Ierusalem exultauerit.

ET factum est in vndecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me, A dicens: * Fili hominis, pro eo quod dixit a Tyrus de Ierusalem: Euge contraxit sunt portæ populorum, conuersa est ad me: implebor, deserta est. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascendet faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuans. * Et dissipabunt muros Tyri, & destruent turres eius: & radam puluerem eius de ea, & dabo eam in lympidissimam petram.
 * Siccato fagenarum eris in medio maris, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus: & erit in direptionem Gentibus.
 * Filiz quoque eius, quæ sunt in agro, gladio interficientur: & scient quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab Aquilone, regem regum, cum equis, & curribus, & equitibus, & cætu, populoque magno. * Filias tuas quæ sunt in agro, gladio interficiet: & circumdabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro: & eleuabit contra te clypeum. * Et vineas, & arietes temperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. * Inundatione equorum eius operiet te puluis eorum: à sonitu equitum, & rixarum, & currum, mouebuntur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum vrbs dissipata. * Vagulis equorum suorum concalcabunt omnes plateas tuas: populum tuum gladio cædet, & statue tue nobiles in terram corruent. * Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas: & destruent muros tuos, & domos tuas præclaras subuerent: & lapides tuos, & ligna tua, & puluerem tuum in medio aquarum ponent. * † Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius.
 * Et dabo te in lympidissimam petram, siccato fagenarum eris, nec ædificaberis vltra:

15 quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. *
 Hæc dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non à sonitu ruinae ruæ, & generatu interfectorum tuorum, cum occisi fuerint in medio tui, commouebuntur insule? * Et descendent de sedibus suis omnes principes maris: & auferent exuias suas, & vestimenta sua varia abiciant, & induentur stupore in terra sedebunt: & antonii super repentino casu tuo admirabuntur. * Et assumentes super te lamentum, dicent tibi: Quomodo peristi quæ habitas in mari, vrbs incluta, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabagis vniuersi? * Nunc stupebunt naues in die paucis tui: & turbabuntur insule in mari, eò quod nullus egredietur ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Cum dederò te vrbem desolatam, sicut ciuitates quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cum his qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres, cum his qui deducuntur in lacum, vt non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuendum.
 * In nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris vltra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

CAPVT XXVII.

Tyri vrbs maritima ac opulentiſſima ruina deficiet, enarratis mercibus quæ à quaque regione ad eam deferri solent.

ET factum est verbum Domini ad me, dicebat: * Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitas in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, * & in corde maris sita. Finis tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorum tuum: * abietibus de Sanit extruxerunt te cum omnibus tabularis maris: cedrum de Libano tulerunt vt facerent tibi malum.
 * Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos: & transita tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & prætoriola de insulis Italicæ. * Byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum vt poneretur in malo: hyacinthus & purpura de insulis Elifæ facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis & Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Gilyb, & prudentes eius, habuerunt nauas ad ministrum variz suppellectilis tuæ: omnes naues maris, & nauæ earum, fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, & Lydi, & Libyes erant in exercitu tua viri bellatores tui: clypeum, & galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo.
 * Filij Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed & Pictæ qui erant in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt

in muris tuis per gymum : ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. * Carthaginenses negotiatores tui, à multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque, repleuerunt nundinas tuas. * Græcia, Thubal, & Mosoch, ipsi insitiores tui : mancipia, & vasa ærea aduexerunt populo tuo. * De domo Thogorma, equos, & equites, & mulos adduxerunt ad forum tuum. * Filij Dedan negotiatores tui : insule multe, negotiatio manus tuæ dentes eburneos & hebeninos commutauerunt in pretio tuo. * Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutultra, & byssum, & sericum, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo. * Iuda & terra Israel ipsi insitiores tui in frumento primo, balsamum, & mel, & oleum, & resinam proposuerunt in nundinis tuis. * Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi. * Dan, & Græcia, & Mosel, in nundinis tuis proposuerunt ferum fabrefactum : stacte & calamus in negotiatione tua. * Dedan insitiores tui in capitibus ad sedendum. * Arabia, & vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tue : cum agnis, & arietibus, & hœdis venerunt ad te negotiatores tui. * Venditores Saba, & Reema, ipsi negotiatores tui : cum vniuersis primis aromatibus, & lapide pretioso, & auro, quod proposuerunt in mercatu tuo. * Haran, & Chene, & Eden, negotiatores tui : Saba, Assur, & Chelmad, venditores tui. * ipsi negotiatores tui multifariam inuolucris hyacinthi, & polymicorum, gazarumque preciosarum, quæ obvoluit & alstridæ erant funibus : cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. * Naues maris, principes tui in negotiatione tua : & repleta es, & glorificata nimis in corde maris. * In aquis multis adduxerunt te remiges tui : ventus auster contriuit te in corde maris. * Diuitie tue, & thesauri tui, & multiplex instrumentum tuum, nauæ tui & gubernatores tui, qui tenebant suppellectilem tuam, & populo tuo præerant : viri quoque bellatores tui, qui erant in te, cum vniuersa multitudine tua, quæ est in medio tui : cadent in corde maris in die ruinæ tue. * A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classis : * Et descendent de nauibus suis omnes qui tenebant remum : nauæ & vniuersi gubernatores maris in terra stabunt : & eiulabunt super te voce magna, & clamabunt amarè : & superiacient puluerem capitis suis, & cinere conspergentur. * Et cadent super te caluitium, & accingentur ciliciis : & plorabunt te in amaritudine animæ plonem amarissimo. * Et assument super te carmen lugubre, & plangent te : Quæ est vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris ? Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti

populos multos : in multitudine diuitiarum tuarum, & populorum tuorum, distasti reges terræ. * Nunc contrita es à mari, in profundis aquarum opes tue, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, occiderunt. * Vniuersi habitatores insularum obstupuerunt super te : & reges earum omnes tempestate percussi mutauerunt vultus. * Negotiatores populorum sibilauerunt super te : ad nihilum deducta es, & non eris vlque in perpetuum.

CAPVT XXVIII.

Ruina regis Tyrì, maxima gloria prius exaltati, ob nimiam ipsius superbiam aliasque iniquitates similiter & vastatio Sidoris, & redactio filiorum Israel in terram suam vastatis ipsorum inimici.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens : * Fili hominis, dic principi Tyrì : **A** Hæc dicit Dominus Deus : Eò quodd eleuatum est cor tuum, & dixisti : Deus ego sum, & in cathedra Dei sede in corde maris : cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum quasi cor Dei. * Ecce sapientior es tu Daniele : omne secretum non est absconditum à te. * In sapientia & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem & acquisisti aurum & argentum in thesauris tuis. * In multitudine sapientie tue, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem : & eleuatum est cor tuum in robore tuo. * Propterea hæc dicit Dominus Deus : Eò quodd eleuatum est cor tuum quasi cor Dei : ideo ecce ego adducam super te alienos, robustissimos Gentium : & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientie tue, & polluent decorem tuum. * Interficiet, & detrahent te : & morietis in interitu occisionum in corde maris. * Numquid dicens loqueris : Deus ego sum : coram interficientibus te : cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te ? * Morietur : quia ego locus sum, ait Dominus Deus. **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hominis leua planctum super regem Tyrì : * & dices ei : Hæc dicit Dominus Deus : Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore, * in deliciis paradisi Dei fuisti : omnis lapis preciosus operimentum tuum : sardius, topazius, & iaspis, chrysolithus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & smaragdus : aurum opus decoris tui : & foramina tua in die, quæ conditus es, præparata sunt. * Tu cherub extensus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti. * Perfectus in viis tuis à die conditionis tue, donec inuenta est iniquitas in te. * In multitudine negotiationis tue repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti : & eieci te de monte Dei, & perdidisti te, & cherub protegens, de medio lapidum ignitorum. * Et eleuatum est cor tuum in decore tuo : perdidisti sapien-

ſapientiam tuam in decore tuo, in terram E
proieciſti te: ante faciem regum dedi te vt
crederent te. * In multitudine iniquitatum
tuarum, & iniquitate negotiationis tuæ, pol-
luisti ſanctificationem tuam: producam ergo
ignem de medio tui, qui comedat te: & dabo
te in cinerem ſuper terram in conſpectu om-
nium videntium te. * Omnes, qui viderint
te in Gentibus, obſupeſcent ſuper te: nihili
factus es, & non eris in perpetuum. * Et
factus eſt ſermo Domini ad me, dicens:
* Fili hominis pone faciem tuam contra
Sidonem: & prophetabis de ea, * & dices:
Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te
Sidon, & glorificabor in medio tui: & ſcient
quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia,
& ſanctificatus ſuero in ea. * Et immitam ei
peſtilentiam, & ſanguinem in plateis eius:
& corruent interfecti in medio eius gladio
per circuitum: & ſcient quia ego Dominus.
* Et non erit vltra domui Iſrael offendicu-
lum amaritudinis, & ſpina dolorem inferens
vndique per circuitum eorum, qui aduerſan-
tur eis: & ſcient quia ego Dominus Deus.
* Hæc dicit Dominus Deus: Quando con-
gregaſſero domum Iſrael de populis in
quibus diſperſi ſunt, ſanctificabor in eis coram
Gentibus: & habitabunt in terra ſua, quam
dedi ſervo meo Iacob. * Et habitabunt in
ea ſecuri: & ædificabunt domos, & planta-
bunt vineas, & habitabunt confidenter, cum
fecero iudicia in omnibus qui aduerſantur
eis per circuitum: & ſcient quia ego Do-
minus Deus eorum.

CAPVT XXIX.

*Adverſus regem Ægypti ac regnum eius, in ſo-
litudinem redigendum, poſt 40. ſanctiſſimos annos re-
gnandi, licet non ad priſtinam gloriam. Terra
Ægypti datur Nabuchodonſor, eo quod cum ſuo
exercitu laboraverit deſolando Tyrum.*

IN anno decimo, decimo menſe, vnde
ſcimus die menſis, factum eſt verbum Do-
mini ad me, dicens: * Fili hominis pone
faciem tuam contra Pharaonem regem Æ-
gypti, & prophetabis de eo, & de Ægypto
vniuerſa: * Loquere, & dices: Hæc dicit
Dominus Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex
Ægypti, draco magne, qui cubas in medio
fluminum tuorum, & dicens: Meus eſt fluvius,
& ego feci memetipſum. * Et ponam fra-
nem in maxillis tuis: & agglutinabo piſces
fluminum tuorum ſquamis tuis: & extraham
te de medio fluminum tuorum, & vniuerſi
piſces tui ſquamis tuis adhærebunt. * Et
projiciam te in deſertum, & omnes piſces
fluminis tui: ſuper faciem terre cades, non
colligèris, neque congregaberis: beſtiis ter-
ræ, & volatilibus cæli, dedi te ad deuoran-
dum: * Et ſcient omnes habitatores Ægypti
quia ego Dominus: † pro eo quod fuiſti bac-
culus arundineus domui Iſrael. * Quando
apprehenderunt te manu, & confractus es,

& lacerasti omnem humerum eorum: & in-
nitenſibus eis ſuper te comminutus es, &
diſſoluisti omnes renes eorum. * Propter hæc
dicit Dominus Deus: Ecce ego addu-
cam ſuper te gladium: & interficiam de te
hominem, & iumentum. * Et erit Terra
Ægypti in deſertum, & in ſolitudinem: &
ſcient quia ego Dominus: pro eo quod di-
xeris: Fluvius meus eſt, & ego feci eum.
* Idcirco ecce ego ad te, & ad flumina tua:
daboque Terram Ægypti in ſolitudines,
gladio diſſipatam, à turri Syenes, viſque ad
terminos Æthiopiz. * Non pertransibit
eam pes hominis, neque pes iumenti gra-
dietur in ea: & non habitabitur quadragin-
ta annis. * Daboque Terram Ægypti deſertam
in medio terrarum deſertarum, & ciui-
tates eius in medio vrbium ſubverſarum, &
erunt deſolatæ quadraginta annis, & diſper-
gam Ægyptios in nationes, & ventilabo eos
in terras. * Quia hæc dicit Dominus Deus:
Poſt ſinem quadraginta annorum congre-
gabo Ægyptum de populis, in quibus diſper-
ſi fuerant. * Et reducam captivitatem Æ-
gypti, & colloco eos in terra Phazures, in
terra nariuitatis ſuæ: & erunt ibi in regnum
humile: * inter cetera regna erit humiliſ-
ſima, & non eleuabitur vltra ſuper nationes,
& imminuam eos ne imperent Gentibus.
* Neque erunt vltra domui Iſrael in confi-
dencia, docentes iniquitatem, vt fugiant, &
ſequantur eos: & ſcient quia ego Dominus
Deus. * Et factum eſt in vigeſimo & ſep-
timo anno, in primo, in vna menſis: factum
eſt verbum Domini ad me, dicens: * Fili
hominis, Nabuchodonſor rex Babylonis
ſervire fecit exercitum ſuum ſervitute ma-
gna adverſus Tyrum: omne caput decalua-
tum, & omnis humerus depilatus eſt: &
merces non eſt reddita ei, neque exercitui
eius, de Tyro, pro ſervitute qua ſervivit mihi
adverſus eam. * Propter hæc dicit Do-
minus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodo-
noſor regem Babylonis in Terra Ægypti:
& accipiet multitudinem eius, & depreda-
bitur manubias eius, & diripiet ſpolia eius:
& erit merces exercitui illius, & operi, quo
ſervivit adverſus eam: dedi ei Terram Æ-
gypti, pro eo quod laboraverit mihi, ait
Dominus Deus. * In die illo pullulabit
cornu domui Iſrael, & tibi dabo aper-
tum os in medio eorum: & ſcient quia ego
Dominus.

CAPVT XXX.

*Omnes vrbes Ægypti per regem Babylonis va-
ſtabuntur.*

ET factum eſt verbum Domini ad me,
dicens: * Fili hominis propheta, & di-
ce: Hæc dicit Dominus Deus: Vlulate, vz, vz
diei: * quia iuxta eſt dies, & appropinquat
dies Domini: dies nubes; tempus Gentium
erit. * Et veniet gladius in Ægyptum: &
Ddd 4 erit

erit paor in Æthiopia, cum ceciderint vulnerati in Ægypto, & aolara fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius. * Æthiopia, & Libya, & Lydi, & omne reliquum vulgus, & Chub, & filij terræ fœderis, cum eis gladio cadent. * Hæc dicit Dominus Deus: Et corruent fuleicines Ægyptum, & destruetur superbia imperij eius: à turte Syenes gladio cadent in ea, ait Dominus Deus exercituum. * & dissipabuntur in medio terrarum desolataram, & vires eius in medio ciuitatum desertarum erunt. * Et scient quia ego Dominus: cum dederò ignem in Ægypto, & aridæ fuerint omnes auxiliares eius. * In die illa egredientur nuntij à facie mea in trieribus, ad conterendam Æthiopiz confidentiam: & erit paor in eis in die Ægypti, quia absque dubio veniet. * Hæc dicit Dominus Deus: Cessare faciam multitudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis. * Ipse & populus eius cum eo, fortissimi Gentium, adducentur ad disperdendam terram: & euaginabunt gladios suos super Ægyptum: & implebunt terram interfectis. * Et faciam alios fluminum aridos, & tradam terram in manus pessimorum: & dissipabo terram & plenitudinem eius manu alienorum, ego Dominus locutus sum. * † Hæc dicit Dominus Deus: Et disperdam simulachra, & cessare faciam idola de Memphis: & dux de Terra Ægypti non erit amplius: & dabo terrorem in Terra Ægypti. * Et disperdam terram Phatures, & dabo ignem in Taphnis, & faciam iudicia in Alexandria. * Et effundam indignationem meam super Pelusium robur Ægypti, & interficiam multitudinem Alexandrie, & dabo ignem in Ægypto: quasi parturiens dolebit Pelusium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustia quotidianæ. * Iuvenes Heliopoles & Bubasti gladio cadent, & ipse capite ducentur. * Et in Taphnis nigrescet dies, cum conueruero ibi Escepera Ægypti, & defecerit in ea superbia potentie eius: ipsam nubes operiet, filie autem eius in captiuitatem ducentur. * Et iudicia faciam in Ægypto: & scient quia ego Dominus. * Et factum est in vndecimo anno, in primo mense, in septima mensis, factum est verbum Domini ad me dicens: * Fili hominis brachium Pharaonis regis Ægypti confregi: & ecce non est obuiolum ut restitueretur ei sanitas, ut ligaretur pannis, & fasciaretur linteolis, ut recepto robore posset tenere gladium. * Propter hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Ægypti, & comminam brachium eius forte, sed confractum: & deiciam gladium de manu eius. * & dispergam Ægyptum in Gentibus, & ventilabo eos in terris. * Et confortabo brachia regis Babylonis, & daboque gladium meum in manu eius: & confringam brachia Pharaonis, & gement

Gemitibus interfecti coram facie eius. * Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident: & scient quia ego Dominus, cum dederò gladium meum in manu regis Babylonis, & extendit eum super Terram Ægypti. * Et dispergam Ægyptum in nationes, & ventilabo eos in terras, & scient quia ego Dominus.

CAPVT XXXL

Sublimitatem regis Pharaonis cum Assur comparat, & vtriusque similem prædicit interitum.

ET factum est in anno vndecimo, tertio mense, vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis die Pharaoni regi Ægypti, & populo eius: Cui similis factus es in magnitudine tua? * Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis, & frondibus nemorosus excelsumque altitudine, & inter cundenas frondes eleuatum est cacumen eius. * Aquæ nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum: flumina eius manabant in circuitu radicum eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. * Propter eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis: & multiplicata sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami eius præ aquis multis. * Cumque extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia coeli, & sub frondibus eius genuerunt omnes bestie saltuum, & sub vmbaculo illius habitabat cretus Gentium plurimarum. * Eratque pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatazione arborum suorum: erat enim radix illius iuxta aquas multas. * Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adæquauerunt summam eius, & platani non fuerunt æque frondibus illius: omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, & polebrudini eius. * Quoniam speciosum feci eum, & multis condensisque frondibus: & æmulata sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiso Dei. * Propter hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, & dedit summam suam virentem atque condensam, & eleuauit eum cor eius in altitudine sua: * Tradidi eum in manu fortissimi Gentium, faciens faciet ei: iuxta impietatem eius eieci eum. * Et succident eum alieni, & crudelissimi nationum, & projicient eum super montes, & in cunctis conuallibus corruent rami eius, & confringentur arbuta eius in vniuersis rupibus terræ: & recedent de vmbaculo eius omnes populi terræ, & relinquent eum. * In ruina eius habitauerunt omnia volatilia celi, & in ramis eius fuerunt vniuersæ bestie regionis. * Quam ob rem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia

omnia quæ irrigantur aquis : quia omnes eradi-
 ti sunt in mortem ad terram vltimam, in
 medio filiorum hominum, ad eos qui descen-
 dunt in lacum. * Hæc dicit Dominus 15
 Deus : In die quando descendit ad inferos, F
 induxi luctum, operui eum abyſſo : & prohi-
 bui flumina eius, & coarctui aquas multas :
 contritus est super eum Libanus, & om-
 nia ligna agri conculsa sunt. * A sonitu rui- 16
 nae eius commouit Genes, cum deducere
 eum ad infernum cum his qui descendebant
 in lacum : & consolata sunt in terra infima
 omnia ligna volupcris egregia atque præ-
 clara in Libano, vniuersa quæ irrigabantur
 aquis. * Nam & ipsi cum eo descendunt in 17
 infernum ad interfectos gladio : & brachium
 vniuscuiusque sedebit sub vmbraculo eius in
 medio nationum. * Cui assimilaris es ô in- 18
 clyte atque sublimis inter ligna volupcris ?
 Ecce deductus es cum lignis volupcris ad
 terram vltimam : in medio incircumcisorum
 dormies, cum eis qui interfecti sunt gladio :
 ipse est Pharao, & omnis multitudo eius, di-
 cit Dominus Deus.

CAPVT XXXII.

*Pharao quantumvis sublimis, contemendus est
 à rege Babylonis : cuius vastatione plurimi reges
 obſuſcepſerunt, pluresque nationes cum eo in abyſſum
 detrahentur.*

ET factum est, duodecimo anno, in men- 1
 se duodecimo, in vna mensis, factum A
 est verbum Domini ad me, dicens : * Fili
 hominis assume lamentum super Pharaonem
 regem Ægypti, & dices ad eum : Leoni
 Gentium assimilatus es, & draconi qui est
 in mari : & ventilabas cornu in fluminibus
 tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis, &
 conculcabas flumina eorum. * Propterea 3
 hæc dicit Dominus Deus : * Expandam su-
 per te rete meum in multitudine populo-
 rum multorum, & extraham te in sagena 4
 mea. * Et projiciam te in terram, super fa-
 ciem agri abijciam te : & habitare faciam
 super te omnia volatilia cœli, & saturabo
 de te bestias vniuersæ terræ. * Et dabo car- 5
 nes tuas super montes, & implebo colles
 tuos sanie tua. * Et irrigabo terram fetore 6
 sanguinis tui super montes, & valles imple-
 buntur ex te. * Et operiam, cum extin- 7
 ctus fueris, cælum, & nigrescere faciam stel-
 las eius : solem nube tegam, & luna non da-
 bit lumen suum. * Omnia luminaria cœli 8
 morerere faciam super te : & dabo tenebras
 super terram tuam, dicit Dominus Deus,
 cum ceciderint vulnera tui in medio terræ,
 ait Dominus Deus. * Et irriabo cor popu- 9
 lorum multorum, cum induxero contritio-
 nem tuam in Gentibus super terras quas nes-
 cis. * Et stupeſcere faciam super te populos 10
 multos : & reges eorum horrore nimio for-
 midabunt super te, cum volare ceperit gla-
 dius meus super facies eorum : & obſuſep-

cent repente singuli pro anima sua in die
 11 ruinae tue. * Quia hæc dicit Dominus Deus :
 12 Gladius regis Babylonis venit tibi, * in
 C gladiis forium deiciam multitudinem tuam :
 inexpugnabiles omnes Genes hæc : & vassa-
 bunt superbiim Ægypti, & dissipabuntur
 13 multitudo eius. * Et perdam omnia iumen-
 ta eius, quæ erant super aquas plurimas : &
 non conturbabit eas pes hominis vltra, ne-
 14 que vngula iumentorum turbabit eas. * Tunc
 purissimas reddam aquas eorum, & flumina
 eorum quasi oleum adducam, ait Dominus
 15 Deus : * Cum dederò Terram Ægypti deso-
 latam : deferetur autem terra à plenitudi-
 ne sua, quando percussio omnes habi-
 tatores eius : & scient quia ego Dominus.
 16 * Planctus est, & plangent cum : filie Gen-
 D tium plangent cum super Ægyptum, &
 super multitudinem eius plangent cum, ait
 17 Dominus Deus. * Et factum est in duode-
 cimo anno, in quintadecima mensis, factum
 18 est verbum Domini ad me, dicens : * Fili
 hominis cane lugubre super multitudinem
 Ægypti : & detrahe eam ipsam, & filias
 Gentium robustarum, ad terram vltimam,
 19 cum his qui descendunt in lacum. * Quò
 pulchrior es ? descende, & dormi cum in-
 20 circumcisus. * In medio interfectorum gla-
 dio cadent : gladius datus est, attraxerunt
 21 eam, & omnes populos eius. * Loquen-
 tur ei potentissimi robustorum de medio in-
 ferni, qui cum auxiliatoribus eius descen-
 derunt, & dormierunt incircumcisi, inter-
 22fecti gladio. * Ibi Assur, & omnis multitu-
 E do eius : in circuitu illius sepulchra eius :
 omnes interfecti, & qui ceciderunt gladio.
 23 * Quorum data sunt sepulchra in nouissimis
 laci : & facta est multitudo eius per gym-
 sepulchri eius : vniuersi interfecti, cadentes-
 que gladio, qui dederant quandam formi-
 24 dinem in terra viuendum. * Ibi Ælam, &
 omnis multitudo eius per gym sepulchri
 sui omnes hi interfecti, ruentesque gladio :
 qui descenderunt incircumcisi ad terram
 vltimam : qui posuerunt terrorem suum in
 terra viuendum, & portauerunt ignomi-
 niam suam cum his qui descendunt in la-
 25 cum. * In medio interfectorum posuerunt
 cubile eius in vniuersis populis eius : in cir-
 cuitu eius sepulchrum illius : omnes hi incir-
 F cumcisi, interfectique gladio. dederunt enim
 terrorem suum in terra viuendum, & por-
 tauerunt ignominiam suam cum his qui de-
 scendunt in lacum : in medio interfectorum
 26 positi sunt. * Ibi Moſoch, & Thubal, &
 omnis multitudo eius : in circuitu eius sepul-
 chra illius omnes hi incircumcisi, interfecti-
 que & cadentes gladio : quia dederunt for-
 midinem suam in terra viuendum. * Et non
 27 dormient cum fortibus, cadentibusque &
 incircumcisi, qui descenderunt ad infernum
 cum armis suis, & posuerunt gladios suos
 sub capicibus suis, & fuerunt iniquitates
 eorum

† 30. 12.
 31. 17.
 32.

† 30. 11.
 31. 16.
 32. 17.
 33. 18.
 34. 19.

eorum in offibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viventium. * Et tu ergo in medio incircumcisorum contereris, & dormies cum interfectis gladio. * Ibi Idumæa, & rege eius, & omnes duces eius, qui dati sunt cum exercitu tuo cum interfectis gladio: & qui cum incircumcisis dormierunt, & cum his qui descendunt in lacum. * Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauperes, & in sua fortitudine confusi: qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio, & portauerunt confusionem suam cum his qui descendunt in lacum. * Vidit eos Pharaon, & consolatus est super vniuersam multitudinem suam, quæ interfecta est gladio; Pharaon, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: * quia dedi terrorem meum in terra viventium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio; Pharaon, & omnis multitudo eius; ait Dominus Deus.

CAPVT XXXIII.

Si speculator visum imminens malum non annuntiauerit, reus erit peremptum: quid si annuntiauerit, solum is qui sibi non cauit reus erit. Insuper quoque si suam deserat iustitiam, damnabitur; & impius qui conuertatur, saluabitur. Nec confidant de terra sibi data in possessionem, quoniam propter suam iniquitatem perdentur, & terra in solitudinem redigetur.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis loquere ad filios A populi tui, & dices ad eos: Terra cum in duxero super eam gladium, & tulerit populus terre virum vnum de nouissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: * & ille viderit gladium venientem super terram, & cecinerit buccina, & annuntiauerit populo: * Audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se obseruauerit, veneritque gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput erit. * Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam saluabit. * Quod si speculator viderit gladium venientem, & non insonuerit buccina: & populus se non custodierit, venietque gladius, & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua capessit est, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. * † Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israël: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. * Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris: non fueris locutus vt se custodiat impius à via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem annuntiante te ad impium vt à viis suis conuertatur, non fuerit conuersus à via sua: ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberaſti

10 * Tu ergo fili hominis dic ad domum Israël: Sic locuti estis, dicientes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus? * † Dic ad eos: Viuo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius à via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini à viis vestris pessimis: & quare moriemini domus Israël? 12 * Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui: Iusticia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iusticia sua, in quacumque die peccauerit. * Etiam si dixerit iusto quod vita viuat, & confusus in iusticia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitiæ eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. * Si autem dixerit impio: Morte morieris: & egerit penitentiam à peccato suo, feceritque iudicium & iustitiam, & pignus restituerit ille impius, rapinamque reddiderit, in mandatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quidquam inustum: 16 vita viuet, & non morietur. * Omnia peccata eius quæ peccauit, non imputabuntur ei: 17 iudicium & iustitiam fecit, vita viuet. * Et dixerunt filij populi tui: Non est æquum ponderis via Domini: & ipsorum via iniusta est. * Cum enim recesserit iustus à iusticia sua, feceritque iniquitates, morietur in eis. * Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritque iudicium & iustitiam, 20 viuet in eis. * † Et dicitis: Non est recta via Domini. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israël. * Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas. * Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitque os meum donec veniret ad me manè, & aperto ore meo non silui amplius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 24 * Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super burum Israël, loquentes aiunt: Vnus erat Abraham, & hereditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. * Idcirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immundicias vestras, & sanguinem funditis: numquid terram hereditate possidebitis? * Stetistis in gladiis vestris, fecistis abominationes, & vnusquisque uxorem proximi sui polluit: & terram hereditate possidebitis? * Hæc dices ad eos: Sic dicit Dominus Deus: Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestias tradet ad deuorandum: qui autem in prædijs & speluncis sunt, peste

† Sup. 3.
d. 17.

† Sup. 18.
1. 15.

peste morientur. * Et dabo tertam in solitudinem, & in desertum, & deficiet superba fortitudo eius: & desolabuntur montes Israël, eò quòd nullus sit qui pet eos transeat. * Et sciens quia ego Dominus, cum dederam terram eorum desolatam & desertam, propter vniuersas abominaciones suas, quas operati sunt. * Et tu fili hominis: filij populi tui, qui loquuntur de te iuxta muros, & in ostiis domorum, & dicunt vnus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes: Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens à Domino. * Et veniunt ad te, quasi si ingrediantur populus, & sedent coram te populus meus: & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui vertunt illos, & auariciam suam sequitur cor eorum. * Et es eis quasi carmen musicum, quod suauiter dulciter sono canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea. * Et cum venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient quòd propheta fuit inter eos.

CAPVT XXXIV.

Ex manibus pastorum, qui neglecto grege tantum qua sua sunt querunt, dicit Dominus se oues sui liberaturum: quodque eas in iudicio pascet, suscitaturus super eas seruum suum Dauid, sub quo in omni terra evertite securi pascantur: ostenditque gregem suum esse populum Israël, & se Deum ipsorum.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta de pastoribus Israël: propheta, & dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: † Vae pastoribus Israël, qui pascabant semetipsos: nōne greges à pastoribus pascuntur? * Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascēbatis. * Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod egrotum non sanastis, quod contractum est non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod petierat non quaesistis: sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. * Et disperse sunt oues meæ, eò quòd non esset pastor: & factæ sunt in deuoracionem omnium bestiarum agri, & disperse sunt. * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelso: & super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. * Propterea pastores audite verbum Domini: * Viuo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinam, & oues meæ in deuoracionem omnium bestiarum agri, eò quòd non esset pastor: neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum, sed pascēbant pastores semetipsos, & greges meos non pascēbant: * propterea pastores audite verbum Domini: * Hæc dicit Dominus: 10

Deus: Ecce ego ipse super pastores equiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos vt vltra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos: & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit vltra eis in escam. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oues meas, & visitabo eas. * Sicut visitat pastor gregem suum, in die quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum: sic visitabo oues meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis. * Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam: & pascam eas in montibus Israël. * In tuis, & in cunctis sedibus terræ. * In pascuis vbertimis pascam eas, & in montibus excelis Israël erunt pascua earum: ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israël. * Ego pascam oues meas, & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. * Quod perierat requiram, & quod abiectum erat reducam, & quod contractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam: & pascam illas in iudicio. * Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego iudico inter pecus & pecus, arietum & hircorum. * Nōne factis vobis erat pascua bona depasci? insuper & reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris: & cum purissimam aquam biberetis, reliquam pedibus vestris turbabatis. * Et oues meæ his, quæ conculcata pedibus vestris suctant, pascēbantur: & quæ pedes vestri turbauerant, hæc bibebant. * Propterea hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue, & macilentum: * pro eo quòd lateribus & humeris impingebatis, & cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras: * saluabo gregem meum, & non erit vltra in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus. * † ET SVSCITABO SVPER EAS PASTOREM VNVM, qui pascet eas, seruum meum Dauid: ipse pascet eas, & seruum meum Dauid in pastorem. * Ego autem Dominus ero eis in Deum: & seruus meus Dauid princeps in medio eorum: ego Dominus locus sum. * Et faciam cum eis pactum pacis, & cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in deserto, securi dormient in saltibus. * Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem: & deducam imbrem in tempore suo: pluuie benedictionis erunt. * Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque timore: & scient quia ego Dominus, cum contriuero carenas iugum, eorum, & eruo eos de manu imperantium sibi. * Et non erunt vltra in rapinam in Gentibus, neque bestie terræ deuorabunt

eos: sed habitabunt confidenter absque vilo terrore. * Et sicutabo eis germen nominatum: & non erunt vltra imminuti fame in terra, neque portabunt vltra opprobrium gentium. * Et sciens quia ego Dominus Deus eorum cum eis, & ipsi populus meus domus Israël: ait Dominus Deus. * † Vos autem greges mei, greges pascuæ meæ, homines estis: & ego Dominus Deus vester, dicit Dominus Deus.

CAPVT XXXV.

Montis Seir sine Idumæorum futura vastatio, eò quòd populum Dei affligerint.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad aduersum montem Seir, & prophetabis de eo, & dices illi: * Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatam atque desertum. * Vrbes tuas demoliar, & tu desertus eris: & scies quia ego Dominus. * Eò quòd fueris inimicus sempiternus, & concluseris filios Israël in manus gladij in tempore afflictionis eorum, in tempore iniquitatis extreme. * Propter eam viuo ego, dicit Dominus Deus: quoniam sanguini tradam te, & sanguis te persequetur: & cum sanguinem oderis, sanguis persequetur te. * Et dabo montem Seir desolatam atque desertum: & auferam de eo euntem, & redeuntem. * Et implebo montes eius occisorum suorum: in collibus tuis, & in vallibus tuis, atque in torrentibus interfesti gladio cadent. * In solitudines sempiternas tradam te, & ciuitates tuæ non habitabuntur: & scieris quia ego Dominus Deus. * Eò quòd dixeris: Dux gentes, & dux terræ meæ erunt, & hereditate possidebo eas: cum Dominus esset ibi. * Propter eam viuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum, quem fecisti odio habens eos: & notus efficiar per eos cum te iudicauero. * Et scies quia ego Dominus audiui vniuersa opprobria tua, quæ locutus es de montibus Israël, dicens: Deserti, nobis ad deuorandum dati sunt. * Et surrexistis super me ore vestro, & derogastis aduersum me verba vestra: ego audiui. * Hæc dicit Dominus Deus: Latante vniuersa terra, in solitudinem te redigam. * Sicuti gaudius es super hereditatem domus Israël, eò quòd fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & sciens quia ego Dominus.

CAPVT XXXVI.

Quia populus Dei erat in opprobrium Gentibus, eò quòd propter sua peccata dispersi essent in captiuitatem, dicit Dominus, non propter illum, sed propter se reduclurum eum in terram suam; quidque super ipsam effundet aquam mundam, faciens

eum in suis præceptis ambulare, magnaque suis felicitate.

TV autem fili hominis propheta super montes Israël, & dices: † Montes Israël audite verbum Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: Eo quòd dixerit inimicus de vobis: Euge, altitudines sempiternæ in hereditatem datæ sunt nobis. * Propter eam vaticinare, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hereditatem reliquis Gentibus, & ascendistis super labium linguæ, & opprobrium populi: * propter eam montes Israël audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, vallibusque, & desertis, parietinis, & vrbus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & subannatæ à reliquis Gentibus per circuitum. * Propter eam hæc dicit Dominus Deus: Quoniam in igne zeli mei locus sum de reliquis Gentibus, & de Idumæa vniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio, & toio corde, & ex animo: & eiecerunt eam vt vastarent: * idcirco vaticinare super humum Israël, & dices montibus & collibus, iugis & vallibus: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quòd confusionem gentium finueritis. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ego leuavi manum meam, vt Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, ipse confusionem suam portent. * Vos autem montes Israël ramos vestros germinetis, & fructum vestrum afferatis populo meo Israël: propè enim est vt veniat: * Quia ecce ego ad vos, & conueniar ad vos, & arabimini, & accipietis sementem. * Et multiplicabo in vobis homines, omnemque montem Israël: & habitabuntur ciuitates, & ruinosa instaurabuntur. * Et replebo vos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescunt, bonifque donabo maioribus, quàm habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus. * Et adducam super vos homines, populum meum Israël, & hereditate possidebunt te: & eris eis in hereditatem, & non addes vltra vt absque eis sis. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd dicunt de vobis: Deuoratrix hominum es, & suffocans gentem tuam: * Propter eam homines non comedas amplius, & gentem tuam non necabis vltra, ait Dominus Deus: * Nec audiam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentem tuam non amites amplius, ait Dominus Deus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, domus Israël habitauerunt in humo suo, & polluerunt eam in vis suis, & in studiis suis; iuxta immunditiam menstruatæ facta est via eorum coram me. * Et effudi indignationem meam

super

super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam. * Et dispersi eos in Gentes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias eorum, & adinventiones eorum iudicaui eos. * Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum diceretur de eis: Populus Domini iste est, & de terra eius egressi sunt. * Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt. * Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod pollulistis in Gentibus, ad quas intrastis. * Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter Gentes, quod pollulistis in medio earum: ut sciant Gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis. * Tollam quippe vos de Gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris, & adducam vos in terram vestram. * Et effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. * Et dabo vobis cor nouum, & spiritum nouum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. * Et spiritum meum ponam in medio vestri: & faciam ut in præceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiat & operemini. * Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Et saluabo vos ex vniuersis inquinamentis vestris: & vocabo frumentum, & multiplicabo illud, & non imponam vobis famem. * Et multiplicabo fructum ligni, & gemina agri, ut nun poteris vltra opprobrium famis in Gentibus. * Et recordabimini viarum vestrarum pessimarum, studiorumque non bonorum: & displicebunt vobis iniquitates vestre, & scelera vestra. * Non propter vos ego faciam, ait Dominus Deus, norum sit vobis: confundimini, & erubescite super viis vestris, domus Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: In die, qua mundauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabitari fecero vrbes, & restaurauero ruinosa, & terra deserta fuerit excolta, quæ quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, * dicent: Terra illa incolta, facta est vt hortus voluptatis: & ciuitates deseræ, & destitute atque suffocæ, munice sederunt. * Et sciens Gentes quæcumque derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus edificauimus dissipata, plantauimusque incolta, ego Dominus locutus sum, & fecerim. * Hæc dicit Dominus Deus: Aduh in hoc inuenient me domus Israel, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum, * ut gregem sanctum, vt gregem Ierusalem in sollempnia-

tibus eius: Sic erunt ciuitates deseræ, plene gregibus hominum: & scient quia ego Dominus.

CAPVT XXXVII.

In figura aridorum ossum reuiviscentium, designat filios Israel qui de omni prosperitate desperant, reducentes in terram suam: & per duo ligna coniuncta significat vnum fore regnum Iudæ & Israel, qui sub vno rege ac pastore David obseruaturi sint mandata Domini, qui cum ipsis pascuum feriet sempiternum.

Facta est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus. * Et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, sicque vehementer. * Et dixit ad me: Filli hominis putasne viuere ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti. * Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: & dices eis: Ossa arida audite verbum Domini. * Hæc dicit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego intro-
miseram in vos spiritum, & viuetis. * Et dabo super vos nervos, & succrescere faciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & viuetis, & scietis quia ego Dominus. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus, prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, vnumquodque ad iuncturam suam. * Et vidi, & ecce super ea nervi & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. * Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reuiuifcant. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & nixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. * Et dixit ad me: Fili hominis, ossa hæc vniuersa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & perijt spes nostra, & abscessi sumus. * Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris, populus meus: & inducam vos in terram Israel. * Et scietis quia ego Dominus, cum aperuero sepulchra vestra, & eduxero vos de tumulis vestris, popule meus: * Et dederò spiritum meum in vobis, & vixeritis, & requiescere vos faciam super humum vestram: & scietis quia ego Dominus locutus sum, & feci, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum: & scribe super illud: Iudæ, & filiorum Israel sociorum eius: & tolle lignum alterum, & scribe super illud: Ioseph ligno Ephraim, & cunctæ domui Israel, sociorumque
Ecce eius.

cuius. * Et adiunge illa, vnum ad alterum ti-
 biā lignum vnum: & erunt in vnionem in
 manu tua. * Cū autem dixerint ad te filij
 populi tui loquentes: Nōne indicas nobis
 quid in his tibi velis? loqueris ad eos: Hæc
 dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam
 lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim,
 & tribus Israel, quæ sunt ei adiunctæ: & da-
 bo eas pariter cum ligno Iuda, & faciam eas
 in lignum vnum: & erunt vnum in manu
 eius. * Erunt autem ligna, super quæ scrip-
 seris in manu tua, in oculis eorum. * Et di-
 ces ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ego
 ego assumam filios Israel de medio na-
 tionum, ad quas abierunt: & congregabo
 eos vndique: & adducam eos ad humum
 suum. * † Et faciam eos in gentem vnā
 in terra in montibus Israel, & rex vnus erit
 omnibus imperans: & non erunt vtrā dux
 gentes, nec diuidentur amplius in duo reg-
 na. * Neque polluentur vtrā in idolis suis,
 & abominatibus suis, & cunctis iniqui-
 tatibus suis: & malos eos faciam de vniuer-
 sis sedibus, in quibus peccauerunt, &
 emundabo eos: & erunt mihi populus,
 & ego ero eis Deus. * † Et seruis meus Da-
 uid rex super eos, & pastor vnus erit om-
 nium eorum: in iudiciis meis ambulabunt,
 & mandata mea custodient, & facient ea.
 * Et habitabunt super terram, quam dedi
 seruis meo Iacob, in qua habitauerunt pa-
 tres vestri: & habitabunt super eam ipsi,
 & filij filiorum eorum, vsque in
 sempiternum: & Dauid seruis meis prin-
 ceptis eorum in perpetuum. * † Et percutiam
 illis fedus pacis, pactum sempiternum erit
 eis: & fundabo eos, & multiplicabo, &
 dabo sanctificationem meam in medio eo-
 rum in perpetuum. * Et erit tabernaculum
 meum in eis: & ero eis Deus, & ipsi erunt
 mihi populus. * Et sciens Gentes quia ego
 Dominus, sanctificator Israel, cū fuerit
 sanctificatio mea, in medio eorum in per-
 petuum.

CAPVT XXXVIII

*Habitantibus post redactam captiuitatem secūde
 filius Israel in oppidis suis, adducet Dominus in
 nouissimis diebus contra eos Gog cum ingenti exer-
 citu: sed & hunc cum suis exercitu multis cladibus
 postea confectus.*

ET factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis, pone faciem tuam
 contra Gog, terram Magog, principem ca-
 pitis Mosoch & Thubal: & vaticinare de
 eo. * & dices ad eum: Hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego ad te Gog principem capi-
 tis Mosoch & Thubal, & circummagum te,
 & ponam frenum in maxillis tuis: & edu-
 cam te, & omnem exercitum tuum, equos
 & equites vestros loriceis vniuersos, mul-
 tudinem magnam, hastam & clypeum arti-
 piensium & gladium. * Perfe, Æthio-

B pes, & Libyes cum eis, omnes scutati & ga-
 leati. * Gomer, & vniuersa agmina eius,
 domus Thogorma, latera Aquilonis, & to-
 tum robur eius, populique multi tecum.
 * Prepara, & instrue te, & omnem mul-
 tudinem tuam, quæ coæcervata est ad te: &
 esto eis in præceptum. * Post dies multos
 visitaberis: in nouissimo annorum venies ad
 terram, quæ reuersa est à gladio, & congre-
 gata est de populis multis ad montes Israel,
 qui sicut deserti iugiter: hæc de populis
 educta est, & habitabunt in ea confidenter
 vniuersi. * Ascendens aotem quasi tempe-
 stas venies, & quasi nubes, vt operias terram
 tu, & omnia agmina tua, & populi multi te-
 cum. * Hæc dicit Dominus Deus: In die
 illa ascendente sermones super cor tuum, &
 cogitabis cogitationem pessimam: * & dices:
 Ascendam ad terram absque muro: veniam
 ad quiescentes, habitantesque securi: hi om-
 nes habitant sine muro, vestes & portæ non
 sunt eis: * Vt diripias spolia, & inuadas
 prædam, vt inferas manum tuam super eos,
 qui deserti fuerant, & postea restituti, & su-
 per populum, qui est congregatus ex Gentibus,
 qui possidere cepit, & esse habitator
 vmbilici terre: Saba, & Dedan, & nego-
 tiores Tharlis, & omnes leones eius di-
 cent tibi: Numquid ad fumenda spolia tu
 venis: ecce ad diripiendam prædam congre-
 gasti multitudinem tuam, vt tollas argen-
 tum, & aurum, & auferas suppellectilem, atque
 substantiam, & diripias manubias infinitas.
 * Propterea vaticinare fili hominis, & dices
 ad Gog: Hæc dicit Dominus Deus: Num-
 quid non in die illo, cū habitauerit popu-
 lus meus Israel confidenter, scies? * Et ve-
 nies de loco tuo à lateribus Aquilonis tu, &
 populi multi tecum, ascensores equorum vni-
 uersi, cæcis magnus, & exercitus vehemens.
 * Et ascendes super populum meum Israel
 quasi nubes, vt operias terram. In nouissimis
 diebus eris, & adducam te super terram
 meam: vt sciant Gentes me, cū sanctifica-
 tus fuero in te in oculis eorum, ô Gog. * Hæc
 F dicit Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo
 locutus sum in diebus antiquis, in manu ser-
 uorum meorum prophetarum Israel, qui pro-
 phetauerunt in diebus illorum temporum,
 vt adducerem te super eos. * Et erit in die
 illa, in die aduentus Gog super terram Is-
 rael, ait Dominus Deus, ascendet indigna-
 tio mea in furore meo. * Et in zelo meo,
 in igne iræ meæ locutus sum. Quia in die
 illa erit commotio magna super terram Is-
 rael: * & † commouebuntur à facie mea
 pisces maris, & volucres cæli, & bestie
 agri, & omne reptile quod mouetur super
 humum, cunctique homines qui sunt super
 faciem terre: & subuertentur montes, & ca-
 dent sepes, & omnis mutus conuert in ter-
 ram. * Et conuocabo aduersus eum in cun-
 ctis montibus meis gladium, ait Dominus
 Deus:

† Isai.
 10. 4. 16.

† Isai. 34.
 1. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.

† Isai.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.

Isai. 19. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.
 1. 1. 4. 1.

† Matth.
 24. 1. 1.
 Luca. 21.
 2. 1.

Deus: gladius vnus cuiusque in fratrem suum dirigetur. * Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre vehemendi, & lapidibus immensis: ignem & sulphur pluum super eum, & super exercitum eius, & super populos multos, qui sunt cum eo. * Et magnificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium, & scient quia ego Dominus.

CAPVT XXXIX.

Adducet Dominus Gog contra Israel, sed ipsam cum toto eius exercitu ibi perdet; in cuius sepultura septem mensibus occupabuntur ad mundandam terram: Dominus filius Israel propter peccata ipsorum tradidit in captiuitatem, sed reducet eos in terram suam ad nominis sui glorificationem.

TV autem fili hominis varicare aduersum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitis Mosoch & Thubal: * & circumagam te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israël. * Et percussam arcum tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deieciam. * Super montes Israël cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui, qui sunt tecum: feris, auibus, omnique volatili, & bestiis terræ, dedi te ad deuorandum. * Super faciem agri cades: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Et immitam ignem in Magog, & in his qui habitant in insulis confiderent: & scient quia ego Dominus. * Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israël, & non polluum nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes quia ego Dominus sanctus Israël. * Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum. * Et egrediuntur habitatores de ciuitatibus Israël, & succendent, & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos, & succendent ea igni septem annis. * Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de silubus: quoniam arma succendent igni, & deprædabuntur eos, quibus prædæ fuerant, & diripient vastatores suos, ait Dominus Deus. * Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israël: vallem viarum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & vocabitur vallis multitudinis Gog. * Et sepelient eos domus Israël, vt mundent terram septem mensibus. * Sepeliet autem eum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. * Et viros iugiter constituent lustrantes terram, qui sepeliant & requirant eos qui remanserant super faciem terræ, vt eruant eam: post menses autem septem

querere incipient. * Et circuibunt peragrantes terram: cumque viderint os hominis, stantem iuxta illud titulum, donec sepeliant illud polinfectores in valle multitudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona, & mundabunt terram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni volucti, & vniuersis auibus, cunctisque bestiis agri: E Conuenite, properate, concurrite vndique ad victimam meam, quam ego immolo vobis, victimam grandem super montes Israël: vt comedatis carnem, & bibatis sanguinem. * Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, & agnorum, & hircorum, taurorumque & altilium, & pinguium omnium. * Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de victima, quam ego immolabo vobis: * & saturabimini super mentam meam de equo, & equite forti, & de vniuersis viris bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et ponam gloriam meam in Gentibus: & videbunt omnes gentes iudicium meum, quod fecerim; & manum meam, quam posuerim super eos. * Et scient domus Israël, quia ego Dominus Deus eorum, à die illa, & deinceps. * Et scient Gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israël, eo quod dereliquerint me, & absconderint faciem meam ab eis: & tradiderint eos in manus hostium, & ceciderint in gladio vniuersi. * Iuxta immunditiam eorum & scelus feci eis, & abscondi faciem meam ab illis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Nunc reducam captiuitatem Iacob, & miserebor omnis domus Israël: & assumam zelum pro nomine sancto meo. * Et portabunt confusionem suam, & omnem præuaricationem, qua præuaricati sunt in me, cum habitauerint in terra sua confiderent neminem formidantes: * & reduxero eos de populis, & congregauiero de terris inimicorum suorum, & sanctificans fuero in eis, in oculis gentium plurimarum. * Et scient quia ego Dominus Deus eorum, eo quod transtulerim eos in nationes, & congregaui eos super terram suam, & non dereliquerim quemquam ex eis ibi. * Et non abscondam vltèr faciem meam ab eis, eo quod effuderim spiritum meum super omnem domum Israël, ait Dominus Deus.

CAPVT XL.

Propheta offenditur futura reedificatio ciuitatis, cum mensura in longitudine, latitudine & altitudine singularum domus portorum, thalamorum, frontium, fenestrarum, vestibulorum, cubiculorum & graduum: item mensuratio quatuor mensuram ad immolanda sacrificia: rursus gazophylacia cantorum & sacerdotum, ac vestibula templi.

IN vigesimoquinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, decima mensis,

quartodecimo anno postquam percussa est A
ciuitas: in ipsa hac die facta est super me ma-
nus Domini, & adduxit me illuc. * In vi-
sionibus Dei adduxit me in terram Israël, &
dimisit me super montem excelsum nimis:
super quem erat quasi ædificium ciuitatis
vergentis ad Austrum. * Et introduxit me
illuc: & ecce vir, cuius erat species quasi
species æris, & funiculus lineus in manu
eius, & calamus mensuræ in manu eius: sta-
bat autem in porta. * Et locus est ad me
idem vir: Fili hominis vide oculis tuis, &
auribus tuis audi, & pone eorum tuum in om-
nia, quæ ego ostendam tibi: quia vt osten-
dantur tibi adductus es huc: annuntia om-
nia, quæ tu vides, domui Israël. * Et ecce
murus forinsecus in circuitu domus vnde-
que, & in manu viri calamus mensuræ sex
cubitum, & palmo: & mensus est lati-
tudinem ædificij calamo vno, altitudinem quo-
que calamo vno. * Et venit ad portam, quæ
respiciebat viam Orientalem, & ascendit
per gradus eius: & mensus est limen porte
calamo vno latitudinem, id est limen vnum
calamo vno in latitudine: * & thalamum
vno calamo in longum, & vno calamo in la-
tum: & inter thalamos, quinque cubitos:
* & limen porte iuxta vestibulum porte in-
trinsecus calamo vno. * Et mensus est vesti-
bulum porte octo cubitorum, & frontem
eius duobus cubitis: vestibulum autem porte
erat intrinsecus. * Porro thalami porte
ad viam Orientalem, tres hinc & tres inde:
mensura vna trium, & mensura vna fron-
tium ex vtraque parte. * Et mensus est la-
titudinem liminis porte, decem cubitorum,
& longitudinem porte, tredecim cubito-
rum: * Et marginem ante thalamos cubiti
vnius: & cubitus vnus finis vtriusque: tha-
lami autem, sex cubitorum erant hinc &
inde. * Et mensus est portam à tecto tha-
lami vsque ad tectum eius, latitudinem vigin-
ti quinque cubitorum: ostium contra ostium.
* Et fecit frontes per sexaginta cubitos: &
ad frontem atrium porte vndique per cir-
cuitum. * Et ante faciem porte, quæ per-
tingebat vsque ad faciem vestibuli porte in-
terioris, quinquaginta cubitos. * Et fene-
stras obliquas in thalamis, & ipse frontibus
eorum, quæ erant intra portam vndique per
circuitum: similiter autem erant & in vesti-
bulis fenestras per gyrum intrinsecus, & an-
te frontes pictura palmarum. * Et eduxit
me ad atrium exterius, & ecce gazophyl-
acia, & pavementum stratum lapide in atrio
per circuitum: triginta gazophylacia in cir-
cuiu pavimenti. * Et pavementum in fron-
te portarum, secundum longitudinem por-
tarum erat inferius. * Et mensus est lati-
tudinem à facie porte inferioris vsque ad
frontem atrij interioris extrinsecus, centum
cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem.
* Portam quoque, quæ respiciebat viam

Aquilonis atrij exterioris, mensus est tam
in longitudine, quam in latitudine. * Et
thamos eius tres hinc, & tres inde: &
frontem eius, & vestibulum eius secundum
mensuram porte prioris, quinquaginta cu-
bitum longitudinem eius, & latitudinem
viginți quinque cubitorum. * Fenestras au-
tem eius, & vestibulum, & sculpturæ se-
cundum mensuram porte, quæ respiciebat
ad Orientem: & septem graduum erat as-
census eius, & vestibulum ante eam. * Et
porta atrij interioris contra portam Aquilo-
nis, & Orientalem: & mensus est à porta
vsque ad portam centum cubitos. * Et
eduxit me ad viam Australem, & ecce por-
ta, quæ respiciebat ad Austrum: & mensus
est frontem eius, & vestibulum eius, iuxta
mensuras superiores. * Et fenestras eius,
& vestibula in circuitu, sicut fenestras ceteras:
quinquaginta cubitorum longitudinem, &
latitudine viginți quinque cubitorum. * Et
in gradibus septem ascendebatur ad eam:
& vestibulum ante fores eius: & celatæ pal-
mæ erant, vna hinc, & altera inde in fronte
eius. * Et porta atrij interioris in via Australi:
& mensus est à porta vsque ad portam
in via Australi, centum cubitos. * Et in-
troduxit me in atrium interius ad portam Au-
stralem: & mensus est portam iuxta mensu-
ras superiores. * Thalamum eius, & fron-
tem eius, & vestibulum eius eisdem mensuris:
& fenestras eius, & vestibulum eius in circui-
tu, quinquaginta cubitos longitudinis, &
latitudinis viginți quinque cubitos. * Et ve-
stibulum per gyrum longitudine viginți quin-
que cubitorum, & latitudine quinque cubi-
torum. * Et vestibulum eius ad atrium ex-
terius, & palmas eius in fronte, & octo gra-
dus erant, quibus ascendebatur per eam. * Et
introduxit me in atrium interius per viam
Orientalem: & mensus est portam secun-
dum mensuras superiores. * Thalamum eius,
& frontem eius, & vestibulum eius, sicut su-
pra: & fenestras eius, & vestibula eius in cir-
cuiu, longitudine quinquaginta cubitorum,
& latitudine viginți quinque cubitorum. * Et
vestibulum eius, id est atrij exterioris: & pal-
mæ celatæ in fronte eius hinc & inde: & in
octo gradibus ascensus eius. * Et introduxit
me ad portam, quæ respiciebat ad Aquilo-
nem: & mensus est secundum mensuras su-
periores. * Thalamum eius, & frontem eius,
& vestibulum eius, & fenestras eius per cir-
cuitum, longitudine quinquaginta cubito-
rum, & latitudine viginți quinque cubitorum.
* Et vestibulum eius respiciebat ad atrium
exterius: & celatura palmarum in fronte
eius hinc & inde: & in octo gradibus as-
census eius. * Et per singula gazophylacia
ostium in frontibus portarum: ibi lauebant
holocaustum. * Et in vestibulo porte, duæ
mensuræ hinc, & duæ mensuræ inde: vt immole-
tur super eas holocaustum & pro peccato, &
pro

pro delicto. * Et ad laus exterius, quod as-
cendit ad ostium portæ, quæ pergit ad Aquil-
lonem, duæ mensæ: & ad laus alterum ante
vestibulum portæ, duæ mensæ. * Quatuor
mensæ hinc, & quatuor mensæ inde: per
latera portæ octo mensæ erant, super quas
immolabant. * Quatuor autem mensæ ad ho-
locaustum, de lapidibus quadris extructæ:
longitudine cubiti vnus & dimidius: & latitu-
dine cubiti vnus & dimidius: & altitudine
cubiti vnus: super quas ponant vasa, in qui-
bus immolatur holocaustum, & victima. * Et
labia earum palmi vnus, reflexa intrinsecus
per circuitum: super mensas autem carnes
oblationis. * Et extra portam interiorem, ga-
zophylacia cantorum in atriū interiore, quod
erat in latere portæ respicientis ad Aquilo-
nem: & facies eorum contra viam Australem,
vna ex latere portæ Orientalis, quæ
respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad
me: Hoc est gazophylacium, quod respicit
viam Meridianam; sacerdotum erit, qui ex-
cubant in custodijs templi. Porro gazophy-
laciū, quod respicit ad viam Aquilonis, sacer-
dotum erit, qui excubant ad ministerium
altaris. isti sunt filij Sadoc, qui accedunt de
filij Leui ad Dominum vt ministrent ei. *
Et mensus est atriū longitudine centum
cubitum, & latitudine centum cubitorum
per quadrum: & altare ante faciem templi. *
Et introduxit me in vestibulum templi: &
mensus est vestibulum quinque cubitis hinc,
& quinque cubitis inde: & latitudinem por-
tæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum
inde. * Longitudinem autem vestibuli vigin-
ti cubitorum, & latitudinem vndecim cubi-
torum, & octo gradibus ascendeatur ad eam.
* Et columnæ erant in frontibus; vna hinc,
& altera inde.

CAPVT XLII.

*Dispositio reedificandi templi iuxta partes
singulas.*

ET introduxit me in templum, & mensus
est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, &
sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi.
* Et latitudo portæ decem cubitorum erat: &
latera portæ, quinque cubitis hinc, & quin-
que cubitis inde: & mensus est longitudinem
eius quadraginta cubitorum, & latitudinem
viginți cubitorum. * Et introgressus intrin-
secus mensus est in fronte portæ duos cubi-
tos: & portam, sex cubitorum: & latitudi-
nem portæ, septem cubitorum. * Et mensus
est longitudinem eius viginți cubitorum,
& latitudinem eius viginți cubitorum, ante
faciem templi: & dixit ad me: Hoc est san-
ctum sanctoium. * Et mensus est parietem
domus sex cubitorum: & latitudinem late-
ris quatuor cubitorum vndique per circuitum
domus. * Latera autem, laus ad laus, 6
bis triginta tria: & erant eminentia, quæ in-
grederentur per parietem domus, in lateri-

bus per circuitum, vt contingeret, & non at-
tingerent parietem templi. * Et platea erat
in rotundum, ascendens sursum per co-
B chleam, & in eorum templi deferebat per
gyrum: idcirco laus erat templum in supe-
rioribus: & sic de inferioribus ascende-
8 tur ad superiora in medium. * Et vidi in do-
mo altitudinem per circuitum, fundata latera
9 ad mensuram calami sex cubitorum spatiosus:
10 & latitudinem per parietem lateris forinse-
cus quinque cubitorum: & erat interior do-
mus in lateribus dumus. * Et inter gazophy-
lacia latitudinem viginți cubitorum in circui-
11 tu domus vndique, * & ostium lateris ad ora-
tionem: ostium vnum ad viam Aquilonis,
& ostium vnum ad viam Australem: & lati-
tudinem loci ad orationem, quinque cubito-
12 rum in circuitu. * Et edificium quod erat se-
paratum, versumque ad viam respicientem
ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum,
paries autem edificij, quinque cubitorum lati-
tudinis per circuitum: & longitudo eius
13 nonaginta cubitorum. * Et mensus est do-
mus longitudinem, centum cubitorum: &
quod separatū erat edificium, & parietes eius,
14 longitudinis centum cubitorum. * Latitudo
autem ante faciem domus, & eius quod erat
separatum contra Orientem, centum cubito-
15 rum. * Et mensus est longitudinem edificij
contra faciem eius, quod erat separatū ad
dorsum: thecas ex vtraque parte centum cu-
bitorum: & templum interius, & vestibula
16 atrij. * Limina, & fenestras obliquas, & ethe-
cas in circuitu per tres partes, contra vniuf-
cuiusque limen, stratumque ligno per gyrum
in circuitu: terra autem vsque ad fenestras, &
17 fenestras clausæ super ostia. * Et vsque ad do-
mum interiorem, & forinsecus per omnem
parietem in circuitu intrinsecus, & forinse-
18 secus, ad mensuram. * Et fabrefacta cheru-
bim & palmæ: & palma inter cherub & che-
19 rub, duasque facies habebat cherub. * Faci-
em hominis iuxta palmam ex hac parte, &
faciem leonis iuxta palmam ex alia parte, ex-
20 pressam per omnem domum in circuitu. *
D De terra vsque ad superiora portæ cherubim
21 & palmæ celare erant in pariete templi. * Li-
men quadrangulum, & facies sanctuarij, as-
22 pectus contra aspectum. * Altaris lignei trium
cubitorum altitudo, & longitudo eius duo-
rum cubitorum: & anguli eius, & longitudo
eius: & parietes eius lignei. Et locus est ad
23 me: Hæc est mensa coram Domino. * Et duo
24 ostia erant in templo, & in sanctuario. * Et
in duobus ostijs ex vtraque parte bina erant
ostiola, quæ in se inuicem plicabantur: bina
enim ostia erant ex vtraque parte ostiorum.
25 * Et celata erant in ipsis ostijs templi cheru-
bim, & sculpturæ palmarum, sicut in parie-
tibus quoque expressæ erant: quam ob rem
& grossiora erant ligna in vestibuli fronte
26 forinsecus. * Super quæ fenestæ oblique,
& similitudo palmarum hinc æque inde in

humeralis vestibuli, secundum latera domus latitudinemque parietum.

CAPVT XLII.

De gazophylacijs, ceterisque qua ad sacrum usum pertinent reedificandis.

ET eduxit me in atrium exterius per viam **A**ducentem ad Aquilonem, & interduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatum aedificium, & contra adem vergentem ad Aquilonem. * In facie longitudinis, 2 centum cubitos ostij Aquilonis : & latitudinis quinquaginta cubitos, * contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavimentum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta porticui triplici. * Et ante 4 gazophylacia deambulato decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens vix cubiti vnus. Et ostia eorum ad Aquilonem : * Vbi 5 erant gazophylacia in superioribus humiliora : quia supponebant porticus, quæ ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs aedificij. * Tristitia enim erant, & non habebant 6 columnas, sicut erant columnæ atriorum properetæ eminebant de inferioribus, & de medijs à terra cubitis quinquaginta. * Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia : 7 longitudo eius quinquaginta cubitorum. * Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum : & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. * Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab Oriente ingredientium in ea de atrio exteriori. * In latitudine periboli atrij, 8 quod erat contra viam Orientalem, in faciem aedificij separati, & erant ante aedificium gazophylacia. * Et via ante faciem eorum, iuxta 9 similitudinem gazophylaciorum, quæ erant in via Aquilonis : secundum longitudinem eorum, sic & latitudo eorum : & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum. * secundum ostia gazophylaciorum, quæ 10 erant in via respiciente ad Notum : ostium in capite viæ : quæ via erat ante vestibulum separatum per viam Orientalem ingredientibus. * Et dixit ad me : Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Aultri, quæ sunt ante 11 aedificium separatum : hæc sunt gazophylacia sancta, in quibus vescuntur sacerdotes, qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum : ibi ponent sancta sanctorum, & oblationem pro peccato, & pro delicto : locus enim sanctus est. * Cum autem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius : & ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt : 12 vestienturque vestimentis alijs, & sic procedent ad populum. * Cumque compleisset 13 mensuras domus interioris, eduxit me per viam portæ, quæ respiciebat ad viam Orientalem : & mensus est eam vndique per circuitum. * Mensus est autem contra ventum 16

Orientalem calamo mensuræ, quingentos 17 calamos in calamo mensuræ per circuitum. * Et mensus est contra ventum Aquilonis quingentos calamos in calamo mensuræ per 18 gyrum. * Et ad ventum Australem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ per 19 circuitum. * Et ad ventum Occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo 20 mensuræ. * Per quatuor ventos mensus est murum eius vndique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubitorum, diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum.

CAPVT XLIII.

Gloria Domini apparuit auidi propheta quod filij Israel non amplius polluerent nomen Domini, & quæ sint mensura altaris, ac sacrificia ad ipsum septem diebus expiandum.

ET duxit me ad portam, quæ respiciebat **A**ad viam Orientalem. * Et ecce gloria 2 Dei Israel ingrediebatur per viam Orientalem : & terra splendebat à maiestæte eius. 3 * ↑ Et vidi visionem, secundum speciem, quam videram, quando venit ut disperderet ciuitatem : & species secundum aspectum, ↑ quem videram iuxta fluium Chobar : & 4 cecidi super faciem meam. * Et maiestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. * Et elocauit me spiritus, & introduxit me in atrium 5 interius : & ecce repleta gloria Domini domus. * Et audiui loquentem ad me de domo, 6 & vir qui stabat iuxta me, * dixit me : Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, vbi habito in medio filiorum Israel in æternum : & non polluent 7 vitra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi & reges eorum in fornicationibus suis, & 8 in ruinis regum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos : & murus erat inter me & eos : & polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus, quas fecerunt : propter quod consumpsi eos in ira 9 mea. * Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, & ruinas regum suorum à me : 10 & habitabo in medio eorum semper. * Tu autem fili hominis ostende domui Israel templum, & confundantur ab iniquitatibus suis, 11 & metuantur fabricam : * & erubescant ex omnibus quæ fecerunt : Figuram domus, & fabricæ eius exiis, & introitus, & omnem descriptionem eius, & vniuersa præcepta eius, cunctumque ordinem eius, & omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum : ut custodiant omnes descriptiones 12 eius, & præcepta illius, & faciant ea. * Ista est lex domus in summitate montis : Omnis finis eius in circuitu, sanctum sanctorum est : 13 hæc est ergo lex domus. * Iste autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum

cubitus & palmum : in sinu eius erat cubitus & cubitus in latitudine, & definitio eius usque ad labium eius, & in circuitu, palmus unus. hæc quoque erat fossa altaris. * Et de sinu terræ usque ad crepidinem nouissimam duo cubiti, & latitudo cubiti unus : & ad crepidine minore usque ad crepidinem maiorem quatuor cubiti, & latitudo cubiti unus. * Ipse autem Ariel quatuor cubitorum : & ab Ariel usque ad sursum, cornua quatuor. * Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis : quadrangulatum æquis lateribus. * Et crepido quatuordecim cubitorum longitudinis, per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis eius : & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius unus cubiti per circuitum : gradus autem eius versi ad Orientem. * Et dixit ad me : Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus : Hi sunt ritus altaris, in quacumque die fuerit fabricatum : ut offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. * Et dabis Sacerdotibus, & Levitis, qui sunt de semine Sadoc, qui accedunt ad me : ait Dominus Deus, ut offerant mihi vitulum de amento pro peccato. * Et assumens de sanguine eius, pones super quatuor cornua eius, & super quatuor angulos crepidinis & super coronam in circuitu : & mundabis illud, & expiabis. * Et tolles vitulum, qui oblatu fuerit pro peccato : & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. * Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato : & expiabis altare, sicut expiauerunt in vitulo. * Cumque compleueris expians illud, offeres vitulum de armento immaculatum, & arietem de grege immaculatum. * Et offeres eos in conspectu Domini : & miterent sacerdotes super eos sal, & offerent eos holocaustum Domino. * Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie : & vitulum de armento, & arietem de pecoribus, immaculatos offerent. * Septem diebus expiabunt altare, & mandabunt illud : & implebunt manum eius. * Expletis autem diebus, in die octava & ultra, facient sacerdotes super altare holocausta vestra, & quæ per pacem offerent : & placatus esto vobis, ait Dominus Deus.

CAPVT XLIV.

Porta sanctuarij clausa, qua solus Deus ingreditur : ne circumcisi carne & corde non ingrediantur sanctuarium, nec Lemia qui idola secuti sunt, sed hi ministri domus erunt : filij autem Sadoc sacerdotes ingrediantur, & horum leges ponantur.

ET conuertit me ad viam portæ sanctuarij exterioris, quæ respiciebat ad Orientem : & erat clausa. * Et dixit Dominus ad me : Porta hæc clausa erit : non aperietur, & vir non transibit per eam : quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritque clausa. * Principi. Principes ipse sedebit in ea, ut comedat panem Coram Domino :

per viam portæ vestibuli ingredietur, & per viam eius egredietur. * Et adduxit me per viam portæ Aquilonis in conspectu domus : & vidi, & ecce impleuit gloria Domini domum Domini : & cecidi in faciem meam. * Et dixit ad me Dominus : Fili hominis pone cor tuum, & vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia, quæ ego loquor ad te de vniuersis ceremonijs domus Domini, & de cunctis legibus eius : & pones cor tuum in vijs templi per omnes exitus sanctuarij. * Et dices ad exasperantem me domum Israel : Hæc dicit Dominus Deus : Sufficiat vobis omnia scelera vestra domus Israel : * eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde, & incircumcisos carne, ut sint in sanctuario meo, & polluant domum meam : & offeritis panes meos, adipem, & sanguinem : & dissoluitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris. * Et non seruastis præcepta sanctuarij mei : & posuistis custodias obseruationum mearum in sanctuario meo vobismetipsis. * Hæc dicit Dominus Deus : Omnis alienigena incircumcisos corde, & incircumcisos carne, non ingredietur sanctuarium meum, omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. * Sed & Leuitæ, qui longè recesserunt à me in errore filiorum Israel, & errauerunt à me post idola sua, & portauerunt iniquitatem suam : * erunt in sanctuario meo ædifici, & ianitores portarum domus, & ministri domus : ipsi mactabunt holocausta, & victimas populi : & ipsi stabunt in conspectu eorum, ut ministrent eis. * Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idolorum suorum, & facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis : idcirco leuaui manum meam super eos, ait Dominus Deus, & portabunt iniquitatem suam : & non appropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum : sed portabunt confusionem suam, & scelera sua quæ fecerunt. * Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius, & in vniuersis quæ fiunt in ea. * Sacerdotes autem & Leuitæ filij Sadoc, qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei, cum errarent filij Israel à me, ipsi accedent ad me ut ministrent mihi : & stabunt in conspectu meo ut offerant mihi adipem, & sanguinem, ait Dominus Deus. * Ipsi ingredientur sanctuarium meum, & ipsi accedent ad mensam meam ut ministrent mihi, & custodiant ceremonias meas. * Cumque ingredierent portas atrij interioris, vestibulis lincis induentur : nec ascendet super eos quidquam laneum, quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus. * Vitæ lincæ erunt in capitis eorum, & feminalia linea erunt in lumbis eorum, & non accingentur in sudore. * Cumque egredientur atrium exterius ad populum, euertent se vestimentis suis, in quibus ministrauerant, & reponent ea in gazophylacio

phylatio sanctuarij, & vestient se vestimen- F
tis alijs: & non sanctificabunt populum in
vestibus suis. * Caput autem suum non radent 10
neque comam nutriens: sed tondentes atton-
dent capita sua. * Et vinum non bibet omnis 11
sacerdos quando ingrediturus est atrium inter-
nus. * † Et viduam & repudiatam non acci- 22
pient uxores, sed virgines de femine domus
Israel: sed & viduam, quæ fuerit vidua à sacer-
dote, accipient. * Et populum meum docebunt 13
quid sit inter sanctum & pollutum, & inter
mundum & immundum ostendent eis. * Et 14
cum fuerit controuersia, stabunt in iudicijs
meis, & iudicabunt: leges meas, & præcepta
mea in omnibus sollempnitatibus meis custo-
dient, & Sabbata mea sanctificabunt. * Et 15
ad mortuum hominem non ingredientur, ne
polluantur, nisi ad patrem & matrem, & fi-
lium & filiam, & fratrem & sororem, quæ al-
terum virum non habuerit: in quibus conta- G
minabuntur. * Et postquam fuerit emunda- 16
tus, septem dies numerabuntur ei. * Et in 17
die introitus sui in sanctuarium ad atrium in-
terius, ut ministret mihi in sanctuario, offerret
pro peccato suo, ait Dominus Deus. * † Non 18
erit autem eis hereditas, ego hereditas eor-
um: & possessionem non dabit eis in Israel,
ego enim possessio eorum. * Victimam & 19
pro peccato & pro delicto ipsi comedent: &
omne votum in Israel ipsorum erit. * † Et 20
primitiua omnium primogenitorum, & om-
nia libamenta ex omnibus quæ offeruntur,
sacerdotes erunt: & primitiua ciborum ves-
torum dabitis sacerdoti, ut reponat benedi-
ctionem domui tuæ. * † Omne morticinum, 31
& caprum à bestia de aulis & de pecoribus
non comedent Sacerdotes.

CAPVT XLV.

*In terra diuisione separatis Domino primitijs, as-
signanda est certa portio sacerdotibus, Levitis, cini-
tati ac principi: seruandaque aquitas in ponderibus,
mensuris, primitijs & sacrificijs: qua sacrificia
offerentur primo ac septimo die primi mensis, &
in sollempnitatibus Pascha ac Tabernaculorum.*

Cumque cepetis terram diuidere sort- 1
tò, separate primitias Domino, sancti- A
ficatum de terra, longitudine viginti quin-
que millia, & latitudine decem millia: san-
ctificatum erit in omni termino eius per cir-
cuitum. * Et erit ex omni parte sanctificationem 2
quingentos per quingentos, quadrifariam
per circuitum: & quinquaginta cubitis in
Iuburbana eius per gymum. * Et à mensura 3
ista mensurabis longitudinem: viginti quin-
que millium, & latitudinem decem millium B
& in ipso erit templum, sanctumque sancto-
rum. * Sanctificatum de terra erit sacerdoti- 4
bus ministris sanctuarij, qui accedunt ad mi-
nisterium Domini: & erit eis locus in do-
mos, & in sanctuarium sanctitatis. * Vigin- 5
ti quinque autem millia longitudinis, & de-
cem millia latitudinis erunt Levitis, qui mi-

nistrant domui: ipsi possidebunt viginti ga-
6 zophylacia. * Et possessionem ciuitatis dabitis
quinque millia latitudinis, & longitudinis
viginti quinque millia, secundum separatio-
nem sanctuarij, omni domui Israel. * Prin-
cipi quoque hinc, & inde in separationem
sanctuarij, & in possessionem ciuitatis, con-
tra faciem separationis sanctuarij, & contra
faciem possessionis vrbis: à latere Maris vs-
que ad Mare, & à latere Orientis vsque ad
Orientem: Longitudinis autem iuxta vnā-
quamque partem à termino Occidentali vs-
8 que ad terminum Orientalem. * De terra erit
ei possessio in Israel: & non depopulabuntur
vtrā principes populum meum: sed terram
D dabit domui Israel secundum tribus eorum.
9 * Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiat vo-
bis principes Israel: iniquitatem & rapinas
intermitte, & iudicium & iusticiam facite,
separate confinia vestra à populo meo, ait
10 Dominus Deus. * Scatera iusta, & ephi iu-
11 stum, & banus iustus erit vobis. * Ephi & banus
æqualia, & vnus mensuræ erunt: ut capiat
decimam partem cori banus, & decimam
partem cori ephi: iuxta mensuram cori erit
12 æqua libratio eorum. * † Siclus autem viginti
obolos habet. Porro viginti sici, & viginti
quinque sici, & quindecim sici mnām fa-
13 ciunt. * Et hæc sunt primitiæ, quas tolletis:
E sextam partem ephi de coro frumenti, & sex-
tam partem ephi de coro hordei. * Mensura
quoque olei, banus olei, decima pars cori est:
14 & decem bati eorum faciunt: quia decem ba-
15 ti implent eorum. * Et arietem vnum de gre-
ge ducentorum, de his quæ nutriunt Israel
in sacrificium, & in holocaustum, & in paci-
fica, ad expiandum pro eis, ait Dominus
16 Deus. * Omnis populus tertæ tenebitur pri-
17 mitijs his principi in Israel. * Et super prin-
cipem erunt holocausta, & sacrificium, & liba-
F mina in sollempnitatibus, & in Calendis, &
in Sabbatis, & in vniuersis sollempnitatibus
domus Israel: ipse faciet pro peccato sacrifici-
cium, & holocaustum, & pacifica ad expian-
18 dum pro domo Israel. * Hæc dicit Dominus
Deus: In primo mense, vna mensis, sumes
vitulum de armento immaculatum: & ex-
19 piabis sanctuarium. * Et tollet sacerdos de
sanguine quod erit pro peccato: & ponet in
postibus domus, & in quatuor angulis crepi-
dinis altaris, & in postibus portæ atrij interio-
20 rioris. * Et sic facies in septima mensis, pro
vnoquoque qui ignorauit, & errore deceptus
21 est, & expiabis pro domo. * In primo men-
G se, quartadecima die mensis, erit vobis Pas-
cha sollempnitas: septem diebus azyma come-
22 dentur. * Et faciet princeps in die illa pro
se, & pro vniuerso populo terræ, vitulum
23 pro peccato. * Et in septem diebus sollemp-
nitate faciet holocaustum Domino septem
vitulos, & septem arietes immaculatos quo-
tidie septem diebus: & pro peccato hirci-
24 cum capratum quotidie. * Et sacrificium
ephi

† Leuit. 11.
6. 14.† Num. 18.
6. 80.
Dypt. 18.
6. 1.† Ex. 48.
6. 19.† Lev. 11.
6. 8.† Ex. 90.
† 11.
Lev. 37.
6. 1.
Num. 3.
6. 47.

ephi per vitulum, & ephi per arietem faciet
& olei hin per singula ephi. * Septimo men-
se, quintadecima die mensis in sollemnitate,
faciet sicut supra dicta sunt per septem dies,
tam pro peccato, quam pro holocausto, &
in sacrificio, & in oleo.

CAPVT XLVI.

*Porta solis Sabbatis ne Calendarum aperienda, &
qua holocausta his diebus offeret princeps, quare
porta ipse aut populus templum ingrederetur, vel
egredietur: de spontaneo & quotidiano principis ho-
locausto: de ipsius domo filius aut seruus dato, loca
in quibus sacerdotes coquant sacrificia & ministri
victimas populi.*

Hæc dicit Dominus Deus: Porta atrij
interioris, quæ respicit ad Orientem,
erit clausa sex diebus, in quibus opus sit: die
autem Sabbati aperietur, sed & in die Calen-
darum aperietur. * Et intrabit princeps per
viam vestibuli portæ deforis, & stabit in li-
mine portæ: & facient sacerdotes holocau-
stum eius, & pacifica eius: & adorabit super
limen portæ, & egredietur: porta autem non
claudetur vsque ad vesperam. * Et adorabit
populus terræ ad ostium portæ illius in Sab-
batis, & in Calendis, coram Domino. * Ho-
locaustum autem hoc offeret princeps Do-
mino: in die Sabbati fex agnos immacula-
tos, & arietem immaculatam. * Et sacrificium
ephi per arietem: in agnis autem sacrificium
quod dederit manus eius: & olei hin per sin-
gula ephi. * In die autem Calendarum vitu-
lum de armento immaculatum: & fex agni
& arietes immaculati erunt. * Et ephi per vi-
tulum, ephi quoque per arietem faciet sacri-
ficium: de agnis autem, sicut inuenerit manus
eius: & olei hin per singula ephi. * Cumque
ingressurus est princeps, per viam vestibuli
portæ ingreduatur, & per eandem viam exeat.
* Et cum intrabit populus terræ in conspe-
ctu Domini in sollemnitatibus: qui ingreditur
per portam Aquilonis, vt adoret, egredia-
tur per viam portæ Meridianæ: porro qui in-
greditur per viam portæ Meridianæ, egredia-
tur per viam portæ Aquilonis: non reuer-
tetur per viam portæ, per quam ingressus est,
sed e regione illius egredietur. * Princeps au-
tem in medio eorum cum ingredientibus in-
gredietur, & cum egredientibus egredietur,
* Et in mundinis, & in sollemnitatibus erit
sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arie-
tem: agnis autem erit sacrificium sicut inue-
nerit manus eius: & olei hin per singula
ephi. * Cum autem fecerit princeps sponta-
neum holocaustum, aut pacifica voluntaria
Domino; aperietur ei porta quæ respicit ad
Orientem, & faciet holocaustum suum, &
pacifica sua, sicut fieri solet in die Sabbati:
& egredietur, claudeturque porta postquam
exierit. * Et agnum eiusdem anni immacu-
latum faciet holocaustum quotidie Domino:
semper manet faciet illud. * Et faciet sacri-

cium super eo cara mane mane sextam partem
ephi, & de oleo tertiam partem hin, vt mis-
ceatur simile: sacrificium Domino legiti-
mum, iuge atque perpetuum. * Faciet agnum,
& sacrificium, & oleum cara mane mane: ho-
locaustum sempiternum. * Hæc dicit Do-
minus Deus: Si dederit princeps domum ali-
cui de filiis suis: hereditas eius, filiorum suo-
rum erit, possidebunt eam hereditarie. * Si
autem dederit legarum de hereditate sua vni
seruorum suorum, erit illius vsque ad annum
remissionis, & reuertetur ad principem: he-
reditas autem eius, filiis eius erit. * Et non
accipiet princeps de hereditate populi per
violentiam, & de possessione eorum: sed de
possessione sua hereditatem dabit filiis suis:
vt non dispergatur populus meus vnusquis-
que a possessione sua. * Et introduxit me per
ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazo-
phylaciam sanctuarij ad sacerdotes, quæ respi-
ciebant ad Aquilonem: & erat ibi locus ver-
gens ad Occidentem. * Et dixit ad me: Iste
est locus vbi coquent sacerdotes pro pecca-
to, & pro delicto: vbi coquent sacrificium,
vt non effugiet atrium exterius, & sancti-
ficetur populus. * Et eduxit me in atrium ex-
terius, & circumduxit me per quatuor angu-
los atrij: & ecce atrium erat in angulo atrij,
atriola singula per angulos atrij. * In qua-
tuor angulis atrij atriola dispositæ, quadragin-
ta cubiorum per longum, & triginta per la-
tum: mensuræ vnus quatuor erant. * Et par-
ties per circinum ambiens quatuor atriola:
& culinx fabricatæ erant subter porticus per
gynum. * Et dixit ad me: Hæc est domus cu-
linarum, in qua coquent ministri domus Do-
mini victimas populi.

CAPVT XLVII.

*Aque subter limen domus egredientes, & in la-
tus templi dextrum descendentes, efficiuntur tor-
rens qui tandem non potest transfundari, & sanat
omnia ad quæ perigeris, habens pisces & arbores
fructiferas: terminus Terræ sanctæ, quæ duodecim
tribubus Israel & aduenis diuidenda est.*

ET conuerit me ad portam domus, & ec-
ce aque egrediebantur subter limen do-
mus ad Orientem: facies enim domus respi-
ciebat ad Orientem: aque autem descende-
bant in latum templi dextrum ad Meridiem
altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquil-
onis, & conuertit me ad viam foras portam
exteriorem, viam quæ respiciebat ad Orien-
tem: & ecce aque redundantes à latere dex-
tro. * Cum egredieretur vir ad Orientem, qui
habebat funiculum in manu sua, & mensus
est mille cubitos: & traduxit me per aquam
vsque ad talos. * Rursumque mensus est mil-
le, & traduxit me per aquam vsque ad genua:
* & mensus est mille, & traduxit me per
aquam vsque ad renes. Et mensus est mille,
torrentem, quem non potui pertransire:
quoniam intumuerant aque profundius tor-
rentis,

rentis, qui non potest transuadari. * Et dixit 6
ad me: Certè vidiſti fili hominis. Et eduxit B
me, & conuerſit ad ripam torrentis. * Cùm- 7
que me conuerſiſſem, ecce in ripa torrentis
ligna multa nimis ex vtraque parte. * Et ait 8
ad me: Aquæ iſte, quæ egrediuntur ad tu-
mulos ſabuli Orientalis, & deſcendunt ad
plana deſerti, inarabunt mare, & exibunt, &
ſanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, 9
quæ ſerpit quocumque venerit torrentis, viuet;
& erunt piſces multi ſatis poſtquam venerint
illuc aquæ iſte, & ſanabuntur & viuunt om-
nia, quæ venerit torrentis. * Et ſtabunt ſuper 10
illas piſcatores, ab Engaddi vſque ad Engal-
lim iſſacatio ſagenarum erit: plurimæ ſpecies
erunt piſcium eius, ſicut piſces maris magni,
multitudinis nimis: * in litoribus autem eius, 11
& in paluſtribus non ſanabuntur, quia in ſa-
linas dabuntur. * Et ſuper torrentem orietur 12
in ripis eius ex vtraque parte omne lignum
pomiferum: non deſluet ſolium ex eo, & non
deficiet fructus eius: per ſingulos meſes af-
ſeret primitiua, quia aquæ eius de ſanctuario
egredientur: & erunt fructus eius in cibum,
& folia eius ad medicinam. * Hæc diſt. Do- 13
minus Deus: Hic eſt terminus in quo poſſi-
debitis terram in duodecim tribubus Iſrael:
quia Ioseph duplicem funiculum habet. * 14
Poſſidebitis autem eam ſinguli æquè vt frater
ſuus: ſuper quam leuauit manum meam vt da-
rem patribus vſtris: & cadet terra hæc vo-
bis in poſſeſſionem. * Hic eſt autem termi- 15
nus terre: ad plagam Septentrionalem, à
mari magno via Heſthalon, venientibus Se-
dada, * Emath, Berorha, Sabarim, quæ eſt in-
ter terminum Damafci & conſinium Emath,
domus Tichon, quæ eſt iuxta terminum Au-
ran. * Et erit terminus à mari vſque ad atrium
Enon terminus Damafci, & ab Aquilone ad
Aquilonem: terminus Emath plagam Sep-
tentrionalis. * Porro plagam Orientalis de
medio Auran, & de medio Damafci, &
de medio Galaad, & de medio terræ Iſrael, 18
Iordanis diſterminans ad mare Orientale,
metiemini etiam plagam Orientalem. * Pla- 19
ga autem australis meridiana, à Thamar
vſque ad aquas contradictionis Cades: &
torrentis vſque ad mare magnum: & hæc
eſt plagam ad Meridiem australis. * Et plagam 20
Maris, mare magnum à conſinio per dire-
ctum donec venias Emath: hæc eſt plagam
Maris. * Et diuidetis terram iſtam vobis per
tribus Iſrael: & mittetis eam in hereditatem
vobis, & aduenis, qui acceſſerint ad vos, qui
genuerint filios in medio veſtrum: & erunt
vobis ſicut indigene inter filios Iſrael: vobiſ-
cum diuident poſſeſſionem in medio tribuum
Iſrael. * In tribu autem quacumque fuerit ad-
vena, ibi dabitis poſſeſſionem illi, ait Domi-
nus Deus.

CAPVT XLVIII.

*Diuiſio Terra ſancta in duodecim tribus: vbi
ſunt primitiæ & ſanctuarium: locus Sacerdotum*

*ac Lemitarum: meſſura ciuitatis in quadroy cum
ſuburbanis: poſſeſſio principi & duodecim porte
ciuitatis iuxta duodecim tribus.*

1 **E**T hæc nomina tribuum à ſinibus Aquil-
lonis iuxta viam Heſthalon pergentibus
Emath, atrium Enan terminus Damafci ad
Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei pla-
2 ga Orientalis mare, Dan vna. * Et ſuper termi-
num Dan, à plagam Orientali vſque ad pla-
3 gam Maris, Aſer vna: * & ſuper terminum
Aſer, à plagam Orientali vſque ad plagam Ma-
4 ris, Nephthali vna. * Et ſuper terminum
Nephthali, à plagam Orientali vſque ad pla-
5 gam Maris, Manaſſe vna. * Et ſuper termi-
num Manaſſe, à plagam Orientali vſque ad pla-
6 gam Maris, Ephraim vna. * Et ſuper termi-
num Ephraim, à plagam Orientali vſque ad pla-
7 gam Maris, Ruben vna. * Et ſuper terminum
Ruben, à plagam Orientali vſque ad plagam
8 Maris, Iuda vna. * Et ſuper terminum Iuda, à
plagam Orientali vſque ad plagam Maris, erunt
primitiæ, quas ſeparabis, viginti quinque
millibus latitudinis & longitudinis, ſicut ſin-
9 gule partes à plagam Orientali vſque ad pla-
gam Maris: & erit ſanctuarium in medio eius.
10 **P**rimitiæ, quas ſeparabis Domino: longi-
tudo viginti quinque millibus, & latitudo de-
cem millibus. * Hæc autem erunt primitiæ ſan-
11 ctuarij ſacerdotum: ad Aquilonem longi-
tudo viginti quinque millia, & ad Mare lati-
tudinis decem millia, ſed ad Orientem lati-
tudinis decem millia, & ad Meridiem longi-
tudo viginti quinque millia: & erit ſanctua-
12 rium Domini in medio eius. * Sacerdotibus
ſanctuarium erit de filiis Sadoc, qui cuſtodie-
runt ceremonias meas, & non errauerunt
cùm errarent filij Iſrael, ſicut errauerunt &
13 Leuitæ. * Et erunt eis primitiæ de primitiis
terre ſanctum ſanctorum, iuxta terminum
14 Leuitarum. * Sed & Leuitis ſimiliter iuxta ſi-
nes ſacerdotum viginti quinque millia longi-
tudo, & latitudinis decem millia. Omnis
longitudo viginti & quinque millium, & la-
15 titudo decem millium. * Et non venunda-
bunt ex eo, neque mutabunt, neque trans-
ferentur primitiæ terre, quia ſanctificatæ ſunt
16 Domino. * Quinque millia autem quæ ſu-
perſunt in latitudine per viginti quinque mil-
lia, proſana erunt vrbs in habitaculum, &
in ſuburbana: & erit ciuitas in medio eius.
17 **E**t hæc meſſuræ eius: ad plagam Septen-
trionalem quingenta & quatuor millia: & ad
plagam Meridianam, quingenta & quatuor
millia: & ad plagam Orientalem, quingenta
& quatuor millia: & ad plagam Occidentalem,
18 quingenta & quatuor millia. * Erunt au-
tem ſuburbana ciuitatis ad Aquilonem du-
centa quinquaginta, & ad Meridiem ducenta
quinquaginta, & ad Orientem ducenta quin-
quaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta.
19 **Q**uod autem reliquum fuerit in lon-
gitudine ſecundum primitias ſanctuarij, de-
cem millia in Orientem, & decem millia in
Occi

Occidentem, erunt sicut primitie sanctuarij:
& erunt fruges eius in panes his qui seruiunt
ciuitati. * Seruientes autem ciuitati, opera
bunntur ex omnibus tribus Israel. * Omnes
primitie viginti quinque millium, per vigin-
tiquinque millia in quadrum, separabuntur
in primitias sanctuarij, & in possessionem ci-
uitatis. * Quod autem reliquum fuerit, prin-
cipis erit ex omni parte primitiarum sanctua-
rij, & possessionis ciuitatis è regione vigin-
tiquinque millium primitiarum vsque ad ter-
minum Orientalem: sed & ad Mare, è regio-
ne vigintiquinque millium vsque ad termi-
num maris, similiter in partibus principis erit
& erunt primitie sanctuarij, & sanctuarium
templi in medio eius. * De possessione autem
Leuitarum, & de possessione ciuitatis in me-
dio partium principis: erit inter terminum
Iuda, & inter terminum Benjamin, & ad prin-
cipem pertinebit. * Et reliquis tribus: A
plaga Orientali vsque ad plagam Occidenta-
lem, Benjamin vna. * Et contra terminum
Benjamin, à plagam Orientali vsque ad pla-
gam Occidentalem, Simenn vna. * Et super
terminum Simeonis, à plagam Orientali vsque
ad plagam Occidentalem, Issachar vna. * Et
super terminum Issachar, à plagam Orientali

vsque ad plagam Occidentalem, Zabulon
vna. * Et super terminum Zabulon, à plagam
Orientali vsque ad plagam Maris, Gad vna.
* Et super terminum Gad, ad plagam Aus-
tri in meridie: & erit finis de Thamar vs-
que ad aquas contraditionis Cades, here-
ditas contra mare magnum. * Hæc est terra,
quam mitteris in sortem tribus Israel: &
hæc partirintur earum, ait Dominus Deus.
* Et hi egressus ciuitatis: A plagam Septem-
trinali quingentos & quatuor millia men-
surabis. * Et portæ ciuitatis ex nominibus
tribuum Israel, portæ tres à Septentrinne;
porta Ruben vna, porta Iuda vna, porta
Leui vna. * Et ad plagam Orientalem, quin-
gentos & quatuor millia: & portæ tres,
porta Ioseph vna, porta Benjamin vna, por-
ta Dan vna. * Et ad plagam Meridianam,
quingentos & quatuor millia metieris: &
portæ tres, porta Simeonis vna, porta Is-
sachar vna, porta Zabulon vna. * Et ad
plagam Occidentalem, quingentos & qua-
tuor millia, & portæ eorum tres, porta Gad
vna, porta Aser vna, porta Nephthali vna.
* Per circuitum, decem & octo millia: &
nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibi-
dem.

PROPHEZIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

*Daniel, Ananias, Misael & Azarias in capti-
uitate eliguntur, vt docti linguam Chaldaeorum
assuerent regi: mutatisque ipsorum nominibus, ob-
tinent à proposito eunuchorum vt solis vescantur
leguminibus, aquam bibentes: quo facto, facies
ipsorum corporulentiores erant quam illorum qui ci-
bo regio vescantur: quibus Deus sapientiam
dedit, & Danieli præterea intelligentiam som-
niorum.*

ANNO tertio regni Ioakim regis Iuda, venit
Nabuchodonosor rex Babilonis in Ierusalem, &
obsecit eam: * & tradidit Dominus in manu
eius Ioakim regem Iuda, & partem vasorum domus Dei, & asporta-
uit ea in terram Sennar in domum dei sui, &
vasa inuolit in domum Thesauri dei sui. *
Et ait rex Asphenex præposito Eunuchorum,
vt introduceret de filiis Israel, & de semine
reginæ & tyrannorum, * pueros, in quibus
nulla esset macula, decoros forma, & erudi-
tus omni sapientia, cautos scientia, & doctos
disciplina, & qui possent stare in palatio re-
gis, vt doceret eos litteras, & linguam Chal-

deorum. * Et constituit eis rex annonam
per singulos dies de cibis suis, & de vino
vnde bibebat ipse, vt emeritis tribus annis,
postea starent in conspectu regis. * Fuerunt
ergo inter eos de filiis Iuda, Daniel, Ana-
nias, Misael, & Azarias. * Et imposuit eis
B præpositus eunuchorum, nomina: Danieli,
Baltassar; Ananias, Sidrach; Misaeli, Misach;
& Azariz, Abdenago. * Proposuit autem
Daniel in corde suo, ne pollueretur de men-
sa regis, neque de vinn potus eius, & roga-
uit eunuchum præpositum ne conami-
naretur. * Dedit autem Deus Danieli gra-
tiam & misericordiam in conspectu principis
eunuchorum. * Et ait princeps eunuchorum
ad Daniele: Timeo ego dominum meum
regem, qui constituit vobis cibum & potum:
qui si viderit vultus vestros macilentiores
præ ceteris adolescentibus coreis vestris, con-
demnabit caput meum regi. * Et dixit Da-
niel ad Malasár, quem constituerat princeps
eunuchorum super Daniele, Ananiam, Mi-
sachem, & Azariam: * Tenta nos obsecra
seruos tuos diebus decem, & denur nobis le-
gumina ad vescendum, & aqua ad biben-
dum: * contemplantur vultus nostros, & vul-
tus puerorum qui vescantur cibo regio: &
sicut videris, facies cum seruis tuis. * Qui
audiret

audito sermone huiusmodi, tentauit eos
diebus decem. * Post dies autem decem, ap-
paruerunt vultus eorum meliores & corpul-
entiores præ omnibus pueris, qui vescaban-
tur cibo regio. * Porro Malasar tollebat ciba-
ria, & vinum potus eorum: dabatque eis le-
gumina. * Pueri autem his dedit Deus scien-
tiam & disciplinam, in omni libro & sapien-
tia: Danieli autem intelligentiam omnium
visionum & somniorum. * Completis itaque
diebus, post quos dixerat rex vt introduceren-
tur: introduxit eos præpositus eunuchorum
in conspectu Nabuchodonosor. * Cumque
eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales
de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, &
Azarias: & steterunt in conspectu Regis. *
Et omne verbum sapientie & intellectus,
quod sciscitatus est ab eis Rex, inuenit in eis
decuplum, super cunctos ariolos & magos,
qui erant in vniuerso regno eius. * Fuit au-
tem Daniel vsque ad annum primum Cyri
regis.

† 70/6.
g 18.

CAPVT II

Cum sapientes Chaldaei somnium Nabuchodonosor coniectare non potentes, inueniuntur omnes interimi, oranti Daniels reuelatum est mysterium, qui regi aperit somnium ipsius de magna quadam statua, eiusque declarationem de quatuor regnis: quo facto Nabuchodonosor Danielem adorauit, & hostias ac incensum illi precepit offerri, confitens Dominum Deum, & exaltans Danielem.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor,
vidit Nabuchodonosor somnium, & ter-
rinitus est spiritus eius, & somnium eius fu-
git ab eo. * Præcepit autem rex, vt conuoca-
rentur arioli, & magi, & malefici, & Chal-
dæi, vt indicarent regi somnia sua: qui cum
venissent, steterunt coram rege. * Et dixit ad
eos rex: Vidi somnium: & mente confusus
ignoro quid viderim. * Responderuntque
Chaldæi regi Syriacæ: Rex in sempernum
vive: dic somnium seruis tuis, & interpreta-
tionem eius indicabimus. * Et respondens
rex, ait Chaldæis: Sermo recessit à me: nisi
indicaueritis mihi somnium, & coniecturam
eius, peribitis vos, & domus vestre publica-
buntur. * Si autem somnium, & coniecturam
eius narraueritis, præmia, & dona, & hono-
rem multum accipietis à me: somnium igitur,
& interpretationem eius indicare mihi.
* Responderunt secundò, atque dixerunt:
Rex somnium dicat seruis suis, & interpreta-
tionem illius indicabimus. * Respondit rex,
& ait: Certè noui quòd tempus redimitis,
scientes quòd recesserit à me sermo. * Si er-
go somnium non indicaueritis mihi, vna est
de vobis sententia, quòd interpretationem
quoque fallacem & deceptione plenam com-
posueritis, vt loquamini mihi donec tempus
pertranseat. Somnium itaque dicite mihi, vt
sciam quòd interpretationem quoque eius ve-
ram loquamini. * Respondentes ergo Chal-

dæi coram rege, dixerunt: Non est homo
super terram, qui sermonem tuum, rex, pos-
sit implere: sed neque regum quicumque ma-
gnus & potens verbum huiusmodi sciscita-
tur ab omni ariolo, & mago, & Chaldæo.
* Sermo enim, quem tu, quæris, rex, grauis
est: nec reperietur quisquam, qui indicet il-
lum in conspectu regis: exceptis diis, quo-
rum non est cum hominibus conuersatio. *
Quo audito, rex in furore & in ira magna,
præcepit, vt perirent omnes sapientes Baby-
lonis. * Et egressa sententia, sapientes inter-
ficiebantur: querebanturque Daniel & socij
eius, vt perirent. * Tunc Daniel requisivit de
lege atque sententia, ab Arioch principe mi-
litie regis, qui egressus fuerat ad interficien-
dos sapientes Babylonis. * Et interrogauit
eum, qui à rege potestatem acceperat, quam
ob causam tam crudelis sententia à facie re-
gis esset egressa. Cum ergo rem indicasset
Arioch Danieli, * Daniel ingressus rogauit
regem, vt tempus daret sibi ad solutionem
indicandam regi. * Et ingressus est domum
suam, Ananizque & Misaeli & Azarie so-
cijs suis indicauit negotium: * vt quærerent
misericordiam à facie Dei cæli super sacra-
mento isto, & non perirent Daniel & socij
eius cum ceteris sapientibus Babylonis. *
Tunc Danieli mysterium per visionem no-
cte reuelatum est: & benedixit Daniel Deum
cæli, * & locutus ait: Sit nomen Domini be-
nedictum à sæculo & vsque in sæculum: quia
sapientia & fortitudo eius sunt. * Et ipse mu-
tat tempora, & ætates: transfert regna, atque
constituit: dat sapientiam sapientibus, & scien-
tiam intelligentibus disciplinam: * Ipse re-
ducat profunda, & abscondita, & nouit in te-
nebris constituta: & lux cum eo est. * Tibi
Deus patrum nostrorum confiteor, teque
laudo: quia sapientiam & fortitudinem de-
disti mihi: & nunc ostendisti mihi quæ ro-
gauimus te, quia sermonem regis aperuisti
nobis. * Post hæc Daniel ingressus ad Arioch,
quem constituerat rex vt perderet sapientes
Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Baby-
lonis ne perdas: introduce me in conspectu
regis, & solutionem regi narrabo. * Tunc A-
rioch festinus introduxit Danielem ad re-
gem, & dixit ei: Inueni hominem de filiis
transmigrationis Iuda, qui solutionem regi
annuntiet. * Respondit rex, & dixit Danieli,
cuius nomen erat Baltasar: Putasne verè po-
tes mihi indicare somnium, quod vidi, & in-
terpretationem eius? * Et respondens Daniel
coram rege, ait: Mysterium, quod rex inter-
rogat, sapientes, magi, arioli, & auspices ne-
queunt indicare regi. * Sed est Deus in cæ-
lo reuelans mysteria, qui indicauit tibi rex
E Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in no-
uissimis temporibus. Somnium enim & visiones
capitis tui in cubili tuo huiusmodi sunt:
* Tu rex cogitare cepisti in strato tuo, quid
esset futurum post hæc: & qui reuelat my-
steria,

stera, ostendit tibi quæ ventura sunt. * Mihi 30
quoque non in sapientia, quæ est in me plus
quàm in cunctis viventibus, sacramentum
hoc reuelatum est: sed vt interpretatio regi
manifesta fieret, & cogitationes memoriæ tuæ
scires. * Tu rex videbas, & ecce quasi statua 31
vna grandis: statua illa magna, & statua sub-
limis stabat contra te, & intuitus eius erat ter-
ribilis. * Huius statuz caput ex auro optimo 32
erat, pectus autem & brachia de argento,
portò venter & femora ex ære. * tibi autem 33
ferrex, pedum quædam pars erat ferrea, quæ-
dam autem fictilis. * Videbas ita, donec ab- 34
scissus est lapis de monte sine manibus: &
percutiss statuum in pedibus eius ferreis &
fictilibus, & comminuit eos. * Tunc contrita 35
sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum, &
aurum, & redacta quasi in fauillam æstuz
aræ, quæ rapta sunt vento: nullusque locus 36
inuentus est eis: lapis autem, qui percuterat
statuam, factus est mons magnus, & impleuit
vniuersam terram. * hoc est somnium: Inter- 37
pretationem quoque eius dicemus coram te, F
rex. * Tu rex regum es: & Deus cæli, reg- 38
num, & fortitudinem, & imperium, & gloriam
dedit tibi: * & omnia in quibus habitant fi-
lij hominum, & bestię agri: volucres quo-
que cæli dedit in manu tua, & sub ditione
tua vniuersa constituit, tu es ergo caput au- 39
reum. * Et post te confurget regnum aliud mi-
nus te argenteum: & regnum tertium aliud
æreum, quod imperabit vniuersę terrę. * Et 40
regnum quartum erit velut ferrum quomo-
do ferrum comminuit & donat omnia, sic
comminuet & conteret omnia hæc. * Porro 41
quia vidisti pedum, & digitorum partem
teste figuli, & partem ferream: regnum diui-
sum erit, quod tamen de plantario ferci orie-
tur, secundum quod vidisti ferrum mistum
teste ex luto. * Et digitos pedum ex parte 42
ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum
erit solidum, & ex parte contritum. * Quod 43
autem vidisti ferrum mistum teste ex luto,
commiscebuntur quidem humano semine,
sed non adhærebunt sibi, sicut ferrum misceri
non potest teste. * In diebus autem regno- 44
rum illorum, suscitabit Deus cæli regnum, G
quod in æternum non dissipabitur, & reg-
num eius alteri populo non tradetur: commi-
nuet autem, & consumet vniuersa regna hæc:
& ipsum stabit in æternum. * Secundum quod 45
vidisti, quod de monte abscissus est lapis, si-
ne manibus, & comminuit testam, & ferrum,
& æs, & argenteum, & aurum, & Deus magnus
ostendit regi, quæ ventura sunt postea, & ve-
rum est somnium, & fidelis interpretatio
eius. * Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in 46
faciem suam, & Daniele adorauit, & ho-
stias & incensum præcepit vt sacrificarent
ei. * Loquens ergo rex ait Danieli: Verè Deus 47
vester Deus deorum est, & Dominus regum,
& reuelans mysteria: quoniam tu posuisti
aperire hoc sacramentum. * Tunc rex Da- 48

nilem in sublime extulit, & munera multa
& magna dedit ei: & constituit eum princi-
pem super omnes prouincias Babylonis, &
perfectum magistratum super cunctos sa-
pientes Babylonis. * Daniel autem postulat 49
a rege: & constituit super opera prouincię
Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago:
ipse autem Daniel erat in foribus regis.

CAPVT III.

*Ananias, Misael, & Azarias volentes adorare
statuam quam rex Nabuchodonosor exercebat, lega-
ti mittuntur in fornacem ignis ardentis, in qua el-
lasi manentes confitentur Domino, quod propter pec-
cata sua genus, paterentur afflictiones: & peten-
tes eius misericordiam, exhortantur omnem crea-
turam ad benedicendum Dominum: quod Nabu-
chodonosor auamaduertens oblitus, & illis de for-
nace egressis benedixit Deum ipsorum, iubens vt oc-
cidatur quisquis ipsum blasphemauerit.*

NAbuchodonosor rex fecit statuam au-
ream, aliudine cubitorum sexaginta,
latitudine cubitorum sex, & statuit eam in
campo Dura prouincię Babylonis. * Itaq; Na-
buchodonosor rex misit ad congregandos sa-
trapas, magistratus, & iudices, duces & tyrānos,
& præfectos, omnesque principes regionum,
vt conuenirent ad dedicationem statuę, quam
exercebat Nabuchodonosor rex. * Tunc con-
gregati sunt satrapę, magistratus, & iudices,
duces, & tyranni, & optimates qui erant in
possestibus constitui, & vniuersi principes
regionum, vt conuenirent ad dedicationem
statuę, quam exercebat Nabuchodonosor rex.
Stabant autem in conspectu statuę, quam po-
suerat Nabuchodonosor rex: * & præco cla-
mabat valenter: Vobis dicitur populis, tri-
butus, & linguis: * In hora, qua audieritis
sonitum tubę, & fistulę, & eiharz, sambu-
cę, & psalterij, & symphoniz, & vniuersi ge-
neris musicorum, cadentes adorare statuam
auream, quam constituit Nabuchodonosor
rex. * Si quis autem non prostratus adoraue-
rit, eadem hora mittetur in fornacem ignis
ardentis. * Post hæc igitur statim vt audie-
runt omnes populi sonitum tubę, fistulę, &
eiharz, sambucę & psalterij, & sympho-
niz, & omnis generis musicorum: cadentes
omnes populi, tribus & linguz adorauerunt
statuam auream, quam constituerat Nabu-
chodonosor rex. * Statimque in ipso tempo-
re accedentes viri Chaldei accusauerunt iu-
deos: * diseruntque Nabuchodonosor regi
Rex in æternum viue: * tu rex posuisti de-
cretum, vt omnis homo, qui audierit sonitum
tubę, fistulę, & eiharz, sambucę, & psal-
terij, & symphoniz, & vniuersi generis musi-
corum, prosternat se, & adoret statuam au-
ream: * si qui autem non procident adora-
uerit, mittatur in fornacem ignis ardentis. *
Sunt ergo viri iudei, quos constituisti super
opera regionis Babylonis, Sidrach, Misach, &
Abdenago: viri isti contempnuerunt, ex decre-
tum tuum: deos tuos non colunt, & statuam

auream, quam erexit, non adorant. * Tunc Nabuchodonosor in furore & in ira precepit, ut adducerentur Sidrach, Misach & Abdenago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. * Pronuntiavitque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach, & Abdenago, deos meos non colitis, & statuam auream, quam constitui, non adoratis: * Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, eitharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniz: omnique generis musicorum, prosternite vos, & adorete statuam quam feci: quod si non adoraveritis, eadem hora mittimini in fornacem ignis ardentis: & quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? * Respondentes Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. * Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, ô rex, liberare. * Quod si nolueris, notum sit tibi rex, quia deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexit, non adoramus. * Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdenago, & precepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat. * Et viris fortissimis de exercitu suo iussit, ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. * Et confestim viri illi vincti, cum bracciis suis, & tunicis, & calceamentis, & vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis, * nam iussu regis urgebat: fornax autem successa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdenago, interfecit flamma ignis. * Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, & Abdenago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati.

Que sequuntur in Hebræis voluminibus non reperi.

* Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, & benedicentes Domino.

* Stans autem Azarias oravit sic, aperiensque os suum in medio ignis, ait:

* Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum, & laudabile & gloriosum nomen tuum in sæcula: * quia iustus es in omnibus quæ fecisti nobis, & vniuersa opera tua vera, & viæ tuæ rectæ, & omnia iudicia tua vera. * Iudicia enim vera fecisti, iuxta omnia quæ induxisti super nos, & super ciuitatem sanctam patrum nostrorum Ierusalem: quia in veritate, & in iudicio, induxisti omnia hæc propter peccata nostra. * Peccauimus enim, & inique egimus recedentes à te: & deliquimus in omnibus: * & præcepta tua non audiuimus, nec obseruauimus, nec fecimus sicut præceperas nobis, ut bene nobis esset.

* omnia ergo, quæ induxisti super nos, & vniuersa, quæ fecisti nobis, in vero iudicio

fecisti: * & tradidisti nos in manibus inimicorum nostrorum iniquorum, & pessimorum, præuicatorumque, & regi iniusto & pessimo vltra omnem terram. * Et nunc non possumus aperire os: confusio & opprobrium facti sumus seruis tuis, & his qui colunt te.

* Ne, quæsumus, tradas nos in perpetuum. D * propter nomen tuum, & ne dissipes testamentum tuum: * neque auferas misericordiam tuam à nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac seruum tuum, & Israel sanctum tuum: * quibus locutus es pollicens quod multiplicares semen eorum sicut stellas cæli, & sicut arenam quæ est in litore maris: * quia Domine imminui sumus plus quam omnes gentes, sumusque humiles in vniuersa terra hodie propter peccata nostra.

* Et non est in tempore hoc princeps, & dux, & propheta, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, neque locus primitiarum coram te, * ut possimus inuenire misericordiam tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. * Sicut in holocausto arietum, & taurorum, & sicut in millibus agnorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi: quoniam

non est confusio confidentibus in te. * Et nunc sequimur te in toto corde, & timemus te, & querimus faciem tuam. * Ne confundas nos: sed fac nobiscum iuxta mansuetudinem tuam & secundum multitudinem misericordie tue. * Et erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo Domine: * & confundantur omnes, qui ostendunt seruis tuis mala, confundantur in omni potentia tua, & robur eorum conteratur: * & sciant quia tu es Dominus Deus solus, & gloriosus super orbem terrarum. * Et non cessabant qui miserant eos ministri regis succendere fornacem, naphtha, & struppa, & pice, &

malleolis, * & effundebatur flamma super fornacem cubitis quadraginta nouem: * & erupit, & incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldeis. * Angelus autem Domini descendit cum Azaria, & sociis eius, in fornacem: & excussit flammam ignis de fornace, * & fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem, & non tetigit eos omnino ignis, neque contristauit, nec quidquam molestie intulit. * Tunc hi tres quasi ex vno ore laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes:

* Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum: & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula. & benedictum nomen gloriæ tuæ sanctum: & laudabile, & superexaltatum in omnibus sæculis.

* Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ: & superlaudabilis, & supergloriosus in sæcula.

* Benedictus es in throno regni tui: & superlaudabilis, & superexaltatus in sæcula.

* Bene

* Benedictus es, qui inueneris abyſſos, & ſedes ſuper cherubim: & laudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

* Benedictus es in firmamento cœli: & laudabilis & glorioſus in ſecula.

* Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite Angeli Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* † Benedicite cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite omnes virtutes Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ſol & luna Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ſtellæ cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite omnis imber & ros Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite omnes ſpiritus Dei Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ignis & æſtus Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite frigus & æſtus Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite rores & pruina Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite gelu & frigus Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite glacies & niues Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite noctes & dies Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite lux & tenebræ Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite fulgura & nubes Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicat terra Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

* Benedicite montes & colles Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite vniuerſa germinantia in terra Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite fontes Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite maria & flumina Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ceteræ, & omnia quæ mouentur in aquis, Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite omnes volucres cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite omnes beſtiæ & pecora Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite filij hominum Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

* Benedicite ſacerdotes Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ſerui Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ſpiritus & animæ iuſtorum Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite ſancti & humiles corde Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

* Benedicite Anania, Aſaria, Miſael Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Quia eruit nos de inferno, & ſaluus fecit de manu mortis, & liberauit nos de medio ardentis flammæ, & de medio ignis eruit nos.

* Conſitemini Domino quoniam bonus quoniam in ſeculum miſericordia eius.

* Benedicite omnes religioſi Domino Deo deorum: laudate & conſitemini ei, quia in omnia ſecula miſericordia eius.

Hæcſque in Hebræo non habetur, & quæ poſuimus, de Theodoronis editione tranſlata ſunt.

* Tunc Nabuchodonofor rex obſtupuit, & ſurrexit properè, & ait optimaribus ſuis: Nōne tres viros miſimus in medium ignis compeditos? Qui reſpondentes regi, dixerunt: Verè rex.

* Reſpondit, & ait: Ecce ego video quatuor viros ſolutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis eſt, & ſpecies quarti ſimilis filio Dei.

* Tunc acceſſit Nabuchodonofor ad oſtium fornacis ignis ardentis, & ait: Sidrach, Miſach, & Abdenago, ſerui Dei excelsi, egredimini, & venite. Statimque egreſſi ſunt Sidrach, Miſach & Abdenago de medio ignis.

* Et congregati ſatrapæ, & magiſtratus, & iudices, & potentes regis, contemplantur viros illos, quoniam nihil poteſtatis habuiſſet ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non eſſet aduſtus, & ſarabala eorum non fuiſſent immutata, & odor ignis non traſiſſet per eos.

* Et erumpens Nabuchodonofor, ait: Benedictus Deus eorum, Sidrach videlicet, Miſach & Abdenago, qui miſiſ angelum ſuum: & eruit ſeruos ſuos, qui crediderunt in eum: & verbum regis immutauerunt, & tradiderunt corpora ſua ne ſenſirent, & ne adorarent omnem deum, excepto Deo ſuo.

A me ergo poſitum eſt hoc decretum, vt omnis populus, tribus, & lingua, quæcumque locuta fuerit blaſphemiam contra Deum Sidrach, Miſach, & Abdenago, diſpercat, & domus eius vaſtetur: neque enim eſt alius Deus, qui poſſit ita ſaluare.

* Tunc rex promouit Sidrach, Miſach, & Abdenago, in prouincia Babylonis.

* НАВУСНОПОНОСОР, rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in vniuerſa terra, pax vobis multiplicetur.

* Signa & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare ſigna eius, quia magna ſunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius regnum

† 107. 4.
5. 11. 7.
4. 14.

sempiternum, & † potestas eius in generationem & generationem,

CAPVT IV.

Somnium regis Nabuchodonosor de excelsa arbore præcisæ solus Daniel interpretatur, quod ipse regno pulsus ad septem annos cum bestis ageret: hortatur igitur ut elemosynas suas redimat peccata: sed complectur nihilominus somnium propter illius superbiam, donec Deum cali recognouit: & tunc in suum regnum restituitur.

EGO Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & flurens in palatio meo: ^A * Somnium vidi, quod perterritus me: & cogitationes meæ in strato meo, & visiones capitis mei, conturbauerunt me. * Et per me propositum est decretum vt introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & vt solutionem somni indicarent mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldei, & aruspices, & somnium narraui in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi: * donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundum nomen Dei mei, qui habet spiritum deorum sanctorum in semetipso: & somnium coram ipso locutus sum. ^B * Baltassar princeps ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum sanctorum deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: visiones somniorum meorum, quas vidi, & solutionem earum narra. * Viso capitis mei in cubili meo: Videbam, & ecce arbor in medio terre, & altitudo eius nimia. ^C * Magna arbor, & fortis: & proceritas eius contingens caelum: aspectus illius erat vsque ad terminos vniuersæ terre. * Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca pulcherrima in ea subter eam habitabant animalia & bestie, & in ramis eius conuersabantur volucres celi: & ex ea vefcebatur omnis caro. * Videbam in visione capitis mei super stratum meum, & ecce vigil & sanctus de caelo descendit. * Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborem, & præcidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestie quæ subter eam sunt, & volucres de ramis eius. * Venerunt autem germen radicem eius in terra finire, & alligetur vinculo ferreo & arceo, in herbis quæ foris sunt, & rore celi tingatur, & cum feris pars eius in herba terre. * Cor eius ab humano commutetur, & cor feræ detur ei: & septem tempora morentur super eum. * In sententia vigilum decretum est, & sermo sanctorum, & petitio: donec cognoscant viuentes, quoniam dominatur Excelsus in regno hominum; & cuiusque voluerit, dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum. * Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra festinus: quia omnes sapientes regni mei non queunt so-

lutionem edicere mihi: tu autem potes, quia spiritus deorum sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cuius nomen Baltassar, cepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi vna hora: & cogitationes eius conturbabant eum. Respondens autem rex ait: Baltassar, somnium & interpretatio eius non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit: Domine mi, somnium his qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. * Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cuius altitudo pertingit ad caelum, & aspectus illius in omnem terram: * & rami eius pulcherrimi, & fructus eius nimius, & esca omnium in ea, subter eam habitantes bestie agri, & in ramis eius commorantes aues celi: * Tu es rex, qui magnificatus es, & inualuisti: & magnitudo tua creuit, & peruenit vsque ad caelum, & quod autem vidit rex vigilem & sanctum descendere de caelo, & dicere: Succidite arborem, & dissipare illam, atamen germen radicem eius in terra dimitte, & vinciatu ferro & arce in herbis foris, & rore celi conspergatur, & cum feris sit pabulum eius, donec septem tempora morentur super eum: * Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ peruenit super dominum meum regem: * Eiciens te ab hominibus, & cum bestiis ferisque erit habitatio tua, & † frenum vt bos comedes, & rore celi infunderis: septem quoque tempora mutabimur super te, donec scias quod domineatur Excelsus super regnum hominum, & cuiusque voluerit, det illud. * Quod autem præcepit vt relinqueretur germen radicem eius, id est, arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoueris potestatem esse celestem. ^{† 107. 5. 11. 7. 4. 14.} * Quamobrem rex consilium meum placeat tibi, † & peccata tua elemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum: ^{† 107. 5. 11. 7. 4. 14.} forsitan ignoscat delictis tuis. * Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem. * Post finem mensium duodecim, in aula Babylonis deambulabat. * Responditque rex, & ait: Nónne hæc est Babylon magna, quam ego ædificaui in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? * Cumque sermo adhuc esset in ore regis, vox de caelo ruit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit à te, & ab hominibus eiciens te, & cum bestiis & feris erit habitatio tua: frenum quasi bos comedet, & septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod domineatur Excelsus in regno hominum, & cuiusque voluerit, det illud. * Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abiectus est, & frenum vt bos comedit, & rore celi corpus eius infectum est: donec capilli eius in similitudinem aquilarum crescerent, & ungues eius quasi si auium. * Igitur post finem dierum, ego Nabu

Nabuchodonosor oculos meos ad cælum le-
uauit, & sensus meus redditus est mihi: &
Altissimo beuedixi, & viuencem in sempiter-
num laudavi, & glorificavi: † quia potestas
eius potestas sempiterna, & regnum eius in
generationem & generationem. * Et omnes
habitatores terræ apud eum in nihilum re-
putati sunt: iuxta voluntatem enim suam fa-
cit tam in virtutibus cæli quàm in habitato-
ribus terræ: & non est qui resistat manui
eius, & dicat ei: Quare fecisti? * In ipso tem-
pore sensus meus reuersus est ad me,
& ad honorem regni mei decoremque
perueni & figura mea reuersa est ad me: &
optimates mei, & magistratus mei requisie-
runt me, & in regno meo restitutus sum: &
magnificencia amplior addita est mihi. *
Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, &
magnifico, & glorifico regem cæli: quia om-
nia opera eius vera, & vix eius iudicia &
gradientes in superbia potest humiliare.

CAPVT V.

*Postquam Baltassar in conuiuio bibit cum suis,
ex vasis templi Domini, laudando idola sua, vi-
dit digitus in pariete scribentes: quam scripturam
solum Daniel legere potuit & interpretari, nempe
quid quia secutus ipsum Nabuchodonosor eleuauerat
cor suum contra Deum laudans idola, simili-
ter auferretur ei regnum: honorato igitur Da-
niel, ac rege canisse interempto, successit Darius
Medus.*

Baltassar rex fecit grande conuiuium op-
timatibus suis mille: & vnusquisque se-
cundum suam bibebat ætatem. * Precepit
ergo iam temulentus, vt afferrentur vasa au-
rea & argentea, quæ asportauerat Nabucho-
donosor pater eius de templo, quod fuit in
Ierusalem: & biberent in eis rex & optima-
tes eius, vxoresque eius, & concubinae. *
Tunc allata sunt vasa aurea, & argentea, quæ
asportauerat de templo, quod fuerat in Ieru-
salem: & biberunt in eis rex & optimates
eius, vxores & concubinae illius. * Bibebant
vinum, & laudabant deos suos aureos, & ar-
genteos, æreos, ferreos, ligneosque & lapideos.
* In eadem hora apparuerunt digiti, quasi
manus hominis scribentis contra candelabrum
in superficie parietis aule regis: & B
rex aspicebat articulos manus scribentis. *
Tunc facies regis commutata est, & cogita-
tiones eius conturbabant eum: & compages
renum eius soluebantur, & genua eius ad se
inuicem collidebantur. * Exclamauit itaque
rex fortiter, vt introducerent magos, Chal-
deos, & aruspices. Et proloquens rex ait sa-
pientibus Babylonis: Quicumque legerit
scripturam hanc, & interpretationem eius
manifestam mihi fecerit, purpura vestietur,
& torquem auream habebit in collo, & ter-
tius in regno meo erit. * Tunc ingressi om-
nes sapientes regis, non potuerunt nec scrip-
turam legere, nec interpretationem indicare

9 regi. * Vnde rex Baltassar facis conturbatus
est, & vultus illius immutatus est: sed & op-
timates eius turbabantur. * Regina autem,
C pro re quæ acciderat regi, & optimatibus
eius, domum conuiuij ingressa est: & prolo-
quens ait: Rex in æternum viue: non te con-
turbent cogitationes tuæ, neque facies tua im-
mutetur. * Est vir in regno tuo, qui spiritum
deorum sanctorum habet in se: & in diebus
patris tui scientia & sapientia inuenta sunt in
eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus,
principem magorum, incantatorum, Chal-
deorum, & aruspicum constituit eum, pater,
inquam, tuus, o rex: * quia spiritus amplior,
& prudentia, intelligentiaque & interpreta-
tio somniorum, & ostensio secretorum, ac
solutio ligamentorum, inuenta sunt in eo, hoc
est in Daniele: cui rex posuit nomen Bal-
tassar. nunc itaque Daniel vocetur, & inter-
pretationem narrabit. * Igitur introductus
est Daniel coram rege. Ad quem præfatus
rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iu-
dæ, quem adduxit pater meus rex de Iudæa?
* Audiui de te, quoniam spiritum deorum
habeas, & scientia intelligentiaque ac sa-
pientia ampliores inuenta sunt in te. * Et
nunc interrogati sunt in conspectu meo sa-
pientes magi, vt scripturam hanc legerent,
& interpretationem eius indicarent mihi: &
nequiverunt sensum huius sermonis edice-
re. * Porro ego audiui de te, quod possis ob-
scura interpretari, & ligata dissoluere: si er-
go vales scripturam legere, & interpretationem
eius indicare mihi, purpura vestieris,
& torquem auream circa collum tuum ha-
bebis, & tertius in regno meo princeps eris.
* Ad quæ respondens Daniel, ait coram rege
E Munera tua sunt tibi, & dona domus tuæ al-
teri da: scripturam autem legam tibi, rex, &
interpretationem eius ostendam tibi. * O rex,
Deus Altissimus, regnum & magnificenciam,
gloriam & honorem dedit Nabuchodonosor
patri tuo. * Et propter magnificenciam quam
dederat ei vniuersi populi, tribus, & ling-
uæ, tremebant & metuebant eum: quos
volebat, interficiebat: & quos volebat: per-
cutiebat: & quos volebat, exaltabat: & quos
volebat, humiliabat. * Quando autem ele-
uatum est cor eius, & spiritus illius obfirmatus
est ad superbiam, depositus est de solio
regni sui, & gloria eius ablata est: * † & a
filijs hominum ciectus est, sed & cor eius
cum bestijs positum est, & cum onagris erat
F habitatio eius: fœrum quoque vt bos come-
debat, & rore cæli corpus eius infectum est,
donec cognosceret quod prelestatem haberet
Altissimus in regno hominum: & quemcum-
que volebat, suscitabit super illum. * Tu
quoque filius eius Baltassar, non humiliasti
cor tuum, cum scires hæc omnia: * sed ad-
uersum Dominatorem cæli eleuatus es: &
vasa domus eius allata sunt coram te: & tu, &
optimates tui, & vxores tuæ, & concubinae

tux, vinum bibistis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosque & lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt: claudisti: porro Deum, qui habet statum tuum in manu sua, & omnes vias tuas, non glorificasti. * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quæ scripsit hoc, quod exaratum est. * Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: **MANE, THECEL, PHARES.** * Et hæc est interpretatio sermonis. **MANE:** numeravit Deus regnum tuum, & complevit illud. * **THECEL:** appensus es in statera, & inventus es minus habens. * **PHARES:** divisum est regnum tuum, & datum est Medis & Persis. * Tunc iubente rege indutus est Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius: & prædicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfecit est Baltaasar rex Chaldeus. * Et Darius Medus successit in regnum annos nanus sexagintaduos.

CAPIT. VI.

Daniel supra satrapas regni constituitur, & accusatus quod regni edictum non servasset: quia Deum callorabat, missus est in lacum leonum: sequentique die illisus eductus, immisit ac subito delatantis eius accusatoribus: quæ re motus rex, in suis provinciis Deum eius timendum præcepit.

PLACUIT Dario, & constituit super regnum satrapas centum viginti, ut essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel unus erat: ut satrapæ illis redderent rationem, & rex non sustineret molestiam. * Igitur Daniel superabat omnes principes & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: unde principes & satrapæ querebant occasionem ut invenièrent Danieli ex latere regis: nullamque causam & suspicionem reperire potuerunt, eo quod fidelis esset, & omnis culpa & suspicio non inveniretur in eo. * Dixerunt ergo viri illi: Non inveniemus Danieli huic aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei sui. * Tunc principes & satrapæ surrepserunt regi, & sic locuti sunt ei: Dari rex in æternum vive: * consilium iniierunt omnes principes regni tui, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices, ut decretum imperatorium exeat, & edictum: Ut omnis qui petierit aliquam petitionem à quocumque deo & homine, usque ad triginta dies, nisi à te rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum: ut non immutetur quod statutum est à Medis & Persis, nec prævaricari cuiquam liceat. * Porro rex Darius proposuit edictum, & statuit. * Quod cum Daniel compertisset, id est, confirmationem legem, ingressus est domum suam: & fenestris apertis in coenaculo suo conera Ierusa-

lem tribus temporibus in die steterat genua sua, & adorabat, confitebaturque coram Deo suo, sicut & antè facere consueverat. * Viri ergo illi curiosius inquirentes, inveniunt Danielem orantem & obsecrantem Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex numquid non constituisi, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis & hominibus, usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo, iuxta decretum Medorum atque Persarum, quod prævaricari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filiis captivitatis Iuda, non curavit de lege tua & de edicto quod constituisi, sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. * Quod verbum cum audisset rex, factis contristatus est: & pro Daniele posuit cor ut liberaret eum, & usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum. * Viri autem illi intelligentes regem, dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari. * Tunc rex præcepit: & adduxerunt Daniele, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. * Altitasque est lapis unus, & posuit est super os lacu: quem obsignavit rex annulo suo, & annulo optimarum suorum, nequid fieret contra Daniele. * Et abiit rex in domum suam, & dormiuit incoenatus, cibique non sunt allati coram eo, insuper & somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo confutgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansque lacui, Daniele voce lacrymabili inelamauit, & affatus est eum: Daniel servus Dei viventis, Deus tuus, cui tu servas semper, putasne valuit te liberare à leonibus? * Et Daniel regi respondens ait: Rex in æternum vive: * Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia inventa est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gavisus est super eo, & Daniele præcepit educi de lacu: eductusque est Daniel de lacu, & nulla læsio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Daniele: & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij, & uxores eorum: & non pervenerunt usque ad pavimentum lacu, donec arripenter eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt. * Tunc Darius rex scripsit universis populis, tribubus, & linguis, habitantibus in universa terra: Pax vobis multiplicetur. * A me constitutum est decretum, ut in universo imperio & regno meo, tremiscant & paueant Deum Danielis. Ipse est enim Deus vivens, & æternus in sæcula: & regnum eius non dissipabitur, & potestas eius

vsque in æternum. * Ipse liberator, atque
saluator, faciens signa, & mirabilia in cælo
& in terra: qui liberauit Danielem de lacu
leonum. * † Porro Daniel perseverauit vs-
que ad regnum Darij, regnumque Cyri Per-
sæ.

CAPVT. VII.

*Visio Danielis de quatuor bestiis quatuor regna
designantibus: de antiquo dictum & throno eius
ac ministris, quo indicante perierunt bestia: ad
hunc accedens filius hominis accipit potestatem
æternam & incorruptibile regnum: declarantur
regna per bestias designata, & maxime qua per
quartam bestiam & eius cornua designentur, qua
regnabit vsque ad tempus & tempora & dimi-
dium temporis.*

ANno primo Bakassar regis Babylonis, 1
Daniel somnium vidit: visio autem ca-
pius eius in cubili suo: & somnium scribens,
breui sermone comprehendit: summarim-
que perstrigens, ait: * Videbam in visione
mea nocte, & ecce quatuor venti cæli pu-
gnabant in mari magno. * Et quatuor bestie
grandes ascendebant de mari diuersæ inter
se. * Prima quasi leona, & alas habebat aquilæ:
aspiciebam donec euulsæ sunt alæ eius,
& sublata est de terra, & super pedes quasi
homo stetit, & cor hominis datum est ei.
* Et ecce bestia alia similis visio in parte ste-
tit: & tres ordines erant in ore eius, & in
dentibus eius, & sic dicebant ei: Surge, co-
mede carnes plurimas. * Post hæc aspicie-
bam, & ecce alia quasi pardus, & alas ha-
bebat quasi auis, quatuor super se, & quatuor
capita erant in bestia, & potestas data est ei.
* Post hæc aspiciebam in visione noctis, &
ecce bestia quarta terribilis, atque mirabilis,
& fortis nimis, dentes ferreos habebat ma-
gnos, comedens atque comminuens, & reli-
qua pedibus suis conculcans: dissimilis au-
tem erat ceteris bestiis, quas videram ante
eam, & habebat cornua decem. * Conside-
rabam cornua, & ecce cornu aliud paru-
lum ortum est de medio eorum: & tria de
cornibus primis euulsæ sunt à facie eius: &
ecce oculi, quasi oculi hominis erant in cornu
istò, & os loquens ingentia. * Aspiciebam
donec throni positi sunt, & antiquus dierum
sedit: vestimentum eius candidum quasi nix,
& capilli capitis eius quasi lana munda: thro-
nus eius flammæ ignis: rotes eius ignis accen-
sus. * Fluvius igneus, rapidusque egredieba-
tur à facie eius. * † millia millium ministra-
bant ei, & decies millies centena millia assi-
stebant ei: iudicium sedit, & libri aperti
sunt. * Aspiciebam propter vocem sermo-
nis grandium, quos cornu illud loqueba-
tur: & vidi quoniam interfecta esset bestia,
& perisset corpus eius, & tradium esset ad
comburendum igne: aliarum quoque bestia-
rum ablata esset potestas, & tempora vite
constituta essent eis vsque ad tempus & tem-

pus. * Aspiciebam ergo in visione noctis, &
ecce cum nubibus cæli quasi filius hominis
veniebat, & vsque ad antiquum dierum per-
uenit: & in conspectu eius obulerunt eum.
* Et dedit ei potestatem, & honorem, & re-
gnum: & omnes populi, tribus, & lingule
ipsi seruiert: † potestas eius, potestas æter-
na, que non auferetur: & regnum eius, quod
non currumpetur. * Hortuit spiritus meus,
Ego Daniel terribis sum in his, & visione
capitis mei conturbauerunt me. * Accessi ad
vnum de assistentibus, & veritatem quere-
bam ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi
interpretationem sermonum, & docuit me:
* Hæc quatuor bestie magnæ, quatuor sunt
regna, quæ consurgent de terra. * Suscipient
autem regnum sancti Dei altissimi: & ob-
tinebunt regnum vsque in sæculum, & sæcu-
lum sæculorum. * Post hoc volui diligenter
discere de bestia quarta, quæ erat dissimilis
valde ab omnibus, & terribilis nimis: den-
tes & ungues eius ferrei: comedebat, &
comminebatur, & reliqua pedibus suis con-
culcabat: * & de cornibus decem, quæ ha-
bebat in capite: & de alio, quod ortum fue-
rat, ante quod ceciderant tria cornua: & de
cornu illo, quod habebat oculos, & os lo-
quens grandia, & maius erat ceteris. * Ad-
spiciebam, & ecce cornu illud faciebat bel-
lum aduersus sanctos, & præualebat eis, do-
nec venit antiquus dierum, & iudicium de-
dit sanctis Excellsi, & tempus aduenit. & re-
gnum obeiuerunt sancti. * Et sic ait: Bestia
quarta, regnum quartum erit in terra, quod
maius erit omnibus regnis, & deuorabit vni-
uersam terram, & conculcabit, & commi-
nuet eam. * Porro cornua decem ipsius re-
gni, decem reges erunt: & alius consurget
post eos, & ipse potentior erit prioribus, &
tres reges humiliabit. * Et sermones contra
Excellsum loquetur, & sanctos Altissimi con-
teret: & putabit quòd possit mutare tempo-
ra, & leges, & tradentur in manu eius vs-
que ad tempus, & tempora, & dimidium
temporis. * Et iudicium sedebit, ut auferatur
potentia, & conteratur, & dissipetur vs-
que in finem. * Regnum autem, & potestas,
& magnitudo regni, quæ est subter omne
cælum, detur populo sanctorum Altissimi: cu-
ius regnum, regnum sempiternum est, &
omnes reges seruiert ei, & obedient. * Hu-
iusque finis verbi. Ego Daniel multum co-
gitationibus meis conturbabar, & facies mea
mutata est in me: verbum autem in corde
meo conseruaui.

CAPVT. VIII.

*Visio de arietem duorum cornuum, & hirco vnius
ac postmodum quatuor cornuum, qui denicit arie-
tem: quorum ille regem Medorum ac Persarum
designat hic autem regem Græcorum: additur pro-
phetia de rege impudente, ipsiusque tyrannide, dolo
& superbia, qui sine manu cerneretur.*

Anno tertio regni Baltasar regis, visio apparuit mihi. Ego Daniel, post id quod videram in principio, * vidi in visione mea, cum essem in Suis castro, quod est in Ælam regione: vidi autem in visione esse me super portam Vlai. * Et leuavi oculos meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante paludem, habens cornua excelsa, & vnus excelsus altero atque succrescens. Postea * vidi arietem cornibus ventilantem contra Occidentem, & contra Aquilonem, & contra Meridiem, & omnes belitæ non poterant resistere ei, neque liberari de manu eius: fecitque secundum voluntatem suam, & magnificatus est. * Et ego intelligebam: ecce autem hircus caprarum veniebat ex Occidente super faciem totius terre, & non tangebatur: porro hircus habebat cornu insigne inter oculos suos. * Et venit vsque ad arietem illum cornutum, quem videram stantem ante portam, & cucurrit ad eum in impetu fortitudinis sue. * Cumque appropinquasset prope arietem, effertus est in eum, & percussit arietem: & comminuit duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei: cumque eum misisset in terram, conculcavit, & nemo quibat liberare arietem de manu eius. * Hircus autem caprarum magnus factus est nimis: cumque creuisset, fractum est cornu magnum, & orta sunt quatuor cornua subter illud per quatuor ventos cœli. * De vno autem ex eis egressum est cornu vnum modicum: & factum est grande contra Meridiem, & contra Orientem, & contra fortitudinem. * Et magnificatum est vsque ad fortitudinem cœli: & deiecit de fortitudine, & de stellis, & conculcavit eas. * Et vsque ad principem fortitudinis magnificatum est: & ab eo culti iuge sacrificium, & deiecit locum sanctificationis eius. * Robur autem datum est ei contra iuge sacrificium propter peccata: & prosterneretur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur. * Et audiui vnum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti: Vsquequid visio, & iuge sacrificium, & peccatum desolationis, quæ facta est: & sanctuarium, & fortitudo conculcabatur: * Et dixit ei: Vsque ad vesperam & manè, dies duo millia recenti: & mundabitur sanctuarium. * Factum est autem cum viderem ego Daniel visionem, & quererem intelligentiam: ecce steti in conspectu meo quasi species viri. * Et audiui vocem viri inter Vlai: & clamauit, & ait: Gabriel fac intelligere istum visionem. * Et venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cumque venisset, pauens corui in faciem meam, & ait ad me: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. * Cumque loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram & tetigit me, & statuit me in gradu meo, & dixitque mihi: Ego ostendam tibi quæ futura sunt in nouissimo maledictionis: quoniam ha-

F bet tempus finem suum. * Aries, quem vidi stit habere cornua, rex Medorum est: & quæ Perfarum. * Porro hircus caprarum, rex Grecorum est, & cornu grande, quod erat inter oculos eius, ipse est rex primus. * Quod autem fracto illo surrexerunt quatuor pro eo: quatuor reges de gente eius confluent, sed non in fortitudine eius. * Et post regnum eorum, cum creuerint iniquitates, confluet rex impudens facie, & intelligens propositiones. * & roborabitur fortitudo eius, sed non in vii bus suis: & supra quam credi potest, vniuersa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorum. * secundum voluntatem suam, & dirigetur dolus in manu eius: & cor suum magnificabit, & in copia rerum omnium occidet plurimos: & contra principem principum confluet, & sine manu conteretur. * Et visio vespere & manè, quæ dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. * Et ego Daniel languui, & ægrotaui per dies: cumque surrexisssem, faciebam opera regis, & stupebam ad visionem, & non erat qui interpretaretur.

CAPVT IX.

Post orationem Danielis, qua confitetur Iudæis propter suam & patrum peccata venisse in magnam afflictionem, petens Dei misericordiam erga populum suum, fit ipsi reuelatio de 70. hebdomadibus vsque ad vniuersum sancti sanctorum, & de Christi morte, populusque eius perdendo, & abominatione desolationis in templo.

In anno primo Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldeorum: * Anno vno regni eius ego Daniel intellexi in libris * numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Ieremiam prophetam, vt completerentur desolationis Ierusalem septuaginta anni. * Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in ieiunijs, sacco, & cinere. * Et orauì Dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi: * Obsecro Domine Deus magnæ & terribilis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus te, & custodiens mandata tua. * Peccauimus, iniquitatem fecimus, impiè egimus, & recessimus: & declinauimus à mandatis tuis, & ac iudicij. * Non obediimus seruis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omnique populo terre. * Tibi Domine iustitia: nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, & omni Israël, his qui propè sunt, & his qui procul, in vniuersis terris ad quas eiecisti eos, propter iniquitates eorum, in quibus peccauerunt in te. * Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccauerunt. * Tibi autè Domino Deo nostro misericordia, &

enim sum¹ missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. * Et ait 12
ad me: Noli mouere Daniel: quia ex die C
primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum
ut te abligeres in conspectu Dei tui,
exaudita sunt verba tua: & ego veni propter
sermones tuos. * Princeps autem regni Persarum
reflexit mihi vegini & vno diebus: 13
& ecce Michael vnus de principibus primis
venit in adiutorium meum, & ego remansi
ibi iuxta regem Persarum. * Veni autem ut 14
docerem te quæ ventura sunt populo tuo in
nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in
dies. * Cumque loqueretur mihi huiusco-
modi verbis, deiici vultum meum ad ter-
ram, & tacui. * Et ecce quasi similitudo filij: 16
hominis tetigit labia mea: & aperiens os
meum locutus sum, & dixi ad eum qui sta-
bat contra me: Domine mi, in visione tua
dissolue sunt compages meæ, & nihil in me
remanet virium. * Et quomodo poterit seruus
Domini mei loqui cum Domino meo? nihil
enim in me remansit virium, sed & halitus
meus intercluditur. * Rursum ergo tetigit
me quasi visio hominis, & confortauit me,
* & dixit: Noli timere vir desideriorum: pax
tibi: confortare, & esto robustus. Cumque
loqueretur mecum, conualui, & dixi: Lo-
quere Domine mi, quia confortasti me. * Et
ait: Numquid scis quare venerim ad te? &
nunc reuertar ut prælior aduersum princi-
pem Persarum. cum ego egrederer apparuit
princeps Græcorum veniens. * Verumta-
men annuntiabo tibi quod expressum est
in scriptura veritatis: & nemo est adiutor
meus in omnibus his, nisi Michael prin-
ceps vester.

CAPVT XI.

Vaticinium de regibus Persarum & rege Graecorum: de bellis ac insidiis inter reges Austri & Aquilonis, & de rege qui Deum deorum non reputabit, sed plerumque aduersus ipsum loquetur, & quæ prouincia ab illo euadent, quibusve dominabitur.

Ego autem ab anno primo Darij Medi
statabam ut confortaretur, & roboraretur. A
* Et nunc veritatem annuntiabo tibi. Ecce
adhuc tres reges stabunt in Perside, & quartus
diabitur opibus nimis super omnes: &
cum inualuerit diuitiis suis, concitabit om-
nes aduersum regnum Græciæ. * Surget
verò rex fortis, & dominabitur potestate
multa, & faciet quod placuerit ei. * Et cum
4 steterit, conuertetur regnum eius, & diuide-
tur in quatuor ventos cæli: sed non in pos-
teros eius, neque secundum potentiam il-
lius, quæ dominatus est lacerabitur enim re-
gnum eius etiam in externis, exceptis his.
* Et confortabitur rex Austri: & de princi-
5 pibus eius præualebit super eum, & domi-
nabitur ditione: multa enim dominatio eius.
* Et post finem annorum fœderabuntur: si 6

liaque regis Austri veniet ad regem Aquilonis
facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem
brachij, nec stabit semen eius: & tradetur ipsa,
& qui adduxerunt eam, adulescentes eius, & qui
confortabant eam in 7 temporibus. * Et stabit de germine radicum
B eius plantatio: & veniet cum exercitu, & in-
greditur prouinciæ regis Aquilonis: & 8
aburet eis: & obtinebit. * Insuper & deos
eorum, & sculpitila, vasa quoque pretiosa
argenti & auri, & captiua ducet in Ægyptum:
ipse præualebit aduersus regem Aquilonis. * Et
9 intrabit in regnum rex Austri, & reuertetur
ad terram suam. * Filij autem eius congregabunt
multitudinem exercituum plurimum: & veniet
properans, & inundans: & reuertetur, & concitabitur,
& congregietur cum robore 11 eius. * Et prouocatus rex Austri egredietur,
& pugnabit aduersus regem Aquilonis, & præparabit
multitudinem nimiam, & dabitur multitudo in manu eius. * Et capiet
12 multitudinem, & exalebitur cor eius, & deiciet
13 multa millia, sed non præualebit. * Conuertetur
enim rex Aquilonis, & præparabit multitudinem
multo maiorem quam prius: & in fine temporum
annorumque, veniet properans cum exercitu magno,
& opibus nimis. * † Et in temporibus illis multi
con- 14 surgent aduersus regem Austri: filij quoque
præuaricatorum populi tui extollentur ut impleant
visionem, & cornuent. * Et veniet rex Aquilonis,
& comportabit aggerem, & capiet vrbes munitissimas:
& brachia Austri non sustinebunt, & consurgent electi
eius ad resistendum, & non erit fortitudo. 16
* Et faciet veniens super eum iuxta placitum
suum, & non erit qui stet contra faciem eius:
& stabit in terra inclyta, & consumetur in manu eius.
* Et ponet faciem suam ut veniat ad tenendum
vniuersum regnum eius, & recta faciet cum eo:
& filiam fœminarum dabit ei, ut euertat illud: & non
18 stabit, nec illius erit. * Et conuertet faciem
suam ad insulas, & capiet multas: & cessare
faciet principem opprobrij sui, & opus
19 prolium eius conuertetur in eum. * Et conuertet
faciem suam ad imperium terræ suæ, & impinget,
& cornuet, & non inuenietur. * Et stabit in loco
eius vilissimus, & indignus decore regio: & in paucis
diebus conuertetur, non in furore, nec in prælio.
21 * Et stabit in loco eius despectus, & non
tribuetur ei honor regius: & veniet clam, &
22 & obtinebit regnum in fraudulencia. * Et brachia
pugnantis expugnabuntur à facie eius, & conuertetur
insuper & dux fœderis. * Et post amicitias, cum eo
faciet dolum: & ascendet, & superabit in modico
24 populo. * Et abundantes & vberes vrbes ingreditur:
& faciet quæ non fecerunt patres eius, & patres
patrum eius: rapinas, & prædam, & diuitias
eorum dissipabit, & contra

contra firmissimas cogitationes inibit: & hoc
vique ad tempus. * Et concitabitur forti-
tudo eius, & cor eius aduersum regem Aus-
tri in exercitu magno: & rex Austri prouo-
cabitur ad bellum multis auxiliis, & foribus
nimis: & oon stabuot, quia iobunt aduer-
sus eum consilia. * Et comedentes panem
cum eo, conterent illum, exercitusque eius
opprimetur: & cadent interfecti plurimi.
* Duorum quoque regum cor erit vt male-
faciant, & ad mensam vnam mendacium
loquentur, & non proficiunt: quia adhuc
finis in aliud tempus. * Et reuertetur in ter-
ram suam cum opibus multis: & cor eius
aduersum testamentum sanctum, & faciet,
& reuertetur in terram suam. * Statuto tem-
pore reuertetur, & veniet ad Austrum: &
non erit priori simile nouissimum. * Et ve-
nient super eum Trieres & Romani: &
percutietur, & reuertetur, & indignabitur
contra testamentum sanctuarij, & faciet:
reverteturque & cogitabit aduersum eos,
qui dereliquerunt testamentum sanctuarij.
* Et brachia ex eo stabunt, & polluent san-
ctuarium fortitudinis, & auferent iuge sa-
crificium: & dabunt abominationem in de-
solatioem. * Et impij in testamentum si-
mulabunt fraudulentem: populus autem F
sciens Deum suum, obtrinebit, & faciet.
* Et docti in populo docebunt plurimos:
& ruent in gladio, & in flamma, & in capi-
uitate, & in rapina dierum. * Cumque cor-
ruerint, subleuabuntur auxilio paruulo: &
applicabuntur eis plurimi fraudulentem. * Et
de erudiis ruent, vt consentent, & eligan-
tur: & dealbentur vsque ad tempus pre-
sinitum: quia adhuc aliud tempus erit. * Et
faciet iuxta voluntatem suam rex, & eleua-
bitur, & magnificabitur aduersus omnem
deum: & aduersus Deum deorum loquetur
magnifica, & dirigitur, donec compleatur
iracundia: perpetrata quippe est definitio.
* Et Deum patrum suorum non reputabit:
& erit in cooccupiscenciis feminarum, nec
quemquam deorum curabit: quia aduersum
vniuersa confurget. * Deum autem Maozim
in loco suo venerabitur: & Deum, quem ig-
norauerunt patres eius, colat auro, & argen-
to, & lapide pretioso, rebusque pretiosis.
* Et faciet vt muniat Maozim cum Deo
alieno, quem cognouit, & multiplicabit
gloriam, & dabit eis potestatem in multis,
& terram diuiderit grauid. * Et in tempo-
re presinito preliabitur aduersus eum rex
Austri, & quasi tempestas veniet contra il-
lum rex Aquilonis, in curribus, & in equi-
tibus, & in classe magna, & ingredietur ter-
ras, & conteret & pertransiet. * Et inroibit
in terram gloriosam, & multe conuenit
hæ autem solæ saluabuntur de manu eius,
Edom, & Moab, & principium filiorum Am-
mon. * Et mictet manum suam in terras:
& terra Ægypti non effugiet. * Et domi-

nabitur thesaurorum auri & argenti, & in
omnibus pretiosis Ægypti: per Lybiam quo-
que & Æthiopiam transibit. * Et fama tur-
babit eum ab Oriente & ab Aquilone: & ve-
niet in mulieudine magna vt conterat & in-
terficiat plurimos. * Et sigeat tabernaculum
suum Apadno inter maria, super moortem in-
clytum & sanctum: & veniet vsque ad sum-
mitatem eius, & nemo auxiliabitur ei.

CAPVT XII.

*Post magnam afflictionem tandem saluabuntur
reliquia Iudeorum, & ex mortuis quidam resur-
gent ad vitam, & quidam ad opprobrium: docti
verò ac doctores fulgebunt: de duobus ad ripas flu-
minis stantibus, & vtro lineis vestito, qui tempo-
ris apertis determinationem: & de completionem huius
prophecia post statutum tempus.*

IN tempore autem illo confurget Michael
A princeps magnus, qui stat pro filiis popu-
li tui: & veniet tempus quale non fuit ab
eo ex quo gentes esse coeperunt vsque ad
tempus illud. Et in tempore illo saluabitur
populus tuus omnis qui inuenotus fuerit scrip-
tus in libro. * Et multi de his qui dormiunt
in terræ puluere, euigilabunt: † alij in vitam
eternam, & alij in opprobrium vt videant
semper. * Qui autem docti fuerint, † fulge-
bunt quasi splendor firmameoti: & qui ad
iustitiam erudiunt multos, quasi stelle in per-
petuas æternitates. * Tu autem Daniel clau-
de sermones, & signa librum, vsque ad tem-
pus statutum: plurimi pertransibunt, & mul-
tiplex erit scientia. * Et vidi ego Daniel,
& ecce quasi duo alij stabant: vnus hinc su-
per ripam fluminis, & alius inde ex altera ri-
pa fluminis. * Et dixi viro, qui erat indutus
lineis, qui stabat super aquas fluminis: V-
quequod finis horum mirabilium? * Et a: diui
C virum, qui indutus erat lineis, qui stabat super
aquas fluminis, † cum eleuasset dexteram &
sinistram suam in celum, & iurasset per vi-
uentem in æternum, quia in tempus, & tem-
pora, & dimidium temporis. Et cum comple-
ta fuerit dispersio manus populi sancti, com-
plebuntur vniuersa hæc. * Et ego audiui, &
non intellexi. Et dixi: Domine mi, quid erit
post hæc? * Et ait: Vade Daniel, quia clausi
sunt, signatique sermones, vsque ad presini-
tum tempus. * Eligeotur, & dealbabitur, &
D quasi ignis probabuntur multi: & impiæ
agent impij, neque intelligent omnes impij,
porro docti intelligent. * Et a tempore cum
ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fue-
rit abominatio io desolationem, dies mille
ducenti nonaginta. * Beatus, qui expectat, &
peruenit vsque ad dies mille trecentos tri-
gintaquinque. * Tu autem vade ad presini-
tum: & requiesces, & stabis in forte tua in fi-
nem dierum.

Hucusque Daniele in Hebræo volumine legi-
mus. Quæ sequuntur vsque ad finem libri, de
Theodotionis editione translata sunt.

*Castissimam Susannam impudici presbyteri, cum
eius concubitu sibi non possent, falsò adulterij ac-
cusant : sed cum ad mortem duceretur, orantem
exaudiuit Deus : & per puerum Danielem pro-
prio ore conuictos senes, iure talisius populus in-
termit.*

ET erat vir habitans in Babylone, & no-
men eius Ioachim : * Et accepit uxorem
nomine Susannam, filiam Helciz, pulchram
nimis, & timentem Deum : * parentes enim
illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suam
secundum legem Moysi. * Erat autem Io-
achim diues valde, & erat ei pomarium vici-
num domui suæ : & ad ipsum confluxebant
Iudei, eo quod esset honorabilior omnium.
* Et constituti sunt de populo duo senes iu-
dices in illo anno : de quibus locutus est Do-
minus : Quia egressa est iniquitas de Baby-
lone à senioribus iudicibus, qui videbantur
regere populum. * Isti frequentabant do-
mum Ioachim, & veniebant ad eos omnes qui
habebant iudicia. * Cum autem populus te-
neret per meridiem, ingrediebatur Susan-
na, & deambulabat in pomario viri sui. * Et
videbant eam senes quotidie ingredientem,
& deambulantem : & exarserunt in concu-
piscenciam eius : & euerterunt sensum suum,
& dedinauerunt oculos suos ut non
viderent cælum, neque recordarentur iudi-
ciorum iustorum. * Erant ergo ambo vulne-
rati amore eius, nec indicauerunt sibi vicif-
sim dolorem suum, * erubescabant enim in-
dicare sibi concupiscenciam suam, volentes
concumbere cum ea. * & obseruabant quo-
tidie sollicitudine videre eam. Dixitque alter
ad alterum : * Eamus domum, quia hora
prandij est. Et egressi recesserunt à se. * Cum-
que reuertissent, venerunt in vnum : & sci-
ficantes ab inuicem causam, confessi sunt
concupiscenciam suam : & tunc in commu-
ni statuerunt tempus, quando eam possent
invenire solam. * Factum est autem, cum
obseruarent diem apertum, ingressa est ali-
quando sicut heri & nudius tertius, cum dua-
bus folijs puellis, voluitque lauare in poma-
rio : æstus quippe erat : * & non erat ibi
quisquam, præter duos senes absconditos,
& contemplantes eam. * Dixit ergo puel-
lis : Afferte mihi oleum, & spongia, &
ostia pomarij claudite, ut lauer. * Et fece-
runt sicut præceperat : clauserunt ostia po-
marij, & egressæ sunt per posticum, ut asser-
rent quæ insisterat : nesciebantque senes in-
tus esse absconditos. * Cum autem egressæ
essent puellæ, surrexerunt duo senes, & ac-
currebant ad eam, & dixerunt : * Ecce ostia
pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, &
nos in concupiscencia tua sumus : quam ob-
rem assentire nobis, & committere nobis-
cum. * quod si nolueris, dicemus contra tu-
te testimonium, quod fuerit tecum iuue-

nis, & ob hanc causam miseris puellas à
te. * Ingemuit Susanna, & ait : Angustie
sunt mihi undique : si enim hoc egero, mors
mihi est : si autem non egero, non effugiam
manus vestras. * Sed melius est mihi abs-
que opere incidere in manus vestras, quam
peccare in conspectu Domini. * Et exclama-
uit voce magna Susanna : exclamauerunt
autem & senes aduersus eam. * Et cucurrit
vnu ad ostia pomarij, & aperuit. * Cum er-
go audissent clamorem famuli domus in po-
mario, irruerunt per posticum, ut viderent
quidnam esset. * Postquam autem senes lo-
cuti sunt, erubuerunt serui vehementer :
D quia nunquam dihus fuerat sermo huius-
cemodi de Susanna. Et facta est dies crasti-
na. * Cumque venisset populus ad Ioachim
virum eius, venerunt & duo presbyteri pleni
iniqua cogitatione aduersus Susannam, ut
interficerent eam. * Et dixerunt coram po-
pulo : Mittite ad Susannam filiam Helciz
uxorem Ioachim. Et statim miserunt. * Et
venit cum parentibus, & filiis, & vniuersis
cognatis suis. * Porro Susanna erat delicata
nimis, & pulchra specie. * At iniqui illi
iussurunt ut discooperirent (erat enim coop-
erta) ut vel sic satiarentur decore eius.
* Flebant igitur sui, & omnes qui nouerant
eam. * Consurgentes autem duo presbyteri
in medio populi, posuerunt manus suas su-
per caput eius. * Quærens suspexit ad cæ-
lum : erat enim cor eius fiduciam habens in
Domino. * Et dixerunt presbyteri : Cum
deambularem in pomario soli, ingressa est
hæc cum duabus puellis : & clausit ostia po-
marij, & dimisit à se puellas. * Venitque
ad eam adolescens qui erat absconditus, &
concubuit cum ea. * Porro nos eam esse-
mus in angulo pomarij, videntes iniquita-
tem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pa-
riter commiseri. * Et illum quidem non
quiuimus comprehendere, quia fortior no-
bis erat, & apertis ostiis exiit : hæc au-
tem cum apprehendissemus, interrogavi-
mus, quisnam esset adolescens, & noluit in-
dicare nobis : huius rei testes sumus. * Cre-
didit eis multitudo, quasi senibus & iudi-
cibus populi, & condemnauerunt eam ad
mortem. * Exclamauit autem voce magna
Susanna, & dixit : Deus æternus, qui abscon-
ditorum es cognitor, qui nosti omnia ante
quam fiant, * tu scis quoniam falsum testi-
monium rulerunt contra me : & ecce morior,
cum nihil hominum fecerim, quæ isti multo-
se composuerunt aduersum me. * Exau-
diuit autem Dominus vocem eius. * Cum-
que duceretur ad mortem, suscitauit Do-
minus spiritum sanctum pueri iunioris,
cuius nomen Daniel : * Et exclamauit vo-
ce magna, Mundus ego sum à sanguine
huius. * Et conuersus cunctis populum ad
eum, dixit : Quis est iste sermo, quem tu lo-
cutus es ? * Qui cum staret in medio eorum,
ait :

ait: Sic fani filij Israël, non indicantes, neque quod verum est cognoscetes, condemnastis filium Israël? * Reuertimini ad iudicium, 49 quia falsum testimonium locuti sunt aduersus eam. * Reuersus est ergo populus cum 50 festinatione, & dixerunt ei senes: Veni, & F sede in medio nostrum, & indica nobis: quia tibi Deus dedicet honorem senectutis. * Et dixit ad eos Daniel: Separate illos ab 51 inuicem procul, & diiudicabo eos. * Cum 52 ergo diuili essent alter ab altero, vocauit unum de eis, & dixit ad eum: Inueterate dierum malorum, nunc veniunt peccata tua, quæ operaberis prius; * iudicans iudicia in- 53 iusta, innocentes opprimens, & dimittens noxios, dicente Domino: † Innocentem & iustum non interficies. * Nunc ergo si vidi- 54 sti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi. Qui ait: Sub schino. * Dixit 55 autem Daniel: Rectè mentitus es in caput tuum: Ecce enim Angelus Dei accepta sententia ab eo, scindet te medium. * Et, amoto 56 eo, iussit venire alium, & dixit ei: Semen Chanaan, & non Iuda, species decepte te, & concupiscentia subuertit cor tuum: * sic facie- 57 bantur filiius Israël, & ille timentes loquebatur vobis: sed filia Iuda non sustinuit iniquitatem vestram. * Nunc ergo dic mihi, 58 sub qua arbore comprehenderis eos loquentes sibi. Qui ait: Sub primo: * Dixit autem 59 ei Daniel: Rectè mentitus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Domini, gladius habens, vt fecerit te medium, & interficiat vos. * Exclamauit itaque omnis cæcus 60 voce magna, & benedixerunt Deum, qui saluat sperantes in se. * Et consurrexerunt aduersus duos presbyteros (coniciat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium) feceruntque eis sicut malè egerant aduersus proximum, * † vt facerent secun- 61 dum legem Moysi: & interfecerunt eos, & saluatus est sanguis innoxius in die illa. * Helcias autem & vxor eius laudauerunt 62 Deum pro filia sua Susanna, cum Ioachim maritus eius, & cognatis omnibus, quia non esset inuentia in ea res turpis. * Daniel autem 64 factus est magnus in conspectu populi, à die illa, & deinceps. * Et rex Astyages appositus 65 est ad patres suos, & suscepit Cyrus Perfes regnum eius.

CAPVT XIV.

Frangeri sacerdotum idoli Bel, qui appositus illi cibos oculis auferabant, regi per Danielum detecta sunt; ipsique interemptis, idolum vni cum templo suo euersum est: similiter & draconem quem colebant Babylonij, inuenta in us massa ex pice, adipe & pilis confecta, Daniel interfecit: quapropter instantibus Babylonij missus est in lacum leonum, illa susque seruatus, allato etiam illi per Prophetam Habacuc prandio ex Iudæa: quod videns rex, aduersarius illius in leonibus momento decuratus, inbet omnes timere Deum Danielis.

ERat autem Daniel conuiua regis, & honoratus super omnes amicos eius. * Erat 1 quoque idolum apud Babylonios nomine Bel: & impendebantur in eo per dies singulos similes artabæ duodecim, & oues quadragina, 2 vniue amphore sex. * Rex quoque colebat eum, & ibat per singulos dies adorare eum: porro Daniel adorabat Deum suum. Dixit 3 que ei rex: Quare non adoras Bel? * Qui respondens ait ei: Quia non colo idola manufacta, sed viventem Deum, qui creauit cælum & terram, & habet potestatem omnis 4 carnis. * Et dixit rex ad eum: Non videtur tibi esse Bel viuens Deus? An non vides 5 quanta comedat & bibat quotidie? * Et ait B Daniel ardens: Ne erres rex. iste enim intrinsecus luteus est, & forinsecus æreus, ne- 6 que comedit aliquando. * Et iratus rex vocauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis mihi, quis est qui comedat impensas has, 7 moriemini. * Si autem ostenderitis, quoniam Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel 8 regi: Fiat iuxta verbum tuum. * Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filiis. Et venit rex 9 cum Daniele in templum Bel. * Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas, & vinum misce, & clau- 10 de ostium, & signa annulo tuo: * & cum ingressus fueris manè, nisi inueneris omnia comesta à Bel, morte moriemur, vel Daniel 11 qui mentitus est aduersum nos. * Contemnebant autem, quia fecerant sub mensa absconditum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuorabant ea. * Factum 12 est igitur postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege: & egressi clausuerunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. 13 * Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filij eorum: & comederunt omnia, & biberunt. 14 * Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. * Et ait rex: Saluare vult signa tua, Daniel? Qui respondit: Salua, rex. * Statimque cum aperuisset ostium, intuius rex mensam, exclamauit voce magna: Magnus es Bel, & non est apud te dolus quicquam. 15 * Et risit Daniel: & tenuit regem ne ingrederetur intro: & dixit: Ecce pavimentum, 16 animaduerte cuius vestigia sint hæc. * Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. * Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores, & filios eorum: & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & consumebant que erant super mensam. * Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subuerit eum, & templum 17 eius. * Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babylonij. * Et dixit rex Da- 18 niel

nili: Ecce nunc non potes dicere quia iste non fit Deus viuens: adora ergo eum. * Dixitque Daniel: Dominum Deum meum E adoro: quia ipse est Deus viuens: iste autem non est Deus viuens. * Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio & fuste. Et ait rex: Do tibi. * Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & coxit pariter: fecitque massas, & dedit in os draconis, & dirupus est draco. Et dixit, Ecce quem colebatis. * Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer: & congregati aduersum regem, dixerunt: Iudæus factus est rex: Bel destruxit, draconem iociterfecit, & sacerdotes occidit. * Et dixerunt cum venissent ad regem: Trade nobis Daniele, alioquin interficiemus te, & domum tuam. * Vidit ergo rex quod irruerent in eum vehementer: & necessitate compulsus tradidit eis Daniele. * Qui miserunt eum in lacum leonum, & erat ibi diebus sex. * Porro in lacu erant leones septem, & dabantur eis duo corpora quotidie, & dux oves: & hoc non data sunt eis, ut deuorarent Daniele. * Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriuerat panes in alueolo: & ibat in cam-

pum ut ferret messoribus. * Dixitque Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonum. * Et dixit Habacuc: Domine, Babylonem non vidi, & lacum nescio. * † Et apprehendit eum Angelus Domini in vertice eius, & portauit eum capitulo capitis sui, posuitque eum in Babylone supra lacum in impetu spiritus sui. * Et clamauit Habacuc, dicens: Daniel serue Dei, tolle prandium, quod misit tibi Deus. * Et ait Daniel: Recordatus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te. * Surgensque Daniel comedit. Porro Angelus Domini restituit Habacuc confestim in loco suo. * Venit ergo rex die septimo ut lugeret Daniele: & venit ad lacum, & intropexit, & ecce Daniel sedens in medio leonum. * Et exclamauit voce magna rex, dicens: Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum. * Porro illos, qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & deuorati sunt in momento coram eo. * Tunc rex ait: Paucaut omnes habitantes in vniuersa terra Deum Danielis: quia ipse est saluator, faciens signa & mirabilia in terra: qui liberauit Daniele de lacu leonum.

PROPHEZIA OSEE.

CAPVT PRIMVM.

Quo tempore Osee prophetauerit, qui iussus fornicarium accipere uxorem, duos filios vnamque filiam ex ea genuerunt: quibus nomina iubetur imponere iuxta effectus quos Dominus in populo suo decreuerat inducere: de Gentium conuersione, & futuro eodem capite filium Iudæ & Israël.

VERBUM Domini, quod factum est ad Osee filium Beeri, in diebus Ozie, Ioathan, Achaz, Ezechie, regum Iudæ, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israël.

* Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra à Domino. * Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium. * Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiescere faciam regnum domus Israël. * Et in illa die contemnam arcum Israël in valle Iezrahel. * Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericordia: quia non addam vltà misereri domui Israël,

sed obliuione obliuiscar eorum. * Et domui Iudæ miserebor, & saluabo eos in Domino Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. * Et ablatauit eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit & peperit filium. * Et dixit: Voca nomen eius: Non populus meus: quia vos non populus meus & ego non ero vester. * Et erit numerus filiorum Israël quasi arena maris quæ sine mensura est, & non numerabitur. † Et erit in loco vbi dicitur eis: Non populus meus vos: dicitur eis: Filij Dei viuents. * Et congregabuntur filij Iudæ, & filij Israël pariter: & ponent sibi caput vnum, & ascendent de terra: quia magnus dies Iezrahel.

CAPVT II.

Minatur Dominus Israël tanquam uxori adulteræ & repulsum. Et sepit vias eius spiritui, ut ad virum suum reuertatur: cumque non aduertat à quo habeat bonorum abundantiam, ablaturum se ab ea dicit cuncta in quibus delectatur: sicut ipsam tandem ad se reduciturum, magnæque felicitate donaturum: & de Gentium uocatione.

Dilecte fratribus vestris: Populus meus & forori vestræ: Misericordiam contemna. * Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, & ego non vir eius. auferat fornicationes suas à facie sua, & adulteria sua de medio vberum suorum.

fuorum. * Ne forte expoliam eam nudam, 3
& statuam eam secundum diem natiuitatis sue : & ponam eam quasi solitudinem,
& statuam eam velut terram inuiam, &
interficiam eam sicut. * Et filiorum illius 4
non miserebor : quoniam filij fornicationum sunt. * quia fornicata est mater eorum, 5
confusa est quæ concepit eos : quia dixit :
Vadam post amatores meos, qui dant panes
mihi, & aquas meas, lanam meam, & li-
num meum, oleum meum, & potum meum.
* Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam 6
spinis, & sepiam eam maceria, & semitas
suas non inueniet. * Et sequetur amatores 7
suos, & non apprehendet eos : & queret B
eos, & non inueniet, & dicit : Vadam, &
reuertar ad virum meum priorem : quia bene
mihi erat tunc magis quam nunc. * Et 8
hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum,
& vinum, & oleum, & argenteum multipli-
caui ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. * Id- 9
circo conuertar, & sumam frumentum
meum in tempore suo, & vinum meum in
tempore suo, & liberabo lanam meam &
linum meum, quæ operiebant ignominiam
eius. * Et tunc reuelabo stulticiam eius in 10
oculis amatorum eius : & vir non eruet eam
de manu mea : * & cessare faciam omne 11
gaudium eius, sollempnitatem eius, neome-
niam eius, sabbatum eius, & omnia festa
tempora eius. * Et corrumpam vineam eius, 12
& ficum eius : de quibus dixit : Mercedes C
hæ, merx sunt, quas dederunt mihi amatores
mei : & ponam eam in salum, & comedet
eam bestia agri. * Et visitabo super eam dies 13
Baalim, quibus accendebat incensum, &
ornabatur in aure sua, & monili suo, & ibat
post amatores suos, & mei obliuiscetur, di-
cit Dominus. * Propter hoc, ecce ego lacta- 14
bo eam, & ducam eam in solitudinem : & lo-
quar ad cor eius. * Et dabo ei viniores eius
ex eodem loco, & vallem Achor ad aperien-
dam spem : & canet ibi iuxta dies iuuentutis
sue, & iuxta dies ascensionis sue de ter-
ra Egypti. * Et erit in die illa, ait Dominus : 16
vocabit me : Vir meus : & non vocabit me
vitra, Baali. * Et auferam nomina Baalim 17
de ore eius, & non recordabitur vitra nomi-
nis eorum. * Et percutiam cum eis foedus 18
in die illa, cum bestia agri, & cum volucre D
cæli, & cum reptili terre : & arcum, & gla-
dium, & bellum conteram de terra : & dor-
mite eos faciam fiducialiter. * Et sponsabo 19
te mihi in sempiternum : & sponsabo te mi-
hi in iustitia, & iudicio, & in misericordia,
& in miserationibus. * Et sponsabo te mihi 20
in fide : & scies quia ego Dominus. * Et erit 21
in die illa : Exaudiam, dicit Dominus, exau-
diam celos, & illi exaudient terram. * Et 22
terra exaudiet triticum, & vinum, & oleum :
& hæc exaudient Iezabel. * Et seminabo 23
eam mihi in terra, & miserebor eius, quæ
fuit Absque misericordia. * † Et dicam non 24

populo meo : Populus meus es tu : & ipse
dicit : Deus meus es tu.

CAPVT III.

Rursum iubetur Propheta diligere adulteram, quæ tamen multis diebus illam expellet, quia filius Israel multis diebus sine rege & sacrificio sedentes tandem ad Dominum dicit reuersurus.

A **E**T dicit Dominus ad me : Adhuc vade, & dilige mulierem dilectam amico & adulteram : sicut diligit Dominus filios Israel, & ipsi respiciunt ad deos alienos, & diligunt
1 vinacia vuarum. * Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & coro hordei, & dimidio
3 coro hordei. * Et dixi ad eam : Dies multos B
expectabis me : non fornicaberis, & non eris
4 viro : sed ego expectabo te. * quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, & sine
principe, & sine sacrificio, & sine altari, &
5 sine ephod, & sine theraphim. * † & post hæc reuertentur filij Israel, & querent Do-
minum Deum suum, & David regem suum : & pauebunt ad Dominum, & ad bonum
eius, in nouissimo dierum.

† Eze. 34
33.

CAPVT IV.

Minatur terra Israel, propter multa populi peccata, qui & scientiam repulsi, & idolatria suis deditis : dicit se relicturum Israel in peccatis suis, cupiens ne Iuda ipsum imitetur.

A **V**idite verbum Domini filij Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terre : non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra,
2 * Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum & adulterium inuaduerunt,
3 & sanguis sanguinem teigit. * Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre cæli :
4 sed & pisces maris congregabuntur. * Verumtamen vnusquisque non iudicat : & non arguatur vir : populus enim tuus, sicut hi
5 qui coneradicunt sacerdoti. * Et corrues ho- B
die, & corrues etiam propheta tecum : no-
6 ãte tacere feci matrem tuam. * Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam : quia tu scientiam repulisti, repellam
te, ne sacerdotio fungaris mihi : & oblitus es legis Dei tui, obliuiscar filiorum tuorum &
7 ego. * Secundum multitudinem eorum sic peccauerunt mihi : gloriam eorum in igno-
8 miniam commutabo. * Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum suble-
9 uabunt animas eorum. * † Et erit sicut populus, sic sacerdotes : & visitabo super eum
† Iai. 24
42.
10 vias eius, & cogitationes eius reddam ei. * Et comedent, & non saturabuntur : fornicati
C sunt, & non cessauerunt : quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.
11 * Fornicatio, & vinum, & ebrietas auferunt
12 cor. * Populus meus in ligno suo interrogauit, & baculus eius annuntiavit ei : spiritus enim fornicationum decepit eos, & fornicati

G g s 1 sunt

† Eze. 34
33.

sunt à Deo suo. * Super capita montium 13
sacrificabant, & super colles accendebant
thymiana: subter quercum, & populum, &
terebinthum, quia bona erat umbra eius:
ideo fornicabuntur filie vestre, & sponse
vestre adulteræ erunt. * Non visitabo super 14
filias vestras cum fuerint fornicatæ, & super
sponsas vestras cum adulterauerint: quoniam
ipsi cum meretricibus conuersabantur, &
cum effeminatis sacrificabant, & populus
non intelligens vapulabit. * Si fornicaris tu 15
Israel, non delinquat saltem Iuda: & nolite
ingredi in Galgala, & ne ascenderitis in
Bethauen, neque iuraueritis: Vivit Domi-
nus. * Quoniam sicut vacca lascivienti de- 16
clinavit Israel: nunc pascet eos Dominus,
quasi agnum in laticudine. * Particeps ido-
lorum Ephraim, dimittite eum. * Separatum 18
est convivium eorum, fornicatione fornicari
sunt: dilexerunt asserre ignominiam pro-
fectores eius. * Ligavit eum spiritus in alis 19
suis, & confundentur à sacrificiis suis.

CAPVT V.

*Minatur Dominus se punire Israel propter peccata sua, similiter & Iudam: nec proderit humanum auxilium, cum Dominus eis aduer-
setur.*

AVDITE hoc sacerdotes: & attendite do- 1
mus Israel, & domus regis auscultate: A
quia vobis iudicium est, quoniam laqueus
facti estis speculationi, & rete expansum
super Thabor. * Et victimas declinastis in 2
profundum: & ego eruditior omnium eo-
rum. * Ego scio Ephraim, & Israel non est 3
absconditus à me: quia nunc fornicatus est
Ephraim, contaminatus est Israel. * Non 4
dabunt cogitationes suas vt reuertantur ad
Deum suum: quia spiritus fornicationum in
medio eorum, & Dominum non cognoue- B
runt. * Et respondebit arrogancia Israel in
facie eius: & Israel & Ephraim ruent in ini-
quitate sua, ruet etiam Iudas cum eis. * In 6
gregibus suis, & in armentis suis vadent ad
querendum Dominum, & non invenient:
ablatus est ab eis. * In Dominum prævari- 7
cati sunt, quia filios alienos genuerunt:
nunc deuorabit eos mensis cum partibus suis.
* Clangite buccina in Gabaa, tuba in Raama: 8
vlulato in Bethauen, post vergum tuum Ben- C
iamin. * Ephraim in desolatione erit in die
correctionis: in tribubus Israel ostendi fi- 9
dem. * Facti sunt principes Iuda quasi assu-
menes terminum: super eos effundam quasi
aquam iram meam. * Calumniari patiens 11
est Ephraim, fractus iudicio: quoniam crepit
obire post sordes. * Et ego quasi tinea E- 12
phraim: & quasi puredo domui Iuda. * Et
vidit Ephraim languorem suum, & Iuda vin- D
culum suum: & abiit Ephraim ad Assur, & misit
ad regem virorem: & ipse non poterit sanare
vos, nec soluere poterit à vobis vinculum.
* Quoniam ego quasi leena Ephraim, & qua- 14

si catulus leonis domui Iuda: ego ego capiam,
& vadam: tollam, & non est qui eruat. * Va-
dens reuertat ad locum meum: donec desi-
ciatis, & queratis faciem meam.

CAPVT VI.

*Reuersi in tribulatione ad Dominum, magna fi-
ducia salutem sibi ab eo promittunt: expostulat
Dominus cum Israel & Iuda, quid neque beneficii,
neque prophetarum comminationibus ab idololatria
aliisque iniquitatibus sint reuocati, cum præferat
misericordiam sacrificio.*

IN tribulatione sua manè confurgent ad
me: Venite, & reuertamur ad Dominum:
* quia ipse cepit, & sanabit nos: percutiet, &
curabit nos. * † Visificabit nos post duos dies: † 1. Cor.
in die tertia suscitabit nos, & viuemus in 15. 44.
B conspectu eius. Sciemus, sequemurque vt
cognoscamus Dominum: quasi diluculum
præparatus est egressus eius, & veniet quasi
imber nobis temporaneus, & serotinus terræ.
* Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam ti-
bi Iuda? misericordia vestra quasi nubes ma-
C utina, & quasi ros mane pertransiens.
* Propter hoc dolauit in prophetis, occidi
eos in verbis oris mei: & indicia tua quasi
lux egrediuntur. * † Quia misericordiam vo- † 1. Reg.
lui, & non sacrificium: & scientiam Dei, 15. 2. 2. 3.
7 plusquam holocausta. * Ipsi autem sicut Eccl. 4.
Adam transgressi sunt pactum, ibi præuari- d. 17.
cati sunt in me. * Galaad ciuitas operantium Matt. 9. 8.
idolum, supplantata sanguine. * Et quasi 13. 12. 4. 7.
D fauces virorum latronum, particeps sacerdo-
tum, in via interficientium pergentes de Si-
chem: quia scelus operati sunt. * In domo
Israel vidi horrendum: ibi fornicationes
11 Ephraim: contaminatus est Israel. * Sed &
Iuda pone mensem tibi cum conuerter cap-
tuitatem populi mei.

CAPVT VII.

*Cum sanaturus esset Dominus Israel, obliuiscunt
iniquitates eorum: consentientes enim regum suorum
malitia, omnes in idololatriam vehementer exar-
serunt: Dominoque relicto, conuersi ad Aegypti au-
xilium, transiit sunt in Assyrios.*

CVM sanare vellem Israel, reuelata est
A iniquitas Ephraim, & malitia Samarie,
quia operati sunt mendacium: & fur ingres-
sus est spolians, larunculus foris. * Et ne
fortè dicant in cordibus suis, omnem mali-
tiam eorum me recordatum: nunc circum-
dederunt eos adinventiones sue, coram fa-
cie mea factæ sunt. * In malitia sua iustifica-
uerunt regem: & in mendaciis suis principes.
* Omnes adulterantes, quasi clibanus succen-
sus à coquente: quiescit paululum ciuitas à
4 commissione fermenti, donec fermenta-
tor totum. * Dies regis nostri: crepe-
B runt principes furere à vino: extendit ma-
num suam cum illuforibus. * Quia applicue-
runt quasi clibanum cor suum, cum infidia-
retur eis: tota nocte dormiuit coquens eos,
manè

manè ipse succensus quasi ignis flammæ. * Omnes calefacti sunt quasi cibus, & deuorauerunt iudices suos: omnes reges eorum ceciderunt: non est qui clamet in eis ad me. * Ephraim in populis ipse commiscebatur: Ephraim factus est subicericus panis, qui non reuerſatur. * Comederunt alieni robur eius, & ipse nesciuit: sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. * Et humiliabitur superbia Israel in facie eius: nec reuerſi sunt ad Dominum Deum suum, & non querſerunt eum in omnibus his. * Et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cornu: Ægyptum inuocabant, ad Assyrios abierunt. * Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum: quasi uolucem cæli detraham eos, & eadem eos secundum audicionem cætus eorum. * Væ eis, quoniam recesserunt à me uasabuntur, quia præuicarij sunt in me: & ego redemi eos: & ipsi locuti sunt contra me mendacia. * Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed ululabant in cubilibus suis super triticum & vinum tuminebant, recesserunt à me. * Et ego erudiui eos, & confortauit brachia eorum: & in me cogitauerunt malitiam. * Reuerſi sunt ut essent absque iugo: facti sunt quasi arcus dolosus: cadent in gladio principis eorum, & a furore lingue sue. Illa subfannatio eorum in Terra Ægypti.

CAPVT VIII.

Samaritan prædicat eum vitulo suo destruendam per Nabuchodonosor, propter idolatriam; nec ipsorum hostia suscipietur: ciuitates autem Iuda etiam conuertebuntur.

IN gutture tuo sit ruba quasi aquila super domum Domini: pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meam præuicarij sunt. * Me inuocabant: Deus meus cognouimus te Israel. * Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum. * Ipsi regnauerunt, & non ex me: principes existerunt, & non cognouit argentum suum & aurum suum fecerunt sibi idola, ut inierent: * Proiectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos. usquequod non poterunt emundari? * Quia ex Israel & ipse est: artifex fecit illum, & non est Deus: quoniam in araneum telas erit vitulus Samaritanæ. * Quia ventum seminabunt, & turbinem metent: culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam: quod & si fecerit, alieni comedent eam. * Deuoratus est Israel: nunc factus est in nationibus quasi vas immundum. * Quia ipsi ascenderunt ad Assur, onager solitarius sibi: Ephraim munera dederunt amatoribus. Sed & cum mercede conduxerint nationes, nunc congregabo eos: & quiescent paulisper ab onere regis, & principum. * Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum: factæ sunt ei aræ in delictum. * Scribam ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ con-

putate sunt. * Hostias offerent, immolabunt carnes, & comedent, & Dominus non suscipiet eas: nunc recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum: ipsi in Ægyptum conuertentur. * Et obliuiscetur Israel factoris sui, & ædificauit delubra: & Iudas multiplicauit vrbes munitionis: & mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit ædes illius.

CAPVT IX.

Dominus in populum Israel sanem & captiuitatem propter ipsius peccata non immetiet: nec gratia ipsi erunt eorum sacrificia: & quia in peccatis perseverant, perpetuo cecidi ad Dominum permanebunt, vngi inter nationes.

NOLI lætari Israel, noli exultare sicut populi: quia fornicatus es à Deo tuo, dixisti mercedem super omnes arcas tritici. * Atque & tortular non pascet eos, & vinum mentietur eis. * Non habitabunt in terra Domini: reuerſus est Ephraim in Ægyptum. & in Assyrijs pollutum comedit. * Non libabunt Domino vinum, & non placebunt ei: sacrificia eorum, quasi panis lugendum. omnes, qui comedent eum, contaminabuntur: quia panis eorum animæ ipsum, non intrabit in domum Domini. * Quid facietis in die solemni, in die festiuitatis Domini? * Ecce enim profecti sunt à uasitare: Ægyptus congregabit eos, Memphis sepeliet eos: desiderabile argentum eorum vitica hereditabit, lappa in tabernaculis eorum. * Venerunt dies uisitationis, venerunt dies retributionis: scitote Israel stultum prophetam, insanum virum spiritualem, & facti sunt abominabiles iniquitatis tue, & multitudinem auerſitatis. * Speculator Ephraim cum Deo meo: propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius, infamia in domo Dei eius. * Quia de peccauerunt, sicut in diebus Gaba: recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum. * Quasi uas in deserto, inueni Israel: quasi prima poma ficulneæ in cacumine eius, vlti partes eorum: ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor, & abalienati sunt in confusionem, & facti sunt abominabiles sicut ea quæ dilexerunt. * Ephraim quasi auis auolauit, gloria eorum à paru, & ab vtero, & à conceptu. * Quod & si enutrierint filios suos, atque liberis eos faciam in hominibus: sed & væ eis cum recessero ab eis. * Ephraim, ut vidi, Tyrus erat fundata in pulchritudine: & Ephraim educet ad interficiorem filios suos. * Da eis Domine. Quid dabis eis? Da eis vuluam sine liberis, & vbera arenitæ. * Omnes nequitie eorum in Galgal, quia ibi exofos habui eos: propter malitiam adinventionum eorum, de domo mea eiſciam eos: non aſcendam te diligam eos, omnes principes eorum recedentes. * Percussus est Ephraim, radix eorum exſiccata est: fructum nequaquam facient. Quod & si

genererint, interficium amantissima vteri eorum. * Abijciet eos Deus meus, quia non audierunt eum: & erunt vagi in nationibus.

CAPVT X.

Propter idololatriam Israel traditur Assyrijs: & cum a Domino reuocati ad iustitiam, pergant sequi vias suas, omnes eorum munitiones auferuntur.

Vitis frondosa Israel, fructus adequatus est ei: secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem terrae suae exuberauit simulachris. * Diuitem est cor eorum, nunc interibunt ipse confringet simulachra eorum, & depopulabitur aras eorum. * Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non enim timemus Dominum: & rex quid faciet nobis? * Loquimini verba visionis inutilis, & ferietis fœdus: & germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri. * Vacca Bethauen coluerunt habitatores Samariae: quia luxit super eum populus eius, & aditui eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migravit ab eo. * Siquidem & ipse in Assur delatus est, munus regi victori: confusio Ephraim capiet, & confundetur Israel in voluntate sua. * Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquae. * Et disperdenur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa & tribulus ascendet super aras eorum: & dicent montibus: Operite nos: & collibus: Cadite super nos. * Ex diebus Gabaa, peccauit Israel, ibi steterunt: non comprehendet eos in Gabaa praelium super filios iniquitatis. * Iuxta deliditum meum corripiam eos: congregabuntur super eos populi, cum corripuerit propter duas iniquitates suas. * Ephraim vitula docta diligere triuram, & ego transui super pulchritudinem colli eius: ascendam super Ephraim, arabis ludas, confringet tibi sulcos Jacob. * Seminare vobis in iustitia, & metite in ore misericordiae, innouate vobis nouale: tempus autem requirere Dominum, cum venerit qui docebit vos iustitiam. * Arastis impietatem, iniquitatem melluistis, comeditis frugem mendacii: quia confusus es in vijs tuis, in multitudine fortium tuorum. * Consurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuae vastabuntur, sicut vastatus est Salmana a domo eius, qui iudicauit Baal in die praelij, matre super filios allia. * Sic fecit vobis Bethel, a facie malitiae nequitiarum vestrarum.

CAPVT XI.

Beneficijs ostendit Dominus se diligere populum Israel: sed propter illius scelera tradidit eum Assyrijs: attamen propter suam misericordiam reducet eos: ut in terra sua seruiant Domino, una cum Gentibus ad Deum conuersis.

Sicut manè transiit, pertransiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & ex

A Ægypto vocauit filium meum. * Vocauerunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim imolabant, & simulachris sacrificabant. * Et ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos in brachijs meis: & nescierunt quod curarem eos. * In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinaui ad eum ut vesceretur. * Non reuertetur in Terram Ægypti, & Assur ipse rex eius: quoniam noluerunt conuertere. * Cœpit gladius in ciuitatibus eius, & consumet electos eius, & comedet capita eorum. * Et populus meus pendebit ad reditum meum: iugum autem imponeatur eis simul, quod non aufereur. * Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Israel: & quomodo dabo te sicut Adamam, punam te ut Seboim: Conuersum est in me cor meum, pariter conturbata est penitudo mea. * Non faciam furem irae meae: non conuertar ut disperdam Ephraim: quoniam Deus ego, & non homo: in medio tui sanctus, & non ingrediar ciuitatem. * Post Dominum ambulabunt, quasi leo rugiet: quia ipse rugiet, & formidabunt filij maris. * Et auolabunt quasi auis ex Ægypto, & quasi columba de terra Assyriorum: & collocabo eos in domibus suis, dicit Dominus. * Circumdedit me in negatione Ephraim, & in dolo domus Israel: ludas autem testis descendit cum Deo, & cum sanctis fidelis.

CAPVT XII.

Vane fides Israel in Ægypto, ut ab Assur liberetur: sed iam ipsi quam Iuda reddet Dominus iuxta merita ipsorum, qui immemores beneficiorum Iacob patriarcha praestitorum, declinauerunt in auaritiam: quibus tamen pacem offert: carpens potissimum idololatriam Galaad.

Ephraim pascit ventrum, & sequitur exitum: tota die mendacium & vastitatem multiplicat: & fœdus cum Assyrijs iniicit, & oleum in Ægyptum ferebat. * Iudicium ergo Domini cum Iuda, & visitatio super Iacob: iuxta vias eius, & iuxta adinventiones eius reddet ei. * In vitro supplantauit fratrem suum: & in fortitudine sua directus est cum angelo. * Et inualuit ad Angelum, & confortatus est: stetit, & rogauit eum: in Bethel inuenit eum, & ibi locutus est nobiscum. * Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale eius. * Et tu ad Deum tuum conuerteris: misericordiam & iudicium custodi, & spera in Deo tuo semper. * Chanaan, in manu eius statera dolosa, calumniam dilexit. * Et dixit Ephraim: Verumtamen diues effectus sum, inueni idolum mihi: omnes labores mei non inuenient mihi: iniquitatem quam peccaui. * Et ego Dominus Deus tuus ex Terra Ægypti, adhuc federe te faciam in tabernaculis, sicut in diebus festiuitatis. * Et locutus sum super prophetas, & ego

† Isai. 4.
d. 19.
Lm. 2.3.
e. 10.
Apoc. 6.
d. 16.
† Iudic.
19. f. 2.

† Jer. 4. 2.

† Iudic. 8.
c. 14.

† Mal. 2.
c. 17.

† Gen. 19.
8. 4.

† Gen. 29.
d. 17.
Gen. 31.
f. 34.

ego visionem multiplicavi, & in manu prophetarum assimilatus sum. * Si Galaad idolum, ergo frustrâ erant in Galgal bobus immolantes: nam & altaria eorum quasi acervi super sulcos agri. † * Fugit Iacob in regionem Syriz, & serviuit Israel in vxorem, & in vxorem seruauit. * † In propheta autem eduxit Dominus Israel de Ægypto: & in propheta seruatus est. * Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus suis, & sanguis eius super eum veniet, & opprobrium eius restituet ei Dominus suus.

CAPVT XIII.

Abominaciones Israel ostendit, propter quas ipsi minatur exitum: Dominus dicit se solum esse Deum & liberatorem, arguens Israel ingrati-tudinis de beneficijs in deserto acceptis, grauemque ob id vindictam illis comminatur: addens se eos de morte liberaturum, deuictis morte & inferno.

Loquente Ephraim, horror inuasit Israel, & deliquit in Baal, & mortuus est. * Et nunc addiderunt ad peccandum feceruntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum, factura artificum totum est: his ipsi dicunt: Immolare homines vitulos adorantes. * Idcirco erunt quasi nubes matutina, & sicut ros matutinus preteriens, sicut puluis turbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario. * † Ego autem Dominus Deus tuus ex terra Ægypti: & Deum absque me nescies, & saluator non est preter me. * Ego cognoui te in deserto, in terra solitudinis. * Iuxta pascua sua adimpleti sunt, & saturati sunt: & leuauerunt cor suum, & obliui sunt mei. * Et ego ero eis quasi leena, sicut pardus in via Afsyriorum. * Occurram eis quasi vrsâ raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. * Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. * Vbi est rex tuus? maxime nunc saluet te in omnibus vrbibus tuis: & iudices tui, de quibus dixisti: † Da mihi regem, & principes. * Da-

bo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea. * Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum eius. * Dolores parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum. * De manu mortis liberabo eos, de morte redinam eos: † ero mors tua ô mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis. * Quia ipse inter fratres diuidet: † adducet virentem ventum Dominus de deserto ascendentem: & siccabit venas eius, & desolabit fontem eius, & ipse diripiet thesaurum omnis vas desiderabilis.

CAPVT XIV.

Perditionem annuntians Israelis, propter ipsius peccata: renouat tamen ad se, & conuersus plurima bona promittit.

Pereat Samaria, quoniam ad amaritudinem concitauit Deum suum: in gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & iuxta eius discindantur. * Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruit in iniquitate tua. * Tollite vobiscum verba, & conuertimini ad Dominum: & dicite ei: omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorum nostrorum. * Assur non saluabit nos, super equum non ascendimus, nec dicemus vltra: Dij nostri opera manuum nostrarum: quia eius, qui in te est, miseraberis pupilli. * Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontaneè: quia auersus est furor meus ab eis. * Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, & erumpet radix eius vt Libani. * Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloria eius, & odor eius vt Libani. * Conuertantur sedentes in vmbra eius: vluent tritico, & germinabunt quasi vinea: memoriale eius sicut vinum Libani. * Ephraim quid mihi vltra idola? ego exaudiam, & dirigam eum ego vt abierem virentem: ex me fructus tuus inuentus est. * Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia recte vix Domini, & iusti ambulabunt in eis: preuaricatores verò conuertent in eis.

sponsa de thalamo suo. * Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes. quare dicunt in populis: Vbi est Deus eorum? * Zelatus est Dominus terram suam, & peperit populo suo: * Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replebimini eis: & non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus. * Et cum, qui ab Aquilone est, procul faciam a vobis: & expellam eum in terram inuiam & desertam: faciem eius contra mare Orientale, & extremum eius ad mare nouissimum: & ascendet sceler eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta & letare: quoniam magnificauit Dominus ut faceret. * Nolite timere animalia regionis: quia germinauerunt speciosa deserti, quia lignum attulit fructum suum, ficus & vinea dederunt virtutem suam. * Et filij Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro: quia dedit vobis doctorem iustitiae, & descendere faciet ad vos imbrem maritimum & serotinum, sicut in principio. * Et implebuntur arae frumento, & redundabunt torcularia vino & oleo. * Et reddam vobis annos, quos comedit locusta, bruchus, & rubigo, & crux: fortitudo mea magna, quam misi in vos. * Et comedetis vescentes, & satrabimini: & laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: & non confundetur populus meus in sempiternum. * Et scietis quia in medio Israel ego sum: & ego Dominus Deus vester, & non est amplius: & non confundetur populus meus in aeternum. * Et erit post haec: ¶ Effundam spiritum meum super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filiae vestrae: senes vestri somnia somniant, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super seruos meos & ancillas in diebus illis effundam spiritum meum. * Et dabo prodigia in caelo, & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * ¶ Sol conuertetur in tenebras, luna & in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Et erit: ¶ omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit: quia in monte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis, quos Dominus vocauerit.

CAPVT III.

Minatur Dominus afflictionem magnam Gentibus, quia populum suum afflixerunt, & seque omnes in valle Iosaphat indicaturum: sens de domo Domini egredietur, & Iudaea in aeternum inhabitabitur, sanguine ipsius emundato.

¶ Via ecce in diebus illis, & in tempore illo, cum conuenero captiuitatem Iuda

& Ierusalem: * Congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat: & disceptabo cura eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperferunt in nationibus, & terram meam diuiserunt. * Et super populum meum miserunt sortem: & posuerunt puerum in prostibulo, & puellam vendiderunt pro vino ut biberent. * Verum quid mihi & vobis Tynus & Sidon, & omnis terminus Palaesthinorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? & si vlciscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. * Argentum enim meum & aurum tulistis: & desiderabilia mea & pulcherrima intrulistis in delubra vestra. * Et filios Iuda & filios Ierusalem vendidistis filiis Graecorum: ut longe faceretis eos de finibus suis. * Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: & conuertam retributionem vestram in caput vestrum. * Et vendam filios vestros, & filias vestras in manibus filiorum Iuda, & venundabunt eos Sabeis genti longinquae, quia Dominus locus est. * Clamare hoc in Gentibus, sanctificare bellum, suscite robustos: accedant, ascendant omnes viri bellicae. * Concidite araxia vestra in gladios, & ligones vestros in lanceas. Infirmitus dicat: Quia fortis ego sum. * Erumpite, venite omnes gentes de circuitu, & congregamini: ibi occumbere faciet Dominus totos tuos. * Confurgant, & ascendant Gentes in vallem Iosaphat: quia ibi sedebat ut iudicem omnes gentes in circuitu. * ¶ Mitte falces, quoniam maturaui messis: venite, & descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malicia eorum. * Populi populi in valle concisionis: quia iuxta est dies Domini in valle concisionis. * ¶ Sol & luna obtenebrati sunt, & stellae retraxerunt splendorem suum. * ¶ Et Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & mouebuntur caeli, & terra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. * Et scietis quia ego Dominus Deus vester, habitans in Sion monte sancto meo: & erit Ierusalem sancta, & alieni non transibunt per eam amplius. * Et erit in die illa: ¶ stillabunt montes dulcedinem: & colles fluent lacte: & per omnes riuos Iuda ibunt aquae: & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum. * Aegyptus in desolationem erit, & Idumaea in desertum perditionis: pro eo quod inique egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinem innocentem in terra sua. * Et Iudaea in aeternum habitabitur, & Ierusalem in generationem & generationem. * Et mundabo sanguinem eorum, quem non mundaueram: & Dominus commorabitur in Sion.

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

Tempora prophetia Amos: ultio Domini in Damascum, Philisthaos, Tyram, Idumaeam, & filios Ammon, quos super quatuor sceleribus non conuertit.

† Ezech.
14. 4. 5.
† Jer. 15.
f. 10.
inf. 1. 14.

Vnde dicit Dominus qui fuit in pastoribus de Thecue: **A** quæ vidit super Israel in diebus Ozæ regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel, ante duos annos terræ motus. **E**t dixit Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exsiccatus est vertex Carmeli. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd trituauerint in plaustris ferreis Galaad. **E**t mittam ignem in domum Azazel, & deuorabit domos Benadad. **E**t conteram vestem Damasci: & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptratis: & transferetur populus Syrie Cyrenen, dicit Dominus. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Gaze, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd transfulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. **E**t mittam ignem in murum Gaze, & deuorabit ædes eius. **E**t disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd concluderint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sint recordari fructus fratrum. **E**t mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Edom, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauit misericordiam eius, & tenuit vltra furorem suum, & indignationem suam seruauerit vsque in finem. **Mittam ignem in Theban:** & deuorabit ædes Bosra. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd dissecuerit prægnantes Galaad ad dilandum terminum suum. **E**t succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vultu in die belli, & in turbine in die commotionis. **E**t ibit Melchoem in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

CAPVT II.

Vltio Domini in Moab, Iudam & Iherusalem, hisque minatur interitum, quem effugere non poterunt: quia acceptis beneficiis semper fuerant ingrati, Deique legem abiecerant.

Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab: & super quatuor non conuertam eum: eò quòd incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. **E**t mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ: & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo; dicit Dominus. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non conuertam eum: eò quòd abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceptum enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. **E**t mittam ignem in Iuda, & deuorabit ædes Ierusalem. **Hæc dicit Dominus:** Super tribus sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eum: pro eo quòd vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calcamentis. **Q**ui contemnunt super puluerem terre capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, vt violarent nomen sanctum meum. **E**t super vestimentis pignoratibus accubuerunt iuxta omne altare: & vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. **E**go autem exterminaui Amorrhæum à facie eorum: cuius altitudo, cedromum altitudo eius, & fortis ipse quasi quercus: & contritus fructum eius de super, & radices eius subter. **E**go sum, qui ascendere vos feci de Terra Ægypti, & duxi vos in deserto quadraginta annis, vt possideretis Terram Amorrhæi. **E**t suscepi de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris nazargos: numquid non ita est filij Israel, dicit Dominus? **E**t propinabitis nazargos vinum: & prophetæ mandabitis, dicentes: Ne prophetis. **E**cce ego stridabo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum freno. **E**t peribit fuga à veloce, & fortis non obinebit virtutem suam, & robustus non saluabit animam suam: & tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur: & ascensor equi non saluabit animam suam: & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAPVT III.

Domum Israel populum olim vnicè electum arguit variorum scelerum: ex quibus paucos dicit seruandas in superuentura afflictione, quam ipsis comminatur.

Videte verbum, quod locutus est Dominus super vos, filij Israel: super omnem cognam

† Num. 21.
2. 14.
Deut. 32.
2. 14.

† Ex. 14.
2. 11.
Deut. 8.
2. 11.

cognationem, quam eduxi de terra Ægypti, A
dicens: * Tantummodo vos cognoui ex om- 1
nibus cognationibus terre: idcirco visitabo
super vos omnes iniquitates vestras. * Num- 3
quid ambulabunt duo pariter, nisi conuene-
rit eis? * Numquid rugiet leo in saltu, nisi 4
habuerit prædam? numquid dabit catulus
leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid ap-
prehenderit? * numquid caderet auis in la- 5
queum terre absque aucupe? numquid au- B
feretur laqueus de terra antequam quid ce-
perit? * Si clanger tuba in ciuitate, & popu- 6
lus non expauescet? si erit malum in ciuita-
te, quod Dominus non fecerit? * Quia non 7
facit Dominus Deus verbum, nisi reuelau-
rit secretum suum ad seruos suos prophetas.
* Leo rugiet, quis non timebit? Dominus 8
Deus locutus est, quis non prophetabit? * 9
Auditum facite in aedibus Azoci, & in ædi-
bus Terræ Ægypti: & dicite: Congregami-
nus super montes Samaritæ, & videte infan- 10
tias multas in medio eius, & calumniam patien-
tes in penetralibus eius. * Et nescierunt fac-
ere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes
iniquitatem & rapinas in aedibus suis. * Pro- 11
pterea hæc dicit Dominus Deus: Tribula-
bitur, & circueitur terra: & detrahetur ex
te fortitudo tua, & diripientur ædes tue. * 12
Hæc dicit Dominus: Quomodo si eruat pa-
stor de ore leonis duo crura, aut extremum D
auriculæ: sic eruentur filij Israël, qui habi-
tant in Samaria in plaga leuili, & in Dam-
masi grabato. * Audite, & contestamini 13
in domo Iacob, dicit Dominus Deus exerci-
tuum: * quia in die cum visitare cæpero
præuaticationes Israël, super cum visitabo, 14
& super altaria Bethel: & amputabuntur
cornua altaris, & cadent in terram. * Et per- 15
cutiam domum hiemalem cum domo æstiuæ:
& peribunt domus eburneæ, & dissipabun-
tur ædes mulæ, dicit Dominus.

CAPVT IV.

*Iniebitur sub typo vaccarum pinguium in ini-
quas primates Samaria, ipsorum subsannans ido-
latriam: quia filij Israël variis flagelliis à pec-
catu suis reuocari non poterunt, minatur eis Do-
minus similia his quæ prius passi fuerant, hortando
ut ad Deum omnipotentem conuertantur.*

A Vdite verbum hoc vacce pingues, quæ 1
estis in monte Samarie: quæ calum- A
niam facitis egenis, & confringitis pauperes:
quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bi-
bemus. * Iurauit Dominus Deus in sancto 2
suo: quia ecce dies venient super vos, & leua-
bunt vos in contis, & reliquias vestras in ol-
lis seruientibus. * Et per aperturas exhibitis al- 3
tera conera alteram, & proiciemini in Ar-
mon, dicit Dominus. * Venite ad Bethel, & 4
impie agite: ad Galgalam, & multiplicare
præuaticationem: & afferte manè victimas
vestras, tribus diebus decimas vestras. * Et sa- 5
crificate de fermentato laudem: & vocare

voluntarias oblationes, & annuntiare: sic
enim voluistis filij Israël, dicit Dominus Deus.
6 * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium
B in cunctis viribus vestris, & indigentiam pa-
num in omnibus locis vestris: & non estis re-
uerſi ad me, dicit Dominus. * Ego quoque
7 prohibui à vobis imbrem, cum adhuc tres
menses superessent vsque ad messiem: & plui
super vnam ciuitatem, & super alteram ciui-
tatem non plui: pars vna compluta est; &
8 pars, super quam non plui, aruit. * Et vene-
runt duæ & tres ciuitates ad vnam ciuitatem
vt biberent aquam, & non sunt satiatæ: &
9 non redistis ad me, dicit Dominus. * † Per-
C cussis vos in vento vrente, & in aurigine,
multitudinem horrorem vestrorum, & vinea-
rum vestrarum: oliueta vestra, & ficeta vestra
comedit emca: & non redistis ad me, dicit
10 Dominus. * Misi in vos mortem in via Ægy-
pti, percussis in gladio iuuenes vestros, vsque
ad captiuitatem equorum vestrorum: & ascen-
dere feci putredinem castrorum vestrorum in
nares vestras: & non redistis ad me, dicit
11 Dominus. * Subuerſi vos, † sicut subuerſi
D Deus Sodomam & Gomorram, & facti estis
quasi torris raptus ab incendio: & non re-
12 distis ad me, dicit Dominus. * Quapropter
hæc faciam tibi Israël: postquam autem hæc
fecero tibi, preparare in occurſum Dei tui
13 Israël. * Quia ecce formans montes, & creans
ventum, & annuntians homini eloquiura
suum, faciens matutinam nebulam, & gra-
diens super excelsa terre: Dominus Deus
exercituum nomen eius,

CAPVT V.

*Luget casum Israël Propheta, reuocans eos ad
querendum Dominum, ut ita possint euadere affli-
ctiones suis peccatis debitas, propter quas ubique
placitum erit: odiis Dominus festiuitates ac sacrificia
eorum, quibus propter idololatriam imitatur
captiuitatem.*

A Vdite verbum istud, quod ego leuo su-
A per vos plandum: Domus Israël ceci-
2 dit, & non adiciet vt resurgat. * Virgo Israël
proiecta est in terram suam, non est qui sus-
3 citet eam. * Quia hæc dicit Dominus Deus
Vrbs de qua egrediebantur mille, relinquen-
tur in ea centum: & de qua egrediebantur
centum, relinquentur in ea decem in domo
4 Israël. * Quia hæc dicit Dominus domui Is-
5 rael: Quærite me, & viuicetis. * Et nolite quæ-
B rere Bethel, & in Galgalam nolite intrare, &
in Bersabee non transibitis: quia Galgala ca-
6 ptiua ducetur, & Bethel erit inuilis. * Quæ-
rite Dominum, & viuicetis: ne forte combu-
7 rantur vt ignis domus Ioseph, & deuorabit, &
non erit qui extinguat Bethel. * Qui conuer-
8 titis in absinthium iudicium, & iustitiam in
terra relinquistis. * Facientem Arcturum &
Orionem, & conuertentem in manè tene-
bras, & diem in noctem mutantem: † qui vo-
cat aquas maris, & effundit eas super faciem
† 49. 1.
† 49. 2.
† 49. 3.

terre: Dominus nomen est eius. * Qui subri-
det utilitatem super robustum, & depopula-
tionem super potentem affert. * Odium ha-
buerunt corripientem in porta: & loquen-
tem perfectè abominati sunt. * Idcirco, pro
eo quod diripiebatis pauperem, & prædam
electam tollebatis ab eo: * domos quadra-
lapide edificabitis, & non habitabitis in eis:
vineas plantabitis amarissimas: & non bibe-
tis vinum earum. * Quia cognoui multa sce-
lera vestra, & fortia peccata vestra: hostes ius-
ti accipientes munus, & pauperes depri-
mentes in porta: * Ideò prudens in tempore illo
tacebit, quia tempus malum est. * Querite bo-
num, & non malum, ut vivatis: & erit Domi-
nus Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis:
* * * * *
† Psal. 36.
v. 10.
Rom. 11.
v. 29.
† Jer. 10.
v. 7.
Isa. 44. 11.
Sap. 1.
d. 13.
† Isaia. 1.
v. 11.
Jer. 6. v. 20.
Malac. 1.
d. 12.
† Ad. 7.
v. 42.
* Qui subri-
det utilitatem
super robustum,
& depopula-
tionem super
potentem affert.
* Odium ha-
buerunt corripientem
in porta: & loquen-
tem perfectè
abominati sunt.
* Idcirco, pro
eo quod diripiebatis
pauperem, & prædam
electam tollebatis
ab eo: * domos
quadralapide
edificabitis, &
non habitabitis
in eis: vineas
plantabitis
amarissimas: &
non bibetis
vinum earum.
* Quia cognoui
multa scelera
vestra, & fortia
peccata vestra:
hostes iusti
accipientes
munus, & pau-
peres depri-
mentes in
porta: * Ideò
prudens in
tempore illo
tacebit, quia
tempus malum
est. * Querite
bonum, & non
malum, ut
vivatis: & erit
Dominus Deus
exercituum
vobiscum, sicut
dixistis: * * * * *

CAPVT VI.

*Comminatur Dominus superbis, & in deliciis
agentibus exuiam ac transfugationem, una cum
reliquo populo Israel, cuius deiecitur superbiam.*

Væ qui opulenti estis in Sion, & con-
fiditis in monte Samarie: proximæ ca-
pita populorum, ingredientibus pompaticè do-
mum Israel. * Transite in Chalan, & videte,
& ite inde in Emath magnam: & descendite
in Geth Palæstinarum: & ad optima que-
que regna horum: si latius terminus eorum
terminum vestrum est. * Qui separati estis in
diem malum: & appropinquatis solin iniqui-
tatis. * Qui dormitis in lectis eburneis, &

lasciuitis in stratis vestris qui comeditis ag-
num de grege, & vitulos de medin armenti.
* Qui canitis ad vocem psalterij: sicut Da-
uid putauerunt se habere vasa cantici. * Bi-
bentes vinum in pbalis, & nescitis vnguen-
to delibuti: & nihil pariebatur super con-
tritione Ioseph. * Quapropter nunc migra-
bunt in capite transfugationem: & auferen-
tur factio lasciuientium. * * * * *
† Jer. 14.
v. 14.
* Qui canitis
ad vocem
psalterij: sicut
Dauid puta-
uerunt se ha-
bere vasa
cantici. * Bi-
bentes vinum
in pbalis, &
nescitis
vnguento
delibuti: &
nihil parie-
batur super
contritione
Ioseph. * Qua-
propter nunc
migrabunt in
capite
transfuga-
tionem: & au-
ferentur
factio
lasciuientium.
* * * * *
† Jer. 14.
v. 14.
* Qui canitis
ad vocem
psalterij: sicut
Dauid puta-
uerunt se ha-
bere vasa
cantici. * Bi-
bentes vinum
in pbalis, &
nescitis
vnguento
delibuti: &
nihil parie-
batur super
contritione
Ioseph. * Qua-
propter nunc
migrabunt in
capite
transfuga-
tionem: & au-
ferentur
factio
lasciuientium.
* * * * *

CAPVT VII.

*Deprecatur Prophetia penam quam videt imminere;
& Dominus comminatur captiuitatem, quam
Amos sub parabola trulla cementarij vaticinatur,
aduersus eos licet Amasia sacerdote Beiseli: qui coram
rege Israel accusat Amos, Iudænsi ipsi Amos
ut esset prophetatum in terram Iuda: sed ostendit
se factum à Domino prophetam ut super Israel pro-
phetaret, qui & Amasia & Israeli vaticinatur as-
sultiones.*

Hæc ostendit mihi Dominus Deus: &
Ecce sictor locustæ in principio germi-
nantium serocini imbris, & ecce serotinus
post uisionem regis. * Et factum est: cum
consummasset comedere herbam terræ, dixit
Domine Deus propitius esto, obsecro: quis
fufcitabit Iacob, quia paruulus est? * Miler-
tus est Dominus super hoc: Non erit, dixit
Dominus. * Hæc ostendit mihi Dominus
Deus: & ecce vocabat iudicium ad ignem
Dominus Deus: & deuorauit abyssum mul-
tam, & comedit simul partem. * Et dixi: Do-
mine Deus quiesce obsecro: quis fufcitabit
Iacob, quia paruulus est? * Miseratus est Do-
minus super hoc: Sed & istud non erit, dixit
Dominus Deus. * Hæc ostendit mihi Do-
minus: & ecce Dominus stans super murum
litium, & in manu eius trulla cementarij.
* Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides
Amos? Et dixi: Trullam cementarij. * Et di-
xit Dominus: Ecce ego ponam trullam in
medio populi mei Israel: non adiciam vlerà
super

superinducere eum. * Et demolientur excelsa idoli, & sanctificationes Israel desolabuntur: & confurgam super domum Ieroboam in gladio. * Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Ieroboam regem Israel, dicens: Rebella-uit contra te Amos in medio domus Israel: non poterit terra sustinere vniuersos sermones eius. * Hæc enim dicit Amos: In gladio morietur Ieroboam, & Israel captiuus migrabit de terra sua: * Et dixit Amasias ad Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram Iuda: & comedere ibi panem, & prophetabis ibi. * Et in Bethel non adiciēs vltā vt prophetes: quia sanctificatio regis est, & domus regni est. * Responditque Amos, & dixit ad Amasiam: D Non sum propheta, & non sum filius prophete: sed armentarius ego sum vellicans lycormos. * Et tulit me Dominus cum sequerer gregem: & dixit Dominus ad me: Vade propheta ad populum meum Israel. * Et nunc audi verbum Domini: Tu dicis: Non prophetabis super Israel, & non stillabis super domum idoli. * Propter hoc, hæc dicit Dominus: Vxor tua in ciuitate fornicabitur: & filij tui & filie tue in gladio cadent, & humus tua funiculo metietur: & tu in terra polluta morieris, & Israel captiuus migrabit de terra sua.

CAPVT VIII.

Amos sub parabola vicini pomorum prophetas finem imminere regi Israel, propter pauperū oppressiones: acerbitatem vero imminentis calamitatis explicat: ac festiuitates eorum dicit in luctum conuer- tendas, famemque verbi Dei futuram denuntiat.

Hæc ostendit mihi Dominus Deus: & ecce vnicius pomorum. * Et dixit: Quid tu vides Amos? Et dixi: Vnicum pomorum. * Et dixit Dominus ad me: Venit finis super populum meum Israel: non adiciam vltā vt pertranseam eum. * Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus: multi morientur in omni loco proicietur silentium. * Audite hoc qui conteritis pauperem, & deficere facietis egenos terræ, dicentes: Quando transibit mensis, & venum dabimus merces; & sabbatum, & aperiemus frumentum: vt imminuamus mensuram, & augeamus solum, & supponamus stateras dolosas, * vt possideamus in argento egenos & pauperes pro calcamentis, & quisquilias frumenti vendamus? * Iurauit Dominus in superbia Iacob: Si oblitus fuero vsque ad finem omnia opera eorum. * Numquid super isto non commouebitur terra, & lugebit omnis habitator eius: & ascendet quasi fluius vniuersus, & eicietur, & defluet quasi riuus Aegypti? * Et erit in die illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in meridie, & tenebrefcere faciam terram in die luminis. * & conuertam festiuitates vestras in luctū, & omnia cantica vestra in plandum: & inducam super omne dorsum vestrum saccum, & super omne caput calicium: & ponam eam quasi luctum vniuersi, & nouissima eius quasi diem amarum. * Ecce dies ve-

niunt, dicit Dominus: & mittam famem in terram: non famem panis, neque sim aquæ, sed audiendi verbum Domini. * Et commouebitur à Mari vsque ad mare, & ab Aquilone vsque ad Orientem: circuibunt querentes verbum Domini, & non inuenient. * In die illa deficient virgines pulchre, & adulescentes in siti. * Qui iurant in delicto Samarie, & dicunt: Viuit Deus tuus Dan, & viuit via Bersabee: & cadet, & non resurgent vltā.

CAPVT IX.

Vastaturum se dicit Dominus impios, sic vt nulli pateat effugium; postea tamen suscitabit tabernaculum David, & captiuitatem filiorum Israel conuertet, cum magna ipsorum felicitate.

Vidi Dominum stantem super altare, & dixit: Percute cardinem, & commoueanetur superliminaria: auaricia enim in capite omnium, & nouissimum eorum in gladio interficiam: non erit fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex eis qui fugerit. * Si descenderint vsque ad infernum, inde manus mea educet eos: & si ascenderint vsque in celum, inde detrahā eos. * Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferam eos: & si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, & mordebit eos. * Et si stabierint in captiuitatem eorum inimici suis, ibi mandabo gladio, & occidet eos: & ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum. * Et Dominus Deus exercituum, qui tangit terram, & tabesceat: & lugebunt omnes habitantes in ea: & ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluius Aegypti. * Qui edificat in celo ascensionem suam, & fasciculum suum super terram fundauit: qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, Dominus nomen eius. * Numquid non vt filij Aethiopum vos estis mihi, filij Israel, ait Dominus: numquid non Israel, ascendere feci de Terra Aegypti: & Palestinos de Cappadocia, & Syros de Cyrene? * Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, & conteram illud à facie terræ: Verumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus. * Ecce enim mandabo ego, & conuertā in omnibus gentibus domum Israel, sicut conuertitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram. * In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt: Non appropinquabit, & non veniet super nos malum. * In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit: & reedificabo aperturas murorum eius, & ea quæ conuertentur instaurabo: & reedificabo illud sicut in diebus antiquis. * Vt possideant reliquias Iudæ, & omnes nationes, eo quod inuocauerunt nomen meum super eos: dicit Dominus sciens hæc. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & comprehendet arator messorem, & calcator vix mitentem semen: & stillabunt montes dulcedinem, & omnes colles

H h h culi

culti erunt. * conuertam captiuitatem populi mei Israel. & ædificabunt ciuitates desertas, & inhabitabunt : & plantabunt vineas, & bibent vinum earum : & facient hortos, & comedent fructus eorum. * Et plantabo eos super humum suam : & non euellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

PROPHEZIA ABDIÆ.

CAPVT PRIMVM.

Vaticinium exitum aduersus Idumæos qui affligebant ac subsannabant filios Israel : qui tamen redacti, dominium accipient in eis qui ipsos affligebant.

I S I O Abdiæ. Hæc dicit Dominus Deus ad Edom : ¶ Audistum audimus à Domino, & legarum ad gentes misit : Surgite, & conseruamus aduersus eum in prælum. * Ecce paruulum dedi te in Gentibus : contemptibilis tu es valde. * Superbia cordis tui exultit te habitantem in scissuris petrarum, exaltantem solum tuum, qui dicis in corde tuo : Quis detrahet me in terram ? * Si exaltatus fueris ut aquila, & si inier fidera posueris nidum tuum : inde detrabam te, dicit Dominus. * Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quomodo conticisses ? nonne furati essent sufficientia sibi vindemiatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquissent tibi ? * Quomodo seruati sunt Esau, inuestigauerunt abscondita eius : * Vtique ad terminum emiserunt te omnes viri sedes tui illuserunt tibi : inualuerunt aduersum te viri pacis tue : qui comedunt tecum, ponent insidias subter te non est prudentia in eo. * Numquid non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, & prudentia de monte Esau ? * Et timebunt fortes tui à Meridie, vt intreat vir de monte Esau. * ¶ Propter interfectionem, & propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob, operiet te obscurio, & peribis in æternum. * In die cum stares aduersus eum, quando capie-

† Ier. 49.
c. 14.

† Iesai. 29.
c. 14.
I. Cap. 11.
c. 19.

† Gen. 27.
c. 44.

D bant alieni exercitum eius, & extranei ingrediebantur portas eius, & super Ierusalèm mitebant fortem : tu quoque eras quasi vnus ex eis. * Et non despicias in die fratris tui in die peregrinationis eius : & non lateris super filios Iuda in die perditionis eorum : & non magnificabis os tuum in die angustie. * Neque ingredieris portam populi mei in die ruine eorum : neque despicias & in malis eius in die vastitatis illius : & non emittes aduersus exercitum eius in die vastitatis illius. * Neque stabis in exiliis vt interficias eos qui fugerint : & non concludes reliquos eius in die tribulationis. * Quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes sicut fecisti, fiet tibi retributio ne tuam conuerter in caput tuum. * Quomodo enim bibistis super morem sanctum meum, bibent omnes Gentes iugiter : & bibent, & absorbeant, & erunt quasi non sine. * Et in monte Sion erit saluatio, & erit sanctus : & possidebit domus Iacob eos qui se possederant. * Er erit domus Iacob ignis, & domus Ioseph flamma, & domus Esau stipula : & succendentur in eis, & deuorabunt eos : & non erunt reliquie domus Esau, quia Dominus locutus est. * Et hereditabunt hi qui ad Austum sunt, montem Esau, & qui in campestribus Philistiini : & possidebunt regionem Ephraim, & regionem Samarie : & Benjamin possidebit Galaad. * Et transmigrationo exercitus huius filiorum Israel, omnia loca Chananzorum vsque ad Sarepata : & transmigrationo Ierusalem, quæ in Bosphoro est, possidebit ciuitates Austri. * Et ascendent saluatores in montem Sion Iudicare montem Esau : & erit Domino regnum.

PROPHEZIA IONÆ.

CAPVT PRIMVM.

Ionas à Domino missus vt in Ninine predicaret, nauisq; fugit in Tharsis à facie Domini : quo immitte in nauem tempestatem, inestque sortibus, deprehensus Ionas in mare mittitur, cessatque tempestas.

E T factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi : dicens. * Surge, & vade in Ninuen ciuitatem grandem : predica in ea : quia ascensu malicia eius coram me. * Et surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis à facie Domini, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem

euntem in Tharsis : & dedit naulum eius, & descendit in eam vt iret cum eis in Tharsis à facie Domini. * Dominus autem misit ventum magnum in mare : & facta est tempestas magna in mari, & naui periclitabatur conteri. * Et timuerunt naute, & clamauerunt viri ad deum suum : & miserunt vasa, quæ erant in nauis in mare, vt alleuiaretur ab eis : & Ionas descendit ad interiora nauis, & dormiebat sopore graui. * Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei : Quid tu sopore deprimeris : surge, inuoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, & non pereamus. * Et dixit vir ad collegam suum : Venite, & mittamus fortes, & sciamus quare hoc malum sit nobis.

nobis. Et miserunt fortes : & cecidit fors super Ionam. * Et dixerunt ad eum : Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis : quod est opus tuum ? quæ terra tua, & quò vadis ? vel ex quo populo es tu ? * Et dixit ad eos : 9 Hebræus ego sum, & Dominum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare & aridam. * Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum : Quid hoc fecisti ? (cognouerunt enim viri quòd à facie Domini fugeret, quia indicauerat eis). * Et dixerunt ad eum : Quid faciemus tibi, & cessabit mare à nobis ? quia mare ibat, & intumescerebat. * Et dixit ad eos : 12 Tollite me, & mittere in mare, & cessabit D mare à vobis : scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. * Et temigabant viri vt reuerterentur ad aridam, & non valebant : quia mare ibat, & intumescerebat super eos. * Et clamauerunt ad Dominum, & dixerunt : Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem : quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti. * Et tulerunt Ionam, & miserunt in mare : & stetit mare à furore suo. * Et timuerunt viri timore magno Dominum, & immolauerunt hostias Domino, & vouerunt vota.

CAPV T II.

Ionas à cetu quem Dominus præparauerat absorptus, fuit in eo tribus diebus & tribus noctibus, cumque de ventre eius orasset Dominum, ipsius infans in aridam euectus.

ET præparauit Dominus piscem grandem vt deglutiret Ionam : & erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus.

* Et orauit Ionas ad Dominum Deum suum de ventre piscis.

* Et dixit : † Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, & exaudiuit me : de ventre inferi clamaui, & exaudisti vocem meam.

* Et proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me : omnes gurgites tui, & fluctus tui super me transierunt.

* Et ego dixi : Abiectus sum à conspectu oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

* † Circumdederunt me aque vsque ad animam : abyssus vallauit me, pelagus operuit caput meum.

* Ad extrema montium descendi : terræ vides concluderunt me in æternum : & subleuabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus.

* Cum angustiaretur in me anima mea, Dominus recordatus sum : vt veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum.

* Qui custodiunt vanitates frustra misericordiam suam derelinquunt.

* Ego autem in voce laudis immolabo

tibi : quæcumque voui, reddam pro salute Domino.

11 * Et dixit Dominus pisci : & euomit Ionam in aridam.

CAPV T III.

Rursus missus Ionas ad Niniuas prædicit ciuitatis subuersionem : illi autem ad Deum conuersus, & magna penitentie signa ostendentibus, parcat Dominus ciuitati.

ET factum est verbum Domini ad Ionam secundò, dicens : * Surge, & vade in Niniuem ciuitatem magnam : & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et surrexit Ionas, & abiit in Niniuem iuxta verbum Domini : & Ninive erat ciuitas magna icinere trium dierum. * Et cepit Ionas introire in ciuitatem icinere dici vnius : & clamauit, & dixit : Adhuc quadraginta dies, & Ninive subuertetur. * † Et crediderunt viri Niniuæ in Deum : & prædicauerunt icinium, & vestiti sunt sacco à maiore vsque ad minorem. * Et peruenit verbum ad regem Ninive : & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum à se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. * Et clamauit, & dixit in Ninive ex ore regis & principum eius, dicens : Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustent quidquam : nec pascantur, & aquam non bibant. * Et operiantur sacco homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertantur vir à via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. * † Quis scit si conuertatur & ignoscatur Deus : & reuertatur à furore iræ suæ, & non petibimus ? * Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala : & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat vt faceret eis, & non fecit.

CAPV T IV.

Afflictus Ionas quia viciniam suam aduersus Ninuen videbat non impleri mortem optat : verum à Domino corripitur, qui in insulam ipsius indignationem conuertit, quid putaret se velle dolere de arcesalta hedera, & tamen noluerit Dominum parcere Ninive ciuitati maxime, in qua erant plus quam 120000. eorum qui non peccauerant.

ET afflictus est Ionas afflictione magna, & iratus est : * & orauit ad Dominum, & dixit : Obsecro Domine, numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea : propter hoc præoccupavi vt fugerem in Tharsis. † scio enim quia tu Deus clemens & misericors es, patiens & multæ miserationis, & ignoscens super malitia. * Et nunc Domine tolle quæso animam meam à me : quia melior est mihi mors quàm vita. * Et dixit Dominus : Putasne bene irasceris tu ? * Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra Orientem ciuitatis : & fecit sibi met umbraculū ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec videret

H h h 2 quid

† Mat. 12. c. 40. Luc. 12. c. 50. 1. Cor. 13. c. 2. 1. Tim. 2. c. 1. 1. Pet. 3. c. 1.

† Mat. 12. c. 40. Luc. 12. c. 50. 1. Pet. 3. c. 1.

† Jer. 18. c. 11. Isai. 40. c. 14.

† 1. Pet. 3. c. 1. Isai. 40. c. 14.

tre dine pessima. * Veinam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer: stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem: & erit super quem stillatur populus iste. * Congregatione congregabo Iacob totum te: in vinum condecum reliquias Israel, pariter ponam illum quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio caularum, & tumultuabuntur à multitudine hominum. * Ascendet enim pandens iter ante eos: diuident, & transibunt portam, & ingredientur per eam: & transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum.

CAPVT III.

Propter peccata principum, iudicium, p[ro]phetarum ac sacerdotum populi Israel, comminatur Dominus grauem ultionem & Ierosolyma delectionem.

ET dixi: Audite principes Iacob, & duces domus Israel: Numquid non vestrum est scire iudicium, * qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violent tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum: * Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorum desuper excothauerunt: & ossa eorum confregerunt, & conciderunt sicut in lebete, & quasi carnem in medio ollæ. * Tunc clamabunt ad Dominum, & non exaudiet eos: & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinuentionibus suis. * Hæc dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum qui mordent denibus suis, & prædicant pacem: & si quis non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum proelium. * Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis pro diuinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies. * Et confundentur qui vident visiones, & confundentur diuini: & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. * Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini, iudicio, & virtute: vt annuntiem Iacob scelus suum, & Israel peccatum suum. * Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israel: quia abominamini iudicium, & omnia recta perueritis. * Qui edificatis Sion in sanguinibus, & Ierosolymam in iniquitate. * Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetæ eius in pecunia diuinabant: & super Dominum requiescebant, dicentes: Numquid non Dominus in medio nostrum: non venient super nos mala. * Propter hoc, causa vestri, Sion quasi ager arabitur, & Ierosolyma quasi acervus lapidum erit, & mons templi in excelsa situarum.

CAPVT IV.

Tempore gratia plurima nationes accedent ad Ecclesiam & cultum Dei, cum magna securitate: consolatur Sion quid de captiuitate sit à Domino redimenda vsq[ue] de suis inimicis vilesatur.

ET erit: In nouissimo dierum erit mons domus Domini præparatus in vertice montium, & sublimis super colles: & fluent ad eum populi. * Et properabunt gentes multæ, & dicent: Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob: & docebit nos de vijs suis, & ibimus in semitis eius: quia de Sion egredietur lex, & verbum Domini de Ierosolyma. * Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes vsque in longinquum: & concident gladios suos in vomeres, & hastas suas in ligones: non sumet gens aduersus gentem gladium: & non dicent vltra belligare. * Et sedebit vir subeus vicem suam, & subuius sicut suam, & non erit qui deterreat: quia os Domini exercituum locutum est. * Quia omnes populi ambulabunt vnusquisque in nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in æternum & vltra. * In die illa, dicit Dominus, congregabo claudicantem: & eam, quam eieceram, colligam: & quam afflixeram: * Et ponam claudicantem in reliquias: & eam, quæ laborauerat, in gentem robustam: & regnabit Dominus super eos in monte Sion, ex hoc nunc & vsque in æternum. * Et tu turris gregis nebulosa filie Sion vsque ad te veniet: & veniet potestas prima regnum filie Ierosolyma. * Nunc quare merore contraheris? numquid rex non est tibi, aut consiliarius tuus perijit, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, & satege filia Sion quasi parturiens: quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione, & venies vsque ad Babylonem: ibi liberaberis, ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum. * Et nunc congregatæ sunt super te gentes multæ, quæ dicunt: Lapidetur: & aspiciat in Sion oculus noster. * Ipsi autem non cognouerunt cogitationes Domini, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi fecum areæ. * Surge, & triura filia Sion: quia cornu tuum ponam ferreum, & ungulas tuas ponam æreas: & commineus populos multos, & interficies Dominum rapinas eorum, & fortitudinem eorum Domino vniuersæ terræ.

CAPVT V.

Imminens orbis Ierosolymam vastata ostenditur, & Christus in Bethlehem nascitur: reliquia Israel exaltantur, demittit inimici, & ablata ab ipsis idololatria.

NUC vastaberis filia latronis: obsidionem posuerunt super nos, in vitra percutiente maxillam iudicis Israel: * Et vultus

Hhh j BETH

mus lux mea est. * Iram Domini portabo, 9
quoniam peccaui ei, donec causam meam iudicet, & faciat iudicium meum: educet me
in lucem, video iustitiam eius. * Et aspiciet 10
inimica mea, & operietur confusione, quæ
dicit ad me. Vbi est Dominus Deus tuus?
Oculi mei videbunt in eam: nunc erit in
conculcationem vt lutum placearum. * Dies, 11
vt ædificetur maceria tue: in die illa longe
fiet lex. * In die illa & vsque ad te veniet de 12
Assur, & vsque ad ciuitates munitas; & de C
ciuitatibus munitis vsque ad Humen, & ad
mare de mari, & ad montem de monte. * Et 13
terra erit in desolationem propter habitantes
suos, & propter fructum cogitationum eorum.
* Pasce populum tuum in virga tua, gregem
hereditatis tue, habitantes solos in saltu, in
medio Carmeli: pascetur Basan & Galaad

15 iuxta dies antiquos. * Secundum dies egres-
sionis tue de Terra Ægypti ostendam ei mi-
16 rabilia. * Videbunt gentes, & confunden-
tur super omni fortitudine sua: ponent ma-
17 num super eos, aures eorum surdæ erunt. *
Diligent puluerem sicut serpentes, velut rep-
tilia terræ perturbabuntur in ædibus suis:
Dominum Deum nostrum formidabunt, &
18 timebunt te. * † Quis Deus similis tui, qui
auferis iniquitatem, & transis peccatum re-
liquiarum hereditatis tue? non immitte vl-
trâ furem suum, quoniam volens miseri-
19 cordiam est. * Reuertetur, & miserebitur no-
stri: deponet iniquitates nostras, & projiciet
in profundum maris omnia peccata nostra.
20 * Dabis veritatem Iacob, misericordiam
Abraham: quæ iurasti patribus nostris à die-
bus antiquis.

† 11. 16
4. 6.
Ab 10.
8. 43.

PROPHETIA NAHV M.

CAPVT PRIMVM.

*Zelus Dei aduersus hostes suos, qui patiens est
& fortitudine magnus, cuius ira nemo potest re-
sistere, & in se sperantium est liberator, sui que po-
puli hostes est consumpturus.*

NVS Ninive: Liber vi-
sionis Nahum Elcezi. * A
Deus æmulator, & vlcif-
cens Dominus: vlcifcens
Dominus, & habens fu-
rorem: vlcifcens Domi-
nus in hostes suos: & iras-

cens ipse inimicis suis. * Dominus patiens, 3
& magnus fortitudine, & mundans non facit
innocentem. Dominus in tempestate &
turbine viæ eius, & nebulæ pulvis pedum eius.
* Increpans mare, & exsiccat illud: & om- 4
nia flumina ad desertum deducens. Infirma-
tus est Basan, & Carmelus: & flos Libani elan-
guit. * Montes commoti sunt ab eo, & colles 5
desolati sunt: & contremuit terra à facie eius, B
& orbis, & omnes habitantes in eo. * Ante 6
faciem indignationis eius quis stabit? & quis
resistet in ira furoris eius: indignatio eius effu-
sa est vt ignis: & petreæ dissolutæ sunt ab eo.
* Bonus Dominus, & confortans in die tri- 7
bulationis: & sciens sperantes in se. * & in 8
diluvio prætereunte, consummationem faciet C
loci eius: & inimicos eius persequetur te-
nebræ. * Quid cogitatis contra Dominum? 9
consummationem ipse faciet: non confurget
duplex tribulatio. * Quia sicut spinæ se inui- 10
cem complectuntur, sic consiliium eorum
pariter potantur: consumuntur quasi sti-
pula ariditate plena. * Ex te exhibit cogitans 11
contra Dominum malitiam: mente pertra-
ctans præuocationem. * Hæc dicit Domi- 12
nus: Si perfecti fuerint, & ita plures; sic quo-
que attendentur, & pertransibit: affixi te,

D & non affligam te vltrâ. * Et nunc conte-
13 ram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua
disrumpam. * Et præcipiet super te Domi-
nus: non teminabitur ex nomine tuo amplius:
de domo Dei tui interficiam sculpilæ, &
constabile, ponam sepulchrum tuum, quia
15 inhonorans es. * † Ecce super montes pe-
des euangelizantis, & annuntiantis pacem:
celebra Iuda festiuitates tuas, & redde vota
tua: quia non adijciet vltrâ vt petranseat in
te Belial: vniversus interij.

† 14. 12
h. 5.
Rom 10.
c. 13.

CAPVT II.

*Obsidio Ninive eiusque à Chaldeis depopulatio,
quia superbe egit contra populum Domini.*

1 A Scendit qui dispergat coram te, qui cu-
stodiat obidionem: contemplantur viam,
2 conforta lumbos, robora virtutem valde.
Quia reddidit Dominus superbiam Iacob,
sicut superbiam Israel: quia vastatores dissi-
pauerunt eos, & propagines eorum corru-
3 perunt. * Clypeus fortium eius igneus, vi-
ri exercitus in coccineis: ignee habent
curtus in die preparationis: eius, & agita-
4 tores conspiciunt. * In itineribus contur-
bati sunt: quadrigæ collisæ sunt in plateis:
B aspectus eorum quasi lampades, quasi ful-
5 gura discurrentia. * Recordabitur fortium
suorum, tuent in itineribus suis: velociter
ascendent muros eius, & præparabitur vn-
6 braculum. * Portæ flumiuum apertæ sunt,
7 & templum ad solum dirutum. * Et miles
capteus abductus est: & ancillæ eius mina-
bantur gementes vt columbæ, murmurantes
8 in cordibus suis. * Et Ninive quasi piscina
C aquarum aque eius: ipsi verò fugerunt:
stare, stare, & non est qui reuertatur.
9 * Diripit argenteum, diripit aurum: &
non est finis iudiciorum ex omnibus vasis de-
10 siderabilibus. * Dissipata est, & scissa, &
dilacerata

dilacerata : & cor tabescens , & dissolutio geniculorum , & defectio in cunctis rebus : & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ . * Vbi est habitaculum leonum , & pascua 11 earulorum leonum , ad quam iuit leo ut ingrederetur illuc , carulus leonis , & non est qui exterrat ? * Leo cepit sufficienter carulis suis , & necavit leonem suis : & implevit præda speluncas suas , & cubile suum rapina . * Ecce ego ad te , dicit Dominus exerci- 13 tuum , & succendam usque ad fumum quadrigas tuas , & leunculos tuos comedet gladius : & exterminabo de terra prædam tuam , & non audietur vitæ vox nuntiorum tuorum .

CAPVT III.

Ninive urbs sanguinum sub nomine adultera vastanda prædicatur : quod exemplo Alexandria à Babylonij devastata confirmatur : nec erit qui Ninive condoleat , aut eam consoletur super ipsius depopulationem .

Ex p. 14. c. 9.
Habac. 2.
c. 13.

VE ciuitas sanguinum , vniuersa mendacij dilaceratione plena : non recedet à te rapina . * Vox flagelli , & vox impet- 1 tus rotæ , & equi fremencis , & quadrigæ feruentis , & equitis ascendentis : * & micantis 3 gladij , & fulgurantis hastæ , & multitudinis interfecit , & grauis ruina : nec est finis cadauerum , & corrumpit in corporibus suis . * Propter multitudinem fornicationum meretricis speciose , & gratæ , & habentis maleficia , quæ vendidit gentes in fornicationibus suis , & familias in maleficijs suis : * Ecce ego ad 5 te dicit Dominus exercituum , & ⁊ reuelabo pendula tua in facie tua , & ostendam Genibus nuditatem tuam , & regnis ignominiam tuam . * Et projiciam super te abominaciones , & contumelijs te afficiam & ponam te in exemplum . * Et erit : omnis , 7

⁊ al. 47.
* j.

qui viderit te , resiliat à te , & dicat : Vastata est Ninive : quis commouebit super te caput ? vnde queram consolatorem tibi ? * Numquid melior es Alexandria populorum , quæ habitat in fluminibus : aquæ in circuitu eius : cuius diuitiæ , mare : aquæ , muri eius . * Æthiopia fortitudo eius , & Ægyptus , & non est finis : Aphrica & Libyes fuerunt in auxilio tuo . * Sed & ipsa in transmigrationem ducta est in captiuitatem : paruuli eius Celsi sunt in capite omnium vianum , & super inclytos eius miserunt sortem , & omnes optimates eius confixi sunt in compedibus . * Et tu ergo inebriaberis , & eris despecta : & tu quæres auxilium ab inimico . * Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis : si concussæ fuerint , cadent in os comedentis . * Ecce populus tuus mulieres in medio tui : inimici tuis adaperitione pandentur portæ terræ tuæ , deuorabit ignis vides tuas . * Aquam propter obsidionem hauri tibi , extruere munitiones tuas : intra in luum , & calca , subigens tene laterem . * Ibi comedet te ignis : peribis gladio , deuorabit te ut bruchus : congregare ut bruchus : multiplicare 16 ut locusta . * Plures fecisti negotiationes tuas quàm stellæ sint cæli : bruchus expansus est , & auolauit . * Custodes tui quasi locustæ : & paruuli tui quasi locustæ locustarum , quæ considunt in sepibus in die frigoris : sol ortus est , & auolauerunt , & non est cognitus locus earum vbi fuerint . * Dormitauerunt pastores tui , rex Aldur : sepeliuntur principes tui : latitauit populus tuus in montibus , & non est qui congreget . * Non est obscura contritio tua , pessima est plaga tua : omnes qui audierunt auditionem tuam , compresserunt manum super te : quia super quem non transiit malicia tua semper ?

PROPHETIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

Miratur Propheta impium prosperari , & prauolere aduersus iustum : nam aduersus Iudæos suscitauit Dominus Chaldaeos , qui victoriam non Domino , sed idolo suo tribuunt .

NVS , quod vidit Habacuc propheta . * Usquequo Domine clamabo , & non exaudies vociferabor ad te vim patiens , & non saluabis ? * Quare ostendisti mihi iniquitatem & laborem , videre prædam & iniustitiam contra me : & factum est iudicium , & contradictio potentior . * Propter hoc lacerata est lex , & non peruenit usque ad finem iudicium : quia impius prauolet aduersus iustum , pro-

⁊ preterit egreditur iudicium peruersum . * ⁊ Aspice in gentibus , & videre : admiramini , & obstupefcite : quia opus factum est in diebus vestris , quod nemo crederet cum narrabitur . * Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos , gentem amaram & velocem , ambulantem super latitudinem terræ , ut possideat tabernacula non sua . * Horribilis , & terribilis est ex semetipsa iudicium , & onus eius egreditur . * Leuioreis pardis equi eius , & velocioreis lupis vespertinis : & diffundentur equites eius : equites namque eius de longè venient , volabunt quasi aquila festinans ad comedendum . * Omnes ad prædam venient , facies eorum ventus vrens : & congregabit quos si arenam , captiuitatem . * Et ipse de regibus triumphabit , & tyranni ridiculi eius erunt : ipse super omnem munitionem ridebit , & composita

⁊ al. 11.
⁊ al.

comportabit aggerem, & capiet eam. * Tunc 11
mutabitur spiritus, & pertransibit, & corrumpet
hæc est fortitudo eius dei sui. * Numquid 12
non tu à principio Domine Deus meus,
sanctus meus, & non morietur? Domine in
iudicium posuisti eum: & fortem, ut corri- D
peres, fundasti eum. * Mundi sunt oculi 13
tui, ne videas malum; & respicere ad in-
iquitatem non poteris. quare respicis super
iniqua agentes, & taces deuorante impio iu- 14
stiotem se? * Et facies homines quasi pis-
ces maris, & quasi tepile non habens prin- 15
cipem. * Totum in hamo subleuauit, traxit
illud in fagina sua, & congregauit in rete
suam. Super hoc letabitur & exultabit.
* propterea immolabit faginem suam, & sacri- 16
ficabit reti suo: quia in ipsis incrassata est
pars eius, & cibus eius electus. * Propter hoc 17
ergo expandit faginem suam, & semper in-
terficet Gentes non parces.

CAPVT II.

*Propheta à Domino responsum expellenti prae-
cipitur, ut scribas visionem, ac longanimiter ipsum
enuncium expellet: destructio Babylonis propter
multa ipsorum scelera describitur, & quod idola
eius non proderant.*

SUPER custodiam meam stabo, & figam 1
sgradum super monitionem: & contem- A
plabor, ut videam quid dicatur mihi, & quid
respondeam ad arguentem me. * Et respon-
dit mihi Dominus, & dixit: Scribe viliū, 2
& explana eum super tabulas, ut percurrat
qui legerit eum. * Quia adhuc visus procul, 3
& apparebit in finem, & non mentietur. si
moram fecerit, expecta illum: quia veniens
veniet, & non tardabit. * Ecce qui incredus 4
est; non erit recta anima eius in semetip-
so: * † iustus autem in fide sua viuet. * Et 5
quemodo vinum potantem decipit: sic erit B
vir superbus, & non decorabitur: qui dilata-
uit quasi infernus animam suam: & ipse
quasi mors, & non adimpletur: & congre-
gabit ad se omnes gentes, & coacervabit ad
se omnes populos. * Numquid non omnes 6
isti super eum parabolas sumunt, & loque-
lam ænigmatum eius: & dicunt: Væ ei, qui
multiplicat non sua? vsquequæ & aggrauat
contra se densum lutum? * Numquid non 7
repente confluentem qui mordeant te: &
fulciabuntur lacerantes te, & eris in rapi-
nam eis? * Quia tu spoliasti gentes multas, 8
spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de
populis, propter sanguinem hominum, & in-
iquitatem terræ ciuitatis, & omnium habi-
tantium in ea. * Væ qui congregat avari- 9
tiam malam domui suæ, ut sit in excelsu ni-
dus eius, & liberari se putat de manu mali.
* Cogitasti confusionem domui tuæ, concu- 10
disti populos multos, & peccauit anima tua. C
* Quia lapis de pariete clamabit: & lignum, 11
quod inest iuncturas ædificiorum est, respon-
debit. * † Væ qui ædificat ciuitatem in fan- 12

guinibus, & parat vimem in iniquitate.
13 * Numquid non hæc sunt à Domino exer-
citiū? Laborabunt enim populi in multo
igne, & gentes in vacuum, & deficient.
14 * Quia replebitur terra, ut cognoscant glo-
riam Domini, quasi aquæ operientes ma-
re. * Væ qui potum dat amico suo mittens
fel suum, & inebrians ut aspiciat noditatem
16 eius. * Repletus es ignominia pro gloria:
bibe tu quoque, & consopire: circumdabit
D te calix dexteræ Domini, & vomitus igno-
17 minæ super gloriam tuam. * Quia iniquitas
Libani operiet te, & vastitas animalium de-
terrebit eos de sanguinibus hominum, & in-
iquitate terræ, & ciuitatis, & omnium habi-
18 tantium in ea. * Quid prodest sculptile,
quia sculpsit illud fictor suus, conflatile, &
imaginem falsam: quia sperauit in signento
19 fictor eius, ut faceret simulachra muta. * Væ
qui dicit ligno: Expergiscere; Surge, lapidi
tacenti: numquid ipse docere poterit? Ecce
iste cooperus est auro & argento: & omnis
20 spiritus non est in visceribus eius. * † Domi-
nus autem in templo sancto suo: sileat à fa-
cie eius omnis terra.

ORATIO

HABACVC PROPHETÆ
PRO IGNORANTIIS.

CAPVT III.

A DOMINE audiui auditionem tuam, &
timui.
Domine opus tuum, in medio annorum
viuifica illud.
In medio annorum notum facies: cum ira-
tus fueris, misericordie recordaberis.
3 * Deus ab Austro veniet, & sanctus de
monte Pharan:
Operuit celos gratia eius: & laudis eius
plena est terra.
4 * Splendor eius ut lux erit: cornua in ma-
nibus eius:
5 Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante
faciem eius ibit mors.
Et egredietur diabolus ante pedes eius.
6 * Sciet, & mensus est terram.
Aspexit, & dissoluit Gentes: & contriti
sunt montes sæculi.
Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus
æternitatis eius.
7 * Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiarum,
B turbabuntur pelles terræ Madian.
8 * Numquid in fluminibus iratus es Do-
mine? aut in fluminibus furor tuus? vel in
mari indignatio tua?
Qui ascendes super equos tuos: & quadri-
ge tu saluatio.
9 * Sufficiens suscitabis arcum tuum, iura-
menta tribubus quæ locutus es.

Flauio

Fluvios scindens terre: * viderunt te, & doluerunt montes: gurgis aquarum transiit.

Dedit abyssi vocem suam: altitudo manus suas levavit.

* Sol & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgorantis haste tue.

* In irem tuam concutabis terram: in furore tuo obstupescies gentes.

* Egredies in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impij: demodasti fundamentum eius usque ad collum.

* Maledixisti sceperis eius, capiti bellatorum eius, venientibus ut tuerer ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut eius qui deorat pauperem in abscondito.

* Viam fecisti in mari equis tuis, in

D loto aquarum mularum.

16 * Audiui, & conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingradiatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: vt ascendam ad populum accinctum nostrum.

17 * Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliue: & arua non afferent cibum.

Abscindetur de ouili pecus: & non erit armentum in pascuis.

18 * Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.

19 * Deus Dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi cetorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in Psalmis canentem.

P R O P H E T I A S O P H O N I Æ.

C A P V T P R I M V M.

Quo tempore Sophonias prophetauerit: qui primam peccatoribus vniuersis, deinde Iudam comminatur, ab idololatriam & Dei contemptum, diuinam ultionem: Ierusalem quoque lucernis seruanda dicitur, & quam erit amara dies ultionis Domini.

VERBUM Domini quod factum est ad Sophoniam filium Chufi, filij Godoliz, filij Amariæ, filij Ezechiz, in diebus Iosie filij Amon regis Iudæ. * Congregans con-

gregabo omnia à facie terre, dicit Dominus: * congregans hominem & pecus, con-

gregans volatilia celi & pisces maris: & ruinæ impiorum erunt: & disperdam homines à facie terre, dicit Dominus. * Et extendam manum meam super Iudam, & super omnes habitantes Ierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina ædificiorum cum sacerdotibus: * & eos qui adorant super tecta militum celi, & adorant & iurant in Domino, & iurant in Melchom.

* Et qui aueruntur de post tergum Domini, & qui non quæserunt Dominum, nec intelligauerunt eum. * Silete à facie Domini Dei: quia iuxta est dies Domini, quia præparauit Dominus hostiam, sanctificauit vocatos suos. * Et erit: in die hostie Domini, & visitabo super principes, & super filios regis, & super omnes qui induci sunt veste peregrina: * & visitabo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa:

qui complent domum Domini Dei sui ini-
10 quitate & dolo. * Et erit in die illa, dicit

C Dominus, vox clamoris à porta piscium, & ululatus à Secunda, & contritio magna à col-

11 libus. * Ululate habitatores Pile: contigit omnis populus Chanaan, disperierunt om-

12 nes inuoluti argento. * Et erit in tempore illo: scrutabor Ierusalem in lucernis: & visitabo super viros defixos in facibus suis: qui dicunt in cordibus suis: Non faciet bene

13 Dominus, & non faciet malè. * Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorum in desertum: & tunc ædificabunt domos, & non habitabunt: & plantabunt vineas, & non bibent vinum earum. * Iuxta est dies

D Domini magnus, iuxta est & velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi for-

14 tis. * tunc Dies iræ dies illa, dies tribulationis & angustie, dies calamitatis & miserie, dies tenebrarum, & caliginis, dies nebulæ & turbinis, * dies tubæ & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. * Et tribulabo homines, & ambulabunt vt cæci, quia Domino peccauerunt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercorea. * tunc Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: tunc in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

C A P V T I I.

Hortatur Propheta populum vt ad Deum conuertatur, priusquam ira Domini ei superueniat, omnesque manifestes vitia vt Dominum querant: deum

denuntians destructionem imminere Philistinis, Moabit, Ammonitis, Aethiopiae & Assyriis.

Conuenite, congregamini ois gens non amabilis: * Priusquam pariat iussio quasi puluerem transiuntem diem, antequam veniat A super vos ira furoris Domini, aeternam veniat super vos dies indignationis Domini. * Querite Dominum omnes mansueti terrae, qui iudicium eius elisi operati: querite iustum, querite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie ejcietur, & Accaron eradicabitur. * Vt qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: Verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita vt non sis inhabitator. * Et erit funiculum maris requies pastorum, & caula pecorum: * & erit funiculum eius, qui re-maoferit de domo Iuda: ibi pascuntur, in domibus Ascalonis ad vespertinam requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, & aueriet captiuitatem eorum. * Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon: quae exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorraha, siccitas spinarum, & acerni salis, & desertum vsque in aeternum: reliquiae populi mei diripiet eos, & residui gentis meae possidebunt illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dominus super eos, & attenuabit omnes deos terrae: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulae Gentium. * Sed & vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis. * Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestiae Gentium: & onocrotalus & ericius in liminibus eius morabuntur: vox cantantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Haec est ciuitas gloriosa habitans in confidentia: quae dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum eubile bestiae: ois qui transiit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

CAPVT III.

Arguit Ierusalem, & praecipit rectores eius, quibus minatur celerem Dei vindictam, quod neque beneficium neque flagellum suum ad ipsum conuersi, de felicitate noua legi, ac multiplicatione credentium: penaeque iniquorum praedicatur.

Ve prouocatrix, & redempta ciuitas, collumba. * Nunc audiui vocem, & non suscepit disciplinam: in Domino non est confisus, ad Deum suum non appropinquauit.

3 * Principes eius in medio eius quasi leones rugientes: iudices eius lupi vespere, non re-
4 linquebant in manibus. * Prophetae eius vrsani, viri infideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. * Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem: maerore manebit iudicium suum dabit in lucem & non abscondeat: nesciuit autem iniquus confusioem. * Disperidi Gentes, & dissipati sunt anguli earum: desertas feci vias eorum, dum non est qui transeat: desolatae sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neque villo habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculum eius, propter omnia in quibus visitavi eam: verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meae in futurum, quia iudicium meum vt congregem Gentes, & colligam regna: & effundam super eos indignationem meam, omnem iram furoris mei: vt in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tunc reddam populis labium electum, vt inuocent omnes in nomine Domini, & seruiant ei humero vno.
10 * Ultra humilia Aethiopiae, inde supplices mei, filij disperiorum meorum deferent munus mihi. * In die illa non confundetur super cunctis adinventionibus tuis, quibus praecurata es in me: quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiae tuae, & non adicies exaltari amplius in monte sancto meo. * Et derelinquam in medio tui populum pauperem & egenum: & sperabunt in nomine Domini. * Reliquiae Israel non facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non iouenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascuntur & accubabunt, & non erit qui exterreat. * Lauda filia Sion: iubila Israel: letare, & exulta in omni corde filia Ierusalem. * Abstulit Dominus iudicium tuum, auertit inimicos tuos: rex Israel Dominus in medio tui, non timebis malum vltra. * In die illa dicitur Ierusalem: Noli timere: Sion, non dissoluatur manus tuae. * Dominus Deus tuus in medio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione sua, exultabit super te in laude. * Nugas qui a lege recesserant, congregabo, quia ex te erant: vt non vltra habeas super eis opprobrium. * Ecce ego interficiam omnes, qui affixerunt te in tempore illo: & saluabo claudicantem: & eam, quae eieccta fuerat, congregabo: & ponam eos in laudem, & in nomen, in omni terra confisionis eorum: * in tempore illo, quo adducam vos: & in tempore, quo congregabo vos. dabo enim vos in nomen, & in laudem omnibus populis terrae: cum conuertero captiuitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus.

PROPHETIA AGGÆI.

CAPVT PRIMVM.

Quo tempore prophetauerit Aggæi: qui increpauit Indæos, quod neglecta domo Dei propria ædificia curarent: ob quam causam dicit illis immixtam à Deo sterilitatem: eoque tempore dux Zorobabel & Iesus sacerdos magnus cum populo excitati, incipiunt ædificare domum Dei.

IN anno secundo Darij regis, in mense sexto, in die vna mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophete, ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum, filium Iosedec, sacerdotem magnum, dicens: * Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini ædificande. * Et factum est verbum Domini in manu Aggæi prophete, dicens: * Numquid tempus vobis est vt habitetis in domibus laquearum, & domus ista deserta? * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras. * Seminastis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satii: bibistis, & non estis inebriati: operuistis vos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregauit, misit eas in sacculum pertusum. * Hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: * ascendite in montem, portate ligna, & ædificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. * Respexitis ad amplius, & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exustit illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituum: quia domus mea deserta est, & vos festinatis vnusquisque in domum suam. * Propter hoc super vos prohibiti sunt caeli ne darent rotem, & terra prohibita est ne daret germen suum: & vocaui siccitatem super terram, & super montes, & super triticum, & super vinum, & super oleum, & quæcumque profert humus, & super homines, & super iumenta, & super omnem laborem manuum. * Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdotes magni, & omnes reliquit populi, vocem Domini Dei sui, & verba Aggæi prophete, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos: & timuit populus à facie Domini. * Et dixit Aggæus nuntius Domini de nuntiis Domini, populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit Dominus. * Et suscitauit Dominus spiritum Zorobabel filij Salathiel, ducis Iuda, & spiritum Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: &

ingressi sunt, & faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui.

CAPVT II.

Et si templum reedificatum nihil videretur priori collatum: postea tamen veniente Messia, replebitur gloria maiori, quam fuerit prioris templi: & sicut Iudas ob neglectam templi reedificationem facti fuerant immundi coram Deo, ipsorumque sacrificia & sterilitas adducta: ita post inceptam reedificationem omnia ipsi facta sunt prospera.

IN die vigesima & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. * In septimo mense, vigesima & prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophete, dicens: * Loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: * Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima: & quid vos videtis hanc nunc? Numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? * Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesum filium Iosedec sacerdos magnæ, & confortare omnis populus terre, dicit Dominus exercituum: & facite (quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum). * Verbum quod pepigi vobiscum cum egredere mini de Terra Ægypti: & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc vnus modicum est, & ego commouebo celum, & terram, & mare, & aridam. * Et mouebo omnes Gentes: Et veniet desideratus cunctis Gentibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. * Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercituum. * Magna erit gloria domus istius nouissime plus quam primæ, dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum. * In vigesima & quarta noni mensis, in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Aggæum prophetam, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Interroga sacerdotes leues, dicens: * Si ruerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmenum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum: numquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes, dixerunt: Non. * Et dixit Aggæus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, numquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. * Et respondit Aggæus, & dixit: Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum: & omnia quæ obtulerunt ibi, contaminata erunt. * Et

1. R. 2. g.
4. 1.

† Prov. 18.
d. 12.
1. 1. 1. 1.
d. 13.

† Heb. 11.
2. 4.

* Et nunc ponite corda vestra à die hac & 16
suprà, antequam ponere lapis super lapi-
dem in templo Domini. * Cum accederetis 17
ad acervum viginum modiorum, & fierent de-
cem: & intraretis ad rotular, vt exprimeretis
quinquaginta lagenas, & siebant viginum.
* † Percussi vos vento vrente, & aurigine, 18
& grandine omnia opera manuum vestra-
rum: & non fuit in vobis, qui reverteretur
ad me, dicit Dominus. * Ponite corda ve- 19
stra ex die ista & in futurum, à die vigesima
& quarta noni mensis: à die, qua funda-
menta iacta sunt templi Domini, ponite su-
per cor vestrum. * Numquid iam semen in 20
germine est: & adhuc vinea, & ficus, & ma-

logranarum, & lignum oliuz non floruit: ex
die ista benedicam. * Et factum est verbum
Domini secundò ad Aggeum in vigesima &
21 quarta mensis, dicens: * Loquere ad Zoro-
babel ducem Iuda, dicens: Ego mouebo coe-
22 lum pariter & terram. * Et subuertam solium
regnorum, & conueram fortitudinem regni
Gentium: & subuertam quadrigam, & adf-
cenforem eius: & descendent equi, & ascen-
23 sores eorum: vir in gladio fratris suu. * In
die illa, dicit Dominus exercituum, assumam
re † Zorobabel fili Salathiel serue meus, 24
dicit Dominus: & ponam te quasi signa-
culum, quia te elegi, dicit Dominus exer-
citus.

PROPHETIA ZACHARIÆ.

CAPVT PRIMVM.

*Quo tempore Zacharias prophetauerit: qui hor-
tatur populum ad respiciendam, ne imitentur pa-
res suos, qui prophetas contemnerent: puniti sunt:
duplice figura ostendit Dominus se puniturum Gen-
tes que populum suum afflixerant: hunc autem in
Ierusalem reuocandum, in qua edificabitur ipsi
Domino templum.*

N in mense octauo, in an- 1
no secundo Darij regis, A
factum est verbum Do-
mini ad Zachariam, fi-
lium Barachiz filij Ad-
do, prophetam, dicens:

Iratus est Dominus su- 2
per patres vestros iracundia. * Et dices ad 3
eos: Hec dicit Dominus exercituum: † Con-
uertimini ad me, ait Dominus exercituum: &
conuertar ad vos, dicit Dominus exercituum.
* Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clama- 4
bant prophete priores, dicentes: Hec dicit
Dominus exercituum. Conuertimini de viis
vestris malis, & de cogitationibus vestris pes-
simis: & non audierunt, neque attenderunt
ad me, dicit Dominus. * Patres vestri vbi 5
sunt? & Prophete numquid in sempiternum
vident? * Verumtamen verba mea, & legiti- 6
ma mea, quæ mandauit seruis meis prophetis, B
numquid non comprehenderunt patres ves-
tros, & conuersi sunt, & dixerunt: Sicut co-
gitauit Dominus exercituum facere nobis se-
cundum vias nostras, & secundum adinuen-
tiones nostras, fecit nobis? * In die vigesima 7
& quarta vndecimi mensis Sabath, in anno
secundo Darij, factum est verbum Domini
ad Zachariam filium Barachiz, filij Ad-
do, prophetam, dicens: * Vidi per noctem, & 8
ecce vir ascendens super equum rufum, &
ipse stabat inter myrtea, quæ erant in pro-

fundo: & post eum equi rufi, varij, & albi.

* Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? & di- 9
xit ad me Angelus, qui loquebatur in me:
Ego ostendam tibi quid sint hæc. * Et re- 10
pondit vir, qui stabat inter myrtea, & dixit:
Isti sunt, quos misit Dominus vt perambu-
11 lent terram. * Et responderunt Angelo Do-
mini, qui stabat inter myrtea, & dixerunt:
Perambulauimus terram, & ecce omnis ter- 12
ra habitatur, & quiescit. * Et respondit An-
gelus Domini, & dixit: Domine exercituum
vsquequò tu non misereberis Ierusalem, &
vrbium Iuda, quibus iratus es? Iste iam sep- 13
tuagesimus annus est. * Et respondit Domi-
nus angelo, qui loquebatur in me verba bo-
14 na, verba consolatoria. * Et dixit ad me angelus,
qui loquebatur in me: Clama, dicens
Hec dicit Dominus exercituum: † Zelans 15
sum Ierusalem & Sion zelo magno. * Et ira
magna ego irascor super gentes opulentas:
quia ego iratus sum parum, ipsi verò adiuue-
16 runt in malum. * Propterea hæc dicit Do-
minus: Reuertar ad Ierusalem in misericor-
diis: & domus mea edificabitur in ea, ait
D Dominus exercituum: & perpendicularum ex-
17 tendetur super Ierusalem. * Adhuc clama,
dicens: Hec dicit Dominus exercituum:
Adhuc affluent ciuitates mæx bonis: & con-
solabitur adhuc Dominus Sion, & eliger ad-
18 huc Ierusalem. * Et leuaui oculos meos, &
19 vidi: & ecce quatuor cornua. * Et dixi ad an-
gelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc?
& dixit ad me: Hæc sunt cornua, quæ vene-
lauerunt Iudam, & Israel, & Ierusalem.

* Et ostendit mihi Dominus quatuor fabros. 20
* Et dixi: Quid isti veniunt facere? Qui ait,
dicens: Hæc sunt cornua, quæ venilaue-
runt Iudam per singulos viros, & nemo eo-
rum leuaui caput suum: & venerunt isti de-
21 terræ ea, vt deiciant cornua gentium, quæ
leuaui

leuauerunt cornu super terram Iuda ut dis-
pergerent eam.

CAPVT II.

*Apparet uir mensuraturus Ierusalem, qua
post captiuitatem solutam uehementer replenda
est habitatoribus: cui Deus pro muris erit, &
afflictus Chaldaei ac ceteris qui filios Israel affli-
xerant, multa gentes una cum Sem laeta uenient
ad seruendum Domino, quasi ipse suscipiet in po-
pulum.*

ET leuauit oculos meos, & vidi: & ecce 1
uir, & in manu eius funiculus menso- A
rum. * Et dixi: Quid tu vadis? Et dixit ad 2
me: Ut metiar Ierusalem, & videam quanta 3
sit latitudo eius, & quanta longitudo eius.
* Et ecce angelus, qui loquebatur in me, 4
egrediebatur, & angelus alius egrediebatur
in occursum eius. * Et dixit ad eum: Curre, 5
luque ad puerum istum, dicens: Abique 6
muro habitabitur Ierusalem, pro multitudine 7
hominum & iumentorum in medio eius. B
* Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in 9
circuiu: & in gloria ero in medio eius. * O, 6
ô fugite de terra Aquilonis, dicit Dominus:
quoniam in quatuor ventus caeli dispersi vos,
dicit Dominus. * O Sion, fuge quae habitas 7
apud filiam Babylonis: * quia haec dicit 8
Dominus exercituum: Post gloriam misit C
me ad gentes, quae spoliauerunt vos: qui
enim terigere vos. tangit pupillam oculi
mei: * quia ecce ego leuo manum meam 9
super eos, & erunt praede his qui serui-
ebant sibi: & cognoscetis quia Dominus
exercituum misit me. * Lauda, & letare 10
filia Sion: quia ecce ego venio, & habitabo
in medio tui, ait Dominus. * Et applicabun- 11
tur Gentes multae ad Dominum in die illa, D
& erunt mihi in populum, & habitabo in
medio tui: & scies quia Dominus exerci- 12
tuum misit me ad te. * Et possidebit Domi- 13
nus Iudam partem suam in terra sanctificata:
& eliget adhuc Ierusalem. * Sileat omnis caro 13
à facie Domini: quia consurrexit de ha-
bitaculo sancto tuo.

CAPVT III.

*Iesus sacerdos exutus sordidus, induitur muta-
toris, qui iudicaturus est domum Domini, si in
uisa ipsis ambulet: adducet Dominus seruum suum
Orientem: & de lapide agit super quem septem
oculi sunt.*

ET ostendit mihi Dominus Iesum sa- 1
cerdotem magnum stantem coram ange- A
lu Domini: & satan stabat à dextris eius
ut aduersaretur ei. * Et dixit Dominus ad 2
satan: Inceperet Dominus in te satan: & in- B
ceperet Dominus in te, qui elegit Ierusalem:
numquid non ille torris est erutus de igne?
* Et Iesus erat indutus vestibus sordidis: & 3
stabat ante faciem angeli. * Qui respondit, 4
& ait ad eos, qui stabant coram se, dicens:
Aueſte vestiimenta sordida ab eo. Et dixit

ad eum: Ecce abstuli à te iniquitatem tuam,
& indui te mutatoris. * Et dixit: Punit e- C
cidarim mundam super caput eius. Et posue-
runt cidarim mundam super caput eius, &
induerunt eum vestibus: & angelus Domini 6
stabat. * Et contestabatur angelus Domini 7
Iesum, dicens: * Haec dicit Dominus exer-
citus: Si in vis meis ambulaueris, & custo-
diam meam custodieris: tu quoque iudicabis 8
domum meam, & custodies atria mea, &
dabo tibi ambulantes de his, qui nunc hic 8
assunt. * Audi Iesu sacerdos magne, tu &
amici tui, qui habitant coram te, quia viri D
portendentes sunt. ecce enim ego. † *ADDV. † 24, 1.*
CAN DECVVM MEVM ORIENTEM. 279.
9 * Quia ecce lapis, quem dedi coram Iesu:
super lapidem vnum septem oculi sunt: ecce
ego celabo sculpturam eius, ait Dominus
exercituum: & auferam iniquitatem terrae
10 illius in die vna. * In die illa, dicit Dominus
exercituum, vocabit vir amicum suum subter
vitem, & subter ficum.

CAPVT IV.

*De candelabro aureo cum duobus oliui, lapide
primario & flammæ, ac septem oculis Domini, & ho-
rum interpretatio: quodque templum à Zorobabel
fundatum, ab ipso consummabitur.*

ET reuersus est angelus, qui loquebatur 1
A in me, & suscitauit me, quasi virum qui
2 suscitatur de somno suo. * Et dixit ad me:
Quid tu vides? Et dixi: vidi, & ecce cande-
labrum aureum totum, & lampas eius super
caput ipsius, & septem lucernae eius super
illud: & septem infusoria lucernis, quae erant
3 super caput eius. * Et duae oliuae super illud:
vna à dextris lampadis, & vna à sinistris eius.
4 * Et respondi, & aio ad angelum, qui loque-
batur in me, dicens: Quid sunt haec, domi-
5 ne mi? * Et respondit angelus, qui luque-
batur in me, & dixit ad me: Numquid nes-
cis quid sunt haec? Et dixi: Non, domine
6 mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc
est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: 7
Non in exercitu, nec in robore, sed in spiri-
7 tu meo, dicit Dominus exercituum. * Quis
C tu mon: magne coram Zorobabel in pla-
num: & educet lapidem primum, & exce-
8 quibus gratiam gratias eius. * Et factum est
9 verbum Domini ad me, dicens: * Manus
Zorobabel fundauerunt domum istam, &
manus eius perficient eam: & scietis quia
Dominus exercituum misit me ad vos.
10 * Quis enim despexit dies paruos? & leu-
buntur, & videbunt lapidem flammæ in ma-
nu Zorobabel. Septem isti oculi sunt Do-
mini, qui discurrent in vniuersam terram.
11 * Et respondi, & dixi ad eum: Quid sunt duae
D oliuae istae, ad dexteram candelabri, & ad
12 sinistram eius? * Et respondi secundo, &
dixi ad eum: Quid sunt duae spicae oliuarum,
quae sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus
13 sunt suffusoria ex auro? * Et ait ad me, dicens:
Num

Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixit: Non, domine mi. * Et dixit: Isti sunt duo filij olei qui assistunt Dominatori vniuersæ terræ.

CAPVT V.

Volumen volans, quo iniqui indicantur: mulier in amphora sedens cum massa plumbi, designat impietatem: & dua mulieres alate tenent illam in acta.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. * Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egredietur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. * Educam illud, dicit Dominus exercituum: & veniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter: & commorabitur in medio domus eius, & consumet eam, & ligna eius, & lapides eius. * Et egressus est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egredietur. * Et dixi: Quidnam est? Et ait: Hæc est amphora egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. * Et ecce talentum plumbi ponabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphoræ. * Et dixit: Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbicam in os eius.

* Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce dua mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebant alas quasi alas milui: & leuaerunt amphoram inter terram & cælum. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quò istæ deferunt amphoram? * Et dixit ad me: Ut ædificetur ei domus in terra Senaar, & stabilietur, & ponatur ibi super basem suam.

CAPVT VI.

Quatuor quadrigæ visa de medio duorum montium arcorum, quatuor venti sunt, egredientes in terram: de coronis in capite Iesu sacerdotis imponendis: de viro cuius nomen Oriens, qui templum ædificabit Domino, & dominabitur in solio suo.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce quatuor quadrigæ egredientes de medio duorum montium: & montes, montes aerei. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondit ad me angelus, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quatuor venti cordi, qui egrediuntur, ut stent coram Dominatore omnis terræ. * In qua erant equi

nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & varij egressi sunt ad terram Austri. * Qui autem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire & discurre per omnem terram. Et dixit: Ite, perambulate terram: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra Aquilonis. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Sume à transmigratione, ab Hekdai, & à Tobia, & ab Ildai, & venies tu in die illa, & intrabis domum Iosæ, filij Sophonie, qui venerunt de Babylone. * Et fume aurum & argentum: & facies coronæ, & pones in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, * & loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: † Ecce vir oriens nomen eius: & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino. * Et ipse exstruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super solio suo: & erit sacerdos super solio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. * Et coronæ erunt Helem, & Tobiz, & Ildai, & Hem, filio Sophonie, memoriale in templo Domini. * Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erat autem hoc, si audiuistis vocem Domini Dei vestri.

CAPVT VII.

Ieiunia quibus Iudei per 70. annos captiuitatis ieiunauerunt, non placebant Domino, quia in reliquitibus suis permancebant: promittebatur eis ad resurrectionem; nam quia propheta alim non audierant, dispersit eos Dominus in gentes, terræque desolata facta est propter ipsorum iniquitates.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, in quarta mensis noni, qui est Calueus. * Et miserunt ad domum Dei, Sarasar, & Rogommelech, & viri qui erant cum eo, ad deprecandam faciem Domini: * ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis, loquentes: Numquid stendum est mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis? * Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: * Loquere ad omnem populum terræ, & ad sacerdotes, dicens: † Cum ieiunaretis, & plangeretis in quinto & septimo per hos septuaginta annos: numquid ieiunium ieiunastis mihi? * & cum comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismetipsis bibistis? * Numquid non sunt verba, quæ locutus est Dominus in manu prophetarum priorum, cum adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & vrbes in circuitu eius, & ad Austrum, & in

campestribus habitaretur : * Et factum est C
verbum Domini ad Zachariam , dicens : 8
* Hæc ait Dominus exercituum , dicens : 9
Iudicium verum iudicate , & misericordiam
& miserationes facite , vnusquisque cum
fratre suo . * † Et viduam & pupillum , & 10
aduenam , & pauperem nolite calumniari : &
malum vir fratri suo non cogitet in corde suo . * Et noluerunt attendere , & auerte- 11
runt scapulam recedentem , & aures suas
aggrauauerunt ne audirent . * Et cor suum 12
posuerunt vt adamantem , ne audirent legem ,
& verba quæ misit Dominus exercituum in D
spiritu suo per manum prophetarum prio-
rum , & facta est indignatio magna à Do-
mino exercituum . * Et factum est sicut locu- 13
tus est , & non audierunt : sic clamabunt , &
non exaudiam , dicit Dominus exercituum .
* Et dispersi eos per omnia regna , quæ 14
nesciunt : & terra desolata est ab eis , quod
quod non esset transiens & reuertens : &
posuerunt terram desiderabilem in de-
sertum .

CAPVT VIII.

Sicut Dominus propter peccata populi sui afflixit eum , & desolatam fecit Ierusalem : sic nunc facit illam plurimam habitari , omniæque dabit prospera , modo ei seruantes : quibus adiungentur & alia gentes : de fimbria Iudas : decem viris ethnicis apprehensa .

ET factum est verbum Domini exerci- 1
tuum , dicens : * Hæc dicit Dominus 2
exercituum : Zelatus sum Sion zelo magno , A
& indignatione magna zelatus sum eam .
* Hæc dicit Dominus exercituum : Reuersus 3
sum ad Sion , & habitabo in medio Ierusalem :
& vocabitur Ierusalem Ciuitas veritatis , &
Mons Domini exercituum mons sanctifica-
tus . * Hæc dicit Dominus exercituum : Ad- 4
huc habitabunt senes & anus in plateis Ie-
rusalem : & viri baculus in manu eius præ
multitudine dierum . * Et plateæ ciuitatis 5
complebuntur infansibus & puellis , luden-
tibus in plateis eius . * Hæc dicit Dominus 6
exercituum : Si videbitur difficile in oculis
reliquiarum populi huius in diebus illis , num-
quid in oculis meis difficile erit , dicit Do-
minus exercituum ? * Hæc dicit Dominus 7
exercituum : Ecce ego saluabo populum
meum de terra Orientis , & de terra Occasus
solis . * Et adducam eos , & habitabunt in 8
medio Ierusalem : & erunt mihi in populum B
& ego ero eis in Deum , in veritate & in ius-
titia . * Hæc dicit Dominus exercituum : 9
Consortentur manus vestre , qui auditis in
his diebus sermones istos per os propheta-
rum , in die qua fundata est domus Domini 10
exercituum , vt templum edificaretur . * Si-
quidem ante dies illos merces hominum
non erat , nec merces iumentorum erat : ne-
que introeunti , neque exeunti erat pax præ
tribulatione , & dimissi omnes homines ,

vnusquemque contra proximum suum .
11 * Nunc autem non iuxta dies priores ego fa-
ciam reliquiis populi huius , dicit Dominus
12 exercituum , sed semen pacis erit : vinea
dabit fructum suum , & terra dabit germen
suum , & cæli dabunt rorem suum : & pos-
sidere faciam reliquiis populi huius vniuersa
13 hæc . * Et erit : sicut eratis maledictio in
C Gentibus , domus Iuda , & domus Israël : sic
saluabo vos , & eritis benedictio : nolite ti-
14 mere , confortentur manus vestre . * Quia
hæc dicit Dominus exercituum : Sicut cogi-
taui vt affligerem vos , cum ad iracundiam
prouocassent patres vestri me , dicit Do-
15 nus , & non sum misertus : sic conuersus
cogitaui in diebus istis vt beneficiam domui
16 Iuda , & Ierusalem : nolite timere , * Hæc
sunt ergo verba , quæ facietis . † Loquimini † Ep 4.
veritatem vnusquisque cum proximo suo :
veritatem & iudicium pacis iudicate in por-
17 tis vestris . * Et vnusquisque malum contra
amicum suum ne cogitetis in cordibus ves-
tris : & iuramentum mendax ne diligatis :
18 omnia enim hæc sunt , quæ odi , dicit Do-
minus . * Et factum est verbum Domini exerci-
19 tuum ad me , dicens : * Hæc dicit Dominus
exercituum : Ieiunium quarti , & ieiunium
quinti , & ieiunium septimi , & ieiunium de-
20 cimi erit domui Iuda in gaudium , & læticiam ,
& in sollempnitates præclaras : veritatem tan-
tum , & pacem diligite . * Hæc dicit Do-
minus exercituum : Viquequod veniant populi ,
21 & habitent in ciuitatibus multis , & vadant
habitatores , vnus ad alterum dicentes : Ea-
mus , & deprecemur faciem Domini , & que-
ramus Dominum exercituum ; vadam etiam
22 ego . * Et venient populi multi , & gentes
robustæ , ad querendum Dominum exerci-
tuum in Ierusalem , & deprecandam faciem
23 Domini : * Hæc dicit Dominus exercituum :
In diebus illis , in quibus apprehendent de-
cem homines ex omnibus linguis Gentium ,
& apprehendent fimbriam viri Iudæi , dicen-
tes : Ibimus vobiscum : adiuiimus enim quo-
niam Deus vobiscum est .

CAPVT IX.

*Vaticinatur aduersus ciuitates Syria , & super-
bos Philistinos : rex Christus venturus est ad Sion
insidens pullo asini , & ablato bello imperabit
mundo in magna pace : qui etiam emissa vinclis
de lacu in sanguine testamenti sui : omnia dicuntur
futura populo Dei prospera , quoniam ipse eum
proteget .*

1 O Nus verbi Domini in terra Hadrach ,
A & Damasci requiei eius : quia Domi-
ni est oculus hominis , & omnium tribuum
2 Israël . * Emath quoque in terminis eius , &
Tyrus , & Sidon : assumpserunt quippe sibi
3 sapientiam valde . * Et edificauit Tyrus mu-
nitionem suam , & coacensauit argentum
quasi humum , & aurum vt lutum platearum .
4 * Ecce Dominus possidebit eam , & percutiet
in

in mari fortitudinem eius, & hæc igni deuorabitur. * Videbit Ascalon & timebit; & Gaza, & dolebit nimis; & Accaron, quoniam confusa est spes eius: & petibit rex de Gaza, & Ascalon non habitabitur. * Et sedebit se-
 parator in Azoto, & disperdam superbiam Philistinorum. * Et auferam sanguinem eius de ore eius, & abominationes eius de medio dentium eius, & relinquetur etiam ipse Deo nostro, & erit quasi dux in Iuda, & Accaron quasi Iebuseus. * Et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes & reuer-
 tentes, & non transibit super eos ultra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. * Exultabit
 filia Sion, iubilabit filia Ierusalem: Ecce rex tuus venit tibi iustus, & saluator: ipse pauper, & ascendens super asinam, & super pullum filium asinæ. * Et disperdam
 quadrigam ex Ephraim, & equum de Ierusalem, & dissipabitur arcus belli: & loquetur pacem Gentibus, & potestas eius à mari usque ad mare, & à fluminibus usque ad fines terræ. * Tu
 quoque in sanguine testamenti tui emisisti victos tuos de lacu, in quo non est aqua. * Conuertimini ad munitionem victi spei,
 hodie quoque annuntians duplicia reddam tibi. * Quoniam extendi mihi Iudam quasi
 arcum, impleui Ephraim: & suscitabo filios tuos Sion super filios tuos Græcia: & ponam te
 quasi gladium fortium. * Et Dominus Deus super eos videbitur; & exibit ut fulgur, iaculum
 eius: & Dominus Deus in tuba canet, & vadet in turbine Austri. * Dominus exerci-
 tum proteget eos: & deuorabunt, & subicient lapidibus fundæ: & bibentes inebriabuntur quasi à vino, & teplebuntur ut phiale,
 & quasi coturna altaris. * Et saluabit eos Dominus Deus eorum in die illa, ut gregem populi sui:
 quia lapides sancti eleuabuntur super terram eius. * Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?

CAPVT X.

Solus Dominus potest pecora præsare, qui confortabit Iudeos: & miseris ipsorum congregabit eos de varijs locis captiuitatis in terram pristinam, humiliabit ipsorum inimicos.

Petite à Domino pluiam in tempore serotino, & Dominus faciet nives, & pluiam imbris dabit eis, singulis herbam in agro. * Quia simulachra locuta sunt inutile, & diuini videntur mendacium, & somniores locuti sunt frustra: vanè consolabantur: idcirco abducti sunt quasi grex: affligentur, quia non est eis pastor. * Super pastores iratus est furor meus, & super hircos visitabo: quia visitauit Dominus exercitum gregem suum, domum Iuda, & posuit eos quasi equum glorie sue in bello. * Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prelij, ex ipso egredietur omnis exactor simul. * Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in prelio: &

bellabunt, quia Dominus cum eis: & confundentur ascensores equorum. * Et confortabo domum Iuda, & dumum Ioseph saluabo, & conuertam eos, quia miserebit eorum: & erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, & exaudiam eos. * Et erunt quasi fortes Ephraim, & letabitur cor eorum quasi à vino: & filij eorum videbunt, & letabuntur, & exultabit cor eorum in Domino. * Sibilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos: & multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati. * Et feminabo eos in populis, & de longè recordabuntur mei: & viuent cum filiis suis, & teuerentur. * Et reducam eos de Terra
 D Egypti, & de Assyrijs congregabo eos, & ad Terram Galaad & Libani adducam eos, & non inuenient eis locus: & transibit in maris fretis, & percutiet in mari fluctus, & confundentur omnia profunda fluminis, & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum
 Egypti recedet. * Confortabo eos in Domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit Dominus.

CAPVT XI.

Iubet Dominus pasci pecora occisionis, quibus non parceret, quia pastores eorum non parcebant eis: de duabus virgibus tandem abscissis, & tribus pastoribus vno mense successis: de appensa mercede triginta argenteorum pascitorum ad statuarium: de alio malo pastore à Domino suscitando.

Peri Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas. * Vlula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: vlulate quercus Basan, quoniam succisus est saltus munitus. * Vox vlulatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis. * Hæc dicit Dominus Deus meus: Pasce pecora occisionis, quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, diuites facti sumus: & pastores eorum non parcebant eis. * Et ego non parcam ultra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines, vnumquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui: & concident terram, & non erunt de manu eorum. * Et pascam pecora occisionis propter hoc, & pauperes gregis. Et assumpsi mihi duas virgas, vnâ vocaui Decorem, & alteram vocaui Funiculum: & paul gregem. * Et succidi tres pastores in mense vno, & contracta est anima mea in eis: siquidem & anima eorum variavit in me. * Et dixi: Non pascam vos quod motiur, moriatur: & quod succiditur, succidatur: & reliqui deuorent vniuersisque carnem proximi sui. * Et tolli virgam meam, & quæ vocabatur Decus: & abscidi eam, ut irritum facerem fœdus meum, quod percussi cum omnibus populis. * Et in irritum deductum est in die illa: & cognouerunt sic

pauperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Domini est. * Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, afferre mercedem meam; & si non, quiescite. † Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. * Et dixit Dominus ad me: Projice illud ad statuarium, decorum pretium, quo pretia sum ab eis. Et tuli triginta argenteos, & projeci illos in domum Domini ad statuarium. * Et precidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, ut dissolverem germanitatem inter Iudam & Israel. * Et dixit Dominus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti. * Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & vngulas eorum dissolviet. * O pastor, & idolum derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius; brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebre faciens obscurabitur.

CAPVT XII.

Iuda & Ierusalem à varijs regnis affligentur; sed rursus reduci filij israel in terram suam superiores erunt hi qui se afflixerant: effusioque à Domino spiritu gratia super habitantes Ierusalem, afflicti ad eum quem confixerunt, & super eum dolebant, plangentes singula familia seorsum.

ONus verbi Domini super Israel. Dicit Dominus extendens cælum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo. * Ecce ego ponam Ierusalem supereminare crapulæ omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem. * Et erit: In die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis: omnes, qui leuabunt eam, concisione lacerabuntur: & colligentur aduersus eam omnia regna terræ. * In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & alensorem eius in amentiam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cæcitæ. * Et dicent duces Iuda in corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum. * In die illa ponam duces Iuda sicut cæminum ignis in lignis, & sicut faciem ignis in feno: & deuorabunt ad dexteram & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabit Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem. * Et saluabit Dominus tabernacula Iuda sicut in principio: ut non magnificet gloriatur domus Dauid, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam. * In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi Dauid: & domus Dauid quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum. * Et erit in die illa: quæram contere omnes.

10 Gentes, quæ veniunt contra Ierusalem. * Et effundam super domum Dauid, & super habitatores Ierusalem, spiritum gratiæ & precum: † & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super vnigenitum, & dolebunt super eum, ut 11 doleri solet in morte primogeniti. * In die illa magnus erit planctu in Ierusalem, † sicut planctu Adadremmon in campo Maragaddon. * Et planget terra: familie & familie seorsum, familie domus Dauid seorsum, & mulieres eorum seorsum: * familie domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familie domus Levi seorsum, & mulieres eorum seorsum: familie Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum. * Omnes familie reliquæ, familie & familie seorsum, & mulieres eorum seorsum.

CAPVT XIII.

Cum fuerit fons patens domui Dauid in ablutionem peccatoris, tollentur idola; & pseudoprophetae à sibi charissimis lapidabuntur: quæ sunt plage in medio manuum: percussus pastor, & oves dispergenda: & duæ partes hominum dispergentur in omni terra, & tertia per ignem probabitur.

IN die illa erit fons patens domui Dauid, & habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris & menstruæ. * † Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum, Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur vltra: & pseudoprophetas, & spiritum immundum auferam de terra. * Et erit, cum prophetauerit quispiam vltra, dicent ei pater eius & mater eius, qui genuerunt eum: Non viues: quia mendacium locutus es in nomine Domini, & confingent eum pater eius & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit. * Et erit: In die illa confundentur prophetae, vnusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio facino, ut mentiannr: * sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. * Et dicetur ei: Quid sunt plage istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. * Framea fuscicare super pastorem meum, & super vinum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: † percutere pastorem, & dispergentur oves: & conuertam manum meam ad paruulos. * Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duæ in ea dispergentur, & deficient; & tertia pars relinquetur in ea. * Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vtrumque argentum, & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; & ipse dicet Dominus Deus meus.

CAPVT XIV.

Postquam Ierusalem passa fuerit captiuitatem aliasque afflictiones à Genibus, erit dies nota Domino, cum exibunt aquæ viuæ de Ierusalem: & filij Israel reuertentur, habitaturi securi in Ierusalem: percussitque Dominus plaga Gentes quæ pugnauerant aduersus Ierusalem, & harum reliquæ ascendent vt adorent Dominum in Ierusalem, sanctumque erit quod est super fratum equi.

Ecce venient dies Domini, & diuiden-
tur spolia tua in medio tui. * Et congre-
gabo omnes Gentes ad Ierusalem in prælium,
& capient ciuitas, & vastabunt domus, &
mulieres violabunt: & egredientur media
pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum
populi non auferetur ex vrbe. * Et egredie-
tur Dominus, & preliabitur contra Gentes
illas, sicut præliatus est in die certaminis.
Et stabunt pedes eius in die illa super Mon-
tem oliuarum, qui est contra Ierusalem ad
Orientem: & scindetur mons oliuarum ex
media parte sui ad Orientem, & ad Occiden-
tem, prærupto grandi valde; & separabitur
medium montis ad Aquilonem, & medium
eius ad Meridiem. * Et fugietis ad vallem
montium eorum, quoniam coniungetur vallis
montium vsque ad proximum: & fugietis
sicut fugistis à facie tetræmonis in diebus
Ozie regis Iuda: & veniet Dominus Deus
meus, omnesque sancti cum eo. * Et erit in
die illa: Non erit lux, sed frigus & gelu. * Et
erit dies vna, quæ nota est Domino, non
dies neque nox: & in tempore vesperti erit
lux. * Et erit in die illa: Exibunt aquæ viuæ
de Ierusalem: medium earum ad mare Orien-
tale, & medium earum ad mare nouissimum:
in æstate & in hieme erunt. * Et erit Domi-
nus Rex super omnem terram: in die illa erit
Dominus vnus, & erit nomen eius vnum.
Et reuertetur omnis terra vsque ad desertum,
de colle Remmon ad Austrum Ierusalem: &
exaltabitur, & habitabit in loco suo, à porta

Beniamin vsque ad locum portæ prioris, &
vsque ad portam angulorum: & à turri Ha-
naneel vsque ad torcularia regis. * Et habita-
bunt in ea, & anathema non erit amplius:
sed sedebit Ierusalem secuta. * Et hæc erit pla-
ga, quæ percudiet Dominus omnes Gentes
quæ pugnauerunt aduersus Ierusalem: tabes-
cet caro vniuscuiusque stantis super pedes
suos, & oculi eius contabescunt in foramini-
bus suis, & lingua eorum contabescet in ore
suo. * In die illa erit tumultus Domini ma-
gnus in eis: & apprehendet vitæ manum pro-
ximi sui, & conferet manus eius super manus
proximi sui. * Sed & Iudas pugnabit aduersus
Ierusalem: & congregabuntur diuitiæ omniū
Gentium in circuium, aurum, & argentum,
& vestes multe satis. * Et sic erit ruina equi,
& muli, & camelī, & asini, & omnium iu-
mentorū, quæ fuerint in castris illis, sicut
ruina hæc. * Et omnes qui reliqui fuerint de
vniuersis Genibus, quæ veniunt contra
Ierusalem, ascendent ab anno in annum, vt
adorent Regem, Dominum exercituum, &
celebrent festiuitatem tabernaculorum. * Et
erit: qui non ascenderit de familijs terræ ad
Ierusalem, vt adoret Regem Dominum exer-
citus, non erit super eos imber. * Quod
& si familia Ægypti non ascenderit, & non
venerit: nec super eos erit, sed erit ruina,
quæ percudiet Dominus omnes Gentes, quæ
non ascenderint ad celebrandam festiuitatem
tabernaculorum. * Hoc erit peccatum Ægy-
pti, & hoc peccatum omnium Gentium,
quæ non ascenderint ad celebrandam festi-
uitatem tabernaculorum. * In die illa erit
quod super fratrem equi est, sanctum Do-
mino: & erunt lebetes in domo Domini qua-
si phialæ coram altari. * Et erit omnis lebes
in Ierusalem & in Iuda sanctificatus Domi-
no exercituum: & venient omnes immolan-
tes, & sument ex eis, & coquent in eis: &
non erit mercator vltæ in domo Domini
exercitus in die illo.

PROPHETIA MALACHIE.

CAPVT PRIMVM.

Prophetia Malachie ad Israel, quem Dominus arguit ingratiuitatis, quod non agnoscerat se in Iacob, unde descenderat, dilectum, reiecto Esau cum populo suo: idcirco conqueritur se ab Israel non honorari neque timeri, quodque sacerdotes despiciant nomen Domini, quorum reiecit sacrificia, gratiam habens oblationem mundam quæ in omni loco ei offertur.

Novus verbi Domini ad Israel in
manu Malachie. * Dilexi vos, di-
xit Dominus, & dixistis: In quo
dilexisti nos? Nónne frater erat
Esau Iacob, dixit Dominus, & dilexi Iacob,

& posui montes
eius in solitudinem, & hereditatem eius in
dracones deserti. * Quod si dixerit Idumæa:
Destructi sumus, sed reuertentes ædificabi-
mus quæ destructa sunt: Hæc dicit Domi-
nus exercituum: Isti ædificabunt, & ego de-
struam: & vocabuntur termini impietatis, &
populus cui iratus est Dominus vsque in
æternum. * Et oculi vestri videbunt: &
vos dicetis: Magnificetur Dominus super
terminum Israel. * Filius honorat patrem, &
seruus dominum suum: si ergo Pater ego,
sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego
sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exer-
citus ad vos, ô sacerdotes, qui despicietis
nomen

nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? * Offeritis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis eum ad imolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. * Et nunc deprecamini vulum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. * Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gravito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & manus non suscipiam de manu vestra. * Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus: & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda, quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. * Et vos pollulistis illud in eo quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: & dicit superponitur, contemptibile est, cum igne qui illud devorat. * Et dixistis: Ecce de labore, & exustastis illud, dicit Dominus exercituum, & in vultibus de rapinis claudum, languidum, & intulistis munus quid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus. * Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

CAPVT II.

Comminatur Dominus se maledicturum benedictionibus sacerdotum, nisi respiciant: ipsius enim legem contemnuunt, irritum facientes pactum Levi, qui hinc laudatur: transgressus est & Iuda duceus alienigenas, quapropter non respiciet deinceps Dominus ad sacrificium eorum: de vxore diligenda seu dimittenda: laborare fecerunt Dominum in sermionibus suis.

ET nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes. * Si si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum: mittam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis: quoniam non posuistis super cor. * Ecce ego projiciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum sternus solenitatem vestram, & assumet vos secum. * Et scietis quia misi ad vos mandatum istud, ut esset pactum meum cum Levi, dicit Dominus exercituum. * Pactum meum fuit cum eo vitz & pacis: & dedi ei timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. * Lex veritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius in pace, & in requie ambulauit mecum, & multos auerit ab iniquitate. * Labia enim sacerdotis custodient scientiam &

legem requirent ex ore eius: quia angelus Domini exercituum est. * Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum Levi, dicit Dominus exercituum. * Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege. * Numquid non parer vnus omnium nostrum? numquid non Deus vnus creauit nos? quare ergo despexit vnusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum? * Transgressus est Iuda, & abominatio facta est in Iisrael, & in Ierusalem: quia contaminauit Iudas sanctificationem Domini, quam dilexit: & habuit filiam dei alieni. * Disperdet Dominus virum qui fecerit hoc, magistrum & discipulum de tabernaculis Iacob, & offerentem manus Domino exercituum. * Et hoc rursum fecistis, operiebatis lacrymis altare Domini, fletu, & mugitu, ita ut non respiciam vlti ad sacrificium, nec accipiam placabile quid de manu vestra. * Et dixistis: Quam ob causam? quia Dominus testificatus est inter te, & vxorem pubertatis tue, quam tu despexisti: & hec particeps tua, & vxor fidei tui. * Nonne vnus fecit, & residuum spiritus eius est? Et quid vnus querit, nisi semen dei? Custodite ergo spiritum vestrum, & vxorem adolescentie tue noli despiciere. * Cum odio habueris, dimitte, dicit Dominus Deus Iisrael: operiet autem iniquitas vestimentum eius, dicit Dominus exercituum: custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere. * Laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris, & dixistis: In quo eum fecimus laborare? In eo quod dicitis: Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini & tales ei placent: aut certe vbi est Deus iudicij?

CAPVT III.

De praecursore Christi, & huius aduentu, ac futuro iudicio qui purgatis filijs Levi gratiam habebit sacrificium Iuda & Ierusalem: comminatur secleratis grauem ultionem; quos tamen ad se reuocat, plurima bona conuersis promittens: conqueritur de ingratitude filiorum Iisrael, & quid ipsum in decimis suis configant, quodque dicunt Deo non esse cura suos cultores, eius contrarium tandem experientur.

ECCE ego mitto angelum meum, & praeparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum Dominator, quem vos queritis: & angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum: & quis poterit cogitare diem aduentus eius, & quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflagans, & quasi herba fulgonum. * & sedebit conflagans, & emundans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. * Et placebit Domino sacrificium Iuda & Ierusalem.

† Psal. 113.
* 3.† Gen. 26.
* 14.
Deut. 18.
h. 15.† Mat. 23.
* 23.
Eph. 4. b. 4.Mat. 11.
* 10.
Mat. 1. d. 1.
Luc. 1.
* 17. 7.
d. 27.

Ierusalem, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui. * Et accedam ad vos in iudicio, & ero vobis velox maleficus, & adulescens, & periuus, & qui calumniatur mercedem mercenarii, viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum. * Ego enim Dominus, & non mutor: & vos filij Iacob non estis consumpti. * A diebus enim patrum vestrorum recessistis à legibus meis, & non custodistis, Reuertimini ad me, & reuertar ad vos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In quo reuertemur? * Si affigeret homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: In quo configimur? In decimis, & in primitiis. * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte omnem decimam in horreum, & sit cibis in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuerit vobis carceres cæli, & effundero vobis benedictionem usque ad abundantiam, & increpabo pro vobis deuorantem, & non corrumpet fructum tertæ vestræ; nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum. * Et beatos vos dicent omnes Gentes: cunctis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum. * Inualuerunt super me verba vestra, dicit Dominus. * Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus est, qui seruit Deo: & quod emolumentum quia custodiimus præcepta eius, & quia ambulauimus tristes coram Domino exercituum? * Ergo nunc beatos dicimus arrogantes: siquidem ædificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt Deum, & salui facti sunt. * Tunc locuti sunt timentes Dominum, unusquisque

cum proximo suo: Et attendit Dominus, & audiuit: & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum, & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die qua ego facio, in peculium; & parcam eis, sicut parci vir filio suo seruienti sibi. * Et conuertemini, & videbitis quid sit inter iustum & impium, & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

CAPVT. IV.

Dies Domini inflammabit omnes facientes impietatem, cuiusque ipsorum radice: oriens sol iustitie Deum timentibus, qui calcabant impios: iubet remissionem legis Moysi: Elias antequam veniat dies Domini mundum prædicatur, qui conuertat cor patrum ad filios.

Ecce enim dies venit succensa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem, stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, quæ non derelinquet eis radicem & germen. * Et oriens vobis timentibus nomen meum Sol iustitie, & sanctus in pennis eius: & egrediemini, & salietis sicut vituli de armento. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum, in die qua ego facio, dicit Dominus exercituum. * Meminote legis Moysi serui mei, quam mandauit ei in Horeb ad omnem Israel, præcepta & iudicia. * Et ecce ego mitto vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam, & percutiam terram anathemæ.

LIBER PRIMVS
MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Morto Alexandro Magno, qui Darium percellerat, successit tandem in Græcia Antiochus insularum: sub quo seclerati quidam ex filiis Israel profanarunt Ierusalem: Antiochus autem, deinde Ptolemæus rege Aegypti, inuasit Ierusalem, & ablatis omnibus vasis templi ac thesauris, fecit eadem magnam, unde ortus est ingens plandus: simile fecit & principi tributorum ab eo missus, incensa Ierusalem, plurimisque in captiuitatem ductis: Antiochus leges idololatriæ Iudeis statuit, ablatis cunctis diuini cultus ceremoniis, & adificato idolo desolationis, remittentes miserè trucidantes: cuius edicta plurimi impii secuti sunt, pij verò respuerunt, mortem potius subire parati.

T factum est, postquam percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia, egressus de

A terra Cethim, Darium regem Persarum & Medorum: constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ, & pertransiit vique ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. * Et congregauit virum, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est, & eleuatum cor eius: & obtinuit regiones Gentium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. * Et post hæc decidit in lectum, & cognouit quia moreretur. * Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti à iuuentute: & diuinit illis regnum suum, cum adhuc viueret. * Et regnauit Alexander annis duodecim, & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnum, unusquisque in loco suo: & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius, & filij eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt

sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccati, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romae obles : & regnavit in anno ceterimo trigesimo septimo regni Graecorum. * In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicentes : Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quae circa nos sunt : quia ex quo recessimus ab eis, inveniunt nos multa mala. * Et bonus visus est sermo in oculis eorum. * Et destinaverunt aliqui de populo, & abiierunt ad regem : & dedit illis potestatem ut facerent iustitiam Gentium. * Et edificaverunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges Nationum : * & fecerunt sibi praepotia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus & venundati sunt ut facerent malum. * Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cepit regnare in terra Aegypti, ut regnaret super duo regna. * Et intrauit in Aegyptum in multitudine graui, in curribus, & elephantis, & equibus, & copiosa nauium multitudine : * & constituit bellum aduersus Ptolemeum regem Aegypti, & veritus est Ptolemus a facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. * Et comprehendit ciuitates multas in Terra Aegypti : & accepit spolia Terre Aegypti. * Et conuertit Antiochus, postquam percussit Aegyptum in centesimo & quadragesimo tertio anno : & ascendit ad Israel : * & ascendit Ierosolymam in multitudine graui. * Et intrauit in sanctificationem cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat : & comminuit omnia. * Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia : & accepit thesauros occultos, quos inuenit : & sublati omnibus abiit in terram suam. * Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. * Et factus est plañctus magnus in Israel, & in omni loco eorum : * & ingemuerunt principes, & seniores : virgines, & iuvenes infirmati sunt : & speciositas mulierum immutata est. * Omnis maritus sumpsit lameneum : & quae sedebant in thoro maritali, lugebant : & commota est terra super habitantes in ea, & vniuersa domus Iacob induit confusionem. * Et post duos annos dierum, misit Rex principem tributorum in ciuitates Iuda, & venit Ierusalem cum turba magna. * Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo : & crediderunt ei. * Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, & perdidit populum multum ex Israel. * Et accepit spolia ciuitatis : & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & muros eius in circuitu : * & captiuas duxerunt mulieres : & natos, & pecora possederunt. * Et edificauerunt ciuitatem Dauid muro magno & firmo,

& turribus firmis, & facta est illis in arcem : * & posuerunt illic gentem peccatricem, viros iniquos, & conualuerunt in ea. & posuerunt arma, & escas, & congregauerunt spolia Ierusalem : * & reposuerunt illic : & facti sunt in laqueum magnum. * Et factum est hoc ad inuidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israel : * & effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, & contraminauerunt sanctificationem. * Et fugerunt habitatores Ierusalem propter eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est externa semini suo, & nati eius reliquerunt eam. * Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo, † dies festi eius conuersi sunt in luctum, sabbata eius in opprobrium, honores eius in nihilum. * Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius : & sublimitas eius conuersa est in luctum. * Et scripsit rex Antiochus omni regno suo, ut esset omnis populus, vnus : & relinqueret vnusquisque legem suam. * Et conenserunt omnes Gentes secundum verbum regis Antiochi : * & multi ex Israel conenserunt virtuti eius, & sacrificauerunt idolis, & coinquauerunt sabbatum. * Et misit Rex libros per manus nuntiorum in Ierusalem, & in omnes ciuitates Iuda : ut sequerentur leges Gentium terrae, * & prohiberent holocausta, & sacrificia, & placationes fieri in templo Dei, * & prohiberent celebrari sabbatum, & dies solemnes : * & iussit coinquinari sancta, & sanctum populum Israel. * Et iussit edificari aras, & templa, & idola, & immolari carnes suillas, & pecora communia, * & relinquare filios suos incircumcisos, & coinquinari animas eorum in omnibus immun-dis, & abominationibus, ita ut obliuiscerentur legem, & immutarent omnes iustificationes Dei. * Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi morentur. * Secundum omnia verba haec scripsit omni regno suo : & praeposuit principes populo, qui haec fieri cogerent. * Et iusserunt ciuitatibus Iuda sacrificare. * Et congregati sunt multi de populo, ad eos qui dereliquerant legem Domini : & fecerunt mala super terram : * & effugauerunt populum Israel in abditiis, & in absconditis fugiuorum loca. * Die quinta decima mensis Casleu, quinto & quadragesimo & centesimo anno, edificauit rex Antiochus abominandum idolum, desolationis super altare Dei, & per vniuersas ciuitates Iuda iuxta circuitu edificauerunt aras : * & ante ianuas domorum : & in plateis incendeabant thura, & sacrificabant : & libros legis Dei combusserunt igni, sciendentes eos : * & apud quemcumque inueniebantur libri testamenti Domini, & quicumque obseruabat legem Domini, secundum edictum regis trucidabant eum. * In virtute sua faciebant haec populo Israel, qui inueniebantur in omni mente & mense in ciuitatibus.

† Tob. 2.
 1. 6.
 Amos 8.
 c. 10.

* Et

* Et quinta & vigesima die mensis sacrificabant super aram, quæ erat contra altare. * Et mulieres, quæ circumcidebant filios suos, trucidabantur secundum iussum regis Antiochi, * & suspendebant pueros à crucibus per vniuersas domos eorum: & eos, qui circumciderant illius, trucidabant. * Et multi de populo Israel defecerunt apud se, ut non manducarent immunda: & elegerunt magis mori, quàm cibis coquinari immundis: * & noluerunt infringere legem Dei sanctam, & trucidati sunt: * & facta est ira magna super populum valde.

CAPVT II.

Mathathias cum filiis luges afflictionem ciuitatis, & sanctorum profanationem, ostendisse signis manifestis, respondet his qui à rege iussi erant, nec se nec cognationem suam impio decreto obtemperaturos: occisique idololatras Iudeos & regis ministro, fugit cum filiis in montes: plurimi nolentes obtemperare trucidantur, cum nolent sabbato inimici resistere: Mathathias collecto puerum exercitum, renouat Dei cultum, destruit idololatram, assequo Antiochi praesidio: & morituros hortatur filios, ut patrum exemplo semper teneant legem Domini, dant Simonem filium suum in consultorem, & Iudam in militia principem.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex filiis Aioarib ab Ierusalem, & confedit in monte Modin: * & habebat filios quinque, Joannem, qui cognominabatur Gaddis: * & Simonem, qui cognominabatur Thasi: * & Iudam, qui vocabatur Ntachabque: * & Eleazarum, qui cognominabatur Abaron: & Ionathan, qui cognominabatur Apphus. * hi viderunt mala, quæ fiebant in populo Iuda, & in Ierusalem. * Et dixit Mathathias: Vt mihi, ut quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem in ciuitate sancte, & sedere illie, cum datur in manibus inimicorum? Sancta in manu ex tranecorum facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. * Vasa gloriæ eius capitiu abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, & iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. * Quæ gens nun hereditauit regnum eius, & non obtinuit spolia eius? * Omnis cumpositio eius ablata est. Quæ erat libera, facta est ancilla. * Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coquinauerunt ea Gentes. * Quod ergo nobis adhuc viuere? * Et scidit vestimenta sua Mathathias, & filij eius: & operuerunt se ciliciis, & planxerunt valde. * Et venerunt illuc qui missi erant à rege Antiocho, ut cogerent eos, qui confugerant in ciuitatem Modin, immolare, & accendere thura, & à lege Dei discedere. * Et multi de populo Israel consentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias, & filij eius constanter steterunt. * Et respondentes qui missi erant ab Antiocho, dixerunt Mathathie: Princeps

& clarissimus & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filius & fratribus. * ergo accede prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt omnes Gentes, & viri Iuda, & qui remanserunt in Ierusalem: & eris tu, & filij tui, inter amicos regis, & amplificatus auro & argento, & meritis mulis. * Et respondit Mathathias, & dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antiocho obediunt, ut discedat unusquisque à scrupute legis patrum suorum, & consentiat mandatis eius: ego, & filij mei, & fratres mei, obediemus legi patrum nostrorum. * propitius sit nobis Deus: non est nobis utile relinquere legem & iustitias Dei: non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgressientes legis nostræ mandata, vt eamus altera via. * Et vt cessauit loqui verba hæc, accessit quidam Iudeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in ciuitate Modin, secundum iussum regis: * & vidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes eius, & accensus est furor eius secundum iudicium legis, & insiliens trucidauit eum super aram: * sed & virum, quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, & aram destruxit. * & zelus eius legit, & sicut fecit Philoneus Zamai filij Salomi. * Et exclamauit Mathathias voce magna in ciuitate, dicens: Omnis, qui zelum habet legis statuens restantem, exeat post me. * Et fugit ipse, & filij eius in montes, & reliquerunt quæcumque habebant in ciuitate. * Tunc descenderunt multi querentes iudicium, & iustitiam, in desertum: * & sederunt ibi ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum, & pecora eorum: quoniam inundauerunt super eos mala. * Et denuntiarum est viris regis, & exercitui, qui erat in Ierusalem ciuitate Dauid, quoniam discessissent viri quidam, qui dissipauerunt mandatum regis, in loca occulta in deserto, & abiissent post illos multi. * Et statim perrexerunt ad eos, & constituerunt aduersus eos prelium in die sabbatorum, * & dixerunt ad eos: Resistitis & nunc adhuc? exite, & facite secundum verbum regis Antiochi, & viuetis. * Et dixerunt: Non exhibimus, neque faciemus verbum regis, ut polluamus diem sabbatorum. * Et concitauerunt aduersus eos prelium. * Et non responderunt eis, nec lapidem miserunt in eos, nec oppilaerunt loca occulta, dicentes: Moriamur omnes in simplicitate nostra: & testes erunt super nos cælum & terra, quod in iussu perditis nos. * Et intulerunt illis bellum sabbatis: & mortui sunt ipsi, & uxores eorum, & filij eorum, & pecora eorum, usque ad mille animas hominum. * Et cognouit Mathathias, & amici eius, & ludum habuerunt super eos valde. * Et dixit vir proximo suo: Si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt, & non pugnauerimus aduersus gentes pro animabus nostris, & iustificationibus nostris: nunc

citius disperdent nos à terra. * Et cogitauerunt in die illa, dicentes: Omnis homo qui-
cumque venerit ad nos in bello die sabbato-
rum, pugnemus aduersus eum: & non moriemur omnes, sicut mortui sunt fratres nostri in oculis. * Tunc congregata est ad eos
synagoga Asidæorum fortis viribus ex Israel, omnis voluntarius in lege: * & omnes, qui
fugebant à malis, additi sunt ad eos, & facti sunt illis ad firmamentum. * Et collegerunt exercitum, & percusserunt peccatores in ira sua, & viros iniquos in indignatione sua: & ceteri fugerunt ad nationes, vt eua-
derent. * Et circūiit Machabæus, & amici eius, & destruxerunt aras: * & circumciderunt pueros incircumcisos quotquot inue-
nerunt in sibiis Israel: & in fortitudine. * Et persecuti sunt filios superbie, & prosperatum est opus in manibus eorum: * & ob-
tulerunt legem de manibus gentium, & de manibus regum: & non dederunt cornu peccatori. * Et appropinquauerunt dies Ma-
chabæi moriendi, & dixit filiis suis: Nunc confortata est superbia, & castigatio, & tem-
pus euerisionis, & ira indignationis. * Nunc ergo, ô filij, amulatores estote legis, & date animas vestras pro testamento patrum vestro-
rum, * & memorote operum patrum, quæ fecerunt in generationibus suis: & accipietis gloriam magnam, & nomen æternum. * † Abraham nonne in tentatione in-
ueniens est fidelis, & reputatum est ei ad ius-
titiam? * † Ioseph in tempore angustie sue custodiuit mandatum, & factus est dominus
Egypti. * † Phinees pater noster, zelando
zelum Dei, accepit testamentum sacerdotij æterni. * † Iesus dum impleuit verbum, factus est dux in Israel. * † Caleb, dum testificatus
in Ecclesia, accepit hereditatem. * † David in sua misericordia consecutus est sedem re-
gni in secula. * † Elias dum zelat zelum legis, receptus est in celum. * † Ananias & Azarias & Misael credentes, liberati sunt de flamma. * † Daniel in sua simplicitate liberatus
est de ore leonum. * Et ira cogitate per generationem & generationem: quia omnes
qui sperant in eum, non infirmantur. * Et à
verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius, stercus & vermis est: * hodie extol-
litur, & cras non inuenietur, quia conuersus est in terram suam, & cogitatio eius periiit. *
Vos ergo filij confortamini, & viriliter agite in lege: quia in ipsa gloriosi eritis. * Et ecce
Simon frater vester, scio quod vir consilij est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis pater. * Et Iudas Machabæus fortis viribus à
iuuentute sua, sit vobis princeps militie, & ipse ager bellum populi. * Et adducetis ad
vos omnes factores legis: & vindicare vindictam populi vestri. * Retribuite retributionem Gentibus, & intendite in præceptum legis. * Et benedixit eos, & appositus est ad
patres suos. * Et defunctus est anno centesi-

mo & quadragesimo sexto: & sepultus est à filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, & plaxerunt eum omnis Israel plactu magno.

CAPVT III.

Iudas Machabæus dux eximius prædicatur, qui perambulans ciuitates Iudæ, vincit omnes impios, & occiso duce Apollonio, eiusque exercitu disperso, vicit cum paucis potentissimum Syria exercitum unâ cum duce Serone: tractus autem ob hoc rex Antiochus, profectus in Persidem constituit Lyssiam vicerem, dato belli in Iudæa apparatu, qui missa contra terram Iudæ Gorgiam cum exercitu: Iudas autem & sui ad bellum se parant, maxime operibus penitentia & oratione ad Deum.

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Machabæus, filius eius pro eo: * & adiuuabant eum omnes fratres eius, & vniuersi qui se eo iunxerant patri eius, & præliabantur proclium Israel cum læticia. * Et dilatavit gloriam populo suo, & induit se lorica sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua iohannis. * Et protegebant castra gladio suo. * Similis factus est leoni iohannis operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens in venatione. * Et persecutus est iohannis persecutus eos: & qui conuertebant populum suum, eos succendit flammis: * & repulsi sunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarii iniquitatis conturbati sunt: & directa est salus in manu eius. * Et exacerbat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus suis, & in seculo memoria eius in benedictione. * Et perambulauit ciuitates Iudæ & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Israel. * Et nomen eius est vifque ad nouissimum terræ, & congregauit pereuntes. * Et congregauit Apollonius Gentibus, & à Samaria virum multum & magnam, ad bellandum contra Israel. * Et cognovit Iudas, & exiit obviam illi: & percussit, & occidit illum: & ceciderunt vulnerari multi, & reliqui fugerunt. * & accepit spolia eorum: & gladium Apollonii abstulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. * Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, quod congregauit Iudas congregationem fidelium & Ecclesiam secum, * & ait: Faciam mihi omen, & glorificabor in regno, & de-
bellabo Iudam, & eos qui cum ipso sunt, qui spernebant verbum regis. * Et præparauit se: & ascenderunt cum eo castra impiorum, fortes auxiliarij, vt facerent vindictam in filios Israel. * Et appropinquauerunt vsque ad Bethoron: & exiuit Iudas obviam illi cum paucis. * Vt autem viderunt exercitum venientem sibi obviam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortem, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? * Et ait Iudas: Facile est concludi multos in manus paucorum: & non est differentia in conspectu Dei cœli liberare in multis, & in paucis: quoniam

non in multitudine exercitus victoria belli,
sed de celo fortitudo est. * Ipsi veniunt ad
nos in multitudine contumaci & superbia,
vt disperdant nos, & vxores nostras, & filios
nostris, & vt spoliarent nos: * nos verò pug-
nabimus pro animabus nostris, & legibus no-
stris: * & ipse Dominus conerit eos ante
faciem nostram: vos autem ne timueritis eos.
* Vt cessauit autem loqui, insiluit in eos sub-
ito: & contritus est seron, & exercitus eius
in conspectu ipsius: * & persecutus est eum
in descensu Behoron vsque in campum, &
ceciderunt ex eis octingenti viri, reliqui au-
tem fugerunt in terram Philisthim. * Et ce-
cidit timor Iudæ, ac frater eius, & formido
super omnes gentes in circueu eorum. * &
peruenit ad regem nomen eius, & de prece-
dit Iudæ narrabant omnes gentes. * Vt au-
diuit autem rex Antiochus sermones istos,
iratus est animo: & misit, & congregauit
exercitum vniuersi regni sui, castra fortia
valde: * & aperuit ærarium suum, & dodie
stipendia exercitui in annum: & mandauit
illis vt essent parati ad omnia. * Et vidit quod
defecit pecunia de thesauris suis, & tributa
regionis modica propter disensionem, &
plagam, quam fecit in terra, vt tolleretur legi-
tima, quæ erant à primis diebus: * & timui-
ne non haberet vt semel & bis, in sumptus
& donaria, quæ dederat antè larga manu: &
abundauerat super reges, qui ante eum fue-
rant. * Et consternatus erat animo valde, &
cogitauit ire in Pessidem, & accipere tribu-
ta regionum, & congregare argentum mul-
tum. * Et reliquit Lyfiam hominem nobi-
lem de genere regali, super negotia regia, à
flumine Euphrate vsque ad flumen Ægypti:
* & vt nutrieret Antiochum filium suum, do-
nec rediret: * Et tradidit ei medium exerci-
tum, & elephantos: & mandauit ei de om-
nibus quæ volebat, & de inhabitantibus Iu-
dæam & Ierusalem: * & vt mitteret ad eos
exercitum, ad conterendam & extirpandam E-
virutem Israel, & reliquias Ierusalem, &
auferendam memoriam eorum de loco: * &
vt constitueret habitatores filios alienigenas
in omnibus finibus eorum & forte distribu-
ret terram eorum. * Et rex assumpsit partem
exercitus residui, & exiuit ab Antiochia ci-
uitate regni sui, anno centesimo & quadra-
gesimo septimo: & transfretauit Euphra-
tem flumen, & perambulabat superiores re-
giones. * Et elegit Lyfias Ptolemaum filium
Dorymini, & Nicanorem, & Gorgiam, vi-
ros potentes ex amicis regis: * & misit cum
eis quadraginta millia virorum, & septem
millia equum, vt venientes in terram Iu-
dæ, & disperderent eam secundum verbum
regis. * Et processerunt cum vniuersa virtute
sua, & venerunt, & applicuerunt Emmaum
in terra campestris. * Et audierunt mercato-
res regionum nomen eorum: & accepe-
runt argentum & aurum multum valde, &

pueros: & venerunt in castra, vt acciperent
filios Israel in seruos; & additi sunt ad eos
exercitus Syriæ, & terræ alienigenarum. *
F Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multi-
plicata sunt mala, & exercitus applicabant
ad fines eorum: & cognouerunt verba reg-
is, quæ mandauit populo facere in interi-
um & consummationem: * & dixerunt
vnusquisque ad proximum suum: Erigamus
deiectionem populi nostri, & pugnemus
pro populo nostro, & sanctis nostris. * Et
congregatus est conuenus vt essent parati
in proelium; & vt orarent, & peterent mise-
ricordiam & miserationes. * Et Ierusalem
non habitabatur, sed erat sicut desertum:
non erat qui ingrederetur & egrederetur de
natis eius: & sanctum conculcabatur: & fi-
lij alienigenarum erant in arce, ibi erat ha-
bitatio Gentium: & ablata est voluptas à la-
cob, & defecit ibi tibia & cithara. * Et con-
gregati sunt, & venerunt in Maspha contra
Ierusalem: quia locus orationis erat in Mas-
pha antè in Israel. * Et ieiunauerunt illa die,
& induerunt se ciliciis, & cinerem impolue-
runt capiti suo, & disciderunt vestimenta
sua: * & expandunt libros legis, de qui-
bus scrutabantur Gentes similitudinem simu-
lachrorum suorum: * & attulerunt orna-
menta sacerdotalia, & primicias, & decimas
G & suscitauerunt Nazareos, qui impleuerant
dies: * clamauerunt voce magna in celum,
dicentes: Quid faciemus istis, & quod eos du-
cemus? * & sancta tua conculcata sunt, &
contaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt
in luctum, & in humilitatem. * & ecce Nario-
nes conueniunt aduersum nos vt nos dis-
perdant: tu scis quæ cogitant in nos. * Quo-
modo poterimus subsistere antè faciem eo-
rum, nisi tu Deus adiuues nos? * Et rubis ex-
clamauerunt voce magna. * Et post hæc
constituit Iudas duces populi, tribunos, &
centuriones, & pentacontharcos, & decu-
riones. * † Et dixit his, qui edificabant do-
mos, & sponsabant vxores, & plantabant vi-
neas, & formidolosus, vt redirent vnusquis-
que in domum suam secundum legem. * Et
mouerunt castra, & collocauerunt ad Au-
strum Emmaum. * Et ait Iudas: Accingimini,
ni, & estote filij potentes, & estote parati in
mandè, vt pugnetis aduersus Nationes has,
quæ conueniunt aduersum nos, disperdere
nos & sancta nostra: * quoniam melius est
nos mori in bello, quàm videre mala gentis
nostræ, & sanctorum. * Sic autem fuerit vo-
luntas in coelo, sic fiat.

CAPVT IV.

Gorgias quærit Iudam: at hic suos hortatus fu-
dit hostes, rursusque Gorgia exercitu suo colligit
spolia, & iterum suis ad Deum precibus deuocit
Lyfiam exercitum, ac post modum purificato tem-
plo, nouum erigit altare: & omnibus quæ ad Dei
cultum requiruntur præparatis, sacrificijsq; obla-
tis, magna lætitia celebrant illum dedicationem

diebus octo; statim etiam huius dedicationis muno festo ad dies octo.

ET assumpsit Gorgias quinque millia virorum, & mille equites electos: & moverunt castra nocte, * vt applicarent ad castra Iudeorum, & percuterent eos subito: & filij, qui erant ex arce, erant illis duces. * Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes, percutere virtutem exercituum regis, qui erant in Emmaum. * Adhuc enim dispersus erat exercitus à castris. * Et venit Gorgias in castra Iude noctu, & neminem invenit: & querebat eos in montibus: quoniam dixit: Fugiant hi à nobis. * Et cum dies factus esset, apparuit Iudas in campo cum tribus millibus virorum tantum; qui tegumenta & gladios non habebant: * & viderunt castra Gentium valida, & loricator, & equitatus in circuitu eorum, & hi docti ad prelium. * Et ait Iudas viris, qui secum erant: Ne timueritis multitudinem eorum, & impetum eorum ne formidetis. * † Memento qualiter salvi facti sunt patres nostri in mari rubro, cum sequeretur eos Pharaon cum exercitu multo. * Et nunc clamemus in cœlum: & miseretur nostri Dominus, & memor erit testamenti patrum nostrorum, & conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie: * & scient omnes gentes, quia est qui redimat & liberet Israel. * Et eleuauerunt alienigenarum oculos suos, & viderunt eos venientes ex aduerso. * Et exierunt de castris in prelium, & tuba cecinerunt hi qui erant cum Iuda. * Et congressi sunt: & contrixit sine Gentes, & fugerunt in campum. * Nouissimi autem omnes ceciderunt in gladio, & persecuti sunt eos vsque Gezeron, & vsque in campos Iudamæ, & Azoti, & Iamnie: & ceciderunt ex illis vsque ad tria millia virorum. * Et reuersus est Iudas, & exercitus eius, sequens eum. * Dixitque ad populum: Non concupiscatis spolia: quia bellum contra nos est, * & Gorgias & exercitus eius prope nos in monte: sed stete nunc contra inimicos nostros, & expugnate eos; & sumeris postea spolia securi. * Et adhuc loquente Iuda, hæc, ecce apparuit pars quædam prospiciens de monte. * Et vidit Gorgias quod in fugam conuersi sunt sui, & succenderunt castra: fumus enim, qui videbatur, declarabat quod factum est. * Quibus illi conspectis timuerunt valde, apficientes simul & Iudam, & exercitum in campo paratum ad prelium. * Et fugerunt omnes in campum alienigenarum: * & Iudas reuersus est ad spolia castrorum, & accepit aurum multum, & argentum, & hyacinthum, & purpuram marinarum, & opes magnas. * Et conuersi, hymnum canebant, & benedicebant Deum in cœlum, quoniam bonus est, quoniam in seculum misericordia eius. * Et facta est salus magna in Israel in die illa. * Quicumque autem alienigenarum euaserunt, venerunt, & nuntiauerunt Lyfiæ vi-

uerfa quæ acciderant. * Quibus ille auditis, consternatus animo deficiebat: quod non qualia voluit, talia contigerunt in Israel, & qualia mandauit rex. * Et sequenti anno congregauit Lyfias virorum electorum sexaginta millia, & equitum quinque millia, vt debelleret eos. * Et venerunt in Iudæam, & castra posuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cum decem millibus viris. * Et viderunt exercitum fortem, & orauit, & dixit: Benedictus es saluator Israel: † qui contriisti impetum potentis in manu serui tui David, † & tradidisti castra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius. * Conclude exercitum istum in manu populi tui Israel, & confundantur in exercitu suo & equitibus. * Da illis formidinem, & tabefac audaciam virtutis eorum, & commoueantur contritione sua. * Deice illos gladio diligentem te: & collaudent te omnes, qui nouerunt nomen tuum, in hymnis. * Et commiserunt prelium: & ceciderunt de exercitu Lyfiæ quinque millia virorum. * Videns autem Lyfias fugam suorum, & Iudeorum audaciam, & quod parati sunt aut viuere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, vt multiplicati rursus venirent in Iudæam. * Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. * Et congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Sion. * Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & in atriis virgulta nata sicut in saltu vel in montibus, & psithoria diruta. * Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum. * & ceciderunt in faciem super terram, & exclamauerunt tubis signorum, & clamauerunt in cœlum. * Tunc ordinauit Iudas viros, vt pugnarent aduersus eos qui erant in arce, donec emundarent sancta. * Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: * & mundauerunt sancta, & nulerunt lapides contaminationis in locum immundum. * Et cogitauit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. * Et incidit illis consilium bonum vt destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. * Et reposerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, & responderet de eis. * Et accepit lapides integros secundum legem; & edificauerunt altare nouum, secundum illud quod fuit prius: * & edificauerunt sancta, & que intra domum erant intrinsecus: & ædem, & atria sanctificauerunt. * Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam in templum. * Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant,

† 1. Reg. 17. 50.
† 1. Reg. 14. 13.

† 2. Reg. 14. 13.

erant, & lucebant in templo. * Et posuerunt
super mensam panes, & appenderunt vela,
& consummauerunt omnia opera quæ fecerant.
* Et ante matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragiesimi octauo anni: * & obulerunt sacrificium secundum legem, super altare holocaustorum nouum quod fecerunt. * Secundum tempus & secundum diem, in qua contaminauerunt illud Gentes, in ipsa renouatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & in cymbalis.
* Et cecidit omnis populus in faciem, & adorauerunt, & benedixerunt in celum eum, qui prosperauit eis. * Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obulerunt holocausta cum leticia, & sacrificium salutaris & laudis. * Et ornauerunt faciem templi coronis aureis & scutulis: & dedicauerunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et facta est leticia in populo magna valde, & auctum est opprobrium Gentium.
* † Et statuit Iudas, & fratres eius, & vniuerse Ecclesia Israel, vt agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum, per dies octo, à quinta & vigesima die mensis Casleu, cum leticia & gaudio.
Et edificauerunt in tempore illo montem Sion & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerant. * Et collocauit illic exercitum, vt seruarent eum, & munivit eum ad custodiendam Bethsuram, vt haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

CAPVT V.

Percussit Iudas plurimas Gentes finitimas: obsequio Galaditæ & Galilææ ipse vadit cum fratre Simone liberis: & deuictis semel atque iterum Timotheo, captique ciuitate Ephron, qua transitum ipsi præbere soluerat, & omni masculo ipsius interempto; tandem integro numero lati reuertuntur in montem Sion ad sacrificandum Domino: interea qui relictis fuerant duces in Ierusalem, dum contra Iudæ præceptum pugnauerant aduersus Gentes, cadunt: Iudas verò percussit Chelbron & Azotum, subuersis ipsarum simulacris.

ET factum est, vt audierunt Gentes in circuitu, quia edificatum est altare & sanctuarium sicut prius, irate sunt valde: * & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & ceperunt occidere de populo, & persequi. * Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos qui erant in Acrabathane, quia circumfedeabant Israelitas, & percussit eos plaga magna. * Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eorum igni, cum omnibus qui in eis erant. * Et transiit ad filios Am-

mon, & inuenit manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: * & commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: * & cepit Gazer ciuitatem & filias eius, & reuersus est in Iudæam. * Et congregare sunt gentes quæ sunt in Galaad, aduersus Israelitas qui erant in finibus eorum, vt tollerent eos: & fugerunt in Darheman munitionem, * & miserunt litteras ad Iudam & fratres eius, dicentes: Congregare sunt aduersum nos gentes per circuitum, vt nos auferant: * & parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiui duxerunt uxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic ferè mille viros.
* Et adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nuntij venerunt de Galilæa conuictis tunicis, nuntiantes secundum verba hæc: * dicentes conuenisse aduersum se à Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, vt nos consumant. * Vt audiuit autem Iudas, & populus, seruantes istos, conuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. * Dixitque Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditiam. * Et reliquit Iosephum filium Zacharie & Azariam, duces populi, cum reliquo exercitu in Iudæa ad custodiam: * & præcepit illis, dicens: Præstote populo huic, & nolite bellum committere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria millia, vt iret in Galilæam: Iudas autem octo millia in Galaaditiam. * Et Cabijt Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contrite sunt gentes à facie eius, & persecutus est eos vsque ad portam. * Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus ferè tria millia virorum, & acceperunt spolia eorum. * Et assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbatis, cum vxoribus, & nativis, & omnibus quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum leticia magna. * Et Iudas Machabeus & Ionathas frater eius transierunt Iordanem, & abiierunt viam trium dierum per desertum. * Et occurrerunt eis Nabuthai, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditide. * & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barafa, & Bosor, & in Alimis, & in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in ceteris ciuitatibus Galaaditidis tenentur comprehensi, & in crastinum continuauerunt ad mouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos.

in vna die. * Et conuerit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosor repente, & occupauit ciuitatem : & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. * Et surrexerunt inde nocte, & ibant vsque ad munitionem. * Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos, ecce populus multus, cuius non erat numerus, portantes scalas & machinas, vt comprehenderent munitionem, & expugnarent eos. * Et vidit Iudas quia coepit bellum, & clamor belli ascendit ad coelum sicut tuba, & clamor magnus de ciuitate : * & dixit exercitui suo : Pugnate bodie pro fratribus vestris. * Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamauerunt tubis, & clamauerunt in oratione. * Et cognouerunt castra Timothei quia Machabaeus est, & resugerunt à facie eius : & percusserunt eos plaga magna, & ceciderunt ex eis in die illa terè octo milia virorum. * Et diuenit Iudas in Maspha, & expugnauit, & cepit eam : & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eam igni. * Inde perrexit, & cepit Casbon, & Magerh, & Bosor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. * Post hæc autem verba congregauit Timotheus exercitum alium, & castra posuit contra Rapbon trans torrentem. * Et misit Iudas speculari exercitum : & renuntiauerunt ei, dicentes : Quia conueniunt ad eum omnes gentes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis : * & Arabas conduxerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt trans torrentem, parati ad venire in prelium. Et abiit Iudas obuiam illis. * Et ait Timotheus principibus exercitus sui : Cum appropinquauerit Iudas, & exercitus eius ad torrentem aquæ : si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eum : quia potens poterit aduersum nos. * si verò timuerit transire, & posuerit castra extra flumen, transfretum ad eos, & poterimus aduersus illum. * Et autem appropinquauit Iudas ad torrentem aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis dicens : Neminem hominum reliqueritis : sed veniant omnes in prelium. * Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum, & contrite sunt omnes gentes à facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad sanum, quod erat in Carnaim. * Et occupauit ipsam ciuitatem, & sanum succendit igni, cum omnibus qui erant in ipso : & oppressa est Carnaim, & non posuit sustinere contra faciem Iudæ. * Et congregauit Iudas vniuersos Israelitas, qui erant in Galaadide, à minimo vsque ad maximum, & viros eorum, & natos, & exercitum magnum valde, vt venirent in terram Iuda. * Et venierunt vsque Eppron : & hæc ciuitas magna in ingressu posita, munita valde, & non erat declinare ab ea dextera vel sinistra, sed per mediam iter erat. * Et incluserunt se qui

erant in ciuitate, & obstruxerunt portas lapidibus : & misit ad eos Iudas verbis pacificis, dicens : Transeamus per terram vestram, vt eamus in terram nostram : & nemo vobis nocebit : tantum pedibus transibimus. Et nolebant eis aperire. * Et præcepit Iudas prædicare in castris, vt applicarent vnusquisque in quo erat loco. * & applicuerunt se viri virtutis : & oppugnauit ciuitatem illam tota die, & tota nocte, & tradita est ciuitas in manu eius. * & peremerunt omnem masculum in ore gladij, & eradicauit eam, & accepit spolia eius, & transiuit per totam ciuitatem super interfectos. * Et transgressi sunt Iordanem in campo magno, contra faciem Bethsan. * Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam, donec venirent in terram Iuda. * Et ascenderunt in montem Sion cum læticia & gaudio, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset, donec reuertentur in pacem. * Et in diebus quibus erat Iudas & Ionathas in terra Galaad, & Simon frater eius in Galilea contra faciem Ptolemaidis, * audiuit Iosephus Zacharie filius, & Azarias princeps virtutis, res bene gestas, & prelia quæ facta sunt, * & dixit : Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare aduersus gentes, quæ in circuitu nostro sunt. * Et præcepit his qui erant in exercitu suo, & abiierunt Iamniam. * Et exiuit Gorgias de ciuitate, & viri eius obuiam illis in pugnam. * Et fugati sunt Iosephus & Azarias vsque in fines Iudææ : & ceciderunt illo die de populo Israel ad duo milia viri, & facta est fuga magna in populo : * quia non audierunt Iudam, & fratres eius, existimantes fortiter se facturos. * Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel. * Et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium vbi audiebatur nomen eorum. * Et conueniunt ad eos fausta acclamantes. * Et exiuit Iudas, & fratres eius, & expugnabant filios Esau, in terra quæ ad Austrum est, & percussit Chebron & filias eius : & muros eius & turres succendit igni in circuitu. * Et mouit castra vt iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. * In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prelium. * Et declinauit Iudas in Azotum in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculpilia deorum ipsorum succendit igni : & cepit spolia ciuitatum, & reuersus est in terram Iuda.

CAPITVLVS VI

Antiochus repulsus ab opulenta ciuitate Elymais deuenit in Babylonem ubi auditis infortunium quæ sui in Iudæa passi erant iocundis præ tristitia in mortis languorem, censitens hoc sibi contigisse ob impietatem quam in Iudæos exercuerat : quæ ibi moritur.

Et Iuda arcem Ierusalem obsidente, successor eius filius Antiochus dictus Eupator, congregato adversus Iudam potentissimo exercitu non potuit eam vincere; Et Eleazar, occiso ingenti elephante, ab eo appressus interijt: Rex autem oppugnans Ierusalem reuocatur à Lysia, sed post iurata pacem non seruat infurandum.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatem A Elymaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento & auro, & templumque in ea locuples valde: & illic velamina aurea, & lorice, & scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnavit primus in Græcia. * Et venit, & querebat capere ciuitatem, & depredari eam: & non potuit, quoniam innotuit sermo his qui erant in ciuitate, & insurrexerunt in prælium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. * Et venit qui nuntiaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iuda: * & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est à facie Iudeorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spolijs multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: * & quia diruerunt abominationem, quam adificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsuram ciuitatem suam. * Et factum est vt audiuit rex sermones istos, expauit, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. * Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori. * Et vocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corruui corde præ sollicitudine: * & dixi in corde meo: In quantum tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiz, in qua nunc sum; qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea: * Nunc verò reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, vnde & abstuli omnia spolia aurea & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iudeam sine causa. * Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce pereco tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, vnum de amicis suis, & præposuit eum super vniuersum regnum suum: * & dedit ei diadema, & stolam suam, & anulum, vt adduceret Antiochum filium suum, & nutrieret eum, & regnaret. * Et mortuus est illic Antiochus rex, anno centesimo quadragésimo nono. * Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quoniam nutriuisset adolescentem: & vocauit nomen eius Eupator. * Et hi qui erant in arce, conuulserant Israel in circuitu sanctorum: & querebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. * Et

cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum, vt obsiderent eos. * Et conuenerunt simul, & obsiderunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas & machinas. * Et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur, & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, & abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? * Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: * & filij populi nostri propter hoc alienabant se à nobis, & quicumque inueniebantur se nobis, interficiebantur, & hereditates nostræ diripiebantur. * Et non ad nos tantum extenditur manum, sed & in omnes fines nostros. * & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt: * & nihil proueneris eos velocius, maiora quam hæc facient, & non poteris obtinere eos. * Et iratus est rex, vt hæc audiuit, & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos qui super equites erant. * sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis, venerunt ad eum exercitus conductitij. * Et erat numerus exercitus eius, cennum millia pedum & viginti millia equium, & elephanti triginta duo, docti ad prælium. * Et venerunt per Idumæam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnauerunt dies multos, & icciderunt machinas, & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnauerunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzacharam contra castra regis. * Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum contra viam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prælium, & rubis cecinerunt: * & elephantis ostenderunt sanguinem vix & mori, ad accendos eos in prælium: * & diuiserunt bestias per legiones, & afficerunt singulis elephantis mille viri in lorice concæuatis, & galeæ arææ in capibus eorum: & quingenti equites ordinati vnicuique bestiz electi erant. * Hi ante tempus vbicumque erat bestia, ibi erant: & quicumque ibat ibant, & non discedebant ab ea. * Sed & turres lignæ super eos firmæ protegentes super singulas bestias: & super eas machinæ: & super singulas viri virtutis triginta duo, qui pugnabant desuper, & Indus magister bestiarum. * Et residuum equitatum hinc & inde stauit in duas partes, rubis exercitum commouere, & perargere consipatos in legionibus eius. * Et vt resulsit sol in clypeos aureos, & aereos, resplenderunt montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis. * Et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant caute & ordinatè. * Et commouebantur omnes inhabitantes terram à voce multitudinis, & incesu turbæ, & collisione armorum: erat enim exercitus magnus

valdè, & fortis. * Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in prælum: & ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. * Et vidit Eleazar filius Saura vnam de bestiis loricatam lorice regis: & erat eminens super ceteras bestias, & visum est ei quòd in ea esset rex: * & dedit se vt liberaret populum suum & acquireret sibi nomen æternum. * Et occurrit ad eam audacter in medio legionis, in terficiens à dextris & à sinistris, & cadebant ab eo huc acque illic. * Et inuit sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. * Et videntes virtutem regis, & impetum exercitus eius, discederunt se ab eis. * Castra autem regis ascenderunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iordam & montem Sion. * Et fecit pacem cum his qui erant in Bethsura: & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimenta conclusis, quia sabbata erant terræ. * Et comprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiam seruare eam. * Et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic balistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mitterendas sagittas, & fundibula. * Fecerunt autem & ipsi machinas aduersus machinas eorum, & pugnaverunt dies multos. * Escæ autem non erant in ciuitate, eò quod septimus annus esset: & qui remanserant in Iudæa de Gentibus, consumpserant reliquias eorum, quæ repositæ fuerant. * Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtinuerat eos fames: & dispersi sunt vniuersique in locum suum. * Et audiuit Lysias quòd Philippus, quem constituerat rex Antiochus, cum adhuc viueret, vt nutritur Antiochum filium suum, & regnaret, * reuersus esset à Perside, & Media, & exercitus qui abierat cum ipso, & quia querebat suscipere regni negotia: * festinauit ire, & dicere ad regem, & duces exercitus: Deficimus quotidie, & esca nobis modica est, & locus, quem obsidemus, est munus, & incumbit nobis ordinare de regno. * Nunc itaque demus dexteris hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum: * & constituamus illis vt ambulent in legibus suis sicut prius, propter legem enim ipsorum, quæ despeximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc. * Et placuit sermo in conspectu regis & principum: & misit ad eos pacem facere, & receperunt illam. * Et iurauit illis rex, & principes: & exierunt de munitione. * Et intrauit rex montem Sion, & vidit munitionem loci: & rupit citius iuramentum, quod iurauit: & mandauit destruere murum in gyro. * Et discessit festinanter, & reuersus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati: & pugnauit aduersus eum, & occupauit ciuitatem.

Demetrius Seleuci filius, occisis Antiocho & Lysia, obtinet regnum patrum suorum: qui, accusato apud se Iuda Machabæo, mittit ducem Bacchidem & accusatorem Alcimum constitutum sacerdotem ad assidendum filiis Israel: sed cum non possent aduersus Iudam præualere, missus est à rege Nicanor, qui, vt & priores, cum dolo nequiores, vi Iudam aggressus, semel atque iterum ab eo deuictus est, & pramissi ad Deum precibus, cum toto suo exercitu occisus, amputato ipsius capite ac dextera, quam irrisus Iudeorum sacrificijs superbe contra locum sanctum extulerat: cuius victoria dies annuus apud Iudeos celebris instituitur.

A Nno centesimo quinquagesimo primo, exiit Demetrius Seleuci filius ab vrbe Roma, & ascendit cum paucis viris in ciuitatem maritimam, & regnauit illic. * Et factum est, vt ingressus est domum regni patrum suorum, comprehendit exercitus Antiochum & Lysiam, vt adducerent eos ad eum. * Et res ei innotuit: & ait Nolite mihi ostendere faciem eorum. * Et occidit eos exercitus. * Et sedit Demetrius super sedem regni sui: & venerunt ad eum viri iniqui & impij ex Israel: & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. * Et accusauerunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres eius, omnes amicos tuos, & nos dispersit de terra nostra. * Nunc ergo mitte virum, cui credis, vt eat, & videat exterminium omne, quod fecit nobis, & regionibus regis: & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. * Et elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi: & misit eum, * vt videret exterminium, quod fecit Iudas: sed & Alcimum impium constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vltionem in filiis Israel. * Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iudæ: & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius, verbis pacificis in dolo. * Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum & Bacchidem congregatio scribarum requirere quæ iusta sunt: * & primi, Assidæi qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. * Dixerunt enim, Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. * Et locutus est cum eis verba pacifica: & iurauit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. * Et crediderunt ei: Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die, secundum verbum quod scripsum est: * † Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret. * Et incubuit timor & tremor in omnem populum: quia dixerunt Non est veritas & iudicium in eis; transgressi sunt enim constitutum, & iurandum quod iurauerunt.

rauerunt. * Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzeca: & misit, & comprehendit multos ex eis qui à se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem: * & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotum sui. * & conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel. * Et vidit Iudas omnia mala quæ fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Israel, multo plus quam Gentes. * & exiit in omnes fines Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores, & cessauerunt vltra exire in regionem. * Vidit autem Alcimus quod præualuit Iudas, & qui cum eo erant: * & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. * † Et misit rex Nicanorem, vnum ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israel: & mandauit ei euertere populum. * Et venit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius verbis pacificis cum dolo, * dicens: Non sit pugna inter me & vos: veniam cum viris paucis, vt videam facies vestras cum pace. * Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacifice: & hostes parati erant rapere Iudam. * Et innotuit sermo Iudæ, quoniam cum dolo venerat ad eum: & contrarius est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. * Et cognouit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius: & exiuit obuiam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama. * Et ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè quinque millia viri, & fugerunt in ciuitatem David. * Et post hæc verba ascendit Nicanor in montem Sion: & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demonstrare ei holocausta, quæ offerebantur pro rege. * Et terribens spreuit eos, & polluit: & locutus est superbe, * & iurauit cum ira, dicens: Nisi traditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuo cum regressus fuero in pace, succendam domum istam. Et exiit cum ira magna. * & intrauerunt sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris & templi: & stantes dixerunt: * Tu Domine elegisti domum istam ad innocendum nomen tuum in ea, vt esset domus orationis & obsecrationis populo tuo. * fac vindictam in homine isto, & exercitu eius, & cadant in gladio: F memento blasphemias eorum, & ne dederis eis vt permanent. * Et exiit Nicanor ab Ierusalem, & castra applicuit ad Bethoron: & occurrit illi exercitus Sirie. * Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus millibus viris: & orauit Iudas, & dixit: * † Qui missi erant à rege Sennacherib, Domine, quia blasphemauerunt te, exiit angelus, & percussit ex eis

centum octoginta quinque millia: * sic conterere exercitum istum in conspectu nostro hodie: & sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua: & Iudica illum secundum malitiam illius. * Et commiserunt exercitus prælium tertiadecima die mensis Adar: & contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in prælio. * Vt autem vidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor, proiecerunt arma sua, & fugerunt: * & persecuti sunt eos viam vnius diei, ab Adazer vsquequod veniat in Gazara, & tibus ceciderunt post eos cum significationibus: * & exierunt de omnibus castellis Iudæ in circuitu, & ventilabant eos cornibus, & cooperiebantur iterum ad eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est relictus ex eis nec vnus. * Et acceperunt spolia eorum in prædam: & caput Nicanoris amputauerunt, & dexteram eius, quam extenderat superbe, & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem. * Et lætans est populus valde, & egerunt diem illum in læticia magna. * Et constituit agi omnibus annis diem istam, tertiadecima die mensis Adar. * Et siliuit terra Iuda dies paucos.

CAPVT VIII

Iudas, audita celeberrima Romanorum fama ac virtute qua hic resisterant, missis nuntijs sedulo eum illis peruenit, ut ipsorum presidio Iudas à Grecorum iugo liberentur: Romani autem Iuda remittunt istis fœderis rescriptum in tabulis ærei sculptum, quod hic refertur.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, & aquiescunt ad omnia, quæ postulantur ab eis: & quicumque accesserunt ad eos, stauerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. * Et audierunt prælia eorum, & virtutes bonas quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum: * & quanta fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri, quæ illis sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia: * locaque quæ longè erant valde ab eis, & Reges qui superuenerant eis ab extremis terræ, contriuerunt, & percusserunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis. * & Philippum & Persem Cæteorum regem, & ceteros qui aduersum eos arma tulerant, contriuerunt in bello, & obtinuerunt eos: * & Antiochum magnum regem Asiæ, qui eis pugnam inoleat habens centum viginti elephantos, & equitum, & currus, & exercitum magnum valde, contritum ab eis. * & quia ceperunt eum viuum, stauerunt ei vt daret ipse, & qui regnarent post ipsum, tributum magnum, & daret obides, & constitutum, * & regionem Indorum, & Medos, & Lydos, de proximis regionibus eorum: & acceptas eas ab eis dederunt Eumeni regi. * & quia qui erant

apud Helladam, voluerunt ire, & tollere eos: & innotuit sermo his,* & miserunt ad eos ducem vnum, & pugnaverunt contra illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiuas duxerunt uxores eorum, & filios, & diripuerunt eos, & terram eorum possederunt, & destruxerunt muro eorum, & in seruitutem illos redegerunt vique in hunc diem: & reitridua regna, & inulas, quæ aliquando residerant illis, exterminauerunt, & in potestatem redegerunt.* Cum amicis autem suis & qui in ipis requiem habebant, conseruauerunt amicitiam, & obtinuerunt regna, quæ erant proxima, & quæ erant longæ: quia quicumque audiebant nomen eorum, timebant eos.* quibus verò vellente auxilio esse vt regnarent, regnabant: quos autem vellente regno deurbabant: & exaltati sunt valde.* Et in omnibus istis nemo portabat diadema, nec induebatur purpura, vt magnificaretur in ea.* Et quia curiam fecerunt sibi, & quotidie consulebant trecentos viginti, consilium agentes semper de multitudine, vt quæ digna sunt, gerant: & committunt vni homini magistratum suum per singulos annos dominari vniuersæ terræ luez, & omnes obediunt vni, & non est inuidia, neque zelus inter eos.* Et elegit Iudas Eupoleum, filium Ioannis, filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazari, & milit eos Romanam constituere cum illis amicitiam, & societatem: & vt auferrent ab eis iugum Græcorum, quia viderunt quod in seruitutem premerent regnum Israel.* Et abierunt Romanam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt: Iudas Machabeus, & fratres eius, & populus Iudeorum miserunt nos ad vos stariere vobiscum societatem & pacem, & conscribere nos socios & amicos vestros.* Et placuit sermo in conspectu eorum.* Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis treis & miserunt in Ierusalem, vt esset apud eos ibi memoriale pacis & societatis.* B NESIT ROMANIS, & genti Iudeorum, in mari & in terra in æternum: gladiisque & hostis procul sit ab eis.* Quod si insititerit bellum Romanis prius, aut omnibus socijs eorum in omni dominatione eorum: auxilium feret gens Iudeorum, prout tempus dilaauerit, corde pleno: & preliantibus non dabunt, neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naues, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum, nihil ab eis accipientes.* Similiter autem & si genti Iudeorum prius acciderit bellum, adiuuabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit: & adiuuantibus non dabunt triticum, arma, pecunia, naues, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum abque dolo.* secundum hæc verba cōstituerunt Romani populo Iudeorum.* Quod si post hæc verba hi aut illi addere aut demere ad hæc aliquid voluerint, facient ex pro-

posito suo: & quæcumque addiderint, vel dempserint, rata erunt.* Sed & de malis, quæ Demetrius rex fecit in eos, scriptimus ei, dicentes: Quare grauasti iugum tuum super amicos nostros, & socios Iudeos? Si ergo iterum adierint nos, aduersum te faciemus illis iudicium, & pugnabimus tecum mari terraque.

CAPYT IX.

Bacchide & Alcimo contra Iudam missi à Demetrio: Iudas minimo exercitu fortissime resistens occiditur, ne lugetur: grauitusque afflictijs piji Iseacitæ frater ipsius Iemathas in eum locum succititur: qui ob fratris Ioannis mortem percussit filios Iemathas in nuptijs: rursumque percussus de Bacchidis exercitu mille viri, Alcimus ob impiam in locum sanctum opera percussus à Deo paralyti, mortuus est: sed & Bacchides cum nec dolo nec vi posset Iemathas perdere, inito cum eo fœdere discessit, nec amplius in Iudæam reuersus est.

INTEREA vt audiuit Demetrius, quia cecidit A I Nicanor & exercitus eius in prælio, appositus Bacchidem & Alcimum rursus mittere in Iudæam, & dextrum cornu cum illis.* Et abierunt viam, quæ ducit in Galgalā, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupauerunt eam, & peremerunt animas hominum multas.* In mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi, applicuerunt exercitum ad Ierusalem: & & surrexerunt, & abierunt in Beream viginti millia virorum, & duo millia equorum.* Et Iudas posuerat castra in Laifa, & tria millia viri electi cum eo: & viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timuerunt valde: & multi suberaxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.* Et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & contractus est corde, quia non habebat tempus congregandi eos, & dissoluitus est.* Et dixit his qui residui erant: Surgamus, & eamus ad aduersarios nostros, si poterimus pugitare aduersus eos.* Et auentebant eum, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modò, & reuertamur ad fratres nostros, & tunc pugnabimus aduersus eos: nos autem pauci sumus.* Et ait Iudas: Ab B sit istam rem facere vt fugiamus ab eis: & si appropiauit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen gloriæ nostræ.* Et mouit exercitus de castris, & steterunt illis obuiam: & diuisi sunt equites in duas partes, & fundibularij & sagittarij præstant exercitum, & primi certaminis omnes potentes.* Bacchides autem erat in dextro cornu, & proximaue legio ex duabus partibus, & clamabant tubis: exclamauerunt autem & hi, qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & commota est terra à voce exercituum: & commissum est prælium à mane vique ad vesperam

vesperam. * Et vidit Iudas, quòd firmior est
 pars exercitus Bacchidis in dextris, & conue-
 nerunt cum ipso omnes constantes corde :
 * & cogerita est dextera pars ab eis, & perse-
 cutus est eos vsque ad montem Azoti. * Et
 qui in sinistro cornu erant, viderunt quòd
 coneritum est dextrum cornu, & secuti sunt
 post Iudam, & eos qui cum ipso erant, à ter-
 go : * & ingrauatum est prelium, & cecide-
 runt vulnerati multi ex his & ex illis. * Et
 Iudas cecidit, & ceteri fugerunt. * Et Iona-
 thas & Simon vulnerati Iudam fratrem suum,
 & sepelierunt eum in sepulchro patrum
 suorum in ciuitate Modin. * Et fleuerunt
 cum omnis populus Israël planctu magno, &
 lugebant dies multos, * & dixerunt : Quo-
 modo cecidit potens, qui saluum faciebat po-
 pulum Israël : * Et cetera verba bellorum Iu-
 dæ, & virtutum quas fecit, & magnitudinis
 eius, non sunt descripta : multa enim erant
 valde. * Et factum est : post obitum Iudæ
 emerferunt iniqui in omnibus finibus Israël,
 & exorti sunt omnes qui operabantur ini-
 quitatem. * In diebus illis facta est fames
 magna valde, & tradidit se Bacchidi omnis
 regio eorum cum ipsis. * Et elegit Bacchi-
 des viros impios, & constituit eos dominos
 regionis : * & exquirebant, & persecutaban-
 tur amicos Iudæ, & adducebant eos ad Bac-
 chidem, & vindicabat in illos, & illudebat.
 * Et facta est tribulatio magna in Israël, qua-
 lis non fuit ex die, qua non est visus propheta
 in Israël. * Et congregati sunt omnes
 amici Iudæ, & dixerunt Ionathæ : * Ex quo
 frater tuus Iudas defunctus est, vir similis ei
 non est, qui exeat contra inimicos nostros,
 Bacchidem, & eos qui inimici sunt gentis
 nostræ. * Nunc itaque te hodie elegimus
 esse pro eo nobis in principem, & ducem
 ad bellandum bellum nostrum. * Et suscepit
 Ionathas tempore illo principatum, & surre-
 xit loco Iudæ fratris sui. * Et cognouit Bac-
 chides, & querebat eum occidere. * Et cog-
 nouit Ionathas, & Simon frater eius, & om-
 nes qui cum eo erant : & fugerunt in desertum
 Thecnæ, & confederunt ad aquam lacus
 Asphar. * Et cognouit Bacchides, & die
 sabbatorum venit ipse, & omnis exercitus
 eius, trans Iordanem. * Et Ionathas misit
 fratrem suum ducem populi, & rogauit Na-
 buchæos amicos suos, vt commodarent illis
 apparatus suum, qui erat copiosus. * Et
 exierunt filij lambri ex Madaba, & compre-
 henderunt Ioannem, & omnia quæ habebat,
 & abierunt habentes ea. * Post hæc verba,
 renuntiatum est Ionathæ, & Simoni fratri
 eius, quia filij lambri faciunt nuptias mag-
 nas, & ducunt sponsam ex Madaba, filiam
 vnus de magnis principibus Chanaan, cum
 ambitione magna. * Et recordati sunt san-
 guinis Ioannis fratris sui : & ascenderunt, &
 absconderunt se sub tegumento montis.
 * Et eleuauerunt oculos suos, & viderunt :

& ecce tumultus, & apparatus multus : &
 sponsus processit, & amici eius, & fratres eius,
 obuiam illis cum tympanis & musicis, & ar-
 mis multis. * Et surrexerunt ad eos ex infi-
 diis, & occiderunt eos, & ceciderunt vulne-
 rati multi, & residui fugerunt in montes : &
 acceperunt omnia spolia eorum : * & conuer-
 sæ sunt nuptiæ in luctum, & vox musicorum
 ipsorum in lamentum. * Et vindicauerunt
 vindictam sanguinis fratris sui : & reuersi
 sunt ad ripam Iordanis. * Et audiuit Bacchi-
 des, & venit die sabbatorum vsque ad oram
 Iordanis in virtute magna. * Et dixit ad suos
 Ionathas : Surgamus, & pugnemus contra
 inimicos nostros : non est enim hodie sicut
 heri & nudius tertius. * ecce enim bellum ex
 aduerso, aqua verò Iordanis hinc & inde, &
 ripæ, & paludes, & saltus : & non est locus
 diuerendi. * † Nunc ergo clamare in celum,
 vt liberemini de manu inimicorum ve-
 strorum. Et commissum est bellum. * Et ex-
 tendit Ionathas manum suam percutere Bac-
 chidem, & diuertit ab eo retrò : * & dissiliit
 Ionathas, & qui cum eo erant, in Iordanem,
 & transfrauerunt ad eos Iordanem. * & ceci-
 derunt de parte Bacchidis die illa mille viri.
 * Et reuersi sunt in Ierusalem, * & adifica-
 uerunt ciuitates munitas in Iudæa, munitio-
 nem, quæ erat in Iericho, & in Ammaum,
 & in Bethoron, & in Bethel, & Thamnata,
 & Phara, & Thopomuris excelsis, & portis,
 & seris. * Et posuit custodiam in eis, vt ini-
 micidas exercent in Israël : * & moniuit
 ciuitatem Bethsura, & Gazaram, & arcem,
 & posuit in eis auxilia, & apparatus escarum :
 * & accepit filios principum regionis
 obsides, & posuit eos in arce in Ierusalem
 in custodiam. * Et anno centesimo quin-
 quagesimo tertio, mense secundo, præcepit
 Alcimus destrui muros domus sanctæ inte-
 rioris, & destrui opera prophetarum : & cepit
 destruere. * In tempore illo percussus
 est Alcimus : & impedita sunt opera illius,
 & oclusum est os eius, & dissolutus est pa-
 ralyti, nec vltra potuit loqui verbum, & man-
 dare de domo sua. * Et mortuus est Alcimus
 in tempore illo cum tormento magno. * Et
 vidit Bacchides quoniam mortuus est Alci-
 mus : & reuersus est ad regem, & siliuit terra
 annis duobus. * Et cogitauerunt omnes ini-
 qui dicentes : Ecce Ionathas, & qui cum eo
 sunt, in silentio habitant confidenter : nunc
 ergo adducamus Bacchidem, & comprehen-
 det eos omnes vna nocte. * Et abierunt, &
 consilium ei dederunt. * Et surrexit vt veni-
 ret cum exercitu multo : & misit occulte
 epistolâ sociis suis, qui erant in Iudæa, vt
 comprehenderent Ionathan, & eos qui cum
 eo erant : sed non potuerunt, quia innotuit
 eis consilium eorum. * Et apprehendit de
 viris regionis, qui principes erant malitiæ,
 quinquaginta viros, & occidit eos : * & se-
 cessit Ionathas, & Simon, & qui cum eo
 erant,

† 1. Par.
14. 43.

erant, in Bethbessen, quæ est in deserto: & extruxit diruta eius, & firmaverunt eam. * Et cognovit Bacchides, & congregavit universam multitudinem suam: & his, qui de G Iudæa erant, denunciavit. * Et venit, & castra posuit desuper Bethbessen: & oppugnavit eam dies multos, & fecit machinas. * Et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in ciuitate, & exiit in regionem, & venit cum numero, * & percussit Odaren, & fratres eius, & filios Phaseron in tabernaculis ipsorum: & cepit cadere, & crescere in virtutibus. * Simon verò, & qui cum ipso erant, exierunt de ciuitate, & succenderunt machinas, * pugnaverunt contra Bacchidem, & contritus est ab eis: & affligerunt eum valde, quoniam consilium eius, & congressus eius erat inanis. * Et iratus contra viros iniquos, qui ei consilium dederant vt veniret in regionem ipsorum, multos ex eis occidit: ipse autem cogitavit cum reliquis abire in regionem suam. * Et cognovit Ionathas, & misit ad eum legatos componere pacem cum ipso, & reddere ei captiuitatem. * Et libenter accepit, & fecit secundum verba eius, & iuravit se nihil facturum ei mali omnibus diebus vite eius. * Et reddidit ei captiuitatem, quam prius erat prædatus de terra Iudæ: & conuersus abiit in terram suam, & non apposuit ampliùs venire in fines eius. * Et cecidit gladius ex Israël: & habitauit Ionathas in Machmas, & cepit Ionathas ibi iudicare populum, & exterminauit impios ex Israël.

CAPVT X.

Alexandro Nobili Antiochi filio occupante Ptolemaida, conatur Demetrius ferre sedus cum Ionatha, semel ac iterum plurima pollicens: at ille prælegit oblatum ab Alexandro amicitias, qui Alexander, deuicto necsque Demetrio, ducit uxorem Cleopatram Ptolemai regis Aegypti filiam, plurimum Ionathan honorans: porro Apollonium ducem iunioris Demetrii deuicit Ionathan, succensa Azoto & templo Dagon: rursumque ab Alexandro honoratur data sibi Accaron ac fibula aurea.

ET anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupauit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnauit illic. * Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum copiosum valde & exiit obuium illi in proelium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionathan verbis pacificis, vt magnificaret eum. * Dixit enim Antiochus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro aduersum nos: * recordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum focum eius: & obides, qui erant in

7 arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis 8 populi, & eorum qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quòd dedit ei rex potestatem congregandi 9 exercitum. * Et traditi sunt Ionathæ obides, & reddidit eos parentibus suis: * & habitauit Ionathas in Ierusalem, & cepit edificare & innouare ciuitatem. * Et dixit facienribus opera, vt extruerent muros, & montem Sion in circuitu lapidebus quadratis 12 ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, 13 quas Bacchides edificauerat: * & reliquit vnusquisque locum suum, & abiit in terram suam: * tantum in Bethsura remanserunt aliqui, ex his qui reliquerant legem & præcepta Dei. erat enim hæc eis ad refugium. 15 * Et audiuit Alexander rex promissâ, quæ B promissit Demetrius Ionathæ: & narrauerunt eis prælia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. 16 * & ait: Numquid inueniemus aliquem virum talem? & nunc faciemus eum amicum, 17 & socium nostrum. * Et scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc verba, dicens: * Rex 18 Alexander fratri Ionathæ salutem. * Audiui- 19 mus de te, quòd vir potens sis viribus, & 20 apus es vt sis amicus noster: * & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuæ, & vt amicus voceris regis (& misit ei purpuram, & coronam auream) & quæ nostra sunt sentias nobiscum, & conserues amicitias ad nos. * Et induit se Ionathas stola sancta septimo mense, anno centesimo sexagesimo, in die solenni scenopæ- 22 gæ: & congregauit exercitum, & fecit arma copiosa. * Et audiuit Demetrius verba ista, & coneristatus est nimis, & ait: * Quid hoc fecimus, quòd preoccupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudeorum 24 ad munimen sui? * Scribam & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona: vt sint mecum in adiutorium. * Et scripsit eis in hæc verba: Rex Demetrius genti Iudeo- 26 rum salutem: * Quoniam serualisti ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiui- 27 mus, & gauisi sumus. * Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his quæ fecistis nobiscum: * & remitemus vobis præstationes multas, & dabimus vobis donationes. 29 * Et nunc absoluo vos & omnes Iudeos a tributis, & pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias seminis: * & dimidiam partem fructus ligni, quod est portio- 30 mez, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiatur a terra Iudæ, & a tribus ciuitatibus, quæ addite sunt illi ex Samaria & Galilæa, ex hodierna die & in totum tempus: * & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decimæ & tributa ipsius

ipſus ſunt. * Remitto etiam poteſtatem areis, 32
 quæ eſt in Ieruſalem : & do eam ſummo ſacerdoti, vt conſtituat in ea viros quocumque ipſe elegerit, qui cuſtodiant eam. * Et 33
 omnem animam Iudeorum, quæ captiua eſt à terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberam gratis, vt omnes à tribus ſoluantur, etiam pecorum ſuorum. * Et omnes dies ſollemnes, & ſabbata, & neomeniæ, & dies decreti, & tres dies ante diem ſollemnem, & tres dies poſt diem ſollemnem, ſunt omnes immunitatis & remiſſionis omnibus Iudeis, qui ſunt in regno meo : * & nemo habebit poteſtatem agere aliquid, & mouere negotia aduerſus aliquem illorum, in omni cauſa. * Et aſcribantur ex Iudeis in exercitu 36
 regis ad triginta milia virorum, & dabuntur illis copiæ vt oportet omnibus exercitiis regis, & ex eis ordinabuntur qui ſunt in munitionibus regis magni : * & ex his conſtituentur ſuper negotia regni, quæ aguntur ex fide, & principes ſunt ex eis, & ambulant in legibus ſuis, ſicut præcepit rex in terra Iuda. * Et tres ciuitates, quæ additæ ſunt Iudæ ex regione Sanariæ, cum Iudæa 38
 reputentur : vt ſint ſub vno, & non obediante alijs poteſtati, niſi ſummi ſacerdotis : * Ptolemaida, & confines eius, quæ dedi donum ſanctis, qui ſunt in Ieruſalem, ad neceſſarios ſumptus ſanctorum. * Et ego do ſingulis annis quindecim milia ſiclorum argenti de rationibus regis, quæ me contingunt : * & 41
 omne quod reliquum fuerit, quod non reddiderant qui ſuper negotia erant annis prioribus, ex hoc dabunt in opera domus. * Et ſuper hæc quinque milia ſiclorum argenti, quæ accipiebant de ſanctorum ratione per ſingulos annos : & hæc ad ſacerdotes pertineant, qui miniſterio funguntur. * Et quicumque conſugerint in templum, quod eſt Ieroſolymis, & in omnibus ſinibus eius, obnoxij regi in omni negotio dimittantur, & vniuerſa, quæ ſunt eis in regno meo, libera habeant. * Et ad ædificanda vel reſtauranda 44
 opera ſanctorum, ſumptus dabuntur de ratione regis : * & ad extruendos muros Ieruſalem, & communiendos in circuitu, ſumptus dabuntur de ratione regis, & ad conſtruendos muros in Iudæa. * Vt audiuit autem Ionathas & populus ſermones iſtos, 46
 non crediderunt eis, nec receperunt eos : quia recordati ſunt malitiæ magnæ, quam fecerat in Iſraël, & tribulauerat eos valdè. * Et complacuit eis in Alexandrum, quia ipſe fuerat eis princeps ſermonum pacis, & ipſi auxilium ferebant omnibus diſtribus. * Et congregauit 48
 rex Alexander exercitum magnum, & admo-
 uit caſtra contra Demetrium. * Et commiſerunt prælium duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & inſecutus eſt cum Alexander, & incubuit ſuper eos. * Et inualuit prælium nimis, donec occidit ſol : & cecidit Demetrius in die illa. * Et miſit Alexander ad Ptole-

E mæum regem Ægypti legatos ſecundum 52
 hæc verba, dicens : * QVONIAM reſreſſus ſum in regnum meum, & ſedi in ſede patrum meorum, & obtinui principatū, & contriui Demetrium, & poſſedi regionem 53
 noſtram, * & commiſi pugnam cum eo, & contritus eſt ipſe, & caſtra eius à nobis, & ſe-
 dimus in ſede regi eius : * & nunc ſtatua-
 mus ad inuicem amicitiam : & da mihi filiam tuam vxorem, & ego ero gener tuus, & dabo 55
 tibi dona, & ipſi, dignate. * Et reſpondit rex Ptolemæus, dicens : FELIX dies, in qua re-
 uerſus es ad terram patrum tuorum, & ſediſti 56
 in ſede regi eorum. * Et nunc faciam tibi quod ſcripſiſti : ſed occurre mihi Ptolemaidæ, vt videamus inuicem nos, & ſpondeam tibi ſicut dixiſti. * Et exiit Ptolemæus de Ægypto, ipſe, & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaidam, anno cenſimo ſexageſimo ſecundo. * Et occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam ſuam : & fecit nuptias eius Ptolemaidæ, ſicut reges, in magna gloria. * Et ſcripſit rex Alexander Ionathæ, vt veniret obuiam ſibi. * Et abiit cum gloria Ptolemaidam, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona : & inuenit gratiam in conſpectu eorum. * Et conuenerunt aduerſus eum viri peſtiferes ex Iſraël, viri iniqui interpellantes aduerſus eum : & non intendit ad eos rex. * Et iuſſit ſpoliari Ionathan veſtibus ſuis, & indui eum purpura : & ita fecerunt. Et collocauit eum rex ſedere ſecum. 63
 Dixitque principibus ſuis : Exite cum eo in medium ciuitatis, & predicare, vt nemo aduerſus eum interpellet de vilo negotio, nec quiſquam ei moleſtus ſit de vlla ratione. 64
 * Et factum eſt, vt viderunt qui interpellabant gloriam eius, quæ prædicabatur, & opus eum purpura, fugerunt omnes : * & magnificauit cum rex, & ſcripſit eum inter primos amicos, & poſuit eum ducem, & participem principatus. * Et reuerſus eſt Ionathas in Ieruſalem cum pace, & lætitia. 67
 * In anno cenſimo ſexageſimo quinto, venit Demetrius filius Demetrii à Creta in terram patrum ſuorum. * Et audiuit Alexander rex, & contriſtatus eſt valdè, & reuerſus eſt Antiochiam. * Et conſtituit Demetrius rex Apollonium ducem, qui præerat Cæſariæ : & congregauit exercitum magnum, & acceſſit ad Iamniam : & miſit ad Ionatham ſummum ſacerdotem, * dicens : Tu ſolus reſiſtis nobis : ego autem factus ſum in de-
 riſum, & in opprobrium, propterea quia tu poteſtatem aduerſum nos exerces in montibus. * Nunc ergo ſi conſidis in virtutibus tuis, deſcende ad nos in campum, & comparemus illic inuicem : quia mecum eſt virus bellorum. * Interroga, & diſce quis ſum ego, & ceteri, qui auxilio ſunt mihi, qui & dicunt quia non poſſeſt ſtare pes veſter ante faciem noſtram, quia bis in fugam conuerſi ſunt 71
 paucis

patres tui in terra sua: * & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, ubi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi? * Vt audiuit autem Ionathas sermones Apollonij, motus est animo: & elegit decem millia virorum, & exiit ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: * & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum à ciuitate (quia custodia Apollonij Ioppe erat) & oppugnauit eam. * Et exteritici qui erant in ciuitate aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. * Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum. * & abiit Azotum tanquam iter faciens, & statim exiit in campum, eò quòd haberet multitudinem equitum, & consideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azotum, & commiserunt prelium. * Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occultè. * Et cognouit Ionathas quoniam infidie sunt post se, & circueiunt castra eius, & iecerunt iacula in populum à mane vsque ad uesperam. * Populus autem stabat, sicut præceperat Ionathas: & laborauerunt equorum. * Et cecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem: equites enim fatigati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. * Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent. * Et succendit Ionathas Azotum, & ciuitates quæ erant in circueiu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui fugerunt in illud, succendit igni. * Et fuerunt qui ceciderunt gladio, cum his qui succensi sunt, ferè octo millia virorum. * Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Ascalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus spolia multa. * Et factum est, ut audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionatham. * Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius, in possessionem.

CAPVT XI.

Morto Alexandro, & similiter Ptolemæo qui Alexandri regnum dolo inuaserat, ablata ab eo filia sua & tradita in uocem Demetrii, hic Demetrius Ionathan bonarum datis litteris immunitatis à tributis: Ionathas autem mittit ei auxiliares multos, qui occisus uno die centum millibus, regem à ciuibus Antiochia liberarunt, & Antiochum incederant: illo autem fido cum Ionatha initum prauaricante, Antiochus filius Alexandri deuictus Demetrio regnauit, sedus iniis cum Ionatha, qui uno cum fratre Simone sapius uictor enadit aduersus alienigenas.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena quæ est circa oram maris,

& quærebat obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo. * Et exiit in Syriam uerbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrabant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eò quòd focer suus esset. * Cum autem introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. * Et ut appropiauit Azoto, ostenderunt ei templum Dagon succensum igni, & Azotum & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum qui cæsi erant in bello uulos, quos fecerant secus uiam. * Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, ut inuidiam facerent ei: & tacuit rex. * Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic. * Et abiit Ionathas cum rege vsque ad fluuium, qui uocatur Eleutherus: & reuersus est in Ierusalem. * Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum vsque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala. * Et misit legatos ad Demetrium, dicens: Veneris, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. * penitet enim me quòd dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. * Et uicuperauit eum, propterea quòd concupierat regnum eius. * Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestæ sunt inimicitie eius. * Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti & Asia. * Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis. * Et audiuit Alexander, & uenit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum. * Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi proegeretur: Rex autem Ptolemæus exaltatus est. * Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertiat: & qui erant in munitionibus, perierunt ab his qui erant intra castra. * Et regnauit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Ionathas eos qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: & fecerunt contra eam machinas multas. * Et abierunt quidam qui oderant gentem suam uiri iniqui ad regem Demetrium, & renuntiauerunt ei quòd Ionathas obsideret arcem. * Et ut audiuit, iratus est: & statim uenit ad Ptolemaidam, & scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinatio. * Vt audiuit autem Ionathas, iussit obsidere: & elegit de senioribus Israël, & de sacerdotibus, & edixit se periculo. * Et accepit aurum, & argentum, & uestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemaidam, & inuenit gratiam

gratiam in conspectu eius. * Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. * Et fecit ei rex, sicut fecerant ei qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum. * & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum. * Et postulauit Ionathas à rege, vt immuncm faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta. * Et consensit rex: & scripsit Ionathæ epistulas de his omnibus, hunc modum continentes: * Rex Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, mitimus ad vos vt sciretis: * Rex Demetrius Latheni parenti salutem. * Genti Iudæorum, amicis nostris: & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benedicere, propter benignitatem ipsorum, quam erga nos habent. * Statuimus ergo illi omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ addite sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum, sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis, pro his quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos: & pro fructibus terræ & pomorum. * Et alia quæ ad nos pertinebant decimarum & tributorum, ex hoc tempore remittimus eis: & areas salinarum, & coronas quæ nobis deferebantur, * omnia ipsis concedimus: & nihil horum irritum erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc ergo curate facere horum exemplum, & deat Ionathæ, & ponatur in monte sancto, in loco celebri. * Et videns Demetrius rex quod sicut terra in conspectu suo, & nihil ei resistit: dimisit totum exercitum suum, vnum quemque in locum suum, excepto peregrino exercitu, quem contraxit ab insulis Gentium: & inimici erant ei omnes exercitus partium eius. * Tryphon autem erat quidam partium Alexandri prius: & vidit quoniam omnis exercitus murmurabat conera Demetrium, & iuit ad Emalchuel Arabem, qui nutrebat Antiochum filium Alexandri: * & affidebat ei, vt traderet eum ipsi, vt regnaret loco patris sui: & enuntiavit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et misit illi diebus multis. * Et misit Ionathas ad Demetrium regem, vt eijceret eos, qui in arce erant in Ierusalem, & qui in presidio erant: quia impugnabant Israël. * Et misit Demetrius ad Ionathan, dicens: Non hæc tantum faciam tibi, & genti tuæ, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam, cum fuerit opportunum. * Nunc ergo rectè feceris, si miseris in auxilium mihi viros: quia discessit omnis exercitus meus. * Et misit ei Ionathas tria millia virorum fortium Antiochiam: & venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum.

* Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti millia virorum, & volebant interficere regem. * Et fugit rex in aulam: & occupauerunt qui erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & ceperunt pugnare. * Et vocauit rex Iudæos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per ciuitatem: * & occiderunt in illa die centum millia hominum, & succenderunt ciuitatem, & ceperunt spolia multa in die illa, & liberauerunt regem. * Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinissent Iudæi ciuitatem sicut volebant: & infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad regem cum precibus, dicentes: * Da nobis dexteras, & cessent Iudæi oppugnare nos & ciuitatem. * Et proiecerunt arma sua, & fecerunt pacem, & glorificati sunt Iudæi in conspectu regis, & in conspectu omnium qui erant in regno eius, & nominati sunt in regno: & regressi sunt in Ierusalem, habentes spolia multa. * Et sedit Demetrius rex in sede regni sui: & sicut terra in conspectu eius. * Et mentus est omnia quæcumque dixit, & abalienauit se a Ionathæ, & non retribuit ei secundum beneficia quæ sibi tribuerat, & vexabat eum valde. * Post hæc autem reuersus est Tryphon, & Antiochus cum eo puer adolescens, & regnauit, & impulit sibi diadema. * Et congregati sunt ad eum omnes exercitus, quos dispererat Demetrius, & pugnauerunt contra eum: & fugit, & terga vertit. * Et accepit Tryphon bestias, & obtinuit Antiochiam: * & scripsit Antiochus adolescens Ionathæ, dicens: Constiuo tibi sacerdotium, & constiuo te super quatuor ciuitates, vt sis de amicis regis. * Et misit illi vasa aurea in ministerium, & dedit ei potestatem bibendi in auro, & esse in purpura, & habere fibulam auream: * & Simonem fratrem eius constituit ducem à terminis Tyri vsque ad fines Ægypti. * Et exiit Ionathas, & perambulabat trans flumen ciuitates: & congregatus est ad eum omnis exercitus Syriæ in auxilium, & venit Ascalonem, & occurrerunt ei honorificè de ciuitate. * Et abiit inde Gazam: & concluderunt se qui erant Gazæ: & obsedit eam, & succendit quæ erant in circuitu ciuitatis, & prædatus est ea. * Et rogauerunt Gazenses Ionathan, & dedit illis dexteram: & accepit filios eorum obsides, & misit illos in Ierusalem: & perambulauit regionem vsque Damascum. * Et adiuit Ionathas quod præuacillati sunt principes Demetrii in Cades, quæ est in Galilæa, cum exercitu multo, volentes eum remouere à negotio regni: * & occurrit illis: fratrem autem suum Simonem reliquit intra prouinciam. * Et applicuit Simon ad Bethsuram, & expugnabat eam diebus multis, & concludit eos. * Et postulauerunt ab eo dexteras accipere, & dedit illis: & eiecit eos inde, & cepit ciuitatem, & posuit in ea presidium.

* Et Ionathas & castra eius applicuerunt ad
aquam Genesâr, & ante lucem vigilauerunt
in campo Asor. * & ecce castra alienige-
narum occurrerunt in campo, & tendebant
ei invidias in montibus: ipse autem occurrit
ex aduerso. * Insidit verò exurrexerunt de
locis suis, & commiserunt praelium. * Et
fugerunt qui erant ex parte Ionathæ omnes,
& nemo relictus est ex eis, nisi Maabachias
filius Absolomi, & Iudas filius Calphi, prin-
ceps militiæ exercitus. * Et scidit Ionathas
vestimenta sua, & posuit terram in capite
suo, & orauit. * Et reuersus est Ionathas ad
eos in praelium, & conuerit eos in fugam,
& pugnaverunt. * Et viderunt qui fugie-
bant partis illius, & reuersi sunt ad eum, &
insequebantur eum eo omnes vsque Cades
ad Castra sua, & peruenierunt vsque illuc.
* & ceciderunt de alienigenis in die illa tria
millia virorum: & reuersus est Ionathas in
Ierusalem.

CAPVT XII.

*Ionathas cum Romanis ac Spartiatis fœdas re-
nouat: principes Demetrii ipsam innadentes fa-
gat: percussique Arabibus ordinem adificare pra-
sidia in Iudæa, & muros contra arcem in Ierusa-
lem: sed à Tryphone capiente regnum Antiochi
innadente, & fingente se amicum, apud Ptolemai-
da de'o captus est, omnesque qui cum eo erant,
interfecti.*

ET vidit Ionathas quia tempus eum iu-
uat, & elegit viros, & misit eos Romam, A
fluere & renouare cum eis amicitiam: * &
ad Spartiatis, & ad alia loca misit epistolas
secundum eandem formam. * Et abierunt
Romam, & intrauerunt curiam, & dixerunt:
Ionathas summus sacerdos, & gens Iudeo-
rum miserunt nos, vt renouaremus amicitiam
& societatem secundum pristinum. * Et
dederunt illis epistolas ad ipsos per loca, vt
deducerent eos in terram Iuda cum pace. * Et
hoc est exemplum epistolarum, quas scripsit
Ionathas Spartiatis: * IONATHAS sum-
mus sacerdos, & seniores gentis, & sacer-
dotes, & reliquis populus Iudeorum, Spar-
tiatis fratribus salutem. * Iampridem misse
erant epistolæ ad Oniam summum sacer-
dotein ab Ario: qui regnabat apud vos, quo-
niam estis fratres nostri, sicut rescriptum
continet, quod subiectum est. * Et suscepit
Onias virum, qui missus fuerat, cum hono-
re: & accepit epistolas, in quibus significa-
bantur de societate & amicitia. * Nos, cum
nullo horum indigeremus, habentes solatio
sanctos libros, qui sunt in manibus nostris,
maluimus mittere ad vos renouare frater-
nitatem, & amicitiam, ne fortè alieni effi-
ciamur à vobis: multa enim tempora tran-
sierunt, ex quo misistis ad nos. * Nos ergo
in omni tempore sine intermissione in die-
bus sollempnibus, & ceteris quibus oportet,
memores sumus vestri in sacrificiis quæ

offerimus, & in obseruationibus, sicut fas
est & decet meminisse fratrum. * Letamur
itaque de gloria vestra. * Nos autem cir-
cumdederunt multe tribulationes, & multa
prelia, & impugnaverunt nos reges, qui
sunt in circueu nostro. * Noluimus ergo
vobis molesti esse, neque ceteris sociis &
amicis nostris, in his preliis. * habuimus
Cenim de coelo auxilium, & liberati sumus
nos, & humiliati sunt inimici nostri. * Ele-
gimus itaque Numenium Antiochi filium,
& Anipatrem Iasonis filium, & misimus
ad Romanos renouare cum eis amicitiam
& societatem pristinam. * Mandauimus
itaque eis vt veniant etiam ad vos, & salu-
tent vos: & reddant vobis epistolas nostras
de innouatione fraternitatis nostræ. * Et
nunc beneficiis respondentes nobis ad
hæc. * Et hoc est rescriptum epistolatum
quod misit Oniz: * ARIYS, rex Spartia-
tarum, Oniz sacerdoti magno salutem. * In-
uentum est in scriptura de Spartiatis & Iu-
dæis, quoniam sunt fratres, & quod sunt de
genere Abraham. * Et nunc ex quo hæc
cognouimus, beneficiis scribentes nobis
de pace vestra. * Sed & nos rescriptimus vo-
bis: Pecora nostra, & possessiones nostræ,
vestræ sunt: & vestræ, nostræ: mandauimus
itaque hæc nuntiare vobis. * Et audiuit Io-
nathas, quoniam regressi sunt principes De-
metrij cum exercitu multo supra quam prius,
pugnare aduersus eum. * & exiit ab Ierusa-
lem, & occurrit eis in Amathite regione:
non enim dederat eis spatium vt ingrede-
rentur regionem eius. * Et misit speculato-
res in castra eorum: & reuersi renuntiave-
runt quod construunt superuenire illis no-
te. * Cum occidisset autem sol, præcepit Io-
nathas suis vigilare, & esse in armis paratos
ad pugnam rota nocte, & posuit custodes per
circueum castrorum. * Et audierunt aduersarij
quod paratus esset Ionathas cum suis in bello:
& timuerunt, & formidauerunt in corde suo:
& accenderunt focos in castris suis. * Iona-
thas autem, & qui cum eo erant, non cognou-
erunt vsque manè: videbant autem lumina-
ria ardentia: * & secutus est eos Ionathas, &
non comprehendit eos: transierant enim flu-
men Eleutherum. * Et diuertit Ionathas ad
Arabas, qui vocantur Zabadei, & percussit
eos, & accepit spolia eorum. * Et iunxit, &
venit Damascum, & perambulabat omnem
regionem illam. * Simon autem exiit, & venit
vsque ad Ascalonem, & ad proxima presidia:
& declinauit in Ioppen, & occupauit eam.
(* audiuit enim quod vellent presidium
tradere partibus Demetrii) & posuit ibi cu-
stodes vt custodirent eam. * Et reuersus est
Ionathas, & conuocauit seniores populi, &
cogitauit cum eis ædificare presidia in Iu-
dæa, * & ædificare muros in Ierusalem, &
exaltare altitudinem magnam inrer me-
dium arcis & ciuitatis, vt separaret eam à
ciuitate,

ciuitate, vt esset ipsa singulariter, & neque
emant, neque vendant. * Et conuenerunt, 37
vt edificarent ciuitatem: & cecidit murus,
qui erat super torrentem ab orto solis, & re-
parauit eum, qui vocatur Capheretha. * & 38
Simon edificauit Adiada in Sephela, & mu-
niuit eam, & imposuit portas & feras. * Et
cum cogitasset Tryphon regnare Afie, & af-
sumere diadema, & extendere manum in
Anthiochum regem: * timens ne forte non 40
permitteret eum Ionathas, sed pugnaret ad-
uersus eum, quarebat comprehendere eum,
& occidere. Et exurgens abiit in Bethsan.
* Et exiuit Ionathas obuiam illi cum qua- 41
draginta millibus virorum electorum in pro-
clium, & venit Bethsan. * Et vidit Tryphon 42
quia venit Ionathas cum exercitu multo vt
extenderet in eum manus, timuit. * & ex- 43
cepit eum cum honore, & commendauit
eum omnibus amicis suis, & dedit ei mu-
nera, & præcepit exercitibus suis vt obedi-
rent ei, sicut sibi. * Et dixit Ionathæ: Vt 44
quid vexasti vniuersum populum, cum bel-
lum nobis non sit? * Et nunc remitte eos in 45
domos suas: elige autem tibi viros paucos, qui
tecum sint, & veni mecum Ptolemaidam,
& tradam eam tibi, & reliqua prædia, &
exercitum, & vniuersos præpositos nego-
tij, & conuersus abibo: propterca enim veni. 46
* Et credidit ei, & fecit sicut dixit: & di-
misit exercitum, & abierunt in terram Iuda.
* Retinuit autem secum tria millia virorum: 47
ex quibus remisit in Galileam duo millia,
mille autem venerunt cum eo. * Vt autem 48
intrauit Ptolemaidam Ionathas, clausurunt
portas ciuitatis Ptolomenfes: & compre-
henderunt eum: & omnes qui cum eo in-
trauerant, gladio interfecerunt. * Et misit 49
Tryphon exercitum & equites in Galileam,
& in campum magnum, vt perderent omnes
socios Ionathæ. * At illi cum cognouissent 50
quia comprehensus est Ionathas, & periiit,
& omnes qui cum eo erant, hortati sunt se-
mecipfos, & exierunt parati in proclium.
* Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia 51
pro anima res est illis, reuersi sunt: * illi 52
autem venerunt omnes cum pace in terram
Iuda. Et planxerunt Ionathan, & eos qui
cum ipso fuerant valde: & luxit Israël lu-
ctu magno. * Et quæsierunt omnes gen-
tes, quæ erant in circuitu eorum, contem-
pere eos dixerunt enim: * Non habent prin-
cipem, & adiuantem: nunc ergo expugne-
mus illos, & tollamus de hominibus me-
moriæ eorum.

CAPVT XIII.

*Suscepit Simon principatu pro fratre Ionatha
misit petitiu ad Tryphonem pecuniam, vnde cum filiis
Ionathæ, ad eius redemptionem: Tryphon autem,
accepta pecunia, patrem occidit cum filiis: quibus
sepulchra ac defletis, Simon magnificum exstruxit pa-
rentibus ac fratribus sepulchrum in Modin: Try-*

*phon vero, cesisse Antiocho, regnum eius inuasit: &
Simon, impetrans à rege Demetrio litteras faderis
ac immunitatis, expugnauit Gazaram, & arcem
Ierusalem obtinuit: propter quod latum agnus
festum, quod etiam quotannis apud Iudeos agi
præcipitur.*

ET audiuit Simon quòd congregauit
Tryphon exercitum copiosum, vt veni-
ret in terram Iuda, & antereret eam. * Vi-
dens quia in tremore populus est, & in ti-
more, ascendit Ierusalem, & congregauit po-
pulum: * & adhortans dixit: Vos scitis quan-
ta ego, & fratres mei, & domus patris mei,
fecimus pro legibus, & pro sanctis prælia, &
angustias quales vidimus: * horum gratia
perierunt fratres mei omnes propter Israël,
& relictus sum ego solus. * Et nunc non
mihi contingat parcere anime meæ in omni
tempore tribulationis: non enim melior sum
fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem
meam, & sancta, natos quoque nostros, &
uxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gen-
tes conterere nos inimicitie gratia. * Et ac-
census est spiritus populi simul vt audiente
sermone istos: * & respondente voce ma-
gna dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ,
Ionathæ fratris tui: * pugna proclium no-
strum: & omnia quæcumque dixeris nobis,
faciemus. * Et congregans omnes viros bel-
laiores, accelerauit consummare vniuersos
muros Ierusalem, & munivit eam in gyro
* Et misit Ionatham filium Absalomi, & cum
eo exercitum nouum, in Ioppen, & eiecit
his, qui erant in ea, remanere illic ipse. * Et
mouit Tryphon à Ptolemaida cum exercitu
multo, vt veniret in terram Iuda, & Ionathas
cum eo in custodia. * Simon autem appli-
cuit in Addus contra faciem campi. * Et vt
cognouit Tryphon quia surrexit Simon lo-
co fratris sui Ionathæ: & quia commis-
sus esset cum eo proclium, misit ad eum
legatos, * dicens: Pro argenteo, quod debe-
bat frater tuus Ionathas in ratione regis, pro-
pter negocia quæ habuit, detinuius eum.
Et nunc mitte argenti talenta centum, &
duos filios eius obsoles, vt non dimissus fu-
giat à nobis, & remitteamus eum. * Et co-
gnouit Simon quia cum dolo loqueretur se-
cum, iussit tamen dari argentum, & pueros:
ne inimicitiam magnam sumeret ad popu-
lum Israël, dicentem: * Quia non misit
argenteum, & pueros, propterca periiit. * Et
misit pueros, & centum talenta: & menti-
tus est, & non dimisit Ionathan. * Et post
hec venit Tryphon intra regionem, vt
contereret eam: & gyrauerunt per viam
quæ ducit Ador: & Simon, & castra eius
ambulabant in omnem locum quocumque
ibant. * Qui autem in arce erant, miserunt ad
Tryphonem legatos, vt festinaret venire per
desertum, & mitteret illis alimonias. * Et pa-
rauit Tryphon omnem equitatum, vt veniret
illa nocte: erat autem nix multa valde, &

non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Bascaman, occidit Ionathan & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et misit Simon, & accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt cum omnis Israël planctu magno, & luxerunt cum dies multos. * Et edificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum edificium altum visu, lapide polito retrò & antè: * Et stauit septem pyramidas, vnâ contra vnâ patri & matri, & quatuor fratribus: * & his circumposuit columnas magnas; & super columnas arma, ad memoriâ æternam; & iuxta arma naues sculptas, quæ viderentur ab omnibus nauigantibus mare. * hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin, vsque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adoleſcente, dolo occidit eum. * Et regnauit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra. * Et edificauit Simon præſidia Iudeæ, muniens ea turribus excelſis, & muris magnis, & portis, & feris: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem, vt faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti. * Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem: * Rex Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & genti Iudeorum, salutem. * Coronam auream, & bahem, quam misistis, suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quæ indulſimus. * Quæcumque enim constitimus, vobis constant. Munitiones, quas edificastis, vobis sint. * remittimus quoque ignorantias, & peccata vsque in hodiernum diem, & coronam quam debeatis: & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax. * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israël. * Et cepit populus Israël scribere in tabulis & gestis publicis, anno primo sub Simone summo sacerdote, F magno duce, & principe Iudeorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad ciuitatem, & percussit turrem vnâ, & comprehendit eam: * Et eruperant qui erant intra machinam in ciuitatem: & factus est moeus magnus in ciuitate. * Et ascenderunt qui erant in ciuitate, cum vxoribus & filiis supra murum, scissis tunicis suis, & clamauerunt voce magna postulantes à Simone dexteras sibi dari, * & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas. * Et flexus Simon, non debellauit eos: eiecit

tamen eos de ciuitate, & mundauit ædes in quibus fuerant simulacra, & runc intravit in eam cum hymnis benedicens Dominum: * & eiecit ab ea omni immunditia, collocauit in ea viros qui legem facerent: & munivit eam, & fecit sibi habitationem. * Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi & ingredi regionem, & emere, ac vendere: & esurierunt valdè, & multi ex eis fame perierunt. * Et clamauerunt ad Simonem vt dexteras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & mundauit arcem à contaminationibus: * & intrauerunt in eam tertia & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo, cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israël. * Et constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cum læticia. * Et munivit montem templi, qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prælii vir esset: & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in Gazaris.

CAPVT XIV.

Demetrio à dace Arsacis deuictò & capto, Simon cum suo populo magna pace fruatur: ad quem missa sunt littera renouati fœderis à Spartiano & Romano cum maxima laude Simonis, qui Romanis clypeum aureum munitum mille miserat.

Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, vt expugnaret Tryphonem. * Et audiuit Arsaces rex Persidis & Mediæ, quia intrauit Demetrius confines suos, & misit vnum de principibus suis vt comprehenderet eum viuum, & adduceret eum ad se. * Et abiit, & percussit castra Demetrii: & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum in custodia. * Et siluit omnis terra Iuda omnibus diebus Simonis, & quæsiuit bona genti suæ: & placuit illis potestas eius, & gloria eius, omnibus diebus. * Et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum, & fecit introitum in insulis maris. * Et dilatauit fines gentis suæ, & obtinuit regionem. * Et congregauit captiuitatem multam, & dominatus est Gazaræ, & Bethsuræ, & arci: & abstulit immundicias ex ea, & non erat qui resisteret ei. * Et vnusquisque colebat terram suam cum pace: & terra Iuda dabat fructus suos, & ligna camporum fructum suum. * Seniores in plateis sedebant omnes, & de bonis terræ tractabant, & iuuenes inducebant se gloriam & stolas belli. * Et ciuitatibus tribuebat alimonias, & constituebat eas vt essent vasa munitionis, quoadusque nominatum est nomen

nomen gloriæ eius vsque ad extremum terræ.

* Fecit pacem super terram, & letatus est Israel letitia magna. * Et sedit vnusquisque sub vite sua, & sub ficulnea sua : & non erat qui eos terreret. * Defecit impugnans eos super terram : reges contriti sunt in diebus illis.

* Et confirmauit omnes humiles populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit omnem iniquum & malum : * sancta glorificauit, & multiplicauit vasa sanctorum. * Et audirum est Romæ quia defunctus esset Ionathas, & vsque in Spartiara : & contristati sunt valde.

* Vt audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius, & ipse obineret omnem regionem, & ciuitates in ea : * scripserunt ad eum in tabulis æreis, vt renouarent amicitias & societatem, quam fecerant cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius. * Et lætæ sunt in conspectu ecclesie in Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas Spartiara miserunt : * SPARTIANO

RVM principes, & ciuitates, Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, & sacerdotibus, & reliquo populo Iudeorum, fratribus, salutem. * Legati, qui missi sunt ad populum nostrum, nuntiauerunt nobis de vestra gloria, & honore, & letitia : & gauisi sumus in introitu eorum. * Et scriptum quæ ab eis erant dicta in concilio populi, sic Numerius Antiochi, & Antipater Iasonis filius, legati Iudeorum venerunt ad nos, renouantes nobiscum amicitiam pristinam. * Et placuit populo excipere viros gloriose, & ponere exemplum sermonum eorum in fegregatis populi libris, vt sit ad memoriam populo Spartiarum. Exemplum autem horum scripsimus

Simoni magno Sacerdoti. * Post hæc autem misit Simon Numerium Romanum, habentem clypeum aureum magnum, pondo mna- rum mille, ad stauendum cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus sermones istos, dixerunt : Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, & filijs eius ? * Restituit enim ipse fratres suos, & expugnauit inimicos Israel ab eis : & statuerunt ei libertatem, & descripserunt in tabulis æreis, & posuerunt in titulis in monte Sion. * Et hoc est exemplum scripture :

OCTAVA decima die mensis Elul, anno centesimo septuagesimo secundo, anno tertio sub Simone sacerdote magno in Asaramel, * in conuentu magno sacerdotum, & populi, & principum gentis, & seniorum regionis, nota facta sunt hæc : Quoniam frequenter facta sunt prelia in regione nostra. * Simon autem Mathathie filius ex filijs Iarib, & fratres eius dederunt se periculo, & restituerunt aduersarijs gentis suæ, vt starent sancta ipsorum, & lex : & gloria magna glorificauerunt gentem suam.

* Et congregauit Ionathas gentem suam, & factus est illis sacerdos magnus, & appositus est ad populum suum. * Et voluerunt

inimici eorum calcare, & atterere regionem ipsorum, & extendere manus in sancta eorum. * Tunc restitit Simon, & pugnavit pro gente sua, & erogauit pecunias multas, & armauit viros virtutis gentis suæ, & dedit illis stipendia : * & munivit ciuitates Iudææ : & Bethsuram, quæ erat in finibus Iudææ, vbi erant arma hostium antea : & posuit illic præsidium viros Iudeos. * Et Ioppen munivit, quæ erat ad mare ; & Gazaram, quæ est in finibus Azoti, in qua hostes antea habitabant, & collocauit illic Iudeos : & quicumque apertæ erant ad correptionem eorum posuit in eis. * Et vidit populus actum Simonis, & gloriam quam cogitabat facere genti suæ, & posuerunt eum ducent suum, & principem sacerdotum, eo quod ipse fecerat hæc omnia, & iusticiam, & fidem, quam conseruauit genti suæ, & exquisiuit omni modo exaltare populum suum. * Et in diebus eius prosperatum est in manibus eius, vt tollerentur gentes de regione ipsorum, & qui in ciuitate David erant in Ierusalem, in arce, de qua procedebant, & contaminabant omnia quæ in circuitu sanctorum sunt, & inferebant plagam magnam castitati : * & collocauit in ea viros Iudeos ad tutamentum regionis, & cititatis, & exaltauit muros Ierusalem. * Et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium. * Secundum hæc fecit eum amicum suum, & glorificauit eum gloria magna. * Audiuit enim quod appellati sunt Iudei à Romanis amici, & socij, & fratres, & quia susceperunt legatos Simonis gloriose : * & quia Iudei, & sacerdotes eorum conseruauerunt eum esse ducent suum, & summum sacerdotem in æternum, donec surgat propheta fidelis : * & vt sit super eos dux, & vt cura esset illi pro sanctis, & vt constitueret præpositos super opera eorum, & super regionem, & super arma, & super præsidia : * & cura sit illi de sanctis : & vt audiatur ab omnibus, & scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione : & vt operiantur purpura, & auro : * & ne liceat vlli ex populo, & ex sacerdotibus irritum facere aliquid horum, & contradicere his quæ ab eo dicuntur, aut conuocare conuentum in regione sine ipso : & vestiri purpura, & vi fibula aurea. * qui autem fecerit extra hæc aut irritum fecerit aliquid horum, reus erit. * Et complacuit omni populo statuere Simonem, & facere secundum verba ista. * Et suscepit Simon, & placuit ei vt summus sacerdos iungeretur, & esset dux & princeps gentis Iudeorum, & sacerdotum, & præficeret omnibus. * Et scripturam istam dixerunt ponere in tabulis æreis, & ponere eas in peribolo sanctorum, in loco celebri : exemplum autem eorum ponere in ærario, vt habeat Simon, & filij eius.

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

Antiochus Demetrii filius litteras amicitiarum mittit ad Simonem: Romani federatos sibi Iudeos ceteris nationibus per litteras commendant: Antiochus dum Tryphonem insequitur, missum à Simone militum auxilium recusat, mittitque ad eum Athenobium qui multa tanquam debita reposcat, & Simonis responso accepto, constituit adversus eum Cendebium ducem exercitus, ipse vero Tryphonem persequitur.

ET misit rex Antiochus filius Demetrii ¹ epistolam ab insulis maris Simoni sacerdoti, & principi gentis Iudeorum, & universæ genti: * & erant continentēs hunc modum: ² Rex Antiochus Simoni sacerdoti magno, & genti Iudeorum, salutem. * Quoniam ³ quidem pestilentes obtinuerunt regnum, & patrum nostrorum, volo autem vindicare regnum, & restituere illud sicut erat antea: & electam feci multitudinē exercitus, & feci naues bellicas. * Volo autem procedere per regionem, ut viciscar in eos, qui corruperunt regionem nostram, & qui desolauerunt ciuitates multas in regno meo. * Nunc ergo statuo ⁵ tibi omnes oblationes, quas remiserunt tibi ante me omnes reges, & quæcumque alia dona remiserunt tibi: * & permitto tibi facere percussuram proprii numismatis in regione tua: * Ierusalem autem sanctam esse, & liberam: & omnia arma quæ fabricata sunt, & præsidia quæ construxisti, quæ tenes, maneat tibi. * Et omne debitum regis, & quæ futura sunt regi, ex hoc & in totum tempus remittuntur tibi. * Cùm autem obtinuerimus ⁹ regnum nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templum gloriæ magnæ, ita ut manifestetur gloriā vestra in universa terra. * Anno centesimo septuagesimo quarto exijt ¹¹ Antiochus in terram patrum suorum, & conueniunt ad eum omnes exercitus, ita ut pauci reliqui essent cum Tryphone. * Et insecutus est eum Antiochus rex, & venit Doram fugiens per maritimam. * sciebat enim quod congregata sunt mala in eum, & reliquit eum exercitus. * Et applicuit Antiochus super Doram cum centum viginti millibus virorum ¹³ belligeratorum, & octo millibus equitum: * & circumiit ciuitatem, & naues à mari accesserunt: & vexabant ciuitatem à terra & mari, & neminem sinebat ingredi vel egredi. * Venit autem Numenius, & qui cum eo fuerant, ab vrbe Roma, habentes epistolas regibus & regionibus scriptas, in quibus continebantur hæc: * ¹⁵ **LVCIVS** consul Romanorum, Ptolemæo regi salutem. * Legati Iudeorum venerunt ad nos amici nostri, renouantes pristinam amicitiam & societatem, missi à Simone principe Sacerdotum, & populo Iudeorum. * Attulerunt autem & clypeum aureum mmarum mille. * Placuit itaque nobis scribere regibus, & regionibus, ut non inferant illis mala neque impugnent eos

& ciuitates eorum, & regiones eorum: & ut non ferant auxilium pugnantibus aduersus ¹⁰ eos. * Visum autem est nobis accipere ab eis clypeum. * Si qui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos, tradite eos ¹² Simoni principi sacerdotum, ut vindicet in eos secundum legem suam. * Hæc eadem scripta sunt Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathi, & Arsaci, * & in omnes regiones: & Lampaco, & Spartiatis, & in Delum, & in Myndum, & in Bicyonem, & in Cariam, & in Samum, & in Pamphyliam, & in Lyciam, & in Alycarnassum, & in Coo, & in Siden, & in Aradon, & in Rhodum, & in Phaselidem, & in Gortinam, & Gnidum, & Cypsum, & Cyrenen. * Exemplum autem ¹⁴ eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum, & populo Iudeorum. * Antiochus autem rex applicuit castra in Doram secundò, admouens ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Tryphonem, ne procederet. * & misit ad eum Simon duo millia viro- ¹⁶ rum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & vasa copiosa: * & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea, & alienauit se ab eo. * Et misit ad eum ¹⁸ Athenobium vnum de amicis suis, ut tractaret cum ipso, dicens: Vos tenetis Ioppen, & Gazaram, & arcem quæ est in Ierusalem, ciuitates regni mei: * fines earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. * Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis: & tributa locorum, in quibus dominati estis extra ²⁰ fines Iudæ. * sin autem, dæte pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributum ciuitatum alia talenta quingenta: sin autem, veniemus, & expugnabimus vos. * Et venit Athenobius ²² amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro & argento & apparatus copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba Regis. * Et respondit ei Simon, & dixit ei: Neque alienam terram sumptis, neque aliena detinemus: sed hereditatem ²⁴ patrum nostrorum, quæ iniussit ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos vero tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Ioppe & Gazara quæ expositas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: ²⁶ horum datus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum. * Reuersus ²⁸ autem cum ita ad regem, renuntiavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa quæ vidit: & iratus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit naui in Orthosia. * Et constituit rex Cendebium ducem maricimum, & exercitum pedum & equitum ³⁰ contra faciem Iudæ: & mandauit ei edificare Gedorem, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem persequetur

tur Tryphonem. * Et peruenit Cendebæus
Iamnam, & cepit irritare plebem, & con-
culcare Iudæam, & captiuare populum, &
inuerficere, & ædificare Gedotem. * Et col-
locauit illic equites, & exercitum: ut egres-
si perambulantem viam Iudææ, sicut constituit
ei rex.

CAPVT XVI.

*Simon senex mittit exercitum suum cum filiis
suis Iudææ & Ioanne aduersus Cendebæum: quo deu-
cto, Ptolemæus gener Simonis dominandi ambitio-
ne inflammatus, acceptis conuincio socium cui-
que filios Mathathiam & Iudam dolo interfecit,
ut ita Iudææ provincias obtineret: porro nuntij quos
ad Ioannem dolo interimendum miserat, sunt ab
illo intercepti, & Ioannes patri in summo sacer-
dotio successit.*

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & nun-
tiauit Simoni patri suo quæ fecit Cende-
bæus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon
duos filios seniores, Iudam & Ioannem, &
ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris
mei, expugnauimus hostes Israel ab adolescen-
tia usque in hunc diem: & prosperatum est
in manibus nostris liberare Israel aliquoties.
* Nunc autem senui, sed estote loco meo, &
& fratres mei, & egressi pugnate pro gente
nostra: auxilium verò de cælo vobiscum sit.
* Et elegit de regione viginti millia virorum
belligeratorum, & equites; & profecti sunt
ad Cendebæum: & dormierunt in Modin. *
Et surrexerunt mane, & abiierunt in cam-
pum: & ecce exercitus copiosus in obuiam
illis peditum, & equitum, & fluuius torrens
erat inter medium ipsorum. * Et admouit
castra contra faciem eorum ipse, & populus
eius, & vidit populum trepidantem ad trans-
fretandum torrentem, & transfretauit pri-
mus: & viderunt eum viri, & transierunt
post eum. * Et diuisit populum, & equites in
medio peditum: erat autem equitatus aduer-
sationum copiosus nimis. * Et exclamaue-
runt sacris tubis, & in fugam conuersus est
Cendebæus, & castra eius: & ceciderunt ex
eis multi vulnerati: residui autem in muni-
tionem fugerunt. * Tunc vulneratus est Iu-

das frater Ioannis: Ioannes autem insecutus
est eos, donec venit Cedronem, quam ædi-
ficauit: * & fugerunt usque ad turres, quæ
erant in agris Azoti, & succendit eas igni.
Et ceciderunt ex illis duo millia virorum, &
reuersus est in Iudæam in pace. * Et Ptole-
mæus filius Abobi constitutus erat dux in
campo Iericho, & habebat argentum & au-
rum multum. * Erat enim gener summi sacer-
dotis. * Et exaltatum est cor eius, & volebat
obtinere regionem, & cogitabat dolum ad-
uersus Simonem, & filios eius, ut tolleret eos.
* Simon autem, perambulans ciuitates, quæ
erant in regione Iudææ, & sollicitudinem ge-
rens eorum, descendit in Iericho ipse, &
Marathias filius eius, & Iudas, anno centesi-
mo septuagesimo septimo, mense vndecimo:
hic est mensis Sababæ. * Et suscepit eos filius
Abobi in munitiunculam, quæ vocatur Dochj
cum dolo, quam ædificauit: & texit eis con-
uiuium magnum, & abscondit illic viros. * Et
cum inebriatus esset Simon, & filii eius,
surrexit Ptolemæus cum suis, & sumpsit arma
sua, & intrauerunt in conuiuium, &
occiderunt eum, & duos filios eius, & quos-
dam pueros eius. * & fecit deceptionem ma-
gnam in Israel, & reddidit mala pro bonis.
* Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi, ut
mitteret ei exercitum in auxilium, & trade-
ret ei regionem, & ciuitates eorum, & tribu-
ta. * Et misit alios in Gazaram tollere Ioan-
nem: & tribonis misit epistolas, ut venirent
ad se, & daret eis argentum, & aurum, & do-
na. * Et alios misit occupare Ierusalem, &
montem templi. * Et præcurrentes quidam, nun-
tiauio Ioanni in Gazara, quia periit pater eius
& fratres eius, & quia misit te quoque inter-
fici. * Ut audiuit autem, vehementer expa-
uit: & comprehendit viros, qui venerant per-
dere eum, & occidit eos: cognouit enim quia
quærebant eum perdere. * Et cetera sermo-
num Ioannis, & bellorum eius, & bonarum
virtutum, quibus fortiter gessit, & ædificij
murorum, quos extruxit, & rerum gestarum
eius: * ecce hæc scripta sunt in libro dierum
sacerdotum eius, ex quo factus est princeps
sacerdotum post patrem suum.

LIBER SECVNDVS MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Iudei habitantes Ierosolymis scribunt Iudeis in Ægypto commemorantibus mortem Antiochi ac suorum qua in Perside contigerat, gratias Deo agentes, & hortantes ut celebrem diem scenopægia & diem dati ignis post reductionem captiuitatis cum loci narratur hic hystoria, & oratio Nehemia.

FRATRES VBI SUNT PER ÆGYPTUM, IUDÆIS, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacem bonam. * Beneficiat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob, seruatorum suorum fidelium : * & det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem, corde magno, & animo volenti. * Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem. * Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deferat in tempore malo. * Et nunc hic sumus orantes pro vobis : * Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason à sancta terra, & à regno. * Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem : & orauimus ad Dominum, & exaudiuit sumus, & obulimus sacrificium, & similitudinem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. * Et nunc frequentate dies scenopægie menses Casleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, populus qui est Ierosolymis, & in Iudæa, Senatusque, & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum sacerdotum, & his, qui in Ægypto sunt, Iudæis, salutem & sanitatem. * De magnis periculis à Deo liberati, magnificè gratias agimus ipsi, ut pote qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanæ, consilio deceptus sacerdotum Nanæ. * etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & ut acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumque proposuissent eas sacerdotes Nanæ, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum sancti clausurunt templum, * cum intrasset Antiochus : apertoque occulto aditu templi

mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impios. * Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis : ut & vos quoque agatis diem scenopægie, & diem ignis qui datus est quando Nehemias edificato templo & altari obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri : sacerdotes qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occultè absconderunt in valle, ubi erat puteus altus & siccus, & in eo conutati sunt cum, ita ut omnibus ignotus esset locus. * Cum autem præterissent anni multi, & placuit Deo ut mitteretur Nehemias à rege Persidis : nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requirendum ignem : & sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, & afferre sibi, & sacrificia quæ imposita erant, iussit sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita. * Utque hoc factum est, & tempus affuit, quo sol resulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemias erat oratio hunc habens modum : **D**OMINE Deus omnium creator, terribilis & fortis, iustus & misericors, qui solus es bonus rex, * solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos : * accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos qui seruiunt Gentibus, & contemptos & abominatos respice : ut sciant Gentes quia tu es Deus noster. * Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia. * Constituë populum tuum in loco sancto tuo, † sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem psallebant hymnos, viquequò consumptum esset sacrificium. * Cum autem consumptum esset sacrificium, ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi. * Quod ut factum est, ex eis flamma accensa est : sed ex lumine, quod resulsit ab altari, consumpta est. * Ut verò manifestata est res, in quo ignem absconderant hi qui translati fuerant sacerdotes, aqua apparuit,

† Dicitur
1. 1.
Inf. a. d. 11.

de

de qua Nehemias, & qui cum eo erant, purificauerunt sacrificia. * Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei templum, ut probaret quod factum erat. * & cum probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia aequae alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis. * Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur Purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

CAPVT II.

Jeremias sub Babilonicam captiuitatem tradito transmigrationibus igne & lege Dei, in eo monte ad quem ascendens Moyses vidit terram promissionis, abscondit tabernaculum, arcam & altare incensivus ibi essent usque ad populi reditum ex captiuitate Babilonica: quodam Moysi & Salomonis facta hic attinguntur: de saltu Iudae Machabaei & fratrum eius, de quo quinque Iasoni volumina in unum hunc librum contrahuntur

Inuenitur autem in descriptionibus Ieremias prophetae, quod iussit eos ignem accipere qui transmigrabant, ut significatum est, & ut mandauit transmigratis. * Et dedit illis legem ne obliuiscerentur praecepta Domini, & non exerarent membris videntes simulachra aurea & argentea, & ornamenta eorum. * Et alia huiusmodi dicens, hortatur ne legem amouerent à corde suo. * Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum & arcam iussit propheta diuino responso ad se facto conuicari secum, usquequod exiit in montem, † in quo Moyses ascendit, & vidit Dei hereditatem. * Et veniens ibi Ieremias inuenit locum speluncae: & tabernaculum, & arcam, & altare incensivus intulit illuc, & ostium obtulit. * Et accesserunt quidam simul, qui sequebantur, ut notarent sibi locum: & non potuerunt inuenire. * Ut autem cognouit Ieremias, culpans illos, dixit: Quod ignotus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat: * & tunc Dominus ostendit hæc, & apparebit maiestas Domini, & nubes erit, sicut & Moysi manifestabatur, & † sicut cum Salomone petiit ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestabat hæc. * Magnificè etenim sapientiam tractabat: & ut sapientiam habens, obtulit sacrificium dedicationis & consummationis templi. * † Sicut & Moyses orabat ad Dominum, & descendit ignis de caelo, & consumpsit holocaustum, sic † & Salomone orauit, & descendit ignis de caelo, & consumpsit holocaustum. * Et dixit Moyses, † eo quod non sit comestum quod erat pro peccato consumptum est. * Similiter & Salomone octo diebus celebrauit dedicationem. * Inferebantur autem in descriptionibus & commentariis Nehemie hæc eadem: & ut construens bibliothecam congregauit de regionibus libros, & Prophetarum, & Dauid, & epistolas Regum, & edonariis.

* Similiter autem & Iudas, ea quae deciderant per bellum, quod nobis acciderat, congregauit omnia, & sunt apud nos. * Si ergo desideratis hæc, mittite qui perferant vobis. * Acturi itaque purificationem scriptisimus D vobis: bene ergo facietis, si egeritis huius dies. * Deus autem, qui liberauit populum suum, & reddidit hereditatem omnibus: & regnum, & sacerdotium, & sanctificationem. * † sicut promissit in lege, speramus quod cito nostri miserebitur, & congregabit de sub caelo in locum sanctum. * Erupit enim nos de magnis periculis, & locum purgauit. * De Iuda vero Machabeo, & fratribus eius, & de templi magni purificatione, & de arae dedicatione; * sed & de praeliis, quae perierunt ad Antiochum Nobilem, & filium eius Eupatorem; * & de illuminationibus quae de caelo factae sunt ad eos, qui pro Iudeis fortiter fecerunt, ita ut vniuersam regionem, cum pauci essent, vindicarent, & barbaram multitudinem fugarent, * famosissimum in toto orbe templum recuperarent, & ciuitatem liberarent, & leges, quae abolerentur, restituerentur, Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis; * itemque ab Iasone Cyrenæo quinque libris comprehensa, tenuimus nus vno volumine breuiare. * Considerantes enim multitudinem Filiorum, & difficultatem volentibus aggregare narrationes historiarum propter multitudinem rerum, * curauimus volentibus quidem legere, ut esset animi oblectatio: studio vero, ut facilius possint memorie commendare: omnibus autem legentibus utilitas conferatur. * Et nobis quidem ipsis, qui hoc opus breuiandi causa suscepimus, non facilem laborem, immò vero negotium plenum vigiliarum & sudoris assumpsimus. * Sicut hi qui præparant conuiuium, & querunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam, libenter laborem sustinent. * Veritatem quidem de singulis, auditoribus concedentes, ipsi autem secundum datam formam breuiari studentes. * Sicut enim nouae domus architecto de vniuersa structura curandum est: ei vero qui pingere curat, quae apta sunt ad ornam, exquirenda sunt: ita estimandum est & in nobis. * Etenim intellectum colligere, & ordinare sermonem, & curiosius partes singulas qualque disquirere, historiae congruit auditori: * breuitatem verò dictionis sectari, & executiones rerum vitare, breuianti concedendum est. * Hinc ergo narrationem incipimus: de præfatione tantum dixisse sufficiat. Stultum etenim est ante historiam effluere, in ipsa autem historia succingi.

CAPVT III.

Simon templi praepositus thesaurus eius Apollonio duci prodit: ad quos rapendas missus à rege Heliodorus,

† Deut. 10. 4. 1. 3. Sup. 1. 1. 29.

† 1. Reg. 3. 12. 1. Per. 6. 4. 4.

† 2. Tim. 2. 4. 4.

† 1. Per. 7. 4. 4.

† 2. Tim. 10. 4. 16. 17.

Heliodorus, post suas Iudeorum orationes, à Deo percussus, sed Onia pontificis sacrificio ac precibus liberatur, acisque Deo & Onia gratias, narrat regi ac ceteris omnibus Dei magnalia.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur in omni pace, leges etiam adhuc optime custodirentur, propter Onie pontificis pietatem, & animos odio habentes mala, fiebat ut & ipsi reges & principes locum summo honore dignum ducerent, & templum maximis muneribus illustrarent: ita ut Seleucus Afie rex de reddendis suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. Simon autem de tribu Benjamin præpositus templi constitutus, contende-
bat, obstitente sibi principe sacerdotum, iniquum aliquid in ciuitate moliri. Sed cum vincere Oniam non posset, venit ad Apollonium Tharsæ filium, qui eo tempore erat dux Coelefyriæ, & Phœnicis: & nuntiavit ei, pecuniis innumerabilibus plenum esse ærarium Ierosolymis, & communes copias immensas esse, quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Cumque retulisset ad regem Apollonius de pecuniis quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorum, qui erat super negotia eius, misit cum mandatis, ut prædictam pecuniam transportaret. Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Coelefyriam & Phœnicem ciuitates esset peragaturus, re vera autem regis proposuit perfecturus. Sed, cum venisset Ierosolymam, & benignè à summo sacerdote in ciuitate esset exceptus, narrauit de dati indicio pecuniarum: & cuius rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem, si verè hæc ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc, & victualia viduarum & pupillorum: quædam verò esse Hircani Tobiz viri valde eminentis, in his quæ detulerat impius Simon: vniuersa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta. decipi verò eos, qui credidissent loco & templo, quod per vniuersum mundum honoratur, pro sui veneratione & sanctitate omnino impossibile esse. At ille pro his quæ habebat in mandatis à rege, dicebat omni genere regi ea esse deferenda. Constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus. Non modica verò per vniuersam ciuitatem erat trepidatio. Sacerdotes autem ante altare cum stolis sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabant de celo eum, qui de depositis legem posuit, ut his, qui deposuerant ea, salua custodiret. Iam verò qui videbat summi sacerdotis vultum, mente vulnerabat: facies enim & color immutatus, declarabat internum animi dolorem. circumfusa enim erat moestitia quædam viri, & horror corporis, per quem manife-

stus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur. Alij etiam gregatim de domibus confluxebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum locus esset venturus. Accinctæque mulieres ciliis pedibus, per plateas confluxebant: sed & virgines, quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam, alie autem ad muros, quædam verò per fenestras aspiciebant: vniuersæ autem protendentes manus in cælum, deprecabantur. erat enim misera commiste multitudinis, & magni sacerdotis in agone contenti expectatio. Et hi quidem inuocabant omnipotentem Deum, ut credita sibi, his qui crediderant, cum omni integritate conseruarent. Heliodorus autem, quod decreuerat, perscribebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præfens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis euidentiã, ita ut omnes, qui ausi fuerant parère ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem & formidinem conuerterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens fessorem, optimis operimentis adornatus: isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit, qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea. Alij etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori, optimi gloria, speciosique amictu: qui circumsteterunt eum, & ex vtraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. Subito autem Heliodorus concidit in terram, eumque multa caligine circumfusus rapuerunt, atque in sella gestatoria possum eiecerunt. Et is, qui cum multis cursoribus & satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute: & ille quidem per diuinam virtutem iacebat mutus, atque omni spe & salute priuatus. Hi autem Dominum benedicebant, quia magnificabat locum suum: & templum, quod paulò antè timore ac tumultu erat plenum, apparente omnipotente Domino, gaudio & lætitia impletum est. Tunc verò ex amicis Heliodori quidam rogabant confestim Oniam, ut inuocaret Altissimum, ut vitam donaret ei, qui in supremo spiritu erat constitutus. Considerans autem summus sacerdos, ne forè rex suspicaretur malitiam aliquam ex Iudeis circa Heliodorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam saluarem. Cumque summus sacerdos exoraret, iidem iuvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt: Onie sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi vitam donauit. Tu autem à Deo flagellatus, nuntia omnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis, non comparuerunt. Heliodorus autem, hostia Deo oblata, & votis magnis promissis ei, qui vivere illi concessit, & Onie gratias agens, recepto exercitu, repedabat ad regem. Teftatur

hatur autem omnibus ea quæ sub oculis suis
viderat opera magni Dei. * Cùm autem rex
interrogasset Heliodorum, quis esset apud
ad huc semel Ierosolymam mitti, ait: * Si
quem habes hostem, aut regni tui insidiato-
rem, mitte illum, & flagellatum eum reci-
pies, si tamen euaserit: eò quod in loco sit
verè Dei quædam virtus. * Nam ipse, qui
habet in cœlis habitationem, visitator &
adiutor est loci illius, & venientes ad ma-
lesciendum percurit, ac perdit. * Igitur de
Heliodoro, & æranij custodia, ita res se
habet.

CAPVT IV.

*Onias ob Simonis detractiones ad Seleucum con-
cessit: cuius pontificatum ambrosius frater eius la-
son, promissis regi plurima talenta, acceptoque
pontificatu omnem Dei cultum peruerit; quem
pontificatu priuari curat Menelaus, plura regi
talenta pollicitus: cui promissa non præstanti suc-
cedit frater ipsius Lysimachus: Onias cum Mene-
laum de sacrilegio argueret, illius suasu ab An-
dronico perimitur; propter quod iussu Antiochi in
eodem loco Andronicus interimitur: Lysimacho à
populo oppresso, Menelaus apud regem accusatus,
intercedentibus domus absoluitur, occisis innocentibus
eius accusatoribus.*

Simon autem prædictus pecuniarum &
Spæritæ delator, malè loquebatur de Onia,
tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc,
& ipse fuisset incensor malorum: *
prouisorumque ciuitatis, ac defensorum gen-
tis suæ, & æmulatorem legis Dei, audebat
insidiatorem regni dicere. * Sed, cùm inimici-
tæ in tantum procederent, ut etiam per quos-
dam Simonis necessarios homicidia fierent:
* considerans Onias periculum contentio-
nis, & Apollonium insanire, vapore ducem
Cœlesyriæ & Phœnicis, ad augendam ma-
litiæ Simonis, ad regem se contulit, * non
vix ciuium accusator, sed communem vitia-
tem apud semetipsum vniuersæ multitudinis
considerans. * Videbat enim sine regali pro-
uidencia impossibile esse pacem rebus dari,
nec Simonem posse cessare à stulticia sua. *
Sed post Seleuci vitæ excessum, cùm susce-
pisset regnum Antiochus, qui Nobilis ap-
pellabatur, ambiabat Iason fratrem Onie sum-
mum sacerdotium: * adito rege, promittens
ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex
redditis aliis talenta octoginta, * super
hæc promittebat & alia centum quinquaginta,
si potestati eius concederetur gymnasi-
um & ephebiæ sibi constituere, & eos,
qui in Ierosolymis erant, Antiochenos scri-
bere. * Quod cum rex annuisset, & obtinisset
principatum, statim ad gentilem ritum
contribules suos transferre cepit. * & amocis
his, quæ humanitatis causa Iudeis à regibus
fuerant constituta, per Ioannem patrem Eu-
polemi, qui apud Romanos de amicitia &
societate functus est legatione legitima, ci-

uium iura destituens, praua instituta sancie-
bat. * Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasi-
um constituere, & optimos quosque epho-
borum in lupanaribus ponere. * Erat au-
tem hoc non iniuriam, sed incrementum
quoddam, & profectus gentilis & alieni-
genæ conuersationis, propter impij & non
sacerdotis Iasonis nefarium & inauditum
scelus: * ita vt sacerdotes iam non circa al-
taris officia dediti essent, sed contempto tem-
plo, & sacrificijs neglectis, festinantem parti-
cipes fieri palæstræ, & præbitionis eius iniu-
stæ, & in exercitiis disci. * & patrios qui-
dem honores nihil habentes, Græcas glo-
rias optimas arbitrabantur: * quarum gratia
periculosa eos contentio habebat, & eorum
instituta æmulabantur, ac per omnia his
conformes esse cupiebant, quos hostes &
peremptores habuerant. * In leges enim di-
uinas impij agere impunè non cedit: sed
hoc tempus sequens declarabit. * Cùm au-
tem quinquennalis agon Tyri celebraretur,
& rex præfens esset, misit Iason facinorosus
ab Ierosolymis viros peccatores, portantem
argenti didrachmas trecentas in sacrificium
Herculis: quas postulauerunt hi qui aspor-
tauerant ne in sacrificijs erogarentur, quia
non oporteret, sed in alios sumptus eas de-
putari. * Sed hæc oblate sunt quidem ab eo,
qui miserat, in sacrificium Herculis: pro-
pter præfentes autem datæ sunt in fabricam
nauium triremium. * Misso autem in Ægy-
ptum Apollonio Mnesthei filio, propter pri-
uatus Ptolemæi Philometoris regis, cùm
cognouisset Antiochus alienum se à negotijs
regni effectura, propriis vilitatibus consu-
lens, profectus inde venit Ioppen, & inde
Ierosolymam. * Et magnificè ab Iasone & ci-
uitate susceptus, cum sacularum luminibus &
laudibus ingressus est: & inde in Phœni-
cen exercitum conuertit. * Et post triennij
tempus misit Iason Menelaum, supradicti Si-
monis fratrem, portantem pecunias regi, &
de negotijs necessarios responsa perlaturum.
* At ille commendans regi, cùm magnifi-
casset faciem potestatis eius in semetipsum
retoris summum sacerdotium, superponens
Iasoni talenta argenti trecenta. * Acceptis-
que à rege mandatis, venit, nihil quidem
habens dignum sacerdotio; animos verò cru-
delis tyranni, & feræ beluæ iram gerens. *
Et Iason quidem, qui proprium fratrem ca-
piuauorat, ipse deceptus profugus in Am-
manikem expulsum est regionem. * Mene-
laus autem principatum quidem obtinuit:
de pecuniis verò regi promissis, nil il ag-
bat, cùm exactionem faceret Sostratus, qui
arci erat præpositus: * (nam ad hunc exa-
ctio vectigalium pertinebat) quam ob cau-
sam vtrique ad regem sunt euocati. * Et Me-
nelaus amocis est à sacerdotio, succedente
Lysimacho fratre suo: Sostratus autem præ-
latus est Cypriis. * Et cùm hæc ageretur,
contigit,

contigit, Tharsenses & Mallotas seditionem E
mouete, eò quod Antiochii regis concubi-
næ dono essent dati. * Festinanter itaque 31
rex venit sedare illos, relicto suffecto vno
ex comitibus suis Andronico. * Ratus autem 32
Menelaus accepisse se tempus opportunum,
aurea quædam vasa è templo furas donauit
Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per
vicinas ciuitates. * Quod cum certissime co- 33
gnouisset Onias, arguebat eum, ipse in lo-
co tuto se continens Antiochiæ secus Daph-
nem. * Vnde Menelaus accedens ad Andro- 34
nicum, rogabat vt Oniam interficeret. Qui
cum venisset ad Oniam, & datis dextris
cum iurcurando (quamuis esset ei sus-
pectus) suauissè de asylo procedere, statim
eum peremit, non veritus iniustitiam. * Ob 35
quam causam non solum Iudæi, sed alie
quoque nationes indignabantur, & mole-
stè ferebant de nece tanti viri iniusta. * Sed 36
regressum regem de Ciliciæ locis, adierunt
Iudæi apud Antiochiam, simul & Greci,
conquerentes de iniqua nece Onix. * Con- 37
tristatus itaque animo Antiochus propter
Oniam, & flexus ad misericordiam, lacry-
mas fudit, recordatus defuncti fobrietatem,
& modestiam. * accensusque animis, Andro- 38
nicum purpura exutum, per totam ciuita-
tem iubet circumduci: & in eodem loco, in
quo in Oniam impietatem commiserat sacri-
legum vita priuari, Domino illi condignam
retribuente poenâ. * Multis autem sacrile- 39
giis in templo à Lyfimacho commissis Me-
nelai consilio, & diuulgata fama, congregata
est multitudo aduersum Lyfimachum, mul-
to iam auro exportato. * Turbis autem in- 40
surgentibus, & animis ira repletis, Lyfima-
chus armatis ferè tribus millibus iniquis ma-
nibus vti cepit, duce quodam tyranno, æta-
te pariter & dementia prouecto. * Sed, vt in- 41
tellexerunt conatum Lyfimachi, alij lapides,
alij fustes validos arripuerunt: quidam verò
cinerem in Lyfimachum iecere. * Et multi 42
quidem vulnerati, quidam autem & pro-
strati, omnes verò in fugam conuersi sunt: G
ipsum etiam sacrilegum secus ærarium in-
terfecerunt. * De his ergo cepit iudicium 43
aduersus Menelaum agitari. * Et cum ve-
nisset rex Tyrum, ad ipsum negotium detu-
lerunt missi tres viri à senioribus. * Et cum 45
superaretur Menelaus, promissit Ptolemæo
multas pecunias dare ad suadendum regi. * 46
Itaque Ptolemæus in quodam ærio positum
quasi refrigerandi gratia regem adiit, & de-
duxit à sententia: * & Menelaum quidem 47
vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit
miseros autem, qui, etiam apud Scythas
causam dixissent, innocentes ludicarentur,
hos morte dampnauit. * Citò ergo iniustam 48
pœnam dederunt, qui pro ciuitate, & popu-
lo, & sacris vasis, causam persecuti sunt. * 49
Quamobrem Tyrij quoque indignati, erga
sepulcrum eorum liberissimum exierunt. * 50

Menelaus autem, propter eorum, qui in po-
tentia erant, auaritiam, permanebat in po-
testate, crescens in malitia ad insidias ci-
uium.

CAPVT V.

*Armatis exercitus, ipsorumque congressiones Ie-
rosolymis in aere quadraginta diebus conspiciun-
tur: Iason Iersalem inuadens, & cines crudeliter
trucidans, apud externos miserè moritur: Antio-
chus, innumeris in Iersalem trucidatis, vinetis
ac venundatis, templum spolians; & discedens,
relinquit crudeles propositus qui populum affli-
gant: rursusque misso duce Apollonio plerimos
interfici: Iudas verò Machabæus cum suis in de-
sertum locum secessit.*

Eodem tempore Antiochus secundam
1 professionem parauit in Ægyptum. *
A Contigit autem per vniuersam Ierosolymo-
rum ciuitatem videri diebus quadraginta per
aëra equites discurrentes, armatas stolas ha-
bentes, & hastis, quasi cohortes, armatos, *
3 & cursus equorum per ordines digestos, &
& congressiones fieri cominus, & scutorum
motus, & galeatorum multitudinem gladiis
districis, & telorum iactus, & aurorum ar-
morum splendorem, omnifque generis lo-
ricarum. * Quapropter omnes rogabant in
5 bonum monstra conuerui. * Sed cum falsus
rumor exisset, tamquam via excessisset An-
tiochus, assumpsit inuadens non minus mille vi-
ris, repente aggressus est ciuitatem: & ci-
uius ad murum conuolantibus, ad vltimum
6 apprehensa ciuitate, Menelaus fugit in ar-
cem: * Iason verò non parcebat in cede ci-
uius suis, nec cogitabat prosperitatem ad-
uersum cognatos malum esse maximum, ar-
bitrans hostium & non ciuium se tropha-
7 capturum. * Et principatum quidem non ob-
tinuit, finem verò insidiarum suarum con-
fusionem accepit, & profugus iterum abiit
8 in Ammaniten. * Ad vltimum, in exitium
sui conclusus ab Arcta Arabum tyranno, fu-
giens de ciuitate in ciuitatem, omnibus
odiosus, vt refuga legum & execrabilis, vt
patris & ciuium hostis, in Ægyptum extra-
9 sus est: * & qui multos de patria sua expu-
lerat, petegre petiuit, Lacedæmonas profe-
ctus, quasi pro cognatione ibi refugium ha-
biturus: * & qui insepultos multos abicec-
10 rat, ipse & illamentatus, & insepultus abiit-
citur, sepultura neque petegrina vsus, ne-
11 que patrio sepulchro participans. * His ita-
que gestis, suspicatus esset rex societatem de-
sertuorum Iudæos: & ob hoc profectus ex Æ-
gypro efferatis animis, ciuitatem quidem ar-
12 mis cepit. * Iussit autem militibus interfice-
re, nec parcere occurrentibus, & per domos
13 ascendentes trucidare. * Fiebant ergo cædes
iuuenum ac seniorum, & mulierum & na-
torum exterminia, virginumque & paruulo-
14 rum neces. * Erant autem toto triduo octo-
ginta millia interfecti, quadraginta millia
vincti,

vincli, non minus autem venundari. * Sed nec ista sufficiunt: ausus est etiam intrare templum vniuersa terra sanctius, Menelao ductore, qui legum & patriæ fuit proditor: & scelestis manibus fumens sancta vasa, quæ ab aliis regibus & ciuitatibus erant posita ad ornatum loci, & gloriam, contredabatur indignè, & contaminabat. * Ita alienatus mente Antiochus, non considerabat, quod propter peccata habitantium ciuitatem, modicum Deus fuerat iratus: propter quod & accidit circa locum despectio: * alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse inuolutos, sicut Heliodoros, qui missus est à Seleuco rege ad expoliandum ærarium, etiam hic statim adueniens flagellatus, & repulsus viique fuisse ab audacia. * Verùm non propter locum, gentem, sed propter gentem, locum Deus elegit. * Ideoque & ipse locus particeps factus est populi malorum: postea autem fiet socius bonorum, & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est, iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur. * Igitur Antiochus mille & octingentis ablatis de templo talentis, velociter Antiochiam regressus est, existimans se præ superbia terram ad nauigandum, pelagus præ ad iter apendum deducturum propter mentis elationem. * Reliquit autem & præpositos ad affligendam gentem: Ierosolymis quidem Philippum genere Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso, quod constitutus est: * in Garizim autem Andronicum & Menelaum, qui grauius quam ceteri imminebant ciuibz. * Cumque appositus esset contra Iudeos, misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti & duobus millibus, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres ac iuuenes vendere. * Qui cum venisset Ierosolymam, pacem simulans, quieuit vsque ad diem sanctum sabbati: & tunc feracis Iudeis, arma capere suis præcepit. * Omnesque qui ad spectaculum processerant, trucidauit: & ciuitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit. * Iudas autem Machabeus, qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum, ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat: & fœnicibus vescens, demorabantur, ne participes essent coinquinationis.

CAPVT VI.

Per duces à rege missos Iudæi à lege Dei arcentur, templumque sacrosanctum profanatur, & Iudæi etiam per varias regiones dispersi ad idolorum cognatorum sacrificia: describitur duarum mulierum supplicium eo quod filios suos circumcidissent, & sabbatumque celebrantes conueruantur: ostenditur tamen hæc assistit non esse Dei desertum, sed suis corrigentis: egregium Eleazaris senis martyrium volentis porcinis vesci carnibus, nec id simulare.

Sed non post multum temporis, misit rex senem quendam Antiochenum, qui compelleret Iudeos, vt se transferrent in patriis & Dei legibus: * contaminare etiam quod in Ierosolymis erat templum, & cognominare Iouis Olympij: & in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Iouis hospitalis. * Pessima autem & vniuersis grauis erat malorum incurio: * nam templum luxuria & comessationibus Gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se vtrò ingerebant, intro ferentes ea, quæ non licebat. * Altare autem plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. * Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies sollempnis patrij seruabantur, nec simpliciter Iudeum se esse quisquam confitebatur. * Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum Libeti facra celebrarentur, cogeantur hedera coronati Libero circuire. * Decretum autem erant in proximis Gentilium ciuitates, fugerentibus Ptolemæis, vt pari modo & ipsi aduersus Iudeos agerent, vt sacrificarent: * eos autem, qui nolent transire ad instituta Gentium, interficerent: erat ergo videre miseriam. * Dux enim mulieres delatae sunt naros suos circumcidisse: quas, infantibus ad vbera suspensis, cum publice per ciuitatem circumduxissent, per muros præcipitauerunt. * Alij verò, ad proximas coeuntes speluncas, & latentur sabbati diem celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt, eo quod verebantur, propter religionem & obseruantiam, manu subirent auxilium ferre. * Obsecro autem eos: qui hunc librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter aduersos casus, sed reputent, ea quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correptionem esse generis nostri. * Etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficij est indicium. * Non enim, sicut in aliis nationibus, Dominus patienter expectat, vt eas, cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat: * ita & in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuoluatis, ita demum in nos vindicet. * Propter quod nunquam quidem à nobis misericordiam suam mouet: corripens verò in aduersis, populum suum non derelinquit. * Sed hæc nobis ad comminationem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est ad narrationem. * Igitur Eleazarus vnus de primoribus scribarum, vir ætate prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians compellabatur carnem porcinam manducare. * At ille gloriosissimam mortem magis quam odibilem vitam complectens, voluntarie præbuit ad supplicium. * Intuens autem, quemadmodum oporteret accedere;

patienter sustinens, destinauit non admittere illicita propter uitae amorem. * Hi autem qui astabant, iniqua miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secretò rogabant offerri carnes, quibus vesci ei licebat, ut simularetur manducasse, sicut rex imperauerat, de sacrificij carnibus: * ut, hoc facto, à morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam hanc in eo faciebant humanitatem. * At ille cogitare cepit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canticum, atque à puero optimæ conuersationis actus: & secundum sanctæ & à Deo conditæ legis constituta, respondit citò, dicens, præmiti se velle in infernum. * Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: ut multi adolescentium, arbirantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum: * & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis uitæ tempus decipiantur: & per hoc maculam, atque execrationem meæ senectutis conquiram. * Nam, etsi in præsentì tempore supplicij hominum eripiar, sed manum Omnipotentis nec viuus, nec defunctus effugiam. * Quamobrem fortiter vita excedendum, senectute quidem dignus apparebo: * adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro grauissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis, confestim ad supplicium trahebatur. * Hi autem, qui eum ducebant, & paulò antè fuerant mitiores, in iram conuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatis arbitrabantur. * Sed, cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit, Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis, quia, cum à morte possem liberari, duros corporis sustineo dolores: secundum animam verò propter timorem tuum libenter hæc patior. * Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solum iuuenibus, sed & vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis detrahebat.

CAPVT VII.

Septem fratrum matrisque eorum ingentia fortissimeque tolerata supplicia, quid porcinis nolent vesci carnibus: & quam constanter regi ob suam crudelitatem ostenderint paratam esse damnationem, & mater suos filios sit exhortata.

Contigit autem & septem fratres vnà cum matre sua apprehensos, compelli à rege edere contra fas carnes porcinas, flagris & taureis cruciatis. * Vnus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid queris, & quid vis discere à nobis? parati sumus mori, magis, quam patrias Dei leges præuicari. * Iratus itaque rex, iussit saragines & ollas æreas succendi: quibus statim succensis

* iussit, ei qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & cunctis capitis abstracta, summas quoque manus & pedes ei præcindi, ceteris eius fratribus & matre insipientibus. * Et, cum iam per omnia inuicilis factus esset, iussit ignem admoueri, & adhuc spirantem B torredi in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, ceteri vnà cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses: & in seruis suis consolabitur. * Mortuo itaque illo primo, hoc modo sequentem deducebant ad illudendum: & cunctis capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per membra singula puniretur. * At ille, respondens patriæ voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormenta suscepit: * & in vltimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem scelestissimo in præsentì vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ uitæ resurrectione suscitabit. * Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus cibus protulit, & manus constanter extendit: * & cum fiducia ait: E Cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero: * ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum diceret cruciatum. * Et hoc ita defuncto, quartum vexabant similiter torquentes. * Et, cum iam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare à Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectionis, ad vitam non erit. * Et cum admoouissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens in eum, dixit: * Potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum. * tu autem D patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te & semen tuum torquebit. * Post hunc ducebant sextum, & is, mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: * tu autem ne existimes tibi impunè futurum, quod contra Deum pognare tentaueris. * Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ percunctis septem filios sub vnus diei tempore conspiciens, bono animo ferebat, propter spem quam in Deum habebat: * singulos illorum hortabatur voce patriæ fortiter, repleta sapientia: &, femineæ cogitationi masculinum animum inferens, * dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donauì vobis & vitam, & singulorum membra non

† Deus i. c. 36 f. 41.

CAPVT VIII.

ego ipsa compegi: * sed enim mundi Crea-
tor, qui formauit hominis nascitatem, qui-
que omnium inuenit originem, & spiritum
vobis iterum cum misericordia reddet & vi-
tam, sicut nunc vosmetipsos despicietis pro-
pter leges eius. * Antiochus autem, contem-
ni se arbitrans, simul & exprobrantis voce
despecta, cum adhuc adolescentior superef-
set, non solum verbis hortabatur, sed & cum
iuramento affirmabat, se diuitem & beatum
facturum, & translatum à patris legibus ami-
cum habiturum, & res necessarias ei prebi-
turum. * Sed ad hæc cum adolescens nequa-
quam inclinaretur, vocauit rex marem, &
suadebat ei vt adolescenti fieret in salutem.
Cum autem multis eam verbis esset hor-
tatus, promisit futurum se filio suo. * Ita-
que inclinata ad illum irridens crudelem ty-
rannum, ait parua voce: Fili mi, misere-
re mei, quæ te in vtero nouem mensibus por-
taui, & læ triennio dedi & alui, & in æta-
tem istam perduxì. * Peto, nate, vt aspicias
ad coelum & terram, & ad omnia quæ in eis
sunt & intelligas, quia ex nihilo fecit illa
Deus, & hominum genus: * ita fiet, vt non
timeas carnificem istum; sed dignus fratri-
bus tuis effectus pariceps, suscipe mortem,
vt in illa miseratione cum fratribus tuis te re-
cipiam. * Cum hæc illa adhuc diceret, ait ado-
lescens: Quem sustineris? non obedio præ-
cepto regis, sed præcepto legis, quæ data
est nobis per Moysem. * Tu verò, qui inuen-
tor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non
effugies manum Dei. * Nos enim pro pec-
catis nostris hæc patimur. * Et si nobis pro-
pter increpationem & correptionem Do-
minus Deus noster modicum iratus est: sed
iterum reconciliabitur seruis suis. * Tu au-
tem, ô scelestè, & omnium hominum flagi-
tiosissime, noli frustrâ extolli vanis spebus
in seruos eius inflammatus. * nondum enim
omnipotentis Dei, & omnia insipientis iu-
diciū effugisti. * Nam fratres mei, modi-
cum nunc dolore sustentato, sub testamento
æternæ vitæ effecti sunt: tu verò iudicio Dei
iustas superbie tuæ penas exolues. * Ego
autem, sicut & fratres mei, animam & cor-
pus meum trado pro patris legibus inuo-
cans Deum maioris genti nostræ propitiū
fieri, teque cum tormentis & verberibus
confiteri quòd ipse est Deus solus. * In me
verò & in fratribus meis desinet omnipoten-
tis ira, quæ super omne genus nostrum
iustè superducta est. * Tunc rex accensus
ira, in hunc super omnes crudeliter dese-
ruit, indignè ferens se derisum. * Et hic ita-
que mundus obiit, per omnia in Domino
confidens. * Nouissimè autem post fi-
lios & mater consumpta est. * Igitur de sa-
crificiis, & de nimis crudelitibus factis di-
ctum est.

Iudas Machabæum, inuocato Dei auxilio, post aliquot victorias, Nicanorem, qui certam sibi de Iudæis pollicebatur victoriam, suis primū ad constantiam adhortatus, perfregit; interfectū de eius exercitu unū cum Timotheo & Bacchide plusquam 20000. ita Nicanor solus effugiens predicaret Iudæis Deum habere protectorem.

Iudas verò Machabæus, & qui cum illo
erant, introibant latenter in castella: &
conuocantes cognatos & amicos, & eos, qui
permanebant in Iudæismo, assumentes, edu-
xerunt ad se sex millia virorum. * Et inuo-
cabant Dominum, vt respiceret in popu-
lum, qui ab omnibus calcabatur: & misere-
retur templo, quod contaminabatur ab im-
piis: * misererentur etiam exterminio ciuitatis,
quæ esset illic complananda, & vo-
cem sanguinis ad se clamantis audiret: * me-
moraretur quoque iniquissimas mortes paru-
ulorum innocentium, & blasphemias nomi-
ni suo illatas, & indignaretur super his.
At Machabæus, congregata multitudine,
intolerabilis generibus effliciebatur: ira enim
Domini in misericordiam conuersa est. *
Et superueniens castellis & ciuitatibus im-
provisus, succendebat eas: & opportuna
loca occupans, non paucas hostium sta-
ges dabat: * maxime autem noctibus ad
huiusmodi excursus ferebatur, & fama
virtutis eius vbique diffundebatur. * Vi-
dens autem Philippus paulatim vitum ad
profectum venire, ac frequentius res ei ce-
dere prosperè, ad Ptolemæum Ægypti Cæ-
saryz & Phœniciæ scripsit, vt auxilium
ferret regis negotiis. * At ille velociter mi-
sit Nicanorem Patrocli de primoribus ami-
cum, datus ei de permittis gentibus, ar-
matis non minus viginti millibus, vt uni-
uersum Iudæorum genus deleter, adiuncto
ei & Gorgia viro militari, & in bellicis re-
bus experientissimo. * Constituit autem Ni-
canor, vt regi tributum, quod Romanis
erat dandum, duo millia talentorum, de ca-
piuitate Iudæorum suppleret: * statimque
ad maritimas ciuitates misit, conuocans ad
coemptionem Iudæicorum mancipiorum,
promittens se nonaginta mancipia talento
distrahturum, non respiciens ad vindictam,
quæ eum ab Omnipotente esset consecuta.
Iudas autem ubi comperit, indicauit
his qui secum erant Iudæis, Nicanoris ad-
uentum. * Ex quibus quidam formidantes,
& non credentes Dei iustitiæ, in su-
gam vertebantur: * alij verò si quid ei su-
pererat vendebant, simulque Dominum
deprecabantur, vt eriperet eos ab impio
Nicanore, qui eos, prius quàm cominus
veniret, vendiderat: * & si non proper eos,
propter testamentum tamen quod erat ad pa-
tres eorum, & propter invocationem sancti

& magnifici nominis eius super ipsos. * Con-
uocatis autem Machabeus septem millibus, D
qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus re-
conciliarentur, neque mouerent iniquè veni-
entium aduersum se hostium multitudi-
nem, sed fortiter contenderent, * ante oculos
habentes conumeliā, quæ loco sancto ab
his iniuste esset illata, itemque & ludibrio
habite ciuitatis iniuriā, adhuc etiam vete-
ritum instituta conuulsā. * Nam illi quidem
armis confidunt, ait, simul & audacia: nos
autem in omnipotente Domino, qui potest
& venientes aduersum nos, & vniuersum
mundum vno nutu delere, confidimus. *
Admonuit autem eos & de auxiliis Dei, quæ
facta sunt erga parentes: & t̃ quod sub
Sennacherib centum octoginta quinquæ millia
perierunt: * & de prælio, quod eis aduer-
sus Galatas fuit in Babylonia, vt omnes, vbi
ad rem veniunt, Macedonibus sociis hæ-
suerunt, ipsi sex millia soli peremerunt
centum viginti millia, propter auxilium illis
datum de cælo, & beneficia pro his pluri-
ma consecuti sunt. * His verbis constantes
effecti sunt, & pro legibus & patria mori pa-
rati. * Constituit itaque fratres suos duces
vtrique ordini, Simonem, & Iosephum, &
Jonathan, subiectioni vnicuique milleuis &
quingentenis. * Ad hoc etiam ab Efdra lecto
illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei,
in prima acie ipse dux commisit cum Ni-
canore. * Et factis sibi adiutore Omnipoten-
te, interfecerunt super nouem millia homi-
num: maiorem autem partem exercitus Ni-
canoris vulneribus debilem factam fugere
compulerunt. * Pecuniis verò eorum, qui
ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, F
ipsum viqueque persecuti sunt, * sed re-
uersi sunt hora conclusi, nam erat ante sab-
batum: quam ob causam non perseuerauerunt
insequentes. * Arma autem ipsorum &
spolia congregantes, sabbanum agebant: be-
nedicentes Dominum, qui liberavit eos in
isto die, misericordie initium stillans in eos. *
Post sabbatum verò, debilibus, & orphanis,
& viduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum
suis habuere. * His itaque gestis, & com-
muniter ab omnibus facta obsecratione, mi-
sericordem Dominum postulabant, vt in si-
nem seruis suis reconciliarentur. * Et ex his,
qui cum Timotheo & Barchide erant contra
se contententes, super viginti millia in-
terfecerunt, & munitiones excelsas obui-
nuerunt: & plures prædas diuiserunt, æquam
portionem debilibus, pupillis, & viduis, sed
& senioribus facientes. * Et cum arma eo-
rum diligenter collegissent, omnia compo-
suerunt in locis opportunis, residua verò
spolia Ierosolymam detulerunt: * & Phila-
chen, qui cum Timotheo erat, interfece-
runt, virum sceleratum, qui in multis Iudeos
afflixerat. * Et cum epinicia agerent Ieroso-
lymis, eum, qui sacras ianuas incenderat,

id est, Callisthenem, cum in quoddam do-
micilium refugisset, incenderunt, digna ei
mercede pro impietatis suis reddita. * Fa-
cinorosissimus autem Nicanor, qui mille ne-
gotiantes ad Iudeorum venditionem addu-
xerat, * humiliter auxilio Domini, ab his
quos nullos existimauerat, deposita veste
glorie, per mediterranea fugiens, solus ve-
nit Antiochiam, summam infelicitatem de
inierit sui exercitus consecutus. * Et qui
promiserat Romanis se tributum restituere
de capiuitate Ierosolymorum, predicabat
nunc protectorem Deum habere Iudeos, &
ob ipsum invulnerabiles esse, eò quod se-
querentur leges ab ipso constitutas.

CAPVT IX.

*Antiochus ad Persopolim fugatus, dum Iudeos
ad interfectionem perdere meditaretur, maxi-
mā viscerum doloribus à Deo percussus, cum fac-
tore intolerabili scaturientibus & corpore vermibus,
post suorum criminum agnitionem, & ser-
uatiōem emendationem, merita morte occubuit,
scriptis ad Iudeos litteris ut filio suo subditi per-
sisterent.*

Eodem tempore Antiochus inhonestè
Ereueretur de Perside. * Intracrat
A enim in eam, quæ dicitur Persopolis, &
æntauit expoliare templum, & ciuitatem
opprimere: sed multitudine ad arma concu-
rentes, in fugam versi sunt: & ita contigit
vt Antiochus post fugam turpiter rediret.
* Et cum venisset circa Ecbatanam, recog-
nouit quæ erga Nicanorem & Timotheum
gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur
se, iniuriā illorum qui se fugauerant, pos-
se in Iudeos retorquere: ideoque iussit agi-
tari currum suum, sine intermissione agens
iter, cælesti eum iudicio perurgente, eò
quod ita superbe locutus esset se venturum Ie-
rosolymam, & congeriem sepulchri Iudeo-
rum eam facturum. * T̃ Sed qui vniuersa
conspicit Dominus Deus Israel, percussit
eum insanabili & inuisibili plaga. Vt enim
finiuit hunc ipsum sermonem, apprehendit
eum dolor dirus viscerum, & amara inter-
norum tormenta. * & quidem satis iuste,
quippe qui multis & nouis cruciatibus alio-
rum torserat viscera, licet ille nullo modo à
sua malitia cessaret. * Super hoc autem su-
perbia repletus, ignem spirans animo in Iu-
deos, & præcipienti accelerari negotium,
contigit illum impetu euntem de curru ca-
dere, & graui corporis collisione membra
vexari. * Ille qui sibi videbatur etiam flu-
B tibus maris imperare, supra humanum mo-
dum superbia repletus, & montium altitu-
dines in statera appendere, nunc humilitas
ad terram in gestatorio portabatur, mani-
festam Dei virtutem in semetipso conte-
stans: * ita vt de corpore impij vermes sca-
turirent, ac viuientis in doloribus carnes eius
effluerent, odore etiam illius & fetore exer-
citus

† 4 Reg.
1 & 2. 15.
Tob. 1.
d. 11.
Ezech. 48.
d. 24.
Isai. 37.
Ezech.
1. 16.
1. 2. 2. 7.
Isai.

† 2. Par.
16. 26.

citus grauarietur, * & qui paulò ante sidera 10
 cœli contingere se arbitrabatur, eum nemo
 poterat propter intolerantiam fectoris porta- 11
 re. * Hinc igitur cepit ex graui superbia
 deductus ad agnitionem sui venire, diuina
 admonitus plaga, per momenta singula do- 12
 loribus suis augmenta capientibus. * & cum
 nec ipse iam fectorem suum ferre posset, ita 13
 ait: lultum est subditum esse Deo, & mor-
 talem non parua Deo sentire. * Orabat au- 14
 tem hic scelestus Dominum, à quo non
 esset misericordiam consecutus. * Et ci-
 uitatem, ad quam festinans veniebat vt eam
 ad solum deduceret, ac sepulchrum con- 15
 gestorum faceret, nunc opat libertatem red-
 dere: * & Iudæos, quos nec sepultura qui- 16
 dem se dignos habiturum, sed auibus ac fe-
 ris diripiendos traditurum, & cum paruulis
 exterminaturum dixerat, æquales nunc Ar-
 menensibus facturum pollicetur: * templum 17
 etiam sanctum, quod prius expoliauerat, op-
 timis donis ornaturum, & sancta vasa mul-
 tiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sum-
 pus de redditibus suis præstaturum: * su- 18
 per hæc, & Iudæum se futurum, & omnem
 locum terræ perambulaturum, & prædica-
 turum Dei potestatem. * Sed non cessanti-
 bus doloribus (supervenerat enim in eum ius-
 tum Dei iudicium) desperans scripsit ad Iu-
 dæos in modum deprecationis epistolam hæc
 continentem.

* OPTIMIS ciuibus Iudæis plurimam sa- 19
 lutem, & benè valere, & esse felices, rex
 & princeps Antiochus. * Si benè valuis, & 20
 filij vestri, & ex sententia vobis cuncta sunt,
 maximas agimus gratias. * Et ego in infir-
 mitate constitutus, vestri autem memot be- 21
 nignè, reuersus de Persidis locis, & infir-
 mitate graui apprehensus, necessarium duxi
 pro communi utilitate curam habere: * non 22
 desperans memetipsum, sed spem multam
 habens effugiendi infirmitatem. * Respi- 23
 ciens autem quòd & pater meus, quibus
 D tempotibus in locis superioribus ducebat
 exercitum, ostendit qui post se susciperet
 principatum: * vt si quid contrarium acci- 24
 deret, aut difficile nuntiaretur, scientes hi
 qui in regionibus erant, cui esset rerum
 summa derelicta, non turbarentur. * Ad 25
 hæc considerans de proximo potentes quos-
 que & vicinos temporibus insidiantes, &
 euentum expectantes, designavi filium
 meum Antiochum regem, quem sæpè re-
 currens in superiori regna multis vestrum
 commendabam: & scripsi ad eum quæ sub- 26
 iecta sunt. * Oro itaque vos & peto, me-
 mores beneficiorum publicè & priuarim,
 vt vnusquisque conseruet fidem ad me &
 ad filium meum. * Confido enim, cum 27
 modeste & humanè acturum, & sequentem
 propositum meum & communem vobis fore.
 * Igitur homicida & blasphemus pesti- 28
 mè percussus, & vt ipse alios tractauerat, pe-

regè in montibus miserabili obitu vita fun-
 ctus est. * Transferebat autem corpus Phi-
 lippus collactaneus eius, & qui metuens filium
 Antiochi, ad Ptolemæum Philometorem in
 Ægyptum abiit.

CAPVT X.

*Iudæi Machabæum, purgati templo ac ciuita-
 te, octo diebus sollempnitatem celebrat, & quo-
 tantis celebrandam ordinas: Eupator Antiocho
 patri in regno succedens, Ptolemæo veneno extin-
 ctio, Gorgiam ducem locorum constituit, Iudæos
 sæpius pugna molestantem: Iudæi & hunc & Ti-
 mothæum variasque hostium munitiones denunciant,
 occisis plurimis milibus, quinque etiam equiti-
 bus de celo apparentibus, qui Iudæis in auxilium
 venerant.*

Machabæus autem, & qui cum eo
 A Merant, Domino se protegente, tem-
 plum quidem, & ciuitatem recepit: * aras
 autem, quas alienigenæ per plateas extru-
 xerant, itemque delubra demolitus est. * &
 purgato templo, aliud altare fecerunt: & de
 igneis lapidibus igne concepto sacrificia ob-
 tulerunt post biennium, & incensum, & lu-
 cernas, & panes propositionis posuerunt.
 * Quibus gestis, rogabant Dominum
 4 prostrati in terram, ne amplius talibus malis
 incidere: sed &, si quando peccassent,
 vt ab ipso mitius corriperebantur, & non bar-
 baris ac blasphemis hominibus traderen-
 tur. * Qua die autem templum ab alienige-
 nis pollutum fuerat, contigit eadem die
 purificationem fieri, vigesima quinta men-
 6 sis, qui fuit Casleu. * Et cum lætitia diebus
 B octo egerunt in modum tabernaculorum, re-
 cordantes quòd ante modicum temporis,
 diem sollempnem tabernaculorum in mon-
 tibus & in speluncis moris bestiarum egerant.
 * Propter quod thyrsos, & ramos virides,
 & palmas præferebant ei qui prosperauit
 8 mundari locum suum. * Et decreuerunt com-
 muni præcepto & decreto, vniuersæ genti Iu-
 9 deorum, omnibus annis agere dies istos. * Et
 Antiochi quidem, qui appellatus est Nobi-
 lis, vice excessus ita se habuit. * Nunc autem
 de Eupatore Antiochi impij filio, quæ gesta
 sunt narrabimus, breuiantes mala, quæ in
 11 bellis gesta sunt. * Hic enim suscepto regno,
 C consiliuit super negotia regni Lyfium quem-
 dam, Phœnicis & Syriæ militiæ principem.
 12 * Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer,
 iusti tenax erga Iudæos esse constituit, &
 præcipuè propter iniquitatem quæ facta erat
 13 in eos, & pacificè agere cum eis. * Sed
 ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem,
 cum frequenter proditor audiret, eò quòd
 Cyprium creditam sibi à Philometore deser-
 uisset, & ad Antiochum Nobilem translaus
 etiam ab eo recessisset, veneno vitam finivit.
 14 * Gorgias autem, cum esset dux locorum,
 assumptis aduenis frequenter Iudæos debel-
 15 labat. * Iudæi verò, qui tenebant oppor-
 tunas

tunas munitiones, fugatos ab Ierolymis suscipiebant, & bellare tentabant. * Hi verò qui erant cum Machabæo, per orationes Dominum rogantes ut esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorum: * multaque vi insistentes, loca obtinuerunt, occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus viginti millibus trucidauerunt. * Quidam autem, cum confugissent in duas turres valdè munitas, omnem apparatus ad repugnandum habentes, * Machabæus ad eorum expugnationem, relicto Simone, & Iosepho, itemque Zachæo, eisque qui cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quæ amplius perurgebant, pugnas conuersus est. * Hi verò qui cum Simone erant, cupiditate ducti, à quibusdam qui in turribus erant, suasi sunt pecunia: & septuaginta millibus didrachmis acceptis, dimiserunt quoddam effugere. * Cum autem Machabæo nuntiatum esset quod factum est, principibus populi congregatis, accusauit, quòd pecunia fratres vendidissent, aduersariis eorum dimissis. * Hos igitur proditores factos interfecit, & consilium duas turres occupauit. * Armis autem ac manibus omnia prospere agendo, in duabus munitionibus plus quam viginti millia peremit. * At Timotheus, qui prius à Iudeis fuerat superatus, conuocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiatico, aduenit quasi armis Iudeam capturus. * Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumbosque ciliciis præcincti, * ad altaris crepidinem prouoluti, ut sibi propitiis, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersariis aduersarentur, sicut lex dicit. * Et ita post orationem, sumptis armis, longius de ciuitate procedentes, & proximis hostibus effecti, resederunt. * Primo autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victoriæ & prosperitatis sponsores cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. * Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersariis de cælo viri quinque in equis, frænis aureis decori, ducum Iudeis præstantes: * ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumsepeum incolumem conseruabant: in aduersarios autem tela & fulmina faciebant, ex quo & cæcitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. * Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, & equites sexcenti. * Timotheus verò confugit in Gazaram præsidium munitum, cui præerat Chazeas. * Machabæus autem, & qui cum eo erant, letantes obfederunt præsidium diebus quatuor. * At hi qui intus erant, loci firmitate confisi, supra modum maledicebant & sermones nefandos iactabant. * Sed cum dies quinta lucefceret, viginti iuuenes ex his qui cum

Machabæo erant, accessi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum, & feroci animo incedentes ascendebant: * sed & alij similiter ascendentes, turres portæque succendere aggressi sunt, atque ipsos maledicos viuos concremare. * Per continuum autem biduum præsidio vastato, Timotheum occultante se, in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius Chazeam & Appollophanem occiderunt. * Quibus gestis, in hymnis & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis.

CAPVT XI.

Iudas Machabæus ferocius Lyfiam maximum præstitit exercitum, fretus auxilio missi calitum equitum; quod animaduertens Lyfia pacem inter Iudeos & regem composuit; referuntur epistola Lyfie, Antiochi, ac Romanorum ad Iudeos, & Antiochi ad Lyfiam pro Iudeis.

Sed paruo post tempore, Lyfias procurator regis, & propinquus, ac negociorum præpositus, grauius ferens de his quæ acciderant, * congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerso, veniebat aduersus Iudeos, existimans se ciuitatem quidem capiam Gentibus habitaculum facturum, * templum verò in pecunie quæstum, sicut cætera delubra Gentium, habiturum, & per singulos annos venale sacerdotium: * nusquam recogitans Dei potestatem, sed mente effrenatus, in multitudine pedum, & in millibus equorum, & in octoginta elephantis confidebat. * Ingressus autem Iudeam, & appropians Bethsuræ, quæ erat in angustulo loco, ab Ierolyma intervallo quinque stadium, illud præsidium expugnabat. * Vt autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognouerint expugnari præsidia, cum fleu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum angelum mitteret ad salutem Israël. * Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, ceteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis. * Cumque pariter prompto animo procederent, Ierolymis apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis hastam vibrans. * Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dominum, & conualuerunt animis: non solum homines, sed & bestias ferocissimas, & mutos ferreos parati penetrare. * Ibant igitur prompti, de cælo habentes adiutorem, & miserantem super eos Dominum. * Leonum autem more impetu irruentes in hostes, prostrauerunt ex eis vndecim millia pedum, & equitum mille sexcentos: * vniuersos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudati euaserunt. Sed & ipse Lyfias turpiter fugiens euasit. * Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, & intelligens iniustos esse Hebræos, omnipo

omnipotentis Dei auxilio innitentes, mis-
sit ad eos: * promissique se consensurum om-
nibus quæ iusta sunt, & regem compulsiurum
amicum fieri. * Annuit autem Machabeus
precibus Lytiæ, in omnibus utilitati consuli-
ens: & quæcumque Machabeus scripsit Ly-
siæ de ludæis, ea rex concessit. * Nam erant
scriptæ ludæis epistolæ à Lyfia quidem hunc
modum continentes:

LYSIAS populo Iudeorum salutem.
* Ioannes & Abesalon, qui missi fuerant à
vobis tradentes scripta, postulabant vt ea, D
quæ per illos significabantur, impletem.
* Quæcumque igitur regi potuerunt perfer-
ri, exposui: & quæ res permittebat, concess-
it. * Si igitur in negotiis fidem conseruaueris,
19 & deinceps bonorum vobis causa esse
tentabo. * De ceteris autem per singula ver-
bo mandauit, & istis, & his qui à me missi sunt,
colloqui vobiscum. * Bene valete. Anno cen-
tesimo quadagesimo octauo, mensis Diosco-
ri die vigesima & quarta.

* Regis autem epistola ista continebat:
REX Antiochus Lyfiæ fratri salutem. * Pa-
tre nostro inter deos translatò, nos volen-
tes eos, qui sunt in regno nostro, sine tu-
multu agere, & rebus suis adhibere diligen-
tiam, * audiuius Iudæos non consensisse
14 patri meo vt transferrentur ad ritum
Græcorum, sed tenere velle suum institu-
tum, ac propterea postulare à nobis conce-
di sibi legitima sua. * Volentes igitur hanc
15 quoque gentem quietam esse, statuentes iu-
dicauimus, templum restitui illis, vt age-
rent secundum suorum maiorum consuetu-
dinem. * Bene igitur feceris, si miseris ad
eos, & dexteram dederis: vt cognita nostra
voluntate, bono animo sint, & utilitatibus
propriis deseruiant.

* Ad Iudæos verò regis epistola talis
erat:

REX Antiochus senatui Iudeorum, &
ceteris Iudæis salutem. * Si valeatis, sic estis
18 vt volumus: sed & ipsi benè valemus. * Adiit
nos Menelaus, dicens velle vos descendere
ad vestros, qui sunt apud nos. * His igitur,
qui comment vtique ad diem trigesima
mensis Xanthici, damus dexteras securi-
tatis, * vt Iudæi vtiantur cibis & legibus
31 suis, sicut & prius: & nemo eorum vilo mo-
do molestiam patiat de his, quæ per igno-
rantiam gesta sunt. * Misimus autem & Me-
nelaum, qui vos alloquatur. * Valete. Anno
33 centesimo quadagesimo octauo, Xanthici
mensis quintadecima die.

* Miserunt autem etiam Romani episto-
lam, ita se habentem:

QVINTVS Memmivs & Titus Mani-
lius, legati Romanorum, populo Iudæo-
rum salutem. * De his, quæ Lyfiæ cogna-
tus regis concessit vobis, & nos concessi-
mus. * De quibus autem ad regem iudica-
uit referendum, confestim aliquem mittite,

diligentiùs inter vos conferentes, vt decer-
namus, sicut congruit vobis: nos enim An-
tiochiam accedimus. * Ideoque festinate
rescribere, vt nos quoque sciamus cuius estis
38 voluntatis. * Bene valete. Anno centesimo
quadagesimo octauo, quintadecima die men-
sis Xanthici.

CAPVT XII.

Iudas ac duces ipsius diuino freti auxilio pu-
gnant feliciter aduersus Ioppitas, Iamitas, Ara-
bes, Casphin & Ephron ciuitates; item aduersus
Timotheum habentem ingentem exercitum, ad-
uersus praesidium Carnium, & Gorgiam: occisis au-
tem quibusdam Iudæis, qui de donariis idolorum
sustulerant, Iudas curas pro ipsorum peccatis of-
ferri sacrificium.

1 HIs factis pactionibus, Lyfiæ pergebat
A Had regem, Iudæi autem agriculturæ ope-
ram dabant. * Sed hi qui refederant, Ti-
motheus, & Apollonius Gennæi filius, sed
& Hieronymus, & Demophon super hos,
& Nicanor Cypriarches, non sineant eos
3 in silencio agere, & quiete. * Ioppitæ ve-
rò tale quoddam flagitium perpetrarunt: ro-
gauerunt Iudæos, cum quibus habitabant,
ascendere scaphas, quas parauerant, cum
vxoribus & filiis, quasi nullis inimiciis in-
ter eos subiacentibus. * Secundum com-
mune itaque decretum ciuitatis, & ipsis ac-
quiescentibus pacisque causa nihil suspectum
habentibus: cum in altum processissent, sub-
5 merferunt non minus ducentos. * Quam
crudelitatem Iudas in suæ gentis homi-
nes factam vt cognouit, præcepit viris, qui
erant cum ipso: & invocato iusto iudice
6 Deo, * venit aduersus interfectores fra-
trum, & portum quidem noctu succendit,
scaphas exussit, eos autem, qui ab igne
7 refugerant, gladio peremit. * Et cum hæc
B ita egisset, descendit quasi iterum reuersus
8 rus, & vniuersos Ioppitas eradicaturus. *
Sed cum cognouisset & eos, qui erant
Iamitæ, velle pari modo facere habitan-
9 tibus secum Iudæis, * Iamitis quoque no-
cte supervenit, & portum cum navibus
succendit: ita vt lumen ignis appareret Ie-
rosolymis à stadiis ducentis quadraginta.
10 * Inde cum iam abiissent noem stadiis,
& iter facerent ad Timotheum, com-
miserunt cum eo Arabes, quinque mil-
11 lia viri, & equites quingenti. * Cumque
pugna valida fieret, & auxilio Dei prope-
rè cessisset, residui Arabes victi, pecebant
à Iuda dexteram sibi dari, promittentes se
pascua danuros, & in ceteris profuturos.
12 * Iudas autem, arbitratus verè in multis
eos viles, promissit pacem: dextrisque acce-
13 ptis, descendere ad tabernacula sua. * Aggres-
sus est autem & ciuitatem quamdam fir-
mam, pontibus murisque circumseptam, quæ
C à turbis habitabatur Gentium promiscua-
14 rum, cui nomen Casphin. * Hi verò qui intus
erant,

erant, confidentes in stabilitate murorum, & apparatu alimoniarum, remissius agebant, maledictis laceffentes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes quæ fas non est. * Machabeus autem, inuocato magno mundi Principe, qui sine artribus & machinis temporibus Iesu præcipit Iericho, irruit ferociter muris: * & capta ciuitate per Domini voluntatem, innumerabiles cedes fecit, ita vt adiacens stagnum fladiorum duorum latitudinis, sanguine interfectorum fluere videretur. * Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & venerunt in Charraca ad eos, qui dicuntur Tubianxi, Iudeos: * & Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nullosque negotio perfecti regressus est, relicto in quodam loco firmissimo præsidio. * Dositheus autem & Sosipater, qui erant duces cum Machabeo, peremerunt à Timotheo relictos in præsidio, decem millia viros. * At Machabeus, ordinatis circum se sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheum processit, habentem secum centum viginti millia pedum, equitumque duomillia quingentos. * Cognito autem Iudæ aduentu, Timotheus præmisit mulieres, & filios, & reliquum apparatus in præsidium, quod Carnion dicitur: erat enim inexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. * Cumque cohors Iudæ prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei, qui vniuersa conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita vt magis à suis deicerentur, & gladiatorum suorum ictibus debilitarentur. * Iudas autem vehementer instabat puniens profanos, & prostravit ex eis triginta millia virorum. * Ipse vero Timotheus incidit in partes Dosithei & Sosipatris: & multis precibus postulabat vt viuos dimitteretur, eo quod mulierum ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte eius decipi eueniret. * Et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum, illæsum cum dimiserunt propter fratrum salutem. * Iudas autem egressus est ad Carnion, interfecit vigintiquinque millibus. * Post horum fugam, & necem, movit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudine diversarum gentium habitabat: & robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machinæ multæ, & telorum erat apparatus. * Sed, cum omnipotentem inuocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, ceperunt ciuitatem: & ex eis qui intus erant, vigintiquinque millia prostraverunt. * Inde ad ciuitatem Scythanum abierunt, quæ ab Ierofulymis sexcentis stadiis aberat. * Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Iudæis, quod benignè ab eis haberentur, etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum

egerint: * gratias agentes eis, & exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos esse, venerunt Ierofulymam die sollempni septimanarum instante. * Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiam præpositum Idumææ. * Exiit autem cum pedibus tribus millibus, & equibus quadringentis. * Quibus congressis, contigit paucos ruere Iudæorum. * Dositheus vero quidam de Baccenoris eques, vi fortis, Gorgiam tenebat: & cum vellet illum capere viuum, eques quidam de Thracibus irruit in eum, humerumque eius amputavit: atque ita Gorgias effugit in Maræla. * At illis, qui cum Esdrin erant, diutius pugnantis, & fatigatis, inuocavit Iudas Dominum adiutorem & duces belli fieri: * incipiens voce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgiæ militibus incussit. * Iudas autem collecto exercitu venit in ciuitatem Odollam: & cum septima dies superueniret, secundum consuetudinem purificati, in eodem loco sabbatum egerunt. * Et sequenti die venit cum suis Iudas, vt corpora prostratorum tolleret, & cum parentibus poneret in sepulchris paternis. * Inuenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum, quæ apud Iamniam fuerunt, & à quibus lex prohibet Iudæos: omnibus ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruisse. * Omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini, qui occulta fecerat manifesta. * Atque ita ad preces conuersi, rogauerunt, vt id quod factum erat delictum obliuioni traderetur. At verò fortissimus Iudas hortabatur populum conseruare se sine peccato, sub oculis videntes quæ facta sunt pro peccatis eorum qui prostrati sunt. * Et facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Ierofulymam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, benè & religiosè de resurrectione cogitans. (* nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur & vanum orare pro mortuis) * & quia considerabat quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant, optimam haberent repositam gratiam. * Sancta ergo & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, vt à peccatis soluantur.

CAPITULUM XIII.

Menelaus Iudæis transfuga iussu Antiochi extremo afficitur supplicio: Antiochus vero maximum dicens in Iudæis exercitum, semel ac iterum victus & repulsus, multisque militibus ex suis occisis, & Philippo rebellante, supplicem pacem cum Iudæis firmat iuramento, oblato in templo sacrificio, Iudæque in principem Ptolemaidæ constituto.

ANno centesimo quadagesimo nono, cognouit Iudas Antiochum Eupatorem venire cum multitudine aduersus Iudæam,

* &c

* & cum eo Lyfiam procuratorem & præpo-
 situm negotiorum, fecum habentem pedi-
 tum centum decem millia, & equitum quin-
 que millia, & elephantum viginti duos, cur-
 rus cum falcibus trecentos. * Commiſit
 autem ſe illis & Menelaus : & cum multa
 fallacia deprecabatur Antiochum, non pro-
 patriæ ſalute, ſed ſperans ſe conſtitui in
 principatum. * Sed Rex regem ſuſcipiuit
 animos Antiochi in peccatore : & ſugge-
 rente Lyſia hunc eſſe cauſam omnium ma-
 lorum, iuſſit (vt eis eſt conſuetudo) ap-
 prehenſum in eodem loco necari. * Erat au-
 tem in eodem loco turris quinquaginta cu-
 bitorum, aggeſtum vndique habens cineris :
 hæc proſpectum habebat in præceps. * inde
 in cinerem deiſi iuſſit ſacrilegum, omnibus
 eum propellentibus ad interitum. * Et tali
 lege præuicatorum legis contigit mori, nec
 terræ dari Menelaum. * Et quidem ſaris iu-
 ſtè : nam quia multa erga aram Dei delicta
 commiſit, cuius ignis & cinis erat ſanctus
 ipſe in cineris morie damnatus eſt. * Sed
 rex mente effrenatus veniebat, nequiores
 ſe patre ſuo Iudæis oſtendens. * Quibus Iu-
 das cognitis, præcepit populo vt die ac no-
 ctè Dominum inuocarent, quò, ſicut ſem-
 per, & nunc adiunaret eos : * prius qui
 lege, & patria, ſanctoque templo priuari ve-
 rerentur : ac populum, qui nuper paululum
 reſpiraret, ne ſineret blaſphemis ruſus na-
 tionibus ſubdi. * Omnibus itaque ſimul
 facientibus, & petentibus à Domino miſeri-
 cordiam, cum ſteu & ieiuniis, per triduum
 continuum proſtratis, hortatus eſt eos Iudas
 vt ſe præparent. * Ipſe verò cum ſepiuri-
 bus cogitauit, prius quàm rex admo-
 ueretur exitum ad Iudæam, & obtineret ciui-
 tatem, exire, & Domini iudicio committere
 exitum rei. * Dans itaque poteſtatem
 omnium Deo mundi creatori, & exhortatus
 ſuos vt fortiter dimicaret, & viſque ad mor-
 tem pro legibus, templo, ciuitate, patria, &
 ciuibz ſtarent, circa Modin exercitum con-
 ſtituit. * Et dato ſigno ſuis Dei victoriæ,
 iuuenibus fortiffimis electis, nocte aggreſſus
 aulam regiam, in caſtris interfecit viros qua-
 tuor millia, & maximum elephantorum
 cum his qui ſuperpoſiti fuerant : * ſummo-
 que metu ac perturbazione hoſtium caſtra
 replentes, rebus proſperè geſtis, abierunt.
 * Hoc autem factum eſt die illuſcente,
 adiuuante eum Domini protectione. * Sed
 rex, accepto guſtu audacie Iudæorum, arte
 difficultatem locorum tentabat : * & Beth-
 ſuræ, quæ erat Iudæorum præſidium muni-
 tum, caſtra admovebat : ſed fugabantur, im-
 pingebat, minorabantur. * His autem, qui
 intus erant, Iudas neceſſaria mittebat.
 * Enuntiavit autem myſteria hoſtibus Rho-
 docus quidam de Iudaico exercitu, qui re-
 quiſitus comprehenſus eſt, & conſulſus.
 * Iterum rex ſermonem habuit ad eos qui

erant in Bethſuris : dextram dedit : accepit
 abiit. * commiſit cum Iuda : ſuperatus eſt.
 Vt autem cognouit rebellare Philippum An-
 tiochiæ, qui relictus erat ſuper negotia, men-
 te conſternatus, Iudæos deprecans, ſubdi-
 ruſque eis, iuravit de omnibus quibus iuſtum
 viſum eſt : & reconciliatus obrulit ſacriſi-
 cium, honorauit templum, & munera po-
 ſuit : * Machabeum amplexatus eſt, & ſec-
 cit eum à Ptolemaide viſque ad Gerrenos du-
 cem & principem. * Vt autem venit Ptole-
 maidam, grauius ferebant Ptolemaenſes ami-
 citiæ conuentionem, indignantes ne fortè
 ſtedus irrumperent. * Tunc aſcendit Ly-
 ſias tribunal, & expoſuit rationem, & po-
 pulum ſedauit, regreſſuſque eſt Antio-
 chiam : & hoc modo regis proſectio & re-
 dius proceſſit.

CAPVT XIV.

*Suggerente Alcimo qui ſummo deſtitutus erat
 ſacerdotio, Nicanor in Iudæos miſſus à rege De-
 metrio, auditis Iudæ præclaris ſaciworibus, amicitiam
 cum eo conerabat : quam poſtmodum rege co-
 gente ſilens, dum Iudam nequit comprehendere,
 templi minatur euſione, & ſenem Raziam
 Iudæum magnanimum apprehendere conatur : qui
 dum ab hoſtibus iam ſe capiendum videret, elegit
 potius conſtaantiſſimo animo ſibi mortem inferre
 quàm indigna pati ab hoſtibus, in quos propriis
 manibus ſua interſina proceſſit.*

1 Sed poſt triennij tempus, cognouit Iudas,
 A & qui cum eo erant, Demetrium Seleu-
 ci, cum multitudine valida, & nauibus, per
 portum Tripolis aſcendiſſe ad loca opportu-
 na : & tenuiſſe regiones aduerſus Antio-
 chum, & ducem eius Lyſiam. * Alcimus
 autem quidam, qui ſummus ſacerdos fuerat,
 ſed voluntariè coinquinatus eſt temporibus
 commiſſionis, conſiderans nullomodo ſibi
 eſſe ſalutem, neque acceſſum ad altare, * ve-
 nit ad regem Demetrium, centeſimo quin-
 quageſimo anno, offerens ei coronam auream,
 & palmam ſuper hæc & thallos, qui
 templi eſſe videbantur. Et ipſa quidem die
 ſiluit. * Tempus autem opportunum de-
 mentie ſux nactus, conuocatus à Demetrio
 ad conſilium, & interrogatus quibus rebus
 & conſiliis Iudæi niterentur, * reſpondit :
 Ipſi qui dicuntur Allidæi Iudæorum, quibus
 præſtè Iudas Machabeus bella nutriti, &
 ſeditiones mouent, nec patiuntur regnum
 eſſe quietum. * nam & ego defraudatus pa-
 rentum gloria (dico autem ſummo ſacerdo-
 tio) huc veni : * primò quidem vilis viribus
 B regis fidem ſeruans, ſecundò autem etiam
 ciuibz conſulens : nam illorum prauitate
 vniuerſum genus noſtrum non minimè ve-
 9 xatur. * Sed oro his ſingulis, o rex, cognitis,
 & regioni, & generi, ſecundum humanita-
 tem tuam peruiſatam omnibus, proſpice.
 10 * nam, quamdiu ſuperſeſt Iudas, impoſſibile
 eſt pacem eſſe negotiis. * Talibus autem

ab hoc dictis, & ceteri amici, hostiliter se habentes aduersus Iudam, inflammauerunt Demetrium. * Qui statim Nicanorem præpositum elephantorum ducem milit in Iudæam: * datis mandatis, ut ipsum quidem Iudam caperet; eos verò, qui cum illo erant, dispergeret, & conlrueret Alcimum maximi templi summum sacerdotem. * Tunc gentes, quæ de Iudæa fugerant Iudam, gregatim se Nicanori miscebant; miserias & clades Iudæorum, prosperitates rerum suarum existimantes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris aduentu & conuentu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, ut in æternum custodiret, quique suam portionem signis euidentibus protegit. * Imperante autem duce, statim inde mouerunt conueneruntque ad castellum Desfau. * Simon verò frater Iudæa commiserat cum Nicanore: sed contentius eil repentinò aduentu aduersariorum. * Nicanor tamen, audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinem, quam pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere monebat. * Quam ob rem premisit Posidonium, & Theodotium, & Matthiam, ut darent dexteras atque acciperent. * Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem reuulset, omnium vna fuit sententia amicis annuere. * Itaque diem constituerunt, qua secretò inter se agerent & singulis selte prolata sunt, & posite. * Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne fortè ab hostibus repentinè mali aliquid oriretur: & congruum colloquium fecerunt. * Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilque iniquè agebat, gregesque turbatum, quæ congregatæ fuerant dimisit. * Habebat autem Iudam semper charum ex animo, & erat vno inclinatus. * Rogauitque eum ducere uxorem, filiosque procreare. Nuptias fecit: quietè egit, communiterque viuebant. * Alcimus autem videns charitatem illorum ad inuicem, & conuentiones, venit ad Demetrium, & dicebat, Nicanorem rebus alienis assentire, Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse. * Itaque rex exasperatus & pessimis huius criminationibus iritatus, scripsit Nicanori, dicens, grauiter quidem se ferre de amicitia conuentione, iubere tamen Machabeum citius vincitum mittere Antiochiam. * Quibus cognitis, Nicanor consternabatur, & grauiter ferebat, si ea, quæ conuenerant, irrita faceret, nihil læsus à viro: * sed quia regi resistere non poterat, opportunitatem obseruabat, qua præceptum perficeret. * At Machabeus, videns se cum agere Nicanorem, & consuetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis, occulauit se à Nicanore. * Quod cum ille cognouit foriter se à

viro præuentum, venit ad maximum & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi virum. * quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset qui querebatur, extendens manum ad templum, iurauit, dicens: Nisi Iudam mihi vincitum tradideris, istud Dei sanum in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. * Et his dictis, abiit. Sacerdotes autem protendentes manus in cœlum, inuocabant eum, qui semper propugnator esset gentis ipsorum, hæc dicentes: * Tu Domine vniuersorum, qui nullius indiges, voluisti templum habitationis tuæ fieri in nobis. * Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserva in æternum impollutam domum istam, quæ nuper mundata est. * Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, vir amator ciuitatis, & benè audiens: qui pro affectu patris Iudæorum appellabatur. * Hic multis temporibus continentia proposuit tenuit in Iudaismo, corpusque & animam tradere contentus pro perseverantia. * Volens autem Nicanor manifestare odium, quod habebat in Iudæos, misit milites quingentos, ut eum comprehenderent. * putabat enim, si illum deciperet, se cladem Iudæis maximam illaturum. * Turbis autem intrare in domum eius, & ianuam disrumpere, atque ignem admoovere cupientibus, cum iam comprehenderetur, gladio se petiit: * eligens nobiliter mori potius, quam subditi fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis iniuriis agi. * Sed, cum per festinationem non certo idu plagam dedisset, & ruthe intra ostia irrumperent, recurrentes audacter ad murum, præcipitavit semetipsum viriliter in turbas: * quibus velociter locum dantibus casui eius, venit per mediam ceruicem: * & cum adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cum sanguis eius magno fluxu deflueret, & grauissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam petransiit: * & stans supra quamdam petram præruptam, & iam ex sanguis effectus, complexus intestina sua, vtriusque manibus proiecit super turbas, inuocans dominatorem vitæ ac spiritus, ut hæc illi iterum redderet atque ita vita defunctus est.

CAPVT XV.

Iudas suos contra Nicanorem Dei potentiam conuenientem roborat, tum exhortatione, tum nocturna apparitionis manifestatione de viso Ieremia pro populo Israel orante; qui in Deum spem habentes ingentem profecerant exercitum, amputatis capite & manu Nicanoris, qua Ierusalem in memoriam diuina protectionis suspensa fuit, lingua eius blasphemam anibus particulatim tradita, eoque die in annum sollempnitatem instituta.

Nicanor autem, ut comperit Iudam esse in locis Samarie, cogitavit cum A omni impetu die sabbati committere bellum. * Iudeis verò, qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus: Ne ita ferociter & barbarè feceris, sed honorem tribus diei sanctificationis, & honora eum, qui vniuersa contempsit: * ille infelix interrogauit, si esset potens in celo, qui imperauit agi diem sabbatorum. * Et respondentibus illis, Est Dominus viuis ipse de celo potens, qui iussit agi septimanam diem. * At ille ait: Et ego potens sum super terram, qui impero sum arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit ut consilium perliceret. * Et Nicanor quidem cum summa superbiam erectus, cogitauerat commune trophæum statuere de Iuda. * Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum. * & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mente haberent adiutoria sibi facta de celo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. * Et allocutus eos de lege & prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos: * & ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium fallaciam, & iuramentorum prauaricationem. * Singulos autem illicum armauit, non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod vniuersos lætificauit. * Erat autem huiusmodi visus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verendum visu, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui à puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudeorum: * Post hoc apparuisse & alium virum, ætate & gloria mirabilem, & magni decoris habitudine circa illum: * Respondentem verò Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, & populi Israel: hic est, qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias propheta Dei. * Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem: * Accipe sanctum gladium munus à Deo, in quo deiecis aduersarios populi mei Israel. * Exhortati itaque Iudæ

D sermonibus bonis valdè, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, stauerunt dimicare & confingere fortiter, ut virtus de negotiis iudicaret: eò quòd ciuitas sancta & templum periclitarentur. * Erat enim pro vxoribus, & filiis, itemque pro fratribus, & cognatis, minor sollicitudo: maximus verò & primus pro sanctitate timor erat templi. * sed & eos qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his qui congressuri erant. * Et cum iam omnes sperarent iudicium futurum, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, bestie equeque opportunò in loco compositi, * considerans Machabæus aduentum multitudinis, & apparatus variorum armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in celum, prodigia facientem Dominum inuocauit, qui non secundum armorum potentiam, sed prout iussu placet, dat dignis victoriam. * Dixit autem inuocans hoc modo: † Tu Domine, qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octogintaquingue milia: * & nunc dominator celorum mitte angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachij tui, * ut metuent qui cum blasphemiam veniunt aduersus sanctum populum tuum. Et hic quidem ita perorauit. * Nicanor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant. * Iudas verò, & qui cum eo erant, inuocato Deo, per orationes congressi sunt. * manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostrauerunt non minus trigintaquingue milia, præsentia Dei magnificè delectati. * Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognouerunt Nicanorem fuisse cum armis suis. * Facto itaque clamore, & perturbatione excitata, patria voce omnipotentem Dominum benedicebant. * Præcepit autem Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibus paratus erat, caput Nicanoris, & manum cum humero abscissam, Ierosolymam perferri. * Quò cum peruenisset, conuocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare, accersit & eos qui in arce erant. * Et ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnificè gloriatus est: * Linguam etiam impij Nicanoris præcisam iussit particulatim anibus dari: manum autem demeritis contra templum suspendi. * Omnes igitur cæli benedixerunt Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum suum incontinenter natum seruauit. * Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce, ut euidens esset & manifestum signum auxilij Dei. * Itaque omnes communi consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire: * habere autem celebritatem tertiam decima

decima die mensis Adar, quod dicitur voce
 Syriaca, pridie Mardochæi diei. * Igitur his
 erga Nicanorem gestis, & ex illis temporibus
 ab Hebræis ciuitate possessa, ego quoque
 in his faciam finem sermonis. * Et si qui-
 dem benè, & vt historiz competit hoc & ipse

velim: sin autem minùs dignè, contedendum
 est mihi. * Sicut enim vinum semper bibere,
 aut semper aquam, contrarium est; alternis
 autem vti, delectabile: ita legentibus, si sem-
 per exactus sit sermo, non erit gratus. Hic
 ergo erit consummatus.

F I N I S.

SANCTVM

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M M A T T H Æ V M.

C A P V T P R I M V M.

*A quibus Maioribus Christus secundum carnem
descenderit: Angelus instruit Ioseph de Maria
sponsa sua conceptione, partuque futuro.*

IHER generationis Iesu
Christi filij† David, filij A
Abraham.

* † Abraham genuit 2
Isaac.

† Isaac autem genuit
Iacob.

† Iacob autem genuit Iudam, & fratres
eius.

* † Iudas autem genuit Phares, & Zaram 3
de Thamar.

† Phares autem genuit Efron.
Efron autem genuit Aram.

* Aram autem genuit Aminadab.
† Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.

* Salmon autem genuit Booz de Rahab.

† Booz autem genuit Obed ex Ruth.
Obed autem genuit Iesse.

* † Iesse autem genuit David regem.

* † David autem Rex genuit Salomonem 6
ex ea quæ fuit Uriæ.

* † Salomon autem genuit Roboam.

† Roboam autem genuit Abiam.

† Abias autem genuit Asa.

* Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Oziam.

* † Ozias autem genuit Ioatham.

† Ioatham autem genuit Achaz.

† Achaz autem genuit Ezechiam.

* † Ezechias autem genuit Manassén.

† Manassés autem genuit Amon.

† Amon autem genuit Iosiam.

* † Iosias autem genuit Iechoniam, & 11
fratres eius in transmigratione Babylonis.

* Ex post transmigrationem Babylonis: 12

Iechonias autem genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

* Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

* Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

15 * Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

C Mathan autem genuit Iacob.

16 * Iacob autem genuit Ioseph virum Ma-
rix, de qua natus est IESVS, qui vocatur
Christus.

17 * Omnes itaque generationes ab Abra-
ham vsque ad David generationes quatuordecim
:& à David vsque ad transmigrationem
Babylonis, generationes quatuordecim:
& à transmigratione Babylonis vsque ad
Christum, generationes quatuordecim.

18 * Christi autem generatio sic erat: † Cùm † Luc. 1.
esset desponsata mater eius Maria Ioseph, an-
tequam conuenirent, inuenta est in utero
19 habens de Spiritu sancto. * Ioseph autem vir
eius, cùm esset iustus, & noller eam tradu-
20 cere, voluit occultè dimittere eam. * Hæc
autem eo cogitante, ecce Angelus Domini

D apparuit in somnis ei, dicens: Ioseph fili
David, noli timere accipere Mariam coniun-
gem tuam: quod enim in ea natum est, de

21 Spiritu sancto est. * pariet autem filium: † & † Luc. 1.
vocabis nomen eius IESVM: ipse enim salu-
um faciet populum suum à peccatis eorum.

22 * Hoc autem rotum factum est, ut adimple-
retur quod dictum est à Domino per Pro-
phetam dicentem: * † Ecce virgo in utero
23 habebit, & pariet filium: & vocabunt nomen
eius Emmanuel: quod est interpretatum

24 Nobiscum Deus. * Exurgens autem Ioseph
à somno, fecit sicut præcepit ei angelus Do-
mini, & accepit coniugem suam. * Et non
cognoscebat eam donec peperit filium suum
primogenitum: & vocauit nomen eius
IESVM.

C A P V T I I.

*Quomodo Magi cum muneribus ad Christum na-
tum peruenirent: de Herodis in infantes sententia,
& Christi in Aegyptum exilio, ipsiusque reditu in
sextam Israel.*

1 CVM ergo natus esset Iesus in Bethle-
A hem Iuda in diebus Herodis regis, ec-
ce Magi ab oriente venerunt in Ierosoly-
2 mam, * dicentes: Vbi est qui natus est rex
Iudeorum? vidimus enim stellam eius in
3 oriente, & venimus adorare eum. * Au-
diens autem Herodes rex, turbatus est, &
4 omnis Ierosolyma cum illo. * Et congregans
Non omnes

omnes principes sacerdotum, & scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. * At illi dixerunt ei: In Bethlehem ⁵ Iude: Sic enim scriptum est per Prophetam: * † Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam ⁶ minima es in principibus Iuda: ex te enim exiit dux, qui regat populum meum Israël. * Tunc Herodes clam vocatis Magis diligen- ⁷ ter didicic ab eis tempus stelle quæ apparuit eis: * & mittens illos in Bethlehem, dixit: ⁸ Ite, & interrogate diligenter de puero: & B cum inueneritis, renuntiate mihi, ut & ego veniens adorem eum. * Qui cum audissent ⁹ regem, abierunt, & ecce stella, quam vide- rant in oriente, antecedebat eos, vsquedum ¹⁰ veniens staret supra, ubi erat puer. * Viden- tes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. * Et intrantes domum, inuenerunt ¹¹ puerum cum Maria matre eius, & prociden- tes adorauerunt eum: † & apertis the- sauris suis obtulere ei munera, aurum, thus, & myrrham. * Et responsu accepto in som- ¹² nis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. * Qui ¹³ cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in ^C Ægyptum, & esto ibi vsque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes querat pue- rum ad perdendum eum. * Qui confurgens, ¹⁴ accepit puerum & matrem eius nocte, & se- cessit in Ægyptum, * & erat ibi vsque ad ¹⁵ obitum Herodis: ut adimpleretur quod di- ctum est à Domino per Prophetam dicen- tem: † Ex Ægypto vocavi filium meum. * Tunc Herodes videns quoniam illusus ¹⁶ esset à Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethle- hem, & in omnibus finibus eius, à bimatu & infra, secundum tempus quod exquisierat à Magis. * Tunc adimpletum est quod di- ¹⁷ ctum est per Ieremiam prophetam dicentem: * † Vox in Rama audita est, ploratus & vlu- ¹⁸ larus multus: Rachel plorans filios suos, & D noluit consolari, quia non sunt. * Defun- cto autem Herode, ecce angelus Domini ¹⁹ apparuit in somnis Ioseph in Ægypto, * di- cens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israël: defuncti sunt ²⁰ enim, qui querebant animam pueri. * Qui confurgens, accepit puerum, & matrem eius, & venit in terram Israël. * Audiens ²¹ autem quoddam Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire: & ad- monitus in somnis, secessit in partes Gali- lææ. * Et veniens habitauit in ciuitate, quæ ²² vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod di- ctum est per Prophetas: Quoniam Naza- reus vocabitur.

CAPVT III.

Ioannes Baptista (cuiusvis austeritas describi- tur) penitentiam iuxta Iſaiam vaticinium in deserto

predicat: & populo ad ipsum confluentem, repre- hendit Phariseos omnia cum Sadducæis, docens ut di- guos faciant fructus penitentia: & quantum suus à Christi baptismo differat: super Christum au- tem à Ioanne baptismatum descendit Spiritus san- ctus, & vox Patris exiit audita est.

- ¹ IN diebus autem illis venit Ioannes Bapti- ^{† Mar. 1.}
sta prædicans in deserto Iudææ, * & di- ² agens: † Penitentiam agite: ut appropinquet ^{† Luc. 3. 4. 3.}
enim regnum celorum. * Hic est enim, qui ³ dictus est per Iſaiam prophetam dicentem: ^{† 1ſa. 40. 3.}
† Vox clamantis in deserto: Parate viam Do- ^{† Mar. 1.}
mini: rectas facite semitas eius. * Ipse au- ⁴ tem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pellicæam circa lumbos suos: esca autem eius erat locustæ, & ⁵ mel siluestre. * † Tunc exibat ad eum Iero- ^{† Mar. 1.}
solyma, & omnis Iudæa, & omnis regio cir- ⁶ ca Iordanem; * & baptizabantur ab eo in ⁷ Iordane, confitentes peccata sua. * Videns ^B autem multos Phariseorum, & Sadducæo- rum, † venientes ad baptismum suum, dixit ^{† Luc. 3. 7.}
eis: Progenies viperarum, quis demonstra- ⁸ uit vobis fugere à ventura ira? * Facite ergo ⁹ fructum dignum penitentia. * Et ne velitis ^{† Iſa. 6.}
dicere intra vos: † Parrem habemus Abra- ^{† 1ſa. 6.}
ham. dico enim vobis, quoniam potens est ^{† Mar. 1.}
Deus de lapidibus istis suscitare filios Abra- ^{† Luc. 3. 7.}
hæ. * Iam enim securis ad radicem arborum ¹⁰ posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit ^{† Mar. 1.}
fructum bonum, excidetur, & in ignem mit- ^{† Luc. 3. 7.}
temr. * † Ego quidem baptizo vos in aqua in ^{† Mar. 1.}
penitentiam: qui autem post me venturus ^{† Luc. 3. 7.}
est, fortior me est, cuius non sum dignus cal- ^{† Luc. 3. 7.}
ceamenta portare: ipse vos baptizabit in Spi- ^{† Luc. 3. 7.}
ritu sancto, & igni. * Cuius ventilabrum in ^{† Luc. 3. 7.}
manu sua: & permundabit aream suam: & ^{† Luc. 3. 7.}
congregabit triticum suum in horreum, paleas ^{† Luc. 3. 7.}
autem comburet igni inextinguibili. ^{† Luc. 3. 7.}
† Tunc venit Iesus à Galilæa in Iordanem ^{† Luc. 3. 7.}
ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. * Ioannes ^{† Luc. 3. 7.}
autem prohibebat eum, dicens: Ego à te de- ^{† Luc. 3. 7.}
beo baptizari, & tu venis ad me? * Respon- ^{† Luc. 3. 7.}
dens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic ^{† Luc. 3. 7.}
enim decet nos implere omnem iustitiam. ^{† Luc. 3. 7.}
Tunc dimisit eum. * Baptizatus autem Iesus, ^{† Luc. 3. 7.}
confestim ascendit de aqua. & ecce aperti ^{† Luc. 3. 7.}
sunt ei celi: & vidit † Spiritum Dei descen- ^{† Luc. 3. 7.}
dentem sicut columbam, & venientem super ^{† Luc. 3. 7.}
se. * † Et ecce vox de celis dicens: Hic est ^{† Luc. 3. 7.}
filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

CAPVT IV.

Christus in deserto post ieiunium quadraginta dierum vincit diaboli tentationes: & capto Ioanne secedens in Capharnaum, penitentiam prædicat: piscatores Petrum & Andream, Iacobum & Ioannem Zebedæi ad se vocat: amantissimos quoque Galilææ euangelium, varis curat infirmitates, turbis ipsum comitantibus.

- ¹ Tunc Iesus ductus est in desertum à ^{† Mar. 1.}
† Spiritu, ut tentaretur à diabolo. * Et ^{† Luc. 4. 1. 1.}
cum ieiunasset quadraginta diebus, & quæ- draginta

draginea noctibus, postea esurit. * Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. * Qui respondens dixit: Scriptum est: † Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. * Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & stavit eum super pinaculum templi, * & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: † Quia angelis suis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * At illi Iesus: Rursum scriptum est: † Non tentabis Dominum Deum tuum. * Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, * & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. * Tunc dicit ei Iesus: Vade satana: Scriptum est enim: † Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. * Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. * Cum autem audisset Iesus quod Ioannes traditus esset, † fecit in Galilæam: * & relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephthalim: * ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: * † Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium, * populus qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. * † Exinde cepit Iesus predicare, & dicere: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum celorum. * Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, † vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores.) * & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. * At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. * Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius, in navî cum Zebedæo patre eorum, resicientes retia sua: & vocavit eos. * Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. * Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & predicans evangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. * Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, variis languoribus, & tormentis comprehensos, & qui demonia habebant; & lunaticos, & paralyticos, & curavit eos: * † & fecutæ sunt eum turbe multe de Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudæa, & de trans Iordanem.

CAPIT V.

Offo tradit beatitudines: Apostolos solum terra & lucem mundi dicit: nec venit ut solvat legem, nec prophetas, sed adimpleat, docens de non trans-

cendo fratri, sed vi ei reconcilietur, de non concupiscenda muliere, de membro scandalizante abigendo, de uxore extra casum adulterij non dimittenda: non iurandum, nec malo resistendum, inimico diligendos, & de malè meritis bene merendum.

Videns autem Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, * & aperiens os suum docebat eos, dicens: * † Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum. * † Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. * † Beati, qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. * Beati, qui esuriunt & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. * Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. * † Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. * Beati pacifici: quoniam filij Dei vocabuntur. * † Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. * Beati elis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me: * gaudeat, & exultet, quoniam merces vestra copiosa est in celis. sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos. * Vos estis lux terre: † Quod si sal evanuerit, in quo salietur: ad nihilum valet vestrâ, nisi ut mittatur foras: & conculcetur ab hominibus. * Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. * † neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. * Sic luceat lux vestra coram hominibus, † ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in celis est. * Nolite putare quoniam veni solvere legem, aut prophetas: non veni solvere, sed adimplere. * † Amen quippe dico vobis, donec transeat celum & terra, iota vnum, aut vnus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant. * † Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno celorum: qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno celorum. * Dico enim vobis, quia nisi abundaverit iustitia vestra † plus quàm Scribarum, & Pharisæorum, non intrabitis in regnum celorum. * Audistis quia dictum est antiquis: † Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui interficit fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, sanæ: reus erit gehennæ ignis. * Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: * relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offers munus tuum. * † Esto confitens aduersario tuo citò dum es in via cum eo: cendo fratri, sed vi ei reconcilietur, de non concupiscenda muliere, de membro scandalizante abigendo, de uxore extra casum adulterij non dimittenda: non iurandum, nec malo resistendum, inimico diligendos, & de malè meritis bene merendum.

ne forte eradat te aduersarius iudici, & iudex
 eradat te ministro : & in carcerem mittaris.
 * Amen dico tibi, non exies inde, donec 26
 reddas nouissimum quadranten. * Audistis 27
 quia dictum est antiquis : † Non moechaberis.
 * Ego autem dico vobis : quia omnis, 28
 qui viderit mulierem ad concupiscendum
 eam, iam moechatus est eam in corde suo.
 * † Quod si oculus tuus dexter scandalizat 29
 te, erue eum, & projice abs te : expedit
 enim tibi, ut pereat vnum membrorum tuo- E
 rum, quam totum corpus tuum mittatur in
 gehennam. * Et si dextra manūs tua scan- 30
 dalizat te, abscide eam, & projice abs te :
 expedit enim tibi, ut pereat vnum membro-
 rum tuorum, quam totum corpus tuum eat
 in gehennam. * Dicitur est autem : † Qui- 31
 cumque dimiserit uxorem suam, det ei li-
 bellum repudiij. * Ego autem dico vobis, 32
 † Quia omnis, qui dimiserit uxorem suam,
 excepta fornicationis causa, facit eam me-
 chari : & qui dimissam duxerit, adulterat.
 * Iterum audistis quia dictum est antiquis : 33
 † Non perjurabis : reddes autem Domino
 iuramenta tua. * Ego autem dico vobis, non 34
 iurare omnino, neque per caelum, quia
 thronus Dei est : neque per terram, quia 35
 scabellum est pedum eius : neque per Ieroso-
 lymam, quia ciuitas est magni regis : neque 36
 per caput tuum iuraueris, quia non potes
 vnum capillum album facere, aut nigrum.
 * † Sic autem sermo vester, est, est : non, non :
 quod autem his abundantiū est, à malo est.
 * Audistis quia dictum est : † Oculum pro 38
 oculo, & dentem pro dente. * Ego autem 39
 dico vobis, non resistere malo : † sed si quis te
 percutuerit in dexteram maxillam tuam, præ-
 be illi & alteram : * † Et ei, qui vult tecum 40
 iudicio contendere, & tunicam tuam tollere,
 dimitte ei & pallium. * & quicumque te an- 41
 gariauerit mille passus, vade cum illo & alia
 duo. * † Qui petit à te, da ei : & volenti mu-
 tuari à te, ne auertaris. * Audistis quia dictum 43
 est : † Diliges proximum tuum, & odio ha-
 bebis inimicum tuum. * Ego autem dico vobis : 44
 † Diligite inimicos vestros, † benefacite
 his qui oderunt vos : † & orate pro perse-
 quentibus, & calumniantibus vos : * vt sitis 45
 filij patris vestri qui in caelis est : qui solem
 suum oriri facit super bonos & malos : & pluit
 super iustos & iniustos. * Si enim diligitis eos 46
 qui vos diligunt, quam mercedem habebitis
 nonne & publicani hoc faciunt ? * Et si salu-
 taueritis fratres vestros tantum, quid amplius
 facitis ? nonne & Ethnici hoc faciunt ?
 * Illuc ergo vos perfecti, sicut & pater ves-
 ter celestis perfectus est.

CAP. V T VI.

Docet Christus quomodo facienda sint elemo-
 syna & oratio, traditque discipulis formam orandi,
 & ff. n. ar. alius condemnandi : item quomodo sit re-
 po. m. m. : quod non in terra sed in caelo thesauri-

zandum, oculus mundandus, non seruicium duo-
 bus dominis : veras itaque sollicitudinem de vitiis,
 vestiti, & de crassine.

1 A Tendite ne iusticiam vestram facia-
 tis coram hominibus, vt videamini
 ab eis : alioquin mercedem non habebitis
 2 apud patrem vestrum, qui in caelis est. * Cum
 ergo facis elemosynam, noli tuba canere
 ante te, sicut hypocritae faciunt in synago-
 3 gis, & in vicis, vt honorificentur ab ho-
 minibus. Amen dico vobis, receperunt
 4 mercedem suam. * Te autem faciente elee-
 mosynam, nesciat sisistia tua quid faciat
 5 dextera tua : * vt sit elemosyna tua io abs-
 condito, & pater tuus, qui videt in abs-
 condito, reddet tibi. * Et cum oraris, non
 6 eris sicut hypocritae, qui amant in synago-
 7 gis & in angulis platearum stantes orare,
 vt videantur ab hominibus : amen dico vo-
 8 bis, receperunt mercedem suam. * Tu au-
 tem cum oraueris, intra in cubiculum tuum,
 & clauso ostio, ora patrem tuum in abscon-
 9 dito : & pater tuus qui videt in abscondito,
 10 reddet tibi. * Orantes autem, nolite mul-
 11 tum loqui, sicut Ethnici, putant enim quod
 12 in multiloquio suo exaudiantur. * Nolite
 ergo assimilari eis. scit enim pater vester,
 quid opus sit vobis, antequam petatis eum.
 13 * Sic ergo vos orabit : † Pater noster, qui es
 14 in caelis : sanctificetur nomen tuum. * Ad-
 uocatur regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut
 15 in caelo, & in terra. * Panem nostrum su-
 16 perstantialem da nobis hodie. * Et dimitte
 nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus
 17 debitoribus nostris. * Et ne nos inducas in
 tentationem. Sed libera nos à malo. Amen.
 18 * Si enim dimiseritis hominibus peccata
 eorum : dimittet & vobis pater vester cele-
 19 stis delicta vestra. * Si autem non dimise-
 ritis hominibus : nec pater vester dimittet
 20 vobis peccata vestra. * Cum autem ieiuna-
 tis, oolite fieri sicut hypocritae tristes. ex-
 terminant enim facies suas, vt appareant
 hominibus ieiunatores. Amen dico vobis,
 21 quia receperunt mercedem suam. * Tu au-
 tem, cum ieiunas, unge caput tuum, & fa-
 22 ciem tuam laua, * ne videaris hominibus ie-
 iunator, sed patri tuo, qui est in abscondito :
 & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet
 23 tibi. * Nolite thesaurizare vobis thesauros in
 24 terra : vbi aerugo, & tinea demolitur : & vbi
 fures effodiunt, & furantur. * † Theaurizare
 autem vobis thesauros in caelo : vbi neque
 aerugo, neque tinea demolitur : & vbi fures
 25 non effodiunt, nec furantur. * Vbi enim
 26 est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. * Lu-
 cerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus
 tuus fuerit simplex : totum corpus tuum luci-
 27 dum erit. * Si autem oculus tuus fuerit ne-
 quam : totum corpus tuum tenebrosum erit.
 Si ergo lumen, quod in te est, tenebre sunt :
 28 ipse teoebræ quantæ erunt ? * † Nemo potest
 duobus dominis seruire : aut enim vnum
 odio

† Luc. 11.
4. 2.† Luc. 11.
4. 3. 4. 5.
Inf. 18.
d. 15.
Mat. 11.
d. 25.† Luc. 11.
4. 11.
v. 7. m. 6.
d. 19.† Luc. 11.
4. 16. 4.† Luc. 16.
4. 13.

odio habebit, & alterum diligit: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo seruire & mammonæ. * † Ideo dico vobis, ne solliciti sitis anime vestre quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quàm ei: & corpus plus quàm vestimentum? * Respicite volatilia cæli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & pater vester celestis facit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? * Quis autem vestrum cogitans potest adicere ad staturam suam cubitum vnum? * Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. * Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua cooperatus est sicut vnum ex istis. * Si autem fenum agri, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestiti: quanto magis vos modicæ fidei? * Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? * hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his omnibus indigeritis. * Querite ergo primum regnum Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia adicientur vobis. * Nolite ergo solliciti esse in crastinum. Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. sufficit diei malitia sua.

CAPVT VII.

Docet non iudicandum: de fœsura in oculo fratris. & trabe in proprio oculo: sanctum non dandum canibus: eumque petentem, quærentem, & pulsentem à Deo exaudiri: faciendum aliis quod nobis fieri volumus: per angustam portam ad vitam intrandum: quomodo dignoscantur falsi prophete, & arbor bona à mala: comparatio de audiente Christi verba, & operante aut non operante iuxta illa.

Nolite iudicare, vt non iudicemini. * In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: † & in qua mensura mensi fueritis, A remeietur vobis. * Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides? * Aut quomodo dicis fratri tuo: Sine eiciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? * Hypocrita, eice primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui. * Nolite dare sanctum canibus, neque mittis margaritas vestras ante porcos: ne forte conculcent eas pedibus suis, & conuersi dirumpant vos. * † Petite, & dabitur vobis: 7 querite, & inuenientis: pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim qui petit, accipit: & qui 8 querit, inuenit: & pulsanti aperitur. * † Aut 9 quis est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem, numquid lapidem porriget B ei? * Aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei? * Si ergo vos cum sitis mali, 10 magis pater vester, qui in cælis est, dabit bona

12 petentibus se? * † Omnia ergo quæcumque 13 vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex, & Prophetæ: * † In- 14 trate per angustam portam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. * 15 Quam angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt, qui inueniunt eam. * 16 Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: * à fructibus eorum cognoscite eos. Numquid colligunt de spinis 17 vnos, aut de tribulis ficus? * Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit: * Non potest arbor bona 18 malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere: * † Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem 19 mittetur. * Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. * † Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipse intrabit in regnum celorum. * 20 Multi dicent mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & † in nomine tuo demonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? * Et tunc cunctentur illis: Quia nunquam noui vos: † discedite à me qui operamini iniquitatem. 21 * † Omnis ergo, qui audit verba mea hæc, & facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui edificauit domum suam supra petram, & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat super petram. 22 * Et omnis, qui audit verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui edificauit domum suam super arenam: * & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit, & fuit ruina illius magna. * Et factum est: cum consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrinam eius. * † Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ eorum, & Pharisei.

CAPVT VIII.

Curatum leprosum Iesu mittit ad sacerdotes: sanat puerum Centurionis, cuius fidem commendat: item socrum Petri febriçantem, aliosque plurimos male habentes. Verbo spiritus eicit: Scribam sequi volentem reuertit, alium vero patre insepulto mox sequi iubet: nauicula stultibus periclitante excitatos à discipulis mare sedat: duos quoque demoniacos apud Gerasenos liberat, demonibus in porcos ingredi permittens: quo viso Gerasem precantur vt à suis finibus discedat.

Cum autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: * † & ecce leprosus veniens, adorabat eum dicens: Domine, si vis, potes me mundare. * Et extendens Iesus manum, tetigit eum, dicens. Volo. Mundare. Et confestim mundata est

lepra eius. * Et ait illi Iesus: Vide, nemini dixeris: sed vade, † ostende te facie tui, & offer munus, quod praecepit Moyses, in testimonium illis. * † Cum autem introisset Caphtanaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, * & dicens: Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. * Et ait illi Iesus: Ego veniam, & curabo eum. * Et respondens Centurio, ait: † Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum die verbo, & sanabitur puer meus. * Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, & dico huic: Vade, & vadit; & alij, Veni, & B venit; & seruo meo, Fac hoc, & facit. * Audiens autem Iesus miratus est, & sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. * Dico autem vobis, quod multi † ab Oriente, & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno caelorum: * filij autem regni euicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Et dixit Iesus Centurioni: Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit focum eius iacentem, & frabricantem: * & tetigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit & ministrabat eis. * † Vespere autem facto, obdulerunt ei multos daemonia habentes: & eiciebat spiritibus verbo: & omnes male habentes curauit: * ut adimpleretur quod dictum est per † Isaiam prophetam, dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit: & agrotationes nostras portauit. * Videns autem Iesus turbas multas circum se iussit ire trans fretum. C * Et accedens vnus Scriba ait illi: Magister, sequar te, quocumque ieris. * Et dixit ei Iesus: † Vulpes foueas habent, & volucres caeli nidos: filius autem hominis non habet vbi caput reclinet. * Alius autem de discipulis eius ait illi: Domine, per mitte me primum ire, & sepelire patrem meum. * Iesus autem ait illi: Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. * † Et ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius: * & ecce motus magnus factus est in mari, ita vt nauicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. * Et accesserunt ad eum Discipuli eius, & suscitauerunt eum, dicentes: Domine, salua nos, perimus. * Et dixit eis Iesus: Quid timidi estis, modice fidei? Tunc surgens, imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. * Porro homines mirati sunt, dicentes: qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? * † Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes demonia, de monumentis exeuntes, seui nimis, ita vt nemo posset transire per viam illam. * Et ecce clamauerunt, dicentes: Quid nobis, & tibi, Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? * † Erat autem non longe ab illis grex multorum

porcorum pascens. * Daemones autem rogabant eum, dicentes: Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. * Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abiierunt in porcos, & ecce impetu abiit totus grex per praeceptum in mare: & mortui sunt in aquis. * Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, nuntiauerunt omnia, & de eis, qui demonia habuerant. * † Et ecce tota ciuitas exiit obviam Iesu: & viso eo rogabant, vt transiret a finibus eorum. † Mar. 5. 17. Luc. 9. 43.7.

CAPVT IX

Paralyticum curat, Scribis murmurantibus quod dixisset remissum illi peccata: vocat Matthaeum publicanum, & respondens Phariseis murmurantibus quod cum publicanis ederet, quodque ipsius discipuli non ieiunarent: mulierem & sanguinis profusio liberat: filiam principis mortuum suscitavit: visum duobus caecis restituit, demoniacum mutum sanat: & ubique praedicans omnes sanat infirmitates, dicens multum esse messem, paucos vero operarios.

ET ascendens in nauiculam transfretaui, & venit in ciuitatem suam. * † Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. A Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide filij, remittuntur tibi peccata tua. * Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se: Hic blasphematur. * Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? * Quid est facilius, dicere: Dimittuntur tibi peccata tua; an dicere: Surge, & ambula? * Vt autem sciat, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. * Et surrexit, & abiit in domum suam. * Videntes autem turbae timebunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem caelem hominibus. * † Et, cum transiret inde Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthaeum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens, secutus est eum. * Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores venientes, discumbebant cum Iesu, & discipulis eius. * Et videntes Pharisei, dicebant discipulis eius: Quare cum publicanis & peccatoribus manducat Magister vester? * At Iesus audiens, ait: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. * Euntes autem discite quid est: † Misericordiam volo, & non facrificium. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores. * Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentes: † Quare nos, & Pharisei, ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Numquid possunt filij sponsi lugere quandiu cum illis est sponsus? Veniente autem die cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. * Nemo autem immittit commisuram panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem eius a vestimento, & peior scisura

† Luc. 14

Mat. 1.

† Luc. 7.

Mat. 1.

† Luc. 6.

Mat. 1.

† Mat. 1.

Luc. 11.

† Mat. 1.

Luc. 11.

† Isa. 53.

Mat. 1.

† Luc. 11.

Mat. 1.

† Luc. 9.

Mat. 1.

† Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

† Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

† Mat. 1.

Luc. 11.

Luc. 9.

Mat. 1.

† Mar. 5.

Luc. 17.

Luc. 9.

Mat. 1.

† Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

† Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

† Quid.

Mat. 1.

† Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

Mat. 1.

Luc. 11.

fura fit. * Neque mittunt vinum nouum in
vires veteres, alioquin rumpunt vires, & vi-
num effunditur & vires percunt. Sed vinum
nouum in vires novos mittunt, & ambo con-
seruantur. * † Hæc illo loquente ad eos, ecce
princeps vnus accessit, & adorabat eum, di-
cens: Domine, filia mea modò defuncta est:
sed veni, impone manum tuam super eam,
& viuet. * Et surgens Iesus, sequebatur eum,
& discipuli eius. * † Et ecce mulier, quæ san-
guinis fluxum patiebatur duodecim annis,
accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimen-
ti eius. * Dicebat enim intra se: Si tetigero
tantum vestimentum eius, salua ero. * At Ie-
sus conuersus, & videns eam, dixit: Confi-
de filia, fides tua te saluam fecit. Et salua fa-
cta est mulier ex illa hora. * Et cum venisset
Iesus in domum principis, & vidisset tibi-
cines & turbam tumultuantem, dicebat. * Re-
cedite: non est enim mortua puella, sed dor-
mit. Et deridebant eum. * Et cum eiecta ef-
fretur turba, intrauit: & tenuit manum eius. Et
furrexit puella. * Et exiit fama hæc in vniuer-
sam terram illam. * Et transiit inde Iesu,
secuti sunt eum duo cæci, clamantes, & di-
centes: Miserere nostri, fili David. * Cum
autem venisset domum, accesserunt ad eum
duo cæci. Et dicit eis Iesus: Creditis quia hoc
possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Do-
mine. * Tunc tetigit oculos eorum, dicens:
Secundum fidem vestram fiat vobis. * Et aper-
ti sunt oculi eorum: & comminatus est illis
Iesus, dicens: Videte ne quis sciat. * Illi au-
tem exeuntes, diffamauerunt eum in tota ter-
ra illa. * Egressus autem illis, † ecce oboule-
runt ei hominem mutum, demonium habentem.
* Et eiecto demonio, locutus est mutus, &
mirate sunt turbe, dicens: Nunquam
apparuit sic in Israel. * Pharisei autem dice-
bant: In principe demoniorum eiecit demon-
es. * † Et circuibat Iesus omnes ciuitates &
castella, docens in synagogis eorum, & præ-
dicans euangelium regni, & curans omnem
languorem, & omnem infirmitatem. * Videns
autem turbas, misertus est eis: quia erant ve-
stati, & iacentes sicut oves non habentes pas-
torem. * Tunc dicit discipulis suis: † Mellis
quidem multa, operarij autem pauci. * Roga-
te ergo Dominum missi, vt mittat operarios
in messem suam.

CAPVT X.

*Legatio ne instructio duodecim Apostolorum (qua-
rum hic nomina recensentur) ad euangelizandum
Iudeis, & demoniacos infirmosque curandos: qui
aduersus mala hic imminetia præmonentur & ro-
borantur: Christus non venit vt mittat pacem, sed
gladium, ipsæque coram hominibus confitendus est,
neque quidquam eius amori præponendum: hono-
rans autem alios propter Christum, honorat Chri-
stum, & ita mercedem recipiet.*

ET conuocatis duodecim discipulis suis,
dedit illis potestatem spirituum immu-

ad dorum, vt eiecerint eos, & curarent omnem
languorem, & omnem infirmitatem. * Duo-
decim autem Apostolorum nomina sunt hæc.
Primus, Simon, qui dicitur Petrus, & An-
dræas frater eius. * Iacobus Zebedæi, & Ioan-
nes frater eius, Philippus, & Bartholomæus,
Thomas, & Mattheus publicanus, Iaco-
bus Alphæi, & Thaddæus. * Simon Chana-
næus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit
eum. * Hos duodecim misit Iesus, præci-
piens eis, dicens: in viam gentium ne abie-
ritis, & in ciuitates Samaritanorum ne in-
traueritis: * sed potius ite † ad oues, quæ
perierunt domus Israel. * Euntes autem præ-
dicare, dicens: Quia appropinquauit re-
gnum cælorum. * Infirmos curate, mortuos
suscitate, leprosos mundate, demones eiici-
te, gratis accepistis, gratis date. * † Nolite
possidere aurum, neque argentum, neque pec-
uniam in zonis vestris: * non peram in via,
neque duas tunicas, neque calcamenta, ne-
que virgam: dignus enim est operarius cibo
suo. * In quamcumque autem ciuitatem aut
castellum intraueritis, interrogate, quis in
ea dignus sit: & ibi manete donec exeat
vobis. * Intraentes autem in domum, salutate eam
dicentes: Pax huic domui. * Et si quidem
fuerit domus illa digna, veniet pax vestra su-
per eam: si autem non fuerit digna, pax ve-
stra reuertetur ad vos. * Et quicumque non
recepit vos, neque audierit sermones ves-
tros: exeuntes foras de domo vel ciuitate, ex-
cutite puluerem de pedibus vestris. * Amen
dico vobis: Tolerabilius erit terræ Sodomo-
rum & Gomorrahorum in die iudicii, quàm
illi ciuitati. * † Ecce ego mitto vos sicut oves
in medio luporum. Estote ergo prudentes
sicut serpentes, & simplices sicut columbe.
* Cauete autem ab hominibus. Tradent enim
vos in concilijs, & in synagogis suis flagella-
bunt vos: & ad præsidēs & ad reges ducemini
propter me, in testimonium illis, & gen-
tibus. * † Cum autem tradent vos, nolite cogi-
tare quomodo aut quid loquamini: dabitur
enim vobis in illa hora, quid loquamini. * Non
enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Pa-
tris vestri, qui loquitur in vobis. * Tradet au-
tem frater fratrem in mortem, & pater fili-
um: & insurgent filij in parentes, & morte
eos afficient: * & eritis odio omnibus propter
nomen meum: qui autem perseuerauerit
vsque in finem, hic saluus erit. * Cum au-
tem persequerentur vos in ciuitate ista, fugite
in aliam. Amen dico vobis, non consumma-
bitis ciuitates Israel, donec veniat Filius ho-
minis. * † Non est discipulus super magi-
strum, nec seruus super dominum suum. * Ius-
ficat discipulo, vt sit sicut magister eius: & ser-
uo, sicut domino eius. Si patrem familias
Beelzebub vocauerunt: quanto magis dome-
sticos eius? * Ne ergo timeatis eos. † Nihil
enim est opertum, quod non reuelabitur: &
occultum, quod non sciatur. * Quod dico vobis

† Mar. 9.
c. 23.
Luc. 9.
c. 41.

† Mar. 9.
c. 23.
Luc. 9.
c. 41.

† Inf. 12.
c. 30.
Luc. 11.
c. 14.

† Mar. 6.
c. 6.

† Luc. 10.
c. 1.

† Mat. 10.
c. 41.

† Mat. 6.
c. 2.
Luc. 9.
c. 3. 10.
c. 4.

† Luc. 10.
c. 1.

† Luc. 12.
c. 11.

† Luc. 6.
c. 40.
Iuan. 23.
c. 14. 19.
c. 20.

† Mat. 4.
c. 23.
Luc. 9. 6.
17. 12. 23.

Mar. 9.
c. 23.
Luc. 6. 6.
23. 2. 6. 1.

in tenebris, dicite in lumine : & quod in aure
auditis, prædicate super terram. * Et nolite ti-
mere eos, qui occidunt corpus animam autem
non possunt occidere : sed potius timeate eum,
qui possit & animam & corpus perdere in
gehennam. * † Nonne d. o. passeris asse ve-
neunt : & vnus ex illis non cadet super ter-
ram sine patre vello? * Velti autem capilli
capitis omnes numerati sunt. * Nolite ergo
timere : multis passeribus meliores estis vos.
* † Omnis ergo qui confitebitur me coram
hominibus, confitebor & ego eum coram
Patre meo, qui in cælis est : qui autem ne-
gaueit me coram hominibus, negabo & ego
eum coram Patre meo, qui in cælis est. * No-
lite arbitari quia pacem venerim in ter-
ram : non veni pacem mittere, sed gla-
dium. * † Veni enim separare hominem ad-
uersus patrem suum, & filium aduersus ma-
trem suam, & nuntium aduersus focum suum :
* † & inimici hominis, domestici eius. * † Qui
amat patrem aut matrem plus quam me, non
est me dignus : & qui amat filium aut filiam
super me, non est me dignus. * † Et qui non
accipit crucem suam, & sequitur me, non est
me dignus. * Qui inuenit animam suam, per-
det illam : & qui † perdidit animam suam
propter me, inueniet eam. * † Qui recipit vos,
me recipit : & qui me recipit, recipit eum,
qui me misit. * Qui recipit prophetam in no-
mine prophete, mercedem prophete acci-
piet : & qui recipit iustum in nomine iusti,
mercedem iusti accipiet. * † Et quicumque
potum dederit vni ex minimis illis calicem
aquæ frigide tantum in nomine discipuli :
amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

CAPVT XI.

*Ioannes de carcere nuntios mittit ad Iesum : qui
bus post Christi responsum abeuntibus, ipse coram
turba laudat Ioannem ; Iudei vero pueris in foro
inuicem acclamantibus assimilati, exprobrans ciui-
tatibus obliuioni in quibus plurimas fecerat vir-
tutes : confessio Iesu ad Patrem : orationes ad se vo-
cat Christus, dicens inquit suum esse suum.*

ET factum est, cum consummasset Iesus,
† precipiens duodecim discipulis suis, tran-
sire inde vt doceret & prædicaret in ciuitati-
bus eorum. * † Ioannes autem cum audisset in
vinculis opera Christi, mittens duos de dis-
cipulis suis, * ait illi : Tu es, qui venturus es,
an alium expectamus : * Et respondens Iesus
ait illis : Euntes reuertite Ioanni quæ audi-
stis & vidistis. * † Cæci vident, claudiambu-
lant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mor-
tui resurgunt, & pauperes euangelizantur. * & 6
beatus est, qui non fuerit scandalizatus in
me. * † Illis autem abeuntibus, cepit Iesus
dicere ad turbas de Ioanne : Quid existis in
desertum videre? arundinem vento agita-
tam. * Sed quid existis videre? hominem
mollius vestitum? Ecce qui mollius vesti-
uitur, in domibus regum sunt. * Sed quid

existis videre? prophetam? Et iam dico vobis, &
plus quam prophetam. * Hic est enim de quo
scriptum est. † Ecce ego mitto angelum meum
ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam
ante te. * Amen dico vobis, non surrexit in-
ter natos mulierum maior Ioanne Baptista :
qui autem minor est in regno cælorum, ma-
ior est illo. * A diebus autem Ioannis Bap-
tiste vsque nunc, regnum cælorum vim pa-
titur, & violenti rapiunt illud. * Omnes enim
prophete & lex, vsque ad Ioannem, prophe-
tauerunt : * & si vultis recipere, † ipse est
Elias, qui venturus est. * Qui habet aures
audiendi, audiat. * Cui autem similem æsti-
mabo generationem istam? Similis est pueris
sedentibus in foro, qui clamantes conuulsi-
bus * dicunt : Cecinimus vobis, & non salta-
stis : lamentauimus, & non plangistis. * Ven-
it enim Ioannes neque manducans neque
bibens, & dicunt : Dæmonium habet. * Ven-
it filius hominis manducans & bibens, &
dicunt : Ecce homo vorax, & peccator vini,
publicanorum & peccatorum amicus. Et iu-
stificata est sapientia a filiis suis. * Tunc cepit
exprobrare ciuitatibus in quibus factæ
sunt plurimæ virtutes eius, quia non egissent
penitentiam. * † Væ tibi Corozain, væ tibi
Bethsaida : quia, si in Tyro & Sidone factæ
essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim
in cilicio & cinere penitentiam egissent.
* Verumtamen dico vobis : Tyro & Sidoni
remissus erit in die iudicii, quam vobis. * Et
tu Capharnaum, numquid vsque in cælum
exaltaberis? vsque in infernum descendes
quia, si in Sodomis factæ fuissent virtutes,
quæ factæ sunt in te, forte mansissent vsque
in hanc diem. * Verumtamen dico vobis,
quia terre Sodomorum remissus erit in die
iudicii, quam tibi. * In illo tempore respon-
dens Iesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Do-
mine cæli & terre, quia abscondisti hæc a
sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea par-
uulis. * Ita Pater : quoniam sic fuit placitum
ante te. * Omnia mihi tradita sunt a Patre
meo. † Et nemo nouit filium, nisi Pater : ne-
que Patrem quis nouit, nisi Filius, & cui vo-
luerit Filius reuelare. * Venite ad me om-
nes, qui laboratis, & onerati estis, & ego
reficiam vos. * Tollite iugum meum super vos,
& discite a me, quia mitis sum, & humilis cor-
dis : & † inuenietis requiem animabus ve-
stris. * † Iugum enim meum suauis est, & onus
meum leue.

CAPVT XII.

*Discipulis siccis sabbato vellentes excusati, ma-
num quoque aridam sabbato curat : Phariseorum
machinationi tacitus cedens, variisque a se ce-
ratis silere precipiens, implet Ihsa vaticinium :
demoniaci cæco & moto curato, Pharisaos ipsum in
Bethsabee eicere demonia blasphemantes conuincit
falsum dicere, dicens blasphemiam in Spiritum
sanctum irremissibilem, & de omni verbo vitio
reddendam*

*reddendam rationem: Scribis autem & Phariseis
signum petentibus, dandum dicit Iona signum: &
qua sunt mater & fratres ipsius.*

IN illo tempore abiit Iesus per fata sabba-
A
to: discipuli autem eius esurientes coepe-
runt vellere spicas, & manducare. * Pharisei
autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli
tui faciunt quod non licet facere sabbatis. *
At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit
Dauid, quando esurit, & cum eo erant:
* quomodo intrauit in domum Dei, & pa-
nes propositionis comedit, quos non licebat
ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi
solis sacerdotibus? * Aut non legistis in le-
ge, quia sabbatis sacerdotes in templo sab-
batum violant, & sine crimine sunt? * Di-
cit autem vobis, quia tempus maior est hic.
* Si autem sciretis, quid est: Misericor-
diam volo, & non sacrificium: numquam
condemnassetis in nocentes? Dominus enim
est filius hominis etiam sabbati. * Et cum in-
de transisset, venit in synagogam eorum. *
Et ecce homo manum habens aridam, & in-
terrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis
curare: vt acculerent eum. * Ipse autem di-
xit illis: Quis erit ex vobis homo, qui ha-
beat ouem vnā, & si ceciderit hæc sabba-
tis in foueam, nonne tenebit & leuabit
eam? * Quanto magis melior est homo oue!
Itaque licet sabbatis benefacere. * Tunc ait
homini: Extende manum tuam. Et extendit,
& restituta est sanitati sicut altera. * Excun-
tes autem Pharisei, consilium faciabant ad
uersus eum, quomodo perderent eum. * Ie-
sus autem sciens recessit inde: & secuti sunt
eum multi, & curauit eos omnes: * & præ-
cepit eis ne manifestum eum facerent. * Vt
adimpleretur quod dictum est per Isaiam
Prophetam, dicentem: * † Ecce puer meus,
quem elegi, dilectus meus, in quo bene com-
placuit anime mee. Ponam spiritum meum
super eum, & iudicium gentibus nuntiabit. *
Non contendet, neque clamabit, neque audiet
aliquis in plateis vocem eius: * arundinem
quassatam non confringet, & linum fumi-
gans non extinguet, donec eiciat ad victo-
riam iudicium: * & in nomine eius Gen-
tes sperabunt. * Tunc oblatus est ei demo-
nium habens, cæcus, & mutus, & curauit
eum ita vt loqueretur, & videret. * Et stupe-
bant omnes turbæ, & dicebant: Numquid
hic est filius Dauid? * † Pharisei autem au-
dientes, dixerunt: Hic non eicit demones
nisi in Beelzebub principe demoniorum. *
Iesus autem sciens cogitationes eorum, di-
xit eis: Omne regnum diuisum contra se,
desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus di-
uisa contra se, non stabit. * Et si factas sata-
nam eiciit, aduersus se diuisus est: quomodo
ergo stabit regnum eius? * Et si ego in Beel-
zebub eicio demones, filij vestri in quo ei-
cium? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Si au-
tem ego in spiritu Dei eicio demones, igitur

29 pervenit in vos regnum Dei. * Aut quomodo
potest quisquam intrare in domum fortis, &
vala eius diripere, nisi prius alligauerit for-
tem? & tunc domum illius diripiet. * Qui
C non est mecum, contra me est: & qui non
30 congregat mecum, spargit. * † Ideo dico vo-
bis: Omne peccatum & blasphemia remit-
tetur hominibus, spiritus autem blasphemia
31 non remittetur. * Et quicumque dixerit ver-
bum contra filium hominis, remittetur ei:
qui autem dixerit contra Spiritum sanctum,
non remittetur ei, neque in hoc sæculo, ne-
32 que in futuro. * Aut facite arborem bonam,
& fructum eius bonus: aut facite arborem
malam, & fructum eius malus: siquidem ex
33 fructu arbor agnoscitur. * Progenies viperarum,
quomodo potestis bona loqui, cum si-
tis mali? ex abundantia enim cordis os lo-
34 quitur. * Bonus homo de bono thesauro pro-
fert bona: & malus homo de malo thesauro
35 profert mala. * Dico autem vobis, quoniam
omne verbum oris, quod locuti fuerint
homines, reddent rationem de eo in die iu-
36 dicij. * Ex verbis enim tuis iustificaberis, &
37 ex verbis tuis condemnaberis. * Tunc re-
sponderunt ei quidam de Scribis & Phariseis,
dicentes: Magister, volumus à te signum vi-
38 dere. * Qui respondens ait illis: † Generatio
mala & adultera signum querit: & signum
non dabitur ei, nisi signum † Ionnæ Prophe-
39 tæ. * Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tri-
bus diebus, & tribus noctibus: sic erit Filius
hominis in corde terre tribus diebus, & tri-
40 bus noctibus. * † Viri Ninivite surgent in iu-
dicio cum generatione ista, & condemna-
41 bunt eam: quia penitentiam egerunt in
predicatione Ionnæ. Et ecce plus quam Ionas
42 hic. * Regina austri surget in iudicio cum
generatione ista, & condemnabit eam: †
quia venit à finibus terre audire sapientiam
Salomonis, & ecce plus quam Salomon hic.
43 * † Cum autem immundus spiritus exierit
ab homine, ambulat per loca arida, querens
44 requiem, & non invenit. * Tunc dicit: Re-
vertar in domum meam, vnde exiui. Et re-
veniens invenit eam vacantem, scopis munda-
45 tam, & ornatum. * Tunc vadit, & assumit
septem alios spiritus secum nequiores se, & in-
trantes habitant ibi: † & sunt novissima ho-
minis illius pejora prioribus. Sic erit & ge-
46 nerationi huic pessima. * † Adhuc eo loquen-
te ad turbas, ecce mater eius & fratres sta-
47 bant foris, querentes loqui ei. * Dixit autem
ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui fo-
48 ris stant querentes te. * At ipse respondens
dicenti sibi, ait: Quæ est mater mea, & qui
49 sunt fratres mei? * Et extendens manum in
discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, &
50 fratres mei. * Quicumque enim fecerit vo-
luntatem Patris mei, qui in cælis est: ipse
meus frater, & soror, & mater est.

Sedens in nauicula preponit turbis parabolas seminantis ac zizaniarum, quas etiam discipulis interpretatur: item parabolas de grano sinapis, de fermento in farina occultato, de thesauro & margarita inuentis, & de reti in mare missis, quam parabolam etiam declarat: docens in patria, ut prophetiam non esse sine honore nisi in propria patria.

† Mar. 4.
a. 1.
Luc. 8, a. 4.

In illo die exiens Iesus de domo, sedebat ¹ secus mare. * † Ex congregatæ sunt ad eum ² turbæ multæ, ita ut in nauiculam ascendens ³ A sederet, & omnis turba stabat in litore: * ⁴ & locutus est eis multa in parabolis, dicens: Ecce exiit qui seminat seminare. * Et dum ⁵ seminat, quædam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt ea. * Alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non ⁶ habebant terram multam: & continuo exortæ sunt, quia non habebant altitudinem terræ. * sole autem orto æstuauerunt: & quia ⁷ non habebant radicem, aruerunt. * Alia autem ceciderunt in spinas: & creuerunt spinæ, & suffocauerunt ea. * Alia autem ceciderunt in terram bonam: & dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigessimum. * Qui habet aures audienti ⁸ di audiat. * Et accedentes discipuli dixerunt ⁹ ei: Quare in parabolis loqueris eis? * Qui respondens, ait illis: Quia vobis datum est ¹⁰ B nosse mysteria regni celorum: illis autem non est datum. * † Qui enim habet, dabitur ¹¹ ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo. * Ideo in parabolis loquitur eis: quia videntes non vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt. * Et adimpletur in eis propheta Isaiæ dicentis: ¹² † Audiu audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis. * Intransitum est enim cor populi huius, & auribus grauius audierunt, & oculos suos claustrunt: nequando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & saluentur eos. * Vestri autem beati oculi quia vident, & aures vestræ quia audiunt. * † Amen ¹³ quippe dico vobis, quia multi prophete & iusti cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. * Vos ergo audite parabolam seminantis. * Omnis qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit quod seminum est in corde eius: hic est qui secus viam seminatus est. * Qui autem super petrosam seminatus est, hic est, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud: ¹⁴ non habet autem in se radicem, sed est temporalis. facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuo scandalizatur. * Qui autem seminatus est in spinis, hic est, qui verbum audit, & sollicitudo sæculi istius, & fallacia diuitiarum, suffocat verbum, & sine fructu efficitur. * Qui verò in terram bonam seminatus est, hic est, qui

† Inf. 15.
c. 19.

† Isai. 6.
c. 9.
Mar. 4.
b. 12.
Joan. 8, a. 10.
Joan. 12.
f. 40.
Mat. 13.
f. 16.
Rom. 11.
b. 8.
† Luc. 10.
c. 19.

audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud verò trigessimum. ¹⁵ * † Aliam parabolam proposuit illis, dicens: ¹⁶ Simile factum est regnum celorum homini, ¹⁷ qui seminauit bonum semen in agro suo. * Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superfeminauit zizania in medio tritici, & abiit. * Cum autem creuisset ¹⁸ D herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt ¹⁹ zizania. * Accedentes autem serui patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? * Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt ei, Vis, ²⁰ imus, & colligimus ea? * Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul ²¹ cum eis & triticum. * Sinite itaque crescere vsque ad mettem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, & alligatæ ea in fasciculos ad comburendum, ²² triticum autem congregatæ in horreum meum. ²³ * † Aliam parabolam proposuit eis dicens: Simile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo seminauit in agro suo: quod ²⁴ E minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creuerit, maius est omnibus oleis, & fit arbor, ita ut volucres cæli veniant, & habitent in ramis eius. * Aliam parabolam locutus est eis. ²⁵ † Simile est regnum celorum fermento, quod accipiens mulier abscondit in farinæ satis vribus, donec fermentatum est totum. * Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas: & sine parabolis non loquebatur eis: * ut impleretur quod dictum erat per Prophetam dicentem: ²⁶ † Apertiam in parabolis os meum, eructabo abscondita à constitutione mundi. * † Tunc dimissis turbis, venit in domum: & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Edisserunt nobis parabolam zizaniarum agri. * Qui respondens ait illis: Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. * Ager autem, est mundus. Bonum verò semen, hi sunt filii regni. Zizania autem, filij sunt nequam. * Inimicus autem, qui seminauit ea, est diabolus. ²⁷ † Metis verò, consummatio sæculi est. ²⁸ Messores autem, angeli sunt. * Sicut ergo colliguntur zizania, & igni comburentur: sic erit in consummatione sæculi. * mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem: & mittent eos in carnium ignis. ²⁹ Ibi erit fletus, & stridor dentium. * † Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris gloriarum. Qui habet aures audiendi, audiat. * Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa quæ habet, & emit agrum illum. * Iterum simile est regnum celorum thesauro hominis negotia torquerenti bonas margaritas. * Inuenta autem vna pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia

† Mar. 4.
c. 26.

† Mar. 4.
d. 26.
Luc. 13.
d. 19.

† Luc. 11.
d. 21.

† Ps. 77.

† Mar. 4.
d. 26.

† Apoc. 16.
c. 17.

† Sap. 1.
a. 7.
Dan. 12.
a. 1.

omnia quæ habuit, & emic eam. * Iterum
simile est regnum cælorum lageuæ millie in
mare, & ex omni genere piscium congre-
ganti. * quam, cum impleta esset, educentes,
& secus litus sedentes, elegerunt bonos in
vasa, malos autem foras miserunt. * Sic erit
in consummatione sæculi: exibunt angeli, &
separabunt malos de medio iustorum, * &
mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus,
& stridor denteium. * Intellexistis hæc
omnia? Dicunt ei: Etiam. * At ille: Ideo
omnis scriba doctus in regno cælorum, simi-
lis est homini parifamilias, qui profert de
thesauro suo noua & vetera. * Et factum est,
cum consummasset Iesus parabolas istas, tran-
siit inde. * Et veniens in patriam suam, do-
cebat eos in synagogis eorum, ita vt mira-
rentur, & dicerent: Vnde huic sapientia
hæc, & virtutes? * Nonne hic est fabri fi-
lius? Nonne mater eius dicitur Maria; &
fratres eius Iacobus, & Ioseph, & Simon,
& Iudas? * & sorores eius, nonne omnes
apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista?
* Et scandalizabantur in eo. Iesus autem di-
xit eis: Non est propheta sine honore, nisi
in patria sua, & in domo sua. * Et non fecit
ibi virtutes multas, propter incredulitatem
illorum.

CAPVT XIV.

*Caput Iohannis datur puella saltatrici: Iesus
quinque virorum millia in deserto quinque pani-
bus & duobus piscibus satiat, sublati duodecim
reliquiarum copiam: & super mare ambulans
discipulos tempestate agitato confortat, Petrum-
que a submersione liberat: in terra Genesar varij
curantur languores tactu vestimenti ipsius.*

IN illo tempore audiuit Herodes tetrarcha
famam Iesu: * & ait pueris suis: Hic est
Ioannes Baptista: ipse surrexit a mortuis, &
ideo virtutes operantur in eo. * † Herodes
enim tenuit Ioannem, & alligauit eum: &
posuit in carcerem propter Herodiadem
uxorem fratris sui. * Dicebat enim illi Ioan-
nes: Non licet tibi habere eam. * Et volens
illum occidere, timuit populum: † quia si-
cut prophetam eum habebant. * Die autem
natis Herodis saltauit filia Herodiadis in
medio, & placuit Herodi. * Vnde cum iu-
ramento pollicinus est ei dare quodcumque
postulasset ab eo. * At illa præmonita à matre
sua, Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioan-
nis Baptiste. * Et contristatus est rex: pro-
pter iuramentum autem, & eos qui pariter
recubebant, iussit dari. * Misitque & de-
collauit Ioannem in carcere. * Et allatum est ei
caput eius in disco, & datum est puellæ, &
attulit matri suæ. * Et accedentes discipuli
eius, nulerunt corpus eius, & sepelierunt il-
lud: & venientes nuntiauerunt Iesu. * † Quod
cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula,
in locum desertum seorsum: & cum audis-
sent turbæ, secutæ sunt eum pedestres de

ciuitatibus. * Et exiens vidit turbam mul-
tam, & miserunt eis, & curauit languen-
tes eorum. * Vespere autem facto, accesse-
runt ad eum discipuli eius, dicentes: De-
sertus est locus, & hora iam præterit: dimitte
turbas, vt euntes in castella, emant sibi ef-
cas. * Iesus autem dixit eis: Non habent
necessè ire: date illis vos manducare. * Res-
ponderunt ei: Non habemus hic nisi quin-
que panes, & duos pisces. * Qui ait eis: Af-
ferte mihi illos huc. * Et cum iussisset turbam
discumbere super scenum, acceptis quinque
panibus, & duobus piscibus, aspiciens in
cælum benedixit, & fregit, & dedit disci-
pulis panes, discipuli autem turbis. * Et man-
ducauerunt omnes, & saturati sunt. Et rule-
runt reliquias, duodecim cophinos fragmen-
torum plenos. * Manducantium autem fuit
numerus, quinque millia virorum, exceptis
mulieribus, & paruulis. * † Et statim compul-
sit Iesus discipulos ascendere in nauiculam,
& præcedere eum trans fretum, donec di-
mitteret turbas. * Et dimissa turba, † ascen-
dit in montem solus orare. Vespere autem
facto solus erat ibi. * nauicula autem in me-
dio mari iactabatur fluctibus: erat enim con-
trarius ventus. * Quarta autem vigilia noctis,
venit ad eos ambulans super mare. * Et vi-
dentes eum super mare ambulantem, turbati
sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et
præ timore clamauerunt. * Statimque Iesus
locutus est eis, dicens: Habete fiduciam: ego
sum, nolite timere. * Respondens autem Pe-
trus dixit: Domine, si tu es, iube me ad te ve-
nire super aquas. * At ipse ait: Veni. Et des-
cendens Petrus de nauicula, ambulabat su-
per aquam vt veniret ad Iesum. * Videns
verò ventum validum, timuit: & cum cœ-
pisset mergi, clamauit dicens: Domine, sal-
uum me fac. * Et continuo Iesus extendens
manum, apprehendit eum: & ait illi: Mo-
dice fidei, quate dubitasti? * Et cum ascen-
disset in nauiculam, cessauit ventus. * Qui
autem in nauicula erant, venerunt, & ado-
rauerunt eum, dicentes: Verè Filius Dei es.
* † Et cum transfretassent, venerunt in ter-
ram Genesar. * Et cum cognouissent eum vi-
ri loci illius, miserunt in vniuersam regio-
nem illam, & obulerunt ei omnes malè ha-
bentes. * & rogabant eum vt vel fimbriam
vestimenti eius tangerent. Et quicumque te-
riggerunt, salui facti sunt.

CAPVT XV.

*Phariseorum de Iannidis manibus alisque ve-
bus traditiones, quas Dei mandatis præponebant:
& qua sint coinguantia hominem: mulier Cha-
nanaa persenerans fide ac supplicatione impetrat
filii curationem: Iesus curatis iuxta mare Galilee
varij languoribus, quatuor virorum millia sep-
tem panibus paucisque pisciculis satiat, sublati
septem sportarum reliquij.*

TVnc accesserunt ad eum ab Ierosolymis
scribæ, & Pharisei, dicentes: * † Quare
discipuli

† Mar. 6.
11.
Luc. 4.
11.
† Mar. 6.
41.

Mar. 6.
11.
Luc. 9. 47.

† Mar. 6.
17.
Luc. 9.
41.

† Mar. 6.
41.

† Mar. 6.
41.
Luc. 9.
10.
Ioh. 6. 1.

† Mar. 6.
27.

† Mar. 6.
51.

† Mar. 6.
51.

† Mar. 6.
51.

† Mar. 7. 2.
† Mar. 7.
41.

discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lauant manus suas cum panem manducant. * Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: * † Honorare patrem, & matrem; & † Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis: Qui cumque dixerit patri, vel matri, Munus quodcumque est ex me tibi proderit: & non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irriquit fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram: * Hypocritæ, bene prophetauit de vobis Isaias, dicens: * † Populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est à me. * Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, & mandata hominum. * Et conuocatis ad se turbas, dixit eis: Audite, & intelligite. * Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. * Tunc, accedentes discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia Pharisei audito verbo hoc, scandalizati sunt? * At ille respondens ait: † Omnis plantatio, quam non plantauit Pater meus coelestis, eradicabitur. * Sinite illos: † cæci sunt, & duces cæcorum, cæcus autem si cæco ducaturum præfuerit, ambo in foueam cadunt. * † Respondens autem Petrus dixit ei: Edifera nobis parabolam istam. * At ille dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis? * Non intelligitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in feces eruitur: * 18 Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant hominem: * de corde enim exeunt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonio, blasphemie. * hæc sunt quæ coinquinant hominem. Non locis autem manibus manducare, non coinquinat hominem. * † Et egressus inde Iesus, fecessit in partes Tyri & Sidonis. * Et ecce mulier Chananæa à filiis illis egressa clamauit, dicens ei: Misere mei Domine fili David: filia mea male à demonio vexatur. * Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos. * Ipse autem respondens ait: Noo sum miles nisi † ad oues, quæ perierunt domus Israel. * At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine, adiuua me. * Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. * At illa dixit: Etiam Domine: nam & canelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa domini tuorum suorum. * Tunc respondens Iesus, ait illi: O mulier, magis est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. * Et cum transisset inde Iesus, venisset in Mare Galilee: & ascendens in montem, sedebat ibi. * † Et accesserunt ad eum turba multe, habentes secum mutos: & cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & proie-

derunt eos ad pedes eius, & curauit eos: * ita ut turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: & magnificabant Deum Israel. * † Iesus autem, conuocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo iam persequerantur mecum, & non habent quod manducent: & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficiant in via. * Et dicunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam? * Et ait illis Iesus: Quot habetis paoes? At illi dixerunt: Septem, & paucos pisciculos. * Et præcepit turbæ, ut discumberent super terram. * Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo. * Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas pleonas. * Erat autem qui manducaverunt, quatuor millia hominum, extra paruulos & mulieres. * Et, dimissa turba, ascendit in nauiculam: & venit in fines Magedan.

CAPVT XVI

Iesus signi petitione ipsum tentantes arguit, quod signa temporum non diiudicarent: iubet discipulos cauere à fermento Phariseorum ac Sadduceorum: ipsosque interrogat quem ipsum esse dicerent, & Petro post illius responsionem promittit claves regni caelorum: suam autem passionem prædicans, à Petro increpatur: propter quod Satanam ipsum appellat, docens quemque propriam crucem tollere, & Deum unicuique iuxta sua opera redditurum.

ET accesserunt ad eum Pharisei & Sadducei tentantes: & rogauerunt eum ut signum de caelo ostenderet eis. * At ille respondens, ait illis: † Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum est enim coelum; * Et manè: Hodie tempestas, turilas enim triste coelum. * Faciem ergo caeli diiudicare nostis: signa autem temporum non potestis scire: † Generatio mala & adultera signum querit: & signum non dabitur ei, † nisi signum Ionæ Prophetæ. Et relictis illis, abiit. * Et cum venissent discipuli eius trans fretum, oblitus sunt panes accipere. * Qui dixit illis: † Inuincimini, & cauere à fermento Phariseorum, & Sadduceorum. * At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus. * Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modice fidei, quia panes non habetis? * Noodum intelligitis, neque recordamini † quinque panum in quinque millia hominum, & quorū copiosius sumpstis? * neque † septem panum in quatuor millia hominum, & quorū sportas sumpstis? * Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cauete à fermento Phariseorum, & Sadduceorum? * Tunc intellexerunt, quia non dixerat cauendum à fermento panum, sed à doctrina Phariseorum, & Sadduceorum. * † Venit autem

† *Matth.*
20 c. 11.
Matth. 23.
h. 16.
Ephef. 6.
A. 2.
1. c. 17.
Luce 10.
h. 9.
Petrus 10.
c. 10.
† *Isai.* 59.
d. 18.
Matth. 7.
c. 6.

† *Matth.* 15.
c. 2.
† *Luce.* 6.
c. 39.
† *Matth.* 7.
c. 17.

† *Matth.* 7.
c. 14.

† *Sup.* 10.
c. 4.
Matth. 10.
c. 3.

† *Isai.* 59.
c. 1.

† *Matth.*
23.

Matth. 23.
c. 12.

† *Luce.* 12.
c. 54.

† *Sup.* 16.
c. 39.

† *Matth.* 23.
c. 1.

† *Matth.* 23.
c. 15.

† *Luce.* 12.
c. 1.

† *Sup.* 14.
c. 19.

† *Matth.* 23.
c. 19.

† *Matth.* 23.
c. 19.

† *Matth.* 23.
c. 19.

autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi : & interrogabat discipulos suos, dicens : Quem dicunt homines esse Filium hominis ? At illi
 1 dixerunt : † Alij Ioannem Baptistam, alij autem Eliam, alij verò Ieremiam, aut vnum ex prophetis. † Dixit illis Iesus : Vos autem quem me esse dicitis ? * Respondens Simon Petrus
 2 dixit : † Tu es Christus, Filius Dei viui. * Respondens autem Iesus, dixit ei : Beatus es Simon Bar-Iona : quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. * † Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & porte inferi non præualebunt aduersus eam. * † Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis : & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in cælis. * Tunc præcepit discipulis suis, vt nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus. * Exinde cepit Iesus ostendere discipulis suis, quia oportere eum ire Ierosolimam, & multa pati à senioribus, & Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere. * Et assumens cum Petrus, cepit increpare illum dicens : Absit à te, Domine : non erit tibi hoc. * Qui conuersus, dixit Petrus : † Vade post me Satana, scandalum es mihi : quia non scis ea quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum sunt. Tunc Iesus dixit discipulis suis : † Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. * † Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam : qui autem perdidit animam suam propter me, inueniet eam. * Quid enim prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiarur ? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua ? * Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis : & tunc reddet vnique secundum opera eius. * Amen dico vobis, † sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo.

CAPVT XVII.

Christi in monte transfiguratio, quam iubet discipulis silentio seruare, donec à mortuis resurgat. Eliam dicit venturum in id iam venisse, sed cognatum non fuisse, nempe Ioannem Baptistam : pueram lunaticam curat, quem discipuli ob modicum fidem curare non poterant ; ostendens quædam sint virtutes, fides similis grano sinapis, ieiunium, & oratio : passionem suam prædicit : pro se quoque & Petro didrachma solui, inuenio more piscis statere.

ET post dies sex assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem eius, & adducit illos in montem excelsum seorsum : & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol : vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. * Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. * Res-

pondens autem Petrus, dixit ad Iesum : Domine, bonum est nos hic esse : si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moysi vnum, & Eliæ vnum. * Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. † Et ecce vox de nubè, dicens : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui : ipsum audite. * Er audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. * Er accessit Iesus, & tetigit eos : dixitque eis : Surgite, & nolite te timere. * Leuantes autem oculos suos, ne minem viderunt, nisi solum Iesum. * Er descendentes illis de monte, præcepit eis Iesus dicens : Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat. * Et interrogauerunt eum discipuli, dicientes : Quid ergo Scribæ dicunt quod Eliam oporteat primum venire ? * At ille respondens, ait eis : Elias quidem venturus est, & restituet omnia : dico autem vobis, † quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, † sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic & Filius hominis passurus est ab eis. * Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis. * † Et cum venisset ad rubram, accessit ad eum homo genibus prostratus ante eum, dicens : Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur : nam sæpe cadit in ignem, & crebro in aquam. * & oculi eum discipulis tuis, & non poterunt curare eum. Respondens autem Iesus, ait : O generatio incredula, & peruersa, quousque ero vobiscum ? vsquequò pariar vos ? Afferte huc illum ad me. * Et increpauit illum Iesus, & exiit ab eo demonium, & curatus est puer ex illa hora. * Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secretò, & dixerunt : Quare nos non posuimus eicere illum ? Dixit illis Iesus : Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dixeris monti huic, Transi hinc illic, & transibit, & nihil impossibile erit vobis. * Hoc autem genus non eicitur nisi per orationem, & ieiunium. * Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus : Filius hominis tradendus est in manus hominum : & occidebit eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. * Et cum venissent in Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei : Magister vester, non soluit didrachma ? Ait : Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens : Quid tibi videtur Simon ? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel censum ? à filiis suis, an ab alienis ? Ille dixit : Ab alienis. Dixit illi Iesus : Ergo liberi sunt filij ? Ve autem non scandalizaueris eos, vade ad mare, & mitte hamum : & cum piscem, qui primus ascenderit, tolle : & aperto ore eius, inuenies statorem : illum sumens, da eis pro me, & te.

CAPUT XVIII.

Proposito parvulo docet quoniam maior sit in regno celorum, & quoniam sit a pusillorum scandalo cavendum: quomodo frater in nos peccans debeat corripi, & Ecclesiam non audiens pro ethnico haberi, potestate legum atque solvendi discipulis tradita: docet etiam, quam sit apud Deum efficax duorum petitio sibi consentientium, & quates fratri in nos peccanti sit ignoscendum, accommodata ad hoc parabola de rege rationem cum servus suis incedente.

IN illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, **1** dicentes: Quis, putas, maior est in regno **A** celorum? * † Et aduocans Iesus parvulum, **2** statuit eum in medio eorum, * & dixit: Amen **3** dico vobis, nisi conversi fueritis, & † efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum celorum. * Quicumque ergo humiliaverit se **4** sicut parvulus iste, hic est maior in regno celorum. * Et qui susceperit vnum parvulum **5** tale in nomine meo, me suscipit. * † qui autem scandalizaverit vnum de pusillis istis, qui in **6** me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. * Vt mundo à scandalis. Ne **7** cesse est enim vt veniant scandala: verumtamen vix homini illi, per quem scandalum venit. * † Si autē manus tua, vel pes tuus scan **8** dalizat te, abscide eum, & proice abs te: bonū tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudū, **B** quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum. * Et si oculus tuus **9** scandalizat te, erue eum, & proice abs te: bonum tibi est cum vno oculo in vitam intrare, quàm duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. * Videte ne cōtemnatis vnum **10** ex his pusillis: dico enim vobis, † quia angeli eorum in celis semper vident faciem patris mei, qui in celis est. * † Venit enim filius hominis saluare quod perierat. * † Quid vobis **11** videtur? si fuerint aliqui centum oves, & errauerit vna ex eis: nonne relinquit nonaginta novem in montibus, & vadit querere eam que erravit? & si contigerit vt inueniat eam: Amen dico vobis, quia magis super eam **12** nonaginta novem, que nō erraverunt. * Sic non est voluntas patris vestri, qui in celis est, vt pereat vnus **13** de pusillis istis. * † Si autem peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum in te & ipsum solum. si te audierit, lucratus eris frater **14** tuum. * si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc vnum, vel duos, † vt in ore duorum vel trium testimonium stet omne verbum. * **15** † Quod si non audierit eos: dic ecclesie. si autem ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. * † Amen dico vobis, **16** quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligatæ & in Cælo: & quæcumque solveritis super terram, erunt solutæ & in Cælo. * **17** Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quæcumque petierint, fiet illis à patre meo, qui in cœ-

lis est. * Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. * Tunc accedens Petrus ad eum dixit: † Dumine quoties peccabim in te frater meus, **11** & dimittam eis vtque septies? Dicit illi Iesus: Non dico tibi vtque septies, sed vtque septuagies septies. * Ideo assimilatum est regnū celorum homini regi, qui voluit rationē ponere cum servis suis. * Et cum cepisset rationem ponere, oblitus est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. * Cum autem non haberet vnde redderet, iussit cum dominus eius venditari, & vxorē eius, & filios, & omnia quæ **16** habebat, & reddi. * Procidens autem servus Dille, orabat eum, dicens: Patientiā habe in me, **17** & omnia reddam tibi. * Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. * Egrediens autem servus ille, inuenit vnum de conferuis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens: **19** Redde quod debes. * Et procidens conferuus eius, rogabat eum, dicens: Patientiā habe in me, & omnia reddam tibi. * Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum. * Vidētes autem conferui eius quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narraverunt domino suo omnia quæ **32** facta fuerant. * Tunc vocavit illum dominus suus: & ait illi: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me: & nonne oportuit & te misereri conferui tui, sicut **34** & ego tui miserus sum? * Et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus, quoad usque redderet vniuersum debitum. * Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis, si non miserieritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

CAPUT XIX.

Matrimonium docet ex sua institutione esse indissolubile, nec uxorem extra causam fornicationis posse dimitti: inter varios eunuchos laudas illos qui se castrarunt propter regnum celorum: parvulis manus imponit: adulescentem qui omnia se seruasse præcepta dicebat, audito Christi consilio de omnibus vendendis abis tristis: difficile ergo asseris diuitem intrare regnum celorum, & quid illis promissum sit qui omnibus relictis ipsam sequuntur.

ET factum est, cum consummasset Iesus sermones istos, migravit à Galilæa, & † venit in fines Iudææ trans Iordanem, & secutæ sunt eū turbe multe, & curauit eos ibi. * Et accesserunt ad eum Pharisei tentantes eū, & dicebant: Si licet homini dimittere uxorem suam, quæcumque ex causis? Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia † qui fecit hominem ab initio, masculum & feminam fecit eos? & dixit: † Propter hoc dimittet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna. * Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separat. * Dicunt illi: † Quid ergo Moyses mandauit dare libellum repudiij, & dimittere? * Ait illis: Quoniam Moyses ad duriciam cordis vestri permisit vobis dimittere

vxores vestras: ab initio autem non fuit sic. B
 * † Dico autem vobis, quia quicumque di- 9
 miserit uxorem suam, nisi ob fornicationem,
 & aliam duxerit, moechatur: & qui dimissam
 duxerit, moechatur. * Dicunt ei discipuli eius: 10
 Si ita est causa hominis cum uxore, non ex-
 pedit nubere. * Qui dixit illis: Non omnes 11
 capiunt verbum istud, sed quibus datum est.
 * Sunt enim eunuchi, qui de matris utero 12
 sic nati sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt
 ab hominibus: & sunt eunuchi, qui seiplos
 castrauerunt propter regnum celorum. Qui
 potest capere, capiat. * † Tunc oblati sunt ei 13
 parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret.
 Discipuli autem increpabant eos. * Iesus verò 14
 ait eis: Sinite parvulos, & nolite eos prohi-
 bere ad me venire: talium est enim regnum
 celorū. * Et cum imposuisset eis manus, abiit 15
 inde. * † Et ecce vnus accedens, ait illi: Ma- 16
 gister bone, quid boni faciam ut habeam vi-
 tam æternam? * Qui dixit ei. Quid me in- 17
 terrogas de bono? Vnus est bonus Deus. Si
 autem vis ad vitam ingredi, serua mandata. * 18
 Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: † Non ho-
 micidium facies: Non adulterabis: Non fa-
 cies furum: Non falsum testimonium dices: 19
 * Honora patrem tuum, & matrem tuam: 20
 & diliges proximum tuum sicut teipsum. * 21
 Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui
 à iuuentute mea, quid adhuc mihi deest? * 22
 Ait illi Iesus: Si vis perfectus esse, vade, ven-
 de quæ habes, & da pauperibus, & habebis
 thesaurum in celo: & veni, sequere me. * 23
 Cum audisset autem adolescens verbum, abiit
 tristis: erat enim habens multas possessiones.
 * Iesus autem dixit discipulis suis: Amen 24
 dico vobis, quia diues difficilè intrabit in re-
 gnum celorum. * Et iterum dico vobis: Fa-
 cilis est camelum per foramen acus transi-
 re, quàm diuitem intrare in regnum celo-
 rum. * Auditis autem hæc, discipuli miraban-
 tur valdè, dicentes: Quis ergo poterit saluus 25
 esse? * Aspiciebat autem Iesus, dixit illis: 26
 Apud homines hoc impossibile est: apud
 Deum autem omnia possibilia sunt. * Tunc 27
 respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reli-
 quimus omnia, & secuti sumus te: quid er-
 go erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen 28
 dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in
 regeneratione, cum sederit Filius hominis
 in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super
 sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus
 Israel. * Et omnis qui reliquerit domum, vel 29
 fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem,
 aut uxorem, aut filios, aut agros, propter no-
 men meum, centuplum accipiet, & vitam
 æternam possidebit. * † Multi autem erunt 30
 primi nouissimi, & nouissimi primi.

CAPVT XX.

*Parabolam proponit de operariis in vineam con-
 ductis, quorum vltimis idem datur denarius cum
 primis: Iesus discipulos passionem ac resurrectionem*

*suam prædicat: & occasione ambigitur filiorum Ze-
 bedæ docet discipulos, quid non potestate & offen-
 sione domini sed officio mensuri debeant esse ma-
 iores: egressus verò Iericho duos caecos illuminat.*

1 Simile est regnum celorum homini patri-
 A familias, qui exiit primo mane conducere
 2 re operarios in vineam suam. * Conuentio-
 ne autem facta cum operariis ex denario
 3 diurno, misit eos in vineam suam. * Et egres-
 sus circa horam tertiam, vidit alios stantes
 4 in foro otiosos, * & dixit illis: Ite & vos in
 vineam meam, & quod iustum fuerit dabo
 5 vobis. * Illi autem abierunt. Iterum autem
 exiit circa sextam & nonam horam: & fecit
 6 similiter. * Circa vndecimam verò exiit, &
 & inuenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic
 7 statis tota die otiosi? * Dicunt ei: Quia ne-
 mo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vi-
 8 neam meam. * Cum serò autem factum esset,
 dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca
 9 operarios, & redde illis mercedem, incipiens
 a nouissimis vsque ad primos. * Cum venis-
 B sent ergo qui circa vndecimam horam vene-
 10 rant, acciperunt singulos denarios. * Ven-
 nientes autem & primi, arbitrati sunt quod
 plus essent accepturi: acceperunt autem &
 11 ipsi singulos denarios. * Et accipientes mur-
 12 murabant aduersus patrem familias, * dicen-
 tes: Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pa-
 res illos nobis fecisti, qui portauimus pon-
 13 dus diei, & æstus. * At ille respondens vni co-
 rum, dixit: Amice non facio tibi iniuriam:
 14 nōne ex denario conuenisti mecum? Tol-
 le quod tuum est, & vade: volo autem & huic
 15 nouissimo dare sicut & tibi. * Aut non licet
 mihi quod volo, facere? an oculus tuus ne-
 16 quam est, quia ego bonus sum? * † Sic erunt
 nouissimi primi, & primi nouissimi: multi enim
 17 sunt vocati, pauci verò electi. * † Et ascen-
 dens Iesus Ierosolymam, assumpsit duodecim
 18 discipulos secretò, & ait illis: * Ecce ascendi-
 mus Ierosolymam, & filius hominis trade-
 tur principibus sacerdotum, & Scribis, & con-
 19 demnabunt eum morte, * & tradent eum
 C Gentibus ad illudendum, & flagellandum, &
 20 crucifigendum, & tertia die resurget. * † Tunc
 accessit ad eum mater filiorum Zebedæ cum
 filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo.
 21 * Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut se-
 deant hi duo filij mei, vnus ad dexteram
 22 tuam, & vnus ad sinistram, in regno tuo. *
 Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis quid
 23 petatis. Potestis bibere calicem, quem ego
 bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. * Ait
 illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere
 autem ad dexteram meam vel sinistram, non
 est meum dare vobis, sed quibus paratum est.
 24 Patre meo. * Et audientes decem, indignati
 25 sunt de duobus fratribus, * † Iesus autem vo-
 cauit eos ad se, & ait: Scitis quia principes
 gentium dominantur eorum, & quia maiores
 26 sunt, potestatem exercent in eos. * Non ita
 erit inter vos: sed quicumque voluerit inter

vos maior fieri, sit vester minister: * & qui 27
voluerit inter vos primus esse, erit vester ser- D
uus. * † sicut filius hominis non venit mini- 28
strari, sed ministrare & dare animam suam,
redemptionem pro multis. * † Et egredienti- 29
bus illis ab Iericho, secuta est cum turba
multa: * & ecce duo cæci sedentes secus viam, 30
audierunt quia Iesus transiret: & clamave-
runt, dicentes: Domine miserere nostri, fili 31
David. * Turba autem increpabat eos ut ta-
cerent. At illi magis clamabant, dicentes:
Domine, miserere nostri, fili David. * Et 32
stetit Iesus, & vocavit eos, & ait: Quid vultis
ut faciam vobis? * Dicunt illi: Domine, ut 33
aperiantur oculi nostri. * Misit enim autem eo-
rum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim 34
viderunt, & secuti sunt eum.

CAPVT XXI

Iesus super asinam Ierosolymam cum triumpho in-
gressus, negotiatores de templo eiicit, & Phariseis
de triumpho indignantibus respondit: discipulis
autem de ficulnea Christi verbo arefacta miranti-
bus, declarat fidei efficaciam: interrogationem de
sua potestate retinuit quasi sic de Iohannis baptis-
mo: & ex parabolis de homine duos filios habente,
& de patrefamilias, cuius vinitores post alios ser-
uos, etiam filium vinea heredem occiderunt, tradi-
dit regnum Dei à Iudæis ad Gentes transferendum.

E cum appropinquassent Ierosolymis, & 1
venissent Bethphage ad Montem oliue- A
ti: tunc Iesus misit duos discipulos, * dicens 2
eis: Ite in castellum, quod contra vos est, &
stacim inuenietis asinam alligatam, & pullum
cum ea: soluite, & adducite mibi: * & si quis 3
vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his
opus habet: & confestim dimittet eos. * Hoc 4
autem totum factum est, ut adimpleretur quod
dictum est per Prophetam dicentem: * † Di- 5
cite filie Sion: Ecce Rex tuus venit tibi man-
suetus, sedens super asinam, & pullum fi- 6
lium subiugalis. * Euntes autem discipuli fe-
cerunt sicut præcepit illis Iesus. * Et addu- 7
xerunt asinam, & pullum: & imposuerunt su-
per eos vestimenta sua, & cum desuper se-
dere fecerunt. * Plurima autem turba traue- 8
runt vestimenta sua in via: alij autem cede-
bant ramos de arboribus, & sternebant in 9
via: * turbæ autem, quæ præcedebant, & quæ
sequebantur, clamabant, dicentes: Hosana
filio David: † benedictus, qui venit in
nomine Domini: hosanna in altissimis. * Et 10
cum intrasset Ierosolymam, commota est uni-
versa ciuitas, dicens: Quis est hic? * Populi 11
autem dicebant: Hic est Iesus propheta à
Nazareth Galilææ. * † Et intrauit Iesus in 12
templum Dei, & eiiciebat omnes vendentes,
& ementes in templis: & mensas numulario-
rum, & cathedras vendentium columbas euer-
tit: * & dicit eis: Scriptum est: † Domus mea
domus orationis vocabitur: vos autem fecis- 13
tis illam speluncam Ieronum. * Et accesserunt
ad eum cæci, & claudi in templo: & sa- 14

15 nauit eos. * Videntes autem principes sacer-
dotum, & Scribæ mirabilia, quæ fecit, &
pueros clamantes in templo, & dicentes: Ho- 16
sanna filio David: indignati sunt, * & dixe-
runt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem
dixit eis: Vtique numquam legistis: † Quia 17
ex ore infancium & lactentium perfecisti lau-
dem? * Et reliquit illis, abiit foras extra Ciui- 18
tatem in Bethaniam: ibique mansit. * Mandè
autem reuertens in Ciuitatem, elisit. * † Et 19
videns fici arborem vnam secus viam, venit
ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tan-
tum, & ait illi: Numquam ex te fructus nas-
catur in sempiternum. * Et arefacta est con- 20
tinuò ficulnea. * † Et videntes discipuli, mi-
rati sunt, dicentes: Quomodo continuò aruit? 21
* Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico
vobis, si habueritis fidem, & non hæsitau-
eritis, non solum de ficulnea facietis, sed &
si monti huic dixeritis, Tolle, & iacta te in 22
mare, fiet. * † Et omnia quæcumque petieri-
tis in oratione credentes, accipietis. * Et cum 23
venisset in templum, accesserunt ad eum
docentem, principes sacerdotum, & senio-
res populi, dicentes: † In qua potestate hæc 24
facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? *
Respondens Iesus dixit eis: Interrogabo vos
& ego vnum sermonem: quem si dixeritis
mibi, & ego vobis dicam in qua potestate 25
hæc facio. * Baptismus Ioannis unde erat? &
Cælo, an ex hominibus? At illi cogitabant in- 26
ter se, dicentes: * Si dixerimus, & cælo, dicet
nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si au-
tem dixerimus, ex hominibus, timeamus tur- 27
bam: † omnes enim habebant Ioannem si-
cut prophetam. * Et respondentes Iesu, dixe-
runt: Nescimus. Ait illis & ipse: Nec ego 28
dico vobis in qua potestate hæc facio. * Quid
autem vobis videtur? Homo quidam habe-
bat duos filios, & accedens ad primum, di-
xit: Fili, vade hodie, operare in vinea mea. 29
* Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea
autem, penitentia motus abiit. * Accedens 30
autem ad alterum, dixit similiter. At ille re-
pondens, ait: Eo, domine, & non iuit. * 31
quis ex duobus fecit voluntatem patris? Di-
cunt ei: Primus. Dicit illis Iesus: Amen dico
vobis, quia publicani, & meretrices præ- 32
cedent vos in regnum Dei. * Venit enim ad
vos Ioannes in via iustitiæ, & non credidistis
ei: publicani autem, & meretrices credide-
runt ei: vos autem videntes nec peniten- 33
tiam habuistis postea, ut crederetis ei. * Aliam
D parabolam audite: † Homo erat patrefamilias,
qui plantauit vineam, & sæpè circum-
dedit ei, & fodit in ea torcular, & ædifica-
uit rurim, & locauit eam agricolis, & pe- 34
regre profectus est. * Cum autem tempus
fructuum appropinquasset, misit seruos suos
ad agricolas, ut acciperent fructus eius. * Et 35
agricolæ, apprehensis seruis eius, alium ce-
derunt, alium occiderunt alium verò lapi-
dauerunt. * Iterum misit alios seruos plures
prioribus,

† Phil. 1.
4. 7.
† Marc. 10.
8. 48.
Luc. 18.
f. 15.

Marc. 11.
a. 1.
Luc. 19.
a. 19.

† Ista. 62.
d. 14.
Zach. 9.
6. 9.
Iam. 11.
c. 15.

† Ps. 117.
d. 16.
Marc. 11.
b. 10.
Luc. 19.
f. 13.

† Marc.
11. b. 15.
Luc. 19.
g. 45.
Iam. 11.
c. 14.
Ista. 56.
c. 7.
Ier. 7. h. 31.
Luc. 19.
g. 46.

† Marc. 11.
h. 15.

† Marc. 11.
c. 29.

† Sup. 7.
b. 7.
Marc. 11.
c. 34.
Iam. 11.
d. 12.
† Marc. 11.
d. 18.
Luc. 10.
a. 3.

† Sup. 14.
a. 15.

† Ista. 5.
a. 1.
Ierem. 2.
d. 31.
Marc. 11.
a. 1.
Luc. 10.
b. 9.

prioribus, & fecerunt illis similiter. * Nouissimè autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum. * Agricole autem videntes filium, dixerunt intra se: † Hic est hæres, venite occidamus eum, & habebimus hereditatem eius. * Et apprehensum eum eiecerunt extra vineam, & occiderunt. * Cùm ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis? * Aiunt illi: Malos malè perdet: & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. * Dicit illis Iesus: Numquam legistis in Scripturis: † Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris? * Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus eius. * Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur super quem verò ceciderit, conteret eum. * Et cùm audissent principes sacerdotum & Pharisei parabolam eius, cognouerunt quod de ipsis diceret. * Er quærentes eum tenere, rimauerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

CAPVT XXII.

Parabola de rege qui fecit nuptias filio suo, in quibus discumbens absque veste nuptiali in tenebras eiecitur exteriores: tentatur Iesus à Phariseis super censu dando Cafari, & à Sadduceis super resurrectione, quorum redarguit insitiam, mortuorum emittens resurrectionem: transiitque à legisdoctore tentatur super magno legis mandato: vicissim quoque interrogat Pharisei, Iesus filius sit Christus.

ET respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: † Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. * Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolabant venire. Iterum misit alios seruos, dicens: Dicite inuitatis: Ecce prandium meum parauit, tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata: venire ad nuptias. * Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam: * reliqui verò tenuerunt seruos eius, & contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cùm audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. * Tunc ait seruis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. * Itē ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, vocate ad nuptias. * Et egressi senus eius in vias, congregauerunt omnes quos inueniunt, malos & bonos: & impletae sunt nuptiæ discumbentium. * Intravit autem rex ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. * Et ait illi: Amice, quomodo, huc intraisti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. * Tunc dixit rex ministris: † Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite eum in tenebras exte-

rioribus, & fecerunt illis similiter. * Multi enim sunt vocati, pauci verò electi. * Tunc abeuntes Pharisei, consilium inierunt ut ca- perent eum in sermone. * Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum: * dic ergo nobis quid tibi videatur, licet censum dare Cafari, an non? * Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ? ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius est imago hæc, & superscriptio? * Dicunt ei: Cafaris. Tunc ait illis: † Redde ergo quæ sunt Cafaris, Cafari, & quæ sunt Dei, Deo. * Et audientes mirati sunt, & relido eo abierunt. * In illo die accesserunt ad eum Sadducei, qui dicunt † non esse resurrectionem: & interrogauerunt eum, dicentes: Magister, Moyses dixit: † Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater eius uxorem illius, & suscite seminem fratri suo. * Erant autem apud nos septem fratres, & primus, uxore ducta, defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. * Similiter secundus, & tertius, vique ad septimum. * Nouissimè autem omnium & mulier defuncta est. * In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor? omnes enim habuerunt eam. * Respondens autem Iesus, ait illis: Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. * In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut angeli Dei in celo. * De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à Deo dicente vobis: † Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob: Non est Deus mortuorum, sed viuentium. * Et audientes turbæ mirabantur in doctrina eius. * Pharisei autem audientes quod silentium imposuisset Sadduceis, conuenerunt in vnum: * † & interrogauit eum vnus ex eis legis doctorem, tentans eum: * Magister, quod est mandatum magnum in Lege? * Ait illi Iesus: † Diliges Dominum Deum tuum ex toto cordetuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. * Hoc est maximum & primum mandatum. * Secundum autem simile est huic: † Diliges proximum tuum, sicut teipsum. * In his duobus mandatis vniuersa lex pendet, & propheta. * Congregatis autem Phariseis, interrogauit eos Iesus, dicens: Quid vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: Dauid. * Ait illis: † Quomodo ergo Dauid in spiritu vocat eum Dominum dicens: † Dixit Dominus Domino meo: sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? * Si ergo Dauid vocat eum Dominum, quomodo filius eius est? * Et nemo poterat ei respondere verbum: * neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

CAPVT XXIII.

Scribis & Pharisaï super cathedram Moysi sedentibus præcipis Iesus obedire ipsorum autem opera non imitari, reitgens ipsorum hypocrisim & ambitionem, discipulos vero contrarium docens humilitatem: deinde multiplex via illis ob hypocrisim ac reliquas suas iniquitates interminatur, prædicans eos patrum suorum mensuram in iudicium persequutionibus impleturos, ac ierusalem deferendam.

Tunc Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, * dicens: Super cathedram Moysi sederunt Scribæ, & Pharisei. * Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, servate, & facite: secundum opera vero eorum nolite facere: dicunt enim, & non faciunt. * Alii autem onera grauiâ, & importabilia, & imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. * Omnia verò opera sua faciunt vt videantur ab hominibus: * dilant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias. * Amant autem primos recubitus in cenis, primas cathedras in synagogis, * & salutaciones in foro, & vocari ab hominibus Rabbi. * Vos autem nolite vocari Rabbi. vnus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis. * Et patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in caelis est. * Nec vocemini magistri: quia Magister vester vnus est, Christus. * Qui maior est vestrum, erit minister vester. * Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur. * Vx autem vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: quia clauditis regnum celorum ante homines. vos enim non intratis, nec introibunt finiti intrare. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: * quia comeditis domos viduarum, orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudicium. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: quia circuitis mare & aridam, vt faciatis vnum proselytum: & cum fuerit factus, facietis eum filium gehennæ duplo quàm vos. * Vx vobis duces cæci, qui dicitis: Quicumque iurauerit per templum, nihil est: qui autem iurauerit in auro templi, debet. * Stulti, & cæci: Quid enim maius est, aurum, & templum, quod sanctificat aurum? * Et quicumque iurauerit in altari, nihil est: quicumque autem iurauerit in dono, quod est super illud, debet. * Cæci: Quid enim maius est, donum, an altare, quod sanctificat donum? * Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus quæ super illud sunt. * & quicumque iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo qui habitat in ipso. * & qui iurat in caelo, iurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: qui decimatis mentham, & anethum, & cuminum, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudicium, & misericordiam, & fidem. hæc oportuit facere: & illa non omittere.

14 * Duces cæci, escolantes culicem, camelum autem glutientes. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, quia mundatis quod de foris est calicis & paupidis: intras autem pleni estis rapina, & immunditia. * Pharisee cæce, munda prius, quod intrus est calicis & paupidis, vt fiat id, quod de foris est, mundum. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ: quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ a foris parent hominibus speciosa, intus verò plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. * sic & vos a foris quidem pareti hominibus iusti: intras autem pleni estis hypocritis, & iniquitate. * Vx vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ, qui edificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iutorum, * & dicitis: Si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socii eorum in sanguine prophetarum. * itaque testimonio dicitis vobismetipsis, quia filij estis eorum, qui prophetas occiderunt. * Et vos implete mensuram patrum vestrorum. * De penes genimina viperarum quomodo fugieris a iudicio gehennæ? * Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occidetis, & crucifigietis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequemini de ciuitate in ciuitatem: * vt veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, * & sanguine Abel iusti vsque ad sanguinem Zachariæ, filij barachie, quem occidistis ioter templum & altare. * Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam. * Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub ala, & noluisti? * ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. * Dico enim vobis, non me videbitis amodò, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

CAPVT XXIV.

Prædicit templi eersionem, monetque vt cauens à venturiæ seductionibus futura præsumens bella ac persecutiones: surgens pseudochristi & pseudoprophetae: aduentu filij hominis, præcedentibus signis in sole, luna & stellis: omnibus ignotum dicit Christus dicere iudicij & de fidelis ac malo seruis: propter quæ dicit semper esse vigilandum.

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, vt ostenderent ei edificationes templi. * Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? Ameo dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat. * Sedentes autem eo super Montem oliueti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? & quod signum aduentus tui, & consummationis sæculi? * Et respondens Iesus, dixit eis: * Videte ne quis vos seducat. * multi enim venient in nomine meo,

meo, dicentes: Ego sum Christus: & multos
seducunt. * Audituri enim estis prelia, & opi-
niones praeliorum. Videte ne turbemini. oportet enim hæc fieri, sed nondum est finis. * con-
surget enim gens in gentem, & regnum in regnum, & erunt pestilentie, & fames, & terremotus per loca. * hæc autem omnia initia
sunt dolorum. * † Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. * Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicem tradent, & odio habebunt inuicem. * Et multi
pseudoprophetae surgent, & seducent multos. * Et quoniam abundauit iniquitas, refri-
gescet charitas multorum. * qui autem perse-
uerauerit vsque in finem, hic saluus erit. * Et predicabitur hoc Euangelium regni in
vniuerso orbe, in testimonium omnibus gen-
tibus: & tunc veniet consummatio. * † Cum
ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à † Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat: * tunc qui
in iudæa sunt, fugiant ad montes: * & qui
in tecto, non descendat tollere aliquid de
domo sua: * & qui in agro, non reuertatur
tollere tunicam suam. * Væ autem prægnan-
tibus & nutriendis in illis diebus. * Ora-
te autem vt non fiat fuga vestra in hieme, †
vel sabbato. * erit enim tunc tribulatio ma-
gna, qualis non fuit ab initio mundi vsque
modo, neque fiet. * Et nisi breuiati fuissent
dies illi, non fieret salua omnis caro: sed pro-
pter electos breuiabuntur dies illi. * † Tunc
si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus,
aut illic: nolite credere. * Surgent enim pseu-
dochristi, & pseudoprophetae: dabunt si-
gna magna, & prodigia, ita vt in errorem
inducantur (si fieri potest) etiam electi. * Ecce
prædixi vobis. * Si ergo dixerint vobis, Ecce
in deserto est, nolite exire; ecce in pen-
turalibus, nolite credere. * Sicut enim ful-
gur exit ab Oriente, & patet vsque in Oc-
cidentem: ita erit & aduentus Filij hominis.
* † Vbi cumque fuerit corpus, illic congrega-
buntur & aquilæ. * † Statim autem post
tribulationem dierum illorum, sol obscura-
bitur, & luna non dabit lumen suum, &
stellæ cadent de caelo, & virtutes celo-
rum commouebuntur: * & tunc parebit si-
gnum filij hominis in caelo: & tunc plang-
gent omnes tribus terre: & † videbunt Fi-
lium hominis venientem in nubibus caeli
cum virtute multa, & maiestate. * † Et mien-
tet angelos suos cum tuba, & voce magna:
& congregabunt electos eius à quatuor ven-
tis, à summis caelorum vsque ad terminos
eorum. * Ab arbore autem hinc discite para-
bolam: cum iam ramus eius tener fuerit, &
folia nata, scitis quia propè est æstas: * ita &
vos cum videritis hæc omnia, scitote quia
propè est in ianuam. * Amen dico vobis, quia
non præteribit generatio hæc, donec omnia
hæc fiant. * † Cælum & terra transibunt, 35

36 verba autem mea non præteribunt. * De die
autem illa & hora nemo scit, neque angeli
37 caelorum, nisi solus pater. * † Sicut autem in
diebus Noë, ita erit & aduentus Filij homi-
38 nis. * sicut enim erant in diebus ante dilu-
uium comedentes & bibentes, nubentes &
nuptui tradentes, vsque ad eum diem, quo
39 intrauit Noë in arcam, & non cognouerunt
D donec venisset diluuium, & tulit omnes: ita erit
40 & aduentus Filij hominis. * Tunc duo erunt
in agro: vnus assumetur, & vnus relinquetur.
41 * duæ molentes in mola: vna assumetur, &
42 vna relinquetur. * Vigilate ergo, quia nescitis
qua hora Dominus vester venturus sit.
43 * Illud autem scitote, † quoniam si sciret pa-
terfamilias quia hora fur venturus esset, vigi-
laret vique, & non sineret perfidi domum
suam. * Ideo & vos elice parati: quia qua
nescitis hora Filius hominis venturus est. *
44 Quis, putas, est fidelis seruus, & prudens,
quem constituit dominus fuus super familiam
46 suam, vt det illis cibum in tempore? * † Beatus
ille seruus, quem cum venerit dominus
47 eius, inuenierit sic facientem. * amen dico
vobis, quoniam super omnia bona sua con-
48 stituet eum. * Si autem dixerit malus seruus
ille in corde suo: Moram facit dominus meus
49 venire: & ceperit percutere conseruos suos,
50 manducet autem & bibat cum ebriosis: * ve-
niet dominus serui illius, in die qua non spe-
51 rat, & hora quam ignorat: & diuidet eum,
partemque eius ponet cum hypocritis, † illic
erit fletus, & stridor dentium.

CAPVT XXV.

*Parabola proponit de decem virginibus, ac
talentis distributis seruis; quorum dominus pe-
regre rediens singulas premiat aut punit iuxta
ipsorum merita: extremum iudicium ponit ob oc-
ulos, & causas præmiationis bonorum, ac puni-
tionis malorum.*

1 Tunc simile erit regnum caelorum de
decem virginibus: quæ accipientes lam-
pades suas, exierunt obuiam sponso, & spon-
2 sa. * Quinque autem ex eis erant fatuæ,
3 & quinque prudentes: * sed quinque fatuæ,
acceptis lampadibus, non sumpservnt oleum
4 secum: * prudentes verò acceperunt oleum
5 in vasis suis cum lampadibus. * Moram au-
tem faciente sponso, dormiauerunt omnes
6 & dormierunt. * Media autem nocte cla-
mor factus est: Ecce sponsus venit, exite ob-
7 viam ei. * Tunc surrexerunt omnes virgi-
8 nes illæ, & ornauerunt lampades suas. * Fa-
tuæ autem sapientibus dixerunt: Date nobis
de oleo vestro: quia lampades nostræ ex-
9 tinguntur. * Responderunt prudentes, di-
centes: Ne forte non sufficiat nobis & vo-
bis, ire potius ad vendentes, & emite vo-
bis. * Dum autem irent emere, venit spon-
10 sus: & quæ paratæ erant, intrauerunt cum
11 eo ad nuptias, & clausa est ianuam. * Nouissimè
verò veniunt & reliquæ virgines, dicentes

Ooo 4 Domine,

Domine, Domine, aperi nobis. * At ille respondens ait: Amen dico vobis, nescio vos. * † Vigilare itaque, quia nescitis diem, neque horam. * † Sicut enim homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. * Et vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij verò vnum, vni-
 B cuique secundum propriam virtutem, & profectus est statim. * Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque. * Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo. * Qui autem vnum acceperat, abscondit in terram, & abscondit pecuniam domini sui. * Post multum verò temporis venit dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis. * Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. * Ait illi dominus eius: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui. * Accedit autem & qui duo talenta acceperat, & ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. * Ait illi dominus eius: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui. * Accedens autem & qui vnum talentum acceperat, ait: Domine, scio quia homo durus es, metis vbi non seminasti, & congregas vbi non sparsisti: * & tamen abi, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. * Respondens autem dominus eius, dixit ei: Serve male, & piger, sciebas quia meto, vbi non semino, & congrego vbi non sparsi: * oportuit ergo te committere pecuniam meam numularijs, & veniens ego recepissem vique quod meum est cum vlura. * Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta. * † † omni enim habenti dabitur, & abundabit: ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo. * Et inutilem servum eiecit in tenebras exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium. * Cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae: * & congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hœdis: * & staret oves quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris. * Tunc dicit rex his, qui à dextris eius erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. * † esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitiivi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: * nudus, & cooperuistis me: † infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me. * Tunc respondebunt ei iusti, dicentes: Domine, quando te vidimus esurien-

tem, & pavimus te: sitientem, & dedimus tibi potum? * quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te? aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te? * Et respondens rex dicit illis: Amen dico vobis, quamdian fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. * Tunc dicit & his, qui à sinistris erunt: † Discedite à me maledicti in ignem æternum. qui paratus est diabolo, & angelis eius. * esurivi enim, & non dedistis mihi manducare: sitiivi, & non dedistis mihi potum: * hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non cooperuistis me: infirmus, & non visitastis me. * Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut in carcere, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi? * Tunc respondebit illis, dicens: Amen dico vobis: Quamdian non fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. * † Et ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in vitam æternam.

CAPVT XXVI.

Consultant principes sacerdotum de occidendo Iesu, qui unguento pretioso à muliere perfunditur, murmurantibus discipulis: venditur à Iuda, de cuius proditiōne discipulus in cena loquitur, in qua panem in corpus suum, & vinum in sanguinem consecrata tradidit discipulis: prædicit omnes scandalizandos, trimaque Petri negationem: & post orationem capitur à Iudeis: quorum vni Petrus abscedit auriculam: discipulis fugentibus, ceram Caipha à falsis testibus accusatus, mortisque reus indicatus, constituitur ac caditur & ter à Petro negatur.

ET factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: * † Scitis quia post biduum Pascha fiet, & Filius hominis tradetur ut crucifigatur. * Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi, in atrium principis sacerdotum qui dicebatur Caiphas: * & consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent, & occiderent. * Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi, * accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recumbentis. * Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: Ut quid perditio hæc? * potuit enim istud vendi multo, & dari pauperibus. * Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. * nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis. * Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. * Amen dico vobis, vbiusque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur & quod hæc fecit in memoriam eius.

* † Tunc

† Marc.
13.
† Luc. 19.
6. 22.

8.

† Sup. 11.
6. 11.
Marc. 4.
c. 29.
Luc. 8. 4.
18. 19.
d. 16.† Ista 18.
c. 7.
Ezech. 18.
6. 7. d. 16.
† Ezech. 7.
d. 19.† Psal. 6.
c. 9.
Sup. 7. d. 11.
Luc. 13.
f. 27.† Dan. 12.
c. 1.
Ierem. 5.
c. 29.† Marc. 14.
c. 1.
Luc. 22.
c. 12.† Act. 1.
c. 8.
Ierem. 11.
c. 1. d. 22.

† Marc.
14. b. 10.
Luc. 22.
a. 4.

* † Tunc abiit vnus de duodecim, qui dice-
batur Iudas Iſcariotes, ad principes ſacerdo-

† Marc.
14. b. 11.
Luc. 22.
a. 7.

autem die aſymorum acceſſerunt diſcipuli

† Marc.
14. b. 17.
Luc. 22.
b. 3. 4.

ad Ieſum, dicentes: Vbi vis paremus tibi co-
medere Paſcha? * At Ieſus dixit: Ite in ci-
uitatem ad quemdam, & dicit ei: Magiſter
dicit: Tempus meum prope eſt, apud te fa-
cio Paſcha cum diſcipulis meis. * Et fecerunt

† ꝑꝑ. 40.
b. 10.

diſcipuli ſicut conſtituit illis Ieſus, & paraue-
runt Paſcha. * † Veſpere autem facto, diſ-
cumbat cum duodecim diſcipulis ſuis. * Et
edentibus illis, dixit: Amen dico vobis,
† quia vnus veſtrum me traditurus eſt. * Et
conſtituti valdè, ceperunt ſinguli dicere:
Numquid ego ſum Domine? * At ipſe reſpon-
dens, ait: Qui inſingit mecum manum in
paropſide, hic me tradet. * Illius quidem

† 1. Cor.
11. c. 14.

hominis vadit, † ſicut ſcriptum eſt de illo: C-
ux autem homini illi, per quem Filius ho-
minis tradetur: bonum erat ei, ſi natus non
uiſſet homo ille. * Reſpondens autem Iu-
das, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego
ſum Rabbi? Ait illi: Tu dixiſti. * † Canan-

† Marc.
14. c. 5. 7.
Iuan. 14.
d. 10.

tibus autem eis, accepit Ieſus panem, & be-
nedixit, ac fregit, deditque diſcipulis ſuis,
& ait: Accipite, & comedite: hoc eſt cor-
pus meum. * Et accipiens calicem gratias
egit: & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc
omnes. * Hic eſt enim ſanguis meus noui
teſtamenti, qui pro multis effundetur in re-
miſſionem peccatorum. * Dico autem vobis:
non bibam amodò de hoc genimine vitis,
vſque in diem illum, cum illud bibam vobis-
cum nouum in regno Patris mei. * Et hym-
no dicto, exierunt in Montem oliueti. * Tunc
dicit illis Ieſus: † Omnes vos ſcandalum pa-
tiamini in me, in iſta nocte. Scriptum eſt
enim: † Percutiam paſtorem, & diſpergentur
oues gregis. * Poſtquam autem reſurrexero,
præcedam vos in Galileam. * Reſpondens
autem Petrus, ait illi: Et ſi omnes ſcandaliza-
zati fuerint in te, ego nunquam ſcandaliza-
bor. * Ait illis Ieſus: † Amen dico tibi, quia
in hac nocte antequam gallus cante, ter me
negabis. * Ait illi Petrus: † Etiam ſi oportu-
erit me mori tecum, non te negabo. Simi-
liter & omnes diſcipuli dixerunt. * Tunc ve-
nit Ieſus cum illis in villam, quæ dicitur

† Marc. 14.
c. 10.
Iuan. 13.
d. 13.

Gethſemani, & dixit diſcipulis ſuis: Sedere
hic, donec vadam illuc, & orem. * Et aſ-
ſumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, ce-
cepit contriſtari & meſſus eſſe. * Tunc ait il-
lis: Triftis eſt anima mea vſque ad mortem:
ſuſtinete hic, & vigilate mecum: * Et pro-
greſſus poſillum, procidit in faciem ſuam
orans, & dicens: Pater mi, ſi poſſibile eſt,
tranſeat à me calix iſte. verumtamen non ſi-
cut ego volo, ſed ſicut tu. * Et venit ad diſ-
cipulos ſuos, & inuenit eos dormientes, &

† Marc. 14.
c. 10.
Iuan. 13.
d. 13.

dicat Petro: Sic non potuiſti vna hora vigila-
re mecum? * Vigilate, & orate vt non in-
tre-
tis in tentationem. Spiritus quidem promptus
eſt, caro autem inihma. * Iterum ſecundò
abiit, & orauit, dicens: Pater mi, ſi non po-
teſt hic calix tranſire niſi bibam illum, fiat
voluntas tua. * Et venit iterum, & inuenit
eos dormientes: erant enim oculi eorum gra-
uati. * Et reſiſtis illis, iterum abiit, & orauit
tertiò, eundem ſermonem dicens. * Tunc
E venit ad diſcipulos ſuos, & dicit illis: Dormi-
te iam, & requieſcite: ecce appropinquit
hora, & Filius hominis tradetur in manus

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

peccatorum. * Surgite eamus: ecce appro-
pinquit qui me tradet. * † Adhuc eo lo-
quente, ecce Iudas vnus de duodecim venit,
& cum eo turba multa, cum gladiis & ſuſci-
pulis, miſſi à principibus ſacerdotum, & ſe-
nioribus populi. * Qui autem tradidit eum,
dedit illis ſignum, dicens: Quemcumque
oſculatus fueris, ipſe eſt, tenete eum. * Et con-
feſſim accedens ad Ieſum, dixit: Aue Rabbi.

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

Et oſculatus eſt eum. * Dixique illi Ieſus:
Amice, ad quid veniſti? Tunc acceſſerunt, &
manus iniecerunt in Ieſum, & tenuerunt eum.

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

* Et ecce vnus ex his qui erant cum Ieſo, ex-
tendens manum, exemit gladium ſuum, &
percutiens ſeruum principis ſacerdotum am-
putauit auriculam eius. * Tunc ait illi Ieſus:
Conuerſe gladium tuum in locum ſuum.

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

† omnes enim, qui acceperint gladium, gla-
dio peribunt. * An putas, quia non poſſum
rogare patrem meum, & exhibebit mihi mo-
dò plura quam duodecim legiones angelorum?

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

* Quomodo ergo implebuntur Scripturæ,
quia ſic oportet fieri? In illa hora dixit Ie-
ſus turbis: Tamquam ad latronem exiſtis
cum gladiis & ſuſtibus comprehendere me:
quod die apud vos ſedebam docens in tem-
plo, & non me tenuiſti. * Hoc autem to-
tum factum eſt, vt adimpleretur Scripturæ
prophetarum. Tunc diſcipuli omnes, † reli-
cto eo, fugerunt. * At illi tenentes Ieſum,
† duxerunt ad Caiapham principem ſacerdo-
tum, vbi Scribæ & ſeniores conuenerant.

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

* Petrus autem ſequebatur eum à longè,
vſque in atrium principis ſacerdotum. Et in-
greſſus intro, ſedebat cum miniſtris, vt vide-
ret finem. * Principes autem ſacerdotum, &
omne concilium, querebant falſum teſtimoni-
um contra Ieſum, vt eum morti traderent

* & non inuenerunt, cum multi falſi teſtes
acceſſiſſent. Nouiſſimè autem venerunt duo
falſi teſtes, & dixerunt: Hic dixit: † Poſ-
ſum deſtruere templum Dei, & poſttriduum
reſtificarè illud. * Et ſurgens princeps ſa-
cerdotum, ait illi: Nihil reſpondes ad ea,
quæ iſti aduerſum te teſtificauerunt? Ieſus au-
tem tacebat. Et princeps ſacerdotum ait illi:
Adinro te per Deum viuum, vt dicas nobis
† qui tu es Chriſtus filius Dei. * Dicit illis Ie-
ſus: Tu dixiſti: verumtamen dico vobis, † amodò
videbitis filium hominis ſedentem à dextris
virtutis

† Marc.
14. c. 11.
Luc. 22.
a. 1.

† Gen. 9.
d. 6.
Apoc. 19.
c. 10.

† 1. Cor. 13.
c. 10.

† Thren.
d. 10.
† Marc.
14. c. 10.
† Luc. 22.
c. 14.

† Iuan. 18.
d. 14.

† Iuan. 6.
c. 19.

† Sap. 16.
d. 17.
Rom. 16.
d. 10.
1. Theſſ. 4.
d. 13.

virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli.

* Tunc princeps sacerdotum incidit vestimenta sua, dicens: Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: * quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. * † Tunc exierunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt, alij autem palmas in faciem eius dederunt: * dicentes: Præbeti-za nobis Christe, quis est qui te percussit? * † Petrus verò sedebat foris in aërio: & accessit ad eum vna ancilla, dicens: Ertu cum Iesu Galilæo eras. * At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis. * Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. * Et iterum negavit cum iuramento: Quia non novi hominem. * Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. * Tunc crepit detestari & iurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. * Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: Prius quam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

C A P V T XXVII.

Iudas, relatus argenteis, luqueo se suspendit: Iesus coram Pilato accusatus, non respondet; vexor autem Pilati dicit ipsam iussu: præligitur tamen Barabbas: Pilatus lotus manibus I. sum flagellatus tradit crucifigendum: qui à militibus multipliciter illusus ducitur ad crucifigendum; & felleo vino potatus, inter latrones crucifigitur, dimisit ipsius vestimentis: & à variis multa iactantur in ipsam blasphemiam: savoriunt tenebrae; & clamans Iesus Eli, aëroque potatus, cum clamore expirat, ac signa varia sunt: corpus Iesu à Ioseph sepulchrum, custoditur à militibus.

MANÈ autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum & senioris populi adversus Iesum, ut eum morti traderent. * † Et vincum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi. * Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset: poenitentia ductus, reulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, * dicens: Peccaui, tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris. * Et projectis argenteis in templo, recessit: † & abiens se suspendit. * Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. * Consilio autem inito, emerunt ex illis agnum figuli, in sepulchrum peregrinum. * † Proper hoc vocatus est ager ille, Hacedama, hoc est, Bager sanguinis, vsque in hodiernum diem. * Tunc implemum est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem: † Et exacerantur triginta argenteos pretium appreciati, quem appreciaverunt à filiis Israël: * & 10

dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. * Iesus autem stecitante præfide, † & interrogavit eum præfes, dicens: Tu es Rex Iudeorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. * Et cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. * Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? * Et non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur præfes vehementer. * Per diem autem solemnem consueverat præfes populo dimittere re vnum vincum, quem voluissent. * habebat autem nunc vincum insignem, qui dicebatur Barabbas. * Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittere vobis: Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus? Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum. * Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi, & iusto illi. multa enim passa sum hodie per visum propter eum. * † Principes autem sacerdotum, & seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Iesum verò perderent. * Respondens autem præfes, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbam. * Dicit illi Pilatus: Qui igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? * Dicitur omnes: Crucifigatur. Ait illis præfes: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes: Crucifigatur. * Videns autem Pilatus quia nihil proceret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à sanguine iusti huius: vos videridis. * Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. * Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. * Tunc milites præfidi suscipientes Iesum in prætorium, † congregauerunt ad eum vniuersam cohortem: * & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei: * † & plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius, & arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave rex Iudeorum. * Et exuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. * Et postquam illulerunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis eius, & duxerunt eum ut crucifigerent. * † Excentes autem inueniunt hominem Cyrenzum, nomine Simonem: hunc angariaverunt ut tolleretur crucem eius. * † Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvarie locus. * Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. * Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: † Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. * Et sedentes servabant eum. * Et imposuerunt super caput eius causam

† Ista. 30.
66
Mat. 26.
2. 65.

† Luc. 22.
f. 51.
Ioa. 18.
c. 17.

† Mat. 13.
c. 2.
Luc. 23.
c. 1.
Ioa. 18. c.
31.

† Mat. 27.
c. 1. c.
Luc. 23.
c. 18.
Ioa. 18.
c. 40. 3. b.
14.

† Marc.
15. c. 16.
f. 31. c. 37.
† Ioa. 19.
c. 3.

† Marc.
15. c. 1.
Luc. 23.
c. 1.
Ioa. 18.
c. 38.

† Act. 1.
c. 18.

† Act. 1.
c. 19.

† Zach.
12. c. 12.

† Marc.
15. c. 1. c.
Luc. 23.
c. 16.
† Marc. 15.
c. 2. c.
Luc. 23.
c. 11.
Ioa. 19.
c. 17.

† Marc.
15. c. 2. c.
Luc. 23. c.
14.
Ioa. 19.
c. 31.
† Psal. 119.
c. 19.

causam ipsius scriptam. Hic erit Iesus Rex Iudæorum. * Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones; vnus à dextris, & vnus à sinistris. * Prætereuntes autem blasphemabant eum mouentes capita sua, & dicentes † Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: talia temetipsum si filius Dei es, descende de cruce. * Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis seniorioribus dicebant: * Alins salus fecit, seipsum non potest saluum facere: † si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: * † confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia filius Dei sum. * Idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. * A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram vsque ad horam nonam. * Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lama sabachthani: hinc est Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? * Quidam autem illic stantes, & audientes dicebant: Eliam vocat iste. * Et continuo currens vnus ex eis accepit spongiam impleuit aceto, & imposuit ei arundini, & dabat ei bibere. * Ceteri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberans eum. * Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. * † Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo vsque deorsum, & terra mota est, & petre scissæ sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. * Et exeuntes de monumentis ciuitatem, & apparuerunt multis. * Centum autem, & qui cum eo erant, custodientes Iesum, viso terræ mœu & his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Verè Filius Dei erat iste. * Erant autem ibi mulieres multe à longè, quæ secutæ erant Iesum à Galilæa, ministrantes ei: * inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi & Ioseph maris, & mater filiorum Zebedæi. * † Cum autem serm factum esset, venit quidam homin duobus ab Ajmathæa, nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu. * hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. * Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. * Et posuit illud in monumentum suum nouum, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. * Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum. * Altera autem die, quæ est post parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum & Pharisei ad Pilatum, dicentes: * Domine, recordati sumus, quia sedebat ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. * Iube ergo custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne fortè veniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis. & erit nouissimus error peior priore.

65 * Ait illis Pilatus: Haberis custodiam, ite, ca-
66 stodire sicut scitis. * Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

CAPITVLVM XXVIII.

Facto terra motu, exterritisque custodibus, Angelus mulieribus narrat Christi resurrectionem: qui ipsius apparem inbet (sicut & Angelus iussit) vt discipulis nuntiarent, quod Dominum in Galilæa visuri sint: milites sepulchri custodes, pecunia corrupti, dicunt corpus Christi furto sublatum: discipuli videntes in Galilæa Dominum, iubentur ire ad docendos & baptizandos omnes gentes.

V Espere autem sabbati, quæ lucefcit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre sepulchrum. * Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de coel: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum: * erat autem aspectus eius sicut fulgur: & vestimentum eius sicut nix. * Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. * Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, queritis: nunc est hic: surrexit enim, sicut dixit. Venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus. * Et citò euntes dicite discipulis eius quia surrexit: & ecce præcedit vns in Galilæam: ibi eum videbitis. ecce prædixi vobis. * Et exierunt citò de monumento cum timore & gaudio magno, currentes nuntiare discipulis eius. * Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Aue. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. * Tunc ait illis Iesus: Nolite timere: ite nunciate fratribus meis, vt eant in Galilæam, ibi me videbunt. * Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in ciuitatem, & nuntiauerunt principibus sacerdotum omnia quæ facta fuerant. * Et congregati cum senioribus, consilin acceptum, pecuniam copiosam dederunt militibus, dicentes: Dicite quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. * Et si hoc auditum fuerit à præside, nos suadebimus ei, & securos vns faciemus. * At illi accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iudæos, vsque in hoc diem. * Vndecim autem discipuli abierunt in Galilæam, in montem, vbi constituerat illis Iesus. * Et videntes eum adorauerunt: quidam autem dubitauerunt. * Et accedens Iesus innotuit eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra. * † Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: * docentes eos seruari omnia quæcumque mandavi vobis. Et ecce ego vniuscum sum in vniuersis diebus, vsque ad consummationem sæculi.

S A N C T V M I E S V C H R I S T I E V A N G E L I V M S E C V N D V M M A R C V M.

C A P V T P R I M V M.

Ioannes in austeritate vite predicat, ac baptizat aqua; Christum vero Spiritu sancto: qui à Ioanne baptizatus, cum bestia agens in deserto, post tricenarium quadraginta dierum à satana tentatur, & Ioanne tradito predicare incipit in Galilea: vocansque Simone & Andrea, Iacob & Iohanne Zebedei, accedit Capharnaum, & reliqua Galilæa loca; ibique predicans curas socium Simonis, & leprosum quem mittit ad sacerdotes: plurimosque demoniacos ac male habentes, cum magna omnium admiratione.

INITIVM Evangelij:
Iesu Christi, Filij Dei. A

* Sicut scriptum est in
2 Isaiâ propheta: † Ecce
ego mitto angelum
meum ante faciem tuam,
qui præparabit viam
tuam ante te. * † Vox clamantis in deserto: 3
Parate viam Domini, rectas facite semitas
eius. * Fuit Ioannes in deserto baptizans, 4
& prædicans baptismum penitentiae, in remissionem
peccatorum. * † Et egrediebatur 5
ad eum omnis Iudæe regio, & Ierosolymitanæ
universæ, & baptizantur ab illo in Iordanis
flumine, confitentes peccata sua. * † Et erat 6
Ioannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea
circa lumbos eius, & † locustas & mel sili-
vestre edebat. Et prædicabat dicens: * † Ve- 7
nit fortior me post me: cuius non sum dignus
procumbens solvere corrigiam calceamento-
rum eius. * † Ego baptizavi vos aqua, ille ve- 8
rò baptizabit vos Spiritu sancto. * Et factum 9
est: in diebus illis venit Iesus à Nazareth Galilæe:
& baptizatus est à Ioanne in Iordane. * Et statim
ascendens de aqua, vidit caelos 10
apertos, & Spiritum tamquam columbam descendentem,
& manentem in ipso. * Et 11
vox facta est de caelis: Tu es filius meus dilectus,
in te complacui. * † Et statim Spiritus 12
expulit eum in desertum. * Et erat in deserto
quadraginta diebus, & quadraginta noctibus:
& tentabatur à satana: eratque cum
bestiis, & angeli ministrabant illi. * † Post- 14
quam autem traditus est Ioannes, venit Iesus
in Galileam, prædicans Evangelium regni Dei,
* & dicens: Quoniam impletum est
tempus, & appropinquavit regnum Dei:

16 poenitentini, & credite Evangelio. * † Et præ-
teriens secus Mare Galilæe, vidit Simonem,
& Andream fratrem eius, mittentes retia in
mare (erant enim piscatores). * & dixit eis Ie-
sus: Venite post me, & faciam vos fieri pis-
catores hominum. * Et protinus relictis reti-
bus, secuti sunt eum. * Et progressus inde
pusillum, vidit Iacobum Zebedei, & Iohan-
nem fratrem eius, & ipsos componentes re-
tia in naui. * & statim vocavit illos. Et relicto
patre suo Zebedeo in naui cum mercenariis,
21 secuti sunt eum. * † Et ingrediuntur Capharnaum:
& statim sabbatis ingressus in syna-
gogam, docebat eos. * † Et stupebant super
C doctrinam eius: erat enim docens eos, quasi
23 potestatem habens, & non sicut Scribæ. * † Et
erat in synagoga eorum homo in spiritu im-
24 mundo: & exclamavit, dicens: Quid nobis,
& tibi Iesu Nazarene: venisti perdere
25 nos? scio qui sis, Sanctus Dei. * Et commina-
tus est ei Iesus, dicens: Obmutesce, & exi
26 de homine. * Et discerpens eum spiritus im-
mundus, & exclamans voce magna exiit ab
27 eo. * Et mirati sunt omnes, ita ut conquirent
inter se dicentes: Quidnam est hoc?
quænam doctrina hæc nova? quia in potestate
etiam spiritibus immundis imperat, & obedi-
28 unt ei. * Et processit rumor eius statim in
29 omnem regionem Galilæe. * † Et protinus
egredientes de synagoga, venerunt in domum
Simonis & Andree, cum Iacobo &
30 Iohanne. * Decumbentem autem socrum Simonis
febricitans: & statim dicunt ei de illa.
31 * Et accedens elevari eam, apprehensa manu
eius: & continuo dimisit eam febris, &
32 ministrabat eis. * Vespere autem facto cum
occidisset sol, afferebant ad eum omnes male
33 habentes, & demonia habentes: * & erat
34 omnis civitas congregata ad ianuam. * Et cura-
vit multos, qui vexabantur variis languoribus,
& † demonia multa eiciebat, & non
sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum. 35
* † Et diluculo valde surgens, egressus abiit in
36 desertum locum, ibique orabat. * Et profes-
sus est cum Simon, & qui cum illo erant.
37 * Et cum invenissent eum, dixerunt ei: Quia
38 omnes querunt te. * Et ait illis: Eamus in
proximos vicos, & civitates, ut & ibi prædi-
cem: ad hoc enim veni. * Et erat prædicans
39 in synagogis eorum, & in omni Galilæa, &
dromo

† Mat. 3. 1. 3.

† Mat. 3. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

† Mat. 3. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

† Mat. 3. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

† Mat. 3. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

† Mat. 3. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

40 *Mat. 8. 14. Luc. 9. 12.* demonia eiiciens. * † Et venit ad eum le-
profus deprecans eum : & genu flexo dixit
ei : Si vis, potes me mundare. * Iesus autem
41 misertus eius, extendit manum suam : & tan-
gens eum, ait illi : Volo : Mundare. * Et cum
42 dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mun-
datus est. * Et comminatus est ei, statimque
43 eiecit illum : * & dicit ei : Vide nemini dixe-
44 ris : sed vade, offende te principi sacerdotum,
& offer pro emundatione tua, † quæ præce-
pit Moyses in testimonium illis. * At ille
45 egressus cepit prædicare, & diffamare sermo-
nem, ita ut iam non posset manifestè introire
in ciuitatem, sed foris in desertis locis esset,
& conueniebant ad eum vndique.

CAPVT II.

*Murmurantibus Scribis quid paralytico per
tectum in grabato demisso, diceret remissis pec-
cata, tubum ipsum ferre grabatum, sanari eum:
apud Leui, quem ad se sequendum voca-
uerat, discumbens cum phariseis publicanis, ratio-
nem dicit, murmurantibus Phariseis, quare cum
peccatoribus conuersetur, & cur ipsius discipuli
non ieiunent, quos etiam iherosabbato vellent
excusare.*

1 *Mat. 9. 1. Luc. 5. 18.* ET iterum intrauit Capharnaum post
dies, * & auditum est quòd in domo es-
2 set, & conuenerunt multi, ita ut non cape-
ret neque ad ianuam, & loquebatur eis ver-
bum. * † Et venerunt ad eum ferentes para-
3 lyticum, qui à quatuor portabatur. * Et cum
4 non possent offerre eum illi præ turba, nuda-
uerunt tectum ubi erat : & præfacientes sub-
miserunt grabatum, in quo paralyticus ia-
cebat. * Cum autem vidisset Iesus fidem il-
5 lorum, ait paralytico : Fili, dimitte tibi
peccata tua. * Erant autem illic quidam de
6 Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus
suis : Quid hic sic loquitur ? blasphemæ.
7 † Quis potest dimittere peccata nisi solus
8 Deus ? * Quo statim cognito Iesus spiritu
9 suo quia sic cogitarent intra se, dicit illis :
Quid ista cogitatis in cordibus vestris ? * Quid
10 est facilius, dicere paralytico : Dimitte tibi
peccata : an dicere : Surge, tolle grabatu-
11 tuum, & ambula ? * Ve autem scias
quia filius hominis habet potestatem in ter-
12 ra dimittendi peccata (ait paralytico) : tibi
dico : Surge, tolle grabatum tuum, & vade in
domum tuam. * Et statim surrexit ille : &
13 sublato grabato, abiit coram omnibus, ita ut
mirarentur omnes, & honorificarent Deum,
dicentes : Quia numquam hic vidimus. * Et
14 egressus est rursus ad mare : omnisque turba
veniebat ad eum, & docebat eos. * † Et cum
15 præteriret, vidit Leui Alphaei sedentem ad
telonium, & ait illi : Sequere me. Et sur-
gens secutus est eum. * Et factum est, cum
16 æcumberet in domo illius, multi publicani
& peccatores simul discumbebant cum Iesu,
& discipulis eius : erant enim multi, qui &
sequebantur eum. * Et Scribæ & Pharisei :

videntes quia manducaret cum publicanis
& peccatoribus, dicebant discipulis eius :
Quare cum publicanis & peccatoribus man-
17 ducat & bibat Magister vester ? Hoc audito
Iesus ait illis : Non necesse habent sani me-
dico, sed qui malè habent : † non enim ve-
18 ni vocare iustos, sed peccatores. * Et erant
discipuli Ioannis & Pharisei ieiunantes : &
veniunt, & dicunt illi : Quare discipuli
Ioannis & Phariseorum ieiunant, tui autem
19 discipuli non ieiunant ? * Et ait illis Iesus
Numquid possunt filij nuptiarum, quandiu
sponsus cum illis est, ieiunare ? Quanto tem-
pore habent secum sponsum, non possunt
20 ieiunare. * † Venient autem dies cum au-
feretur ab eis sponsus : & tunc ieiunabunt
21 in illis diebus. * Nemo assumentium panni
rudis assuit vestimento veteri : alioquin au-
feret supplementum nouum à veteri, & ma-
22 ior scissura fit. * Et nemo mittit vinum no-
uum in vres veteres : alioquin dirumpet
vinum vres, & vinum effundetur, & vres
peribunt : sed vinum nouum in vres novos
23 mitti debet. * † Et factum est iterum cum
Dominus sabbatis ambularet per sara, &
discipuli eius ceperunt progredi, & vellere
24 spicas. * Pharisei autem dicebant ei : Ecce,
25 quid faciunt sabbatis quod non licet ? * Et
ait illis : † Numquam legitis quid fecerit Da-
uid, quando necessitatem habuit, & elurii
26 ipse, & qui cum eo erant ? * quomodo introi-
uit in domum Dei sub Abiathar principe sa-
cerdotum, & panes propositionis manduca-
uit, quos non licebat manducare, nisi sacer-
27 dotibus, & dedit eis qui cum eo erant ? * Et
dicebat eis : Sabbatum propter hominem
factum est, & non homo propter sabbatum.
28 * Itaque Dominus est filius hominis, etiam
sabbati.

CAPVT III.

*Postquam manum aridam curauerat, Phari-
sæorum cedens machinationi sededit, turbis v-
ndique ad ipsum confluentibus, quarum infirmos
curas : duodecim à se electos (qui hic recensentur)
mittit ad prædicandum, data ipsis potestate
super infirmitates ac demonia : Scribas blasphemantes
ipsum in Beelzebub eijcere demonia con-
uincit falsitatis, dicens blasphemiam in Spiritu
sanctum irreversibilem, & quæ sit mater &
fratres eius.*

1 ET introiit iterum in synagogam : &
2 A Erat ibi homo habens manum aridam.
3 * Et obseruabant eum, si sabbatis curaret, ut
accusarent illum. * Et ait homini habenti
4 manum aridam : Surge in medium. * Et di-
cit eis : Licet sabbatis benefacere, an malè
5 animam saluam facere, an perdere ? At
illi tacebant. * Et circumspiciens eos cum
ira, contristatus super cæcitate cordis eor-
um, dicit homini : Extende manum tuam.
Et extendit, & restituta est manus illi.

6 † * Exeuntes autem Pharisei, statim cum
Hero

Herodianis consilium faciebant aduersus eum, quomodo eum perderent. * Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare : & multa turba à Galilæa & Iudæa secuta est eum, * & ab Ierosolymis, & ab Idumæa, & 8 trans Iordanem : & qui circa Tyrum & Sidonem, multitudo magna, audientes quæ faciebat, venerunt ad eum. * Et dixit discipulis suis ut nauicula sibi deserviret propter turbam, ne comprimerent eum. * multos enim sanabat, ita ut immerent in eum ut illum tangerent quotquot habebant plagas. * Et spiritus immundi, cum illum viderant, procidebant ei : & clamabant dicentes : Tu es Filius Dei. Et vehementer 12 comminabatur eis ne manifestarent illum.

† Mar. 10.
a. 1.
Luc. 8. 29.

* † Et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit ipse : & venerunt ad eum. * Et fecit ut essent duodecim cum illo : & 14 ut mitteret eos prædicare. * Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & eiciens demonia. * Et imposuit Simoni nomen Petrus : * & Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem Iacobi, & imposuit eis nomina Boanerges, quod est, Filij tonitru : * & Andream, & Philippum, & Bartholomæum, & Mattheum, & Thomam, & C Iacobum Alphæi, & Thaddæum, & Simonem Cananæum, * & Iudam Iscariotem, qui & tradidit illum. * Et veniunt 20 ad domum : & convenit iterum turba, ita ut non possent neque panem manducare. * Et cum audissent sui, exierunt tenere eum : dicebant enim : Quoniam in furorem versus est. * Et Scribæ, qui ab Ierosolymis descendebant, dicebant : † Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe demoniorum eicie demonia. * Et convocat eis, 23 in parabolis dicebat illis : Quomodo potest satanas satanam eicere ? * Et si regnum in se dividatur, non potest regnum illud stare. * Et si domus super semetipsam dispertiat, non potest domus illa stare. * Et si satanas consurrexerit in semetipsum, dispertitus est, & non poterit stare, sed finem habet. * Nemo potest vas 27 fortis ingressus in domum diripere, nisi prius forem alliget, & tunc domum eius diripiet. * † Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata, & D blasphemiz quibus blasphemaverint : * qui autem blasphemaverit in Spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternum, sed reus erit æterni delicti. * Quoniam dicebant : Spiritum immundum habet. * † Et 31 veniunt mater eius & fratres : & foris stantes miserunt ad eum vocantes eum, * & sedebat circa eum turba : & dicunt ei : Ecce mater tua & fratres tui foris querunt te. * Et respondens eis, ait : Quæ est mater mea, & fratres mei ? Et circumspectus eos, qui in circuitu eius sedebant, ait : Ecce mater mea, & fratres mei. * Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, & soror mea, & mater est.

CAPIT V.

Parabolam proponit seminariis, quam discipulis declarat : lucernam dicit super candelabrum ponendam ; addens parabolas de semine in terram iacto, quod excreviset dormiente eo qui seminat, & de grano sinapis, discipulis autem seorsim omnia interpretatur : in navi à summo excitatus, tempestatem marii sedat.

ET iterum coepit docere ad mare : & congregata est ad eum turba multa, ita ut navim ascendens sederet in mari, & omnis turba circa mare super terram erat : * & docebat eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctrina sua : * Audite : ecce exit 4 feminans ad seminandum. * Et dum seminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres cœli, & comederunt illud. * Aliud verò cecidit super petrosa, ubi non habuit terram multam : & statim exortum est, quoniam 6 niam non habebat altitudinem terre : * & quando exortus est sul, exarsit : & cœd 7 quod non habebat radicem, exaruit. * Et aliud cecidit in spinas : & ascenderunt spinæ, & suffocaverunt illud, & fructum non 8 dedit. * Et aliud cecidit in terram bonam : & dabat fructum ascendentem, & crescentem ; & afferbat vnum triginta, vnum sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat : Qui habet aures audiendi, audiat. * Et cum esset singularis, interrogaverunt eum hi qui cum eo erant duodecim, parabolam. 11 * Et dicebat eis : Vobis datum est nosse mysterium regni Dei : illis autem, qui foris sunt, in parabolis omnia sunt : * † ut videntes videant, & non videant : & audientes audiant, & non intelligant : nequando conuertantur, & dimittantur eis peccata. 13 * Et ait illis : Nescitis parabolam hanc ? Aliud quomodo omnes parabolæ cognoscitis ? 14 * Qui seminat, verbum seminat. * Hi autem sunt, qui circa viam, ubi seminat verbum, & cum audierint, confestum venit satanas, & auferit verbum, quod seminatum est in cordibus eorum. * Et hi sunt similiter, qui super petrosa seminantur : qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud : 17 * & non habent radicem in se, sed temporales sunt : deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum, confestum scandalizantur. * Et alij sunt qui in spinis seminantur : hi sunt qui verbum audiunt, * & ærumnæ sæculi, & † deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiz introeuntes suffocant verbum, & sine fructu efficiunt. * Et hi sunt, qui super terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt & fructificant, vnum triginta, 21 vnum sexaginta, & vnum centum. * † Et dicebat illis : Numquid venit lucerna ve sub modio ponatur, aut sub lecto ? nonne ut super

Mat. 13.
a. 1.
Luc. 8. 4.

† Mar. 9.
d. 34.

† Mat. 13.
c. 13.
Luc. 11. 33.
1. 10.
1. 10. 3.
d. 16.

† Mat. 13.
d. 10.
Luc. 8. 8.
39.

† Isa. 6.
c. 9.
Mat. 13.
b. 14.
Iuan. 1.
f. 40.
Act. 13.
f. 14.
Rom. 12.
b. 3.

† 1. Tim.
6. d. 17.

† Mar. 5.
b. 11.
Luc. 8. 6.
14. 1. 33.

† Mat. 10. 6. 16. Luc. 8. 17. super candelabrum ponatur? * † Non est enim aliquid absconditum, quod non manifestetur: nec factum est occultum, sed ut in palam veniat. * Si quis habet aures audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Videte quid audiat. † In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis, & adjicietur vobis. * † Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic erat regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat seminem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increseat dum nescit ille. * Vtrobique enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica. * Et cum produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis. * Et dicebat: Cui assimilabimus regnum Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud? † Si cut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus, quæ sunt in terra: * & cum seminatum fuerit, ascendit, & fit maius omnibus ole-ribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub vmbra eius aues cæli habitare. * Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, propterea poterant audire: * sine parabola autem non loquebatur eis: seorsum autem discipulis suis diserebat omnia. * Et ait illis in illa die, cum sero esset factum: Transcramus contra. * † Et dimittentes turbam, assumunt eum ita ut erat in navi, & alie naues erant cum illo. * Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in navim, ita ut impleteretur navis. * Et erat ipse in puppi super ceruical dormiens: & excitant eum, & dicunt illi: Magister non ad te pertinet, quia perimus? * Et exurgens comminatus est vento, & dixit mari: Tace, obmutesce. Et cessauit ventus: & facta est tranquillitas magna. * Et ait illis: Quid timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerunt timore magno, & dicebant ad alterutrum: Quis putas, est iste, quia & ventus & mare obediunt ei?

CAPVT V.

In regione Gerasenorum demoniacum curas fecerissimum à legione demonum: quibus permittit ut in porcos ingrediantur, nec sinis ut ipsum sequatur is qui liberatus erat: curata muliere à profusio sanguinis, venit ad domum laici, eiusque filiam resuscitat.

† Mat. 8. 18. Luc. 8. 16. ET venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. * Et exeunti ei de navi, statim occurrit de monumentis A homo in spiritu immundo, * qui domicilium habebat in monumentis, & neque catenis iam quisquam poterat eum ligare: * quoniam sæpe compedibus & catenis vinculus, dirupisset catenas, & compedes comminisset, & nemo poterat eum domare. * & semper die ac nocte in monumentis & in montibus erat, clamans, & concitans se

6 lapidibus. * Videns autem Iesum à longe, circumrit: & adorauit eum: * & clamans voce magna dixit: Quid mihi, & tibi, Iesu fili Dei altissimi? adiuro te per Deum, ne me torquas. * Dicebat enim illi: Exi spiritus immunde ab homine. * Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et dixit ei: Legio mihi nomen est, quia multi sumus. * Et deprecabatur eum mulctum, ne se expelleret extra regionem. * Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus, pascens. * Et deprecabantur eum spiritus, dicentes: Mitte nos in porcos vt in eos introeamus. * Et concessit eis statim Iesus. Et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos: & magno impetu grex precipitans est in mare ad duo milia, & suffocati sunt in mari. * Qui autem pascebant eos, fugerunt, & nuntiauerunt in ciuitatem, & in agros. Et egressi sunt videre quid esset factum: * & veniunt ad Iesum: & vident illum, qui à demonio vexatus fuerat, sedentem, vestitum, & sanæ mentis, & timuerunt. * Et narrauerunt illis, qui viderant, qualiter factum esset ei qui demonium habuerat, & de porcis. * Et rogare cœperunt eum vt discederet de finibus eorum. * Cumque ascenderet nauim, cœpit illum deprecari, qui à demonio vexatus fuerat, vt esset cum illo: * & non admisit eum, sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos, & annuntia illis quanta tibi Dominus fecerit, & miseris sit mihi. * Et abiit, & cœpit predicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Iesus: & omnes mirabantur. * Et cum transcendisset Iesus in nauim rursus trans fretum, conueniit turba multa ad eum, & erat circa mare. * † Et venit quidam de archisynagogis nomine Iairus: & videns eum, procidit ad pedes eius, * & deprecabatur eum mulctum, dicens: Quoniam filia mea in extremis est, Veni, impone manum super eam, vt salua sit, & viua. * Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum. * Et mulier, quæ erat in profusio sanguinis annis duodecim, * & fuerat multa perpeffa à compluribus medicis: & erogauerat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat: * cum audisset de Iesu, venit in turba retro, & tetigit vestimentum eius: * dicebat enim: Quia si vel vestimentum eius tetigero, salua ero. * Et concessim siccata est fons sanguinis eius: & sensit corpore quia sanata esset à plaga. * Et statim Iesus in semetipso cognoscens virtutem, quæ exierat de illo, conuersus ad turbam, aiebat: Quis tetigit vestimentum meum? * Et dicebant ei discipuli sui: Vides turbam comprimentem te, & dicis: Quis me tetigit? * Et circumspiciebat videret eam, quæ hoc fecerat. * Mulier vero timens & tremens, sciens quod factum esset in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem. * Ille autem dixit

† Mat. 9. 18. Luc. 8. 16. f. 41.

† Luc. 7. 5.
Jo. 8. 2-4.

ci: † Filia, fides tua te saluam fecit: vade in
pace, & cito sana à plaga tua. * Adhuc eo
loquente, veniunt ab archisynagogo, dicen-
tes: Quia filia tua mortua est; quid ultra ve-
xas Magistrum? * Iesus ascens audiuo verbum,
quod dicebatur, ait archisynagogo: Noli ti-
mere tantummodo crede: * Et non admittit
quemquam se sequi, nisi Petrum & Iacobum,
& Ioannem fratrem Iacobi. * Et veniunt in
domum archisynagogi, & videt rumululum, &
fientes, & eiulantes multum. * Et ingressus,
ait illis: Quid turbamini, & ploratis? puella
non est mortua, sed dormit. * Et irridebant
eum. Ipse vero, cecidit omnibus, assumit pa-
trem & matrem puellæ, & qui secum erant,
& ingreditur ubi puella erat iacens. * Et
tenens manum puellæ, ait illi: Talitha
cumi, quod est interpretatum: Puella
(tibi dico) surge. * Et confestim surrexit
puella, & ambulabat: erat autem an-
norum duodecim: & obstupuerunt stu-
pore magno. * Et præcepit illis vehemen-
ter ut nemo id sciret: & dixit dari illi
manducare.

C A P V T V I.

*Christi doctrinam in ipsius patria admiran-
tur; ubi tamen propter illorum incredulitatem
paucos edidit miracula: Apostolos mittens ad pæ-
dicandum, instruit quid observare debeant: He-
rodes audita Christi fama, dicit Ioannem Bap-
tistam resurrexisse; cuius caput postulat: He-
rodiadis filia saltatrici propter insurandum tra-
didit: in deserto quinque panibus & duo-
bus piscibus quinque milia virorum satiat: su-
per mare ambulans, transiit sedat: in ter-
ra Genesareth plurimos tactu fimbria vestimenti
sanat.*

Mat. 13.
8-14.
Luc. 9. 16.

ET egressus inde, abiit in patriam suam: &
sequebatur eum discipuli sui: * & factò
sabbato cepit in synagoga docere: & A
multi audientes admirabantur in doctrina
eius, dicentes: Unde huic hæc omnia? &
quæ est sapientia, quæ data est illi; & vir-
tutes tales, quæ per manus eius efficiuntur?
* † Nonne hic est faber, filius Mariæ, fra-
ter Iacobi, & Ioseph, & Iudæ, & Simonis?
nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? Et
scandalizabantur in illo. * Et dicebat illis Io-
hannes: † Quia non est propheta sine ho-
nore nisi in patria sua, & in domo sua, &
in cognatione sua. * Et non poterat ibi vir-
tutem ullam facere, nisi paucos infirmos im-
positis manibus curavit: * Et mirabatur
propter incredulitatem eorum, & circui-
bat castella in circuitu docens. * † Et voca-
vit duodecim: & cepit eos mittere binos,
& dabat illis potestatem spirituum immun-
dorum. * Et præcepit eis ne quid tollerent
in via, nisi virgam tantum; non peram, non
panem, neque in zona æs, * † sed calcea-
tos sandals, & ne induerentur duabus tu-
nicis. * & dicebat eis: Quocumque intro- 10

† Luc. 6.
8-42.

† Mat. 13.
8-17.
Luc. 9. 4.
24.
Ioan. 4.
5-44.

† Mat. 10.
41.
8-42.
14.
Luc. 9. 41.

† Luc. 14.
8-14.

Bieritis in domum, illie manete donec exa-
tis inde: * & quicumque non receperint
vos, nec audierint vos, † exeuntes inde, ex-
cutite pulverem de pedibus vestris in testi-
monium illis. * Et exeuntes predicabant ut
penitentiam agerent: * & demonia multa
eiciebant, † & ungebant oleo multos ægros,
& sanabant. * † Et audiuit rex He-odes
(manifestum enim factum est nomen eius)
& dicebat: Quia Ioannes Baptista resurre-
xit à mortuis: & propterea virtutes operan-
tur in illo. * Alij autem dicebant: Quia
Elia est. Alij vero dicebant: Quia propheta
est, quali unus ex prophetis. * Quo audito
C Herodes ait: Quem ego decollavi Ioannem,
hic à mortuis surrexit. * † Ipse enim He-
rodes misit, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in
carcere, propter Herodiadem uxorem Phi-
lippi fratris sui, quia duxerat eam. * Dice-
bat enim Ioannes Herodi: † Non licet tibi
habere uxorem fratris tui. * Herodia au-
tem invidiabat illi: & volebat occidere
eum, nec poterat. * Herodes enim metue-
bat Ioannem, sciens eum virum iustum &
sanctum: & custodiebat eum, & audire eo
multa faciebat, & libenter eum audie-
bat. * Et cùm dies opportunus accidisset,
Herodes thalis sui cenam fecit principi-
bus, & tribunis, & primis Galilææ. * cùm-
que introisset filia ipsius Herodiadis, &
saltasset, & placuisset Herodi, simulque
recumbentibus; rex ait puellæ: Pete à me
quod vis, & dabo tibi: * & iuravit illi: Quia
quidvis petieris dabo tibi, licet dimi-
dium regni mei. * Quæ cùm exisset, dixit
D matri suæ: Quid petam? At illa dixit: Ca-
put Ioannis Baptiste. * Cùmque introis-
set statim cum festinatione ad regem, pe-
tuit dicens: Volo ut proxinus des mihi,
in disco caput Ioannis Baptiste. * Et con-
tristatus est rex: propter iusiurandum, &
propter simul discumbentes, noluit eam
contristare: * sed misso spicatore præce-
pit afferri caput eius in disco. Et decolla-
vit eum in carcere, * & attulit caput eius
in disco: & dedit illud puellæ, & puella do-
dit matri suæ. * Quo audito discipuli eius
venerunt, & tulerunt corpus eius: & po-
suerunt illud in monumento. * † Et conue-
niens Apostoli ad Iesum, renuntiaverunt
ei omnia, quæ egerant, & docuerant. * Et
ait illis: † Venite seorsum in desertum lo-
cum, & requiescite pusillum. Erant enim
qui veniebant & redibant multi: & nec
spatium manducandi habebant. * Et as-
cendentes in navim, abierunt in desertum
locum seorsum. * Et viderunt eos abeun-
tes, & cognoverunt multi: & pedestres de
omnibus civitatibus concurrerunt illuc, &
præcaverunt eos. * † Et exiens vidit tur-
bam multam Iesus: & miserus est super
eos, qui erant sicut oves non habentes pa-
storem, & cepit illos docere multa. * Et
cum

† Mat. 10.
6-14.
Luc. 9. 4-5.
Mat. 13. 8-14.
14.
† Mat. 14.
1-11.
Luc. 9. 4-7.

† Luc. 13.
4-19.

† Luc. 12.
1-14.

† Luc. 9.
4-10.

† Mat. 14.
8-11.
Luc. 9. 4-10.
10.
Ioan. 6.
4-11.

† Mat. 9.
4-14.
14.

cum iam hora multa fieret: accesserunt discipuli eius, dicentes: Desertus est locus hic, & iam hora præterit: * † dimitte illos, vt 36
euntes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos, quos manducent. * Et respon- 37
dens, ait illis: Date illis vos manducare. Et dixerunt ei: Euntes emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare. * Et 38
dixit eis: Quot panes habetis? ite, & videte. Et cum cognouissent, dicunt: Quinque & duos pisces. * † Et præcepit illis, vt accum- 39
bere facerent omnes secundum contubernia super viride fixum. * Et discubuerunt in 40
partes, per centenos & quinquagenos. * Et 41
acceperis quinque panibus, & duobus piscibus, intuens in cælum, benedixit, & fregit paucos, & dedit discipulis suis: vt ponerent ante eos: & duos pisces diuise omnibus. * Et 42
manducauerunt omnes, & saturati sunt. * Et 43
sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus. * Erant autem qui manducauerunt quinque millia virorum. * Et statim coegit discipulos suos ascendere nauim, vt præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam dum ipse dimitteret populum. * Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare. * Et cum serò esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. * † Et videns eos laborantes in remigando (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos. * At illi vt viderunt eum ambulantem supra mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. * Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis: Confidite, ego sum nolite timere. * Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. Et plus magis in terra se stupebant: * non enim intellexerunt de panibus: erat enim cor eorum obturatum. * † Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth, & applicuerunt. * Cumque egressi essent de nauis, continuò cognouerunt eum: * & percurrentes vniuersam regionem illam, ceperunt in grabatis eos, qui se malè habebant, circumferre, vbi audiebant eum esse. * Et quocumque introibat, in vi- 36
cos vel in villas, aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, vt vel simbriam vestimenti eius taogerent: & quocumque tangebant eum, salui fiebant.

CAPVT VII.

Phariseos redarguit, Christi arguentes discipulos quid non satis ederent manibus, cum ipsi Dei mandata ob suas traditiones transgredierentur; declarans quantum possint hominem inquinare, nempe qua de corde exeunt: Syrophœnissæ filiam, ad persengerantem illius supplicationem, à demonio liberat; & surdum ac mutum sanat.

ET conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de Scribis, venientes ab Ierosolymis. * † Et cum vidissent quosdam ex disci-

pulis eius, communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperabant. * Pharisei enim, & omnes Iudei, nisi crebrò lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: * & à foro nisi bapizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis seruare, bapizmata calicum, & vrcorum, & aramentorum, & le- 5
dorum: * Et interrogabant eum Pharisei, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communi- 6
bus manibus manducant panem? * At ille respondens, dixit eis: Bene prophetauit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: † Populus hic labiis me honorat, cor autem 7
eorum longè est à me. * in vanum autem me colunt, docentes doctrinas & præcepta 8
hominum. * Relinquentes enim mandatum Dei, tenent traditionem hominum, bapizmata vrcorum, & calicum: & alia similia his 9
facitis multa. * Et dicebat illis: Bene irritum facitis præceptum Dei, vt traditionem vestram seruetis. * Moyses enim dixit: † Ho- 10
nora patrem tuum, & matrem tuam. Et: † Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban (quod est donum) 11
quodcumque ex me, tibi profuerit: * & vltra non dimittis eum quidquam facere patri suo, aut matri, * rescindentes verbum Dei per traditionem vestram, quam tradi- 12
distis: & similia huiusmodi multa facitis. * Et aduocans iterum turbam, dicebat illis: Audi- 13
te me omnes, & intelligite. * Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum inquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ communicant hominem. * Si quis habet aures audiendi audi- 14
at. * Et cum introisset in domum à tur- 15
Cba, interrogabant eum discipuli eius parabolas. * Et ait illis: Sic & vos imprudentes estis: Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum commu- 16
nicare: * quia non intrat in cor eius, sed in ventrem vadit, & in feces exit, purgans omnes escas? * Dicebat autem, quoniam quæ de homine exeunt, illa communicant homi- 17
nem. * † Abitus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, for- 18
nicationes, homicidia, * furta, auaritiæ, nequitie, dolus, impudicitie, oculus malus, 19
blasphemia, superbia, stulticia. * Omnia hæc mala abitus procedunt, & communicant hominem. * † Et inde surgens abiit in fines Tyri & Sidonis: & ingressus domum, neminem voluit scire, & non potuit latere. * Mulier enim statim vt audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum immundum, intrauit, & 20
procidit ad pedes eius. * Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnissæ genere. Et rogabat eum vt demonium eiiceret de filia eius. 21
* Qui dixit illi: Sine prius saturari filios: non est enim bonum sumere panem filiorum, &

mittere canibus. * At illa respondit, &c. dixit 18
illi: Vtique Domine, nam & canelli com-
dunt sub mensa de micis puerorum. * Et ait 19
illi: Propter hunc sermonem vade, exiit da-
monium à filia tua. * Et cum abiisset domum 20
suam, inuenit puellam iacentem supra lectum,
& demonium exiisse. * Et iterum exiens de 21
finibus Tyri, venit per Sidonem ad Mare
Galilee inter medios fines Decapolos. * † 22
Et adducunt ei surdum & mutum, & depre-
cabantur eum, vt imponat illi manum. * Et 23
apprehendens eum de turba secum, mi-
sit digitos suos in auriculas eius: & expuens,
tegit linguam eius. * & suspiciens in cœ- 24
lum, ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est
adaperire. * Et statim apertæ sunt aures eius,
& solutum est vinculum lingue eius, & lo- 25
quebatur rectè. * Et præcipit illis ne cui dice- 26
rent. Quamò autem eis præcipiebat, tantò
magis plus prædicabant: & cò amplius ad- 27
mirabantur, dicentes: Benè omnia fecit: &
surdos fecit audire, & mutos loqui.

CAPVT VIII.

*Septem panibus paucisque pisciculis satiat qua-
tuor hominum milita: discipulos à fermento Phari-
sæorum canere iubet: eorum sensum curat: interro-
gatu Apostolia quem Iesum esse dicerent, Petrus con-
fiteri ipsum esse Christum: & paulo post satanas
ab eo dicitur, quòd increparet illum dum suam præ-
diceret passionem: de tollenda cruce, & quòd anima
nihil debet esse charius.*

Matth. 15.
d. 32.

IN diebus illis iterum cum turba multa 1
Iesset, nec haberent, quod manducarent, A
conuocatis discipulis, ait illis. * Misereor su- 2
per turbam: quia ecce iam triduo sustinent
me, nec habent quod manducant: * & si di- 3
misero eos ieiunos in domum suam, deficiente
in via: quidam enim ex eis de longè vene-
runt. * Et responderunt ei discipuli sui: Vn- 4
de illos quis poterit hic saturare panibus in
solitudine? * Et interrogauit eos: Quot 5
panes habetis? Qui dixerunt: Septem. * Et 6
præcepit turbæ discumbere super terram. Et
accipiens septem panes, gratias agens fre-
git, & dabat discipulis suis vt apponerent,
& apposuerunt turbæ. * Et habebant pisci- 7
culos paucos: & ipsos benedixit, & iussit ap-
poni. * Et manducauerunt, & saturati sunt, 8
& sustulerunt quod superauerat de fragmen-
tis, septem sportas. * Erant autem qui man- 9
ducauerant, quasi quatuor millia: & dimisit
eos. * Et statim ascendens nauim cum disci- 10
pulis suis, venit in partes Dalmanutha. * † Et 11
exierunt Pharisæi, & ceperunt conquirere B
cum eo, querentes ab illo signum de cœlo,
tentantes eum. * Et ingeniens spiritus, ait: 12
Quid generatio ista signum querit? Amen di-
co vobis, si dabitur generationi ista signum.
* Et abstinens eos, ascendit iterum nauim, 13
& abiit trans fretum. * † Et obliui sunt panes 14
sumere: & nisi vnum panem non habebant
secum in nauì. * Et præcipiebat eis, dicens: 15

† Matth.
16. a. 1.
d. 14.

† Matth.
16. d. 9.

Videte, & cauete à fermento Pharisæorum,
& fermento Herodis. * Et cogitabant ad al-
terutrum, dicentes: Quia panes non habe-
mus. * Quo cognito, ait illis Iesus: Quid co-
gitatis, quia panes non habetis: nondum co-
gnoscitis nec intelligitis? adhuc cæcæum ha-
betis cor vestrum? * Oculos habentes non vi-
detis? & aures habentes non auditis? † Nec
recordamini, * quando quinque panes fregi
in quinque millia: quot cophinos fragmen-
torum plenos sustulistis? Dicunt ei: Duode-
cim. * Quod & septem panes in quatuor
C millia: quot sportas fragmentorum tulistis?
Et dicunt ei: Septem. * Et dicebat eis: Quo-
modo nondum intelligitis? * Et veniunt Beth-
saidam, & adducunt ei cæcum, & rogabant
eum vt illum tangeret. * Et apprehensa ma-
nu cæci, eduxit eum extra vicum: & expuens
in oculos eius impositis manibus suis, inter-
rogauit eum si quid videret. * Et aspiciens,
ait: Video homines velut arboresambu-
lantes. * Deinde iterum imposuit manus su-
per oculos eius: & cepit videre, & restitui-
tus est ita vt clarè videret omnia. * Et mi-
sit illum in domum suam, dicens: Vade
in domum tuam: & si in vicum introieris,
nemini dixeris. * † † Et egressus est Iesus, &
discipuli eius, in castella Cæsareæ Philippi:
& in via interrogabat discipulos suos, dicens
eis: † Quem me dicunt esse homines? * Qui
responderunt illi, dicentes: Ioannem Bap-
tistam, alij Eliam, alij verò quasi vnum de pro-
phetis. * Tunc dixit illis: Vos verò quem
me esse dicitis? Respondens Petrus, ait ei: Tu
es Christus. * Et comminatus est eis, ne cui
dicerent de illo. * Et cepit docere eos, quo-
d niam oportet filium hominis pati multa, &
reprobari à senioribus: & à summis sacerdo-
tibus, & scribis, & occidi, & post tres dies
resurgere. * Et palam verbum loquebatur. Et
apprehendens eum Petrus, cepit increpare
eum. * Qui conuersus, & videns discipulos
suos, comminatus est Petro, dicens: Vade
retrò me satana, quoniam non sapiæ quæ Dei
sunt, sed quæ sunt hominum. * Et conuoca-
ta turba cum discipulis suis, dixit eis: † Si quis
vult me sequi, denegat semetipsum: & tol-
lat crucem suam, & sequatur me. * † Qui
enim voluerit animam suam saluam facere,
perdet eam: qui autem perdidit animam
suam propter me & Euangelium, saluam fa-
ciet eam. * Quid enim proderit homini, si
lucretur mundum totum, & detrimentum
anime suæ faciat? * Aut quid dabit homo
commutationis pro anima sua? * † Qui enim
me confusus fuerit, & verba mea, in gene-
ratione ista adultera & peccatrice: & filius
hominis confundetur eum, cum venerit in
gloria patris sui cum angelis sanctis. * Et di-
cebat illis: † Amen dico vobis, quia sunt qui-
dam de hic stantibus, qui non gustabunt mor-
tem, donec videant regnum Dei veniens in
virtute.

Sup. 6. f. 41.
Iam. 4.
d. 11.

† Matth.
16. h. 13.

Luc. 9.
d. 12.

† Matth.
10. d. 38.
16. d. 24.
Luc. 9.
d. 23. f. 14.
f. 7.
† Luc. 12.
d. 31.
Iam. 12.
d. 25.

† Matth.
10. f. 13.
Luc. 9.
d. 26. 28.
d. 9.

† Matth.
16. d. 28.
Luc. 9.
d. 27.

CAPVT IX.

Transfigurato Iesu iunguntur Moyses & Elias: dicit Eliam dum veneris omnia resurcturum amo iam venisse nec fuisse suscipiunt: sursum ac mutum spiritum erexit, qui sola oratione & ieiunio erant: suam passionem praedixit: disputantes discipulos docet quia eorum sit maior: de eiiciente demonium qui non sequebatur Iesum: de amputando minus pedis, velocis scandalo.

ET post dies sex assumit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem: & ducit illos A in montem excelsum seorsum solos, & transfiguratus est coram ipsis. * Et vestimenta eius facta sunt splendida, & candida nimis velut nix, qualia fulso non potest super terram candida facere. * Et apparuit illis Elias cum Moysse: & erant loquentes cum Iesu. * Et respondens Petrus, ait Iesu: Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, Tibi vnum, & Moysi vnum, & Eliae vnum. * Non enim sciebat quid diceret: erant enim timore exterriti. * Et facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, dicens: Hic est filius meus charissimus: audite illum. * Et statim circumspicientes, neminem amplius viderunt, nisi Iesum tantum secum. * † Et descendentibus illis de monte, praecipit illis ne cuiquam quae vidissent, narrarent: nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit. * Et verbum continuerunt apud se, conquirentes quid esset: Cum a mortuis resurrexerit. * Et interrogabant eum, dicentes: † quid ergo dicunt Pharisei & Scribae, quia Eliam oportet venire primum? * Qui respondens, ait illis: Elias, cum venerit primo, restituet omnia: & quomodo † scriptum est in Filium hominis, vt multa parietur & contemnatur. * Sed dico vobis quia & † Elias venit: & fecerunt illi quaecumque voluerunt: sicut scriptum est de eo. * Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquirentes eum illis. * Et confestim omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauperunt, & accurrentes salutabant eum. * & interrogavit eos: quid inter vos conquiritis? * † Et respondens vnus de turba, dixit: Magister, atulisti filium meum ad te habentem spiritum mutum: * qui vbicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis vt eicerent illum, & non potuerunt. * Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos parietur asferre illum ad me. * Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum: & elisus in terram, volebatur spumans. * Et interrogavit patrem eius: Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infanzia: & frequenter eum in ignem, & in aquas mittit, vt eum perderet.

sed si quid potes, adiuua, nos misertus nostrum. * Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. * Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrimis aiebat: Credo, Domine: adiuua incredulitatem meam. * Et cum videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde & mute spiritus, ego precipio tibi, exi ab eo: & amplius ne introas in eum. * Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent: Quia mortuus est. * Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit. * Et cum introisset in domum, discipuli eius fecerunt interrogabant eum: Quare nos non potuimus eicere eum? * Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio. * Et inde profecti praetergressi sunt Galileam: nec volebat quemquam scire. * † Docebat autem discipulos suos, & dicebat illis: Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum, & occident eum, & occisus tertia die resurget. * At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum. * Et veniunt Capharnaum. Qui cum dormi essent, interrogabat eos: Quid in via tractabatis? * At illi tacebant, liquident in via inter se disputauerant, † quis eorum maior esset. * Et residens vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister. * Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset, ait illis: * Quisquis vnum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, non recipit: & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum, qui misit me. * † Respondit illi Ioannes, dicens: Magister, vidimus quemdam in nomine tuo eiicientem demonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum. * Iesus autem ait: Nolite prohibere eum. † nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit cito thale loqui de me. * qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. * † Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo, quia Christi estis: Amen dico vobis non perdet mercedem suam. * † Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur. * † Et si scandalizauerit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem, * vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam, quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis: * † vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Quod si oculus tuus scandalizat te,

eiice eum: bonum est tibi luscum introire in regnum Dei, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis: * ubi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * † 48
 Omnis enim igne salietur, & omnis victima sale salietur. * † Bonum est sal: quod si sal infusum fuerit: in quo illud conderis? Habete in vobis sal, & pacem habete intet vos.

CAPVT X.

Nullo modo dimittendam uxorem alius aliam ducendo: paruos complexus, benedixit eis: diues qui precepta à iuuentute obseruauit non amplectitur Christi consilium de omnibus dicendis: quid referret pramij qui omnia relinquit: rursus suam pradiu pashnem: occasione ambitus filiorum Zebedei docet discipulos quid non offensione dominij, sed officio ministerij debeant esse maiores: Bartimaeum caecum sanat.

ET inde exurgens venit in fines Iudæe: ultra Iordanem: & conueniunt iterum A turbe ad eum: & sicut consueuerat, iterum docebat illos. * Et accedentes Pharisei inter- rogabant eum: Si licet viro uxorem dimittere: tentantes eum. * At ille respondens, dixit eis: Quid vobis præcepit Moyses? * Qui dixe- runt: † Moyses permisit libellum repudiij scribere, & dimittere. * Quibus respondens Ie- sus, ait: Ad duriciam cordis vestri scripsit vobis præceptum istud. * ab initio autem creaturæ, † masculum & feminam fecit eos Deus. * Propter hoc † relinquit homo pa- trem suum & matrem, & adhærebit ad uxorem suam: * & † erunt duo in carne vna. Ita- que iam non sunt duo, sed vna caro. * Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. * Et in domo iterum discipuli eius de eo- dem interrogauerunt eum. * Et ait illis: Qui- cumque dimiserit uxorem suam, & aliam du- xerit, adulterium committit super eam. * Et si vxor dimiserit virum suum, & alij nups- rit, mœchatur. * Et offerebant illi paruulos: vt tangeret illos. Discipuli autem comeni- nabantur offerentibus. * Quos cum videret Iesus, indignè tulit, & ait illis: Sinite par- uulos venire ad me, & ne prohibeatis eos: talium enim est regnum Dei. * Amen dico vobis: Quisquis non receperit regnum Dei velut paruulus, non intrabit in illud. * Et complexans eos, & imponens manus super illos benedicebat eos. * Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam genu flexo an- te eum, rogabat eum: † Magister bone, quid faciam vt vitam æternam percipiam? * Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Ne- mo bonus, nisi vnus Deus. * † Præcepta no- sti: Ne adulteres, Ne occidas, Ne fureris, C Ne falsum testimonium dixeris, Ne frau- dem feceris, Honora patrem tuum & ma- trem. * At ille respondens, ait illi: Magi- ster, hæc omnia obseruaui à iuuentute mea. * Iesus autem intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade, quæcumque

habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo: & veni, sequere me. * Qui contristatus in verbo, abiit moerens: erat enim habens multas possessiones. * Et circumspiciens Iesus, ait discipulis suis: Quam difficile qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt: * Discipuli autem obstupesc- bant in verbis eius. At Iesus rursus respon- dens ait illis: Filiioli, quam difficile est, con- fidentes in pecuniis, in regnum Dei introi- re: * Facilius est camelum per foramen acus D transire, quam diuitem intrare in regnum Dei. * Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis potest saluus fieri? * Et intuens illos Iesus, ait: Apud homi- nes impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum. * † Et cepit ei Petrus dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Respondens Ie- sus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter me, & propter euangelium, * qui non accipiat centies tantum, nunc in tem- pore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutio- nibus, & in seculo futuro vitam æternam, * † Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi. * Erant autem in via ascen- dentes Ierosolymam: & præcedebat illis Ie- sus, & stupebant: & sequentes timebant. † Et assumens iterum duodecim, cepit illis dicere quæ essent ei euentura. * Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradeatur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: * & illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & in- terficient eum: & tertia die resurget. * † Et accedunt ad eum Iacobus & Ioannes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus, vt quodcumque petierimus, facias nobis. * At ille dixit eis: Quid vultis vt faciam vobis? * Et dixerunt: Da nobis, vt vnus ad dexte- ram tuam, & alius ad sinistram tuam, sede- mus in gloria tua. * Iesus autem ait eis: Nes- citis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo: aut baptismo, quo ego ba- ptizor, baptizari? * At illi dixerunt ei: Pos- sumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini: * sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. * Et audientes decem, ceperunt indignari de Iacobo & Ioanne. * Iesus autem vocans eos, ait illis: † Scitis quia hi, qui videntur princi- palti gentibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum. * Non ita est autem in vobis, sed quicumque volue- rit fieri maior, erit vester minister: * & qui- cumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium seruus. * Nam & Filius hominis non venit

† Gen. 2.
d. 11.
† Gen. 2.
d. 11.
† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.
† Gen. 2.
d. 11.
† Gen. 2.
d. 11.
† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

† Gen. 2.
d. 11.

venit

venit vt ministraretur ei, sed vt ministraret, G
& daret animam suam redemptionem pro
multis. * † Et veniunt Iericho, & prouincif- 46
centes eo de Iericho, & discipulis eius, & plu-
rima multitudine, filius Timæi Bartimæus
cæcus, sedebat iuxta viam mendicans. * Qui 47
cum audisset quia Iesus Nazareus est, cœ-
pit clamare, & dicere: Iesu fili David, mi-
serere mei. * Et comminabatur ei multi vt 48
taceret. * At ille multo magis clamabat: Fili 49
David miserere mei. * Et stans Iesus præcepit
illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei:
Animæquior esto: surge, vocat te. * Qui 51
proiecito vestimento suo exiliens, venit ad
eum. * Et respondens Iesus dixit illi: Quid 52
tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rab-
boni, vt videam. * Iesus autem ait illi: Vade, 53
fides tua te saluum fecit. Et contestum vidit,
& sequebatur eum in via.

CAPVT XI.

*Super pullum asina cum honore Ierosalem ingre-
ditur sicum maledicendo arefacit: ementes ac
videntes de templo eicit: efficaciam fiducia in
Deum ostendit, dicens fratri remittenda quæ in
nos commisit: Scribis non dicit quia potestate hæc
faciat, eo quod nec illi responderent ad propostum
de Iohannis baptismo questionem.*

ET cum appropinquarent Ierosolymæ & 1
Bethaniam ad montem oliuæ, mittit A
duos ex discipulis suis, & ait illis: Ite in 2
castellum, quod contra vos est, & statim in-
troeuntes illuc, inuenietis pullum ligatum,
super quem nemo adhuc hominum sedit:
soluite illum, & adducite. * Et si quis vobis 3
dixerit: Quid facitis dicite, quia Domino
necessarius est: & continuo illum dimittet
huc. * Et abeuntes inuenerunt pullum liga- 4
tum ante ianuam foris in buio: & soluite
eum. * Et quidam de illis stantibus dicebant 5
illis: Quid facitis soluente pullum? * Qui 6
dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus, &
dimiserunt eis. * † Et duxerunt pullum ad Ie- 7
sum: & imponunt illi vestimenta sua, & se-
dit super eum. * Multi autem vestimenta sua 8
strauerunt in via: alij autem frondes cæde-
bant de arboribus, & sternerant in via. * Et 9
qui præbant, & qui sequebantur, clamabant,
dicentes: † Hosanna qui ve- 10
nit in nomine Domini: Benedictum quod B
venit regnum patris nostri David: Hosan-
na in excelsis. * † Et introiuit Ierosolymam in 11
templum: & circumspexit omnibus, cum
iam vespæra esset hora, exiit in Bethaniam
cum duodecim. * Et alia die cum exirent à 12
Bethania, egressi. * † Cumque vidisset à lon- 13
gè ficum habentem folia, venit si quid forte
inueniret in ea. & cum venisset ad eam, ni-
hil inuenit præter folia: non enim erat tem-
pus siccorum. * Et respondens dixit ei: Iam 14
non amplius in æternum ex te fructum quif-
quam manducet. Et audiebant discipuli eius.
* Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset 15

in templum, cœpit eicere vendentes & 1
ementes in templo: & mensas numulario-
rum, & cathedras vendentium columbas
euerit. * & non sinebat vt quisquam trans- 16
ferret vas per templum: * & docebat, dicens
C eis: Nonne scriptum est: Quia domus mea,
domus orationis vocabitur omnibus genti-
bus? Vos autem fecistis eam speluncam la- 17
tronum. * Quo audito, principes sacerdotum
& Scribæ querebant quomodo eum perde-
rent: timebant enim eum, quoniam vniuersa 18
turba admirabatur super doctrina eius. * Et
cum vespæra facta esset, egrediebatur de ci- 19
uitate, * Et cum manè transirent, viderunt
ficum aridam factam à radicibus. * Et recor- 20
datus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui
maledixisti, aruit. * Et respondens Iesus ait 21
illis: † Habete fidem Dei. * amen dico vo- 22
bis, quia quicumque dixerit huic monti:
Tollere, & mittere in mare: & non hesita-
uerit in corde suo, sed crediderit quia quod- 23
cumque dixerit, fiat, fiet ei. * † Propterea 24
dico vobis, omnia quæcumque orantes pe-
ticiis, credite quia accipietis, & euenient vo- 25
bis. * † Et cum stabitis ad orandum, dimitti-
te si quid habetis aduersus aliquem: vt &
Pater vester qui in cœlis est, dimittat vobis 26
peccata vestra. * Quod si vos non dimiseri-
tis: nec Pater vester, qui in cœlis est, dimi- 27
tet vobis peccata vestra. * Et veniunt rursus
Ierosolymam. Et cum ambularet in templo,
accidunt ad eum summi sacerdotes, & Scri- 28
bæ, & seniores: * & dicunt ei: † In qua po-
testate hæc facis? & quis dedit tibi hanc po- 29
testatem vt ista facias? * Iesus autem respon-
dens, ait illis: Interrogabo vos & ego vnum
verbum, & respondete mihi: & dicam vo- 30
bis in qua potestate hæc faciam. * Baptismus
Iohannis, de cœlo erat, an ex hominibus? 31
Respondete mihi. * At illi cogitabant se-
cum, dicentes: Si dixerimus, de cœlo, dicit:
32 Quare ergo non credidistis ei? * Si dixerim-
us, Ex hominibus, timemus populum. om-
nes enim habebant Iohannem quia verè pro-
pheta esset. * Et respondentes dicunt Iesu: 33
Nescimus. Et respondens Iesus ait illis: Ne-
que ego dico vobis in qua potestate hæc
faciam.

CAPVT XII.

*Parabolam narrat de vinea agricolis elacata,
qui seruos ac filium patrisfamilias occiderunt:
sentatur à Phariseis de censu Cesari soluendo, &
à Sadduceis de resurrectione: interrogatur à Scri-
ba de primo mandato: ipse verò rogat quo modo
Scriba dicat Christum filium esse David, docens
ab ipsis cauendum: viduam laudat ob duo minu-
ta in gazophylacium missa.*

ET cœpit illis in parabolis loqui: Vineam
A postulauit homo, & circumdedit sepem,
& fodit lacum, & ædificauit turrim, & loca-
uit eam agricolis, & peregre profectus est.
* Et misit ad agricolas in tempore seruum,

† Iul. 1. a. 1.
Im. 2 d. 1.
Matth. 21.
d. 31.
Luc. 20.
d. 3.

interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic nobis, quando ista fient? & quod signum erit, quando hæc omnia incipient consummari? * Et respondens Iesus cepit dicere illis: † Videte ne quis vos seducat: multi enim venient in nomine meo dicentes, quia ego sum: & multos seducunt. * Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis: oportet enim hæc fieri: sed nondum finis.

* Exurget enim gens contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terræ motus B per loca, & fames. Initium dolorum hæc. * Videte autem vosmetipsos. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis vapulabitis, & ante præfides & reges stabitis propter me, in testimonium illis. * Et in omnes gentes primum ponet prædicari Evangelium. * † Et cum duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini: sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini. non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus. * Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & confurgent filij in parentes, & morte afficient eos. * Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit.

* † Cum autem videritis abominationem desolationis, stantem ubi non debet: qui legit, intelligat: tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes: * & qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat ut tollat quid de domo sua: * & qui in agro erit, non revertatur retrò tollere vestimentum suum. * Væ autem prægnantibus & nutribus in illis diebus. * Orate verò ut hieme non fiant. * Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus, usque nunc, neque fient. * Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salua omnis caro: sed propter electos, quos elegit breuiavit dies. * † Et tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illic, ne credideritis. * Exurgente enim pseudochristi, & pseudoprophete, & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos: * Vos ergo videte: ecce prædixi vobis omnia. * † Sed in illis diebus, post tribulationem illam, sol continebrabitur, & luna non dabit splendorem suum: * & stellæ cæli erunt decedentes, & virtutes, quæ in cælis sunt, movebuntur. * Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria. * † Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos à quatuor ventis, & summum terræ, usque ad summum cæli. * A sic autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas: sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quòd in proximo sit in õstis. * Amen dico vobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista

fiant. * Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. * De die autem illo vel hora nemo scit, neque angeli in cælo, neque Filius, nisi Pater. * † Videte, vigilate, & orate: nescitis enim quando tempus sit. * Sicut hominibus, qui peregrè profectus reliquit domum suam, & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis, & ianitori præcepit ut vigilet. * Vigilate ergo, (nescitis enim quando dominus domus veniat: serò, an media nocte, an galli cantu, an manè) ne cum venerit repente, inueniat vos dormientes. * Quod autem vobis dico: omnibus dico: Vigilate.

CAPVT XIV.

Consultant principes sacerdotum de occidendo Iesu: qui vnguento pretioso à muliere perfunditur murmurantibus discipulis: venditur à Iudæa; de cuius prodatione discipulis loquitur in cena, in qua panem in corpus suum & vinum in sanguinem consecrata tradit discipulis: prædicat omnes scandalizandos, & trinam Petri negationem: ac post trinam orationem capitur à Iudæis; quorum vni Petrus abscedit auriculam: & discipuli fugientibus, coram Caipha à falsis testibus accusatus, mortisque reus iudicatus, conspuitur ac caditur, & ter à Petro negatur.

ERAT autem Pascha & Azyma post biddum & quærebant summi sacerdotes, & Scribæ, quomodo eum dolo tenerent, & occiderent. * Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * † Et cum esset Bethaniz in domo Simonis leprosi, & recumberet: venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi spicati pretiosi, & fracto alabaistro, effudit super caput eius. * Erant autem quidam indignè ferientes intra semetipsos, & dicentes: Ut quid perdidit ista vnguenti facta est? * Poterat enim vnguentum istud vendi plus quam trecentis denariis, & dari pauperibus. * Et fremebant in eam. * Iesus autem dixit: Sinite eam, quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. * Semper enim pauperes habetis vobiscum; & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. * Quod habuit hæc, fecit: præuenit vngere corpus meum in sepulchrum. * Amen dico vobis: Vbi cumque prædicatum fuerit Evangelium istud in vniuerso mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam eius. * † Et Iudas Iscariotes vnus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut prodiret cum illis. * Qui audientes gausi sunt: & promiserunt ei pecuniam se duros. Et quærebatur quomodo illum oportunitè traderet. * † Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: Quò vis eamus, & paremus tibi ut manduces Pascha? * Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem: & occurret vobis homo latine genam aquæ baiulans, sequimini eum: & quo

† Matth. 26. 4. 12.

Matth. 26. 1. Luc. 22. 1. 1.

† Matth. 26. 10. 1. 1.

† Matth. 26. 14. 1.

† Matth. 26. 17. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

† Matth. 26. 1. 1.

quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit: ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? * Et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande, stratum: & illic parate nobis. * 16 Et abierunt discipuli eius, & venerunt in civitatem: & inveniunt sicut dixerat illis, & paraverunt Pascha. * † Vespere autem facto, 17 venit cum duodecim. * Et discumbentibus 18 eis, & manducantibus, ait Iesus: Amen dico vobis, † quia vnus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. * At illi ceperunt contristari, & dicere ei singularim: Numquid ego? * Qui ait illis: Vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum in casino. * Et filius 21 quidem hominis vadit, † sicut scriptum est C de eo: vix autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. bonum erat ei, si non esset natus homo ille. * † Et manducantibus illis, 22 accepit Iesus panem: & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum. * Et accepto calice, gratias agens de- 23 dit eis: & biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: 24 Hic est sanguis meus huius testamenti, qui pro multis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam non bibam de hoc genimine vitis, vsque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. * Ex hymno dicto exierunt in Montem oliuorum. * Et ait eis Iesus: 27 † Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: † Percuriam pastorem, & dispergentur oves. * Sed postquam resurrexero, precedam vos in Galilaeam. * Petrus 29 autem ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. * Et ait illi Iesus: 30 Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me exnegaturus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, 31 non te negabo. Similiter autem & omnes dicebant. * † Et veniunt in pradium, cui nomen Getsemani. Et ait discipulis suis: † Sedete hic donec orem. * Et assumit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum: & cepit paucere, & tacere. * Et ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. * Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat, vt si fieri posset, transiret ab eo hora. * & dixit: Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu: * Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro: Simon dormis? non posuisti vna hora vigilare? * Vigilare, & orate vt non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro vero infirma. * Et 39 iterum abiens orauit, eundem sermonem dicens. * Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum grauati) & 40 ignorabant quid responderent ei. * Et venit tertio, & ait illis: Dormite iam, & requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Sur- 41

gite, eamus. ecce qui me tradet, propè est. 43 * Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & † cum eo turba multa, cum gladiis & lignis, a summis sacerdotibus, & Scribis, & senioribus. * Dederat autem traditor eius signum interdicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenere eum, 45 & ducite eum. * Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: Ave Rabbi: & osculatus est eum. * At illi manus iniecerunt in eum, & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: & amputauit illi auriculam. * Et respondens Iesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis cum gladiis & lignis comprehendere me? quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed vt impleantur Scripturae. 50 * † Tunc discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. * Adolescentem autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. * At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. * † Et adduxerunt Iesum ad summum Sacerdotem: & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scribae, & seniores. * Petrus autem a longe secutus est eum, vsque in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. * † Summi vero sacerdotes, & omne concilium, querebant aduersus Iesum testimonium, vt eum morti traderent, nec inueniebant. * Multi enim testimonium falsum dicebant aduersus eum: & conuenientia testimonia non erant. * Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicentes: * Quoniam nos audiui- 58 mus eum, dicentem: † Ego dissoluam templum hoc manu factum, & per triduum aliud non manu factum aedificabo. * Et non erat conueniens testimonium illorum. * Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quae tibi obiciuntur ab his? * Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursus summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti? 62 * Iesus autem dixit illi: Ego sum: † & videtis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus caeli. 63 * Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? 64 * Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. * Et ceperunt quidam conspuere eum, & velare faciem eius, & colaphis eum cadere, & dicere ei: Prophetiza: & ministri alapis eum cedebant. * † Et cum esset Petrus in atrio deorum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis: * & cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. * At ille negauit: dicens: Neque scio, neque noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantauit. * † Rursus

† Matth.
26. 14.
Luc. 22.
16.
† Ioan. 13.
2. 1.

† Psal. 41.
9.
† Matth.
26. 26.
1. Cor. 11.
24.

† Ioan. 16.
32.
† Zach. 13.
7.

† Matth.
26. 16.
† Luc. 22.
47.

† Matth.
26. 27.
Luc. 22.
17.
† Ioan. 18.
3.

† Matth.
26. 58.

† Matth.
26. 59.
Luc. 22.
54.
† Ioan. 18.
25.

† Matth.
26. 59.

† Ioan. 1.
19.

† Matth.
26. 63.
Luc. 22.
64.

† Matth.
26. 69.
Luc. 22.
71.
† Ioan. 18.
27.

* † Rufus autem cum vidisset illum ancilla, 69
cepit dicere circumstantibus: Quia hic ex
illis est. * At ille iterum negavit. † Et post 70
pusillum rufus qui astant, dicebat Petro:
Verè ex illis es: nam & Galilæus es. * 71
Ille autem cepit anathematizare, & iurare:
Quia nescio hominem istum, quem dicitis.
* Et statim gallus iterum canavit. † Et re- 72
cordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei
Iesus: Prius quam gallus canet bis, ter me
negabis. Et cepit flere.

CAPUT XV.

Iesus coram Pilato accusatus, nihil respondens: praecigitur Barabbas, & Iesus traditur crucifigendus; qui multis modis illusus à militibus, ducitur ad crucifigendum: & diuisis ipsius vestimentis, inter latrones crucifixus, corpus variis iniuriis in se blasphemias: subornantur tenebrae: & clamans Iesu Eli, accedique potius, cum clamore valido expirat: cuius corpus à Joseph sepelitur.

ET confestim manē cōsiliū faciētes
 summi sacerdotes, cum senioribz, & A
 Scribis, & vniuerso cōsilio, vincētes Ie-
 sum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. * Et
 interrogauit eum Pilatus: Tu es Rex Iudeo-
 rum? At ille respondens, ait illi: Tu dicis.
 * † Et accusabat eum summi sacerdotes in
 multis. * Pilatus autem rursū interrogauit
 eum dicens: Non respondes quidquam? Vi-
 de in quāntis te accusant. * Iesus autem
 amplius nihil respondiit, ita vt miraretur Pi-
 latus. * Per diem autem festum solebat dimi-
 ttere illis vnum ex vincis, quemcumque pe-
 tissent. * Erat autem qui dicebatur Barabbas,
 qui cum seditiosis erat vincus, qui in sediti-
 onē fecerat homicidiū. * Et cum ascen-
 disse turba, cepit rogare, sicut semper fa-
 ciebat illis. * Pilatus autem respondit eis, &
 dixit: Vultis dimittam vobis regem Iudeo-
 rum? * Sciebat enim quod per inuidiam tra-
 didissent eum summi sacerdotes. * Pontifices
 autem concitauerunt turbam, vt magis Ba-
 rabbam dimitteret eis. * † Pilatus autem ie-
 rum respondens, ait illis: Quid ergo vultis
 faciam regi Iudeorum? * † At illi iterum cla-
 mauerunt: Crucifige eum. * Pilatus verō di-
 cebat illis: Quid enim mali fecit? At illi ma-
 gis clamabant: Crucifige eum. * Pilatus au-
 tem volens populo satisfacere dimisit illis
 Barabbam, & tradidit Iesum flagellis cæsum,
 vt crucifigeretur. * † Milites autem duxerunt
 eum in aerium prætorij, & conuocant totam
 cohortem, * & induunt eum purpura & im-
 ponunt ei plectentes spineam coronam. * Et
 cœperunt salutare eum: Aue rex Iudeorum.
 * Et percutiebant caput eius arundine: &
 conspuiebant eum, & ponentes genua, ado-
 rabant eum. * Et postquam illuserunt ei,
 exuerunt illum purpura, & induerunt eum
 vestimentis suis: & educunt illum vt crucifi-
 gerent eum. * † Et angariauerunt præteun-

Malicibus ad Christi monumentum obstupescens, Angelus resurrectionem ipsius annuntiat, qui primum Maria Magdalene apparet, deinde duobus discipulis in alia effigie: deinde undecim recumbentibus apparent, exprobrata incredulitate, mitis cor ut in vniuerso mundo pradicent ac baptizent, subiunctu signu qua sequantur credentes, ac ita in celum ascendit.

*Matth. 28.
4. 1.
Luc. 24.
4. 1.
Ioh. 20.
4. 1.*

ET cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome Aemerunt aromata ut venientes vngerent Iesum. * Et valde mane vna sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam sole. * Et dicebant ad inuicem: quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt reuolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. * † Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt. * Qui dicit illis: Nolite expauescere: Iesum quazitis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuerunt eum. * Sed ite, dicite discipulis eius, & Petro, quia precedit vos in Galileam: ibi eum videbitis, † sicut dixit vobis. * At illae excurrentes, fugerunt de monumento: inuascerat enim eas tremor & pavor: & nemini quidquam dixe-

*† Matth. 28.
4. 1.
Luc. 24.
4. 1.
Ioh. 20.
4. 1.*

*† Luc. 24.
4. 1.*

runt: timebant enim. * Surgens autem mane, † prima sabbati, apparuit primum *† Ioh. 20. 4. 10.* Mariae Magdalene, de qua eiecerat septem demonia. * Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus & stentibus. *† Luc. 24. 4. 13.* * Et illi audientes quia viveret, & visus esset ab ea, non crediderunt. * Post hac autem duobus ex his ambulanti-*† Luc. 24. 4. 13.* bus ostensus est in alia effigie, cunctibus in villam: quia iis, qui viderant eum surrexisse, non crediderunt. * Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum pradicare Euangelium omni creaturæ. * Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. * Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: † In nomine meo demonia euectis: † linguis loquentur nouis: * † serpentes tollent: & si moriferum quid biberint, non eis nocebit: † super ægros manus imponent, & bene habebunt. * Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, † assumptus est in celum, & sedet à dextris Dei. * Illi autem profecti pradicauerunt vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis.

*† Act. 16. 4. 18.
† Act. 2. 4. 10.
† Act. 28. 4. 1.
† Act. 28. 4. 1.
† Luc. 24. 4. 1.*

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIUM SECUNDVM LVCAM.

CAPVT PRIMVM.

Zacharia sacerdoti annuntiat Gabriel Ioannis conceptum ex Elizabeth sterili, qui Angelo non credens, mutus efficitur: idemque Gabriel Maria annuntiat conceptum Iesu filij Dei de Spiritu sancto: ad Maria salutationem Ioannes exultat in utero, & Elizabeth prophetat, ipsaque Maria canticum gratiarum actionis Domino decantat: in nati Ioannis circumcissione, Zacharias pater, recepta loquela, canticum gratiarum actionis edit.

QUONIAM quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis completæ sunt, eorum: * sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis: * visum est & mihi, affectu omnia à prin-

cipio diligenter, ex ordine tibi scribere, optime Theophile, * ut cognoscas eorum verborum, de quibus exudis es, veritatem. * Fuit in diebus Herodis, regis ludæ, sacerdos quidam nomine Zacharias, † de vice Abia; & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elizabeth. * Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querela, * & non erat illis filius, eo quod esset Elizabeth sterili, & ambo processissent in diebus suis. * Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suæ ante Deum, * secundum consuetudinem sacerdotij, sorte exiit ut incensum poneret, ingressus in templum Domini: * & † omnis multitudo populi erat orans foci hora incensi. * Apparuit autem illi Angelus Domini, stans à dextris altaris incensi. * Et Zacharias turbatus est videns,

† Luc. 24. 4. 10.

*† Exod. 30. 4. 7.
Luc. 16. 4. 17.*

videns, & timor irruit super eum. * Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, B quoniam exaudita est deprecatio tua: & vxor tua Elizabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem: * & erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in natiuitate eius gaudebunt: * erit enim magnus coram Domino: & vinum & siccitatem non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris sue: * & multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum ipsorum: * & ipse precedet ante illum in spiritu & virtute Elize: † vt conuertat corda patrum in filios, & incredulus ad prudentiam iustum, parare Domino plebem perfectam. * Et dixit Zacharias ad Angelum: Vnde hoc sciam? ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis. * Et respondens Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. * Et ecce eris tacens, & non poteris loqui, vsque in diem quo hæc fiant, pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur in tempore suo. * Et erat plebs expectans Zachariam: & mirabantur quod rateret ipse in templo. * Egrediens autem non poterat loqui ad illos, & cognouerunt quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permanens mutus. * Et factum est, vt impleti sunt dies officij eius, abiit in domum suam: * post hos autem dies concepit Elizabeth vxor eius, & occultabat se mensibus quinque, dicens: * Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines. * In mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilee, cui nomen Nazareth, * ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen virginis Maria. * Et ingressus Angelus ad eam dixit: Aue gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. * Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio. * Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum: * † ecce concipies in vtero, & paries filium, & † † vocabis nomen eius IESVM. * hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius: † & regnabit in domo Iacob in æternum, * & regni eius non erit finis. * Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? * Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. * Et ecce Elizabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis: * quia nun erit impossibile apud Deum omne verbum. * Dixit autem Ma-

ria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus. * Exurgens autem maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione, in ciuitatem Iuda: * Et intravit in domum Zacharie, & salutauit Elizabeth. * Et factum est, vt E audiuit salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in vtero eius: & repleta est Spiritu sancto Elizabeth: * & exclamauit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. * Et vnde hoc mihi vt veniat mater Domini mei ad me? * Ecce enim vt facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. * & beata quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dixit sunt tibi à Domino. * Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum: * & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo. * Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. * Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius. * Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. * Fecit potentiam in brachio suo: † dispersit superbos mente cordis sui. * Deposuit potentes de sede, & exaltauit humiles. * Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit inanes. * Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ. * Sicut locutus est ad patres nostros, † Abraham & semini eius in secula. * Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus: & reuersa est in domum suam. * Elizabeth autem impletum est tempus partuendi, & peperit filium. * Et adierunt vicini & cognati eius, quia magnificauit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei. * Et factum est in die octauo, venerunt circumcidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariam. * Et respondens mater eius, dixit: Nequaquam, sed vocabitur Ioannes. * Et dixerunt ad illam: Quia nemo est in cognitione tua, qui vocetur hoc nomine. * Innuebant autem patri eius, quem vellet vocari eum. * Et postulans pugilarem scripsit, † dicens: Ioannes est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. * Aperit enim illic os eius, & lingua eius, & loquebatur benedicens Deum. * Et factus est timor super omnes vicinos eorum: & super omnia montana Iudæ diuulgabantur omnia verba hæc: & posuerunt omnes qui audierant in corde suo, dicentes: Quis potius, puer iste erit? Etenim manus Domini erant cum illo.

* Et Zacharias pater eius repletus est Spiritu sancto : & prophetauit, dicens :

† Psal. 73. b. 12. * † Benedictus Dominus Deus Israel : quia visitauit, & fecit redemptionem plebi suæ :

† Ps. 113. d. 17. * † Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

† Jer. 23. a. 6. 30. b. 10. * † Sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum eius :

* Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos :

* Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : & memorari testamenti sui sancti.

† Gen. 22. c. 16. Jer. 31. f. 11. Mal. 2. c. 13. d. 17. * † Iurandum, quod iurauit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis :

* Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, seruamus illi :

* In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

* Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis : præbīs enim ante faciem Domini paratæ vias eius :

* † Ad dandam scientiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum eorum :

* Per viscera misericordiæ Dei nostri : in quibus visitauit nos, † oriens ex alto :

* Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

* Puer autem crescebat, & confortabatur Spiritu : & erat in desertis vsque in diem ostensionis suæ ad Israel.

C A P V T I I.

Ex Augusti decreto Ioseph cum Maria ascendit in Bethlehem, ubi illa peperit Saluatorem, cuius natiuitate ab Angelo audita, pastores festini veniunt illum visuri : puer circumcissus vocatur Iesus, quem post dies purificationis in Ierusalem delatum ut Domino sissetur, Simeon senex benedixit, ac de matris in passione doloribus prophetauit, Annaque prophetissa vetula Domino constituta : Iesus duodecim annorum plenus sapientia & gratia, perditus à parentibus, in mediis doctorum inuenitur, descenditque Nazareth factus illis subditus.

Factum est autem in diebus illis, exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur vniversus orbis. * Hæc descriptio prima, facta est à præside Syriæ Cyrino :

* & ibant omnes ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. * Ascendit autem & Ioseph à Galilea de ciuitate Nazareth, in Iudæam in ciuitatem David, quæ vocatur Bethle-

hem : eo quod esset de domo & familia David, * ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnante. * Factum est autem, cum essent ibi, impleri sunt dies ut pareret,

* Et peperit filium suum primogenitum, & pannis eum inuoluit, & reclinauit eum in præsepio : quia non erat eis locus in diuersorio. * Et pastores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias noctis su-

per gregem suum. * Et ecce angelus Domini stetit iuxta illos, & claritas Dei circum-

fulsit illos, & timuerunt timore magno. * Et dixit illis Angelus : Nolite timere : ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod

erit omni populo : * quia natus est vobis hodie Saluator qui est Christus Dominus,

in ciuitate David. * Et hoc vobis signum : Inuentis infantem pannis inuolutum, &

positum in præsepio. * Et subito facta est cum angelo multitudo militiæ celestis, laudantium Deum, & dicentium : * Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. * Et factum est, ut discesserunt ab eis Angeli in caelum : pastores loquebantur ad inuicem : Transeamus vsque Bethlehem, & videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.

* Et venerunt festinantes : & inuenerunt Mariam, & Ioseph, & infantem positum in præsepio. * Videntes autem cognouerunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc.

* Et omnes, qui audierunt, mirati sunt : & de his, quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos.

* Maria autem conseruabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. * Et reuersi sunt pastores glorificantes & laudantes Deum, in omnibus quæ audierant & viderant, sicut dictum est ad illos. * † Et postquam consummati sunt dies octo ut circumcidere-

tur puer : vocatum est nomen eius † Iesus, quod vocatum est ab Angelo prius quam in

vero conciperetur. * Et postquam impleti sunt dies purificationis eius † secundum legem Moysi rulerunt illum in Ierusalem, ut scirent eum Domino, * sicut scriptum est in lege Domini : † Quia omne masculinum adaperiens vuluum sanctum Domino vocabitur. * & ut darent hostiam secundum quod dictum est † in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum. * Et ecce homo erat in Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste iustus, & timoratus, expectans consolationem Israel, & Spiritus sanctus erat in eo.

* Et responsum acceperat à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. * Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo : * ipse accepit eum in vlnas suas, & benedixit Deo, & dixit :

* Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace :

* Quia viderunt oculi mei salutare tuum :

* Quod parasti ante faciem omnium populorum :

* Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebi tuæ Israel,

* Et erat pater eius & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. * Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrem eius : † Ecce politus est hic in ruinam, & in

refug

† Gen. 17. c. 12.

† Gen. 12. c. 1.

† Mat. 1. d. 11.

† Luc. 2. d. 11.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

† Gen. 12. c. 6.

resurrectionem mortuorum in Israel: & in signum, cui contradicebat: * & tuam ipsius animam pertransibis gladius, vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. * Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser: hæc procellerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septem à virginitate sua. * Et hæc vidua vixit ad annos octoginta quatuor: quæ non discidebat de templo, ieiuniis & obsecrationibus Ieruisi nocte ac die. * Et hæc, ipsa hora superueniens, confitebatur Domino: & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. * Et vt perfecterunt omnia secundum legem Domini, reuersi sunt in Galileam in ciuitatem suam Nazareth. * Puer autem crescebat, & confortabatur, plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo. * Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem, † in die solemnium Pasche. * Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, * consummariisq; diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. * Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum. * Et factum est, post triduum inueniunt illum in templo, sedentem in medio doctoꝝum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia & responsis eius. * Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus & ego dolentes quærebamus te. * Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditiu illis. Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus prouiciebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum & homines.

CAPVT III.

Ioannes mittitur à Domino impleturus suam predicationem Isaia vaticinium: & turbis, publicanis, ac militibus dat consilium: dicit quid singulis facere oporteat: testaturque Christi excellentiam & baptismum ipsius: super quem ab ipso baptismum descendit columba, ac vox Patris auditur: testaturque eius genealogia à Ioseph usque ad Adam ascendens.

Anno autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Iturææ, & Trachonitidis regionis, & Lyfania Abilinz tetrarcha, * † sub principibus sacer-

dotum Anna & Caipha: factum est verbum Domini super Ioannem, Zacharie filium, in deserto. * † Et venit in omnem regionem Iordanis prædicans baptismum penitentie in remissionem peccatorum, * sicut scriptum est in Libro sermonum Isaie prophete: † Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas eius: * omnis vallis implebitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt praua in directam, & aspera in vias planas: * & videbit omnis caro salutare Dei. * Dicebat ergo ad turbas quæ exibat vt baptizarentur ab ipso: † Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira? * Facite ergo fructus dignos penitentiae, & ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo faciemus? * Respondens autem dicebat illis: † Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. * Venerunt autem & publicani vt baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? * At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quàm quod constitutum est vobis, faciat. * Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis, Neminem contumaciter, neque calumniari faciat: & contenti estote stipendiis vestris. * Existimantes autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus: * respondit Ioannes, dicens omnibus: † Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: † ipse vos baptizabit in Spiritu sancto & igni. * † cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem conibret igni inextinguibili. * Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo. * † Herodes autem tetrarcha, cum corripere ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis quæ fecit Herodes, * adiecit & hoc super omnia, & inclusit Ioannem in carcere. * † Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, aperuit ei celum: * & descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de cælo facta est: † Tu es filius meus dilectus, in te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, vt putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, * qui fuit Levi, qui fuit Melebi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, * qui fuit F Mathathie, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Helli, qui fuit Nage, * qui fuit Mahath, qui fuit Mathathie, qui fuit Semei,

qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, * qui fuit Ioan-
 na, qui fuit Reta, qui fuit Zinobabel, qui
 fuit Salathiel, qui fuit Neri, * qui fuit Melchi,
 qui fuit Addi, qui fuit Cofan, qui fuit El-
 madan, qui fuit Her, * qui fuit Iesu, qui
 fuit Eliezer, qui fuit Iorin, qui fuit Ma-
 thath, qui fuit Leui, * qui fuit Simeon, qui
 fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona,
 qui fuit Eliakim, * qui fuit Melea, qui fuit
 Menna, qui fuit Marharha, qui fuit Narhan,
 qui fuit David, * qui fuit Iesse, qui fuit Obed,
 qui fuit Bouz, qui fuit Salmon, qui fuit Naaf-
 son, * qui fuit Aminadab, qui fuit Aram,
 qui fuit Efron, qui fuit Phares, qui fuit
 Iudæ, * qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui
 fuit Abrahæ, qui fuit Thare, qui fuit Na-
 chor, * qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui
 fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale,
 * qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit
 Sem, qui fuit Noë, qui fuit Lamech, * qui
 fuit Methufale, qui fuit Henoch, qui fuit
 Jared, qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan,
 * qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam,
 qui fuit Dei.

CAPVT IV.

*Iesus post ieiunium quadraginta dierum, ac deni-
 cas satana tentationes, in synagoga Nazareth
 legis factam de se Isaiæ prophetiam: disicque pro-
 phetiam non esse acceptam in patria propria; quo-
 propter voluit eum de monte præcipitare: eiecit in
 Capharnaum demonium, sanauitque secum Simo-
 nam, & plures alios à variis languoribus, ac dæmo-
 niis eiecit.*

Matth. 4.
 a. 1.
 Mar. 1.
 h. 18.

† Deut. 3.
 a. 1.
 Mar. 4.
 a. 4.

† Deut. 6.
 a. 13-10.
 d. 10.

† Psal. 90.
 a. 11.

† Deut. 6.
 a. 16.

† Matth.
 4. b. 11.
 Mar. 1.
 h. 14.

Iesus autem plenus Spiritu sancto regressus
 à Iordane: & agebatur à Spiritu in de-
 sertum. * diebus quadraginta, & tentabatur
 à diabolo. Et nihil manducauit in diebus il-
 lis: & consummatis illis eversit. * Dixit au-
 tem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi
 huius, vt panis fiat. * Et respondit ad illum
 leuitæ: Scriptum est: † Quia non in solo pa-
 ne viuit homo, sed in omni verbo Dei. * Et
 duxit illum diabolus in montem excelsum,
 & ostendit illi omnia regna orbis terræ in
 momento temporis, * & ait illi: Tibi dabo
 potestatem hanc vniuersam, & gloriam illo-
 rum: quia mihi tradita sunt; & cui volo do
 illa. * Tu ergo si adoraueris coram me, erunt
 tua omnia. * Et respondens Iesus, dixit illi:
 † Scriptum est: Dominum tuum adorabis, &
 illi soli seruias. * Et duxit illum in Ieru-
 salem, & statuit eum super pinnam templi,
 & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te hinc
 deorsum. * † Scriptum est enim quod Ange-
 lis suis mandauit de te, vt conseruent te: * &
 quia in manibus tollent te, ne forte offendas
 ad lapidem pedem tuum. * Et respondens Ie-
 sus, ait illi: Dictum est: † Non tentabis Do-
 minum Deum tuum. * Et consummata omni
 tentatione, diabolus recessit ab illo, vsque ad
 tempus. * † Et regressus est Iesus in virtute
 Spiritus in Galileam, & fama exiit per vni-

uersam regionem de illo. * Et ipse docebat
 in synagogis eorum, & magnificabatur ab
 omnibus. * † Et venit Nazareth, vbi erat nutri-
 tus, & intrauit secundum consuetudinē suam
 die sabbati in synagoga, & surrexit legere.
 * † Et traditus est illi Liber Isaiæ prophete. Et
 vt reuoluit librum, inuenit locum vbi scriptum
 erat. * † Spiritus Domini super me: propter
 quod vnxit me, euangelizare pauperibus mi-
 sit me, sanare cunctis corde, * predicare ca-
 ptiuis remissionem, & cæcis visum, dimittere
 contractos in remissionem, predicare annum
 Domini acceptum, & diem retributionis. *
 Et cum plicuisset librum, reddidit ministro,
 & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant
 intendentes in eum. * Cæpit autem dicere
 ad illos: Quia hodie impleta est hæc scrip-
 tura in auribus vestris. * Et omnes testimonium
 illi dabant: & mirabantur in verbis gratiæ,
 quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant:
 Nunne hic est filius Ioseph? * Et ait illis:
 Vtique dicetis mihi hanc similitudinem:
 Medice cura te ipsum: quanta audiuius fa-
 cta in Capharnaum, fac & hic in patria tua.
 * Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo
 propheta acceptus est in patria sua. * In ve-
 ritate dico vobis, multe viduæ erant in
 diebus Eliz in Israel, quando clausum est
 cælum annis tribus & mensibus sex, cum
 facta esset fames magna in omni terra: * † &
 ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sa-
 repta Sidonitæ, ad mulierem viduam. * † Et
 multi leprosi erant in Israel sub Elifco pro-
 pheta: & nemo eorum mundatus est nisi
 Naaman Syrus. * Et repleti sunt omnes in
 synagoga ira, hæc audientes. * Et surrexe-
 runt, & eiecerunt illum extra ciuitatem: &
 duxerunt illum vsque ad supercilium mon-
 tis, super quem ciuitas illorum erat edificata,
 vt præcipitarent eum. * Ipse autem transiens
 per medium illorum, ibat. * † Et descendit
 in Capharnaum ciuitatem Galilææ, ibique
 docebat illos sabbatis. * † Et stupebant in do-
 ctrina eius, quia in potestate erat sermo ipsius.
 * † Et in synagoga erat homo habens dæ-
 monium immundum, & exclamauit voce
 magna, * dicens: Sine, quid nobis, & tibi
 Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te
 quis sis, Sanctus Dei. * Et increpauit illum
 Iesus, dicens: Obmutescce, & exi ab eo. Et
 cum proiecisset illum demonium in medium,
 exiit ab illo, nihilque illum nocuit. * Et fa-
 ctus est pavor in omnibus, & colloqueban-
 tur ad inuicem, dicentes: Quod est hoc ver-
 bum, quia in potestate & virtute imperat im-
 mundis spiritibus, & exeunt? * Et diuulga-
 batur fama de illo in omnem locum regio-
 nis. * Surgens autem Iesus de synagoga, in-
 troiuit in domum Simonis. † Socrus autem
 Simonis tenebatur magis febris: & roga-
 verunt illum pro ea. * Et stans super illam,
 imperauit februi: & dimisit illam. Et conti-
 nuo surgens ministrabat illis. * Cum autem

† Matth.
 13. 2. 54.
 Mar. 6.
 a. 1.
 Ioan. 4.
 f. 45.

† Isa. 61. 2.

† 1. Reg.
 17. h. 3.

† 1. Reg. 3.
 d. 14.

† Matth.
 4. b. 13.
 Mar. 1.
 h. 34.

† Matth.
 7. d. 18.
 Mar. 1.
 c. 13.

† Matth.
 8. h. 14.
 Mar. 1.
 c. 30.

† Mar. 1.
c 14.

*Vbi de manicha Petri docuisset, ille laxato ipsius
iussu peti conclusis copiosam piscium multitudinem:
curatum leprosum misit ad sacerdotem: paralyti-
co, remissis primam peccata, ibet ut lectum suum
sollet: discumbens cum Leui, quem ex telonio vo-
cauerat, causam dæ multumantibus Phariseis,
quare cum peccatoribus conuersetur, & cur ipsi
discipuli non ieiunent.*

[illegible]

† *Math. 9*
Mar. 20
9. 1

† *March*
g. h. g.
Mar. h.
h. i. d.

† *Math.*, 2, 1
c. 21.

* *Mar. 26.*
 8 A. 1.
Mar. 1.
 d. 40.

† Law 14
d. d.

Discipulos spicas sabbato vellentes excusas, alio-
que sabbato manum curas aridas: electos duode-
cim nominas Apostolos, & cum illis a multitudine
copiosa stans in loco campistri docet beatitudines:
alioque consilia ac praecepta euangelica de sessu
in oculo fratris, & arbore bona ac mala ex fructu
dignoscenda: audientes Christi verba a cui comparatur
si ea opere compleat, & cui si non compleat.

Matth. 12.
a. 1.
Marc. 2.
d. 23.

† 1. Reg.
22. 6. 6.

† Ezech. 10.
d. 10.
Ezech. 10.
d. 10.

† Matth.
11. 10.
Marc. 3.
d. 10.

† Matth.
10. 4. 1.
Marc. 3.
d. 10.

† Matth. 5.
d. 2.

† Matth. 5.
d. 11.

Factum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per fara, vellebant, A
discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. * Quidam autem Phari-
seorum dicebant illis: Quid facitis quod non licet
in sabbatis? * Et respondens Iesus ad eos, dixit:
Nec hoc legistis quod fecit Dauid, cum esurisset
ipse, & qui cum illo erant: * † quomodo intrauit
in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, &
manducauit, & dedit his qui cum ipso erant: quos
non licet manducare nisi tantum sacerdotibus? * Et
dicebat illis: Quia Dominus est Filius hominis,
etiam sabbati. * Factum est autem & in alio
sabbato, vt intraret in synagogam, & doceret.
† Et erat ibi homo, & manus eius dextra erat
arida. * Observabant autem Scribae, & Phari-
saei, si in sabbato curaret: & inuenirent unde
accusarent eum. * Ipse vero scribat cogitationes
eorum: & ait homini, qui habebat manum aridam:
Surge, & sta in medium. Et surgens stetit. * Ait
autem ad illos Iesus: Interrogo vos, si licet sabbatis
benefacere, an male; animum saluum facere, an
perdere? * Et circumspiciens omnibus dixit
homini: Extende manum tuam. Et extendit:
& restituta est manus eius. * Ipsi autem repleti
sunt insipientia, & colloquebantur ad inuicem,
quidnam faceret Iesu. * Factum est autem in
illis diebus, exiit in montem orare, & erat
pernoctans in oratione Dei. * † Et cum dies
factus esset, vocauit discipulos suos: & elegit
duodecim ex ipsis (quos & Apostolos nominauit).
* Simonem, quem cognominauit Petrum, &
Andream fratrem eius, Iacobum, & Ioannem,
Philippum, & Bartholomeum, * Mattheum, &
Thomam, Iacobum Alphaei, & Simonem, qui
vocatur Zelotes, & Iudam Iacobi, & Iudam
Iscariotem, qui fuit proditor. * Et descendens
cum illis, stetit in loco campistri, & turba
discipulorum eius, & multitudo copiosa
plebis ab omni Iudaea, & Ierusalem, &
maritima, & Tyri, & Sidonis, * qui venerant
vt audirent eum, & sanarentur a languoribus
suis. Et qui vexabantur a spiritibus immundis,
curabantur. * Et omnis turba querebat eum
tangere: quia virtus de illo exibat, & sanabat
omnes. * † Et ipse eleuatis oculis in discipulos
suos, dicebat: Beati pauperes: quia vestrum est
regnum Dei. * Beati, qui nunc esuritis: quia
saturabimini. Beati, qui nunc fletis: quia ride-
bitis. * † Beati eritis cum vos oderint ho-

mines, & cum separauerint vos, & exprobrauerint,
& eiecerint nomen vestrum tanquam malum, propter Filium hominis. * Gau-
dete in illa die, & exultate: ecce enim merces
vestra multa est in caelo: secundum haec enim faciebant
Prophetis patres eorum. * † Verumtamen
vobis diuitibus, quia habetis consolationem vestram. * † Vx vobis,
qui saturati estis: quia esurietis. Vx vobis, qui
ridetis nunc: quia lugebitis & flebitis. * Vx
cum benedixerint vobis homines: secundum
haec enim faciebant pseudoprophetae patres
eorum. * Sed vobis dico, qui auditis: † Diligite
inimicos vestros, benefacite his qui oderunt
vos. * Benedicite maledicentibus vobis, &
orate pro calumniantibus vos. * † Et qui te
percutit in maxillam, praebat alteram. Et ab eo,
qui aufert tibi vestimentum, etiam tunicam
noli prohibere. * Omnes autem petenti te,
tribue: & qui aufert quae tua sunt, ne re-
petas. * † Et prout vultis vt faciant vobis
homines, & vos facite illis similiter. * † Et
si diligitis eos, qui vos diligunt, quae vobis
est gratia? nam & peccatores diligentes se
diligunt. * Et si benefeceritis his, qui vobis
benefaciunt, quae vobis est gratia? siquidem
& peccatores hoc faciunt. * † Et si mutuum
dederitis his, quibus speratis recipere, quae
gratia est vobis? nam & peccatores peccatori-
bus praestant, vt recipiant aequalia. * Verumtamen
diligite inimicos vestros: benefacite, & mutuum
date, nihil inde sperantes: & erit merces
vestra multa, & eritis filij Altissimi, quia
ipse benignus est super ingratos & malos. * Estote
ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors
est. * † Nolite iudicare, & non iudicabimini:
nolite condemnare, & non condemnabimini.
Dimittite, & dimitemini. * Date, & dabit
vobis: mensuram bonam, & confertam, &
coagulatam, & superfluentem dabit in sinum
vestrum. * Et si diligitis eum, qui mensuram
cadunt. * † Non est discipulus super magistrum:
perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister
eius. * † Quid autem vides festucam in oculo
fratris tui, trabem autem, quae in oculo tuo
est, non consideras? Aut quomodo potes dicere
fratri tuo: Frater, sine eueicam festucam de oculo
tuo: ipse in oculo tuo trabem non videns? Hypocrita,
ciice primum trabem de oculo tuo: & tunc
perspicias vt eduas festucam de oculo fratris
tui. * † Non est enim arbor bona, quae faciat
fructus malos: neque arbor mala, faciens fructum
bonum. * Vnaqueque enim arbor de fructu suo
cognoscitur. Neque enim de spinis colligitur
ficus: neque de rubo vindemiant vnam. * Bonus
homo de bono thesauro cordis sui profert bonum:
& malus homo de malo thesauro profert malum.
Ex abundantia enim

† Ezech. 31.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

† 1. Reg. 22.

enim cordis os loquitur. * Quid autem voca-
tis me † Domine, Domine : & non facitis
que dico ? * Omnis qui venit ad me , & au-
dit sermones meos , & facit eos : ostendam
vobis cui similis sit : * similis est homini ædi-
ficanti domum , qui fodit in altum , & posuit
fundamentum super petram , inundatione
autem facta , illisum est flumen domui illi ,
& non potuit eam mouere : fundata enim
erat super petram. * Qui autem audit , &
non facit : similis est homini ædificanti do-
mum suam super terram sine fundamento :
in quam illisus est fluuius , & continuo ceci-
dit : & facta est ruina domus illius magna.

CAPVT VII.

*Admiratus Centurionis fidem , absens sanat il-
lius seruum : iuxta portam ciuitatis Naim filium
unicum vidua resuscitat : coram discipulis Ioannis
Baptista per eos interroganti an esset qui ventu-
rus erat , multa edit signa : illisq; abentibus
Ioannem plurimum excolit : Iudas nec Ioannis
nec Christi vita placuit , quos pueri inuicem in
foro acclamantibus assimilat : à peccatrice muliere
pedes inunctus , respondit Simoni ob hoc murmu-
rantis , proposita ad hoc parabola duorum debita-
rum , & remissus mulieri peccatus.*

Cum autem impleisset omnia verba sua
in aures plebis , intrauit Capharnaum. A
* Centurionis autem cuiusdam seruus ma-
le habens , erat moriturus : qui illi erat pre-
tiosus. * Et cum audisset de Iesu , misit ad
eum seniores Iudeorum , rogans eum vt ve-
niret , & saluaret seruum eius. * At illi cum
venissent ad Iesum , rogabant eum sollicitè ,
dicentes ei : Quia dignus est vt hoc illi præ-
stas. * diligit enim gentem nostram : & sy-
nagogam ipse ædificauit nobis. * Iesus autem
ibat cum illis. Et cum iam non longè esset à
domo , misit ad eum Centurio amicos , di-
cens : † Domine noli vexari : Non enim sum
dignus vt sub tectum meum intres. * prop-
ter quod & me ipsum non sum dignum ar-
bitrari vt venirem ad te : sed dic verbo , &
sanabitur puer meus. * nam & ego homo
sum sub potestate constitutus , habens sub
me milites : & dico huic vade , & vadit : &
alij veni , & venit : & seruo meo , fac hoc , &
facit. * Quo audio Iesus miratus est : & con-
uersus sequentibus se turbis , dixit : Amen
dico vobis , nec in Israël tantam fidem inue-
ni. * Et reuersi , qui missi fuerant , domum
inueniunt seruum , qui languerat , sanum.
* Et factum est : deinceps ibat in ciuitatem ,
quæ vocatur Naim : & ibant cum eo disci-
puli eius , & turba copiosa. * Cum autem
appropinquaret portæ ciuitatis , ecce defun-
ctus efferebatur filius vnicus matris suæ : &
hæc vidua erat : & turba ciuitatis multa cum
illa. * Quam cum vidisset Dominus , mise-
ricordiæ motus super eam , dixit illi : Noli fle-
re. * Et accessit , & tetigit loculum. (Hi
autem , qui portabant , steterunt.) Et ait :

15 Adolefcens , tibi dico surge. * Et refedit qui
C erat mortuus , & cepit loqui. Et dedit illum
16 matri suæ. * Accepit autem omnes timor :
& magnificabant Deum , dicentes : † Quia
17 Deus visitauit plebem suam. * Et exiit hic
sermo in vniuersam Iudæam de eo , & in
18 omnem circâ regionem. * Et nuntiauerunt
19 Ioanni discipuli eius de omnibus his. * † Et
conuocauit duos de discipulis suis Ioan-
nes , & misit ad Iesum , dicens : Tu es qui
20 venturus es , an alium expectamus ? * Cum
autem venissent ad eum viri , dixerunt : Ioan-
nes Baptista misit nos ad te , dicens : Tu es
21 qui venturus es , an alium expectamus ? * (in
ipsa autem hora multos curauit à languori-
bus , & plagis , & spiritibus malis , & cæcis
22 multis donauit visum.) * Et respondens ,
dixit illis : Euntes renunciate Ioanni quæ
audistis , & vidistis : † Quia cæci vident ,
claudi ambulant , leprosi mundantur , surdi
23 audiuunt , mortui resurgunt , pauperes euange-
lizantur : * & beatus est quicumque non fue-
24 rit scandalizatus in me. * Et cum discessis-
sent nuntij Ioannis , cepit de Ioanne dicere
ad turbas : Quid existis in desertum videre ?
25 arundinem vento agitatam ? * Sed quid exi-
stis videre ? hominem mollius vestimentis
indutum ? Ecce qui in veste pretiosa sunt &
26 delicias , in domibus regum sunt. * Sed
quid existis videre ? Prophetam ? Vtique di-
27 co vobis , & plusquam Prophetam : * † hic
est , de quo scriptum est : Ecce mitto ange-
lum meum ante faciem tuam , qui præparabit
28 viam tuam ante te. * Dico enim vobis : Ma-
ior inter natos mulierum propheta Ioanne
Baptista nemo est. qui autem minor est in
29 regno Dei , maior est illo. * Et omnis popu-
lus audiens & publicani , iustificauerunt
30 Deum , baptizati baptismo Ioannis. * Phari-
sæi autem , & legis petiti consilium Dei spre-
uerunt in semetipsos , non baptizati ab eo.
31 * Ait autem Dominus : † Cui ergo similes
dicam homines generationis huius ? & cui
32 similes sunt ? * Similes sunt pueri sedenti-
bus in foro , & loquentibus adinuicem , &
dicentibus : Cantauimus vobis tibis : & non
salsestis : lamentauimus , & non plorastis.
33 * † Venit enim Ioannes Baptista , neque
manducans panem , neque bibens vinum , &
34 dicitis : Dæmonium habet. * Venit filius
hominis manducans , & bibens , & dicitis :
35 Ecce homo deuorator , & bibens vinum ,
amicus publicanorum , & peccatorum. * Et
iustificata est sapientia ab omnibus filiis is-
36 * Rogabat autem illum quidam de Phariseis
F vt manducaret cum illo. Et ingressus do-
37 mum Pharisei discubuit. * † Et ecce mulier ,
quæ erat in ciuitate peccatrix , vt cognouit
quod accubisset in domo Pharisei , artulit
38 alabastrum vnguenti : * & stans retro secus
pedes eius , lacrymis cepit rigare pedes eius ,
& capillis capitis sui tergebat , & osculabatur
pedes

pedes eius, & vnguento vngebat. * Vi- 39
dens autem Pharisæus, qui vocauerat eum,
ait intra se dicens: Hic si esset propheta, sci-
ret vtique, quæ, & qualis est mulier, quæ tan-
git eum: quia peccatrix est. * Et respondens 40
Iesus, dixit ad illum: Simon habeo tibi ali-
quid dicere. Ad ille ait: Magister, dic. * Duo 41
debitorum erant cuidam feneratori: vnus
debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta.
* Non habentibus illis vnde red- 42
derent, donauit vtisque. Quis ergo eum
plus diligit? * Respondens Simon dixit: 43
Æstimo quia is cui plus donauit. Ad ille di-
xit ei: Rectè iudicasti. * Et conuersus ad
mulierem, dixit Simoni: Vides hanc mu- 44
lierem? Intraui in domum tuam, aquam
pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis
rigauit pedes meos, & capillis suis vrsit.
* Osculum mihi non dedisti: hæc autem 45
ex quo intraui, non cessauit osculari pedes
meos. * Oleo caput meum non vnxisti: hæc
autem vnguento vnxit pedes meos. * Pro- 47
pter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata
multa, quoniam dilexit multum. Cui autem
minus dimittitur, minus diligit. * Dixit au- 48
tem ad illam: † Remittuntur tibi peccata.
* Et ceperunt qui simul accumbabant, dice- 49
re intra se: Quis est hic, qui etiam peccata
dimittit? * Dixit autem ad mulierem: Fides 50
tua te saluum fecit: vade in pace.

CAPVT VIII.

*Parabolam de seminante proponit, ac discipulis
interpretatur: mihi occultum quod non manifestetur,
quod dicat suam esse matrem, susque fratres:
in mari à somno excitatus ventum increpat; da-
moniacum ferocissimum à demonum legione liberat,
permittit demonibus ut in porcos introeant: ta-
cta sumbra vestimenti eius mulier à fluxu sangui-
nis curatur, & filia lairi archisynagogi verbo ip-
sius resuscitatur.*

Et factum est deinceps, & ipse iter fa- 1
ciebat per ciuitates & castella, prædi-
cans & euangelizans regnum Dei: & duo-
decim cum illo, * & mulieres aliquæ, quæ 2
erant curatæ à spiribus malignis, & infir-
mitatibus: † Maria, quæ vocatur Magdale-
ne, de qua septem demonia exierant, * & 3
Ioanna vxor Chusæ procuratoris Herodis,
& Susanna, & alix mulier, quæ ministrabant
ei de fuculatis suis. * Cùm autem turba 4
plurima conuenirent, & de ciuitatibus pro-
perarent ad eum, dixit per similitudinem:
* † Exiit qui seminat, seminare semen 5
suum: & dum seminat, aliud cecidit secus
viam, & conculcatur est, & volucres cœli
comederunt illud. * Et aliud cecidit super 6
petram: & natum aruit, quia non habebat
humorem. * Et aliud cecidit inter spinas, & 7
simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. * Et 8
aliud cecidit in terram bonam: & ortum se-
cit fructum cernuplum. Hæc dicens clama-
bat: Qui habet aures audiendi, audiat. * In- 9

terrogabant autem eum discipuli eius, quæ
esset hæc parabola. * Quibus ipse dixit: Vo- 10
bis datum est nosse mysterium regni Dei,
ceteris autem in parabolis: † vt videntes
non videant, & audientes non intelligant. 11
* Est autem hæc parabola: Semen est ver-
bum Dei. * Qui autem secus viam, hi sunt
qui audiunt: deinde venit diabolus, & tollit
verbum de corde eorum, ne credentes salui 12
fiant. * Nam qui supra petram: qui cùm
audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: &
hi radices non habent: qui ad tempus cre- 13
dunt, & in tempore tentationis recedunt.
* Quod autem in spinas cecidit: hi sunt,
qui audierunt, & à sollicitudinibus, & diui- 14
tiis, & voluptatibus vitæ, euntes suffocan-
tur, & non referunt fructum. * Quod au- 15
tem in bonam terram: hi sunt, qui in cor-
de bono & optimo audientes verbum retin-
ent, & fructum afferunt in patientia. 16
* Nemo autem lucernam accendens, ope-
rit eam vase, aut subeus lectum ponit: sed
supra candelabrum ponit, vt intrantes videant
lumen. * † Non est enim oculum, quod 17
non manifestetur: nec absconditum, quod
non cognoscatur, & in palam veniat. * Vide- 18
re ergo quomodo audiat. † Qui enim ha-
bet, dabitur illi: & quicunque non habet,
etiam quod putat se habere, auferetur ab 19
illo. * † Venerunt autem ad illum mater &
fratres eius, & non poterant adire eum præ
turba. * Et nuntiatur est illi Mater tua, &
fratres tui stant foris, volentes te videre. 20
* Qui respondens, dixit ad eos: Mater mea, &
fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt,
& faciunt. * † Factum est autem in vna die- 21
rum: & ipse ascendit in nauiculam, & disci-
puli eius, & ait ad illos: Transfretemur trans
stagnum. Et ascendimus. * Et nauigantibus 22
illis, obdormiuit, & descendit procella venti
in stagnum, & complebantur, & periclitā-
bantur. * Accedentes autem suscitauerunt
eum, dicentes: Præceptor, perimus. Ad ille 23
surgens, increpauit ventum, & tempestatem
aque, & cessauit: & facta est tranquillitas.
* Dixit autem illis: Vbi est fides vestra? Qui 24
dimentes, mirati sunt ad inuicem, dicentes:
Quis putas hic est, quia & ventis & mari im-
perat, & obediunt ei? * Et nauigauerunt ad
regionem Gerasænorum, quæ est contra Gali-
læam. * Et cùm egressus esset ad terram, oc- 25
currit illi vir quidam, qui habebat demonium
iam temporibus multis, & vestimento non
induebatur, neque in domo manebat, sed in
monumentis. * Is, vt vidit Iesum, proci-
dit ante illum: & exclamans voce magna, dixit:
Quid mihi, & tibi est Iesu Fili Dei Altissimi? 26
obsecro te, ne me torques. * Præcipiebat
enim spiritui immundo vt exiret ab homine.
Multis enim temporibus arripiebat illum, &
vinciebatur catenis & compedibus custodi-
tus, & ruptis vinculis agebatur à demonio
in deserta. * Interrogauit autem illum Iesus,
dicens:

† Mat. 9.
42.† Mat. 16.
3.† Mat. 23.
31.
32.
33.† Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.Mat. 13.
12.

dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Legio: quia intrauerant demonia multa in eum. * Et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent. * Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte: & rogabant eum, ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. * Exierunt ergo demonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & inueniunt ibi grex per preceptis in stagnum, & suffocatus est. * Quod vt viderunt factum qui pascebant, fugerunt, & nuntiaverunt in ciuitatem, & in villas. * Exierunt autem videre quod factum est, & uenerunt ad Iesum: & inuenerunt hominem sedentem, à quo demonia exierant, vestitum, ac sana mente, ad pedes eius, & timuerunt. * Nuntiauerunt autem illis & qui viderant, quomodo sanus factus esset à legione? * & rogauerunt illum omnis multitudi regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens nauim, reuersus est. * Et rogabat illum vir, à quo demonia exierant, ut cum eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicens: * Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per vniuersam ciuitatem, prædicans quanta illi fecisset Iesus. * Factum est autem cum redisset Iesus, excepti illum turba erant enim omnes expectantes eum. * † Et ecce venit vir, cui nomen Iairus, & ipse princeps synagoga erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum vt intraret in domum eius, * quia vnica filia erat ei ferè annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, à turbis comprimebatur. * Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab vilo potuit curari: * accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti eius: & confestim stetit fluxus sanguinis eius. * Et ait Iesus: Quis est, qui me tetigit? Negantibus autem omnibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant: Preceptor, turbæ te comprimunt: & affligunt, & dicis: Quis me tetigit? * Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis. nam ego noui virtutem de me exiisse. * Videns autem mulier, quia non lauit, tremens venit, & procidit ante pedes eius: & ob quam causam tetigerit eum, indicauit coram omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit. * At ipse dixit ei: Filia, fides tua saluam te fecit: vade in pace. * Adhuc illo loquente, venit quidam ad principem synagoga, dicens ei: Quia mortua est filia tua, noli vexare illum. * Iesus autem audito hoc verbo, respondit patri puellæ: Noli timere, crede tantum, & salua erit. * Et cum venisset domum, non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & patrem puellæ. * Flebant autem omnes, & plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. * Et de-

ridebant eum, scientes quod mortua esset. 54 * Ipse autem tenens manum eius clamauit, dicens: Puella, surge. * Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo. Et iussit illi dari manducare. * Et stupuerunt parentes eius, quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

CAPVT IX.

Discipulos ad prædicandum mittens, seruanda tradidit eis præcepta, Herodes audita Christi fama cepit eum videre: ex quinque panibus & duobus piscibus satiat Iesus quinque virorum millia: Petrus illum confitetur Christum Dei: suam prædicationem, & de propria cruce tollenda: transfugato iunguntur Moyses & Elias in maiestate: ad preces patris demonium à filio egest: contentio oritur inter Apostolos de primatu: filij Zebedæi volunt igne calefacti consumi Samaritanos nolentes Iesum suscipere: volentem sequi non suscipit, alterum autem vocat, nec permittit ut primum sepe- liat patrem.

1 COnuocatis autem duodecim Apostolis, A dedit illis virtutem & potestatem super omnia demonia, & vt languores curarent. 2 * Et misit illos prædicare regnum Dei, & 3 sanare infirmos. * † Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas 4 tunicas habeatis. * Et in quamcumque domum intraueritis, ibi manete, & inde ne 5 exeatis. * Et quicumque non receperint vos: † exeuntes de ciuitate illa, etiam pul- 6 uerem pedum vestrorum excutite in testi- 7 monium supra illos. * Egressi autem circui- 8 bant per castella, euangelizantes & curantes 9 vbique. * † Audiuit autem Herodes tetrar- 10 cha omnia quæ fiebant ab eo, & hæsitabat 11 eo quod diceretur * à quibusdam: Quia Ioannes surrexit à mortuis: à quibusdam ve- 12 rò: Quia Elias apparuit: ab aliis autem: Quia 13 propheta vnus de antiquis surrexit. * Et ait Herodes: Iouem ego decollaui: Quis est autem iste, de quo ego talia audio? Et que- 14 rebat videre eum. * Et reuersi Apostoli, narrauerunt illi quæcumque fecerunt: & assumptis illis secellit seorsum in locum de- 15 sertum, qui est Bethsaida. * Quod cum cognouissent turbæ, secutæ sunt illum: & excep- 16 tit eos, & loquebatur illis de regno Dei, & 17 eos, qui cura indigebant, sanabat. * Dies 18 autem creperat declinare. Et accedentes duodecim dixerunt illi: † Dimitte turbas, vt 19 euntes in castella villasque quæ circa sunt, diuertant, & inueniant escas: quia hic in loco 20 deserto sumus. * Ait autem ad illos: Vos date illis manducare. At illi dixerunt: † Non sunt nobis plus quàm quinque panes, & duo pisces: nisi fortè nos edamus, & emamus in om- 21 nem hanc turbam escas. * Erant autem ferè viri quinque millia. Ait autem ad discipulos suos: Facite illos discumbere per conuiuia 22 quinquagenos. * Et ita fecerunt. Et discum- bere

† Mat. 9.
c. 10.
Mar. 6.
c. 12.

Mat. 10.
c. 1.
Mar. 6.
c. 15.

† Mat. 10.
Mar. 6.
c. 6.

† Mat. 23.
c. 12.

† Mat. 14.
c. 1.
Mar. 6.
c. 14.

† Mat. 14.
c. 15.
† Mar. 6.
c. 14.

† Iuan. 9.
c. 9.

bere fecerunt omnes. * Acceptis autem 16
quinque panibus, & duobus piscibus, respo-
xit in coelum, & benedixit illis: & fregit, &
distribuit discipulis suis, ut ponerent ante
turbas. * Et manducauerunt omnes, & sa- 17
turati sunt. Et sublatum est quod superfluit il-
lis, fragmentorum copiosi duodecim. * † Et 18
factum est cum solus esset orans, erant cum
illo & discipuli: & interrogauit illos, dicens:
Quem me dicunt esse turbæ? * At illi res- 19
ponderunt, & dixerunt: Ioannem Bap-
tistam, alij autem Eliam, alij verò quia vnus
propheta de prioribus surrexit. * Dixit au- 20
tem illis: Vos autem quem me esse dicitis?
Respondens Simon Petrus dixit: Christum
Dei. * At ille increpans illos, precepit ne 21
eui dicerent hoc, * dicens: † Quia oportet 22
filium hominis multa pati, & reprobari à se-
nioribus, & principibus sacerdotum, & scri-
bis, & occidi, & tertia die resurgere. * † Di- 23
cebat autem ad omnes: Si quis vult post me
venire, abneget semetipsum, & tollat cru-
cem suam quotidie, & sequatur me. * † Qui 24
enim voluerit animam suam saluam facere,
perdet illam: nam qui perdidit animam
suam propter me, saluam faciet illam. * quid 25
enim proficit homo, si lucretur vniuersum
mundum, se autem ipsum perdat, & detri-
mentum sui faciat? * † Nam qui me erubue- 26
rit, & meos sermones: hunc Filius hominis
erubescet, cum venerit in maiestate sua, &
Patris, & sanctorum Angelorum. * † Dico 27
autem vobis verè sunt aliqui hic stantes, qui
non gustabunt mortem donec videant reg-
num Dei. * † Factum est autem post hæc 28
verba ferè dies octo, & assumpsit Petrum, & D-
iacobum, & Ioannem, & ascendit in mon-
tem vt oraret. * Et facta est, dum oraret, 29
species vultus eius altera: & vestitus eius al-
bus & resurgens. * Et ecce duo viri loque- 30
bantur cum illo. Erant autem Moyses &
Elias, * visi in maiestate: & dicebant excelsu- 31
m eius, quem completurus erat in Ierusa-
lem. * Petrus verò, & qui cum illo erant, 32
grauati erant somno. Et euigilantes viderunt
maiestatem eius, & duos viros, qui stabant
cum illo. * Et factum est cum discederent 33
ab illo, ait Petrus ad Iesum: Preceptor, bo-
num est nos hic esse: & faciamus tria taber-
nacula, vnum Tibi, & vnum Moysei, & vnum
Eliæ: nesciens quid diceret. * Hæc autem illo 34
loquente, facta est nubes, & obumbravit eos:
& timuerunt, interamibus illis in nubem. * Et 35
vox facta est de nube, dicens: † Hic est filius
E meus dilectus, ipsum audite. * Et dum fieret 36
vox, inueniunt esse Iesum solus. Et ipsi tacue-
runt, & nemini dixerunt in illis diebus quid-
quam ex his quæ viderant. * Factum est au- 37
tem in sequenti die, descendentibus illis de
monte, occurrit illis turba multa. * † Et ecce 38
vir de turba exclamauit, dicens: Magister
obsecro te, respice in filium meum, quia vni-
cus est mihi: * & ecce spiritus apprehendit 39

eum, & subiecit clamare, & elidit, & dissipar-
eum cum spuma, & vix discedit dilanians
eum: * & rogauit discipulos tuos vt ei jce-
rent illum, & non potuerunt. * Respondens
autem Iesus, dixit: O generatio infidelis, &
perueria, viquequò ero apud vos, & patiar
vos? Adduc huc filium tuum. * Et cum ac-
cederet, elisit illum de throno, & dissipauit.
* Et increpauit Iesus spiritum immundum,
& sanauit puerum, & credidit illum patri
eius. * Stupebant autem omnes in magni-
tudine Dei: omnibusque mirantibus in om-
nibus quæ faciebat, dixit ad discipulos suos:
Ponite vos in cordibus vestris sermones istos:
Filius enim hominis futurum est vt tradatur
in manus hominum. * At illi ignorabant
verbum istud, & erat velatum ante eos vt
non sentirent illud: & timebant eum inter-
rogare de hoc verbo. * † Intrauit autem co-
gitatio in eos, quis eorum maior esset. * At
Iesus videns cogitationes cordis illorum, ap-
prehendit puerum, & statuit illum secus se,
& ait illis: Quicumque susceperit puerum
istum in nomine meo, me recipit: & qui-
cumque me receperit, recipit eum, qui me
misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic
major est. * Respondens autem Ioannes,
dixit: Preceptor, vidimus quemdam in
nomine tuo eiicientem demonia, & prohi-
bimus eum: quia non sequitur nobiscum.
* † Et ait ad illum Iesus: Nolite prohibere:
qui enim non est aduersum vos, pro vobis
est. * Factum est autem dum complerentur
dies assumptionis eius, & ipse faciem suam
firmavit vt iret in Ierusalem. * Et misit nuntios
ante conspectum suum: & euntes intraue-
runt in ciuitatem Samaritanorum vt pararent
illi. * Et non receperunt eum, quia facies
eius erat euntes in Ierusalem. * Cum vidis-
sent autem discipuli eius Iacobus & Ioannes,
dixerunt: Domine, vis dicimus vt ignis de-
scendat de caelo, & consumat illos? * Et con-
uersus increpauit illos, dicens: Nescitis cuius
spiritus estis: * † Filius hominis non ve-
nit animas perdere, sed saluare. Et abierunt
in aliud castellum. * Factum est autem: am-
bulantibus illis in via, dixit quidam ad illum:
Sequit te quocumque ieris. * Dixit illi Ie-
sus: † Vulpes foueas habent, & volucres
caeli nidus: Filius autem hominis non ha-
bet vbi caput reclinet. * Ait autem ad alie-
rum: Sequere me. ille autem dixit: Domine
permite mihi primum ire, & sepelire pa-
trem meum. * Dixitque ei Iesus: Sine vt
mortui sepeliant mortuos suos: ru autem va-
de, & annuntia regnum Dei. * Et ait alter:
Sequit te Domine, sed permite mihi pri-
mum renuntiare his quæ domi sunt. * Ait
ad illum Iesus: Nemo mitens manum suam
ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est
regno Dei.

† Mat. 16.
9. 13.
Mat. 9.
c. 17.

† Mat. 17.
c. 11.
Mat. 9.
d. 11. 3. 3.
10.
† Mat. 10.
d. 10. 16.
d. 14.
Mat. 9.
d. 14.
Luc. 14. f.
17.
† Luc. 17.
f. 11.
Luc. 12.
d. 4. 9.
† Mat. 10.
c. 11.
Mat. 9.
d. 18.
1. Tim. 3.
b. 11.
† Mat.
16. 4. 18.
Mat. 9.
d. 18.
† Mat. 17.
c. 9.
Mat. 9.
c. 11.

† 2. Pet. 1.
d. 17.

† Mat. 17.
c. 14.
Mat. 9.
c. 18.

† Mat. 16.
c. 11.
Mat. 9.
c. 11.

† Ioh. 1.
d. 17. 12.
d. 47.

† Mat. 9.
c. 10.

CAPVT X.

Septuaginta duos pramittens ad singulas ciuitates, tradidit precepta quæ in predicando obseruent, & gaudentibus de subiectis sibi demonibus, dicit non esse ob hoc potissimum gaudendum: comminatur ciuitatibus obstinatis in quibus salta erant plurima virtutes, & exultant in spiritibus confitebatur Patri: tentanti legissero, post recitatum preceptum de dilectione Dei & proximi, ostendit quis sit proximus per parabola hominis à Ierusalem descendens: Martha ministranti, & de sorore Maria conquerenti, dicit Mariam elegisse optimam partem.

POST hæc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam, in omnem ciuitatem & locum, quo erat ipse venturus. * Et dicebat illis: † Messis quidem multa, operarij autem pauci. Rogate ergo dominum messis, vt mittat operarios in messum suam. * Ite: † ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. * † Nolite portare sacculum, neque peram, neque calcamentum, † & neminem per viam saluaueritis. * In quacumque domum intraueritis, primum dicit: Pax huic domui: * & si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos reuertetur. * In eadem autem domo manere, edentes & bibentes quæ apud illos sunt: † dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. * Et in quacumque ciuitatem intraueritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis: * & curate infirmos, qui in illa sunt, & dicit illis: Appropinquauit in vos regnum Dei. * In quacumque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicit: * † Etiam puluerem, qui adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. * Dico vobis, quia Sodoms in die illa remissius erit, quam illi ciuitati. * † Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedentes poeniterent. * Verumtamen Tyro & Sidoni remissius erit in iudicio, quam vobis. * Et tu Capharnaum vsque ad coelum exaltata, vsque ad infernum demergèris. * † Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. * Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam dæmonia subiiciuntur nobis in nomine tuo. * Et ait illis: Videbam facinoram sicut fulgur de coelo cadentem. * Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici: & nihil vobis nocere. * Verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in

coelis. * † In ipsa hora exultauit Spiritus sanctus, & dixit: Confiteor tibi pater, Domine coeli & terre, quod abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit ante te. * Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater; & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. * Et conuersus ad discipulos suos dixit: † Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. * Dico enim vobis, quod multi prophete & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt; & audire quæ auditis, & non audierunt. * † Et ecce quidam Legisperitus surrexit tentans illum, & dicens: Magister quid faciendo vitam æternam possidebo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? Ille respondens dixit: † Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum. * Dixitque illi: Rectè respondisti: hoc fac & viues. * Ille autem volens iustificare seipsum, dixit: Ad Iesum: Et quis est meus proximus? * Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliauerunt eum: & plagis impositis abierunt semiuivo relicto. * Accidit autem vt faciens quidam E descendere eadem via: & viso illo pietatis uie. * Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, pertransiit: * Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est. * Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum, & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. * Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe, & quodcumque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi. * Quis horum trium videatur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac similiter. * Factum est autem, dum irent, & ipse intrauit in quoddam castellum: & mulier quedam Martha nomine, excepit illum in domum suam: * & huic erat soror nomine Maria quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. * Martha autem satagebat circa frequens ministerium: quæ stetit, & ait: Domine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, vt me adiuuet. * Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. * Poterò vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

CAPVT XL

Docet discipulos orare, ostendens perseuerantiam oratione

R r r

oratione

oratione omnia impetrari: electo demonio muto, confutatus dicentes quid in Beelzebub esjceres demonia: mulier quaedam dicit beata vbera qua Iesus suxerat: de signo Iona, de regina Austri, & Niniuitis, oculoque simplici & nequam: Pharisaum qui ipsum inuitauerat reprehendens, murmurantem quod illis pranderet manibus: taxat hypocritism Pharisaorum & Scribarum, dicens quod ab hac generatione exquiretur sanguis omnium Prophetarum.

ET factum est: cum esset in quodam loco orans, ut cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum: Domine, doce nos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos. * Et ait illis: Cum oratis, dicite: † Pater, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. * Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. * Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omnibus debentibus nobis. Et ne nos inducas in tentationem. * Et ait ad illos: Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice, commoda mihi tres panes, * quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum. * & ille deus respondens dicat: Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. * Et si ille persequeretur pulsans: dico vobis, & si non dabit illi surgens eo quod amicus eius sis, propter improbitatem tamen eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. * † Et ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis: querite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim qui petit, accipit: & qui querit, inuenit: & pulsanti aperietur. * † Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? Aut piscem numquid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit ouem: numquid porriget illi scorpionem? * Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris: quanto magis Pater vestet de caelo dabit spiritum bonum petentibus se? * † Et erat eiciens demonium, & illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus, & admiratae sunt turbae. * Quidam autem ex eis dixerunt: † In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia. * Et alij tentantes, signum de caelo querebant ab eo. * Ipse autem vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in se ipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. * Si autem & Satanas in se ipsum diuisus esset, quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eijcere demonia. * Si autem ego in Beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo Ceijsunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Porro si in digito Dei eicio demonia: profecto peruenit in vos regnum Dei. * Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quae possidet. * Si autem fortior eo

superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. * Qui non est mecum contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. * Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, querens requiem: & non inueniens dicit: Reuenar in domum meam vnde exiui. * Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornata. * Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. * Factum est autem, cum haec diceret: extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit: & vbera, quae suxisti. * At ille dixit: Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. * Turbis autem concurrentibus coepit dicere: † Generatio haec, generatio nequam est: signum querit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionae prophetae. * † Nam sicut fuit Iona signum Niniuitis: ita erit & Filius hominis generationi istae. * † Regina Austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & condemnabit illos: quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis: & ecce plus quam Salomon hic. * Viri Niniuite surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam: quia penitentiam egerunt ad praedicationem Ionae, & ecce plus quam Iona hic. * † Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed supra candelabrum, vt qui ingrediuntur, lumen videant. * † Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. * Vide ergo ne lumen, quod in te est, tenebrae sint. * Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris illuminabit te. * Et cum loqueretur, rogauit illum quidam Phariseus vt pranderet apud se. Et ingressus recubuit. * Phariseus autem coepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset ante prandium. * Et ait Dominus ad illum: † Nunc vos Pharisei, quod desoris est calicis & cactini, mundatis: quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate. * Scilicet, nonne qui fecit quod desoris est, etiam id, quod deintus est, fecit? Verumtamen quod F superest, date eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis. * Sed vobis Phariseis, quia decimaritis mentham, & rutam, & omne olus, & praeeritis iudicium & charitatem Dei: haec autem oportuit facere, & illa non omittere. * † Vx vobis Phariseis, quia diligitis primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro. * Vx vobis, quia estis, vt monumenta quae non apparent, & homines ambulantes supra, nesciunt.

* Respon

† Mat. 6. 9.

† Mat. 7. 6, 7, 8, 12.
Mat. 11. 10.
Ioa. 14. 6, 11.
Luc. 11. 13.
† Mat. 7. 6, 9.† Mat. 9. 34.
† Mat. 11. 12.† Mat. 9. 4.
† Mat. 11. 12.

† Mat. 12. 39.

† Ioa. 1. 9.
† Reg. 10. 1.
† 2. Reg. 3. 12.

† Ioa. 3. 1.

† Mat. 1. 15.
† Mat. 4. 6, 11.
† Mat. 6. 12.

† Mat. 11. 12.

† Mat. 11. 12.
† Mat. 12. 1.
† 1. Th. 2. 4.

* Respondens autem quidam ex Legisperi-
tis, ait illi: Magister, hæc dicens etiam con-
tumeliam nobis facis. * At ille ait: Et vobis
Legisperitis vx: † quia oneratis homines
oneribus, quæ portare non possunt, & ipsi
vno digito vestro non tangitis farcinas. * Vx
vobis, qui ædificatis monumenta Prophe-
tarum: patres autem vestri occiderunt illos.
* Profecto testificamini quod consensitis
operibus patrum vestrorum: quoniam ipsi
quidem eos occiderunt, vos autem ædificatis
eorum sepulchra. * Propterea & sapientia
Dei dixit: Mittam ad illos Prophetas, &
Apostolos, & ex illis occident, & perse-
quentur. * vt inquiratur sanguis omnium
Prophetarum, qui effusus est a constitutione
mundi a generatione ista. * † a sanguine
Abel, vsque ad sanguinem † Zacharie, qui
perijt inter altare & ædem. Ita dico vobis,
requiratur ab hac generatione. * Vx vobis
Legisperitis, quia nulistis clauem scientiæ,
ipsi non introistis, & eos, qui introibant,
prohibuistis. * Cum autem hæc ad illos di-
ceret, ceperunt Pharisei & Legisperiti
grauiter insistere, & eos eius opprimere
de multis. * insidiantes ei, & querentes
aliquid capere de ore eius, vt accusarent
eum.

CAPVT XII.

*Cauendum docet a sermone Phariseorum, &
quid omne occultum detegatur: qui etiam timen-
dus sit: de blasphemia in Spiritum sanctum: robo-
rat Apostolos aduersus persecutiones: non vult se
immiscere in diuidenda fratrum hereditate: per
parabolam diuitis reuocat ab avaritia, vti soli
soliciti esse de vilitate & vestitu: hortaturque vt
lumbi præcingantur: & quis sit fidelis aut infidelis
desponsator: venit vt mittat ignem in terram &
separationem: reprehendit quod tempus gratia
non diu dicatur: monet vt quisque conuertat ab ad-
uersariis se liberare.*

Multis autem turbis circumstantibus, i-
ta vt se inuicem conculcarent, cepit A
dicere ad discipulos suos: † Attendite a ser-
mone Phariseorum, quod est hypocrisis.
* † Nihil autem opertum est, quod non re-
ueletur: neque absconditum, quod non scia-
tur. * Quoniam quæ in tenebris dixistis, in
lumine dicentur: & quod in aurem locuti
estis in cubiculis, prædicabitur in testis.
* Dico autem vobis amicis meis: Ne terrea-
mini ab his qui occidunt corpus, & post hæc
non habent ampliùs quid faciant. * Osten-
dam autem vobis quem timeatis: time-
cum, qui, postquam occiderit, habet potesta-
tem minere in gehennam. ita dico vobis,
hunc time. * Nonne quinque passeris vx-
neunt dipondio, & vnus ex illis non est in
obliuione coram Deo? * Sed & capilli capi-
tis vestri omnes numerati sunt. Nolite er-
re timere: multis passeribus plaris estis vos.
* Dico autem vobis † Omnis quicumque 8

confessus fuerit me coram hominibus, & Fi-
lius hominis confitebitur illum coram An-
gelis Dei: * qui autem negauerit me coram
hominibus, negabitur coram Angelis Dei.
† Et omnis qui dicit verbum in Filium ho-
minis, remittetur illi: ei autem, qui in Spiritum
sanctum blasphemauerit, non remitte-
tur. * Cum autem inducens vos in synagogas,
& ad magistratus & potestates, nolite solliciti
esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid
dicatis. * Spiritus enim sanctus docebit vos
in ipsa hora, quid oporteat vos dicere. * Ait
autem ei quidam de turba: Magister, discipuli
mei te diuidat mecum hereditatem. * At
ille dixit illi: Homo, quis me constituit iu-
dicem aut diuisorem super vos? * Dixitque
ad illos: Videte, & caute ab omni avaritia:
quia non in abundantia cuiusquam vita eius
est ex his quæ possidet. * Dixit autem simili-
tudinem ad illos, dicens: † Hominis cuiusdam
diuitis vberes fructus ager attulit: * & cogita-
bat intra se dicens: Quid faciam, quia non
habeo quo congregem fructus meos? * Et
dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea,
& maiora faciam: & illic congregabo om-
nia quæ nata sunt mihi, & bona mea, & di-
cam animæ meæ: Anima, habes multa bona
posita in annos plurimos: requiesce, comede,
bibe, epulare. * Dixit autem illi Deus: Stul-
te, hac nocte animam tuam repentinè à te:
quæ autem parasti, cuius erunt? * Sic est qui
sibi thesaurizat, & non est in Deum diues.
† Dixique ad discipulos suos: Ideo dico
vobis: † Nolite solliciti esse animæ vestræ
quid manducetis, neque corpori quid in-
duamini. * Anima plus est quàm esca, &
corpus plus quàm vestimentum. * Confide-
rate coruus, quia non seminant, neque me-
tunt, quibus non est cellarium neque hor-
reum, & Deus pascit illos. Quantò magis vos
pluris estis illis? * Quis autem vestrum cu-
gitando potest adiungere ad staturam suam cu-
bitum vnum? * Si ergo neque quod minim-
um est potestis, quid de ceteris solliciti
estis? * Considerate lilia quomodo crescunt:
non laborant, neque nent: dico autem vo-
bis, nec Salomon in omni gloria sua vestie-
batur sicut vnum ex istis. * Si autem fœcun-
dum, quod hodie est in agro, & cras in cli-
banum mittitur, Deus sic vestit: quantò magis vos
pusillus fidei? * Et vos nolite querere quid
manducetis, aut quid bibatis: & nolite in
sublime tolli: * hæc enim omnia gentes
mundi querunt. Pater autem vester scit
quoniam his indigetis. * Verumtamen que-
rite primum regnum Dei, & iusticiam eius
& hæc omnia adicientur vobis. * Nolite ti-
mere pusillus grex, quia complacuit patri ve-
stro dare vobis regnum. * † Vendite quæ pos-
sidetis, & date eleemosynam. Facite vobis
sacculos qui non veterascunt, † thesaurum
non deficientem in cœlis: quò fur non appro-
piat, neque tinea corruptit. * Vbi enim

thesaurus vester est , ibi & cor vestrum erit.

* Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ar- 35
dentes in manibus vestris, * & vos similes 36
hominibus expectantibus dominum suum
quando revertatur à nuptiis: vñ, cum venerit,
& pulsauerit, confestim aperiat ei. * Beati 37
serui illi, quos cum venerit dominus, inue-
nerit vigilantes: amen dico vobis, quòd præ-
cingeret, & faciet illos discumbere, & tran-
sicens ministrabit illis. * Et si venerit in se- 38
cunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit,

† *MF 47, 2-4*.

45-

& ita ingenerit, beati sunt servi illi. *† Hoc 39
autem sciote, quoniam si sciret pater fami-
lias, qua hora fur veniret, vigilaret utique, &
non sineret perfodi domum suam. * Et vos 40

† *Proc. 16.*

435

estote parati : † quia qua hora non putatis,
 Filius hominis veniet. * Ait autem ei Pe- 4
 trus : Domine, ad nos dicis hanc parabolam, F
 an & ad omnes ? * Dixit autem Dominus : 4
 Quis, putas, est fidelis dispensator, & pru-
 dens, quem constituit Dominus supra fami-
 liam suam, vt det illis in tempore tritici
 mensuram ? * Beatus ille seruus, quem cum
 venerit dominus, inuenierit ita facientem.

* Verè dico vobis, quoniam supra omnia
quæ possidet, constituet illum. * Quòd si
dixerit seruus ille in corde suo : Moram facit
dominus meus venire : & coperit percute
seruos & ancillas, & edere, & bibere, &
inebriari : * veniet dominus serui illius, in
die qua non sperat, & hora qua nescit, &
diuidet eum, partemque eius cum infidelibus
poneat. * Ille autem seruus, qui cognouit
voluntatem domini sui, & non præparauit

† Mar. 19

100

& non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis: * qui autem non cognovit, 49
& fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni
autem cui multum datum est, multum quare-
tur ab eo: & cui commendauerunt multum,
plus petent ab eo. * Ignem veni mittere in 49
terram, & quid volo nisi ut accendatur: * Ba-
ptismo autem habeo baptizari: & quomodo 50

† *Ibid.*, 16.

4.2.2

coardor vique dum periciatur: * † Putatis
quia pacem veni dare in terram? Non dico
vobis, sed separationem: * erunt enim ex
hoc quinque in domo vna diuisi, tres in
duos, & duo in tres * diuidentur: pater
in filium, & filius in patrem suum, mater in
filiam, & filia in matrem, socius in patrem

* *Mat. 5.*

dog.

autem & ad turbas : Cum videretis nubem orientem ab occasu, statim dicitis : Nimbis venit : & ita fit. * Cum autem flammam flammam, statim dicitis : Quia xstus erit : & fit. * Hypocritæ, faciem cæli & terre nolitis probare : hoc autem tempus quo modo non probatis ? Quia autem & à vobis ipsis non iudicatis quod iud-

sum est. * Cum autem vadis cum adversario 58
tuo ad principem, in via da operam liberari ab
illo, ne forte trahat te ad iudicem, & iudex
tradat te exactori, & exactor mittat te in car-
cerem. * Dico tibi, non exies inde, donec 59
etiam novissimum minum reddas.

Ocasione Galilaeorum in suis sacrificiis interemptorum, & eorum qui in Siloe currerant, hortatur ad penitentiam, aliqui exterminandos instaurat in iustitiam: archisynagogenum redarguit, indignentem quod sabbato curasset malicem & spiritum infirmitatis: comparat regnum caelorum grano sinapis ac fermento: de angustia porta, & quid quidam clauso ostio frustra pulsabunt: Herodem dicit vulpem, & Ierosalem ob crudelitatem suam deferendam.

A Derant autem quidam ipso in tempo-
re, nuntiantes illi de Galilæis, quorum

† *Met.*, 2 p.

431.

Mar. 4.

10

86

& volucres cœli requieuerunt in ramis eius.

* Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei? * † Simile est fermentum, quod accceptum mulier abscondit in farinae sarta tria, donec fermentaretur totum. * Et ibat per ciuitates & castella, docens, & iter faciens in Ierusalem. * Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluantur? Ipse E autem dixit ad illos: * † Contendite intrare per angustam portam: quia multidico vobis, querent intrare, & non poterunt. * † Cum autem intrauerit paterfamilias, & clauferit ostium, incipientis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine aperi nobis: & respondens dicet vobis: Nescio vos vnde sitis: * tunc incipientis dicere: Manducauimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti. * Et dicit vobis: Nescio vos vnde sitis: discedite à me omnes operarii iniquitatis. * Ibi erit fletus, & stridor dentium: cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. * Et venient ab Oriente, & occidentem, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei. * † Et ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt primi qui erunt nouissimi. * In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi: Exi, & vade hinc: quia Herodes vult te occidere. * Et ait illis: Ite, & dicite vulpi illi: Ecce efficio dæmonia, & sanitates perficio hodie & cras, & tertia die consummor. * Verumamen oportet ne hodie & cras & sequenti die ambulare: quia non capie prophetam perire extra Ierusalem. * † Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluiti: * Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dicen autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cum diceritis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

CAPVT XIV.

In domo principis Phariseorum hydropicum sabbato curat, ostendens Legisperitis ac Phariseis hoc licere: & horum notari ambitionem, docet inuitatum in nouissimo loco recumbere: parabola de inuitatis ad cenam qui se excusant: sequens Christum debet omnibus remanere, sublatâ cruce sua, usque ad odium animæ propria: volens turrim edificare computat primum sumptus: commendatio salis.

ET factum est cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum A sabbato maoducare panem, & ipsi obseruabant eum. * Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. * Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens: Si licet sabbato curare? * At illi tacuerunt. Ipse verò apprehensum sanauit eum, & dimisit. * Et respondens ad illos dixit: Cuius vestrum aſinus aut bos in puteum

B caderet, & non continuo extraheret illum die 6 sabbati? * Et non poterant ad hæc respondere illi. * Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligeret, dicens ad illos: * Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo: & veniens is, qui te & illum vocauit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere. * sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in nouissimo loco: vti, cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi: † Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: * † quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * Dicebat autem & ei, Cui se inuitauerat: † Cum facis prandium, aut cenam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos diuites: ne forte te & ipsi reſpiciunt, & fiat tibi retributio. * sed cum facies conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos: & beatus eris, qui non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. * Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in regno Dei. * At ipse dixit ei: † Homo quidam fecit cenam magnam, & vocauit multos. * Et misit seruum suum bona cenæ dicere inuitatis vt venirent, quia iam parata sunt omnia. * Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: rogo te habe me excusatum. * Et aliter dixit: Iugum bouem emi quinque, & eo probare illa: rogo te habe me excusatum. * Et alius dixit: Vxorem duxi, & ideò non possum venire. * Et reuersus seruus nuntiauit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo: Exi cito in plateas & vicus ciuitatis: & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduce hac. * Et ait seruus: Domine, factum est vt impleti, & adhuc locus est. * Et ita dominus seruo: Exi in vias, & sepes: & compelle intrare, vt impleatur domus mea. * Dico autem vobis, quòd nemo virorum illorum qui vocati sunt gustabit cenam meam. * Ibat autem turbæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad illos: * Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. * † Et qui non baiulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. * Quis enim est vobis volens turrim edificare, nou prius sedens computat sumptus, qui necessarii sunt, si babeat ad perficiendum; * ne, posteaquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: Quia hic homo coepit ædificare, & non potuit consummare. * Aut quis rex liturus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat,

† Prim. 25. d. 7. † Matth. 23. d. 11. Infr. 18. d. 14. † Ioh. 4. d. 7. Prim. 3. d. 9.

† Matth. 23. d. 2. Apoc. 19. d. 2.

† Matth. 10. d. 37.

† Matth. 10. d. 18. 14. d. 14. Marc. 4. d. 14.

si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad te? alioquin adhuc illo longè agente legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Bonum est istud. Si autem sal euauerit, in quo conditur? Neque in terram, neque in sterquilinum vile est, sed foras mitteretur. Qui habet aures audiendi, audiat.

CAPVT XV.

Scribæ & Pharisei murmuranibus quod pecutores reciperet, parabolas præmittit de ovis & drachma perditis ac inuentis, & de filio prodigo ad patrem reuerso, benignèque ab ipso suscepto, seniore filio in lignis hoc ferente: & quantum sit in celo gaudium super peccatore penitentem agente.

ERant autem appropinquantibus ei publicani, & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei, & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: & si perdiderit vnam ex illis, nonne dimittit nonaginanouem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat eam? Et cum inuenierit eam, imponit in humeros suos gaudens: & veniens domum conuocat amicos & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inueni orem meam, quæ perierat? Dico vobis, quod ita gaudium erit in celo super vno peccatore penitentem agente, quam super nonaginanouem iustis, qui non indigent penitentia. Aut quæ mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmam vnam, nonne accendit lucernam, & euertit domum, & quatit diligenter, donec inueniat? Et cum inuenierit, conuocat amicos & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inueni drachmam, quam perdideram? Ita dico vobis, gaudium erit coram angelis Dei super vno peccatore penitentem agente. Ait autem: Homo quidam habuit duos filios: & dixit ad adolescentior ex illis patri: Pater da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et diuisit illi substantiam. Et non post multos dies congregatis omnibus, adolescentior filius peregrè profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriosè. Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cepit egere. Et abiit, & adhæsit vni ciuium regionis illius. Et misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: & nemo illi dabat. In se autem reuersus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor? Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in celum, & coram

19 te. iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnum de mercenariis tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipse, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculans est eum. Dixitque ei filius: Pater, peccavi in celum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos: Cito proferre stolam priam, & induite illum, & date annulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius: & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit; perierat, & inuenitus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro: & cum venisset, & appropinquaret domui, audiuit symphoniam & chorum: & vocauit vnum de seruis, & interrogauit quid hæc essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum, & agnatum, quia saluum illum recepit. Ingignatus est autem, & volebat inuolare. Pater ergo illius egressus, cepit rogare illum. At ille respondens, dixit patri suo: Ecce totis annis seruio tibi, & numquam mandatum tuum præterui, & numquam dedisti mihi hæc: cum cum amicis meis epularet: sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt: epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit; perierat, & inuentus est.

CAPVT XVI.

Per parabolam de villico iniquitatis hortatur ad faciendam elemosinam, docens quid mercatur fidelis aut infidelis mammona diffensator, quodque nemo seruire potest Deo & mammona: Legem ac Prophetas usque ad Ioannem fuisse dixit, & subit de Lege periturum; nec dimittendam villo modo uxorem et aliu ducatur: de diuitis epulone, & Lazaro mendico.

Dicebat autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. Et vocauit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus auertit a me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio. Scio quid faciam, ut cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe caurionem tuum: & sede cito, scribe quinquaginta. Deinde alij dixit: Tu verò quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi:

Accipe

Accipe litteras tuas, & scribe octoginta. * Et 8
laudauit Dominus villicum iniquitatis, quia
prudenter fecisset: quia filij huius seculi pru-
dentiores filiis lucis in generatione sua sunt.

* Et ego vobis dico: facite vobis amicos 9
de mammona iniquitatis: vt, cum defecer-
itis, recipiant vos in aeterna tabernacula.

* Qui fidelis est in minimo, & in maiori 10
fidelis est, & qui in modico iniquus est, & C
in maiori iniquus est. * Si ergo in iniquo 11
mammona fideles non fuistis: quod verum
est, quis credet vobis? * Et si in alieno fide- 12

13
14
15
D
16
17
E
18
19
20
21
22
F
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

† Matth. 6.
1. 19.

† Matth. 11.
1. 12.

† Matth. 5.
1. 18.

† Matth. 5.
1. 19.

† Matth. 10.
1. 12.

1. Cor. 7.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

1. Cor. 12.
1. 12.

Va scandalizanti pusillos: frater in nos peccans increpandus est, eique penitenti ignoscendum. Apostolos docet fides efficaciam; quodque dum omnia ipsi praecepta fecerint se sermos dicant inuitiles: decem leprosi mundantur, unico qui Samaritanus erat ad agendas gratias reuerente: dicit aduentum filij Dei non occultum fore, sed iustum, & inexpectatis superuenturum, sicut diluvium mundo & Sodomo subuersio superuenit.

1 ET ait ad discipulos suos: Impossibile est
A vt non veniant scandala: vix autem illi,
per quem veniunt. * Vtilius est illi, si lapis
molaris imponatur circa collum eius, & pro-
iciatur in mare, quam vt scandalizet vnum
3 de pusillis istis. * Attendite vobis: † Si pec-
cauerit in te frater tuus, increpa illum: & si
4 penitentiam egerit, dimitte illi. * Et si se-
pries in die peccauerit in te, & sepius in
die conuersus fuerit ad te, dicens: Pœnitet
5 me, dimitte illi. * Et dixerunt Apostoli Do-
6 mino: Adauge nobis fidem. * † Dixit autem
7 Dominus: Si habueritis fidem, sicut gra-
num sinapis, diceitis huic arbori moro: Era-
dicare, & transplantare in mare: & obediet
8 vobis. * Quis autem vestrum habens seruum
araneam aut pascenem, qui regresso de agro
9 dicat illi: Stare intrans, recumbe: * & non di-
cat ei: Para quod cenem, & præcinge te, &
ministra mihi donec manducem & bibam, &
post hæc tu manducabis & bibes? * Num-
10 quid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ
ei imperauerat? * Non puto. Sic & vos, cum
feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, di-
cite: Serui inuitiles sumus: quod debuimus
facere, fecimus. * Et factum est, dum iret
in Ierusalem, transibat per mediam Sama-
12 riam in Galilæam. * Et cum ingrederetur
quoddam castellum, occurrerunt ei decem
13 viri leprosi, qui steterunt à longè: * & le-
uauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor,
14 miserere nostri. * Quos vt vidit, dixit † Ite,
D ostendite vos sacerdotibus. Et factum est,
15 dum irent, mundati sunt. * Vnus autem
ex illis, vt vidit quia mundatus est, regres-
sus est, cum magna voce magnificans Deum,
16 * & cecidit in faciem ante pedes eius, gra-
tias agens: & hic erat Samaritanus. * Res-
pondens autem Iesus, dixit: Nōne decem
17 mundati sunt? & nouem vbi sunt?
18 * Non est inuentus qui rediret, & daret
gloriam Deo, nisi hic alienigena. * Et ait
19 illi: Surge, vade: quia fides tua te saluum fe-
cit. * Interrogatus autem à Phariseis: Quan-
20 do venit regnum Dei? respondens eis, di-
xit: Non venit regnum Dei cum obserua-
21 tionibus, & prœphetis: audiant illos. * At
ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis
ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent.
* Ait autem illi: Si Moyses & Prœphetas non
audiunt; neque si quis ex mortuis resurrexe-
rit, credent.

Matth. 18.
1. 7.
Marc. 9.
1. 41.

† Luc. 11.
1. 17.
Marc. 16.
1. 11.
Matth. 18.
1. 15.

† Matth.
12. 1. 19.

† Luc. 14.
1. 14.

† Matth.
14. 1. 11.
Marc. 16.
1. 11.

ficur fulgur coruscans de sub caelo, in eaque
sub caelo sunt, fulget: ita erit Filius homi-
nis in die sua. * Primum autem oportet il-
lum multa pati, & reprobari a generatione
hac. * † Et sicut factum est in diebus Noë,
ita erit & in diebus Filij hominis. * Edebant,
& bibebant: uxores ducebant, & daban-
tur ad nuptias, vsque in diem, qua intra-
uit Noë in arcam: & venit diluvium, & per-
didit omnes. * † Similiter sicut factum est in
diebus Lot: Edebant, & bibebant: emebant,
& vendebant: plantabant, & ædificabant:
* qua die autem exiit Lot a Sodomis, pluit
ignem & sulphur de caelo, & omnes per-
didit: * secundum hæc erit quia die Filius ho-
minis reuelabitur. * In illa hora, qui fuerit in
tecto, & vasa eius in domo, ne descendat
G tollere illa, & qui in agro, similiter non re-
deat retrò. * Memores estote uxoris Lot. * †
Quicumque quaesierit animam suam saluam
facere, perdet illam: & quicumque perdi-
derit illam, viuificabit eam. * Dico vobis:
* † In illa nocte erunt duo in lecto vno: vnus
assumetur, & alter relinquetur: * duz erunt
molentes in vnum, vna assumetur, & al-
tera relinquetur: duo in agro, vnus assu-
metur, & alter relinquetur. * Responden-
tes dicunt illi: Vbi Domine? * Qui dixit il-
lis: Vbicumque fuerit corpus, illuc congre-
gabuntur & aequile.

CAPVT XVIII.

*Per parabolam de iudice iniquitatis & vidua
importuna docet semper orandum, per parabolam
verò de Phariseo & Publicano, quomodo sit oran-
dum: pueros à se repellit veras: diues qui à imen-
tate omnia se seruasse præcepta dicebat, audito
Christi consilio de omnibus relinquendis abiit tri-
stis: & quid erit praxim omnia propter Christum
relinquentibus: pradiis suam passionem, & prope
Iericho caecam illuminat.*

Dicebat autem & parabolam ad illos,
quoniam oportet semper orare & non
desicere, * dicens: Iudex quidam erat in
quidam ciuitate, qui Deum non timebat, &
hominem non reuerbatur. * Vidua autem
quædam erat in ciuitate illa, & veniebat ad
eum, dicens: Vindica me de aduersario
meo. * Et nolebat per multum tempus. Post
hæc autem dixit intra se: Etsi Deum non
timeo, nec hominem reueror: * tamen
quia molesta est mihi hæc vidua, vindica-
bo illam, ne in nouissimo veniens suggillet
me. * At autem Dominus: Venies quid iu-
dex iniquitatis dicie? Deus autem non faciet
vindictam electorum suorum clamantium ad
se die ac nocte, & patientiam habebit in
illis: * Dico vobis, quia citò faciet vindi-
ctam illorum. Verumtamen Filius hominis
veniens, potas, inueniet fidem in terra: *
Dixit autem & ad quosdam, qui in se confi-
debant tanquam iusti, & aspernabantur cete-
ros, parabolam istam: * Duo homines ascen-

derunt in templum vt orarent: vnus Phari-
seus, & alter publicanus. * Phariseus stans,
C hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi
quia non sum sicut ceteri hominum: rapto-
res, iniusti, adulteri: velut etiam hic publi-
canus. * Ieiuno bis in sabbato: decimas à do-
mum quæ possideo. * Et publicanus à lon-
gè stans, nolebat nec oculos ad caelum leua-
re: sed percutiebat pectus suum dicens: Deus
propitius esto mihi peccatori. * Dico vo-
bis, descendit hic iustificatus in domum
suam ab illo: † quia omnis qui se exaltat,
humiliabitur: & qui se humiliat exaltabi-
tur. * † Afferebant autem ad illum & in-
fantes, vt eos tangeret. Quod cum viderent
discipuli, increpabant illos. * Iesus autem
conuocans illos, dixit: Sinite pueros veni-
re ad me, & nolite vetare eos: talium est
enim regnum Dei. * Amen dico vobis: Qui-
cumque non acceperit regnum Dei sicut
puer, non intrabit in illud. * † Et interroga-
uit eum quidam princeps, dicens: Magister
bone, quid faciens vitam æternam possideo?
* Dixit autem ei Iesus: Quid me dicis bo-
num? nemo bonus nisi solus Deus. * Manda-
ta nostri: † Non occides: Non moechaberis:
Non furum facies: Non falsum testimo-
nium dices: Honora patrem tuum & ma-
trem. * Qui ait: Hæc omnia custodiui à iuue-
nute mea. * Quo audio, Iesus ait ei: Adhuc vnū
tibi deest: omnia quæcumque habes vende,
& da pauperibus, & habebis thesaurum in
caelo: & veni, sequere me. * His ille auditis,
contristatus est: quia diues erat valde. * Vi-
dens autem Iesus illum tristem factum, dix-
it: Quam difficile est, qui pecunias habent, in-
regnum Dei intrabunt. * Facilius est enim
camelum per foramen acus transire, quam
diuitem intrare in regnum Dei. * Et dixe-
runt qui audiebant: Et quis potest saluus fie-
ri? Ait illis: Quæ impossibilia sunt apud ho-
mines, possibilia sunt apud Deum. * Ait au-
tem Petrus: Ecce nos dimisimus omnia, & se-
cuti sumus te. * Qui dixit eis: Amen dico vo-
bis, nemo est, qui reliquit domum, aut pa-
rentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios, pro-
pter regnum Dei, & non recipiat multò plu-
ra in hoc tempore, & in sæculo venturo vi-
tam æternam. * † Assumpsit autem Iesus duo-
decim, & ait illis: Ecce ascendenus Ieroso-
lymam, & consummabuntur omnia, quæ
scripta sunt per prophetas de Filio homi-
nis. * tradetur enim Gentibus, & illudetur,
& flagellabitur, & conspuetur: * & post-
quam flagellauerint, occident eum, & ter-
tia die resurget. * Et ipsi nihil horum intel-
lexerunt, & erat verbum istud absconditum
ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur.
* † Factum est autem, cum appropinquaret Ie-
richo, cæcus quidam sedebat iuxta viam, men-
dicans. * Et cum audiret turbam prætereun-
tem, interrogabat quid hoc esset. * Dixerunt
autem ei, quod Iesus Nazarenus transiret.

* Et

† Gen. 7.
h. 7.
Matt. 14.
a. 17.† Gen. 19.
a. 15.† Matth.
20. d. 19.
Matt. 8.
d. 15.
Mat. 9.
c. 14.
Mat. 11.
d. 15.
† Matth.
24 d. 40.† Matth.
21. d. 12.
Sup. 14.
h. 11.
† Matth.
19. d. 13.
Mat. 10.
h. 13.† Matth.
19. d. 16.† Exod. 10.
d. 13.Erdi. 18.
a. 15.
Thess. 1.
c. 17.† Matth.
10. d. 17.
Mat. 10.
c. 31.† Matth.
10. d. 19.
Mat. 10.
c. 46.

* Et clamauit, dicens: Iesu fili Dauid misere-
re me. * Et qui praeibant, increpabant eum
ut taceret. Ipse uero multo magis clamabat: G
Fili Dauid miserere mei. * Stans autem Iesus
iussit illum adduci ad se. Et cum appropin-
quasset, interrogauit illum, * dicens: Quid
tibi vis faciam. At ille dixit: Domine, ut ui-
deam. * Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua
te saluum fecit. * Et confestim uidit & seque-
batur illum magnificans Deum. Et omnis
plebs ut uidit, dedie laudem Deo.

CAPVT XIX.

*Ab Zacharia plurimis murmurantibus diuer-
tit: parabola uero refert de homine nobili qui abiens
ad regnum accipendum tradidit decem seruis decem
mnas, quem ciues super se regnare uolebant:
super pullum asina intrans cum honore ierosoly-
mam, flet super illam praeiudicium ecurrere. Et
ingressus in templum ericis ementes ac uendentes.*

ET ingressus perambulabat Iericho. * Et
ecce uir nomine Zachaeus: & hic prin-
ceps erat publicanorum, & ipse diues: * &
quarebat uidere Iesum, quis esset: & non
poterat prae turba, quia statura pusillus erat.
* Et praecurrens ascendit in arborem ficom-
orum ut uideret eum: quia inde erat tran-
situs. * Et cum uenisset ad locum, suspi-
ciens Iesus uidit illum, & dixit ad eum: Za-
chae festinans descende: quia hodie in do-
mo tua oportet me manere. * Et festinans
descendit, & excepit illum gaudens. * Et
cum uiderent omnes, murmurabant, dicen-
tes quod ad hominem peccatorem diuertisset.
* Stans autem Zachaeus, dixit ad Domi-
num: Ecce dimidium bonorum meorum, B
Domine, do pauperibus: & si quid alique-
m defraudauit, reddo quadruplum. * Ait Iesus
ad eum: Quia hodie salus domui tuae facta
est: eo quod & ipse filius sit Abrahae. * † Ve-
nit enim Filius hominis querere & saluum
facere quod perierat. * Haec illis audientibus,
adiiciens dixit parabola, eo quod esset prope
Ierusalem: & quia existimarent quod
confestim regnum Dei manifestaretur. * Di-
xit ergo: † Homo quidam nobilis abiit in
regionem longinquam accipere sibi regnum,
& reuerſi. * Vocatis autem decem seruis suis,
dedit eis decem mnas, & ait ad illos: Nego-
tiamini dum uenio. * Ciues autem eius ode-
rant eum: & miserunt legationem post il-
lum, dicentes: Nolumus hunc regnare su-
per nos. * Et factum est ut rediret accepto
regno: & iussit vocari seruos, quibus dedit
pecuniam, ut sciret quantum quisque nego-
tians esset. * Venit autem primus dicens: 16
Domine, mna tua decem mnas acquisiuit.
* Et ait illi: Euge bone serue, quia in modi-
co fuisti fidelis, eris potestatem habens su-
per decem ciuitates. * Et alter uenit, dicens: 17
Domine, mna tua fecit quinque mnas. * Et
huic ait: Et tu esto super quinque ciuitates.
* Et alter uenit, dicens: Domine, ecce mna 20

tua, quam habui repositam in sudario: * et
dixit ei: Quia homo austerus es: tollis
quod non posuisti, & metis quod non semi-
nasti. * Dicit ei: De ore tuo te iudico serue
nequam, sciebas quid ego homo austerus
sum, tollens quod non posui, & metens
quod non seminavi: * & quare non dedisti
pecuniam meam ad mensam, ut ego uenies-
cum vsurus uique exessissem illam? * Et as-
tutibus dixit: Auferre ab illo mnas, & date il-
li qui decem mnas habet. * Et dixerunt ei:
Domine, habet decem mnas. * † Dico au-
tem uobis, quia omni habenti dabitur, &
abundabit: ab eo autem qui non habet, &
quod habet, auferetur ab eo. * Verumtamen
E inimicos meos illos qui non uenerunt me regna-
re super se adducite huc, & interficite ante
me. * Et his dictis, praecedebat ascendens Ie-
rosolymam. * Et factum est, cum appropin-
quasset ad Bethphage, & Bethaniam, ad
montem qui uocatur Oliueti, misit duos dis-
cipulos suos, * dicens: Ite in castellum quod
contra est: in quod introeuntis, inuenietis
pullum asinae alligatum, cui nemo unquam
hominum sedit: soluere illum, & adducite.
* Et si quis uos interrogauerit: Quare solu-
tis? sic dicetis ei: Quia Dominus operam
eius desiderat. * Abierunt autem qui misi
erant: & inuenerunt, sicut dixit illis, stan-
tem pullum. * Soluuntibus autem illis pul-
lum dixerunt domini eius ad illos: Quid solu-
tis pullum? * At illi dixerunt: Quia Domi-
nus cum necessarium habet. * † Et duxerunt
illum ad Iesum. Et iactantes uerimenta sua
supra pullum, imposuerunt Iesum. * Eun-
tem autem illo, substernebant uerimenta sua in
uia. * Et cum appropinquaret iam ad desen-
sum Montis oliueti, ceperunt omnes turbae
discipulorum gaudentes laudare Deum uoce
magna super omnibus, quas uiderant, uir-
tutibus, * dicentes: Benedictus, qui uenit rex
in nomine Domini, pax in caelo, & gloria
in excelsis. * Et quidam Phariseorum de tur-
bis, dixerunt ad illum: Magister, increpa
discipulos tuos. * Quibus ipse ait: dico uobis,
quia si hi tacuerint, lapides clamabunt. * Et
ut appropinquauit, uidens ciuitatem fleuit
super illam, dicens: Quia si cognouisses &
tu, & quidem in hac die tua, quae ad pacem
tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis
tuis. * Quia uenient dies in te: & circumda-
bunt te inimici tui vallo, & circumdabunt
te: & coangustabunt te undique: * & ad ter-
ram prosterent te, & filios tuos, qui in te
sunt, & non relinquent in te lapidem su-
per lapidem: eo quod non cognoueris tem-
pus uisitationis tuae. * † Et ingressus in tem-
plum, cepit eicere uendentes in illo, &
ementes, * dicens illis: Scriptum est: † Quia
domus mea domus orationis est. Vos autem
fecistis illam speluncam latronum. * Et erat
docens quotidie in templo. Principes autem
sacerdotum, & Scribae, & Principes plebis
quae

† Matth.
13. 12.
25. 12.
Mar. 4.
c. 23.
Sup. 12. 18.

† Matth.
11. 12.
Mar. 11.
4. 1.

† Luc. 12.
4. 14.

* Matth.
13. 12.

† Matth.
13. 14.

† Matth.
23. 4. 2.
Mar. 13.
14. 1.
Luc. 12.
6. 6.

† Matth.
21. 12.
Mar. 13.
15. 15.
Luc. 19.
47. 7. 13.

quererebant illum perdere : * & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

CAPVT XX.

Non dicit sacerdotibus ac Scribis quia potestate has facias, quia nec illi respondebant ad propositam de Iohannis baptismo quaestionem : parabolam refert de vimitoribus, qui casti domini seruis etiam filium eius occiderunt : testatur Iesus de tributo Caesari dando, & à Sadduceis de resurrectione: quomodo dicunt Christum filium esse David : canendum à Scribis ambiguis.

Matth. 21.
Luc. 19.
Marc. 11.
d. 17.

ET factum est in vna diebus, docente illo populum in templo, & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum, & Scribae cum senioribus, * & aiunt dicentes ad illum : Dic nobis, in qua potestate haec facis aut : Quis est, qui dedit tibi hanc potestatem ? Respondens autem Iesus, dixit ad illos : Interrogabo vos & ego vnum verbum. Respondere mihi : * Baptismus Iohannis de caelo erat, an ex hominibus ? At illi cogitabant intra se, dicentes : Quia si dixerimus, De caelo, dicit, Quare ergo non credidistis illi ? Si autem dixerimus, Ex hominibus, plebs vniuersa lapidabit nos : certi sunt enim, Iohannem prophetam esse. * Et responderunt se nescire unde esset. * Et Iesus ait illis : Neque ego dico vobis in qua potestate haec facio. * Coepit autem dicere ad plebem parabolam hanc : Homo plantauit vineam, & locauit eam colonis : & ipse peregre fuit multis temporibus. * Et in tempore misit ad cultores seruum, vt de fructu vineae darent illi. Qui caelum dimiserunt cum inanem. * Et addidit alterum seruum mittere. Illi autem hunc quoque credentes, & afficientes contumelia, dimiserunt inanem : * Et addidit tertium mittere : qui & illum vulnerantes eiecerunt. * Dixit autem dominus vineae : Quid faciam : mitam filium meum dilectum : forsitan, cum hunc viderint, verebuntur. * Quem cum vidissent coloni, cogitauerunt intra se, dicentes : Hic est heres, occidamus illum, vt nostra fiat hereditas. * Et eiecerunt illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineae ? * Veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam aliis. Quo audio, dixerunt illi : Absit. * Ille autem aspiciens eos, ait : Quid est ergo hoc, quod scriptum est : † Lapidem quem reprobauerunt aedificantes, hic factus est in caput anguli ? Omnis qui ceciderit super illum lapidem, conuulsabitur : super quem autem ceciderit, comminuet illum. * Et querebant principes sacerdotum, & Scribae, mittere in illum manus in illa hora : & timuerunt populum : cognouerunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem hanc. * † Et obseruantes miserunt insidiosos, qui se iustos simularent, vt caperent eum in sermone, vt traderent illum principibus & potestati praefi-

† Isai. 53.
d. 1.
Ier. 18.
Matth. 21.
d. 11.
Marc. 11.
d. 1.

† Ps. 117.
d. 22.
Isa. 28.
d. 16.
Matth. 21.
d. 41.
Marc. 11.
d. 11.
Rom. 9.
d. 33.
1. Cor. 1.
d. 7.
† Matth. 21.
d. 11.
Marc. 11.
d. 11.

dis. * Et interrogauerunt eum, dicentes : Magister, scimus quia recte dicis & doces : & non accipis personam, sed viam Dei in veritate doces : * licet nobis tributum dare Caesari, an non ? * Considerans autem dolum illorum, dixit ad eos : Quid me tentatis ? Offendite mihi denarium. Cuius habet imaginem, & inscriptionem ? Respondentes dixerunt ei : Caesaris. * Et ait illis : † Reddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari ; & quae sunt Dei, Deo. * Et non poterunt verbum eius reprehendere coram plebe : & mirati in responso eius, tacerunt. * † Accesserunt autem quidam Sadduceorum, qui negant esse resurrectionem, & interrogauerunt eum, dicentes : Magister, Moyses scripsit nobis : † Si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem, & hic sine liberis fuerit, vt accipiat eam frater eius uxorem, & suscitet semen fratri suo. * Septem ergo fratres erant : & primus accepit uxorem, & mortuus est sine filiis. * Et sequens accepit illam, & ipse mortuus est sine filio. * Et tertius accepit illam. Similiter & omnes septem, & non reliquerunt semen, & mortui sunt. * Nouissimè omnium mortua est & mulier. * In resurrectione ergo, cuius eorum erit vxor ? siquidem septem habuerunt eam uxorem. * Et ait illis Iesus, Filij huius saeculi nubunt, & traduntur ad nuptias : * Illi verò, qui digni habebuntur saeculo illo, & resurrectione ex mortuis, neque nubent, neque ducunt uxores : * neque enim vltà mori poterunt : aequales enim Angelis sunt, & filij sunt Dei, cum sint filij resurrectionis. * Quia verò resurgant mortui, & Moyses ostendit secus rubum, † sicut dicit Dominus, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Iacob. * Deus autem non est mortuorum, sed viuorum : omnes enim viuunt ei. * Respondentes autem quidam Scribarum, dixerunt ei : Magister, bene dixisti. * Et amplius non audebant eum quidquam interrogare. * Dixit autem ad illos : Quomodo dicunt Christum, filium esse David ? * & ipse David dicit in libro Psalmorum : † Dixit Dominus Domino meo, sede ad dextris meis, * donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum ? David ergo Dominum illum vocat : & quomodo filius eius est ? * Audiente autem omni populo, dixit discipulis suis : † Attendite à Scribis, qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, & primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conuiuiis : * qui deuorant domos viduarum, simulantes longam orationem. * Hi accipient damnationem maiorem.

† Rom. 13.
d. 7.

† Matth. 23.
d. 23.
Marc. 11.
d. 18.
† Luc. 11.
d. 5.

† Exod. 1.
d. 6.

† Ps. 110.
d. 1.
Matth. 22.
d. 44.
Marc. 12.
d. 36.
† Matth. 23.
d. 1.
Marc. 11.
d. 38.
Sup. 21.
d. 43.

CAPVT XXI.

Vidua duo minuta offerentem praefert diuitibus multa offerentibus : subuersionem templi praedicit, variisque praeis, afflictionibus & persecutionibus, aduersus qua roborat Apostolus : praedicit quoque subuer-

subuersionem Ierusalem, & Iudeorum captiuitatem ac dispersionem: de signis præsertim indicium: cauendum à crapula, ebrietate cuiusque huius vitæ, & vigilandam ac orandam.

Respiciens autem, vidit eos, qui mitte-
bant munera sua in gazophylacium, di-
uites. * Vidit autem & quendam viduam,
pauperculam mitentem aera minuta duo. *
Et dixit: Verè dico vobis, quia vidua hæc
pauper, plus quàm omnes milit. * Nam om-
nes hi ex abundantia sibi miserunt in munera
Dei: hæc autem ex eo quod deest illi, om-
nem victum suum quem habuit, misit. * Et
quibusdam dicentibus de templo, quòd bonis
lapidibus & donis ornatum esset, dixit:
* Hæc quæ videtis, ¶ venient dies, in quibus
non relinquetur lapis super lapidem, qui non
destruatur. * Interrogauerunt autem illum,
dicentes: Præceptor, quando hæc erunt, &
quod signum cum fieri incipiet? * Qui di-
xit: Videte ne seducamini: multi enim ve-
nient in nomine meo dicentes quia ego sum:
& tempus appropinquit: nolite ergo ire
post eos. * Cum autem audieritis prelia, &
seditiones, nolite terri: oportet primum
hæc fieri, sed nondum statim finis. * Tunc
dicebat illis: Surge gens contra gentem, &
regnum aduersus regnum. * Et terre motus
magni erunt per loca, & pestilentie, & fa-
mes, & terremotus de cælo, & signa magna
erunt. * Sed ante hæc omnia iniiciet vobis
manus suas, & persequentur, tradentes in
synagogas & custodias, trahentes ad reges &
præfides, propter nomen meum: * contin-
get autem vobis in testimonium. * Ponite
ergo in cordibus vestris, non præmedi-
tari quemadmodum respondeatis. * ego
enim dabo vobis os & sapientiam, cui non
poterunt resistere & contradicere omnes ad-
uersarij vestri. * Trademini autem à paren-
tibus, & fratribus, & cognatis, & amicis, &
morte afficient ex vobis: * & eritis odio om-
nibus propter nomen meum: * & capillus
de capite vestro non peribit. * In patientia
vestra possidebitis animas vestras. * ¶ Cum
autem videritis circumdari ab exercitu Ieru-
salem, tunc scitote quia appropinquauit de-
solatio eius: * tunc qui in Iudæa sunt, fu-
giant ad montes: & qui in medio eius, dis-
cedant: & qui in regionibus, non intrent in
eam. * quia dies ultionis hi sunt, vt implean-
tur omnia quæ scripta sunt. * Væ autem præ-
gnantibus & nutriendis in illis diebus. erit
enim pressura magna super terram, & ira po-
pulo huic. * Et cadent in ore gladij: & capi-
tuli docuerunt in omnes Gentes: & Ierusalem
calcabitur à Gentibus: donec impleantur
tempora nationum. * ¶ Et erunt signa in so-
le, & luna, & stellis, & in terris pressura
Gentium præ confusione sonitus maris, &
fluctuum: * arescentibus hominibus præ ti-
more, & expectatione, quæ superueniente
vniuerso orbi: nam virtutes cælorum moue-

buntur: * & tunc videbunt filium hominis
venientem in nube cum potestate magna, &
maiestate. * His autem fieri incipientibus,
respicite, & leuate capita vestra: ¶ quoniam
appropinquat redemptio vestra. * Et dixit il-
lis similitudinem: Videre ficulneam, & om-
nes arbores: * cum producunt iam ex se fru-
ctum, scitis quoniam propè est æstas. * Ita &
vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam
propè est regnum Dei. * Amen dico vobis,
quia non præteribit generatio hæc, donec
omnia fiant. * Cælum & terra transibunt:
verba autem mea non transibunt. * Attendi-
te autem vobis, ne fortè grauentur corda ves-
tra in crapula, & ebrietate, & curis huius
vitæ: & superueniat in vos repentina dies
illa: * tamquam laqueus enim superueniet in
omnes, qui sedent super faciem omnis ter-
ræ. * Vigilate itaque, omni tempore orantes,
vt digni habeamini fugere ista omnia, quæ
futura sunt, & stare ante filium hominis. *
Erat autem diebus docens in templo: nocti-
bus verò exiens, morabatur in monte, qui
vocabatur Oliueti. * Et omnis populus mani-
cabat ad eum in templo audire eum.

CAPVT XXII.

*Cogitans principes sacerdotum de occidendo Iesu, quem vendit Iudas: ubi parati pascha: panem in corpus suum & vinum in sanguinem conse-
crata tradit discipulis, præcipiens vt idem faciant: contento discipulorum quis eorum sit maior: præ-
dicit trimam Petri negationem, iubens vendi tunicam & cui gladium: post preliam in agonia ora-
tionem, & sudorem instat sanguinis in terram: ac-
currentis, capitur à Iudæis: quorum vni Petrus ab-
scidit auriculam: conueniunt quòd ad eum quasi
ad latronem capiendam exterint: in domo prin-
cipis sacerdotum ter à Petro negatur, & à Iudæis
dicitur ac illudatur, & mune in concilio interroga-
tus fateatur se Dei filium.*

Appropinquabat autem dies festus Azy-
morum, qui dicitur Pascha: * & que-
rebant principes sacerdotum, & Scribæ, quo-
modo Iesum interficerent: timebant verò
plebem. * ¶ Intrauit autem satanas in Iudam,
qui cognominabatur Iscariotes, vnum de
duodecim. * & abiit, & locutus est cum prin-
cipibus sacerdotum, & magistratibus, quem-
admodum illum traderet eis. * Et gauisi sunt,
& pacti sunt pecuniam illi dare. * Et spon-
dit. Et quærebat opportunitatem vt traderet
illum sine turbis. * Venit autem dies Azy-
morum, in qua necesse erat occidi pascha.
* Et misit Petrum & Ioannem, dicens: Enn-
tes parate nobis pascha, vt manducemus. *
At illi dixerunt: Vbi vis paremus? * Et dixit
ad eos: Ecce introeuntibus vobis in ciuita-
tem, occurrit vobis homo quidam ampho-
ram aque portans: sequimini eum in do-
mum, in quam intrat, * & dicetis patrifami-
lias domus: dicit tibi Magister: Vbi est dis-
uersorium, vbi pascha cum discipulis meis
man

¶ Rom. 8.
d. 5.

Matth. 16.
c. 1.
Mar. 14.
c. 1.

¶ Matth.
16. 14.
Mar. 14.
c. 16.

man

Mar. 11.
c. 1.

¶ Matth.
16. 1.
Mar. 13.
c. 1.
Mar. 13.
c. 14.

¶ Luc. 9.
c. 17.
Mar. 14.
c. 17.
Mar. 13.
c. 14.

¶ Luc. 9.
c. 17.
Mar. 14.
c. 17.
Mar. 13.
c. 14.

manducem? * Et ipse ostendit vobis cœnactum magnum stratum, & ibi parate. * Eures autem, inuenerunt sicut dixit illis, & paraerunt pascha. * † Et cum facta esset hora, discubuit & duodecim Apostoli cum eo. * & ait illis: Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar. * Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. * Et accepto calice gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite inter vos. * dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. * † Et accepto pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationem. * Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens: Hic est calix nouum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. * † Verumtamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. * Et quidem Filius hominis, † secundum quod definitum est, vadit: verumtamen vix homini illi, per quem tradetur. * Et ipsi cœperunt querere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factorus esset. * Facta est autē & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. * Dixit autem eis: † Reges Gentium dominantur eorum: & qui potestatem habent super eos, beneficii vocantur. * Vos autem non sic: sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcelsior est, sicut ministrator. * Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nõne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. * Vos autem estis, qui permanistis mecum in temptationibus meis. * Et ego dispono vobis sicut disposui mihi Pater meus regnum, * vt edatis & bibatis super mensam meam in regno meo: & sedetis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel. * Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce satanas expetit vos vt cribraret sicut triticum: * Ego autem rogaui pro te vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. * Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire. * † At ille dixit: Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: * † Quoniam misi vos sine sacculo, & pera, & calceamentis, non quid aliquid defuit vobis? * At illi dixerunt: Nichil. Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat; similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium. * Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: † Et cum iniquis deputatus est. Et enim ea, quæ sunt de me, finem habent. * At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladij hic. At ille dixit eis: Satis est. * † Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem oliuarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. * Et cum peruenisset ad locum, dixit

illis: Orate ne intretis in temptationem. * † Et E ipse auulsus est ab illi Angelus de celo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. * Et factus est sudor eius, sicut gutte sanxerunt ab oratione, & venisset ad discipulos fuos, inuenit eos dormientes præ tristitia. * Et ait illis: Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in temptationem. * † Adhuc eo loquente, ecce turba: & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos: & appropinquauit Iesu vt oscularetur eum. * Iesus autem dixit illi: Iuda, osculo Filium hominis tradisti? Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio? * Et percussit vnus ex illis seruum principis sacerdotum, & amputauit auriculam eius dexteram. * Respondens autem Iesus, ait: Sinite vsque huc. Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. * Dixit autem Iesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus? * Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. * † Comprehenderentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus verò sequebatur à longe. * † Accensus autem igne in medio atrij, & circumfidentibus illis, erat Petrus in medio eorum. * Quem cum vidisset ancilla quedam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. * At ille negauit eum, dicens: Mulier non noui illum. * Et post pusillum alius videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus verò ait: O homo nun sum. * † Et intervallo facto quasi horæ vnus, alius quidam affirmabat, dicens: Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. * Et ait Petrus, Homo, nescio quid dicis, Et continuo adhuc illo loquente cantauit gallus. * Et conuersus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: † Quia prius quam gallus canet, ter me negabis. * Et egressus foras Petrus fleuit amarè. * Et viri qui tenebant illum, illudebant ei, cedentes. * Et velauerunt eum, & percutiebant faciem eius: & interrogabant eum, dicentes: Prophetiza, quis est, qui te percussit? * Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. * † Et factus est dies, conuenerunt seniores plebis, & principes sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt illum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. * Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi: * si autem & interrogauero, non respondebitis mihi neque dimittetis. * Ex hoc autem erit Filius hominis

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.

† 1. Cor. 13.
1.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† Matth. 26.
13.
Mar. 14.
17.

† Matth. 26.
13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† 1. Cor. 13.
1.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† 1. Cor. 13.
1.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

† Matth.
26. 13.
Mar. 14.
17.
18.
19.

hominis sedens à dextris virtutis Dei. * Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. * At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimoni-
nium? ipsi enim audiimus de ore eius.

CAPVT XXIII.

Accusatus coram Pilato mittitur ad Herodem, qui illum spectatum illufit: Pilatus conatur ipsum dimittere, propositis Barabba homicida, & promissa castigatione: Iudei tamen instantibus morti adiudicatur; dultifque ad supplicium, vocat mulieres super se flere: cum latronibus crucifixus Patrem orat pro crucifigentibus: irridetur à principibus & à militibus actum offeruntur: postea superfcriptione blasphematur ab uno latronum, alteri verò promittit sui in paradiso consortium: post tenetis aliaque signa clamans expirat quem Centurio iustum prædicat, & Ioseph corpus eius sepeluit.

ET furgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. * Ceperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc in A uenimus subuerntem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Cæsari, & dicentem se Christum regem esse. * † Pilatus autem interrogauit eum, dicens: Tu es rex Iudeorum? At ille respondens ait: Tu dicis. * Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil inuenio cauit in hoc homine. * At illi inualefebant, dicentes: Commouet populum, docens per vniuersam Iudeam, incipiens à Galilea vsque huc. * Pilatus autem audiens Galilæam, interrogaui si homo Galilæus esset. * Et ut cognouit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. * Herodes autem viso Iesu, gaudius est valde. erat enim cupiens ex multo tempore videre eum: eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. * Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. * Stabant autem principes sacerdotum & Scribæ constanter accusantes eum. * Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illufit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. * Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. * Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem quali auerentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, & nullam causam inueni in homine isto ex his: in quibus eum accusatis. * Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. * Emendatum ergo illum dimittam. * Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, vnum. * Exclamauit autem simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam. * qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate, & homicidium, missus in carcerem.

* Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. * At illi succubabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. * Ille autem tertio dixit ad illos: † Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam. * At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & inualefebant voces eorum. * Et Pilatus adiudicauit sicut petitionem eorum. * Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Iesum verò tradidit voluntati eorum. * † Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem, venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. * Sequelatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quæ plangebant, & lamentabantur eum. * Conuersus autem ad illas Iesus, dixit: Filie Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. * Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, & ventres qui non genuerunt, & vbera quæ non lactauerunt. * Tunc incipient dicere inonibus: † Cadite super nos; & collibus: Operite nos. * Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? * Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, ut interficerentur. * † Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluarie, ibi crucifixerunt eum; & latrones, vnum à dextris, & alterum à sinistris. * Iesus autem dicebat: Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Diuidentes verò vestimenta eius, miserunt sortes. * Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. * Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes: Si tu es rex Iudeorum, saluum te fac. * Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Græcis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudeorum. * Vnus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. * Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. * Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic verò nihil mali gessit. * Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. * Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. * Erat autem ferè hora sexta, & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram vsque in horam notam. * Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium. * Et clamans voce magna Iesus ait: † Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, expirauit. * Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit Deum, dicens:

† Matth.
27. 18.
† Matth.
27. 18.
† Matth.
27. 18.
† Matth.
27. 18.

† Matth.
27. 18.
† Matth.
27. 18.

† Matth.
27. 18.
† Matth.
27. 18.

Verè hic homo iustus erat. * Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant percutientes pectora sua reuerbebantur. * Stabant autem omnes noti eius à longè, & mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa, hæc venientes.

* † Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus & iustus : * hic non consenserat consilio & actibus eorum, ab Arimathæa ciuitate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum Dei. * hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu : * & depositum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. * Et dies erat parasceues, & sabbatum illuccebat. * Subsecuta autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius. * Et reuerentes parauerunt aromata, & vnguenta : & sabbai quidem siluerunt secundum mandatum.

CAPVT XXIV.

Multiscribis ad Christi monumentum conseruatis quid eum corpus non inuenirent, Angelis ipsum resurrexisse nuntians, & illa Apostoli qui id tamquam deliramentum accipiunt : Petrus ad monumentum currens, & ipse admiratur quod corpus non inueniret : duobus in Emmaus constitis, Iesu Scripturas interpretatur, & in fractione panis ab eis agnoscitur : congregatis discipulis palpandum se præbet, & cum eis edens aperit sensum ut Scripturas intelligant, ac promisso Spiritu sancto in caelum ascendit.

VNa autem sabbati valdè diluculo venerunt ad monumentum, portantes, quæ paraerant, aromata. * & inuenerunt lapideum reuolutum à monumento. * Et ingressæ non inuenerunt corpus Domini Iesu. * Et factum est, dum mentes consistere essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. * Cum timerent autem, & declinarent vulum in terram, dixerunt ad illas : Quid queritis viuentem cum mortuis ? non est hic, sed surrexit : recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, * dicens : † Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere. * Et recordatæ sunt verborum eius. * Et regressæ à monumento nuntiauerunt hæc omnia illis vndecim, & ceteris omnibus. * Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna, & Matia Iacobi, & ceteræ quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc. * Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum, verba ista : & non crediderunt illis. * Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum : & procumbens vidit lineamina sola posita, abiit secum mirans quod factum fuerat. * † Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spacio studiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus. * Et ipsi loquebantur ad inuicem de his omnibus quæ accide-

rant. * Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent : & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis : * oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent. * Et ait ad illos : Qui sunt hi sermones, quos conferis ad inuicem ambulantes, & estis tristes ? * Et respondens vnus, cui nomen Cleophas, dixit ei : Tu solus peteginus es in Ierusalem, & non cognouisti quæ facta sunt in illa his diebus ? * Quibus ille dixit : Quæ ? Et dixerunt : De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere & sermone, coram Deo & multis hominibus. * Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes & principes nostri in nationem mortis, & crucifixerunt eum. * nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel : & nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie quod hæc facta sunt. * Sed & mulieres quedam ex nostris tenuerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, & non inueniunt corpore eius, venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum viuere. * Et abiierunt quidam ex nostris ad monumentum : & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum verò non inuenerunt. * Et ipse dixit ad eos : O stulti, & tardi corde ad credendum, in omnibus quæ locuti sunt Prophete : * Nōne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam ? * Et incipiens à Moyse, & omnibus Prophetis interpretabatur illis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant. * Et appropinquauerunt castello quod ibant : & ipse se finxit longius ire. * Et coegerunt illum, E dicentes : Mane nobiscum, quoniam aduersperascit, & inclinata est iam dies. Et intrauit cum illis. * Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigebat illis. * Et aperti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum : & ipse euauit ex oculis eorum. * Et dixerunt ad inuicem : Nōne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas ? * Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem : & inuenerunt congregatos vndecim, & eos qui cum illis erant, * dicentes : Quod surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. * Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via : & quomodo cognouerunt eum in fractione panis. * † Dum autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eorum, & dixit eis : Pax vobis : ego sum, nolite timere. * Conturbati verò, & conterriti, existimabant se spiritum videre. * Et dixit eis : Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra ? * Videte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum : palpate, & videte : quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. * Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & pedes. * Adhuc autem illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit : Habetis hic aliquid, quod manducetis ? At illi obtulerunt ei partem piscis assati, &

† Matth. 16.
17.
Mar. 16.
d. 49.
Ioan. 19.
c. 12.

Matth. 18.
c. 1.
Mar. 16.
c. 8.
Ioan. 10.
c. 1.

† Matth. 16.
c. 17.
c. 1.
Mar. 8.
d. 16.
c. 10.
Ioh. 9.
c. 1.

† Matth. 16.
c. 18.

† Mar. 16.
c. 14.
Ioan. 10.
c. 19.

factum

factum mellis. * Et cum manducasset eorum
eis, lumens reliquias dedit eis. * Et dixit
ad eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum
ad vos, cum adhuc essem vobiscum,
quoniam necesse est impleri omnia, quæ
scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, &
Psalms de me. * Tunc aperuit illis sensum
vt intelligerent Scripturas. * & dixit eis: †
Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat
Christum pati, & resurgere à mortuis tertia
die: * & prædicari in nomine eius pœni-
tentiam & remissionem peccatorum in om-

nes gentes, incipientibus ab Ierolyma.
* † Vos autem testes estis horum. * † Et
ego mitto promissum Patris mei in vos: vos
autem sedere in ciuitate, quoadusque in-
duamini virtute ex alto. * Eduxit autem eos
foras in Bethaniam: & eleuatis manibus
suis benedixit eis. * † Et factum est, dum
benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur
in cœlum. * Et ipsi adorantes, regressi sunt
in Ierusalem cum gaudio magno: * & erant
semper in templo, laudantes & benedicen-
tes Deum. Amen.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECUNDVM IOANNEM.

CAPVT PRIMVM.

*Verbum est Deus, vita, & lux omnem homi-
nem illuminans, per quod omnia facta sunt, &
quod homo factum est, cui testimonium perhibet
Ioannes, dicens se vocem, & indignum qui illius
soluat corrigiam calceamenti, eumque esse agnatum
Dei qui tollit peccatum mundi: Andreas alter duo-
rum Ioannis discipulorum qui Iesum secuti sunt,
adducit ad illum etiam Simonem fratrem suum:
Philippus quoque à Iesu vocatus, adducit ad eum
Nathanael.*

In principio erat verbum, 1
& verbum erat apud A
Deum, & Deus erat
verbum. * Hoc erat in 2
principio apud Deum. * 3
Omnia per ipsum facta
sunt: & sine ipso factum
est nihil, quod factum est, * in ipso vita erat, 4
& vita erat lux hominum: * & lux in tene- 5
bris lucet, & tenebræ eam non comprehen-
derunt. * † Fuit homo missus à Deo, cui no- 6
men erat Ioannes. * Hic venit in testimo- 7
nium, vt testimonium perhiberet de lumine,
vt omnes crederent per illum. * non erat ille 8
lux, sed vt testimonium perhiberet de lumi-
ne. * † Erat lux vera, quæ illuminat omnem 9
hominem venientem in hunc mundum. * In 10
mundo erat, † & mundus per ipsum factus B
est, & mundus eum non cognouit. * In pro- 11
pria venit, & sui cum non receperunt. * 12
Quotquot autem receperunt eum, dedit eis
potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt
in nomine eius: * qui non ex sanguinibus, 13
neque ex voluntate carnis, neque ex volun-
tate viri, sed ex Deo nati sunt. * † Et verbum 14
caro factum est, & habitauit in nobis: & vi-

dimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti
15 à patre, plenum gratiæ & veritatis. * Ioannes
testimonium perhibet de ipso, & clamat di-
cens: Hic erat, quem dixi: Qui post me ven-
turus est, ante me factus est: quia prior me
16 erat. * † Et de plenitudine eius nos omnes ac-
cepimus, & gratiam pro gratia. * quia lex per
Moysen data est, gratia & veritas per Iesum
18 Christum facta est. * † Deum nemini vidit
C vquam: vnigenitus filius, qui est in sinu
19 patris, ipse enarrauit. * Et hoc est testimo-
nium Ioannis, quando miserunt Iudei ab
Ierolymis sacerdotes & Levitas ad eum, vt
interrogarent eum: Tu quis es? * Et con-
fessus est, & non negauit: & confessus est:
21 Quia non sum ego Christus. * Et interroga-
uerunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et di-
xit: Non sum. Propheta es tu? Et respon-
22 dit: Non. * Dixerunt ergo ei: Quis es, vt
responsum demus his, qui miserunt nos?
23 quid dicis de teipso? * Ait: † Ego vox cla-
mantis in deserto: Dirigite viam Domini, si-
24 cut dixit Isaias propheta. * Et qui missi fue-
rant, erant ex Phariseis. * Et interrogau-
25 erunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo bap-
tizas, si tu non es Christus, neque Elias, ne-
26 que Propheta? * Respondit eis Ioannes, di-
cens: † Ego baptizo in aqua: medius autem
vestrum stetit, quem vos nescitis. * † Ipse est,
qui post me venturus est, qui ante me fa-
ctus est: cuius ego non sum dignus vt sol-
28 uam eius corrigiam calceamenti. * Hæc in
Bethania facta sunt trans Iordanem, vbi erat
29 Ioannes baptizans. * Altera die vidit Ioan-
nes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce ag-
30 nus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. *
Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui
31 ante me factus est: quia prior me erat. * & ego
nesciebam

nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. * Et 32 testimonium perhibuit Ioannes, dicens: † Quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum. * Et 33 ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris Spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est, qui baptizat in Spiritu sancto. * Et ego vidi: & testimonium perhibui quia hic est Filius Dei. * Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. * Et respiciens Iesum ambulantiem, dicit: 36 Ecce agnus Dei. * Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. * Conuersus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid queritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur Interpretatum) Magister vbi habitas? * Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt vbi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. * Erat autem Andreas frater Simonis Petri vnus ex duobus, qui audierant à Ioanne, & secuti fuerant eum. 41 Inuenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Inuenimus Messiam. (quod est interpretatum Christus.) * Et adduxit eum ad Iesum. Inuitus autem cum Iesus, dicit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas. (quod interpretatur Petrus.) * In crastinum voluit exire in Galileam, & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus: sequare me. * Erat 44 autem Philippus à Bethsaida, ciuitate Andree & Petri. * Inuenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit † Moyses in lege, & † Propheta, inuenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth. * Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. * Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verè Israelita, in quo dolus non est. * 48 Dicit ei Nathanael: Vnde me nostis? Respondit Iesus, & dicit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. * 49 Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. * Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: maius his videbis. * Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis.

CAPVT II

Iesus ad nuptias inuitatus, aquam in vinum conuertit, & à Capharnaum veniens Ierosolymam, cunctis de templo negotiatores; ac signo à Iudeis petito, dicit, Soluite templum hoc, & ego multi propter signa crediderunt in nomine Iesu, quibus ipse non se credebat

ET die tertia nuptie facte sunt in Cana Galilee: & erat mater Iesu ibi. * Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius, ad A nuptias. * Et deficiente vino, dicit mater Iesu 3

4 ad eum: Vinum non habent. * Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. * Dicit mater eius ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. * Erant autem ibi lapideæ hydræ sex positæ secundum purificationem Iudeorum, capaces singule metretas binas vel ternas. * Dicit eis Iesus: Implete hydras aqua. Et impleuerunt eas vsque ad summum. * Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architrachino. Et rulerunt. * Ut autem gustauit architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus, & dicit ei: Oranis homo primum bonum vinum ponit: cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem 11 seruasti bonum vinum vsque adhuc. * Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilee: & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius. * Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non multis diebus. * Et propè erat Pascha Iudeorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: & inuenit in templo vendentes, boues, & oves, & columbas, & numularios sedentes. * Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oves quoque, & boues, & numulariorum effudit æs, & mensas subuertit. * Et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferite ista hinc, & nolite facere domum patris mei, domum negotiationis. * Recordati sunt verò discipuli eius quia scriptum est: † Zelus domus tue comedit me. * Responderunt ergo Iudei, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis quia hæc facis? * Respondit Iesus, & dicit eis: † Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. * Dixerunt ergo Iudei: Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud? * Ille autem dicebat de templo corporis sui. * Cum ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat, & † crediderunt scripturæ, & sermoni quem dixit Iesus. * Cum autem esset Ierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa eius quæ faciebat. * Ipse autem Iesus non credebatur semetipsum eis, cò quòd 35 ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat vt quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

CAPVT III

Nicozodemum nocte edocet de renascendo ex aqua & Spiritu, ac de sui instar ænei serpentis exaltatione, quòdque Deus filium suum misit ad saluandum mundum: facta quæstio de purificatione Ioannes sui discipulis de Christo murmurantibus, laudat ipsum dicens illum crescere oportere, se autem minui, & quòd pater omnia dederit in manu eius; vt qui cum credit, habeat vitam æternam, qui verò non credit, maneat ira Dei super eum.

Erat

ERat autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Iudaeorum. A
 * Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: 2
 Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. * Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuò, non potest videre regnum Dei. * Dicit autem 4
 Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris suæ iteratò introire, & renasci? * Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. * Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est. * Non mireris quia dixi 7
 tibi: oportet vos nasci denuò. * Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, † sed nescis vnde veniat, aut quò vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. * Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? * Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es magister in Israël, & hæc B ignoras? * Amen, amen dico tibi, quia 11
 quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. * Si terrena dixi vobis, & non creditis: quomodo, si dixerò vobis celestia, credetis? * Et nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, Filius hominis, qui est in cælo. * † Et sicut Moyses exaltauit serpente[m] in deserto: ita exaltati oportet Filium hominis: * vt omnis, 15
 qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. * † Sic enim Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret: vt omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. * 17
 Non enim misit Deus Filium suum in mundum, vt iudicaret mundum, sed vt saluetur mundus per ipsum. * Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam C iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei. * Hoc est autem iudicium: † quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem: erant enim eorum mala opera. * 20
 Omnis enim qui malè agit, odit lucem, & non venit ad lucem, vt non arguantur opera eius: * qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. * Post hæc venit 22
 Iesus, & discipuli eius, in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis, † & baptizabat. * Erat autem & Ioannes baptizans 23
 in Aenon, iuxta Salim: quia aque multe erant illic, & veniebat, & baptizabantur. * Nundum enim missus fuerat Ioannes in carcerem. * Facta est autem quæ- 25
 sio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de Purificatione. * Et venerunt ad Ioannem, 26

& dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, † cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum. * Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo. * Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, † quòd dixerim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. * Qui habet sponsum, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impleum est. * Illum oportet crescere, me autem minui. * Qui desursum venit super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de cælo venit, 31
 super omnes est. * Et quòd vidie, & audiui, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. * Qui accepit eius testimonium, signauit quia † Deus verax est. * Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus Spiritum. * Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius. * † Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAPVT IV.

Iesus cum muliere Samaritana loquitur de aqua viuæ, & adorando Deo in spiritu, manifestans ei se esse Messiam promissum: & discipulis dicit se cibum habere quem illi nesciunt, nempe Patris obedientiam: de missæ & metente ac seminante: multi Samaritanorum credunt in eum: filium reguli sanitati restituit.

VT ergo cognouit Iesus, quia audierunt Pharisei quòd Iesus plures discipulos facit, † & baptizat, quàm Ioannes * (quam- 2
 quam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius) * reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galileam. * oportebat autem eum transire per Samariam. * Venit ergo in ciuitatem Samaritæ, quæ dicitur Sichar iuxta prædium, † quod dedit Iacob Ioseph filio suo. * Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra 6
 fontem. Hora erat quasi sexta. * Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere. (* Discipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerent.) * Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cùm sis, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana: non enim coluntur Iodæi Samaritanis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. * Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam? 11

† Num. 21. 9.

† Num. 21. 9.

† Ioh. 4. 1.

† Ioh. 4. 1.

† Ioh. 4. 1.

† Ioh. 4. 1.

† Ioh. 4. 1.

† Rom. 8. 4.

† I. Ioh. 5. 10.

† Gen. 33. 19.

† Ioh. 4. 1.

† Ioh. 4. 1.

* Numquid tu maior es patre nostro Iacob, 1
 qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, 2
 & filij eius, & pecora eius? * Respondit le- 3
 sus, & dixit ei; Omnis qui bibit ex aqua hac, 4
 sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam 5
 ego dabo ei, non sitiet in aeternum: * Sed 6
 aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae 7
 salientis in vitam aeternam. * Dicit ad eum 8
 mulier: Domine da mihi hanc aquam, ut non 9
 sitiam, neque veniam huc haurire. * Dicit ei 10
 Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. 11
 * Respondit mulier, & dixit: Non habeo 12
 virum, Dicit ei Iesus: Bene dixisti: quia non 13
 habeo virum: * quinque enim viros habui- 14
 sti; & nunc quem habes, non est tuus vir hoc 15
 verè dixisti. * Dicit ei mulier: Domine, 16
 video quia Propheta es tu. * Patres nostri in 17
 monte hoc adorauerunt, & vos dicitis, † quia 18
 Ierolymis est locus, ubi adorare oportet. * 19
 Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi quia venit 20
 hora, quando neque in monte hoc, neque in 21
 Ierolymis adorabitis Patrem. * † Vos ado- 22
 ratis quod nescitis: nos adoramus quod sci- 23
 mus, quia salus ex Iudaeis est. * Sed venit ho- 24
 ra, & nunc est, quando veri adoratores ado- 25
 rabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam 26
 & Pater tales querit, qui adorent eum. * † 27
 Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, 28
 in spiritu & veritate oportet adorare. * Dicit 29
 ei Mulier: Scio quia Messias venis (qui dicitur 30
 Christus) cum ergo veneris ille, nobis 31
 annuntiabit omnia. * Dicit ei Iesus: Ego 32
 sum, qui loquor tecum. * Et continuo ve- 33
 nerunt discipuli eius: & mirabantur quia 34
 cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: 35
 Quid queris, aut quid loqueris cum ea? 36
 * Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit 37
 in civitatem, & dicit illis hominibus: * Ve- 38
 nite, & videte hominem, qui dixit mihi om- 39
 nia quaecumque feci: numquid ipse est Chri- 40
 stus? * Exierunt ergo de civitate, & venie- 41
 bant ad eum. * Interea rogabant eum disci- 42
 puli, dicentes: Rabbi, manduca. * Ille au- 43
 tem dicit eis; Ego cibum habeo manduca- 44
 re, quem vos nescitis. * Dicebant ergo disci- 45
 puli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei E 46
 manducare? * Dicit eis Iesus: Meus cibus 47
 est, ut faciam voluntatem eius, qui misit me, 48
 ut perficiam opus eius. * Nonne vos dicitis, 49
 quod adhuc quatuor menses sunt, & messis 50
 venit? Ecce dico vobis: Levate oculos ve- 51
 stros, & videte regiones, † quia albae sunt 52
 iam messes. * Et qui metit, mercedem 53
 accipit, & congregat fructum in vitam aeternam: 54
 ut, & qui seminat simul gaudeat, & qui 55
 metit. * In hoc enim est verbum verum: quia 56
 alius est qui seminat, & alius est qui metit. 57
 * Ego misi vos metere quod vos non labora- 58
 stis: alij laboraverunt, & vos in labores eorum 59
 introistis. * Ex civitate autem illa multi cre- 60
 diderunt in eum Samaritanorum, propter 61
 verbum mulieris testimonium perhibentis. 62
 Quia dixit mihi omnia quaecumque feci.

† Dew. 12.
a. 5.† 4. Reg.
17. 8. 41.† 1. Cor.
13. 12.† Mat. 9.
d. 17.
Luc. 10.
a. 2.

* Cum venissent ergo ad illum Samaritani, 1
 & rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi 2
 duos dies. * Et multò plures crediderunt in 3
 eum propter sermonem eius. * Et mulieri 4
 dicebant: Quia iam non propter tuam lo- 5
 quebam credimus: ipsi enim audivimus, & 6
 scimus, quia hic est verè Salvator mundi. * 7
 Post duos autem dies exiit inde: & abiit in 8
 Galileam. * † Ipse enim Iesus testimonium 9
 perhibuit, quia Propheta in sua patria ho- 10
 norem non habet. * † Cum ergo venisset in 11
 Galileam, exceperunt eum Galilaei, cum 12
 omnia vidissent quae fecerat Ierolymis in 13
 die festo: & ipsi enim venerant ad diem fe- 14
 stum. * Venit ergo iterum in Cana Galilae, 15
 † ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam re- 16
 gulus, cuius filium infirmabatur Capharnaum. 17
 * Hic cum audisset quia Iesus adveniret ad Iu- 18
 daeam in Galileam, abiit ad eum, & rogabat 19
 eum ut descenderet, & sanaret filium eius: 20
 incipiebat enim mori. * Dixit ergo Iesus ad 21
 eum: Nisi signa & prodigia videritis, non cre- 22
 ditis. * Dicit ad eum regulus: Domine, des- 23
 cende prius quam moriatur filius meus. * Dicit 24
 ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit 25
 homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. 26
 * Iam autem eo descendente, servi occur- 27
 runt ei, & nuntiaverunt dicentes, quia fi- 28
 lius eius viveret. * Interrogabat ergo horam 29
 ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: 30
 Quia heri hora septima reliquit eum febris. 31
 * Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in 32
 qua dixit ei Iesus: Filius tuus vivit: & credi- 33
 dit ipse, & domus eius tota. * Hoc iterum se- 34
 cundum signum fecit Iesus, cum venisset ad 35
 Iudaeam in Galileam.

† Mat. 13.
11. 8. 17.
Mar. 6.
a. 4.
Luc. 4.
d. 14.
† Mat. 9.
d. 12.
Mar. 1.
d. 14.
Luc. 4.
d. 14.
† Sup. 1.
d. 9.

CAPVT V.

Iesus ad piscinam sanato egrotò qui 38. annis languerat, iubet sabato tollere grabatum; & Iudaei id calumniantibus respondet se omnia sua simul cum Patre operari, mortuosque vivificare, ac iudicem ab illo constitutum esse omnium, cui & Ioannes & propria opera ac Pater, imò & Moyses ipse, testimonium perhibent.

1 Post hæc erat dies festus Iudeorum, & 2
 ascendit Iesus Ierolymam. * Est au- 3
 tem Ierolymis Probatica piscina, quæ co- 4
 gnominatur Hebraicè Bethesda, quinque 5
 porticus habens. * In his iacebat multitudo 6
 magna languentium, cecorum, claudorum, 7
 aridorum, expectantium aquæ motum. * An- 8
 gelus autem Domini descendeat secundum 9
 tempus in piscinam: & movebatur aqua. Et 10
 qui prior descendisset in piscinam post mo- 11
 tionem aquæ, sanus fiebat: & quacumque de- 12
 sinebatur infirmitate. * Erat autem quidam 13
 homo ibi, triginta & octo annos habens in 14
 infirmitate sua. * Hunc cum vidisset Iesus 15
 B iacentem, & cognovisset quia iam multum 16
 tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri? 17
 * Respondit ei languidus: Domine homi- 18
 nem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, 19
 mittat

Luc. 13.
a. 1.
Dew. 16.
a. 1.

mirat me in piccinam: dum venio enim ego, alius ante me de cendit. * Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. * Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo. * Dicebant ergo Iudei illi qui sanatus fuerat. † Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. * Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula. * Interrogauerunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, & ambula? * Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinauit à turba constituta in loco. * Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. * Abiit ille homo, & nuntiavit Iudeis: quia Iesus esset, qui fecit eum sanum. * Propterea persequerantur Iudei Iesum, quia hæc faciebat in sabbato. * Iesus autem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, & ego operor. * Propterea ergo magis querebant eum Iudei interficere: quia non solum solvebat sabbatum, sed & Patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Respondit itaque Iesus, & dixit eis: * Amen, amen dico vobis: non potest Filius à se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem: quæcumque enim ille fecerit: hæc & Filius similiter facit. * Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & maiora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini. * Sicut enim Pater suscitavit mortuos, & viuificat: sic & Filius, quos vult, viuificat. * Neque enim Pater iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio, * ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem: qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum. * Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me: habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transit à morte in vitam. * Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filij Dei: & qui audierint, viuent. * Sicut enim Pater habet vitam in semetipso: sic dedit & Filio habere vitam in semetipso. * & potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. * Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei: * † & procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem vite, qui verò mala egerunt in resurrectionem iudicij. * Non possum ego à me ipso facere quidquam. Sicut audio, iudico: & iudicium meum iustum est: quia non quero voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me. * Si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum nõ est verum. * † Alius est qui testimonium perhibet de me: & scio quia verum est testimonium, quod perhibet de me. * Vos mi-

hi sitis ad Ioannem: & testimonium perhibuit veritati. * Ego autem non ab homine testimonium accipio: sed hæc dico ut vos salui sitis. * Ille erat lucerna ardens, & lucens. Vos autem voluistis ad horam exultare in luce eius. * Ego autem habeo testimonium maius Ioanne. Opera enim, quæ dedit mihi Pater ut perficiam ea: ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia pater misit me: & qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem eius vnquam audistis, neque speciem eius vidistis. * & verbum eius non habetis in vobis manens: quia quem misit ille, huic vos non creditis. * Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: & ille sunt, quæ testimonium perhibent de me: * & non vultis venire ad me ut vitam habeatis. * Clariorem ab hominibus non accipio. * Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. * Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. * Quomodo vos poteritis credere, qui gloriam ab invicem accipitis: & gloriam, quæ à solo Deo est, non queritis? * Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud Patrem: est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis. * Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi: † de me enim ille scripsit. * Si autem illius litteris non creditis, quomodo verbis meis crederitis.

CAPIT. VI.

Quinque panibus & duobus piscibus satiat quinque viros cum millibus: fugi volentes ipsum facere regem super mare ad discipulos vento agitato ambulat: de pane caelesti docet, quodque ipse sit panis vite, & caro eius cibis quem oportet manducare, sanguisque eius potus quem oportet bibere: quidam discipuli offensi eius sermone deserunt ipsum, Apostoli autem cum eo permanent: quorum tamen unum dicit esse diabolum.

POST hæc abiit Iesus trans mare Galilee, quod est Tiberiadis: * & sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur. * Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebat cum discipulis suis. * Erat autem proximum Pascha, dies festus Iudæorum. * Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducent hi? * Hoc autem dicebat tentans eum: Ipe enim sciebat quid esset facturus. * Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. * Dixit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri: * Est puer vnus hic, qui habet quatuor panes hordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt iner tantos? * Dixit ergo Iesus: Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi

† Gen. 1.
d. 17.
Ierem. 17.
d. 24.

† Mart. 1.
d. 17-17.
† 1.
† Deut. 4.
d. 12.

† Gen. 1.
d. 17.
d. 18.
d. 28.
d. 35.

Mark. 14.
d. 13.
Mar. 6.
d. 12.
Luc. 9.
d. 10.

† Mart. 1.
d. 46.

† Mart. 1.
d. 17.
d. 17.
d. 17.

quasi quinque millia. * Accepit ergo Iesus panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volebant. * Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superauerunt fragmenta, ne pereant. * Collegerunt ergo, & impleverunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfluerunt his qui manducauerant. * Illi ergo homines cum vidissent quod Iesus fecerat signum, dicebant: Quia hic est verè propheta, qui venturus est in mundum.

* Iesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum regem, † fugit iterum in montem ipse solus. * Vt autem serò factum est, descendunt discipuli eius ad mare. * Et cum ascendissent nauim, venerunt trans mare in Capharnaum: & tenebræ iam factæ erant & non venerat ad eos Iesus. * Mare autem, vento magno flante, exurgebat. * Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulantem supra mare, & proximum naui fieri, & timuerunt. * Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere. * Voluerunt ergo accipere eum in nauim: & statim nauis fuit ad terram, in quam ibant. * Altera die, turba quæ stabat trans mare, vidit quia nauicula alia non erat ibi nisi vna, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in nauim, sed soli discipuli eius abissent: * alie verò supervenerunt naues à Tiberiade, iuxta locum ubi manducauerant panem, gratias agente Domino. * Cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in nauiculas, & venerunt Capharnaum querentes Iesum. * Et cum inuenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti? Respondit eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico vobis: queritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducaistis ex panibus, & saturati estis. * Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis dabit vobis. † Hunc enim Pater signauit Deus. * Dixerunt ergo ad eum: Quid faciemus ut operemur opera Dei? * Respondit Iesus, & dixit eis: † Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille. * Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum ut videamus, & credamus tibi? quid operaris? * Patres nostri manducauerunt manna in deserto, sicut scriptum est: † Panem de celo dedit eis manducare. * Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Non Moyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus datur vobis panem de celo verum. * Panis enim Dei est, qui de celo descendit, & dat vitam mundo. * Dixerunt ergo ad eum: Domine, semper da nobis panem hunc. * Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis viæ: qui venit ad me, non esuriat: & qui credit in me, non sitiet vquam. * Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & non creditis.

* Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: & cum, qui venit ad me, non etiam foras: quia descendit de celo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me. * Hæc est autem voluntas eius, qui misit me: Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. * Hæc est autem voluntas Patris mei, qui misit me, ut omnis, qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam æternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * Murmurabant ergo Iudei de illo, quia dixisset: Ego sum panis viæ, qui de celo descendit. * & dicebant: † Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem, & matrem? Quomodo ergo dicit hic: Quia de celo descendit? * Respondit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in inuicem: nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * Est scriptum in Prophetis: † Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audiuit à Patre, & didicit, venit ad me. * Nun quia Patrem vidit quisquam, † nisi is, qui est à Deo, hic vidit Patrem. * Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, habet vitam æternam. * Ego sum panis viæ. * † Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt. Hic est panis de celo descendens: ut si quis ex ipso manducauerit, non moriatur. * Ego sum panis viæ, qui de celo descendit. * Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. * Litigabant ergo Iudei ad inuicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? * Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: nisi manducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. * Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * † Caro enim mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. * qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. * Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse viuet propter me. * Hic est panis, qui de celo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem, viuet in æternum. * Hæc dixit in synagoga docens, in Capharnaum. * Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? * Sciens autem Iesus apud semetipsum, quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? * Si ergo videritis Filium hominis ascendentem vbi erat prius? * Spiritus est, qui viuificat: caro non prodest quidquam. verba quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. * Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt.

Sciebat

† Matthe. 13. 23.
Mar. 6.
f. 46.

† Matthe. 13. 23.
Mar. 6.
f. 46.

† Iſai. 54.
f. 13.

† Matthe. 11. d. 27.

† Ezech. 14. c. 12.

† 1. Cor. 11. f. 27.

† Matthe. 13. d. 17. 27.
a. 3.
f. 46.
d. 11.
† 1. Cor. 11. d. 27.

† Ezech. 16. d. 16.
Num. 11. d. 7.
Psal. 77. v. 24.
Ezech. 16. d. 10.

† Ezech. 14. d. 29.

Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum. * Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à Patre meo. * Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retrò: & iam non cum illo ambulabant. * Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid & vos vultis abire? * Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. * † & nos credidimus & cognovimus, quia tu es Christus Filius Dei. * Respondit eis Iesus: Nonne ego vos duodecim elegi: & ex vobis vnus diabolus est? * Dicebat autem Iudam Simonis Iscariotem: hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

CAPVT VII.

Ad Scenopagia festum quasi in occulto ascendens conuincit de ipsius doctrina Iudeos, quod ipsum inisse calumniantur de curato homine sabbato: fricantes ad se vocat, & de ipso turba variè loquuntur: ministri qui ad eum apprehendendum missi erant, audita eius predicatione collaudant ipsum, sed & Nicodemus ipsum defendens, male audit à Pontificibus & Phariseis.

POST hæc autem ambulabat Iesus in Galileam, non enim volebat in Iudeam ambulare, quia querebant eum Iudei interficere. * Erat autem in proximo dies festus Iudeorum, † Scenopagia. * Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudeam, vt & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. * Nemo quippe in occulto quid facit, & querit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta teipsum mundo. * Neque enim fratres eius credebant in eum. * Dicit ergo eis Iesus: Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. * Non potest mundus odifere vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo, quòd opera eius mala sunt. * Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendo ad diem festum: B quia meum tempus nondum impletum est. * Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. * Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. * Iudei ergo querebant eum in die festo, & dicebant: Vbi est ille? * Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alij autem dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Iudeorum. * Iam autem de festo mediante, ascendit Iesus in templum, & docebat. * Et mirabantur Iudei, dicentes: Quomodo hic literas scit, cum non didicerit? * Respondit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina non est mea, sed eius, qui misit me. * Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscat de doctrina, verum ex Deo sit, an ego à meipso loquar.

18 * Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam querit, qui autem querit gloriam eius, qui misit eum, hic verax est, & inuoluta in illo non est. * † Nonne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit legem? 19 20 * † Quid me queritis interficere? Respondit turba, & dixit: Daemonium habes: quis te querit interficere? * Respondit Iesus, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini. 21 22 * Propterea † Moyses dedit vobis circumcisionem: (non quia ex Moysè est, † sed ex patribus) & in sabbato circumciditis hominem. * Si circumcisionem accipit homo in sabbato, vt non soluantur lex Moysi: mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato? * † Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicare. 23 24 * Dicebant ergo quidam ex ierosolymis: Nonne hic est, quem querunt interficere? 25 26 * Et ecce palam loquitur: & nihil ei dicunt. Numquid verè cognouerunt principes quia hic est Christus? * Sed hunc scimus vnde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit vnde sit. * Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & vnde sim scitis: & à me ipso non veni, sed est verus, 27 28 29 qui misit me, quem vos nescitis. * Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. 30 * Querebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. * De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Christus cum venerit, numquid plura signa faciet quam quæ hic facit? * Audientur Pharisei turbam murmurem de illo hæc: & miserebantur Moyses & Pharisei ministros, vt apprehenderent eum. * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum qui me misit. * † Quæretis me, & non inuenietis: & vbi ego sum, vos non potestis venire. * Dixerunt ergo Iudei ad semetipsos: Quòd hic iturus est, quia non inueniemus eum? numquid in dispersionem Gentium iturus est, & dociturus Genes? 36 * Quis est hic sermo, quem dixit: Quæretis me, & non inuenietis: & vbi sum ego, vos non potestis venire? * In nouissimo autem † die magno festiuitatis, stabat Iesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. * † Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. 37 38 * Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nondum enim erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus. * Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant: Hic est verè propheta. * Alij dicebant: Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid à Galilæa venit Christus? * † Nonne Scriptura dicit: Quia ex semine David, & de Bethlehem castello, vbi erat David, venit Christus? * Dissensio itaque facta est in turba propter eum. * Quidam autem ex ipsa

† Mat. 16.
1. 16.
Mat. 2.
c. 18.
Luc. 9. 8.
10.

† Luc. 1.
34.

† Luc.
14. 3.
† Luc.
11. 18.

† Luc. 12.
† 1.
† Luc. 19.
c. 10.

† Deut. 17.
c. 16.

† Inf. 13.
c. 13.

† Luc. 23.
c. 27.

† Deut.
18. c. 15.
Isa. 4.
f. 18.
Abd. 3. 49.
17.

† Mich.
1. 2.
Isa. 11.
c. 6.

ipsis volebant apprehendere eum : sed ne-
mo misit super eum manus. * Veniunt er-
go ministri ad Pontifices, & Phariseos. Et
dixerunt eis illi : Quare non adduxistis il-
lum ? * Responderunt ministri : Numquam
sic locutus est homo, sicut hic homo. * Re-
ponderunt ergo eis Pharisei : Numquid &
vos seducti estis ? * Numquid ex principibus
aliquis credidit in eum, aut ex Phariseis ?
* sed turba hæc, quæ non novit legem, male-
dicti sunt. * Dixit Nicodemus ad eos, † ille
qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ip-
sis : * Numquid lex nostra iudicat hominem,
nisi prius audierit ab ipso, † & cognoverit
quid faciat ? * Responderunt, & dixerunt ei :
Numquid & tu Galilæus es ? Scrutatur Scrip-
turas, & vide quia à Galilæa propheta non
surgit. * Et reuersi sunt vnusquisque in do-
mum suam.

CAPVT VIII.

*Mulierem in adulterio deprehensam, scribens
in terra absolutam ab accusatoribus : dicit se lucem
mundi, & Phariseus in peccato suo moriturus : qui
etiam vere sunt eius discipuli, quæ serui aut libe-
ri : dicit illos neque ex Deo neque ex Abraham,
sed ex patre diaboli esse, qui veritatem dicenti
non crederent : blasphemantibus dicit se demo-
nium non habere, sed Patrem hominifcare, &
antequam Abraham fieret, se esse; volentibusque
eum lapidare, auserui sui propectum exiit de
templo.*

Iesus autem petrexit in montem Oliueti :
† & dilectus iterum venit in templum, †
& omnis populus venit ad eum, & sedens A
docebat eos. * Adducunt autem Scribæ, & 3
Pharisei, mulierem in adulterio deprehen-
sam : & stauerunt eam in medio, & dixit ei 4
Magister, hæc mulier modo deprehen-
sa est in adulterio. * † In lege autem Moy- 5
ses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu
ergo quid dicis ? * Hoc autem dicebant ten- 6
tantes eum, vt possent accusare eum. Iesus
autem inclinans se deorsum, digito scribe-
bat in terra. * Cum ergo perseverarent in- 7
terrogantes eum, erexit se, & dixit eis : † Qui
sine peccato est vestrum, primus in illam la- 8
pidem mittat. * Et iterum se inclinans, scri-
bebat in terra. * Audientes autem vnus post 9
vnum exibant, incipientes à senioribus : &
remansit solus Iesus, & mulier in medio stans.
* Erigens autem se Iesus, dixit ei : Mulier, 10
vbi sunt, qui te accusabant ? nemo te con-
demnauit ? * Quæ dixit : Nemo, Domine. 11
Dixit autem Iesus : Nec ego te condemna- B
bo : Vade, & iam amplius noli peccare. * Ite- 12
rum ergo locutus est eis Iesus, dicens : † Ego
sum lux mundi, qui sequitur me, non ambu-
lat in tenebris, sed habebit lucem vitæ. * Di- 13
xerunt ergo ei Pharisei : Tu de te testi-
monium perhibes : testimonium tuum non
est verum. * Respondit Iesus, & dixit eis : 14
Et si ego testimonium perhibeo de meipso

verum est testimonium meum : quia scio vni-
de veni, & quo vado : vos autem nescitis vni-
de venio, aut quo vado. * Vos secundum
carnem iudicatis : ego non iudico quem-
quam : * & si iudico ego, iudicium meum
verum est, quia solus non sum : sed ego, &
qui misit me, Pater. * Et in lege vestra scrip-
tum est, † quia duorum hominum testimo-
nium verum est. * Ego sum, qui testimo-
nium perhibeo de me ipso : & testimonium
perhibet de me, qui misit me Pater. * Dice-
bant ergo ei : Vbi est Pater tuus ? Respon-
dit Iesus : Neque me scitis, neque Patrem
meum : si me sciretis, forsitan & Patrem
meum sciretis. * Hæc verba locutus est Ie-
sus in gazophylacio, docens in templo : &
nemo apprehendit eum, quia necdum vene-
rat hora eius. * Dixit ergo iterum eis Iesus :
Ego vado, & queretis me, & in peccato vestro
moriemini. Quo ego vado, vos non po-
testis venire. * Dicebant ergo Iudei : Num-
quid interficiet semetipsum, quia dixit : Quo
ego vado, vos non potestis venire ? * Et di-
cebat eis : Vos de deorsum estis, ego de su-
pernis sum. Vos de mundo hoc estis, &
non sum de hoc mundo. * Dixi ergo vobis,
quia moriemini in peccatis vestris : si enim
non crederetis quia ego sum, moriemini in
peccato vestro. * Dicebant ergo ei : Tu quis
es ? Dixit eis Iesus : Principium, & † lo-
quor vobis. * Multa habeo de vobis loqui,
& iudicare, sed qui me misit, † verax est : &
ego quæ audiui ab eo, hæc loquor in mundo.
† Et non cognouerunt quia Patrem eius di-
cebat Deum. * Dixit ergo eis Iesus : Cum
exaltaueritis Filium hominis, tunc cognos-
cetis quia ego sum, & à meipso facio nihil,
sed sicut docuit me Pater, hæc loquor : * &
D qui me misit, mecum est, & non reliquit me
solum : quia ego, quæ placita sunt ei, facio
semper. * Hæc illo loquente, multi credide-
runt in eum. * Dicebat ergo Iesus ad eos,
qui crediderunt ei, Iudeos : Si vos manseritis
in sermone meo, verè discipuli mei eri-
tis : * & cognoscetis veritatem, & veritas li-
berabit vos. * Responderunt ei : Semen
Abrahæ sumus, & nemini seruimus : vni-
quam : quomodo tu dicis : Liberi eritis ?
* Respondit eis Iesus : Amen, amen dico
vobis : † quia omnis qui facit peccatum, †
seruus est peccati. * Ternus autem non ma-
net in domo in æternum : filius autem ma-
net in æternum. * si ergo vos filius liberaue-
rit, verè liberi eritis. * Scio quia filij Abra-
hæ estis : sed queritis me interficere, quia
sermo meus non capit in vobis. * Ego quod
vidi apud Patrem meum, loquor : & vos
quæ vidistis apud patrem vestrum, facitis.
* Responderunt, & dixerunt ei : Pater no-
ster Abraham est. Dicit eis Iesus : Si filij
Abrahæ estis, opera Abrahæ facite. * Nunc
autem queritis me interficere, hominem,
qui veritatem vobis locutus sum, quam au-
diui

† Sup. 7.
n. 2.† Psal.
118. 22.
d. 35.† Lev. 24.
d. 15.† Psal.
118. 22.
d. 35.† 1. Ioan.
1. 9.† Dicit 17.
d. 19. d. 15.
Mat. 12.
r. 16.
1. Cor. 13.
d. 1.
Hob. 10.
d. 1.† Rom. 1.
d. 4.† Rom. 6.
d. 17. 18.
1. Pet. 2.
d. 12.

diui à Deo: hoc Abraham non fecit. * Vos
faciatis opera patris vestri. Dixerunt itaque
ei: Nos ex fornicatione non sumus nati:
vnum patrem habemus Deum. * Dixit ergo
eis Iesus: Si Deus pater vester esset, dili-
geretis vtique me. ego enim ex Deo proce-
ssi, & veni: neque enim à me ipso veni, sed
ille me misit. * Quare loquelam meam non
cognoscitis? Quia non potestis audire ser-
monem meum. * † Vos ex parte diaboli
estis: & desideria patris vestri vultis facere.
ille homicida erat ab initio, & in veritate
non stetit: quia non est veritas in eo. cum
loquitur mendacium, ex propriis loquitur,
quia mendax est, & pater eius. * Ego autem
ex veritate dico, non creditis mihi. * Quis
ex vobis arguet me de peccato? Si verita-
tem dico vobis, quare non creditis mihi?
* † Qui ex Deo est, verba Dei audit. Prop-
terea vos non auditis, quia ex Deo non
estis. * Respondit ergo Iudei, & dixe-
runt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Sa-
maritanus es tu, & demonium habes? * Res-
pondit Iesus: Ego demonium non habeo:
sed honorifico Patrem meum, & vos inho-
norastis me. * Ego autem non quero glo-
riam meam: est qui querat, & iudicet. Amen,
amen dico vobis: si quis sermonem meum
seruauerit, mortem non videbit in æternum.
* Dixerunt ergo Iudei: Nunc cognouimus
quia demonium habes, Abraham mortuus
est, & Propheta: & tu dicis: Si quis sermo-
nem meum seruauerit, non gustabit mor-
tem in æternum. * Numquid tu maior es
patre nostro Abraham, qui mortuus est? &
Propheta mortui sunt. Quem te ipsum fa-
cis? * Respondit Iesus: Si ego glorifico me
ipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus,
qui glorificat me, quem vos dicitis quia
Deus vester est, & non cognouistis eum:
ego autem noui eum: Et si dixero quia non
scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed
scio eum, & sermonem eius seruo. * Abra-
ham pater vester exultauit vt videret diem
meum: vidit, & gaudius est. * Dixerunt ergo
Iudei ad eum: Quinquaginta annos
nondum habes, & Abraham vidisti? * Dixit
eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam
Abraham fieret, ego sum. * Tulerunt ergo
lapides, vt iacerent in eum: Iesus autem ab-
condit se, & exiit de templo.

CAPVT IX.

*Cæcus à natiuitate sabbato illuminatus, cuius
miraculi gloriam Pharisei multis rechinis laborant
Christo detrabere: & quia in qui cæcus fuerat
Christum inuenit, extra synagogam eiecit, sed à
Christo edoculus credit, & adorant ipsum, qui in in-
dicium se in mundum venisse ait.*

ET præteriens Iesus vidit hominem cæ-
cum à natiuitate: & interrogauerunt
eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit,
hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur?

* Respondit Iesus: Neque hic peccauit, ne-
que parentes eius: sed vt manifestetur ope-
ra Dei in illo. * Me oportet operari opera
eius, qui misit me, donec dies est: venit nox,
quando nemo potest operari. * quamdiu sum
in mundo, lux sum mundi. * Hæc cum di-
xisset, expulit in terram, & fecit lutum ex
spato, & liniuit lutum super oculos eius, &
B dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloë (quod
interpretatur Misus.) Abiit ergo, & lauit,
& venit videns. * Itaque vicini, & qui vide-
rant eum prius quia mendicus erat, dicebant:
Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat?
Alij dicebant, Quia hic est. * Alij autem: Ne-
quaquam, sed similis est ei. Ille verò dice-
bat: Quia ego sum. * Dicebant ergo ei:
Quomodo aperti sunt tibi oculi? * Respon-
dit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit
& vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade
ad natatoria Siloë, & laua. Et abiit, laui, &
video. * Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait:
Nescio. * Adducunt eum ad Phariseos, qui
cæcus fuerat. * Erat autem sabbatum, quan-
do lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius.
* Iterum ergo interrogabant eum Pharisei
C quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lu-
tum mihi posuit super oculos, & laui, & vi-
deo. * Dicebant ergo ex Phariseis quidam:
Non est hic homo à Deo, qui sabbatum non
custodit. Alij autem dicebant: Quomodo
potest homo peccator hæc signa facere? Et
schisma erat inter eos. * Dicunt ergo cæco
iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit
oculos tuos? Ille autem dixit: quia prophe-
ta est. * Non crediderunt ergo Iudei de illo,
quia cæcus fuisset, & vidisset, donec vocaue-
runt parentes eius qui viderat: & interro-
D gauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester,
quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quo-
modo ergo nunc videt? * Respondierunt eis
parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic
est filius noster, & quia cæcus natus est:
* quomodo autem nunc videat, nescimus:
aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus:
ipsum interrogat: ætatem habet, ipse de
se loquatur. * Hæc dixerunt parentes eius,
E quoniam timebant Iudeos: iam enim conspi-
rauerant Iudei, vt si quis eum confiteretur
esse Christum, extra synagogam fieret.
* Propterea parentes eius dixerunt: Quia
* ætatem habet, ipsum interrogat. * Vocaue-
runt ergo rursus hominem, qui fuerat cæ-
cus, & dixerunt ei: Da gloriam Deo. nos
scimus quia hic homo peccator est. * Dixit
ergo eis ille: Si peccator est nescio: vnum
scio, quia cæcus cum essem, modo video.
* Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quo-
modo aperuit tibi oculos? * Respondit eis:
Dixi vobis iam, & audistis: quid iterum vul-
tis audire? numquid & vos vultis discipuli
eius fieri? * Maledixerunt ergo ei, & dixe-
runt: Tu discipulus illius sis: nos autem
Moyfi discipuli sumus. * Nos scimus quia
Moyfi

Moyſi locutus eſt Deus: hunc autem neſci-
mus vnde ſit. * Reſpondit ille homo, & di-
xit eis: In hoc enim mirabile eſt, quia vos
neſcitis vnde ſit, & aperuit meos oculos. * ſci-
mus autem quia peccatores Deum non audire
ſed ſi quis Dei cultor eſt, & voluntatem eius
facit, hunc exaudiat. * A ſeculo non eſt au-
ditum, quia quis aperuit oculos cæci nati.
* Niſi eſſet hic à Deo, non poterat facere
quidquam. * Reſponderunt, & dixerunt
ei: In peccatis natus es totius, & tu doces
nos: Et eiecerunt eum foras. * Audiuit Ieſus
quia eiecerunt eum foras: & cum inueſſet
eum, dixit ei: Tu credis in Filium Dei?
* Reſpondit ille, & dixit: Quis eſt, Domi-
ne, vt credam in eum? * Et dixit ei Ieſus:
Et viſiſti eum, & qui loquitur iecum, ipſe
eſt. * At ille ait: Credo Domine. Et proci-
dens adorauit eum. * Et dixit Ieſus: In
iudicium ego in hunc mundum veni: vt
qui non vident videant, & qui vident cæ-
ci fiant. * Et audierunt quidam ex Phariſæis,
qui cum ipſo erant, & dixerunt ei: Num-
quid & nos cæci ſumus? * Dixit eis Ieſus:
Si cæci eſſetis, non haberetis peccatum,
nunc verò dicitis: Quia videmus. Peccatum
veſtrum manet.

CAPYT X.

*Chriſtus verum deſcribens paſtorem & merce-
narium, dicit ſe oſtium ouium & bonum paſtorem,
qui & alias habeat oues ad idem ouile adducen-
das: animam ſuam ponit, vt iterum ſumat eam:
Iudei lapidare ipſum volunt, quia ſe ad opera
ſua referens, ducbat vnum eſſe cum Patre, &
Filium Dei; quod tamen oſtendit non eſſe blaſ-
phemiam.*

A Men, amen dico vobis: qui non in-
trat per oſtium in ouile ouium, ſed af-
cendit aliunde, ille fur eſt, & latro. * Qui
autem intrat per oſtium, paſtor eſt ouium.
* Huic oſtarius aperit, & oues vocem au-
diunt, & proprias oues vocat nominatim, &
educit eas. * Et cum proprias oues emiſerit,
ante eas vadit: & oues illum ſequuntur,
quia ſciunt vocem eius. * Alienum autem
non ſequuntur, ſed fugiunt ab eo: quia non
nouerunt vocem alienorum. * Hoc pro-
uerbium dixit eis Ieſus. Illi autem non cog-
nouerunt quid loqueretur eis. * Dixit ergo
eis iterum Ieſus: Amen, amen dico vobis,
quia ego ſum oſtium ouium. * Omnes quot
quot venerunt, fures ſunt, & latrones, & non
audierunt eos oues. * Ego ſum oſtium. Per
me ſi quis introierit, ſalvabitur: & ingredietur,
& egredietur, & paſcua inueniet. * Fur
non venit niſi vt furetur, & mactet, & per-
dat. Ego veni vt vitam habeant, & abun-
dantiùs habeant. * Ego ſum paſtor bonus.
† Bonus paſtor animam ſuam dat pro ouibus
ſuis. * Mercenarius autem, & qui non eſt
paſtor, cuius non ſunt oues propriæ, videt lu-
pum venientem, & dimittit oues, & fugit:

& lupus rapit, & diſpergit oues: * merce-
narius autem fugit, quia mercenarius eſt,
& non pertinet ad eum de ouibus. * Ego
ſum paſtor bonus: & cognosco meas, & cog-
noſcunt me meæ. * † Sicut nouit me Pater,
& ego cognosco Patrem: & animam meam
pono pro ouibus meis. * Et alias oues ha-
deo, quæ non ſunt ex hoc ouili: & illas oportet
me adducere, & vocem meam audient,
& fiet vnum ouile, & vnus paſtor. * Propterea
me diligit Pater: † quia ego pono ani-
mam meam, vt iterum ſumam eam. * Nemo
tollit eam à me: ſed ego pono eam à meipſo,
& poteſtatem habeo ponendi eam: & po-
teſtatem habeo iterum ſumendi eam: Hoc
mandatum accepi à Patre meo. * Diſſenſio
iterum facta eſt inter Iudeos propter ſer-
mones hos. * Dicebant autem multi ex ip-
ſis: Dæmonium habet, & inſanit: quid eum
audiis? * Alij dicebant: Hæc verba non
ſunt dæmonium habentis: numquid dæ-
monium poteſt cæcorum oculos aperire?
† Facta ſunt autem Encenia in Ieroſoly-
mis: & hiems erat. * Et ambulabat Ieſus in
templo, in porticu Salomonis. * Circumde-
derunt ergo eum Iudei, & dicebant ei: Quo-
uſque animam noſtram tollis? ſi tu es Chri-
ſtus, dic nobis palam. * Reſpondit eis Ie-
ſus: Loquor vobis, & non creditis opera,
quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc te-
ſtimonium perhibent de me: ſed vos non
creditis, quia non eſtis ex ouibus meis. * Oves
meæ vocem meam audiunt: & ego cognos-
co eas, & ſequuntur me: * & ego vitam
æternam do eis: & non peribunt in æter-
num, & non rapiet eas quiſquam de manu
mea. * Pater meus quod dedit mihi, maius
for omnibus eſt: & nemo poteſt rapere de ma-
nu Patris mei. * Ego & Pater vnus ſumus.
† Suſtulerunt ergo lapides Iudei, vt lapida-
rent eum. * Reſponde eis Ieſus: Multa bona
opera oſtendi vobis ex Patre meo, propter
quod eorum opus me lapidatis? * Reſ-
ponderunt ei Iudei: De bono opere non la-
pidamus te, ſed de blaſphemia: & quia tu
homo cum ſis, facis teipſum Deum. * Reſ-
pondit eis Ieſus: Nonne ſcriptum eſt in le-
ge veſtra: † quia Ego dixi, diſceſtis? * Si il-
los dixit deos, ad quos ſermo Dei factus eſt,
& non poteſt ſolui Scriptura: * quem Pater
G ſanctificauit, & miſit in mundum, vos di-
citis: Quia blaſphemias: quia dixi, Filius
Dei ſum? * Si non facio opera Patris mei,
nolite credere mihi. * Si autem facio: & ſi
mihi non vultis credere, operibus credite,
vt cognoscatis, & credatis quia Pater in me
eſt, & ego in Patre. * Querelabant ergo eum
apprehendere: & exiit de manibus eorum.
† Et abiit iterum trans Iordanem, in eum
locum, vbi erat Ioannes baptizans primum:
& manſit illic: * Et multi venerunt ad eum,
& dicebant: Quia Ioannes quidem ſignum
fecit nullum. * Omnia autem quæcum-
que

† Iſa. 40.
d. 11.
Eſay. 54.
ſ. 11. 17.
Eſay. 44.

† Mat. 11.
d. 27.
Luc. 10.
d. 22.

† Iſa. 53.
d. 7.

† 1. Mar.
c. 16. 57.

† Pſ. 81.
v. 6.

que dixit Ioannes de hoc vera erant. Et multi crediderunt in eum.

CAPVT XL

Iesus Lazarum quatuor diebus mortuum resuscitauit, prafatus multa cum discipulis & cum Martha: quapropter dum proper hoc miraculum multi in Christum crederent, Pontifices & Pharisaei inuito consilio statuerant cum occidere, Caipha pontifice prophetaute oportere Iesum mori, ne totius populi perires: Iesus autem sededit in ciuitatem Ephrem.

ERat autem quidam languens Lazarus: à Bethania, de castello Mariae, & Marthae sororis eius. (Maria autem erat, quae unxit Dominum unguentis, & exterit pedes eius, capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur.) Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine, ecce quem amas infirmat. Audiens autem Iesus dixit eis: Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Vt ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post haec dixit discipulis suis: Eamus in Iudaeam iterum. Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc querebant te Iudei lapidare, & iterum vadis illuc? Respondit Iesus: Nonne duodecim sunt horae diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lucem huius mundi videt: si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. Hae ait, & post haec dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut à somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius: Domine, si dormit, saluus erit. Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste: Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi, sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad discipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo. Venie itaque Iesus: & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. (Erat autem Bethania iuxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim.) Multi autem ex Iudeis venerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo vt audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Iesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: Sed & nunc scin, quaecumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam mortuus fuerit, viuet: & omnis, qui uiuit, & credit in

me, non morietur in aeternum. Credis hoc? Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, D quia tu es Christus filius Dei viui, qui in hunc mundum venisti. Et cum haec dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. Illa vt audiuit, surgit citò, & venit ad eum: non dum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, vbi occurrerat ei Martha. Iudei ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum viderent Mariam quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad mortuum enim, vt plorat ibi. Maria ergo, cum venisset vbi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes eius, & dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Iesus ergo, vt vidit eam plorantem, & Iudeos qui venerant cum ea, plorantes, infirmum spiritu, & turbauit seipsum, & dixit: Vbi posuisti eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide. Et lacrymatus est Iesus. Dixerunt ergo Iudei: Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos caeci nati, facere vt hic non moreretur? Iesus ergo rursum frenans in semetipsum, venit ad monumentum. erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. Ait Iesus: Tollite lapidem. Dicit ei Martha, soror eius qui mortuus fuerat: Domine, iam fueret, quatuoriduum enim est enim. Dicit ei Iesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam Dei. Tulerunt ergo lapidem: Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. Ego sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credant quia tu me misisti. Haec cum dixisset, voce magna clamauit: Lazare veni foras. Et statim prodiiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus istis, & facies illius sudaria erat ligata. Dixit ei Iesus: Soluite eum, & sinite eum abire. Multi ergo ex Iudeis, qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quae fecit Iesus, crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisaeos, & dixerunt eis quae fecit Iesus. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisaei concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum, sic omnes credent in eum: & veniet Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem & semetipsum non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quod Iesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed vt filius Dei, qui erant dispersi, congregaret in vnum. Ab

illo ergo die cogitauerunt vt interficerent eum. * Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud ludæos, sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatem quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. * Proximum autem erat Pascha ludæorum: & ascenderunt multi Ierosolymam de regione ante Pascha, vt sanctificarent seipfos. * Querrebant ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicem, in templo stantes: Quid putatis, quia non venit ad diem festum? Dederant autem Pontifices & Pharisei mandatum, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eum.

CAPVT XII

Apud Martham & Lazarum receptus, vnguento à Maria vngitur, marmurante Iuda fur: cogitauerunt autem principes sacerdotum etiam Lazarum occidere: Iesus assilio vestitus cum honore Ierosalem ingreditur: & gentilibus eum videre cupientibus, dicit horam suam clarificationis instare, sed gratum frumenti prius mortificandum: vox Patri auditur de clarificatione nomine suo: princeps huius mundi foras eiciendus: de exactione Iudæorum propheta ab Isaia: in Christo honoratur aut spernitur Pater.

Iesus ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, A quem suscitauit Iesus. * Fecerunt autem ei 2 coenam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus verò vnus erat ex discumbentibus cum eo. * Maria ergo accepit libram vnguenti nardi 3 pilifici, pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti. * Dixit ergo 4 vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus: * Quare hoc vnguentum non venit trecentis denariis, & datum est egenis? * Dixit autem hoc, non quia de 6 egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. * Dixit ergo Iesus: Sinite illam, vt in 7 diem sepulture mee seruet illud. * Pauperes enim semper habebitis vobiscum: me autem non semper habebitis. * Cognouit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt, non propter Iesum tantum, sed vt Lazarum viderent, quem suscitauit à mortuis. * Cogitauerunt autem principes sacerdotum, vt & Lazarum interficerent: * quia 11 multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. * In crastinum autem, turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam: * acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israël. * Et inuenit Iesus asellum, & 14 sedit super eum, sicut scriptum est: * Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum asine. * Hæc non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando

C glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei. * Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo, quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. * Propterea & obviam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. 19 * Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. * Erant autem quidam Gentiles, ex his qui ascenderant vt adorerent in die festo. * Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre. * Venit Philippus, & dicit Andreas: Andreas rursum & Philippus 21 dixerunt Iesu. * Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora vt clarificetur Filius hominis. * Amen, amen dico vobis, nisi gradum frumenti cadens in terram, mortuum 23 fuerit, * ipsum solum manet. si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. † Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. * Si quis mihi ministrat, me sequatur: & vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrat 27 verit, honorificabit eum Pater meus. * Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam: Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hæc. * Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et clarificauit, & iterum clarificabo. * Turba ergo quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus est. * Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. * Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eijcietur foras. * Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. 33 * (hoc autem dicebat, significans quia mortuus esset morturus.) * Respondit ei turba: Nos audiuimus † ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, vt non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. * Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis. * Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum: * vt sermo Isaie 36 prophetæ impleteretur, quem dixit: † Domine, quis creditur audiuisti nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? * Propterea non poterant credere, quia iterum 40 dixit Isaia: * † Excraui oculos eorum, & indurauit cor eorum: vt non videant oculis, & non intelligant corde, & conuertantur, & sanem eos. * Hæc dixit Isaia, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo.

Mat. 6.
4. 6.
Mar. 14.
4. 1.

† Zac. 9.
9.
Mat. 21.
9. 7.
Mar. 11.
9. 7.
Luc. 19.
f. 11.

† Mat. 10.
4. 19. 16. d.
37.
Mar. 8.
4. 11.
Luc. 9. 4. 26.
17. 8. 53.

† Ps. 109.
4. 6. 116.
a. 2.
Isa. 40. 3. 2.
Ezech. 17.
2. 5. 3.

† Isa. 35.
4. 1.
Rom. 10.
8. 16.
† Isa. 6.
4. 9.
Mat. 13.
5. 14.
Mar. 4.
4. 12.
Ezech. 1. 6.
10.
Ab. 1. 12.
f. 10.
Rom. 11.
4. 2.

eo. * Verumtamen & ex principibus multi
crediderunt in eum : sed propter Phariseos
non confitebantur, vt & synagoga non eice-
rentur. * dilexerunt enim gloriam hominum
magis, quam gloriam Dei. * Iesus autem cla-
mauit, & dixit : Qui credit in me : non cre-
dit in me, sed in eum, qui misit me. * Et qui
videt me, videt eum, qui misit me. * Ego lux
in mundum veni : vt omnis qui credit in me,
in tenebris non maneat. * Et si quis audierit
verba mea, & non custodierit : ego non iu-
dico eum. non enim veni vt iudicem mun-
dum, sed vt saluificem mundum. * Qui sper-
nit me, & non accipit verba mea : habet qui
iudicat eum. † sermo, quem locutus sum, ille
iudicabit eum in nouissimo die. * Quia ego
ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me
Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam,
& quid loquar. * Et scio quia mandatum eius
vita aeterna est. Quare ego loquor, sicut
dixit mihi Pater, sic loquor.

CAPVT XIII.

Iesus ad cena linteis praeclatus, lauat pedes discipulorum, renouente primum Petro, exhortans ut idem munus faciant : prodromum suum lauari indicat, quo post buccellam egresso, dicit se clarificatum : de nouo mandato dilectionis : Petro trimam praedicti sui abnegationem.

A Nte diem festum Paschae, sciens Iesus
quia venire hora eius vt transeat ex hoc
mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui
erant in mundo, in finem dilexit eos. * Et ce-
na facta, cum diabolus iam misisset in cor, vt
traderet eum Iudas Simonis Iscariot : sciens
quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia
a Deo exiuit, & ad Deum vadit : * surgit
& ponit vestimenta sua : & cum acce-
pisset linteam, praeclinxit se. * Deinde mit-
tit aquam in peluim, & coepit lauare pedes
discipulorum, & extergere linteis, quo erat
praeclatus. * Venit ergo ad Simonem Pe-
trum. Et dicit ei Petrus : Domine, tu mihi la-
uas pedes ? * Respondit Iesus, & dixit ei :
Quod ego facio, tu nescis modum, scies au-
tem postea. * Dicit ei Petrus : Non lauas
mihi pedes in aeternum. Respondit ei Iesus :
Si non lauo te, non habebis partem me-
cum. * Dicit ei Simon Petrus : Domine,
non tantum pedes meos, sed & manus, &
caput. * Dicit ei Iesus : Qui lotus est, non
indiget nisi vt pedes lauet, sed est mundus
totus. Et vos mundi estis, sed estis non omnes.
* Sciebat enim quisquam esset qui traderet
eum : propterea dixit : Non estis mundi om-
nes. * Postquam ergo lauit pedes eorum, &
accepit vestimenta sua : cum recubiuisset ier-
num, dixit eis : Scitis quid fecerim vobis ?
* Vos vocatis me Magister, & Domine : &
bene dicitis : sum etenim. * Si ergo ego la-
ui pedes vestros, Dominus, & Magister : &
vos debetis alter alterius lauare Pedes.
* Exemplum enim dedi vobis, vt quemad-

modum ego feci vobis, ita & vos faciatis.
* † Amen, amen dico vobis : Non est seruus
maior domino suo : neque Apostolus maior
† est eo, qui misit illum. * Si haec scitis, beati
eritis si feceritis ea. * Non de omnibus vo-
bis dico : ego scio quos elegerim : sed vt
adimpleatur Scriptura : † Qui manducauit me-
cum panem, leuabit conera me calcaneum
suum. * Amodò dico vobis, priusquam fiat
C vt cum factum fuerit, credatis quia ego sum.
* † Amen, amen dico vobis : Qui accipit si
quem misero, me accipit : qui autem me ac-
cipit, accipit eum qui me misit. * Cum haec
dixisset Iesus, turbatus est spiritu : & proce-
stus est, & dixit : † Amen, amen dico vobis,
quia vnus ex vobis trader me. * Aspicie-
bant ergo ad inuicem discipuli, haeritantes
de quo diceret. * Erat ergo recumbens vnus
ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligebat
Iesus. * Innotuit ergo huic Simon Petrus : &
dixit ei : Quis est, de quo dicis ? Itaque cum
recubiuisset ille supra pectus Iesu, dicit ei :
Domine quis est ? * Respondit Iesus : Ille est,
cui ego intindum panem porrexero. Et cum
intinxisset panem, dedit Iude Simonis Ista-
riotae. * Et post buccellam, introiit in eum
satanas. Et dixit ei Iesus : Quod facis, sa-
tan ? Hoc autem nemo scius quid discam :
bentium ad quid dixerit ei. * Quidam enim
putabant, quia oculos habebat Iudas, quod
dixisset ei Iesus : Eme ea, quae opus sunt no-
bis ad diem festum : aut egenis vt aliquid
daret. * Cum ergo accepisset ille buccellam,
exiuit conitudo. Erat autem nux. * Cum
ergo exisset, dixit Iesus : Nunc clarificatus
est filius hominis : & Deus clarificatus est
in eo. * Si Deus clarificatus est in eo, &
Deus clarificabit eum in semetipso : & con-
tinuò clarificabit eum. * Filii autem huius modi-
cum vobiscum sum. † Queretis me : & sicut
dixi Iudeis : Quod ego vado, vos non po-
testis venire : & vobis dico modum. * † Man-
datum nouum do vobis : Vt diligatis inui-
cem, sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inui-
cem. * In hoc cognoscet omnes quia disci-
puli mei estis, si dilectionem habueritis ad
inuicem. * Dicit ei Simon Petrus : Domine,
quod vadis ? Respondit Iesus : Quod ego va-
do, non potes me modò sequi : sequeris au-
tem postea. * Dicit ei Petrus : Quare non
pulsam te sequi modum ? † animam meam
pro te ponam. * Respondit ei Iesus : Animam
tuam pro me pones ? Amen amen dico tibi :
Non cantabit gallus, donec ter me neges.

CAPVT XIV.

*Consolando discipulos ait multis in domo Patris esse mansiones, seque rursus illos assumpturum : Thomas dicit, se esse viam, veritatem, & vitam, Philippo autem Patrem in se videri, ihsosque accep-
turos quicquid suo nomine petierint, & se alium Paracletum à Patre eis missurum : docet quia ipsam diligere dicendum sit, & qualem pacem relinquit*

discipulis, qui de ipsius discessu meritò gaudere dicerent.

Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. * In domo Paris mei mansiones multe sunt si quo minus dixissem vobis: Quia vado parare vobis locum. * Et si abiero, & preparauero vobis locum: iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut vbi sum ego, & vos sitis. * Et quo ego vado, scitis, & viam scitis. * Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quo vadis: & quomodo possumus viam scire? * Dicit ei Iesus: Ego sum via, & veritas, & vita. nemo venit ad Patrem, nisi per me. * Si cognouissetis me, & Patrem meum utique cognouissetis: & amodo cognoscetis eum, & vidistis eum. * Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis Patrem, & iussit nobis. * Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum: & non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem? * Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis, à me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. * Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera quae ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. * † Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. * Si quid petieritis in nomine meo, hoc faciam. * Si diligitis me, mandata mea seruauit. * Et ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum, * Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, & in vobis erit. * Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. * Adhuc modicum: & mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, & vos viugetis. * In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. * Qui habet mandata mea, & seruauit ea: ille est qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur à Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. * Dicit ei Iudas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo? * Respondit Iesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum seruauit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus: * qui non diligit me, sermones meos non seruauit. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. * Haec locutus sum vobis, apud vos manens. * Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, &

suggeret vobis omnia, quaecumque dixerò vobis. * Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. * Audistis quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis trique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. * Et nunc dixi vobis prius quam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. * Iam non multa loquar vobiscum. venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. * Sed ut cognoscatur mundus quia diligo Patrem, & † sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite eamus hinc.

CAPVT XV.

Christus viuis, Pater agricola, discipulis verò palmis: praeceptum Christi de multa dilectione frequenter iteratum: Apostoli amici Christi, quibus secreta sua communicauit & elegit eos ut fructum perpetuum afferrent, & quos roborat aduersus mundi odium ac persecutiones, dicens Iudas exemptionem non habere de peccato suo.

Ego sum viuis vera: & Pater meus agricola est. * Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. * † Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. * Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. * Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. * Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. * Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petitis, & fiet vobis. * In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. * Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. * Si praecepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei praecepta seruauit, & maneo in eius dilectione. * Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. * † Hoc est praeceptum meum, ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos. * Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat pro amicis suis. * Vos amici mei estis, si feceritis quae ego praecipio vobis. * Iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quaecumque audiuistis à Patre meo, nota feci vobis. * Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, & posui vos ut estis, & fructum afferatis: & fructus vestri maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in nomine

† Mat. 7.
h. 7. v. 1. h.
22.
Mat. 11.
c. 24.
Ios. 16.
c. 13.

1. ad. 2.
c. 13.

† Sup. 11.
h. 12.

† Sup. 11.
h. 12.
Eph. 1. ad. 1.
I. Ios. 4.
h. 2.

† Mat. 12.
c. 12.

† 1. Ioan.
1. a. 12. c.
1. 7.
nominē meo, det vobis. * † Hæc mando
vobis, vt diligatis inuicem. * Si mundus vos
odit, scitote quia me priorem vobis odio ha-
buit. * Si de mundo fuistis, mundus quod
suum erat diligeret: quia verò de mundo
non estis, sed ego elegi vos de mundo, prop-
terea odit vos mundus. * Mementote ser-
monis mei, quem ego dixi vobis: † Non est
seruus maior domino suo. Si me persecuti
sunt, † & vos persequen-
tur: si sermonem
meum seruauerunt, & vestrum seruabunt. *
Sed hæc omnia facient vobis propter no-
men meum: quia nescitis eum, qui misit
me. * Si non venissem, & locutus fuissem eis,
peccatum non haberent: nunc autem excu-
sationem non habent de peccato suo. * Qui
me odit: & Patrem meum odit. * Si ope-
ra non fecissem in eis, quæ nemo alius fe-
cit, peccatum non haberent: nunc autem &
viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum.
* Sed vt adimpleatur sermo, qui in lege co-
rum scriptus est: † Quia odio habuerunt me
gratis. * † Cum autem venerit Paracletus,
quem ego mitam vobis à Patre, spiritum ver-
itatis, qui à Patre procedit, ille testimonium
perhibebis de me: * & vos testimonium per-
hibebitis, quia ab initio mecum estis.

CAPVT XVI.

*Discipulis prædicit futuras persecutiones, & quid
eis expediat vt ipse vadat, quo veniat Paracletus
qui mundum arguat, ipsosque doceat & Christum
clarificet: declarat quod dixerat, modicum & iam
non videbitis me, & addens similitudinem de
matre pariente, hortatur vt à Patre petant ipsius no-
mine; prædicitque ipsorum fugam.*

Hæc locutus sum vobis, vt non scanda-
lizemini. * Absque synagogis facien-
tes vos: sed venit hora, vt omnis qui interficit
vos: arbitretur obsequium se præstare Deo.
* & hæc facient vobis, quia non nouerunt
Patrem, neque me. * Sed hæc locutus sum
vobis: vt cum venerit hora eorum, reminis-
cimini quia ego dixi vobis. * Hæc autem vo-
bis ab initio non dixi, quia vobiscum eram:
Et nunc vado ad eum, qui misit me; & nemo
ex vobis interrogat me, Quò vadis? * Sed
quia hæc locutus sum vobis, iustitia imple-
uit cor vestrum. * Sed ego veritatem dico
vobis: expedit vobis vt ego vadam: si enim
nun abiero, Paracletus non veniet ad vos: si
autem abiero, mitam eum ad vos. * Et cum
venerit ille, arguet mundum de peccato, &
de iustitia, & de iudicio. * de peccato qui-
dem, quia non crediderunt in me: * de ius-
ticia verò, quia ad Patrem vado, & iam non
videbitis me: * de iudicio autem, quia prin-
ceps huius mundi iam iudicatus est. * Ad-
huc multa habeo vobis dicere: sed non po-
testis portare modò. * Cum autem venerit
ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem ve-
ritatem, non enim loquetur à semetipso: sed
quæcumque audiet loquetur, & quæ ventu-

14 ra sunt annuntiabit vobis. * Ille me clarifica-
bit: quia de meo accipiet, & annuntiabit vo-
bis. * Omnia quæcumque habet Pater, mea
sunt. Propterea dixi: quia de meo accipiet,
& annuntiabit vobis. * Modicum, & iam
non videbitis me: & iterum modicum, & vi-
debitis me: quia vado ad Patrem. * Dixerunt
ergo eis discipuli eius ad inuicem: Quid est
hoc, quod dicit nobis: Modicum, & non vi-
debitis me: & iterum modicum, & videbi-
tis me, & quia vado ad Patrem? * Dicebant
ergo: Quid est hoc, quod dicit, Modicum?
C nescimus quid loquatur. * Cognouit autem
Iesus, quia volebant eum interrogare, & di-
xit eis: De hoc queritis inter vos, quia dixi,
Modicum, & non videbitis me: & iterum
modicum, & videbitis me. * Amen, amen
dico vobis: quia plorabitis, & flebitis vos,
mundus autem gaudebit: vos autem contri-
stabitur, sed tristitia vestra vertetur in gau-
dium. * Mulier cum parit, tristitiam habet,
quia venit hora eius: cum autem pepererit
puerum, iam non meminit pressuræ propter
gaudium, quia natus est homo in mundum.
* Et vos igitur nunc quidem tristitiam ha-
beritis, iterum autem videbo vos, & gaude-
bit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo
tollet à vobis. * Et in illa die me non toga-
bitis quidemquam. † Amen, amen dico vobis: si
quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit
vobis. * Vtique modò non petistis quidemquam
in nomine meo: Petite, & accipietis, vt gau-
dium vestrum sit plenum. * Hæc in proce-
dendis locutus sum vobis. Venit hora, cum iam
non in proce-
dendis loquar vobis, sed palam de
Patre annuntiabo vobis. * In illo die in no-
mine meo petetis: & non dico vobis quia
ego togabo Patrem de vobis: * ipse enim Pa-
ter amat vos, quia vos me amastis, & credi-
distis quia ego à Deo exiui. * Exiui à Patre,
& veni in mundum: iterum telingo mun-
dum, & vado ad Patrem. * Dicunt ei disci-
puli eius: Ecce nunc palam loqueris, & pro-
terbum nullum dicis. * nunc scimus quia
scis omnia, & non opus est tibi vt quis te in-
terroget: in hoc credimus quia à Deo existis.
* Respondit eis Iesus: Modò creditis? *
Ecce venit hora, & iam veni, vt dispergamini
vnusquisque in propria, & me solum re-
linquatis: & non sum solus, quia Pater me-
cum est. * Hæc locutus sum vobis, vt in me
pacem habeatis. In mundo pressuram habe-
bitis: sed confidite, ego vici mundum.

CAPVT XVII.

*Oratio Christi ad Patrem pro vtriusque clarifi-
catione, pro discipulis & iis qui per illos in ipsum
essent credituri, vt seruentur à malo, & amos
sint vnus, mundusque cognoscat ipsum fuisse à
Patre missum.*

Hæc locutus est Iesus: & subleuatis ocu-
lis in cælum, dixit: Pater venit hora,
clarifica filium tuum, vt filius tuus clarificet

† Matth.
28. 1. 2.

te: * † Sicut dedisti ei potestatem omnis car-
nis, vt omne, quod dedisti ei, det eis vitam
æternam. * Hæc est autem vita æterna: Vt
cognoscant te, solum Deum verum, & quem
misisti Iesum Christum. * Ego te clarificau
super terram: opus consummaui, quod dedi-
sti mihi vt faciam: * & nunc clarifica me tu
Pater apud te ipsum, claritate, quam ha-
bui prius, quam mundus esset, apud te. * Ma-
nifestaui nomen tuum hominibus, quos de-
disti mihi de mundo: tui erant, & mihi eos
dedisti & sermonem tuum seruauerunt. *
Nunc cognouerunt, quia omnia que dedi-
sti mihi, abs te sunt: * quia verba, que de-
disti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, &
cognouerunt verè quia à te exiui, & credide-
runt quia tu me misisti: * Ego pro eis rogo:
Non pro mundo rogo, sed pro his, quos de-
disti mihi: quia tui sunt: * & mea omnia
tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum
in eis. * Et iam non sum in mundo, & hi in
mundo sunt, & ego ad te venio. Pater fan-
cte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti
mihi: vt sint vnum, sicut & nos. * Cum essem
cum eis, ego seruabam eos in nomine tuo.
† Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex
eis perii, nisi filius perditionis, † vt Scriptu-
ra impleatur. * Nunc autem ad te venio: &
hæc loquor in mundo, vt habeant gaudium
C meum implem in semetipsis. * Ego dedi eis
sermonem tuum, & mundus eos odio habuit,
quia non sunt de mundo, sicut & ego non
sum de mundo. * Non rogo vt tollas eos de
mundo, sed vt serues eos à malo. * De mun-
do non sunt, sicut & ego non sum de mun-
do. * Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus
veritas est. * Sicut tu me misisti in mundum,
& ego misi eos in mundum. * Et pro eis ego
sanctifico meipsum: vt sint & ipsi sanctifica-
ti in veritate. * Non pro eis autem rogo tan-
tum, sed & pro eis, qui crediuri sunt per
verbum eorum in me: * vt omnes vnum sint,
sicut tu Pater in me, & ego in te, vt & ipsi
in nobis vnum sint: vt credat mundus, quia
tu me misisti. * Et ego claritatem, quam de-
disti mihi, dedi eis: vt sint vnum, sicut & nos
vnum sumus. * Ego in eis, & tu in me: vt
sint consummati in vnum: & cognoscat mun-
dus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut &
me dilexisti. * Pater, quos dedisti mihi, volo
vt vbi sum ego, & illi sint mecum: vt videant
claritatem meam, quam dedisti mihi: quia
dilexisti me ante constitutionem mundi. *
Pater iuste, mundus te non cognouit: ego
autem te cognoui: & hi cognouerunt, quia
tu me misisti. * Et notum feci eis nomen
meum, & notum faciam: vt dilectio, qua di-
lexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

CAPVT XVII.

Iesus à Iudeis capitur, illis primum ad ipsius
verbum in terram cadentibus: ad Annam &
Caiphan ducitur: respondens interroganti Ponti-

fici, alapa caditur: ter à Petro negatur: ductus
in prætorium, dicit Pilato suum regnum non esse
de hoc mundo: Iudei Iesum morti cupiunt, soluto
Barabba.

A Hæc cum dixisset Iesus, egressus est cum
discipulis suis trans Torrentem Ce-
dron, vbi erat hortus, in quem introiuit ipse,
& discipuli eius. * Sciebat autem & Iudas,
qui tradebat eum, locum: quia frequenter
Iesus conuenerat illuc cum, discipulis suis.
† Iudas ergo cum accepisset cohortem, &
à Pontificibus & Phariseis ministros, venit
illuc cum laternis, & facibus, & armis. * Ie-
sus itaque sciens omnia, que ventura erant
super eum, processit, & dixit eis: Quem
queritis. * Responderunt ei: Iesum Nazarenum.
Dicit eis Iesus: Ego sum. Sabab au-
tem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis.
† Vt ergo dixit eis: Ego sum: abierunt re-
trorsum, & ceciderunt in terram. * Iterum
B ergo interrogauit eos: Quem queritis? Illi
autem dixerunt: Iesum Nazarenum. * Res-
pondit Iesus: Dixi vobis, quia ego sum: si
ergo me queritis, sinite hos abire. * Vt im-
pleretur sermo, quem dixit: † Quia quos de-
disti mihi, non peridi ex eis quumquam. *
Simon ergo Petrus habens gladium eduxit
eum: & percussit pontificis seruum: & ab-
cidit auriculam eius dexteram. Erat autem
nomen serui Malchus. * Dixit ergo Iesus
Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Cal-
licem, quem dedit mihi Pater, non bibam il-
lum. * Cohors ergo, & tribunus, & mini-
stri Iudeorum comprehenderunt Iesum, &
ligauerunt eum. * Et adduxerunt eum ad
Annam primum, erat enim socer Caiphas,
qui erat pontifex anni illius. * Erat autem
Caiphas, † qui consilium dederat Iudeis:
Quia expediat, vnum hominem mori pro po-
pulo. * Sequēbatur autem Iesum Simon Petrus,
& alius discipulus. Discipulus autem
ille erat notus pontifici, & introiuit cum Iesu
in atrium pontificis. * Petrus autem stabat
ad ostium foris. † Exiuit ergo discipulus alius,
qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ, &
introdixit Petrum. * Dicit ergo Petrus an-
ticipa ostiaria: Numquid & tu ex discipulis
es hominis istius? Dicit ille: Non sum. *
D Stabant autem serui & ministri ad prunas,
quia frigus erat, & calefaciebant se: erat au-
tem cum eis & Petrus stans, & calefaciens
se. * Pontifex ergo interrogauit Iesum de
discipulis suis, & de doctrina eius. * Respon-
dit ei Iesus: Ego palam locutus sum mun-
do: ego semper docui in synagoga, & in tem-
plo, quò omnes Iudei conueniunt: & in
occulto locutus sum nihil. * Quid me in-
terrogas? interroga eos, qui audierunt quid
locutus sum ipsis: ecce hi sciunt que dixim
ego. * Hæc autem cum dixisset, vnus as-
stiens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens:
Sic respondes pontifici? * Respondit ei Ie-
sus: Si malè locutus sum, testimonium perhibe
de

1. Reg. 17.

1. 33

Matth. 26.

4. 26.

Matth. 26.

4. 26.

4. 26.

4. 26.

† Matth.

26. c. 47.

Matth. 26.

1. 42.

Luc. 22.

1. 47.

† Ios. 18.

1. 9.

† Ps. 108.

1. 1.

† Ios. 17.

1. 11.

† Luc. 1.

1. 1.

† Sup. 12.

1. 47.

† Matth.

26. f. 17.

Matth. 26.

f. 26.

Luc. 22.

f. 11.

† *Matth.*
14. f. 17.
Mar. 14.
f. 53.
Luc. 22.
f. 14.
† *Matth.*
26. p. 19.
Mar. 14.
p. 67.
Luc. 22.
f. 14.
† *Matth.*
27. p. 2.
Mar. 15.
p. 1.
Luc. 23.
p. 1.
† *AB.* 10.
d. 18. 11.
p. 1.

de malo: si autem bene, quid me credis? * 24
Et milit cum Annas ligatum ad Caipham
pontificem. * Erat autem Simon Petrus stans, 25
& calefaciens se. † Dixerunt ergo ei: Num-
quid & tu es discipulus eius? Negavit ille, 26
& dixit: non sum. * Dicit ei vnus ex seruis
pontificis, cognatus eius, cuius absceidit Pe-
trus auriculam: Nonne ego te vidi in hor-
to cum illo? * Iterum ergo negavit Petrus: 27
& statim gallus cantauit. * † Adducunt ergo
Iesum à Caipha in prætorium. Erat autem
manè: & ipsi non introierunt in prætorium,
† vt non contaminarentur, sed vt mandu-
carent Pascha. * Exiuit ergo Pilatus ad 29
eos foras, & dixit: Quam accusationem af-
fertis aduersus hominem hunc? * Respon- 30
derunt, & dixerunt ei: Si non esset hic ma-
liefactor, non tibi tradidissimus eum. * Dixit 31
ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & se-
cundum legem vestram iudicate eum. Dixe-
runt ergo ei Iudei: Nobis non licet inter-
ficere quemquam. * † Vt sermo Iesu imple- 32
retur, quem dixit, significans qua morte
esset moriturus. * † Introiuit ergo iterum in 33
prætorium Pilatus, & vocauit Iesum, & di-
xit ei: Tu es rex Iudeorum? * Respondit 34
Iesus: A temetipso hoc dicis, an alij dixe-
runt tibi de me? * Respondit Pilatus: Num- 35
quid ego Iudeus sum? Gens tua, & ponti-
fices tradiderunt te mihi: quid fecisti? * Res- 36
pondit Iesus: Regnum meum non est de
hoc mundo, si ex hoc mundo esset regnum
meum, ministri mei vtique decernerent vt
non traderet Iudeis: nunc autem regnum
meum non est hinc. * Dixit itaque ei Pilatus: 37
Ergo rex es tu? Respondit Iesus: Tu dicis
quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum,
& ad hoc veni in mundum, vt testimonium
perhibeam veritati: omnis qui est ex veri-
tate, audit vocem meam. * Dicit ei Pilatus: 38
Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum
exiuit ad Iudeos, & dicit eis, Ego nullam
inuenio in eo causam. * † Est autem consu- 39
etudo vobis vt vnum dimittam vobis in Pas-
cha: vultis ergo dimittam vobis regem Iu-
deorum? * Clamauerunt ergo rursus om-
nes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam. Erat
autem Barabbas latro.

CAPVT XIX.

A Pilato flagellatus, variisque modis afflictus, & spinis coronatus, ad mortem depositus: cuiusque à Pilato examinatus, ostendit illum desuper tantum habere in ipsum potestatem: Pilatus metricolus, Iesum, quem regem dicit Iudeorum, meritis adiudicat: Iesus baiulus sibi crucem, inter latrones crucifigitur: posito à Pilato super crucem titulo, diuisisque à militibus vestimentis, & sorte de tunica missa: Iesus matri Iohannem, matremque Iohanni commendat, & sitiens, aceto posatur consummatisque omnibus traditur spiritum: fractis latronum cruribus, ex aperto Christi latere sanguis & aqua pressui, eiusque corpus myrrha & aloë conditum sepelitur.

† *Matth.*
27.
Mar. 15.
p. 16.

1 Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, 2
& flagellauit. * Et milites placentes
A coronam de spinis, imposuerunt capiti eius: 3
& veste purpurea circumdederunt eum. * Et
veniebant ad eum, & dicebant: Aue rex Iu-
4 deorum: & dabant ei alapas. * Exiuit ergo
iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce addu-
co vobis eum foras, vt cognoscatis quia nul-
5 lam inuenio in eo causam. * (Exiuit ergo Ie-
sus portans coronam spineam, & purpu-
reum vestimentum.) Et dicit eis: Ecce ho-
6 mo. * Cum ergo vidissent eum Pontifices,
& ministri, clamabant dicentes: Crucifi-
ge, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Acci-
7 pite eum vos, & crucifigite: ego enim non
inuenio in eo causam. * Respondenter ei
8 Iudei: Nos legem habemus, & secundum
legem debet mori, quia filium Dei se fe-
9 cit. * Cum ergo audisset Pilatus hunc ser-
monem, magis timuit. * Et ingressus est
prætorium iterum: & dixit ad Iesum: Vnde
es tu? Iesus autem responsum non dedit ei.
10 * Dicit ergo ei Pilatus: mihi non loqueris?
nescis quia potestatem habeo crucifigere te,
11 & potestatem habeo dimittere te? * Res-
pondit Iesus: Non haberes potestatem ad-
uersum me vllam, nisi tibi datum esset de-
super. Propterea qui me tradidit tibi, ma-
12 ius peccatum habet. * Et exinde querebat
Pilatus dimittere eum. Iudei autem clama-
bant dicentes: Si hunc dimittis, non es ami-
13 cus Cæsaris: omnis enim, qui se regem facit,
contradicit Cæsari. * Pilatus autem cum au-
disset hos sermones, adduxit Iesum Iesum: &
14 C sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Li-
thostrotos, Hebraicè autem Gabbatha. *
Erat autem Parasceue Pasche, hora quasi
15 sexta, & dicit Iudeis: Ecce rex vester. * Il-
li autem clamabant: Tolle, tolle crucifige eum.
Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifi-
gam? Respondenter Pontifices: Non ha-
16 bemus Regem, nisi Cæsarem. * Tunc ergo
tradidit eis illum vt crucifigeretur. Suscepe-
17 runt autem Iesum, & eduxerunt. * † Et ba-
iulus sibi crucem, exiuit in eum, qui di-
citur Caluarie, locum, Hebraicè autem
18 Golgotha: * vbi crucifixerunt eum, & cum
eo alios duos, hinc & hinc, medium autem
19 Iesum. * Scripsit autem & titulum Pilatus:
& posuit super crucem. Erat autem scriptum:
20 Iesus Nazarenus, Rex Iudeorum. * Hunc
D ergo titulum multi Iudeorum legerunt: quia
prope ciuitatem erat locus vbi crucifixus
est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè, Græ-
21 cè, & Latine. * Dicebant ergo Pilato Pon-
tifices Iudeorum: Noli scribere, Rex Iudeo-
rum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudeo-
22 rum. * Respondit Pilatus: Quod scripsi,
23 scripsi. * Milites ergo cum crucifixis eum,
† acceperunt vestimenta eius, (& fecerunt
quatuor partes: vniqueque militi parem)
& tunicam: Erat autem tunica inconsutilis,
24 de super contexta per totum. * Dixerunt ergo

† *Matth.*
27.
Mar. 15.
p. 16.

† *Matth.*
27. d. 13.
Mar. 15.
p. 16.
Luc. 23.
p. 11.
p. 16.

† *Matth.*
27. d. 35.
Mar. 15.
p. 24.
Luc. 23.
p. 34.

ad inuicem: Non scindamus eam, sed sosti-
mut de illa cuius sit. Vt Scriptura imple-
tur, dicens: † Patrici sunt vestimenta mea
sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et
milites quidem hæc fecerunt. * Stabant au-
tem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror
marris eius Maria Cleophæ, & Maria Mag-
dalene. * Cùm vidisset ergo Iesus matrem,
& discipulum stantem, quem diligebat, dicit
matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. * Dein-
de dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa
hora accepit eam discipulus in sua. * Postea
sciens Iesus quia omnia consummata sunt,
† vt consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. F
* Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi
autem spongiam plenam aceto, hyssopo cir-
componentes, obtulerunt ei eam. * Cùm
ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Con-
summatum est. Et inclinato capite tradi-
dit spiritum. * Iudei ergo, (quoniam para-
scæne erat) vt non temerarent in cruce cor-
pora sabbato, (erat enim magnus dies ille
sabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur
eorum crura, & tollerentur. * Venerunt ergo
milites: & primi quidem fregerunt crura,
& alterius qui crucifixus est cum eo. * Ad
Iesum autem cùm venissent, vt viderent
eum iam mortuum, non fregerunt eius cru-
ra: * sed vnus militum lancealatus eius ape-
ruit, & continuo exiit sanguis & aqua. * Et
qui vidit, testimonium perhibuit: et verum
est testimonium eius. Et ille scit quia vera
dicit: vt & vos credatis. * Facta sunt enim
hæc, vt Scriptura impleatur: † Os non com-
minuetis ex eo. * Et iterum alia Scriptura
dicit: † Videbunt in quem transfixerunt.
† * Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph
ab Arimathæa, (eo quod esset discipulus
Iesu, oculus autem propter metum Iudeo-
rum) vt tolleretur corpus Iesu. Et permisit
Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. * Ve-
nit autem & Nicodemus, † qui venerat ad
Iesum nocte primum, ferens mixturam
myrrhæ & aloës, quasi libras centum. * Ac-
ceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt il-
lud lineis cum aromatibus, sicut mos est
Iudeis sepelire. * Erat autem in loco, vbi
crucifixus est, hortus: & in horto monu-
mentum nouum, in quo nondum quisquam
positus erat. * Ibi ergo propter Parasceuem
Iudeorum, quia iuxta erat monumentum, po-
suerunt Iesum.

CAPVT XX.

Maria Magdalene prima venit ad monumentum,
deinde Petrus & Thomas: illa plorans ad monimen-
tum videt Angelos, tandemque Iesum agnoscit: qui
apparens Apostolis, pacem illis optat, & ostensis
manibus ac latere, dat eis Spiritum sanctum, vt
peccata remittant ac retineant: rursumque non
credenti Thoma apparens cum reliquis discipulis,
corpus præbet palpandum, beatus dicens quia in ipso
non viso crediderunt: multa Christi signa non sunt
in hoc libro scripta.

VNa autem sabbati, Maria Magdale-
ne venit manè, cùm adhuc tenebræ
essent, ad monumentum: & vidit lapidem
sublatum à monumento. * Cucurrit ergo,
& venit ad Simonem Petrum, & ad alium
discipulum, quem amabat Iesus, & dicit il-
lis: Tulerunt Dominum de monumento,
& nescinus vbi posuerunt eum. * Exiit ergo
Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt
ad monumentum. * Currebant autem duo
simul, & ille alius discipulus præcucurrit ci-
uitatis Petro, & venit primus ad monimen-
tum. * Et cùm se inclinasset, vidit posita
lineamina, non tamen introiuit. * Venit
ergo Simon Petrus sequens eum, & introi-
uit in monumentum, & vidit lineamina
posita, * & sudarium, quod fuerat super
caput eius, non cum lineaminibus positum,
sed separatim inuolutum in vnum locum. *
Tunc ergo introiuit & ille discipulus, qui ve-
nerat primus ad monumentum: & vidit, &
credidit. * nondum enim sciebant Scripu-
ram, quia oportebat eum à mortuis resurge-
re. * Abierunt ergo iterum discipuli ad se-
metipsos. * † Maria autem stabat ad monu-
mentum foris, plorans. Dum ergo fletet, in-
clinauit se, & prospexit in monumentum? *
& vidit duos angelos in albis, sedentes, vnum
ad caput, & vnum ad pedes, vbi positum fue-
rat corpus Iesu. * Dicunt ei illi: Mulier, quid
ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Dominum
meum, & nescio vbi posuerunt eum. * Hæc
cùm dixisset, conuersa est retrorsum, & vidit
Iesum stantem: & non sciebat quia Iesus esset.
* Dicit ei Iesus: Mulier, quid ploras? quem
queris? Illa existimans quia horulatus esset,
dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, di-
cito mihi vbi posuisti eum: & ego eum tol-
lam. * Dicit ei Iesus: Maria. Conuersa illa,
dicit ei: Rabboni (quod dicitur Magister). *
Dicit ei Iesus: Noli me tangere, nondum
enim ascendi ad Patrem meum: vade autem
ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Pa-
trem meum, & patrem vestrum Deum meum,
& Deum vestrum. * Venit Maria Magdalene
annuncians discipulis: Quia vidi Dominum,
& hæc dixit mihi. * † Cùm ergo serò esset
die illo, vna sabbatorum, & fores essent clau-
sæ, vbi erant discipuli congregati propter me-
tum Iudeorum: venit Iesus, & stetit in me-
dio, & dixit eis: Pax vobis. * Et cùm hoc di-
xisset, ostendit eis manus, & latus. Gaudium
ergo discipuli viso Domino. * Dixit ergo eis
iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, &
ego mitto vos. * Hæc cùm dixisset, insuffla-
uit: & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum:
* † quorum remiseritis peccata, remittun-
tur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt.
* Thomas autem vnus ex duodecim, qui di-
citur Didymus, non erat cum eis quando ve-
nit Iesus. * Dixerunt ergo ei alij discipuli: Vi-
dimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi
videro in manibus eius fixuram clauorum, &
mittam

Matth.
28. a. 1.
Mar. 16.
a. 2.
Luc. 24.
a. 1.

† Matth.
28. a. 1.
Mar. 16.
a. 5.
Luc. 24.
a. 4.

† Matth.
28. a. 14.
Luc. 24.
a. 16.
1. Cor. 15.
a. 1.

† Matth.
28. a. 18.

† Psal. 11.
c. 19.

† Psal. 69.
c. 12.

† Exod. 11.
g. 46.
Num. 9.
h. 12.
† Zach.
12. c. 10.
† Matth.
27. B. 57.
Mar. 15.
d. 43.
Luc. 23.
g. 10.
† Sap. 3.
a. 29.

mittam digitem meum in locum clauorum,
& mittam manum meam in latus eius, non
credam. * Et post dies octo, iterum erant disci-
puli eius intus; & Thomas cum eis. Venit
Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit
Pax vobis. * Deinde dicit Thomæ: In-
fer digitem tuum huc, & vide manus meas,
& affer manum tuam, & mitte in latus meum:
& noli esse incredulus, sed fidelis. * Respon-
dit Thomas, & dixit ei: Dominus meus, &
Deus meus. * Dixit ei Iesus: Quia vidisti
me Thomas, credidisti: beati qui non viderunt,
& crediderunt. * † Multa quidem
alia signa fecit Iesus in conspectu discipulo-
rum suorum, quæ non sunt scripta in libro
hoc. * Hæc autem scripta sunt, vt credatis,
quia Iesus est Christus Filius Dei: & vt cre-
dentes, vitam habeatis in nomine eius.

CAPVT XXI.

*Piscantibus discipulis comprehendere facit Iesus
cepisam piscium multitudinem; quo signo Petrus
per Ioannem Dominum agnosceus, mittit se in ma-
res; & factis prandio, de amore in Christum ter
interrogatus, ter accipit pascendas ipsius oues, &
de futura passione sua admonetur, frustra de Ioan-
nis morte curiosè scrutatus: non omnia Christi fa-
cta scripta sunt*

Postea manifestauit se iterum Iesus dis-
cipulis ad mare Tiberiadis. Manifesta-
uit autem sic. * Erant simul Simon Petrus,
& Thomas, qui dicitur Didymus, & Na-
thanael, qui erat à Cana Galilæe, & filij Ze-
bedei, & alij ex discipulis eius duo: * Dicit eis
Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Ve-
nimus & nos tecum. Et exierunt, & ascen-
derunt in nauim: & illa nocte nihil preendi-
derunt. * Mane autem facto stetit Iesus in li-
tore: non tamen cognouerunt discipuli quia
Iesus est. * Dixit ergo eis Iesus: Pueri num-
quid pulmentarium habetis? Responderunt
ei: Non. * Dicit eis: Mitte in dexteram
nauigij rete; & inuenietis. Misérunt ergo:
& iam non valebant illud trahere præ mul-
titudine piscium. * Dixit ergo discipulus il-
le, quem diligebat Iesus, Petro: Dominus
est. Simon Petrus cum audisset quia Do-
minus est, tunica succinxit se (erat enim
nudus) & misit se in mare. Alij autem
discipuli nauigio venerunt, (non enim lon-

gè erant à terra, sed quasi cubitis ducentis)
trahentes rete piscium. * Vt ergo descende-
runt in terram, viderunt prunas positas, &
piscem superpositum, & panem. * Dicit eis
Iesus: Afferte de piscibus, quos prehendistis
nunc. * Ascendit Simon Petrus, & traxit
rete in terram, plenum magnis piscibus cen-
tum quinquaginta tribus. Et cum tanci essent,
non est scissum rete. * Dicit eis Iesus: Ve-
nite, prandete. Et nemo audebat discum-
bentium interrogare eum: Tu quis es? scien-
tes, quia Dominus est. * Et venit Iesus, &
accepit panem, & dat eis & piscem similiter.
* Hoc iam tercio manifestatus est Iesus dis-
cipulis suis, cum resurrexisset à mortuis. *
Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro
Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his?
Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo
te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei
iterum: Simon Ioannis, diligis me? At illi:
Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei:
Pasce agnos meos. * Dicit ei tercio: Simon
Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus,
quia dixit ei tercio, Amas me? & dixit ei:
Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo
te. Dixit ei: Pasce oues meas. * † Amen, amen
dico tibi: cum esses iunior, cingebas te, &
ambulabas vbi volebas: cum autem senueris,
extendes manus tuas, & alius te cinget, &
ducet quò tu non vis. * Hoc autem dixit,
significans qua morte clarificaturus esset
Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Se-
quere me. * Conuersus Petrus vidit illum
discipulum, quem diligebat Iesus, sequen-
tem, † qui & recubuit in coena super pectus
eius, & dixit: Domine quis est qui tradet te?
* Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu:
Domine, hic autem quid? * Dicit ei Iesus:
Sic eum volo manere donec veniam, quid
ad te? tu me sequere. * Exiit ergo sermo iste
inter fratres, quia discipulus ille non mori-
tur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur; sed:
Sic eum volo manere donec veniam, quid ad
te? * Hic est discipulus ille, qui testimonium
perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus,
quia verum est testimonium eius. * † Sunt
autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ
si scribantur per singula, nec ipsum arbitror
mundum capere posse eos, qui scribendi sunt,
libros.

A C T V S A P O S T O L O R V M.

CAPVT PRIMVM.

Iesus promittens Apostolis Spiritum sanctum, dicit non esse ipsorum scire secreta rerum futurarum tempora : & post ipsius in celum ascensum dicitur ab Angelis similiter venturus : nomina Apostolorum : oratio Petri de eo in locum Iuda proditoris succedendo : vbi praemissa precibus eligitur sorte Matthias.

PRIMUM quidem sermone feci de omnibus, o Theophile, quae cepit Iesus facere, & docere, usque in diem, qua, praeciens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est : quibus & praebuit seipsum vinum post passionem suam in multis argumendis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. * Et exconuersens, praecipit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum : quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini in Spiritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui conueniant, interrogauit eum, dicentes : Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel ? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quae Pater posuit in sua potestate : sed accipietis virtutem superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudea, & Samaria, & usque ad vltimum terrae. * Et cum haec dixisset, videns illis, eleuatus est : & nubes suscepit eum ab oculis eorum. * Cumque inuenerunt in caelum eundem illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt : Viri Galilai, quid statim aspicientes in caelum ? hic Iesus, qui assumptus est in caelum, sic venit, quemadmodum vidistis eum eundem in caelum. * Tunc reuersi sunt Ierosolymam, ad montem qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. * Et cum introissent in coenaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus & Ioannes, Iacobus & Andreas, Philippus & Thomas, Bartholomaeus & Mattheus, Iacobus Alphaei, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. * hi omnes erant perseverantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius. * In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul, fere centum viginti.) * Viri fratres, oportet impleri Scripturam quam pre-

dixit Spiritus sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum : qui connumeratus erat in nobis ; & sortitus est sortem ministerij huius. * Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius : & diffusa sunt omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellarentur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. * Scripsum est enim in libro Psalmorum : Fias commoratio corum deserta, & non sit qui inhabitet in ea : & episcopatum eius accipiat alter. * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiit inter nos Dominus Iesus, incipiens a baptismo Ioannis usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barabas, qui cognominatus est Iustus, & Mathiam. * Et orantes dixerunt : Tu Domine, qui corda nostri omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum. * accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo prauiarius est Iudas ut abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit fors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

CAPVT II.

Effuso super discipulos Spiritu sancto die Pentecostes, admirantur Iudaei quid omnium loquantur linguis : dicentes autem missi plenos esse consuetat Petrus, citata inter alia sua comitionis prophetia Isai, compunctique Iudaei audito Petri consilio : conuertuntur ad Christum tria crederet milia ; simulque perseverant in doctrina Apostolorum, fractione panis & orationibus, habentes omnia communia.

ET cum complerentur dies Pentecostes, Erant omnes pariter in eodem loco : & factus est repente de caelo sonus, tamquam aduenientis spiritus vehemens, & repleuit totam domum ubi erant sedentes. * Et apparuerunt illis dispartitae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eorum : & ceperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione quae sub caelo est. * Facta autem hac voce, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebant unusquisque lingua sua illos loquentes. * Suspebant autem omnes, & mirabantur, dicentes :

Nonne

† Luc. 24.
8. 49.
Ioh. 14.
d. 16.
† Mat. 13.
d. 32.
Mat. 1.
a. 8.
Luc. 9.
d. 16.
Ioh. 1.
d. 16.

† Iu. 1.
a. 3.
† Luc. 24.
8. 48.

† Psal. 68.
h. 25.
Ier. 13.
h. 18.

† Mat. 13.
d. 32.

† Psal. 68.
h. 26.

† Psal. 108.
a. 8.

† Mat. 13.
d. 32.
Mat. 1.
a. 8.
Luc. 9.
d. 16.
Ioh. 1.
d. 16.
Ier. 13.
h. 18.

Nōne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt, * & quomodo nos audiuius vnus- 8
quisque linguam nostram, in qua nati su- B
mus? Parthi, & Medi, & Ælami, & qui 9
habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cap-
padociam, Pontum, & Asiam, * Phrygiam, 10
& Pamphylia, Ægyptum, & partes Libyæ,
quæ est circa Cyrenen, & adueniunt Romani,
* Iudæi quoque, & Proselyti, Cretes, & Ara- 11
bes: audiuius eos loquentes nostris linguis
magnalia Dei. * Stupebant autem omnes, &
mirabantur ad inuicem dicentes: Quidnam
vult hoc esse? * Alij autem irridentes dice- 13
bant: quia musto pleni sunt isti. * Stans au- 14
tem Petrus cum vndecim, leuauit vocem
suam, & locutus est eis: Viri Iudæi, & qui
habitat in Ierusalem vniuersi, hoc vobis no- 15
tum sit, & auribus percipite verba mea. *
Non enim, sicut vos aestimatis, hi ebrii sunt,
cum sit hora diei tertia: * sed hoc est, quod 16
dictum est per prophetam Ioel: * † Et erit
in nouissimis diebus (dicit Dominus) effun- C
dam de Spiritu meo super omnem carnem:
& prophetabunt filij vestri, & filiz vestræ:
& iuuenes vestri visiones videbunt, & se- 17
niores vestri somnia somnabunt. * Et qui-
dem super seruos meos, & super ancillas
meas, in diebus illis effundam de Spiritu 19
meo, & prophetabunt: * & dabo prodigia
in caelo sursum, & signa in terra deorsum,
sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * 20
Sol conuertetur in tenebras, & luna in san-
guinem, antequam veniat dies Domini ma-
gnus & manifestus. * † Et erit: omnis qui 21
cumque inuocauerit nomen Domini, saluus
erit. * Viri Israelitæ, audite verba hæc: Ie- 22
sum Nazarenum, virum approbatum à Deo
in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis,
quæ fecit Deus per illum in medio vestri, si- 23
cut & vos scitis: * hunc definito consilio &
præscientia Dei traditum, per manus ini- 24
quorum affigentes interemitis: * quem Deus
suscitauit, solutis doloribus inferni, iuxta D
quod impossibile erat teneri illum ab eo. * 25
David enim dixit in eum: † Providebam Do-
minum in conspectu meo semper: quoniam
à dextris est mihi ne commoueat: * Propter 26
hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua
mea, insuper & caro mea requiescet in spe:
* Quoniam non derelinques animam meam 27
in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre
corruptionem. * Notas mihi fecisti vias vitæ:
& replebis me iocunditate cor facie tua. * 29
Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de
patriarcha David, † quoniam defunctus est,
& sepultus: & sepulchrum eius est apud nos
vsque in hodiernum diem. * Propheta igitur 30
eum effecit, & sciret quia iureiurando † iuraf-
set illi Deus de fructu lumbi eius sedere su-
per sedem eius: * † providens locutus est de
resurrectione Christi, quia † neque dereli-
ctus est in inferno, neque caro eius vidit cor-
ruptionem. * Hunc Iesum resuscitauit Deus, 31

cuius omnes nos testes sumus. * Dextera
igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus
sancti accepta à Patre, effudit hunc, quem
34 vos videtis, & auditis. * Non enim David
ascendit in celum: dixit autem ipse: † Dixit
Dominus Domino meo, sede à dextris meis, 35
* donec ponam inimicos tuos scabellum pe-
36 dum tuorum. * Certe similis sciat ergo omnis
domus Israel, quia & Dominum eum, &
Christum fecit Deus, hunc Iesum, quem
37 vos crucifixistis. * His autem auditis, com-
F pūcti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, &
ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri
38 fratres? * Petrus verò ad illos: Penitentiam
(inquit) agite, & baptizetur vnusquisque
vestrum in nomine Iesu Christi, in remissio-
nem peccatorum vestrorum: & accipietis
39 donum Spiritus sancti. * Vobis enim est re-
promissio, & filiis vestris, & omnibus qui
longè sunt, quoscumque aduocauerit Do-
40 minus Deus noster. * Aliis etiam verbis plu-
rimis testificatus est, & exhortabatur eos,
dicens: Saluamini à generatione ista praua.
41 * Qui ergo receperunt sermonem eius, bap-
tizati sunt: & appositæ sunt in die illa ani-
mæ circiter tria millia. * Erant autem perse-
42 nerantes in doctrina Apostolorum, & com-
municatione fractionis panis, & orationi-
bus. * Fiebat autem omni animæ timor: mul-
43 ta quoque prodigia & signa per Apostolos
in Ierusalem fiebant, & mens erat magnus
44 in vniuersis. * Omnes etiam qui credebant,
erant pariter, & habebant omnia communia.
45 * Possessiones & substantias vendebant, &
diuidebant illa omnibus, prout cuique opus
46 erat. * Quotidie quoque perdurantes vna-
nimiter in templo, & frangentes circa do-
mos panem, sumebant cibum cum exultatio-
ne, & simplicitate cordis, * collaudantes
47 Deum, & habentes gratiam ad omnem ple-
bem. Dominus autem augebat qui salui fie-
rent quotidie in idipsum.

CAPVT III.

*Petrus cum Ioanne claudam à matris utero sa-
nat, ac docet ipsos id fecisse per fidem nominis Chri-
sti, quem ostendit esse Messiam promissum per
Mosen & prophetas, ipsique Abraham.*

1 **P**etrus autem & Ioannes ascendebant in
templum, ad horam orationis nonam.
2 * Et quidam vir, qui erat claudus ex utero
matris suæ, bauiabatur: quem ponebant
quotidie ad portam templi, quæ dicitur Spe-
ciosa, vt peteret elemosynam ab introiun-
3 tibus in templum. * Is cum vidisset Petrum
& Ioannem incipientes introire in templum,
4 rogabat vt elemosynam acciperet. * Inueni-
ens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit:
5 Respice in nos. * At ille intendebat in eos,
6 sperans se aliquid accepturum ab eis. * Pe-
trus autem dixit: Argentum & aurum non
est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do:
In nomine Iesu Christi filij Nazareni surge, &
ambula.

† Iſai. 44.
A. 1.
Rom. 8.
E. 28.

† Iſai. 2.
A. 1.
Rom. 10.
E. 13.

† Iſai. 13.
A. 2.

† I. Reg.
2. 110.

† Iſai. 11.
A. 11.

† Iſai. 15.
A. 10.
Iſai. 1.
E. 35.

ambula. * Et apprehensa manu eius dextera, 7
 alleuauit eum, & protinus consolidare sunt
 bases eius & plantæ. * Et exiliens stetit, & 8
 ambulabat: & intrauit cum illis in templum
 ambulans, & exiliens, & laudans Deum. * 9
 Et uidit omnis populus eum ambulantem, &
 laudantem Deum. * Cognoscebant autem 10
 illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam B
 sedebat ad Speciosam portam templi: & im-
 pleti sunt stupore & extasi, in eo quod con-
 tingerat illi. * Cum teneret autem Petrus &
 Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos, ad
 porticum que appellatur Salomonis, stupen-
 tes. * Videns autem Petrus, respondit ad 11
 populum: Viri Israelitæ, quid miramini in
 hoc, aut nos quid inuicemini, quasi nostra
 virtute aut potestate fecerimus hunc ambu-
 lare? * Deus Abraham, & Deus Isaac, &
 Deus Iacob, Deus patrum nostrorum, glo-
 rificauit Filium suum Iesum, quem vos qui-
 dem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati,
 iudicante illo dimitti. * † Vos autem sanctum 14
 & iustum negastis, & petistis virum homicidæ
 donari vobis: * autorem verò vitæ interfe- 15
 cistis, quem Deus suscitauit à mortuis, cuius
 nos testes sumus. * Et in fine nominis eius, 16
 hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirma-
 C
 uie nomen eius: & fides, quæ per eum est, de-
 dit integram sanitarum illam in conspectu
 omnium vestrum. * Et nunc fratres scio quia 17
 per ignorantiam fecistis, sicut & principes
 vestri. * Deus autem, quæ prænuñciavit per os 18
 omnium prophetarum, parit Christum suum,
 sic impleuit. * Pœnitementi igitur, & conuer-
 19
 timini, ut deleantur peccata vestra: * ut cum 20
 venerint tempora refrigerij à conspectu Do-
 mini, & miserit eum, qui prædicatus est vo-
 bis, Iesum Christum, * quem oportet qui- 21
 dem cœlum suscipere vsque in tempora re-
 stitutionis omnium, quæ locutus est Deus
 per os sanctorum suorum à sæculo propheta-
 rum. * Moyses quidem dixit: † Quoniam 22
 Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus D
 vester de fratribus vestris, tamquam meip-
 sum audieris iuxta omnia quæcumque locu-
 tus fuerit vobis. * Erit autem: omnis anima, 23
 quæ non audierit Prophetam illum, exter-
 minabitur de plebe. * Et omnes prophete 24
 Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, an-
 nuntiauerunt dies istos. * Vos estis filij pro-
 phetarum, & testamenti, quod disposuit
 Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: 25
 † Et in semine tuo benedicentur omnes fa-
 milie terræ. * Vobis primum Deus susci- 26
 tans Filium suum, misit eum benedicen-
 tem vobis: vt conuertat se vsusque à
 nequitia sua.

CAPVT IV.

*Apostoli post reclusionem in custodia examina-
 ti de claudi curantione, ostendunt in solo Christo
 lapide angulari esse salutem, nec principibus con-
 tra Dei iussum obtemperant cessando à doctrina*

*nominis Christi: dimissi verò, & orantes, acci-
 piunt signa dati Spiritus sancti: nullus ipsorum
 quidquam proprium habebat, sed suis diuenditis
 faciebant pretium esse commune, sicut fecit Bar-
 nabas diuendito agro suo.*

1 **L**oquentibus autem illis ad populum, su-
 A **L**peruerunt sacerdotes, & magistratus
 2 templi, & Sadducei, * dolentes quod doce-
 rent populum, & annuntiarent in Iesu resur-
 3 rectionem ex mortuis: * & iniecerunt in eos
 manus, & posuerunt eos in custodiam in
 4 crastinum: erat enim iam vespere. * Multi
 autem eorum, qui audierant verbum, credi-
 5 que millia. * Factum est in crastinum, vt
 congregarentur principes eorum, & senio-
 6 res, & Scribæ in Ierusalem: * & Annas prin-
 7 ceps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, &
 Alexander, & quotquot erant de genere sa-
 7 cerdotali. * Et statuentes eos in medio, in-
 terrogabant: In qua virtute, aut in quo no-
 8 mine fecistis hoc vos? * Tunc repletus Spi-
 9 ritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes
 9 populi, & seniores audite: * Si nos hodie
 diiudicauer in beneficio hominis infirmi,
 10 in quo iste saluus factus est, * notum sit om-
 nibus vobis, & omni plebi Israel: quia in
 nomine Domini nostri Iesu Christi Nazare-
 ni, quem vos crucifixistis, quem Deus sus-
 citauit à mortuis, in hoc iste astat coram vo-
 11 bis sanus. * † Hic est lapis, qui reprobatu
 est à vobis ædificantibus, qui factus est in
 12 caput anguli: * & non est in alio aliquo sa-
 C
 culus. Nec enim aliud nomen est sub cœlo da-
 tum hominibus, in quo oporteat nos saluos
 13 fieri. * Videntes autem Petri constantiam
 & Ioannis, comperto quod homines essent
 sine litteris, & idiotæ, admirabantur, & co-
 gnoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant:
 14 * hominem quoque videntes stantem cum
 eis, qui curatus fuerat, nihil poterant con-
 15 tradicere. * Iusserunt autem eos foras extra
 concilium secedere: & conscrebant ad inui-
 16 cem, * dicentes: Quid faciemus hominibus
 istis? quoniam quidem notum signum fa-
 ctum est per eos, omnibus habitantibus Ie-
 rusalem: manifestum est, & non possumus
 17 negare. * Sed ne amplius diuulgetur in po-
 pulum, comminemur eis, ne vltra loquantur
 18 in nomine hoc vlli hominum. * Et vocantes
 D
 eos, denuntiauerunt ne omnino loqueren-
 19 tur, neque docerent in nomine Iesu. * Pe-
 trus verò & Ioannes respondentes, dixerunt
 ad eos: Si iustum est in conspectu Dei, vos
 20 potius audire quam Deum, iudicate: * non
 enim possumus quæ vidimus & audimus
 21 non loqui. * At illi comminantes dimiserunt
 eos: non inuenientes quomodo punirent
 eos, propter populum, quia omnes clarifica-
 22 bant id quod factum fuerat in eo quod ac-
 E
 ciderat. * Annorum enim erat amplius qua-
 23 istud sanitatis. * Dimissi autem venerunt ad
 suos:

† Marc. 16.
 27. 20.
 Marc. 13.
 6. 11.
 Luc. 24.
 48.
 Ioan. 18.
 8. 10.

† Deut. 18.
 15.

† Gen. 12.
 3.

† Ps. 117.
 d. 22.
 Isai. 28.
 d. 16.
 Marc. 11.
 d. 42.
 Marc. 12.
 d. 10.
 Luc. 24.
 2. 17.
 Rom. 9.
 8. 13.
 1. Petr. 1.
 6. 7.

suos & annuntiauerunt eis, quanta ad eos principes sacerdotum & seniores dixissent. * Qui cum audissent, vnanimes leuauerunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui fecisti caelum, & terram, mare, & omnia quae in eis sunt: * qui Spiritu sancto per os patris nostri Dauid, pueri tui, dixisti: Quare fremuerunt Gentes: & populi meditati sunt inania? * Assisterunt reges terrae, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius: * conuenerunt enim verè in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum Iesum, quem vixisti, Herodes, & Pontius Pilatus, cum Gentibus, & populis Israel, * facere quae manus tua & consilium tuum decreuerunt fieri. * Et nunc Dominum respice in miseros eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum, * in eo quod manum tuam extendas ad sanitates: & signa & prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. * Et cum orassent, motus est locus, in quo erant congregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. * Multitudinis autem erodentium erat cor vnum, & anima vna: nec quisquam eorum, quae possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. * Et virtute magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. * Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes assererebant pretia eorum quae vendebant, * & ponebant ante pedes Apostolorum. Dividebatur autem singulis prout cuique opus erat. * Ioseph autem, qui cognominatus est Barnabas (quod est interpretatum Filius consolationis) Leuites, Cyprius genere, * cum haberet agrum, vendidit eum, & addidit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

CAPVT V.

Ananias & uxor sua Saphira agro diuendito pretij partem sibi seruant: quod tamen interrogante Petro falsum esse negant: quam ob causam ad verbum Petri uxor post maritum subita morte percutitur: multa per Apostolos, & maxime per Petrum sunt signa: ipsique in custodia reclusi ab Angelo educuntur, & rursus apprehensi non consentiunt ut à predicatione nominis Christi cessent: Gamalielus autem consilio casti dimittuntur, gaudentes quod pro Christi nomine caedi meruissent, quem continue amantant.

Vir autem quidam nomine Ananias, cum Saphira uxore sua, vendidit agrum, * & fraudauit de pretio agri, conscia uxore sua: & asserens partem quamdam, ad pedes Apostolorum posuit. * Dixit autem Petrus: Anania, cur tentauit satanas cor tuum, mendicare Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebas, & venumda-

tum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? non es mentiens hominibus, sed Deo. * Audiens autem Ananias haec verba cecidit & expirauit. Et factus est timor magnus super omnes qui audierunt. * Surgentes autem iuuenes amouerunt eum, & efferebant sepelire eum. * Factum est autem quasi horarum trium spatium, & uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introiuit. * Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidisti? At illa dixit: Etiam tanti. * Petrus autem ad eam: Quid utique conuenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium; & esserent te. * Confestim cecidit ante pedes eius, & expirauit. Intrantes autem iuuenes, inuenerunt illam mortuam, & exstulerunt, & sepelierunt ad virum suum. * Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia, & in omnes qui audierunt haec. * Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. Et erant vnanimes inter omnes in portu Salomonis. * Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. * Magis autem augebatur creditum in Domino multitudo virorum, ac mulierum, * ita ut in plateas eicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. * Concorrebat autem & multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalem, asserentes agros, & vecturos à spiritibus immundis: qui curabantur omnes. * Exurgens autem princeps sacerdotum, & omnes qui cum illo erant (quae est haeresis Sadduceorum) repleti sunt zelo: * & iniecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica. * Angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris, & educens eos, dixit: * Ite, & stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae huius. * Qui cum audissent, intrauerunt diluculo in templum, & docebant. Adueniens autem princeps sacerdotum, & qui cum eo erant, conuocauerunt concilium, & omnes seniores filiorum Israel: & miserunt ad carcerem vt adducerentur. * Cum autem venissent ministri, & aperto carcere non inuenissent illos, reuersi nuntiauerunt, * dicentes: Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligentia, & custodes stantes ante ianuas: aperientes autem neminem intras inuenimus. * Vt autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum, ambigebant de illis quidnam fieret. * Adueniens autem quidam nuntiavit eis: Quia ecce viri, quos posuisti in carcerem, sunt in templo stantes, & docentes populum. * Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine vi: timebant enim populum ne lapidarentur. * Et cum adduxissent illos,

statuerunt in concilio : & interrogauit eos princeps sacerdotum : * dicens : Præcipiendo præcepimus vobis ne doceretis in nomine isto : & ecce replestis Ierusalem doctrina vestra : & vultis inducere super nos sanguinem hominis istius. * Respondens autem Petrus, & Apostoli, dixerunt : Obedire oportet Deo magis, quam hominibus. * Deus patrum nostrorum suscitauit Iesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. * Hunc principem & saluatorem Deus exaltauit dextera sua, ad dandam poenitentiam Israeli, & remissionem peccatorum. * & nos sumus testes horum verborum, & Spiritus sanctus, quem dedit Deus omnibus obediencibus sibi. * Hæc cum audissent, discabantur, & cogitabant interficere illos. * Surgens autem quidam in concilio Phariseus, nomine Gamaliel, legisdoctor honorabilis vniuersæ plebi, iussit foras ad breue homines fieri. * dixitque ad illos. Viri Israelitæ, attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis. * Ante hos enim dies exiit Theodas, dicens se esse aliquem, cui consensit numerus virorum circiter quadringentorum : qui oculis est : & omnes, qui credebant ei, dissipati sunt, & redacti ad nihilum. * Post hunc exiit Iudas Galileus in diebus professionis, & avertit populum post se, & ipse periit : & omnes, quotquot coconsenserunt ei, dispersi sunt. * Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis, & sinite illos : quoniam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus, dissoluetur : * si verò ex Deo est, non poteritis dissolvere illud, ne forte & Deo repugnare inueniamini. Consenserunt autem illi. * Et convocantes Apostolos, cæcis denuntiauerunt ne omnino loquerentur in nomine Iesu, & dimiserunt eos. * Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. * Omni autem die non cessabant, in templo & circa domos docentes, & euangelizantes Christum Iesum.

CAPVT VI.

Electio septem diaconorum, crescente indies credentium numero : Stephani vehementia cum signis & prodigijs, in quem plurimi insurgunt Iudæi : cumque eum non possent comminere, falsis testibus mittuntur opprimere.

IN diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Græcorum aduersus Hebræos, eo quod dispicerentur in ministerio quotidiano viduarum. * Convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt : Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, & ministrare mensis. * Considerate ergo fratres, viros ex vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. * Nos verò orationi, & ministerio verbi instantes erimus. * Et

B placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum plenum fide & Spiritu sancto, & Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmeniam, & Nicolaum aduenam Antiochenam. * Hos statuerunt aore conspectum Apostolorum : & orantes imposuerunt eis manus. * Et verbum Domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem valde : multa etiam turba sacerdotum obediens fidei. * Stephanus autem plenus gratia & fortitudine, faciebat prodigia & signa magna in populo. * Surrexerunt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorum, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant à Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano : * & non poterant resistere sapientie, & Spiritui, qui loquebatur. * Tunc summisserunt viros, qui dicerent se audiuisset eum dicentem verba blasphemie in Moysen, & in Deum. * Commouerunt itaque plebem, & seniores, & Scribas : & coconcurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium. * & statuerunt falsos testes, qui dicerent : Homo iste non cessat loqui verba aduersus locum sanctum, & legem. * audiuiimus enim eum dicentem : Quoniam Iesus Nazarenus hic, destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses. * Et iouentes eum omnes, qui sedebant in concilio, viderunt faciem eius tamquam faciem Angeli.

CAPVT VII.

Stephanus, data respondendi facultate, multa refert de pacto Dei cum Abraham eiusque minoribus, de Moysæ & egressu filiorum Israel ex Aegypto, de tabernaculo testimonij & templo per Salomonem adificato : Iudæos reprehendens quod ipsi & patres eorum Spiritui sancto semper resisterint : cum autem diceret se Iesum à dextris Dei videre, lapidatur, testibus vestimentis ad pedes Sauli deponentibus : oraque pro lapidantibus.

Dixit autem princeps sacerdotum : Si hæc ita se habent? Qui ait. Viri fratres, & patres, audite : Deus gloriæ apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamia, prius quam moraretur in Charan, & dixit ad illum : Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram, quam monstrauero tibi. * Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitauit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater eius, transfulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis. * Et non dedit illi hereditatem in ea, nec passum pedis : sed repromisit dare illi eam in possessionem, & semini eius post ipsum, cum non haberet filium. * Locutus est autem ei Deus : † Quia erit semen eius accola in terra aliena, & seruiros eos facient, & male tractabunt eos annis quadringentis : * & gentem cui serui-
runt iudicabo ego, dixit Dominus & post hæc exhibe,

† Gen. 12. 4. 11.

† Gen. 15. 13. 14.

† Gen. 17. exhibunt, & seruiunt mihi in loco isto. * † Et 8
 † Gen. 17. dedit illi testamentum circumcisionis: † & sic genuit Isaac, & circumcidit eum die octa-
 † Gen. 17. uo: & † Isaac, Iacob: & † Iacob, duodecim
 † Gen. 17. Patriarchas. * Et Patriarchæ æmulantes, † Ioseph
 † Gen. 17. vendiderunt in Ægyptum, & erat Deus B
 † Gen. 17. eum eo: * & eripuit eum ex omnibus tribu-
 † Gen. 17. lationibus eius: & † dedit ei gratiam & sapi-
 † Gen. 17. entiam in conspectu Pharaonis regis Ægypti,
 † Gen. 17. & constituit eum præprium super Ægyptum, & super omnem domum suam. * Venit
 † Gen. 17. autem famem in vniuersam Ægyptum & Chanaan, & tribulatio magna: & non inueniebant cibos patres nostros. * † Cum audisset
 † Gen. 17. autem Iacob esse frumentum in Ægypto: misit
 † Gen. 17. patres nostros primum: * † & in secundo
 † Gen. 17. cognouit Ioseph à fratribus suis, & manifestatum est Pharaoni genus eius. * Mittens
 † Gen. 17. autem Ioseph accessit Iacob patrem suum, & omnem
 † Gen. 17. cognitionem suam in animabus septuagintaquinque. * † Et descendit Iacob
 † Gen. 17. in Ægyptum, & † defunctus est ipse, & pa-
 † Gen. 17. tres nostros. * Et translati sunt in Sichem, & positi
 † Gen. 17. sunt in sepulchro, † quod emit Abraham precio argentei à filiis Hemor filij Sichæ.
 † Gen. 17. * Cum autem appropinquaret tempus promissionis, quam conserauerat Deus Abraham, † creuit
 † Gen. 17. populus, & multiplicatus est in Ægypto, * quoadusque
 † Gen. 17. surrexit alius rex in Ægypto, qui non sciebat Ioseph. * Hic
 † Gen. 17. circumueniens genus nostrum, afflictis patres nostros, ut
 † Gen. 17. exponerent infantes suos, ne uiuificaretur. * † Eodem
 † Gen. 17. tempore natus est Moyses, & fuit grati Deo, qui nutritus
 † Gen. 17. est tribus mensibus in domo patris sui. * Exposito autem
 † Gen. 17. illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nutriuit eum
 † Gen. 17. sibi in filium. * Et eruditus est Moyses omni sapientia
 † Gen. 17. Ægyptiorum, & erat potens in verbis, & in operibus suis: * Cum
 † Gen. 17. autem impleretur ei quadraginta annorum tempus, ascendit
 † Gen. 17. in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israel. * † Et cum
 † Gen. 17. uidisset quemdam iniuriam patientem, vindicauit illum: & fecit
 † Gen. 17. uictum ei qui iniuriam sustinebat, petuulso Ægyptio. * Existimabat
 † Gen. 17. autem intelligere fratres, quoniam Deus per manum ipsius daret
 † Gen. 17. salutem illis: at illi non intellexerunt. * † Sequenti
 † Gen. 17. uero die apparuit illis litigantibus: & reconciliabat eos
 † Gen. 17. in pace, dicens: Viri, fratres estis, ut quid nocetis alterutrum? * Qui
 † Gen. 17. autem iniuriam faciebat proximo, tepulit eum, dicens: Quis
 † Gen. 17. te constituit principem & iudicem super nos? * Numquid
 † Gen. 17. interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri
 † Gen. 17. Ægyptium? * Fugit autem Moyses in uerbo isto: & factus
 † Gen. 17. est aduenia in terra Madian, ubi genuit filios duos. * Et
 † Gen. 17. expleto annis quadraginta, apparuit illi in deserto
 † Gen. 17. montis Sina Angelus in igne flammæ rubi. * Moyses
 † Gen. 17. autem uidens, admiratus est visum, & accedente illo
 † Gen. 17. ut consideraret, facta est ad eum vox Domini, dicens: * Ego
 † Gen. 17. sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus

Isaac, & Deus Iacob. Tremefactus autem
 † Gen. 17. Moyses, non audebat considerare. * Dixit autem illi Dominus:
 † Gen. 17. Solue calceamentum pedum tuorum: locus enim in quo
 † Gen. 17. stas, terra sancta est. * Videns uero afflictionem populi
 † Gen. 17. mei, qui est in Ægypto, & gemitum eorum audiui, & descendi
 † Gen. 17. liberare eos. Et nunc ueni, & mitam te in Ægyptum. * Hunc
 † Gen. 17. Moysen, quem negauerunt, dicentes: Quis te constituit
 † Gen. 17. principem & iudicem? hunc Deus constituit principem
 † Gen. 17. & redemptorem militum, cum manu Angeli, qui apparuit
 † Gen. 17. illi in rubo. * † Et eduxit illos, faciens prodigia & signa in terra
 † Gen. 17. Ægypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta.
 † Gen. 17. * Hic est Moyses, qui dixit filiis Israel: Prophetam
 † Gen. 17. suscitabit uobis Deus de fratribus uestris, tanquam me,
 † Gen. 17. ipsum aus dicis. * † Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitudine
 † Gen. 17. cum Angelo, qui loquebatur ei in monte Sina, & cum
 † Gen. 17. patribus nostris: qui accepit uerba uite date nobis. * Cui
 † Gen. 17. noluerunt obedire patres nostros, sed tepulerunt, & auer-
 † Gen. 17. si sunt cordibus suis in Ægyptum, * dicentes ad Aaron:
 † Gen. 17. † Fac nobis deos, qui præcedant nos: Moyses enim hic,
 † Gen. 17. qui eduxit nos de terra Ægypti, nescimus quid factum sit
 † Gen. 17. ei. * Et uirulum fecerunt in diebus illis, & obulerunt
 † Gen. 17. hostiam simulachro, & letabantur in operibus manuum
 † Gen. 17. suarum. * Conuertit autem Deus, & tradidit eos
 † Gen. 17. seruire militie cæli sicut scriptum est in Libro Prophetarum:
 † Gen. 17. † Numquid uictimas & hostias obulisti mihi annis
 † Gen. 17. quadraginta in deserto, domus Israel? * Et suscepit
 † Gen. 17. tabernaculum Moloch, & fides Dei uestri Rempham,
 † Gen. 17. figuras, quas fecistis, adorare eas. Et transferam
 † Gen. 17. uos trans Babylonem. * Tabernaculum testimonij
 † Gen. 17. fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit
 † Gen. 17. illis Deus, † loquens ad Moysen, ut faceret illud
 † Gen. 17. secundum formam quam uiderat. † Quod & induxerunt,
 † Gen. 17. suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem
 † Gen. 17. Gentium, quas expulit Deus à facie patrum nostrorum,
 † Gen. 17. usque in diebus David, * † qui inuenit gratiam ante
 † Gen. 17. Deum, † & petiit ut inuenerit niter tabernaculum Deo
 † Gen. 17. Iacob, * † Salomon autem edificauit illi domum. * Sed non
 † Gen. 17. excelsus in manufactis habiat, sicut Propheta dicit: * †
 † Gen. 17. Cælum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum
 † Gen. 17. meorum. Quam domum edificabitis mihi, dicit Dominus, aut
 † Gen. 17. quis loquutionis meæ est? * Nónne manus mea fecit hæc
 † Gen. 17. omnia? * Dura ceruice, & in circumcisis cordibus & auri-
 † Gen. 17. bus, semper Spiritui sancto testistis, sicut patres uestri, ita
 † Gen. 17. & uos. * Quem Prophetarum non sunt persecuti patres
 † Gen. 17. uestri? Et occiderunt eos, qui præparabant de aduentu
 † Gen. 17. Iusti, cuius uos nunc proditores & homicidæ
 † Gen. 17. sustistis: * qui acceperitis legem in dispositione
 † Gen. 17. Angelorum, & non custodistis. * Audiens autem hæc discitabat
 † Gen. 17. cordibus suis, & stridebant dentibus in eum. * Cum
 † Gen. 17. autem esset plenus Spiritu sancto,

† Exod. 7.
8. 9. 10. 11.
14.† Deut. 10.
6. 15.

† Exod. 17. 9. 10. 11.

† Exod. 31. 1. 2.

† Amos 5.
26.

† Exod. 35. 4. 5.

† Inf. 1.
6. 14.
Hab. 2.
c. 9.† 1. Reg. 14. 1. 15.
† 2. Reg. 1. 1. 2.† 1. Reg. 6. 1. 2.
† 1. Par. 17. 1. 2.† Inf. 17. 1. 2.
† 1. Sai. 44. 1. 2.

intendens in cœlum, vidit gloriam Dei & Iesum stantem à dextris Dei. Et ait: Ecce video cœlos apertos, & Filium hominis stantem à dextris Dei. * Exclamantes autem voce magna continuèrunt aures suas, & impetum fecerunt vnanimitèr in eum. * Et ciuicenses cum extra ciuitatem lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua, secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. * Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum meum. * Positis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Saulus autem erat consensiens nec ei eus.

CAPVT VIII.

In persecutione disperguntur omnes præter Apostolos, Saulo deueniente Ecclesiam: Philippus plurimos in Samaria conuersos, & in huius Simonem magum baptizatum: missi ab Apostolo Petrus & Ioannes, oratione ac manuum impositione impetrant credentibus Samaritanis Spiritum sanctum: Simon autem volens Spiritus sancti dationem pecunia emere, dicit à Petro corruptus: Philippus ab Angelo mittitur ad Eunuchum, quem vbi credentem baptizasset, à Spiritu raptus deferitur in Azotum.

FActa est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ & Samariæ, præter Apostolos. * Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum. * Saulus autem deuasabat Ecclesiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulieres, tradebat in custodiam. * Igitur qui dispersi erant pertransibant, euangelizantes verbum Dei. * Philippus autem descendens in ciuitatem Samariæ, prædicabat illis Christum. * Intendebant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, vnanimitèr audientes, & videntes signa quæ faciebat. * Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exiabant. * Multi autem paralytici & claudi curati sunt. * Factum est ergo gaudio magnum in illa ciuitate. Vir autem quidam nomine Simon, qui antè fuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse aliquem magnum: cui auscultabant omnes à minimo vsque ad maximum, dicentes: Hic est virum Dei, quæ vocatur magna. * Attendebant autem eum, propter quod nullo tempore magis suis demensasset eos. * Cum verò credidissent Philippo euangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. * Tunc Simon & ipse credidit: & cum baptizatus esset, adibat eum Philippus. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur. * Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quod receperat Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Ioannem. * Qui cum venissent, orauerunt pro

16 ipsis vt acciperent Spiritum sanctum. * Non dum enim in quemquam illorum venet, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. * Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. * Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam. * dicens: Date & mihi hanc potestatem, vt cuiuscumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: * Pecunia tua tecum sit in perditionem: quouiam donum Dei existimasti pecunia possideri. * Non est tibi pars, neque sortis in sermone isto. cor enim tuum non est rectum coram Deo. * Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua: & roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. * In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse. * Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dominum, vt nihil veniat super me horum quæ dixistis. * Et illi quidem testificati & locuti verbum Domini, redibant Ierosolymam, & multis regionibus Samaritanorum euangelizabant. * Angelus autem Domini locutus est ad Philippum, dicens: Surge, & vade contra meridianum, ad viam quæ descendit ad Ierusalem in Gazam: hæc est deserta. * Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis reginæ Æthiops, qui erat super omnes gazas eius, venerat adorare in Ierusalem: & reuertebatur sedens super currum suum, legensque Isaiam prophetam. * Dixit autem Spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad currum istum. * Accurrentem autem Philippus, audiuit eum legentem Isaiam Prophetam, & dixit: Putasne intelligis quæ legis? * Qui ait: Et quomodo possum, si non aliquis ostenderit mihi? Rogauitque Philippum vt ascenderet, & sederet secum. * Locum autem Scripturæ, quam legebat, erat hic: † Tanquam ovis ad occisionem ductus est: & sicut agnus coram ton-

† Isai. 53.

33 dente fe, sine voce, sic non aperuit os suum. * In humilitate iudicium eius sublatum est. Generationem eius quis enarrabit, quoniam tol-

34 letur de terra vita eius? * Respondens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo?

35 * Aperiens autem Philippus os suum, & incipiens à Scriptura ista, euangelizauit illi Iesum. * Et dum irent per viam, venerunt ad quamdam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohibet me baptizari? * Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo, Filium Dei esse Iesum Christum. * Et iussit stare currum: & descendere vterque in aquam, Philippus, & Eunuchus, & baptizauit eum. * Cum autem ascendissent de aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum, & amplius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens. * Philippus autem inuentus est in Azoto,

&

& pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec veniret Cæsaream.

CAPVT IX.

Admiranda Sauli persequentia conuersio, Domino ei apprente, & Anania ad ipsum misso, à quo baptizatus cepit Damasci accerrimè tueri Iesum esse Christum: discipuli verò ipsum demittunt per murum propter Iudaeorum insidias: quem Barnabas Ierosolymis ducti ad Apostolos, inde rursus propter insidias demittunt Tarsum: Petrus Lydda sanat Æneam paralyticum, & in loppe Tabitham resuscitat.

Saulus autem adhuc spirans minarum, & scedis in discipulos Domini, accessit ad Principem sacerdotum, & petiit ab eo epistolas in Damascum, & ad synagogas: ut si quos inuenisset bulus viz viros, ac mulieres, victos perduceret in Ierusalem. Et cum iter faceret, condigit vt appropinquaret Damasco: & subito circumfudit eum lux de caelo. Et cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris? Qui dixit: Quis es Domine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens, ac stupens dixit: Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eum: Surge, & ingredere ciuitatem, & ibi diceme tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur eum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non viciens, & non manducavit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: & dixit ad illum in visu Domini: Anania. At ille ait: Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocatur rectus: & quere in domo Iudæ Saulum nomine Tarsensem: ecce enim orat. Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, & imponentem sibi manus ut visum recipiat. Respondit autem Ananias: Domine, audiui à multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem: & hic habet potestatem à principibus Sacerdotum alligandi omnes, qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade quoniam vas electionis est mihi iste, vt portet nomen meum coram gentibus, & reprobis, & filiis Israel. Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, & intrauit in domum: & imponens ei manus, dixit Saul frater, Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via qua veniebas, vt videas, & implearis Spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tanquam squame: & visum recepit: & surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem

D cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot. Et continuo in synagogis predicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei. Stupebant autem omnes qui audiebant, & dicebant: Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui inuocabant nomen istud? & huc ad hoc venit, vt victos illos doceret ad principes sacerdotum? Saulus autem multo magis consualescebat, & confundebat Iudeos, qui habitabant Damasci, affirmans, quoniam hic est Christus. Cum autem impleretur dies multi, consilium fecerunt in unum Iudei vt eum interficerent. Note autem factæ sunt Saulo insidie eorum. Custodiebant autem & portas die ac nocte, vt eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Cum autem venisset in Ierusalem, tentabat se iungere discipulis, & omnes timebant eum, non credentes quòd esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: & narrauit illis quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu. Et erat cum illis intrans & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in nomine Domini. Loquebantur quoque Gentibus, & dispuebant cum Grecis: illi autem querebant occidere eum. Quod cum cognouissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum. Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariam, habebat pacem, & edificabatur ambulans in timore Domini, & consolatione sancti Spiritus replebatur. Factum est autem, vt Petrus dum pertransiret vniuersos, deueneret ad sanctos, qui habitabant Lyddæ. Inuenit autem ibi hominem quemdam, nomine Æneam, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus Ænea, sanat te Dominus Iesus Christus: surge, & sterne tibi. Et continuo surrexit. Et viderunt eum omnes, qui habitabant Lyddæ & Saronæ: qui conuersi sunt ad Dominum. In loppe autem fuit quedam discipula, nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis, & eleemosynis, quas faciebat. Factum est autem in diebus illis, vt infirmata moreretur. Quam cum tenuissent, posuerunt eam in coenaculo. Cum autem propè esset Lydda ad loppem, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt illos viros ad eum, rogantes: Ne pigriteris venire vsque ad nos. Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in coenaculum: & circumsteterunt illum omnes viduæ stantes, & ostendentes ei tunicas & vestes, quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua orauit: & conuersus ad corpus, dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: & viso Petro, resedit. Dans

† 1. Cor. 11. 2. 14.

in eum. * Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum. * Et oblitpuerunt ex circumcissione fideles, qui venerant cum Petro: quia & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est. * Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. * Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibere potest, vt non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos? * Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum vt maneret apud eos aliquot diebus.

CAPVT XI.

Petrus discipulis fratribus quid ad Gentes accessisset, res ordinem exponit: multis Antiochia conuersis predicatione discipulorum, mittitur ad eos Barnabas ab Ecclesia Ierosolymitana, qui multis conuersis adducit eum & Saulum ad Tarso: cum quo mittitur Ierusalem, vt in samem ab Agabo prophetia prædictam seruat fratribus eleemosynam.

A Vdierunt autem Apostoli, & fratres, qui erant in Iudæa: quoniam & Gentes receperunt verbum Dei. * Cum autem ascendisset Petrus Ierosolymam, discipabant aduersus illum, qui erant ex circumcissione, * dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducaſti cum illis? * Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem, dicens: * Ego eram in ciuitate loppe orans, & vidi in excessu mentis visionem, descendens vas quoddam velut lineum magnum quatuor initis summiti de caelo, & venie vsque ad me. * In quod intuens considerabam, & vidi quadrupedia terre, & bestias, & reptilia, & volatilia caeli. * Audiui autem & vocem dicentem mihi: Surge Petre, occide, & manduca. * Dixi autem: Nequam Domine, quia commune aut immundum numquam introiui in os meum. * Respondit autem vox secundo de caelo: Quia Deus mandauit, tu ne commune dixeris. * Hoc autem factum est per ter: & recepta sunt omnia rursum in caelum. * Et ecce vires confestim astiterunt in domo, in qua eram, missi à Cæsarea ad me. * Dixit autem Spiritus mihi, vt irem cum illis, nihil hæsitans. Venerunt autem mecum & sex fratres isti, & ingressi sumus in domum viri. * Narrauit autem nobis, quomodo vidisset Angelum in domo sua, stantem & dicentem sibi: Mitte in Ioppen, & accersi Simonem, qui cognominatur Petrus, * qui loquitur tibi verba, in quibus saluus eris tu, & vniuersa domus tua. * Cum autem cepissem loqui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut & in nos in initio. * Recordatus sum autem verbi Domini, sicut dicebat: † Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto. * Si ergo eandem gratiam dedisti illis Deus, sicut & nobis, qui credidimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram, qui

possem prohibere Deum? * Hi auditis, tacuerunt: & glorificauerunt Deum, dicentes: Ergo & Gentibus poenitentiam dedit Deus ad vitam. * Et illi quidem, qui dispersi fuerant à tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsque Phœnicen, & Cyprem, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudeis. * Erant autem quidam ex eis viri Cyprij, & Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dominum Iesum. * Et erat manus Domini cum eis: multusque numerus credentium conuersus est ad Dominum. * Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis, super istis: & miserunt Barnabam vsque ad Antiochiam. * Qui cum peruenisset, & vidisset gratiam Dei, gaudius est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino: quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domino. * Profectus est autem Barnabas Tarsum, vt quæreret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. * Et annum totum conuersi sunt ibi in Ecclesiâ: & docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primum Antiochie discipuli, Christiani. * In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis prophete Antiochiam: * & surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. * Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus: * quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ & Sauli.

CAPVT XII.

Herodes occiso Iacobo Petrum retradit in carcerem, cupiens post Pascha cum tradere populo occidendum: sed orante pro eo sine intermissione Ecclesia, Angelico eductus auxilio, fratribus magnum attulit gaudium: facta autem de carceris custodibus inquisitione, Herodes proficiscitur Cæsaream, Cuiusque diuini honores à populo oblatis non respiceret, percussus est ab Angelo, & consumptus à verminibus expirauit.

Eodem autem tempore misit Herodes Rex manus, vt affligeret quosdam de Ecclesia. * Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio. * Videns autem quia placeret Iudeis, apposuit vt apprehenderet & Petrum. Erant autem dies Azymorum. * Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaterdionibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. * Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. * Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinculus carceris duabus: & custodes ante

ostium custodiebant carcerem. * Et ecce Angelus Domini affuit: & lumen resulsit in habitaculo: percussitque latere Petri, excitauit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. * Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, & calcea te caligas tuas. Et sedit sic. Et dixit illi: Circumdâ tibi vestimentum tuum, & sequere me. * Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre. * Transseuntes autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad ciuitatem: quæ vltro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: & continuo discessit Angelus ab eo. * Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio verè, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæonum. * Consideransque venit ad domum Mariæ matris Iohannis, qui cognominatus est Marcus, ubi erant multi congregati, & orantes. * Pulsante autem eo ostium ianuz, processit puella ad audiendum, nomine Rhode. * Et vt cognouit vocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam, sed intrò currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam. * At illi dixerunt ad eam: Infans. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: Angelus eius est. * Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt. * Annuens autem eis manu vt tacerent, narravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nunciare Iacobo & fratribus hæc. Et egressus abiit in alium locum. * Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. * Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus iussit eos duci: descendensque à Iudæa in Cæsaream, ibi commoratus est. * Etat autem iratus Tyriis, & Sidoniis. At illi vnanimes venerunt ad eum, & persuaso Blasto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. * Staturo autem die, Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos. * Populus autem acclamabat: Dei voces, & non hominis. * Confestim autem percussit eum Angelus Domini, eo quod non dedisset honorem Deo: & consumptus à vertibus, expirauit. * Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur. * Barnabas autem & Saulus reuersi sunt ab Ierosolymis † expleto ministerio, assumpto Iohanne, qui cognominatus est Marcus.

CAPVT XIII.

Saulus & Barnabas inuentur à Spiritu sancto segregari ad opus predicationis inter gentes, & Barses sine Elyma mago, qui eorum predicationem resis-

stebat, ad Pauli verbum excecato, credit Sergius Paulus: in Antiochia Pisidia Paulus in synagoga latius de Christo disserit: sed Iudaia blasphemantibus, & persecutionem in eos excitantibus, conuertuntur ad Gentem iuxta Isaiæ vaticinium.

A **E**rant autem in Ecclesia, quæ erat Antiochie, prophete, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Nigèr, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collataneus, & Saulus. * Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam, in opus ad quod assumpsi eos. * Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. * Et ipsi quidem missi à Spiritu sancto abierunt Seleuciam, & inde nauigauerunt Cyprum. * Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagogis Iudæonum. Habebant autem & Iohannem in ministerio. * Et cum perambulassent vniuersam insulam vsque Paphum, inuenerunt quendam virum magum pseudopropheta, Iudæum, cui nomen erat Bar-ielu, * qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic, accersitis Barnaba & Saulo, desiderabat audire verbum Dei. * Resistebat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretatur nomen eius) querens auertere Proconsulem à fide. * Saulus autem, & qui Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non desinis subvertere vias Domini rectas. * Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non videntis solem vsque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circueiens querebat cui ei manus daret. * Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. * Et cum à Papho nauigassent Paulus & qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphyliz. Iohannes autem discedens ab eis, reuersus est Ierosolymam. * Illi verò pertransseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidiz: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. * Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagoge ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. * Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israëlites, & qui timetis Deum, audite: * Deus plebis Israël elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolæ † in terra Egypti, † & in brachio exalto eduxit eos ex ea, * † & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. * Et destruens gentes septem in terra Chanaan, † forte distribuit eis terram eorum, * quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudices vsque ad Samuel Prophetam. * Et exinde † postularunt regem: &

† sup. 11.

d. 19.

† Exod. 1.

d. 1.

† Exod. 13.

d. 11. 22.

† Exod. 16.

d. 1.

† Isai. 14.

d. 1.

† Iudic. 1.

d. 3.

† 1. Reg. 3.

d. 5. 9. 2. 16.

10. d. 1.

& dedit illis Deus Saul filium Cis, virum
de tribu Benjamin, annis quadraginta. * &
amoro illo, † suscitauit illis Dauid regem: cui
testimonium perhibens, dixit: † Inueni Da-
uid filium Iesse, † virum secundum cor meum,
qui faciet omnes voluntates meas. * Huius
Deus ex semine secundum promissionem
eduxit Israhel saluatorem Iesum, * † prædi-
cante Ioanne ante faciem aduentus eius bap-
tismum poenitentiae omni populo Israhel.
* Cum impleter autem Ioannes cursum
suum, dicebat: Quem me arbitramini esse,
† non sum ego, sed ecce venit post me, cu-
ius non sum dignus calcarementa pedum sol-
uere. * Viri fratres, filij generis Abraham,
& qui in vobis timent Deum: vobis verbum
salutis huius missum est. * Qui enim habi-
tabant Ierusalem, & principes eius, hunc
ignotantes, & voces prophetarum, quæ per
omne sabbatum leguntur, iudicantes imple-
uerunt: * & nullam causam mortis inue-
nientes in eo, † petierunt à Pilato, vt inter-
ficerent eum. * Cumque consummassent
omnia, quæ de eo scripta erant, deponen-
tes eum de ligno, posuerunt eum in monu-
mento. * † Deus verò suscitauit eum à mor-
tuis tertia die: qui visus est per dies multos
his, * qui simul ascenderant cum eo de Ga-
lilee in Ierusalem: qui vsque nunc sunt tes-
tes eius ad plebem. * Er nos vobis annun-
tiamus eam, quæ ad patres nostros repromis-
sio facta est: * quoniam hanc Deus adim-
pleuit tiliis nostris, resuscitans Iesum, sicut &
in Psalmo secundo scriptum est: † Filius
meus es tu, ego hodie genui te. * Quod au-
tem suscitauit eum à mortuis, ampliùs iam
non reuersum in corruptionem, ita dixit:
† Quia dabo vobis sancta Dauid fidelia.
* Ideoque & aliàs dicit: † Non dabis San-
ctum tuum videte corruptionem. * Dauid
enim in sua generatione cum administrasset,
voluntati Dei † dormiuit, & appositus est
ad patres suos, & vidit corruptionem.
* Quem verò Deus suscitauit à mortuis,
non vidit corruptionem. * Notum igitur sit
vobis viri fratres, quia per hunc vobis re-
missio peccatorum annuntiatur, & ab omni-
bus, quibus non potuistis in lege Moysi iusti-
ficari, * in hoc omnis, qui credit, iustificatur.
* Videte ergo ne superueniat vobis
quod dictum est in Prophetis: * † Videte
contemptores, & admiramini, & dispedi-
mini: quia opus operor ego in diebus ves-
tris, opus quod non creditis, si quis enarra-
uerit vobis. * Exantibus autem illis, roga-
bant vt sequenti sabbato loquerentur sibi
verba hæc. * Cumque dimissa esset synago-
ga, secuti sunt multi Iudeorum, & colen-
tium aduenarum, Paulum & Barnabam: qui
loquentes suadebant eis vt permanerent in
gratia Dei. * Sequenti verò sabbato pre-
ueniunt ciuicis conuenit audire verbum
Dei. * Videntes autem turbas Iudej, repleti

G sunt zelo, & contradicebant his, quæ à
Paulo dicebantur, blasphemantes. * Tunc
constanter Paulus & Barnabas dixerunt
Vobis oportebat primum loqui verbum Dei:
sed quoniam repellitis illud, & indignos
vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur
ad Gentes. * sic enim præcepit nobis
Dominus: † Posui te in lucem Gentium, vt sis
in salutem vsque ad extremum terre.
* Audientes autem Gentes gauisse sunt, &
glorificabant verbum Domini: & credide-
runt quotquot erant præordinati ad vitam
æternam. * Disseminabatur autem verbum
Domini per vniuersam regionem. * Iudej
autem concitauerunt mulieres religiofas, &
honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt
persecutionem in Paulum & Barnabam: &
eiecerunt eos de sinibus suis. * † At illi, ex-
cussu puluere pedum in eos, venerunt Ico-
nium. * Discipuli quoque replebantur gaudi-
o, & Spiritu sancto.

CAPVT XIV.

*Multi Iudeorum ac Ethnicorum Iconij fidem in
Christum suscipientibus, concitatur à Iudeis tu-
multus in Apolos, qui Lystram fugiunt, ubi Pau-
lus claudum à matris vtro curas pspulante ac
sacerdotes ob id ipsis tamquam dijs sacrificare vo-
lentes agere compellunt: si d. concitata à Iudeis su-
peruenientibus turba, Paulus lapidatur, & pro
mortuo relinquitur: cumque surrexisset, ipse
& Barnabas discipulos per varias loca exhortan-
tes, & presbyteros ordinantes, reuertuntur An-
tiochiam.*

1 Actum est autem Iconij, vt simul introi-
A rent in synagoga Iudeorum, & loque-
rentur, ita vt crederet Iudeorum & Græco-
rum copiosa multitudo. * Qui vero incre-
duli fuerunt Iudej, suscitauerunt, & ad ira-
cundiam concitauerunt animas Gentium
3 aduersus fratres. * Multo igitur tempore
demotati sunt, fiducialiter agentes in Do-
mino, testimonium perhibentes verbo gra-
tiae suæ, dante signa & prodigia fieri per ma-
4 nus eorum. * Diuisa est autem multitudo
ciuitatis: & quidam quidem erant cum Iu-
5 deis, quidam verò cum Apostolis. * Cum
autem factus esset impetus Gentilium &
Iudeorum cum principibus suis, vt conu-
6 melius afficerent, & lapidarent eos, * intel-
ligentes confugerunt ad ciuitates Lyconie,
Lystram, & Derben, & vniuersas in cir-
B quiu regionem, & ibi euangelizantes erant.
7 * Et quidam vir Lystris infirmus pedibus so-
debat, claudus ex vtro matris suæ, qui num-
8 quam ambulauerat. * Hic audiuit Paulum
loquentem. Qui intuitus eum, & videns
9 quia fidem haberet vt saluus fieret, dixit
magna voce: Surge super pedes tuos rectus.
10 Et exiliuit, & ambulabat. * Tunc autem
cum vidissent quod fecerat Paulus, leuaue-
runt vocem suam, Lyconicè dicentes: Dij
similes facti hominibus, descendunt ad

nos. * Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum verò Mercurium : quoniam ipse erat dux verbi. * Sacerdos quoque Iouis, qui erat ante ciuitatem, tauros & coronas ante ianuas afferens, cum populis volebat sacrificare. * Quod ubi audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus, confectis vnicuique suis exilierunt in turbas, clamantes. * & dicentes : Viri, quid hæc facitis ? & nos mortales sumus, similes vobis, homines, annuntiantes vobis ab his vanis conuerti ad Deum viuum, † qui fecit cælum, & terram, & mare & omnia quæ in eis sunt : * qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas. * Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit, benefaciens de cælo, dans pluuias & tempora fructifera, implens cibo & lætitia corda nostra. * Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarent. * Superuenerunt autem quidam ab Antiochia & Iconio Iudæi : & persuasis turbis lapidantesque Paulum, traxerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. * Circumdantibus autem cum discipulis, surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. * Cumque euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam, * confirmantes animas discipulorum, exhortantesque ut permanerent in fide : & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituisent illis per singulas ecclesias presbiteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. * Transientesque Pisidiam, venerunt in Pamphyliam, * & loquentes verbum Domini in Perge, descenderunt in Attaliam : * † & inde nauigauerunt Antiochiam, vnde erant traditi gratiæ Dei, in opus quod compleuerunt. * Cum autem venissent, & congregassent Ecclesiam, reuoluerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

CAPVT XV.

Orta Antiochia seditione propter Iudæos, volentes Gentes ad Deum conuersas circumcidi, Paulus & Barnabas rem ad Apostolos referunt : qui post Petri & Iacobi suffragia, communis decreto per litteras statuunt, Gentes conuersas non legari lege Moysi : Paulus cupiens ab Antiochia inuolare loca in quibus predicauerat, separatur à Barnaba, eo quod molles Ioannem assums.

ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres : † Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis saluari. * Facta ergo seditione non minima Paulo & Barnabæ aduersus illos, stauerunt ut ascenderent Paulus & Barnabas, & quidam alij ex alijs, ad Apostolos & presby-

teros in Ierusalem, super hac questione. * Illi ego deducti ab Ecclesia, petransibant Phœnicem & Samariam, narrantes conuersionem Gentium : & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. * Cum autem venissent Ierusalem, suscepi sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus, annuntiantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de hæresi Pharisæorum, qui crediderunt, dicentes : Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysi. * Conueneruntque Apostoli & seniores videre de verbo hoc. * Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos : † Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentibus verbum Euangelij, & credere. * Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, † dans illis Spiritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificans corda eorum. * Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare posuimus ? * Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum & illi. * Tacuit autem omnis multitudo : & audiebant Barnabam & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa & prodigia in Gentibus per eos. * Et postquam tacerunt, respondit Iacobus, dicens : Viri fratres, audite me. * Simon narrauit quemadmodum primum Deus visitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. * Et huic concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est : † Post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid, quod decidit : & diruta eius reedificabo, & erigam illud : * ut requirant ceteri hominum Dominum, & omnes gentes, super quas inuocatum est nomen meum, dicat Dominus faciens hæc. * Notum à seculo est Domino opus suum. * Propter quod ego iudico, non inquietari eos qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, * sed scribere ad eos ut abstineant se à contaminationibus simulachrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. * Moyses enim à temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum prædicent in synagogis, ubi per omne sabatum legitur. * Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo & Barnabæ, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum. APOSTOLI & seniores fratres, his, qui sunt Antiochiæ, & Syriæ, & Ciliciæ, fratribus ex Gentibus, salutem.

* Quoniam audiuius quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt vos verbis, euententes animas vestras, quibus non mandauimus : * placuit nobis collectis in vnum, chigere

† Gen. 1.
6. 1.
Ps. 143.
A.
† Apoc. 16.
6. 1.
*

† Sup. 13.
6. 1.

† Gal. 3.
3. 3.

† Sup. 10.
6. 18.

† Sup. 10.
6. 18.

† Amos.
6. 11.

eligere viros, & mittere ad vos, cum charissimis nostris Barnaba & Paulo, * hominibus, 16
qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi. * Misimus ergo Iuda & Silam, qui & ipsi vobis verbis referunt eadem. * Visum est enim Spiritui sancto, & nobis, nihil vltè imponere vobis 18
oncris quàm hæc necessaria: * vt abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione; à quibus custodientes vos, bene ageris. Valet. * Illi ergo dimissi, descenderunt Antiochiam: & congregata multitudine tradiderunt epistolam. * Quam cum legissent, gauisi sunt super consolatione. * Iudas autem & Silas, & ipsi cum essent Prophete, verbo plurimo consolati sunt fratres, & confirmauerunt. 29
* Facto autem ibi aliquanto tempore, dimissi sunt cum pace à fratribus, ad eos qui miserant illos. * Visum est autem Silæ ibi remanere: Iudas autem solus abiit Ierusalem. 30
* Paulus autem & Barnabas demorabantur Antiochiæ, docentes, & euangelizantes cum aliis pluribus verbum Domini. * Post aliquot autem dies, dixit ad Barnabam Paulus: Reuerentes visitemus fratres per varias ciuitates, in quibus prædicauimus verbum Domini, quomodo se habeant. * Barnabas autem volebat secum assumere & Ioannem, qui cognominabatur Marcus. * Paulus autem rogabat eum (vt qui discessisset ab eis de Pamphylia, & non isset cum eis in opus) non debere recipi. * Facta est autem dissensio, ita vt discederent ab inuicem, & Barnabas quidem assumpto Marco nauigaret Cyprum. 35
* Paulus vero electo Sila profectus est, traditus gratiæ Dei à fratribus. * Perambulabat autem Syriam, & Ciliciam, confirmandus Ecclesias: præcipiens custodire præcepta Apostolorum, & seniorum.

CAPVT XVI.

Paulus Lystris assumptum Timotheum circumcidit, & per varias ciuitates tradit seruanda Apostolorum dogmata: vetantur à Spiritu sancto predicare in Asia & Bithinia: vocato autem per visionem Paulo in Macedoniam, proficiscuntur: primūque Philippum prædicantes, hostium excipiuntur apud Lydium: sed cæcis per Paulum spiritum Pythone, virgini casti mittuntur in carcerem: ubi facta tremor, solutisque eorum vinculis, castus carceris conuertitur: posteroque die magistratus orant vt ciuitatem egerantur.

PERuenit autem Derben, & Lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine A. Timotheus, filius mulieris Iudææ fidelis, patre Gentili. * Huic testimonium bonum reddebant, qui in Lystris erant & Iconio fratres. * Hunc voluit Paulus secum proficisci: & assumens circumcidit eum, propter Iudæos qui erant in illis locis. Sciebat enim omnes quod pater eius erat Gentilis. * Cum autem pertransirent ciuitates, 4

tradebant eis custodire dogmata, quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus, qui erant Ierolymis. * Et Ecclesiæ quidem confirmabantur fide, & abundabant numero quotidie. * Transeuntes autem Phrygiam, & Galatiæ regionem, veraci sunt à Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia. * Cum venissent B autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu. 8
* Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem: * & visio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens: Transiens in Macedoniam, adiua nos. * Vt autem visum vidit, statim questuimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod vocasset nos Deus euangelizare eis. 11
* Nauigantes autem à Troade, recto cursu venimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim: 12
* & inde Philippos, quæ est prima parisiæ Macedoniæ ciuitas, colonia. Eramus autem in hac Vrbe diebus aliquot, conferentes. 13
* Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen, vbi videbatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, 14
quæ conuenerant. * Et quardam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorum, colens Deum, audiuit: cuius Dominus aperuit cor intrendere his quæ dicebantur à Paulo. * Cum autem baptizata esset, & domus eius, deprecata est dicens: & iudicasti me fidelem Domino esse, introite in domum meam, & manete. Et cœgit nos. 16
* Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quamdam habentem spiritum pythone obuiare nobis, quæ questum magnum præstabat dominis suis diuinando. 17
* Hæc subleuata Paulum, & nos, clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, 18
qui annuntiant vobis viam salutis. * Hoc autem faciebant multis diebus. Volens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et 19
exiit eadem hora. * Videntes autem domini eius quia exiuit spes questus eorum, apprehendentes Paulum & Silam perduxerunt 20
in forum ad principes: * & offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi homines conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudæi: 21
* & annuntiant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum timus Romani. * Et occurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorum, & iussu 22
nunt eos virgis credi. * Et cum multas plagas 23
eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi vt diligenter custodiret 24
eos. * Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. * Media autem nocte, Paulus & Silas orantes, laudabant Deum: & 26
audiebant eos, qui in custodia erant. * Subito vero tertremotus factus est magnus, ita vt mouerentur fundamenta carceris. Et statim

†. C. 16. 1.
†. C. 16. 2.
†. C. 16. 3.

statim aperta sunt omnia ostia : & vniuersorum vincula soluta sunt. * Expergefactus autem custos carceris , & videns tantas apertas carceris , euaginato gladio volebat se interficere , æstimans fugisse victos. * Clamauit autem Paulus voce magna , dicens : Nihil tibi mali feceris : vniuersi enim hic sumus. * Peritroque lumine , introgressus est : & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes : * & producent eos foras , ait : Domini , quid me oportet facere , vt saluus fiam ? At illi dixerunt : Crede in Dominum Iesum : & saluus eris tu , & domus tua. * Et locuti sunt ei verbum Domini , cum omnibus qui erant in domo eius. * Et tollens eos in illa hora noctis , lauit plagas eorum : & baptizatus est ipse , & omnis domus eius continuò. * Cumque perduxisset eos in domum suam , apposuit eis mensam , & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et cum dies factus esset , miserunt magistratus lictores , dicentes : Dimitte homines illos. * Nuntiavit autem custos carceris verba hæc Paulo : Quia miserunt magistratus vt dimittantini : nunc igitur exeuntes , ite in pace. * Paulus autem dixit eis : Cæcos nos publicè , indemnatos , homines Romanos miserunt in carcerem , & nunc occultè nos eiciunt ? Non ita : sed veniant , & ipsi nos eiciant. Nuntiauerunt autem magistratibus lictores verba hæc. Timueruntque audito quod Romani essent : * & venientes deprecati sunt eos , & educentes rogabant vt egrederentur de Vrbe. * Exeuntes autem de carcere , introierunt ad Lydiam : & vilis fratribus consolati sunt eos , & profecti sunt.

CAPVT XVII.

Facto Thessalonica magno fructu per Pauli prædicationem , concitatur , aduersus eum à Iudaicis seditio , simuliter & Bereæ : Paulus Athenis cum Iudeis & philosophis disserit , ac Dionysium Areopagitam ad Christum conuertit cum quibusdam aliis.

Cum autem perambulassent Amphipolim , & Apolloniam , venerunt Thessaloniam , vbi erat synagoga Iudeorum. * Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos , & per sabbata tria diserebat eis de Scripturis , * adaperiens & insinuans quia Christum oportuit pati , & resurgere à mortuis : & quia hic est Iesus Christus , quem ego annuntio vobis. * Et quidam ex eis crediderunt , & adiuncti sunt Paulo & Silæ , & de colentibus Gentilibusque multitudo magna , & mulieres nobiles non paucæ. * Zelantes autem Iudei , assidue mentesque de vulgo viros quosdam malos , & turba facta , concitauerunt ciuitatem : & à stantes domui Iasonis querebant eos producere in populum. * Et cum non inuenissent eos , trahebant Iasonem & quosdam

fratres ad principes ciuitatis , clamantes : Quoniam hi , qui Vrbeni concitant , & huc venerunt , quos suscepit Iason , & hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt , regem alium dicentes esse , Iesum. * Concitauerunt autem plebem , & principes ciuitatis audientes hæc. * Et accepta satisfactione à Iasone , & à cæteris , dimiserunt eos. * Fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum & Silam in Beream. Qui cum venissent , in Synagogam Iudeorum introierunt. * Hi autem erant nobiliores eorum , qui sunt Thessalonice , qui susceperant verbum cum omni audientia , quotidie scrutantes Scripturas , si hæc ita se haberent. * Et multi quidem crediderunt ex eis , & mulierum Gentilium honestarum , & viri non pauci. * Cum autem cognouissent in Thessalonica Iudei , quia & Bereæ prædicatum est à Paulo verbum Dei , venerunt & illuc commouentes & urbanas multitudinem. * Stansque tunc Paulum dimiserunt fratres , vt iret vsque ad mare : Silas autem & Timotheus remanserunt ibi. * Qui autem deducebant Paulum , perduxerunt eum vsque Athenas , & accepto mandato ab eo ad Silam & Timotheum , vt quam celeriter venirent ad illum , profecti sunt. * Paulus autem cum Athenis eos expedaret , incitabatur spiritus eius in ipso , videns idololatriæ dedicatam ciuitatem. * Disputabat igitur in synagoga cum Iudeis , & colentibus , & in foro , per omnes dies , ad eos qui aderant. * Quidam autem Epicurei , & Stoici philosophi diserebant cum eo , & quidam dicebant : Quid vult seminarius hic dicere ? Alij verò : Nouorum demoniorum videtur annuntiator esse : quia Iesum , & resurrectionem annuntiabat eis. * Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt , dicentes : Possimus scire quæ est hæc noua , quæ à te dicitur , doctrina ? * noua enim quædam infers auribus nostris : Volumus ergo scire quidnam velint hæc esse. * (Athenienses autem omnes , & aduenæ hospites , ad nihil aliud vacabant , nisi aut dicere , aut audire aliquid noui.) * Stans autem Paulus in medio Areopagi , ait : Viri Athenienses per omnia quasi superstitioniores vos video. * Præteriens enim , & videns simulachra vestra , inueni & aram , in qua scriptum erat : IGNOTO DEO. Quod ergo ignorantes colitis , hoc ego annuntio vobis. * Deus , qui fecit mundum , & omnia quæ in eo sunt , hic celi & terræ cum sit Dominus , non in manibus habitans , * nec manibus humanis colitur indigens aliquo , cum ipse det omnibus vitam , & inspirationem , & omnia : * fecitque ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam faciem terræ , designans statuatempora , & terminos habitationis eorum , * querere Deum , si forte accedant cum , aut inueniant , quamuis

non longè sit ab vnoquoque nostrum. * In ipso enim viuimus, & mouemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum Poëtarum dixerunt: Ipsius enim & genus sumus. * Genus ergo cum sumus Dei, non debemus aestimare, aut aut argensio, aut lapidi, sculpeuræ artis & cogitationis hominis, Diuinum esse simile. * Et tempora quidem huius ignorantie despiciens Deus, nunc annuntiat hominibus ut omnes vbique penitentiam agant, eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum à mortuis. * Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem iridebant, quidam vero dixerunt: Audiemus te de hoc iterum. * Sic Paulus exiit de medio eorum. * Quidam vero viri adherentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

CAPVT XVIII.

Paulus Corinthi suum exerceat artificium apud Aquilam, & quamquam ad eius prædicationem blasphemarent Iudæi, audis tamen in visione multum ibi populum ad fidem conuertendum: verum post sequentium accusatur à Iudæis apud Gallionem præconulem, & post multos dies venit Ephesum, ac variis regionibus fratres confirmat. Apollo vehementer Iudæos commouet, ostendens ex Scripturis Iesum esse Christum, quamquam tantum videret baptismum Ioannis.

POST hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: & inueniens quemdam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam uxorem eius, (eo quod præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos à Roma) accessit ad eos. * Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur: (erant autem scenofactoriæ artis.) * Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponens nomen Domini Iesu, suadebatque Iudæis, & Græcis. * Cum venissent autem de Macedonia Silas & Timotheus, instabat verbo Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum. * Contradicens autem eis, & blasphemantibus, excutiens vestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis vester super caput vestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes vadam. * Et migrans inde, intrauit in domum cuiusdam, nomine Titi Iusti, colentis Deum, cuius domus erat coniuncta synagoga. * Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua: & multi Corinthiorum audientes eredeabant, & baptizabantur. * Dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas: * propter quod ego sum tecum: & nemo apponetur tibi ut noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac ciuitate. * Sed et ibi

annum & sex menses, docens apud eos verbum Dei. * Gallione autem preconfulè D Achaie, insurrexerunt vno animo Iudæi in Paulum, & adduxerunt eum ad tribunal, dicentes: Quia contra legem hic persuaderet hominibus colere Deum. * Incipiente autem Paulo aperire os, dixit Gallio ad Iudæos: Si quidem esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum, o viri Iudæi, rectè vos sustinerem. * Si verò quæstiones sunt de verbo, & nominibus, & lege vestra, vos ipsi videtis: Iudex ego horum nolo esse. * Et minauit eos à tribunali. * Apprehendentes autem omnes Sosthenem principem synagoga, percutiebant eum ante tribunal: & nihil eorum Gallioni curæ erat. * Paulus vero cum adhuc sustinuisset dies multos, fratribus valefaciens, nauigauit in Syriam, (& cum eo Priscilla, & Aquila) qui sibi contonderat in Cenchris caput: habebat enim votum. * Deuenique Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse verò ingressus synagoga, disputabat cum Iudæis. * Rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret, non consensit, sed valefaciens, & dicens, iterum reuertar ad vos Deo volente, profectus est ab Epheso. * Et descendens Cæsaream, ascendit, & salutauit Ecclesiam, & descendit Antiochiam. * Et factò ibi aliquanto tempore profectus est, perambulans ex ordine Galaticam regionem, & Phrygiam, confirmans omnes discipulos. * Iudæus autem quidam, Apollo nomine, Alexandrinus genere, vit eloquens, deuenit Ephesum, potens in scripturis. * Hic erat edoctus viam Domini: & seruens spiritui loquebatur, & docebat diligenter ea quæ sunt Iesu, sciens tantum baptismum Ioannis. * Hic ergo cepit fideiualiter agere in synagoga. Quem cum audissent Priscilla & Aquila, assumpservnt eum, & diligentius exposuerunt ei viam Domini. * Cum autem vellet ire Achaiam, exhortati fratres, scripserunt discipulis ut susciperent eum. Qui cum venisset, contulit multum his qui crediderant. * Vehementer enim Iudæos ruinebat publice, ostendens per Scripturas, esse Christum Iesum.

CAPVT XIX.

Paulus Ephesi quosdam discipulos Ioannis tantum baptismo baptizatos, iubet in Iesu nomine baptizari, ac manuum impositione Spiritum sanctum ipsis impetrari, ibique prædicans multa edidit signa: de Iudæis qui non credentes conuenerunt nomine Iesu à Paulo prædicati adiorare demonia: multi per ista confutantes libros supersticiosos exarunt: Demetrius argentarius gymnasium aduersus Paulum seditionem excitat, quam aggre; tandem sedat Alexander.

FACTUM est autem, cum Apollo esset Corinthi, ut Paulus peragratibus superioribus paribus veniret Ephesum, & in eñiret quosdam

† Num. 6.
c. 31.
Inf. 11.
d. 44.

quosdam discipulos : * dixitque ad eos : Si
 spiritum sanctum accepistis credentes ? At
 illi dixerunt ad eum : Sed neque si Spiritus
 sanctus est, audiuimus. * Ille vero ait : In
 quo ergo baptizati estis ? Qui dixerunt : In
 Iohannis Baptismate. * Dixit autem Paulus :
 † Iohannes baptizauit baptismo poenitentiae
 populum, dicens : In eum, qui uenurus esset
 post ipsum, ut crederent, hoc est, in Iesum.
 * His auditis, baptizati sunt in nomine Do-
 mini Iesu. * Et cum imposuisset illis manus
 Paulus, uenit Spiritus sanctus super eos, & B
 loquebantur linguis & prophetabant. * Erant
 autem omnes viri fere duodecim. * Intro-
 gressus autem synagoga, cum fiducia lo-
 quebatur per tres menses, disputans, & sua-
 dens de regno Dei. * Cum autem quidam
 insinuarerent, & non crederent, maledi-
 cientes uiam Domini coram multitudine, dis-
 cedens ab eis, segregauit discipulos, quo-
 tidie disputans in schola tyranni cuiusdam.
 * Hoc autem factum est per biennium, ita
 ut omnes, qui habitabant in Asia, audirent
 uerbum Domini, Iudei atque Gentiles.
 * Virtutesque non quaslibet faciebat Deus
 per manum Pauli : * ita ut etiam super lan-
 guidos deferrentur a corpore eius sudaria, C
 & femicinctia, & recedebant ab eis languo-
 res, & spiritus nequam egrediebantur.
 * Tentauerunt autem quidam & de circum-
 euntibus Iudeis exorcistis, inuocare super
 eos, qui habebant Spiritus malos, nomen
 Domini Iesu, dicens : Adiuro vos per
 Iesum, quem Paulus praedicat. * Erant au-
 tem quidam Iudei Scruae principis sacerdo-
 tum septem filij, qui hoc faciebant. * Res-
 pondens autem spiritus nequam dixit eis :
 Iesum noui, & Paulum scio : vos autem qui
 estis ? * Et insiliens in eos homo, in quo
 erat demonium pessimum, & dominatus
 ambonum, inualuit contra eos, ita ut nudi
 & vulnerati effugerent de domo illa. * Hoc
 autem notum factum est omnibus Iudeis,
 atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi :
 & cecidit timor super omnes illos, & magni-
 ficabatur nomen Domini Iesu. * Multique
 credentium ueniebant, confitentes & an-
 nunciantes actus suos. * Multi autem ex eis,
 qui fuerant curiosi sectari, conulerunt li-
 bros, & combusserunt coram omnibus : &
 computatis pretiis illorum, inuenerunt
 centum denariorum quinquaginta millium.
 * Ita fortiter crescebat uerbum Dei, & con-
 firmabatur. * His autem expletis, proposuit
 Paulus in Spiritu, transire Macedonia &
 Achaia ire Ierosolymam, dicens : Quoniam
 postquam fuero ibi, oportet me & Romam
 uidere. * Mittens autem in Macedoniam
 duos ex ministrantibus sibi, Timotheum & E
 Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia.
 * Facta est autem illa tempore turbata non
 minima de uia Domini. * Demetrius enim
 quidam nomine, argentarius, faciens aedes

argenteas Dianae, praestabat artificibus non
 modicum quantum : * quos conuocans, &
 eos qui huiusmodi erant opifices, dixit :
 Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis ac-
 quisitio : * & uidetis, & auditis, quia non
 solum Ephesi, sed poene totius Asiae, Paulus
 hic suadens auerit malam turbam, dicens
 Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt.
 * Non solum autem haec periclitabatur nobis
 pars in redargutionem venire, sed & magnae
 Dianae templum in nihilum reputabatur, sed
 & destrui incipiet maiestas eius, quam tota
 Asia, & orbis colit. * His auditis, repleti
 sunt ira, & exclamauerunt dicentes : Magna
 Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciui-
 tas confusione, & imperum fecerunt uno
 animo in theatrum, rapto Gaio & Aristar-
 cho Macedonibus, comitibus Pauli. * Paulo
 autem uolente intrare in populum, non per-
 miserunt discipuli. * Quidam autem & de
 Asiae principibus, qui erant amici eius, mi-
 serunt ad eum rogantes ne se daret in thea-
 trum : * alij autem alij clamabant. Erat
 enim Ecclesia confusa : & plures nesciebant
 qua ex causa conuenissent. * De turba au-
 tem detraxerunt Alexandrum, propellenti-
 bus eum Iudeis. Alexander autem manu si-
 lenio postulato, volebat reddere rationem
 populo. * Quem ut cognouerunt Iudeum
 esse, vox facta una est omnium, quasi per
 horas duas clamantium : Magna Diana
 Ephesiorum. * Et cum sedasset scriba turbas,
 dixit : Viri Ephesij, quis enim est homi-
 num, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cul-
 tricem esse magnae Dianae, Iouisque prolis ?
 * Cum ergo his contradici non possit, oportet
 vos sedatos esse, & nihil temere agere.
 * Adduxistis enim homines istos, neque sa-
 crilegos, neque blasphemantes deam ve-
 stram. * Quod si Demetrius, & qui cum eo
 sunt artífices, habent aduersus aliquem cau-
 sam, conuentus forenses agunt, & procon-
/>
 sules sunt, accusent inuicem. * Si quid au-
 tem alterius rei queritis in legitima Ecclesia
 poterit absolui. * Nam & periclitamur argui
 seditionis hodiernae : cum nullus obnoxius
 sit (de quo possumus reddere rationem) con-
 cursus istius. Et cum haec dixisset dimisit Ec-
 clesiam.

CAPVT XX.

*Paulus peragratis variis partibus Macedonia
 & Graecia, conuenitur Troade in medium noctem:
 cumque adulescens Entychus cadens a tertio cornu-
 culo mortuus esset, Paulus eum resuscitauit : & va-
 rii locis peragratis, aduocatus ex Epheso presby-
 terus exhortatur ut vigilantes sint in regenda Ec-
 clesia, praedicans quod non essent amplius cum
 visori.*

Postquam autem cessauit tumultus, vo-
 cati Paulus discipulis, & exhortatus
 eos, ualedixit, & profectus est ut iret in
 Macedonia. * Cum autem perambulasset
 partes

partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Græciam: * vbi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ à Iudeis nauigaturo in Syriam: habuissent consilium vt reuertetur per Macedoniam. * Comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Berceanus, Thessalonicensium verò Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: Asiani verò Tychicus & Trophimus. * Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: * nos verò nauigauimus post dies azymorum à Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. * Vna autem Sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis, profecturus in crastinum, proxi- que sermonem vsque in mediam noctem. * Erant autem lampades copiosæ in cenaculo, vbi eramus congregati. * Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergereur somno graui, dispuante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum, & sublatu est mortuus. * Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Noli turbari, anima enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, frangensque panem, & gustans, suisque allocutus vsque in lucem, sic profectus est. * Adduxerunt autem puerum viucentem, & consolati sunt non minimè. * Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Allion, inde suscepti Paulum: sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus. * Cum autem conuenissemus nos in Allion, assumpto eo, venimus Mytilenem. * Et inde nauigantes, sequenti die venimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die venimus Mileum. * proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, ne qua mora illi fieret in Asia. Festinabat enim si possibile sibi esset, vt diem Pentecostes faceret Ierosolymis. * A Mileto autem mittens Ephesum, vocauit Maiores nauis Ecclesie. * Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, * seruicus Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Iudeorum: * quomodo nihil subtraxerim vilium, quò minùs annuntiarem vobis, & docerem vos publicè, & per domos, * testificans Iudeis atque Gentilibus in Deum penitentiā, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. * Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem: quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: * nisi quod Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniam vincula, & tribulationes Ierosolymis me manent. * Sed nihil horum vercor: nec facio animam meam pretiosiorē quàm me, dum modo consummetur

cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi à Domino Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei. * Et nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transiui prædicans regnum Dei. * Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium. * Non enim subterfugi, quò minus annuntia- rem omne consilium Dei vobis. * Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquiuit sanguine suo. * Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. * Et ex vobis ipsi exurgent viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se. * Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium nocte & die non cessauī, cum lacrymis monens vnumquemque vestrum. * Et nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hereditatem in sanctificatione omnibus. * Argentum & aurum, aut vestem nullius concupiui, sicut & ipsi scitis; † quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. * Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatus est magis dare, quam accipere. * Et cum hæc dixisset, posuit genibus suis orauit cum omnibus illis. * Magnus autem flexus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli osculabantur eum, * dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

CAPVT XXI.

Paulo Ierosolymam tendenti post varias navigationes, vaticinatur Agabus propheta afflictiones quas passurus erat Ierosolymis: nec tamen amorem lacrymis averti potest ne ascendat Ierusalem, paratus pro Christo etiam mortem subire: cumque Ierusalem peruenisset, Iacobus ipsi suadet vt eum quinque viri votum habentibus se sanctificet: quod cum faceret, rapitur à Iudeis, sed ex eorum manibus eripitur à tribuno, à quo catenis alligatus ducitur in castra: impetrat tamen facultatem loquendi ad populum.

Cum autem factum esset vt nauigaremus abstracti ab eis, recto cursu venimus Coom, & sequenti die Rhodum, & inde Pataram. * Et cum inuenissemus na- vem transfretantem in Phœnicem, ascendentes cum apparuissemus autem Cypro, relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus in Syriam, & venimus Tyrum: ibi enim nauis expocitura erat onus. * Inuenissemus autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Ierosolymam. * Et explevis diebus profecti ibamus, deducentibus nos

omnibus cum vxoribus & filiis vsque furas B
ciuitatem: & policis genibus in liore, ora-
uimus. * Et cum valescissimus inuicem, 6
ascendimus nauem: illi autem redierunt in
sua. * Nos verò navigatione expleta à Ty- 7
ro descendimus Ptolemaidam: & salutatis
fratribus, mansimus die vna apud illos.
* Alia autem die profecti, venimus Cæsa- 8
ream. Et intrantes domum Philippi euan-
gelizte, † qui erat vnus de septem, mansi-
mus apud eum. * Huic autem erant qua- 9
tuor filie virgines propterantes. * Et cum 10
moraremur per dies aliquot, superuenit qui-
dam à Iudea propheta, nomine Agabus. * Is 11
cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli: &
alligans sibi pedes & manus, dixit: Hæc di-
cit Spiritus sanctus: Virum, cuius est zona 12
hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi,
& tradent in manus Gentium. * Quod 12
cum audissemus, rogabamus nos, & qui lo-
ci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam. C
* Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid
facitis stentes, & affligentes cor meum? Ego
enim non solum alligari, sed & mori in Ie-
rusalem paratus sum, propter nomen Do-
mini Iesu. * Et cum ei suadere nun posse-
mus, quiescimus, dicentes: Domini volun-
tas fiat. * Post dies autem istos præparati,
ascendebamus in Ierusalem. * Venerunt 16
autem & ex discipuli à Cæsarea nobiscum,
adducentes secum apud quem hospitaremur
Mnasionem quemdam Cyprium, antiquum
discipulum. * Et cum venissemus Ierosoly- 17
mam, libenter exceperunt nos fratres. D
* Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum
ad Iacobum, omnesque collecti sunt senio-
res. * Quos cum saluasset, narrabat per sin- 19
gula, quæ Deus fecisset in Gentibus per mi-
nisterium ipsius. * At illi cum audissent, ma-
gnificabant Deum, dicebantque ei: Vides
frater, quor millia sunt in Iudæis, qui credi-
derunt, & omnes emulatores sunt legis. 20
* Audierunt autem de te, quia discessionem 21
doceas à Moyse eorum, qui per Gentes sunt,
Iudæorum: dicens non debere eos circum-
cidere filios suos, neque secundum consu-
tudinem ingredi. * Quid ergo est? vi- 22
que oportet conuenire multitudinem: au-
diunt enim te superuenisse. * Hoc ergo fac 23
quod tibi dicimus: Sunt nubes viri quatuor,
votum habentes super te. * His assumptis, 24
sanctifica te cum illis: & impende in illis
† ut radant capia: & scient omnes quia quæ
de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas &
ipse custodisti legem. * De his autem, qui 25
crediderunt ex Gentibus, † nos scripsimus, E
indicantes ut abstineant se ab idolis, immo-
lato, & sanguine, & suffocato, & fornicatio-
ne. * Tunc Paulus, assumptis viris, postera 26
die purificatus cum illis intrauit in templum,
annuntians expirationem dierum purificatio-
nis, donec offerretur pro vnequoque eorum
oblatio. * Dum autem septem dies consum- 27

marentur, hi qui de Asia erant Iudæi, cum
vidissent eum in templo, concitauerunt om-
nem populum, & iniecerunt ei manus, cla-
mantes: * Viri Israëlitz, adiuuate: hic est
homo, qui aduersus populum, & legem, &
locum hunc, omnes vbique docens, insuper
& Gentiles induxit in templum, & violauit
sanctum locum istum. * Viderant enim Tro- 29
phimum Ephesium in ciuitate cum ipso,
quem æstimaauerunt quoniam in templum in-
troduxisset Paulus. * Commoraturque est ciuias
tota, & facta est concursio populi. Et apprehen-
dentes Paulum, trahabant eum extra
templum: & statim clausæ sunt ianue. * Quer- 31
rentibus autem eum occidere, nuntium est
tribuno cohortis: Quia tota confunditur Ie-
rusalem. * Qui statim assumptis milicibus,
& centurionibus, decurrit ad illos. Qui cum
vidissent tribunal, & milites, cessauerunt
percutere Paulum. * Tunc accedens tribu- 33
nus apprehendit eum, & iussit eum alligari
caenis duabus: & interrogabat quis euer,
& quid fecisset. * Alij autem aliud clama- 34
bant in turba. Et cum non posset certum
cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in
castra. * Et cum venisset ad gradus, concigit 35
vt portaretur à milicibus propter vim populi.
Sequebatur enim multitudo populi, clamans:
Tolle eum. * Et cum cepisset induci in castra 37
Paulus, dicit tribuno: Si licet mihi loqui ali-
quid ad te? Qui dixit: Græcè nosti? Nonne 38
tu es Ægyptius, qui ante hos dies tumultum
concitasti, & eduxisti in desertum qua-
tuor millia virorum sicariorum? * Et dixit 39
ad eum Paulus: Ego homo sum quidem Iu-
dæus à Tarso Ciliciz, non ignoz ciuitatis
municeps. Rogo autem te, permittes mihi lo-
qui ad populum. * Et cum ille permisisset, 40
Paulus stans in gradibus, annuit manu ad ple-
bem: & magno silentio facto, allocutus est
lingua Hebræa, dicens:

CAPVT XXII

*Vbi Paulus in sui excusationem narrasset sua
conuersionis ordinem, vociferantur Iudæi ipsum de
terra tollendum, eo quod diceret se à Deo missum
fuisse ad predicandum Gentibus, à tribuno autem
inssus flagellu cadere & torqueri, liberatus est di-
cendo se eum Romanum esse.*

Viri fratres, & patres, audite quam ad
vos nunc reddo rationem. * Cum au-
tem dissem autem quia Hebræa lingua loque-
re-
tur ad illos, magis præstiterunt silentium.
* Et dicit: Ego sum vir Iudæus, natus in
Tarso Ciliciz, nutritus autem in ista ciuitate,
secus pedes Gamaliel eruditus iuxta verita-
tem paternæ legis, emulatur legis, sicut & vos
omnes estis hodie: * † qui hanc viam per-
secutus sum vsque ad mortem, alligans &
trahens in custodias viros ac mulieres, * si-
cut princeps sacerdotum mihi testimonium
reddidit, & omnes maiores nam, † à quibus
& epistolas accipiens, ad fratres Damascus
perge

† Sup. 6.
6. 1.

† Num 6.
6. 18.
sup. 18.
6. 18.

† Sup. 11.
6. 10. f. 29.

† Sup. 3.
6. 1.

† Sup. 9.
6. 2.

pergebam, vt adducerem inde victos in Ierusalem vt punirentur. * Factum est autem, 6 eunte me, & appropinquante Damasco media die, subito de caelo circumfulsit me lux copiosa: & * decedens in terram, audiui vo- 7 cem dicentem mihi: Saule, Saule, quid me persequeris? * Ego autem respondi: Quis es Domine? Dixitque ad me: Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu persequeris. * Et 9 qui mecum erant, lumen quidem viderunt, C vocem autem non audierunt eius, qui loquebatur mecum. * Et dixi: Quid faciam, 10 Domine? Dominus autem dixit ad me: Surge vade Damascum: & ibi tibi dicitur de omnibus quae te oporteat facere. * Et cum 11 non viderem prae claritate luminis illius, ad manum deductus à comitibus, veni Damascum. * Ananias autem quidam, vir secun- 12 dum legem testimonium habens ab omnibus cohabitantibus Iudeis, * veniens ad me, 13 & astans dixit mihi: Saule frater respice. Et D ego eadem hora respexi in eum. * At ille 14 dixit: Deus patrum nostrorum praordinavit te, vt cognosceres voluntatem eius, & videres iustum, & audires vocem ex ore eius: 15 quia eris testis illius ad omnes homines, eorum quae vidisti & audisti. * Et nunc quid 16 moraris? Exurge, & baptizare, & ablue peccata tua, inuocato nomine ipsius. * Factum 17 est autem reuerenti mihi in Ierusalem, & oranti in templo, fieri me in stupore mentis, 18 & videre illum dicentem mihi: Festina, & exi velociter ex Ierusalem: quoniam non recipient testimonium tuum de me. * Et ego 19 dixi: Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens in carcerem, & cadens per synagogas eos qui credebant in te: * & cum fun- 20 deretur sanguis stephani testis tui, ego astabam, & consentebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum. * Et dixit ad me: Vade, quoniam ego in nationes longè mittam te. * Audiebant autem eum vsque ad 22 hoc verbum, & leuauerunt vocem suam dicentes: Tolle de terra huiusmodi: non enim fas est eum vivere. * Vociferantibus autem 23 eis, & proicientibus vestimenta sua, & puluerem iactantibus in aërem, * iussit tribunus induci eum in castra, & flagellis cedi, & tor- 24 queri eum, vt sciret propter quam causam sic acclamarent ei. * Et cum altrinxissent eum loris: dicit altanti sibi Centurioni Paulus: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? * Quo audito, Centurio ac- 26 cessit ad tribunum, & nuntiavit ei, dicens: Quid acturus es? hic enim homo, cuius Romanus est. * Accedens autem tribunus, dixit illi: Dic mihi si tu Romanus es? At ille dixit: Etiam. * Et respondit tribunus: Ego multa summa ciuilitatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait: Ego autem & natus sum. * Procinus ergo discesserunt ab illo, qui eum torturi erant. Tribunus quoque timuit postquam resciauit, quia eiuis Romanus esset,

30 & quia alligasset eum. * Postera autem die vulens scire diligentius, quia ex causa accusaretur à Iudeis, soluit eum, & iussit sacerdotes conuenire, & omne concilium, & producens Paulum, stauit inter illos.

CAPVT XXIII.

Paulus coram sacerdotibus & toto concilio principem sacerdotum qui ipsum iusserat in faciem percuti, dicit parietem dealbatum, sed excusat se quod nescisset esse principem sacerdotum: cumque ibidem dixisset se Pharisaeum, & de resurrectione mortuorum iudicari, orta est inter Phariseos & Sadduceos magna dissensio: Dominus nocte Paulum confortat, praedicans, quod etiam Roma esset de ipso testificaturus: detecta mulierum de occidendo Paulo conuentione, tribunas mittit eum Caesarem militibus stipatum ad Felicem praesidem, scriptis ad eum litteris quae hic referuntur.

1 Intendens autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia bona conuersatus sum ante Deum vsque in hodiernum diem. * Principes autem sacerdotum Ananias praecepit astantibus sibi percutere eos eius. * Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu sedens iudicas me secundum legem, & contra legem iubes me percuti? * Et qui astabant dixerunt: Summum sacerdotem Dei maledicis? * Dixit autem Paulus: Nesciebam fratres, 2 quia princeps est sacerdotum. Scriptum est enim: † Principem populi tui non maledicis. * Sciens autem Paulus, quia vna pars esset Sadduceorum, & altera Phariseorum, exclamauit in concilio: Viri fratres, † ego Phariseus sum, filius Phariseorum, de spe 3 & resurrectione mortuorum ego iudico. * Et cum haec dixisset, facta est dissensio inter Phariseos & Sadduceos, & soluta est multitudo. * † Sadducei enim dicunt, non esse resurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum: Pharisei autem vtraque consentiunt. 4 Factum est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Phariseorum, pugnabant, dicentes: Nihil mali inuenimus in homine isto: quid si Spiritus locutus est ei, aut Angelus? 5 Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerneretur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in castra. * Sequenti autem nocte assistens ei Dominus, ait: Constans esto: sicut enim testificatus es de me in Ierusalem, sic te oportet & Romae testificari. * Facta autem die conlegerunt 6 de se quidam ex Iudeis, & deuenerunt se dicentes, neque manducaturus, neque bibiturus, donec occiderent Paulum. * Erant autem plus quam quadraginta viri, qui hanc conuentionem fecerant. * qui accesserunt ad principes sacerdotum, & seniores, & dixerunt: Deuotione deuotissimus nos nihil gustaturos, donec occidamus Paulum. * Nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio, vt

XXX 3 producat

† Sup. 1.
A. 1.

† Sup. 7.
A. 17.

† Exod.
22. d. 18.

† Phil. 1.
A. 1.

† Matth.
22. d. 53.

producat illum ad vos, tamquam aliquid certius cognituri de eo. Nos verò prius quàm appropiet, parati sumus interficere illum. * Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, venit, & intravit in castra, nuntiavitque Paulo. * Vocans autem Paulus ad se unum ex Centurionibus, ait: Adolescentem hunc perduc ad tribuonem, habet eum aliquid indicare illi. * Et ille quidem assumens eum duxit ad tribuonem, & ait: Vinculus Paulus rogavit me hunc adolescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi. * Apprehendens autem tribuon manum illius, eiecit eum eo seorsum, & interrogavit illum: Quid est, quòd habes indicare mihi? * Ille autem dixit: Iudeis convenit rogare te, ut crastina die producas Paulum in concilium, quasi aliquid certius inquisituri sint de illo: * tu verò ne crederis illis, insidiantur enim ei ex eis viri amplius quàm quadraginta, qui se devouerunt non manducare, neque bibere, donec interficiant eum: & nunc parati sunt, expectantes promissum tuum. * Tribuon igitur dimisit adolescentem, precipiens ne cui loqueretur, quoniam hæc nota sibi fecisset. * Et vocatis duobus Centurionibus, dixit illis: Parate milites ducentos, veterani vsque Cæsarem, & equites septuaginta, & lancearios ducentos, à tertia hora noctis: * & iumenta præparate, ut impo-
nentes Paulum, saluum perducant ad Felicem præsidem. * (Timuit enim ne fortè raperent eum Iudei, & occiderent, & ipse postea calumniam sustineret, tamquam acceptus pecuniam) * scribes epistolam continentem hæc: CLAVDIO LYSIAS optimo præfidi, Felici, salutem. * Virum hunc comprehensum à Iudeis, & incipientem interficere ab eis, superueniens cum exercitu eripui, cogoito quia Romanus est: * Volensque scire causam, quam obiciebant illi, deduxi eum in concilium eorum. * Quem inveni accusari de questionibus legis ipsorum, nihil verò dignum morte aut vinculis habentem criminis. * Et cum mihi perlatum esset de insidiis, quas parauerat illi, misi eum ad te, denuntiatis & accusatoribus ut dicares apud te. Vale. * Milites, ergo secundum præceptum sibi, assumentes Paulum, duxerunt per noctem in Antipatridem. * Et postera die dimissis equitibus ut cum eo irent, reuersi sunt ad castra. * Qui cum venissent Cæsarem, & tradidissent epistolam præfidi, stauerunt ante illum & Paulum. * Cum legisset autem, & interrogasset de qua provincia esset: & cognoscens quia de Cilicia. * Audiam te, inquit, cum accusatores tui venerint. Iussitque in prætorio Herodis custodiri eum.

CAPVT XXIV.

Accusatus Paulus a virum Felice præfide à Tertullo Iudæorum oratore, respondet negans inposita sibi

crimina, confitens tamen se Christianum, & dixisse se de resurrectione mortuorum iudicari: Felix & ipsius vxor Iudæa audiunt Paulum de fide Christiana: cum autem non acciperet à Paulo pecuniam, reliquit eum vinculum, accipiens successorem Porcium Felicum.

POST quoque autem dies descendit princeps sacerdotum, Aonias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt præsidem aduersus Paulum. * Et citato Paulo cepit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam; * semper & vbique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione. * Ne diutius autem te protraham, oro, breuiter audias nos pro tua clementia. * Inuenimus hunc hominem pestiferum, & constantem seditones omnibus Iudeis in vniuerso orbe, & auctorem seditionis sectæ Nazarenorum: * qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum volumus secundum legem nostram iudicare. * Superueniens autem tribuon Lysias, cum viginti eripuit eum de manibus nostris, * iubens accusatores eius ad te venire: à quo poteris ipse iudicans, de omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. * Adiecerunt autem & Iudei, dicentes hæc ita se habere. * Respondit autem Paulus, (annuente sibi Præfide dicere:) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. * Potes enim cognoscere, quia non plus sunt mihi dies, quàm duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem: * & neque in templo inuenientur me cum aliquo disputatorem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagogis. * neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. * Confiteor autem hoc tibi, quòd secundum sectam, quam dicunt hæresim, sic defensori Patri & Deo meo, credens omnibus, quæ in Legge & Prophetis scripta sunt: * spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustum, & iniquorum. * In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper. * Post annos autem plures, eleemosynas facturus in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. * In quibus iouenerunt me purificatum in templo; non cum turba, neque cum tumultu. * Quidam autem ex Asia Iudei, quos oportebat apud te præstò esse, & accusare si quid haberent aduersum me: * aut hi ipsi dicant si quid inuenierunt in me iniqueiatis, cum stem in concilio, * nisi de vna hac solum modo voce, qua clamauit inter eos stans: † Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudico homines. * Distulit autem illos Felix, certissimè sciens de via hac, dicens: Cum tribus Iudeis descenderit, audiam vos. * Iussitque Centurioni custodire eum, & habere requiem,

requiem, nec quemquam de suis prohibere minitatur ei. * Post aliquot autem dies 14
veniens ielix cum Drusilla uxore sua, quæ
erat ludæa, vocavit Paulum, & audiuit ab eu- 15
fidem, quæ est in Christo Iesum. * Dispu-
tante autem illu de ieiunia, & castitate, & de G
iudicio futuro, tremefactus Felix respondit:
Quod nunc attinet, vade: tempore autem
opportuno accersam te. * simul & sperans, 16
quod pecunia ei daretur à Paulo; propter
quod & frequenter accersens eum, loqueba-
tur cum eo. * Biennio autem expleto, accepit 17
successorem Felix Porcium Festum. Volens
autem gratiam præstare ludæis Felix, reliquit
Paulum vincitum.

CAPVT XXV.

*Festus non obsequatur ludæis infidelibus petentibus
ut Paulus ierosolymam duceretur: sed Cæsaream adducit
eius accusatores & Pauli responsionem: qui à Festo
requisitus an vellet de his iudicari ierosolymis, ap-
pellat Cæsarem: Festus Pauli causam regi Agrippa
inducit, qui ipsum audire cupit, posteroque die in-
bente Festo adducitur coram Agrippa & Bernice.*

Festus ergo cum venisset in provinciam, 1
post triduum ascendit ierosolymam à A
Cæsaream. * Adveniensque cum principes sa-
cerdotum, & primi ludæorum, aduersus Pau- 2
lum: & rogabant eum, * postulantes grā-
tiam aduersus eum ut iuberet perducere eum in 3
iherosolimam, infidias tendentes vt interice-
rent eum in via. * Festus autem respondit, 4
senari Paulum in Cæsaream: se autem mato-
rius profecturum. * Qui ergo in vubis, ait, 5
potentes sunt, descendentes simul, si quod B
est in viro crimen, accusent eum. * Demo- 6
stratus autem inter eos dies non amplius quam
octo, aut decem, descendit Cæsaream, &
altera die sedit pro tribunali, & iussit Pau- 7
lum adduci. * Qui cum perductus esset, cir-
cumsteterunt eum, qui ab ierosolyma dese- 8
cenderant iudæi, multas & graues causas obii-
cientes, quas non poterant probare, * Pau- 8
lo rationem reddente: Quoniam neque in
legem ludæorum, neque in templum, ne-
que in Cæsarem quidquam peccavi. * Festus 9
autem volens gratiam præstare ludæis, re-
spondens Paulo, dixit: Vis ierosolymam ascen- 10
dere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit
autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi
me oportet iudicari: ludæis non nocui, sicut
tu melius nosti. * Si enim nocui, aut dignum 11
morte aliquid feci, non recuso mori: si vero
nihil est eorum: quæ hi accusant me, ni-
mo potest me illis dunare. Cæsarem appello. 12
* Tunc Festus cum concilio locutus, res-
pondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. 13
* Et cum dies aliquot transacti essent, Agrip-
pa rex & Bernice descendentes Cæsaream
ad salutandum Festum. * Et cum dies plu- 14
res ibi memorarentur, Festus regi indica-
uit de Paulo, dicens: Vir quidam est dere- 15
lictus à Felice vincitus, * de quo quom essem

iherosolymis, adierunt me principes sacerdo-
rum, & seniores ludæorum, postulantes ad-
uersus illum damnationem. * Ad quos res-
pondi: Quia non est Romanis consuetudo
damnare aliquem hominem, prius quam is
qui accusatur, præsentem habeat accusato-
res, locumque defendendi accipiat ad aluen-
da crimina. * Cum ergo hoc convenissent si-
ne ulla dilatione, sequenti die sedens pro
tribunali, iussu adduci virum. * De quo cum
stetissent accusatores, nullam causam dese-
rebant, de quibus ego suspicabar malum. 17
* Quæstiones verò quasdam de sua super-
stitione habebant aduersus eum, & de quo-
dam Iesu defuncto, quem affirmabat Pau-
lus viuere. * Hæcians autem ego de huius-
modi quæstione, dicebam si vellet ire Ie-
rosolymam, & ibi iudicari de istis. * Pau-
lo autem appellante vt seniretur ad Au-
gustinum cognitionem, iussi senari eum, do-
nec mittam eum ad Cæsarem. * Agrippa
autem dixit ad Festum: Volebam & ipse
hominem audire. Cias, inquit, audies eum. 23
* Altera autem die, cum venisset Agrip-
pa, & Bernice, cum multa ambitione, &
intressent in auditorium cum tribunis, &
viris principalibus civitatis, ibente Festo,
adductus est Paulus. * Et dixit Festus: Agrip-
pa rex, & omnes, qui simul adestis nobis-
cum viri, videtis hunc, de quo omnis mul-
titudine ludæorum interpellavi me ierosoly-
mis, petentes & acclamantes non oportere
eum viuere amplius. * Ego verò com-
peri nihil dignum morte eum admisisse. 25
Ipso autem hoc appellante ad Augustum,
iudicavi mittere. * De quo quid certum scri-
bam domino, nun habeo. Propter quod
produxi eum ad vos, & maxime ad te rex
Agrippa, vt interrogatione facta habeam
quid scribam. * Sine ratione enim mihi vi-
detur mittere vincitum, & causas eius non si-
gnificare.

CAPVT XXVI.

*Paulus coram Agrippa suam causam defendit,
referens suam ad Christum conversionis ordinem, &
se ludæis ac Gentibus sub divina protectione pra-
dicasse ostendens; Festoque ipsum ex animi scien-
tia insanire dicenti respondit, omnique opus esse
Christianos: Agrippa dicit eum potuisse dimitti, nisi
Cæsarem appellasset.*

Agrippa verò ad Paulum ait: Permitte-
tur tibi loqui pro teipso. Tunc Pau-
lus extensa manu cepit rationem reddere. 2
* De omnibus, quibus accusor à ludæis,
rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te
cum sim defensor meus hodie, * maxime
te sciente omnia, & quæ apud ludæos sunt
consuetudines, & quæstiones: propter quod
obsecro patienter me audias. * Et quidem
vitam meam à iuvenute, quæ ab initio fuit
in gente mea in iherosolymis, noverunt omnes
iudæi: * præscientes me ab initio (si velint
testimo

testimonium perhibere) quoniam secundum B
 ceratissimam sectam nostræ religionis vixi Pba-
 rismus. * Et nunc in ipse, quæ ad patres no- 6
 stros repromissionis facta est à Deo, isto iudi-
 cio subiectus: * in quam duodecim tribus no- 7
 stræ, nocte ac die deseruientes, sperant de-
 venire. De qua ipse acculor à Iudæis, rex.
 * Quid incredibile iudicatur apud vos, si 8
 Deus mortuos suscitaret? * Et ego quidem exi- 9
 stimaueram, me aduersus nomen Iesu Na-
 zareni debere multa contraria agere. * † 10
 quod & feci Ierosolymis, & multos sancto-
 rum ego in carceribus inclusi, à principi-
 bus sacerdotum potestate accepta: & cum
 occideretur, deruli sententiam. * Et per 11
 omnes synagogas frequenter puniens eos,
 compellebam blasphemare: & amplius in-
 sanians in eos, persequabar vsque in exte-
 rias ciuitates. * In quibus † dum irem Da- 12
 mascum cum potestate & permissu princi-
 pum sacerdotum, † die media in via, vidi, rex, 13
 de caelo supra splendorem solis circumful-
 sisse me lumen, & eos qui mecum simul erant.
 * Omnesque nos cum decidissemus in ter- 14
 ram, audiui vocem loquentem mihi Hebrai-
 ca lingua; Saule, Saule, quid me persequeris?
 durum est tibi contra stimulum calcitrare. * 15
 Ego autem dixi: Quis es Domine? Domi-
 nus autem dixit: Ego sum Iesus, quem tu per-
 sequearis. * Sed exurge, & sta super pedes. 16
 tuos: ad hoc enim apparui tibi, vt consti-
 tuam te ministrum, & testem eorum quæ
 vidisti, & eorum quibus apparebo tibi, * 17
 etipiens re de populo, & gentibus, in quas
 nunc ego mitto te, * aperire oculos eorum, 18
 vt conuertantur à tenebris ad lucem, & de E-
 potestate satanæ ad Deum, vt accipiant re-
 missionem peccatorum, & sortem inire san-
 ctos, per fidem, quæ est in me. * Vnde rex 19
 Agrippa, non fui incredulus celesti visio-
 ni: * † sed bis, qui sunt Damasci primum, & 20
 Ierosolymis, & in omnem regionem Iudææ, &
 Gentibus annuntiabam, vt poenitentiam age-
 rent, & conuerterentur ad Deum, digna poe-
 nitentiæ opera facientes. * Hac ex causa me 21
 Iudæi, cum essem in templo, † comprehen-
 sum tentabant interficere. * Auxilio autem 22
 adiutus Dei, vsque in bodiurnum diem sto,
 testificans minori, atque maiori, nihil extra
 dicens quàm ea quæ Prophetæ locuti sunt
 futura esse, & Moyses: * si passibilis Chri- 23
 stus, si primus ex resurrectione mortuorum,
 lumen annuntiaturus est populo, & Gentibus.
 * Hac loquente eo, & rationem red-
 dente, Festus magna voce dixit: Insanis Pau-
 le multe re literæ ad insaniam conuerunt. 24
 * Et Paulus: Non insanio (inquit) optime
 Feste, sed veritatis & sobrietatis verba lo-
 quor. * Scit enim de his rex, ad quem & 26
 constanter loquor: latere enim cum nihil
 horum arbitror. Neque enim in angulo quid-
 quam horum gestum est. * Credis rex Agrip- 27
 pa prophetis? Scio quia credis. * Agrippa 18

G autem ad Paulum: In modico suades me
 19 Christianum fieri. * Et Paulus: Opro apud
 Deum, & in modico, & in magno, non ran-
 tium re, sed etiam omnes qui audiunt, ho-
 die fieri tales, qualis & ego sum, exceptis
 30 vinculis his. * Et exiit rex, & præses,
 31 & Bernice, & qui assidebant eis. * Et cum
 secessissent loquebantur ad inuicem, dicen-
 tes: Quia nihil morte, aut vinculis dignum
 32 quid fecit homo iste. * Agrippa autem Felto
 dixit: Dimitti poterat homo hic, si non ap-
 pelleret Cæsarem.

CAPVT XXVII.

*Paulus à centurione Iulio ductus Romam versus,
 nauigans per varia loca: aduersante autem ipse
 vento, vix perueniens ad quemdam in Creta locum:
 à quo licet prædiceret Paulus periculosam esse na-
 uigationem, discedentes, patiuntur ingentem tem-
 pestatem: tandemque post Pauli consolationem, qui
 narrans suam sibi de omnium salute reueratio-
 nem, hortabatur eos ad cibum sumendum, passi nau-
 fragium omnes euadunt incolomes.*

1 **V**T autem iudicatum est nauigare cum
 A in Italiam, & tradi Paulum cum reli-
 quis custodis centurioni nomine Iulio co-
 2 borts Augustæ, * † ascendentes nauem
 Adrumeinam, incipientes nauigare circa † L. Cret.
 Asiæ loca, sustulimus, perueuerant nobis- 11. 6. 17.
 cum Aristarco Macedone Thessalonicensi.
 3 * Sequenti autem die deuenimus Sidonem.
 humane autem tractans Iulius Paulum, per-
 misit ad amicos ire, & curam sui agere.
 4 * Et inde cum sustulissemus, subnauigauimus
 Cyprium, propterea quòd essent ven-
 5 ti contrarij. * Et pelagus Ciliciæ & Pam-
 B phylie nauigantes, venimus Lystram, quæ
 6 est Lyciæ: * & ibi inueniens centurio
 nanem Alexandrinam nauigantem in Ita-
 7 liam, transposuit nos in eam. * Et cum mul-
 tis diebus tardè nauigaremus, & vix deue-
 nissemus contra Gnidum: prohibente nos
 8 vento, adnauigauimus Cretæ, iuxta Sal-
 monem: * & vix iuxta nauigantes, veni-
 mus in locum quemdam, qui vocatur Bo-
 9 niportus, cui iuxta erat ciuitas Tbalassa.
 * Multo autem tempore peracto, & cum
 iam non esset tuta nauigatio, eò quòd &
 10 ieiunium iam præterisset, consolabatur eos
 Paulus, * dicens eis: Viri, video quonia-
 11 m cum iniuria & multo damno, non so-
 lum oneris & naus, sed etiam animarum
 12 nostrarum, incipit esse nauigatio. * Centu-
 rio autem gubernatori & nauclero magis
 credebat, quàm his quæ à Paulo diceban-
 13 tur. * Et cum apertus portus non esset ad
 hiemandum, plurimi statuerunt consilium
 nauigare inde, si quomodo possent, de-
 14 uenientes Phœnicem, hiemare, portum
 Cretæ respicientem ad Africum, & ad Co-
 13 ron, Aspirante autem Austro, æstimates
 14 propositum se tenere, cum sustulissem de Af-
 son, legebant Cretam. * Non post multum
 autem

† sup. 8.
m. 30.† sup. 9.
m. 30.† sup. 12.
p. 14.† sup. 11.
p. 11.

autem misit se contra ipsam ventus Typho-
 nyus, qui vocatur Euroaquilo. * Cumque
 arrepta esset navis, & non posset conari in
 venum, data nave flabibus, terebatur. * In
 insulam autem quandam decurrentes, quæ
 vocatur Cauda, potius vix obtinere sca-
 pham. * Qua sublata, adlutoris vtebatur,
 accingentes navem, timentes ne in Syrtim
 inciderent, summisso valè sic ferebantur. *
 Valida autem nobis tempestate iactatis, se-
 quenti die iactum fecerunt: * & tertia die
 suis manibus armamenta navis proiecerunt.
 * Neque autem sole, neque sideribus appa-
 rentibus per plures dies, & tempestate non
 exigua imminente, iam ablata erat spes om-
 nis salutis nostræ. * Et cum multa ieiuna-
 tio fuisset, tunc stans Paulus in medio eor-
 um, dixit: Oportebat quidem, ô viri, audi-
 to me, non tollere à Creta, lucricque facere
 iniuriam hanc & iacturam. * Et nunc sua-
 deo vobis bono animo esse amissio enim nul-
 lis animæ erit ex vobis, præterquam navis.
 * Astitit enim mihi hæc nocte Angelus Dei,
 cuius sum ego, & cui defervio, * dicens:
 Ne timeas Paule, Cæsari te oportet assistere:
 & ecce donavit tibi Deus omnes qui navi-
 gant tecum. * Propter quod bono animo esto:
 te viri: credo enim Deo, quia sic erit, quem
 E. admodum dictum est mihi. * In insulam au-
 tem quandam oportet nos devenire. * Sed
 posteaquam quartadecima nox supervenit,
 navigantibus nobis in Adria circa mediam
 noctem, suspicabantur navæ apparere sibi
 aliquam regionem. * Qui & summittentes
 bolidem, invenerunt passus viginti: & pusil-
 lum inde separati, invenerunt passus quin-
 decim. * Timentes autem ne in aspera loca
 incideremus, de puppi mittentes anchoras
 quatuor, operabant diem fieri. * Nautis verò
 querentibus fugere de navì, cum misissent
 scapham in mare, sub obtentu quasi incipe-
 rent à prora anchoras extendere, * dixit Pau-
 lus Centurioni, & militibus: Nisi hi in na-
 vi manferint, vos salvi fieri non potestis. *
 Tunc absciderunt milites fustes scaphæ, &
 passi sunt eam excidere. * Et cum lux incipe-
 ret fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, F
 dicens: Quartadecima die hodie expectan-
 tes ieiuni permaneris, nihil accipientes. *
 Propter quod rogo vos accipere cibum pro
 salute vestra: quia nullus vestrum capillus
 de capite peribit. * Et cum hæc dixisset, su-
 mens panem, gratias egit Deo in conspectu
 omnium: & cum fregisset, cepit manduca-
 re. * Animæquiores autem facti omnes, &
 ipsi sumpserunt cibum. * Eramus verò vni-
 versæ animæ in navì ducentæ septuaginta
 sex. * Et satiati cibo alleviabant navem, iac-
 stantes triduum in mare. * Cum autem dies
 factus esset, terram non agnoscebant: sinum
 verò quendam considerabant habentem lit-
 tus, in quem cogitabant, si posset, eicere
 navem. * Et cum anchoras sustulissent, com-

mittebant se mari, simul laxantes iunctiones
 gubernaculorum: & leuato aremone secun-
 dum auræ flatum tendebant ad litus. * Et
 cum incidissemus in locum ditthalasium, im-
 pegerunt navem: & prora quidem fixa ma-
 nebat immobilis, puppis verò soluebatur à
 vi maris. * Militum autem consilium fuit ve-
 custodias occiderent: ne quis cum enataisset,
 effugeret. * Centurio autem volens servare
 Paulum, prohibuit fieri: iussitque eos, qui
 posset navare, emicere so primos, & euade-
 re, & ad terram exire: * & ceteros alios in
 tabulis ferebant: quosdam super ea, quæ de
 navì erant. Et sic factum est, ut omnes animæ
 euaderent ad terram.

CAPUT XXVIII.

*Paulus ceterique comites humanè à Barbaris
 excipiuntur in insula Melita: in qua percellus à
 vipera Paulus nihil mali patitur, patremque Pub-
 lij principis insula sanitati restituit, ne alios mul-
 tos curat: & ab eo loco navigantes tandem Ro-
 mam perveniunt, ubi Paulus convocatis primis
 Iudeorum causam exponit cur Cæsarem appellave-
 rit: dicque ab ipsi constituto prædicat de Christo,
 cuius verbi multi non credunt, quod Paulus ostendit
 ab Istin prædictum esse: & per biennium de
 fide in Christum prædicat omnibus ad ipsam acce-
 dentibus.*

ET cum euasissemus, tunc cognovimus
 A quia Melita insula vocabatur. Barbari ve-
 rò præstabant non modicam humanitatem
 1 nobis. * Accensa enim pyra, reficiebant nos
 omnes, propter imbrem, qui imminebat, &
 2 frigus. * Cum congregasset autem Paulus
 3 famentorum aliquantam multitudinem, &
 4 imposuisset super ignem: vipera à calore
 cum processisset, inuasit manum eius. * Ut
 verò viderunt Barbari pendentem bestiam
 B de manu eius, ad invicem dicebant: Vtique
 homicida est homo hic, qui cum euaserit de
 5 mari, ultio non sine eum vivet. * Et ille
 quidem excutens bestiam in ignem, nihil
 6 mali passus est. * At illi existimabant eum in
 tumorem conuertendum, & subitò casurum,
 & mori. Diu autem illis expectantibus, & vi-
 dentibus nihil mali in eo fieri, convenen-
 7 tes se dicebant eum esse Deum. * In locis au-
 tem illis erant prædia principis insule, nomi-
 8 ne Publij, qui nos suscipiens, citiduo benignè
 exhibuit. * Congigit autem, patrem Publij
 febribus & dysenteria vexatum iacere. Ad
 quem Paulus intrauit: & cum orasset, & im-
 9 posuisset ei manus, saluavit eum. * Quo fa-
 C cto, omnes, qui in insula habebant infirmi-
 10 tates, accedebant, & curabantur: * qui etiam
 multis honoribus non honoraverunt, & na-
 vigantibus imposuerunt quæ necessaria erant.
 11 * Post menses autem tres, navigavimus in
 navì Alexandrina, quæ in insula hiemave-
 12 rat, cui erat insigne Castorum. * Et cum ve-
 13 nissemus Syracusam, mansimus ibi triduo. *
 Inde circumlegentes devenimus Rhegium:
 &

& post vnum diem flante Austro, secunda die venimus Puteolos: * vbi inuenitis fratribus rogauimus manere apud eos dies septem: & sic venimus Romanum. * Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis vsque ad Appij forum, ac tres Tabernas. Quos cum vidisset Paulus, gratias agens Deo, accepit fiduciam. * Cum autem venissemus Romanam, permissum est Paulo manere sibi in eum custodiens se milite. * Post tertium autem diem conuocauit primos Iudeorum. Cumque conuenissent, dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem patrum, vincit ab Ierolymis traditus sum in manus Romanorum: * qui cum interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quod nulla esset causa mortis in me. * Contradicientibus autem Iudeis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. * Propter hanc igitur causam rogavi vos videre, & alloqui. Propter spem enim Israel catena hac circumdatus sum. * At illi dixerunt ad eum: Nos neque literas accepimus de te à Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum, nuntiavit, aut locutus est quid de te malum. * Rogamus autem à te audire quæ sentis: nam de secta hac notum est no-

13 bis quia vbique ei contradicitur. * Cum constituissem autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, Iudæisque eis de Iesu ex Lege Moyli & Prophetis, à manè vsque ad vespæram. * Et quidam credebant his quæ dicebantur: quidam verò non credebant. * Cumque inuicem non essent consentientes, discedebant, dicente Paulo vnum verbum: Quia benè Spiritus sanctus locutus est per Iaiam prophetam ad patres nostros, * dicens: † Vade ad populum istum, & dic ad eos: Aure audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non perspicientis. * Intransum est enim cor populi huius, & auribus grauitè audierunt, & oculos suos compresserunt: ne fortè videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. * Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. * Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter se questionem. * Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, * prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo, cum omni fiducia, sine prohibitione.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD ROMANOS.

CAPVT PRIMVM.

Paulus commendato suo munere Euangelico, ob magnam prædicandi Euangelij zelum, optabat Romanos inuifere, ostendens Ethnicis, qui ex creaturis Deum cognoscunt, illius cultum à se abiecerant, calendo creaturarum imagines, meritis à Deo desertis & in penam illius in abominanda, quæ hic recensentur incidisse scelera.

PAULVS, seruus Iesu Christi, vocatus Apostolus, † segregatus in Euangelium Dei, * quod antè promiserat per Prophetas suos in Scripturis sanctis * de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, * qui prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri: * per quem accepimus gratiam, & Apostolatam, ad obediendum fidei in om-

6 nibus Gentibus pro nomine eius, * in quibus 7 estis & vos vocati Iesu Christi: * omnibus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis sanctis. Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annuntiatur in vniuerso mundo. * Testis enim mihi est B Deus, cui serui in spiritu meo in Euangelio filij eius, quod sine intermissione memoriam 10 vestri facio * semper in orationibus meis: obsecrans, si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos. * Desidero enim videre vos, ut aliquid impertiar vobis gratiæ spiritualis 12 ad confirmandos vos: * id est, simul consolari in vobis, per eam quæ inuicem est, fidem vestram atque meam. * Nulo autem vos ignorare fratres: quia sæpè proposui venire ad vos, (& prohibens sum vsque adhuc) ut aliquem fructum habeam & in vobis, sicut & 14 in ceteris gentibus. * Græcis ac Barbaris, sapien-

sapientibus & insipientibus debitor sum: * 15
ita (quod in me) promptum est & vobis, qui
Romæ estis, euangelizare. * Non enim eru-
besco Euangelium. Virtus enim Dei est in
salutem omni credenti, Iudeo primum, &
Græco. * Iustitia enim Dei in eo revelatur ex
fide in fidem: sicut scriptum est: † Iustus an-
tem ex fide vivit. * Revelatur enim ira Dei 16
de celo, super omnem impietatem & ini-
ustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei
in iniustitia detinent: * quia quod nomen 17
est Dei, manifestum est in illis. Deus enim
illis manifestavit. * Inuisibilia enim ipsius, à
creatura mundi, per ea quæ facta sunt, in-
tellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque
eius virtus, & divinitas: ita ut sine inexcusa-
biles. * † Quia cum cognovissent Deum, non 21
sicut Deum glorificaverunt, aut gratias ege-
runt: sed evanuerunt in cogitationibus suis,
& obscuratum est insipientis cor eorum: * di-
centes enim se esse sapientes, stulti facti
sunt. * Et mutaverunt gloriam incorrupti-
bilis Dei, in similitudinem imaginis corru-
pibilis hominis, & volucrum, & quadrupe-
dum, & serpentium. * Propter quod tradi-
dit illos Deus in desideria cordis eorum, in
immunditiam: ut contumeliis afficiant cor-
pora sua in semetipsis: * qui commutaverunt 25
veritatem Dei in mendaciam: & coluerunt,
& servierunt creature potius quam Creatori,
qui est benedictus in sæcula. Amen. * Pro-
pterea tradidit illos Deus in passionem igno-
minie. Nam femine eorum immutaverunt
naturalem usum, in cum usum qui est contra
naturam. * Similiter autem & masculi, relicto
naturali usu femine, exarserunt in desideriis
suis in invicem masculi in masculos turpitu-
dinem operantes, & mercedem, quam opor-
tuit, erroris sui in semetipsis recipientes. * 28
Et sicut non probaverunt Deum habere in
notitia: tradidit illos Deus in reprobum sen-
sum, ut faciant ea quæ non conveniunt, * re- 29
pletos omni iniquitate, malitia, fornicatione,
avaritia, nequitia, plenos invidia, homicidio,
contentione, dolo, malignitate, susurriones,
* detractores, Deo odibiles, contumeliosos, 30
superbos, elatos, invidiosos malorum, pa-
rentibus non obediētes, * insipientes, in-
compositos, sine affectione, absque fœdere,
sine misericordia. * Qui cum iustitiam Dei
cognovissent, non intellexerunt quoniam
qui talia agunt, digni sunt morte: & non so-
lum qui ea faciunt, sed etiam qui consen-
tiunt facientibus.

CAPUT II.

*Iudeos redarguit qui ex data sibi lege Gentes
condemabant, & admissi patrant, cum Deum uni-
cuique redduntur sit iuxta ipsius opera: adde ut
etiam Gentes, ea quæ legis sunt naturali lumine
præstantes, pro circumcissione habenda sint, eosque in-
dicatur, qui ex sola legis cognitione & carnis cir-
cumcissione gloriantur, contraria legi operantes.*

† Propter quod inexcusabilis es ô homo
A omnis, qui iudicas. † In quo enim iudi-
cas alterum, teipsum condemnas: eadem
enim agis quæ iudicas. * Scimus enim quo-
niam iudicium Dei est secundum veritatem
in eos qui talia agunt. * Existimas autem hoc
ô homo, qui iudicas eos qui talia agunt, & fa-
cis ea, quia tu effugies iudicium Dei? * An
divitias bonitatis eius, & patientiæ, & longani-
mitatis contemnitis? ignoras quoniam be-
nignitas Dei ad penitentiam te adducit? *
Secundum autem duritiam tuam & impoeni-
tens cor, thesaurizas tibi iram in die ire, &
revelationis iusti iudicii Dei, * † qui reddet
vnicuique secundum opera eius: * iis qui-
dem, qui secundum patientiam boni operis,
gloriam, & honorem, & incorruptionem
querunt, vitam æternam: * iis autem, qui
sunt ex contentione, & qui non acquiescunt
veritati, erudentur autem iniquitati, ira & indi-
gnatio. * Tribulatio & angustia in omnem
animam hominis operantis malum, Iudei pri-
mum, & Græci: * gloria autem, & honor,
& pax omni operanti bonum, Iudeo primum,
& Græco: * † non enim est acceptio perso-
narum apud Deum. * Quicumque enim sine
lege peccaverunt, sine lege peribunt: &
quicumque in lege peccaverunt, per legem
iudicabuntur. * † Non enim auditores legis
iusti sunt apud Deum, sed factores legis iu-
stificabuntur. * Cum enim Gentes, quæ le-
gem non habent, naturaliter ea, quæ legis
sunt, faciunt, eiusmodi legem non habentes,
ipsi sibi sunt lex: * qui ostendunt opus
legis scriptum in cordibus suis, testimonium
reddente illis conscientia ipsorum, & inter
se invicem cogitationibus accusantibus, aut
etiam defendentibus, * in die, cum iudica-
bit Deus oculos hominum, secundum Evan-
gelium meum, per Iesum Christum. * Si au-
tem tu Iudeus cognominaris, & requiescis
in lege, & gloriaris in Deo, * & noli vo-
luntatem eius, & probas vtiliora, instructus
per legem, * confidis teipsum esse ducem
cæcorum, lumen eorum qui in tenebris sunt,
* eruditorem insipientium, magistrum in-
fantium, habentem formam scientiæ & ve-
ritatis in lege. * Qui ergo alium doces, tei-
psum non doces: qui prædicas non furan-
dum, furaris: qui dicis non meechandum,
meecharis: qui abominaris idola, sacrile-
gium facis: * qui in lege gloriaris, per præ-
varicationem legis Deum inhonoras. * († No-
men enim Dei per vos blasphematur inter
Gentes, sicut scriptum est) * Circumcisio
quidem prodest, si legem observes: si au-
tem prævaricator legis sis, circumcisio tua
præputium facta est. * Si igitur præputium
iustitias legis custodiat: nonne præputium
illius in circumcissionem reputabitur? * &
iudicabit id quod ex natura est præputium,
legem consummans, te, qui per litteram
& circumcissionem prævaricator legis es?

* Non

* Non enim qui in manifesto, Iudeus est : 18
neque quæ in manifesto, in carne, est circum- 19
cisio : * sed qui in abscondito, Iudeus
est : & circumcisio cordis in spiritu, non li-
tera : cuius laus non ex hominibus, sed ex
Deo est.

CAPVT III.

*Quodam modo praeceant Iudæi propter factas
illis à Deo promissiones : quæ complebantur,
quæquam nuntiis eorum fuerint increduli :
omnes autem & Iudæi & Gentiles peccato sunt ob-
noxij : à quo non liberat lex, sed fides in Chris-
tum propitiatorum, ut non sit cuiquam de legis
scriptis gloriantium.*

Quid ergo amplius Iudæo est : aut quæ 1
utilitas circumcissionis : * Multum per 2
omnem modum. Primum quidem quia cre-
dita sunt illis eloquia Dei. * quid enim si qui- 3
dam illorum non crediderunt : † Numquid
incredulitas illorum fidem Dei euacuabit :
Abst. * † Est autem Deus verax : † omnis 4
autem homo mendax, sicut scriptum est : †
Vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas
cum iudicaris. * Si autem iniquitas nostra iu- 5
sticiam Dei commendat, quid dicemus Num-
quid iniquus est Deus, qui infert iram : * 6
(secundum hominem dico.) Abst. alioquin
quomodo iudicabit Deus hunc mundum : * 7
Si enim veritas Dei in meo mendacio abun-
dauit in gloriam ipsius : quid adhuc & ego
tamquam peccator iudicor : * & non (sicut 8
blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos
dicere) faciamus mala vt veniant bona : quo-
rum damnatio iusta est. * Quid ergo : præcel- 9
linus eos : Nequaquam. † Causati enim su-
mus, Iudæos & Græcos omnes sub peccato
esse, * sicut scriptum est : † Quia non est iu- 10
stus quisquam : * non est intelligens, non est
requirens Deum. * Omnes declinauerunt, si- 11
mul inutiles facti sunt, non est qui faciat bo-
num, non est vsque ad vnum, * † Sepulchrum 12
patens est guttur eorum, linguis suis dolose
agebant : † Venenum aspidum sub labiis eo-
rum : * † Quorum os maledictione, & amari- 14
tudine plenum est : * † Veloces pedes eorum
ad effundendum sanguinem : * Contritio, & 15
infelicitas in visceribus eorum : * & viam pacis non
cognouerunt : * † Non est timor Dei ante 16
oculos eorum. * † Scimus autem, quoniam
quæcumque lex loquitur, iis qui in lege sunt, 17
loquitur : vt omne os obstruatur, & subditus
fiat omnis mundus Deo : * quia ex operibus 18
legis non iustificabitur omnis caro coram il-
lo. Per legem enim cognitio peccati. * Nunc 19
autem sine lege iustitia Dei manifestata est
testificata à lege & Prophetis. * Iustitia au- 20
tem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes &
super omnes qui credunt in eum : non enim
est distinctio : * Omnes enim peccauerunt, 21
& egent gloria Dei. * Iustificati gratis per 22
gratiam ipsius, per redemptionem, quæ est in
Christo Iesu, * quem proposuit Deus propi- 23

tiationem per fidem in sanguine ipsius, ad
ostensionem iustitiæ suæ, propter remissio-
nem præcedentium delictorum * in susten-
tatione Dei, ad ostensionem iustitiæ eius in
hoc tempore : vt sit ipse iustus, & iustificans
eum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est 27
D ergo gloriatio tua : Exclusa est. Per quam le-
gem : Factorum : Non : sed per legem fidei. * 28
Arbitramur enim iustificari hominem per fi-
dem sine operibus legis. * An Iudæorum Deus
tantum nonne & Gentium : Immo, & Gen- 29
tium. * quoniam quidem vultus est Deus qui
iustificat circumcissionem ex fide, & præpu- 30
tium per fidem. * Legem ergo destruimus
per fidem : Abst. sed legem statuimus. 31

CAPVT IV.

*Non ex legis operibus contingit iustificatio, sed
ex fide in Deum, quæ Abraham reputata fuit ad iu-
sticiam ante datam ipsi circumcissionem, quæ pos-
sest à acceptis : saluatus non lege, sed iustitia fidei, pa-
ter omnium qui ipsius fidem imitantur : credidit
autem Deo se patrem fore multarum gentium per
promissum sibi semen, cum iam ipse quàm vxor eius
Sara annos excessisset aptos ad generandum.*

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham 1
patrem nostrum secundum carnem : *
A Si enim Abraham ex operibus iustificatus 2
est, habet gloriam, sed non apud Deum. *
Quid enim dicit Scriptura : † Credidit Abra- 3
ham Deo : & reputatum est illi ad iusticiam. *
† Ei autem qui operatur, merces non imputa- 4
tur secundum gratiam, sed secundum debi- 5
tum. * Ei verò qui non operatur, credenti au-
tem in eum, qui iustificat impium, reputa- 6
tur fides eius ad iusticiam secundum propo-
situm gratiæ Dei. * Sicut & David dicit beati- 7
tudinem hominis, cui Deus accepto fert iu-
sticiam sine operibus : * † Beati, quorum re- 8
missæ sunt iniquitates, & quorum reclusa sunt
peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Do- 9
minus peccatum. * Beatitudo ergo hæc in
B circumcissione tantum manet, an etiam in
præputio : Dicimus enim quia repurata est 10
Abrahæ fides ad iusticiam. * Quomodo ergo
reputata est : in circumcissione, an in præpu- 11
tio : Non in circumcissione, sed in præputio.
† Et signum accepit circumcissionis, signacu- 12
lum iustitiæ fidei, quæ est in præputio : vt sit
pater omnium credentium per præputium, vt
reputetur & illis ad iusticiam : * & sit pater 13
circumcissionis, non iis tantum qui sunt ex
circumcissione, sed & iis qui sectantur vesti- 14
gia fidei, quæ est in præputio patris nostri
Abrahæ. * Non enim per legem promissio
C Abrahæ, aut femini eius, vt heres esset mun- 15
di : sed per iusticiam fidei. * Si enim qui ex
lege, heredes sunt : exinanita est fides, aboli- 16
ta est promissio. * Lex enim iram operatur.
Vbi enim non est lex, nec prævaricatio. * Ideo
ex fide, vt secundum gratiam firma sit promissio
omni semini, non ei qui ex lege est solum,
sed & ei qui ex fide est Abrahæ, qui pater est
omnium

† 1 Tim. 2.
h. 11.
† 1000. 3.
d. 11.
† Psal. 119.
a. 11.
† Psal. 50.
a. 6.

† Gal. 3.
d. 11.

† Psal. 13.
a. 1.

† Psal. 5.
d. 11.

† Ps. 139.
a. 4.

† Psal. 90.
h. 7.

† Ps. 119.
h. 7.

† Psal. 119.
a. 10.

† Gal. 3.
d. 16.

† Gen. 15.
h. 6
Gal. 3. a. 6.
Iac. 2. d. 19.

† Psal. 51.
a. 1.

† Gen. 15.
h. 10. 11.

† Gen. 17. 26. omnium nostrum. (sicut scriptum est: Quia 17
patrem multarum gentium posui te) autem
Deum, cui credidit, qui vivificat mortuos,
& vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ 18
sunt. * qui contra spem in spem credidit, ut
fieret pater multarum gentium, secundum
quod dictum est ei: † Sic erit semen tuum.
† Gen. 15. 6. * Et non infirmatus est fide, nec considera- 19
vit corpus suum emortuum, cum iam ferè D
centum esset annorum, & emortuam vulvam
Saræ. * In repromissione etiam Dei non hæ- 20
sitavit diffidentia, sed confortatus est fide,
dans gloriam Deo: * plenissimè sciens quia 21
quæcumque promissit, potens est & facere.
* Ideo & reputatum est illi ad iustitiam. * 22
Non est autem scriptum tantum propter ip- 23
sum, quia reputatum est illi ad iustitiam: * 24
sed & propter nos quibus reputabitur cre-
dentibus in eum, qui suscitavit Iesum Chri-
stum Dominum nostrum à mortuis; * qui 25
traditus est propter delicta nostra, & resur-
rexit propter iustificationem nostram.

CAPVT V.

*Ex fide, inquit, iustificati non solum spe gloria-
mur, verum etiam in aduersariis: nam si
Christus pro nobis adhuc impius mortuus est, multo
magis saluabit iam iustificatos per sanguinem
ipsum: & sicut per unam Adæ inobedientiam
omnes peccauimus, ac mortui sumus: ita per unum
Christi obedientiam, ex multis delictis iustifica-
mur ad vitam.*

Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus 1
ad Deum per Dominum nostrum Iesum A
Christum: * † per quem & habemus accessum 2
Christum: per fidem in gratiam istam, in qua sta-
mus, & gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei.
* Non solum autem, sed & gloriamur in tri- 3
bulationibus: † scientes quòd tribulatio pa-
tientiam operatur: * patientia autem proba- 4
tionem, probatio verò spem, * spes autem 5
non confundit: quia charitas Dei diffusa
est in cordibus nostris per Spiritum sanctum,
qui datus est nobis. * Ut quid enim Christus, 6
cum adhuc infirmi essemus, secundum tem- B
pus † pro impiis mortuus est? * Vix enim 7
pro iusto quis moriatur: nam pro bono forsitan
quis audeat mori. * Commendat autem 8
charitatem suam Deus in nobis: quoniam
cum adhuc peccatores essemus, secundum
tempus. * Christus pro nobis mortuus est: 9
multo igitur magis nunc iustificati in sangui-
ne ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. * Si 10
enim cum inimici essemus, reconciliati sumus
Deo per mortem filij eius: multo magis
reconciliati, salui erimus in vita ipsius. * 11
Non solum autem: sed & gloriamur in Deo C
per Dominum nostrum Iesum Christum, per
quem nunc reconciliationem accepimus. * 12
Propterea sicut per unum hominem pecca-
tum in hunc mundum intravit, & per pecca-
tum mors, & ita in omnes homines mors
pertransiit, in quo omnes peccauerunt. * Vi- 13

que ad legem enim peccatum erat in mun-
do: peccatum autem non imputabatur, cum
lex non esset. * Sed regnavit mors ab Adam
vsque ad Moysen etiam in eos, qui non pec-
cauerunt in similitudinem prauaricationis
15 Adæ, qui est forma futuri. * Sed non sicut
delictum, ita & donum. si enim vnus delicto
multi mortui sunt: multo magis gratia
Dei & donum in gratia vnus hominis Iesu
16 Christi in plures abundauit. * Et non sicut per
vnum peccatum, ita & donum. nam iudicium
D quidem ex vno in condemnationem; gratia
autem ex multis delictis in iustificationem.
17 * Si enim vnus delicto mors regnavit per
vnum: multo magis abundantiam gratiæ, &
donationis, & iustitiæ accipientes, in vita
18 regnabunt per vnum Iesum Christum. *
Igitur sicut per vnus delictum in omnes
homines in condemnationem: sic & per vnus
iustitiam in omnes homines in iustifica-
19 tionem vitæ. * Sicut enim per inobedientiam
vnus hominis, peccatores constituti sunt
multi: ita & per vnus obedientiam, iusti
20 constituentur multi. * Lex autem subintravit
ut abunda et delictum. Vbi autem abundauit
21 delictum, superabundauit gratia. * ut sicut re-
gnauit peccatum in mortem: ita & gratia re-
gnet per iustitiam in vitam æternam, per
Iesum Christum Dominum nostrum.

CAPVT VI.

*In Christo baptizati sumus, ut mortui peccato
deinceps in nouitate vitæ ambulemus: sicut Chri-
stus semel mortuus ac sepultus, ad nouam vitam,
non amplius mortuus, surrexit: non ergo iam
obediamus peccato aut concupiscentiis: sed soluti à
lege liberati: quæ per Christi gratiam à peccato, &
serui facti iustitia, tradamus membra nostra in
obsequium iustitiæ ad vitam, qua prius trade-
ramus immunditiæ ad mortem.*

Quid ergo dicemus? permanebimus in
2 peccato ut gratia abundet? * Absit. Qui
A enim mortui sumus peccato, quomodo ad-
3 huc viuemus in illo? * An ignoratis quia
quicumque baptizati sumus in Christo Iesu,
4 in morte ipsius baptizati sumus? * † Confe-
suli enim sumus cum illo per baptismum in
mortem: ut quomodo Christus surrexit à
mortuis per gloriam Patris, † ita & nos in
5 nouitate vitæ ambulemus. * Si enim complan-
B tati facti sumus similitudini mortis eius: simul
6 & resurrectionis erimus. * Hoc sciens, quia
vetus homo noster simul crucifixus est, ut
destruatur corpus peccati, & vitæ non ser-
uiamur peccato. * Qui enim mortuus est,
8 iustificatus est à peccato. * Si autem mor-
tui sumus cum CHRISTO: credimus
9 quia simul etiam viuemus cum Christo: *
sciens quòd Christus resurgens ex mortuis
iam non moritur, mors illi vitæ non domi-
10 nabitur. * Quòd enim mortuus est peccato,
mortuus est semel: quòd autem vivit,
11 iustitiam Deo. * Ita & vos exihimate, vos mortuos
quidem

quidem esse peccato, viuentes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. * Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt obediatis concupiscentiis eius. * Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo, tamquam ex mortuis viuentes: & membra vestra arma iustitiæ Deo. * Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. * Quid ergo peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Abiit. * † Nescitis quoniam cui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obedientis ad iustitiam? * Gratias autem Deo, quod fuistis serui peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrine, in quam traditi estis. * Liberati autem a peccato, serui facti estis iustitiæ. * Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem; ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. * Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. * Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc euabescitis? Nam finis illorum mors est. * Nunc verò liberati a peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem verò vitam æternam. * Stipendia enim peccati, in morte. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

CAPVT VII.

In similitudinem mulieris cuius vir defunctus est, nos per Christum soluti sumus à lege, qua peccatorum affectus reddebantur vehementiores, vt seruamus Christo in nouitate spiritus: occasione autem legis peccatum indicantis, magis se exeruit & erexit peccatum, quamquam lex sancta esset ac spiritalis: imò & nunc aduersante carnis formite allicimur, quantumvis repugnantes, ad ea que secundum rationem detestamur, legique sunt contraria.

AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur, quanto tempore viuistis? * † Nam quæ sub viro est mulier, viuenti viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est à lege viri. * Igitur, viuenti viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est à lege viri: vt non sit adultera si fuerit cum alio viro. * Itaque fratres mei, & vos mortificati estis legi per corpus Christi: vt sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, vt fructificemus Deo. * Cum enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, vt fructificarent mortui. * nunc autem soluti sumus à lege mortis, in qua derinebamur, ita vt seruamus in nouitate spiritus, & non in veculitate

litteræ. * Quid ergo dicemus? lex peccatum est? Abiit. Sed peccatum non cognoui, nisi per legem: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: † Non concupiscis. * Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. * Ego autem viuebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem mortuus sum: & inuentum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. * Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit. * Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. * Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Abiit. Sed peccatum, vt appareat peccatum, per bonum operatum est mihi mortem: vt fiat supra modum peccans peccatum per mandatum. * Scimus enim quia lex spiritalis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. * Quod enim operor, non intelligo. non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malum, illud facio. * Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est. * Nunc autem iam non ego operor illud, sed quod habet in me peccatum. * Scio enim quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle, adiacet mihi: perficere autem bonum, non inuenio. * Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. * Si autem quod nolo, illud facio: iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. * Inuenio igitur legem volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet: * condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: * video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. * Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? * Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruo legi Dei: carne autem legi peccati.

CAPVT VIII.

Concludit, Christo per baptismum infusos ab omni damnatione esse liberos, qui non carnem sectantur, sed spiritum quem acceperunt: spiritum inquam adoptionis, qui Dei filios ac suorum gloria cum Christo coheredes efficit; ad cuius gloria reuelationem non solum vniuersa aspirat creatura, vniuersi interm subiecti; sed & hi qui spiritus acceperunt primitias, illam certa spe expectant, spiritu eo roborante, & quid orandum sit instruente. Declarat etiam incomparabilem Dei erga suos exhibitam in Christo charitatem, asserens nihil posse eos à charitate Dei separare quæ est in Christo Iesu.

Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem

† 1. Tim. 2. 14.
1. Pet. 1. 1.
d. 19.

† Exod. 20. 17.
Deut. 5. 18.

† 1. Tim. 1. 8.

† 1. Cor. 7. 19.

carnem ambulat. * Lex enim spiritus vite
in Christo Iesu liberauit me à lege peccati &
mortis. * Nam quod impossibile erat legi, in
quo infirmabatur per carnem : Deus filium
suum mittens in similitudinem carnis pecca-
ti, & de peccato damnauit peccatum in car-
ne, * vt iustificatio legis impleatur in no-
bis, qui non secundum carnem ambulamus,
sed secundum spiritum. * Qui enim secun-
dum carnem sunt : quæ carnis sunt, sapiunt.
qui verò secundum spiritum sunt : quæ sunt
spiritus, sentiunt. * Nam prudentia carnis,
mors est : prudentia autem spiritus, vita &
pax. * quoniam sapientia carnis inimica est
Deo : legi enim Dei non est subiecta : nec
enim potest. * Qui autem in carne sunt, Deo
placere non possunt. * Vos autem in carne
non estis, sed in spiritu : si tantum spiritus
Dei habitat in vobis. Si quis autem spiritum
Christi non habet, hic non est eius. * Si au-
tem Christus in vobis est : corpus quidem
mortuum est propter peccatum, spiritus vero
vivit propter iustificationem. * Quod si
spiritus eius, qui suscitauit Iesum à mortuis,
habitat in vobis : qui suscitauit Iesum Chris-
tum à mortuis, viuificabit & mortalia cor-
pora vestra, propter inhabitantem spiritum
eius in vobis. * Ergo fratres debitores sumus
non carni, vt secundum carnem vivamus.
* Si enim secundum carnem vixeritis, mori-
emini : si autem spiritu facta carnis mortifi-
caueritis, viueteis. * Quicumque enim spiritu
Dei agantur, ij sunt filij Dei. * † Non enim
accepistis spiritum seruitutis iterum in timo-
re, sed accepistis spiritum adoptionis filio-
rum, in quo clamamus : Abba (Pater). * Ipse
enim spiritus testimonium reddit spiritui
nostro : quod sumus filij Dei. * Si autem filij,
& heredes : heredes quidem Dei, cohe-
redes autem Christi : sciamen compatimur, vt
& conglorificemur. * Existimo enim, quod
non sunt condignæ passionis huius temporis
ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nu-
bis. * Nam expectatio creaturæ, reuelatio-
nem filiorum Dei expectat. * Vanitatem enim
creatura subiecta est non volens, sed propter
eum qui subiecit eam in spe : * quia & ipsa
creatura liberabitur à seruitute corruptionis,
in libertatem gloriæ filiorum Dei. * Scimus
enim quod omnis creatura ingemiscit, & par-
turit vsque adhuc. * Non solum autem illa,
sed & nos ipsi primitias spiritus habentes,
& ipsi intra nos gemimus, adoptionem filio-
rum Dei expectantes, redemptionem cor-
poris nostri. * Spe enim salui facti sumus.
Spes autem quæ videtur, non est spes : nam
quod videt quis, quid sperat ? * Si autem
quod non videmus, speramus : per patienti-
am expectamus. * Similiter autem & spiri-
tus adiuvat infirmitatem nostram : nam quid
oremus, sicut oportet, nescimus : sed ipse
spiritus postulat pro nobis gemitibus in-
enarrabilibus. * Qui autem scrutatur corda,

scit quid desideret spiritus : quia secundum
Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem
quoniam diligenter Deus omnia coope-
ratur in bonum, iis, qui secundum propo-
situm vocati sunt sancti. * Nam quos præci-
uit, & prædestinavit conformes fieri imagi-
nis Filij sui, vt sit ipse primogenitus in mul-
tis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos
& vocauit : & quos vocauit, hos & iustifica-
uit, quos autem iustificauit, illos & glorifica-
uit. * Quid ergo dicemus ad hæc ? si Deus
pro nobis, quis contra nos ? * Qui etiam pro-
prio Filio suo non pepercit, sed pro nobis
omnibus tradidit illum : quomodo non etiam
eum illo omnia nobis donauit ? * Quis accu-
sabit aduersus electos Dei ? Deus qui iustifi-
cat, * quis est qui condemnet ? Christus Ie-
sus, qui mortuus est, immò qui & resurre-
xit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam in-
terpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit
à charitate Christi ? tribulatio ? an angustia ?
an fames ? an nuditas ? an periculum ? an per-
secutio ? an gladius ? (sic ut scriptum est :
† Quia propter te mortificamur tota die : zeli-
mamur sicut oves occisionis.) * Sed in his
omnibus superamus, propter eum qui dile-
xit nos. * Certum sunt enim, quia neque mors,
neque vita, neque Angeli, neque principa-
tus, neque virtutes, neque instantia, neque
futura, neque fortitudo, * neque altitudo, ne-
que profundum, neque creatura alia poterit
nos separare à charitate Dei, quæ est in Chri-
sto Iesu Domino nostro

CAPIT. IX.

Propter Iudaorum ruinam, de qua vehementer
dolet, promissiones non frustrari asserit, Israelitis
factis à Deo Abraha filijs : numerum cum illis non
pertineant ad omnes carnales Abraham filios, sed
tantum ad eos qui ex Iudæis & Gentilibus gratuita
Dei electione filij Abraham per fidem consueverunt :
Deus autem cuius vult miseretur, & quem vult in-
durat : Iudæi verò quia non ex fide Christi quem
reiecerant, sed ex legis operibus iustitiam quære-
bant, sunt in sua iniquitate relictæ, Gentilibus per
fidem Christi iustificati.

Veritatem dico in Christo, non men-
tor, testimonium mihi perhibente con-
scientia mea in spiritu sancto : * quoniam
tristitia mihi magna est, & continuus dolor
cordi meo. * Optabam enim ego ipse ama-
thema esse à Christo pro fratribus meis, qui
sunt cognati mei secundum carnem, * qui
sunt Israelite, quorum adoptio est filiorum,
& gloria, & testamentum, & legislatio, &
obsequium, & promissa : * quorum patres,
& ex quibus est Christus secundum carnem,
qui est super omnia Deus benedictus in sæ-
cula Amen. * Non autem quod exciderit ver-
bum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt,
ij sunt Israelitæ : * neque qui semen sunt
Abrahæ, omnes filij : † sed in Isaac vocabi-
tur tibi semen : * id est, non filij carnis, hi

Y y y 2 filij

† 1. Tim. 2.

† Gal. 4.

a. 3.

† 2. Cor. 11. 22.

† 1. Cor. 9.

a. 1.

1. Cor. 11.

b. 2.

† Gen. 22.

a. 12.

filij Dei; sed ¶ qui filij sunt promissionis, æstima-
mantur in femine. * Promissionis enim ver-
viam hoc est: ¶ Secundum hoc tempus ve-
niam; & erit Sarx filius. * Non solum autem
illa: ¶ sed & Rebecca ex vno concubitu ha-
bens, Isaac patris nostri. * Cum enim non-
dum nati fuissent, aut aliquid boni egissent,
aut mali, (¶ secundum electionem proposi-
tum Dei maneret.) * non ex operibus, sed
ex vocante dictum est ei: * ¶ Quia maior
seruier minori, sicut scriptum est: ¶ Iacob di-
lexi, Esau autem odio habui. * Quid ergo di-
ceremus numquid iniquitas apud Deum? Ab-
solutum. * Moyse enim dicit: ¶ Miserebor cuius
miseror: & misericordiam præstabo cuius
miseror. * Igitur non volens, neque cur-
rens, sed misericentis est Dei. * Dicit enim
Scriptura Pharaoni: ¶ Quia in hoc ipsum ex-
citant te, ut ostendam in te virtutem meam:
& ut annuntietur nomen meum in vniuersa
terra. * Ergo cuius vult misereor, et quem
vult indurat. * Dicis itaque mihi quis adhuc
queritur voluntatem enim eius quis resistit? O
humilitas quies, qui respondes Deo? Num-
quid dicit figmentum eius, qui se finxit: Quid
me fecisti fieri? An non habet potentatem ni-
gulus luti, ex eadem massa facere aliud quide-
m vas in honorem, aliud verò in consu-
meliam? * Quod si Deus volens ostendere
iram, & notam facere potentiam suam, susti-
nuit in multa patientia, vasa iræ apta in interi-
um, * ut ostenderet diuicias gloriæ suæ in vasa
misericordię: quæ preparauit in gloriā. * Quos
& vocauit nos non solum ex Iudeis, sed etiam
ex Gentibus, * sicut in Osce dicit: ¶ Vocabo
non plebem meam, plebem meam: & non di-
lectam, dilectam: & non misericordiam cōse-
cutam, misericordiam consecutam. * ¶ Et erit:
In loco, ubi dictum est eis: Nō plebs mea vos:
ibi vocabitur filij Dei viui. * Isaías autem cla-
mat per Israel: ¶ Si fueris numerus filiorum
Israel tamquam arena maris, reliquie saluæ
sient. * Verbum enim consummans, & ab-
breuians in equitate: quia verbum breuiatum
faciet Dominus super terram: * & sicut præ-
dixit Isaías: ¶ Nisi Dominus sabaoth reli-
quisset nobis semen, sicut Sodoma facti esse-
mus, & sicut Gomorha similes fuisset. *
Quid ergo dicemus? Quod gentes, quæ non
sectabantur iustitiam apprehenderunt iusti-
tiam: iustitiam autem, quæ ex fide est. * Is-
rael verò sectando legem iustitiæ, in legem
iustitiæ non peruenit. * Quare? Quia non ex
fide, sed quasi ex operibus ostenderunt enim
in lapidem offensionis, * sicut scriptum est: ¶
Ecce pono in Sion lapidem offensionis, &
petram scandalizantis: & omnis, qui credit in eum,
non confundetur.

injustitiam querebamus : de diversitate injustitiae ex
operibus legis ab ea quae ex fide est , quae tam in-
dies quàm Græci in Christum credenti communis
est : ubique autem terrarum predicata est Christi
fides : quam repellentibus Iudæis , suscepimus
Gentes.

F Rateres, voluntas quidem cordis mei, & obsecratio ad Deum, fit pro illis in salutem. * Testimonium enim perhibeo illis, quod emulationem Dei habent, sed non secundum scientiam. * Ignorantes enim iustitiam Dei, & suam querentes statuerunt, iustitiam Dei non fuisse subieci. * Finis enim legis, Christus, ad iustitiam omni credendi. * Moyses enim scripsit, quoniam iustitiam, quæ ex lege est, † qui fecerit homo, vivit in ea. **Q**uæ autem ex fide est iustitia, sic dicit: † Ne dixeris in corde tuo: quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere: * Aut quis descendet in abyssum? hoc est Christum ad mortuis reuocare. * Sed quid dicit Scriptura? † Propè est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. * Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris, quòd Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris. **C**orde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. * Dicit enim Scriptura: † Omnis, qui credit in illum, non confundetur. * Non enim est distinctio Iudei & Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. * † Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. * Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? * Quomodo verò prædicabit nisi mittantur? sicut scriptum est: † Quàm speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona: * Sed non omnes obediunt Evangelio. **I**saïas enim dicit: † Domine quis credit audiivi nostro? * Ergo fides ex auditu, audius autem per verbum Christi. * Sed dico: **N**umquid non audierunt? † Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum: * Sed dico: Numquid Israël non cognovit Primus Moyses dicit: † Ego ad emulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. * **I**saïas autem audit, & dicit: † Invenius sum & non querentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. * **A**d Israël autem dicit: † Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

CAPVT XL

Deus quidam ex populo Indico gratuita sua electione sibi seruauit, per fidem in Christum saluandos, reliquis ob incredulitatem in sua cecitate iuxta Prophetarum uaticinia relictis, ac Gentibus in locum ipsum ex gratuita Dei bonitate assumptis.

CAPUT X.

Orat Apostolus pro Iudaeis, quas zelum Dei & legis habere asserit non secundum sententiam: nam Christum finem legis ignorantes, ex legis operibus

*assumptis : quas monet Apostolus ne aduersus
Indeos gloriarentur : quodque Iudei ad tempus
deserui tandem ad Christum conuerterentur ex-
clamant ob diuina sapientia incomprehensibili-
tatem.*

Dico ergo : Numquid Deus repulit po-
pulum suum ? Abiit. Nam & ego Israēl. A
lica sum ex semine Abraham, de tribu Ben-
iamin : * Non repulit Deus plebem suam, 2
quam presciuit. An nescis in Elia quid dic-
cit Scriptura : quemadmodum interpellat
Deum aduersum Israēl ? * † Domine Pro- 3
phetas tuos occiderunt, altaria tua suffode-
runt : & ego telictus sum solus, & quaerunt
animam meam. * Sed quid dicat illi diui- 4
num responsum ? † Reliqui mihi septem mil-
lia virorum, qui non curauerunt genua ante
Baal. * Sic ergo & in hoc tempore, teli- 5
quit secundum electionem gratiae salu-
etate sunt. * Si autem gratia, iam non ex ope- 6
ribus : alioquin gratia iam non est gratia. * 7
Quid ergo ? quod quaerebat Israēl, hoc non B
est consecutus : electio autem consecuta est
ceteri verò excacati sunt : * sicut scriptum 8
est : † Dedit illis Deus spiritum compunctio-
nis : oculos ut non videant, & aures ut non
audiant, vsque in hodiernum diem. * Et Da- 9
uid dicit : † Fiat mensa eorum in laqueum
& in captionem, & in scandalum, & in re-
tributionem illis. * Obscurentur oculi eorum 10
ne videant : & dorsum eorum semper in-
curua. * Dico ergo : Numquid sic offende- 11
runt ut caderent ? Abiit. Sed illorum delicto,
salus est Gentibus ut illos emulcentur. * Quod 12
si delictum illorum diuitiae sunt mundi, &
diminutio eorum diuitiae Gentium : quan- 13
tò magis plenitudo eorum ? * Vobis enim
dico Gentibus : Quandiu quidem ego sum
Gentium Apostolus, ministerium meum ho-
norificabo, * si quomodo ad emulandum 14
prouocem carnem meam, & saluos faciam
aliquos ex illis. * Si enim amissio eorum, re- 15
conciliatio est mundi : quae assumptio, nisi
vicia ex mortuis ? * Quòd si delibatio sancta 16
est, & massa : & si radix sancta, & rami. * 17
Quòd si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem C
cum oleaster es, inferus es in illis, & so-
cius radicis, & pignus oleae olivae factus es,
* noli gloriari aduersus ramos. Quòd si glo- 18
riaris : non tu radicem portas, sed radix re.
* Dices ergo : Fracti sunt rami ut ego inferar. 19
* Benè : propter incredulitatem fracti sunt. 20
Tu autem fide stas : noli altum sapere, sed
time. * Si enim Deus naturalibus ramis non
peperit : ne forte nec tibi parcat. * Vide 21
ergo bunitatem, & seueritatem Dei : in eos
quidem, qui ceciderunt, seueritatem : in
te autem bonitatem Dei, si permanferis in
bonitate, alioquin & tu excideris. * Sed & 23
illi, si non permanferint in incredulitate, in-
ferentur : potens est enim Deus iterum in-
ferere illos. * Nam si tu ex naturali excilus es
oleastro, & contra naturam inferus es in bo-

nam oliuam : quantò magis ij, qui secundum
25 naturam inferentur : sicut oliuæ ? * Nolo enim
D vos ignorare fratres mysterium hoc, (ut non
sitis vobis ipsis sapientes) quia cecitas ex par-
te contigit in Israēl, donec plenitudo Gen-
26 tium ingrederet, * & sic omnis Israēl saluus
31 fiet, sicut scriptum est : † Veniet ex Sion, †
qui eripiat, & aueriat impietatem à Iacob. †
27 * Et hoc illis à me testamentum : eum abstui-
28 lero peccata eorum. * Secundum Evan-
gelium quidem, inimici propter vos : secundum
electionem autem, charissimi propter patres.
29 * Sine penitentia enim sunt dona & vocal-
30 tio Dei. * Sicut enim aliquando & vos non
credidistis Deo, nunc autem misericordiam
consecuti estis propter incredulitatem illo-
31 rum : * ita & isti nunc non crediderunt in
vestram misericordiam, ut & ipsi misericor-
32 diam consequantur. * Concluserit enim Deus
omnia in incredulitate : ut omnium misera-
33 tur. * O altitudo diuinarum sapientiae, &
scientiae Dei : quam incomprehensibilia sunt
iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius. * † 34
Quis enim cognouit sensum Domini ? Aut
quis consiliarius eius fuit ? Aut quis prior
35 dedit illi, & retribuetur ei ? * Quoniam ex
ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia : ipsi
gloria in saecula. Amen.

CAPUT XII.

*Infrimis Romanos ut à seculi vanitate abstracti
totos se Deo darent, de susceptis domi non se effe-
rentes, aut illorum limites transgredientes, sed
in modum membrorum eiusdem corporis omnia
ad proximi utilitatem ordinantes, ipsi quoque
inimici beneficerent.*

Obscuro itaque vos fratres per miseri-
A cordiam Dei, † ut exhibeatis corpo-
ra vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo
placentem, rationabile obsequium vestrum.
2 * Et nolite conformari huic saeculo, sed re-
formamini in nouitate sensus vestri : † ut
probetis quæ sit voluntas Dei bona, & be-
3 neplacens, & perfecta. * Dico enim per
gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt
inter vos : Non plus sapere quàm oportet sa-
pere sed sapere ad sobrietatem : † & inuici-
4 que sicut Deus diuisit mensuram fidei. * Si-
cut enim in vno corpore multa membra ha-
bemus, omnia autem membra non eundem
5 actum habent : * ita multi vnum corpus su-
bimus in Christo, singuli autem alter alterius
6 membra. * Habentes autem donationes secun-
dum gratiam, quæ data est nobis, differentes
7 sue prophetiam secundum rationem fidei, *
sue ministerium in ministrando, sue qui do-
8 cet in doctrina, * qui exhortatur in exhortan-
do, qui tribuit in simplicitate, qui præest in
9 sollicitudine, qui misceatur in hilaritate. * Di-
lectio sine simulatione. † Odientes malum, ad-
10 hærentes bono : † Charitate fraternitatis
inuenient diligentes : Honore inuicem præ-
11 ueniemes : * Sollicitudine non pigri : Spiritus

ferentes: Domino seruientes: * Spe gau-
 dentes: In tribulatione patientes: Orationi
 instantes: * Necessitatibus sanctorum com-
 municantes: † Hospitalitatem sectantes. * Be-
 nedixite perfectis: † benedicite, & nolite
 maledicere. * Gaudete cum gaudenti-
 bus, flere cum flentibus: * Idipsum inuicem
 sentientes: Non alta sapientes, sed humi-
 libus consentientes. Nolite esse prudentes
 apud vosmetipsos: * Nulli malum pro malo
 reddentes: † providentes bona non tan-
 tum coram Deo, sed etiam coram omnibus
 hominibus. * † Si fieri potest, quod ex vo-
 bis est, cum omnibus hominibus pacem ha-
 berentes: * † Non vosmetipsos defendentes
 charissimi, sed date locum iræ. scriptum est
 enim: † Mihi vindicta; ego retribuam, di-
 cit Dominus. * † Sed si eluserit inimicus tuus,
 ciba illum: si sitis, potum da illi. hoc enim
 faciens, carbonem ignis congeries super caput
 eius. * † Noli vinci à malo, sed vince in bono
 malum.

CAPVT XIII.

*Hortatur ut superioribus obtemperent inferiores,
 etiam propter conscientiam, quamquam civilem
 tantum gerant magistratum, omnibusque debita
 reddant de proximi dilectione, ad quam vniuersa
 lex reducit: & de tempore gratia, ut trans-
 illu legu tenebris, relictis vitis, amplectantur
 Christi virtutes.*

Omnis anima potestatibus sublimioribus
 subdita sit: Non est enim potestas nisi à
 Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinatæ
 sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei or-
 dinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi
 damnationem acquirunt: * nam principes
 non sunt timori boni operis, sed mali. Vis
 autem non timere potestatem? Bonum fac:
 & habebis laudem ex illa: * Dei enim mini-
 ster est tibi in bonum. Si autem malum fece-
 ris, time: non enim sine causa gladium
 portat. Dei enim minister est: vindex in iram
 ei, qui malum agit. * Ideo necesse est sub-
 dici cunctis, non solum propter iram, sed etiam
 propter conscientiam. * Ideo enim & tribu-
 ta præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc
 ipsum seruientes. * † Reddite ergo omnibus
 debita: cui tributum, tributum: cui vestigi-
 al, vestigial: cui timorem, timorem: cui hono-
 rem, honorem. * Nemini quidquam de-
 beatis, nisi vt inuicem diligatis: qui enim di-
 ligit proximum legem impleuit. * Nam: †
 Non adulteraberis: Non occides: Non fura-
 beris: Non falsum testimonium dices: Non
 concupisces: & si quod est aliud mandatum,
 in hoc verbo instauratur: † Diliges proxi-
 mi malum non operatur. Pleniudo ergo le-
 gis est dilectio. * Et hoc scientes rempessqua
 hora est iam nos de somno surgere. Nunc
 enim propior est nostra salus, quam cum cre-
 didimus. * Nox præcessit, dies autem appropin-

quavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum,
 & induamur arma lucis. * Sicut in die honeste
 ambulemus, † non in commellationibus
 & ebrietatibus, non in cubilibus & impudici-
 tiis, non in contentione & emulatione: * †
 sed induimus Dominum Iesum Christum,
 & carnis curam ne feceritis in desideriis.

CAPVT XIV.

*Fide firmiores debent eos qui adhuc infirmi sunt
 fouere, & non contemnere, & nec hi nec illi in-
 ducere quemquam ob ciborum aut dierum discrimen,
 sentientes quid omnes eundem habeamus Do-
 minum, cui & viuimus & morimur, cui etiam
 rationem quisque pro se redditurus est: & quan-
 quam nullus cibis iam sit immundus, nemo tamen
 quidquam edere debet aut cum fratre offendicu-
 la, aut contra suam conscientiam.*

Infirmitas autem in fide assumite, non in
 disceptionibus cogitationum. * Alius
 enim credit se manducare omnia qui autem
 infirmus est, olus manducet. * Is qui
 manducat, non manducantem non spernat:
 & qui non manducat, manducantem non
 iudicat: Deus enim illum assumpsit. * † Tu
 quis es, qui iudicas alienum seruum? Do-
 mino vobis stat, aut cadit: stabit autem: po-
 tens est enim Deus statuere illum. * Nam
 alius iudicat diem inter diem: alius autem
 iudicat omnem diem: vnusquisque in suo
 sensu abundet. * Qui sapit diem, Domino
 sapit, Et qui manducat, Domino maducat:
 gratias enim agit Deo. Et qui non manu-
 ducat, Domino non manducat, & gratias agit
 Deo. * Nemo enim nostrum sibi viuere,
 & nemo sibi mori. * Siue enim viuimus,
 Domino viuimus: siue morimur, Domino
 morimur. Siue ergo viuimus, siue morimur,
 Domini sumus. * In hoc enim Christus mortuus
 est, & resurrexit: vt & mortuorum &
 viuorum dominetur. * Tu autem quid iudi-
 cas fratrem tuum? aut tu quare spernis fra-
 trem tuum? † Omnes enim stabimus ante
 tribunal Christi. * Scriptum est enim: † Vi-
 uo ego, dicit Dominus, quoniam mihi fle-
 scetur omne genu: & omnis lingua confite-
 biur Deo. * Itaque vnusquisque nostrum
 pro se rationem reddet Deo. * Non ergo
 amplius inuicem iudicemus: sed hoc iudica-
 te magis, ne ponatis offendiculum fratri, vel
 scandalum. * Scio, & confido in Domino
 Iesu, quia nihil commune per ipsum, nisi ei
 qui existimat quid commune esse, illi com-
 mune est. * Si enim propter cibum frater
 tuus contristatur: iam non secundum chari-
 tatem ambulas. † Noli cibo tuo illum petde-
 re, pro quo Christus mortuus est. * Non
 ergo blasphemetur bonum nostrum. * Non
 est enim regnum Dei, esca & potus: sed ius-
 titia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto:
 * qui enim in hoc seruit Christo, placet Deo,
 & probatur est hominibus. * Itaque que pa-
 cis sunt, sectemur: & quæ ædificationis sunt,

anima mea suas cervices supposuerunt: quibus non solus ego gratias ago, sed & cunctae Ecclesiae Gentium)* & domesticam Ecclesiam eorum. Salutate Eponeurum dilectum mihi, qui est primicius Asiae in Christo.

* Salutate Mariam, quae multum laboravit in vobis. * Salutate Andronicum & Juniam, cognatos & concarneros: qui sunt nobiles in Apostolis; qui & ante me fuerunt in Christo. * Salutate Amplianum dilectissimum mihi in Domino. * Salutate Urbanum adiutorem nostrum in Christo B. Iesu, & Scaehyn dilectum meum. * Salutate Appellen primum in Christo. * Salutate eos, qui sunt ex Aristoboli domo. Salutate Herodinnem engranum meum. Salutate eos, qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in Domino. * Salutate Tryphnam & Tryphosam, quae laborant in Domino. Salutate Perisidem Charissimam, quae multum laboravit in Domino. * Salutate Rufum electum in Domino, & matrem eius, & meam. * Salutate Asyncerium, Phlegontem, Hermam, Partobam, Hermen, & qui cum eis sunt, fratres. * Salutate Philologum & Iuliam; Neteum & suorem eius, & Olympiadem, & omnes, qui cum eis sunt, sanctos. * Salutate inuicem in osculo sancto. Salutant vos omnes Ecclesiae Christi. * Rango autem vos, fratres, ut obseruetis eos, qui dissensiones & offedacula, praeter doctrinam quam vos didicistis, faciunt, & declinate ab aliis. * Huiusmodi enim Christo Domino nostro, non seruiunt, sed sui ventri & pet dulces sermones, & benedictiones, seducunt corda innocentium. * Vestra enim obedientia in omnem locum divulgata est. Gaudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & simplices in malo. * Deus autem pacis contemnat Satanam sub pedibus vestris velociter. Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.

* Salutate vos Timotheus adiutor meus, & Lucius, & Iason, & Sosipater, cognati mei. * Salutate vos ego Tertius, qui scripsi epistolam, in Domino. * Salutate vos Caius hospes meus, & vniuersa Ecclesia. Salutate vos Erastus attarius ciuitatis, & Quatuor, frater. Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen. * Ei autem, qui potens est vos confirmare iuxta Euangelium meum, & predicationem Iesu Christi, secundum reuelationem mysterij temporibus aeternis, taciti. (* quod nunc patefactum est per Scripturas Prophetarum secundum preceptum aeterni Dei, ad obediendum fidei) in cunctis Gentibus cogniti, * soli sapienti Deo pet Iesum Christum, cui honor & gloria in saecula saeculorum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Paulus Deo gratias agit de donis datis Corinthiis: ceterum dolet quod de baptizantibus essent inter ipso schismata, gaudem quod missas ad praedicandum Euangelium paucos baptizauerit: ostendens etiam reprobam mundi sapientiam, & electos simplices: sicut & sita est salus in Christi morte, cum praedicatio iudicatur mundo stultitia, credentibus vero virtus ac sapientia, ideo enim contemptibilia mundi elegit Deus, ne quis in se gloriaretur.

PAVLVS vocatus Apostolus Iesu Christi, per voluntatem Dei, & & Sosthenes frater, * Ecclesiae Dei, quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omnibus qui inuocant nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, quae data est vobis in Christo Iesu: * quod in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni scientia: * sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis: * ita ut nihil vobis desit in vlla gratia, expectantibus reuelationem Domini nostri Iesu Christi, * qui & confirmabit vos usque in finem sine terminem, in die aduentus Domini nostri Iesu Christi. * † Fidelis Deus: per quem vocati estis in societatem filij eius Iesu Christi Domini nostri. * Obsecro autem vos fratres, pet nomen Domini nostri Iesu Christi: ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata: suis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia. * Significatum est enim mihi de vobis, fratres mei, ah iis qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos. * Hoc autem dico, quod vniuersique vestrum dicite: Ego quidem sum Pauli: ego autem † Apollo: ego verò Cepha: ego autem Christi. * Diuisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis? * Gratias ago Deo, quod neminem vestrum baptizauit nisi Crispum & Caium: * ne quis dicat quod in nomine meo baptizati estis. * Baptizauit autem & Stephanus domum: ceterum nescio si quem alium baptizauerim. * Non enim misit me Christus baptizare, sed euangelizare: † non in sapientia verbi, ut non euacuatur, crux Christi. * Verbum enim crucis, peruentibus quidem stulticia est iis autem qui salui sunt, id est nobis, † Dei virtus est. * Scriptum est enim: † Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium

† 1. Cor. 16.
* 1.

† 1. Thes.
1. Cor. 14.

† 1. Cor. 16.
† 1. Cor. 14.

† 1. Cor. 16.
† 1. Cor. 14.

† 1. Cor. 16.
† 1. Cor. 14.

† 1. Cor. 16.
† 1. Cor. 14.

† 1. Cor. 16.
† 1. Cor. 14.

† 1 Cor. 13.
c. 12.

dentium reprobabo. * † Vbi sapiens? vbi scriba? vbi conquisitor huius seculi? Nonne stultum fecit Deus sapientiam huius mundi? * Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam Deum: placuit Deo per stultitiam predicationis saluos facere credentes: * Quoniam & Indaei signa petunt, & Graeci sapientiam quaerunt: * nos autem praedicamus Christum crucifixum: Iudeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam, * ipsis autem vocatis Iudeis, atque Graecis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam: * quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. * Videte enim vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: * sed quae stulta sunt mundi elegit Deus, vt confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, vt confundat fortia: * & ignobilia mundi, & contempnibilia elegit Deus, & ea quae non sunt, vt ea quae sunt destrueret: * vt non gloriatur omnis caro in conspectu eius. * Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia à Deo, & † iustitia, & sanctificatio, & redemptio: * vt quemadmodum scriptum est: † Qui gloriatur, in Domino gloriatur.

CAPVT II.

Ostendit Paulus se Christum & hunc crucifixum magna modestia verbisque simplicibus praedicasse Corinthiis, quamquam perfectus loqueretur etiam sapientiam mundo absconditam, qua solo Dei spiritu cognosci potest: animalis enim non percipit quae Dei sunt.

† Sup. 1.
c. 17.† 1 Cor. 12.
c. 1.† 1 Cor. 1.
c. 18.† 1 Cor. 13.
c. 12.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres veni: * non in sublimitate sermonis, aut sapientiae, annuntians vobis testimonium Christi. * Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. * † Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: * & sermo meus, & praedicatio mea, † non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis: * vt si des vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam verò non huius seculi, neque principum huius seculi, qui destruantur: * sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram, * quam nemo principum huius seculi cognouit: si enim cognovissent, nunquam Dominum gloriae crucifixissent. * Sed sicut scriptum est: † Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quae preparavit Deus iis, qui diligunt illum: * nobis autem revelavit Deus per spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Quis enim hominum scit quae sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quae Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est, vt sciamus quae à Deo donata sunt nobis: * † quae & loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo non percipit ea quae sunt spiritus Dei: stulticia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. * Spiritualis autem iudicat omnia: & ipse à nemine iudicatur. * † Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus.

† Sup. 1.
c. 17.
1. 4.
2. 1. 1.
c. 16.† Sup. 9.
c. 13.
11. 40.
c. 13.
Rom. 12.
d. 14.

CAPVT III.

Corinthiis adhuc carnalibus non potuit Paulus praedicare recondita fidei mysteria; contentabant enim de his quantum ministri erant, cum solos Deo posset gratia ac virtutum dare incrementa, solisque Christus sis fidei fundamentum: super quod qui bene aut male superedificaverit, patebit in die examinis. Non est voluntas Dei templum quod sumus nos, nec in Dei minister glorificandum.

ET ego, fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. * Tamquam paruulis in Christo, * lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli: alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid vero Paulus? * Ministri eius, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantavi, Apollo rigavit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. * Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. † Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultura estis, Dei aedificatio estis. * Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superedificat. Vnusquisque autem videat quomodo superedificet. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, praeter id quod positum est, quod est Christus Iesus. * Si quis autem superedificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fenum, stipulam, * vnusquisque opus manifestum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur: & vnusquisque quae opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus

† 1 Cor. 12.
d. 13.
Matt. 16.
d. 17.
Rom. 1. 4. 6.
Gal. 6.
d. 5.

opus manserit quod superædificauit, mercedem accipiet. * Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem saluus erit, sic tamen quali per ignem. * Nescitis quia templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis? * Si quis autem templum Dei violauerit, disperdet illum Deus. † Templum Dei sanctum est, quod estis vos. * Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat ut sit sapiens. * Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: † Comprehendam sapientes in astutia eorum. * Et iterum: † Dominus nouit cogitationes sapientum, quoniam vanæ sunt. * Nemo itaque gloriatur in hominibus. * Omnia enim vestra sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue præsentia, siue futura: omnia enim vestra sunt: * vos autem Christi: Christus autem Dei.

CAPVT IV.

Non temerè indicandum est de Dei ministris: reprehendantur Corinthii qui de ministris & acceptis donis gloriabantur, ac si illa à se haberent & se extolentes contemnebant etiam Apostolos, quamquam Paulus illos in Christo generat: dicit se breuè venturum Corinthum, quò pscendoapostolos redarguat.

Sic nos existimet homo vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. * Hic iam queritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. * Mihi autem pro minimo est vt à vobis iudicet, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. * Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. * Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit vnicuique à Deo. * Hæc autem, fratres transfigurauit in me & Apollo, propter vos: vt in nobis discatis, ne supra quam scriptum est, vnus aduersus alterum infletur pro alio. * Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? * Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis: & vinam tegneis, vt & nos vobiscum regnemus. * Puto enim quod Deus nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. * Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. * Vsq̃ue in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cedimus, & instabiles sumus, * & laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimur: persecutionem

patimur, & sustinemus: * blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium perisolema vsque adhuc. * Non vt confundam vos, hæc scribo, sed vt filios meos charissimos moneo. * Nam si decem millia pedagogorum habetis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui. * Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino, qui vos commonefaciat vias meas, quæ sunt in Christo lesis, sicut vbique in omni Ecclesia doceo. * Tamquam non venturus sim ad vos, sic in flatu sunt quidam. * Veniam autem ad vos citò, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum qui inflati sunt, sed virtutem. * Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. * Quid vultis? in viaga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAPVT V.

Corinthios reprehendit, quod in incestu publice vinentem tolerarent: quem absens tradidit satanae, monens vt expurgato vitium firmamento, puri Pascha celebrent: nec vult eos commiseri Christianis palam criminosis.

Omnino auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter Gentiles, ita vt uxorem patris sui aliquis habeat. * Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis, vt tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. * † Ego quidem absens corpore, præfens autem spiritu, iam iudicavi vt præfens tum, qui feci operatus est: * in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu, * tradere huiusmodi satanae in interitum carnis, vt spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona gloriatio vestra. † Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? * Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua conspersi, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. * Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ: sed in azymis sinceritatis & veritatis. * Scripsi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis. * nunc vtique fornicariis huius mundi, aut avari, aut rapaces, aut idolis feruentibus: alioquin debueratis de hoc mundo exiisse. * Nunc autem scripsi vobis non commisceri: si is qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis feruens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim mihi de iis, qui foris sunt, iudicare? Nonne de iis, qui intus sunt, vos iudicatis? * nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobis ipsis.

non habeo: consilium autem do, tamquam
misericordiam consecutus à Domino, ut sim
fidelis. * Exilium ergo hoc bonum esse pro-
pter instantem necessitatem, quoniam bonum
est homini sic esse. * Alligatus es vxori? no-
li querere solutionem. Solutus es ab vxore?
noli querere vxorem. * Si autem acceperis
vxorem: non peccasti. Et si nupserit virgo,
non peccauit. tribulationem tamen carnis
habebunt huiusmodi. Ego autem vobis parco.
* Hoc itaque dico, fratres: Tempus breue
est, reliquum est, ut & qui habent vxores,
tamquam non habentes sint: * & qui sicut,
tamquam non sicut: & qui gaudent, tam-
quam non gaudentes: & qui emunt, tamquam
non possidentes: * & qui videntur hoc mun-
do, tamquam non videntur: praterit enim fi-
gura huius mundi. * Volo autem vos sine
solicitudine esse. Qui sine vxore est, sollici-
tus est que Domini sunt, quomodo placeat
Deo. * Qui autem cum vxore est, sollicitus
est que sunt mundi, quomodo placeat vxori,
& diuisus est. * Et mulier innupta, & virgo,
cogitat que Domini sunt: ut sit sancta cor-
pore, & spiritu. Que autem nupta est, cogitat
que sunt mundi, quomodo placeat viro.
* Porro hoc ad vilitatem vestram dico: non
ut laqueum vobis iniciant, sed ad id, quod
honestum est, & quod facultatem præbeat si-
ne impedimento Dominum obsecrandi. * Si
quis autem turpem se videri existimat super
virgine sua, quod sit superadulta, & ita opor-
tet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nu-
bat. * Nam qui statuit in corde suo firmus,
non habens necessitatem, potestatem autem
habens suæ voluntatis, & hoc iudicauit in
corde suo, seruare virginem suam, bene facit.
* Igitur & qui matrimonio iungit virgi-
nem suam, bene facit: & qui non iungit,
melius facit. * † Mulier alligata est legi
quanto tempore vir eius viuere quod si dormierit
vir eius, liberata est: cui vult nubat:
tantum in Domino. * Beatior autem erit
si sic permanferit, secundum meum consi-
lium: puto autem quod & ego Spiritum Dei
habeam.

CAPVT VIII.

*Quamquam idololatriæ vesi non sit ex se illi-
cium, cum idolum nullum sit efficacia aut pote-
statu, non sunt tamen illa edenda aut repugnan-
te conscientia, aut cum infirmorum offendendo;
neque ea edere, aut non edere, hominem efficit
meliozem.*

DE iis autem, quæ idolis sacrificantur,
scimus quia omnes scientiam habemus.
Scientia inflat, charitas vero ædificat.
* Si quis autem se existimat scire aliquid, non
dum cognouit quemadmodum oportet eum
scire. * Si quis autem diligit Deum, hic cog-
nitus est ab eo. * De esecis autem, quæ idolis
immolantur, scimus quia nihil est idolum
in mundo, & quod nullus est Deus: nisi

B vnus. * Nam etsi sunt qui dicantur dii, sicut
in celo, sicut in terra (siquidem sunt dii
multi, & domini multi:) * nobis tamen
vnus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos
in illum: & vnus Dominus Iesus Christus,
per quem omnia, & nos per ipsum. * Sed
non in omnibus est scientia. Quidam autem
cum conscientia vsque nunc idoli, quasi ido-
lolytum manducant: & conscientia ipso-
rum cum sit infirma, polluitur. * Esca autem
nos non commendat Deo. Neque enim si
manducauerimus, deficiemus. * Vide-
te autem ne forte hæc licentia vestra offen-
diculum fiat infirmis. * Si enim quis viderit
Deum, qui habet scientiam, in idolo recum-
bentem: nonne conscientia eius, cum sit in-
firma, ædificabitur ad manducandum idolo-
lythum? * † Et peribit inermis in tua scientia
frater, propter quem Christus mortuus est
† Sic autem peccantes in fratres, & percu-
tientes conscientiam eorum infirmam, in
Christum peccatis. * † Quapropter si esca
scandalizat fratrem meum: non manducabo
carnem in æternum, ne fratrem meum scan-
dalizem.

CAPVT IX.

*Non accipiebat Paulus victum à Corinthiis qui-
bus conuincabatur, ut omnem amputaret offendiculum
occasionem, licet hoc sibi fuisse licitum multis pro-
bet argumentis: sed in omnem formam se vertit,
que plures ad Dei cultum adducat: Corinthiis
exhortando ad imitationem eorum qui in stadio
currunt, aut in agone certant, sumi quoque ait se
domare corpus.*

NON sum liber? Non sum Apostolus?
Nonne Christum Iesum Dominum no-
strum vidi? Nonne opus meum vos estis in
Domino? * Et si aliis non sum Apostolus,
sed tamen vobis sum: nam signaculum Apo-
stolatus mei vos estis in Domino. * mea de-
fensio apud eos, qui me interrogant hæc est.
* Numquid non habemus potestatem man-
ducandi, & bibendi? * Numquid non habemus
potestatem mulierem sororem circum-
ducendi, sicut & ceteri Apostoli, & fratres
Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Bar-
nabas, non habemus potestatem hoc ope-
randi? * Quis militat suis stipendiis vniquam?
Quis plantat vineam, & de fructu eius non
edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis
non manducat? * Numquid secundum hominem
hæc dico? * An & lex hæc non dicit?
* Scripsum est enim in lege Moysi: † Non
alligabis os bovi triuranti. Numquid de
bobus cura est Deo? * An propter nos vici-
que hoc dicit? Nam propter nos scripta
sunt quoniam debet in spe, qui arat, arare:
& qui triurat, in spe fructus percipiendi.
* † Si nos vobis spiritalia seminauimus,
magnum est si nos carnalia vestra metamus?
* Si alij potestatis vestre participes sunt,
quare

quare non potius nos ? sed non vli sumus
hac potestate * sed omnia sustinemus, ne
quod offendiculum demus Euangelio Christi.
† Dicit. 13. 1
† Nescitis quoniam qui in sacrario
operantur, quæ de sacrario vñs sunt, edunt : &
qui altari deservunt, cum altari participant
* Ita & Dominus ordinavit iis, qui Evan-
gelium annuntiant, de Evangelio vivere.
* Ego autem nullo horum vñs sum. Non 15
aurem scripti hæc ut ita fiant in me : bonum
est enim mihi magis mori, quam vñ glori-
am meam quis evadere. * Nam si euange-
lizauero, non est mihi gloria : necessitas
enim mihi incumbit : vñ enim mihi est, si
non euangelizauero. * Si enim volens hoc
ago, mercedem habeo : si autem inuitus,
dispensatio mihi credita est. * Quæ est ergo
merces mea ? Ut Euangelium prædicans,
sine sumptu ponam Euangelium, ut non
abutar potestate mea in Evangelio. * Nam
cum liber essem ex omnibus, omnium me
seruum feci, ut plures lucrificerem. * Et fa-
ctus sum Iudeis tamquam Iudeus, ut Iudeos
lucraret. * iis qui sub lege sunt, quasi sub
lege essem (cum ipse non essem sub lege) ut
eos, qui sub lege erant, lucrificerem. iis qui
sine lege erant, tamquam sine lege essem
(cum sine lege Dei non essem : sed in lege
essem Christi) ut lucrificerem eos, qui sine
lege erant. * Factus sum infirmis infirmus,
ut infirmos lucrificerem. Omnibus omnia
factus sum, ut omnes facerem saluos. * Om-
nia autem facio propter Euangelium : ut
particeps eius efficiar. * Nescitis quod ij qui
in stadio currunt, omnes quidem currunt,
sed vnus accipit brauium ? Sic currite ut com-
prehendatis. * Omnis autem, qui in agone
contendit, ab omnibus se abstinere : & illi
quidem ut corruptibilem coronam accipiant,
nos autem incorruptam. * Ego igitur sic
curro, non quasi in incertum : sic pugno,
non quasi aërem verberans : sed castigo
corpus meum, & in seruitutem redigo : ne
forè cum aliis prædicauerim, ipse reprobus
efficiar.

CAPVT X.

*Commemoratio ingratorum Iudaorum fre-
quentibus ab varia peccata à Deo punitorum, his
autem libenter absterres de tentatione humana, &
Dei in tentationibus auxilio : non solum idolola-
tria fugienda est, sed & mensa eorum qui ido-
latriis vescuntur : tam quid per hoc videantur
aliquid idoli deferre, tum quid scandalo sint in-
firmioribus.*

NOlo enim vos ignorare, fratres, quo-
niam patres nostri omnes t sub nube
fuerunt, & omnes t mare transierunt : * &
omnes in Moyse baptizati sunt, in nube, &
in mari : * t & omnes eandem escam spirita-
lem manducauerunt, t & omnes eundem
potum spiritalem biberunt : (bibeant autem
de spiritali, consequente eos, petra : petra

5 aurem erat Christus) * sed non in pluribus
eorum beneplacium est Deo : t nam pro-
strati sunt in deserto. * Hæc autem in figu-
ra facta sunt nostri, ut non simus concupis-
centes malorum, t sicut & illi concupierunt. *
neque idololatæ efficiamini, sicut quidam
ex ipsis : quemadmodum scriptum est : t Se-
dit populus manducare & bibere, & surre-
xerunt ludere. * Neque fornicemur, t sicut
quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt
vna die viginti tria millia. * Neque tenemus
Christum : t sicut quidam eorum ten-
tauerunt, & à serpentibus perierunt. * t Ne-
que murmuraueritis, sicut quidam eorum
murmurauerunt, & perierunt ab extermina-
tore. * Hæc autem omnia in figura con-
gebant illis : scripta sunt autem ad correptionem
nostram, in quos fines sæculorum
deuenerunt. * Itaque qui se existimat stare,
videat ne cadat. * Tentatio vos non apprehendat
nisi humana : idelis autem Deus est,
qui non patietur vos tentari supra id quod
potestis, sed faciet etiam cum tentatione
prouentum ut possitis sustinere. * Propter
quod charissimi mihi fugite ab idolorum
cultura : * Ut prudentibus loquor, vos ipsi
iudicate quod dico. * Calix benedictionis,
D cui benedicimus, nonne communicatio
sanguinis Christi est : & panis, quem
frangimus, nonne participatio corporis Do-
mini est ? * Quoniam vnus panis, vnum
corpus multi sumus, omnes qui de vno
pane participamus. * Videte Israël secon-
dum carnem : nonne qui edunt hostias, par-
ticipes sunt altaris ? * Quid ergo : dico
quod idolis immolatum sit aliquid : aut quod
idolum, sit aliquid ? * Sed quæ immo-
lantur Gentes, demoniis immolant, & non
Deo. Nolo autem vos socios fieri demonio-
rum : non potestis calicem Domini bibere,
& calicem demoniorum : * non potestis
mensæ Domini participes esse, & mensæ
demoniorum. * An emulamur Dominum ?
Numquid fortiores illo sumus : t Omnia
mihi licent, sed non omnia expediunt.
* Omnia mihi licent, sed non omnia ædifi-
cant. * Nemo quod suum est querat, sed
quod alterius. * Omne, quod in macula
est venit, manducate, nihil interrogantes
propter conscientiam. * t Domini est terra,
& plenitudo eius. * Si quis vocat vos in
idolum, & vultis ire : omne, quod vobis
apponitur, manducate, nihil interrogantes
propter conscientiam. * Si quis autem dixerit :
Hoc immolatum est idolis, nolite man-
ducare, propter illum qui indicauit, & propter
conscientiam : * conscientiam autem dico
non tuam, sed alterius. Ut quid enim
libertas mea iudicatur ab aliena conscientia ?
* Si ego cum gratia participo, quid
blasphemor pro eo quod gratias ago ? t Si-
ne ergo manducatis, sine bibitis, sine aliud
quid facitis : omnia in gloriam Dei facite.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

† Num. 16.

* Sine offensione estote Iudeis, & Gentibus, & Ecclesie Dei? * sicut & ego 33 per omnia omnibus placeo, non querens quod mihi vile est, sed quod multis, ut salui fiant.

CAPVT XI.

Vir aperio, mulier autem velato debet orare capite: Corinthios reprehendit quid ad celebrandam cenam Dominicam muticam non expectarent, sed inter se disjicerent: referunt interim Sacramenti Eucharia à Christo institutionem, & solum ac panem indigne ad illud accedentium.

IMitatorei mei estote, sicut & ego Christi. * Laudo autem vos, fratres, quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi A vobis, præcepta mea tenetis. * Volo autem 3 vos scire, † quod omnis viri caput Christus est: caput autem mulieris, vir: caput vero Christi, Deus. * Omnis vir orans aut 4 prophetans velato capite, decurpat caput suum. * Omnis autem mulier orans aut 5 prophetans non velato capite, decurpat caput suum: vnum enim est ac si decaluetur. * Nam si non velatur mulier, tondeatur. 6 Si verò turpe est mulieri tonderi, aut decal- B uari, velat caput suum. * Vir quidem non 7 debet velare caput suum: quoniam † imago & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. * Non enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro. * † Etenim non est creatus vir 9 propter mulierem, sed mulier propter virum. * Ideo debet mulier poestatem habere supra caput propter Angelos. * Verum- 10 tamen neque vir sine muliere, neque mulier C sine viro, in Domino. * Nam sicut mulier 12 de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudicare: decet mu- 13 lierem non velatam orare Deum: * Nec ipsa 14 natura docet vos, quod vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi: * mulier 15 verò si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt. * Si 16 quis autem videtur contentiosus esse: nos D talem consuevndinem non habemus, neque Ecclesia Dei. * Hoc autem præcipio: non 17 laudans, quod non in melius, sed in deterius convenitis. * Primum quidem con- 18 venientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo. * Nam 19 oportet & hæreses esse, ut & qui probati sint, manifesti fiant in vobis. * Conue- 20 nientibus ergo vobis in vnum, iam non est Dominicam cenam manducare. * Vnusquis- 21 que enim suam cenam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. * Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum? aut Eccle- E siam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. * Ego enim acco- 23 pi à Domino quod & tradidi vobis, quo- niam Dominus Iesus in qua nocte tradeba-

24 tur, accepit panem, * & gratias agens fre- git, & dixit: † Accipite, & manducate: † hoc est corpus meum, quod pro vobis tradi- tur: hoc facite in meam commemorationem. 25 nem. * Similiter & calicem, postquam ce- F nauit, dicens: Hic calix novum testamen- tum est in meo sanguine. hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemora- 26 tionem. * Quotiescumque enim mandu- cabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortem Domini annuntiabitis donec veniat. 27 * † Itaque quicumque manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indig- † Iam. 6. 37. nē: reus erit corporis & sanguinis Domi- 28 ni. * Probet autem seipsum homo: & sic de 29 pane illo edat, & de calice bibat. * Qui G enim manducat & bibit indignā, iudicium sibi manducat & bibit: non diiudicans cor- 30 pus Domini. * Ideo inter vos multi infir- 31 mi & imbecilles, & dormiunt multi. * Quod si nosmetipsos diiudicaremus, non vique 32 iudicaremur. * Dum iudicamur autem, à Domino † corripimur, ut non cum hoc 33 mundo damnemur. * Itaque fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem 34 expectate. * Si quis esurit, domi manducet: ut non in iudicium conveniatis. Cetera autem, cum venero, disponam.

CAPVT XII.

Variis dantur varia eiusdem Spiritus sancti charismata, ut in modum humani corporis quisque suo fungatur officio, & mutua se opera omnes indigere cognoscentes, mutuo se foveant: & ita Christus suæ providit Ecclesie de variis hominum statibus.

DE spiritualibus autem, nolo vos ignorare, fratres. * Scitis quoniam cum A Gentes essetis, ad simulachra muta pro- 3 ducebamini euntes. * Ideo notum vobis facio, † quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. Et nemo potest dicere, † 4 Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto. * Di- visiones verò gratiarum sunt, idem autem 5 Spiritus: * Et divisiones ministracionum sunt, 6 idem autem Dominus: * Et divisiones operationum sunt, idem verò Deus, qui opera- 7 tur omnia in omnibus. * Vnicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem. 8 * Alij quidem per Spiritum datur sermo sapientie: alij autem sermo scientie secundum 9 eundem Spiritum: * alteri fides in eodem B Spiritu: alij gratia sanictatum in vno Spiritu: 10 * alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, 11 alij interpretatio sermonum. * † Hæc autem omnia operatur vnus atque idem Spi- 12 ritus, diuidens singulis prout vult. * Sicut enim corpus vnum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis cum sint multa, vnum tamen corpus sunt: ita 13 & Christus. * Etenim in vno Spiritu omnes nos in vnum corpus baptizati sumus, sicut

† Eph. 2. 13.

† Gen. 1. 26.

† Gen. 2. 23.

† Mat. 26. 26. 27. 28. 29.

† Iam. 6. 37.

† Rom. 12. 4. 5. 2 Ph. 4. 6. 6.

sive Iudei, sive Gentiles, sive serui, sive liberi : & omnes in vno Spiritu potati sumus. * Nam & corpus non est vnum membrum, sed multa. * Si dixerit pes : Quoniam non sum manus, non sum de corpore : num ideo non est de corpore ? * Et si dixerit auris : Quoniam non sum oculus, non sum de corpore : num ideo non est de corpore ? * Si totum corpus oculus : vbi auditus ? Si totum auditus : vbi odoratus ? * Nunc autem posuit Deus membra, vnumquodque eorum in corpore sicut voluit. * Quod si essent omnia vnum membrum, vbi corpus ? * Nunc autem multa quidem membra, vnum autem corpus. * Nun potest autem oculus dicere manui : Opera tua non indigeo ; aut iterum caput pedibus : Non estis mihi necessarij. * Sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse, necessariora sunt : & quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiorum circumdamus : & quæ inhonesta sunt nostra, abundantiorum honestatem habent. * Honestam autem nostram nullius egent : sed Deus temperavit corpus ei, cui deerat, abundantiorum tribuendo honorem : * vt non sit schisma in corpore, sed idipsum pro vnicem sollicita sint membra. * Et si quid patitur vnum membrum, compatiuntur omnia membra : siue gloriatur vnum membrum, congaudent omnia membra. * Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro. * Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia, primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes : exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. * Numquid omnes Apostoli ? numquid omnes Prophete ? numquid omnes Doctores ? numquid omnes virtutes ? numquid omnes gratiam habent curationum ? numquid omnes linguis loquuntur ? numquid omnes interpretantur ? * Emulamini autem charismata meliora. Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.

CAPVT XIII.

Offendit charitatis necessitatem, ipsius officii, perpetuitatem, ac precellentiam supra fidem & spem, reliquaque Dei dona.

Si linguis hominum loquar, & angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æsonans, aut cymbalum tinniens. * Et si habuero prophetiam & nuerim mysteria omnia, & omnem scientiam : & si habuero omnem fidem ita vt montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. * Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. * Charitas patiens est, benigna est :

Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irascitur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati : omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. * Charitas nunquam excedit : siue prophetiæ euacuabuntur, siue lingue cessabunt, siue scientia destructur. * Ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus. * Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. * Cum esset paruulus, loquebar vt paruulus, sapiebam vt paruulus, cogitabam vt paruulus. Quando autem factus sum vir, euacuaui quæ erant paruuli. * Videmus nunc per speculum in ænigmate : tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte : tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum. * Nunc autem manent, fides spes charitas, tria hæc : maior autem horum est charitas.

CAPVT XIV.

Donum linguarum inferius esse dicit dono prophetiæ : imò inutile, si desit qui interpretetur : tradit ergo cui normam qua huius donis ordinantur utantur : & mulieres in Ecclesia silere iubet.

Scetamini charitatem, æmulamini spiritualia : magis autem vt prophetetis. * Qui enim loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo : nemo enim audit. Spiritui autem loquitur mysteria. * Nam qui prophetat, hominibus loquitur ad edificationem, & exhortationem, & consolationem. * Qui loquitur lingua, semetipsum ædificat : qui autem prophetat, Ecclesiam Dei ædificat. * Volo autem omnes vos loqui linguis, magis autem prophetare. Nam maior est qui prophetat, quam qui loquitur linguis : nisi forte interpreteetur, vt Ecclesia ad edificationem accipiat. * Nunc autem, fratres, si venero ad vos linguis loquens, quid vobis prodero, nisi vobis loquar aut in reuelatione, aut in scientia, aut in prophetia, aut in doctrina ? * Tamen quæ sine anima sunt vocem dantia, siue tibia siue cithara, nisi distinctionem sonituum dederint, quomodo sciatur id quod canitur, aut quod citharizatur ? * Etenim si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellum ? * Ita & vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis : quomodo sciatur id quod dicitur : eritis enim in æra loquentes. * Tam multa, vt putata, genera linguarum sunt in hoc mundo : & nihil sine voce est. * Si ergo nesciero virtutem vocis, ero ei, cui loquor, barbarus : & qui loquitur, mihi barbarus. * Sic & vos, quoniam æmulatores estis spirituum, ad edificationem Ecclesiæ querite vt abundetis. * Et ideo qui loquitur lingua, orat vt interpreteetur. * Nam si

orem lingua, spiritus meus orat, mens autem mea sine fructu est. * Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psallam & mente. * Ceterum si benedixeris spiritu: qui supplet locum idiotæ, quomodo dicet, Amen, super tuam benedictionem? quoniam quid dicas, nescit. * Nam tu quidem benè gratias agis: sed alter non edificatur. * Gratias ago Deo meo, quod omnium vestrum lingua loquor. * Sed in D Ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui, ut & alios instruam: quàm decem millia verborum in lingua. * Frates, nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli effote: sensibus autem perfecti estote. * In lego scriptum est: † Quoniam in aliis linguis & labiis aliis loquar, populo huic: & nec sic exaudient me, dicit Dominus. * Itaque lingue in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus: prophetæ autem non infidelibus, sed fidelibus. * Si ergo conueniat vniuersa Ecclesia in vnum, & omnes linguis loquantur, intrent autem idiotæ, aut infideles: nonne dicent quod insanitis? * Si autem omnes prophetent, intret autem quis infidelis, vel idiota, conuincatur ab omnibus, diiudicatur ab omnibus: * occulta cordis eius manifesta fiunt, & ita cadens in faciem adorabit Deum, pronuntians quod verè Deus in vobis sit. * Quid ergo est, fratres? cum conuenitis, unusquisque vestrum psalmum habet, doctrinam habet, apocalypsim habet, linguam habet, interpretationem habet: omnia ad edificationem fiant. * Siue lingua quis loquitur, secundum duos, aut vt multum tres, & per partes, & vnus interpretetur. * Si autem non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, sibi autem loquatur, & Deo. * Prophetæ autem duo, aut tres dicant, & ceteri diiudicent. * Quod si alij reuelatum fuerit sedenti, prior taceat. * Potestis enim omnes per singulos prophetare: vt omnes discant, & omnes exhortentur: * & spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt. * Non enim est diuisionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesiis sanctorum doceo. * Mulieres in Ecclesiis taceant, non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse, sicut † & lex dicit. * Si quid autem volunt discere, domi viros suos interrogent. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia. * An à vobis verbum Dei processit? aut in vos solos peruenit? * Si quis videtur propheta esse, aut spiritalis, cognoscat quæ scribo vobis, quia Domini sunt mandata. * Si quis autem ignorat, ignorabitur. * Itaque fratres, æmulamini prophetare: & loqui linguis nolite prohibere. * Omnia autem huiusmodi, & secundum ordinem fiant.

CAPITULUM XV.

Christum docet à mortuis resurrexisse, multis-

que ac demum Paulo qui se minimam dicit Apostolorum apparuisse: ac nostram huc astruit resurrectionem, & ordinem ac modum eius, vnde cum diuersa resuscitatorum gloria, non in anima solum, sed etiam in corpore, mors autem in resurrectione absorbetur.

NOrum autem vobis facio, fratres Evangelium, quod prædicaui vobis, quod & accepistis, in quo & staretis, * per quod & saluamini: qua ratione prædicaui vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. * Tradidi enim vobis in primis, quod & accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis, nostris † secundum Scripturas, * † & quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die secundum Scripturas: * & quia visus est Cepha, & post hoc † vndecim: * Deinde visus est plus quàm quingentis fratribus simul: ex quibus multi manent vsque adhuc, quidam autem dormierunt. * Deinde visus est Iacobo, deinde Apostolis omnibus: * Nouissimè autem omnium tamquam abortiuus, † visus est & mihi. * Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. * Gratia autem Dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit, sed abundantius illis omnibus laboraui: non ego autem, sed Gratia Dei mecum: * Siue enim ego, siue illi; sic prædicamus, & sic credidistis. * Si autem Christus prædicatur quod resurrexit à mortuis, quomodo quidam dicunt in vobis, quoniam resurrectio mortuorum non est? * Si autem resurrectio mortuorum non est: neque Christus resurrexit. * Si autem Christus non resurrexit, inanis est ergo prædicatio nostra, inanis est & fides vestra: * inuenimur autem & falsi testes Dei: quoniam testimonium diximus aduersus Deum, quod suscitauit Christum: quem non suscitauit, si mortui non resurgunt. * Nam si mortui non resurgunt, neque Christus resurrexit. * Quod si Christus non resurrexit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccatis vestris. * Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt. * Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus omnibus hominibus. * Nunc autem Christus resurrexit à mortuis † primitiæ dormientium: * quoniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur. * † Vnusquisque autem in suo ordine, primitiæ Christus deinde illi, qui sunt Christi, qui in aduentu eius crediderunt. * Deinde finis: cum tradiderit regnum Deo & Patri, cum euacuauerit omnem principatum & potestatem, & virtutem. * Oportet autem illum regnare, † donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius. * Nouissima autem inimica destruentur.

† 2. ad. 8. **struetur mors: † Omnia enim subiecit sub**
 pedibus eius. Cum autem dicat: * Omnia 27
 subiecta sunt ei: sine dubio prater eum, qui
 subiecit ei omnia. * Cum autem subiecta 28
 fuerint illi omnia: tunc & ipse Filius sub-
 iectus erit ei, qui subiecit sibi omnia, vt sic
 Deus omnia in omnibus. * Alioquin quid 29
 facient qui baptizantur pro mortuis, si om-
 nino mortui non resurgunt? vt quid & bap-
 tizantur pro illis: * vt quid & nos pericli-
 tamur omni hora? * Quotidie morior per 30
 vestram gloriam, fratres quam habeo in
 Christo Iesu Domino nostro. * Si (secun- 31
 dum hominem) ad bestias pugnaui Ephe-
 si, quid mihi prodest, si mortui non resur-
 gunt? † manducemus, & bibamus, cras enim 32
 morietur. * Nolite seduci: Corruptunt 33
 mores bonos colloquia mala. * Euigilate ius- 34
 ti, & nolite peccare: ignorantiam enim E-
 Dei quidam habent, ad reuerentiam vobis
 loquor. * Sed dicit aliquis: Quomodo re- 35
 surgunt mortui? qualive corpore venient?
 * Inspiciens, tu quod seminas non viuifica- 36
 tur, nisi prius moriatur. * Et quod seminas, 37
 non corpus, quod futurum est, seminas, sed
 nudum granum, vt pura tritici, aut alicuius
 ceterorum. * Deus autem dat illi cor- 38
 pus sicut vult: & vnicuique seminum pro-
 prium corpus. * Non omnis caro eadem 39
 sed alia quidem hominum, alia verò
 pecorum, alia volucrum, alia autem piscium.
 * Et corpora celestia, & corpora terrestria: 40
 sed alia quidem celestium gloria, alia au-
 tem terrestrium. * Alia claritas solis, alia cla- 41
 ritas lune, & alia claritas stellarum. Stella
 enim à stella differt in claritate: * sic & re- 42
 surrectio mortuorum. Seminatur in cor-
 ruptione, surgit in incorruptione. * Seminatur 43
 in ignobilitate, surgit in gloria. Semina-
 tur in infirmitate, surgit in virtute. * Semi- 44
 natur corpus animale, surgit corpus spi-
 ritale. Si est corpus animale, est & spirita-
 le, sicut scriptum est: † Factus est primus 45
 homo Adam in animam viuentem, no-
 uissimus Adam in spiritum viuificantem. * 46
 Sed non prius quòd spiritale est, sed quod
 animale: deinde quod spiritale. * Primus 47
 homo de terra, terrenus: secundus homo
 de celo, celestis. * Qualis terrenus, ta- 48
 les & terreni: & qualis celestis, tales & ce-
 lestes. * Igitur, sicut portauimus imaginem 49
 terreni, portemus & imaginem celestis. * 50
 Hoc autem dico, fratres: quia caro & san-
 guis regnum Dei possidere non possunt: ne-
 que corruptio incorruptionem possidebit. * 51
 Ecce mysterium vobis dico: Omnes qui
 dormiuerunt, sed non omnes immuta- 52
 buntur. * In momento, in ictu oculi, in
 nouissima tuba: canet enim tuba, & mor-
 tui resurgent incorrupti: & nos immuta- 53
 buntur. * Oportet enim corruptibile hoc in-
 duere incorruptionem: & mortale hoc in-
 duere immortalitatem. * Cum autem mor- 54

tale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet
 sermo, qui scriptus est: † Absorpta est mors
 in victoria. * Vbi est mors victoria tua? vbi
 est mors stimulus tuus? * Stimulus autem
 mortis peccatum est: virtus verò peccati lex.
 * † Deo autem gratias, qui dedit nobis vi-
 ctoriam per Dominum nostrum Iesum Chri-
 stum. * Itaque fratres mei dilecti, stabiles
 estote, & immobiles: abundantes in opere
 Domini semper, scientes quod labor vester
 non est inanis in Domino.

CAPVT XVI.

*Vbi de colligenda pro Christianis qui Ierosolymis agebant elemosyna hortatus esset, commen-
 dat eis Timotheum ac Stephanum familiam: deinde salutationes subiungit.*

DE collectis autem, quæ sunt in san-
 ctos, sicut ordinari Ecclesiis Galatiæ,
 ita & vos facite. * Per vnam fabbam vnus-
 quisque vestrum apud se seponat, recon-
 dens quod ei benè placerit: vt non, cum
 venero, tunc collectæ fiant. * Cum autem
 presens fuero: quos probaueritis per epi-
 stolas, hos mitram perferre gratiam vestram
 in Ierusalem. * Quòd si dignum fuerit vt
 & ego eam, mecum ibunt. * Veniam autem
 ad vos, cum Macedoniam pertransiero: nam
 Macedoniam pertransibo. * Apud vos au-
 tem forsan manebo, vel etiam hiemabo:
 vt vos me deducatis quocumque iero. * No-
 lo enim vos modò, in transitu videre, spe-
 ro enim me aliquantulum temporis mane-
 re apud vos, si Dominus permiserit. * Per-
 manebo autem Ephesi, vsque ad Penteco-
 stem. * Ostium enim mihi apertum est ma-
 gnum, & euident: & aduersarij multi. * Si
 autem venerit Timotheus, videte vt sine
 timore sit apud vos: opus enim Domi-
 ni operatur, sicut & ego. * Ne quis ergo
 illum spernat: deducite autem illum in pa-
 ce, vt veniat ad me: expecto enim illum
 cum fratribus. * De Apollo autem fratre
 vobis notum facio, quoniam multum ro-
 gaui eum vt veniret ad vos cum fratribus:
 & vtique non fuit voluntas vt nunc veniret:
 venit autem, cum ei vacuum fuerit. * Vi-
 gilare, stare in fide, viriliter agere, & con-
 fortamini. * Omnia vestra in charitate fiant.
 * Obsecro autem vos, fratres, nolitis do-
 mum Stephanæ, & fortunæ, & Achaici:
 quoniam sunt primitiæ Achaicæ, & in mini-
 sterium sanctorum ordinauerunt seipsos. * vt
 & vos subditi sitis eiusmodi, & omni coo-
 peranti, & laboranti. * Gaudeo autem in
 præsentia Stephani, & Fortunæ, & Achai-
 ci: quoniam id, quod vobis deerat, ipsi sup-
 pleuerunt: refecerunt enim & meum spi-
 ritum, & vestrum. Cognoscite ergo qui hu-
 iusmodi sunt. * Saluant vos Ecclesiæ Asiæ.
 Saluant vos in Domino multum, Aquila
 & Priscilla, cum domestica sua Ecclesia:
 apud quos & hospitor. * Saluant vos omnes

fratres. Salutate inuicem in osculo sancto.

* Salutatio, mea manu Pauli. * Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum, sic anachema, Maran Atha. * Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. * Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD CORINTHIOS SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Offendit Apostolus ex quantum in Asia ortis aduersitatibus eripuerit eum Dominus, ut & ipse alios consolaretur: deinde manifestans cordis sui ac doctrinae sinceritatem, ostendit quid licet iuxta id quod proposuerat, ad eos non venerit, nulla ipsius id actum esse leuitate, asserens firmam esse suam predicationis veritatem.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater, Ecclesie Dei, quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in vniuersa Achaia. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * † Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, * qui consolatur nos in omni tribulatione nostra; ut possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur & ipsi à Deo. * Quoniam sicut abundante passionibus Christi in nobis: ita & per Christum abundat consolatio nostra. * Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, siue consolamur pro vestra consolatione, siue exhortamur pro vestra exhortatione & salute, quæ operatur tolerantiam earumdem passionum, quas & nos patimur: * ut spes vestra firma sit pro vobis: scientes quod sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationis. * Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutem, ita ut uideret nos etiam viuere. * Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitauit mortuos: * quid de tantis periculis nos eripuit, & eruit in quem speramus quoniam & adhuc eripiet, adiuantibus & vobis in oratione pro nobis: ut ex multorum personis pietus quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agatur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est, testimonium conscientie nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei, conuersati sumus in hoc mundo; abundantius vobis, quam quæ legistis, & cognouistis. Spero autem quod vique in finem cognos-

14 cetis, * sicut & cognouistis nos ex parte quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi. * Et hac confidentia volui prius venire ad vos, ut secundam gratiam haberetis: * & per vos transire in Macedoniam, & iterum à Macedonia venire ad vos, & à vobis deduci in Iudeam. * Cum ergo hoc voluissem, numquid leuitate vsus sum? Aut quæ cogito, secundum carnem cogito, ut sit apud me EST & NON? * Fidelis autem Deus, quia sermo non dicit, qui fuit apud vos, non est in illo EST & NON. * Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos predicatus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit. * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo EST: ideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vixit nos Deus: * qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam quod parcens vobis, non veni vltra Corinthum: non quia dominamur fidei vestræ, sed adiutores sumus gaudij vestri: nam fide statis.

CAPVT II.

Offendit quod ad ipsos non venerit ne maioris esset causa tristitia, exhortans ut fornicarium illum recipiant in gratiam: simul inducens quid magno quidem labore, magno tamen etiam fructu predicauerit, licet predicationis suæ fragraminibus famam mortui occasio fuerit.

STATUI autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. * Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meum gaudium, omnium vestrum est. * Nam ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristemini: sed ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Si quis autem contristauit, non me contristauit: sed ex parte, ut non onerem omnes vos. * Sufficit illi, qui eiusmodi est, oburgatio hæc, quæ fit à pluribus: * ita ut econtrario magis doceatis, & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. * Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum charitatem. * Ideo enim, & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. * Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donauit, si quid donauit, propter vos in persona Christi, * ut non circumueniamur à satana: non enim ignoramus cogitationes eius. * Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in Domino,

† Eph. 1.
a. 1.
2. Pet. 1.
a. 3.

Domino, * non habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenerim Titum fratrem meum, sed valcfaciens eis, profectus sum in Macedoniam. * Deo autem grazias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odore notitiz sue manifestat per nos in omni loco: * quia Christi bonus odor sumus Deo: in iis qui salui fiunt, & in iis qui pereunt: * aliis quidem odor mortis in mortem; aliis autem odor vite in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? * Non enim fumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

CAPVT III.

Non eget Apostolus hominum commendatione, cum fructus sue predicationis cum commendat: multo enim maiori in honore esse debent ministri noui testamenti ac spiritus, quam veteris testamenti ac littera: & quod Iudæi velamen adhuc habebant super cor suum in electione Scripturaram, quod fide in Christum auferitur:

Incipimus iterum nosmetipsos commendare: aut numquid egemus (sicut quidam) A commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? * Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ seitur & legitur ab omnibus hominibus: * manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis & scripta non atramento, sed spiritu Dei viui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. * Fiduciam autem talem habemus, per Christum ad Deum: * non quod sufficientes sumus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: * qui & idoneos nos fecit ministros noui testamenti; non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem viuificat. * Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapideis, fuit in gloria, ita vt non possent intendere filij Israël in faciem Moysi, propter gloriam vultus eius, quæ euacuatur: * quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria? * Nam si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiz in gloria. * Nam nec glorificationem est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. * Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. * Habentes igitur talem spem, multa fiducia vrimur: * & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, vt non intenderent filij Israël in faciem eius, quod euacuatur, * sed obuii sunt sensus eorum. Vsq̃ue in hodiernum enim diem idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum, (quoniam in Christo euacuatur) * sed vsque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. Cum autem conuersus fuerit ad Dominum, auferetur velamen. * † Dominus autem Spiritus est: Vbi

18 autem Spiritus Domini, ibi libertas. * Nos verò omnes, reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur ad claritatem in claritatem, tamquam à Domini Spiritu.

CAPVT IV.

Quid sincera Apostolorum predicatione verbum Dei omnibus manifestatum est, præterquam iis quorum mentes excæcata sunt: quod multa aduersa patiuntur Apostoli, nunquam tamen succumbant: momentanea autem tribulatio parit magnam æternamque gloriam.

1 Deò habentes administrationem, iuxta A quod misericordiam consecuti sumus, non deficiamus, * sed abdicamus occulta dederis, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. 3 Quod si etiam opertum est Euangelium nostrum; in iis, qui pereunt, est opertum: 4 in quibus Deus huius sæculi excæcauit mentes infidelium, vt non fulgeat illis illuminatio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago Dei. * Non enim nosmetipsos prædicamus, B sed Iesum Christum Dominum nostrum: 6 nos autem seruos vestros per Iesum: * quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu. * Habemus autem thesaurum istum in vas fictilibus: vt sublimitas 8 sit virtutis Dei, & non ex nobis. * In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: 9 * persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deliquimur, sed non perimus: 10 * semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, vt & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. * Semper enim nos qui viuimus, in mortem tradimur propter Iesum: vt & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. * Ergo mors in nobis 13 operatur, vita autem in vobis. * Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: † Credidi propter quod locutus sum, & nos credimus, propter quod & loquimur: 14 * scientes quoniam qui suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vobiscum. * Omnia enim propter vos, vt gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei. * Propter quod non deficiamus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renouatur de die in diem. * Id enim, quod in presenti est momentaneum & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis. * non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

† 2 Cor. 13. 8.

† Exod. 34. 35.

† 1 Iam. 4. 4.

Ex certis se futura gloria desiderant Apostoli ab-
soluti à corpore, cum aliter ea frui non possint: semper
autem cupientes Christo amicum iusto iudici place-
re; dant sui discipulis occasionem de ipso glorian-
di coram aduersariis: & legatione pro Christo fun-
gentes, ne ipsum quidem Christum, quem prædicant,
& cuius morte reconciliatus est Deo mundus, iam
secundum carnem noverunt.

Sclimus enim, quoniam si terrestris domus
nostra huius habitationis dissoluatur, quòd A
ædificationem ex Deo habemus, domum non
manufactam, ætiam in cælis. * Nam & in
hoc ingemiscimus, habitationem nostram,
quæ de cælo est, superindui cupientes. * † si
tamen vestiti, non nudi inueniamur. * Nam
& qui sumus in hoc tabernaculo, ingemif-
cimus grauati: eò quòd nolumus expoliari,
sed superuestiri; vt absorbeat quod morta-
le est, à vita. * Qui autem efficit nos in hoc
ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiri-
tus. * Audentes igitur semper, scientes quo-
niam dum sumus in corpore, peregrinamur B
à Domino: * († per fidem enim ambulamus,
& non per speciem) * audemus autem, & B
bonam voluntatem habemus magis peregrini-
ari à corpore, & præsentem esse ad Domi-
num. * Et idè contendimus, siue absentes,
siue præsentem, placere illi. * † Omnes enim
nos manifestari oportet ante Tribunal Chri-
sti, vt referat vnusquisque propria corporis,
prout gessit, siue bonum, siue malum. * Scien-
tes ergo timorem Domini, hominibus suade-
mus, Deo autem manifesti sumus. Spero au-
tem & in conscientiis vestris manifestos nos
esse. * Non iterum commendamus nos vobis,
sed occasionem damus vobis gloriandi pro
nobis: vt habeatis ad eos, qui in facie glo-
riantur, & non in corde. * Siue enim mente
excedimus, Deo: siue sobrii sumus, vobis.
* Caritas enim Christi vrget nos: æstimantes
hoc, quoniam si vnus pro omnibus mortuus
est, ergo omnes mortui sumus: & pro om-
nibus mortuus est Christus; vt, & qui viuunt,
iam non sibi viuant, sed ei, qui pro ipsis mor-
tuus est & resurrexit. * Itaque nos ex hoc
neminem nouimus secundum carnem. Et si D
cognouimus secundum carnem Christum:
sed nunc iam non nouimus. * Si qua ergo in
Christo noua creatura: vetera transferuntur
† ecce facta sunt omnia noua. * Omnia au-
tem ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per
Christum: & dedit nobis ministerium recon-
ciliationis. * quoniam quidem Deus erat
in Christo mundum reconcilians sibi, non
reputans illis delicta ipsorum, & posuit in
nobis verbum reconciliationis. * Pro Chri-
sto ergo legatione fungimur, tamquam Deo
exhortante per nos. Obsecramus pro Christo,
reconciliamini Deo. * Eum, qui non nouerat
peccatum, pro nobis peccatum fecit, vt
nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

Exhortatur ne acceptam negligent gratiam
ostendens quantum laborauerit vt probatum se
Dei ministerium exhiberet, & admonens vt à con-
uictis & consortio infidelium separarentur.

Adiuantes autem exhortamur, ne in
vacuum gratiam Dei recipiatis. * Ait
enim: † Tempore accepto exaudiui te, & in
die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acce-
prabile, ecce nunc dies salutis. * † nemini dan-
tes vllam offensionem, vt non viuere-
tur ministerium nostrum: * sed in omnibus ex-
hibeamus nosmetipsos † sicut Dei ministros,
in multa patientia, in tribulationibus, in ne-
cessitatibus, in angustis, * in plagis, in car-
ceribus, in seditionibus, in laboribus, in vi-
giliis, in ieiuniis, * in castitate, in scientia,
in longanimitate, in suauitate, in Spiritu
sancto, in caritate non ficta, * in verbo ve-
ritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ à dex-
tris, & à sinistris; * per gloriam, & ignobili-
tatem; per infamiam, & bonam famam: vt
seductores, & veraces: sicut qui ignoti, &
cogniti: * quasi morientes, & ecce viuimus:
vt calligati, & non mortificati: * quasi tristes,
semper tamen gaudentes: sicut egentes, mul-
tos autem locupletantes: tamquam nihil ha-
bentes, & omnia possidentes. * Os nostrum
patet ad vos, ò Corinthii, cor nostrum di-
latatum est. * Non angustiamini in nobis:
angustiamini autem in visceribus vestris: *
eamdem autem habentes remunerationem,
tamquam filii dico, dilaramini & vos. * No-
lite iugum ducere cum infidelibus. Quæ
enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut
quæ societas luci ad tenebras? * Quæ au-
tem conuentio Christi ad Belial? Aut quæ
pars fidei cum infidei? * Qui autem con-
sensus templo Dei cum idolis? † Vos enim
estis templum Dei viui, sicut dicit Deus:
† Quoniam inhabitabo in illis, & inambu-
labo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi
erunt mihi populus. * † Propter quod exire
de medio eorum, & separamini, dicit Do-
minus, & immundum ne tetigeritis: * & ego
recipiam vos: † & ero vobis in patrem, & vos
eritis mihi in filios & filias, dicit Dominus
omnipotens.

Ostendit Apostolus quanto amore Corinthios pro-
sequatur, & quantum de correctis ipsorum vita
in magni sui tribulationibus gaudium acciperet,
quantumque bonum pecceritis tristitia, quam ex sua
acceptam epistola.

HAs ergo habentes promissiones, cha-
rissimi, mundemus nos ab omni iniqui-
tatione carnis & spiritus, perfricantes san-
ctificationem in timore Dei. * Capite nos.
Neminem lesimus, neminem corrupimus,
neminem circumuenimus. * Non ad condem-
nationem

nationem vestram dico. prædiximus enim quod in cordibus nostris estis, ad communiendum, & ad conuiuendum. * Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloria pro vobis, repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. * Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnetus timores. * Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduentu Titi. * Non solum autem in aduentu eius, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. * Quoniam etsi contristati vos in epistola, non me poenitet: etsi poeniteret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit: nunc gaudeo non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum pariamini ex vobis. * Quæ enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur. * Ecce enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantum in vobis operatur sollicitudinem: sed defensionem, sed indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed emulationem, sed vindictam. in omnibus exhibuistis vos, incontaminatos esse negotio. * Igitur, etsi scripsi vobis, non propter eum qui fecit iniuriam, nec propter eum qui passus est: sed ad manifestandam sollicitudinem nostram, quam habemus pro vobis: coram Deo: ideo consolari sumus. In consolatione autem nostra, abundantius magis gaudi sumus super gaudio Titi, quia reffectus est spiritus eius ab omnibus vobis. * & si quid apud illum de vobis glorians sum, non sum confusus: sed sic ut omnia vobis in veritate locuri sumus, ita & glorians nostra, quæ fuit ad Titum, veritas facta est. * & viscera eius abundantius in vobis sunt: reminiscens omnium vestrum obedientiam, quomodo cum timore & tremore exceperitis illum. * Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

CAPVT VIII.

hortatur eos ad elemosinam pauperibus qui ierosolymis agebant prompto animo tribuendam, tum macedonum commendatione, tum christi exemplo admonens, ut quod iam datum facere proposuerant, id nunc pro cuiusque facultate præstent: & ministros collaudat quos ad eam mittit colligendam.

Notam autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in Ecclesiis a Macedonie: * quod in multo experimento tribulationis, abundantia gaudij ipsorum fuit: & altissima pauperes eorum, abundauit in diuitiis simplicitatis eorum: * quia secundum virtutem testimonium illis reddo, & su-

pra virtutem voluntarij fuerunt, * cum multa exhortatione obsecrantes nos grauiam, & communicationem ministerij, quod fit in Sanctos. * Er non sicut sperauimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei: * ita ut rogaui Titum, ut quemadmodum cepit, ita & perficeret in vobis etiam gratiam istam. * Sed sicut in omnibus abundanti fide, & sermone, & scientia, & omni sollicitudine, insuper & charitate vestra in nos, ut & in hac gratia abundetis. * Non quasi imperans dico: sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestre charitatis ingenium bonum comprobans. * Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset diues, ut illius inopia vos diuites essetis. * Er consilium in hoc do: hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed & velle cepistis ab anno priore: * nunc verò & factu perficere: ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi ex eo quod habetis. * Si enim voluntas prompta est: secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet. * Non enim ut aliis sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex æqualitate. * In presenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat: ut & illorum abundantia vestre inopie sit supplementum, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est. * Qui multum, non abundauit: & qui modicum, non minorauit. * Gratias autem Deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi, * quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos. * Misimus etiam cum illo fratrem, cuius laus est in Evangelio per omnes Ecclesias: * non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesiis comes peregrinationis nostræ, in hanc gratiam, quæ ministratur a nobis ad Domini gloriam, & destinatam voluntatem nostram: * deuitantes hoc, ne quis nos vituperet in hac plenitudine, quæ ministratur a nobis. * Prouidemus enim bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus. * Misimus autem cum illis & fratrem nostrum, quem probauimus in multis sæpè sollicitum esse: nunc autem multò sollicitiorem, confidentia multa in vos, * siue pro Tito, qui est socius meus, & in vos adiutor, siue fratres nostri, Apostoli Ecclesiarum, gloria Christi. * Omissionem ergo, quæ est charitatis vestre, & nostre glorie pro vobis, in illos ostendere in faciem Ecclesiarum.

CAPVT IX.

Prosequitur hortando ad elemosinam promptè & abundanter tribuendam; admonens ne ex hoc inopiam metuant, sed diuina fidant providentia: variisque recensens illius elemosina fructus.

Nam de ministerio, quod fit in sanctos, ex abundanti est mihi scribere vobis. * Scio

* Scio enim promptum animum vestrum: pro quo de vobis gloriatur apud Macedones: Quoniam & Achaia parata est ab anno preterito, & vltra amulorum prouocauit plurimos. * Misi autem fratres: vt ne quod gloriamur de vobis, euacuatur in hac parte, vt (quemadmodum dixi) parati sitis: * ne cum venerint Macedones mecum, & inuenerint vos imparatos, erubescamus nos (vt non dicamus vos) in hac substantia. * Necessarium est ego existimaui rogare fratres, vt praeueniant ad vos, & praeparant repositissimam benedictionem hanc pararam esse, sic quasi benedictionem, non tanquam auaritiam. * Hoc autem dico: Qui parce seminat, parce & metet: & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. * Vnusquisque prout destinauit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate: † hilarem enim datorem diligit Deus. * Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, * sicut scriptum est: † Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi. * Qui autem administrat semen seminanti: & panem ad manducandum praestabit, & multiplicabit semen vestrum: & augebit incrementa frugum iustitiae vestrae: * vt in omnibus locupletari abundetis in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiarum actionem Deo. * Quoniam ministerium huius officij, non solum supplet ea quae defunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino, * per probationem ministerij huius, glorificantes Deum in obedientia confessionis vestrae, in Euangelium Christi, & simplicitate communicationis in illos, & in omnes. * & in ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantem vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. * Gratiis Deo super inenarrabili dono eius.

CAPVT X.

Incipit suam aperire potestatem, & exantlatos pro Christo labores propter pseudoapostolos, qui ipsum deprimentes & abiectionem praedicantes, fructum praedicationis eius impediunt.

Ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem & modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. * Rogo autem vos ne praesens audeam, per eam confidentiam quae existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos tanquam secundum carnem ambulemus. * In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus. * Nam arma militiae nostrae non carnalia sunt, sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, * & omnem altitudinem extollientem se aduersus scientiam Dei, & in caputitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, * & in

promptu habentes vicissi omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia. * Quae secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos. * Nam, & si amplius aliquid gloriamus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in edificationem, & non in destructionem vestram: non erubescam. * Vt autem non existimer tanquam terrere vos per epistolas: quoniam quidem epistole, inquit, graues sunt & fortes: praesentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis: * hoc cogitet qui cuiusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & praesentes in facto. * Non enim audeamus inferre, aut comparare nos quibuscumque, qui seiplos commendant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmetipsos nobis. * Nos autem non in immensum gloriamur, † sed secundum mensuram regulae, quae mensus est nobis Deus, mensuram per tingendi vsque ad vos. * Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextendimus nos: vsque ad vos enim peruenimus in Euangelio Christi. * non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autem habentes crescentis fidei vestrae, in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam, * etiam in illa, quae vltra vos sunt, euangelizare, non in aliena regula in his quae praeparata sunt gloriarı. * † Qui autem gloriantur, in Domino gloriantur. * Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

CAPVT XI.

Propter pseudoapostolos peruenientes Pauli praedicationem metuens Corinthiis, ostendit quare nihil subsidij ab eis accipere: deinde vt ostendat plus fidei sibi restituendum esse, quam illis, sua recensentes encomia, & primum aduersa quae perpassus est; praedicando Christi fidem, & labores ac sollicitudines.

Vtinam sustineretis modicum quid insipientiae meae, sed & supportate me: * Aemulor enim vos Dei emulatione. Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. * Timeo autem, ne † sicut serpens Heuam seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus vestri, & excidant a simplicitate, quae est in Christo. * Nam si is qui venit, alium Christum praedicat, quem non praedicauimus: aut alium spiritum accipitis, quem non accepistis: aut aliud Euangelium, quod non recepistis: recte patere mihi. * Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. * Nam etsi imperitus sermone, sed non scientia: in omnibus autem manifestati sumus vobis. * Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, vt vos exaltemini: quoniam gratis Euangelium Dei euangelizaui vobis? * Alias Ecclesias expoliaui, accipiens stipem

† Rom. 13. 8. 11.

† Psal. 112. 8. 9.

† 1. Cor. 4. 7.

† 1. Cor. 1. 4. 11.

† 1. Cor. 1. 4. 11.

CAPVT XII

stipendium ad ministerium vestrum. * Et 9
cum essem apud vos, & egerem, nulli on-
erosus fui: nam quod mihi deerat, suppleve-
runt fratres, qui venerunt à Macedonia: &
in omnibus sine onere me vobis seruaui, &
seruaui. * Est veritas Christi in me, quo-
niam hæc gloriatio non infringetur in me
in regionibus Achaiz. * Quare? Quia non
diligo vos? Deus scit. * Quod autem facio,
& faciam: vt amputem occasionem eorum,
qui volunt occasionem, vt in quo gloriantur,
inueniantur sicut & nos. * Nam eiusmodi
pseudoapostoli, sicut operarii subdoli, trans-
figurantes se in apostolos Christi. * Et non
mirum: ipse enim satanas transfiguratur se in
angelum lucis. * non est ergo magnum, si mi-
nistri eius transfigurentur velut ministri iusti-
tiae: quorum finis erit secundum opera ipso-
rum. * Iterum dico, (ne quis me putet insi-
piemtem esse, aliquin velut insipientem accipie
me, vt & ego modicum quid glorier.)
* quod loquor, non loquor secundum Deum,
sed quasi in insipientia, in hac substantia glo-
riæ. * quoniam multi gloriantur secundum
carne[m]: & ego gloriabor. * Libenter enim
suffertis insipientes: cum sitis ipsi sapientes.
* Sustinetis enim si quis vos in seruitutem
redigat, si quis deuoret, si quis accipit, si quis
extollitur, si quis in faciem vos erigit. * Se-
cundum ignobilitatem dico, quasi nos infir-
mi fuerimus in hac parte. In quo quis audet
(in insipientia dico) audeo & ego: * He-
braei sunt, & ego: Israelitæ sunt, & ego: Se-
men Abraham sunt, & ego: * Ministri Chri-
sti sunt, (vt minus sapiens dico) plus ego:
in laboribus plurimis, in carceribus abun-
danti[us], in plagis supra modum, in mortibus
frequenter. * A Iudeis quinquies,† quadragen-
a, vna minus, accepi. * † Ter virgis cælus
sum, † semel lapidatus sum, † ter naufragium
feci: nocte & die in profundo maris fui, * in
itineribus sæpè, periculis fluminum, peri-
culis lauronum, periculis ex genere, pericu-
lis ex Gentibus, periculis in ciuitate, pericu-
lis in solitudine, periculis in mari, periculis
in falsis fratribus: * in labore & ærumna, in
vigiliis multis, in fame & sit, in leuiis
multis, in frigore & nuditate: * præter illa
quæ extrinsecus sunt, instantia mea quoti-
diana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. *
Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis
scandalizatur, & ego non vror? * Si gloriari
oportet: quæ infirmitatis meæ sunt, glori-
abor. * Deus & pater Domini nostri Iesu
Christi, qui est benedictus in sæcula, scit
quòd non mentior. * † Damasci præpositus
Gentis Aretæ regis, custodiebat ciuitatem
Damascenorum, vt me comprehenderet: *
& per fenestram in sporta dimissus sum per
murum, & sic effugi manus.

*Narrat factas sibi ante annos quatuordecim,
diuinas visiones, & de dato sibi carnis stimula,
ostendens quid cum compulerint vt se laudaret,
cum ab illis potius debuisset commendari propter
accepta ab ipso beneficia, pro quorum salute nihil
immolari paratum est: sed metuit ne ad conuentus
inuenerat aliquos dissensionibus aliisque vitiis ad-
huc inuolutos.*

† SI gloriari oportet (non expedit quidem):

A Sueniam autem ad vitiones & reuelatio-

nes Domini. * † Scio hominem in Chri-

sto ante annos quatuordecim, (siue in cor-

pore nescio, siue extra corpus nescio, Deus

scit) raptum huiusmodi vique ad tertium coe-

lum. * Et scio huiusmodi hominem, (siue in

corpore, siue extra corpus, nescio, Deus scit)

4 * quoniam raptus est in Paradisum: & audi-

B uit arcana verba, quæ non licet homini lo-

qui. * Pro huiusmodi gloriabor: pro me au-

tem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus

6 meis. * Nam, & si volero gloriari, non ero

insipiens: veritatem enim dicam: parco au-

tem, ne quis me existimet supra id quod vi-

7 det in me, aut aliquid audiat ex me. * Et ne

C magnitudo reuelationum extollar me, datus

est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ,

8 qui me colaphizat. * Propter quod ter Do-

9 minum rogaui vt discederet à me: & di-

xit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus

in infirmitate perficitur. Libenter igitur glo-

riabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in

10 me virtus Christi. * Propter quod placeo mi-

hi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in

D necessitatibus, in persecutionibus, in angus-

tiis pro Christo: Cum enim infirmor, tunc

11 potens sum. * Factus sum insipiens, vos me

coëgitistis. Ego enim à vobis debui commen-

dari: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt

supra modum Apostoli: tamen nihil sum:

12 * signa tamen Apostolatus mei facta sunt su-

per vos, in omni patientia, in signis, & pro-

13 digiis, & virtutibus. * Quid est enim, quod

minus habuistis præ ceteris Ecclesiis, nisi

quòd ego ipse non grauavi vos? Donare mi-

14 hi hanc iniuriam. * Ecce, tertio hoc paratus

sum venire ad vos: & non ero grauius vobis.

Non enim quero quæ vestra sunt, sed vos.

Nec enim debent filij parentibus thesauriza-

15 re, sed parentes filiis. * Ego autem libentissi-

E mè impendam, & superimpendam ipse pro

animabus vestris: licet plus vos diligens, mi-

16 nus diligar. * Sed esto: ego vos non grauavi

17 sed cum essem alturus, dolo vos cepi. * Num-

quid per aliquem eorum, quos misi ad vos,

18 circumueni vos? * Rogaui Titum, & misi

F cum illo fratrem. Numquid Titus vos cir-

cumuenit? nõne eodem spiritu ambulau-

19 mus? nõne iisdem vestigiis? Olim putatis

quòd excusemus nos apud vos? Coram Deo

in Christo loquimur: omnia autem charissi-

20 mi propter edificationem vestram. * Timeo

enim,

† Deut. 19.

† 1.

† Ad. 16.

† 11.

† Ad. 14.

† 18.

† Ad. 17.

† 11.

† Ad. 2.

† 11.

enim, ne forte cum venero, non quales vo-
lo, inueniam vos: & ego inueniat vobis,
qualem non vultis: ne forte contentiones,
zouationes, animositates, dissensiones, de-
tractiones, susurationes, inflationes, seditio-
nes sint inter vos: * ne iterum cum venero, 21
humiliter me Deus apud vos & luceam mul-
tos ex iis qui ante peccauerunt, & non ege-
runt poenitentiam super immunditia, & for-
nicatione, & impudicitia, quam gesserunt.

CAPVT XIII.

*Communitur iis qui peccauerunt, quod ad po-
nitentiam prouocet, ne ad ipsos veniens cogatur
ferre eos castigare data sibi à Christo potestate,
cuius virtutem meriti deberent in scriptis agnos-
cere, additque generalem exhortationem, & sa-
lutationes.*

† Diu. 19.
d. 17.
Matth. 18.
c. 16.
Joan. 8.
h. 17.
Hic 10.
c. 18.

Ecce tertio hoc venio ad vos: † In ore 1
duorum vel trium testium stabit omne A
verbum. * Prædixi, & prædico, vt præfens, & a
nunc absens, iis qui ante peccauerunt, & ce-
teris omnibus, quoniam li venero iterum,
non parcam. * An experimentum queritis 3
eius, qui in me loquitur Christus, qui in vo-
bis non infirmatur, sed potens est in vobis?
* Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: sed 4
vixit ex virtute Dei. Nam & nos infirmi su- B
mus in illo: sed viuimus cum eo ex virtute
Dei in vobis. * Vosmetipsos tentate si estis 5
in fide, ipsi vos probate. An non cognoscitis
vosmetipsos, quia Christus Iesus in vobis
est? nisi forte reprobī estis. * Spero autem 6
quod cognoscetis, quia nos non sumus re-
probi. * Oramus autem Deum vt nihil mali 7
faciatis, non vt nos probati appareamus, sed C
vt vos quod bonum est faciatis: nos autem
vt reprobi simus. * Non enim possumus ali- 8
quid aduersus veritatem, sed pro veritate. * 9
Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus,
vos autem potentes estis. Hoc & oramus ve-
stram consummationem. * Ideo hæc absens 10
scribo, vt non præfens durius agam, secun-
dum potestatem, quam Dominus dedit mihi
in ædificationem, & non in destructionem.
* De cetero, fratres, gaudete, perfecti esto- 11
te, exhortamini, idem sapite, pacem habe- D
te, & Deus pacis & dilectionis erit vobiscum.
* Salutate inuicem in osculo sancto. Salutate 12
vos omnes sancti. * Gratia Domini nostri Ie- 13
su Christi, & charitas Dei, & communica-
tio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis.
Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD GALATAS.

CAPVT PRIMVM.

*Reprehendit Galatas Apostolus quod abduci se
permiserint à veritate quam ab ipso acceperant,
cum sola hac terrenda sit, eamque non ab homine,
sed per Christi reuelationem ipse didicerint, & tanta
solertia postea illam docuerint, quanta ipsam
antea impugnabat: addens quomodo ipsum Deum
ad euangelizandum segregauerit.*

PAULVS Apostolus non ab ho-
minibus, neque per hominem, sed
per Iesum Christum, & Deum Pa-
trem, qui suscitauit eum à mortuis:
* & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis
Galatiæ. * Gratia vobis & pax à Deo Patre,
& Domino nostro Iesu Christo, * qui dedit
semetipsum pro peccatis nostris, vt eriperet
nos de præfenti sæculo nequam, secundum
voluntatem Dei & Patris nostri, * cui est glo-
ria in sæcula sæculorum: Amen. * Miror
quod sic tam citò transferimini, ab eo qui
vos vocauit in gratiam Christi, in aliud Euan-
gelium: * quod non est aliud, nisi sunt ali-
qui, qui vos conturbant, & volunt conuer-
tere Evangelium Christi. * Sed licet nos, aut
Angelus de celo euangelizet vobis præter-
quam quod euangelizauimus vobis, anathe-
ma sit. * Sicut prædiximus, & nunc iterum
dico: Si quis vobis euangelizauerit præter id
quod accepistis, anathema sit. * Modò enim
hominibus suadeo, an Deo? An quero ho-
minibus placere? Si adhuc hominibus pla-
cerem, Christi seruus non essem. * † Notum
enim vobis facio, fratres, Evangelium, quod
euangelizarum est à me, quia non est secun-
dum hominem: * † neque enim ego ab ho- 26 p.
mine accepi illud, neque didici, sed per re- 27.
uelationem Iesu Christi. * Audistis enim con-
uersionem meam aliquando in Iudaismo:
quoniam supra modum persequebar Ecce-
lesiam Dei, & expugnabam illam, * & profi-
ciebam in Iudaismo supra multos coetaneos
meos in genere meo, abundantius zelator
existens paternarum mearum traditio-
num. * Cum autem placuit ei, qui me segre-
gauit ex matris matris matre, & vocauit per
gratiam suam, * vt reuelaret Filium suum in
me, vt euangelizarem illum in Gentibus:
continuo non acquieui carni & sanguini. *
D neque veni Ierosolymam ad antecessores
meos Apostolos: sed abij in Arabiam: & ie-
rum teuerus sum Damascum: * deinde post
annos tres veni Ierosolymam videre Petrum,
& mansi apud eum diebus quindecim: *
alium autem Apostolorum vidi neminem,
nisi Iacobum fratrem Domini. * Quæ au-
tem scribo vobis, ecce coram Deo, quia non
mentior. * Deinde veni in partes Syriæ, &
Ciliciæ,

Ciliciz. * Eram autem ignotus facie Eccle-
siis Iudzæ, quæ erant in Christo: * tantum
autem audium habebant. Quoniam qui per-
sequebatur nos aliquando, nunc evangeli-
zat fidem, quam aliquando expugnabat: *
& in me clarificabant Deum.

CAPVT II.

*Pauli Evangelij veritatem liberè semper docuit
inter Gentes, approbantibus id primis Apostolis, &
nihil ad id addentibus, sed Paulum in socium re-
cipientibus: qui etiam palam reprehendit Cepham,
ostendens quid non ex legis operibus quisquam ius-
tificetur, sed per fidem in Christum.*

Deinde post annos quatuordecim, ite-
rum ascendi Ierosolymam cum Barna-
ba, assumpto & Tito. * Ascendi autem se-
cundum revelationem: & contuli cum illis
Evangelium, quod prædico in Gentibus,
seorim autem iis, qui videbantur aliquid
esse: ne fortè in vacuum currem, aut cu-
rarissem. * Sed neque Titus, qui mecum
erat, cum esset Gentilis, compellus est cir-
cumcidi. * Sed propter subintroductos falsos
fratres, qui subintroierunt explorare libera-
tem nostram, quam habemus in Christo Ie-
su, ut nos in seruitutem redigerent. * Qui-
bus neque ad horam cessimus subiectione, ut
veritas Evangelij permaneat apud vos: *
ab iis autem, qui videbantur esse aliquid, qua-
libet aliquando fuerint, nihil mea inierit. †
Deus personam hominis non accipit: mihi
enim qui videbantur esse aliquid, nihil cõ-
tulit. * Sed è contrà cum vidissem quod cre-
ditum est mihi Evangelium præputij, sicut &
Petro circumcisionis: (qui enim operatus est
Petro in Apostolatum circumcisionis, ope-
ratus est & mihi inter Gentes) * & cum co-
gnouissem gratiam, quæ data est mihi, Iaco-
bus, & Cephas, & Ioannes, qui videbantur
columnæ esse, dexteras dederunt mihi & Bar-
nabæ societatis: ut nos in Gentes, ipsi autem
in circumcisionem: * tantum ut pauperum
memores essemus: quod etiam sollicitus fui
hoc ipsum facere. * Cum autem venissem Cep-
phas Antiochiam, in faciem ei resieci, quia
reprehensibilis erat. * Prius enim quàm ve-
nissent quidam à Iacobo, cum Gentibus ede-
bat: cum autem venissent, subtrahere & se-
gregabat se, timens eos qui ex circumcisione
erant. * Et simulationi eius consenserunt ce-
teri Iudei, ita ut & Barnabas duceretur ab eis
in illam simulationem. * Sed cum vidissem
quod non rectè ambularent ad veritatem
Evangelij, dixi Cepha coram omnibus: Si tu,
cum Iudeus sis, genuiliter viuus, & non
Iudaicè: quomodo Gentes cogis Iudaizare?
* Nos natura Iudei, & non ex Gentibus
peccatores. * Sciens autem quod non ius-
tificatur homo ex operibus legis, nisi per fi-
dem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu cre-
dimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non
ex operibus legis: † propter quod ex operi-

bus legis non iustificabitur omnis caro. *
D Quod si querentes iustificari in Christi-
lo, inueni fumus & ipsi peccatores, nuncquid
Christus peccati minister est? Abiit. * Si
enim quæ destruxi, iterum hæc ædifico: præ-
varicatorum me constituo. * Ego enim per
legem, legi mortuus sum, ut Deo viuam:
Christo confixus sum cruci. * Vivo autem,
iam non ego: viuic verò in me Christus.
Quod autem nunc vivo in carne: in fide vi-
uo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semet-
ipsum pro me. * Non abiicio gratiam Dei.
Si enim per legem iustitia, ergo gratis Chris-
tus mortuus est.

CAPVT III.

*Sicut Abraha, ita & posteris, non ex legis ope-
ribus, sed ex fide in Christum datus est Spiritus san-
ctus: subditi autem legi, cum nemo præstet legem,
maledicti sunt: sed hanc maledictionem Christum
in se suscipiens, nos ab ea liberamus: promissiones
verò factæ Abrahæ per fidem complentur, licet in-
terim lex tanquam pedagogs data fuerit, quæ
non poterat iustificare.*

O Insensati Galatæ, quis vos fascinauit
non obedire veritati ante quorum oculo-
rum Iesus Christus præscriptus est, in vobis
crucifixus: * Hoc solum à vobis volo disce-
re: Ex operibus legis Spiritum accepistis, an
ex auditu fidei? Sic stulti estis, ut cum spi-
ritu coeperitis, nunc carne consummemini.
Tanta passi estis sine causâ, tamen sine cau-
sa. * Qui ergo tribuit vobis Spiritum, & ope-
ratur virtutes in vobis: ex operibus legis, an
ex auditu fidei? * Sicut scriptum est: † Abra-
ham credidit Deo, & reputatum est illi ad
iustitiam. * Cognoscite ergo, quia qui ex fi-
de sunt, ij sunt filij Abrahæ. * Proindeus au-
tem Scriptura, quia ex fide iustificat Gentes
Deus, prænuñtiavit Abrahæ: † Quia bene-
dicentur in te omnes Gentes. * Igitur qui ex
fide sunt, benedicentur cum fideli Abra-
ham. * Quicumque enim ex operibus legis
sunt, sub maledictio sunt. Scriptum est enim:
† Maledictus omnis, qui non permanserit in
omnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, ut
faciat ea, * Quoniam autem in lege nemo
iustificatur apud Deum, manifestum est: †
quia iustus ex fide viuic. * Lex autem non est
ex fide, sed, † Qui fecerit ea, viuic in illis.
* Christus nos redemit de maledictio legis,
factus pro nobis maledictum: quia scriptum
est: † Maledictus omnis qui pendet in lig-
no: * ut in Gentibus benedictio Abrahæ fie-
ret in Christo Iesu, ut pollicitationem Spi-
ritus accipiamus per fidem. * Fratres (secun-
dum hominem dico) † tamen hominis con-
firmatum testamentum nemo spernit, aut
superordinat. * Abrahæ dixit sunt promissio-
nes, & semini eius. Non dicit: Et semi-
nibus, quasi in multis: sed quasi in uno: Et
† semini tuo, qui est Christus. * Hoc autem di-
co, testamentum confirmatum à Deo: quæ

A A 22 post

† Deut.
10. d. 17.
16. 16.
1. 19.
Sup. 6. 8. 8.
Exil. 15.
1. 15.
Ad. 10.
1. 14.
Rom. 2.
1. 12.
Eph. 6.
1. 9.
Col. 3.
1. 15.
1. Pet. 3.
1. 17.

† Gen. 15.
d. 6.
Rom. 4.
1. 17.
1. 17.
1. 17.

† Gen. 12.
d. 1.
Exil. 44.
d. 10.

† Deut.
17. d. 16.

† Hab. 2.
d. 1.
Rom. 1.
1. 17.
† 1. 18.
1. 17.
† Deut. 17.
d. 17.

† Heb. 9.
d. 17.

† Rom. 3.
d. 10.

post quadringentos & triginta annos facta est Lex, non irritum facit ad euacuandam promissionem. * Nam si ex lege hereditas iam non ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donauit Deus. * Quid igitur lex? Propter transgressionem posita est, donec veniret semen, cui promiscar, ordinata per angelos in manu mediatoris. * Mediator autem vnus non est: Deus autem vnus est. * Lex ergo aduersus promissam Dei? Abs. Si enim data esset lex, quæ posset viuificare, vtrè ex lege esset iustitia. * † Sed conclusæ Scriptura omnia sub peccato, vt promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus. * Prius autem quàm veniret fides, sub lege custodiebamur conclusi, in eam fidem quæ revelanda erat. * Itaque lex pedagogus noster fuit in Christo, vt ex fide iustificemur. * Ar vbi venit fides, iam non sumus sub pedagogo. * Omnes enim filij Dei estis per fidem, quæ est in Christo Iesu. * † Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. * Non est Iudeus, neque Græcus: non est seruus, neque liber: non est masculus, neque femina. Omnes enim vos vnum estis in Christo Iesu. * Si autem vos Christi: ergo semen Abrahæ estis, secundum promissionem heredes.

CAPVT IV.

Ante Christum natum, Iudei in modum heredis ad hoc parati, sub lege continentur, tanquam sub tutore: conatur autem eos à legi seruare remouere, cum fide acceperint filiorum adoptionem, commemorans quanto seruire ipsam ac predicationem ipsius antea acceperant: & simul ad hoc typum aduersus de duobus Abrahæ filiis, duo testamenti designantibus: per quod docet legis amulatores à Christi hereditate eiciendos.

Deo autem: Quanto tempore heres parvulus est, nihil differt à seruo, cum a sit dominus omnium: * sed foli uxoribus & actoribus est, vsque ad præfinitum tempus à patre: * ita & nos cum essemus paruuli, sub elementis mundi eramus seruientes. * At vbi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege, * vt eos, qui sub lege erant, redimeret, vt adoptionem filiorum reciperemus. * Quoniam autem estis filij, misit Deus Spiritum filij sui in corda vestra, clamantem: Abba, Pater. * Itaque iam non est seruus, sed filius. Quod si filius: & heres per Deum. * Sed tunc quidem ignorantes Deum, iis qui natura non gnoscunt diu, seruiebatis. * Nunc autem cum cognoueritis Deum, immo cogniti sitis à Deo B quomodo conuertimini iterum ad infirma & egena elementa, in quibus denudò seruire vultis? * Dies obsecratis, & menses, & tempora, & annos. * Timeo vos, ne fortè sine causa laborauerim in vobis. * Estote sicut ego, quia & ego sicut vos: fratres obsecro vos: Nihil me læsistis. * Sciatis autem quia

per infirmitatem carnis euangelizauit vobis iampridem: & renovationem vestram in carne mea: non spreuistis, neque respuistis: sed sicut Angelum Dei excepistis me, sicut Christum Iesum. * Vbi est ergo beatitudo vestra? testimonium enim perhibeo vobis, quia, si fieri posset, oculos vestros crucifiscis, & dedissem mihi. * Ergo inimicus vobis factus sum, vetum dicens vobis? * Emulantur vos non bene: sed excludere vos volunt, vt illos emulemini. * Bonum autem emulamini in bono semper: & non tantum cum præfens sum apud vos. * Filioli mei, quos iterum parituro, donec formetur Christus in vobis. * Vellem autem esse apud vos modò, & mutare vocem meam: quoniam confundor in vobis. * Dicite mihi qui sub lege vultis esse, legem non legistis? * Scripsum est enim: Quoniam Abraham duos filios habuit: † vnum de ancilla, † & vnum de libera. * Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: * quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in monte Sina, in seruientem generans: quæ est Agar: * Sina enim mons est in Arabia, qui coniunctus est ei, quæ nunc est Ierusalem, & seruit cum filiis suis. * Illa autem, quæ iuxta est Ierusalem, libera est: quæ est mater nostra. * Scripsum est enim: † Lætare sterilis, quæ non paris: erumpe, & clama, quæ non parturis: quia multi filij desertæ, magis quàm eius quæ habet virum. * † Nos autem fratres, secundum Isaac promissionis filij sumus. * Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequabatur eum, qui secundum spiritum: ita & nunc. * Sed quid dicit Scriptura? † Elicie ancillam, & filium eius: non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ. * Itaque, fratres, non sumus ancillæ filij, sed liberæ: quia libertatè Christus nos liberauit.

CAPVT V.

Qui legis operibus iustificari cupit, expertus est fructum Christi, in quo nec prodest circumcisio nec præputium, sed fides viuax: hortatur ergo vt contineant à sectatoribus, iudeisque mutua dilectioni: cetero autem semper repugnans spiritui, trahit ad carnis opera, quæ separant à regno celorum: spiritus autem aduersi fructus quibus illud consequimur, etiam si legis opera non præstamus,

Stare, & nolite iterum iugo seruientis constringi. * † Ecce ego Paulus dico vobis: A quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. * Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est viuere legis faciendæ. * Euacuati estis à Christo, qui in lege iustificamini: à gratia excidistis. * Nos enim spiritu ex fide, spem iustitiæ expectamus. * Nam in Christo Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed fides, quæ per charitatem operatur.

operatur. * Currebatis bene: quis vos impediuit veritati non obedire? * Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos. * † Modicum fermentum totam massam corrumpit. * Ego confido in vobis in Domino, quod nihil aliud sapietis: qui autem conurbat vos, portabit iudicium, quicumque est ille. * Ego autem, fratres, si circumcisionem adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis. * Verum & absceindantur qui vos conurbant. * Vos enim in libertatem vocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasione dotis carnis, sed per charitatem Spiritus seruite inuicem. * Omnis enim lex in vno sermone impletur: † Diliges proximum tuum sicut te ipsum. * Quod si inuicem mordetis, & comedetis: videte ne ab inuicem consumamini. * Dico autem: † Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. * Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem: hæc enim sibi inuicem aduersantur: ut non quæcumque vultis, illa faciat. * Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. * Manifesta sunt autem opera carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus, venædictio, inimicitie, contentiones, emulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates, comestiones, & his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam quæ talia agunt, regnum Dei non consequuntur. * Fructus autem Spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. * Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. * Si spiritu viuimus, spiritum & ambulemus. * Non efficiamur inaniter gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

CAPVT VI.

Cum humilitate inuandus est proximus, nec alterum laudes curanda: semperque bene operandum est, ut tempore suo metamur vitam æternam: rursus monet ut caueant à seductoribus, qui cum legem suadeant, ipsi illam non observant: Paulus autem in solo Christo crucifixo gloriatur, ad quem nec circumcisio, nec præputium quidquam faciunt.

FRATRES, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu teneris. * Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. * Nam si quis existinat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. * Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero. * † Unusquisque enim onus suum portabit. * Communicet autem, is qui

catechizatur verbo ei qui se catechizat, in omnibus bonis. * Nolite errare: Deus non iridetur. * Quæ enim seminauerit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. * † Bonum autem facientes non deficiamus: tempore enim suo metemus non deficientes. * Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. * Videte qualibus literis scripsi vobis mea manu. * Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur. * Neque enim qui circumciduntur legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra gloriorentur. * Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. * In Christo enim Iesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed noua creatura. * Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. * De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim signum Domini Iesu in corpore meo porto. * Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro, fratres. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD EPHESIOS.

CAPVT PRIMVM.

Deum benedixit Apostolus, qui prædestinatos plurimos,isque maximis per Christum filium affecit beneficiis: atque Deo gratias ob fidem ac dilectionem Ephesiorum erga proximos, orans ut perfectam adipiscantur sapientiam: ostendens etiam Christi à mortuis suscitati exaltationem, qui constitutus est caput super omnem Ecclesiam.

AVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * † Benedixit Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in celestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. * Qui prædestinauit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum primum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. * In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum, secundum diuitias gratiæ eius, quæ superabundauit in nobis, in omni sapientia & prudentia: ut notum faceret nobis sacramentum

voluntatis suæ, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, * in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cælis, & quæ in terris sunt, in ipso, * In quo etiam & nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ: * vt simus in laudem gloriæ eius nos, qui antè sperauimus in Christo: * In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestræ) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis factio, * qui est pignus hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis: in laudem gloriæ ipsius. * Propterea & ego audiens fidem vestram, quæ est in Domino Iesu, & dilectionem in omnes sanctos, * non cessò gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: * vt Deus, Domini nostri Iesu Christi pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ, & reuelationis, in agnitione eius; * illuminatos oculos cordis vestri, vt sciatis quæ sit spes vocationis eius, & quæ diuinit gloriæ hereditatis eius in sanctis, & quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos, qui credimus † secundum operationem potentie virtutis eius, * quam operatus est in Christo, suscitans illum à mortuis, & constituens ad dexteram suam in cælestibus, * supra omnem principatum, & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro. * † Et omnia subiecit sub pedibus eius & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, * quæ est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

CAPVT II.

Peccatis antea mortui, per Christum uiuificati sunt, non suis operibus, sed gratia per fidem: ostendit Gentis quæ prius aliena erant à Dei promissionibus, iam per Christum & fidem, quæ Dei donum est, factas esse sanctorum conuies; idcirco habere fundamentum cum Patriarchis ac Prophetis.

Col. 1. 23. **E**T vos, cum essetis mortui delictis & peccatis vestris, * in quibus aliquando ambulastis secundum sæculum mundi huius, secundum principem potestatis aëris huius, spiritus qui nunc operatur in filios diffidentie: * in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desiderijs carnis nostræ, facientes voluntatem carnis & cogitationum, & eramus natura filij ire, sicut & ceteri: * Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, quæ dilexit nos, * & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, (cuius gratia estis saluati) * & coheredificauit, & confedere fecit in cælestibus in Christo Iesu: * vt ostenderet in sæculis superuenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. * Gratiæ enim estis saluati

per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum est: * non ex operibus, vt ne quis gloriatur. * Ipsi enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit Deus vt in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquando vos Gentis in carne, qui dicimini præputium, ab ea quæ dicitur in circumcisione in carne, manum facta: * quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati à conuersatione Israël, & hostes testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu, vos, qui aliquando eratis longè, facti estis propè in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit vtrique vnum, & medium parietem mœne soluens inimicitias in carne sua: * legem mandatorum decretis euacuans, vt duos condat in semetipso in vnum nouum hominem, faciens pacem, * & reconciliat ambos in vno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. * Et veniens euangelizauit pacem vobis, qui longè fuistis, & pacem iis, qui propè. * † quoniam per ipsum habemus accessum ambo in vno Spiritu ad Patrem. * Ergo iam non estis hospites, & aduexi: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei: * superedificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: * in quo omnis edificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino: * in quo & vos coedificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAPVT III.

Paulus docuit hoc mysterium, Prophetis & Apostolis reuelatum, quod Gentis essent per Christum participes promissionum Dei; quem oras vt spiritu corroborentur, & in charitate radicati, ad plenum in diuinis mysterijs edocentur.

Huius rei gratia, ego Paulus viduus Christi Iesu, pro vobis Gentibus, * si tamen audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: * quoniam secundum reuelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui: * prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: * quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu. * Gentis esse coheredes, & concorporales, & participes promissionis eius in Christo Iesu per Euangelium: * Cuius factus sum minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi † secundum operationem virtutis eius. * † Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, in Gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, * & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi à sæculis in Deo, qui omnia creauit, * vt innotescat principatibus & potesta

† Rom. 1. 2.

† 1. Cor. 1. 7.

† 1. Cor. 1. 7.

† 1. Cor. 1. 7.

potestatibus in celestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, * secundum predestinationem seculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro: * in quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem eius. * Propter quod pectus ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quæ est gloria vestra. * Huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, * ex quo omnis paternitas in cælis & in terra nominatur, * vt de vobis secundum diuitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum eius in interiore hominem, * Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in charitate radicari, & fundari, * vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum: * scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, vt impleamini in omnem plenitudinem Dei. * Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quàm petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quæ operatur in nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu, in omnes generationes seculi seculorum. Amen.

CAPVT IV.

Ad unitatem spiritus hortatur, ostendens Christum diuersa diuersis dedisse charismata, & ad sui corporis edificationem varios in Ecclesia instituisse ordines ad finem vsque mundi: mouet igitur vt exuto veteri homine nouum induant, utriusque partes explicans: cuiusque monet ut in hoc corpore manentes, separentur ab iis qui mente excecatis sequuntur effrenis carnis desideria, & nouos induant mores dominatiu prioribus.

Obscuro itaque vos ego vinctus in Domino, vt vt dignè ambuletis vocatione, A qua vocati estis, * cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicem in charitate, * vt solliciti seruire unitatem Spiritus in vinculo pacis. * Vnum corpus, & vnus Spiritus, sicut vocati estis in vna spe vocationis vestre. * Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. * vt Vnus Deus & Pater omnium, qui est super omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. * vt Vnicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. * Propter quod dicit: vt Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. * Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ? * Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cælos, vt impletet omnia. * Et ipse dedit quosdam quidem vt Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios verò Evangelistas, alios autem pastores, & doctores, * ad consummationem sanctorum in opus ministerij in edificationem corporis Christi: * donec occurramus omnes in unitatem fidei, & cognitionis filij Dei, in virtutem perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. * vt iam

non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrine in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. * Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus: * ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iunctionum subministrationem, secundum operationem in mensuram vniuersiuique membri, augmentum corporis facit in edificationem sui in charitate. * vt Hoc igitur dico, & testificor in Domino, vt iam non ambuletis, sicut & Gentēs ambulantes in vanitate sensus sui, * tenetis obliuiscuntur habentes intellectum, alienati à vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum, * qui delictantes, semetipsos, tradiderunt impudicitie, in operationem immunditatis omnis, in auariciam. * Vos autem non ita didicistis Christum: * si tamen illum audistis, & in ipso edocui estis, sicut estis venistis in Iesu. * vt deponere vos secundum pristinam conuersationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum deiditiam erroris. * vt Renouamini autem spiritu mentis vestre, * vt induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis. * vt Propter quod deponentes mendacium, vt loquimini veritatem vniuique cum proximo suo: quoniam sumus inuicem membra. * vt Israelitini, & nolite peccare: * vt sol non occidat super iracundiam vestram. * vt Nolite locum dare diabolo: * qui furatur, iam non furetur: magis autem labore operando manibus suis quod bonum est, vt habeat unde tribuat necessitatem patienti. * Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: sed si quis bonus ad edificationem fidei, vt dei gratiam audientibus. * Et nolite contristare spiritum sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. * Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis, cum omni malitia. * vt Estote autem inuicem benigni, misericordes, donantes inuicem, sicut & Deus in Christo donauit vobis.

CAPVT V.

Hortatur vt Christum imitentur, longe separati ab omni vicio ac seclerato, & redimimus tempus, assumant spiritualia, qua tradit exercitia: uxores vult subditas esse viris, viros autem diligere uxores, sicut Christus dilexit Ecclesiam.

Escote ergo imitatores Dei sicut filij charissimi: * vt & ambulare in dilectione, A sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis. * vt Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut auaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos, * aut turpitudine, aut stultiloquium, aut seueritas, quæ ad rem non pertinent: sed magis

gratiarum actio. * Hoc enim scitote intel-
ligentes, quod omnis fornicator, aut im-
mundus, aut avarus, quod est idolorum ser-
uitus, non habet hereditatem in regno
Christi & Dei. * † Nemo vos seducat ina-
nibus verbis: propter hec enim venit ira
Dei in filios dissidentie. * Nolite ergo effi-
ci participes eorum. * Eratis enim aliquan-
do tenebræ; nunc autem lux in Domino. C
Vt filij lucis ambulate: * fructus enim lu-
cis est in omni bonitate, & iustitia, & ve-
ritate: * probantes quid sit beneplacium
Deo: * & nolite communicare operibus in-
fructuosis tenebrarum, magis autem redar-
guite. * Quæ enim in occulto sunt ab ipsis,
turpe est & dicere. * Omnia autem, quæ ar-
guuntur, à lumine manifestantur: omne
enim, quod manifestatur, lumen est. * Pro-
pter quod dicit: Surge qui dormis, & exur-
ge à mortuis, & illuminabit te Christus. * Vi-
dete itaque fratres, quomodo caute ambu-
letis: † non quasi insipientes, * sed vt sa-
pientes: redimentes tempus, quoniam dies
mali sunt. * † Propterea nolite fieri impru-
dentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei.
* Et nolite inebriari vino in quo est luxu-
ria: sed implemini Spiritu sancto, * loquen-
tes vobismetipsos in psalmis, & hymnis, &
canticis spiritualibus, cantantes & psallen-
tes in cordibus vestris Domino, * gratias
agentes semper pro omnibus, in nomine
Domini nostri Iesu Christi, Deo & Patri. * 21
Subiecti inuicem in timore Christi. * † Mu-
lieres viris suis subditæ sint, sicut Domino:
* † quoniam vir caput est mulieris: sicut
Christus caput est Ecclesiæ: Ipse, saluator
corporis eius. * Sed sicut Ecclesia subiecta est
Christo, ita & mulieres viris suis in omni-
bus. * † Viri diligite vxores vestras, sicut
& Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum
tradidit pro ea, * Vt illam sanctificaret, mun-
dans lauacro aque in verbo vite, * vt exhi-
beret ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non ha-
bentem maculam, aut rugam, aut aliquid
huiusmodi, sed vt sit sancta & immacula-
ta. * Ira & viri debent diligere vxores suas vt
corpora sua. Qui suam vxorem diligit, se-
ipsum diligit. * Nemo enim vquam car-
nem suam odio habuit: sed nutrit, & fouet
eam, sicut & Christus Ecclesiam: * quia
membra sumus corporis eius, de carne eius
& de ossibus eius. * † Propter hoc relinquet
homo patrem, & matrem suam, & adhere-
bit vxori suæ: & † erunt duo in carne vna. *
Sacramentum hoc magnum est, ego autem
dico in Christo & in Ecclesia. * Verumtamen
& vos singuli, vnusquisque vxorem suam
sicut seipsum diligit: vxor autem timeat vi-
rum suum.

*serui sui memores sint officij: mores Dei arma-
turam, enim partes explicant, indandam, ad
resistendum spiritualibus inimicis, petens etiam
vt pro se orant.*

† Illi obedite parentibus vestris in Domi-
no: hoc enim iustum est. * † Honora pa-
trem tuum, & matrem tuam quod est man-
datum primum in promissione: * vt bene sit
tibi, & sis longeuus super terram. * Et vos
partes nolite ad iracundiam prouocare filios
vestros: sed educate illos in disciplina &
correctione Domini. * † Serui obedite do-
minis carnalibus cum timore, & tremore,
in simplicitate cordis vestri, sicut Christo:
* non ad oculum seruientes, quasi homini-
bus placentes, sed vt serui Christi, facientes
voluntatem Dei ex animo, * cum bona vo-
luntate seruientes sicut Domino, & non ho-
minibus: * scientes quoniam vnusquisque,
quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet
à Domino, siue seruus, siue liber. * Et vos
domini eadem facite illis, remittentes minas:
scientes quia & illorum, & vester Dominus
est in caelis: † & personarum acceptio non
est apud eum. * De cetero fratres, confor-
tamini in Domino, & in potentia virtutis
eius. * Induite vos armaturam Dei, vt possi-
tis stare aduersus insidias diaboli. * quoniam
non est nobis colloctario aduersus carnem &
sanguinem; sed aduersus principes, & po-
testates, aduersus mundi rectores tenebrarum
harum, contra spiritalia nequitie, in coe-
lestibus. * Propterea accipite armaturam
C Dei, vt possitis resistere in die malo, & in
omnibus perfecti stare. * Stare ergo incec-
di lumbos vestros in veritate, & induti lo-
ricam iustitiæ, * & calcæari pedes in præpa-
ratione Euangelij pacis: * in omnibus su-
mentes scutum fidei, in quo possitis omnia te-
la nequissimi ignea extinguere: * † & galeam
salutis assumere; & gladium spiritus, (quod
est verbum Dei) * per omnem orationem &
obsecrationem orantes omni tempore in spi-
ritu: & in ipso † vigilantes in omni instan-
tia; & obsecratione pro omnibus sanctis;
* † & pro me, vt deus mihi sermo in aper-
tione oris mei cum fiducia, notum facere
mysterium Euangelij: * pro quo legatione
fungor in catena, ita vt in ipso audeam, pro-
ut oportet me, loqui. * Vt autem & vos scia-
tis quæ circa me sunt, quid agram: omnia
vobis nota faciet Tychicus, charissimus fra-
ter, & fidelis minister in Domino: * quem
misi ad vos in hoc ipsum, vt cognoscatis
quæ circa nos sunt, & consoletur corda ve-
stra. * Paxatribus, & charitas cum fide,
à Deo Patre, & Domino Iesu Christo. *
Gratia cum omnibus, qui diligunt Domi-
num nostrum Iesum Christum in corruptio-
ne. Amen.

CAPVT VI

*Filij parentibus, serualque dominis obediunt:
vniuersumque parentes erga filios, & domini erga*

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD PHILIPPENSES.

CAPVT PRIMVM.

Ex magno afflicta quem habes erga Philippenses, manifestat ei quod pressura sua in maiorem Euangelij fructum efferunt: quam utilitatem si non spectares, omnino dissolui superes, & esse cum Christo: cuiusque adhibetur ut dignè ad Christi Euangelium conuerterentur, dicenti quod pro ipso iam afflictiones sustinerint.

PAVLVS & Timotheus, serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis, cum episcopis, & diaconibus. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, * semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens, * super communicatione vestra in Euangelio Christi à prima die vsque nunc. * confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum, perficiet vsque in diem Christi Iesu. * sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Euangelij, socios gaudij mei omnes vos esse. * Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Iesu Christi. * Et hoc oro vt charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu: * vt probetis poriora, vt sitis sinceri, & sine offensa in diem Christi, * repleti fructu iustitiæ per Iesum Christum, & in gloriam & laudem Dei. * Scire autem vos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis, ad profectum venerunt Euangelij: * ita vt vincula mea manifesta ficerent in Christo in omni prætorio, & in ceteris omnibus; * & plures è fratribus Domino confidentes vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui. * Quidam quidem & propter inuidiam & contentionem, quidam autem & propter bonam voluntatem Christum prædicant. * quidam ex charitate, scientes quoniam in defensionem Euangelij posui sum. * Quidam autem ex contentione Christum annuntiant non sincerè, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. * Quid enim? Dum omni modo, siue per occationem, siue per veritatem, Christus annuntietur; & in hoc gaudeo, sed & gaudebo. * Scio enim quia hoc mihi proveniet ad salutem, per vestram orationem, & subministratorem Spiritus Iesu Christi. * secundum expectationem & spem meam, quia in nullo confundar: sed in omni fiducia sicut semper, & nunc magnificabitur Christus in corpore meo, siue per vitam, siue per mortem. * Mihi enim

12 vivere Christus est, & mori lucrum. * Quod D si vivere in carne, hic mihi fructus operis est, 13 & quid eligam ignoro. * Coarctor autem è duobus: desiderium habens dissolui, & esse 14 cum Christo, multò magis melius: * permanere autem in carne, necessarium propter 15 vos. * Et hoc confidens scio quia manebo, & permanebo omnibus vobis, ad profectum vestrum, & gaudium fidei: * vt gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me, per meum aduentum iterum ad vos. * † Tantum 17 digne Euangelio Christi conuerfamini: vt siue cum venero, & videro vos, siue absens audiam de vobis, quia statis in vno spiritu 18 vnanimis, collaborantes fidei Euangelij: * & in nullo terreamini ab adversariis: quæ illis est causa perditionis, vobis autem salutis, 19 & hoc à Deo: * quia vobis donatum est pro Christo, non solum vt in eum credatis, sed 20 vt etiam pro illo patiamini: * idem certamen habentes, quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

CAPVT II.

Ad mutuum dilectionem & concordiam, animique modestiam miro affectu eos hortatur, exemplo Christi, in cuius nomine omne genus nunc stetit, vigæ suam in timore operentur salutem: congratulatur tum illis quod inter malos sancti vivant, tum sibi quod sales habent discipulos: Timotheum laudat à sincera Euangelij predicatione & obedientia: similiter & Epaphroditum, quem ad eos mittit, postquam ab agri-tudine convalescit.

SI qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: * implete gaudium meum, vt idem sapitis, eandem charitatem habentes, vnanimis, id ipsum sentientes, * nihil per contentionem, neque per inanem gloriam: sed in humilitate superiores tibi inuicem arbitantes, * non quæ sua sunt linguli considerantes, sed ea quæ aliorum. * Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: * qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrarus est esse se æqualem Deo: * sed semetipsum exinanivit formam serui accipiens, & habitu inuentus vt homo. * † Humiliavit semetipsum factus obediens 8 vsque ad mortem, mortem autem crucis. * 9 Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: * † vt in nomine Iesu omne genu flectat celestium, terrestrium & infernorum; * & omnis lingua confiteatur, quia Dominus 11 Iesu-Christus in gloria est Dei Patris. * Itaque charissimi mei, (sicut semper obedistis) non vt in præsentia mei tantum, sed multò magis nunc in absentia mea, cum meo & tremore vestram salutem operamini. * Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere, pro bona voluntate. * † Omnia au-

† Eph. 4.
A. 1.
Col. 1.
A. 10.
1. Thess. 2.
E. 12.

† Heb. 2.
E. 9.

† Isai. 45.
A. 10.
Rom. 14.
E. 12.

† 1. Pet. 4.
E. 9.

tem facie sine murmuracionibus, & hæsitacionibus, * vt sitis sine querela, & simplices
 filij Dei, sine reprehensione, in medio nationis prauæ & peruerse: inter quos lucetis
 sicut luminaria in mundo, * verbum vite continentes
 ad gloriam meam in die Christi, C quia non in vacuum cucurrit, neque in vacuum laboravi. * Sed & si inuolor supra sacrificium,
 & obsequium fidei vestræ, gaudeo, & congratulor omnibus vobis. * Id-
 ipsum autem & vos gaudeat, & congratulor
 mini mihi. * Spero autem in Domino Iesu, C
 † 1. Cor. 11. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

CAPVT III.

Nemo in legalibus gloriari potest, aliqui Paulo id maxime conueniret: qui tamen omnia hac detrimentum arbitratu est, quo Dei iustitiam ex fide in Christum adipisceretur, semper proficiens ut tandem perfectiorem consequeretur: quapropter Philippienses hortatur ut ipsum, & non dysscales, crucis Christi, inimicos, inueniant.

DE cetero fratres mei gaudeat in Domino. Eadem vobis scribere, mihi quidem non pigrum, vobis autem necessarium. * Videte canes, videte malos operarios, & videte concisionem. * Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu seruiamus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne fiduciam habentes: * quamquam ego habeam confidentiam & in carne. Si quis alius videtur confidere in carne, ego magis, * circumcissus octauo die, ex genere Israël, de tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, † secundum legem Phariseus, † secundum emulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum

iusticiam, quæ in lege est, conuersatus sine querela. * Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitraus sum propter Christum detrimenta. * Verumtamen existimo omnia detrimentum esse, propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimenta feci, & arbitror ut stercorea, ut Christum lucrificarem, & inueniam in illo, non habens meam iusticiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex Deo est iusticia in fide, * ad cognoscendum illum, & virtutem resurrectionis eius, & societatem passionum illius: configuratus morti eius: * si quo modo occurrat ad resurrectionem, quæ est ex mortuis. * non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem, si quomodo comprehendam in quo & comprehensus sum à Christo Iesu. * Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Vnum autem, quæ quidem reus sunt obliuiscens, ad ea verò quæ sunt priora extendens me ipsum, * ad destinatum persequor, ad brauium superne vocacionis Dei in Christo Iesu. * Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus reuelabit. * Verumtamen ad quod peruenimus, ut idem sapiamus, & in eadem permaneamus regula. * Imitatores mei estote fratres, & obseruare eos qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. * Multi enim ambulant, quos sæpe dimittimus vobis (nunc autem & flens) dico inimicos crucis Christi: * quorum finis interitus: quorum Deus venter est: & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. * Nostra autem conuersatio in cælis est: vnde etiam Saluatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum, * qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, qua etiam possit subicere sibi omnia.

CAPVT IV.

Ad perseverantiam & spirituale gaudium, modestiam, preces & gratiarum actiones eos compouit, pacem Dei ipsis exceptans, utque mordicus teneant quæcumque Dei sunt, laudans ipsos, quod per Epaphroditum necessaria ad ipsum miserunt.

ITAQUE fratres mei charissimi, & desideratissimi, gaudium meum & corona mea: sic stete in Domino, charissimi. * Euodiam rogo, & Syntychem deprecor, idipsum sapere in Domino. * Etiam rogo & te germane compar, adiua illas, quæ mecum laborauerunt in Evangelio cum Clemente, & ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vite. * Gaudeat in Domino semper: iterum dico gaudeat. * Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est. * Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestras innotescant apud Deum. * Et

* Et pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Iesu. * De cetero fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus discipline, hæc cogitare. * Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum. * Gaudium sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando restitistis pro me sentire: sicut & sentiebatis: occupari autem eratis. * Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. * Scio & humiliari, scio & abundare: (vbiq; & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire: & abundare, & penuriam pati. * omnia possum in eo, qui me confortat. * Verumtamen benè fecistis, communicantes tribulationi meæ. * Scitis autem & vos Philippenses, quod in principio Euangelij, quando profectus sum à Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicauit in ratione dati & accepti, nisi vos soli: * quia & Thessalonicam semel & bis in vltim qui misistis. * Non quia querro datum, sed requiro fructum abundantem in ratione vestra. * Habeo autem omnia, & abundo: repletus sum, acceptis ab Epaphrodito quæ misistis, odorem suauitatis, † hostiam acceptam, placentem Deo. * Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum, secundum diuitias suas, in gloria in Christo Iesu. * Deo autem & Patri nostro gloria in secula seculorum: Amen. * Salutate omnem sanctum in Christo Iesu. * Salutant vos, qui mecum sunt fratres. Salutant vos omnes sancti, maxime autem qui de Cæsaris domo sunt. * Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAULI APOSTOLI

AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

Audita fide, charitate ac spe Colossensium, orat pro ipsis Apostolus, quo in scientia Dei bonique operibus perficiantur: Christum Dei imaginem dicat, per quem omnia creata sunt: & qui caput est Ecclesie, quo omnia pacificata sunt: hortatur ergo vt immobiles in fide permaneant: sequè dicit effectum Christi ministerium, ad predicandum mysterium à seculis absconditum, & nunc manifestatum.

AVLVS Apostolus Iesu Christi: per voluntatem Dei, & Timotheus A frater: * eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gracias agimus Deo,

& Patri Domini nostri Iesu Christi, semper pro vobis orantes: * audientes fidem vestram in Christo Iesu, & dilectionem quam habetis in sanctos omnes, * propter ipsam, quæ reposita est vobis in caelis: quam audistis in verbo veritatis Euangelij: * quod peruenit ad vos, sicut & in vniuerso mundo est, & fructificat, & crescit, sicut in vobis, ex ea die, qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in veritate, * sicut didicistis ab Epaphra charissimo conseruo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu, * qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu. * Ideo & nos ex qua die audiuius, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali: * vt ambuletis dignè Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: * in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia & longanimitate cum gaudio, * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum filij dilectionis suæ: * in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum: * qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ: * † quoniam in ipso condita sunt vniuersa in caelis, & in terra, visibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum & in ipso creata sunt: * & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesie, † qui est principium, primogenitus ex mortuis: vt sit in omnibus ipse primatum tenens. * quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare: * & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in caelis sunt. * Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: * nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles: & immobiles à spe Euangelij, quod audistis, quod prædicatum est in vniuersa creatura, quæ sub caelo est, cuius factus sum ego Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea quæ desunt passionum Christi, in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, vt impleam verbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit à seculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, * quibus voluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Genibus, quod

† Rom. 11. 41.

† Rom. 1. 4. 1.

† 1. Cor. 15. 20. 21. 22.

quod est Christus, in vobis spes glorie,
 * quem nos annuntiamus, corripientes om- 18
 nem hominem, & docentes omnem homi-
 nem, in omni sapientia, vt exhibeamus om-
 nem hominem perfectum in Christo Iesu
 * in quo & laboro, curando secundum 19
 operationem eius, quam optatur in
 me, in virtute.

CAPVT II.

*Hortatur vt caueant ne ullis aut persuasumibus
 aut imposturis philosophorum, seu legem inducere
 volentium, seducantur à Christi fide: per quem à
 peccatis, à potestate diaboli, & ab aduerso ipsi
 chirographo liberati, vt nunc legalia decreta nul-
 lo in pretio sint habenda.*

Volo enim vos scite qualem sollicitudi-
 nem habeam pro vobis, & pro iis qui A
 sunt Laodicie; & quicumque non viderunt
 faciem meam in carne: * vt consolentur cor- 1
 da ipsorum, instructi in charitate, & in om-
 nes diuitias plenitudinis intellectus, in agni-
 tionem mysterij Dei Patris & Christi Iesu:
 * in quo sunt omnes thesauri sapientie & 3
 scientie absconditi. * Hoc autem dico, vt 4
 nemo vos decipiat in sublimitate sermonum.

† 1. Cor. 3.
 * † Nam etsi corpore absens sum, sed spiritu 5
 vobiscum sum: gaudens, & videns ordinem
 vestrum, & firmitatem eius, quæ in Chri-
 sto est, fidei vestræ. * Sicut ergo accepistis 6
 Iesum Christum Dominum, in ipso ambula-
 te, * radicati, & superedificati in ipso, & 7
 confirmati fide, sicut & didicistis, abundan-
 tes in illo in gratiarum actione. * Videte ne 8
 quis vos decipiat per philosophiam, & inane
 fallaciam, secundum traditionem homi-
 num, secundum elementa mundi, & non
 secundum Christum: * quia in ipso inha- 9
 bitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter:
 * & estis in illo repleti, qui est caput 10
 omnis principatus, & potestatis: * in quo 11
 & circumcisi estis circumcisione non manu

C
 facta in expolatione corporis carnis, sed in
 circumcisione Christi: * conspici ei in 12
 baptismo, in quo & resurrexistis per fidem
 operationis Dei, qui suscitauit illum à mor-
 tuis. * † Et vos, cum mortui essetis in deli- 13
 ctis, & præputio carnis vestræ, conuiuifica-
 uit cum illo, donans vobis omnia delicta:
 * delens quod aduersus nos erat chirogra- 14
 phum decreti, quod erat contrarium nobis,
 & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci:
 * & expolians principatus, & potestates, 15
 traduxit confidenter, palam triumphans
 illos in semetipso. * Nemo ergo vos iudi- 16
 cet in cibo, aut in potu, aut in parte diei
 festi, aut neomeniæ, aut sabbatorum: * quæ 17
 sunt vmbra futurorum: corpus autem Chri-
 sti. * † Nemo vos seducat, volens in hu- 18
 militate, & religione angelorum, quæ non D
 vidit ambulans, frustra inflatus sensu carnis
 sue, & non tenens caput, ex quo totum 19
 corpus, per nexus & conjunctiones submi-

nistratum & constructum, crescit in augmen-
 tum Dei. * Si ergo mortui estis cum Chri-
 sto ab elementis huius mundi: quid adhuc
 tamquam viuentes in mundo decetis?
 21 * Ne tegeritis, neque gustaueritis, neque
 22 conerctaueritis: * quæ sunt omnia in in-
 teritum ipso vsu, secundum præcepta &
 23 doctrinas hominum: * quæ sunt rationem
 quidem habentia sapientie in superstitione,
 & humiliate, & non ad parcendum corpori,
 non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

CAPVT III.

*In moribus eos informat, vt exuto veteri homi-
 ne cum actibus suis, quos hic explicat, nouum induant
 in quo non est distinctio nationis aut condi-
 tionis; assumantque virtutes, ac variis modis
 Deum laudent, cuncta ad ipsum referentes: docet
 deinde quomodo se habere debeant uxores & ma-
 riti, filij & patres, serui ac domini.*

1 Igitur, si consurrexistis cum Christo, quæ
 2 sursum sunt querite, vbi Christus est in
 A dextera Dei sedens: * quæ sursum sunt
 3 sapere, non quæ super terram. * Mortui
 enim estis, & vita vestra est abscondita
 4 cum Christo in Deo. * Cum Christus ap-
 paruerit, vita vestra: tunc & vos appare-
 5 bitis cum ipso in gloria. * Mortificæ ergo
 membra vestra, quæ sunt super terram; † for-
 6 nicationem, immunditiam, libidinem, con-
 cupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est
 6 simulacrorum seruitus: * propter quæ venit
 7 ira Dei super filios incredulitatis: * in quibus
 & vos ambulastis aliquando, cum viu-
 8 retis in illis. * † Nunc autem deponite & † Rom. 6.
 B vos omnia; itam, indignationem, malitiam, 4
 blasphemiam, utpote sermonem de ore ve- 4
 9 stro. * Nolite mentiri inuicem, expolians
 vos veterem hominem cum actibus suis,
 10 * & induentes nouum, cum qui renouatur
 in agnitionem, secundum quod imaginem eius
 11 qui creauit illum. * vbi non est Gentilis, &
 Iudeus, circumcisio, & præputium, Barba-
 12 rus, & Scythia, seruus, & liber: sed omnia,
 & in omnibus Christus. * Induite vos ergo
 sicut ecclesi Dei, sancti, & dilecti, viscera mi-
 13 sericordiæ, benignitatem, humilitatem, mo-
 destiam, patientiam: * supportantes inui-
 14 cem, & donantes vobismetipsos, si quis ad-
 uersus aliquem habet querelam: sicut &
 14 Dominus donauit vobis, ita & vos. * Super
 omnia autem hæc, charitatem habete, quod
 15 est vinculum perfectionis: * & pax Christi
 exaltet in cordibus vestris, in qua & vo-
 16 cati estis in vno corpore: & grati estote.
 16 * Verbum Christi habitet in vobis abundan-
 ter, in omni sapientia, docentes, &
 commonentes vosmetipsos, psalmis, hym-
 nis, & canticis spiritualibus, in gratia can-
 17 tantes in cordibus vestris Deo. * † Omne
 quodcumque facitis in verbo aut in opere,
 omnia in nomine Domini Iesu Christi, gra-
 18 tias agentes Deo & Patri per ipsum. * † Mu-
 lieres

† Eph. 3.
A. 1.† Mat. 23.
* 1. Cor. 3.† 1. Cor. 16.
E. 11.† Eph. 5.
d. 12.† 1. Pet. 3.
c. 1.

lires subdite estote viris, sicut oportet, in Domino. * Viri diligite uxores vestras, & nolite amari esse ad illas. * † Filij obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. * † Patres, nolite ad indignationem prouocare filios vestros, vt non pusillo animo fiant. * † Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. * Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus: * scientes quod à Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo seruire. * † qui enim iniuriam facit, recipiet id quod inique gessit, & non est perfonarum acceptio apud Deum.

CAPVT IV.

Pro se cupit ipsi precari, & caute ac discretè cum infidelibus conuersari: mittitque qui manifestent eis quæ apud ipsum agantur. & variorum salutationes adscribit, cupiens vt & hæc & similiter Laodicensium epistola apud utramque legatur Ecclesiam.

Domini, quod iustum est & æquum, seruis prestare: scientes quod & vos Dominum habetis in celo. * † Oratori instate, vigilantes in ea in gratiarum actione: * † orantes simul & pro nobis, vt Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam vincit sum) * vt manifestem illud ita vt oportet me loqui. * † In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt: tempus redimentes. * Seruo vester semper in gratia sale sit conditus, vt sciatis quomodo oporteat vos vnicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia vobis nota faciet Tichicus, charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in Domino: * quem misi ad vos ad hoc ipsum, vt cognoscat quæ circa vos sunt, & consoletur corda vestra, * cum Onesimo charissimo, & 9 fideli fratre, qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient vobis. * Salutat 10 vobis Aristarchus concipius meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata: si venerit ad vos excipite illum: * & Iesus qui dicitur Iustus: qui sunt ex circumcissione: hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est: seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, vt stetis perfecti, & pleni in omni voluntate Dei. * Testimonium enim illi perhibeo, quod habet multum laborem pro vobis, & pro iis qui sunt Laodice, & qui Hierapoli. * Salutat vos † Lucas medicus charissimus: & Demas. * Salutate fratres, qui sunt Laodice, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc, facite vt & in Laodicensium Ecclesia legatur: & eam, quæ Laodicensium est, vos legatis. * Et dicite

Archippo: Vide ministerium, quod accepisti in Domino, vt illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD THESSALONICENSES

PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Thessalonicenses commendat, altis Deo gratias quid suscepit semel fidem seruauerint, Pauli, non ipsius Domini imitatores effecti, ac forma reliquis credentibus, palam ostendentes, quem apud ipsos fructum Pauli præsidentio habuerit.

AVLV S, & Siluanus, & Timotheus, Ecclesie Thessalonicensium, in Deo Patre, & Domino Iesu Christo. * Gratia vobis, & pax. Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, * memores operis fidei vestræ, & laboris, & charitatis, & sustinentiæ spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum & patrem nostrum: * scientes fratres, dilecti à Deo, electionem vestram: * quia Euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos. * Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti: * ira vt facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. * A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est, ita vt non sit nobis necesse quidquam loqui. * Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad Deum à simulacris, seruire Deo vivo, & vero, * & expectare Filium de caelis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

CAPVT II.

Ostendit quàm sinceram se exhibuerit in predicando ipsius Euangelio, gratias Deo agens quid suscepit Dei verbum sedulo seruauerint, post multa à contritiolibus, sicut Ecclesia Iudæa à Iudæis, qui tunc cum Christo etiam per omnes persequuntur: declarat etiam quàm ardentem gerat erga ipsos affectum.

Nam ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit: * sed ante passim, & contumeliis affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro, loqui ad vos Euangelium Dei in multa sollicitudine. * Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque

† Eph. 6.

† Eph. 6.

† Tit. 2.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

† 1. Cor. 1.

neque in dolo, * sed sicut probati sumus à 4
Deo vt crederetur nobis Euangelium: ita
loquimur, non quasi hominibus placentes,
sed Deo, qui probat corda nostra. * Neque 5
enim aliquando fuimus in sermone adulationis,
sicut scitis: neque in occasione avaritiae: Deus testis est: * nec querentes ab 6
hominibus gloriam, neque à vobis, neque
ab aliis. * Cum possemus vobis oneri esse vt 7
Christi Apostoli: sed facti sumus paruuli in B
medio vestrum tanquam si nutrix foueat
filios suos. * Ita desiderantes vos, cupide vo- 8
lehamus tradere vobis non solum Euange-
lium Dei, sed etiam animas nostras: quoniam
charissimi nobis facti estis. * Memores enim 9
estis fratres laboris nostri, & fatigationis:
† nocte ac die operantes, ne quem vestrum
grauaremus, praedicauimus in vobis Evan-
gelium Dei. * Vos testes estis, & Deus, 10
quàm sanctè, & iustè, & sine querela, vobis,
qui credidistis, fuimus: * sicut scitis, quali- 11
ter vnumquemque vestrum (sicut pater filios
suos) * deprecantes vos & consolantes, testi-
ficari sumus, vt ambularetis dignè Deo, qui
vocaui vos in suum regnum & gloriam.
* Ideò & nos gratias agimus Deo sine inter- 12
missione: quoniam cum accepissetis à nobis
verbum auditus Dei, accepistis illud, non vt
verbum hominum, sed (sicut est verè) ver-
bum Dei, qui operatur in vobis, qui credi-
distis. * vos enim imitatores facti estis fratres 14
Ecclesiarum Dei, quae sunt in Iudæa in
Christo Iesu: quia eadem passi estis & vos à
contribulibus vestris, sicut & ipsi à Iudeis:
* qui & Dominum occiderunt Iesum, & 15
Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo D
non placent, & omnibus hominibus aduer-
santur: * prohibentes nos Genibus loqui 16
vt saluè fiant, vt impleant peccata sua sem-
per: peruenit enim ita Dei super illos vi-
que in finem. * Nos autem fratres desolati 17
à vobis ad tempus horæ, aspectu, non cor-
de, abundantius festinamus faciem ves-
tram videre cum multo desiderio: * quo- 18
niam volumus venire ad vos: ego quidem
Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit
nos satanas. * Quæ est enim nostra spes 19
aut gaudium, aut corona gloriæ: Nonne vos
ante Dominum nostrum Iesum Christum
estis in aduentu eius: * vos enim estis gloria 20
nostra & gaudium.

CAPVT III.

Metuens ne propter suas afflictiones à fide monerentur, misit ad eos Timotheum, qui ipso roboraret: illo autem reuerso gratias Deo agi quid in fide ac dilectione firmi permanserint: ostendens quantum cupiat illos iuuare, vt suppleat quod deest fidei ipsorum.

Propter quod non sustinentes amplius, 1
placuit nobis remanere Athenis, solis A
* † & misimus Timotheum fratrem nostrum, 2
& ministrum Dei in Euangelio Christi, ad

confirmandos vos, & exhortandos pro fide
3 vestra: * vt nemo moueatur in tribulationibus
istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi su-
4 mus. * Nam & cum apud vos essemus, præ-
B dicebamus vobis passuros nos tribulationes,
5 sicut & factum est, & scitis. * Propterea &
ego amplius non sustinens, misi ad cognoscendam fidem vestram: ne forte tentauerit
vos is qui tentat, & inanis fiat labor noster.
6 * Nunc autem veniente Timotheo ad nos à
vobis, & annuntiante nobis fidem & chari-
tatem vestram, & quia memoriam nostri ha-
betis bonam semper, desiderantes nos videre,
7 sicut & nos quoque vos: * ideò consolati su-
C mus fratres in vobis, in omni necessitate &
8 tribulatione nostra, per fidem vestram, * quo-
niam nunc viuimus, si vos statis in Domino.
9 * Quam enim gratiarum actionem possumus
Deo retribuere pro vobis, in omni gaudio,
quo gaudemus propter vos ante Deum no-
strum, * nocte ac die abundantius orantes, vt
10 videamus faciem vestram, & compleamus ea
11 quæ defunt fidei vestræ: * Ipse autem Deus
D & Pater noster, & Dominus noster Iesus
12 Christus, dirigat viam nostram ad vos. * Vos
autem Dominum multiplicet, & abundare faciat
charitatem vestram in inuicem, & in
13 omnes, quemadmodum & nos in vobis: * ad
confirmanda corda vestra sine querela in san-
ctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in
aduentu Domini nostri Iesu Christi cum om-
nibus sanctis eius. Amen.

CAPVT IV.

Hortatur vt tradita sibi præcepta obseruent, abstinentes à fornicatione, ac se matutò diligentes, manibusque operantes, quò multus quidquam desiderare cogantur: docet modum nostræ resurrectionis, ne inordinata tristitia se crucient propter eos qui moriuntur.

DE cetero ergo, fratres, rogamus vos &
A obsecramus in Domino Iesu, vt quem-
admodum accepistis à nobis, quomodo
oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic
2 & ambuletis, vt abundetis magis. * Scitis
enim quæ præcepta dederim vobis per Do-
3 minum Iesum. * † Hæc est enim voluntas
Dei, sanctificatio vestra: vt abstineatis vos
4 à fornicatione, * vt sciat unusquisque ve-
strum vas suum possidere in sanctificatione
& honore: * non in passione desiderij, si-
6 cut & Gentes quæ ignorant Deum: * &
B ne quis supergrediatur, neque circumue-
niat in negotio fratrem suum: quoniam
vindex est Dominus de his omnibus, sicut
7 prædiximus vobis, & testificati sumus. * non
enim vocauit nos Deus in immunditia,
8 sed in sanctificationem. * Itaque qui hæc
spernit, non hominem spernit, sed Deum:
qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in
9 nobis. * De charitate autem fraternitatis
non necesse habemus scribere vobis: † ipsi
enim vos à Deo didicistis vt diligatis inuicem.
* Etenim

† AB. 10.
f. 16.
1 Cor. 4.
c. 11.
† 1. Tim. 3.
§ 8.

† Rom. 12.
c. 12.
Eph. 5.
c. 12.

† AB. 16.
c. 1.

† Rom. 11.
d. 14. 12. 6.
12. 17.
1. Rom. 1.
§ 10. c. 6.
12.

* Etenim illud facitis in omnes fratres in
vniuersa Macedonia. Rogamus autem vos
fratres ut abundetis magis, * & operam de-
tis ut quies sitis, & ut vestrum negotium aga-
tis, & operemini manibus vestris; sicut pre-
cepimus vobis: & ut honestè ambuletis ad
eos qui foris sunt: & nullius aliquid deside-
retis. * Nolumus autem vos ignorare fratres
de dormientibus, ut non contristemini, si-
cut & ceteri qui spem non habent. * Si enim
credimus quod Iesus mortuus est, & resur-
rexit: ita & Deus eos qui dormierunt per
Iesum, adducet cum eo. * Hoc enim vobis
dicimus in verbo Domini, † quia nos, qui
vivimus, qui residui sumus in aduentum Do-
mini, non præueniemus eos, qui dormierunt.
* Quoniam ipse Dominus in iussu, & in vo-
ce Archangeli, & in tuba Dei descendet de
caelo: & mortui qui in Christo sunt, resur-
gent primi. * Deinde nos, qui vivimus, qui
relinquimur, simul rapiemur cum illis in nu-
bibus obuiam Christo in aëra, & sic semper
cum Domino erimus. * Itaque consolamini
in verbis istis.

CAPVT V.

*Diem iudicii dicti insperatum adfuturum, qui
tamen ipsos non potest incautos opprimere, cum
semper ad illum se preparant, ad quod illius etiam
hortatur: monet quoque de obedientia erga suos
praefectos, & quomodo erga inuicem & erga
Deum se habere debeant: atque pro ipsis, vique
pro se orant precatur.*

DE temporibus autem, & momentis,
fratres non indigetis ut scribamus vo-
bis. * † Ipsi enim diligenter scitis, quia dies
Domini, sicut fur in nocte, ita veniet: cum
enim dixerint pax, & securitas; tunc repen-
tinus eis superueniet interitus, sicut dolor in
vetro habenti, & non effugiet. * Vos au-
tem fratres non estis in tenebris, ut vos dies
illa tanquam fur comprehendat: * omnes
enim vos filij lucis estis, & filij diei: non su-
mus noctis, neque tenebrarum. * Igitur non
dormiamus sicut & ceteri, sed vigilemus, &
sobrii simus. * Qui enim dormiunt, nocte
dormiunt: & qui ebrii sunt, nocte ebrii
sunt. * Nos autem qui diei sumus, sobrii
simus, † indui loriceam fidei & charitatis, B
& galeam spem salutis: * quoniam non
posuit nos Deus in iram, sed in acquisitione
salutis per Dominum nostrum Iesum
Christum, * qui mortuus est pro nobis: ut
sive vigilemus, sive dormiamus, simul cum
illo vivamus. * Propter quod consolamini
inuicem, & edificate alterutrum, sicut &
facitis. * Rogamus autem vos fratres, ut no-
ueritis eos, qui laborant inter vos, & præ-
sunt vobis in Domino, & movent vos, * ut
habeatis illos abundantiùs in charitate pro-
pter opus illorum: pacem habete cum eis.
* Rogamus autem vos fratres, corripite in-
quietos, consolamini pusillanimes, suscipite

infirmos, patientes estote ad omnes. * † Vide-
te ne quis malum pro malo alicui reddat: sed
semper quod bonum est sectamini in inui-
cem, & in omnes. * Semper gaudete. * † Sine
intermissione orate. * In omnibus gratias agi-
te: hæc est enim voluntas Dei in Christo Ie-
su, in omnibus vobis. * Spiritum nolite exin-
guere. * Prophetias nolite spernere. * Om-
nia autem probate: quod bonum est tenete.
* Ab omni specie mala abstinete vos. * Ipse
autem Deus pacis sanctificet vos per omnia:
Dei integer spiritus vester, & anima, & corpus
sine querela in aduentu Domini nostri Iesu
Christi seruetur. * † Fidelis est, qui vocauit
vos: qui etiam faciet. * Fratres orate pro
nobis. * Salutate fratres omnes in osculo san-
cto. * Adiuro vos per Dominum, ut legatur
epistola hæc omnibus sanctis fratribus. * Gra-
tia Domini nostri Iesu Christi vobiscum.
Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD THESSALONICENSIS
SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

*Gratias Deo agit pro fide ac tolerantia Thessa-
lonicensium in persecutionibus, propter quas dicit
illos gloriam, aduersarios vero vltionem in die iu-
dicii recepturos; orans ut digni habeantur voca-
tione Dei.*

PAULVS, & Siluanus, & Timo-
theus, Ecclesie Thessalonien-
si, in Deo Patre nostro, & Do-
mino Iesu Christo. * Gratia vobis
& pax à Deo Patre nostro, & Domino Iesu
Christo. * Gratias agere debemus semper Deo
pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam
supercreuit fides vestra, & abundat charitas
vniuscuiusque vestrum in inuicem: * ita ut &
nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis Dei;
pro patientia vestra, & fide, & in omnibus
persecutionibus vestris, & tribulationibus,
quas sustinetis * in exemplum iusti iudicii
Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro
quo & pacimini. * Si tamen iustum est apud
Deum, retribuere tribulationem iis qui vos
tribulant: * & vobis qui tribulamini, requiem
nobiscum in reuelatione Domini Iesu de
caelo cum angelis virtutis eius, * in flamma
ignis dantis vindictam iis, qui non noverunt
Deum, & qui non obediunt Euangelio Do-
mini nostri Iesu Christi. * qui penas dabunt
in iteritæ æternas à facie Domini, & à
gloria virtutis eius: * cum venerit glori-
ficari in sanctis suis, & admirabilis fieri in
omnibus qui crediderunt: quia credimus est
testimonium nostrum super vos in die illo.
* In quo etiam oramus semper pro vobis: ut
digneatur vos vocatione sua Deus noster, &
impleat omnem voluntatem bonitatis, &

opus fidei in virtute, * vt clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo, secundum gratiam Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

CAPVT II.

De die Domini monet ne credant sedulioribus ostendens venturum prius filium perditionis, qui varia edet prodigia fallacia, quibus reprobi seducuntur: de electis & fide Thessalonicensium gratias agit, monens vt sermone acceptas ab ipso traditiones, & pro eorum consolatione ac confirmatione erant.

Rogamus autem vos fratres, per aduentum Domini nostri Iesu Christi, & nostrae congregationis in ipsum: * vt non cito moueamini à vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem, neque per Epistolam tamquam per nos missam, quali instet dies Domini. * † Ne quis vos seducat illo modo: quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, * qui auersatur, & extollitur supra omne quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita vt in templo Dei sedet ostendens se tamquam sit Deus. * Non retinetis quòd, cum adhuc essem apud vos, hæc dicebam vobis: * Et nunc quid deinceps scitis, vt reueletur in suo tempore. * Nam mysterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet nunc, teneat donec de medio fiat. * Et tunc reuelabitur ille iniquus, † quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui eum: * cuius est aduentus secundum operationem satanae, in omni virtute, & signis, & prodigiis mendacibus, * & in omni seductione iniquitatis iis qui pereunt: eò quod charitatem veritatis non receperunt vt salui fierent. Ideò misit illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio, * vt iudicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. * Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis, fratres dilecti à Deo, quòd elegerit vos Deus primitias in salutem, in sanctificatione spiritus, & in fide veritatis: * in qua & vocauit vos per Evangelium nostrum, in acquisitionem glorie Domini nostri Iesu Christi. * Itaque fratres state: & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. * Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem æternam, & spem bonam in gratia, * exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere & sermone bono.

CAPVT III.

Capit vt pro se preceat, confidens quòd seruatur sine ipsius præcepta: monente vt subtrahant se à Christianis volentibus seruare qua ipse instruxerat, nec manibus laborare, quòd tamen

ipsemet Paulus apud eos fecerat: canes tamen ne tales vt inimicos existiment, sed vt fratres erriant.

DE cetero fratres orate pro nobis, vt sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: * & vt liberemur ab importunis, & malis hominibus: non enim omnium est fides. * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet à malo. * Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis, & facietis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Christi. * Denuntiavimus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi, vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinatè, & non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis. * Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inique sumus inter vos: * † neque gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & id fatigatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum grauaremus: * Non quasi non habuerimus potestatem, sed vt nosmetipsos famam daremus vobis ad imitandum nos. * Nam cum essemus apud vos, hoc denuntiabamus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet. * Audiuimus enim inter vos quosdam ambulare iniquè, nihil operantes, sed curiosè agètes. * Iis autem, qui eiusmodi sunt, denunciamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo, vt cum silentio operantes, suum panem manducent. * † Vos autem fratres nolite deficere beneficientes. * Quod si quis non obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisciamini cum illo, vt confundatur. * & nolite quasi inimicum existimare, sed corripite vt fratrem. * Ipse autem Dominus pacis, det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. * Saluatio, mea manu Pauli quod est signum in omni epistola, ita scribo. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD TIMOTHEVM
PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Præceptum, reuocat quod Timotheo tradiderat, de retrahendis quibusdam à peruersa doctrina & tradenda sana: lex ob iniussus posita est: Deo gratias agit, quòd cum ab Ecclesia persecutione ad Apostolatam vocauerit: qui misericordiam consecutus est, vt ostendatur Dei longanimitas ad peccatorum reformationem: Timotheum monet vt strenuum agat militem.

PAULVS Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei Saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ:

† *Ad. 16.* nostræ: * † Timotheo dilecto filio in fide. 1
6.1. Gratia, misericordia, & pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Sicut ro- 3
 gaui te vt remaneres Ephesi cum irem in Macedonia, vt denuntiaret quibusdam ne aliter docerent, * neque † intruderent fa- 4
 bulis, & genealogiis interminatis: quæ quæ- 5
 stiones, præstant magis quam edificationem Dei, quæ est in fide. * Finis autem præcepti 5
 est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. * A quibus quidam 6
 aberrantes, conuersi sunt in vaniloquium, * volentes esse legis doctores, non intelli- 7
 gentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. * † Scimus autem quia bona 8
 est lex, si quis ea legitime vtatur: * sciens 9
 hoc quia lex iusto non est posita, sed iniusti, & non subditi, impii, & peccatores, sceleratis, & contaminatis, paricidis, & mar- 10
 cidis, homicidis, * fornicariis, masculorum concubitoribus, plagiariis, mendacibus, & perurioris, * & si quid aliud sanæ doctrinæ aduersatur, * quæ est secundum Euangelium gloriæ beati Dei, quod creditum est mihi. 11
 * Gratiâ ago ei, qui me confortauit Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me C
 existimauit, ponens in ministerio: * qui prius 13
 blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. * Superabundauit autem gratia Domini nostri, cum fide, & dilectione, quæ est in Christo Iesu. * Fidelis sermo, & omni ac- 15
 ceptione dignus: † quod Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum. * Sed ideò misericordiam consecutus sum: vt in me primò D
 ostenderet Christus Iesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credigiri sunt illi, in vitam æternam. * Regi autem seculorum immortalis, inuisibili, soli Deo, honor & gloria in secula seculorum. Amen. 17
 * Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee, secundum præcedentes in te prophe- 18
 tias, vt milites in illis bonam militiam. * habens fidem, & bonam conscientiam, quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt: * ex quibus est Hymeneus, & Alexander, quos tradidi Satanæ, vt discant non blasphemare. 20

CAPVT II.

Vale pro regibus & magistratibus fieri orationes ac gratiarum actiones; cuiusque dicat esse Deum & vnum mediatorem: quomodo orare debeant vir ac mulier, & quomodo hæc ornari debent, cuius non est docere, sed in silentio discere.

Obscuro igitur primùm omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes. A gratiarum actiones pro omnibus hominibus: * pro regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, vt quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate, & castitate. * hoc enim

bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo. * qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. 4
 * Vnus enim Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus: * qui dedit redemptionem semetipsum pro omni- 6
 bus, testimonium temporibus suis: * in quo posui sum ego prædicator & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor Gentium 7
 in fide, & veritate. * Volo ergo viros orare in omni loco, leuantes puras manus sine ira 8
 & disceptatione. * † Similiter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia & sobrietate 9
 ornantes se, & non in tortis crinibus, aut oro, aut margaritis, vel veste pretiosa: * sed quod deceat mulieres, promittentes pietatem 10
 per opera bona. * Mulier in silentio discat cum omni subiectione. * † Docere autem D mulieri non permitto, neque dominari in virum; sed esse in silentio. * † Adam enim 13
 primus formatus est, deinde Heua: * † & Adam non est seductus, mulier autem seducta in prauaricatione fuit. * Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanferit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate. 15

CAPVT III.

Docet Timotheum quales esse debeant episcopi, diaconi, ac mulieres: vt scias quomodo conuersari debes in Ecclesia qua est columna veritatis: simulque commendat Dominum in incarnationis sacramentum.

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. * † Oportet 2
 ergo episcopum irreprehensibilem esse, vnus vxoris virum, sobrium, prudentem, oratum, 3
 pudicum, hospitalem, doctorem, * non violentum, non perculsores, sed modestum, non litigiosum, non cupidum, sed * suæ domui benè præpositum, filios habentem subditos cum omni castitate. * Si quis autem B domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesie Dei diligentiam habebit? * Non neophytum: ne in superbiam elatus, in iudicium 6
 incidat diaboli. * Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt, vt non in opprobrium incidat, & in 8
 laqueum diaboli. * Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, 9
 non turpe luerum sectantes. * habentes mysterium fidei in conscientia pura. * Et hi autem probentur primùm: & sic ministrent, 11
 nullum crimen habentes. * Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. * Diaconi sint vnus vxoris viri: qui filiis suis benè præfint, & 13
 sobriis domibus. * Qui enim benè ministraverint, gradum bonum sibi acquirunt, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu. * Hec tibi scribo, sperans me ad te venire citò. * si autem tardauero, vt scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, BBbb 2 quæ

que est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis. * Et manifestè magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est Gentibus, credium est in mundo, assumptum est in gloria.

CAPVT IV.

Prædicat quosdam falsam tradidisse doctrinam, potissimum de nuptiis ac cibis: discipulum autem monet ut spreta vana doctrina, exerceat se ad pietatem, qua corporalis exercitationi præferatur: & quamquam sit adolescens, præbeat se reliquis exemplum.

† 1. Tim. 3.
a. 1.
1. Pet. 3.
a. 1.
1. ad. 11.

Spiritus autem manifestè dicit, quia † in 1
A nouissimis temporibus discedent quidam
à fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, * in hypocritis loquentium mendacium, & cauteriam habentium suam conscientiam, * prohibentium nubere, abstinere à cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & iis qui cognouerunt veritatem. * Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: * sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem: * Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quam assecutus es. * † Ineptas autem, & aniles fabulas secutus, exerceat autem teipsum ad pietatem. * Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. * In hoc enim laboramus & maledicimus, quia speramus in Deum viuum, qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium. * Præcipe hæc, & doce. * Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed exemplum esto fidelium, in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. * Dum venio, attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. * Noli negligere gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterij. * Hæc meditare, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus. * Attende tibi, & doctrinæ: insita in illis. Hoc enim faciens, & te ipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

† Sup. 1.
h. 4.
1. Tim.
2. d. 1.
Tu 1. d. 9.

CAPVT V.

Docet quomodo seniores, noui, ac iuuencales gubernare debeant, rursus seniores ac iuniores viduas: & de conditionibus in eligenda vidua requisitis: presbyteri probè sue fungentes munera, plerique honorentur: nec facile aduersus presbyterum accusationem suscipias, sed peccantes publicè arguas: hæc mandata serues, nemini citò manus imponens: modico vino utatur: & de variis hominum peccatis.

Seniorem ne increpaueris, sed obsecra
† ut patrem, iuuenes, ut fratres, * anus, ut matres, iuuencales, ut sorores in omni castitate: * Viduas honora, quæ verè viduæ sunt. * Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, & mutuum vicem reddere parentibus: hoc enim acceptum est coram Deo. * Quæ autem verè vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus & orationibus nocte ac die. * Nam quæ in deliciis est, viuens mortua est. * Et hoc præcipe, ut irreprehensibiles sint. * Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior. * Vidua eligatur non minùs sexaginta annorum, quæ fuerit vnus viri vxor, * in operibus bonis testimonium habens, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministravit, * omne opus bonum subsecuta est. * Adolescentiores autem viduas deuia. Cum enim luxuriaræ fuerint in Christo, nubere volunt: * habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. * simul autem & otiose discunt circuire domos: non solum otiose, sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. * Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. * Iam enim quidam conuersæ sunt retro satanam. * Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, & non graueur Ecclesia: ut iis, quæ verè viduæ sunt, sufficiat. * Qui benè præsumt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo & doctrina. * Dicit enim Scriptura: † Non alligabis os boui trituranti. Et: † Dignus est operarius mercede sua. * Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. * Peccantes coram omnibus argue: ut & ceteri timorem habeant. * Testor coram Deo & Christo Iesu, & electis angelis, ut hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. * Manus citò nemini imposueris, neque communicaueris peccatis alienis. Te ipsum castrum custodi. * Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vtere, propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. * Quorumdam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur. * Similiter & facta bona manifesta sunt: & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

† Deut. 19.
a. 4.
1. Cor. 9.
h. 9.
† Mat. 18.
h. 10.
Luc. 10.
h. 7.

CAPVT VI.

Serui dominis suis obsequantur, siue fidelibus siue infidelibus: fugiende sunt qui his relictis vana docent: quantum malis inducat auaritia: qua deuotata virtutibus Timeotheum ad virtutes amplectendas, seruata fide quam in Baptismo confessus est.

est, utque in finem usque seruet hac mandata: diuites autem reprimat à superbia, inducens ad electiōsmas.

Quicumque sunt sub iugo serui, domi-
nos suos omni honore dignos arbitren-
tur, ne nomen Domini & doctrinā blasphemetur. * Qui autem fideles habent dominos, non contemnant, quia fratres sunt: sed magis seruiant, quia fideles sunt & dilecti, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare. * Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, doctrinæ: * superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas verborum: ex quibus oriuntur inuidiæ, contentionē, blasphemie, suspiciones male, * confictiones hominum mente corruptionum, & qui veritate priuati mente, existimantium quæritum esse pietatem. * Est autem quæritus magnus, pietas cum sufficientia. * Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium quod nec auferre quid possumus. * Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus. * Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nocua, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. * Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes, errauerunt à fide, & inferuerunt se doloribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc fuge: sectare verò iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam mansuetudinem. * Certe bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. * Præcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem: * ut sensus mundatum sine macula, irreprehensibile usque in aduentum Domini nostri Iesu Christi: * quem suis temporibus ostendit beatus & solus potens, Rex regum, & Dominus dominantium: * qui solus habet immortalitatem, & lucem inhabitat inaccessibleē: quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest: cui honor & imperium sempiternum Amen. * Diuicibus huius sæculi præcipe non sublimē sapere, neque sperare in istoto diuitiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum) * bene agere, diuites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, * thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam. * O Timothee, depositum custodi, denigans profanas vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, * quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD TIMOTHEVM SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

Gratias Deo agit ob fidem Timothei, quam intrepida predicatione subit exeri: Christus mortem destruxit, & Paulus in Gentium doctrinam elegit, seruans ei debitum ipsius laboribus premium: dicit quod omnes Asiam ipsum reliquerint, laudans Onesiphori familiam quod vide multa repperit obsequia.

PAULVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vite, quæ est in Christo Iesu: * Timotheo charissimo filio, gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Gratias ago Deo, cui seruiò à progenitoribus in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die * desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gaudio implear, * recondationem accipiens eius fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habuit primū in auia tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te. * Propter quam causam admono te, ut resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. * Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. * Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinculum eius: sed collabora Euangelio secundum virtutem Dei: * qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta, * non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia. * Manifestata est autem nunc per illuminationem Saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem vitam & incorruptionem per Euangelium: * in quo positus sum ego predicator, & Apostolus, & magister Gentium. * Ob quam causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi, & certus sum quia potens est depositum meum seruare in illum diem. * Formam habet sanorum verborum, quæ à me audisti in fide & in dilectione in Christo Iesu. * Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in nobis. * Scis hoc, quod aucti sunt à me omnes qui in Asia sunt, ex quibus est Philegus, & Hermogenes. * Dextera misericordiam Dominus Onesiphori domui: quia sæpe me refrigerauit, & catenam meam non erubuit: * sed cum Romam venisset, sollicitè me quæsiuit, & inuenit. * Det illi Dominus inuenire misericordiam à Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

CAPVT II.

hortatur Timotheum ad alios sincere docendum & patiendam pro Christo, facit mentionem futuræ premii ac resurrectionis Christi: vique contentionis & profana vaniloquia denet, stultisq; legibus questionibus: de magna domo varia habente vasa, & quæ virtutes seruus Dei scilicet debent.

TU ergo fili mi confortare in gratia, quæ est in Christo Iesu: & quæ audisti à me à multis testibus, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. * Labora sicut bonus miles Christi Iesu. * Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus: ut ei placeat, cui se probauit. * Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certauerit. * Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. * Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. * Memor esto Dominum IESVM CHRISTVM resurrexisse à mortuis ex semine David, secundum Euangelium meum, in quo laboro vique ad vincula, quasi male operans: sed Verbum Dei non est alligatum. * Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria celestis. * Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conuiuemus: si sustinebimus, & congregabimur: si negauerimus, & ille negabit nos: si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. * Hæc commune, testificans coram Domino. Noli contendere verbis: ad nihil enim vile est, nisi ad subuersionem audientium. * Sollicitè cura te ipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfutibilem, rectè tractantem verbum veritatis. * Profana autem, & vaniloquia deuia: multum enim proficiunt ad impietatem: & sermo eorum ut cancer serpit: ex quibus est Hymeneus, & Philetus, qui à veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. * Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: cognouit Dominus qui sunt eius; & discedat ab iniquitate, omnis qui nominat nomen Domini. * In magna autem domo non solum sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea, & fictibilia: & quedam quidem in honorem, quedam autem in contumeliam. * Si quis ergo emundauerit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & vile Domino, ad omne opus bonum paratum. * Iuuenilia autem desideria fuge, sectare verè iustitiam, fidem, charitatem, & pacem cum iis qui inuocant Dominum de corde puro. * Stultas autem, & sine disciplina questionibus deuota: sciens quia generant lites. * Seruum autem Domini non oportet ligare: sed mansuetum esse ad ocnas, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati:

nequando Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam veritatem, & resipiscant à diaboli laqueis, à quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem.

CAPVT III.

Prædicat homines futuros variis inuolutos peccatis, qui mulierculas seduentes veritati resistant: Timotheum autem hortatur ut suo exemplo virtutes amplectatur, ac tolerantiam in persecutionibus: & de sacrarum litterarum utilitate.

HOC autem scio, quod in nostris diebus instabunt tempora periculosa: erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemæ, parentibus non obediens, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminosi, incontinentes, inimici, sine benignitate, proditores, proterui, tumidi, & voluptatum amatores magis quam Dei: habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et hos deuota: ex his enim sunt, qui penetrant domos, & captiuos ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur variis desideriis: semper discennes, & numquam ad scientiam veritatis peruenientes. * Quemadmodum autem Iannes & Mambres resistunt Moysi: ita & hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, sed aurà non proficiunt: insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut & illorum fuit. * Tu autem assécutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones: qualia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconij, & Lystris: quales persecutiones sustinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. * Et omnes, qui piè volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur. * Mali autem homines, & seductores, proficiunt in pejus; errantes, & in errorem mittentes. * Tu verò permane in iis, quæ didicisti, & credita sunt tibi: sciens à quo didiceris. * & quia ab infantia sacras litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Iesu. * Omnis scriptura diuinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iusticia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

CAPVT IV.

Timotheum per Christum iudicem obtestatur, ut aduersus falsos doctores, & eos qui tales sibi conueruant, constanter prædicet, tolerando quacumque insipienter aduersa: prædicatque suam passionem & futurum premium; aduocans Timotheum, eò quod à multis desertus sit, & ab Alexandro multa passus: in prima sui defensione ab omnibus desertus fuit, sed à Domino liberatus.

TESTIFICOR coram Deo, & Iesu Christo, qui iudicaturus est viuos, & mortuos, per

† Marc. 10, c. 11.
Mar. 2.
d. 18.
† Rom. 3.
d. 1.

† 1. Tim. 1. d. 4. 7.
2. d. 3. c. 3.

† 1. Tim. 4.
d. 1.
1. Pet. 3.
d. 1.
1. d. 18.

† Rom. 7. d. 1. 2.

† 1. Pet. 1. d. 10.

per aduentum ipsius, & regnum eius: * præ-
 dica verbum, insta opportune, importune:
 argue, obsecra, increpa in omni patientia, &
 doctrina. * Erit enim tempus, cum sanam do-
 ctrinam non sustinebunt, sed ad sua deside-
 ria coaceruabunt sibi magistros, prurientes
 auribus: * [†] veritate quidem auditum auer-
 tent, ad fabulas autem conuertentur. * Tu
 vero vigila, in omnibus labora, opus fac
 Euangeliste, ministerium tuum imple. So-
 brius esto. * Ego enim iam delibor, & tem-
 pus resolutionis meæ instat. * Bonum certa-
 men certavi, cursum consummaui, fidem ser-
 uavi. * In reliquo reposita est mihi corona
 iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa
 die iustus iudex: non solum autem mihi, sed
 & iis qui diligunt aduentum eius. Festina ad
 me venire cito. * Demas enim me reliquit,
 diligens hoc seculum, & abiit Thessaloni-
 cam: * Crescens in Galatiam, Titus in Dal-
 matiam. * [†] Lucas est mecum solus. Mar-
 cum assume, & adhuc tecum: est enim mihi
 utilis in ministerium. * Tychicum autem mi-
 si Ephesum. * Penulam, quam reliqui Troa-
 de apud Carpum, veniens asser tecum, & li-
 bros, maxime autem membranas. * Alexan-
 der ærarius multa mala mihi offendit: red-
 det illi Dominus secundum opera eius: *
 quem & tu deica: valde enim resistit verbis
 nostris. * In prima mea defensione nemo mihi
 affuit, sed omnes me dereliquerunt: non il-
 lis imputetur. * Dominus autem mihi assi-
 tit, & confortauit me, vt per me prædicatio
 impleatur, & audiant omnes Gentes: & li-
 beratus sum de ore Leonis. * Liberauit me
 Dominus ab omni opere malo: & saluum
 faciet in regnum suum celeste, cui gloria in
 secula seculorum. Amen. * Saluta Priscam,
 & Aquilam, & Onesiphori domum. * Era-
 stus remansit Corinthi. * Prothimum autem
 reliqui in finibus Milei. * Festina ante hie-
 nem venire. Salutant te Eubulus, & Pudens,
 & Linus, & Claudia, & fratres omnes. * Do-
 minus Iesus Christus cum spiritu tuo, Gratia
 vobiscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD TITUM.

CAPVT PRIMVM.

*Facta in salutatione mentio fieri vita eterna
 qua iam manifestata est; ostendis quales debeas
 ordinare presbyteros ac episcopos: & de quibusdam
 qui ob varia vitia dure sunt increpandi: mundi
 omnia munda: quidam factis Deum negant,*

AVLVS seruus Dei, A postolus au-
 tem Iesu Christi secundum fidem A
 electorum Dei, & agnitionem ve-
 ritatis, quæ secundum pietatem
 est. * In spem vitæ æternæ, quam promissit

qui non mentitur, Deus ante tempora sæcū-
 laria: * manifestauit autem temporibus suis
 B verbum suum in prædicatione, quæ credita
 est mihi secundum præceptum Saluatoris
 nostri Dei: * Tuo dilecto nilio secundum
 communem fidem, gratia & pax à Deo Pa-
 tre, & Christo Iesu Saluatore nostro. * Hu-
 ius rei gratia reliqui te Crete, vt ea quæ de-
 sunt corrigas, & conuincas per ciuitates præf-
 byteros, sicut & ego disposui tibi. * [†] Si quis
 sine crimine est, vnus vxoris vir, filios ha-
 bens fideles, non in accusatione luxuriz, aut
 non subditos. * Oportet enim episcopum si-
 ne crimine esse, sicut Dei dispensatorem:
 non superbum, non iracundum, non vino-
 lentum, non perculsorem, non turpis luci
 cupidum: * sed hospitalem, benignum, so-
 brium, iustum, sanctum, continentem. * am-
 C plectentem eum, qui secundum doctrinam
 est, fidelem sermonem: vt potens sit exhor-
 tati in doctrina sana, & eos, qui contradi-
 cunt, arguere. * Sunt enim multi etiam in-
 obedientes, vaniloqui, & seductores: maxime
 qui de circumcisione sunt: * quos oportet
 redargui: qui vniuersas domos subvertunt,
 docentes quæ non oportet, turpis lucri gra-
 tia. * Dixit quidam ex illis, proprius ipso-
 rum propheta: Creteneses semper mendaces,
 male bestiz, ventres pigri. * Testimonium
 D hoc verum est. Quam ob causam increpa
 illos dure, vt sani sint in fide, * non inten-
 dentes Iudaicis fabulis, & mandatis homi-
 num, auersantem se à veritate. * [†] Omnia
 munda mundi: coquinatis autem, & in-
 fidelibus nihil est mundum, sed inquinatæ
 sunt eorum & mens & conscientia. * Cun-
 stentur se nosse Deum, factis autem ne-
 gant: cum sint abominati, & incredibiles, &
 ad omne opus bonum reprobis.

CAPVT II.

*Quomodo docere debeas senes, annos, adolescen-
 tulas ac iuuenes, præbendo se omnibus vita exem-
 plum: & tu quibus nos erudias gratia Dei qua
 apparuit, beneficia etiam per Christum nobis
 exhibita ostendis.*

T V autem loquere quæ decent sanam
 doctrinam: * Senes, vt sobrii sint pud-
 A ci, prudentes, sani in fide, in dilectione in
 patientia: * Annos similiter in habitu san-
 cto, non criminatrices, non multo vino ser-
 uientes, bene docentes: * vt prudentiam
 doceant adolescentulas, vt viros suos ament,
 filios suos diligant, * prudentes, castas, so-
 B brias, domus curam habentes, benignas, sub-
 dias viris suis, vt non blasphemetur ver-
 bum Dei. * Iuuenes similiter hortare vt so-
 brii sint. * In omnibus teipsum præbe exem-
 plum bonorum operum, in doctrina, in in-
 8 tegritate, in grauitate, * verbum sanum, in in-
 reprehensibile: vt is, qui ex aduerso est, ve-
 reatur, nihil habens malum dicere de no-
 9 bis. * [†] Seruos dominis suis subditos esse

in omnibus placentes, non contradicentes, C
 * non fraudantes, sed in omnibus fidem
 bonam ostendentes: ut doctrinam Saluato-
 ris nostri Dei ornent in omnibus. * Appa-
 ruit enim gratia Dei Saluatoris nostri om-
 nibus hominibus, * erudiens nos, ut abne-
 gantes impietatem, & secularia desideria,
 sobrietate, & iustitiam, & pie vivamus in hoc sae-
 culo, * expectantes beatam spem, & adien-
 tum gloriae magni Dei, & Saluatoris nostri
 Iesu Christi: * qui dedit semetipsum pro
 nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate,
 & mundaret sibi populum acceptabilem, se-
 ctatorem bonorum operum. * Haec loquere,
 & exhortare, & argue cum omni imperio.
 Nemo te contemnat.

CAPVT III.

*Ad quas virtutes suos debeat adhortari, & à
 quibus vitis dehortari: & quid à peccatis pro-
 priis sola Dei benignitate saluati simus per lau-
 acrum regenerationis, facti in spe heredes vitae
 aeternae: mouetque, ut has docens vanam deuites
 doctrinam, similiter & hereticos,*

Admone illos principibus & potestati-
 bus subditos esse, dicto obedire, ad A
 omne opus bonum paratos esse: * neminem
 blasphemare, non litigiosos esse, sed mo-
 destos, omnem ostendentes mansuetudi-
 nem ad omnes homines. * Eramus enim
 aliquando & nos insipientes, increduli, er-
 rantes, seruientes desideriis & voluptatibus
 variis, in malicia & inuidia agentes, odibi-
 les, odientes inuicem. * Cum tibi autem beni-
 gnitas & humanitas apparuit Saluatoris no-
 stri Dei: * tunc non ex operibus iustitiae, quae
 fecimus nos, sed secundum suam misericor-
 diam saluos nos fecit, per lauacrum regene-
 rationis & renouationis Spiritus sancti, *
 quem effudit in nos abunde per Iesum Chri-
 stum Saluatorem nostrum: * ut iustificati
 gratia ipsius, heredes simus secundum spem
 vitae aeternae. * Fidelis sermo est: & de his
 volo te confirmare: ut te content bonis operi-
 bus praesse qui credunt Deo. Haec sunt bona
 & vilia hominibus. * tunc Scultas autem que-
 stiones, & genealogias, & contentionem,
 & pugnas legis deuita, sunt enim inuiles,
 & vanae. * Haereticum hominem, post
 vnam & secundam correptionem deuita:
 * sciens quia subuersus est, qui eiusmodi
 est, & delinquit, cum sit proprio iudicio
 condemnatus. * Cum misero ad te Atte-
 nam, aut Tychicum, festina ad me venire
 Nicopolim: ibi enim stanti hiemare. * Ze-
 nam legisperitum & Appollo sollicitè prae-
 minere, ut nihil illis desit: * Discant autem
 & nostri bonis operibus praesse ad usus ne-
 cessarios, ut non sint instructi. * Salutate
 te qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui
 nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus
 vobis. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAVLI APOSTOLI
AD PHILEMONEM.

*Philemonem, cuius charitatem ea fidem collau-
 dat, Onesimum seruum ipsum remisit, quem illi
 commendat, & cuius culpam in se recipit, indi-
 cans se cupere ipsum habere, ut sibi ministret in
 Euangelij praedicatione.*

AVLVS vinctus Christi Iesu, &
 A P Timotheus frater, Philemoni di-
 lecto, & adiutori nostro, * & Ap-
 piz forori charissimae, & Archippo
 commilitoni nostro, & Ecclesiae, quae in do-
 mo tua est. * Gratia vobis & pax à Deo Pa-
 tre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gra-
 tias ago Deo meo, semper memoriam tui
 faciens in orationibus meis, * audiens chari-
 tatem tuam, & fidem, quam habes in Do-
 mino Iesu, & in omnes sanctos: * ut com-
 municatio fidei tuae evidens fiat in agnitio-
 ne omnis operis boni, quod est in vobis
 Christo Iesu. * Gaudium enim magnum ha-
 bui, & consolationem in charitate tua: quia
 viscera sanctorum requieuerunt per te, fra-
 ter. * Proprie quod multam fiduciam habens
 in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem
 pertinet: * propter charitatem magis obse-
 cro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc au-
 tem & vinctus Iesu Christi: * Obsecro te
 pro meo filio, quem genui in vinculis, One-
 simo, * qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc
 autem & mihi & tibi vilis, * quem re-
 misi tibi. Tu autem illum, ut mea visce-
 ra, suscipe: * quem ego volueram mecum
 deducere, ut pro te mihi ministraret in vin-
 culis Euangelij: * sine consilio autem tuo ni-
 hil volui facere, vti ne velut ex necessitate
 bonum tuum esset, sed voluntarium. * For-
 sitan enim ideo discessit ad horam à te, ut
 aeternum illum reciperes: * iam non ut ser-
 uum, sed pro seruo charissimum fratrem, ma-
 ximè mihi, quanto autem magis tibi, & in
 carne, & in Domino? * Si ergo habes me
 socium, suscipe illum sicut me: * Si autem
 aliquid nocuit tibi, aut debet, hoc mihi im-
 puta. * Ego Paulus scripsi mea manu: ego
 reddam, ut non dicam tibi, quod & te ipsum
 mihi debes: * ita frater. Ego te suam in Do-
 mino: Resice viscera mea in Domino. *
 Confidens in obedientia tua scripsi tibi:
 sciens quoniam & super id, quod dico: fa-
 cies. * Similiter autem & para mihi hospitium:
 nam spero per orationes vestras donari me
 vobis. * Salutat te Epaphras concupiscus
 meus in Christo Iesu, * Marcus, Aristarchus,
 Demas, & Lucas, adiutores mei. * Gratia
 Domini nostri Iesu Christi cum spiritu ve-
 stro. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAULI APOSTOLI
AD HEBRÆOS.

CAPVT PRIMVM.

*Tantum veteri testamento per Angelos dato mo-
num per Christum datum praescribat, quantum Chri-
stus Angelus dignior est, quos origine, dominio, po-
tentia & honore antecellit.*

M VETUSTARIAM, multisque
modis olim Deus loquens patri-
bus in Prophetis: nouissime, die-
bus istis locutus est nobis in filio,
quem constituit heredem vniuersorum, per
quem fecit & saecula. * Qui cum sit splendor
gloriae, & figura substantiae eius, portansque
omnia verbo virtutis suae, purgationem pec-
catorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis
in excelsis: * tanto melior Angelis effe-
ctus, quanto differentius praeter illis, nomen he-
reditauit. * Cui eodem dixit aliquando Ange-
lorum: † Filius meus es tu, ego hodie genui
te: Et rursum: † Ego ero illi in patrem, &
ipse erit mihi in filium: * Et cum iterum in-
troducere primogenitum in orbem terrae, di-
cit: † Et adorent eum omnes Angeli Dei. *
Et ad Angelos quidem dicit: † Qui facit An-
gelos suos spiritus, & ministros suos flam-
mam ignis: * Ad filium autem: † Thronus
tuus Deus, in saeculum saeculi: virga aequi-
tatis, virga regni tui. * Dilexisti iustitiam, &
odisti iniquitatem: propterea vinxit te Deus,
Deus tuus, oleo exultationis praeter partici-
pationem tuam. * Et: † Tu in principio Domine ter-
ram fundasti: & opera manuum tuarum innot
coeli. * Ipsi peribunt, tu autem permanebis,
& omnes vt vestimentum veterascunt: * &
velut amictum mutabis eos, & mutabuntur
tu autem idem ipse es, & aoni tui non defi-
ciet. * Ad quem autem Angelorum dixit
aliquando: † Sede a dextris meis, quoadusque
ponam inimicos tuos scabellum pedum tuo-
rum: * Nunc omnes sunt ad maiestatem
spiritus, in maiestatem missi propter eos, qui
hereditatem capiunt salutis?

CAPVT II.

*Cum angelicorum praeceptorum transgressio di-
gnam acceperis ultionem, multo magis ea seque-
tur transgressores praeceptorum Christi: qui per sus-
ceptionem humanitatem & crucem minoratus est ab
Angelis, & ex eo factus auctor salutis in ipsum
credendum.*

PROPTEREA abundantius oportet observa-
re nos ea quae audiuiamus, ne forte per-
effluamus. * Si enim qui per Angelos dictus
est sermo, factus est firmus, & omnis praeua-
ricatio & inobedientia accepit iustam mer-
cedis retributionem: * quomodo nos effu-
giemus, si tantum obtemperauerimus salutem?
quae cum initium accepisset enarrari per Do-

mioum, ab eis, qui audierunt, in nos confir-
mata est. * † conestante Deo signis & por-
tentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti
distributionibus secundum suam volunta-
tem. * Nunc enim Angelis subiecit Deus or-
bem terrae futurum de quo loquimur. * Te-
B status est autem in quodam loco quis, dicens:
† Quid est homo quod memor es eius, aut
† filius hominis quomodo visitas eum? * Mi-
nuisti eum paulo minus ab Angelis: gloria
& honore cororasti eum: & constituisti eum
super opera manuum tuarum. * † Omoia
subiecisti sub pedibus eius. Io enim quod
omnia ei subiecit nihil dimisit non subiectum
ei. Nunc autem occidit videmus omnia sub-
iecta ei. * † Eum autem, qui modico quam
C minoratus est, videmus Iesum, propter
passionem mortis, gloria & honore coro-
natum: vt gratia Dei, per omnibus gusta-
ret mortem. * Decebat enim eum, propter
quem omoia, & per quem omnia, qui mul-
tos filios in gloriam adduxerat, auctorem fa-
luti eorum per passionem coimmuniare. *
Qui enim sanctificat, & qui sanctificatur,
ex vno omnes. Propter quam causam con-
funditur fratres eos vocare, diceas: * †
Nuntiabo omoie tuum fratribus meis: in
medio Ecclesiae laudabo te. * Et iterum: †
D Ego ero fidens in eum. Et iterum: † Ecce
ego, & pueri mei, quos dedi mihi Deus. *
Quia ergo pueri communioauerunt carni &
sanguini, & ipse similiter participauit eis-
dem: † vt per mortem destrueret eum, qui
habebat mortis imperium, id est diabolum: *
& liberaret eos, qui timore mortis per totam
vitam obnoxii erant sensui. * Nusquam
enim Angelos apprehendit, sed semper A-
brahae apprehendit. * Vnde debuit per om-
nia fratribus similari, vt misericors fieret, &
fidelis potest ex ad Deum, vt repropitiaret
delicta populi. * In quo enim, in quo passus
est ipse & tentatus, potens est & eis, qui ten-
tantur, auxiliari.

CAPVT III.

*Longè excellentior est Christus, vixit filius,
quam Moyses, qui famulus fidelis erat in domo
Dei; curandum igitur vt huic in omnibus obtem-
peremus, ne in modum incredulorum Iudaeorum ab
eius requie repellamur.*

Vnde fratres sancti, vocationis celestis
participes, considerate Apostolum &
pontificem confessionis nostrae Iesum: * qui
fidelis est ei, qui fecit illum, sicut & † Moy-
ses in omni domo eius. * Amplioris eodem glo-
riae iste praeter Moyse dignus est habitus, quan-
to ampliore honore habet domus, qui
fabricauit illam. * Omois namque domus fa-
bricatur ab aliquo: qui autem omnia creauit,
Deus est. * Et Moyses quidem fidelis erat in
B tota domo eius tamquam famulus, in testi-
monium eorum quae dicenda erant: * Chri-
stus vero tamquam filius in domo sua: quae
domus

domus sumus nos, si fiduciam, & gloriam spei
vique ad finem, firmam retineamus. * Qua-
propter sicut dicit Spiritus sanctus: † Hodie si
vocem eius audieritis, * nolite obdurare cor-
dem vestra, sicut in exacerbatione secundum
diem tentationis in deserto, * vbitentauerunt
me patres vestri; probauerunt, & viderunt
opera mea * quadraginta annis: Propter quod
insensus fui generationi huic, & dixi: Sem-
per errant corde. Ipsi autem non cognoue-
runt vias meas, * sicut iuravi in ira mea: Si
introibunt in requiem meam. * Videte fra-
tres, ne forte sit in aliquo vestrum cor ma-
lum incredulitatis, discedendi à Deo vivo: *
sed adhortamini vosmetipsos per singulos
dies, donec Hodie cognominatur, vt non
obduretur quis ex vobis fallacia peccati. *
Participes enim Christi effecti sumus: si ta-
men initium substantiæ eius vique ad finem
firmum retineamus. * Dum dicitur: Hodie
si vocem eius audieritis nolite obdurare cor-
da vestra, quemadmodum in illa exacerba-
tione. * Quidam enim audientes exacerbave-
runt, sed non vniuersi qui profecti sunt ex
Ægypto per Moysen. * Quibus autem insen-
sus est quadraginta annis: Nōne illis, qui
peccauerunt, † quorum cadauera prostrata
sunt in deserto? Quibus autem iurauit non
introire in requiem ipsius, nisi illis, qui in-
creduli fuerunt? * Er videmus, quia non po-
tuerunt introire propter incredulitatem.

CAPVT IV.

Quandoquidem Iudæi ob incredulitatem non in-
troierunt in promissam requiem, & reliquum est
vt alij ingrediantur, curandum est ne en-
stremor, sed credentes, in ipsam admittamur:
de vino & effusæ Dei verbo quod omnia conspi-
cit, &que eius infirmitate, vt nostris compare-
retur infirmitatibus.

Timeamus ergo ne forte relicta pollicita-
tione introeundi in requiem eius, exi-
stinetur aliquis ex vobis deesse. * Etenim &
nobis nuntiaturum est, quemadmodum & illis:
sed non profuit illis sermo auditus, non ad-
misit fidei ex iis qui audierunt. * Ingredie-
mur enim in requiem, qui credidimus: quem-
admodum dixit: † Sicut iuravi in ira mea: Si
introibunt in requiem meam: & quidem
operibus ab institutione mundi perfectis. *
Dixit enim in quodam loco de die septima B
sic: † Et requieuit Deus die septima ab om-
nibus operibus suis. * Et in isto rursum: Si
introibunt in requiem meam. * Quoniam
ergo superest introire quosdam in illam, &
ij, quibus prioribus annuntiaturum est, non
introierunt propter incredulitatem: * iterum
terminat diem quemdam, Hodie, in Dauid
dicendo, post tantum temporis, sicut supra
dictum est: † Hodie si vocem eius audieritis,
nolite obdurare corda vestra. * Nam si eis
Iesus requiem præstisset, nunquam de alia
loqueretur, posthac, die. * Itaque relinqui-

10 rur sabbatismus populo Dei. * Qui enim
C ingreſſus est in requiem eius; etiam ipse re-
11 quieuit ab operibus suis, sicut à suis Deus. *
Festinemus ergo ingredi in illam requiem:
vt ne in idipsum quæ incidat incredulitatis
12 exemplum. * Vinus est enim sermo Dei, &
efficax, & penetrabilior omni gladio anticipa-
ti: & perringens vique ad diuisionem ani-
mæ ac spiritus, compagum quoque ac me-
dullarum, & discretor cogitationum & inten-
13 tionum cordis. * † Et non est vlla creatura in-
D uisibilis in conspectu eius: omnia autem nu-
da & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis
14 sermo. * Habentes ergo pontificem magnum,
qui penetravit coelos, Iesum filium Dei: te-
15 neamus confessionem. * Non enim habemus
pontificem, qui non possit compati infir-
mitatibus nostris; tentatum autem per om-
16 nia pro similitudine absque peccato. * Adeamus
ergo cum fiducia ad thronum gratiæ,
vt misericordiam consequamur, & gratiam
inueniamus in auxilio opportuno.

CAPVT V.

*Christus debito ordine factus noster Pontifex, pre-
cesque Patri offerens, exauditus est: & discens ex
iis quæ passus est obedientiam, factus est obtem-
perantibus causa salutis æternæ: sed reconditorum
de ipso mysteriorum capaces non erant ij ad quos
hic scribebat Apostolus.*

Omnis namque Pontifex ex hominibus
A assumptus, pro hominibus constituitur
in iis quæ sunt ad Deum, vt offerat dona, &
2 sacrificia pro peccatis: * qui condulere pos-
sit iis, qui ignorant, & errant: quoniam &
3 ipse circumdatus est infirmitate: * & prop-
terea debet, quemadmodum pro populo, ita
etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.
4 * † Nec quisquam sumit sibi honorem, sed
B qui vocatur à Deo, tamquam Aaron. * Sic
5 & Christus non segetipsum clarificauit vt
pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum:
6 † Filius meus es tu, ego hodie genui te. *
Quemadmodum & in alio loco dicit: † Tu
es sacerdos in æternum secundum ordinem
7 Melchisedech. * Qui in diebus carnis sue,
preces supplicationisque ad eum, qui possit
C illum saluum facere à morte, cum clamore
valido & lacrymis offerens, exauditus est pro
8 sua reuerentia. * Et quidem cum esset Filius
Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedi-
9 tiam: * & consummatus, factus est omni-
bus obtemperantibus sibi, causa salutis æter-
10 næ, * appellatus à Deo pontifex iuxta ordi-
nem Melchisedech. * De quo nobis grandis
sermo, & ininterpretabilis ad dicendum: quo-
12 niam imbecilles facti estis ad audiendum. *
Etenim cum deberetis magistri esse propter
D tempus: rursum indigetis vt vos doceamini
quæ sint elementa exordij sermonum Dei:
& facti estis quibus lacte opus sit, non solidi
13 cibo. * Omnis enim, qui lactis est particeps,
expers est sermonis iustitiæ: paruulus enim
est.

† Psal. 94.
h. 5.
Inf. 46. 7.

† Num. 14.
f. 37.

† Psal. 11.
c. 16.
Ezeli. 15.
d. 10.

† Ezech.
d. 7.
3. Per. 16.
c. 18.

† Psal. 110.
c. 7.
† Psal. 110.
c. 7.

† Psal. 94.
h. 11.

† Gen. 1.
d. 2.

† Sup. 3.
d. 7.

est. * Perfectorum autem est solidus ci-
bus; eorum, qui pro consuetudine exer-
citaros habent sensus ad discretionem boni
ac mali.

CAPVT VI.

Non intendit de primis fidei initiis tractare,
quandoquidem rebaptizari nequeunt qui post sus-
ceptum baptismum rursus in peccata relabuntur,
imò timenda illis est aeterna maledictio, emololan-
do autem Hebraeos hortatur ut Abraha longanimita-
tem imitantes, reddant se participes eorum qua
iureiurando promissi illi Deus.

Quapropter intermittentes inchoationis
Christi sermonem, ad perfectiora fe-
ramur, non rursus iacentes fundamentum
penitentiae ab operibus mortuis, & fide ad
Deum, * baptismatum doctrinae impositionis
quoque manum, ac reuerentionis mortuo-
rum, & iudicii aeterni. * Et hoc faciemus,
si quidem permiserit Deus. * † Impossibile
est enim, eos qui semel sunt illuminati, gu-
stauerunt etiam donum caeleste, & partici-
pes facti sunt Spiritus sancti, * gustauerunt
nichilominus bonum Dei verbum, virtutes
que seculi venturi, & prolapsi sunt; rur-
sus renouari ad penitentiam, rursus cruci-
figentes sibi metipsum filium Dei, & ostentui
habentes. * Terra enim saepe venientem
super se bibens imbrem, & generans her-
bam opportunam illis, à quibus colitur; ac-
cipit benedictionem à Deo. * proferens au-
tem spinas ac tribulos, reproba est, & ma-
ledicto proxima: cuius consummatio in com-
bustionem. * Confidimus autem de vobis dī-
lectissimi meliora, & victiora saluti: tamen si
ita loquimur. * Non enim iniustus Deus, vt
obliuiscatur operis vestri, & dilectionis
quam ostendistis in nomine ipsius, qui mi-
nistriastis sanctis, & ministrastis. * Cupimus
autem vnumquemque vestrum eandem o-
stentare sollicitudinem ad expletionem spei
vsque in finem: * vt non legnes efficiami-
ni, verum imitatores eorum, qui fide & pa-
tientia hereditabunt promissiones. * Abra-
hæ namque promittens Deas, quoniam no-
minem habuit, per quem iuraret, maiorem,
iuravit per semetipsum, * dicens: † Nisi be-
nedicens benedicam te, & multiplicans mul-
tiplicabo te. * Et sic longanimiter ferens,
adeptus est repositionem. * Homines enim
per maiorem sui iurant: & omnis contro-
uersia eorum finis, ad confirmationem, est
iuramentum. * In quo abundantius volens
Deus ostendere pollicitationis hereditibus
immobilitatem consilij sui, interposuit iusi-
urandum: * vt per duas res immobiles, qui-
bus impossibile est mentiri Deum, forissi-
mum solatium habeamus, qui confugimus
ad tenendam propositam spem. * quam si-
cut anchoram habemus animæ tutam ac fir-
mam, & incedentem vsque ad interiora ve-
laminis. * vbi præcursor pro nobis introiuit

Iesus, secundum ordinem Melchisedech pon-
tifex factus in æternum.

CAPVT VII.

Cum Melchisedech sacerdotium, ex decimarum
acceptione & benedictione Leviticum excelleret,
Christi sacerdotium necessitate quadam secundum
ordinem Melchisedech in perpetuum institutum;
ac iuramento firmatum præcelsit Leviticum, &
ipsum vni cum lege euacuat.

Hic enim Melchisedech, rex Salem, sa-
cerdos Dei summi, qui obuiauit Abra-
hæ regresso à cæde regum, & benedixit ei:
* cui & decimas omnium diuisit Abraham:
primum quidem qui interpretatur rex iusti-
tiae: deinde autem & rex Salem, quod est,
rex pacis, * sine patre, sine matre, sine genea-
logia, neque initium dierum, neque finem
vitæ habens, assimilatur autem Filio Dei,
manet sacerdos in perpetuum. * Inueni-
mini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit
de præcipuis Abraham patriarcha. * Et qui-
dem de filiis Levi sacerdotium accipientes,
† mandarum habent decimas sumere à po-
pulo secundum legem, id est, à fratribus suis:
quamquam & ipsi exierint de lumbis Abra-
hæ. * Cuius autem generatio non annu-
meratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham,
& hunc, qui habebat repositiones, bene-
dixit. * Sine vlla autem contradictione, quod
minus est, à meliore benedicitur. * Et hic
quidem, decimas morientes homines acci-
piunt: ibi autem contestatur, quia viuunt. * Ex
(vt ita dictum sit) per Abraham, & Levi, qui
decimas accepit, decimatus est: * adhuc
enim in lumbis patris erat, quando obuia-
uit ei Melchisedech. * Si ergo consummatio
per sacerdotium Leviticum erat (populus
enim sub ipso legem accepit) quid adhuc ne-
cessarium fuit, secundum ordinem Melchi-
sedech alium surgere sacerdotem, & non se-
cundum ordinem Aaron dici? * Translato
enim sacerdotio, necesse est vt & legis
translatio fiat. * In quo enim hæc dicuntur,
de alia tribu est, de qua nullus avari præstō
fuit. * Manifestum est enim quod ex loda
Cortus sit Dominus noster: in qua tribu ni-
hil de sacerdotibus Moyses locutus est. * Et
amplius adhuc manifestum est: si secun-
dum similitudinem Melchisedech exiisset
alius sacerdos, * qui non secundum legem
mandari carnalis factus est, sed secundum
virtutem vitæ insolubilis. * Contestatur enim
† Quoniam tu es sacerdos in æternum, se-
cundum ordinem Melchisedech. * Repro-
batio quidem sic præcedentis mandati, pro-
pter infirmitatem eius, & inutilitatem: * ni-
hil enim ad perfectum adduxit lex, intro-
ductio verò melioris spei, per quam proxima-
mus ad Deum. * Et quantum est non sine iu-
reiuRANDO alij quidem sine iureiurando sacer-
dotes facti sunt: * hic autem cum iureiuran-
do, per eum, qui dixit ad illum: † Iurauit Do-
minus

Com. 1. 41.
d. 18.

† Deut. 18.
† 1. 14. d. 4.

† Ps. 109.
d. 4.

† Ps. 109.
d. 4.

† March.
13. d. 45.
Inf. 10.
d. 16.
2. Pet. 2.
d. 20.

† Gen. 22.
d. 16.

minus, & non penitebit eum: tu es sacerdos D
in æternum.) * in tantum melioris testa- 21
menti sponzor factus est Iesus. * Et alij qui- 23
dem plures facti sunt sacerdotes, idcirco
quod morte prohiberentur permanere: * 24
hic autem eod quod maneat in æternum sem-
piternum habet sacerdotium. * Vnde & sal- 25
uare in perpetuum potest accedentes per se-
metipsum ad Deum: semper vivens ad in-
terpellandum pro nobis. * Talis enim dece- 26
bat ut nobis esset pontifex, sanctus, innocens,
impollutus, segregatus à peccatoribus, & ex- 27
celsior cælis factus: * qui non habet neces-
sitatem quodidie, quemadmodum sacerdo-
tes, † prius pro suis delictis hostias offerre,
deinde pro populi: hoc enim fecit semel, *
seipsum offerendo. * Lex enim homines 28
constituit sacerdotes infirmitate habentes:
sermo autem iurisiurandi, qui post legem est,
Filium in æternum perfectum.

CAPVT VIII.

*Excellitior est Christi sacerdotium Levitico,
cum ipse in dextera Patris sedet in cælis, & ma-
iorum sacramentorum minister fuerit quam sacer-
dotes veteris legis: ostendit etiam noui testamenti
necessitatem ex imperfectione veteris, & ex pro-
missione Dei per Ieremiam.*

Capitulum autem super ea quæ dicuntur: 1
Talem habemus Pontificem, qui con- A
sedit in dextera sedis magnitudinis in cælis,
* sanctorum minister, & tabernaculi veri, 2
quod fixit Dominus, & non homo. * Om- 3
nis enim pontifex ad offerendum munera, &
hostias constituitur: vnde necesse est & hunc
habere aliquid, quod offerat: * si ergo esset 4
super terram, nec esset sacerdos: cum essent B
qui offerrent secundum legem munera, * qui
exemplari & umbræ defensione cælestium.
Sicut responsum est Moysi, cum consumma-
ret tabernaculum: † Vide (inquit) omnia
facito secundum exemplar, quod tibi osten-
sum est in monte. * Nunc autem melius for- 6
titus est ministerium, quantum & melioris C
testamenti mediator est, quod in melioribus
repromissionibus sancitum est. * Nam si il- 7
lud prius culpa vacasset: non vique secun-
di locus inquireretur. * Viuperans enim eos 8
dicit: † Ecce dies venient, dicit Dominus:
& consummabo super domum Israel, & su-
per domum Iuda, testamentum novum: * 9
non secundum testamentum quod feci patri-
bus eorum, in die qua apprehendi manum
eorum ut educerem illos de Terra Ægypti:
quoniam ipsi non permanserunt in testa-
mento meo, & ego neglexi eos, dicit Domi-
nus. * Quia hoc est testamentum, quod dis- 10
ponam domui Israel post dies illos dicit D
Dominus: Dando leges meas in mentem eo-
rum, & in corde eorum superferbam eas:
& ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in po-
pulum: & non docebit vnusquisque proxi- 11
mum suum, & vnusquisque fratrem suum,

dicens: Cognosce Dominum: quoniam om-
nes scient me à minore vsque ad maiorem
eorum: * quia propitius ero iniquitatibus eo-
rum, & peccatorum eorum iam non memo-
rabor. * Dicendo autem novum, veteravit
prius. Quod autem antiquatur & senescit,
prope interitum est.

CAPVT IX.

*Ex his quæ in veteri erant testamento & im-
perfectione illarum hystrarum ostendit noui perfe-
ctionem, in quo Christus Pontifex & hostia semel
oblata emundat conscientiam à peccatis: quem ad
testamenti sui confirmationem mori fuit necesse.*

1 H Abuit quidem & prius, iustificationes
culture, & Sanctum seculare. * † Ta- † Rom.
bernaculum enim factum est primum, in quo 16. n. 1.
erant candelabra, & mensa, & propitiio 16. n. 2.
panum quæ dicitur Sancta. * Post velamen-
tum autem secundum tabernaculum, quod
dicitur Sancta sanctorum; * aureum habens
† thuribulum, & arcam testamenti circum- † 1. Cor. 16.
tectam ex omni parte auro, in qua vna au- Nu. 16.
reca habens manna, & virga Aaron, quæ fron-
duerat, † & tabule testamenti, * superque † 1. Reg. 8.
eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia 4. 9.
propitiatorium: de quibus non est modò di- 1. Par. 5.
cendum per singula. * His verò ita compo- 6. 10.
B sitis, in priori quidem tabernaculo semper
introbant sacerdotes, sacrificiorum officia
consummantes: * in secundo autem † semel in
anno solus pontifex, non sine sanguine, quem † Rom.
8 offert pro sua & populi ignorantia: * hoc fi- 30. 8. 10.
gnificante Spiritu sancto, nondum † palata- 1. Cor. 16.
tam esse sanctorum viam, adhuc priore ta- 4. 9.
C bernaculo habente statum, * quæ parabola
C est temporis instantis: iuxta quam munera,
& hostiæ offeruntur, quæ non possunt iuxta
conscientiam perfectum facere seruientem,
10 solummodo in cibis, & in potibus, * & va-
rijs baptismatibus, & iusticiis carnis vsque ad
11 tempus correctionis impositis. * Christus au-
tem assistens pontifex futurorum bonorum,
per amplius & perfectius tabernaculum non
12 manu factum, id est, non huius creationis; *
neque per sanguinem hircorum aut viulo-
rum, sed per proprium sanguinem, introiuit
semel in Sancta, æterna redemptione inuen-
13 ta. * † Si enim sanguis hircorum & tauro- † 1. Cor. 16.
rum, & cinis vitule aspersus, inquinatos san- 16. n. 1.
ctificat ad emundationem carnis: * † quante 1. Pet. 1.
magis sanguis Christi, qui per Spiritum San- 2. Ioh. 1.
ctum semetipsum obulit immaculanti Deo 4. 7.
emundabit conscientiam nostram ab operi- Apoc. 1.
bus mortuis, ad seruendum Deo viuenti? 6. 5.
15 * Et ideo noui testamenti mediator est: † & 1. Gal. 3.
morte intercedens, in redemptionem ear- 6. 15.
um præuocationem, quæ erant sub priori
testamento, repromissionem accipiant, qui
16 vocati sunt æternæ hereditatis. * Vbi enim
testamentum est, mors necesse est intercedat
17 testatoris. * Testamentum enim in mortuis
confirmatum est: alioquin nondum valeret, dum
vixit

† 1. Cor. 16.
4. 9.

† Rom.
35 d. 40.
A. 7. 7.
f. 44.

† 1. Cor. 11.
f. 14.

† Rom.
16. n. 1.
16. n. 2.

† 1. Cor. 16.
Nu. 16.

† 1. Reg. 8.
4. 9.
1. Par. 5.
6. 10.

† Rom.
30. 8. 10.
1. Cor. 16.
4. 9.

† 1. Cor. 16.
16. n. 1.

† 1. Pet. 1.
2. Ioh. 1.
4. 7.
Apoc. 1.
6. 5.

† Gal. 3.
6. 15.

vixit qui testatus est. * Vnde nec primum 18
quidem sine sanguine dedicatum est. * Le- 19
cto enim omni mandato legis à Moysè uni-
uerso populo, accipiens sanguinem vitulo-
rum & hircorum, cum aqua, & lana cocci-
nea, & hyssopo, ipsius quoque librum, &
omnem populum aspersit, dicens: Hic san- 20
guis testamenti, quod mandauit ad vos Deus.
* Etiam tabernaculum & omnia vasa mini- 21
sterij sanguine similiter aspersit. * Et omnia 22
prænt in sanguine secundum legem mandan-
tur: & si per sanguinis effusione non fit remis-
sio. * Necesse est ergo exemplaria quidem 23
coelestium his mundari: ipsa autem coelestia
melioribus hostiis quam istis. * Non enim in 24
manusfacta Sancta Iesus introiuit, exempla-
ria verorum: sed in ipsum cælum, vt appa-
reat nunc vului Dei pro nobis: * Neque vt 25
sæpe offerat semetipsum, quemadmodum
Pontifex intrat in Sancta per singulos annos
in sanguine alieno: alioquin oportebat eum 26
frequenter pati ab origine mundi: nunc au-
tem semel in consummatione seculorum, ad
destinationem peccati, per hostiam suam appa- 27
ruit. * Et quemadmodum statuum est ho-
minibus semel mori, post hoc autem iudi-
cium: * † sic & Christus semel oblatum est 28
ad multorum exhaurienda peccata: secundò
sine peccato apparebit expectantibus se, in
salutem.

CAPVT X.

*Propter imperfectiorem hostiarum veteris tes-
tamenti necessarium fuit novam induci, cuius uni-
ca hostia auferrentur universa peccata: cui nisi fi-
de, spe, charitate, ac bonis operibus adhaerimus,
acribus punimur quam veteris testamenti trans-
gressores: laudas interim Hebræos quod & multa
passi sint, & patientibus astrictis.*

V Mbram enim habens lex futurorum bo-
norum, non ipsam imaginem rerum; A
per singulos annos eisdem ipsis hostiis, quas
offerunt indefinenter, nunquam potest ac-
cedentes perfectos facere: * alioquin cessas-
sent offerri: ideo quòd nullam haberent vi-
trà conscientiam peccati, culores semel munda-
ti: * sed in ipsis commemoratio peccato-
rum per singulos annos fit: impossibile enim 4
est sanguine taurorum & hircorum auferri
peccata. * Ideò ingrediens mundum dicit: † 5
Hostiam, & oblationem noluit: corpus au-
tem aptasti mihi: * holocausta pro pec- 6
cato non tibi placuerunt. * Tunc dixi: Ecce 7
venio: † in capite libri scriptum est de me:
Vt faciam, Deus, voluntatem tuam. * Supe- 8
ribus dicens: Quia hostias, & oblationes, &
holocausta pro peccato noluit, nec plac-
cia sunt tibi, que secundum legem offerun-
tur, * tunc dixi: Ecce venio, vt faciam, Deus, 9
voluntatem tuam: auferri primum, vt sequens
statuat. * In qua voluntate sanctificati sumus 10
per oblationem corporis Iesu Christi semel. C
* Et omnis quidem sacerdos præbò est quo- 11

tidie ministrans, & ea/dem sæpe offerens ho-
stias, quæ nunquam possunt auferre peccata:
hic autem vnus pro peccatis offerens ho-
stiam, in sempiternum sedet in dextera Dei,
de cetero expectans, † donec ponatur inimici
eius scabellum pedum eius. * Vna enim obla-
tione, consummauit in sempiternum sancti-
ficatos. * Contestatur autem nos & Spiritus
sanctus. Postquam enim dixit: † Hoc autem
testamentum, quod testabor ad illos post
dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas
in cordibus eorum, & in mentibus eorum
superfcribam eas: * & peccatorum, & ini-
quitatum eorum iam non recordabor am-
plius. * Vbi autem horum remissio: iam non
est oblatio pro peccato. * Habentes itaque
D fratres fiduciam in introitu sanctorum in
sanguine Christi, * quam iniciuit nobis
viam novam, & viuentem per velamen, id
est, carnem suam, * & sacerdotem mag-
num super domum Dei: * accedamus cum
vero corde in plenitudine fidei, aspersi cor-
da à conscientia mala, & abluti corpus aqua
munda, * teneamus spei nostræ confessio-
nem indeclinabilem, (fidelis enim est qui
repromisit) * & consideremus inuicem in
proocationem charitatis, & bonorum opem-
um: * non deferentes collectionem nos-
tram, sicut consuetudinis est quibusdam,
sed consolantes, & tanto magis quanto vi-
deritis appropinquantem diem. * † Volun-
tariè enim peccantibus nobis post acceptam
noticiam veritatis, iam non relinquitur pro
peccatis hostia, * terribilis autem quædam ex-
pectatio iudicij, & ignis æmulationis, que con-
sumpta est aduersarios. * Irritum quis fa-
ciens legem Moysi, sine vlla miseratione †
duobus vel tribus testibus moritur: * quanto
magis putatis deteriora mereri supplicia, qui
filium Dei concuclauerit, & sanguinem tes-
tamenti pollutum duxerit, in quo sanctifi-
catus est, & spiritui gratiæ contumeliam
fecerit? * Scimus enim qui dixit: † Mihi
vindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia
iudicabit Dominus populum suum. * Hor-
rendum est incidere in manus Dei viu-
entis. * Rememoramini autem pristinos dies,
in quibus illuminati, magnum certamen su-
stinuistis passionum, * & in altero quidem,
opprobriis & tribulationibus spectaculum
facti: in altero autem, socij taliter conuer-
santium effecti. * Nam & vinctis compassi
G estis, & rapinam bonorum vestrorum cum
gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere
meliolem & manentem substantiam. * No-
lite itaque amittere confidentiam vestram,
quæ magnam habet remunerationem. * Pa-
tientia enim vobis necessaria est: vt volun-
tatem Dei facientes, reportetis promissionem.
* Adhuc enim modicum aliquantulum, qui
venturus est, veniet, & non tardabit. * † Iu-
stus autem meus ex fide viuìt: quòd si sub-
traxerit se, non placebit animæ meæ. * Nos

autem non sumus subraclionis filij in perditionem, sed fidei in acquisitionem animæ.

CAPUT XI.

Fidem magnifice commendat ex actis patrum, à mundi exordio usque ad David ac Prophetas: ac in universum quanta patravit ac passi sint per fidem: nec tamen plenam adhuc accepimus retributionem.

Est autem fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium. **A*** In hac enim testimonium consecuti sunt senes. * † Fide intelligimus aperta esse secunda verbo Dei, vt ex inuisibilibus visibilia fierent. * † Fide plurimam hostiam Abel, quàm Cain, obtulit Deo, † per quam testimonium consecutus est esse iustus, testimonium perhibente numeribus eius Deo; & per illam defunctus adhuc loquitur. * † Fide Henoch translatus est ne videret mortem, & non inueniebatur, quia transiit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. * Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquirentibus se remuneratori sit. * † Fide Noë, reposito accepto de iis quæ adhuc non videbantur, meruens aptavit arcam in salutem domus sue, per quam damnauit mundum: & iustitie, quæ per fidem est, hæres est institutus. * † Fide qui vocatur Abraham obediuit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem: & exiit, nesciens quò iret. * † Fide demoratus est in Terra repromissionis, tamquam in aliena in casulis habitando, cum Isaac & Iacob coheredibus repromissionis eiusdem. * Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex & conditor Deus. * † Fide & ipsa Sara sterili virtutem in conceptionem seminis accepit, etiam præter tempus ætatis: quoniam fidem credidit esse eum, qui repromiserat. * Propter quod & ab vno orti sunt (& hoc emorio) tamquam sidera cœli in multitudinem, & sicut arena, quæ est ad oram maris, innumerabilis. * Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non accepit repromissionibus, sed à longè eas aspicientes, & saluantes, & consuetos quia peregrini & hospites sunt super terram.

* Qui enim hæc dicunt, significant se patriam inquirere. * Et si quidem ipsius meminissent de qua exierunt, habebant vtique tempus reuertendi: * nunc autem meliorem appetunt, id est, cœlestem. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum: parauit enim illis ciuitatem. * † Fide obtulit Abraham Isaac, Iacob tentaretur, & vnicuique offerebat, qui suscepit repromissiones: * ad quem dictum est: † Quia in Isaac vocabitur tibi semen: * arbitrans quia & à mortuis suscitare potens est Deus: vnde eum & in parabola accepit. * † Fide & de furis benedixit Isaac Iacob, & Esau. * † Fide Iacob, moriens,

singulos filiorum Ioseph benedixit: † & adraur fastidium virgæ eius. * † Fide Ioseph, moriens, de protectione filiorum Israel memoratus est, & de ossibus suis mandauit. * † Fide Moyses, natus, occultatus est mensibus tribus à parentibus suis; eò quòd vidissent elegantem infantem. † & non timuerunt regis edictum. * † Fide Moyses grandis factus negauit se esse filium filix Pharaonis, * magis eligens affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere iucunditatem, * maiores diuinis æstimas thesauro Ægyptiorum, improprium Christi: aspiciat enim in remunerationem. * Fide reliquit Ægyptum, non verius animositatem regis: inuisibilem enim tamquam videns sustinuit. * † Fide celebrauit Pascha, & sanguinis effusionem: ne qui vastabat primitia, tangeret eos. * † Fide transierunt Mare rubrum: tanquam per aridam terram: quod experti Ægyptij, deuorati sunt. * † Fide muri Iericho corruerunt, circuitu dierum septem. * † Fide Rahab meretrix non perit cum incredulis, excipiens exploratores cum pace. * Et quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enarrare de Gedeon, Barac, Samson, Iephthæ, David, Samuel, & Prophetis: * qui per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, obstrauerunt ora leonum, * extinxerunt imperium ignis, effugerunt aciem gladij, conualuerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra venerunt exterorum: * accepterunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij autem distenti sunt: non suscipientes redemptionem, vt meliorem inuenirent resurrectionem. * Alij verò ludibria & verbera experti, insuper & vincula & carceres: * lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occasione gladij mortui sunt: circueiunt in melioribus, in pellibus caprinis, egentes, angustii, afflicti: * quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in moribus, & speluncis, & in cauernis terræ. * Et hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem, * Deo pro nobis melius aliquid providente, vt non sine nobis consummarentur.

CAPUT XII.

Priscorum imò Christi exemplo inducit ad tolerandas viriliter afflictiones, vt vocans à peccatis: & ex noui testamenti super vetus excellentia detestatur ab inobedientia, ne maiora quàm Iudei pati cogamur supplicia.

Ideoque & nos tantam habentes impositam nubem testium, † deponentes omnem pondus, & circumstans nos peccatum, per patientiam curramus ad propositum nobis certamen: * aspicientes in Auctorem fidei, & consummatorẽ lesum, qui propositio sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contemptraque in dextera sedis Dei sedet. * Recognite enim

† Gen. 1. d. 3.

† Gen. 4. d. 4. † Math. 23 d. 35.

† Gen. 5. d. 14. Eccl. 44. c. 16.

† Gen. 6. c. 14. Eccl. 44. c. 17.

† Gen. 22. d. 1.

† Gen. 17. c. 19.

† Gen. 11. d. 1. Eccl. 44. d. 1. † Gen. 22. d. 12. Rom. 9. d. 7. † Gen. 17. d. 17 f. 16. † Gen. 48. c. 17.

† Gen. 47. d. 11. † Gen. 50. d. 21. † 2. Cor. 1. d. 1.

† Eccl. 2. c. 17. † Eccl. 2. d. 12.

† Eccl. 11. d. 1.

† Eccl. 14. c. 12.

† 1. Cor. 1. d. 10. † 1. Cor. 1. d. 1.

† Rom. 6. d. 1. Ephes. 4. d. 1. Col. 3. d. 1. 1. Pet. 1. d. 1. 2. 1.

enim eum, qui talem sustinuit à peccatoribus, aduersum semetipsum contradictionem: ut ne saugemini, animis vestris deficientes.

* Nondum enim vique ad sanguinem reititistis, aduersus peccatum repugnantes: * & obliuiscitis consolationis, quæ vobis tamquam filiis loquitur, dicens: † Fili mi, noli negligere disciplinam Domini: neque saugieris dum ab eo argueris. * Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium, quem recipit. * In disciplina perseuerate. Tamquam filiis vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corripit pater? * Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes: ergo adueri, & non filij estis. * Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditores habuimus, & reuerabamur eos: non multo magis obtemperabimus Patri spirituum, & viuemus? * Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secundum voluntatem suam erudebant nos: hic autem ad id, quod vtile est in recipiendi sanctificationem eius. * Omnis autem disciplina, in presenti quidem videtur non esse gaudij, sed doloris: postea autem fructum pacatissimi exercitatus per eam redditur iustitie. * Propter quod, remissas manus, & soluta genua, erigite. * & gressus rectos facite pedibus vestris: ut non claudicans quis erret, magis autem sanetur. * † Pacem sequimini cum omnibus, & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum: * contemplantes ne quis delit gratiæ Dei: ne qua radix amaritudinis sursum germinans impediat, & per illam inquinentur multi. * Ne quis fornicator, aut profanus † ut Esau: qui propter vnam escam Evendidit primitiua sua. * scietote enim quoniam † & postea cupiens hereditare benedictionem, reprobatus est: non enim inuenit penitentis locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam. * † Non enim accessistis ad tractabilem montem, & accensibilem ignem, & turbinem, & caliginem, & procelam, & tubæ sonum, & vocem verborum, quam qui audierunt, excusauerunt se, ne eis fieret verbum. * Non enim portabant quod dicebatur: † Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur. * Et ita terribile erat quod videbatur. Moyses dixit: Exterius sum, & tremebundus. * Sed accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuentis, Ierusalem celestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, * & Ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in caelis, & iudicem omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti noui mediatorum Iesum, & sanguinis asperersionem meliorem loquentem quam Abel. * Videte ne reuerſus loquentem. Si enim illi non effugerunt, reculantes eum qui super terram loquebatur: multo magis nos, qui de caelis loquentem nobis auertimus. * Cuius vox mouit terram tunc: nunc autem repromittit, dicens: † Adhuc

semel; & ego mouebo non solum terram, sed & coelum. * Quod autem, Adhuc semel, dicit: declarat mobiliū translationem tamquam factorum, ut maneat ea quæ sunt immobilia. * Itaque regnum immobile suscipientes, habemus gratiam: per quam seruamus placentes Deo, cum metu & reuerentia. * † Et enim Deus noster ignis consumens est.

CAPVT XIII.

Ad varias hortatur virtutes, iubens cauere ab extranea doctrina, ac memoriam testificans altaris & hostiarum veterum nonique testamenti, & subinde mouens ut propitijs obtemperet: orat ut pro se precetur, idem vicissim pro illis agens, additis mutuis salutationibus.

† Charitas fraternitatis maneat in vobis. * † Et hospitalitatem nolite obliuisci, per hanc enim † lauauerunt quidam, Angelis hospitio receptis. * Mementote victoriarum, tamquam simul vincti; & laborantium, tamquam & ipsi in corpore morantes. * Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus. Fornicatores enim, & adulteros iudicabit Deus. * Sint mures sine auaritia, contenti presentibus: ipse enim dixit: † Non te deseram, neque derelinquam. * ita ut confidenter dicamus: † Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. * Mementote prepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum inuenientes exitum conuersationis, imitamini si dem. * Iesus Christus heri, & hodie: ipse & in secula. * Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire cor, non elcis: quæ non profuerunt ambulantes in eis. * Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deseruiunt. * † Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora cremantur extra castra. * Propter quod & Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. * Excamus igitur ad eum extra castra improprium eius portantes. * Non enim habemus hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. * Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum laboriorum consentientium nomini eius. * Beneficentia autem, & communionis nolite obliuisci: talibus enim hostijs promeretur Deus. * Obedite prepositis vestris, & subiacete eis. * Ipsi enim peruiigilant, quasi rationem pro animabus vestris redditori, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim non expedit vobis. * Orate pro nobis: confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conuersari. * Amplius autem deprecor vos hoc facere, quod cetero lenius restituar vobis. * Deus autem pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum

† Rom. 1.
11.
Apoc. 1.
4. 19.

† Rom. 11.
4. 18.

† Gen. 35.
4. 31.

† Gen. 37.
1. 38.

† Exod. 19.
6. 11. 30.
6. 31.

† Exod. 19.
6. 11.

† Agg. 1.
4. 7.

† Deut. 4.
4. 34.

† Rom. 12.
6. 31.

1. Pet. 4.
6. 2.

† Gen. 18.
4. 3. 19.

4. 2.

† 1. Th. 5. 1.

† Ps. 117.
6. 6.

† 2. Cor. 12.
1. 37.

† 1. Th. 5.
6. 10.

ouium, in sanguine testamenti æterni, Domini nostri Iesu Christi, * apert vos in omni bono, ut faciatis eius voluntatem: faciens in vobis quod placeat coram se per Iesum Christum: cui est gloria in sæcula sæculorum. Amen. * Rogo autem vos fratres, ut sufferatis verbum solati. Etenim perpauca scripsi vobis. * Cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum: cum quo (si celerius venerit) videbo vos. * Salutate omnes præpositos vestros, & omnes sanctos. Salutant vos de Italia fratres. * Gratia cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI IACOBI APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

Docet tentationum utilitatem, & sapientiam à Deo cum confidentia postulandam: Deus tentator non est aut auctor peccati, sed ab eo procedit omnis bona donatio: hortatur ut ad audiendum velociter, ad loquendum verò & ad iram tardi sint: nec satis est veritatem audire, nisi illa opere compleatur: subdit etiam quænam sit vera & immaculata religio.

IACOBVS Dei & Domini nostri Iesu Christi servus, duodecim tribus, quæ sunt in dispersione, salutem. * Omne gaudium exultimate fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: * ¶ Sciētes quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. * Patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti & integri, in nullo deficientes. * Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, & non improperat: & dabitur ei. * ¶ Postulet autem in fide de nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui à vento movetur & circumferretur. * non ergo æstimet homo ille quod accipiat aliquid à Domino. * Vir duplex animo, inconstans est in omnibus viis suis. * Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua: * dives autem in humilitate sua, ¶ quoniam sicut flos feni transibit. * exortus est enim sol cum ardore, & arefecit fenum, & flos eius decidit, & decor vultus eius deperit: ita & dives in itineribus suis marcescet. * ¶ Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. * Nemo cum tentatur, dicat, quoniam à Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. * Vnusquisque verò tentatur à concupiscentia sua abstractus, & illechus. * Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum verò cum consummatum fuerit, generat mortem. * Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. * Omne datum optimum, & omne donum perfectum, desur-

sum est, descendens à Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudo in obumbratio. * Voluntariè enim genuit nos verbo veritatis, ut sumus initium aliquid creature eius. * Scitis fratres mei dilectissimi. ¶ Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. * Ira enim viri, iustitiam Dei non operatur. * Propter quod abicientes omnem immunditiam & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite institum verbum, quod potest salutare animas vestras. * ¶ Estote autem factores verbi, & non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. * Quia si quis audior est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suæ in speculo: * consideravit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit. * Qui autem perpexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea, non auditur obliuiscus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. * Si quis autem putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio. * Religio munda & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

CAPVT II.

Monet ne personarum respectu moueantur: qui enim unicuique legis præceptum transgreditur, legis transgressor est: hortatur ut operibus misericordiae incumbant, ostendens quod homo per opera iustificetur: nam fides sine operibus mortua est.

Fratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriæ. * Etenim si introierit in conventum vestrum vir aureum anulum habens in veste candida, introierit autem & pauper in ffordio habito, & intendaris in eum qui indutus est veste præclara, & dixeritis ei: Tu sede hic benè: pauperi autem dicaris: Tu sta illic: aut sede sub scabello pedum meorum: * nōne iudicatis apud vosmetipsos, & facti estis iudices cogitationum iniquarum? * Audite fratres mei dilectissimi, nōne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide & hæredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? * Vos autem exhonorastis pauperem. Nōne divites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia? * Nōne ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocatum est super vos? * Si tamen legem perfectiis regalem secundum scripturas: ¶ Diliges proximum tuum sicut teipsum: benè facitis: * ¶ si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti à lege quasi transgressores. * ¶ Quicumque autem totam legem servauerit, offendere autem in vno, factus est omnium reus. * Qui enim dixit, Non mœchaberis, dixit &, Non occides.

† Rom. 9.
a. 1.

† Matthe. 7.
7. 7. 11.
b. 22.
Mor. 11.
c. 14.
Luc. 11.
b. 9.
Iacobi 1.
c. 13.
c. 13.
c. 13.
c. 13.
c. 13.
c. 13.
c. 13.

† Iacobi 1.
c. 17.

† Prov. 17.
d. 27.

† Matthe. 7.
c. 11.
c. 14.
Rom. 11.
c. 13.

Len. 19.
c. 15.
Deut. 1.
c. 17.
d. 19.
Prov. 24.
c. 13.
Eccl. 10.
a. 2.

† Len. 19.
d. 18.
Matthe. 11.
d. 19.
Mor. 13.
c. 13.
Rom. 13.
c. 9.
Gal. 5.
c. 14.
† Sup. a. 1.
† Matthe. 5.
c. 19.

occides. Quod si non occideris, occides C
autem, factus es transgressor legis. * Sic lo- 12
quimini, & sic facite, sicut per legem liber-
tatis incipientes iudicari. * Iudicium enim 13
sine misericordia illi, qui non fecit miseri-
cordiam, superexaltat autem misericordia
iudicium. * Quid proderit fratres mei si fidem 14
quis dicat se habere, opera autem non ha-
beat? Numquid poterit fides saluare eum?
† Si autem frater & soror nudi sint, & in- 15
digeant victu quotidiano, * dicat autem ali-
quis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini 16
& saturamini: non derelictis autem eis, quæ
necessaria sunt corpori, quid proderit? * Sic
& fides, si non habeat opera, mortua est
in semetipsa. * Sed dicit quis: Tu fidem ha- 18
bes, & ego opera habeo. ostende mihi fi-
dem tuam sine operibus: & ego ostendam
tibi ex operibus fidem meam. * Tu credis 19
quoniam vnus est Deus: Bene facis: & de-
mones credunt, & contremiscunt. * Vis au- 20
tem scire o homo inanis, quoniam fides si-
ne operibus mortua est? * † Abraham pa- 21
ter noster, nonne ex operibus iustificatus est,
offertens Isaac filium suum super altare? * Vi- 22
des quoniam fides cooperabatur operibus il-
lius: & ex operibus fides consummata est?
* Et suppleta est Scriptura, dicens: † Credi- 23
dit Abraham Deo, & reputatum est illi ad
iustitiam, & amicus Dei appellatus est. * Vi- 24
detis quoniam ex operibus iustificatur homo,
& non ex fide tantum? * Similiter † & Rahab
meretrix, nonne ex operibus iustificata est,
suscipiens nuntios, & alia via eiciens? * Si- 26
cut enim corpus sine spiritu mortuum est,
ita, & fides sine operibus mortua est.

CAPVT III.

*Lingua mala recenset, quam difficillimum est re-
lle gubernare; subditque differentiam inter sa-
pientiam terrenam & celestem.*

† Olite plures magistri fieri fratres mei, 1
N sciens quoniam malus iudicium sumi- A
tis. * In multis enim offendimus omnes. Si
quis in verbo non offendit: hic perfectus est
vir. potest etiam fratri circumducere totum
corpus. * Si autem equis fræna in ora mini- 3
mus ad consentiendum nobis, & omne cor-
pus illorum circumferimus. * Ecce & naues, 4
cum magnæ sine, & à ventis validis minen-
tur, circumferuntur à modico gubernaculo
vbi impetus dirigentis voluerit. * Ita & lin- 5
gua modicum quidem membrum est, & ma-
gna exaltat. Ecce quantus ignis quam ma-
gnam siluam incendit! * Et lingua ignis est, 6
vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur
in membris nostris, quæ maculat totum cor-
pus, & inflamat rocam nationis nostræ,
inflammat à gehenna. * Omnis enim natu- 7
ra bestiarum, & volucrum, & serpentium,
& ceterorum domantur, & domita sunt à
natura humana: * linguam autem nullus ho- 8
minum domare potest: inquietum malum,

9 plena veneno mortifero. * In ipsa benedici-
amus Deum & Patrem: & in ipsa maledici-
mus homines, qui ad similitudinem Dei fa-
cti sunt. * Ex ipso ore procedit benedictio,
& maledictio. Non oportet fratres mei, hæc
11 ita fieri. * Numquid fons de eodem forami-
ne emanat dulcem, & amarum aquam? *
Numquid potest, fratres mei, ficus vvas face-
re, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem po-
13 test facere aquam. * Quis sapiens, & discipli-
natus inier vos? Ostendat ex bona conuer-
satione operationem suam in mansuetudine
14 sapientie. * Quod si zelum amarum ha-
beatis, & conentiones sint in cordibus vestris
nolite gloriari, & mendaces esse aduersus
15 veritatem. * non est enim ista sapientia de-
sursum descendens: sed terrena, animalis,
16 diabolica. * Vbi enim zelus & conienio: ibi
inconstancia, & omne opus prauum. * Quæ
autem desursum est sapientia, primum qui-
dem pudica est, deinde pacifica, modesta,
suadibilis, bonis consentiens, plena miseri-
cordia, & fructibus bonis, non iudicans, sine
18 simulatione. * Fructus autem iustitie, in pa-
ce seminantur, facientes pacem.

CAPVT IV.

*Concupiscentia non est obsequendum, sed dia-
bolo resistendum, & Deo appropinquandum, mu-
tuae dilectioni studendum, rebus incertis Di-
uinæ providentiæ commissis.*

Vnde bella & lites in vobis? Nonne
A hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ
2 militant in membris vestris? Concupisci-
tis, & non habetis: occiditis, & zelatis: &
non potestis adipisci: litigatis, & belligera-
tis, & non habetis, propter quod non posu-
3 lat. * Petitis, & non accipitis: eò quid
male petatis: in concupiscentiis vestris in-
4 sumatis. * Adulteri, nescitis, quia amicitia
B huius mundi, inimica est Dei: Quicumque
ergo voluerit amicus esse seculi huius, in-
5 micus Dei constituitur. * An putatis quia
inaniter scriptura dicit: Ad inuidiam con-
6 cupiscit spiritus, qui habitat in vobis? Ma-
iorem autem dat gratiam. Propter quod di-
cit: † Deus superbis resistit, humilibus au-
7 tem dat gratiam. * Subditi ergo estote Deo:
8 resistite autem diabolo, & fugiet à vobis. †
Appropinquate Deo, & appropinquabit vo-
bis. Emundate manus, peccatores: & puri-
ficare corda, duplices animo. * Miseri esto-
9 ce, & lugere, & plorare: risus vestri in lu-
ctum conuertant, & gaudium in merorem.
10 * † Humiliamini in conspectu Domini, &
11 exaltabit vos. * Nolite detrabere alterutrum
fratres. Qui detrabit fratri, aut qui iudi-
cat fratrem suum, detrabit legi, & iudi-
cat legem. Si autem iudicas legem: non es
12 factor legis, sed iudex. * Vnus est iudicant
& iudex, qui potest perdere, & liberare. * †
Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce
13 nunc qui dicis: Hodie, aut crastino ibimus

in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: D
 * qui ignoratis quid erit in crastino. * Que 14
 est enim vita vestra? vapor est ad modicum 15
 parens, & deinceps exterminabitur. Pro eo
 ut dicatis: Si Dominus voluerit, & Si vi-
 xerimus, faciemus hoc, aut illud. * Nunc 16
 autem exultatis in superbis vestris. Omnis
 exultatio talis, maligna est. * Sciens igitur 17
 tur bonum facere, & non facienti, peccatum
 est illi.

CAPVT V.

*Diuitibus pauperum oppressoribus grauem com-
 minatur ultionem, pauperes vero ad longanimitatem
 hortatur: iuramentum fugiendum, & inferni
 ad presbyteris oleo vngendi ac peccata inimicis con-
 ficienda: quoniam efficax sit iustis oratio: errantes
 ad veritatem sunt reducendi.*

AGITE nunc diuites, plorate volantes in 1
 miseriis vestris, quæ aduenient vobis. A
 * Diuitiæ vestre putrefactæ sunt: & vesti- 2
 menta vestra à tineis comesta sunt. * Au- 3
 rum & argentum vestrum æruginauit: &
 ærugorum in testimonium vobis erit, &
 manducabit carnes vestras sicut ignis. The-
 saurizastis vobis iram in nouissimis diebus.
 * Ecce merces operariorum, qui messuerunt 4
 regiones vestras, quæ fraudaria est à vobis,
 clamat: & clamor eorum in aures Domini fa-
 bacho introiuit. * Epulati estis super terram, 5
 & in luxuriis enutristis corda vestra, in die
 occisionis. * Addixistis, & occidistis iustum, & 6
 non restitit vobis. * Patientes igitur estote 7
 fratres, vsque ad aduentum Domini. Ecce B
 agricola expectat pretiosum fructum terræ,
 patienter ferens donec accipiat tempora-
 neum, & ferocinum. * Patientes igitur esto- 8
 te & vos, & confirmate corda vestra: quoniam
 aduentus Domini appropinquauit. * 9
 Nolite ingemiscere frares in alterutrum, ut
 non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam
 assistit. * Exemplum accipite, fratres, exitus 10
 mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui
 locuti sunt in nomine Domini. * Ecce beati- 11
 ficamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam C
 Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam
 misericors Dominus est: & misericors. * 12

† Matt. 5.
 2. 16
 Ante omnia autem fratres mei † nolite iurare
 neque, per cælum, neque per terram,
 neque aliud quodcumque iuramentum. Sit
 autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut
 non sub iudicio decidatis. * Tristatur aliquis
 vestrum? orex: Aequo animo est? psallat. * 13
 Infirmatur quis in vobis? inducat presbyter- D
 um Ecclesiæ, & orent super eum, vngentes
 eum oleo in nomine Domini: * & oratio si- 15
 dei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Do-
 minus: & si in peccatis sit, remittetur ei.
 * Confitemini ergo akerutrum peccata ve- 16
 stra, & orate pro inimicis ut saluemini: mul-
 tum enim valet deprecatio iusti assidua. * Elias 17
 homo erat similis vobis passibilis: † & ora-

tionem orauit ut non plueret super terram, &
 18 non pluit annos tres, & menses sex. * Tur-
 sum orauit: & cælum dedit pluiam, & ter-
 19 ra dedit fructum suum. * Frares mei, si quis
 ex vobis errauerit à veritate, & conuerterit
 20 quis cum: * scire debet, quoniam qui con-
 uertit fecerit peccatorem ab errore viæ suæ,
 saluabit animam eius à morte, & operiet mul-
 titudinem peccatorum.

EPISTOLA

BEATI PETRI APOSTOLI

PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

*Gratias Deo agit de vocatione ad fidem &
 vitam æternam, quæ tamquam per multas tribu-
 lationes acquiritur, de qua Propheta vaticinati
 sunt: hortatur eos ad vitam munditiam, ut qui
 Christi sanguine redempti sunt.*

PETAVS Apostolus Iesu Christi, 1
 electis aduentis dispersionis Ponti, A
 Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, &
 Bithyniæ, * secundum præscien- 2
 tiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus,
 in obedientiam, & asperionem sangui-
 nis Iesu Christi: Gratia vobis & pax mul-
 3 plicetur. * † Benedictus Deus & Pater Do-
 mini nostri Iesu Christi, qui secundum mi-
 4 sericordiam suam magnam recogitauit nos
 in spem viuam, per resurrectionem Iesu
 Christi ex mortuis, * in hereditatem incor-
 5 ruptibilem, & incontaminatam, & immarces-
 cibilem, conseruatam in cælis in vobis, * qui
 B in virtute Dei custodimini per fidem in salu-
 6 tem, paratam reuelari in tempore nouissi-
 7 mo. * In quo exultabitis, modicum nunc si
 oportet coneristari in variis tentacionibus:
 8 * ut probatio vestræ fidei multo pretiosior
 in laudem, & gloriam, & honorem, in reue-
 9 latione Iesu Christi: * quem cum non videritis,
 diligitis, in quem nunc atque non viden-
 10 tes creditis: credentes autem exultabitis
 11 læticia inenarrabili, & glorificata. * repor-
 tantes finem fidei vestræ, salutem animarum.
 12 * De qua salute exquisierunt, atque scrutati
 sunt Prophetæ, qui de futura in vobis gra-
 13 tia prophetauerunt: * scrutantes in quod vel
 quale tempus significaretur in eis Spiritus Chri-
 sti: præcunctans eas quæ in Christo sunt
 14 passionibus, & posteriores glorias: * quibus re-
 uelatum est, quia non sibi metipsis, vobis au-
 tem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt
 vobis per eos qui euangelizauerunt vobis,
 Spiritu sancto misso de cælo, in quem desi-
 15 derant Angeli prospicere. * Propter quod
 succincti lumbos mentis vestræ, sobrii per-
 16 fectè sperate in eam, quæ offertur vobis, gra-
 17 tiam, in reuelationem Iesu Christi: * quasi filij
 obedientiæ, non configurati prioribus igno-
 rantie

† 2. Cor. 1.
 13.

rantie vestre desideris: * sed secundum eum, 15
qui vocavit vos, sanctum; & ipsi in omni
conversacione sancti sitis: * quoniam scri- 16
ptum est: † Sancti eritis, quoniam ego San-
ctus sum. * Et si patrem invocatis eum, qui 17
† sine acceptione personarum iudicat secun-
dum universiusque opus, in timore incola-
tus vestri tempore conversamini. * Sciennes 18
quod non corruptibilibus auro vel argento
redempti estis de vana vestra conversacione
paternae traditionis: * † sed pretioso sanguine 19
quasi agni immaculati Christi, & inconta-
minati, * † precogniti quidem ante mundi
constitutionem, manifestati autem novissi-
mis temporibus propter vos, * qui per ipsum 21
fideles estis in Deo, qui suscitavit eum à
mortuis, & dedit ei gloriam, ut fides vestra,
& spes esset in Deo: * Animas vestras castifi- 22
cantes in obedientia charitatis, in fraterni-
tatis amore, simplici ex corde invicem dili-
gere attentius: * renati non ex semine cor- 23
ruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei
vivi, & permanentis in æternum. * † quia om- 24
nis caro ut fœnum: & omnis gloria eius tam-
quam flos fœni: exaruit fœnum, & flos eius
decidit. * Verbum autem Domini manet in 25
æternum. hoc est autem verbum, quod euan-
gelizatum est in vobis.

CAPUT II.

*Exclusa omni scissione, regenerati ad Christum
lapidem vivum accedant credentes, qui sunt genus
electum, cum prius essent populus abiectus: hortatur
ut tamquam peregrini ab omnibus mundanis
abstineant, superioribus obtemperant, afflictionemque
ad Christi imitationem ferant.*

DEponentes igitur omnem malitiam, & 1
omnem dolum, & simulationes, & in-
vidias, & omnes detractiones, * sicut modò
2 geniti infantes, rationabile, sine dolo lac con-
cupiscite; ut in eo crescatis in salutem: * si 3
tamen gustastis quoniam dulcis est Dominus.
* Ad quem accedentes lapidem vivum, ab
hominibus quidem reprobaturum, à Deo au-
tem electum, & honorificatum: * & ipsi tam- 5
quam lapides vivi superedificamini, domus
spiritualis, sacerdotium sanctum, offerre spi-
rituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum
Christum. * Propter quod continet Scri- 6
ptura: † Ecce pono in Sion lapidem sum-
mum angularem, electum, pretiosum: & qui
crediderit in eum, non confundetur. * Vo- 7
bis igitur honor credentibus: non creden-
tibus autem, † lapis quem reprobaaverunt
ædificantes, hic factus est in caput anguli,
* & lapis offensionis, & petra scandali, his 8
qui offendunt verbo, nec credunt in quo
positi sunt. * Vos autem genus electum, re- 9
gale sacerdotium, gens sancta, populus ac-
quisitionis: ut virtutes annuntiatis eius, qui
de tenebris vos vocavit in admirabile lumen
suum. * † Qui aliquando non populus, nunc
autem populus Dei: qui non consecuti mi-

sericordiam, nunc autem misericordiam
consecuti. * † Charissimi, obsecro vos tam- 11
quam advenas & peregrinos abstinere vos
à carnalibus desideriis, quæ militiant ad- 12
versus animam, * conversionem vestram
inter gentes habentes bonam: ut in eo, quod
decretae de vobis tamquam de malefactoribus,
ex bonis operibus vos considerantes, 13
glorificent Deum in die visitationis. * † Sub-
iecti igitur estote omni humane creaturæ
propter Deum: siue regi, quasi præcullen- 14
ti: * siue ducibus, tamquam ab eo missis ad
vindictam malefactorum, laudem verò bo- 15
norum: * quia sic est voluntas Dei, ut bene
facientes obmutescere faciatis impruden- 16
tium hominum ignorantiam. * quasi liberi, &
non quasi velamen habentes malitiæ liber- 17
tatem, sed sicut servi Dei. * Omnes hono-
rate: † fraternitatem diligite: Deum time- 18
re Regem honorificite. * † Servi subditi estote
in omni timore dominis, non tantum bo- 19
nis, & modestis, sed etiam dyfcolis. * Hæc
D est enim gratia, si propter Dei conscientiam 20
sustinet quis tristitia, patiens iniustitiam. * Quæ
enim est gloria, si peccantes, & colaphiza-
ti fuissetis: sed si bene facientes patienter 21
sustinetis, hæc est gratia apud Deum. * In
hoc enim vocati estis: quia & Christus pas-
sus est pro nobis, vobis relinquens exem- 22
plum ut sequamini vestigia eius. * † qui
peccatum non fecit, nec invenimus est dolum 23
in ore eius: * qui cum malediceretur, non
maledicebat: cum pateretur, non commina-
batur: tradebat autem iudicanti se iniuste: 24
* † qui peccata nostra ipse pertulit in cor-
pore suo super lignum: ut peccatis mortui,
iustitiæ vivamus: cuius liuore sanati estis. 25
* Eratis enim sicut ovæ errantes, sed con-
versati estis nunc ad pastorem & episcopum
animarum vestrarum.

CAPUT III.

*De matris inter coniuges conversacione, & mu-
lierum ornatu: hortatur ad varias virtutes, utque
Christi exemplo ferant aduersa: & quod per Ba-
ptismum saluamur in similitudinem eorum qui in
arca Noe saluabantur.*

Similiter & mulieres subditæ sint viris
A suis: ut & si qui non credunt verbo, per
mulierum conversacionem sine verbo lucti-
2 fiant, * considerantes in timore castam con-
versacionem vestram. * † Quam non sit 1. Tim.
extrinsecus capillatura, aut circundatio auri, 2. 2.
aut indumenti vestimentorum cultus: * sed
qui absconditus est cordis homo, in incor-
ruptibilitate quieti & modesti spiritus, qui
5 est in conspectu Dei locuples. * Sic enim
aliquando & sanctæ mulieres, sperantes in
Deo, orgabant se, subiectæ propriis viris.
6 * † Sicut Sara obediebat Abraham, domi-
num eum vocans: cuius estis filie beneficien-
tes, & non perimentes villam perturbatio-
7 nem. * † Viri similiter cohabitantes secun-
dum

dum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebui imparientes honorem, tamquam & coheredibus gratia vite: ut non impediantur orationes vestrae. * In fine autem, omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles:

† Prov. 17. c. 11. Rom. 12. d. 17. 1. Thim. 1. c. 11. † Gal. 5. c. 13. † 1. Jo. 1. d. 16. * † non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis. * † Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos, coercet linguam suam a malo, & labia eius ne loquantur dolum. * † Declinet a malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & sequatur eam: * Quia Oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: Vultus autem Domini super facientes malum. * Et quis est qui vobis noceat, si boni amulatores fueritis? * † Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timeritis, & non conurbemini. * Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea, quae in vobis est, spe. * † sed cum modestia, & timore conscientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt vobis, confundantur, qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem. * Melius est enim beneficientes (si voluntas Dei velis) parquam maleficientes. * † quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. * In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus, veniens predicavit: * qui increduli fuerant aliquando, † quando expectabant Dei patientiam in diebus Noë, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id est octo animae salutem facie sunt per aquam. * Quod & vos nunc similis formae salvos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi, * qui est in dextera Dei, deglutiens mortem ut vitae aeternae heredes efficeremur profectus in caelum, subiectis sibi angelis, & potestatibus, & virtutibus.

CAPVT IV.

Christi morte redemptus hortatur ut pergant praeverta deuitare peccata; incumbentes orationibus ac matra dilectionis, semper omnia in Dei gloriam referentes, & gaudentes si propter Christum pati oporteat.

Christo igitur passio in carne, & vos eadem cognitione armamini, quia qui passus est in carne, desinit peccatis: * † Ut iam non desideris hominum, sed voluntati Dei, quod reliquum est in carne vitae temporis. * Sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam, his qui ambulaerunt in luxuriis, desideriis, violentiis, comestationibus, potationibus, &

illicitis idolorum cultibus. * In quo admirantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae confusionem, blasphemantes. * Qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare vivos & mortuos. * Propter hoc enim & mortuis evangelizatum est: ut iudicentur quidem secundum omnes in carne, vivant autem secundum Deum in Spiritu. * Omnium autem finis appropinquavit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. * Ante omnia autem, mutua in vobis inepis charitatem continuam habentes: quia † charitas operit multitudinem peccatorum. * † Hospitales invicem sine murmuratione. * † Unusquisque, sicut accepit gratiam, in alterum illam administrans, sicut boni † dispersatores multiformis gratiae Dei. * Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria, & imperium in saecula saeculorum: Amen. * Charissimi, nolite peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis fit, quasi noul aliquid vobis contingat: * sed communicantes Christi passionibus gaudere, ut & in revelatione gloriae eius gaudeatis exultantes. * Si exprobramini in nomine Christi, laeti eritis: quoniam quod est honoris, gloriae, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. * Nemo autem vestrum patitur ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. * Si autem ut Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine. * quoniam tempus est ut incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Evangelio? * † Et si iustus via salvabitur, impius & peccator ubi parebit? * Itaque & hi, qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas suas in beneficiis.

CAPVT V.

Seniores orat ut verbo & exemplo pascant gregem Dei, iuniores autem illis subditi sint: hortatur omnes ut sese demittant divinae cura totos se tradentes, & in sobrietate ac fide diabolo resistentes.

Seniores ergo, qui in vobis sunt, obsecro, A confensor & testis Christi passionum: qui & eius, quae in futuro revelanda est, gloriae communicator. * pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coacti, sed spontaneè secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed voluntariè: neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex animo. * & cum apparuerit princeps pastorem, percipiet immarcescibilem gloriae coronam. * Similiter adolescentes subditi estote senioribus. † Omnes autem invicem humilitatem in sinuate, † quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * † Humiliamini igitur sub potenti manu Dei,

UT

† 27. 14.
d. 13.
Mat. 6.
c. 13.
Luc. 12.
c. 22.

vt vos exaltet in tempore visitationis: * † om-
nem sollicitudinem vestram projicientes in
eum, quoniam ipsi cura est de vobis. * Sobrii
estote, & vigilate: quia adversarius vester
diabolus tamquam leo rugiens circuit, que-
rens quem deuoret: * cui resistite fortes in
fide: scientes eandem passionem ei, quæ in
mundo est, vestræ fraternitati fieri. * Deus
autem omnis gratiæ, qui vocauit nos in æter-
nam suam gloriam in Christo Iesu, modicum
passus ipse perficiet, confirmabit, solidabit.
que. * Ipsi gloria, & imperium in sæcula se-
culorum. Amen. * Per Siluanum fidelem fra-
trem vobis, vt arbitror, breuiter scripsi: obse-
rans & contestans, hanc esse veram gratiam
Dei, in qua statis. * Saluat vos Ecclesia, quæ
est in Babylone collecta, & Marcus filius
meus. * Salutate inuicem in osculo sancto.
Gratia vobis omnibus, qui estis in Christo
Iesu. Amen.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

*Hortatur vt memores maximorum quæ à Deo
accepimus donorum, per varias scandant vir-
tutes, vt sic intramus in regnum Domini illis mi-
nistretur: dicitque se breui moriturum, & suæ
doctrinæ certitudinem ostendit ex Christo docto-
re, quem & vox Patris & Propheta commen-
dant.*

SIMON Petrus, seruus & Apo-
stolus Iesu Christi, iis qui co-
equalem nobiscum sortiti sunt
fidem in iustitia Dei nobis, &
Saluatoris Iesu Christi. * Gratia vobis & pax
adimpleatur in cognitione Dei, & Christi
Iesu Domini nostri: * quomodo omnia no-
bis diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitam & pie-
tatem donata sunt, per cognitionem eius
qui vocauit nos propria gloria & virtute,
* per quem maxima & pretiosa nobis pro-
missa donauit: vt per hæc efficiamini diuinæ
consortes nature: fugientes eius, quæ in
mundo est, concupiscentiæ corruptionem.
* Vos autem curam omnem subinferentes,
ministrate in fide vestra virtutem, in virtute
autem scientiam, * in scientia autem absti-
nentiā, in abstinentia autem patientiam,
in patientia autem pietatem, * in pietate
autem amorem fraternitatis, in amore autem
fraternitatis charitatem. * Hæc enim si vo-
biscum adsint, & superent: non vacuos,
nec sine fructu vos constituunt in Domini
nostri Iesu Christi cognitione. * Cui enim
non præsto sunt hæc, cæcus est, & manu
tentans, obliuionem accipiens purgationis
veterum suorum delictorum. * Quapropter
fratres magis satagite, vt per bona opera cer-
tam vestram vocationem & electionem fa-

ciatis: hæc enim facientes, non peccabitis
aliquando. * Sic enim abundanter ministra-
bitur vobis introitus in æternum regnum
Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi.

12 * Propter quod incipiam vos semper com-
monere de his; & quidem scientes & con-
firmatos vos in præsentis veritate. * Iustum
autem arbitror quoadiu sum in hoc taber-
naculo, suscitare vos in commone: * cer-
tus quod velox est depositio tabernaculi mei,
secundum quod & Dominus noster Iesus
Christus † significauit mihi. * Dabo autem
operam & frequenter habere vos post obitum
meum, vt horum memoriam faciatis.
16 * † Non enim doctas fabulas secui, notam
fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi
virtutem & præsentiam: sed speculatores
facti illius magnitudinis. * Accipiens enim
D à Deo Patre honorem & gloriam, voce de-
lapsa ad eum huiusmodi à magnifica glo-
ria: † Hic est Filius meus dilectus, in quo
mihi complacui, ipsum audite. * Et hanc
vocem nos audimus de celo allatam, cum
essemus cum ipso in monte sancto. * Et ha-
bemus firmiorem propheticum sermonem:
cui beneficiis attendentes, quasi lucernæ
lucenti in caliginoso loco, donec dies elu-
cescat, & lucifer oriatur in cordibus vo-
stris: * hoc primum intelligentes, † quod
omnis propheta Scripture propria inter-
pretatione non fit. * Non enim voluntate
humana allata est aliquando propheta: sed
Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti
Dei homines.

CAPVT II.

*Pseudopropheta multos seducens, verum acriter
punientur, sicut de malis actum est tempore dilu-
uij, & de Sodomitis: prosequitur autem prauos
mores horum, quos admodum effusos dicit in lu-
bidinem.*

EVerunt vero & pseudoprophete in po-
pulo: sicut & in vobis erunt magistri
mendaces, qui introducent sectas perditionis,
& eum, qui erit eos, Dominum ne-
gant, superducentes sibi celerem perditionem.
* Et multi sequentur eorum luxurias,
per quos via veritatis blasphemabitur: * &
in auaricia fictis verbis de vobis negotiabun-
tur: quibus iudicium iam olim non cessat
& perditio eorum non dormiat. * † Si enim
Deus angelis peccantibus non pepercit, sed
rudentibus inferni detractos in tartarum tra-
didit cruciandos, in iudicium reseruari. * Et
originali mundo non pepercit, † sed
oëtaum Noë iustitiæ præconem custodi-
uit, diluuium mundo impiorum inducens.
B * † Et ciuitates Sodomorum & Gomorrhæo-
rum in cinerem redigens, euerisione dam-
nauit: exemplum eorum, qui impiè aduri
sunt, ponens: * & iustum Lot oppressum
à nefandorum iniuria ac luxuriosa conuer-
satione eripuit: * aspectu enim, & auditu
iustum

† Ioh. 1. 12
d. 19.

† 1. Cor.
14. 17.

† Mat. 17.
d. 5.

† 1. Tim. 1.
d. 16.

† Ioh. 4.
d. 18.
Ioh. 3. 6.

† Gen. 9.
d. 11.

† Gen. 19.
d. 13.

iustus erat: habitans apud eos, qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant. * Nouit Dominus pios de tentatione eripere: iniquos verò in diem iudicii referuare cruciandos: * magis autem eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambulant, dominationemque contemnunt, audaces, sibi placentes, festas non metuunt introducere blasphemantes: * ubi angeli fortitudine & virtute cum sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. * Hi verò velut irrationabilia pecora, naturaliter in capionem & in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt, * percipientes mercedem iniustitiae, voluptatem existimantes diuicias: coinquinationes, & maculae deliciis affluentes, in conuiuiis suis luxuriantes vobiscum, * oculos habentes plenos adulterij, & incessabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitauerunt auritia habentes, maledictionis filij: * derelinquentes rectam viam errauerunt, & secuti viam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amauit: * correptionem verò habuit suae vesaniae: subiugale mutum animal, hominis voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. * Hi sunt fontes sine aqua, & nebulae turbinibus exagitate, quibus caligo tenebrarum reseruatur. * Superba enim vanitatis loquentes, pellicunt in desideriis carnis luxuriae eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuersantur: * libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis: à quo enim quis superatus est, huius & seruus est. * Si enim resistentes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi, & his rursus implicari superantur: facta sunt eis & posteriora deteriora prioribus. * Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae, quam post agnitionem, retrorsum conuerti ab eo, quod illis traditum est, sancto mandato. * Contigit enim eis illud veri prouerbij: & Canis reuersus ad suum vomitum; & Sus lota in volutabro luti.

CAPVT III.

Propter quosdam illi flores secundum Domini aduentum negantes, astruit futuram mundi renovationem, cum breui & insperato Dominus aduentus: ad cuius aduentum monet ut se preparent, laudans Pauli scripta quae indocti deprauant.

Hanc ecce vobis, charissimi, secundum scribo epistolam, in quibus vestram excito in commotione sinceram mentem: * vt memores sitis eorum, quae praedixi, & verborum à sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, praeceptorum Domini & Saluatoris. * hoc primum scientes, quod venient in nouissimis diebus in deceptione illi flores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, * dicentes: & ubi est promissio,

aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturae. * Latet enim eos hoc volentes, quod caeli erant prius, & terra, de aqua & per aquam constitens Dei verbo: * per quem ille tunc mundus aqua inundatus perit. * Caeli autem qui nunc sunt, & terra, eodem verbo repositi sunt, igni reseruati in diem iudicii, & perditionis impiorum hominum. * Vnum verò hoc non lateat vos, charissimi, quia vnus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. * Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad poenitentiam reuerti. * Adueniet autem dies Domini ut sit: in quo caeli magno impetu transient, elementa verò calore soluentur, terra autem & quae in ipsa sunt opera, exurentur. * Cum igitur haec omnia dissoluenda sint quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pietatibus, * expectantes & properantes in aduentum diei Domini, per quem caeli ardentes soluentur: & elementa ignis ardore tabescent? * Novos verò caelos, & nouam terram secundum promissam ipsius expectamus, in quibus iustitia habitabit. * Propter quod charissimi haec expectantes, satagite immaculati & inuolati ei inueniri in pace. * & Domini nostri longanimitatem, salutem arbitramini: sicut & charissimi frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis, * sicut & in omnibus epistolis, loquens in eis de his in quibus sunt quaedam difficilia intellectu, quae indocti & instabiles deprauant, sicut & ceteras Scripturas, ad suam ipsorum perditionem: ne insipientium errore tractati excidatis à propria firmitate. * crescite verò in gratia, & in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc, & in diem aeternitatis. Amen.

EPISTOLA

B. IOANNIS APOSTOLI
PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes quod de Christo vidit & audiuit, aliis annuntiat, ut vni cum ipso societari Deo & Christo eius filio, cuius sanguine hominum peccata mundantur: porro qui se peccasse negat, Deum mendacem facit.

Vobis fuit ab initio, quod audiui-
mus, quod vidimus oculis nostris,
quod perpeximus, & manus nostrae
contrectauerunt de verbo vi-
tae: * & vita manifestata est, & vidimus, &
testamur, & annuntiamus vobis vitam aeternam, quae erat apud Patrem, & apparuit
nobis: * quod vidimus & audiui-
mus, annuntiamus

† Iud. 11.

† Num. 23.
† Iud. 6.
11.† Iuan. 8.
d. 14.
Rom. 6.
c. 10. 20.
† Heb. 6.
d. 4.
† Mat. 23.
d. 15.† Prov. 26.
v. 11.† 1. Tim. 4.
d. 1.
1. Tim.
3. d. 1.
Iud. d. 11.
† Rom. 12.
g. 17.† 1. Thim. 5.
d. 2.
Apoc. 1.
d. 1. 16.
c. 15.† 1. Thim. 5.
c. 17. d. 6.
d. 12.
Apoc. 22.
d. 1.† Rom. 1.
d. 4.

nuntiamus vobis, vt & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum Filio eius Iesu Christo. * Et hæc scribinus vobis vt gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum. * Et hæc est annuntiatio, quam audiuius ab eo, & annuntiamus vobis: † Quoniam Deus lux est, & tenebræ in eo non sunt vlæ. * Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mentimur, & veritatem non facimus. * Si autem in luce ambulamus, sicut & ipse est in luce, & societatem habemus ad inuicem, † & sanguis Iesu Christi, Filij eius, emundat nos ab omni peccato. * † Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. * Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, & iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. * Si dixerimus quoniam non peccauimus, mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis.

CAPVT II.

Iesu Christus aduocatus noster est apud Patrem, & propitiatio pro peccatis totius mundi: obseruatione autem mandatorum Dei comprobatur vera Dei natia ac dilectio: quod sit vetus ac nouum mandatum: qui sit in luce & in tenebris: variis scribit statibus, reuocans à mundi dilectione & ab hereticis, ac monens vt semel accepta fidei adhaerent, sequentes ductum Spiritus sancti.

Filii mei, hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: * & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. * Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruamus. * Qui dicit se nosse eum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. * Qui autem seruat verbum eius, verè in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus quoniam in ipso sumus. * Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. * Charissimi, non mandatum nouum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum vetus, est verbum quod audistis: † Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transierunt, & verum lumen iam lucet. * Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc. * † Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. * Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quò eat: quia tenebræ obæcauerunt oculos eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius. * Scribo vobis patres, quoniam cognouistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolefcentes,

14 quoniam vicistis malignum. * Scribo vobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scribo vobis iuuenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum. * Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: * quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. * Et mundus transiit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternam. * Filioli, nouissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt vnde scimus, quia nouissima hora est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam, si fuissent ex nobis, permansissent vtique nobiscum: sed vt manifesti sint quoniam non sunt odantes ex nobis. * Sed vos vnctionem habetis à Sancto, & nostis omnia. * Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est. * Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem, & Filium. * Omnis qui negat illum, nec Patrem habet: qui confitetur Filium, & Patrem habet. * Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat: Si in vobis permanferit quod audistis ab initio, & vos in Filio & Patre manebitis. * Et hæc est reprobatio, quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam. * Hæc scripsi vobis de his, qui seducunt vos. * Et vos vnctionem quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et non necesse habetis vt aliquis doceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos de omnibus, & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos: manere in eo. * Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius. * Si sciis quoniam iustus est, sciote quoniam & omnis qui facit iustitiam, ex ipso natus est.

CAPVT III.

De Dei erga nos charitate, & quomodo distinguatur qui ex Deo sunt & qui ex diabolo: de dilectione & odio fratrum: qui mentis puritate & fide in Christum quippiam à Deo petiit, impetiat.

1 Vldete qualem charitatem dedit nobis A Pater, vt filij Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non nouit nos: quia non nouit eum. * Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. * Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. * Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. * Et sciis quia ille apparuit vt peccata nostra tolleretur: &

† 4^a 11.
c. 9.
2. Pet. 2.
d. 11.
† Iuan. 8.
f. 44.
† Iuan. 13.
d. 14. 15.
b. 14.
† Iuan. 4.
b. 2.
† Iuan. 19.
d. 17.
sup. 3.
b. 10.
Luc. 3.
c. 11.
† Iuan. 13.
b. 13.
† Iuan. 1.
c. 13.
Iuan. 1. 13.
† Mat. 11.
b. 12.
† Iuan. 6.
d. 59. 17.
a. 1.
† Iuan. 11.
d. 54. 13.
b. 12.
† peccatum in eo non est. * Omnis qui 6
in eo manet, non peccat: & omnis qui pec-
cat, non vidit eum, nec cognovit eum. * Fi- 7
lioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, B
iustus est: sicut & ille iustus est. * † Qui fa- 8
cit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab
initio diabolus peccat. In hoc apparuit Fi-
lius Dei, vt dissoluat opera diaboli. * Omnis 9
qui natus est ex Deo, peccatum non facit:
quoniam semen ipsius in eo manet, & non
potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In
hoc manifesti sunt filij Dei & filij diaboli. Om- 10
nis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui
non diligit fratrem suum: * quoniam hæc 11
est annuntiatio, quam audistis ab initio, † vt
diligatis alterutrum. * Non sicut † Cain, qui 12
ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et
propter quid occidit eum? Quoniam opera
eius maligna erant: fratris autem eius, iusta.
* Nolite mirari fratres, se odit vos mundus. 13
* Nos scimus quoniam transiit sumus de
morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. C
† Qui non diligit, manet in morte: * om- 15
nis qui odit fratrem suum, homicida est. Et
scitis quoniam omnis homicida non habet
vitam æternam in semetipso manentem.
* † In hoc cognouimus charitatem Dei, quo- 16
niam ille animam suam pro nobis posuit: &
nos debemus pro fratribus animas ponere.
* † Qui habuerit substantiam huius mundi, 17
& viderit fratrem suum necessitatem habere,
& clausit viscera sua ab eo: quomodo cha- 18
ritas Dei manet in eo? * Filii mei, non di-
ligamus verbo, neque lingua, sed opere & D
veritate. * In hoc cognoscimus quoniam ex
veritate sumus: & in conspectu eius suade- 19
bimus corda nostra. * Quoniam si reprehen-
derit nos cor nostrum: maior est Deus corde
nostro, & nouit omnia. * Charissimi, si cor 21
nostrum non reprehenderit nos, fiduciam
habemus ad Deum: * † & quicquid petie- 22
rimus, accipiemus ab eo. quoniam mandata
eius custodimus, & ea: quæ sunt placita coram
eo, facimus. * † Et hoc est mandatum eius: 23
Vt credamus in nomine Filij eius Iesu Chri-
sti: & † diligamus alterutrum, sicut dedie
mandatum nobis. * Et qui sentit mandata
eius, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc
scimus quoniam manet in nobis de Spiritu,
quem dedit nobis.

CAPVT IV.

*Qui spiritus ex Deo sunt, & qui non: cum Deus
sua nos dilectione prænecit, dato pro nobis Filio suo,
debemus & nos Deum ac proximum diligere: per-
fecta autem charitas foras mittit timorem.*

Charissimi, nolite omni spiritui crede- 1
re, sed probate spiritus si ex Deo sint: A
quoniam multi pseudoprophete exierunt
in mundum. * In hoc cognoscitur spiritus 2
Dei: omnis spiritus qui confiteatur Iesum
Christum in carne venisse, ex Deo est: * & 3
omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non

est: & hic est Antichristus, de quo audistis
quoniam venit, & nunc iam in mundo est
4 * Vos ex Deo estis filiioli, & vicistis eum, quo-
niam maior est qui in vobis est, quam qui 5
in mundo. * † Ipse de mundo sunt: ideò de
mundo loquuntur, & mundus eos audit. † Iuan. 8.
6 * Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, au-
dit nos: qui non est ex Deo, non audit nos:
in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, &
7 spiritum erroris. * Charissimi, diligamus
nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et
omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cogno- 8
scit Deum. * Qui non diligit, non nouit
Deum: quoniam Deus charitas est. * In hoc
9 apparuit charitas Dei in nobis, quoniam † Fi-
lium suum vnigenium misit Deus in mun-
10 dum, vt viuamus per eum. * In hoc est cha-
ritas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed
quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Fi-
lium suum propitiationem pro peccatis no- 11
stris. * Charissimi, si sic Deus dilexit nos: &
C nos debemus alterutrum diligere. * † Deum † Iuan. 1.
12 nemo vidit vnquam. Si diligamus inuicem,
Deus in nobis manet, & charitas eius in no-
13 bis perfecta est. * In hoc cognoscimus quo-
niam in eo manemus, & ipse in nobis: quo-
14 niam de Spiritu suo dedit nobis. * Et nos
vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit
15 Filium suum Saluatorem mundi. * Quisquis
confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei,
16 Deus in eo manet, & ipse in Deo. * Et nos
cognouimus, & credidimus charitati, quam
habet Deus in nobis. Deus Charitas est: &
qui manet in charitate, in Deo manet, &
17 Deus in eo. * In hoc perfecta est charitas
D Dei nobiscum: vt fiduciam habeamus in die
iudicii: quia sicut ille est, & nos sumus in
18 hoc mundo. * Timor non est in charitate:
sed perfecta charitas foras mittit timorem:
quoniam timor poenam habet. qui autem ti-
19 met, non est perfectus in charitate. * Nos ergo
diligamus Deum, quoniam Deus prior
20 dilexit nos. * Si quis dixerit quoniam diligo
Deum, & fratrem suum oderit, mendax est.
Qui enim non diligit fratrem suum quem vi-
det; Deum, quem non videt, quomodo po-
21 test diligere: * † Et hoc mandatum habemus
à Deo: vt qui diligit Deum, diligat & fra-
trem suum.

CAPVT V.

*De nativitate ex Deo, veraque erga ipsum charitate:
fides mundum vincit: tres in terra testantur Chri-
stum verum hominem, & tres in celo verum Dei
filium, in quem credens habet vitam æternam: de
peccato ad mortem, & non ad mortem.*

Omnis qui credit, quoniam Iesus est 1
A Christus, ex Deo natus est. Et omnis
qui diligit eum qui genuit, diligit & eum
2 qui natus est ex eo. * In hoc cognoscimus
quoniam diligimus natos Dei, cum Deum
3 diligimus, & mandata eius faciamus. * Hæc
est enim charitas Dei, vt mandata eius cu-
stodiamus:

studiamus: & mandata eius grauius non sunt.

* Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. * † Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est filius Dei? hic est qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. * Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in celo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt. * Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres vnum sunt. * Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est quoniam testificatus est de Filio suo. * † Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit Filio, mendacem facit eum: quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. * Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus. * Et hæc vita in Filio eius est. * Qui habet Filium, habet vitam: qui non habet Filium, vitam non habet. * Hæc scribo vobis: vt sciatis quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filij Dei. * Et hæc est fiducia, quam habemus ad eum: Quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius, audit nos. * Et scimus quia audit nos quidquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo. * Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, petat, & dabitur ei vita peccanti non ad mortem. Est peccatum ad mortem: non pro illo dico vt roget quis. * Omnis iniquitas, peccatum est: & est peccatum ad mortem. * Scimus quia omnis qui natus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conseruat eum, & malignus non tangit eum. * Scimus quoniam ex Deo sumus: & mundus totus in maligno positus est. * Et scimus quoniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum vt cognoscamus verum Deum, & sumus in vero Filio eius. Hic est verus Deus, & vita æterna. * Filij, custodite vos à similitudine mulacris. Amen.

EPISTOLA

B. IOANNIS APOSTOLI
SECUNDA.

Electam hanc eiusque filios in charitate & fide confirmas, ne ab hæreticis seducantur: idque præcis; cetera seruans donec ad eos veniat.

ENIOR Electæ domine, & natæ eius, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes qui cognouerunt veritatem, propter veritatem que permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum. * Sit vobiscum gra-

tia, misericordia, pax à Deo Patre, à Christo Iesu Filio Patris, in veritate & charitate.

* Gaudis sum valde, quoniam inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus à Patre. * Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, vt diligamus alterutrum. * Et hæc est charitas, vt ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, vt quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis: * quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & antichristus. * Videte vosmetipsos, ne perdati quæ operati estis: sed vt mercedem plenam accipiat. * Omnis qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet. * Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non asserit, nolite recipere eum in domum, nec AVE ei dixeritis. * Qui enim dicit illi AVE, communicat operibus eius malis. * Plura habens vobis scribere, nolui per chartam & acumen: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: vt gaudium vestrum plenum sit. * Salutem te filij fororis tue Electæ.

EPISTOLA

B. IOANNIS APOSTOLI
TERTIA.

Gaium collaudas quod in veritate ambulet, & peregrinos humane excipias: subdens de Diotrephæ calumniis & inhumanitate, ac Demetrio optimum perhibens testimonium, subiungens se illum breui inuisurum.

ENIOR Gaius charissimo, quem ego diligo in veritate. * Charissime, de omnibus orationem facio prosperè te ingredi, & valere, si cut prosperè agit anima tua. * Gaudis sum valde venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tue, sicut tu in veritate ambulans. * Majorem horum non habeo gratiam, quam vt audiam filios meos in veritate ambulare. * Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, * qui testimonium reddiderunt charitati tue in conspectu Ecclesiæ: quos, benedicens, deduces dignè Deo. * Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes à Gentibus. * Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, vt cooperatores simus veritatis. * Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrephes, non recipit nos. * Propter hoc si venero, commonebo eius opera, quæ facit verbis malignis garruens in nos: & quasi non ei ista sufficiant, neque ipse suscipit fratres, & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eicit. * Charissime, Ddd noli

noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. * Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nostri quoniam testimonium nostrum verum est. * Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum & calamus scribere tibi. * Spero autem proinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA CATHOLICA BEATI IVDÆ APOSTOLI.

Monet, ut firmi sint in tradita semel fide adversus insurgentes impius ac lascivos, subditi de horum supplicio in modum Iudaeorum ac Sodomorum: nam & hi nullum veriti, effraus fuerunt in amicum carnis concupiscentiam, quos diversis rebus comparat: & istos ad Enoch ac Apostolorum de illis vaticinia venocat.

VOAS Iesu Christi servus, frater autem Iacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Iesu consuetuatis, & vocatis. * Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur. * Charissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans superpetrari semel traditæ sanctis fidei. * Subintroiunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. * Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Ægypti salvans, & secundo eos, qui non crediderunt, perdidit: * Angelos verò, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reſervavit. * Sicut & Sodoma, & Gomorra, & finitimæ civitates simili modo exornicæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni poenam sustinentes. * Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, maiestatem autem blasphemant. * Cum Michaël Archangelus

cum diabolo disputans altercatus de Moyſi corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemie: sed dixit: Imperet tibi Dominus.

* Hi autem, quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tamquam muta animalia, norunt, in his corrumpuntur. * Væ illis, quia in via Cain abierunt, & t errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione, & t Core perierunt. * Hi sunt in epulis suis macule, conui-
C uantes sine timore, semetipsos pascences, t nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, * fluctus feri maris, desumpantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum servata est in æternum.
* Propheſavit autem & de his septimus ab Adam Enoch, dicens: t Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis. * facere iudicium contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impiè egerunt, & de omnibus duris, quæ locuti sunt contra Deum peccatores impij. * Hi sunt murratores querulosi, secundum desideria sua ambulantes, t os eorum loquitur superba, mirantes personas questus causa.
* Vos autem charissimi, memores estote verbum, t quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi, * qui dicebant vobis, quoniam in nouissimo tempore venient illuſores, secundum desideria sua ambulantes in impietatibus. * Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes.
* Vos autem charissimi, superedificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei, in Spiritu sancto orantes, * vosmetipsos in dilectione Dei servate, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam æternam.
* Et hos quidem arguite indicatos: * illos verò saluate, de igne rapientes. Aliis autem misere mini in timore: odientes & eam, quæ carnalis est, maculatam tunicam. * Ei autem, qui potens est vos conservare sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in adventu Domini nostri Iesu Christi: * soli Deo Salvatori nostro, per Iesum Christum Dominum nostrum, gloria & magnificentia, imperium & potestas ante omne sæculum, & nunc, & in omnia sæcula seculorum. Amen.

APOCALYPSIS BEATI IOANNIS APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes in Patmos insula relegatus iubetur scribere qua viderit septem Asia Ecclesiis, per septem candelabra designatis qua vidit in circuitu filij hominis; modum describens quo hic ipsi demonstratus sit.

APOCALYPSIS Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam facere seruis suis, quæ oportet fieri citò: & significauit, mittens per Angelum suum seruo suo Ioanni.

* qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quæcumque vidit. * Beatus, qui legit & audit verba prophetiæ huius: & seruat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. * Ioannes septem ecclesiis, quæ sunt in Asia. Gratia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est; & à septem spiribus, qui in conspectu throni eius sunt; & à Iesu Christo, qui est testis fidelis, & primogenitus mortuorum, & princeps regum terræ: qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, * & fecit nos regnum & sacerdotes Deo & Patri suo: ipsi gloria, & imperium in secula seculorum Amen. * Et ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen. * I Ego sum a & w, principium & finis, dicit Dominus Deus, qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. * Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Iesu: fui in insula, quæ appellatur Patmos, propter verbum Dei, & testimonium Iesu: * Fui in spiritu in Dominica die, & audiui post me vocem magnam tamquam tubæ, * dicentis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphia, & Laodiciæ. * Et conuersus sum, ut viderem vocem quæ loquebatur mecum: Et conuersus vidi septem candelabra aurea: * & in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, vestitum podere, & præcinctum ad mamillas zona aurea: * caput autem eius & capilli erant candidi tamquam lana alba, & tamquam nix, & oculi eius tamquam flamma ignis, * & pedes eius similes

aurichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tamquam vox aquarum multarum: * & habebat in dextera sua stellas septem: & de ore eius gladius utraque parte acutus exibat: & facies eius sicut sol lucet in virtute sua. * Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: & ego sum primus, & nouissimus; * & viuus, & fui mortuus; & ecce sum viuens in secula seculorum, & habeo clauis mortis, & inferni. * Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri post hæc. * Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea: septem stelle, Angeli sunt septem Ecclesiarum: & candelabra septem, septem Ecclesie sunt.

CAPVT II.

Iubetur Ioannes quatuor scribere Ecclesiis Ephesi, Smyrnæ, Pergamæ & Thyatiræ: collaudans eas quæ Nicolaitarum doctrinam non admiserant, alios autem minime ad pernitentiam reuocans: terpidum quoque detestans, & uiuentis præmium pollicens.

Angelo Ephesi Ecclesie scribe: Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum: * Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos, qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inuenisti eos mendaces: * & patientiam habes, & sustinuiisti propter nomen meum, & non defecisti. * Sed habeo aduersum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. * Memor esto itaque unde excideris: & age poenitentiam, & prima opera fac. Si autem, venio tibi, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam egeris. * Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego odi. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis: Vincens dabo edere de ligno vite, quod est in Paradiso Dei mei. * Et Angelo Smyrnæ Ecclesie scribe: Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & viuus: * Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam, sed diues es: & blasphemaris ab his, qui se dicunt ludæos esse, & non sunt, sed sunt synagoga satanæ. * Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Esto

† Ezech. 1.
6. 14.

† 1. Cor. 15.
c. 10.
Col. 1. c. 18.
† Heb. 9.
d. 14.
1. Pet. 1.
d. 19
1. Ioan. 1.
c. 7.
† 1. Cor. 15.
c. 19.
Mat. 24.
c. 30.
1. Ind. c. 14.
† 1. Cor. 15.
c. 44.
c. 48.
b. 13.
1. Inf. 1. 1. 1.
c. 13.

† 1. Cor. 15.
c. 44.
c. 48.
b. 13.
1. Inf. 1. 1.
c. 13.

fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam vite. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis : Qui vicerit, non ledetur à morte secunda. * Et Angelo Pergamini Ecclesie scribe : Hæc dicit qui habet romphæam utraque parte acutam : * Scio vbi habitas, vbi sedes est satanæ, & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, vbi satanas habitat. * Sed habeo aduersus te pauca : quia habes illic tenentes doctrinam, & non negasti fidem meam. Balac mittere scandalum coram filiis Israël, edere, & fornicari : * ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. * Similiter penitentiam age : si quo minus veniam tibi cito, & ego pugnabo cum illis in gladio oris mei. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis : Vincenti dabo manna absconditum, & dabo illi calculum candidum : & in calculo nomen nouum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. * Et Angelo Thyatiræ Ecclesie scribe : Hæc dicit Filius Dei, qui habet oculos tanquam flammam ignis, & pedes eius similes aurichalco : * Noui opera tua, & fidem, & charitatem tuam, & misericordiam, & patientiam tuam, & opera tua nouissima plura prioribus. * Sed habeo aduersus te pauca : quia permittis mulierem Iezabel, quæ se dicit prophetem, docere, & seducere seruos meos, fornicari, & manducare de idololatriis. * Et dedi illi tempus ut penitentiam ageret : & non vult penitere à fornicatione sua. * Ecce mitam eam in ledum : & qui moechantur cum ea, in tribulatione maxima erunt, nisi penitentiam ab operibus suis egerint. * & filios eius interficiam in morte, & scient omnes Ecclesie, quia ego sum scrutans renes & corda : & dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, & ceteris qui Thyatiræ estis : Quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt altitudines satanæ, quemadmodum dicunt, non mittam super vos aliud pondus : * tamen id, quod habetis, tenete donec veniam. * Et qui vicerit, & custodierit vsque in finem opera mea, dabo illi potestatem super Gentes, & reget eas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringentur, * sicut & ego accepi à Patre meo : & dabo illi stellam matutinam. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

CAPVT III.

Inbetur scribere Ecclesiis, Sardis Philadelphiæ & Laodiceæ, errantes ad penitentiam minus reuocans, sed alios collaudans, & vincenti primum poscens : Deum dicent ad ostium pulsare, ut ingrediantur ad illam qui aperuerit.

ET Angelo Ecclesie Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem Spiritus Dei, & A septem stellas : Scio opera tua, quia nomen

habes quod viuas, & mortuus es. * Esto vigilans, & confirma cetera, quæ moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena coram Deo meo. * In mente ergo habes qualiter acceperis, & audieris, & serua, & penitentiam age. Si ergo non vigilaueris, Veniam ad te tanquam fur, & nescies quia hora veniam ad te. * Sed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt vestimenta sua : & ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. * Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis, & non delebo nomen eius de libro vite, & confitebor nomen eius coram Patre meo, & coram angelis eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. * Et Angelo Philadelphie Ecclesie scribe : Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clauem David : qui aperit, & nemo claudit : claudit, & nemo aperit : * Scio opera tua. Ecce dedi curam te ostium apertum, quod nemo potest claudere : quia modicum habes virtutem, & seruasti verbum meum, & non negasti nomen meum. * Ecce dabo de synagoga satanæ, qui dicunt se Iudeos esse, & non sunt, sed mentiantur : Ecce faciam illos vt veniant, & adorent ante pedes tuos : & scient quia ego dilexi te. * quoniam seruasti verbum patientie meæ, & ego seruaui te ab hora tentationis, quæ ventura est in orbem vniuersum tentare habitantes in terra. * Ecce venio cito : tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam. * Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egredietur amplius : & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen ciuitatis Dei mei nouæ Ierusalem, quæ descendit de cælo à Deo meo, & nomen meum nouum. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. * Et Angelo Laodiceæ Ecclesie scribe : Hæc dicit : Amen, testis fidelis, & verus, qui est principium creaturæ Dei. * Scio opera tua, quia neque frigidus es, neque calidus : vtinam frigidus esses, aut calidus : * sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te euomere ex ore meo. * quia dicis : Quod diues sum, & locupletatus, & nullus ego : & nescis quia es miser, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. * Suadeo tibi emere à me aurum ignitum probatum, vt locuples fias, & vestimentis albis induaris, & non appareat confusio nuditatis tuæ, & collyrio inunges oculos tuos vt videas. * Ego quos amo, arguo, & castigo. Emulare ergo, & penitentiam age. * Ecce sto ad ostium, & pulso : si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. * Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo : sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno eius. * Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis.

CAPVT IV.

Aperto in calo ostio videt sedentem in throno, & in huius circuitu vigintiquatuor seniores sedentes, & quæ hic describitur quatuor animalia quæ sedentem in throno assidue una cum vigintiquatuor senioribus glorificabant.

Post hæc vidi : & ecce ostium apertum in celo : & vox prima, quam audiui, A tamquam tubæ loquentis mecum, dicens : Ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet fieri post hæc. * Et statim fui in spiritu : & ecce sedes posita erat in celo, & supra sedem sedens. * & qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis & sardinis : & iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinae. * Et in circuitu sedis sedilia vigintiquatuor : & super thronos vigintiquatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ. * Et de throno procedebant fulgura, & voces, & tonitrua : & septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. * Et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile crystallum : & in medio sedis, & in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante & retrò. * Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile virulo, & tertium animal habens faciem quasi hominis, & quatuor animal simile aquile volanti. * Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas & in circuitu, & inus plena sunt oculis : & requiem non habebant die ac nocte, dicentia : † Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. * Et cum darent illa animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viventi in sæcula sæculorum, * procidebant vigintiquatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum, & mittebant coronas suas ante thronum, dicentes : * Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem : quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

CAPVT V.

Flente Ioanne quòd librum septem sigillis signatum nemo posset aperire, agnus primum necisus illum aperuit, quo facto quatuor animalia & vigintiquatuor seniores, cum innumera Angelorum multitudine omnique creatura illum maxime glorificaverunt.

ET vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum inus & foris signatum sigillis septem. * Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna : Quis est dignus aperire librum, & solvere signacula eius ? * Et nemo poterat, neque in celo, neque in terra, neque sub terra, aperire librum, neque respicere illum. * Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inuen-

tus est aperire librum, nec videre eum. * Et vnus de senioribus dixit mihi : Ne fletis : ecce hic vicit leo de tribu Iuda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula eius. * Et vidi : & ecce in medio throni & quatuor animalium, & in medio seniorum, agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, & oculos septem : qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. * Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. * Et eum aperuisset librum, quatuor animalia, & vigintiquatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum : & cantabant canticum novum, dicentes : Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius : quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione : * & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes : & regnabimus super terram. * Et vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum : & erat numerus eorum † millia millium, & dicentium voce magna : Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. * Et omnem creaturam quæ in celo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo : omnes audiui dicentes : Sedenti in throno, & Agno, benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum. * Et quatuor animalia dicebant : Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas : & adorauerunt viventem in sæcula sæculorum.

CAPVT VI.

Aperitis quatuor sigillis varij aduersus terram sequuntur effectus : quinto vero aperto, animæ martyrum petunt accelerari iudicium : ad sexti autem apertionem ostenduntur signa futuri iudicii.

ET vidi quòd aperuisset Agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quatuor animalibus, dicens, tamquam vocem tonitruus : Veni, & vide. * Et vidi : & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. * Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens : Veni, & vide. * Et exiuit alius equus rufus : & qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de terra, & vt inuicem se interficiant, & datus est ei gladius magnus. * Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens : Veni, & vide. Et ecce equus niger : & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. * Et audiui tamquam vocem in medio quatuor animalium dicentium : Bilibris triuici denario, & tres bilibres hordei denario, & vinum &

oleum ne leferis. * Et cum aperuisset sigillum 7
 quartum, audiui vocem quarti animalis di-
 centis: Veni, & vide. * Et ecce equus pallidus: 8
 & qui sedebat super eum, nomen illi Mors,
 & infernus sequebatur eum; & data est illi
 potestas super quatuor partes terræ: interfice-
 re gladio, fame, & morte, & bestiis terræ.
 * Et cum aperuisset sigillum quintum, vidi 9
 subeus altare animas intersectorum propter
 verbum Dei, & propter testimonium, quod
 habebant, * & clamabant voce magna, di- 10
 centes: Vtiquequò Domine, (sanctus, & ve-
 rus) non iudicas, & non vindicas sanguinem
 nostrum de iis qui habitant in terra? * Et 11
 datur sunt illis singule stolæ albe: & dictum
 est illis vt requiescerent adhuc tempus mo-
 dicum, donec compleantur conferri eorum,
 & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut
 & illi. * Et vidi cum aperuisset sigillum: sex- 12
 tum: & ecce terræ motus magnus factus est, D
 & sol factus est niger tamquam sacculus cilici-
 nis: & luna tota facta est sicut sanguis: * & 13
 stellæ de celo ceciderunt super terram, sicut
 ficus emittit gressulos suos cum à vento ma-
 gno mouetur. * & cælum recessit sicut liber 14
 involutus: & omnis mons, & insule de lo-
 cis suis mutæ sunt. * & reges terræ, & prin- 15
 cipes, & tribuni, & diuites, & fortes, & om-
 nis seruus, & liber, absconderunt se in spe-
 luncis, & in petris montium: * & dicunt 16
 montibus, & petris: † Cadite super nos, &
 abscondite nos à facie sedentis super thronum,
 & ab ira Agni: * quoniam venit dies 17
 magnus iræ ipsorum: & quis poterit stare?

CAPVT VII.

*Dum ponienda est terra, inbentur absque
 monumento seruari signum in fronte gerente: qui
 describuntur tam ex Iudeis quàm ex Gentibus,
 benedicentes Deum: & de his qui amici erant
 solis albis.*

POST hæc vidi quatuor Angelos stantes 1
 super quatuor angulos terræ, tenentes
 quatuor ventos terræ, ne flarent super ter-
 ram, neque super mare, neque in villam ar-
 borem. * Et vidi alterum Angelum ascenden- 2
 tem ab ortu solis, habentem signum Dei
 viui: & clamaui voce magna quatuor An-
 gelis, quibus datum est nocere terræ, & mari,
 * Dicens: Nolite nocere terræ, & mari, ne- 3
 que arboribus, quoadusque signemus seruos
 Dei nostri in frontibus eorum. * Et audiui 4
 numerum signatorum, centum quadraginta
 quatuor millia signati, ex omni tribu filio-
 rum Israël. * Ex tribu Iuda duodecim millia 5
 signati: Ex tribu Ruben duodecim millia si-
 gnati: Ex tribu Gad duodecim millia signa-
 ti: * Ex tribu Aser duodecim millia signati: 6
 Ex tribu Nephthali duodecim millia signati:
 Ex tribu Manassè duodecim millia signati:
 * Ex tribu Simeon duodecim millia signati: 7
 Ex tribu Leui duodecim millia signati: Ex
 tribu Issachar duodecim millia signati: * Ex 8

tribu Zabulon duodecim millia signati: Ex
 tribu Ioseph duodecim millia signati: Ex
 tribu Benjamin, duodecim millia signati: *
 C Post hæc vidi turbam magnam, quam dinu-
 metare nemo poterat, ex omnibus gentibus,
 & tribubus, & populis, & linguis: stantes an-
 te thronum, & in conspectu Agni, amici
 stolis albis, & palmæ in manibus eorum;
 10 * & clamabant voce magna dicentes: Sa-
 lus Deo nostro, qui sedet super thronum,
 11 & Agno. * Et omnes Angeli stabant in cir-
 cuitu throni, & seniorum, & quatuor ani-
 malium: & ceciderunt in conspectu throni
 12 in facies suas, & adorauerunt Deum, * di-
 centes, Amen. Benedictio, & claritas, & sa-
 pientia, & gratiarum actio, honor, & vir-
 tus, & fortitudo Deo nostro, in secula sa-
 13 culorum, Amen. * Et respondit vnus de se-
 nioribus, & dixit mihi: Hi, qui amici sunt
 stolis albis, qui sunt? & vnde venerunt?
 14 * Et dixi illi: Domine mi, tu scis: & dixit
 D mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatio-
 ne magna, & lauerunt stolas suas, & deal-
 15 bauerunt eas in sanguine Agni. * & ideo
 sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die
 ac nocte in templo eius: & qui sedet in
 16 throno, habitabit super illos. * † non esu-
 rient, neque sitient amplius, nec cadet su-
 17 per illos sol, neque vllus æstus: * quoniam
 Agnus, qui in medio throni est, reget il-
 los, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum,
 † & absterget Deus omnem lacrymam ab
 oculis eorum.

CAPVT VIII.

*Aperto septimo sigillo septem Angeli cum tubis
 ostendantur; effusque in terram igne altaris ab
 alio Angelo sumi variæ tempestates: similiter qua-
 tuor Angeli tuba canentibus producantur variæ
 plagæ aduersus homines.*

ET cum aperuisset sigillum septimum, 1
 A factum est silentium in celo, quasi me-
 2 dia hora. * Et vidi septem Angelos stantes
 in conspectu Dei: & datur sunt illis septem
 3 tube. * Et alius Angelus venit, & stetit an-
 te altare habens thuribulum aureum: &
 data sunt illi incensa multa, vt daret de ora-
 tionibus sanctorum omnium super altare au-
 4 reum, quod est ante thronum Dei. * Et af-
 B cendit humus incensorum de orationibus san-
 5 ctorum de manu Angeli coram Deo. * Et
 accepit Angelus thuribulum, & impleuit
 illud de igne altaris, & misit in terram, &
 facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, &
 6 terræmotus magnus. * Et septem Angeli, qui
 habebant septem tubas, præparauerunt se
 7 vt tuba canerent. * Et primus Angelus tuba
 C cecinit, & facta est grando, & ignis, mista
 in sanguine, & missum est in terram, & ter-
 tia pars terræ combusta est, & tertia pars
 arborum concremata est, & omne fre-
 8 num viride combustum est. * Et secundus
 Angelus tuba cecinit: & tamquam mons
 magnus

† Ifa. 3.
 d. 19.
 Q. 10.
 c. 8.
 Luc. 23.
 c. 30.

† Ifa. 49.
 c. 10.

† Ifa. 35.
 c. 2.
 Inf. 22.
 b. 4.

magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, * & mortua est tertia pars creaturæ eorum quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interit. * Et tertius Angelus tuba cecinit: 10 & cecidit de celo stella magna ardens tamquam facula, & cecidit io tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum: * & nomen stellæ dicitur Absinthium, & facta est 11 tertia pars aquarum in absinthium: & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amaræ factæ sunt. * Et quartus Angelus tuba cecinit: & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum: ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. * Et 13 vidi, & audiui vocem vnus aquilæ volantis per medium cæli, dicentis voce magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra, de cæteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba caniuri.

CAPVT IX.

Quinto Angelo tuba canente stella cadit, & locusta à fumo putei egressa describitur; qua homines cruciunt: sexto vero Angelo canente soluntur quatuor Angeli, qui ingenti equestri exercitui tertiam hominum partem occidunt.

ET quintus Angelus tuba cecinit: & vidi 1 stellam de celo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi. * Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est 2 sol & aer de fumo putei: * Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terre: * & præceptum est illis ne læderent fructum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem: nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis: * & datum est illis ne occiderent eos; sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionum cum percutit hominem. * † Et in diebus illis quærent homines mortem, & non inuenient eam: & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. * † Et similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: & super capita 3 earum tamquam coronæ similes auro: & facies earum tamquam facies hominum. * Et habebant capillos sicut capillos mulierum; & dentes earum, sicut dentes leonum erant: * & habebant loricas sicut loricas ferreas, 4 & vox alarum earum sicut vox currum equorum multorum currentium in bellum: * 5 & habebat caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis earum: & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque: & habebant super se regem angelorum 6 abyssi, cui nomen Hebræicè Abaddon, Græcè autem Apollyon, Latine habens nomen Exterminans. * Vñ vñ abiit, & ecce veniunt adhuc duo vñ post hæc. * Et sextus 13

Angelus tuba cecinit: & audiui vocem vnā ex quatuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei *, dicentem sexto Angelus, qui habebat rubam: Solue quatuor Angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. * Et soluti sunt quatuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem, & annum, ut occiderent tertiam partem hominum. * Et numerus equestris exercitus vicies millies dena millia. Et audiui numerum eorum. * Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita equorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. * Et ab his tribus plagis occisa est 18 tertia pars hominum, de igne, & de fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum. * Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum, nam caudæ eorum similes serpentinibus, habentes capita: & in his nocent. * Et cæteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, neque poenitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut oon adorarent dæmonia, & simulacra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque videre possunt, neque audire, neque ambulare: * & non egerunt poenitentiam ab homicidiis suis, neque à vœo-ficiis suis, neque à fornicatione sua, neque à furtis suis.

CAPVT X.

Clamante alio forti Angelo loquuntur septem tonitrua: porro Angelus iurat non amplius fore tempus, sed consummandum ad vocem septimi Angeli mysterium: datque librum Ioanni denotandum.

ET vidi alium Angelum fortem descendentem de celo amictum oube, & iris in capite eius, & facies eius erat vt sol, & pedes eius tamquam columinæ ignis: * & habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram: * & clamauit voce magoa, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas. * Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas, epo scripturus eram: & audiui vocem de celo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua, & noli ea scribere. * † Et angelus, quem vidi stantem super mare, & super terram, leuauit manum suam ad cælum: * & inrauit per viuentem in sæcula sæculorum, qui creauit cælum, & ea quæ in eo sunt; & terram, & ea quæ in ea sunt; & mare, & ea quæ in eo sunt: Quia tempus non erit amplius: * sed in diebus vocis septimi angeli, cum ceperit tuba canere, consummabitur mysterium Dei, sicut enangelizauit per seruos suos Prophetas. * Et audiui vocem de celo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & ac-

† Isai. 1.
d. 19.
Ose. 10.
c. 8.
Ier. 13.
c. 10.
† Sap. 16.
c. 2.

† Dan. 12.
c. 7.

cipe librum apertum de manu angeli stantis super mare, & super terram. * Et abij ad angelum, dicens ei, ut daret mihi librum. Et dixit mihi: † Accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tamquam mel. * Et accepi librum de manu angeli, & deuoravi illum: & erat in ore meo tamquam mel dulce, & cum deuorasset eum, amaricatus est venter meus: * & dixit mihi. Oportet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis & regibus multis.

CAPVT XL

Ioannes templum metiens audit praedicatores, duos testes, quos bestia à mari ascendens occidet: ad illi resurgentes in caelum ascendunt, ac terram totam occidunt 7000. hominum, & ad cantum septimi Angeli viginti quatuor seniores Deo gratias agunt.

ET datus est mihi calamus similis virgae, & dictum est mihi: Surge & metire templum Dei, & altare, & adorantes in eo. * acrium autem, quod est foris templum, eiice foras, & ne metiaris illud: quoniam datum est Gentibus, & ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus: * & dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti saccis. * Hi sunt duae oliuæ, & duo candelabra, in conspectu Domini terræ stantes. * Et si quis voluerit eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & deuorabit inimicos eorum: & si quis voluerit eos ledere, sic oportet eum occidi. * Hi habent potestatem claudendi caelum, ne pluat diebus prophetie ipsorum: & potestatem habent super aquas conuertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quouiscumque voluerint. * Et cum finierint testimonium suum, bestia quæ ascendit de abyssu, faciet aduersum eos bellum, & vincet illos, & occidet eos. * Et corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ, quæ vocatur spiritaliter Sodoma, & Ægyptus, vbi & Dominus eorum crucifixus est. * Et videbunt de tribubus, & populis, & linguis, & Gentibus corpora eorum per tres dies & dimidium: & corpora eorum non sument ponit in monumentis. * & inhabitantes terram gaudebunt super illos, & iucundabuntur: & munera mittent inuicem, quoniam hi duo prophete cruciauerunt eos, qui habitabant super terram. * Et post dies tres & dimidium, spiritus vitæ à Deo intrauit in eos. Et steterunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos, qui viderunt eos. * Et audierunt vocem magnam de caelo, dicentem eis: Ascendite huc. Et ascenderunt in caelum in nube: & viderunt illos inimici eorum. * Et in illa hora factus est terremotus magnus, & decima pars ciuitatis cecidit: & occisi sunt in terramotum nomina hominum septem millia: & reliqui in timorem sunt missi, & dederunt

gloriam Deo caeli. * Væ secundum abite: & ecce vae tertium venit citò. * Et septimus angelus tuba cecinit: & factæ sunt voces magnæ in caelo dicentes: Factum est regnum huius mundi, Domini nostri & Christi eius, & regnabit in secula seculorum: Amen. * Et viginti quatuor seniores, qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in facies suas, & adorauerunt Deum, dicentes: * Gracias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venurus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti. * Et irate sunt Gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercedem seruis tuis Prophetis, & sanctis, & timentibus nomen tuum pusillis, & magnis, & exterminandi eos qui corruerunt terram. * Et apertum est templum Dei in caelo: & visa est arca testamenti eius in templo eius, & facta sunt iugura, & voces, & terræ motus, & grando magna.

CAPVT XL

Cum mulier cernente draconem filium peperisset, raptus est ab ea filius eius ad Deum: tunc factum in caelo prælio, lapsus draco caput mulieris semen persequi.

ET signum magnum apparuit in caelo: Mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stellarum duodecim: * & in vtero habens, clamabat parturiens, & cruciabar ut pariat. * Et visum est aliud signum in caelo: & ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem: & in caputibus eius diademata septem: * & cauda eius trahebat tertiam partem stellarum caeli, & misit eas in terram: & draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura: ut cum peperisset, filium eius deuoraret. * Et peperit filium masculum, qui reclusus erat omnes Gentes in virga ferrea: & raptus est filius eius ad Deum, & ad thronum eius: * & mulier fugit in solitudinem, vbi habebat locum paratum à Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. * Et factum est prælium magnum in caelo: Michael, & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: * & non valuerunt, neque locus inuentus est eorum amplius in caelo. * Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & angeli eius cum illo missi sunt. * Et audiui vocem magnam in caelo dicentem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. * Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimonij sui, & non dilexerunt animas suas vsque ad mortem. * Propterea letamini caeli, & qui habitatis in eis,

Vae terræ, & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet. * Et postquam vidit draco quod proiecitur esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum, & datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, ut volaret in desertum in locum suum: ubi alitur per tempus & tempora & dimidium temporis, à facie serpentis. * Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam faceret trahi à flumine. * Et adiuvit terrâ mulierem, & aperuit terra os suum, & absorbit flumen, quod misit draco de ore suo. * Et iratus est draco in mulierem: & abiit facere prælium cum reliquis de femine eius, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu Christi. * Et stetit supra arenam maris.

CAPUT XIII.

Bestia de mari ascendens septem capitum & decem cornuum decemque diadematum, cuius plaga curatur, Deum blasphematur, & sanctus debellatur: alteraque bestia duorum cornuum de terra ascendens illi maxime fauet, cogens fieri, & adorari eius imaginem, habentemque characterem nominis eius.

ET vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarum. * Et bestia, quam vidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnam. * Et vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est universa terra post bestiam. * Et adoraverunt draconem, qui dedit potestatem bestie: & adoraverunt bestiam, dicentes: Quis similis bestie: & quis poterit pugitare cum ea? * Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias: & data est ei potestas facere menses quadraginta duos. * Et aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos qui in cælo habitant. * Et est datum illi bellum facere cum sanctis, & vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem: * & adoraverunt eam omnes, qui inhabitant terram: quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. * Si quis habet aurem, audiat. * Qui in captivitatem duxerit, in captivitatem vadit: qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia, & fides Sanctorum. * Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut draco. * Et potestatem prioris bestie omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cuius curata est plaga mortis. * Et fecit signa

magna, ut etiam ignem faceret de cælo descendere in terram in conspectu hominum.

* Et seduxit habitantes in terra, propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestie, & dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestie, quæ habet plagam gladii, & vixit. * Et datum est illi ut daret spiritum imaginem bestie, & ut loquatur imago bestie: & faciat ut quicumque non adoraverint imaginem bestie, occidantur. * Et faciet omnes pusillos, & magnos, & divites, & pauperes, & liberos, & servos habere charactrem in dextera manu sua, aut in frontibus suis: * & ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestie, aut numerum nominis eius. * Hic sapientia est. Qui habet intellectum computet numerum bestie. Numerus enim hominis est: & numerus eius sexcenti sexaginta sex.

CAPUT XIV.

Virgines cum Agno cantantes ambulantes, Angelo uno Evangelium annuntiantes, altero Babylonis lapsum, tertio vero cruciatum eorum qui bestiam adoraverunt prædicantes: porro duo habitantes sales inebriant, ille messem, hic autem vineam terræ demetere.

ET vidi: & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. * Et audiui vocem de cælo, tamquam vocem aquarum multarum, & tamquam vocem tonitruum magni: & vocem, quam audiui, sicut citharætorum citharizantium in citharis suis. * Et cantabant quasi canticum novum, ante sedem, & ante quatuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa cæcum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. * Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno. * & in ore eorum non est invenit mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. * Et vidi alterum Angelum volantem per medium cæli, habentem Evangelium æternum, ut evangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum: * dicens magna voce: Timeate Dominum, & date illi honorem, quia venit hora iudicii eius: & adorare eum, qui fecit cælum, & terram, & mare, & fontes aquarum. * Et alius Angelus secutus est dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna: quæ à vino iræ fornicationis suæ potavit omnes gentes. * Et tertius Angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adoraverit bestiam, & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: * & hic bibet de vino iræ Dei, quod misit angelus est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne & sulphure in conspectu Angelo

Angelorum sanctorum; & ante conspectum Agni: * & fumus tormentorum eorum ascendet in secula seculorum: nec habent requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. * Hic patientia sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui vocem de caelo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modò iam dicit Spiritus, ut requiescant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos. * Et vidi, & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. * Et alius Angelus exiuit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: † Mitte falcem tuam, & metere, quia venit hora vt metatur, quoniam aruit messis terræ. * Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demissa est terra. * Et alius Angelus exiuit de templo, quod est in caelo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius Angelus exiuit de altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia bores vineæ terræ: quoniam maturæ sunt vix eius. * Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & vindemiauit vineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum: * & calcatus est lacus exterior ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu vsque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

CAPVT XV.

Qui bestiam viderant & eius imaginem ac numerum nominis eius, Deum glorificant, & septem Angeli habentibus septem plagas nouissimas dantur septem phiala ira Dei plena.

ET vidi aliud signum in caelo magnum & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas: Quoniam in illis consummata est ira Dei. * Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, & eos, qui viderant bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: * & cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: iustitiae & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculorum. * † Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. * Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in caelo: * & exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. * Et vinum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phia-

las aureas, plenas iracundiæ Dei viventis in secula seculorum. * Et impletum est templum fumo à maiestate Dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

CAPVT XVI.

Ad septem phialarum effusionem in terram, mare, fontes, solem, bestiam sedem, Euphratem & aërem, multa in terra plaga orimur.

ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram. * Et abiit primus, & effudit phialam suam in terram & factum est vulnus leuissimum & pessimum in homines, qui habebant characterem bestiae, & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. * Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine, qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti: * quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. * Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens, vera & iusta iudicia tua. * Et quartus Angelus effudit phialam suam in solem, & danum est illi aestu affligere homines, & igni: * & æstuauerunt homines æstu magno, & blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam vt darent illi gloriam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestiae: & factum est regnum eius tenebrosissimum, & manducauerunt linguas suas præ dolore: * & blasphemauerunt Deum Cæli, præ doloribus & vulneribus suis, & non egerunt poenitentiam ex operibus suis. * Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphratem: & siccauit aquam eius, vt prepararetur via regibus ab ortu solis. * Et vidi de ore draconis, & de ore bestiae, & de ore pseudoprophete spiritus tres immundos in modum ranarum. * Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terre congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. * † Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. * Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraice Armagedon. * Et sed primus Angelus effudit phialam suam in aërem, & exiuit vox magna de templo à throno, dicens: Factum est. * Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræmotus factus est magnus, & quoniam nunquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræmotus,

† Isai. 1.
6. 13.
Marik. 13.
c. 19.

† Isai. 10.
c. 7.

† Marik.
2. 6. 4. 1.
Euc. 1. 1.
c. 19.
Sup. 3. 4. 2.

terremotus, sic magnus. * Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt. & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iuxta eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et grando magna sicut talentum descendit de celo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehemens.

CAPVT XVII.

Mulier fornicaria sine Babylon variis induta ornamentis, & ebria martyrum sanguine, sedet super bellam septem capitum & decem cornuum: quæ omnia hic declarat Angelus.

ET venit vnus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est A mecum, dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, * cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius. * Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemie, habentem capita septem, & cornua decem. * Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius: * Et in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terræ. * Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. * Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestie quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. * Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyso, & in interium ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ à constitutione mundi) videntes bestiam, quæ erat, & non est. * 9 Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt. * Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breue tempus manere. * Et bestia, quæ erat & non est: & ipsa octaua est: & de septem est, & in interium vadit. * Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tamquam reges vna hora accipient post bestiam. * Hi vnus consilium habent, & virtutem & potestatem suam bestie tradent. * Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus vincet illos: quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. * Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti,

vbi meretrix sedet, populi sunt, & Genties, & lingue. * Et decem cornua, quæ vidisti in bestiis: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam, & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concretabunt. * Deus enim dedit in corda eorum vt faciant quod placitum est illi: vt dent regnum suum bestiæ donec consummentur verba Dei. * Et mulier, quam vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAPVT XVIII.

Babylonis lapsus, iudicium, plaga, & visiones: propter quas reges ac negotiatores terra olim ipsi adherentes amarè lugebunt, scilicet verò, Apostoli ac Prophetæ exultabunt.

ET post hæc vidi alium Angelum descendentem de celo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est à gloria eius. * Et exclamauit in fortitudine, dicens: Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ & odibilis: * quia de vino iuxta fornicationis eius biberunt omnes gentes: & reges terræ cum illa fornicati sunt & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. * Et audiui aliam vocem de celo, dicentem: Exite de illa populus meus: vt ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiat. * Quoniam perueniunt peccata eius vsque ad celum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius. * Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicatè duplicia secundoque opera eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. * Quantum glorificauit se, & in deliciis fuit: tantum dare illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicebat: Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non video. * Ideò in vna die venient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & igne comburentur: quia fortis est Deus, qui iudicabit illam. * Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis vixerunt, cum viderint fumum incendij eius: * longè stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam vna hora venit iudicium tuum. * Et negotiatores terræ flebunt, & lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius: * merces auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & byssi, & purpure, & serici, & cocci, (& omne lignum thibium, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso, & aramento, & ferro, & marmore, & cinnamomum) & odoramentorum, & vnguenti, & thuris, & vini, & olei, & similia, & tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animalium hominum. * Et poma desiderij animæ tuæ diuulserunt à te, & omnia pinguis

11/a. 12.
12.
12/a. 12.
12/a. 12.

11/a. 47.
12/a.

& præclara perierunt à te, & ampliùs illa E
iam non inuenient. * Mercatores horum, qui
diuites facti sunt, ab ea longè stabunt pro-
pter timorem tormentorum eius, flentes, ac
lugentes, & dicentes: Vx, vx ciuitas illa ma-
gna, quæ amicta erat bysso, & purpura, & co-
co, & desaurata erat auro, & lapide pretioso,
& margaritis: * quoniam vna hora destruite
fuit tante diuitiæ. Et omnis gubernator, & F
omnis qui in lacum nauigat, & nautæ, & qui
in mari operantur, longè steterunt, & cla-
mauerunt videntes locum incendij eius, di-
centes: Quæ similis ciuitati huic magnæ? * 19
Et miserunt puluerem super capita sua, &
clamauerunt flentes & lugentes, dicentes:
Vx, vx ciuitas illa magna in qua diuites fa-
cti sunt omnes, qui habebant naues in mari,
de pretijs eius: quoniam vna hora desolata
est. * Exulta super eam cælum, & sancti Apo-
stoli, & Prophete: quoniam iudicauit Deus
iudicium vestrum de illa. * Et sustulit vnus
Angelus fortis lapidem quasi molarem ma-
gnum, & misit in mare, dicens: Hoc impe-
tu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & vl-
trà iam non inuenietur. * Et vox citharæ-
dorum, & musicorum, & tibia canentium, &
tuba non audietur in te ampliùs: & omnis
artifex omnis artis non inuenietur in te am-
pliùs: & vox mole non audietur in te am-
pliùs: * & lux lucernæ non lucebit in te am-
pliùs: & vox sponsi & sponsæ nun audietur
adhuc in te: quia mercatores tui erant prin-
cipes terræ, quia in veneficijs tuis erraue-
runt omnes gentes. * Et in ea sanguis pro-
phetarum & sanctorum inuentus est: & om-
nium qui interfecit sunt in terra.

CAPVT XIX.

*Sanctis de iudicio meretricis. Dem glorifican-
tibus, parantur nuptia Agni, & Angelus à Ioanne
adorari recusat: apparet autem quidam equo in-
sediens cum exercitu, qui est Verbum Dei & Rex
regum ac Dominus dominantium, pugnat aduersus
bestiam & reges terræ ac eorum exercitus, vocatis
interim aubus cæli ad edendos eorum carnes.*

POST hæc audiui quasi vocem turbarum
multarum in cælo dicentium: Alleluia: A
Salus, & gloria, & virtus Deo nostro est: *
quia vera & iusta iudicia sunt eius, qui iudi-
cauit de meretrice magna, quæ corripuit ter-
ram in prostitutione sua, & vindicauit san-
guinem sanctorum suorum de manibus eius.
* Et iterum dixerunt: Alleluia. Et fumus eius
ascendit in sæcula seculorum. * Et cecide-
runt seniores vigintiquatuor, & quatuor ani-
malia, & adorauerunt Deum sedentem super
thronum, dicentes: Amen: Alleluia. * Et
vox de throno exiit, dicens: Laudem dici-
te Deo nostro omnes serui eius: & qui time-
tis eum pusilli & magni. * Et audiui quasi
vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aqua-
rum multarum, & sicut vocem tonitruorum
magnorum, dicentium: Alleluia: quoniam

regnavit Dominus Deus noster omnipotens.
7 * Gaudeamus, & exultemus, & demus glo-
riam ei: quia venerunt nuptiæ Agni, & vxor
8 eius præparauit se. * Et datum est illi, vt coo-
periat se byssino splendenti & candido. Byssi-
num enim, iustificationes fuit Sanctorum.
9 * Et dixit mihi: Scribe: † Beati, qui ad coe-
nam nuptiarum Agni vocati sunt. & dixit mi-
hi: Hæc verba Dei vera sunt. * Et cecidi an-
te pedes eius, vt adorarem eum. Et dicit mi-
hi: Vide ne feceris: conseruus tuus sum, &
fratrum tuorum habentium testimonium Iesu-
su. Deum adora. Testimonium enim Iesu, est
11 spiritus prophetiæ. * Et vidi cælum apertum,
& ecce equus albus, & qui sedebat super eum,
vocabatur Fidelis, & Verax, & cum iustitia
12 iudicat, & pugnat. * Oculi autem eius sicut
flamma ignis, & in capite eius diademata mul-
ta, habens nomen scriptum, quod nemo no-
uit nisi ipse. * † Et vestitus erat veste aspersa
13 sanguine: & vocatur nomen eius, Verbum
14 Dei. * Et exercitus qui sunt in cælo, seque-
bantur eum in equis albis vestiti, byssino albo
15 & mundo. * Et de ore eius procedit gladius
ex vtraque parte acuius: vt in ipso percutiat
Gentes: † Et ipse reget eas in virga ferrea:
& ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei
16 omnipotentis. * Et habet in vestimento, &
in femore suo scriptum: Rex regum, & Do-
minus dominantium. * Et vidi vnum An-
gelum stantem in sole, & clamauit voce ma-
gna, dicens omnibus aubus, quæ volabant
per medium cæli: Venite, & congregamini
18 ad coenam magnam Dei: * vt manducetis
D carnes regum, & carnes tribunorum, & car-
nes fortium, & carnes eorum, & sedentium
in ipsis, & carnes omnium liberorum, & ser-
uorum, & pusillorum, & magnorum. * Et vi-
di bestiam, & reges terræ, & exercitus eorum
congregatos, ad faciendum prælium cum illo
10 qui sedebat in equo, & cum exercitu eius. *
Et apprehensa est bestia, & cum ea pseudo-
propheta: qui fecit signa coram ipso, quibus
seduxit eos, qui acceperunt characterem bes-
tiæ, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui
milli sunt hi duo in stagnum ignis ardentis
sulphure: * Et ceteri occisi sunt in gladio se-
dentis super equum, qui procedit de ore ip-
sius: & omnes aues saturatæ sunt carnibus
eorum.

CAPVT XX.

*Ligatus draconem sive diabolum mittit Ange-
lus in abyssum ad mille annos, quibus anima mar-
tyrum in resurrectione prima regnabunt cum Chri-
sto: post quos solutus Satanas excitabit Gog & Ma-
gog innumerum exercitum aduersus ciuitatem de-
lictam sed igni caelesti deueniantur: deinde aper-
tis libris, à sedente super thronum indicantur
omnes mortui secundum opera ipsorum.*

ET vidi Angelum descendentem de cæ-
A lo, habentem clauem abyssi, & catenam
mag nam in manu sua. * Et apprehendit
draconem,

† Marck.
2.1.4.2.
Luc. 44.
d. 16.

† 1. Cor. 13.
d. 1.

† Psal. 118.
d. 9.

† 1. Tim.
2.1.4.2.
Sup. 17.
d. 14.

† 1/a. 60.
h. 12.

illius est. & Agnus. * † Et ciuitas non eget sole, neque luna, vt luceant in ea. nam claritas Dei illuminauit eam, & lucerna eius est Agnus. * Et ambulabunt gentes in lumine eius: & reges terre afferent gloriam suam & honorem in illam. * † Et portæ eius non clauduntur per diem: nox enim non erit illuc. * Et afferent gloriam & honorem gentium in illam. * Non intrabit in eam aliquod euinquatum, aut abominationem faciens & mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

CAPVT XXII.

Lignum vite fluuij aqua vina irrigatum singulis mensibus reddat fructum suum: nec maledictum nec vlla nox est in ciuitate: Angelus autem qui hæc citò ventura Ioanni ostendebat, non vult ab eo adorari, dicitque iustos in ciuitatem intraturos, impios autem foras eiciendos: contestatur etiam de non addendo aut minuendo ad hanc prophetiam.

ET ostendit mihi fluuium aquæ vitæ, **A** splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. * In medio plateæ eius, & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem Gentium. * Et omne maledictum non erit amplius: sed sedes Dei & Agni in illa erunt. & serui eius seruiunt illi. * Et videbunt faciem eius: & nomen eius in frontibus eorum. * † Et nox vitæ non erit: & non egebunt lumine lucernæ, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, & regnabunt in sæcula seculorum. * Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt, & vera. Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere

† 1/a. 60.
d. 10.

seruis suis quæ oportet fieri citò. * Et ecce venio velociter. Beatus, qui custodit verba prophetiæ libri huius. * Et ego Ioannes, qui audiui, & vidi hæc. Et postquam audissem, & vidissem, cecidi vt adorarem ante pedes angeli, qui mihi hæc ostendebat: * & dixit mihi: Vide ne feceris: conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum qui seruant verba prophetiæ libri huius: Deum adora. * Et dicit mihi: Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim propè est. * Qui nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc: & sanctus, sanctificetur adhuc. * Ecce venio citò & merces mea mecum est, reddere vnicuique secundum operam suam. * † Ego sum α & ω: primus, & nouissimus, principium, & finis. * Beati, qui lauant stolas suas in sanguine Agni: vt sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. * Foris canes, & venefici, & impudici, & homicidæ, & idolis seruientes, & omnis qui amat & facit mendacium. * Ego Iesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix & genus David, stella splendida & matutina. * Et spiritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam vitæ, gratis. * Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. * Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet Deus partem eius de libro vitæ, & de ciuitate sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. * dicit qui testimonium perhibet istorum. Etiam venio citò: Amen. Veni Domine Iesu. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

† 1/a. 41.

* 4. 44.

d. 6. 46.

b. 12.

Sup. 1. 3. d.

d. 17. 11.

b. 6.

† 1/a. 15.

* 1.

F I N I S.

Oratio Magnassa, necnon Libri duo, qui sub libri Tertij & Quarti Esdra nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonice Librorum, quas sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Canonice suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quippe qui nonnulli sancti Patribus interdum citantur, & in aliquibus Bibliis Latinis tam manuscriptis quam impressis reperiantur.

ORATIO MANASSÆ REGIS IVDÆ CVM CAPTVS TENERETVR IN BABYLONIS.

Domine omnipotens, Deus patrum nostrorum, Abraham, & Isaac, & Iacob, & seminis eorum iusti, qui fecisti cælum & terram cum omni oratu eorum, qui ligasti mare verbo peccati tui, qui coagulasti abyssum, & signasti eam terribili & laudabili nomine tuo: quem omnia pavent, & tremant à vultu virtutis tue, quis importabilis est magnificentia gloriæ tue, & insistentibilibus ira conminationis tue super peccatores: immensa verò & ineffigibilis misericordia promissionis tue: quoniam tu es Dominus, altissimus, benignus, longanimis, & multum misericors, & patientis super malitias hominum. To Domine, secundum multitudinem bonitatis tue, promissionis patientiam & remissionem iis, qui peccaverunt tibi, & mulierum misericordiam carum decussisti penitentiam peccatoribus, in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti perirentiam iustis,

Abraham, & Isaac, & Iacob, iis qui tibi non peccatores: sed posuisti penitentiam propter me peccatorem: quoniam peccavi super omeum arcem maris: multiplicatae sunt iniquitates meae Domine, multiplicatae sunt iniquitates meae, & non sum dignus iniri & aspiciere altitudinem cæli, præ multitudine iniquitatum mearum. Locutus sum multo voculo ferreo, ut non possem attollere caput meum, & oon esse respiratio mihi: quia ex citauisti concidiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non custodivi: illius abominaciones, & multiplicavi offensores. Et nunc flexo geni cordis mei peccans, & te bonitatem. Peccavi Domine, peccavi, & iniquitates meas agnosco. Quare peto rogos te, remitte mihi Domine, remitte mihi, & ne simul perdas me cum iniquitatibus meis, neque in æternum iurans, revertere mala mihi, neque damnos me in insana terra loca: quia tu es Deus, Deus inquam, penitentium: & in me ostendes omnem bonitatem tuam, quia iudicium saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper omnibus diebus vite meae: quoniam te laudat omnis virtus cælorum, & tibi est gloria in secula seculorum. Amen.

LIBER TERTIVS ESDRÆ.

CAPVT PRIMVM.

Magnificum Phasæ, quod Iosias immolante, celebrando septem diebus festum Azyorum: cui successerunt in regno Iuda Iechonias, Iacim, Iachin, & Sedecias: eorumque ac populi captivitas propter sua scelera, vniuersæ subuersa describitur.

ET fecit Iosias Pascha in Ierosolymis Domini, & immolauit Phasæ quattuordecim luna primi mensis: * stantes sacerdotes per vias dierum stolis amicis in templo Domini. * & dixit Levitis factus servus Israel, ut sanctificarent se Domino in positione sacre arce Domini, in domo, quam ædificauit Salomon filius Dauid rex. * Non erit vobis tollere super humeros eam. Et nuoc deseruie Domino vestro, & curam agite gentis illius Israel ex parte secundum pagos & tribus vestras, * secundum scripturam Dauid regis Israel, & secundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & secundum particulam principatus paterni vestri, eorum qui stant in conspectu fratrum filiorum Israel. * Immolate Pascha, & sacrificia parate fiamibus vestris, & facite secundum præceptum Domini quod datum est Moysi. * Et domauit Iosias in plebem quæ inuenta est, omnium agnorum, & hædorum, & captarum triginta milia, viros milia milia. * hæc de regalibus data sunt secundum remissionem populo: & sacerdotibus in Pascha, oves numero duo milia, & capri centum. * Et Iechonias, & Semeris, & Nathanael fratres, y & Habaia, & Oziel, & Coraba, in Phasæ, oves quinque milia, viros quingentos. * Et hæc cum fierent eleganter, steterunt sacerdotes & Leuitæ ha-

1. bentes azyra per tribus. * Et secundum partes principatus patrum, in conspectu populi offerbant Domino, secundum ea quæ in libro Moysi scripta sunt.
2. * & allauerunt Phasæ igni prout oportebat: & hostias coquebant in emolis, & in ollis cum beouolentia: * & attulerunt omnibus qui erant ea plebe: &
3. post hæc parauerunt sibi & sacerdotibus: * Sacerdotes enim offerbant adipem, usque dum finita esset hora: & Leuitæ parauerunt sibi, & fratribus suis filijs Aaron. * Et facti cautores filij Asaph erant per ordinem, secundum præceptum Dauid, & Asaph, &
4. Zacharias, & Ieddimas, qui erat à rege. * Et ostia-ty per singulas ianuas, ita ut non paraueretur vniuersisque suam: fratres enim illorum parauerunt illis.
5. * Et consummata sunt quæ pertinebant ad sacrificium Domini. In illa die egerunt Phasæ, & offerbant hostias super Domini sacrificium, secundum præceptum regis Iosias. * Et egerunt filij Israel, qui inuenta sunt in tempore illo, Phasæ: & diem festum azyorum per dies septem: * & non est celebratum Phasæ tale in Israel, à temporibus Samuelis Prophetæ: * & omnes reges Israel non celebrauerunt tale Pascha quale egit Iosias, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæ, & omnis Israel, qui inuenta sunt in connotatione Ierosolymis. * Octauo decimo anno, regnante Iosia celebratum est Phasæ. * Et directæ sunt opera Iosie in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: * & quæ circa illum quidem conscripta sunt, in pristinis temporibus, de eis qui peccauerunt, quique ineligioli fuerunt in Domini præ omni gente, & qui non quæserunt verba Domini super Israel. * Et post omnem ædum hunc Iosias, ascendit Phasæ rex Aegypti, veniens in Carthamas ab itinere super Euphratem, & exiit obviam illa Iosias. * Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens:

Quid mihi & tibi est rex Iudæ? Non sum missus
 a Domino ut pugnem contra te: super Euphratem enim bellum movi est, festinans descende.
 * Et non est tenebris Iosias super cursum: sed expugnare cum conabatur, non attendens verbum prophete ex ore Domini: * sed constituit ad eum bellum in campo Magaddo. Et descendit principes ad regem Iosiam. * Et dixit rex potius suis, Amovete me à pælio, infirmatus sum enim valde. Et statim amoverunt eum potes ipsius de acie. Et ascendit super cursum secundarium summum: & perueniens Ierusalem, vota fundit est, & sepulchus est in paterno sepulchro. * Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui prædixit bene, cum uxores lamentabant eum, vsque in hunc diem. Et datam est hoc fieri semper in omne gens Israel. Hæc autem præcepta sunt in libro historiae regum Iudæ: & singula gesta actus Iosie, & eius gloria & intellectus eius in lege Domini: quæque gesta sunt ab eo, & quæ non scripta sunt in libro regum Israel & Iudæ: * & assumentes, qui erant ex gente, Iechoniam filium Iosie, constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum triginta annorum. * Et regnavit super Israel mensibus tribus. Et amovit eum rex Aegypti, ne regnaret in Ierusalem: * & multavit gentem argenti talenta centum, & aurum talentum unum. * Et constituit rex Aegypti Iociam fratrem ipsius, regem Iudæ & Ierusalem: * & alligavit magistratus Iociam, & Zatacelem fratrem suum, & apprehendens reduxit in Aegyptum. Annorum erat Iociam viginquique, cum regnare cepisset in terra Iudæ & Ierusalem: & fecit malum in conspectu Domini. * Post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babilonis, & alligavit eum in vinculo, perduxit in Babiloniam: * & sacra vasa Domini accepit Nabuchodonosor, & tulit & consecravit in templo suo in Babilonia. * Nam de inmunditia illius & irreligiositate scriptum est in libro temporum regum. * Et regnavit Iociam filius eius pro eo. Cum autem constitutus esset rex, erat annorum decem & octo. * Regnavit autem menses tres & dies decem in Ierusalem, & fecit malum in conspectu Domini: * & post annum mittens Nabuchodonosor, transgreavit eum in Babiloniam simul cum sacris vasibus Domini. * Et constituerunt Sedeciam regem Iudæ & Ierusalem, cum esset annorum viginti unus: regnavit autem annis vdecim. * Et fecit malum in conspectu Domini, & non est veritus à verbis quæ dicta sunt ab Ieremia propheta ex ore Domini: * & adiutus à rege Nabuchodonosor, perierunt discessit: & indurata ceruice sua, & corde suo, transgressus est legem Domini Dei Israel. * Et duces populi Domini multa inique gesserunt, & impie egerunt super omnes inmunditias gentium: & polluerunt templum Domini quod sanctum erat in Ierusalem. * Et vocavit Deus patrum ipsorum per angelum suum revocare eos, propter quod parceret illis, & tabernaculo suo. * Ipsi vero subsannabant in angelis suis: & qua de locutus est Dominus, erant ludibundentes prophetis eius. * Qui vsque ad iracundiam concitatus est super gentem suam, propter irreligiositatem suam, & præcepit ascendere reges Chaldeorum. * Hi occiderunt iuvenes eorum in gladio, in cirenio sancti templi eorum, & non pepercerunt iuveni, & seni, & virgini, & adolescenti: * sed omnes traditi sunt in manus ipsorum omnia sacra vasa Domini, & regales apothecæ resumptes, tulerunt in Babiloniam. * & incendierunt domum Domini, & demolierunt muros Ierusalem: & nitres eius incendierunt igne, * & consummauerunt omnia bonorum iusticia eius, & ad nihilum redegerunt: & reliquos à gladio duxerunt in Babiloniam.

nom. * Et erant servatissimi vsque dum regnarent Persæ, in repletionem verbi Domini in ore Ieremie: * quousque benigne ageret terra sabbata sua, omni tempore desertionis suæ sabbatizavit, in applicatione annorum septuaginta.

CAPUT II.

Cyrus rex Persarum Iudas in regno suo captivos remisit in terram suam: qui cum restituerant Ierusalem, prohibiti sunt ab Artaxerxe propter quorundam delationem.

Regnante Cyro rege Persarum, in consummatione verbi Domini in ore Ieremie, * suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, & prædixit in toto regno suo lusal per scripseram, * dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Me constituit regem orbis terrarum Dominus Israel, Dominus excelsus, * & significavit mihi ædificare domum sibi in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Si quis est ex genere vestro, dominus ipsius ascendat cum eo in Ierusalem: * Quotquot ergo circa loca habitant, adiuvant eos qui sunt in loco ipso, in auro & argento, * in dationibus, cum equis & iumentis, & cumque aliis quæ secundum vota apponuntur in ædem Domini quæ est in Ierusalem. * Et stantes principes tribuum, pagorum, & Iudæ, ex tribu Benjamin, & Sacerdotes & Levitæ, quos excitavit Dominus ascendere & ædificare domum Domini quæ est in Ierusalem, & qui erant in circuitu eorum, * adiuvant in omni auro & argento eius, & iumentis, & votis compluribus multi quorum sensus excitatus est. * Et Cyrus rex promisit vasa sacra Domini, quæ transiit Nabuchodonosor rex Babilonis ex Ierusalem, & consecravit ea idolo suo, * & profertens ea Cyrus rex Persarum, tradidit Michridato, qui erat super thesauros ipsius. * Per hunc autem tradita sunt Salmanaasar præfidi Indæ. * Harum autem hic numerus, Laboraria argentea duo milia quadringenta: ædificæ argenteæ triginta: platalæ auræ viginti, item argenteæ duo milia quadringente: & alia vasa mille. * omnia autem vasa aurea & argentea, quorum milia octingenta sexaginta. * Et enumerata sunt Salmanaasar simul cum his qui ex captivitate Babilonis venerant in Ierusalem. * In Artaxerxis autem Regis Persarum temporibus scripserunt ei de his qui habitabant in Iudæa & Ierusalem, Balsamus, & Michridatus, & Sabellus, & Rathumus, & Baltheamus, Samelius scriba, & reliqui habitantes in Samaria, & ceteris locis, subiectam epistolam Regi Artaxerxi. * DOMINUS, pueri tui Rathumus ab accidentibus, & Sabellus scriba, & reliqui curæ tuæ iudices in Celsyria & Phœnice. * Ee nunc novum sit domino regi, quoniam Iudæi quæ ascenderunt à vobis ad nos, venientes in Ierusalem civitatem refugam & pessimam, ædificant finibus eius, & statuerunt muros, & templum suscitaverunt. * Quod si civitas ista & muri consummati fuerint, non tantum tributa non sustinebunt penitus, sed etiam regibus resistent. * Et quia id agitur circa templum, rectè habere arbitrat sumus non despicere hoc ipsum: * sed notum facere domino regi, ut si videbitur, rex, quærat in libris patrum tuorum, * & inveniens in admonitionibus scriptis de his, & scies quoniam civitas ista fuit refuga, & reges & civitates concuties, & Iudæi refluæ, & prælia committentes in ea ab æterno, ob quam causam civitas ista deserta est. * Nunc ergo notum facimus, domine rex, quoniam si civitas hæc edificata fuerit, & huius muri erecti fuerint, descensus tibi non erit in Celsyriam & Phœnicem: * Tunc scripsit rex Rathumo, qui scribæbat accidentia, & Baltheo, & Sabellio scribæ, &

& ceteris confilientis, & habitantibus in Syria & Phœnicæ, ea quæ subiecta sunt. * Lxoi epistolam 26 quam nullis mhi. Præcepi ergo inquiri, & inventum est, quoniam ciuitas illa est ab auro tegibus resistens, * homines refugæ, & prælia in ea efficien- 27 tes, & reges fortissimi erant in Ierusalem dominantes, & tributa exigentes à Cæleſyria & Phœnicæ. * Nunc ergo præcepi prohibere homines illos 28 ædificare ciuitatem, & prohibere ne quid ultra hæc fiat: * sed nec procedant in plurimum ea quæ 29 sunt malitiæ, ita ut regibus molestia importetur. * 30 Tunc recitatis his quæ à rege Artaxerxe scripta fuerant, Rathamus, & Dabellus scriba, & qui cum his constituti erant, iungentes festinanter uenerunt in Ierusalem cum equitibus, & muribus, & agnibus, * 31 coperuntque ædificantes prohibere, & vacabant ab ædificatione templi in Ierusalem, usque secundo anno regni Darij regis Persarum.

CAPVT III.

Darius post splendorem cænam omnibus suis prefestis salam, dormiente, tres corporis eius custodes problema mouerunt. Nam vinum, rex, mulier, an veritas præſent: & primum de vino probatur.

Rex Darius fecit cænam magnam omnibus venaculis suis, & omnibus magistratibus Mediarum & Persidarum, * & omnibus purpuratis, & prætoribus, & consulis, & præfectis sub illo, ab India usque Æthiopia, centum vigintiseptem provinciarum. * Et cum manducaſſent, & bibissent, & satiati fuissent, tunc Darius rex ascendit in cubiculum suum, & dormiuit, & expergetactus est. * Tunc illi tres iuuenes corporis euſtodes, qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter alteri. * 5 Dicamus vnusquisque nostrum sermonem qui præcellat: & cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi rex Darius dona magna, * purpura 6 & cooperitini, & in auro bibere, & super antum dormire, & curram aureo harno, & cydaram byſſinam, & torquem circa collum: * & secundo loco ſedebit à Dario propter sapientiam suam, & cognatus Darij vocabitur. * Tunc ſcribentes ſinguli ſuum 8 verbum ſignauerunt, & poſuerunt ſubtus ceuſal Darij regis, * & dixerunt. Cùm foret exierit rex, y dabimus illi ſcripta noſtra: * & quodcumque iudicauerit rex è tribus, & magistratus Perſides, quoniam verbum eius ſapientius eſt, ipſi dabunt victoriam ſicut ſcriptam eſt. * Vnus ſcripſit, Forte eſt vinum. * Alius ſcripſit, Fortior eſt rex. * Tertius ſcripſit, Fortiores ſunt mulieres: ſuper omnia autem vincit veritas. * Et cùm foret exiſſet, rex acceperunt ſcripta ſua, & dederunt illi, & legit. * Et mittens vocauit omnes magistratus Perſarum, & Medos, & purpuratos, & prætores, & præfectos: * & ſedebit in concilio: & lecta ſunt ſcripta coram ipſis. * Et dixit, Vocate adoleſcentes, & ipſi indicabant verba ſua. Et vocati ſunt, & introierunt. * Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ ſcripta ſunt. Et cepit prior, qui dixerat de fortitudine vini, * & dixit, Viri, quàm præualeat vinum omnibus 18 hominibus qui bibunt illud: ſeducit mentem. * 19 Jèrèmeus regis & oſephani facit mentem vanam. Item ſerui ac liberi, pauperes ac diuites, * & omnem mentem conuertit in ſecunditatem & iucunditatem, & non meminit omnem triftitiam & debitum, * & quia præcordia facit honeſta, & non 21 meminit regem nec inuſitatum, & omnia per talenta loqui facit. * Et non inuenerunt, cùm biberunt, amicitiam, nec fraternitatem: ſed non multum poſt ſumunt gladios. * Et cùm à vino merſerint & foret exierint, non meminerunt quæ geſſerunt. * O viri, non præcellit vinum: quis licet cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

CAPVT IV.

Probatum excellens fortitudo regis, mulieris, & veritatis, ſed data veritati palma. Darius ad petitionem Zorobabel reddidit ſacra vaſa, ſcribitur ſe Iudeis deſur libertatis, & impoſui ad extruſionem Ieruſalem.

Et inchoauit ſequens dicere, qui dixit de fortitudine regis. * O viri, non præcellunt homines, qui terram & mare obueſtunt, & omnia quæ in eis ſunt? * Rex autem ſuper omnia præcellit, & dominatur eorum: & omne quodcumque dixerit illis, faciunt. * Et ſi miſerit illos ad bellatores, vadunt, & demoliantur montes, & montes, & turres. * 5 Ingulantur & iugulant, & regis verba non prætereunt. nam ſi vicerint, aſcendunt regi omnia quæcumque prædant fuerint. * Similiter & alij omnes, & quosque non militent nec pugnant, ſed colunt terram: rurfum cùm fuerint motentes, aſcendunt tributa regi: * & ipſe vnus ſolus ſi dixerit occidite, 8 occidunt: dixerit remiſiſſe, remittunt: * dixerit percutite, percutiunt: dixerit exterminare, exterminant: dixerit ædificare, ædificant: * dixerit excidite, excidunt: dixerit plantare, plantant: * & omnis 10 plebs, & virtutes eum obaudiunt, & ſuper hoc ipſe recombit & bibit, & dormit. * Hi autem collo- 11 dunt in circuitu eum, & non poſſunt ire ſinguli, & 12 facere opera ſua, ſed in dicto obaudiens ſunt ei. * Viri, quomodo non præcellit rex qui ſic diſſimulat: 13 Et tacuit. * Tertius qui dixerat de mulieribus & veritate, hæc eſt Zorobabel, cepit loqui: * Viri, non magnus rex, & multi homines, nec vinum præcellit. 15 Quis eſt ergo qui dominatur eorum? * Nonne mulieres genuerunt regem, & omnem populum, qui 16 dominatur mari & terræ: * & ex illis nati ſunt, & ipſæ educauerunt eos qui plantauerunt vineas 17 ex quibus vinum fit: * Et ipſæ faciunt ſtilas omnium hominum, & ipſæ faciunt gloriam hominibus, & non poſſunt homine ſeparari à mulieribus. 18 * Si congregauerint aurum & argentum, & omnem rem ſpecioſam, & videntur mulierem vnam bono habitu & bona ſpecie, * omnia hæc relinquentes in eam intendunt, & aperto ore conſpiciunt, & eam allicunt magis quàm aurum & argentum, & 20 omnem rem preſcioſam. * Homo patrem ſuum relinquit qui enutrit illum, & ſuam regionem, & 21 ad mulierem ſe coniungit. * Et cum muliere remittit animam: & neque patrem meminit, neque matrem, neque regionem. * Et hinc oportet vos ſcire: quoniam mulieres dominantur veſtri. 23 Nonne doletis? * Et accipit homo gladium ſuum, & vadit in viam facere fuiſta, & homicidia, & mare navigare & flumina, * & leonem videt, & in tenebris ingreditur: & cùm fuerit fecerit, & fraudes, & rapinas, amabili ſua aſſert. * Et iterum, diligat homo uxorem ſuam magis quàm patrem, & 26 matrem. * Et multi dementes facti ſunt propter uxores ſuas: & ſeruſ facti ſunt propter illas: * & multi perierunt & ingulati ſunt, & peccauerunt 28 propter mulieres. * Et nunc credite mihi, quia magnus eſt rex in poteſtate ſua: quoniam omnes regiones veniunt tangere eum. * Videbam tamen Apem filium Bezai, miſiſſi concubinarum regis, ſedentem iuxta regem ad dexteram, * & auferentem diadema de capite eius, & imponentem ſibi, & pal- 31 mis cadebat regem de ſinistra manu. * Et ſuper hæc aperto ore inueſtebat eam: & ſi artiſcit ei, ridet, nam ſi indignata ei fuerit, blanditur, donec reconcilietur in gratiam. * O viri, qui non ſunt fortiores mulieres? Magna eſt terra, & excelsum eſt celum: quis iſta agi? * Et tunc rex, & purpurati inueſtebantur in allectutrum. Et inchoauit loqui de veritate. * O viri, nonne fortes ſunt mulieres? Magna eſt terra, & excelsum eſt celum: & velocius

curfus solis conuerterit in gyro celum in locum suum
in una die. * Nonne magnificus est qui hæc facit,
& veritas magna, & fortior præ omnibus? * Om-
nis terra versatam inuocat, celum etiam ipsam be-
nedicat, & omnia opera mouentur, & tremunt eam,
& non est cum ea quidquam iniquum. * Vium
iniquum, iniquus rex, & inique mulieres, iniqui om-
nes filij hominum, & iniqua illorum omnia opera,
& non est in ipsis veritas, & in sua iniquitate pe-
tuntur. * & veritas manet & inalefcit in æternum,
& vivit & obtinet in sæcula sæculorum. * Nec est
apud eam accipere personas, neque differentias:
sed quæ iusta sunt facit omnibus, iniustis ac mali-
gnis, & omnes benignantur io operibus eius. * Et
non est in iudicio eius iniquum, sed fortitudo, &
regnum, & potestas, & maiestas omnium æuorum.
Benedictus Deus veritatis. * Et desit loquendo.
Et omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Ma-
gna est veritas, & præualeat. Tunc rex ait illi, Pe-
te, si quid vis amplius, quàm que scripta sunt, &
dabo tibi, secundum quod inuenius es sapientior
proximis, & proximus mihi sedebat, & cognatus
meus vocaberis. * Tunc ait regi, Memor esto vo-
ti tui, quod voluisti, ædificare Ierusalem, in die
qua regnum accepisti: * & omnia vasa que acce-
pta sunt ex Ierusalem, remitte, quæ separauit
Cyrus, quando machauit Babyloniam, & voluit
remittere ea tibi. * Et tu voluisti ædificare templum
quod incendierunt Idumæi, quando exterminata est
Iudæa à Chaldeis. Et tunc hoc est, quod po-
tulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas quod
te pululo, vt facias votum quod voluisti regi cœ-
li ex ore tuo. * Tunc iungens Darius rex, oscula-
tus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispen-
satores, & præfectos, & purpuratos, vt deduce-
rent eum, & cõs qui cum illo erant, omnes ascen-
dentes ædificare Ierusalem. * Et omnibus præfe-
ctis, qui erant in Syria, & Phœnice, & Libano,
scripsit epistolas, vt traherent ligna cedrina à Liba-
no in Ierusalem, vt ædificaret eum eis ciuitatem.
* Et scripsit omnibus Iudeis qui ascendebant à
regno in Iudæam pro libertate, omnem potentem,
& magistratum, & præfectum non superuenire ad
ianus ipsorum, & omnem regionem, quam ob-
tinerent impune esse eis, & Idumæi relinquunt
castella quæ obtinent Iudæorum, & in structu-
tam templi dare per singulos annos talenta vigin-
ti, vsque dum perædificaretur: * & super sacrarium
halocaustaria vtilitate quotidie, sicut habent præ-
ceptum: alia talenta decem offerre per singulos an-
nos, * & omnibus qui procedunt à Babylonia con-
dere ciuitatem: vt esset libertas tam ipsis quàm filiis
eorum, & omnibus sacerdotibus qui præcedunt:
Scriptis autem & quantitate, & sacram stolum
iussit dari, in qua descenderunt, * & Leuitis scriptis
dare præcepta, vsque in diem qua consummabitur
domus, & Ierusalem extruetur: * & omnibus cu-
stodiendis ciuitatem scripsit dari eis foreta & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quæcumque sepa-
ratarat Cyrus à Babylonia, & omnia quæcumque
dixit Cyrus, & ipse præcepte fieri, & mitta Ierusa-
lem. * Et cum processisset ille adolescens, eleuans
faciem in Ierusalem, benedixit regi emali, * & dixit,
Abs te est peccata, & abs te est sapientia & cla-
ritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedictus es qui
dedisti nobis sapientiam, & tibi confitebor: Domine
Deus patrum nostrorum. * Et accepit epistolas, &
profectus est in Babyloniæ. Et venit, & nuntiavit
fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia: * &
benedixitque Deum patrum suorum, quoniam
dedit illis remissionem & refrigerium, * vt ascen-
derent & ædificarent Ierusalem, & templum ubi
nominatum est nomen eius in ipso, & exultauerunt
cum musicis & lætitia diebus septem.

CAPIT V.

*Redeunt à Babylonica captiuitate in Ieru-
salem & Iudæam recensent, & restitunt Dei cul-
tum, sed tandem à capto opere ad tempus impe-
diuntur.*

POST hæc autem electi sunt, vt ascenderent prin-
cipes pogorum per domos & tribus suas, & vo-
ces illorent, & filij & filie eorum, & serui & an-
cellæ ipsorum, & pecora eorum. * Et Darius rex mi-
sit vnâ cum eis equites mille, donec deducerent
eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis &
cum tympanis, & tibis. * & omnes fratres erant lu-
dentes, & fecit eos ascendere simul cum eis. * Et
hæc sunt nomina virorum, qui ascenderunt per
pagos suos in tribus, & in partem principatus
ipsorum. * Sacerdotes: Filij Phineas, filij Aaron,
Iesius filius Iosede, Iosacim filius Zorobabel filij
Salathiel de domo David, ex progenie Phares, de
tribu Iuda, * qui locutus est sub Dario rege Per-
sarum sermones iurificos in secundo anno regni
ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui
ascenderunt ex Iudæa de captiuitate transmigrationis,
quos transfrauit Nabuchodonosor rex Baby-
lonie in Babyloniæ, & reuersus est in Ierusalem.
* Et requisiuit partem Iudææ vnusquisque in ciui-
tatem suam, qui uenerunt cum Zorobabel & Iesa,
Nehemias, Arceus, Elimeo, Esmathan, Mardo-
cheo, Beelsiro, Mechafaroch, Oliero, Emonia
vnus de principibus eorum. * Et numerus à gentili-
bus eorum, ex præpositis eorum, filij Phares, duo
milia centum septuaginta duo: * filij Ares, tria
milia centum quinquaginta septem: * filij Phaduo
centum quadraginta duo: in filijs Iesu & Iosabæ,
mille trecenti duo: * filij Demu, duo milia qua-
dringenti septuaginta: filij Choraba, ducentos quin-
que: filij Banica, centum sexaginta octo: * filij Be-
bech quadringenti tres: filij Achad, quadringenti
viginseptem: * filij Cham, triginta septem: filij
Zoror, duo milia sexaginta septem: filij Adin,
quadringenti sexaginta vnus: * filij Aderecis, cen-
tum octo: filij Caiso & Zelas, centum septem: fi-
lij Azococ, quadringenti triginta nouem: * filij Ie-
darbone, centum viginti duo: filij Ananiz, cen-
tum triginta: filij Aloni, nonaginta: * filij Masfas,
quadringenti viginde: filij Zabarus, nonaginta
quinque: filij Sepolemon, centum viginde:
* filij Nepopas quinquaginta quinque: filij Ne-
chananis, centum quinquaginta octo: filij Cebe-
thamus, centum triginta duo: * filij Cieparos, qui
Enocadies, & Modaz, quadringenti vigin-
tites: qui ex Gramas & Gabea, centum vigin-
ti vnus: * qui ex Beilelon & Ceagge, sexaginta quin-
que: qui ex Babilato, centum viginti duo: * Qui ex
Bechenobes, quinquaginta quinque: filij Lipas,
centum quinquaginta quinque: filij Labonni, tre-
centi quinquaginta septem: * filij Siechem, trecenti
septuaginta: filij Seadon & Chomas, trecenti
septuaginta octo: * filij Ericus, duo milia centum
quadraginta quinque: filij Anas, trecenti septua-
ginta. Sacerdotes: * filij Ieddis, filij Euther, fi-
lij Eliasib, trecenti septuaginta duo: filij Emerus,
ducenti quinquaginta duo: * filij Phasuri, trecenti
quinginta septem: filij Caree, ducenti vigin-
ti septem. * Leuitæ: filij Ieso in Cadubel, & Ba-
mis, & Serchias, & Edias, septuaginta vnus.
omnes nomen à duodecimo anno, triginta mil-
lia quadringenti sexaginta duo: * filij, & filie, &
uxores, omnis computatio, quadraginta milia du-
centi quadraginta duo. * filij sacerdotum, qui psal-
lebant in templo: filij Asaph, centum viginde octo.
* Othathier: filij Fimenn, filij Alet, filij Amon
filij Accuba, Topa filij Tob, omnes centum tri-
gingta nouem. * Sacerdotes seruientes in templo: filij
Sel,

Sel, filij Gafpha, filij Tobloeb, filij Cacia, filij Su,
 filij Hella, filij Labana, filij Armacha, filij Accub,
 filij Vtha, filij Cetha, filij Aggab, filij Obai, filij
 Anani, filij Canna, filij Geddu, * filij An, filij Ra-
 din, filij Delanon, filij Nachoba, filij Calcha, filij
 Gaze, filij Oani, filij Dinone, filij Attre, filij Ha-
 ste m, filij Abana, filij Manefilij Nasifilij Ac-
 cufilij Agilla, filij Azui, filij ravonfilij Phalalon, *
 filij Meedda, filij Phula, filij Cace, filij Baeca, fi-
 lij Saree, filij Cocli, filij Nafte, filij Agiti, filij
 Pedon, * Salomon filij eius, filij Afojhot, filij
 Phafida, filij Celi, filij Dedon, filij Gaddabel, filij
 Sepheg, * filij Aggia, filij Sachareb, filij Saba-
 chen, filij Caronech, filij Mafidich, filij Anæ, filij
 Safus, filij Addus, filij Suba, filij Enra, filij Ra-
 horis, filij Phafjhat, filij Mafmon. * Omnes sacro
 fcientes, & pueri Salomonis, quadringenti octo-
 ginta duo. * Hi sunt filij qui ascenderunt a Thelme-
 la, Telharfa, principes eorum Carmellam, & Ca-
 reith: * & non poterant edicere ciuitates suas, &
 progenies suas, quodmadmodum sunt ex Israel. Filij
 Dalat, filij Tubal, filij Nechodaci, * ex Sacerdo-
 tibus, qui fungebantur Sacerdotio: & non sunt
 inuenti filij Obi, filij Achifos, filij Addin, qui ac-
 cepit uxorem ex filiabus Phargelci: * & vocati sunt
 nomine eius, & horum quatuor est generis scriptu-
 ra in pizdatura, & non est inuenta, & prohibi-
 ti sunt Sacerdotio fingi. * Et dixit illis Nehemias
 & Afthar, Ne participemus faciem, donec exuerit
 Pontifex doctus in ostensionem & veritatem. *
 Omnis autem Israel erat, exceptis leuitis & ancil-
 lis, quadraginta duo milia trecenti quadraginta. *
 Seni horum & ancillæ, septem milia trecenti tri-
 ginta septem. Cantores & cantatrices, ducenti tri-
 sexaginta quinque. * Cameli, quadringenti triginta
 quatuor. Equi septem milia triginta quatuor, Muli,
 ducenta milia quadraginta quinque. Subiugalia, quin-
 que milia viginti quinque. * Et de prepositis ipsis
 per pagos, dum venient in templum Dei, quod
 erat in Ierusalem, vouerunt fufcitare templum in
 loco suo, secundum viam suam venturæ. * Et dare in
 exemplum thesaurum operum sacrum auri minas
 duodecim milia, & minas argenti quinque milia,
 & stolas sacerdotales centum. * Et habitauerunt
 sacerdotes & Leuitæ, qui exierant de plebe, in
 Ierusalem & in regione, & faciunt cantores, & ostra-
 rij, & omnis Israel in regionibus suis. * Instante
 autem septimo mense, cumque essent filij Israel
 unusquisque in suis rebus, conuenerunt vniuer-
 sim in atrium, quod erat ante ianuam Orientalem.
 * Et stantes Iesus filius Iosede & fratres eius sa-
 cerdotes, & Zorobabel filius Salathiel & huius fra-
 tres, pauerunt altare, * & vt offerrent super illud
 holocaustum, secundum quæ in libro Moysi ho-
 minis Dei scripta sunt. * Et conuenerunt ibi ex aliis
 nationibus terræ, & erexerunt sacrificium in loco
 suo omnes gentes terræ, & offerrebant hostias, &
 holocaustum Domino mamina. * Et egerunt sce-
 nopagium, & diem solemne, sicut præceptum est
 in lege: & sacrificia quotidie, sicut oportebat. * &
 post hæc oblationes institutas, & hostias fabbatu-
 rum, & neomeniarum, & diuerum solemniuum om-
 nium sanctificationum. * Et quæque vouebant Do-
 mino à neomenia septimi mensis, ceperunt hostias
 offerre Deo, & templum Domini nondum erat edi-
 ficatum. * Et dederunt pecuniam lapidariis & fabris,
 & potum & pabula, cum gaudio. * Et dederunt car-
 ra Sidonitis & Tyriis, vt transducerent illis de Liba-
 no trabes cedrinæ, & facerent rates in Ioppe por-
 tum, secundum decretum quod scriptum erat eis à
 Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno venien-
 tes in templum Dei in Ierusalem, mense secundo,
 inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius
 Iosede, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitæ,

& omnes qui venerant de captiuitate in Ierusalem:
 * & fundauerunt templum Dei, nonulionio secun-
 di mensis secundi anni cum venissent in Iudæam
 & Ierusalem. * Et steterunt Leuitas à viginti annis,
 super opera Domini: & stetit Iesus & filius
 eius, & fratres omnes Leuitæ conspirantes, & ex-
 cutores legis, facientes opera in domo Domini. *
 Et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis:
 & Leuitæ filij Alaph, habentes cymbala, * col-
 laudantes Domium, & benedicentes secundum
 David regem Israel. * & cantabant canticum Do-
 mino, quoniam dulcedo eius, & honor in sacula
 super omnem Israel. * Et omnis populus neba ce-
 cinerunt, & proclamauerunt voce magna, collau-
 dantes Dominum in fufcitatione domus Domini.
 * Et venerunt ex sacerdotibus & Leuitis, & præ-
 dentibus secundum pagos senioribus, qui viderant
 pristinam domum, * & ad huius edificationem
 cum clamore & planctu magno, & multi cum tri-
 bus & gaudio magno: * in tantum vt populus non
 audiret tubas propter planctum populi. Turba enim
 erat tubis canentibus magnifice, ita vt longe audire-
 tur: * Et audierunt inimici tribus Iudæ, & Benaia-
 min, & venerunt scire quæ esset vox tubarum. * Et
 cognouerunt quoniam qui erant ex captiuitate,
 edificant templum Domino Deo Israel. * Et acce-
 dentes ad Zorobabel & Iesum, præpositos pagorum,
 dixerunt eis: Edificabimus vna vobiscum:
 * Similiter enim audimus Domum vestrum, &
 ipsi pariter incedimus à diebus Asbazeeth regis
 Adyrionum, qui transmigratione nos hac. * Et dixit
 illis Zorobabel, & Iesus, & principes pagorum
 Israel. * Non est nobis & vobis edificare domum
 Dei nostri, nos enim soli edificabimus Domino
 Israel, secundum ea quæ præcepit nobis Cyrus rex
 Persarum. * Gentis autem terræ incumbentes his
 qui sunt in Iudæa, & leuantes opus edificationis &
 insidias, & populos adducentes prohibebant eos
 edificare, * & aggrellares exercentes, impedi-
 runt, ne confirmassent edificium omni tempore
 vitæ Cyri regis, & protraxerunt structuram per
 biennium vsque ad Darij regnum.

CAPVT VI.

Iudæi apponente Dario, templum Dei extruunt in Ierusalem.

IN secundo autem anno regni Darij propheta-
 uit Aggeus & Zacharias filius Addin propheta
 apud Iudæam & Ierusalem in nomine Dei Israel
 super eos. * Tunc stans Zorobabel filius Salathiel,
 & Iesus filius Iosede, inchoauerunt edificare do-
 mum Domini, qui est in Ierusalem: * cum adessent
 eis propheta Domini, & adiungerent eos. In ipso
 tempore venit ad illos Sifennes subregulus Syriæ
 & Phœnicis, & Sarrabuzanes, & sodales eius, *
 & dixerunt eis, Quo præcipiente vobis domum
 hanc edificatis, & rectum istud, & alia omnia per-
 ficitis: & qui sunt structores qui hæc edificat? *
 Et habuerunt gratiam visitatione facta super eos,
 qui erant ex captiuitate à Domino seniores Iudæo-
 rum. * & non sunt impediti edificare, donec si-
 gnificaretur Dario de omnibus istis, & responsum
 acciperetur. * Exemplum epistolæ, quam misit
 Dario, SCS MMS subregulus Syriæ & Phœnicis,
 & Sarrabuzanes, & sodales eius in Syria & Phœni-
 ce prædices, regi Dario salutem. * Omnia nota sunt
 Domino regi, quod cum venissemus in regionem
 Iudææ, & introissemus in Ierusalem, inuenimus edi-
 ficantes domum Dei magnam: * & templum ex la-
 pidibus politis, & magnis & pretiosis materiis in
 parietibus, * & opera illa instantiter fieri, & susti-
 neri, & prospicere in manibus eorum, & in om-
 ni gloria quam diligenter illud perfici. * Tunc inter-
 rogauimus seniores, dicentes, Quæ permittente

Ecc 4 vobis

vobis edificatis domum istam, & opera hæc fundatis: * Ideo enim interrogauimus eos, ut eorum faceremus tibi homines & præpositos, & nomina scripturam præpositorum posuimus illos. * At illi responderunt ei, dicentes, Nos sumus serui Domini, qui fecit caelum & terram, & edificabitur hæc domus ante annos multos a rege Israel magno & fortissimo & consummata est. * Et quoniam patres nostri exacerbatantes erant & peccauerunt in Deum Israel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonie, regis Chaldeorum, & domum istam demolientes incendierunt, & populum captiuum duxerunt in Babylonem. * In primo anno regnante Cyro rege Babylonie, scripsit Cyrus rex domum hanc edificare, & illa facta vasa aurea & argentea quæ exultant Nabuchodonosor de domo quæ est in Ierusalem, & consecraverat ea in suo templo, cursus protulit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonie, & tradita sunt Zorobabel & Salmanaasar subregulo: * Et præceptum est eis vt offerrent hæc vasa, & reponerent in templo quod erat in Ierusalem, & ipsum templum Dei edificare in loco suo. * Tunc Salmanaasar subiecit fundata domus Domini, quæ est in Ierusalem: & exinde vsque nunc edificatur, & non acceptum consummationem. * Nunc ergo si indicatur a te rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis, quæ sunt in Babylonia. * & si inuenit fuerit consilio Cyri regis coram esse structuram domus Domini, quæ est in Ierusalem, & iudicatur a Domino rege nostro, scribat de his nobis. * Tunc Darius rex præcepit inquiri in Bibliothecis: & inuenit est in Ecbathais oppido, quod est in media regione, locus vnus, in quo scriptæ erant ista. * Anno primo regnante Cyro, rex Cyri præcepit domum Domini quæ est in Ierusalem edificare, vbi incendebant igni aliduo, & cuius altitudo sit cubitorum decem, & latitudo cubitorum sexaginta, quadratum lapideis politis tribus, & menario ligneo cuiusdem regionis, & menario vno noio, & impendia dari de domo Cyri regis: * & facta vasa domus Domini tam aurea quam argentea, quæ exultit Nabuchodonosor in domum Domini, quæ est in Ierusalem, vbi erant posita, vt ponantur illic. * Et præcepit curam agere Sisemesth subregulum Syriæ & Phœnicis, & Sattrabuzanem, & sodales eius, & qui ordinati erant in Syria & Phœnicie præfides, vt abfisterent fe ab eodem loco, * Et ego quoque præcepi in totum edificare: & prospexi, vt adiuuene eos qui sunt ex captiuitate Iudeorum, donec consummetur templum ædis Domini: * & à veneratione tributorum Corleseyæ & Phœnicis, diligenter quantitate dati his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel præfector, ad tantos, & arietes, & agnos, * similiter autem & frumentum, & sal, & vinum, & oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalem, distauerunt conformi quotidie sine vlla dilatione, * vt offerant libationes summo Deo pro rege & pueris eius, & orent pro ipsorum vita: * & denuntietur, vt quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quæ scripta sunt, aut spreuerint, accipiat lignum de suis propriis, & suspendantur, & bona ipsorum regi assignantur. * Propter hæc & Domini, cuius nomen inuocatum est tibi, extermiuet omnem regem & gentem, qui manum suam extenderit prohibere, aut male tractare domum Domini istam quæ est in Ierusalem. * Ego Darius rex decreui quam diligentissimè secundum hæc fieri.

CAPVT VII.

Domus Dei extructa dedicatur & consecratur, in sabbato festum Azymorum celebratur.

Tunc Sisemesth subregulus Corleseyæ & Phœnicis, & Sattrabuzanes, & sodales, obsecuti his

a quæ à Dario rege erant decreta, * insisterant sacrosanctis operibus diligentissimè, cooperantes cum senioribus Iudeorum principibus Syriæ, * & prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus Agæo & Zacharia prophetis. * Et consummauerunt omnia per præceptum Domini Dei Israel, & ex consilio Cyri, & Darij, & Artaxerxis regis Persarum. * Et consummata est domus nostra vsque ad tertiam & vigesimam diem mensis Adar, sexto anno Darij regis. * Et fecerunt filij Israel & sacerdotes & Leuitæ, & ceterique erant ex captiuitate, qui appositi sunt secundum ea quæ scripta sunt in libro Moyli. * Et obtulerunt in dedicationem templi Domini, tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, * & hædos pro peccatis vniuersi Israel, & duodecim secundum numerum tribuum Israel. * Et steterunt sacerdotes & Leuitæ amicum floris per tribus, super omnia opera Domini Dei Israel, secundum librum Moyli, & obstitit per singulos annos. * Eegerunt filij Israel cum his qui erant ex captiuitate, illud Phasce quatuordecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitæ. * Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitæ omnes simul sanctificati sunt. * Et immolauerunt Phasce vniuersi filij captiuitatis, & fratris suis sacerdotibus, & sibimet ipsis. * Et manducauerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate, omnes qui remanserant ab omnibus exactionibus gentium terræ quæ erant Domini, & celebrauerunt diem festum azymorum, septem diebus epulantes in conspectu Domini, quoniam conuertit consilium regis Assyriorum in eos, confortare manus eorum ad opera Domini Dei Israel.

CAPVT VIII.

Ascendit Esdras à Babylonia Ierosolymam tradiditque Artaxerxi litteras, quæ beneficiis Iudæi præstata continent: recensentur qui simul ascenderunt, & aure ac argenti sacerdotum commissio, Esdras, solida oratione, commouit populum ad penitentiam, quod ab alienigenis se non separasset.

ET post hunc regnante Artaxerxe Persarum rege, accessit Esdras filius Azariæ, filij Helcias, filij Solome, * filij Sadoc, filij Achitob, filij Ameri, filij Azahel, filij Bocai, filij Abihæ, filij Phineas, filij Eleasari, filij Aaron primæ sacerdotis: * hæc Esdras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moyli, quæ data à Domino Deo Israel docere & facere. * Et dedit ei rex gloriam, quod tenuisset gratiam in omni dignitate & desiderio in conspectu eius. * Et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israel, & sacerdotibus, & Leuitis, & sacris cantoriis templi, & obstitit, & seruis templi, in quinto mense, hæc annus septimus est regni, exvntes de Babylonia novissimò quoniam mensis, * venerunt Ierosolymam iuxta præceptum illius, secundum prosperitatem inieritis à Domino ipsorum datam eis. * In his enim Esdras magnam discipulam obtinebat, ne prætermitteret quidquam eorum, quæ essent ex lege Domini & præceptis, & doceo vniuersum Israel omnem iustitiam & iudicium. * Accedentes autem qui scribebant scripta Artaxerxis regis, tradiderunt scriptum quod obnoxiat ab Artaxe rege ad Esdras sacerdotem, & leuctorem legis Domini, cuius exempli subiectum est. * Rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, & leucti legis Domini salutem, * Humiliter ego iudicans in beneficiis, præcepi eis qui desiderant ex gente Iudaorum, sua sponte, & ex sacerdotibus & Leuitis, qui sunt in regno meo, comarati tecum in Ierusalem. * Si qui ergo cupiunt ire tecum, cooueniant, & preficiantur, sicut placuit mihi & septem amicis meis consiliariis, vt visitent ea quæ aguntur secundum Iudæam & Ierusalem, obsecran

obseruantes sicut habes in lege Domini, * & ferant munera Domino Deo Israël, quæ vouego & iunxi Ierusalem, & omne aurum & argentum, quod inueniunt faciet in regione Babyloniarum Domino in Ierusalem cum illo, * quod est donatum pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Ierusalem: ut colligatur hoc aurum & argentum ad turos, & arietes, & agnos, & hædos, & quæ his sunt congruentia, * ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in Ierusalem. * Et omnia quæcumque uolueris cum fratribus tuis facere auro & argento perfice pro uoluntate tua, secundum præceptum Domini Dei tui: * & sacrosancta uasa, quæ data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui, quæ est in Ierusalem: * & cetera quæcumque tibi subuenerint ad opera templi Dei tui, dabis de regali gazophylacio: * cum uolueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perfice secundum uoluntatem Domini. * Et ego quidem rex Artaxerxes præcepi custodibus thesaurorum Syriæ & Phœnicie, ut quæcumque scripserat Esdras facerent, & lector legis Domini, diligenter denotet ei usque ad argenti talentum centum, simulat & auri: * & usque ad fumenti modios centum, & uini amphoras centum, & alia quæcumque abundante sine taxatione. * Omnia secundum legem Dei fiant Deo altissimo, o se forte exurgat in regno regis, & filij, & filiorum eius. * Vos autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus & Levitis, & facies canticorum, & feruis templi, & scribis templi huius, * nullum tributum, nec uelilla alia iudicio itrogeat, nec habeat quisquam potestatem obicere eis quidquam. * Tu autem Esdras, secundum sapientiam Dei, constitue iudices & arbitros in tota Syria & Phœnicie: & omnes qui legem Dei tui non nouerint, doce: * ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plebantur, sine morte, sine cruciata, sine etiam peccatorum multiplicatione uel abditione. * Et dixit Esdras scriba: Benedictus Deus patrum nostrorum, qui dedit hanc uoluntatem in cor regis, & edificare domum suam quæ est in Ierusalem, * & me honorificauit in conspectu regis & consiliariorum, & amicorum, & purgatorum eius. * Et ego confians animo factus sum secundum opitulationem Domini Dei mei, & congregaui ex Israël viros, ut simul ascenderent mecum. * Et hi sunt præpositi secundum suas patrias, & principes portuonales, eorum qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxerxis. * Et ex filiis Phares, Gersomus: ex filiis Simeonitibus, Amenus: filiorum Dauid, Accus filius Scellia: * ex filiis Phares, Zacharias, & cum eo trescenti sunt viri centum quinquaginta: * ex filiis ductoris Moabitarum Zari, & cum ipso viri ducenti quinquaginta: * ex filiis Zachus, Iechonias Zecholai, & cum ipso viri ducenti quinquaginta. * ex filiis Sala, Maahas Gotholie, & cum ipso viri septuaginta: * ex filiis Saphat, Zarias Micheli, & cum ipso viri octoginta: * ex filiis Iob, Abdas Ieheli, & cum ipso viri ducenti duodecim: * ex filiis Banas, Salmoth, filius Iosaphaz, & cum ipso viri centum septuaginta: * ex filiis Beer, Zacharias Bebei, & cum ipso viri ducenti octo: * ex filiis Esad, Ioannes Ecceat, & cum ipso viri centum decem: * ex filiis Adoniam, ipsos potueris, & hæc iuxta nomina eorum, Eliphalam filius Gebel, & Semias, & cum ipso viri septuaginta. * Et congregaui eos ad flumen qui dicitur Thas, & metati sumus illic triduo, & cognouimus eos. * Et ex filiis sacerdotum & Levitarum non inueni illi. * Et misi ad Eleazarum, & Ecce-loo, & Malman, & Maloban, & Enasban, & Samas, & Iorbum, Nathan, Enuagam, Zachariam, & Mololamum, ipsos duces & peritos: & dixi eis ut venirent ad Loddeim, qui erat apud locum gazophylacii. * Et mandati eis ut dicerent Loddeo, &

fratribus eius, & illis qui erant in gazophylacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotum fugerantur in domo Domini Dei nostri: * & adduxerunt nobis secundum manum validam Domini Dei nostri viros peritos: ex filiis Mophol, filij Leuiti, filij Israël, Sebebian, & filios & fratres, qui erant decem & octo: * Asbasia, & Amio ex filiis Iisroen Chanazai, & filij eorum viri viginti. * Et ex his qui templo seruiebant, quos dedit David, & ipsi principes ad operationem Leuitis templo seruientium ducenti viginti. Omnia nomina signata sunt in scriptis. * Et uouit illic ieiunium iuuentibus in conspectu Dei, ut quæterem ab eo bonum iter nobis, & qui obiscum erant, & filijs, & pectoribus, propter inuidias. * Erubi enim petere à rege pedes & equites in conuictu, tute hæc gram, contra aduersarios nostros. * Diximus enauo regi, quoniam uirtus Domini erit cum eis qui inquirunt eum in omni afflictu. * Et iterum deprecatus sumus Dominum Deum nostrum secundum hæc: quem & proprium habuimus, & compotes facti sumus Deo nostro. * Et separaui ex plebis præpositos, & sacerdotibus templi, viros duodecim, & Sebebian, & Alannam, & cum eis ex fratribus eorum viros decem. * Et appendi eis aurum & argentum & uasa sacerdotalia domus Dei nostri, quæ donauerat eis, & consiliarij eius, & principes, & omnis Israël. * Et cum appendissem, tradidi argenti talentum quinquaginta, & uasa argentea talentum centum, & auri talenta centum, * & ualorum aureorum fepes viginti, & uasa ærea de bono æramento splendens, duodecim, auri speciem reddentia. * & dixi eis: Et vos sancti estis Domino, & uasa sunt sancta, & aurum, & argentum uotum est Domino Deo patrum nostrorum. * Vigilare & custodire, donec tradatis ex plebs præpositis, & sacerdotibus & Levitis, & principibus ciuitatum Israël, in Ierusalem, in palatio domus Dei nostri. * Et hi qui suscepunt Sacerdotes & Leuitas aurum & argentum & uasa, intulerunt in Ierusalem in templum Domini. * Et promouimus à flumine Thas, duo decima mensis primi, usquequo intrauimus in Ierusalem. * Et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die ponderatum aurum, & argentum traditum est in domo Domini Dei nostri, Marimuth filio Iori sacerdoti: * & cum ipso erat Eleazar filius Phinees: & erant cum ipsis Iosaphat filius Iedu, & Medias, & Banni filius Leuitæ: ad numerum, & ad pondus uisueris. * Et scripserunt pondus ipsorum eadem hora. * Qui autem uenerunt ex captiuitate, obtulerunt sacrificium Domino Deo Israël, turos duodecim pro omni Israël, lanctes octoginta sex, * agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, & pro salute uaccas duodecim, omnia in sacrificium Domini. * Et relegerunt præcepta regis regularibus dispensatoribus, & Iubregulis Conlephaz & Phœnicis: & honorificauerunt gentes, & templum Domini. * Et consummatas his, accelerunt ad me præpositi, diceotes: Non segregauerunt genus Israël, & principes, & sacerdotes & Leuitas, * & alienigenas gentes & nationes terræ, immunditias suas à Chananeis, & Hebræis, & Phœreazis, & Iebusæis, & Moabiticis, & Egyptiis, & Idumæis. * conuicti enim sunt filii eorum & ipsi, & filij eorum, & mistum est semen sanctum alienigenis gentibus terræ: & participes erant præpositi, & magistratus, iniquitates eas ab initio ipsius regni. * Et mox ut audiui ista, confisi uelocitate & sacra tunica mea: & lacerans capillos capitis, & barbâ, sedens dolens & mæstus. * Et conueniunt quocunque tunc morabantur in uerbo Domini Dei Israël, ad me lagentem super iniquitatem istam, & sedebam crissis usque ad sacrificium uespertinum. * Et confiteor à sermone, confitens habens uelimenta & sacra tunicam, iungentibus, & extendens manus ad Dominum, * dicebam: Domine

Domine confusus sum, & reuerfus sum ante faciem tuam. * Peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, & iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad caelum. * Quoniam in temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque ad diem hunc. * Et propter peccata nostra, & peccatum nostrorum, sumus traditi cum fratribus nostris, & cum sacerdotibus nostris, tegibus terrae in gladium & captiuitatem & depraedationem, cum confusione usque in hodiernum diem. * Et nunc quantum est hoc quod conigit oculus misericordiae abs te Domine Deus, & relinque nos radicem & omnem in locum sanctificationis tuae, * detegere innotare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in omni tempore seruitutis nostrae. * Et cum serueamus, non sumus derelicti Domino Deo nostro; sed consistunt nos in gratia, ponens noster reges Persarum dare cibum, * & clarificare templum Domini Dei nostri, & edificare deserta Sion, dare nobis stabilitatem in Iudaea & Ierusalem. * Et nunc quid dicimus Domine habentes haec Transgressi enim sumus praecipua tua, quae dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum. * dicens: Quoniam terra, in quam inuocasti possidere hereditatem eius, terra polluta est conuersionibus alienigenarum terra, & immunditia illorum repleuerunt eam totam immunditia sua. * Et nunc filias vestras non coniungatis filiis eorum, & filias eorum non accipietis filii vestri, * & non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut inualescentes manducetis opima terrae, & hereditatem distributis filiis vestris usque in aeternum. * Et quae contingunt nobis, omnia sunt propter opera nostra maligna, & magna peccata nostra. * Et dedisti nobis eam radicem; & transiit tunc filii sumus transgredi legem tuam, ut conuinceremur immunditia alienigenarum gentium terrae huius. * Nonne irascēris nobis perire nos, quoadvisque non relinqueret radix & nomen nostrum? * Domine Deus Israel uerax es. Derelicta es tunc radicem usque in hodiernum diem. * Ecce nunc sumus in conspectu tuo iniquitantes nostris. Non est enim adhuc stare ante te in his. * Et cum adorando confiteretur Esdras, fletu, humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum Ierusalem tota magna valde, viri, & mulieres, & iuuenes, & iuenculae. Fletus enim erat magnus in ipsa multitudine. * Et cum clamasset Iechonias Ieheli ex filiis Israel dixit Esdras: Nos in Dominum peccauimus, quod collocauimus nos in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terrae. * Et nunc es super omnem Israel. In his ergo sit iustitandum Domino, expellere omnes uxores nostras quae ex alienigenis sunt cum filiis earum. * Sicut tibi decreuit est in maioribus secundum legem Domini exurgens explicat. * Ad te enim spectat oppositio, & nos tecum sumus: viriliter fac. * Et exurgens Esdras adiuuauit principes sacerdotum & Levitas, & omnem Israel, facere secundum haec; & iurauerunt.

CAPITULUM IX.

Inuenitur abscire uxores alienigenas cum filiis, & reuocantur qui ex sacerdotibus & Levitis in illis erant. Esdras legis legem Domini coram populo per alium, inuenitur ut ad propria digressi, latum diem agant.

ET exurgens Esdras ab ante atrium templi abiit in palatium Iohanne filij Nabab, & hospitatus illic non gustauit panem, nec aquam bibit, super iniquitatem multitudinis. * Et facta est praedicatio in vultu Iudae, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati. * Et quicumque non occurrerit biduo vel triduo diebus, secundum iudicium audientium seniorum, tolleretur

facilitates suae, & ipse alienus iudicaretur in multitudine captiuitatis. * Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iuda, & Benjamin in tribus diebus in Ierusalem. hic mensis est novus, dies mensis vigesimus. * Et sedit omnis multitudo in area templi tremantes, & propter hyemem praesentem. * Et exurgens Esdras, dixit illis: Vos inique fecistis collocantes vobis in matrimonium uxores alienigenas, & ut adderetis ad peccata Israel. * Et nunc date confessionem, & magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum. * & perficite voluntatem ipsius, & dedite ad gentibus terrae, & ab vxoribus alienigenis, * Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt voce magna: Sicut dixisti, faciemus. * Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hyemum, & non possumus in solitudine stare: & hoc opus non est nobis vnius diei, neque iudaei multum enim in his peccauimus: * fletu praepoli multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant, & quosque habent uxores apud se alienigenas, * & audiant accepto tempore ex omni loco presbyteri, & iudices, viqueque soluant iteram Domini negotij huius. * Ionathas autem filius Ezei, & Ozias Theraem suscepit secundum haec: & Bosoramus, & Leuis, & Sabbatharia simul cooperati sunt cum illis. * Et steterunt secundum haec omnia vniuersi qui erant ex captiuitate. * Er elegit sibi viros Esdras sacerdotes, principes Magister de patribus eorum secundum nomina: & conlederunt novissimo mensis decimi examine negotij istud. * Et determinatum est de viis qui habebant uxores alienigenas, usque ad novemium prima mensis: * & inueniunt sunt ex sacerdotibus permissi, qui habebant alienigenas uxores. * Ex filiis Iesu filij Iosedec, & fratribus eius: Mafcas, & Elizerus, & Ioribus, & Ioadas, & intererunt manus ut expellerent uxores suas: & ad licendum in exoracionem, artem pro ignorantia sua. * & ex filiis Semeris: Mafcas & Elies & Iedec, Azarias, & ex filiis Folei: Lamosias, Ithamias, & Nathane, Iulio, Reddus, & Thallias, & ex Levitis: Iorabdas, & Semeris, & Coluis, & Calias, & Facias, & Coluas, & Elionas, * & ex sacris cantoribus Eliahi, Zaccarus, * & ex ostiariis: Salomus, & Tolbanes. * & ex Israel: ex filiis Foro, Ozi, & Remas, & Geddias, & Melchias, & Michelus, & Eleazarus, & Iammbias, & Bannas. * & ex filia Iolaman: Chamas, & Zacharias, & Ierelcus, & Iodius, & Erimoth, & Helias, * & ex filiis Zartoi: Eladas, & Lufusum, Zochias, & Lari-moth, & Zabdus, & Tebedias, * & ex filiis Zebes: Iouannes, & Amanas, & Zabdias, & Emeus. * & ex filiis Banni: Olamus, & Malchus, & Ieddeus, & Isabub, & Azabus, & Ierimoth. * & ex filiis Addin: Naathas, & Moofias, & Caleus, & Raanas, Maafcas, Mathathias, & Beseel, & Bonnus, & Manafles, * & ex filiis Nuae: Noneas, & Afeas, & Melchias, & Samcas, & Simon, & Beniamin, & Malchus, & Marras. * & ex filiis Aloom: Carianeus, Mathathias, & Bannus, & Eliphadach, & Manafles, & Semer. * & ex filiis Banni: Ieremias, & Moadias, & Abcamas, & Iohel, & Banas, & Peltas, & Ionas, & Marioris, & Eliahi, & Mathaneus, & Eliahi, & Ozias, & Dielus, & Semer-dius, & Zambis, & Iosaphus. * & ex filiis Nobei: Iohelus & Mathathias, & Sabadus, & Zecheda, & Sedus, & Iellei, Banas. * omnes isti coniuxerunt sibi uxores alienigenas, & disruxerunt eas cum filiis. * Et inhabitauerunt sacerdotes & Levites, qui erant ex Israel, in Ierusalem, & in tota vine regione, novissimo mensis septimi. Erant filij Israel in conuersionibus suis. * Et congregata est omnis multitudo in solium aream, quae est ab oriente portae sacrae: * & dixerunt Esdras pontifex & Ierelcus, ut asceret legem Moysi, quae tradita est

est à Domino Deo Israël. * Et attulit Esdras Pontifex legem omni multitudini eorum, à vigo vsque ad mulierem, & omnibus sacerdotibus, audire legem novissimo mensis septimi. * Et legebat in arca, quæ est ante sacram portam templi, à prima luce vsque ad vesperam, coram viris, & mulieribus. Et dederunt omnes sensum ad legem. * Et stetit Esdras sacerdos, & lectos legis, super ligneum tribunal quod fabricatum erat. * Et fecerunt ad eum Mathathias, & Samus, Ananias, Azarias, Vitas, Ezechias, & Balsamus ad dexteram: * & ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abushtas, Sabus, Nabadias, & Zacharias. * Et assumpti Esdras librum coram omni multitudine: præsidebat enim in gloria in conspectu omnium. * Et cum abfoluisset legem, omnes erecti illecebant: & benedixit Esdras Dominum Deum alitimum, Deum Iabaoth omnipotentem. * Et respondit omnis populus, Amen. Et elevarunt sursum manibus procedentes in terram, adoraverunt Dominum. * Iesus, & Banaeus, & Sarebias, &

laddimus, & Accubus, & Sabbathaus, & Calibes, & Azarias, & Iosadus, & Ananias, & Phylas Leuitæ, * qui docebant legem Domini, & in multitudine legebant legem Domini, & præferebant singuli eos, qui intelligebant lectionem. * Et dixit Atharabes Esdræ pontifici & leuitori, & Leuitis qui docebant multitudinem, * dicens, Dies hic sanctus est Domino. Et omnes stabant, cum audissent legem. * Et dixit Esdras, Digressi ergo manducate pinguissima quæque, & bibite dulcissima quæque, & mittite moneta his qui non habent. * Sanctus enim est hic dies Domini, & nolite mæsti esse, Dominus enim clarificabit vos. * Et Leuitæ denuntiabant in publico omnibus, dicentes, Dies hic sanctus est, nolite mæsti esse, * Et abierunt omnes manducare, & bibere, & epulari, & dare moneta his qui non habebant, vt epularentur. Magnificè enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt. * & congregati sunt vniuersi in Ierosalem celebrare letitiam, secundum testamentum Domini Dei Israël.

LIBER QVARTVS. E S D R Æ.

CAPVT PRIMVM.

Mittitur Esdras à Domino multa ingratis Indæ exhibita beneficia exploraturus.

LIBER Esdræ prophætæ secundus, filij Sares, filij Azareci, filij Helicæ, filij Sadamæ, filij Sadoch, filij Achab, * filij Achib, filij Phimees, filij Heli, filij Ametuz, filij Abiel, filij Machinoth, filij Arna, filij Ozir, filij Borah, filij Absar, filij Phimees, filij Eleazar, * filij Aaron ex tribu Levi, qui fuit captiuus in regione Medorû in regno Artaxerxis regis Persarum. * Et factum est verbum Domini ad me dicens, * Vade, & nuncia populo meo facinorosi ipforum, & filios eorum iniquitates, quas in me admiserunt, vt nuntient filijs filiorum: * quia peccata parentum ipforum in illis creuerunt. Obliti enim mei sacrificauerunt dus alienis. * Nonne ego eduxi eos de terra Ægypti de domo seruitutis ipsi autem irritauerunt me, & consilia mea spreuerunt. * Tu autem exerce coniam capitis tui, & proice omnia mala super illos: quoniam non obediunt legi meæ. Populus autem est indisciplinatus. * Vsqueque eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli. * Reges multos propter eos subuerit, Pharaonem cum pueris suis, & omnem exercitum eius percussit. * Omnes gentes à facie eorum perdidit, & in Oriente prouinciarum duarum populorum Tyti & Sodonis dissipauit, & omnes aduersarios eorum interfecit. * Tu veto loquere ad eos, dicens: Hæc dicit Dominus: * Nempe ego vos per mare transmeaui, & plateas vobis initio manitas exhibui, ducem vobis dedi Moysen & Aaron sacerdotem: * lucem vobis per columnam ignis præstiti, & magna mirabilia feci in vobis: & vos autem mei obliti estis, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens: * Coturnix vobis in ligno fuit, castra vobis ad tutelam dedi, & illic mutatastis? * & non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc vsque mutamur. * Vbi sunt beneficia, quæ præstiti vobis? Nonne in deserto cum esurientes, proclamastis ad me, * dicentes, Vt quid nos in desertum istud ad-

duxistis interficere nos? melius nobis fuisset seruire Ægyptis, quam mori in deserto hoc. * Ego dolui gemitus vestros, & dedi vobis manna in escam. * Panem angelorum manducauistis. * Nonne cum situeritis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in lacustates? propter æstus solis arborum vos texi. * Dimisi vobis terras pingues: Chanaanos, & Pherezeros, & Philisthos à facie vestra proeci: quid faciam vobis adhuc? dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens, In deserto cum esurientes in flumine Amoratho sitientes, & blasphemantes nomen meum, * non ignem vobis pro blasphemis dedi, sed matrem lignum in aquam, dulce feci flumen. * Quid tibi faciam Iacob? Noluit obedire Iuda Transieram me ad alias gentes, & dabo eis nomen meum, vt custodiant legem meam. * Quoniam me dereliquistis, & ego vos derelinquam. Penitentibus vobis me misericordiam, non miserebor. * Quando inuocabitis me, ego non exaudiam vos. Maculastis enim manus vestras sanguine, & pedes vestri unguis: pigri sunt ad committenda homicidia. * Non quæsi me dereliquistis, sed vosipsos, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens, Nonne ego vos rogavi, vt pater filios, & vt mater filias, & vt mater paruos suos, * vt essetis mihi in populum, & ego vobis in Deum, & vos mihi in filios, & ego vobis in patrem? * Ita vos collegi, vt gallina pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam vobis? Propter uiam uos à facie mea. * Oblationem cum mihi attuleritis, auertam faciem meam à vobis. Dies enim festos vestros, & neomenias & circumcisiones repudiaui. * Ego inuisi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis, & lanxistis corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens, Domus vestra deserta est: Prouocam vos sicut ventus stipulam, * & filij procreationem non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me fecerunt. * Tradam domos vestras populo venienti, qui me non audientes credent: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi. * Prophetas non viderunt, & memorabantur iniquitatum eorum. * Testes populi venientis gratiam, cuius paruuli exultant cum letitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. * Et uincet frater

frater aspicere, quæ gloria: & vide populum venientem ab Oriente,* quibus dabo dicaturum Abraham, Isaac, & Iacob, & Olee, & Amos, & Michæ, & Ioe, & Abdiaz, & Ionæ,* & Nabum, & Habacuc, Sophoniz, Aggai, Zachariæ, & Malachiz, qui & angelus Domini vocatus est.

CAPVT II.

Synagoga sub figura maris reuocatur à malis suis ad vitam æternam.

Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. * Mater quæ eos genuerunt, dicit illis, ite filij, quia ego vidua sum & derelicta. * Educavi vos cum lacte, & amisi vos cum lactu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo fecistis. * Modò autem quid faciam vobis? ego vidua sum & derelicta: ite filij, & petite à Domino misericordiam. * Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare. * vt des eis consiliolum, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. * Dispergantur in gentes nomina eorum, & delantur à terra quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Vt tibi Adu, quæ abscondas iniquos penes te Gens mala, memorare quid fecerit Sodomæ & Gomorrbæ. * quorum terra iacet in picis glebis & aggeribus cinerum: sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. * Hæc dicit Dominus ad Efdam, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod dicitur erat Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaueram illis. * Lignum vitæ erit illis in odore vnguenti, & non laborabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipitis. Rogate vobis dætes paucos, vt immoventur. Iam paratum est vobis regnum: vigilate. * Testate cælum & terram. Contritum enim malum, & creatum bonum, quia viuo ego, dicit Dominus. * Mater amplèctere filios tuos, educa illos cum lacte. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Et resuscitabo mortuos de locis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Mittam tibi adiutorum pueros meos Isaac & Ieremiam, ad quorum consilium sanctificauit & parauit tibi arbores duodecim grauiatas variis fructibus, & totidem fontes fluentes lac & mel, & montes immissos septem, habentes rosam & lilium, in quibus gaudio implebo filios tuos. * Viduam iustificam, puillo iudica, egeni dabo, orphanum tute, audum veliti, * confractum & debilem cura, claudum iterum dæte noli, tutare manum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admite. * Senem & iuuenem intra mitros tuos ferus: * mortuos ubi inuenies, signans commenda sepulchro, & dabo tibi primam lectionem in resurrectione mea. Paula & quiesce populus meus, quia veniet requies tua. * Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes eorum. * Seruos quos tibi dedi, nemo ex eis iuriet: eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli fatigari. Cum enim venerit dies pressuræ & angustiz, alij plorabunt, & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosa eris. * Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt, dicit Dominus. * Manus meæ regent te, ne filij tui gehennam viadeant. * In cunctis mater cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. * Filios tuos docentes me mouere, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, & nificor coram cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens. * Amplectere natos tuos vsque dum venio, & præstitem

illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet. * Ego Efdas præceptum accepi à Domino in monte Oreb, vt irem ad Israel: ad quos cum venirem, reprobauerunt me, & relinquerunt mandatum Domini: * Ideoque vobis dico gentes, quæ auditis, & intelligitis, Expectate patienter ventum, equiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille qui in fine sæculi adueniet. * Parati estote ad præsentia regni, quia lux præparatur lucere vobis per æternitatem temporis. * Fugite vmbra sæculi huius: accipite ieuunditatem gloriæ vestræ. Ego testor palam fabulator meum, gratias agentes ei qui vos ad cælestia regna vocauit. * Surgite & state & videte numerum signatorum in conspectu Domini. * Qui se de vmbra sæculi transulerunt, splendidas tunicas à Domino acceperunt. * Recipe Sion omnerum tuum, & concludas candidissimos tuos qui legem Domini compleuerunt. * Filiorum tuorum, quos operabas plenus est numerus. Roga imperium Domini, vt sanctificetur populus tuus qui vocatus est ab initio. * Ego Efdas vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, & omnes cantici collaudabant Dominum. * Et in medio eorum erat iuuenis statura cælis, eminebatque omnibus illis, & singulis eorum caputibus imponebat coronas, & magis exaltabat: Ego autem miraculo tenebar. * Tunc interrogavi angelum, & dixi: Qui sunt hi, Domine? * Qui respondens dixit mihi: Ha sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immortalē sumpserunt, & confessi sunt nomen Dei: Modò coronantur, & accipiunt palmas. * Et dixi Angeli: Ille iuuenis quis est, qui eis coronas imponit, & palmas? * In manus tradit. * Et respondens dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem in sæculo confessi sunt: ego autem magnificare eos cupi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. * Tunc dixit mihi angelus: Vade: annuncia populo meo, qualia & quanta mirabilia Dominus Deus vidisti.

CAPVT III.

In omnibus Adæ posteris, & maxime in Gentibus infidelibus, abundas malitia.

A Nao trigesimo tunc ciuitatis, etiam in Babylone, & conturbatus sum super cubile meo recumbens, & cogitationes meæ ascendeabant super cor meum: * quoniam vidi deflectionem Sion, & abundantiam eorum qui habitabant in Babylone. * & ventulatus est spiritus meus valde, & exiui qui ad Altissimam verba timorata, & dixi: O dominator Domine, tu distulisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc folus, & imperasti populo, & dedisti Adam corpus mortuum: sed & ipsum figmentum manuum tuarum erat, & insummam ieiunium spiritum viti, & factus est viuens coram te: & induxisti eum in paradiso, quem plantauerat ex terra tua, antequam terra adueniret. * Et hunc mandasti diligere viam tuam, & præceperunt ei, & statim inieciisti in eo mortem, & in nationibus eas, & naz: tunc gentes, & tribus, & populi, & cogitationes, quarum non est numerus. * Et ambulauit vnaquæque gens in voluntate sua, & mira agebant coram te, & spernebant præcepta tua. * Iterum autem in tempore induxisti diluuium super inhabitantes sæculum, & perdidisti eos. * Et factum est in vnoquoque eorum, sicut Adæ moti, sic his diluuium. * Dereliquisti autem vnum ex his Noe cum domo sua, & ex eo nati omnes. * Et factum est cum crepissent multiplicari, qui habitabant super terram, & multiplicauerunt filios & populos & gentes multas: & creperunt iterato impetierunt faciem patris quam priores. * Et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi viuum ex his, cui nomen erat Abraham.

Abraham. * Et dilexisti eum, & demonstrasti ei soli
voluntatem tuam: * & disposuisti ei testamentum
æternum, & dixisti ei ut non iniquam deelinque-
ret semen eius. Et deditur ei Isaac, & Isaac dedit
Jacob & Esau. * Et segregasti tibi Jacob, Esau au-
tem separasti. Et factus est Jacob in multitudine ma-
gna. * Et factum est cum educeres semen eius ex A-
gypto, adduxisti super montem Sion. * Et inclinasti
celos, & statuisti terram, & commouisti orbem, &
tremere fecisti abylos, & conturbasti seculum. * &
transiit gloria tua portas quatuor, ignis, & terrae-
motus, & spiritus, & gloriæ, ut daret semini Jacob
legem, & generationi Israel diligentiam. * Et non
abstulisti ab eis cor inalignum, ut faceret lex tua in
eis fructum. * Cor enim malignum baiulans primos
Adam, transgressus & victus est, sed & omnes qui
de eo nati sunt. * Et facta est permanens infirmitas,
& lex cum corde populi, cum malignitate radiis:
& discipuli quod bonum est, & manit malignum. * Et
transierunt tempora, & finit sunt anni: & susci-
pisti tibi seruum nomine David, & dixisti ei edi-
ficare ciuitatem nominis tui, & offerre tibi in eam
mulus & oblationes. * Et factum est hoc annis
multis, & deliquerunt qui habitabant ciuitatem, * &
in omnibus facientes sicut fecit Adam, & omnes
generationes eius, ut reuertantur enim & ipsi corde ma-
ligno. * Et tradidisti ciuitatem tuam in manibus ini-
micorum tuorum. * Numquid inchoa faciunt, qui
habitant Babylonem? Et propter hoc dominabitur
Sion? * Factum est cum venissem huc, & vidissem
impetres, quorum non est numerus: & delinquentes
multos vidit anima mea hoc trigesimo anno, &
excessit cor meum: * quoniam vidi quomodo iusti-
ficauerunt eos peccantes, & pepercisti impie agentibus,
& perdidisti populum tuum, & conuersasti inimicos
tuos, & nō significasti. * Nihil inueni quomodo de-
beat deelinqui via hæc. Numquid meliora facit Ba-
bylon quam Sion? aut alia gens cognouit pre-
ter Israel? aut que tribus crediderunt testamentis
tuis, sicut Jacob? * Quorum merces non comparuit,
neque labor fructificauit. Pertinaciter enim per-
transiit in gentibus, & vbi abundantes eas, & non
memorantes mandatorum tuorum. * Nunc ergo
pondera in flatera nostras iniquitates, & eorum qui
habitant in seculo: & non inuenietur nomen tuum,
nisi in Israel. * Aut quando non peccauerunt in
conspetu tuo, qui habitant terram? aut que geni-
tis obsequatur mandata tua? * Hos quidem per no-
mina inuenies seruasse mandata tua, gentes autem
non inuenies.

CAPVT IV.

*Retunditur curiosi scrutatoris presumptio, adduxit
verba similitudinibus.*

Et respondit ad me angelus, qui missus est ad
tunc, cui nomen Vriel, * & dixit mihi, Excedens
exerit cor tuum in seculo hoc, & comprehendere
cogras viam Altissimi. * Et dixit Dominus meus.
Et respondit mihi, & dixit: Tres vias nullus homi-
nū offendere tibi, & tres similitudines proponere co-
ram te. * De quibus mihi li remoueris viam ex
his, & ego tibi demonstrabo viam, quam desideras
videre, & docebo te, vnde sit cor malignum. * Et
Loquere Domine meus. Et dixit ad me: Vade
pondera mihi ignis pondus, aut mensura flamma
mentis, aut reuoca mihi diem quem preterit. * Et
respondi, & dixi: Quis nateum poterit facere, ut
me interroges de his? * Et dixit ad me: Si essem in-
terrogans te, dicens: Quante habitationes sunt in
corde maris, aut quante venæ sunt in principio
abyssi, aut quante venæ sunt super firmamentum,
aut qui sunt exitus paradisi? diceret mihi fortassis,
in abyssum non descendit, neque in infernum adhuc,
neque in celum vniquam ascendit: * nunc autem
non interrogas te, mihi de igne, & vento, & die, &

quem transisti, & à quibus separanti non potes: &
non respondisti mihi de eis. * Et dixit mihi: Tu que
na sunt tecum condolecentia, & mihi cor cogito-
cere? * & quomodo poterit vas tuum capere Altissi-
mi viam, & iam exterius corrupto seculo intellige-
re corruptionem euidentem in facie mea? * Et dixi
illi: Melius erat non esse, quam adhuc viuere
vivere in impietibus, & perire, & non tollige-
re de qua re. * Et respondit ad me, & dixit: Probi-
ciscens profectus sum ad siluam lignorum campi, &
cogitauerunt cogitationem. * dixerunt: Venite &
eamus, & faciamus ad mare bellum, ut recedat co-
ram nobis, & faciamus nobis alias silvas. * Et simi-
liter fluctus maris & ipsi cogitauerunt cogitationem,
& dixerunt: Venite ascendentes, debellamus silvas
campi, ut & ibi consumamus nobismetipsi aliam
regionem. * Et factus est cogitatus silvæ in vanum:
venit enim ignis, & consumpsit eam. * Similiter
& cogitatus fluctus maris: stetit enim arena, & pro-
habuit eos. * Si enim esses rex horum, quem in-
cipetes iustificare, aut quem condemnare? * Et res-
pondi, & dixi: Vique vanam cogitationem cogita-
uerunt, terra enim dara est silvæ, & maris locus po-
tare fluctus suos. * Et respondit ad me, & dixit: Be-
nè tu iudicasti, & quare non iudicasti reuerenti? *
Quemadmodum enim terra silvæ dara est, & mare
fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, qui
sunt super terram intelligere solummodo possunt:
& qui super celos, quæ super altitudinem celorum.
* Et respondi, & dixi: Deprecor te Domine, ut mi-
hi detis sensus intelligendi. * Non enim volui in-
terrogare de superioribus tuis, sed de his quæ per-
transierunt per nos quotidie. propter quid Israel da-
tus in opprobrium gentibus: quem dilexisti popu-
lum, datus est tribus impiis, & lex patrum nostro-
rum in interitum deducta est, & dispositiones scrip-
tæ nullquam sunt: & pertinacissimus de seculo,
ut locustæ, & vicia nostra iturp & paup, & nec di-
gni sumus natiuitatem cordis consequi. * Sed quid fa-
ciat nominis tuo quod inuocatum est super nos? &
de his interrogauit. * Et respondit ad me, & dixit: Si
fueris plurius securus, frequenter miraberis
quoniam festinas festinat seculum peritaneus. * &
non capie portare quæ in finibus temporibus iustis
reprehensa sunt: quoniam plenum iniusticia est se-
culum hoc & infirmatibus. * De quibus aarem in-
terrogas, dicam: seminatum enim est malum, & nec-
dum venit destructio ipsius. * Si ergo non inuersum
fuerit quod seminatum est, & discessit locus ubi
seminatum est malum, non veniet ubi seminatum
est bonum. * Quoniam gramen seminis mali seminatum
est in corde Adam ab initio: & quantum impietatis
generauit usque nunc, & generat usque cum veniat
area? * Altissima autem apud te gramen mali semi-
nis, quantum fructum impietatis generauit: quan-
do secare fuerint spicæ, quarum non est numerus,
quàm magnam aream inequit facere? * Et respon-
di, & dixi: Quomodo, & quando hæc? Quare mo-
dici & mali anni nostri? * Et respondit ad me, &
dixit mihi: Non festines tu super Altissimum. Tu
enim festinas inaniter esse super ipsum. nam exci-
sus tuus nullus. * Nonne de his interrogauerunt
anime iustorum in promptuariis suis, decetentes, Vi-
quedid spero hic? & quando veniet fructus areæ
mercedis nostre? * Et respondit ad ea Ieremias
Angelus, & dixit: Quando impletus fuerit nume-
rus seminum in vobis, quoniam in flatera pondera-
uit seculum, * & mensura, mensurauit tempora, &
numero numerauit tempora, & non commouit nec
excitauit vespemque impletus prædicta mensura.
* Et respondi, & dixi: O Dominator Domine, sed
& nos omnes pleni sumus impietate. * Et ne fore-
t propter oos non impleantur iustorum areæ,
propter peccata inhabitantium super terram. * Et

tespondit ad me, & dixit: Vade, & interroga prægnantem, si quando impleverit novem menses tuos, adhuc poterit matris eius retinere partum in semine: Et dixi, * Non potest Domine. Et dixit ad me, In inferno promptuariorum animarum matrici assimilata sunt. * Quemadmodum enim illa festinat quæ parit effugere, necessestas partus: sic & hæc festinat reddere ea quæ commendata sunt. * Ab initio tibi demonstrabitur de his quæ concupiscis videre. * Et respondit, & dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum, * demonstra mihi, si plusquam præteritum sit habet venire, aut plura pertransierint supra, quàm tenui est. * Quid pertransierit scio, quod autem futurum sit, ignoro. * Et dixit ad me: Sta super dexteram partem, & demonstra tibi totam operationem similitudinis. * Et ceteri, & vidi: & ecce fornax ardens transiit coram me, & factum est, cum transiit flamma, vidi, & ecce superavit fumus. * Post hæc transiit coram me nubes plena aquæ, & implevit pluviam impetu multam: & cum transiit impetu pluviae, superaverunt in ea guttæ. * Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crevit pluvius amplius quàm guttæ, & ignis quàm fumus: sic, superabundavit quæ transiit mensura. Superaverunt autem guttæ, & fumus: * & orati, & dixi, Potius videri visio diebus illis: vel quid erit in diebus illis? * Respondit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere: de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed officio.

CAPUT V.

Varia signa de futuris rebus Esdra per Angelum ostenduntur pro captivorum ipsæ consolatione.

DE signis autem: ecce dies venient, in quibus apprehenderunt qui inhabitant terram in censu multo: & abscondatur veritatis via, & sterilis erit in fide regio: * & multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides, & super quam audisti olim: * & erit impositio testigio quam nunc vides regnare regionem, & videbunt eam desertam. * Si autem tibi dederit Alluismus videre, videbis post tertiam tubam, & rescelcet subito sol noctu, & luna ter in die, * & de ligno sanguis stillabit, & lapsus dabit vocem suam, & populi commovebuntur. * & cognabis, quem non sperare qui inhabitant super terram, & volatilia commigrationem facient: * & mare Sodomiticum pisces rejiciet, & dabit vocem noctu, quam oon ooverant multi. omnes autem audient vocem eius, * & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bellæ agrestes transigrabant, & mulieres menstruæ parient monstra, * & in dulcibus aquis falsæ invenientur, & amici omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur nunc sensus, & intellectus separabunt in promptuarium suum: * & quaeretur in multis, & non invenientur, & multiplicabitur iniustitia, & incontinentia super terram. * Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Non quid per te pertransiit iustitia iustum faciens? Et hoc negabit. * Et erit in illo tempore, & spectabunt homines, & non imprecabuntur: laborabunt, & non dirigentur viri eorum. * Hæc signa dicere tibi permisi est mihi: & si servaveris iterum & ploraveris, sicut & nunc, & ieiunaveris septem diebus, audies iterum horum maiora. * Et evigilavit, & corpus meum horruit valde: & anima mea laboravit, ut deficeret: * & tenui me qui vocat angelus, qui loquebatur in me, & confortavit me, & stavit me super pedes. * Et factum est in nocte secunda, & venit ad me Salathiel dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & quare vultus tuus tristis? An necis, quoniam tibi creditis est Israel in regione transmigrationis eorum: * Exurge ergo, & gressu pariter, & non decelinas nos, sicut pastor gregem

suum in manibus Inporem malignorum. * Et dixi ei, Vade à me, & non appropies ad me. Et audiuit, ut dixi: & recessit à me. * Et ego ieiunavi diebus septem vultus & plorans, sicut mihi mandavit Viel Angelus. * Et factum est post dies septem, & iterum cogitationes cordis mei molestæ erant mihi valde, * & resumpsit anima mea spiritum intellectus: * Et iterum corpi loqui coram Alluismo sermones, * & dixi, Dominator Domine, ex omni filia terre, & omnibus arboribus eius, elegisti vineam unicam: * & ex omni terra orbis, elegisti tibi foueam vineam: & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi lilium unum: * & ex omnibus abyssis maris, replesti tibi thum vnum: * & ex omnibus edificatis civitatibus, sanctificasti tibi metropoli Sion: * & ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unam: & ex omnibus pluminatis pecoribus, providisti tibi ovem unam: * & ex omnibus multiplicatis populis, acquisivisti tibi populum unum: & ab omnibus probasti legem, donasti huic quem desiderasti populo. * Et nunc Domine, ut quid tradidisti unum pluribus? Et præparasti super vineam radicem alias, & disperdidisti vnum unum in multis: * & cooculcauerunt eum, qui contradicebant sponsonibus tuis, quique suis testamentis non credebant. * Et si odians odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari. * Et factum est, cum locutos es sermones, & missus est angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte, * & dixit mihi, Audi me, & instrua te: & intende mihi, & addicam coram te. * Et dixi, Loquere Domine meus. Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quàm qui eum fecit? * Et dixi ad eum, Non Domine, sed doleo locutos sum. Torquent enim me tenes mei per omnem horam, quaerentem apprehendere semitam Alluismi, & investigare partem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non potes, Et dixi, Quare Domine? ad quid nascerbar, aut quare non fiebat matris meae mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israel? * Et dixit ad me, Numcra mihi quæ necdum vocerant, & collige mihi dispersas guttas, & reunis mihi aridos flores, * & apeti mihi clausa promptuariorum, & produc mihi inclusos in eis flatus, demonstra mihi vocis inaginem: & tunc ostendam tibi laborem quem totus videre. * Et dixi, Dominator Domine, quis enim est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? * Ego autem iospiciens: & quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti? * Et dixit ad me, Quomodo nunc potes facere vnum de his quæ dicta sunt: sic non poteris invenire iudicium meum, aut in fine charitatem quam populo promisi. * Et dixi, Sed ecce Domine tu propè es his qui in finem sunt: & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos? * Et dixit ad me, Coronæ assimilabo iudicium meum. Sicut non novissimorum tarditas, sic nec proximorum velocitas. * Et respondit, & dixi, Nec poteris facere eos qui faciunt fuor, & qui fuor, & qui fuerunt, in vnum, ut celerius iudicium tuum ostendas? * Et respondit ad me, & dixi, Non potest festinare creaturam super creatorem, nec sustinere sæculum eos qui in eo creandi sunt, in vnum. * Et dixi, Quomodo dixisti servum tuo, quoniam vivificans vivificasti à te creatam creaturam in vnum, & sustinebat creaturam, poterit & omne portare præfentes in vnum. * Et dixit ad me, Interroga matrem tuam, & dices ad eam, Et si paris, quare per tempus? Roga ergo eam, ut det decem in vnum. * Et dixi, Non vique poterit: sed secundum tempus. * Et dixit ad me, & ego dedi matrem tuam: his qui seminati sunt super eam per tempus. * Quemadmodum enim infans non parit ea quæ leniuntur: sic ego disposui à me creatum sæculum. * Et

* Et interrogani & dixi, Cum iam dederis mihi
viam, loquar coram te: nam metet nostra, de qua
dististi mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti ap-
propinquat. * Et respondit ad me, & dixit, Interroga
eam quæ patet, & dicit tibi. * Dices enim ei, Quo-
re quos peperisti, nunc non sunt similes his qui an-
te te sed minores statuas? * Et dicit tibi & ipsa, Alij
sunt qui in iuuenietate virtutis nati sunt: & alij qui
sub tempore senectutis deficiente matrice sunt oati.
* Considera ergo & tu quoniam minori statura
estis præ his qui ante vos: & qui post vos, mino-
riq; uos, quasi iam senescentes creaturæ, & forti-
tudinem iuuentutis prætereuotus. Et dicit, Rogo
Domine, si inueni gratiam ante oculos mos, demon-
stra seruo tuo, per quem uisites creaturam tuam.

CAPIT. VI.

*Deus omnia nouit antequam fiant, & omnia creauit
propter hominem, omninoque finis considerat.*

ET dixit ad me, Initio tetendi orbis & antequam
essent cælis sæculi, & antequam sparsarent
conceptiones venturorum, * & antequam sonarent
voces tonitruum, & antequam splenderent nitores
coruscationum, & antequam confirmarentur fun-
damenta paradisi, * & antequam uiderentur decore
flores, & antequam confirmarentur mortis virtutes,
& antequam colligerentur innumerabiles mil-
litæ angelorum, * & antequam extollerentur al-
titudines aëris, & antequam nominarentur mensu-
re firmamentorum, & antequam exhiberentur camini
in Sion, * & antequam inuestigarentur præsentis
anni, & antequam abaluerentur eorum qui nunc
peccant admitiones, & consignati essent qui si-
dem thesaurizauerunt: * tunc cogitasti, & facta
sunt per me solum, & non per alium: & finis per
me, & non per alium. * Et respondi, & dixi, Quæ
erit separatio temporum? aut quando prioris finis,
& sequentis initium? * Et dixit ad me, Ah Abraham
vsque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob &
Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum
Esau, * finis enim huius sæculi Esau & principium
sequentis Iacob. * Hominis manus iocet calcaneum
& manum. Aliud noli querere Esau. * Et respon-
di & dixi, O dominator Domine, si inuocui gratiam
ante oculos mos, * oro vt demonstres seruo tuo si-
nem signorum tuorum, quorum partem mihi de-
monstrasti nocte præcedenti. * Et respondi & dixi
ad me, Surge super pedes mos, & audi vocem ple-
nissimum sonitus. * Et eris sicut commotio, nec
commouebitur locus, in quo stes super eum. * Idem
cuius loquitur, tu non expauescas, quoniam de sine
verbum & fundamentum terre intelligitur, * quo-
niam de ipsi sermo transiit & commouetur, scit
enim quoniam finem eorum oportet commutari.
* Et factum est, enim audissem, surrexi super
pedes meos, & audiui: & ecce uos loquos, & sonus
eius sicut sonus aquarum multarum, * & dixit, Ecce
dies ueniunt, & erit quando appropinquare in-
cipiam, vt uisum habueritis in terra: * & quando
inquirent uisum ab eis qui inuiderunt nocuerunt in-
iustitia sua, & quando suppleta fuerit benignitas
Sion, * & cum superfluebitur sæculum quod inci-
piunt pertransire, hæc ligna faciam. Libet aperien-
tæ ante faciem firmamento, & omnes uidebunt si-
mul, * & annuli infantes loquentur uocibus suis,
& prægnantes immanuros parient infantes trium &
quatuor mensium, & uiuent, & suscitabuntur. * Et
subito apparebunt seminata loca non seminata, &
plena promptaria subito inuenientur vacua: * & tu-
ba canet eum sono, quam cum omnes audierint,
subito expauescent. * Et erit in illo tempore, debel-
labo amici amicos vt inimici, & expauescet terra
cum his & uenit fontium stabunt, & non decurrunt
in horis tribus: * & erit, omnia qui detestatus fue-

rit ex omnibus istis quibus prædixi tibi, ipse subra-
bitur, & uidebit salutare meum, & hinc exuli ve-
stra. * Et uidebunt qui receperunt locum bonum, qui
mortem non gustauerunt a naturæ suæ, & uita-
bitur cor inhabitantium, & conuertetur in scilicet
aliud. * Delebitur enim malum, & extinguetur do-
lus. * Florebit autem hies, & uincetur corruptela,
& ostendetur ueritas quæ sine fructu fuit diebus
tantis. * Et factum est, cum loqueretur mihi, & ecce
pulchrum intuebat super eum ante quem habebam, *
& dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus ve-
stræ uocis. * Si ergo iterum rogaueris, & iterum
inuenieris septem diebus, iterum tibi renuntiabo
horum maiora per domum quam audisui. * Audita est
enim uos tua apud Altissimum. Vidite enim forma
dilectionem tuam, & prouidet puritatem, quam
iuuenietas tua habuisti: * & propter hoc me me
demonstrat tibi hæc omnia, & dicit tibi, Consi-
de, & noli timere, * & noli festinare cum prioribus
temporibus cogitare uana: & non properes a no-
uissimis temporibus. * Et factum est post hæc, & re-
uocatum: & similiter reuocauit septem diebus, vt
suppleam tres hebdomadas, quæ dictæ sunt mihi.
Et factum est in octaua nocte, & cor meum turbaba-
tur iterum in die, & cepi loqui coram Altissimo.
* Inflammabatur enim spiritus meus valde, & ani-
ma mea anxiabatur. * Et dixi, O Domine, loquens
locutus es ab initio creaturæ, in primo die dicenti,
Fiat cælum & terra: & tuum uerbum opus perit cæli.
* * Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumfereban-
tur, & silentium, sonus uocis hominis nondum erat
abs te. * Tunc dististi de cælum tuis profecti luo-
men laminosum, quo appareret opus tuum. * Et die
secundo creasti spiritum firmamentum, & imperasti
ei vt diuideret & diuisionem faceret inter aquas, vt
pars quedam sursum recederet, pars uero deorsum
maneret. * Et tertia die imperasti aquas congrega-
ri in septima parte terre: scia uero partes siccali &
conseruati, vt ea his sint coram te manifestata se-
minata à Deo, & culta. * Verbum enim tuum pro-
cessit, & opus istarum fiebat. * Proceffit enim sub-
itus multitudinis immensis, & concupiscen-
tæ gustus multiformes, & flores colore immota-
bili, & odores odoramenti inuestigabiles, & die
tertia hæc facta sunt. * Quarta autem die imperasti
fieri soli splendorem, lunæ lumen, stellarum dis-
positionem: * & imperasti eis, vt deseruarent futu-
ro plasmato homini. * Quinto autem die dististi se-
ptem parti, ubi erat aqua congregata, vt procrea-
ret animalia, & uolantia, & pisces: & ita fiebat.
* aqua muta, & sine anima quæ Dei nuntii uidebantur,
animalia faciebat, vt ea hoc mirabilia tua rationes
enarent. * Et tunc consecrasti duas animas: no-
men vni uocasti Henoch, & nomen secundæ uocasti
Leniathan. * & separasti ea ab alterutro. Non enim po-
terat septima pars, ubi erat aqua congregata, cape-
re ea. * Et dedisti Henoch vnam partem, quæ sicca
est tertio die, vt habitet in ea vbi sunt montes nallæ.
* Leniathan autem dedisti septimam partem huius-
modi, & consecrasti eam, vt fiat in deuotionem qui-
bus vis, & quando vis. * Sexto autem die imperasti
terre, vt crearet coram te iumenta, & bestias, & re-
ptilia: * & super bis Adam, quem constitui ducem
super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur
nos omnes, quemque elegisti populum. * Hæc au-
tem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos
creasti sæculum. * Residuas autem gentes ab Adam
natas dististi eas tale esse, & quoniam saluæ assimi-
latæ sunt, & quasi stillicidium de vase misisti abun-
dantiam eorum. * Et nunc Domine, ecce istæ gentes
quæ in nihilum deputatæ sunt, ceperunt dominari
nostri, & deuorare: * nos autem populus tuus, quem
uocasti primogenitum uingenim amulorum em tuus,
tradidisti sumus in manus eorum: * & si properes

non creatum est seculum, quare non hereditatem possidemus cum seculo? Viquequid hæc?

CAPVT VII.

Ab sine tribulationibus non peruenitur ad immortalitatem vitam: & nunc quidem profunt orationes infirmorum, post extremum autem iudicium nihil immutabitur. Vultis vitis subiciantur se homines, sed Dominus est misericors.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, emissus est ad me angelus qui mihi fuerat ad me primis noctibus, & dixit ad me, Surge Esdra, & audi sermones quos veni loqui ad te. * Et dixi, Loquere Deus meus. Et dixit ad me, Mare positum est in spatio loco, vt esset altum & immensum: * erit autem ei introitus in angulo loco positus, vt esset similis fluminibus. * Quis enim volens voluerit ingredi mare, & videre eum, vel dominari eius: si non transierit angulum, in latitudinem quomodo venite poterit? * Item aliud, Cuius est adhaec, & posita in loco campestri: est autem plena omnium bonorum. * Introitus eius angustus & in praecipiti positus, vt esset ad dextris quidem ignis, & similis aqua alta: * femina autem est vna sola ioter eos posita, hoc est, inter ignem & aquam, vt non capiat femina, nisi solummodo vestigium hominis. * Si autem dabitur ciuitas homini in hereditatem, si nungquam antepositum periculum petrauerit, quomodo accipiet hereditatem suam? * Et dixi, Sic Domine. Et dixit ad me, Sic est & Ihsa pars. * Propter eos enim feci seculum, & quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est, * Et facti sunt introitus vniuersi seculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem & mali, & periculorum pleni: & labore magnopere fulsi. * Nam maioris seculi introitus spatiofi & securi, & facientes immortalitatis fructum. * Si ergo ingredienti non fuerint ingrediti qui viuunt, angusta & vana hæc: non poterunt recipere quæ sunt reposita. * Nunc ergo quare ut conuertaris, cum sis corruptibilis: & quid mouerit tu, cum sis mortalis? * Et quare non accepisti in corde tuo quod est sanarum, sed quod in presenti? * Respondi & dixi, Dominator Domine, ecce disposuisti lege tua, quoniam iusti hereditabant hæc, impij autem peribunt. * Iusti autem ferant angusta, sperantes spatiofi, qui enim impij gesserunt, & angusta passi sunt, & spatiofi non videbunt. * Et dixit ad me, Non est iudex super Deum, neque intelligens super Altissimum. * Percutit enim multi presentes, quia negligit quæ anteposita est Dei lex. * Mandans enim mandauit Deus venientibus, quando venerunt, quid facientes viverent, & quid obseruantes non punirentur. * Hi autem non sunt persuasi, & contradixerunt ei, & conuictum sibi cogitauerunt vanitatis, * & proposuerunt sibi cum cumocatione delictorum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius non cognouerunt, & legem eius spreuerunt, & sponsones eius abnegauerunt, & in legitimis eius fidem non habuerunt, & opera eius non perfecterunt, * propter hoc Esdra vacua vacuis, & plena plenis. * Ecce tempus venit, & erit quando venient signa quæ prædixi tibi, & apparebit sponsa, & apparebit ostenditur quæ nunc subducitur terra: * & omnis qui liberatus est de prædictis malis, ipse videbit mirabilia mea. * Reuelabitur enim illis meus Ihsa cum his qui cum eo sunt, & inuocabuntur qui relictii sunt in annis quadringentis. * Et erit post annos hos, & morietur filius meus CHRISTVS, & omnes qui spiramentum habent homines. * & conuertetur seculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudiciis, ita vt nemo derelinquatur. * Et erit post dies septem, & excitabitur quod nondum vigilat seculum, &

morietur corruptum: * & terra reddet quæ in ea dormiunt, & pulsati qui in eo silentio habitant, & promerita reddent quæ eis commendata sunt animæ. * Et reuelabitur Altissimus super sedem iudicij, & petrauerunt miseræ, & longanimitas congrebatur. * Iudicium autem solum remanebit, veritas stabit, & fides conualecet, & opus subsequetur, & merces ostendetur, & iustitiae vigilabit, & iniustitiae non dominabuntur. * Et dixi, Prius Abraham propter Deum orauit, & Moyses pro patribus qui in deserto peccauerunt, & qui post eum pro Ihsa in diebus Achaz & Samueles, * Dauid pro confectione, & Salomon pro eis qui uerterunt in sanctificationem. * Et Elias pro his qui pluuam acceperunt, & pro mortuo vt viveret, & Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo modo quando corruptibile increuit, & iniustitiae multiplicata est, & orauerunt iusti pro impiis: quare & nunc sic non erit? * Et respondit ad me, & dixit, Præterit seculum non est finis, gloriæ eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro inualidis. * Dies enim iudicij erit finis temporis huius, & initium temporis futuræ immortalitatis, in quo transiit corruptela: * soluta est intemperantia, abscessa est incredulitas: creuit autem iustitia, orta est veritas. * Nunc enim oculo poterit saluare eum qui perit, neque demerere qui vicit. Et respondi, * & dixi, Hic est sermo meum perennis & nouissimus, quooam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum vt non peccaret. * Quid enim prodesset hominibus, in presenti vivere in tristitia, & mortuos sperare punishmentem? * O tu quid fecisti Adam? Si enim non peccasti, non est factus solus tuus casus, sed & 49 iter qui ex te aduenimus. * Quod enim prodesset nobis, si promissum est nobis immortale tempus, nos autem mortalia opera egimus? * Et quoniam prædixi est nobis perennis spes, nos vero pessimi vana facti sumus. * Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanctorum & securitatis: nos vero male conuersati sumus. * Et quoniam reposita est gloria Altissimi, protegere eos qui tarde conuersati sunt: nos autem pessimos viis ambulauimus. * Et quoniam ostenderet paradisi, cuius factus incorruptus perseveraret, in quo est securitas & medela: * nos vero non ingredimur in ingratum enim locum conuersati sumus. * Et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abilitatem habuerunt: nostræ autem facies super tenebras nigra. * non enim cogitauimus viuos quando iniquitatem faciebamus, quod inciperemus post mortem pati. * Et respondit, & dixit, Hoc est cogitauerunt, certaminis quod certabit qui super terram natus est homo, * vt si victus fuerit, patitur quod dixisti: si autem vicerit, recipiet quod dico: * quoniam hæc est vita quam Moyses dixit cum uideret, ad populum dicens, Elige tibi vitam, vt viuas, * Non crederent autem ei sed nec post eum prophetis: sed nec mihi qui locutus sum ad eos. * quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus perisua est salus. * Et respondi, & dixi, Scio Domine, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod miseretur his qui nondum in seculo adueniunt, & quod miseretur illis qui conuersionem faciunt in lege eius: * & longanimitas est, quoniam longanimitatem præstat his qui peccauerunt quasi suis operibus: * & misericors est, quoniam quidem donare vult pro exigentis: * & multæ misericordias, quoniam multiplicat magis misericordias his qui præfentes sunt, & qui præterierunt, & qui futuri sunt. * Si enim non multiplicauerit misericordias suas, non uiuificabit seculum cum his qui inhereditabant in eo. * Et donat: quoniam si non donauit de bonitate sua, vt aliteretur his qui iniquitatem fecerunt, de

de suis iniquitatibus nun poterit decies millefima
pauis uiuificari hominum. * Et iudex si non ignouerit
his qui curati sunt verbo eius, & deleuerit multitudinem
contentionum non fortassis derelinquerentur
in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

CAPVT VIII.

*Deum in hoc seculo misericors agnoscentem propter
peccatores, plurimi tamen damnantur: ut iusti pra-
mia sunt repescia.*

Et respondit ad me, & dixit: Hoc seculum fe-
cit Altissimi propter multos, futurum autem
propter paucos. * Dicam autem coram te similia:
dinem Eldar. Quomodo autem interrogabis terram,
& dices tibi, quoniam dabit terram multam magis
vnde sit fidele, paruum autem puluerem vnde airum
te sit: sic & actus presentis seculi. * Multi qui-
dem creati sunt, pauci autem saluabuntur. * Et res-
pondi, & dixi: Absorbe ergo anima seculum, & de-
uota quod sapit. * cuncteniti enim obaudire, &
prophetare volens. Nec enim tibi datum est spiritum,
nisi solummodo viuere. * O Domine, si non per-
mittere seruo tuo, vt oremus coram te, & des nobis
semine cordi, & sensui culturarum, vnde fructus fiai,
vnde viuere possit omnis corruptus, qui portabat
locum bonitatis. * Solus enim es, & vna plasma
tio non sumus manuum tuarum, sicut locum es:
* & quomodo nunc in matrice plasmatum est cor-
pus: & de passis membra: conseruati in igne &
aqua tua creatio: & nouem mensibus patitur tua
plasmatio tuam creaturam que in ea creata est: *
9 ipsum autem quod situi, & quod seruatur, vnaque
seruatur: seruaturque quandoque iterum reddit
manibus, quæ in ea creauerunt. * Imperasti enim ex
10 iplis membris, hoc est: mamillis præbere lac fructui
mamillarum, * vt notauit id quod plasmatum est
11 vsque in tempus aliquod, & postea disponas eum
tue misericordie. * Enitenti enim tua iustitia, &
erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum non ius-
12 tellectu: * & mortificabis eum, vt tuam creaturam
de viuificationis eum, vt opus tuum. * Si ergo per dolo-
13 ris eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu
facile est ordinari, vt & id quod fiebat seruetur.
* Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis
14 fecit de populo autem tuo, ob quem doleo: * &
de hereditate tua, propter quam lugeo: & propter
Israel, propter quem tristis sum: & de Iacob, pro-
15 pter quem doleo: * idem incipiam orare coram te
16 pro me, & pro eis: quoniam video lapsus nostros
qui inhabitamus terram. * Sed audiui celeritatem
17 iudicis qui fueris est. * Idem audiui vocem meam
18 & intellige sermonem meum, & loquitur coram te.
* Initium verbum Eldar: primum autem dixerunt:
40 & dixi, Domine, qui inhabitas seculum, cuius
oculi eleuati in superna & ære: & colus throni
41 inestimabilis, & gloria incomprehensibilis: cui
astat exercitus angelorum cum tremore, * quorum
42 seruatio in vento & igni conseruitur: cuius verbum
verum, & dicta perseverantia: * cuius iussu foris,
43 & dispositio terribilis: cuius aspectus arescit aby-
fos, & indignatio tabescere facit montes, & veritas
testificatur: * exaudi orationem serui tui, & au-
24 riens percipe precationem fugientis tui. * Dum
25 enim vixi, loquar: & dum laqueo, respondebo: *
26 nec respicias populi mei delicta, sed qui tibi in veri-
tate seruiunt. * Nec intendas impia genium stu-
27 dia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodi-
runt. * Nec cupies qui in conspectu tuo falsè conuer-
28 sati sunt, sed memora eis qui ex voluntate tua timore
cognouerunt. * Neque volucris perdere, qui
29 pecudum mores habuerunt: sed respicias eos qui le-
gem tuam splendide docuerunt. * Nec indigneris
30 eis qui bestias peiores iudicati sunt: sed diligas eos
qui semper in tua iustitia confidunt, & gloria. * 31

Quoniam nos & patres nostri talibus moribus lan-
guimus: tu autem propter nos peccatores miseri-
32 cors vocaberis. * Si enim desideraueris vt nostri
misericors, tunc misericors vocaberis, nobis autem
33 non habentibus opera iustitiae. * Iusti enim, quibus
sunt opera multa repescia, ex propriis operibus
34 recipiunt mercedem. * Quid est enim homo, vt
ei indignetur: aut genus corruptibile, vt ita amarus
35 sis de ipso. * In veritate enim, nemo de generis
est, qui non impij gesserit, & de coherens, qui
36 non deliquit. * In hoc enim annuntiabitur iustitia
tua, & bonitas tua Domine, cum miseris fueris
eis qui nun habent substantiam bonorum operum.
37 Et respondit ad me, & dixit: Recte locutus es al-
38 qua: & iuxta sermones tuos, sic & fiet, * quoniam
non verè cogitabo super plasma eorum qui peccau-
erunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem:
39 nem: * sed iucundabor super iustitiam figmentum,
& memorabor peregrinationis quoque, & saluatio-
40 nis, & mercedis receptionis. * Quomodo ergo lo-
cutus sum, sic & est. * Sicut enim agricola ferit
41 super terram semina multa, & plantaciones multi-
tudinis plantat, sed non in tempore omnia que se-
minata sunt, saluantur, sed nec omnia que planta-
ta sunt, radicantur: sic & qui in seculo seminati
42 sunt, non omnes saluabuntur. * Et respondi, & di-
xi: Si inueni gratiam, loquar. * Quomodo semen
agricolæ si non ascendunt aut non acciperit plu-
uiam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multi-
43 tudine pluuie, * sic perit & in illo homo qui ma-
nibus tuis plasmatus est, & tu ei imago non manas:
44 quoniam humilis es ei, propter quem omnia plas-
mati, & similiti semini agricolæ. * Non nascaris
45 super nos, sed pace populo tuo, & misere herede-
46 dicti tui. Tu autem creatura tua miseris, * Et
respondit ad me, & dixit: Quæ sunt presentia præ-
47 sentibus, & quæ futura futuris. * Multum enim tu
bis restat, vt possis diligere neam creaturam super
me: tibi autem frequenter & ipsi proxima, io-
48 iustitia autem nunquam. * Sed & in hoc mirabilia
49 es coram Altissimo, * quoniam humilisti te sicut
deceat te: & non indicasti te, vt inter iustos plu-
50 mum glorificaris. * Propter quod misere multæ &
miserabiles efficiuntur eis qui habitant seculum in
nostilitate: quia in multis superbia ambulauerunt.
51 * Tu autem pro te intellige, & de finalibus tuis in-
quire gloriam. * Vobis enim apertus est paradísus,
placatus est arbor vite, preparatum est futurum
tempus, preparata est abundantia, edificata est ci-
uitas, probata est requies, perfecta est bonitas &
52 perfecta sapientia. * Radix mali signata est vobis:
infirmitas, & tinea à vobis abscondita est: & in infer-
53 num fugit corruptio in oblivione. * Transierunt
dolores, & ostensus est in fine thesaurus immortalis.
54 * Noli ergo adiacere inquirendo de multi-
tudine eorum qui pereant. * Nam & ipsi accipien-
55 tes libertatem, sperauerunt Altissimum, & legem
eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt. *
56 Adhuc autem iustos eius conculcauerunt, & di-
xerunt in corde suo non esse Deum, & quidem scien-
57 tes quoniam mortuuri. * Sicut enim vos suscipiet
quæ predicta sunt: sic eos sis, & eructans, quæ
preparata sunt: non enim voluit dominum disper-
60 di. * Sed & ipsi qui creati sunt, conuincuerunt
61 eos quoniam fecit eos, & ingratum fuerunt ei qui
preparauit eis vitam. * Quapropter iudicium meum
62 modo appropinquat. * Quæ non omnibus demon-
strata, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi,
63 & dixi: * Ecce nunc Domine demonstrasti mihi
multitudinem signorum, quæ incipies facere in no-
uissimis: sed non demonstrasti mihi quo tempore.

CAPVT IX.

Iudicia Dei facti & alia eius opera egregia, prodicens aliqua signa.

ET respondit ad me, & dixit, Metiens metire
tempus in semetipso: & erit cum videris, quan-
do transierit pars quædam lignorum quæ prædicta
sunt, * tunc intelliges quoniam ipsum est tempus,
in quo incipiet Altilimus visitare seculum quod ab
eo factum est. * Et quando videbitur in seculo mo-
tio locorum & populorum turbatio, * tunc intelli-
ges quoniam de his erat Altilimus locutus à diebus
qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne
quod factum est in seculo, initium habet, pariter
& consummationem, & consummatio est manifesta
* sic & Altilimus tempore ista habent manifes-
ta in prodigijs & virtutibus, & consummationes
in actis & in signis. * Et erit, omnis qui saluus fa-
ctus sit erit, & qui poterit effugere per opera sua, &
per fidem in qua credidit, * relinquatur de præ-
dictis periculis, & videbit salutare meum in terra
mea, & in finibus meis, quoniam sanctificauit me à
seculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt
vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui
eas proceperunt in contempnū. * Qui enim non co-
gnouerunt me, viuentes beneficia consecuta: * &
qui falsidicunt, legem naturæ, cum adhuc erant ha-
bentes libertatem: * & cum adhuc esset eis apertus
pœnitentiæ locus, non intellexerunt, sed sprecu-
runt: hos oportet post mortem in cruciamento co-
gnoscere. * Tu ergo noli adhuc cruciosus esse, quo-
modo impij cruciabuntur: sed inquire quomodo iusti
saluabuntur, & quorum seculum, & propter
quos seculum, & quando. * Et respondi, & dixi,
Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam:
quoniam plures sunt qui percuti, quam qui salua-
buntur: * sicut multiplicatur fluxus super gressum.
Et respondit ad me, & dixit, * Qualis ager, talis &
semina: & quales flores, tales & nectures: & quales
operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cul-
tura: quoniam tempus erat seculi. * Et nunc cum
esset parans eis, his qui nunc sunt, antequam fieret
seculum, in quo habitarent: & nemo mihi contra-
dixit: * nunc enim quisque, & nunc creator in
mundo hoc parato, & messe in edificationem, & lege in-
uestigabili correpti sunt mores eorum. * Et conside-
rasti seculum, & ecce erat petriculum propter cogi-
tationes quæ in eo adueniunt. * Et vidi, & peperci
ei valde: & seruavi mihi acinum de botro, & plan-
tanonem de tribu mala. * Peccat ergo multitudo
quæ sine causa nata est, & sequetur acinus meus, &
plantatio mea: quia cum multo labore pei feci. * Tu
autem si adhuc intromittas segetes de alijs, sed non
securabis in eis: ibis in campum florentem, ubi domus
non est edificata: & manducabis solummodò de
floribus campi, & carnem non gustabis, & vinum
non bibes, sed solummodò flores: * deprecare Al-
tilimum sine intermissione, & veniam, & loquere
tecum. * Et profectus summisit dicit mihi in campum,
qui vocatur Ardab, & sedit in floribus. Et de herbis
agri manducaui, & facta est esca eorum mihi in sa-
turatorem. * Et factum est post dies septem, & ego
discumbebam supra fœnum, & cor meum iterum
turbabatur sicut antè. * Et apertum est os meum, &
inchoavi dicere coram Altilimo, & dixi: * O Do-
mine, te nobis ostendens, ostensus es patribus nostris
in deserto, quod non calcatur, & infortunoso, quan-
do erant exuentes de Ægypto, & dicens dixisti,
Tu Israel audi me, & semen Iacob intende sermo-
nibus meis. * Ecce enim ego semino in vobis legem
meam, & faciet in vobis fructum, & glorificabitur
in eo per seculum. * Nam patres nostri accipientes
legem, non seruauerunt, & legitima mea non custo-
diunt, & factus est fructus legis nunc parens: nec

33 enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acce-
perunt, perierunt, non custodientes quod in eis fe-
34 minatum fuerat. * Et ecce, consuetudo est, vt, cum
acceperit terra semen, vel nauem mare, vel vas ali-
quod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id,
35 in quo seminatum est, vel in quod missum est: * si-
militer id quod seminatum est, vel missum est, vel quæ sus-
cepit sunt, exterminantur, & susceperat iam non ma-
36 nent apud nos: sed nobis sic non factum est. * Non
quidem qui legem accepimus precescentes perierimus,
37 & cor nostrum quod suscepit eam: * nam lea non
38 perit, sed permansit in suo labore. * Et cum loque-
retur hæc in corde meo, respexi oculis meis, & vidi
malementem in dextera parte, & ecce hæc lugebat &
plorabat cum vocemagna, & animo dolebat valde,
& vestimenta eius difflata, & cinis super caput eius.
39 * Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, &
40 conuersus sum ad eam, & dixi ei, * Vt quid istis: &
41 quid doles animo? Et dixit ad me, * Dimitte me Do-
mine meus vt desiccam me, & adduci dolorem: quon-
iam valde amaro sum animo, & humilata sum val-
42 de. * Et dixi ei, Quid passa es & dic mihi. Et dixit ad
43 me, * Sterilis fui ego famula tua, & non peperci, ha-
bens maritum annis triginta. * Ego enim per singu-
las horas, & per singulos dies, & annos has triginta
44 deprecor Altilimum nocte ac die. * Et factum est,
post triginta annos exaudiuisti me Deus auxilium
tuam, & vidisti humilitatem meam, & attendisti tribu-
lationem meam, & dedit mihi filium, & iucundata sum
super eum valde ego, & vir meus & omnes cunctæ
45 meæ, & honorificabamur valde Fortem. * Et nutri-
46 ui eum cum labore multo. * Et factum est cum cre-
uisset, & venisset accipere uxorem, feci diem epoli.

CAPVT X.

Per mulierem fleuentem, rursusque resurgentem, ostenditur figurari terram.

ET factum est, cum introisset filius meus in thala-
mo suo, cecidit, & mortuus est: & enterimus
omnes homines, & surrexerunt omnes ciues mei ad
consolandum me, & quiesci vsque in alium diem vs-
3 que nocte. * Et factum est, cum omnes quiescentem
vt me consolarentur vt quiescerem & surrexer nocte,
4 & fugi: & veni sicut vides in hoc campo: * & co-
gito iam non reuertiri in ciuitatem, sed hic consile-
re: & neque manducare, neque bibere, sed sine in-
5 termissione ligere, & reonare vsque dum moriar.
* Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi
6 cum iracundia ad eam, & dixi, * Stulta super om-
nes mulieres, non vides luctum nostrum, & quæ
7 nobis contingunt? * Quoniam Sion mater nostra
omni tristitia contristatur, & humilata humilata.
8 est, & lugeat validissime. * Et nunc quoniam omnes
lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contri-
9 stati sumus, tu autem contristaris in vno filio? * In-
terroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est
quæ debeat lugere casum tantorum super eam ger-
10 minantium. * Et ex ipsa ab initio omnes nati & ali-
vi veniunt: & ecce, pene omnes in perditionem ambo-
11 vant, & exterminio sit multitudo eorum. * Et quis
ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam
multitudinem perdidit, quæ tu quæ pro vno doles?
12 Si autem dicis mihi, * Quoniam non est plantatus meus
similis terræ: quoniam fructum venteris mei perdidit,
quæ enim in interioribus peperit, & cõ doloribus genui:
13 * terra autem secundum viam terræ, abiitque in ea
multitudo peccatorum, quo modo eruitur; & ego tibi di-
14 co, * sicut tu cum labore peperisti, sic & terra di-
15 fructum suum hominibus ab initio ei qui fecit eam.
* Nunc ergo resane apud remanentem dolorem tuum,
16 & fortiter serui tibi contingunt casus. * Si enim
iustificaueris terminum Dei, & consilium suum re-
17 cipies in repore, & in talibus collaudaberis: ingre-
dere ergo in ciuitatem ad virum tuum, sic dixit ad me.

* Non

* Non faciam, neque ingrediar civitatem, sed hic
 moriar. * Et appolus adhuc loqui ad eam, & dixi,
 * Noli facere hunc sermone[m], sed consenti per-
 suadenti. Quot enim casus Sion? Consolare pro-
 pter dolorem Ierusalem. * Vides enim quoniam lan-
 guisatio nostra desiderata effusa est, & altare nostrum
 destructum est, & templum nostrum destructum
 est, & psalterium nostrum humilatum est, & hym-
 nus conuersus, & exultatio nostra dissoluta est, &
 lumen candelabro nostro extinctum est, & arca tes-
 tamenti nostre direpta est, & sancta nostra con-
 taminata sunt, & nouum quod imocatum est super
 nos, penè profanatum est: & liberi nostri con-
 summati passi sunt, & sacerdotes nostre succendi sunt,
 & Leuitæ nostri in captiuitatem abierunt, & vir-
 gines nostre coquinantur sunt, & mulieres nos-
 træ vim passæ sunt, & iusti nostri tæpi sunt, & par-
 uuli nostri perditæ sunt, & iuvenes nostri seruierunt,
 & fortes nostri inualidi facti sunt: * & quod om-
 nium namus, signaculum Sion, quoniam religio-
 sa est de gloria sua. nam & tradita est in manibus
 eorum qui nos oderunt. * Tu ergo exerce tuam tri-
 stitiam multam, & depone abs te multitudinem
 dolorem, vt tibi tepropinquet Fortis, & requiem
 faciet tibi Altissimus, requiescentem laborum. * Et
 factum est, cum loquebar ad eam, facies eius ful-
 gebat subitò & species, & coruscus fiebat visus eius,
 vt eilem pauens valde ad eam, & cogitarem quid
 esset hoc. * Et ecce, subitò emisit sonitus vocis
 magni timore plenum, vt commoueretur terra
 à mihibus sono & vidi: * & ecce, amplius mulier
 non comparebat mihi, sed ciuitas ædificabatur, &
 locus demonstrabatur de fundamentis magnis: &
 timui, & clamaui voce magna, & dixi, * Vbi est
 Visi angelus, qui à principio venit ad me? quon-
 iam ipse in se fecit venire in multitudine in excessu
 meritis laus, & factus est finis meus in corru-
 ptionem, & oratio mea in improprietatem. * Et cum
 cilem loquens ego hæc, ecce venit ad me, & vidit
 me. * & ecce eram positus vt mortuus, & intelle-
 ctus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam,
 & confortauit me, & stans me super pedes meos,
 & dixit mihi, * Quid tibi est? & quare conturbatus
 est intellectus tuus, & sensus cordis tui? &
 quare conturbatus es dixi, * Quoniam dereliqui-
 sti me, & ego quidem feci secundum sermones
 tuos, & exui in campum: & ecce vidi, & video
 quid non possum enarrare. Et dixit ad me, * Sta
 vt vis, & commonebo te. * Et dixi, Loquere Domi-
 ne meus tu io me, noli me derelinquere, vt non
 frustra moriar: quoniam vidi quæ non sciebam, &
 audio quæ non scio. * Aut omniquid sensus meus
 fallitur, & anima mea somniat? * Nunc ergo de-
 precor te, vt demonstres seruo tuo de excelso hoc.
 Et respondit ad me, & dixit, * Audi me & doceto
 te, & dicam mihi tibi de quibus times: quoniam
 Altissimus reuelauit tibi mysteria multa. * Vidit re-
 ctam viam tuam, quoniam lege intermissione con-
 tritabaris pro populo tuo, & valde lugebas propter
 Sion. * Hic ergo iostellatus visuos quæ tibi appa-
 ruit ante paululum. * Quam vidisti lugentem, in-
 choasti consolari eam. * Nunc autem iam speciem
 mulieris non vides, fed apparuit tibi ciuitas ædifi-
 cat: * & quoniam enarrasti tibi de casu filij sui,
 hæc absolutio est. Hæc mulier quam vidisti, hæc
 est Sion; & quoniam dixit tibi, quam & nunc conspi-
 cies, vt ciuitatem ædificatam. * Et quoniam dixit
 tibi, quia sterilis fuit triginta annis: propter
 quod erant anni scilicet triginta, quando non erat
 in ea adhuc oblatio oblata. * Et factum est post an-
 nos triginta, ædificauit Salomon ciuitatem, & ob-
 tulit oblationes tunc fuit quando peperit sterilis
 filium. * Et quod tibi dixit, quoniam nutruic eum
 cum labore, hoc erat habitatio in Ierusalem. * Et

quoniam dixit tibi, quod filius meus veniens in suo
 thalamo mortuus esset, & conuigillet ei casus, hoc
 erat quæ facta est turba Ierusalem. * Et ecce, vi-
 duli leuitudinem eius: & quoniam filium luge-
 ret, inchoasti consolari eam: & de his quæ conti-
 gerunt, hæc erant tibi aptenda. * Et nunc videt
 Altissimus, quoniam ex animo contritatus es, &
 quoniam ex toto corde patris pro ea, ostendit
 tibi claritatem gloriæ eius, & pulchritudinem de-
 coris eius. * Propterea enim dixi tibi, vt maberex
 in campo vbi domus non est ædificata. * Sciebam
 enim ego, quoniam Altissimus incubabat tibi offen-
 dere hæc: * propterea dixi tibi vt venires in agrum
 vbi non est fundamentum ædificij. * Nec enim po-
 terat opus ædificij hominis sufficere in loco, vbi in-
 cubebatur Altissimus ciuitas ostenda. * Tu ergo noli
 timere, neque expauesce cor tuum: fed ingrede-
 re, & vide splendorem & magnitudinem ædificij,
 quantum capax est tibi visus oculorum videre: * &
 post hæc audies quoniam caput auditus aurium tu-
 æuo audire. * Tu enim beatus es præ multis, &
 vocatus es apud Altissimum sicut & pauci. * Nocte
 autem quæ in crastinum sonata est, manebat hæc:
 & ostendit tibi Altissimus eas visiones supremo-
 rum, quæ faciet Altissimus his qui habitant super
 terram à nouissimis diebus. * Et dormiui illam no-
 ctem & altam, sicut dixerat mihi.

CAPVT XI.

*Apparet Iſraë in visione aquila principatum vni-
 uersi vsurpans.*

ET Vidi formam, & ecce ascendebat de mari
 aquila, cui erant duodecim alæ pennarum &
 capita tria. * Et vidi, & ecce expandebat alas suas
 in omnem terram, & omnes venti cali infusibant
 in eam, & colligebantur. * Et vidi, & de pronis
 eius nascebantur contrarie pennæ, & ipsæ hebe-
 ræ in pennaculis moriens & modicus. * Nam caput
 eius erant quiescentia, & dimidium caput erat
 aliorum quiescentia, sed ipsa quiescebat cum eis.
 * Et vidi, & ecce aquila volauit in pennis suis,
 & regnauit super terram, & super eos qui habitant in
 ea. * Et vidi, quoniam subiecia erant ei omnia sub
 calo, & nemo illi contradicebat, neque vnus de
 creatura quæ est super terram. * Et vidi, & ecce sit-
 texit aquila super ungues suos, & misit vocem pen-
 nis suis, dicens, * Nolite omnes simul vigilare, doc-
 temente vnusquisque in loco suo, & per tempus vigila-
 te. * Capita autem in oculis meis sequebantur. * Et vidi,
 & ecce vox non exibat de caputibus eius, sed de
 mediæ corpore eius. * Et numeravi contrarias
 pennas eius, & ecce ipsæ erant octo. * Et vidi, &
 ecce à dextera parte surrexit vna penna, & regna-
 uit super omnem terram. * Et factum est cum re-
 gnaret, venit ei finis, & non apparuit locus eius
 & sequens exiit, & regnabat, ipsa milium te-
 nuit tempus. * Et factam est cum regnaret, & ve-
 nit nebat finis eius, vt non appareret licet prior. * Et
 ecce, vox emissa est illi, dicens, * Audi tu quæ tan-
 to tempore tenuisti terram, hæc annuncio tibi an-
 tequam incipias non apparere. * Nemo post te so-
 nebit tempus tuum, fed nec dimidium eius. * Et le-
 uauit se terra, & tenuit principatum sicut & pri-
 ores: & non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat
 omnibus aliis singulariter principatum gerere, &
 iterum oulquam comparere. * Et vidi, & ecce in
 tempore sequentes pennæ erigebantur à dextera
 parte, vt tenerent & ipsæ principatum: & ex his
 erant quæ tenebant, fed tamen flatui non compa-
 rebant. * Nam & alique ex eis erigebantur, sed
 non tenebant principatum. * Et vidi post hæc, &
 ecce non compauerunt duodecim pennæ, & duo
 pennacula: * & nihil supererat in corpore aquilæ,
 oul duo capita quiescentia & sex pennacula. * Et

vidi, & ecce sex pennaculi diuise sunt dñe, & manifesti sub capite quod est ad deaterram partem. Nam quantus manifestus in loco suo. * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se erigere, & tenere principatus. * Et vidi, & ecce vni erecta est, sed linitum non comparuit. * Et secundus velocius quam priores, non comparuerunt. * Et vidi, & ecce duæ quæ superauerunt, apud semetipsas cogitabant & ipsæ regnare. * & in eo cum cognarent, ecce vnum quiescentium caput quod erat medium euigilabat, hoc enim erat duorum caput malus. * Et vidi quoniam completa sunt duo capita secundum: & ecce conuersum est caput cum his qui cum eo erant, & comēdit duas subalares quæ cogitabant regnare. * Hoc autem caput perconterat omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo, & potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & ecce medium caput subitum non comparuit, & hoc sicut alæ. * Superauerunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce deuorauit caput à deaterra parte illud quod à laua. * Et audiui vocem dicentem mihi. Conspice contra te, & considera quod vides. * Et vidi, & ecce sicut leo conuersus de silua rugiens: & vidi quoniam emittit vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens: * Audi na, & loquar ad te, & dicit Altissimus tibi. * Nonne tu es qui superasti de quatuor animalibus, quæ tecum regnauerunt in laculo meo, & ut per eos venier finis temporum eorum? * & quartus veniens deuicit omnia animalia quæ transierunt, & potentatum tenuit scutum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. * Et iudicabit terram non cum veritate. * Tribulasti enim manifestos, & laesisti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitaciones eorum qui fructificabant, & humiliasti multos eorum qui te non nocuerant. * Et ascendit contumelia tua vsque ad Altissimum, & superbia tua ad solem. * Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. * Propterea non apparet tu aquila, & alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & vngues tui pessimi, & omne corpus tuum vanum; * vt refrigeretur omnis terra, & reuertatur liberata de tua vi, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

CAPITULUM XII.

Ad Esaiam orationem huius visionis datur explicatio cum membris ipsius.

ET factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam: & vidi, & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quatuor alæ illæ quæ ad eum transierunt, & erectæ sunt vt regnarent: & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum. * Et vidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aequaliter incendebatur, & caput ferebat terra vnde ego à tumultu & excessu mentis, & à magno timore vigilauit, & dixi spiritui meo. * Ecce tu præstisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissimi. * Ecce adhuc sanguis animi, & spiritus meo inualidus sum valde, & nec modica est in me virtus à multo timore, quam expani nocte hæc. * Nunc ergo orabo Altissimum, vt me confortet vsque in finem. * Et dixi, Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendit deprecatio mea ante faciem tuam. * conforta me, & ostende sermo noster mihi interpretamentum & distinctionem viis horribilibus huius, vt plebs iudicet consensum animarum meam. * Dignum enim me habuisti ostendere

mihi temporem nouissimam. Et dixit ad me, * Hæc est interpretatio visionis huius. * Aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non est illi interpretatum, quoniam ego nunc tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor scior omnium regnorum cum quæ fuerunt ante eam. * Regnabant autem in ea reges duodecim vni post vnum. * Nam secundus incipit regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti. * Et quam audiui vocem quæ locuta est, non de capitibus eius exortem, sed de medio corporis eius. * Hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modice, & periclitabitur vt cadat: & non cadet tunc, sed iterum confluet in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius, * hæc est interpretatio. euegent in ipso octo reges, quorum erant tempora leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perierunt. * Appropinquante autem tempore medio, quatuor seruabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius vt finiat: duo verò in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, * hæc est interpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & euocabit in ea militas, & dominebuntur terram, & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilæ. * Illi enim erunt qui recapitulabunt imperatorem eius, & qui perficient nouissimam eius. * Et quoniam vidisti caput manus non apprensus, hæc est interpretatio eius, quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo qui perseuerauerunt, gladiis eos comederunt. * Vnus enim gladius comedit qui cum eo: sed tamen hic gladio nouissimus cadet. * Et quoniam vidisti duas subalares transientes super caput quod est in deaterra parte, * hæc est interpretatio, hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile & turbationis plenum. * Sicut vidisti leonem, quem vidisti de aquila euigilantem, & euigilentem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius, per omnes sermones eius sicut audiui: * hæc est veritas quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impetrates ipsorum. * & arguet illos, & incutiet coram ipsis delicta priores eorum. * Scietur enim eos in iudicio viuos: & erit, cum arguerit eos; tunc corripet eos. * Nam celsitudinem populum meum liberabat cum misericordia, qui saluati sunt super fines meos, & iocundabit eos quoadusque veniet finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc sermone quod vidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro quæ vidisti, & pone ea in loco abscondito: & docebis ea sapientes populo tuo, quorum corda scis posse capere, & seruare secreta hæc. * Tu autem adhuc sustine hæc alius dies septem, vt tibi ostendantur, quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi. * Et profectus est à me. Et factum est, cum audisset omnis populus quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis à minimo vsque ad maximum: & venit ad me, & dixerunt mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid inuoluit egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc. * Tu enim nobis superes solos ex omnibus populis, sicut bonus de vine, & sicut locera in loco obscurato, & sicut portus de navis saluta in tempestate. * Aut non sufficere nobis mala quæ contingunt? * Si ergo tu nos derelinquens, quando nobis erat melius

si effemus succensis, & nos cum incendio Sion? *
Nec enim nos sumus meliores eorum qui ibi mor-
tui sunt. Et plorauerunt voce magna. Et respondi
ad eos, & dixi: * Confide Iſrael, & noli timere
in domus Iacob. * Est enim memo.ia vestri coram
Altissimo, & fortis oon est oblitus vestri in tenta-
tione. * Ego enim non dereliqui vos, oque excelsi-
si à vobis: sed veni io huic locum ve deprecaret
pro desolatione Sion, vt quateretur misericordiam
pro humilitate sanctificationis vestre. * Et ounc ite
vniſquique vellit in domum suam, & ego vene-
ni ad vos post dies istos. * Et profectus est popu-
lus, sicut dixi ei, in ciuitatem: * ego autem sedi in
campo septem diebus, sicut vobis mandauit: & man-
ducabam de floribus solummodo agri, de herbis
facta est esca mihi in diebus illis.

CAPVT XIII.

*Altera vifio Eſdra ostendit cum ipſum interpreta-
tione.*

ET factum est post dies septem, & somniaui som-
nium ooste. * Et ecce de mari ventus exurge-
bat, vt conturbaret omnes fluctus eius. * Et vidi,
& ecce conualeſcebat ille homo cum millibus celi:
& vbi vultum suum vertebat ve consideraret, time-
bant omnia que sub eo videbantur: & vbicumque
exibat vos de ore eius, & deſcendebant omnes qui au-
debant voces eius, sicut quiescebat terra quando
ſenſerat ignem. * Et vidi post hac, & ecce congre-
gabant multitudinem hominum, quorum non erat nu-
merus de quantot ventis celi, vt debellarent homi-
nem qui alcenderat de mari. * Et vidi, & ecce ſi-
bimipſi ſculpeſcit montem magnum, & volauit
ſuper eum. * Ego autem quaſiui videre regionem
vbi locum vnde ſculpius eſſet mons, & non potui.
* Et post hac vidi, & ecce omnes qui congregati
ſunt ad eum, ve expugnarent eum, timebant valde,
tamen audebant pugnare. * Et ecce, vt vidit im-
petum multitudinis venientis, non leuauit manum
ſuum, neque frameam tenebat, neque aliquid
vas bellicoſum, niſi ſolummodo vt vidi. * quoniam
emiſſe de ore ſuo ſicut flammam ignis, & de labiis
eius ſpiritus flammæ, & de lingua eius emittebat
ſcintillas & tempeſtates, & commiſſa ſunt omnia
flumina, hic flamas ignis, & ſpiritus flammæ, & mul-
tudo tempeſtatis: * & conſcidit ſuper multitudi-
nem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & ſuc-
cendit omnes, vt ſubito nihil videretur de inimi-
tabili multitudine, niſi ſolummodo puluis, &
ſumi odor: & vidi, & extitit. * Et post hac vidi
ipſam hominem deſcendentem de monte, & vocan-
tem ad ſe multitudinem aliam pacificam, * & ac-
cedebat ad eum vultus hominum multorum, quo-
rumdam gaudentium, quorundam triſtantium: alii
vero alligati, alii aduocentes ex eis qui offer-
ebantur, & ægrotaui à multitudine paucioris, &
expergeſcui ſum, & dixi, * Tu ab initio demon-
ſtraſti ſeruo tuo mirabilia hac, & dignum me habui-
ſti vt ſuſciperes deprecationem meam: * & nunc
demonſtra mihi adhuc interpretationem ſomnij hu-
ius. * Sicut enim exiſtimo in ſenſu meo, vix qui de-
relictus fuerunt in diebus illis: & multo plus vix his
qui oon ſunt derelicti. * Qui enim non ſunt dere-
lictus, triſtes erant. * Intellego nunc quæ ſunt ce-
poſita in nouiſſimis diebus, & occurrent eis, ſed &
his qui derelicti ſunt. * Propter hoc venerunt enim
in pericula magna, & neceſſitates multas, ſicut
oſtendunt ſomnia hac. * Attamen facilius eſt perili-
tantem venie in hunc, quam pertranſire, ſicut nu-
bem à ſeculo, & nunc videre quæ contingunt in no-
uiſſimo. Et reſpondit ad me, & dixit: * Et viſionis
interpretationem dicam tibi: & de quibus locutus
es adaperiam tibi. * Quoniam de his dixiſti qui
derelicti ſunt: hac eſt interpretatio. * Qui auſerit

periculo illo tempore, hic fe cſtodiuit, qui in pe-
riculo incidit, hi ſunt qui habent opem & li-
dem ad Fortiſſimum. * Scito ergo quoniam magis
beatiſicati ſunt qui derelicti, ſuper eos qui mortui
ſunt. * Hæ interpretationes viſionis, quia vidiſti vi-
rum alcendentem de corde maris, * ipſe eſt quem
conſeruat Altiffimus multis temporibus, qui per
ſemetipſam liberabit creaturam ſuam: & ipſe diſpo-
net, qui derelicti ſunt. * Et quoniam vidiſti de ore
eius eare, vt ſpiritus, & ignem, & tempeſtatem:
* & quoniam oon tenebat frameam, neque vas bel-
licoſum: corruptum enim impetus eius multitudinem,
quæ veniebat expugnare eum, hac eſt interpretatio.
* Ecce dies veniunt, quando incipiet Altiffimus
liberare eos qui ſuper terram ſunt: & veniet in
exceſſu mentis ſuper eos qui iobabant terram.
* Et alij alios cogitabane debellare, ciuitas ciui-
tatem, & locus locum, & gens aduerſus gentem,
& regnum aduerſus regnum. * Et erit, cum hene
hac, & contingent ſigos quæ ante oſendi tibi: &
nunc revelabitur filius meus, quem vidiſti, vt vi-
rum alcendentem. * Et erit quando audierit om-
nes gentes vocem eius: & derelinquet vniſquiſ-
que in regione ſua bellum ſuum, quod habent ad
alterutrum: * & colligent io vnam multitudinem inno-
metabiles, ſicut volentes venire, & expugnare eum. *
Ipſe autem ſtabit ſuper cacumen innotis Sion. * Suo
autem veniet, & oſtendente omnibus parata & ædi-
ficata, ſicut vidiſti moceat ſcalpi ſine manibus.
* Ipſe autem filius meus arguet quæ aduerſus eum
Gentes, impietates eorum has quæ tempeſtati ap-
propinquaerunt propter mala cogitantia eorum,
& cruciamenta quibus incipient cruciari: * quæ
aſſimilata ſunt flammæ, & perdet eos ſine labore
per legem quæ igni aſſimilata eſt. * Et quoniam vidi-
ſti eum colligentem ad ſe aliam multitudinem paci-
ficam, hæ ſont decem tribus, quæ captiue factæ ſunt
de terra ſua in diebus Olſe regis, quem capti-
vum dixit Salmanaſar rex Aſſyriorum: & tranſiit
eoſtians flumen, & tranſiit ſunt in terram aliam.
* Ipſi autem ſibi dederunt conſilium hoc, ve de-
relinquerent multitudinem gentium, & proficiſce-
rent in vltiorem regionem, vbi oonquam in-
habitauit genus humanum: * vt ibi obſeruare le-
gitima ſua, quæ non fuerant ſeruantes in regione
ſua. * Per introitus autem anguſtos fluminis, Eu-
phratem introierunt. * Fecit enim eis nunc Altif-
ſimus ſigna, & ſtatuit venas fluminis viſquequo tran-
ſiret. * Per eam enim regionem erat via multa
trinitis, anni vnus & dimidij: nam regio illa vo-
cabatur Aſareth. * Tunc inhabitauerunt ibi vſque
in nouiſſimo tempore: & nunc iterum cum ceperit
venire, * iterum Altiffimus ſtatuet venas flumi-
nis, vt poſſint tranſire: propter hac vidiſti multi-
tudinem cum pace. * Sed & qui derelicti ſunt de
populo tuo, hi ſunt qui innotuerunt ioſa trecentium
meum. * Factum erit ergo, quando incipiet pe-
dere multitudinem earum, quæ collectæ ſunt gen-
tes, proteget eos qui ſuperauerunt populum: * &
tunc oſtendet eis multa plurima portenta. * Et dixi
ego, Dominator Domine, hoc mihi oſtende, pro-
pter quod vidi virum alcendentem de corde ma-
ris. Et dixit mihi, * Sicut non potes hac vel ſeru-
tari, vel ſcire quæ ſunt in profundo maris, ſic oon
poterit quoſque ſuper terram videre filium meum,
vel eos qui cum eo ſunt, niſi in tempore diei. * Hac
eſt interpretatio ſomnij quod vidiſti, & propter
quod illamatus es hic ſolus. * Dereliſti enim
tuam, & circa meam vacati legem, & quaſiſti.
* Vitam enim tam diſpoſuiſti ſo ſapientia, &
ſenſum tuum vocaſti materiam: * & propter hoc oſen-
diſti tibi viſces apud Altiffimum. erit enim poſt alios
tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi gra-
uia & mirabilia. * Et profectus ſum, & tranſij
in

in campum, multum glorificans & laudans Altrif-
mina, de mirabilibus quæ per tempus faciebat:
* & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in tem-
poribus illata: & sedisti tibi tribus diebus.

CAPVT XIV.

*Apparet Dominus Esdra in rubo, & sumat qua-
dam arcana reuelat.*

ET factam est tertio die, & ego sedebam sub
1 iuena. * Et ecce, vox exiit contra me de
2 rubo, & dixit: Esdra Esdra. Et dixi: Ecce ego Domi-
3 ne, & steterat super pedes meos. Et dixit ad me:
* Reuelas reuelatus sum super rubum, & locu-
4 tus sum Moysi, quando populus tuus seruiebat
in Aegypto, * & misi eum, & eduxi populum meum
5 de Aegypto, & adduxi eum super montem Sina, &
6 detinebam eum apud me diebus multis. * & enat-
7 rant ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum se-
8 creta & finem, & præcepi ei, dicens: * Hæc in pal-
9 lam facies verba, & hæc abscondes. * Et nunc tibi
10 dico: * Signa quæ demonstrasti, & summa quæ vi-
11 disti, & interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo
12 repone eas: * tu enim recipis ab omnibus, & enu-
13 meras residuos cum candelis meis & cum simili-
14 bus tuis, viquequæ finiuntur tempora. * quoniam
15 sæculum perdidit sententiam suam, & tempora
16 appropinquant senescere. * Duo fecim enim parti-
17 bus diuisionem estis sæculum, & transierunt eius deci-
18 ma & diuisionum decimæ partes. * superfluit autem
19 eius post medium decimæ partis. * Nunc ergo dis-
20 pone domum tuam, & corripe populum tuum, &
21 consolare humiles eorum, & renuntia iam eorum pre-
22 latis, * & dimitte abs te mortales cogitationes, &
23 promitte abs te pondera humana, & erue te iam in-
24 firmam naturam, & repone in vnam partem mole-
25 stiosissima tibi cogitationes, & subina transmigra-
26 re & temporibus his: * quæ enim vidisti nunc can-
27 tigile mala, iterum horum deteriora facient: * 16
28 quantum enim inordinatum fuit sæculum in ecclesia-
29 te, tantum inordinabuntur super inhabitantes
30 mala. * Prolongauit enim lex magis veritas, & ap-
31 propinquauit iudicium. Iam enim festinat vene-
32 re, quam vidisti visionem. * Et respondi, & dixi
33 eorum te Domine. * Ecce enim ego habito, sicut
34 p. accepisti mihi, & corripiam præsentem populum.
35 Qui autem iterum nati fuerint quæ commone-
36 bit: * Postquam est ergo sæculum in tenebris, &
37 qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex
38 tua inuenta est, propter quod nemo scit quæ te
39 facta sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim in-
40 ueni in te gratiam, inueni in me Spiritum fan-
41 ctum, & scribam omne quod factum est in sæculo
42 ab initio, quæ erant in lege tua scripta, vt possint
43 homines inuenire sententiam, & qui voluerint vine-
44 re in nouissimis, viuunt. * Et respondit ad me, &
45 dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos,
46 vt non querant te diebus quadraginta. * Tu autem
47 præpara tibi hoxas multas, & accipe tecum
48 Sarcam, Dabiam, Salemam, Echanum, & Asiel,
49 quinque hos qui parati sunt ad scribendum veloci-
50 ter. * Et venias huc, & ego accedam in corde
51 tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur
52 quousque finiuntur quæ incipies scribere. * Et ap-
53 preceperat quædam palam facies, quædam sap-
54 ientibus abscondit trades, in crassimum enim hac
55 hora incipies scribere. * Et profectus sum, sicut
56 mihi præcepit, & congregaui omnem populum, &
57 dixi: Audi Israel verba hæc: * Peregrinati sunt
58 patres nostri ab initio in Aegypto, & liberati sunt
59 inde: & accepterunt legem vix quam non custo-
60 dierunt, quam & vos post eas transgressi estis: * &
61 data est vobis terra in iherosolymam, & cetera Sion, & pa-
62 tres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non ser-
63 uastis vias quas præcepit vobis Altissimus: * & iu-

stus index cum sit, absistat à vobis in tempore quod
donauerat. * Et nunc vos hic estis, & fratres vestri
interitum vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis
sensui vestro, & emidietis cor vestrum, viui con-
semmati eritis, & post mortem misericordiam can-
sequemini. * Iudicium enim post mortem veniet,
quando iterum reuiuiscemus: & tunc iustorum no-
mina parebunt, & impiorum facta ascendantur.
* Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requi-
rat me vique dies quadraginta. * Et accipi quin-
que viros sicut mandasti mihi, & profecti sumus
in campum, & mansimus ibi. * Et factus sum in
crassimum, & ecce vox vocauit me dicens: Esdra
aperi as tuum, & bibe qua te potauero. * Et ap-
erui as tuum, & ecce calix plenus portgebatur
mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: calor autem
eius vt ignis similis. * Et accipi, & bibe de eo
cum bibissem, cor meum cruciabantur intellectu,
& in pectus meum incretcebat sapientia. Nam spiri-
tus meus confersabatur memoria. * Et aperitum
est os meum, & non est clausum amplius. * Altis-
simus dedit intellectum quinquæ viris, & scri-
pserunt quæ decebantur excelsiones noctis, quas
non sciebant. * Nocte autem manducabant panem,
ego autem per diem loquebar, & per noctem non
dormiebam. * Scripti sunt autem per quadraginta dies
libri ducenti quatuor. * Et factum est eum com-
plevisset quadraginta dies, locutus est Altissimus
dicens: Prima quæ scripsisti, in palam pone, & le-
gant digni & indigni: * nouissimos autem septima-
ginta confectabis, vt tradas eis sapientibus de po-
pulo tuo. * In his enim estis vna intellectus, & sap-
ientie fons, & seicarie throni. Et feci sic.

CAPVT XV.

Prædicantur multa calamitates sæculo superuentura.

ECce loquere in aures plebis meæ sermones pro-
phetice, quos inuasero in os tuum, dicit Domi-
nus: * & fac vt in charta scribantur, quoniam fi-
deles & veri sunt. * Ne times à cogitationibus ad-
uersum te, nec turbent te incredulitates dicentium.
* Quoniam omnia incredula in incredulitate sua
moriuntur: * Ecce ego indeo, dicit Dominus, su-
per orbem terrarum mala, gladium, & famem, &
6 mortem, & interitum: * præter quod superpollas
iniquitas omnem terram, & adimpleta sunt opera
7 nocua illarum. * Propterea dicit Dominus: * Iam
8 non sileo de impietatibus eorum quæ irreligiose
agunt, nec sustinebo in his quæ inique exercent,
ecce sanguis innocuus & iustus elatus ad me, &
9 anime iustorum elament persequerantur. * Vindictam
vindicabo illos, dicit Dominus, & accipiam omnem
10 sanguinem innocentium ex illis ad me. * Ecce popu-
lus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam
11 non patiar illum habitare in terra Aegypti: * (sed
educam eum in manu potenti & brachio excelso,
12 & percussam plagam sicut prius, & eorum campum om-
nem terram eius. * Lugebit Aegyptus, & funda-
13 menta eius plaga verberata, & caligazione quas in-
ducet ei Deus. * Lugebunt cultores operantes ter-
ram, quoniam deficient semina eorum ab vtriusque,
14 & grandine, & à siccitate terribili. * Væ sæculo, & qui
15 habitant in eo: * qui appropinquauit gladius &
conterio eorum, & exurget gens contra gentem ad
16 pugnam, & thompha in manibus eorum. * Erit
enim inconstabilis hominibus, & alij aliis inua-
lescentes nam curabunt regem suum, & principes
17 vix gestorum suorum in potentia sua. * Concupiscet
enim homo in cinerem ice, & non poterit. * Pro-
pter superbiam enim eorum ciuitates turbabuntur,
18 domus exterentur, homines morientur. * Nam mise-
rebitur homo proximum suum, ad irrimis facien-
19 dum domos eorum in gladium, ad diripiendas sub-
stantias eorum, propter famem panis & tribulatio-
nem

hem multam. * Ecce, ego conuocauit, dicit Deus, omnes reges terræ ad me uerendum, qui sunt ab Oriente, & ab Austro, & ab Euro, & à Libano, ad conuertendos in se, & reddere quæ dederunt illis: * iucur faciunt usque hodie electis meis, sic faciam & reddam in finem eorum. Hæc dicit Dominus Deus. * Non parces dextera mea super peccatores, nec cessabis à thompha super effundentes sanguinem innoxium super terram. * Exit ignis ab ira eius & deuorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramen incensum. * Væ eis qui peccant, & non obtemperant mandata mea, dicit Dominus. * non parcam illis. Discedite filij à potestate. Nolite contaminare sanctificationem meam, * quoniam nouit Dominus omnes qui delinquant in illum, propterea tradidit eos in mortem, & in occasionem. * Iam enim uenerunt super orbem terrarum mala, & de manebitis in illis. non enim liberabit uos Deus, propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, & facies illius ab Oriente. * Et exient nationes draconum Arabum in terris multis & sicut flatus, eorum tremoris feruent super terram, & iam timeant & trepidant omnes qui illos audiunt. * catmonij infantes in ira, & exient ut apri de silis, & aduenient in uirtute magna, & constabunt in pugnam cum illis, & vastabunt portionem terræ Assyriorum. * Et post hæc superalescent dracones nauitatis suæ memores, & conuertent se conspirantes in uirtute magna ad persequendos eos. * Ibi turbabuntur, & subleuant in uirtute illorum, & conuertent pedes suos in fugam, * & à termino Assyriorum subleuant fugabunt eos, & consumet uincula illis, & erit timor & tremor in exercitu illorum, & conrenno in reges ipsorum. * Ecce nubes ab oriente & sepestratione usque ad meridiem, & facies earum horrida valde, plena ira & procellæ, & collident se inuicem, & collident fidus copiosum super terram, & fidus illorum, & erit sanguis à gladio usque ad ventrem, & fusus hominis usque ad substramen camelis, & erit timor & tremor multus super terram. * & horrebunt qui uidebunt iram illam, & tremor apprehendit illos: & post hæc mouebant nimbi copiosi à meridiano & sepestratione, & portio alia ab occidente: * & superiualescent ueni ab oriente, & recludent eam, & nubem quam suscitauit in ira, & fidus ad faciendam exerestrationem ad orientalem uentum, & occidentem uiolabitur: * & exaltabuntur nubes magnæ & valide plene ira, & fidus, & exierunt omnem terram, & inhabitantes eam, & infundent super omnem locum alium & eminentem fidus terribile, * ignem & grandinem & thomphas volantes, & aquas males, & etiam impleantur omnes campi, & omnes ciusi plenitudine aquarum multarum, * demolientur uirtutes, & muros, & montes, & colles, & ligna siluæ, & forum pratorum, & frumenta eorum. * Et transibunt constantes usque ad Babylonem, & exierunt eam: * conuenient ad ipsam, & circuibunt eam, & effundent fidus, & omnem iram super eam, & subit puluis & fumus usque in cælum, & omnes in circuitu ligebunt eam: * & qui sub ea remanserunt, seruiunt his qui exteruenerunt. * Et tu Asia concors in spem Babylonis, & gloria personæ eius, * væ tibi mæstra propter quod adimulasti ei, & occidisti filias tuas in fornicatione, ad placendum & gloriam in amatoribus tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibilem imitatus es in omnibus operibus eius, & in adinventionibus eius: propterea dicit Deus, * Immutem tibi mala, uindictam, paupertatem, & famem, & gladium, & pestem, ad deuilitandam domus tuas à uiolatione, & morte, & gloria uirtutis tuæ. * Sicut flus succabitur, cum exiuerit ardor qui emittit eis super te, * inhiabebis ut paupercola plægeta & castigata à mulieribus, ut non possint

te inspicere potentes & amatores. * Numquid ego sic zelabos te, dicit Dominus, * nisi occidat electus meus in omni tempore, exaltans percussorem manuum, & dicens super mortem eorum, cum inebriata eiles. * Exorna speciem uultus tui: * Merces fornicationis tuæ in fine tuo, propter hoc redditionem accipies. * Sic ut facies electis meis, dicit Dominus, sic facies tibi Deus, & trader te in malum. * Et nati tui tamque interierit: & tu thompha cades, & ciuitates tuæ conterentur, & omnes tui in campo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, fame peribunt, & manducabunt carnes suas, & sanguinem bibent, à fame panis & sin aquæ. * Infelix per maria uenies, & tunc sum accipies mala. * Et in transina alidit exierunt occidam, & exterent aliquam portionem terræ tuæ, & partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuertentes ad Babylonem subuersam. * Et demolita eris illis pro stipula, & ipsi erunt tibi ignis: * & deuorabunt te, & ciuitates tuas, terram tuam, & montes tuos, omnes filias tuas & lignum fructiferum igni comburent. * Fihos tuos captiuos ducent, & censum tuum in prædā habebunt, & gloriā faciei tuæ exterminabunt.

CAPIT. XVI.

Horrenda uisio orbi desolatio in fine futuræ.

Væ tibi Babylon & Asia, væ tibi Egypte & Syria. * Præcognos uos facis & cilius, & plangite filios uelitis, & dolere: quoniam appropinquat uis contrito uelitis. * Inanillus est uobis gladius, & quis est qui auertat illum? * Inanillus est in uobis ignis, & quis est qui extinguat illum? * Inanilla sunt uobis mala, & quis est qui repellat ea? * Numquid repellat aliquis leonem elatentem in silis, aut extinguer ignem in stipula, mox quando cœperit ardere? * Numquid repellat aliquis sagittam à sagittario fore missam? * Dominus fortis immitte mala, & quis est qui repellat ea? * Exit ignis ex iracundia eius, & quis est qui extinguat eum? * Conisabit, & quis non timebit? Tonabit, & quis non pueribit? * Dominus comminabitur, & quis non funditus conteretur à facie ipsius? * Terra tremis & fundamenta eius, mare fluctuat de profundo, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius à facie Domini, & à gloria uirtutis eius: quoniam foris dextera eius quæ acum tendit: sagittæ eius acutæ quæ ab ipso mittuntur, non deficient, cum cœperint mitteri in finem terræ. * Ecce mittuntur mala, & non reuertuntur, donec ueniant super terram. * Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. * Quemadmodum non redit sagittæ missa à valido sagittario, sic non reuertentur mala quæ missa fuerint in terram. * Væ mihi, væ mihi quis me liberabit in illis diebus? * Inimicum dolorum & multi gemitus, initium famis & molis interitus, inimicum bellorum & formidabunt portestates, initium malorum & trepidabunt omnes. * In his quid alio faciam, cum uenerint mala? * Ecce fames & plaga, & tribulatio & angustia, missa sunt flagella in emendatione, & in his omnibus se non conuertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum merces erunt semper. * Ecce, erit annoz uilæ super terram, sic ut putent filii esse directam pacem, & tunc germinabit mala super terram, gladius, fames, & magna confusio. * A fame enim plurimi qui inhiabant terram interierit, & gladius perdet ceteros qui super uocent à fame, & mortui sicut stercore pronouerunt, & non erit qui consoletur eos: Derelinquentur enim terra deserta, & ciuitates eius desicientur. * non derelinquentur qui colant terram, & qui seminant eam. * Ligna dabunt fructus, & quis uindictabit illa? * Vna mæstra fiet,

fier, & quis calcabit illam: erat enim locus magna desertio. * Cupiet enim homo hominem videre, vel vocem eius audire. * Relinquentur enim de ciuitate decem, & duo de agro, qui absconderint se in densis nemoribus, & scissuris petrarum: * quemadmodum delinquentur in oliveto & singulis arboribus tres aut quatuor olivæ. * aut sicut in vinea vindemiata: taceamus relinquentur ab his qui diligenter vineam fecerant: * sic relinquentur in diebus illis tres aut quatuor ab seminantibus domos eorum in thompha. * Et reliquerit terra deserta, & agri eius inueterabunt, & via eius, & omnes semine eius germinabunt spinas: quod non transiunt homines per eam. * Lugebant vignes non habentes sponsores, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt hæc eorum non habentes adiutorium: * sponsi eorum in bello confutentur, & viri eorum in fame extenuentur. * Audite verum illa, & cognoscite ea serui Domini. * Ecce verbum Domini, excipite illud: ne diu credatis de quibus dicit Dominus. * Ecce appropinquant mala, & oon tardant. * Quemadmodum pregnans cum parit in nono mense filium suum, appropinquant hora partus eius, adeo horas duas vel tres, dolores circumeunt ventrem eius, & prodeunt infans de ventre, non tardabit vno puncto: * sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram, & scilicet gemmet: & dolores circumeunt illud. * Audite verbum plebs mea: parate vos in pugnâ, & in malis sic estote, quasi adueniat terra. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui emit, quasi qui perditurus. * Qui mercatur, quasi qui fructum oon capiat: & qui ædificat, quasi non habitaturus. * Qui seminat quasi qui non metet: sic & qui vineam plantat, quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt, sic quasi filios non facturi: & qui non nubunt, sic quasi vidui. * Propter quod qui laborant, sipe causa laborant: * fructus enim illorum alienigenæ merent, & substantiam illorum capientes, & domos euectent, & filios eorum capebant, quia in caritate & fame generant natos suos. * Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exornant ciuitates & domos suas, & possessiones & personas suas, * tanto magis adlabor eos super peccata sua, dicit Dominus. * Quomodo zelatur soror caria mulierem idoneam & bonam valde, * sic zelabitur iusticia iniquitatem cum exornat se, & accusat eam in facie, cum venerit qui defendat exquirentem omne peccatum super terram. * Propterea nolite simulari ei, nec operibus eius: * quoniam adhuc possumus, & tolletur iniquitas à terra, & iusticia regnabit in vos. * Non dicat peccator se ooo peccasse: quoniam carbones ignis com-

burset super caput eius, qui dicit: Non peccavi coram Domino Deo & gloria ipsius. * Ecce Dominus cognoscat omnia opera hominum, & adtentiones illorum, & cogitationes illorum, & corda illorum. * Dixit enim: Fiat terra, & facta est: fiat calum, & factum est. * Et in verbis illis stellæ fundate sunt, & ovis ouerum stellarum. * Qui scrutatur abyssum, & thesaurum illarum: qui mensus est mare, & concepimur eius, * qui conclusit mare in medio aquarum, & suspendit terram super aquas verbo suo. * Qui extendit calum quasi cameram, super aquas fundavit eum. * Qui posuit in deserto fontes aquarum, & super verticem montium lacus ad existendum flumina ab eminenti petra, ut poneret terram. * Qui finxit hominem, & posuit cor suum in medio corporis, & misit ei spiritum vitam, & intellectum, & spiritum Dei omnipotentis qui fecit omnia, & scrutatur omnia abscondita in absconditis terrarum. * Hic novit adiuentum vestrum, & que cogitatis in cordibus vestris, peccantes & volentes occultare peccata vestra. * Propter quod Dominus scrutando scrutatur omnia opera vestra, & tradidit vos omnes, & vos consiliis eorum cum processerint peccata vestra coram hominibus, & iniquitates erunt, quæ accusatores habent in die illo. * Quid facietis? aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Deo & angelis eius? * ecce iudex Deus, timeat eum. Desinate à peccatis vestris, & oblitiscimini iniquitates vestras iam agere eam in sempiterno, & Deus educet vos, & liberabit de omni tribulatione. * Ecce enim incenditur ardor super vos turbæ copiosæ, & rapietur quodam ex vobis, & edabunt idolis oculos: * & qui consenserint eis, erunt illis in desertum, & in improperium, & in conculationem. * erit enim locus loca, & in vicinis ciuitatibus exurectio mysta super timentes Dominum. * Erunt quasi infans nemini parentes, ad diripiendum & devastandum adhuc timentes Dominum. * quia devastabunt & diripient substantias, & de domibus suis eos euectent. * Tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne. * Audite dilecti mei, dicit Dominus: Ecce adfuit dies tribulationis, & de his liberabo vos. * Ne timeatis, nec letetis, quoniam Deus dux vestri est. * Et qui servat mandata & præcepta tua, dicit Dominus Deus, ne præponderent vos peccata vestra, ne superent se iniquitates vestre. * Vt qui constringantur à peccatis suis, & obteguntur ab iniquitatibus suis, quemadmodum ager constringitur à filia, & spinis regitur semina eius per quam non transit homo, & excluditur, & mittitur ad devotionem ignis.

HIERONYMI

PROLOGVS GALEATVS.

IGINTI & duas litteras asse apud Hebræos, Syrocum quoque lingua & Chaldaeorum testatur, quæ Hebræa magna ex parte confinis est. nam & ipsi viginti duo elementa habent eodem sono, sed diversis characteribus.

Samaritani etiam Pentateuchum Moysi totidem litteris scriptum, figuris tantum & apicibus discrepantes. Ceterumque est Esdræ scribam, legisque doctorem, post captam Ierosolymam & instauracionem templi sub Zorobabel, alias litteras reperisse quibus nunc vitium: cum ad illud usque tempus iidem Samaritanorum & Hebræorum characteres fuerint. In libro quoque Numerorum, hæc eadem supputatio, sub Leuitarum ac Sacerdotum censu, mystice ostenditur. Et nomen Domini tetragrammaton, in quibusdam Græcis voluminibus, usque hodie antiquis expressum litteris innemimus. Sed & Psalmi trigessimus sextus, & centesimus decimus, & centesimus vndecimus, & centesimus decimus octavus, & centesimus quadragessimus quartus, quamquam diverso scribantur metro, tamen eiusdem numeri texuntur alphabeto. Et Ieremie Lamentationes, & Oratio eius: Salomonis quoque in fine Proverbia, ab eo loco in quo ait, Multum forte quis inueniet? iidem alphabetis vel incisionibus supputantur. Porro quinque litteræ duplices apud Hebræos sunt, Caph, Mem, Nun, Pe, Sade: aliter enim scribantur per has principia medietateque verborum, aliter fines. Unde & quinque à perisque libri, duplices, æstimaunt, Samuel, Melachim, Dibre haiaim, Esdras, Ieremias, cum Cinochid est, Lamentationibus suis. Quomodo igitur viginti duo elementa sunt, per quæ scribimus Hebræicè omne quod loquimur, & eorum initis vox humana comprehenditur: ita viginti duo volumina supputantur, quibus quasi litteris & exordis, in Dei doctrina, tenera adhuc & lactens viri iusti eriguntur infantia.

Primus apud eos liber, vocatur כראשית Bere-sith: quem nos Genesim dicimus.

Secundus, שמוח Veelle femoth: qui Exodus appellatur.

Tertius, ויקרא Vaisera, id est Leviticus.

Quartus, ודברי Vaiedabbe, quem Numeros vocamus.

Quintus, ואלה Elie haddebaim, qui Deuteronomiam prænatur.

Hi sunt quinque libri Moysi, quos proprie תורה Thora, id est legem appellant.

Secundum, Prophetarum ordinem faciunt: & incipiunt ab Isai filio Naai: qui apud eos כן יצא יח יוסף ben Nun dicitur.

Deinde subeunt שפתיים Sophetim, id est Iudicum librum. Et in eisdem compingunt Ruth: quia in diebus Iudicum facta eius narratur historia.

Tertius sequitur שמואל Samuel, quem nos Regum primum & secundum dicimus.

Quartus, מלכים Melachim, id est Regum, qui tertio & quarto Regum volumine continetur.

Melchus multo est מלכים Melachim, id est Regum, quam מלכות Mamlachot, id est Regnatorum dicere. Non enim multarum gentium describit regna, sed vnius Israëlitis po-

puli, qui tribus duodecim continetur.

Quintus, est ירמיה Ieremias.

Sextus, יחזקיה Ezechiel.

Septimus, יחזקיה Ezechiel.

Octavus, liber duodecim Prophetarum: qui apud illos vocatur תרי תרי Thre asar.

Tertius ordo, Hagiographa possidet.

Et primus liber incipit à תנח לוב.

Secundus à דוד David: quem quinque incisionibus & vno Psalmorum volumine comprehendunt.

Tertius עליון Salomon, tres libros habens: Proverbia, quæ illi כספי Malle, id est Parabolas appellant.

Quartus, Ecclesiasten, id est קהלת Cohleth.

Quintus, Canticum canticorum, quem titulo שיר השירים Sic halsiam prænatur.

Sextus, דניאל Daniel.

Septimus, דברי הימים Dibre haiaim, id est Verba dierum: quod significantius, Chronicon totius diuine hystorie possumus appellare. qui liber apud nos Paralipomenon, primus & secundus inscribitur.

Octavus, אסתר Esdras: qui & ipse similiter apud Græcos & Latinos in duos libros diuisus est.

Nonus, אסתר Esther.

Aque ita sunt pariter Veteris legis libri vigintiduo: id est, Moysi quinque, & Prophetarum octo, Hagiographorum novem. Quamquam nonnulli תנח נח Ruth & Cinoch, inter Hagiographa scriptent, & hos libros in suo potent numero supputandos: ac per hoc esse præfixæ legis libros vigintiquatuor: quos sub numero vigintiquatuor seniorum, Apocalypsis Ioannis indicit adorantes Agnam, & coronas suas prostratis vultibus offerentes: stantibus coram quatuor animalibus, oculatis antè & retrò, id est in præteritum & in futurum respicientibus, & indefessa voce clamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. Hic prologus, scripturarum quasi galeatam principium, omnibus libris quos de Hebræo veritatem in Latinum, conuenire potest: ut scire valeamus, quidquid extra hos est, inter apocrypha esse ponendum. Igitur Sapientia, quæ vulgò Salomonis inscribitur, & Iesu filij Syrach liber, & Iudith, & Tobias, & Paltor, non sunt in canone. Machabeorum primum librum, Hebraicum reperi. Secundus, Græcus est quod ex ipsa quoque phrasi probari potest. Quæ cum ita se habeant, obsecro te, Lector, ne laborem meum, reprehensionem existimes antiquorum. In templo Dei offert vnusquisque quod potest: alij aurum, argentum, & lapides preciosos: alij byssum & porpuram & coccum offerunt & hyacinthum nobiscum bene agitur, si obtulerimus pelles & caprarum pilos. Et tamen Apostolus contemptibiliora nostra magis necessaria iudicat. Vnde & tota illa tabernacula pulchritudo, & per singulas species, Ecclesie præsentis futuræque distinctio, pellicos regitur & ciliis, ardoremque solis & iniuriam limbum ea quæ viliora sunt prohibent. Lege ergo primum, Samuel, & Melachim meum: meum inquam, meum. Quidquid enim ceteribus verendo, & emendando sollicitus & didicimus & tenemus, nostrum est. Et cum intellexeris quod antea nesciebas, vel interpreterem me æstimato, si gratus es; vel Paraphrasen, si ingratus. quanquam nihil

omnino conficius non sum, mutasse me quippiam de Hebraica veritate. Certe si iocredulus es, lege Graecos codices, & Latinos, & confer cum us opuscula quae nuper emendauimus: & vbiacumque discrepare inter te videaris, interroga quolibet Hebraeorum cui magis accommodare debeas fidem: & si nostra firmitas, puro quod cum non estimas coniectorem, vt in eodem loco mecum finaliter diuinat. Sed & vos familias Christi rogo (quae Domini discumbentis pretiosissima fidei myrtha vnguis caput, quae nequaquam Saluatoreum quercus in sepulchro, quibus iamam Patrem Christus ascendis) vt contra latantes canes, qui aduersum me rabido ore defaunant, & circumuecti caritatem, atque in eu se doctos arbitrantur si aliis detrahant, orationum vestrarum clypeos opponant. Ego scientia humilitatem meam, illius semper fecerunt teceodabo: Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea: Posui oia mea custodiam, cum confiterer peccator aduersum me. Obmutui, & huius sum, & filii tui bonis.

HIERONYMVS PAVLINO.

FRATER Ambrosius tua mihi mansuetula perfectio, deuoluit simul & suauissimas litteras, quae a principio amicitiarum, fidem probat iam fidei, & veteris amicitiae praeferebant. Vem enim illa necessitudo est, & Christi glutino copulata, quam non utilitas rei familiaris, non praesentia tantum corporis, non subdola & palpas adulatio: sed Dei amor, & diuinarum scripturarum studio conciliant. Legimus in veteribus historiis quoddam iustitiae promissum, nouos ad alie populos, maria transisse: vt eos quos ex libris nouerat, vocam quoque viderent. Sic Pythagoras Memphis vates, sic Plato Aegypti & Archimedes Tarentinum, eamque oram Italiae, quae quondam magna Graecia dicebatur, laboriosissime peragunt: vt qui Athenis magister erat, & potens, cuiusque doctissimi Academiae gymnasia personabant, fieret peregrinus atque discipulus: malena aliena verecunde discere, quam sua impudente ingerere. Denique dum litteras quasi toto fugientes orbe persequitur, captae a piratis & venundatae, etiam tyranno crudelissimo paruit, captiua, vinculis & seruis: tamen quia philosophus, maior emente se fuit. Ad Titum Iulianum laetico eloquentiae fonte manantem, de vltimis Hispaniae Galliarumque finibus quosdam venisse nobiles legimus: & quos ad contemplationem sui Roma non traxerat, vnus homines fama perduxit. Habuit illa etas inaudita omnibus saeculis, celebrandumque miraculum, vt urbem taneam ingressi, aliud extra videri quarent. Apollonia, fuit ille magnus, vt vulgus loquitur, sine philosophis, vt Pythagoras tradunt, intravit Perlas, pertransiit Canalicum, Albanos, Scythas, Massagetas, opulentissima Indus regna penetrante & ad extremam, latissimam Phison apertum transiit, peruenit ad Brachmanas, vt Hiarchum in throno sedentem aureo, & de Tantali fonte porantem inter paucos discipulos, de natura, & de motibus siderum, ac diurni cursu audire docentem. Inde per Aemiram, Babylonios, Chaldaeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phoenices, Arabes, Palaginos, ceteros Alexandriam, perrexit Aethiopian, vt Gymnosophistas, & famosissimam Solis mensam videret in fabulo. Inuenit ille vir vbiq; quod disceret, & semper proficiens, semper se melior fieret. Scripsi super hoc plenissime octo voluminibus Philostratus. Quid loquar de saeculi hominibus, cum Apostolos Paulus, vas electionis & magister Gentium, quid de conscientia tanti in se hospitis loquebatur. An experimentum queritis eiusque, qui in me loquar Christus post Damascum Arabiamque lustrant, ascenderit Ierosolymam, vt videret Petrum, & manserit

apud eum diebus quiddecim? Hoc enim mysterio hebdomadae & octogonae, futuris gentium praedicaret instruendus erat. Rursusque post annos quatuordecim, insimpro Barnaba & Tito, expulserit Apollolis Euangelium, ne forte in vacuum curreter, aut cucurrit. Habet enim nescio quid latentis impressa vna vox, & in aures discipuli de auctoris ore transiit, fortis sonat. Vnde & Aclimines cum Rhodi exularet, & legerent illa Ieronimianus oratio, quam aduersus eum haberet, mirantibus cunctis atque laudantibus, suspirant ait. Quid si ipsam audisset beilium, sua verba resonantem? Haec non dico, quod sit in me aliquid tale, quod vel possis a me audire, vel velis discere: sed quod ardor tuae & discendi studium etiam absque nobis per se probari debeat. Ingenium docile, & sine doctore laudabile est. Non quid inuenias, sed quid queraa consideramus. Multis cetera, & ad formandum facilis, etiam si artificis & plauti cessent manus: tamen virtute totum est quidquid esse potest. Paulus Apostolus ad pedes Glamabets legem Moysi & Prophetas didicisse se gloriatur, vt aematus spiritalibus tellis, postea diceret confidenter, Aima nostrae militiae, non carnalia sunt, sed potentia a Deo, ad destructionem munitionum, consistit destruentes, & omnem altitudinem extollientem se aduersus scientiam Dei & captiuantes omnem intellectum ad obediendum Christo, & parati subuigare omnem inobedientiam. Ad Timotheum scribit ab infanciam sacris litteris eruditum, & hortatur ad studiumlectionis, ne negligat gradum quae data sit ei per impositionem manus Presbyterij. Tito praecipit vt inter ceteras virtutes Episcopi, quem breui sermone depinxit, scientiam quoque in eo eligat Scripturarum. Obiit enim, inquit, cum qui secundum doctrinam eiusdem sermonem: vt potens sit exhortari in doctrina sana, & contra dicentes reuincere. Sancta quippe iustitiae solam sibi prodest: & quantum edificat ex vix mento Ecclesiam Christi, tantum nocet si destruentibus non resistit. Malachias Propheta, immo per Aggeum Domini, Interroga, ait, Sacerdotes legem: in tantum Sacerdotis officium est interrogatum respondere de lege. Et in Deuteronomio legimus, Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; seniores tuos, & dicent tibi. In Psalmo quoque censu decimo mouetur, Cantabiles mihi erant insinuationes tuae in loco peregrinationis meae. Et in descriptione iusti viri, cum eum David arbori vix, quae est in paradiso, compararet, inter ceteras virtutes & hoc innuit. In lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte, Daniel in fine sacratissimae visionis, ait, vultus fulgere sicut stellae, & intelligentes, id est doctos, quasi firmamentum. Vides quantum inter se distent, iusta iustitias, & docta iustitia? Alij stellis, alij caelo comparantur. Quamquam iuxta Hebraicam veritatem verumque de eruditij possit intelligi. Ita enim apud eos legimus, Qui autem docti fuerint, subleuant quasi splendore firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellae in perpetuas aeternitates. Cur dicitur Paulus Apostolus vas electionis? Nempe quia legis & Scripturarum sanctarum erat armarium. Pharisaei suspens in doctrina Domini: & mirantur in Petro & Ioanne quomodo legem sciant, cum litteras non didicerint. Quiddam enim alius exercitatio, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet, illa hoc Spiritus sanctus suggererat, & erant iuxta quod scriptum est, Si quis dixit, Duodecim annos Saluator impleuerat, & in templo senes de quationibus legis interrogans, magis docet dum prudenter interrogat. Nisi forte rusticum Petrum, cultum decimus Ioannem: quorum vterque dicere poterat, Etsi imperitia sermone, non tamen scientia. Ioannes rusticus, pistor, indoctus:

Galat. i. d.

II L

Acl. 12. a.

1. Cor. 10. b.

2. Tim. 1. d.

2. Tim. 1. d.

Tit. 1. b. IV.

Acl. 2. b.

Deut. 31. a.

Psal. 2. Dan. 11. d.

Acl. 9. c.

Ista. 54. d. Ista. 54. a. Luc. 2. f.

1. Cor. 11. b.

Ioan. 1. a.

indoctus:

Psal. 118. a.

II L Acl. 9. c.

1. Cor. 13. a.

Gal. 1. d.

historia respicias, verba simplicia sunt: si in litteris sensum latentem insperetis, Ecclesie paucitas, & hereticorum contra Ecclesiam bella narrantur.

Duodecim Prophetæ in vniuersis voluminibus angustias coartati, multo aliud, quam sonet in littera, præfigurant.

Osee.

Osee crebro nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Ierachel, & vniuersum fornicarium, & fornicationis filium, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere viduam, sub veste lugubri, vix ad se reditum præsolari.

Ioel.

Ioel filius Phasael describit terram duodecim tribuum, trucas, bruchos, locustas, tubigine vastante consumptam: & post euerisionem prioris populæ effusum iri Spiritum sanctum super seruos Dei & ancillas, id est super centum viginti credentium nomina, & effusum iri in cornaculo Sion, Qui centum viginti, ab uno vsque ad quindecim paulum & per incrementum, surgentes, quindecim graduum numerum efficiant, qui in Pfalterio mysticè conueniuntur.

Amos.

Amos pastus, & rusticus, & ruborum mora distringens, paucis verbis explicari non potest. Quis enim dignè exprimat tria aut quatuor scelera Damasci, & Gazæ, & Tyti, & Idumææ, & filiorum Ammon & Moab, & in septimo & octauo gradu Iudæ & Ierachel Hic loquitur ad vacas pingues, quæ sunt in Samaria monte, & ruituram domum manrem minoremque testatur. Ipse cernit scitorem locustæ, & statem Domum super marum litum vel adamantinum, & vicinum pomorum, strahentem supplicia peccatoribus, & famem in terram, non famem panis, nec sitim aquæ, sed audiendi verbum Dei.

Abdias.

Abdias, qui interpretatur Seruus Dei, perorat contra Edom sanguinem terrenumque hominem: fractis quoque lacib. semper æmulum, hasta percutit spirituali.

Ionas.

Ionas columba polcherrima, naufragi sui passionem Domini præfigurans, mundum ad penitentiam vocat: & sub nomine Ninive, Gentibus salutem annuntiat.

Michæas.

Michæas de Motasli habet Christi, vastationem annuntiat filie Ierusalem, & obediendum ponit contra eam: quia maxillam percussit iudicis Israel.

Nahum.

Nahum consolator orbis incipit ciuitatem sanguinem, & post euerisionem illius loquitur, Ecce super montes pedes euangelizantis, & annuntiantis pacem.

Habacuc.

Habacuc instructor fortis & rigidus, stat super custodiam suam, & sigit gradum super munitionem, vt Christum in cruce contempletur, & dicat, Operuit celos gloria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius vt lux erit, cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Sophonias.

Sophonias speculator, & arcenorum Dei cognitor, audit clamorem à Porta piscium, & ciuitatem à Secunda, & contritionem à callibus. Indicit quoque vilitatem habitatoribus Pule, quia contituit omnis populus Chanaan, disperietur vniuersi qui inuoluit erant argento.

Aggeus.

Aggeus festiuus & letus, qui seminauit in lacrymis, vt in gaudio mereret, destructum templum ædificat, Deumque Patrem inducit loquentem: Adhuc vnum iudicium, & ego conuoluebo celum & terram, & mare, & aridam, & mouebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus.

Zacharias.

Zacharias memot Domini sui, multiplex in prophetia, Iesum vestibus sudidus indutum, & lapidem oculorum septem, candelabrumque aureum contotidem lucetis quot oculis: duas quoque obuias à sinistris lampadis cernit de dextris: vt post equos nigros, rufos, albos, & varios, & dissipatas quadrigas ea Ephraim, & equum de Ierusalem, prosperem regem vaticinetur & prædicet, sedentem super pulum filium alius submagali.

Malachias aperit, & in fine omnium Prophetarum, de abiectioe Israel, & vocatioe Gentium. Mala-
chias.
Non est mihi, ait, voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum, & manus non suscipiam de manu vestra. Ab omni enim solis vsque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus: & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblata munda.

Isaiam, Ieremiam, Ezechielem, & Danielum, quis potest vel intelligere, vel exposcere? Quorum primos non prophetam mihi videtur texere, sed Euangelium.

Secundus virgam nucem, & ollam succentam à facie aquilonis, & pardum spoliis suis coloribus, & quadrupes diuersis metris necht alphabetum.

Tertius principia & finem tantis habet obscuritatibus inuoluta, vt apud Hebræos illæ partes cum eandem Genesios ante annos triginta non legantur.

Quartus verò, qui & eorum inter quosque Prophetas, temporem conficiis, & totius mundi quiescit, lapidem præcium de monte sine manibus, & tegna nimia subuertentem, clari sermone pronuntiat.

Dauid Simonides anstet, Pindarus, & Alcarus, Flaccus quoque, Catullus, atque Sereus, Christum lyra personat, & in decachordo Pfalterio, ab inferis excitat resurgentem.

Salomon pacificus & amabilis Domini, mores corrigi, nauum docet, Ecclesiam iungit & Christi, sanctæque suprasum dulce canit epithalamium.

Ether in Ecclesie typo, populum liberat de periculo, & interfectio Aman, qui interpretatur iniquitas, partes consiliij, & diem celebem meritis in posteris.

Paralipomenon liber, id est instrumenti veteris introitus, tantus ac talis est, vt obsequi illi si quis scientiam Scripturarum sibi voluerit atrogare, seipsum irideat. Per singula quippe nomina iuncturalque verborum, & prætermittit in Regum libris tanguntur historæ, & innumerabiles explicantur Evangelij quæstiones.

Eldas & Nehemias, adiutor videlicet, & consolator à Domino, in vnum volumen enarrantur, instaurant templum, muros extruunt ciuitatis: omniq. illa verba populi redeunt in pacem, & descriptio sacerdotum, Levitarum, Israelis, profetarum, ac per singulas familias maiorum ac tutum opera diuisa, aliud in cortice præferunt, aliud retinent in medulla. Cernis use Scripturarum amoret apertum, excessisse modum epistolæ, & tamen non impleisse quod valui. Audiuius tantum, quid nosse, quid cupere debeamus, vt & nos quoque possimus dicere: Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Ceterum illud Socraticum impletur in nobis, Hoc tantum scio, quod nescio.

Tangam & nouum breuiter Testamentum.

Mattheus, Marcus, Lucas, & Ioannes, quadriga Domini, & verum Chetubum, quod interpretatur scientie multoties, per mutum corpus oculati sunt, icintillæ emicant, discunt fulgura, pedes habent testas, & in sublimis tendentes, terga penas & vbique volutantes, tenent se mutis, ubique perleat sunt, & quasi toti in rota voluntur, & pergitur quocumque eos flatus Spiritus sancti perducit.

Paulus Apostolus ad septem scribit Ecclesias: octaua enim ad Hebræos, à perisq. extra numerum ponitur. Timotheum instruit ac Titum, & Philemonem pto fugitiuo famulo deprecatur. Super qui melius tacere putat, quam pauca scribere.

Actus Apostolorum eundem quidem finem innuunt, & nascens Ecclesie infantiam ostendunt: huiusmodi, & nascentis Ecclesie infantiam ostendunt.

Mala-
chias.

Isaias.

Ieremias.

Ezechiel.

Daniel.

Dauid.

Prouerbia.

Ecclesiastes.

Canticum.

Ester.

Paralip.

Eldas.

Nehemias.

Ps. 118.

Matthæus.

Marcus.

Lucas.

Ioannes.

Ezech. 1.

Paulus.

Apostolus.

Actus A-

postolorum.

1. Cor. 8.

tenet: sed si nouerimus scriptorem eorum Lucam esse medicum, cuius laus est in Euangelio, animaduertemus pariter omnia verba illius, antequam lan-
guentis esse medicum.

Iacobus, Petrus, Ioannes, Iudas, septem Episto-
las edidit: et, tam mysticas, quam succintas, &
breues pariter ac longas: breues in verbis, longas
in sententiis: ut rarus sit, qui non in eorum lectio-
ne cacuetiat.

Apocalypsis Ioannis, tot habet sacramenta, quot
verba. Parum dixi, & pro merito volumus laus
omnis inferre est. In verbis singulis multiplices la-
tent intelligentur. Oro te, frater charissime, inter
hac viuere, ista mediari, nihil aliud nosse, nihil qua-
tere. Nonne tibi videtur iam hic in aetris regni cae-
lestis habitaculum? Nolo offendaris in Scripturis
sanctis simpliciter, & quasi vilitate verborum, quae
vel vitio Interpretum, vel de industria sic prolata
sunt, ut tulleam concionem facilius instruerent,
& in vna eademque sententia aliter doctus, aliter
audiret indoctus. Non sum tam petulans, & hebes,
ut haec me nosse pollicear, & eorum fructus capere,
quosum tadetis in caelo fixae sunt: sed velle fateor.
Sedenti me praetero, ingultum tenuens, conuictum
spondenti. Petenti datur, pulsanti aperitur, querenti
inuenit. Discamus in terris, quorum scientia nobis
perfeueret in caelo. Obuiis te manibus excipiam,

Iacobus.
Petrus.
Ioannes.
Iudas.

Apocal.

Matth. 7.
a.
Luc. 11.
b.

& (ut inepet aliquid, ac de Hermagora emenditate
effusum) quiddam quaesieris, tecum scire conabor.
Habes hic amanulismum tui fratrem Eusebium, qui
literarum tuarum mihi gratiam displicuit, cele-
rens honestatem aorum mortui, contemptum fa-
culi, fidem amicitiae auiorem Christi. Nam pruden-
tiam & eloquij vniuersam etiam absque illo ipsa
epistola praestabat. Felixna, quae te, & hactenus in
salo nauiculae funem magis praestide, quam solue.
Nemo tenuioraturus saeculo bene potest vendere
quae contempnit ut venderet. Quidquid in sumptis
de mo tuis, pro licito computa. Antiquam di-
ctum est, Avaro tam deest quod habet, quam quod
non habet. Credenti totus mundus diuitiarum est:
infidelis autem eorum obolo indiget. Si viuamus,
tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. Vi-
detur & vultus dante Christianorum suorum. Si ha-
bes in potestate rem tuam, vende: si non habes, pro-
sice. Tollenti tunicam, & pallium reliquendum
est. Scilicet nati tu, semper recalcitrans, & diem
de die trahens, caute & pedetentim tuas possellun-
culas vendideris, omo habet Christus vnde alat pau-
peres suos. Tonum Deo dedit, qui seipsum obtulit.
Apostoli ouem tantum & rem reliquerunt. Vnde
duo ara malle in gazophylacium, & praefertur
Ceteri diuitis. Facile contemnit omnia, qui se
semper cogit esse mortuum.

VIII.
Prim. 17.

1. Cor. 6.

Malib. 3.

Matth. 4.

Mat. 11.

Luc. 11.

P R A E F A T I O

SANCTI HIERONYMI P R E S B Y T E R I I N P E N T A T E V C H V M M O Y S I A D D E S I D E R I V M

DESIDERII mei desideratas ac-
cepi epistolam, qui quodam praef-
igio fuiturum, cum Danie-
le fortassis est nomen, obsecrantis,
& ut translatum in Latinam
linguam de Hebraeo sermone
Pentateuchum nostrorum, au-
ribus traderem. Peticulosum opus certe, & ob-
tectatorem inaeorum laetibus patens: qui me
assidue in Septuaginta Interpretum fagillatione-
nem noua pro veteribus cedere, ita ingenium qua-
si vimini probantes: cum ego sapientum testatus
sum, me pro vili portione in tabernaculo Dei of-
ferre que possum, nec opes alterius aliorum pauperum
fardari. Quod ut auertem, Argonis me il-
ludum prouocant, qui editioni antiquae translatio-
nem Theodotionis miscuit, asterisco & obelo opus
omne distinguens: dum aut eloquere facit quae
inimicis ante haerant: aut superflua quaeque iugulat
& confodit, maxime quae Euangelistarum & Apo-
stolorum auctoritas promulgant. In quibus multa
de Veteri Testamento legimus, quae in nostris
codicibus non habentur: ut est illud. Ex Aegypto ro-
tati filii nuntii, & Quoniam Nazaraus vocabatur:
& Videbunt in quem cooperantur: & Flumi-
na de ventre eius fluent aquae viuae: & Quae nec
agulus vidit, nec auris audiuit, nec in cor homi-
nis ascendit, quae praeparauit Deus diligentibus
se: & multa alia quae proprium uersus de-
derant. Interrogemus ergo eos ubi haec scripta sint:
& cum dicere non poterint, de libris Hebraicis
proferamus. Primum testimonium est in Osee, se-
cundum in Isaia, tertium in Zacharia, quartum

Duo. 3.

Kend. 35.

Os. 11.
Isa. 11.
Zach. 11.

in Proverbiis, quintum aequè in Isaia, Quod
multi ignorantes, apocryphorum delibamenta se-
ctantur: & Hiberis nomen libris authenticis praef-
erunt. Causas erroris non est meum exponere. Iu-
dici prudenti factum dicent esse consilio: ne Ptole-
maeus vnius Dei cultor, etiam apud Hebraeos du-
plicem diuinitatem deprehenderet. Quod maxime
idcirco faciebant, quia in Platoni dogma eadere
videbatur. Denique vbiuicque sacratum aliquod
Scriptura testatur de Patre & Filio & Spiritu sancto,
aut aliter interpretatur sunt, aut omnino tacerunt
ut & regi satisfacerent, & arcuam fidei non val-
garent. Et nescio quis primus auctor septuaginta
cellulas Alexandriae mendarum suo extruxerit, qui-
bus danti eadem scripturae: eodem Aeternis eius-
dem Ptolemaei imperatoris, & multo post tempore
Iosephus, nihil talo reuerent: sed in vna basilica
congregatos, conuulsi scribant, non prophetae.
Aliud est enim vatem, aliud esse interpretem: ibi
Spiritus ventura praedicat: hic crudus & verbo-
rum cupia, ea quae intelligit transfert. Nisi forte pu-
tandus est Tullius, Oeconomicon Xenophontis, &
Platonis Protagoram, & Demosthenis pro Ctesi-
phonte orationem, afflatus rhetorico spiritu tran-
sultit. Aut aliter de eisdem libris per Septuaginta
Interpretes, aliter per Apostolos Spiritus sanctus
testimonia texuit: ut quod illi tacebant, scriptura
esse mentati sint. Quod igitur i damnamus veteres
Minime. Sed post priorum studia, in domo Doctri-
pi quod possumus, laboramus. Illi interpretem sunt
ante aduentum Christi, & quod nesciebant, du-
bis proculere sententias: nos vero post passionem
& resurrectionem eius, non tam prophetam quam

Prim. 18.
Isa. 14.

G G g g 3 h u l t u r i a m

historiam scribimus. aliter enim audita, aliter visa narrantur. quod melius intelligamus, melius & proficiamus. Audi igitur amice, obsecro auctor auscultata: non damno, non reprehendo Septuaginta: sed confidenter cupis illis Apostolos præter. Per istorum os mihi Christus sonat, quos ante Prophetas inter spiritalia charismata positos lego: in quibus vicinam panem gradum interpretes tenent. Quid liore torquens? quid imperitiorum animos contra me concitas? Sicut in translatione tibi videor errare, interroga Hebræos, diversarum vrbium magistros consule. Quod illi habent de Christo, tui codices non habent. Aliud est, si contra se possit Ab Apostolis vsurpata testimonia probaverunt, & emendatoria sunt exemplaria Latina quam Græca, & Græca quam Hebræica. Verum hæc contra invidios. Nunc te precor Desideri charissime, ut me, quia tantum opus subire fecisti, & à Genesi exordium capere, orationibus iuues: quod possum eodem spiritu quo scripsi tibi libri, in Latinum ens transferre sermonem.

EIVSDEM IN IOSVE PRÆFATIO.

Tandem finito Pentateucho Moyfi, velut grandi ferore liberati, ad Iesum filium Naue manum mutamus, quem Hebræi יְהוֹשֻׁעַ יִשְׁרָאֵל Iosue filium Nun, vocant: & ad Iudicum librum, quem דְּבוֹרָה Deborah appellat: ad Ruth quoque & Esther, quos cildem nominibus effertur. Moneamusque lectorem ut Iesum Hebræorum nomen, & distinctiones per membra diuisas, diligens scriptor conseruet: ne & noster labor, & illius studium pereat. Et ut in primis, quod sæpe testatus sum, sciat me non in reprehensionem veterum nova eudare, sicut amici mei criminantur: sed pro virili parte offere lingue meæ hominibus (quos tamen nostra delectant) ut pro Græcorum Exemplis, quæ de sumptu & labore maximo indigent, editionem nostram habeant. Et sicut in antiquorum voluminum lectione dubitare, hæc illis conferentes, inueniant quod requirunt: maxime cum apud Latinos tot sint exemplaria, quot codices: & vniuersique pro arbitrio suo vel addiderit vel subtraxerit quod ei visum est: & vique non possit verum esse quod diffinit. Vnde cesset acuto vilitate contra nos insurgere scorpis, & sanctum opus venenata carere lingua, vel suscipiens, si placet, vel contemnens, si displicet: meminereque illorum versuum, Os tuum abundauit malitia, & lingua tua concinabat dolos. Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. Existimasti inquit quod ero tui similis: arguam te, & statuas contra faciem tuam. Que enim audientis vel legentis vilitas est, nos laborando sudare, & alios detrahendo laborare? dolet Iudeos quod calumniandi eis & irridendi Christianos sit ablata occasio, & Ecclesiæ homines id despiciere, immo lacerare, vnde aduersarij torquentur? Quod si vetus eis tantum Interpretatio placet, quæ & mihi non displicet, & nihil extra recipiendum putant; cur ea quæ sub altensibus & obelus vel addita sunt vel amputata, legunt, & negligunt? Quare Danieli iuxta Theodotionis translationem, Ecclesiæ susceperunt? Cur Origenem mirantur, & Eusebium Pamphilo, cunctas editiones similiter differentes? Aut quæ fuisse stulticia, postquam vera dixerint, proferre quæ falsa sunt? Vnde autem in nouo Testamento probare poterunt assumptæ testimonia, quæ in libris veteribus non habentur? Hæc dicimus, ne omnino calumniaribus tacere videamur. Certum post sanctæ Paulæ donationem, cuius vita viciosa exemplum est, & hos libros quos Eusebio viginti Christi negare non possit: decreuimus dum

spiritus hos regie aras, Prophetarum explanationi incumbere, & omisum iam duo opus, quasi quodam postliminio, repetere: præsertim cum & admirabilis sanctique vix Pamphilius, hoc idem literis flagitet; & nos ad patriam festinantes, meritosos lucrarum cantus surda debeamus aures transire.

PRÆFATIONE M EIVSDEM

sancti Hieronymi in libros Regum supra repetit, idem in principibus quod librorum sacrorum ordinem continet. Inscribitur autem, Prologus Galicatus.

EIVSDEM IN LIBRUM

PARALYPTOMENON PRÆFATIO.

SI Septuaginta Interpretum, pura & ut ab eis in Græcum versa est, editio permaneret, superfluum me, Chromati Episcoporum sanctissimæ æque doctissime, impelleret, ut Hebræa tibi volumina Latino sermone transferrem. Quod enim semel aures hominum occupauerat, & nascentis Ecclesiæ roborauerat fidem, iustum erat etiam nostro silentio comprobari. Nunc verò cum pro varietate regionum diuersa ferantur exemplaria, & germana illa antiquaque translatio corrupta sit, æque violata & nostri abierit putas, aut è pluribus iudicare quid verum sit, aut nouum opus in veteri opere eudare, illudentibusque Indis, comicum, ut dicunt, oculos confingere. Alexandria & Egyptus in Septuaginta suis Heliolum laudat auctoritatem. Constantinopolis vsque Antiochiam, Luciani martyris exemplaria probat. Mediæ inter has promouit Palesinus codices legunt, quos ab Origene elaboratos Eusebius & Pamphylus vulgauerunt: romique orbis hæc inter se trifaria varietate compungat. Et certe Origenes non solum exempla composuit quatuor editionum, & regione singula verba describens, ut vnus discentiens, statim ceteris inter se contententibus arguatur; sed, quod maiora audax est, in editione Septuaginta Theodotionis editionem miscuit, altensibus designans quæ minus fuerant, & virgulis quæ ex superfluo videbantur apposita. Si igitur alius licuit non tenere quod semel suscepit, & post Septuaginta cellulas, quæ vulgò sine auctore incantant, singulas cellulas appetere, hæc in Ecclesiis legitur quod Septuaginta nesciunt; cur me non suscipiant Latini mei, qui in uoluptate editione veteri ita nouam condidi, ut laborum meum Hebræis, & quod his maius est, Apostolis auctoribus comprobem? Scilicet nuper librum de optimo genere interpretandi, ostendens illa de Evangelio, fixi Egypto vocari filium meum, & Quoniam Nazarenus vocabatur; & Videbunt in quem compunxerunt: & illud Apostoli, Quo oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus diligentiibus illam: cererique his similia, in Hebræorum libris inueniunt. Certe Apostoli & Euangelistæ, Septuaginta Interpretes nouerant: & vnde eis hæc que in Septuaginta Interpretibus non habentur? Christus Dominus noster vniuersique Tallamentum conditor, in Evangelio secundum Ioannem, Qui credit, inquit in me, sicut dicie Scriptura, flumina de ventre eius fluent aque viæ. Vique scriptum est, quod Saluator scriptum esse testatur. Vbi scriptum est? Septuaginta non habent: apocrypha nescit Ecclesiæ. Ad Hebræos igitur reuertendum est, vnde & Dominus loquatur, & discipuli exempla presumunt. Hæc pace veterum loquor, & obsecroribus meis tantum respondeo, qui canno dente me rodant, in publico detrahentia, & legentes in angustia, idem & accusatores & defensores, cum in alia probent quod in me reprobant: quasi virtus & vitium non

in rebus sit, sed cum auctore mutetur. Ceterum memini, editionem Septuaginta translatorem, olim de Græco emendatam tribuisse me nostris: nec iniuriam debere existimari eorum, quos in conuento fratrum semper edissero. Et quod nunc *דברים*, id est Verba dierum, interpretatus sum: idcirco feci, vt inextercibiles moras, & suam ommom, quæ scriptorum confusa sunt visio, sensuumque barbariem, aspectibus & per versum cola digreterem, nihil incepti & mea iuxta Hincianum canens, si aures fudeat sunt ceterorum.

AD DOMNIONEM ET ROGATIANVM, IN EVMDM TRACTATIO EIVSDEM.

Quomodo Græcorum historia magis intelligunt, quæ Athenas viderint; & tertium Var- giliæ librum, qui à Troade per Leucaren, & Acro- cerania, ad Siciliam, & inde ad ostia Tiberis nauigauerint: ita sanctam Scæpturam lucidius intue- bunt, qui Iudæia oculis contemplantur sit, & anti- quarum verbiū memoras, locumque vel eadem vocabula, vel mutata cognouerint. Vnde & nobis curæ fuit, cum eruditissimis Hebræorum hunc la- borem subire: vt circumicemus provinciam, quam vniuersæ Christi Ecclesiæ fouant. Facere enim, mi Domnion & Rogatiane charissimi, nunquam me in diuinis voluminibus, propriis viribus credidisse, nec habuisse opinionem meam, sed ea etiam de quibus scire me arbitrabar, interrogare me solitum. quanto magis de his super quibus anceps erant! De- nique cum à me nuper litteris flagitassetis, vt vo- bis librum Paralipomenon Latino sermone trans- ferret de Tiberiade quemdam legis Doctorem, qui apud Hebræos admirationē habebatur, assumpti: & consili cum eo à vertice, vt aint, vsque ad extre- mum vnguem: & sic confirmatus, ausus sum facere quod iubebatis. Liber enim vobis loquor, ita in Græcis & Latinis codicibus hic nominum liber vi- ciosus est, vt non tam Hebræa quam Barbra quæ- dam, & Sarmatica nomina coniecta arbitrandum sit. Nec hoc Septuaginta Interpretibus, qui Spiritu sancto pleni, ea quæ vera fuerunt traslulerant, sed scriptorum culpe ascribendum, dum de emenda- tis incemendata scriptant: & sæpe tria nomina, subactis à medio syllabis, in vnum vocabulum co- gunt, vel à regione vnum nomen, propter latitudi- nem suam, in duo vel tria vocabula diuidunt. Sed & ipsæ appellationes, non homines, vt plerique existimant, sed vrbes, & regiones, & saltus, & pro- uincias sonant, & oblique sub interpretatione & fi- gura eorum, quædam narratur historie: de quibus in regnorum libro dicitur, Nonne ecce hæc scri- pta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? Quæ vtiq; in nostris codicibus non habentur. Hoc primum sciendum, quod apud Hebræos, liber Pa- ralipomenon, vnius sit: & apud illos vocatus, *דברים*, id est Verba dierum: qui propter magnitudi- nem, apud nos diuisus est. quod nonnulli etiam in Bruto, Ciceronis dialogo, faciunt, vt eum in tres partes facerent, cum vnus à suo auctore sit editus. Deinde etiam illud attendendum, quod frequenter nomina, non vocabula hominum, sed rerum, vt dixi, significantia sonant. Ad extremum, quod om- nis eruditio Scripturarum in hoc consistit: & hi- storie quæ vel prætermittit fuerit in suis locis, vel perstrinxit leuiter, hic per quædam verborum com- pendia explicantur. Orationum itaque vestrarum adiutus auxilio, nisi librum beneuolus placitum, tamen iocundis disputationem esse non ambigo. Opti- ma enim quæque, vt ait Plinius, maluit contem- nere plerique, quam discere. Si quis in hac inter- pretatione voluerit aliquid reprehendere interroget

Hebræos, suam conscientiam recolat, videat ordi- nem textumque sermonis, & nunc nostro labori, si poterit, detrahat. Vbi cumque ergo alteris locis, id est illas, radare in hoc volumine videtur: ibi sciatis de Hebræo addidit, quod in Latinis codici- bus non habetur. Vbi verò obelus, transierit scilicet virga, præposita est, illic signatur quid Septua- ginta Interpretes addiderint, vel ob decoris gratiam, vel ob Spiritus sancti auctoritatem, licet in He- bræis voluminibus non legatur.

EIVSDEM AD DOMNIONEM ET ROGATIANVM, IN ESDRAM, ET NINMIAM PRÆFATIO.

Vtrum difficile sit, facere quod poscitis, an- negare, necdum statui. nam neque vobis ali- quid imperantibus abnuere, sententia est: & ma- gnitudo oneris imposui ita certamine premit, vt ante sub falce trucidandū sit, quam leuandum. Accedunt ad hoc Iovidorum studia; qui omne quod scribi- mus, reprehendendum putant: & inuicem con- tra se conscientia repugnant, publicè lacerant quod occultè legunt, in tantum vt clamare com- pellat, & dicere: Domine, libera animam meam à labus iniquis, & à lingua dolosa. Tertius annus est quod semper scribens atque rescribens, vt eisdem librum & esset, vobis de Hebræo transferam: qua- si non barbaris Græci & Latini volumina: quid- quid illud est quod à nobis verum non statim ab omnibus conspuendum sit. Frustrā autem, vt ait quidam, nisi, neque aliud sciando nisi odium querere, extreme demerit est. Itaque obsecro vos mi Domnion & Rogatiane charissimi, vt priuata lectione contenti, libros non effertis in publi- cum, nec fastidiosius cibis ingeratis virentisq; eorum spicillum, qui iudicare tantum de alio, & ipsi facere nihil nouerunt. Si quis autem fratrum sunt quibus nostra non displicent, his tribuam exem- plar, ad monentes vt Hebræa nomina, quorum gra- dus in hoc volumine copia est, distindat & per in- ualla transibant. Nihil enim proderit emendasse librum, nisi emendatio, librationem diligenter, conseruetur. Nec quemquam moueat quod vnus à nobis liber editus est: nec apocryphorum rerū & quatuor hominis delectatur: quia & apud Hebræos Eslra Nehemæque sermones in vnum volumen coarctantur: & quæ non habentur apud illos, nec de viginquaginta senibus sunt, procul abicienda. Si quis autem Septuaginta vobis opposuerit Inter- pretes, quorum exemplaria varietas ipsa lacerata & inuiciā demonstrat, nec potest vtiq; verum asseri quod diuersum est: mittite sum ad Euangelia: in quibus multa ponuntur quasi de Veteri Testamen- to, quæ apud Septuaginta Interpretes non habentur, velut illud, Quoniam Nazarus vocabitur. Et in Ægypto vocat filium meum: & Videbunt in quo compunximus; multisque alia, quæ saniori operi referamus: & querite ab eo vbi scripta sint, cumque proferre non poterit: vos legite de his exemplaribus quæ nuper à nobis edita, maledic- torum quotidie linguis confoduntur. Sed vt ad com- pendium veniam, cerè quod illarum sum, æquissi- mum est. Edidi aliquid quod non habetur in Græ- co, aut aliter habetur quam à me verum est: Quod Interpretes inuariant: interrogant Hebræos: & ipsa uolentibus, translationi meæ vel arroget vel de- roget fidem. Porro aliud est, si clausis, quod dicitur, oculis mihi volunt maledicere, & non imi- tantur Græcorum studium & beneuolentiam, quod post Septuaginta Translatores, iam Christi Euan- gelio concitante, Iudaos & Hebræos legis veteris Interpretes, Aquilam videlicet, & Symma- chum, & Theodotionem, & curiosè legunt, & per

2. al. 119.

Origenis laborem in Hexaplis, Ecclesiis dedicant. Quod magis Latini grati esse deberent quod evulstantem cernerent? Certe non! si se aliquid nungere? Primum enim magnorum sumptuum est & infamiae difficultatis, exemplaria posse habere omnia: deinde etiam qui habuerint, & Hebraei sermonis ignari sunt, magis erant abutuntur, ignorantes quis e multis vetus dixerit. Quod etiam sapientissimo emendat nuper apud Graecos accidit, ut interdu Scripturae sensum relinquant, vniuersisque interpretis sequerentur errorem. Nos autem qui Hebraeae linguae saltem parum habemus scientiam, & Latini nobis utcumque sermo non deceat, & de aliis magis possumus iudicare, & ea quae ipsi intelligimus, in nostra lingua promere. Itaque licet hydra libet, victorque Sinon incendia laetetur: nunquam meum, imitante Christo, libet eloquium: etiam praecisa lingua balbutiet. Legant qui volunt: qui nolunt abutiantur. Eucritilae apices, litteras calumniosius: magis vestra charitate pronocabor ad studium, quam illorum detractione & odio deterebor.

EIVSDEM AD CHROMATVM ET ELIODORVM IN TORIAM PRAEFATIO.

Mitanti non desino exactionis vestrae instantiam, exigit enim ut librum Chaldaeo sermone conscriptum, ad Latinum stylium traham: librum utique Tobiae, quem Hebraei de catalogo diuinarum Scripturarum secantes, his quae hagiographa memorant, manciparunt. Feci satis desiderio vestro, non tamen meo studio. Arguunt & nos Hebraeorum studia: & important nobis, contra suum canonem, Latini aures ista transire. Sed nolui esse iudicans Pharisaeorum displicere iudicio, & Episcoporum iustionibus deferre, instati ut potui. Ee quia vicina est Chaldaeorum lingua sermoni Hebraico: quae linguae peritissimum loquacem reperiens, minus dei laborem arripui: & quidquid illi mihi Hebraicis verbis exprestit, hoc ego accito notario, sermonibus Latiniis exposui. Oratioibus vestris mercedem huius operis compensabo, cum gratiam vobis deducero, me, quod iubere estis dignati, complecti.

EIVSDEM PRAEFATIO IN LIBRVM IOBITH.

Apud Hebraeos liber Iudith inter hagiographa legitur: cuius auctoritas ad roboranda illa quae in contentione veniunt, manus idonea iudicatur. Chaldaeo tamen sermone conscriptis, inter historicas computatur. Sed quia hunc librum Synodus Nicena in numero sanctarum Scripturarum legere computasse, ac quies postulationi vestrae, iungo exactioni: & sepositis occupationibus, quibus vehementer artabar, huius vocis lucubratiunculam dedi, magis sensum & sensu, quam ex verbo verbum transferens. Multorum codicum varietatem visuissimam amputavi: sola ea, quae intelligentia integra in verbus Chaldaicis invenire potui, Latiniis expresse. Accipite Iudith viduam, castitatis exemplum, & triumphali laudem perperis: eam peccatis declarate. Hanc enim non solum femina, sed & viris mirabilem dedit, qui castitatis eius remunerat, virtutem ei talem tribuit, ut inuictum omnibus hominibus vinceset, & insuperabilem superaret.

EIVSDEM IN LIBRVM ESTHER PRAEFATIO.

Librum Esther variis translationibus existat esse Latinum: quem ego de archiis Hebraeorum reuelans, verbum & verbo expresse transula. Quem

librum edmo vulgata, laciniosis hunc inde verborum sinibus trahit, addenda ea quae ex tempore dici poterant, & audiri: sicut solipsum est scholaribus disciplinis, sumptio thesauri, excogitationibus veteris vii poterit qui iniuriarum passus est, vel qui iniuriam fecit. Vos autem o Paula & Eustochium, quoniam & bibliothecae Hebraeorum studitis intrare, & interpretum certamina comprobatis, tenentes Esther Hebraicum librum, per singula verba nostram translationem aspicite: ut possitis agnoscere, me nihil enim augmentasse addendo, sed fidei testimonio simpliciter, sicut in Hebraeo habetur, historiam Hebraicam Latine linguae tradidisse. Nec afflicti laudes hominum, nec vituperationes expauescimus. Deo enim placere curantes, minus hominum penitus non timemus: quoniam Deus dissipat ossa eorum qui hominibus placere desiderant: & secundum Apostolum. Qui enim modum sunt, serui Christi esse non possunt. Rursus, in libro Esther alphabetum ex immo vique ad Teth litteram fecimus diversis in locis, volentes scilicet deperagina Interpretum ordinem per hoc imitare studio legendum. Nos enim iuxta morem Hebraeorum, ordinem prosequi etiam in Septuaginta editione maluimus.

EIVSDEM IN LIBRVM IOB PRAEFATIO.

Ogo per singulas Scripturae divinae libros ad Caesariensem respondere maledictis: qui interpretationem meam, & reprehensionem Septuaginta Interpretum criminantur: quasi non & apud Graecos Aquila, Symmachus, & Theodotus, vel vtrumque verbum, vel sensum & sensu, vel ex utroque contraximus, & medietate temperavi genus translationis expelleret, & omnia Veteris instrumenti volumina Origenes obelis asterisque distinxerit, quos vel additos, vel de Theodotione sumptos, translationi antiquae inseruit, probans defuisse quod addidit cum. Discretus igitur obrectatorum mei reciperet in toto, quod in partibus susceperat, aut interpretationem meam cum asteris rursus radere. Neque enim fieri potest, ut quos plura intermisisse susceperat, non eisdem etiam in quibusdam errasse faciantur, peritipet in Iob: cui in ea quae sub asteris addita sunt Hebraea, pars maxima detrahebatur, & hoc dumtaxat apud Graecos. Ceterum apud Latinos, ante eam translationem, quam sub asteris & obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti versus defuerunt, ut decurtata & lacerata ceterisque libet, se dilatarem sui publice legentibus praebat. Haec autem translatio nullam de veteribus sequatur Interpretum: sed ex ipso Hebraico, Arabicoque sermone, & interdum Syro, nunc verba, nunc sensus, nunc sinu utrumque refertur. Oblivius enim etiam apud Hebraeos totus liber ferret & lubricus: & quod Graeci rhetores vocant, *λεπτομερής*, dum qui aliud loquitur, aliud agit: ut si velis angustiam vel mentulam stridit tenere manibus, quantis fortis preffertis, tantis elidis elabatur. Memini me ad intelligentiam huius voluminis. Lyddum quandam praeceptorum, qui apud Hebraeos primas habere putabatur, non parvis redemisse: cum doctrina ad aliquid profecerim, nescio: hoc vno nescio, non potuisse me interpretari, nisi quod ante intellexeram. A principio itaque voluminis, vique ad verba Iob, apud Hebraeos prosa oratio est. Porro à verba Iob, in quibus ait, Perat dies in quibus sum, & nox in qua dixitum est, conceptus est homo: vique ad tum locum, ubi ante finem voluminis scriptum est. Idcirco ipse me repetendo, & ago praesentiam in fuita & cinere: hexametri versus sunt, da Sylo spondeoque currentes: & propter linguarum idiomata, crebro recipientes & alios pedes,

Psal. 1.
Galat. 1.

Id. 41.

pedes, non eorumdem syllabarum, sed eorumdem temporum. Interdum quoque rhythmus ipse dulcis & annulus fertur numerus pedum solutus: quod metrici magis quam suspex lektor intelligunt. A supradicto autem versu vique ad finem libri, paruum comina quod remanet, proſa oratione continetur. Quod si cui videris incedulum, intra ſcilicet eſſe apud Hebræos, & id morem noſtri Flacci. Græci quæ Pindari, & Alcæi, & Sapphus, vel Mæſteriam, vel Lamconationes Ietemie, vel omnia ferme Scripturarum cantica comprehendere, legat Philoem, Iosephum, Origenem, Caſariensem Eusebium, & eorum teſtimonio me verum dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei, idcirco me in hoc volumine laboraſſe, non ut interpretationem antiquam reprehenderem, ſed ut ea quæ in illa me obſcure ſunt, aut omiſſa, aut certe ſcriptorum vitio depravata, maniſeſtiora noſtra interpretatione fierent: Ut qui Hebræorum ſermonem ex parte didiciſſimus, & in Latino præbe æ iſtis conabulis inter Grammaticos & Rhetores & Philoſophos detriti ſumus. Quod ſi apud Græcos, poſt Septuaginta editionem, iam Chriſti Euangelio conſaſcente, Iudaicus Aquila, & Symmachus ac Theodotus, Iudaïſmos hæretici, ſunt recepti, qui multa myſteſia Saluatoris ſubdola interpretatione celarunt, & tamen in Εβραϊſ, habetur apud Eccleſias, & explanantur ab Eccleſiaſticis viris: quanto magis ego Chriſtianus, & de parentibus Chriſtianis natus, & vexillum Crucis in mea fronte portans, cuius ſtudium fuit omnia tepetere, depravata corrigere, & Sacramenta Eccleſiæ puro & ſidei aperire ſermonem; vel à ſubſidiis, vel à malignis lectoribus non debeo reprobari? Habitant qui volunt veteres libros, vel ſo membranas purpureas auro argenteoque deſcriptas, vel vocalibus, vel vulgò amor, literis onera magis exarata, quam codices: dummodo mihi, meſique permittant pauperes habere ſchedulas, & non tam pulchros codices, quam emendatos. Vtraque autem editio, & Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta Hebræos, in Latino meo labore tranſlata eſt. Eligat uniſquiſque quod vult: & ſtudioſum me magis, quam maleuolū probeat.

ALIA EIVSDEM PRÆFATIO.

SI ſuſ ſicellam ianico reatere, aut palmarum ſolida complicarem, ut in ſudore vultus mei comederem panem, & veteris opus ſollicita mente pertractarem; nullus invidet, nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta ſententiam Saluatoris, volo operari cibum qui non perit, & antiquam diuſnerum voluminum viam ſenſibus virgulisque purgare; error mihi geminus inſidit: corrector vinorum, falſarius dæcor, & errores non auferre, ſed ſerere. Tanta eſt enim venuſtatis conſuetudo, ut etiam conſeſſa plerique vitia placeant: dum ungis pulchros habere volunt codices, quam emendatos. Quapropter, ô fratres dilectiſſimi, unicū nobilitatis & humilitatis exemplar, pro ſtabelle, calathis, ſportellisque, muſeoſculis monachorum, ſpiritibus hæc & manſuta dona ſuſcipite; ac beatum Ioh, qui adhuc apud Latinos ſacerbat in ſtereore, & veſtimilis ſcaterbat errorum, iotergrum unmaculatūque gaudent. Quomodo enim poſt probationem atque victoriam, duplicia ſunt ei vniuerſa reddita: ita ego in lingua noſtra, ut audacter loquar, ſci enim habere quæ amiſerat. Igitur & vos, & vnuſquiſque lectorum ſolita præſatione commoneo, & in principiis librorum eadem ſemper aſſerenda, ego, ut ubique præcedentes virgulas videritis, ſcitis ea quæ ſubiecta ſunt, in Hebræicis voluminibus non haberi. Poterit vbi ſtella imago præſeſſe, ex

Hebræo in ſermonem noſtro addita ſuor, necnon & illa quæ haberi videbantur, & ita corrupta erant, ut ſenſum legentibus rolleret, & oraſcibus vobis magno labore cortex: magis vili quid ex otio meo Eccleſiis Chriſti venturum ratus, quam ex aliorum negotio.

EIVSDEM IN PSALTERIUM, quod ſecundum Septuaginta editionem correxii, PRÆFATIO.

PSALTERIUM Romæ dudum poſitus emendaram: & iuxta Septuaginta Ioterpretes, licet curſum, magna tamen ex parte correxeram. Quod quia ruſum videris, ô Paula & Euthochium, ſcriptorem vitio depravatum, pluſque antiquum errorem, quam eorum emendatione in valere: me cogitis, ut veluti quædam oſuali, ſcillum iam arum cæcærem, & obliquis fulcis renaſcentes ſpinas eradici: æquum eſſe dicentes, ut quod crebro malè pullulat, crebris ſuccidatur. Vode conſecta præſatione commoneo tam vos, quibus foret labor iſte deſudat, quam eos qui cæmpiana iſtiusmodi habere voluerint, ut qui diligenter emendandi, cum cura & diligencia tranſcribantur. Notet ſibi vnuſquiſque vel incertam lineam, vel radiantis ſigna; id eſt obſcos, vel aſterifcos. Et ubique viderit virgulas præcedentes, ab ea vſque ad duo puncta quæ impetimus, ſciat in Septuaginta tranſſcriptoribus pluſ haberi. Vbi autem perſpexerit ſtella ſimilitudinem, & Hebræis voluminibus additum ouerit æquè vſque ad duo puncta, iuxta Theodotionis domtaxat editionem, qui ſimpliciter ſermonis à Septuaginta Interpretibus non diſcordat. Hæc ergo & vobis & ſtudioſo cuique facile me ſciens, non ambigo multos fore, qui vel inuidia, vel ſuperſilio maluit conſentire videri præclara, quam diſcere, & de turbulento magis tiuo, quam de purillimo fonte potare.

EIVSDEM PRÆFATIO IN LIBROS SALOMONIS.

IVogat epiftola, quos iungit ſacerdotium: immò icharta non diuidat, quos Chriſti oecleſie amor. Commemoratio iſo Ofce, Amos, Zachariam, Malachiam, quos poſcit, ſcriptilem, ſi licuiſſet præ vale tudine. Murtis ſolatia ſumptum: oporarios noſtros & librarior ſuſtinentis, ut vobis poſſimum noſtrum deſudet ingeniū. Et ecce ea latere frequens turba diuerſa polcentium: quali aut æquum ſit, me, vobis diſſidentibus, aliis laborare: aut io ratioe dati & accepti, cuiquam, præter vos, obnoxius ſim. Itaque longa agrotatione fractus, ac penitus hoc anno relictem, & apud vos mortuus eſſem, tridui opus omini veſtro conſecroſi, interpretationem videlicet trium Salomonis voluminum, & ita quæ Hebræi Parabolas, vulgata autem editio Proverbia vocat: nimir, quem Græci Eccleſiaſten, Latini concionatorem poſſumus dicere: וְיָדָהּ שִׁי, quod in noſtra lingua venit Canticum clauſicorum. Ferus & paneritos Ieſu filij Sirach liber, & alius pſeudepigraphus, qui Sapientia Salomonis inſcribitur. Quorum priorum, Hebræicum reperi; non Eccleſiaſticum, ut apud Latinos, ſed Parabolas prænotatum, cui iuncti erant Eccleſiaſtes & Canticum canticorum: ut ſimilitudinem Salomonis non ſolū librorum omnino, ſed etiam materiarum geore coquarct. Secundus apud Hebræos niſquam eſt, quin & ipſe ſtylus, Græcum eloquentiam redollet: & nonnulla ſcriptorum veterum hunc eſſe Iudaï Philonis aſſerunt. Sicut ergo Indich, & Tobias, & Machabeorum libros legit quidem Eccleſia, ſed eos inter canonicas Scripturas non recipit ſic & hæc duo volumina legat ad aſſuſionem plebis,

plebis, non ad auctoritatem Ecclesiasticorum dogmatum confirmandam. Si cui sane Septuaginta Interpretum magis editio placeat, habet eam à nobis olim emendatam. Neque enim noua sic cūdimus, vt vetera delinquamus. Et tamen cum diligentissime legere, licet magis nostra scripta intelligi, quæ non in certum vas transmissa coarctentur, sed libere de prælo purissime commendata testæ, suum saporem seruauerint.

AD PAVLAM ET EVSTOCHIVM IN TRANSLATIONEM ISAIAE IN HEBRAICA VERITATE, RIVSVM PRÆFATIO.

Nemo cum Prophetas versibus viderit esse descriptos, metuo eos existimare apud Hebræos ligari, & aliquid simile habere de Psalmis & operibus Solomonis; sed quod in Deuotione & Tullio solet fieri, vt per cola scribantur & commata, qui vixque proci, & non versibus conscripserint. Nos quoque utilitati legentium providentes, interpretationem nouam, nouo scribendi genere distinximus. At primò de Maià sciendum, quod in sermone suo disertus sit: quippe vt vir nobilia & urbana eloquentiæ, nec habens quidquam in eloquio multicitatis admittum. Vnde accidit, vt præ ceteris, florem sermonis eius in translatio non potuerit conseruare. Deinde etiam hoc adducendum, quod non tam Propheta descendit sic, quàm Euangelista. Ita enim vniuersa Christi Ecclesiæque mysteria ad liquidum profectus est, vt non putes eam de futuro vaticinari, sed de præteritis historiari texere. Vnde conicio noluisse tempus, Septuaginta Interpretes fidei suæ sacramenta perspicuè Ethnicis prodere; ne sanctum canibus, & margaritis pocis darent; quæ, cum hanc editionem legeris, ab illa animaduertentis abscondita. Nec ignoro quanti laboris sit Prophetas intelligere, & nec facile quempiam posse indicare de interpretatione, nisi intellexerit a nequam legerit: nos quoque parte moribus plurimorum, qui simulante insidia, quod consequi non valent despiciunt. Sciens ergo & prodeos in flammam misto manum: & nihilominus hoc à fastidiosis lectoribus precor, vt quomodo Græci post Septuaginta translatores Aquilam & Symmachum & Theodotionem legunt, vel ob studium doctrine sint, vt Septuaginta magis ex collatione eorum intelligant: sic & isti saltem vnum post priores habere dignentur interpretem. Legant prius, & postea despiciant: ne videantur, non ex iudicio, sed ex odij præsumptione ignota damnare. Prophetarum autem statas in Ierusalem, & in Iudæa, necdum decematribus in captiuitatem ductis: ac de vtroque regno, nunc commissum, nunc separatim textu, oraculum. Et cum interdum ad præsentem respiciat historiam, & post Babylonis captiuitatem reditum populi significet in Iudæam: tamen omnis eius cura de vocatione Gentium, & aduentu Christi est. Quæra quoniam plus amaris, ô Paula & Euslochium, tantum magis ab eo petis, vt pro obsecratione præsentis qui me tudentes remuli laniant, ipse mihi mercedem restituat in futurum: qui scit me ob hoc in peregrinæ lingue eruditione fuisse, ne Iodæ de falsitate Scripturarum Ecclesiis eius datus insultaret.

EIVSDEM IN IEREMIAM PRÆFATIO.

Ieremias Propheta, cui hic prologus scribitur, Ieremone quidem apud Hebræos Maià & Osæ & quibusdam aliis Prophetis videtur esse iussior, sed sensibus, par est: quippe qui eodem spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloquij à loco ei in quo

natus est, accidit. Fuit enim Anathothites, qui est vsque hodie viculus, tribus ab Ierololymis distant milibus, sacerdos ex sacerdotibus, & in matris vero sanctificatus: virginitate sua Euangelicum virum Christi Ecclesiæ dedicauit. Hic vaticinari excois est puer: & captiuitatem viribus arque Iudææ, non solum sperio, sed & oculis carnis intuius est. Iam decem tribus Israel Assyrij in Medos transfugerant: iam terras eorum, coloniz Gentium possidebant. Vode in Iuda tantum, & in Benjamin prophetant: & ciuitas suæ ruinas quadruplici planxit alphabero, quod nos mensura metri, versibusque reddidimus, Præterea ordinem visionum, qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est ad pristinam fidem cotreximus. Librum autem Baruch notarij eius, qui apud Hebræos nec legitur nec habetur, prætermisimus: pro his omnibus maledictis ab xulis præstolantes, quibus me necesse est per singula opuscula responderè. Et hoc patior quia vos me cogitis. Ceterum ad compendium mali, tectius fuerat modum faceri eorum silentio meo ponere, quàm quotidie mouere aliquid scriptitantiem, inuidorum insaniem pronocare.

EIVSDEM IN EZECHIELEM PRÆFATIO.

Ezechiel Propheta cum Iosechin rege Iuda captiuius ductus est in Babylonem:que us qui cum eo captiui fuerant, prophetauit, per interitus quod ad Ieremæ vaticinium se vitro aduersatus readidissent, & viderent adhuc urbem Ierololymam stare, quam ille casum esse prædixerat. Trigesimo autem ætatis sue anno, & captiuitatis quinto exortus est ad conceptus loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldaea. Ieremias in Iudæa prophetauerunt. Sermo eius nec satis difertus, nec admodum cultus est: sed ex vtroque temperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut Ieremias: principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus involuta. Sed & vulgare eius editio non multum distat ab Hebræo. Vnde non satis miror quid cause existerit, vt is eisdem in vniuersis libris habentibus interpretes, in aliis eisdem, in aliis diuersa translulerint. Legite igitur & hunc iuxta translationem nostram, quoniam per cola scriptus & commata, manifestiorum legentibus sensum tribuit. Si autem amicit nri & hunc subinauerint, dicite eis quod nemo eos compellat vt scribant. Sed vereor ne illud eis enisuat quod Græci significant dicitur, vt vocentur γὰρ ἀνέγνωσις, quod est manducantes sannas.

EIVSDEM IN DANIELEM PRÆFATIO.

Danielem Prophetam iuxta Septuaginta Interpretes, Domini Saluatoris Ecclesiæ non legunt, vtentes Theodotionis editione: & hoc cui accidit, p nescio. Sive enim quia sermo Chaldaicus est, & quibusdam prophetatibus à nostro eloquio discrepat, noluerunt Septuaginta Interpretes eisdem linguæ lineas in translatione seruari: sive sub nomine eorum ab alio nescio quo nō satis Chaldaicam linguam sciente, edicus est liber: sive aliud quid cause existerit ignorans: hoc vnum affirmare possum, quod multum à veritate dulcorat, & recto iudicio repudiandum sit. Sciendum quippe est Daniele maxime & Esdræ, Hebræis quidem litteris, sed Chaldaeo sermone conscriptos: & nam Ieremæ pericopen Iob quoque cum Arabicis linguæ plurimum habere societatem. Denique & ego adolescens, post Quintilianum & Tullij lectionem ac flores rhetoricos, com me in linguæ huius pulchrum reclusissem:

&

& multo sudore, multoque tempore vix cepissem anhelantia stridentiaque verba resonare, & quasi per cryptam ambulans, tarum desuper lumen aspicerem, impedi nonnullum in Danieli: & tanto studio affectus sum, ut desperatione subita omnem laborem veterem voluerim contemnere. Verum adhortante me quodam Hebræo, & illud mihi crebris in sua lingua ingerente, Labor improbus omnia vincit: & qui mihi videbat in oculis, inter Hebræos cepti rursus esse discipulis Chaldaicis. Et ut verum fatear, vique ad presens diem magis postulesmonem Chaldaicum legere & intelligere, quam sonare. Hæc idcirco refert, ut difficultatem vobis Danielis ostenderem: qui apud Hebræos nec Sufanne habet hylionem, nec hymnum tuum piosorum, nec Belis draconem fabulas: quas nos, quæ in toto orbe dispersæ sunt, vix anteposito, easque fugilante, subieciimus: ne videremus apud imperitos magnam partem voluminis detruncasse. Audis ego quemdam de præceptoribus Iudæorum, cuius Sufanne desideret hylionem, & à Græco tificio quo eam diceret esse confictam: illud opponere quod Origeni quoque Africanis opposuit, etymologias hæc *ὡς τὸ ἐξ ἑλίου ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ ἐξ ἡλίου ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ ἐξ ἡλίου*, de Græco sermone descendere. Cuius rei nos intelligentiam nostris hanc possumus dare: Ut verbi gratia, dicamus de arbore illic dixisse eum, *ihod* peras: & à lentisco, in lentem te commutat angelus: vel non lentè peras: aut lentus, id est flexibilis ducaris ad mortem: siue aliud quid ad arboris nomen conueniens. Deinde tantum fuisse otij tribus pueris cauillabatur, ut io cammo æstuantis incendi metuo ludentes: per ordinem ad laudem Dei omnia elementa pronocarent, aut quod miraculum, diuinaque aspirationis iudicium, vel draconem interfectum ossa picis, vel sacerdotum Belis machinam deprehensas: quæ magis prudentia sceleris viri, quam prophæta essent spurci perpetrata: Cum vero ad Habacuc veniret, & de Iudæa in Chaldæam raptum discophorum ledicaret: quæcebat exemplum, ubi legistimus in toto veteri Testamento, quemquam sanctorem graui volasse corpore, & in pondio horæ tanta terrarum spacia transisse. Cum quidam è nostris satis ad loquendum promptus, Ezechielem adduxisset in medium, & diceret eum de Chaldæa in Iudæam fuisse translatum: detulit hominem, & ex ipso volumine demonstrauit Ezechielem in Ipiria se vidisse transpositum. Denique & Apostolum nostrum, videlicet et eruditum virum, & qui legem ad Hebræis didicisset, non fuisse animum affirmare se raptum in corpore, sed dixisse. Sine in corpore, siue extra corpus oeciso, Deum scit. His & talibus argumentis apocryphas in libro Ecclesiæ fabulas arguebat. Super qua re lectoris arbitrio iudicium derelinquens, illud admonet, non haberi Danielem apud Hebræos inter Prophetas, sed inter eos qui hagiographa conscripserunt. In tres quidem partes omnia ab eis Scriptura diuidunt: in legem, in Prophetas, & in hagiographa, id est, in quinque, & octo, & in vndecim libros: de quo non est huius temporis differere. Quæ autem ex hoc Prophetæ, inuicem contra hunc librum, Porphyrius obicit: testes sunt Methodius, Eusebius, & Apollinarius: qui multis versuum milibus eius versane respondent, necnon in curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro vos à Paula & Eulochium, funditis pro me ad Dominum preces: ut quamdiu in hoc cotu pulcilo sum, scibam aliquid gratum vobis, vnde Ecclesiæ, dignum posteris. Presentium quippe iudiciis oblatrantium non sans, mouere: qui in vtramque partem, aut amove labuntur, aut odio.

c. Cr. 11.

Non est idem ordo duodecim Prophetarum apud Hebræos, qui est apud nos. Vnde secundum id quod ibi legunt, hic quoque dispositi sunt. Osee conuincit, & quasi per sententiam loquens. Ioel planus in principis: in fine obscurior. Et vique ad Malachiam, habent singuli prophetas suas: quem Esdras scribam, legitique doctorem, Hebræi autem, Et qui longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum vos à Paula & Eulochium admonitas volo, vnum librum esse duodecim Prophetarum: & Osee syncheton Maie: Malachiam vero Aggae & Zacharie fuisse temporibus. In quibus autem tempus non præfatur io titulo, sub illis eos regibus prophætae, sub quibus & hi qui ante eos habent titulos prophætauerunt.

EIVSDEM IN EVANGELISTAS AD DAMASVM PREFATIO.

Nonum opus me facere cogis ex veteri: ut post exemplaria Scripturarum toto orbe dispersa, quasi quidam arborer sedeam: & quia inter se variant, quasi sint illa quæ cum Græca consentiant veritate, decernam. Pius labor, sed periculosa præsumptio, iudicare de ceteris, ipsum ab omnibus iudicandum: sensu mutare linguam, & cancellorum iam minidm ad initia trahere parulorum. Quis enim doctus paritet vel indoctus, cum in manibus volumen assumpserit, & à salua quam semel imbut, viderit discrepare quod læsit, & non statim erumpat in vocem, me salutarium, me clamitans esse sacralegium, qui tandem aliquid in veteribus libris addere, mutare, corrigere: Aduersus quam inuidiam duplex causa me consolatur: quod & tu qui summi sacerdos es, fieri iubes: & verum non esse quod variat, etiam maledicorum testimonio comprobatur. Si enim Launis exemplaribus fides est adhibenda: respondeant quibus: tot enim sunt exemplaria penè quot codices. Sin autem veritas est quærenda de pluribus: cur oio ad Græcum originem reuertentes, ea quæ vel à vitiosis interpretibus male reddita, vel à præsumptoribus imperia emendata peruersius, vel à librariorum dormitantibus aut addita sunt, aut mutata, corrigimus? Neque vero ego de Veteri discepto Testamento, quod à Septuaginta senioribus in Græcam linguam versum, tertio gradu ad nos vique peruenit. Non quero quid Aquila, quid Symmachus sapiant, quare Theodotion inter novos & veteres maledi incedat. Sit illa vera interpretatio quam Apostoli probauerunt. De nouo nunc loquor Testamento: quod Græcum esse non dubium est, excepto Apostolo Mattheo, qui primus in Iudæa Evangelium CHRISTI Hebræis litteris edidit. Hoc certe cum in nostro sermone discordat, & in diuersis titulis transires dicit: vno de fonte querendum est. Prætermisso eos codices quos à Luciano & Hefychio nuncupatur, paucorum hominum assensu præfata consentio: quibus vtrique nec in toto Veteri instrumento post Septuaginta Interpretes emendare quid liceat nec in nouo profuit emendasse: cum maleuolentium gentium linguas Scripturæ aut translatæ, docet falsæ esse quæ addita sunt. Igitur hæc præfata sententia pollicetur quatuor tantum Evangelia, quorum ordo est iste, Mattheus, Marcus, Lucas, Ioannes: codicum Græcorum emendata collatione, sed veterum, quæ ne multum à lectionis Læzanæ consuetudine discreparent, ita calamo temperauimus, ut his tantum quæ sensum videbantur mutare correctis, reliqua manere patereut ut fuerant. Canones quoque, quos Eusebius Cæsariensis Episcopus

scopus Alexandrinus secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur, expressius. Quod si quis de curiosis voluerit nosse, quæ in Evangelio, vel eadem, vel vicina, vel sola sint, eorum distinctione cognoscat. Magnus siquidem hic in nobis codicibus error inolevit, dum quod in eadem re alius Evangelista plus dixit, alio quia minus putaverit, addiderunt. Vel dum eundem sensum alius aliter expressit, ille qui vnum est quatuor primis legerat, ad eius exemplum ceteros quoque existimaverit emendandos. Unde secutis ut apud nos iuxta sint omnia, & in Marco plura Lucas atque Marthæi, Rursum in Matthæo plura Ioannis & Marci, & in ceteris reliquorum quæ aliis propria sunt, inveniamur. Cum itaque canones legimus qui subiecti sunt, confusionis errore sublati, & similia omnium scies, & singulis sua quæque restitues. In canone primo concordant quatuor, Marthæus, Marcus, Lucas, Ioannes. In secundo tres, Marthæus, Marcus, Lucas. In tertio tres, Marthæus, Lucas, Ioannes. In quarto tres, Marthæus, Marcus, Ioannes. In quinto duo, Marthæus Lucas. In sexto duo, Marthæus, Marcus. In septimo duo, Marthæus, Ioannes. In octavo duo, Lucas, Marcus. In nono duo, Lucas, Ioannes. In decimo, propria quique quæ non habentur in alijs, ediderunt. Singulis vero Evangelistis ab vno incipiens vsque ad finem librorum, dispar numerus accrescit. Hic nigro colore descriptus, sub se habet alium ex minio discolorem numerum, qui ad decem vsque procedens, indicat prior numerus in quo fit canone requirendus. Cum ergo aperto codice, verbi gratia, illud sine illud capitulum scire volueris cuius canonis sit, statim ex subiecto numero doceberis, & recurrens ad principia, in quibus canonum est distantia congeries, eodemque statim canone ex timulo frontis inuento illum quem quæres numerum, eiusdem Evangelistæ qui & ipse ex inscriptione, signatur, invenies, atque à vicino ceterorum transibis inspicis, quos numeros à regione habeant, annotabis, & cum scies recurrens ad volumina singulorum, & sine mora repetitis numeris quæ ante signaveras, reperies & loca in quibus vel eadem vel vicina dixerunt. Sciendum tamen, ne quis ignatum ex similitudine numerorum error involvat, quod sicuti in subnotatione canonum distinctorum, in canone quolibet tres Evangelistæ bis, ter vel quater, aut etiam amplius eundem numerum per ordinem habuerint annotatum, & quartus est contrariò, discrepans, quod id etes illi in eo loco semel dixerint, quartus toties in corpore voluminis sui ponat, quoties distincti numeri in eius canone positi sunt contra prædictorum numerorum continuas similitudines. Item si in vno quolibet eorum aut etiam duobus idem in canone numerus bis, ter, & quater, aut eo amplius repetitur in ordine collocatus, & dispares inveniatur in ceteris dubium non erit, quin id quod illius illorumque canonis numerus bis terque repetitum ab his in volumine semel dictum esse ostendit, aliter aliter coram toties vno atque eodem sensu loquantur, quoties prævalent in numerorum annotatione distantiam. Et hoc in omnium novem canonum collatione sentabitur. Ceterum in decimo (quoniam propria singulorum tantummodo continentur) non potest contra id comparatio esse quod solum est. Opto vt in Christo valeas, & memineris mei Papa beatissime.

EIVSDEM EX CATALOGO
scripturarum Ecclesiasticarum.

Paulus Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum duodecim Apostolorum, de tribu Benjamin & oppido ludæ Cischalis fuit, quo à Romanis ca-

pto, cum parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit, à quibus ob studia legis missus Ierosolymam, à Gamaliel viro doctissimo, cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum autem in Ierusalem necdum martyris Stephani, & acceptis à Pontifice templi epistolis, ad persequendos eos qui Christo crederant, Damascum pergeret, revelatione compulsus ad fidem, qui in Actibus Apostolorum scribitur, in vas electionis de persecutore translatus est. Cumque primum ad prædicationem eius Sergius Paulus Proconsul Cypri credidisset, ab eo, quod cum Christi fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus, & iuncto sibi Barnaba, multis vrbibus peragratis, reuertensque Ierosolymam, à Petro, Iacoboque & Iohanne, Gentium Apostolus ordinatur. Et quia in Actibus Apostolorum plenissime de eius conversione scriptum est, hoc tantum dicam, quod post passionem Domini vigesimoquinto anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Festus præcurator Iudææ succedit Felici, Romam vincitus mittitur, & biennium in libera manens custodia, adversus Iudeos de adveniu Christi quotidie disputavit. Sciendum autem in prima satisfactione, necdum Neronis imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera, quanta de eo narrant historici, Paulum à Nerone dimissum, vt Evangelium Christi in Occidentis quoque partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda epistola ad Timotheum (eo tempore quo & passus est, de vinculis dicit Epistolam. In prima me satisfactione nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non etiam impetuerunt. Dominus autem mihi affuit, & confortavit me, vt per me prædicatio compleretur, & audirent omnes Gentes: & liberatus sum de ore leonis. Manifestissime leonem propter crudelitatem, Neronem significans. Et in sequentibus, Liberatus sum de ore leonis. Et statim, Libravit me Dominus ab omni opere malo, & salvavit me in regnum suum celeste, quid scilicet præsentis sibi sentiret imminere martyrium. Nam & in eadem Epistola præmisserat, Ego enim iam immoror, & tempus resolutionis meæ instat. Hic ergo decimoquarto Neronis anno, eodem die quo Petrus, Romæ pro Christo capite truncatus, sepultusque est in via Ostiensi, anno post passionem Domini trigesimoquinto. Scriptis autem novam ad septem Ecclesiæ Epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philippenses vnam, ad Colossenses vnam, ad Thimotheos duas. Præterea ad discipulos suos, Timotheo duas, Tito vnam, Philemoni vnam. Epistola autem quæ fertur ad Hebræos, non eius creditur, propter styli sermonisque distantiam: sed vel Barnabæ iuxta Tertullianum, vel Lucæ Evangelistæ iuxta quosdam: vel Clementis Romanæ posticæ Ecclesiæ Episcopi, quem ante sententias Pauli proprio ordinasse & orasse sermone: vel certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter invidiam sui apud eos nominis, titulum in principio salutationis amputaverat, scripserat vt Hebræus Hebræis Hebræicè, id est suo eloquio distinctissime, vt ea quæ eloquentius scripta fuerant in Hebræo, eloquentius retererentur in Græcum, & hanc causam esse, quod à ceteris Pauli epistolis discrepare videatur. Legunt quidam & ad Laodiceenses, sed ab omnibus expellitur.

EIVSDEM EX CATALOGO
scriptorum Ecclesiasticorum.

Iacobus, qui appellatur frater Domini, cognomento Iustus, ut nonnulli existimant, Ioseph, ex alia uxore, ut autem mihi videtur, Mariæ sororis matris Domini, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem Domini, statim ab Apostolis Ierosolymorum. Episcopus ordinatus, vnam tantum scripsit Epistolam, quæ de septem Catholicis est: quæ et ipsa ab alio quodam sub nomine eius edita assentit, licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem. Egesippus vicinus Apostolorum temporum, in quinto commentariorum libro de Iacobo narrans, ait, Suscepit Ecclesiam Ierosolyma, post Apostolos, frater Domini Iacobus, cognomento Iustus, multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit, vinum & licetum non bibit, carnem nullam comedit, numquam stronus est, nec vinctus vnguento, nec usus balneo. huic soli licitum erat ingredi Sancta sanctorum: siquidem vestibus laneis non utebatur, sed lincis: solisque ingrediebatur templum: & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum ut camelorum duritiem traxille eius genna crederentur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est. Sed & Iosephus in vigesimo libro Anniquitatum refert, & Clemens in septimo *apocrypho*, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum à Nerone esse succellorem eius Albinum: qui cum necdum ad provinciam pervenisset, Ananus, inquit, Pontifex adolescens, Anani filius, de genere Sacerdotali, accepta occasione *miryiac*, concilium congregavit, & compellens publice Iacobum, ut Christum Dei filium denegaret, contradicentem lapidari iussit. qui cum præcipitatus de pinna templi, contractis cruribus adhuc semivivus tendens ad cælum manns diceret, Domine ignosce eis: quod enim faciunt, nesciunt: fullonis fuisse quo vda vestimenta extorquei solent in cerebro percussus interijci. Tradit item Iosephus, tantæ cum sanctitatis fuisse, & celebritatis in populo, ut propter eius necem, credendum sit subversam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas, Alsum autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Et Apostolorum super hoc crebris acta tellantur. Evangelium quoque quod appellatur secundam Hebræos, & à me nuper in Græcum Latinumque sermonem translatus est, quo & Origenes sæpè vitur, post resurrectionem Saluatoris refert: Dominum autem cum dedisset Iudæis neminem feruo Sacerdotis, iussit ad Iacobum, & appe-

ruit ei. Intranter enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem Domini, donec videret eum resurgentem à mortuis. Rursusque post paululum, Asserte, ait Dominus, mensam & panem. Statimque addidit, Tulit panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacobo Iusto, & dixit ei, Frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit Filius hominis à dormientibus. Tringita itaque annis Ierosolymis rexit Ecclesiam, id est vsque ad septimum Neronis annum, & iuxta templum, ubi & præcipitatus fuerat, sepultus est. Titulum vsque ad obidionem Tiro & vicinam Hadriani novissimum habuit. Quidam è nostris in Monte Oliveti eum conditum putant: sed falsa eorum opinio est.

EIVSDEM EX CATALOGO
scriptorum Ecclesiasticorum.

Simon Petrus filius Ionnæ, provincie Galilee, vico Bethsaida, frater Andreæ Apostoli, & princeps Apostolorum, post Episcoporum Antiochenis Ecclesie, & prædicationem dispersionis eorum qui de circumcisione crediderant, in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bithynia, secundo Claudij anno ad expugnandum Simonem Magum Roman pergit, ibique viginti quinque annis cathedram sacerdotalem tenuit, vsque ad vltimum annum Neronis, id est decimum quartum, à quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram verso, & in sublime pedibus elevatis, asserens se indignum ut sic crucifigeretur ut Dominus suus. Scripsit duas Epistolas, quæ Catholicæ nominantur: quarum secunda, à plebisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissimilitudinem. Sed & Evangelium iuxta Marcam, qui auditor eius & interpret fuit: huius dicimur. Libri autem, è quibus vovs Actorum eius inserti bitur, alius Evangelij, tertius prædicationis, quartus Apocalypsis, quintus Iudicij, inter apocryphas Scripturas reputantur. Sepultus Romæ in Vaticano iuxta viam triumphalem, totius vrbis veneratione celebratur.

EIVSDEM EX CATALOGO
scriptorum Ecclesiasticorum.

Iudas frater Iacobi, parvam quidem, quæ de septem Catholicis est, epistolam reliquit. Ee quia de libro Enoch, qui apocryphus est, in ea assumitur testimonium, à plerisque rejicitur: tamen auctoritatem vetustate iam & vñ meruit, & inter sanctas Scripturas computatur.

I N D E X

TESTIMONIORVM A CHRISTO

ET APOSTOLIS IN NOVO TESTAMENTO

CITATORVM EX VETERI.

Quæ huc in id congesta sunt, vt pii Lectores naturam quorundam intelligentiam, quæ ab ipso Christo vero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita, assequantur, perspiciantque in quem usum ea Apostoli & Euangelistæ adduxerint.

- GENESIS.**
- 1 d Masculum & feminam fecit eos. Matt. 19. a. Mar. 10. a
- 2 a Requiescit Deus die septima ab omnibus operibus suis. Heb. 4. b
- 3 b Factus est primus homo Adam in animam viventem. 1. Cor. 15. f
- 4 d Dimittet homo patrem, & matrem, & adheret vici. Matt. 19. a. Marc. 10. a. Ephes. 5. g. 1. Cor. 6. d
- 5 d Erunt duo in carne vna. Matt. 19. a. Marc. 10. a. Corinth. 6. d. Gal. 3. b
- 12 a Ex ide terra tua & de cognatione tua. Act. 7. a
- 13 a Et in semine tuo broediceantur omnes gentes. Act. 3. d. Eph. 5. g
- 15 b Sic erit semeo tuum. Rom. 4. c
- 15 b Credidit Abraham Deo; & repositum est illi ad iusticiam. Rom. 4. a. Iac. 2. d. Gal. 3. a
- 15 c Erat semen tuum peregrinum in terra non sua. Act. 7. a
- 17 a Quia patrem multarum gentium constitui te. Rom. 4. c
- 18 b Secudum hoc tempus veniam, & erit Sara filius. Rom. 9. b
- 21 b Erat ancillam & filium eius. Gal. 4. d
- 21 b In Isaac vocabitur tibi semen. Rom. 9. b
- 22 c Nisi benedicens benedicam te, & multipl. Heb. 6. c
- 22 d Quia benediceatur io te oioes gentes. Gal. 3. b. Act. 3. d
- 25 c Quia maior seruierit mihi. Rom. 9. c
- EXOVS.**
- 3 b Ego sum Deus Abraham, &c. Marth. 22. c. Marc. 12. c. Luc. 20. f
- 4 d In hoc ipsum excusui te, vt ostendam in te potentiam meam. Rom. 9. d
- 12 g Os oio communiueris ex eo. Ioan. 19. f
- 13 a Omne masculinum adaperiens vestram. Luc. 2. d
- 16 d Qui mltum, noo abundauit, &c. 1. Cor. 8. c
- 20 c Noo merchaberis. Matt. 5. d
- 20 c Noo adulterabis, Noo occides, Non furum facies, Non loquens cõtra proximum tuum falsum testimonium, Noo coocipies. Rom. 13. c
- 20 c Non coocipies. Rom. 7. b
- 20 c Noo occides. Mat. 5. c. Luc. 18. d
- 20 c Hoors patrem tuum & matrem tuam. Matt. 15. a. Mar. 7. b. Ephes. 6. a
- 21 c Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte moriatur. Matt. 15. a. Mar. 7. b
- 21 c Oculum pro oculo, dentem pro dente. Matt. 5. f
- 23 d Principi populi tui oio maledices. Act. 23. a
- 24 e Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus. Heb. 9. c
- 25 g Vide, omnia factio secudum exemplar quod tibi ostensum est, &c. Heb. 8. b. Act. 7. f
- 31 a Fac nobis deos qui præcedant nos. Act. 7. c
- 33 d Misereror cui volaero, &c. Rom. 9. c
- 34 d Noo sicut Moyfes poebat velamen super faciem. 1. Cor. 13. c
- L A T I N.**
- 12 g Sancti eris, quoniam ego sanctus sum. 1. Pet. 1. c
- 18 a Qui fecerit homo, viuet in ea. Rom. 10. b. Gal. 3. b
- 19 e Noo perurabis. Matt. 5. e
- 19 d Diliges proximum tuum sicut teipsum. Rom. 13. d. Gal. 3. c
- 19 d Diliges proximum tuum. Matt. 5. g
- 20 b Qui maledixerit patri, & matri, &c. Marth. 15. a
- 24 d Oculum pro oculo. Matt. 5. f
- 26 b Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo, &c. 1. Cor. 6. d
- N V M E R I.**
- 9 b Os oio communiueris ex eo. Io. 19. f
- D A V I D.**
- 4 d Etenim Deus ooster ignis coofumeus est. Heb. 12. g
- 5 b Non coocipies. Rom. 7. c
- 5 b Non occides. Matt. 5. c. Luc. 18. d
- 5 b Non merchaberis. Matt. 5. d. Luc. 18. d
- 5 b Non furum facies. Loc. 18. d. Rom. 13. c
- 5 b Non loquens cõtra proximum tuum falsum testimonium. Luc. 18. d. Rom. 13. c
- 5 b Honora patrem & matrem. Mat. 15. a. Mar. 7. b. Ephes. 6. a
- 6 a Audi Israel, Dominus Deus noster Deus vult. Mar. 12. c
- 6 a Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, &c. Matt. 23. d. Marc. 12. c. Luc. 10. c
- 6 c Io. d. Dominus Deus tuum adorabis, & illi soli seruias. Matt. 4. b. Luc. 4. b
- 6 c Non tentabis Dominum Deum tuum. Mar. 4. b. Luc. 4. b
- 8 a Non in solo pane viuit homo. Matt. 4. a. Luc. 4. a
- 10 d Deus personam hominis noo accipit. Gal. 3. b
- 18 c Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus. Act. 3. d. 7. c
- 19 d In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Matt. 18. b. Ioan. 8. c. 1. Cor. 13. a
- 29 d Oculum pro oculo, dentem pro dente. Matt. 5. f
- 21 d Maledictus omnis qui pendet io ligno. Gal. 3. b
- 25 b Non alligabis os boui trituranti. 1. Cor. 9. a. 1. Tim. 5. c
- 25 b Si quis motus fuerit noo habebis filium. Matt. 23. c. Mar. 12. b. Luc. 10. c
- 27 d Maledictus omnis qui non permanserit in omnibus, &c. Gal. 3. b
- 30 c Quis ascendet in celum? Rom. 10. b
- 30 c Propè est verbum in ore tuo, & in corde tuo. Rom. 10. b
- 32 c Ego ad emulationem vos adducam in non gentem, &c. Rom. 10. d
- 32 c Mihi vindictam, ego retribuam. Rom. 12. d
- I O S E P H.**
- 1 a Non te deferam, oque detrahe linguam. Heb. 13. a
- R A C. II.**
- 7 c Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium. Heb. 1. b
- R A C. III.**
- 19 b Domine, prophetas tuos occiderunt, &c. Rom. 11. a
- 19 b Reliqui mihi septem millia virorum. Rom. 11. a
- I O I.

5 c Comprehendam sapientes in altis eorum. 1. Cor. 3.d

LIBER PSALM.

2 a Quare fremuerunt gentes. Act. 4.c

2 b Filius meus es tu, ego hodie genui te. Act. 13.c. Heb. 1.b. 5.b

2 c Reges eos in virga ferres. Apoc. 2.g. 19.c

4 b Italcimint, & nolite peccare. Eph. 4.f

5 c Sepulchrum patiens est guttur eorum. Rom. 3.b

6 c Discedite a me omnes qui operamini ioiquitatem. Matt. 7.d. 23.d. Luc. 13.f

8 b Ex ore infantium, & lactentium, &c. Matt. 21.b

8 c Quis est homo quod memor es eius. Heb. 2.a

8 c Omnia subiecit sub pedibus eius. 1. Cor. 15.d

9 c Quorum os maledictione & amaritudine plenum est. Rom. 3.c

13 a Non est iustus quisquam, non est intelligens. Rom. 3.b

13 b Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Rom. 3.c

15 c Propeudum Dominum in coopectu, &c. Act. 2.d

15 d Non dabis sanctum tuum vide te corruptionem. Act. 2.e. 13.c

17 a Ego ero fidens in eam. Heb. 1.c

17 g Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine. Rom. 15.b

18 a Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum. Rom. 10.d

21 a Eli, Eli, lama sabachani. Mat. 27.c. Marc. 15.c

21 c Diuertent tibi vestimenta mea. Matt. 27.d. Ioan. 19.c

21 c Nuntiabo nomen tuum fratribus meis. Heb. 2.c

23 a Domini est terra, & plenitudo eius. 1. Cor. 10.f

24 c Odio habuerunt me gratis. Ioan. 15.d

30 a In manus tuas commendo spiritum meum. Luc. 23.f

31 a Beati quorum remissa sunt iniquitates. Rom. 4.a

33 c Qui enim vult vitam diligere, & dies videre bonos. 1. Pet. 3.b

39 b Hostiam & oblationem nolui. Heb. 10.b

40 c Qui manducet mecum panem. Ioan. 13.b

43 d Propter te mortificamus tota die. Rom. 8.g

44 b Theotius tuus Deus in seculum seculi. Heb. 10.c

50 a Ut infuscetis in fetionibus tuis. Rom. 3.a

54 d laeta super Dominum curam tuam. 1. Pet. 5.b

61 d Vniufcuique autem propitiam mercedem accipiet. 1. Cor. 3.b

167 d Ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem. Eph. 4.b

68 b Zelus domus tue comedit me. Ioan. 8.d

68 b Impropria improperantiam tibi cedebant super me. Rom. 15.a

68 c Fiat mensa eorum coram ipsa in laqueum. Rom. 11.b

68 c Fiat commoratio eorum desertis. Act. 1.d

68 c In sui mea potauerunt me acetos. Ioan. 19.f

77 a Aperiam in paratibus os meum. Matt. 13.c

77 c Panem celi dedit eis. Ioan. 6.d

81 b Ego dixi Dni estis. Ioan. 10.g

88 d Inuocaui Dauid seruum meum. Act. 13.d

90 c Angelis suis mandauit de te. Matt. 4.a. Luc. 4.b

93 b Dominus nouit cogitationes sapientum, quoniam vanae sunt. 1. Cor. 1.d

94 c Hodie si vocem eius audieritis. Heb. 3.b

94 d Secor iurei in ira mea. Heb. 4.a

96 b Et adoret eum omnes angeli eius. Heb. 1.b

101 d Tu in principio Domine terram fundasti. Heb. 1.c

103 a Qui facit angelos suos spiritus. Heb. 1.c

108 b Et episcopatum eius accipiat alter. Act. 1.d

109 a Dixit Dominus Domino meo. Matt. 12.d. Luc. 10.g. Act. 1.f

109 a Sede a dextris meis. Heb. 1.d

109 a Donec ponam inimicos tuos scabellum. &c. Heb. 1.d. 1. Cor. 15.d

109 b Tu es sacerdos in eternum. Heb. 1.b. 7.c

109 b Iurauit Dominus, & non pernebie eum. Heb. 7.c

111 b Dispexit dedit pauperibus. 1. Cor. 9.c

115 a Credidi, propter quod locutus sum. 1. Cor. 4.c

115 a Omnis homo meodax. Rom. 3.a

116 a Laudate Dominum omnes gentes. Rom. 15.c

117 a Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. Heb. 13.b

117 d Lapidem quem reprobaui in aedificans. Matt. 21.d. Marci 12.a. Act. 4.b. 11. Pet. 2.b

117 d Hosanna filio Dauid. Math. 21.b

135 c De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Act. 1.c

139 a Vescoum aspidum sub labus eorum. Rom. 3.b

PROVERB.

3 a Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Rom. 12.d

3 b Fili nri, noli negligere disciplinam Domini. &c. Heb. 12.b

6 b Quem diligit Dominus corripit, &c. Heb. 12.b. Apoc. 3.d

10 b Charius operis multitudinem peccatorum. 1. Pet. 4.b

17 c Videte, ne quis malum pro malo alicui reddat. 1. Thess. 5.d

1. Pet. 3.b

30 c Qui maledixerit patri vel matri. Matt. 15.a. Marc. 7.b

35 c Si eluxerit iocundum tuum, ciba illum. Rom. 12.d

36 b Canis reuersus ad vomitum. 1. Pet. 3.d

ISAIA.

3 c Nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis semen. Rom. 9.f

5 d Homo plantauit vineam. Matt. 21.b. Luc. 10.b. Marc. 11.a

6 a Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus sabaoth. Apo. 4.d

6 c Audim audietis, & non intelligitis. Matt. 13.b. Marc. 4.b. Luc. 8.b. Act. 28.f. Ioan. 12.f

Rom. 11.b

7 c Ecce Virgo in vetro habebit. Matt. 1.d

8 d Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi Deus. Heb. 1.d

9 a Terra Zabulon & terra Nephtali. Matt. 4.c

10 c Si fuerit nomen filiorum Israel tanquam arena maris. Rom. 9.f

11 c Reuelabitur ille ioiquis quem Dominus interficiet spiritu oris sui. 1. Thess. 1.e

11 c Ecce radix Jesse. Rom. 15.c. Act. 13.d

11 c Cecidit cecidit Babylon illa magna. Apoc. 14.b

12 d Manducemus & bibamus, cras enim moriemur. 1. Cor. 15.o

11 f Hec dicit sanctus & verus, qui habet clauem David. Apoc. 3.b

15 c Absterget Dominus omnia lacryma ab oculis, &c. Apoc. 7.d. 21.b

18 c Quoniam in aliis linguis & labus aliis loquar populo huic. 1. Cor. 14.d

28 d Ecce pono in Sion lapidem offensiois. Rom. 9.g. 1. Petri 2.b. Act. 4.b

29 d Populus hic labis me honorat. Matt. 15.a. Marc. 7.b

29 c Petram sapientiam sapientum & prudentiam, &c. 1. Cor. 13.c

33 c Vbi sapienter vbi scriba vbi inquitur huius seculi. 1. Cor. 13.c

40 a Vox clamantis in deserto. Mat. 3.a. Marc. 1.a. Luc. 3.a. Ioan. 1.c

40 b Omnis caro fenum. 1. Pet. 1.d. 1. Cor. 15.d

40 d Quis enim cognouit sensum Domini, ut quis intruxit eum. 1. Cor. 2.d

40 d Quis enim cognouit sensum Domini, ut quis intruxit eum. 1. Cor. 2.d

eius fuit. Rom. 1.1.d
 41 b 44. a. Ego sum prima & novissima. Apoc. 1.1.d.1.c
 42 a Ecce puer mortis quem elegi. Mart. 1.2.b
 43 d Ecce nova facio omnia. Apoc. 21.b.2.Cor. 6.d
 45 b Numquid dicit figmentum ei qui se, &c. Rom. 9.d
 45 d Viso ego, dicit Dominus, quoniam mihi flectetur omne genus. Rom. 14.b
 49 b Posui te in lucem Gentium. Act. 23.g
 49 c Tempore accepto exaudiui te, &c. 2.Cor. 6.a
 49 e Non esurient neque ficient amplius. Apoc. 7.d
 50 b Tunc expuerunt in faciem eius. Mart. 16.g
 51 b Quam speciosi pedes evangelizantium pacem. Rom. 10.c
 52 d Propter quod exire de medio eorum, & separamini, &c. 2.Cor. 6.d
 52 d Nomen Dei per vos blasphematur. Rom. 2.d
 52 d Quibus oon est annuntiatum de eo, videbunt. Rom. 1.c
 53 a Domine, quis credidit auditui nostro. Rom. 10.c. Joan. 12.f
 53 b Ipse infirmatates nostras accipit. Mart. 8.c
 53 c Tamquam ovis ad occisionem. Act. 8.f
 53 d Et cum iniquis reputatus est. Mar. 15.c. Luc. 22.d
 53 e Qui peccatum non fecit, nec innocentis est dolus. 1.Pet. 2.d. 1. Joan. 3.a
 53 e Qui peccata nostra percutit in corpore. 1.Pet. 2.d
 54 a Latere sterilia quæ non parit. Gal. 4.d
 54 e Et erunt omnes docibiles Dei. Joan. 6.e
 55 c Et qui sitis, veniat, & qui vult, accipiat aquam vitæ gratis. Apoc. 22.d
 55 b Dabo vobis sancta David fidelia. Act. 13.c
 56 c Domus mea domus orationis vocabitur. Mart. 21.b. Marc. 21.c. Luc. 19.g
 59 b Coorritus & infelicitas in viis eorum. Rom. 3.c
 59 c Galem salutaris assumite. Eph. 6.c. 1.Thess. 5.b
 60 d Veniet ex Sion qui eripiet & auertat impietatem à Iacob. Rom. 11.d
 60 c Et porte eius oon claudentur per diem. Apoc. 21.g
 60 d Et ciuitas non eget sole neque luna. Apoc. 21.g
 60 d Nox ultra non erit. Apoc. 22.a
 61 a Spiritus Domini super me. Luc. 4.c
 62 d Dicite filiæ Sion, ecce rex tuus venit. Mat. 21.a
 64 b Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, &c. 1.Cor. 2.b

65 a Innocens sum oon à querentibus me. Rom. 10.d
 65 a Tota die expandi manus meas ad populum non credentem. Rom. 10.c
 63 c Nemo verò celos, & eorum terram. 2.Pet. 3.c. Apoc. 11.a
 66 a Carum mihi sedes est. Act. 7.f
 66 g Vbi vermis eorum non moritur. Mar. 9.g

I A R U M.

5 b Vos autem fecistis illam speculundis latronum. Mart. 21.b. Mar. 11.c. Luc. 19.g
 9 g Qui gloriatur, io Domino gloriatur. 11. Cor. 1.d.2. Cor. 10.d
 10 a Quis non timebit te Domine. Apoc. 15.b
 17 d Ego sum scrutans renes & corda. Apoc. 2.f
 31 c Vos in rama audita est. Mart. 2.d
 31 a Ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios. 2.Cor. 6.d
 31 a Ecce dies venient, dicit Dominus, & consummabo super dæmum Israël, & super domum Iuda testamentum novum. Heb. 8.c
 31 f Hoc autem testamentum quod testabor ad illos, &c. Dabo leges meas in cordibus eorum. Heb. 10.c
 33 a Cecidit cecidit Babylon magna. Apoc. 18.a

E A A C H.

3 Accipe librum, & denota illam. Apoc. 10.d
 10 b Qui fecerit homo, vivet in ea. Rom. 10.b
 32 b Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum. Mart. 24.c
 36 c Nomen Dei per vos blasphematur inter Gentes. Rom. 2.d

D A N I E L.

9 g Cùm videritis abominationem desolationis quæ dicta est à Daniele propheta. Mart. 24.b. Mar. 13.b. Luc. 21.d

O I E E.

1 d Et erit in loco ubi dictum est eis. Non plebs mea vos, &c. Rom. 9.c
 1 d Vocabo nō plebem meam, plebem meam. Rom. 9.c. 1.Pet. 2.b
 6 c Misericordiam volo, & non sacrificium. Mart. 9.b. 1.2.a
 10 b Tunc incipient dicere montibus, Cadite super oos: & collibus Operite nos. Luc. 23.d
 11 a Ea Ægypto vocauit filium meum. Mart. 1.c
 13 d Absorpta est mors in victoris. 1.Cor. 13.g

I O A L.

1 g Et erit in oculis diebus, di-

cit Dominus, effundam de Spiritu meo. Act. 2.c
 1 g Omnis enim quicumque inuenerit nomen Domini, saluus erit. Rom. 10.c

A M O S.

5 Numquid victimas & hostias obmiltis mihi. Act. 7.g
 6 a Væ vobis dissiubus. Luc. 4.d
 9 c Post hac reseruet, & reedificabo tabernaculum David. Act. 15.c

I O N A S.

1 a Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus. Mart. 12.c. Luc. 11.d
 5 b Penitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Mart. 12.c. Luc. 11.d

M I C H A.

5 a Et tu Bethlehem terra Iuda. Mar. 7.a
 7 b Veni separare hominem aduersus patrem suum, & filium aduersus matrem. Mart. 10.d. Luc. 12.g

A G O R.

2 b Adhuc semel, & ego mouebo non solum terram, sed & celum. Heb. 12.g

H A A C.

1 b Videre contemporaneos, & admirari, & disperdunt quia opus operor ego in diebus vestris. Act. 13.f
 2 a Iosus autem ex fide viuit. Rom. 1.c. Gal. 3.b

N A N U M.

1 d Quam speciosi pedes evangelizantium pacem. Rom. 10.c

Z A C H A R.

8 c Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo. Eph. 4.f
 9 b Ecce rex tuus venit. Mart. 21.a. Ioan. 12.b
 11 c Et accepterunt triginta argenteos. Mart. 27.a
 12 c Videbo in quem compunguerunt. Ioan. 19.g
 13 c Percutiam pastorem. Mart. 26.c. Mar. 14.b

M A L A C H.

1 a Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Rom. 9.c
 3 a Ecce ego mitto angelum meum. Mart. 11.b. Marc. 1.a. Luc. 7.d. Ioan. 1.c
 4 b Ipse est Elias qui venturus erat. Mart. 11.b
 4 b Quid est quod scribe diguot, quod Eliam oporteat primum venire. Mart. 17.8. Marc. 19.b
 4 b Ut conuertat corda patrum in filios. Luc. 1.b

H E B R A I

HEBRAICORVM, CHALDÆORVM, GRÆCORVMQVE NOMINVM INTERPRETATIO.

ARON, Moos sive Mo-
raus.
Abba, Pater, Sycum est
verbum.

Abarim Transitus, planus sive Tran-
sientes.

Abdemelech, Seruus regis.

Abdenago, Seruus clauiculis.

Abdias, Seruus Domini.

Abdon, Seruus.

Abel, per aleph, Luctus, Ciuitas.

Abel, per be in principio, Vanitas,
filius Adam.

Abesilom, Pater pacis.

Abia, pater Domini.

Abiathar, Pater excellens.

Abigail, Pater exultationis.

Abimelech, Pater rex.

Abinadab, Pater spontaneus.

Abisag, Patris ignorantia.

Abner, Patris lucerna.

Abra, Ancilla, Græcum verbum.

Abram, Pater excelsus.

Abraham, Pater multarodinis.

Abisalon, Pater pacis.

Acan, Tribulatio.

Accaroor, Siemitas.

Achab, Frater patris.

Achaz, Dolor, vel Tristitia.

Achaz, Apprehendens, sive Possidens.

Achimelech, Frater meus rex.

Achitob, Frater bonitatis.

Adam, Homo, sive Terrenus, aut
Rufus.

Adon, Domioos, aut Bosis.

Adonai, Domini mei, oumero mul-
titudinis vnam est ex nominibus
Dei, quod interper aliquando
posuit pro nomine Dei tetragram-
maton.

Adonias, Dominator, Dominus.

Aegyptus, Angustia, sive Tribulatio-
nes, Hebraicè Miserrim.

Aeneas, Laudans.

Ethiopia Græcè, ardorem significat.
Hebraicè Cas dicitur, id est Ni-
gredo vel Nigra.

Agabus, Locustia.

Agag, Teſtum.

Agar, Peregrina.

Aggæus, Festiuus.

Abod, Laudans.

Alexander, Auxiliator virilis.

Alexandria, Hebraicè dicitur No-
quod interpretatur Crudum, sive
lentatio.

Alleluia, Laudate Dominum.

Amalec, Populus lambens.

Amam, Mater, Timor eorum.

Aman, Coniuratus.

Amara, Fides, sive Veritas.

Amasai, per aleph, Fortis vel Ro-
bus.

Amasai, per ain Populi munus.

Ameclech, Rex.

Amen, Fiat, Efficiatur, aut Firmiter
fit.

Aminadab, Populus spontaneus.

Amaro, Populus eius.

Amnon, Fidelis aut Verax.

Amocibari, Amari, Rebelles.

Amos, per aleph, Fortis, pater, Hæz.

Amos, per ain, Oneratus, vnus ex
duodecim Prophetis.

Amri, per aleph, Amarus, vel Lo-
quens.

Amri, per ain, Manipulus, vel Do-
minum, Princeps militie Israe-
lucæ.

Anania, Nubes Domini.

Anathoth, Responsiones, sive Can-
tica.

Andreas, Fortissimus.

Anna, Gratiola, sive Misericors.

Antiochus, pro vehiculo.

Aphrica Hebraicè Pul dicitur, id est,
Casus vel Ruina, Isaz 66.34.

Arphica, Nahum 3.9. Put. Craſſa, si-
ue Pinguis.

Apoſtolus, Miſſus, Legatus.

Arabes, Vespertini, ad Par. 16.1.

Arabes, Pfalm. 7.1.3. Hebraicè Saba,
id est, Conuerſio.

Aram, Celſitudo, Sublimitas.

Araræ, Maledictio tremoris.

Arbec, Quamors.

Archurichinus, Princeps tricinij.

Areopagita, De colle Martis.

Areopagus, Collis Martis.

Areuoa, Arca, vel Castrum.

Argob, Gleba, vel Glarea.

Armenia, Hebraicè dicitur Araræ,
Maledictio tremoris.

Arnon, Exultans.

Arphaxad, Sanans.

Artaxerxes, Lumen, sive Maledictio.

Alaph, Co-gregios.

Aſer, per ſamech, Viſtus, filius
Caath.

Aſer, per ſin, Beatitudo, sive Felici-
tas, filius Iacob.

Aſuerus, Princeps de Capar.

Aſtur, Inſidians, sive Beatus.

Aſtroth, Greges sive Duſtæ.

Athalia, Tempus Domino.

Athene, Sine cumulo.

Attalia, Augens, vel Nutrens.

Aua, Iniquitas.

Axa, Adorata.

Axarias, Auxilium Domini.

Axoc, Adiutor.

Azotus, Hebraicè Aſidod, Depra-
datio.

B.

Baal, Idolum, aut Dominans.

Baal, Ofce 10.14. Aſbel legendum,
id est, Pognauit Deus.

Bazim, Idola; Dominantes.

Babel, Confuſio, Commiſtio.

Bala, Inmeritata, Turbata, ancilla
Rachel, per he in fine.

Bala, Deglutiens, Deſtroens, vrbis,
per ain in fine.

Balaam, Venustas populi.

Balec, Deſtruens.

Banaias, Filius Domini.

Barac, Fulgur.

Barachias, Benedicens Domino.

Bar-ionas, Filius columbae.

Barnabas, Filius conſolationis.

Barſabas, Filius conuerſionis.

Barthanas, Filius cæcus.

Bartholomæus, Filius ſuſpendentis
aquas.

Baruch, Benedictus.

Bathuel, Filiatio Dei.

Batus, menſura liquidorum.

Beel-phigor, Idolum hæzus.

Beel-rebub, idolum muſicæ.

Beera, Putus.

Behemoth, lumentos, Quadrupedia.

Bel, Ventrulus.

Bela, Deglutiens, Deſtruens.

Belial, Ventrulus, Abſque iugo.

Ben-enoon, Filius diſtinarum iuarû.

Beniamin, Filius dexterae.

Bera, Filius doloris mei.

Bera, Putus.

Bereſith, in principio. Sic vocant
primus liber Legis.

Berſabee, Putus iuſtantiæ.

Berth-abara, Domus tranſitus.

Berth-ania, Domus obediens vel
a miſericordiis.

Berth-auen, Domus vanitatis.

Berth-dagon, Domus fumentæ.

Berth-el, Domus Dei.

Berthet, Diuſio.

Berth-ſchem, Domus panis.

Berth-phage, Domus oris vallium.

Berth-phogor, Domus hæzus.

Berth-labece, Domus iuramenti, ci-
uicas.

Berth-laida, Domus fugam.

Berth-lames, Domus ſolis.

Berthul, Virgo.

Berex, Fulgur.

Boanerges, vel iuxta S. Hieronymum,
Banerem, Filij conſtrui.

Booz, in fortitudine.

Borih, herba in qua est actimonia
ſapotis.

Bofor, Munus.

Bofra, idem.

C.

Caath, Congregatio, Obſeſio.

Cades, Sanctitas.

Can, Poſſeſſio, Poſſeſſus.

Caleb, Quasi cor.

Cana, Zelus, Emulatio.

Cananæus, id est, ex Cana vico Ga-
lilee.

Capharnaum, Ager poenitentia.

Cappadoces, Hebraicè Capthorim,
id est Sepharule.

Carath-ia, in, Ciuitas ſiluarum.

Carath-ſepher, Ciuitas litterarum.

Carmel, Cognitus circumciſionis, vel
Hilich.

Agnus circumciscus.
 Carduagocentes, Hebraicè Tharús,
 id est, Contemplatio gaudij.
 Cedar, Nigredo, Tristitia.
 Cedus, Sanctitas.
 Cedron, Denigratus, Tristis.
 Cephas, Petrus, à petra, Sycum.
 Cetur, Aromatizans.
 Chareas, Lætus.
 Chaldæ, Hebraicè Chaldim, id est,
 Quasi dæmones.
 Cham, Calidus, Calor.
 Chanaan, Mercator, Negoriator.
 Charnel, idem quod Carmel.
 Cherub, Quasi magister.
 Chodchod, Iaspis.
 Chorrai, Furor, Furores.
 Christus, Vinctus.
 Chus, Athiops.
 Cin, Pollicio, Emptio.
 Cinoth, Lamentationes.
 Cis, Durus, Stripula.
 Cleophas, Gloria, omnis.
 Cælestia, Curia Syria.
 Colosseus, Supplicio affecti.
 Corban, Corbana, Donum, Obla-
 tio.
 Core, Calvus, Caluitium, per heth
 in fine.
 Core, per aleph in fine, Vocans, Le-
 gens, 1. Pat. 9. 19.
 Corozaim, Hic est mysterium.
 Corbi, Mendax.
 Cyprus, Pulehæ.
 Cyrus, Quasi miser.

D.

Dagoo, Frumentum.
 Dalila, Pauperas.
 Damascus, Sanguinis succus.
 Damascus, 1. Reg. 16. b. Similitudo
 incendi, Hebr. Dumefec.
 Dao, Iudicans, sue Iudicium.
 Daniel, Iudicium Dei.
 Darius, Requirerens.
 Damascus, Generationis procura-
 tio.
 Dathan, Ritus, Lex.
 David, Dilectus.
 Debora, Apes, Verbum.
 Decapolis, Decem ciuitatum, (sub
 regio.)
 Diabolus, Criminator, Calumniator.
 Diabolus, Habacuc. 1. 4. Hebr. Re-
 feph, id est, Volucris, Flamma.
 Dibre hamam, Verba dierum.
 Dydymus, Gemellus.
 Dina, Iudicium, vel Iudicans.
 Dionysius, Divinitus illaratus.
 Dithalsum, Duo maris.
 Dorg, Sollicitus, Anxius.
 Doe, Generatio.
 Dura, Generatio, vel Habitatio.

E.

Ebal, Aceruus vetustatis.
 Ecclesiastes, Consonator.
 Eden, Voluptas, Delicia.
 Edom, Rufus.
 Egloo, Virilium.

Elcana, Deus celotes.
 Elcasar, Dei adiutorium.
 Elchanan, Dei gratia sue miseri-
 cordia.
 Eliacim, Dei resurrectio.
 Elias, Deus Dominus.
 Elieser, Dei adiutorium.
 Elimelech, Deus meus rex.
 Elisabeh, Deus iuramenti.
 Eliseus, Dei salus, Deus saluans.
 Elle haddebarim, Hæc sunt verba, sic
 incipit quintus liber Legis.
 Elnohan, Deus dedit.
 Emmanuel, Nobiscum Deus.
 Emmaus, Timens consilium.
 Enac, Gigas, Torques.
 Encenia, Reconatio, Deditatio.
 Ennom, Ecce illi.
 Enos, Homo, vel Vir.
 Ephraim, Frugifer, Crescens.
 Ephraim, Hebraicè Ephra, id est,
 Pulverulenta, sue plumbæ. 1. Reg.
 13. 7.
 Ephraim, Vbertas, sue Frugifera.
 Ephron, Pulsis.
 Esau, Faciens, Operans.
 Esdras, Adiutor, Atriom.
 Esther, Occulta, Abcondita.
 Eram, Aus eorum.
 Etham, Fortitudo eorum.
 Eubulus, Prudens.
 Ezechias, Fortitudo Domini.
 Ezechiel, Fortitudo Dei.
 Extel, Auxilium Dei.

G.

Gabaa, Collis.
 Gabriel, Vir Deus, aut Dei.
 Gad, Felix, Accensus.
 Gadgad, Felicitas felicitatis, Accen-
 sus exercitus.
 Galaad, Abiectio.
 Galaad, Aceruus testimonij.
 Galatz, Lactantes.
 Galgal, Rota, Revolutio.
 Galilæa, Volubilis.
 Gazer, Præfessio.
 Gazophylacium, vbi thesauri templi
 seruabatur.
 Gebal, Termious.
 Gedeon, Conterens.
 Gebenoa, Vallis tristitia.
 Gehennom, Vallis conflagrans.
 Gelboz, Revolutio inuestigatiois.
 Gersom, Aduena sibi.
 Gersom, Exilium eius.
 Gihl, Termini.
 Gihon, Pectus, Exitus.
 Gog, Tectum.
 Golgotha, Caluaria, vbi caput mor-
 tuorum reponitur.
 Goliath, Transmigration.
 Gormor, genus mensure.
 Gormorha, Populus rebellis.
 Greci, Hebraicè Iewanim, id est De-
 ceptores.

H.

Habacuc, Luctator.

Hananias, Gratia Domini.
 Haran, Destructus.
 Hanoth-iaur, Oppida illuminatio-
 nis.
 Hebal, Aceruus vetustatis.
 Heber, Socius, Particeps, per heth
 in principio.
 Heber, per an Transfus.
 Hebrus, Transiens.
 Hebron, Societas.
 Heli, Oblatio.
 Heliopolis, Hebraicè dicitur On, id
 est, Dolor.
 Henoch, Dedicatus.
 Hermon, Destructio.
 Hefion, Sagitta exultationis.
 Heua, Vitis, Viscos.
 Hierapolis, Sacra ciuitas.
 Hieronymus, Sacrum nomen.
 Holofernes, Fortis dux.
 Hor, Meos.
 Horeb, Desertum.
 Horma, Destructio.
 Hur, Libertas.
 Hus, Consilium.
 Hyenensis, Carmen ouptiale.

I.

Iabel, Desiliens.
 Iabes, Sacras, per sin in fine.
 Iabes, Tristitia, per lade in fine.
 Iacob, Supplicator.
 Iahel, Ascendens, Damula.
 Iahiel, Vir Dei.
 Iazritis, Illuminatus.
 Iamni, Dextera, vel Dexter.
 Iapheth, Dilatus.
 Ialon, Sanaos.
 Iauan, Decipiens.
 Ichabod, Vbi gloria, Vz gloriæ.
 Idumea, Rufa, Terrena.
 Ielus, Cooculatio.
 Iechooias, Præparatio Domini.
 Iehu, Ipse, Existens.
 Iehus, Tinea coriosus, per sin.
 Iehus, 1. Par. 3. 10. Consiliarius, per
 fide.
 Iemini, Dextera, vel Dexter.
 Iephthe, Aperiens.
 Ierameel, Misericordia Domini.
 Ieremias, Celsitudo Domini.
 Iericho, Luna, Mensis.
 Ieroboam, Impugnans idolum.
 Ieroboam, Impugnans populum.
 Ierofolyma, Visio pacis, Visio per
 feda.
 Ierusalem, idem.
 Iesse, Ens, Existens.
 Ieshoc, Est vacuus.
 Iesus, Hebraicè Iehosus, Dominus
 saluator.
 Iethro, Excellens.
 Iezonias, Auscultatio Domini.
 Iezrahel, Semen Dei.
 Iezus, id est, India, Hebraicè dici-
 tur Hodu, id est, Laudatio.
 Iezus, Iob. 1. 16. Hebraicè Ophir,
 id est, Cinis.
 Ioab, Paternitas, Habeos patrem.
 Ioachaz, Domini apprehensio.
 Ioachaz, 1. Par. 34. 8. Appendens.
 ioachum,

Ioachim, Domini preparatio.
 Ioschim, Domini resurrectio.
 Ioas, Diffidens, Desperans.
 Ioas, Domini ignis, 4. Regum 11.
 11. Hebr. Iehoas.
 Ioas, 1. Par. 7.8. & 27. 28. Times cor-
 rosus per ain.
 Iob, Dolens, Gemens.
 Ioel, Volens, Incipiens.
 Iohanan, Gratiolos, Pius, Miseri-
 cors.
 Iohannes, idem.
 Ionas, Columba.
 Ionadab, Spontaneus.
 Ionathan, Domini donum, filius
 Saul.
 Ioram, Excelsus.
 Iordanis, Fluvius iudicii.
 Iosaphat, Domineus Iudex.
 Ioseph, Augmentum.
 Ioseph, Psalm. 80. 1. Domini aug-
 mentum, Hebr. Iehoseph.
 Iosias, Ignis Domini.
 Iosue, Domini salvator.
 Isaac, Risus.
 Iai, Munus aut Ens.
 Iai, 1. Par. 1. 13. Vir meus.
 Iaius, Domini salus.
 Isoboth, Vir confusiois.
 Iscariotes, Vir occisiois.
 Minahel, Exaudito Dei.
 Israel, Praeulens Deo.
 Isachar, est Merces, Præmium.
 Ithamar, Infula palat.
 Iublatius, Buccina.
 Iudas, Laudatio.
 Iulius, Lanuginosus.

L.

Laban, Albus, Candidus.
 Lamech, Pauper, Humiliatus.
 Lapidoch, Fulgura.
 Lazarus, Dei adiutorium.
 Lechi, Maxilla.
 Leci, Lex.
 Leci, Copulatus.
 Leuiathan, Copulatio, Societas sua.
 Lia, Laboriosa, Fatigata.
 Libanus, Candidus.
 Libya, Hebraicè Lubien, Cor maris.
 Lithotritos, Lapidibus stratus.
 Lot, Involutus, Colligatus.

M.

Maacha, Aterita.
 Maafias, Opus Domini.
 Maceda, Incendium.
 Madian, Iudicium, Litigans.
 Magdalena, Magnifica.
 Magi, Sapientes, vel Philosophi.
 Malachias, Nuntius meus.
 Malaleel, Laudans Deum.
 Malchus, Rex.
 Mammona, Pecunia, Divitie.
 Mamzer, De foetore natus.
 Manahem, Consolator.
 Manaïes, Obitus, Oblivio.
 Manue, Reques.
 Mara, Amara.
 Mardochai, Amara contritio.

Macia, Exaltata, Amaritudinis mare.
 Martha, Provocans.
 Massa, Onus.
 Maspha, Specula.
 Mathusael, Mortem suam postulans.
 Mathaus, Donatus.
 Melchias, Rex Dominus.
 Melchisedec, Rex iustitie.
 Melchi-sua, Rex salvator.
 Mesollam, Pacificus.
 Mesopotamia, Regio sic dicta, quod
 duobus fluvius Euphrate & Tigre
 ambiatur.
 Micba, Pauper.
 Michael, Quis sicut Deus?
 Michreas, idem.
 Michol, Quis omnia?
 Miphiboseth, De esse ignorantia.
 Misael, Quis postulator?
 Mille, Proverbia, Nomen libri.
 Misphat, Indiciam.
 Mna, Liba, Talentum.
 Mosab, De patre.
 Moria, Amazado.
 Mosa, Azymum, per fade.
 Mosa, 1. Par. 8. 9. Onus.
 Moytes, Astractus (sub de aquis).
 Mylia, Scelerata.

N.

Naaman, Pulcher.
 Nabal, Stultus.
 Nabo, Loquela, Prophetia.
 Naboth, idem.
 Nabuchodonosor, Planctus iudicii.
 Nachor, Rascus, Aridus.
 Nadab, Spontaneus.
 Nahafion, Coluber, Serpens.
 Nahum, Consolator.
 Naum, Pulcher.
 Nathan, Douatus.
 Nathannel, Donum Dei.
 Nazarei, Separati, Sanctificati.
 Nazareth, Sanctificata, Separata. Si
 aniem per fade scribatur, Cus-
 dita vel Florida interpretatur.
 Neapolis, Nova civitas.
 Nehemias, Consolatio.
 Nebustan, Æneum.
 Nemrod, Rebellis.
 Nephthali, Æquipartio.
 Nimue, Pulchra.
 Noë, Cessario, Reques.
 Noëma, Decor.

O.

Obadias, Servus Domini.
 Obed, Servus.
 Obed-edom, Servus hominis.
 Ochozias, Apprehensio.
 Odollam, Testimonium illis.
 Og, Subcinericus panis.
 Olla, Elevation, Holocaustum.
 Onan, Dolor.
 Onana, Dolor, Iniquitas.
 Onesimus, Vtilis.
 Oolla, Tahenaculum.
 Ophai, Pugnas, Pugillus.
 Oreb, Conus.
 Ofee, Salvator.

Oza, Fortitudo.
 Ozias, Fortitudo Domini.
 Ozaiel, Fortitudo Dei.

P.

Palatrina, Conspersa (sub cinere).
 Paracletus, Consolator, Aduocatus.
 Parascens, Preparatio.
 Pascha, Transitus.
 Pentateuchus, Quinque volumina.
 Penecoste, Quinquagesima (sub
 dies).
 Petrus, Saxum, Petra.
 Phacee, Aperiens.
 Phannel, Videns Deum.
 Pharao, Dissipans.
 Phares, Duxio, filius Iudæ.
 Phares per fin. 1. Paral. 7. 16. Eques.
 Pharusai, Duxio.
 Phase, Transitus.
 Phasga, Collis.
 Philistha, Conspersa cinere.
 Phucee, Facies confidentia.
 Phogor, Hians.
 Phol, Aphnea.
 Pignae, Hebraicè dicuntur Gama-
 dim.
 Probatica, Ovina, locus ubi pecora
 sacrificanda tenebantur.
 Prophytus, Aduens, Peregrinus.

R.

Raah, Psal. 36. 4. Superba, Fortis.
 Rabba, Multa, Glands.
 Rachel, Ovis.
 Raguel, Pastor Dei.
 Rahab, Laia, Dilatata.
 Ram, Excelsus.
 Ramelles, Tonitruum, Tinea.
 Raphael, Medicina Dei.
 Rabbaim, Gigantes, Medici.
 Rebecca, Saginata.
 Rebla, Reblatha, Rura.
 Rechab, Quadrige.
 Remson, Malum granatum.
 Relpha, Extensio.
 Roboam, Dilatans populum.
 Romar, Excelsa, Sublimis.
 Ruben, Videns filium.
 Runa, Excelsa.
 Ruth, Sarrata.

S.

Saaph, Cogitans.
 Saba, per sin, Conuersio, Captivitas.
 Saba per simeth, Circumio.
 Sabaoth, Exercitus, in plurali.
 Sabata, Circumio.
 Sabbathismus, Reques, Cessatio.
 Sabbathum, idem.
 Sadducei, Iusti.
 Sadoc, Iustus.
 Sale, Missio.
 Salem, vel Sallern, Pax.
 Salmanafai, Pax ligata.
 Salmon, Pacificus.
 Salomoth, idem, f. g.
 Salomon, Pacificus.
 Salphad, Vmbra formidinis.

Samaria, Custodia, Adamas.
 Samson, Sol eius, Nominis itera-
 tio.
 Samuel, Posinus à Deo.
 Saphan, Hericus, Cuniculus.
 Saphat, Iudicans.
 Sara, per he in fine, Domina, vxor
 Abraham.
 Sara, per heth in fine, Odorans, Do-
 mina odoris.
 Sarai, Domina mea.
 Sarephtha, Angustia, Buccella.
 Saron, siue Sargona, Planities.
 Saran, Aduersarius.
 Saul, Postulatus, Commodatus.
 Saul, 1. Reg. 9. 1. Hebraicè Sual, Vul-
 pes.
 Scenopogia, Festum tabernaculo-
 rum.
 Schubboleth, Spica.
 Sedecias, Iustus Domini.
 Segor, Parua.
 Sehon, Eradicatio.
 Sela dissolvens, filius Iudæ.
 Sellum, Pacificus.
 Sellum, Manens.
 Sem, Nomen, Fama, Posinus.
 Semei, Obediens.
 Semei, 1. Par. 2. 18. Nomen meum.
 Sennacherib, Ribus destructionis.
 Seon, Sonitus.
 Sepharuaim, Libri, vel Scribæ.
 Sephosa, Pulchra, aut Tuba, Exod. 1.
 55. per sin.
 Sephora, Exod. 2. 21. Avis, Passer,
 vxor Moyis.

Seth, Positus.
 Serim, Expansiones.
 Siba, Exercitus, Militia.
 Sibboleth, Omus.
 Sicera, Ebrietas.
 Sichem, Humerus.
 Sihor, Niger, Turbidus, Nalus.
 Siloë, Mullus, Mirtens.
 Simeon, Audiens, Exauditiio.
 Simon, Obediens.
 Sin, Ribus, Exod. 26. 1. per fa-
 mech.
 Sin, per fide, Arma, Scutum.
 Sion, Aceruus, 1. Reg. 5. 7.
 Sion, Deut. 4. 48. Sreptus.
 Sifara, Hirundinem videns.
 Sodoma, Secretum eorum.
 Soter, Custos.
 Sophrim, Iudices.
 Sorec, Vinca.
 Stephanus, Coronatus.
 Sulamitis, Pacifica, Perfecta.
 Sunamitis, Dormiens.
 Susanna, Lilium, Rosa.

T.

Tactus, Alata, Pennata.
 Thabor, Electio, Puritas.
 Thaddæus, Laudans.
 Thamar, Palma, Daëtylus.
 Thare, Odorans, Spirans.
 Tharsis, Contemplatio gaudij.
 Than, Signum.
 Thecua, Spes, Funiculus.
 Teraphim, Simulachra.

Thomas, Abyssus, Geminus.
 Thopheth, Tympanum, Seductio.
 Timæus, Cæcus, Cæcitas.
 Timotheus, Honor Dei.
 Tirus, Honorabilis.
 Tobias, Bonus dominus.
 Tubalcain, Mundana possessio.
 Tyrii, Hebraicè Sorim, id est, Tri-
 bulantes.

V.

Vaisra, Et vocauit, Liber Leuitici.
 Vaiedabber, Et locutus est. Liber
 Numerorum.
 Vasthi, Potans, Bibens.
 Veele femoth, Et hæc sunt nomina.
 Secundus liber Legis qui Exodus
 Græcè vocatur.
 Vr, Ignis.
 Vriat, Ignis Domini.

Z.

Zabad, Dos, Dotans.
 Zabdi, idem.
 Zabilon, Habitaculum.
 Zacharus, Purus.
 Zacharias, Memoria Domini.
 Zambri, Cantans.
 Zara, Oriens.
 Zebedæus, Dos, Dotans.
 Zebee, Victima.
 Zelotes, Amalator.
 Zelpa, Distillatio oris.
 Zorobabel, Alienus à consuetudine.

FINIS.

INDEX BIBLICVS,

QVI RES EAS DE QVIBVS IN

SACRIS BIBLIIS AGITVR.

Ad certa Capita, alphabeti ordine digesta, reuocatas summa breuitate complectitur.

In hoc Bibliorum Indice, *Candide Lector, primus numerus, libri caput denotat; proximè deinde sequentes usque ad hoc signum †, vel (si hoc signum non adsit) ad proximam usque sequentis libri citationem, sunt versuum in eodem capite signatorum nota. Exempli gratia, in voce AARON, Exod. 4. 14. 16. 30. 31. 176. 1377. 1. 2. legendum est: Exodi capite 4. versu 14. versu 16. & vers. 30. Item c. 5. versu 1. cap. 6. versu 13. cap. 7. versu 1. & 2. Cum autem asseriscus seu stella in hanc modum (Leuit. 8. *) numero apponitur, indicium est, rem de qua agitur, per plures versus in eo capite tractari: vel significat locum illum esse inter reliqua diligentius notandum. Porro, si quod queris, in versu hic notato contingat non adde perfluctu, inueniri, tum aliquot ex propinquis versibus antecedentibus vel sequentibus tibi erunt perfluctandi. In libro- rum nominibus ad facilitatem & certiorum distinctionem id obseruatum est, ut Eccl. Ecclesiasten, Eccl. verò Ecclesiasticum notet.*

AARON adiungitur fratri suo Moyſi socius, Exod. 4. 14. 16. 30. 31. 176. 1377. 1. 2. Mich. 6. 4. Fuit princeps Leui, Exod. 6. 16. 18. 20. peculiaris rini confectante cum suis filius ad ministerium sacerdotum, Leuit. 8. *. Num. 3. 10. Deuter. 18. 5. Heb. 5. 4. sicut Dominus præscripserat, Exod. 19. *. 7. 40. 12. Aaronis & filiorum sacerdotalis ornatus, Exod. 28. *. Aaronis sacerdotis auctoritatem qui noluerunt agnoscere, inuicato genere mortis intereunt, Num. 16. 3. 1. 30. 31. Aaron insigni miraculo ostenditur præ ceteris à Deo in Sacerdotem summum electum, Num. 17. 5. 8. post oblationem factam benedic- citur extensa manu populo, Leuit. 9. 21. iure perpetuo accipit pro officio sacerdotali oblationes & primitias à populo, Num. 18. 8. 9. 11. 12. *. & 1. Le- uitis decimas decimarum, Num. 18. 26. 28. moritur, Num. 20. 19. 23. 38. Deut. 10. 6. 7. 31. 30. succedit ei in summo Sacerdotio Eleazar, Num. 20. 28. Deut. 10. 6. Aaronis laus, Eccl. 4. 7. 8. 9. *

AARON mons, vnde moriturus iam Moyſes terram Chanaan proſpe- cit, Num. 21. 13. 27. 28. 33. 44. *. Deuter. 32. 49.

AAR pater, Marc. 14. 36. Rom. 8. 15. Galat. 4. 6.

ABDOLICH propugnator & patronus Ieremæ, Ierem. 38. 7. liberatur à gladio Chaldeorum, 39. 16. 17. 18.

ABONAGO appellatur Azarias, Dan. 1. 7. mittitur in fornacem a den- tem, 3. 21.

ABDIAS abscondit & alit propheta Domini, 1. Reg. 18. 4. 13.

ABDON Iudex in Israel, Iud. 12. 13.

ABEL occiditur à fratre Cain, Gen. 4. 8. 1. Ioan. 3. 12. de eodem lege Matt. 23. 35. Luc. 11. 51. Heb. 11. 4. 12. 24.

ABIA, ABIAM, vel ABIAS filius Roboam, rex Iuda, 3. Reg. 14. 31. 7. 15. 1. 2. Paral. 11. 2. 4. 25. 27. * reliquit Aſa regi ſucceſſorem, 3. Reg. 15. 8. Math. 1. 7.

ABIATHAR ſacerdos effugit manus Saulis, 1. Reg. 22. 30. confugit ad Dauid in Ceilam, 2. 3. 27. * reliquit Aſa regi ſucceſſorem, 3. Reg. 15. 8. Math. 1. 7.

ABIOAN duz Benjamin, Num. 1. 11.

ABIGAIL, vxor impij Nabal, 1. Reg. 25. 3. nubit Dauid regi poſt mortem Nabal, 35. 42.

ABIMELECH rex Getaris interfecit Abaſar Siraam, Gen. 20. 2. inie pacem cum Abraham, 21. 23. 32. inie pactum cum Iſaac, 26. 3. 1.

ABIMELECH filius Gedeonis, Iud. 8. 11. occidit 70. ſuos fratres, & icu lapidis inſolaris interfecit, 9. 5. 3. 5. 2. Reg. 11. 21.

ABIRON eſſert ſe contra Moyſen, vnde & terra deſiciens, cum abſorbet, Num. 16. *. 26. 10. Dent. 11. 6. Pfal. 105. 17. Eccl. 4. 5. 21.

ABISAG Summis ducitur ad regem Dauid, 3. Reg. c. 3. pectus ab Adonia in vxorem, 1. 17.

ABISAI filius Saruiz, ſocius Dauidis, 1. Reg. 2. 18. 7. 6. 9. 19. 1. 17. 20. 6. 2. 3. 7. 8.

ABIV & Nadab filij Aaron igne abſumuntur, Leuit. 10. 1. 2. 16. c. Num. 3. 4. 26. 6. 1.

ABIVD filius Zorobabel, Math. 1. 13. appellatur Hanania, 1. Paral. 3. 19.

ABNEOATZO ſui ipſius, Gen. 12.

4. 7. 22. 1. 9. Dent. 33. 9. 3. Reg. 19. 20. 1. Mach. 6. 19. 13. Math. 4. 19. 5. 29. 70. 19. 16. 24. 19. 21. Marc. 10. 21. Luc. 9. 2. 14. 16. 17. 33. Ioan. 12. 15.

Abnegatio omnium rerum, Gen. 12. 1. Dent. 10. 9. Ruth. 1. 11. Math. 4. 19. 19. 21. 27. Marc. 1. 18. 70. 18. Luc. 5. 11. 14. 15. 7. 8. 22. 1. Corinth. 7. 29. Philipp. 3. 7.

ABNER præſectus militum Saulis, creat Iſboeth regem Iſrael, 2. Reg. 1. 8. pacſcitur cum Dauid, 3. 12. occiditur à Ioab. 3. Reg. 1. 17.

ABRA ancilla Iudith, Iudith, 8. 32. 10. 2. liberata donatur, 16. 18.

ABRAAM filius Thuchaber Sarai vxorem, Gen. 12. 19. egreditur ex patria in terram Chanaan præcipiente Domino, 12. 4. proficiſcitur in Egyptum, 12. 10. redit inde in Chanaan, 13. 1. liberat Lot fratrem ſuū ex manibus hoſtium, 14. 14. accipit promiſſionem ſeminis, 15. 4. 7. 17. 16. 18. 10. concumbit cum Agar 16. 4. accipit promiſſionem ſeminis & ſignum fonde- ris, appellaturque Abiaham, 17. 5. orat pro Sodomis, 18. 23. 28. 32. Iſaac ei natiuitur, 21. 4. paratus eſt offerre Iſaac, 22. 9. mittit ſeruum qui quærat vxorem filio ſuo Iſaac, 24. 4. moritur, 25. 8. commendatur, Eccl. 44. 20. appellatur pater miſericordiam gentium, & omnium credentium, Gen. 17. 5. Iſa. 51. 1. Mar. 3. 9. Luc. 19. 9. Ioan. 8. 19. Rom. 4. 11. 17. 18. 7. 9. Galat. 3. 8. De ipſo & eius ſemine vide Iof. 12. 3. 16. 41. 8. 7. 1. Ezech. 33. 24. 1. Eld. 9. 7. Math. 8. 1. 1. Act. 7. 2. 16. Heb. 11. 17.

ABRAHA filii qui dicantur, Ioan. 8. 33. Rom. 9. 7. Gal. 3. 7.

ABISALOM filius Dauid, 2. Reg. 3. 3. occidit ſuum fratrem, & fugit ad Tholomai regem Geſſar, 13. 37. reuocatur,

contra decem tribus. vide Samaria.
 IVDOXOTUM carumque erat
 vmbra futurorum, Exod. 1. 9. 14.
 Num. 15. 3. Deut. 16. 1. Ezech. 10. 10.
 2. Cor. 10. 1. 2. Cor. 1. 3. Heb. 7. 17.
 8. 5. 7. 10. 1. 17. 10. 1.

Judeorum quædam certæ consue-
 tudines, Gen. 32. 1. Jud. 11. 40. Ruth
 4. 2. Paral. 35. 25.

IVNAS filius Iacobi nascitur, Gen.
 29. 3. 5. nefcius concubine cum filio
 suo vocat Thamar, 38. 15. spondet pro
 fratre suo Benjamin, 43. 9. prædicitur
 scriptum non auferendum de Iuda,
 donec veniat Messias, 49. 10.
 Deut. 33. 7. Jud. 1. 2. 3. Reg. 1. 12. 2. Paral.
 6. 6.

contra Judam & Ierusalem. vide
 Ierusalem.

Judæ Machabæus elegit dæ fratri-
 bus suorum, 1. Mach. 2. 66. pugnat
 strenuè, 3. 7. 4. 7. 5. 7. 15. 2. Mach.
 8. 17. 10. 16. 7. 1. 6. 12. 7. 1. 7. 14. 7.
 7. 15. 7. 15. 7. 15. 7. 15. 7. 15. 7. 15.

Judas Machabæus inquit in Apo-
 stolum, Marc. 10. 4. init pædum cum
 Pharisæis, Luc. 22. 4. produ Christum,
 Matth. 16. 2. 46. Marc. 14. 43. Ioh. 18. 5.
 secundum Prophetiam, Psalm.
 40. 17. 4. 14. 7. 10. 8. Ioh. 6. 70. 7. 1.
 4. 13. 21. 7. 1. 7. 1. 7. 1. 7. 1. 7. 1.

Judas Galilæus dispersus cum suis,
 Act. 1. 7.

Judas & Silas cum Paulo & Bar-
 nabas Antiochiam mittuntur, Act.
 15. 22. 27.

VOICABANT Sancti de hoc
 mundo, Sap. 8. 7. 1. Matth. 19. 18.
 1. Cor. 6. 1. Iud. 14.

Judicium peneisum, Ecc. 1. 14.
 Marc. 7. 11. 2. Luc. 6. 7. 7. 1. 3. Ioh. 7.
 14. 7. 1. 6. 1. 6. 1. 6. 1. 6. 1. 6. 1.

Judicium Dei extremum, & quæ-
 admodum Christus in fine mundi
 iudicaturus sit, 1. Reg. 2. 10. & vide
 Dies iudicii.

Judicium debet præcedere delibe-
 ratione & cognatio causæ, Gen. 3. 11. 1.
 7. 18. 11. Exod. 3. 7. 1. 3. 4. Deut. 1. 6. 7.
 7. 9. 1. 9. 1. 9. 1. 9. 1. 9. 1. 9. 1.

Judicium hominum. vide Opinio.
 Iudicium officium, & auctoritas,
 Exod. 18. 13. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

Judicium officium, & auctoritas,
 Exod. 18. 13. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

Judices Israel reuerant circa 350.
 annos, Act. 13. 20.

Iudex vniuersi mundi est Deus. vi-
 de Deus.

IVOTU vidus Bethulæ duces &
 honesti, Iud. 8. 7. prædicit Holo-
 ferni caput, 13. 10. moritur, 16. 28.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

IVABUS quatenus liceat vel non
 liceat, & quomodo variis modis contin-
 gant, Gen. 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

L

LABAN hospitio excipit famu-
 lum Abraham, Gen. 24. 3. 2. merce-
 de conducit Iacob, 29. 1. 4. 20. perfe-
 quitur Iacob, 31. 22.

LABOR & dolor communis omni-
 bus hominibus, Gen. 3. 17. Exod. 20. 9.

LABOR & dolor communis omni-
 bus hominibus, Gen. 3. 17. Exod. 20. 9.

K K K K

Lexitu

INDEX

EPISTOLARVM ET EVANGELIORVM, QVÆ E VETERI ET NOVO TESTAMENTO EXCERPTA, in Ecclesia Dominicis & aliis festis diebus leguntur, iuxta Missalis reformationem ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti Pii V. Pont. Max. iussu editi, & Clementis VIII. auctoritate recogniti.

ADVENTVS.

Dominica prima.

Epistola, Sciens quia hora. Rom. 13.

Euangelium Erunt signa in sole. Luc. 21.

Dominica secunda.

Epistola, Quicumque scripsit sunt. Rom. 15.

Euangelium. Cum audisset Ioannes in vinculis. Mat. 11.

Dominica tertia.

Epistola, Sic nos existimet homo. Philipp. 4.

Euangelium, Miseram Iudai ab Ierolymis. Ioan. 2.

Feria quarta Quatuor Temporum.

Epistola, Erig in nouissimas debet. Isa. 2.

Item Epistola, Locutus est Dominus ad Achaz. Isa. 7.

Euangelium, Nullus est Angelus Gabriel. Luc. 2.

Feria sexta.

Epistola, Egrediente virga. Isa. 11.

Euangelium, Exurgens Maria. Luc. 1.

Sabbato.

Epistola, Clamabunt ad Dominum. Isa. 19.

Item Epistola, Lurabitur electa. Iesai. 35.

Item Epistola, Super montem excelsum. Isa. 40.

Item Epistola, Hec dicit Dominus Christus men Cyn. Isa. 45.

Item Epistola, Angelus Domini descendit cum Azaria. Dan. 3.

Item Epistola, Ragnans vos per aduentum. 1. Thess. 2.

Euangelium, Anno quatuordecimo imperij. Tiberij. Luc. 3.

Dominica quarta.

Epistola, Sic nos existimet homo. 1. Cor. 4.

Euangelium, Anno quatuordecim. Luc. 3.

In vigilia Natiuitatis Domini.

Epistola, Paulus seruus Iesu Christi. Rom. 1.

Euangel. Cum esset desponsata. Matth. 1.

25. Decemb. IN NATIUITATE DOMINI.

Ad primam Missam in nocte.

Epist. Apparuit gratia Dei. Tit. 2.

Euangel. Exiit edictum à Cesare Augusto. Luc. 2.

Ad secundam Missam in Aurora.

Epist. apparuit benignitas & humanitas. Tit. 3.

Euangel. Pastores loquebantur ad inuicem. Luc. 2.

Ad tertiam Missam in die.

Epistol. Multisariam multisque modis. Hebe. 1.

Euangel. In principio erat Verbum. Ioan. 1.

26. Decemb. In festo S. Stephani Protomartyris.

Epist. Stephanus plenus gratia. Act. 6.

Euangel. Ecce ego mitto, ad finem capitis. Matth. 23.

27. Decembris. In festo Sancti Iohannis Apostoli

& Euangeliste

Epist. Qui timet Deum, faciet bona. Eccl. 15.

Euangel. Sequere me. Ioan. 21.

28. Decemb. In festo SS. Innocentium.

Epist. Vidi supra montem Sion. Apoc.

Euangel. Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph. Matth. 2.

29. Decemb. In festo S. Thome Cantuariensis

Episcopi & martyris.

Epist. Omnis pontifex ex hominibus assumptus.

Heb. 5.

Euangel. Ego sum pastor bonus. Ioan. 10.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini.

Epist. Quanto tempore heres paruulus est. Galat. 4.

Euangel. Erant Ioseph & Maria mater Iesu. Luc. 2.

In Octaua Natiuitatis Domini.

Epist. Apparuit benignitas & humanitas. Tit. 3.

Euangel. Pastores loquebantur ad inuicem. Luc. 2.

31. Decemb. In festo Sancti Syluestri Papa

& Confessoris.

Epist. Testificent caram Den. 2. Timoch. 4.

Euangel. Sane lumbi vestri praeparati. Luc. 12.

1. Januarij. In die Circumcisionis & Octaua

Natiuitatis Domini.

Epist. Apparuit gratia. Act. 2.

Euang. Postquam conuenerunt. non tunc dies octo. Luc. 2.

6. Januarij. In Epiphania Domini.

Epist. Surge illuminare Ierusalem. Isa. 60.

Euangel. Cum natus esset Iesus. Matth. 2.

Dominica infra Octauam Epiphaniae.

Epist. Obsecro vos per misericordiam Dei. Rom. 12.

Euangel. Cum factus esset Iesus annorum duodecim. Luc. 1. vique ad finem capitis.

In Octaua Epiphaniae.

Epist. Surge illuminare Ierusalem. Isa. 60.

Euang. Vidit Ioannes Iesum venientem ad se. Ioan. 1.

Dominica secunda post Epiphaniam.

Epist. Habentes donationes. Rom. 15.

Euang. Nuptiae factae sunt in Cana Galilee. Ioan. 2.

Dominica tertia post Epiphaniam.

Epist. Nalite esse prudentes apud vosmetipsos. Ro. 12.

Euang. Cum descendisset Iesus de monte. Matth. 8.

Dominica quarta post Epiphaniam.

Epist. Nemini quidquam debeatis. Rom. 13.

Euangel. Ascendente Iesu in naui culam. Matth. 8.

Dominica quinta post Epiphaniam.

Epist. Induite vos sicut electi Dei. Coloss. 3.

Euang. Simile factum est regnum caelorum homini qui seminauit. Matth. 13.

Dominica sexta post Epiphaniam.

Epist. Gratias agimus Deo. 1. Thess. 1.

Euangel. Simile est regnum caelorum grano sinapis. Matth. 13.

Dominica in Septuagesima.

Epistola Nescitis, quod hi qui in statim currunt.

1. Cor. 9.

Euang. Simile est regnum caelorum homini patrifamilias. Matth. 20.

Dominica in Sexagesima.

Epist. libenter suffertis. 2. Cor. 11.

Euang. Cum turba plurima conueniret. Luc. 8.

Dominica in Quinquagesima.

Epist. Si linguis hominum loquar. 1. Cor. 13.

Euangel. Assumpit Iesus duodecim discipulos suos. Luc. 18.

Feria quarta Cinerum.

Epist. Convertimini ad me. Iosel. 2.

Euang. Cum ieiunatis. Matth. 6.

Feria quinta.

Epist. Aegritauit Ezechias. Isa. 38.

Euang. Cum introisset Iesus Capernaum. Marc. 8.

Feria sexta.

Epistola, Clama, ne cesses. Iesai. 58.

Euang.

Euangel. Audistis quia dictum est antiquis. Matth. 5.

Sabbato.

Epistola. Si abstuleris de medio tui catenam. Ma. 3.8.

Euangelium. Cum sero esset factum, ad finem vique capitis. Marc. 6.

Dominica prima in Quadragesima.

Epistola. Hortamur vos. 1. Cor. 6.

Euangelium. Ductus est Iesus in desertum. Matth. 4.

Feria secunda.

Epistola. Ecce ego requiram oues. Ezech. 34.

Euangelium. Cum venerit filius hominis in maiestate sua. Matth. 13.

Feria tertia.

Epist. Querite Dominum, dum inueniri potest. Isa. 55.

Euangel. Cum intrasset Iesus Ierolymam. Matth. 21.

Feria quarta Quatuor Temporum Quadragesima.

Epistola. Ascendit ad me in montem. Exod. 24.

Item alia Epist. venit Elias in Betisabee Iuda. 3. Reg. 19.

Euang. Magister voluitis à te signum videre. Matt. 12.

Feria quinta.

Epist. Factus est sermo Domini ad me dicens. Ezech. 18.

Euang. Egredius Iesus scellit in portas Tyn. Matth. 13.

Feria sexta Quatuor Temporum Quadragesima.

Epist. Anima quae peccauerit ipsa morietur. Ezech. 18.

Euangelium. Erat dies festus Iudaeorum. Ioan. 5.

Sabbato Quatuor Temporum Quadragesima.

Epistola. Quando compleueris decimam cuotidianum frugum tuarum. Deut. 10.

Item alia Epist. si custodieritis mandata. Deut. 11.

Item alia Epistola. Otanem faciebant Sacerdotes. 1. Machab. 11.

Item alia Epist. Misere nostri Deus omnium Eccl. 36.

Item alia Epist. Angelus Domini descendit cum Azaia. Dan. 3.

Item alia Epistola. Rogamus vos corripite inquietos. 1. 1. Thel. 5.

Euang. Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum. Matth. 17.

Dominica secunda in Quadragesima.

Epistola. Rogamus vos & obsecramus in Domino Iesu. 1. Thel. 4.

Euang. Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum. Matth. 17.

Feria secunda.

Epistola. Orauit David Dominum, dicens, Dominus Deus noster qui eduxisti populum. Dan. 9.

Euangelium. Ego vado & queretis me. Ioan. 8.

Feria tertia.

Epistola. Factus est sermo Domini ad Eliam Thesbiteo dicens. Surge & vade in Sarephta. 1. Reg. 17.

Euangelium. Super cathedram Moysi. Matth. 23.

Feria quarta.

Epistola. Orauit Mattheus ad Dominum Esdras 15.

Euang. Ascendens Iesus Ierolymam assumpsit duodecim discipulos subsecuto. Matth. 10.

Feria quinta.

Epistola. Maledictus homo qui coedit in homine. Hier. 17.

Euangelium. Homo quidam erat dives. Luc. 16.

Feria sexta.

Epistola. Dicit Ioseph fratribus suis. Audite somnium meum. Gen. 37.

Euangelium. Homo erat paterfamilias qui plantauit vineam. Math. 21.

Sabbato.

Epistola. Dicit Rebecca filio suo Iacob. Gen. 17.

Euang. Homo quidam habuit duos filios. Luc. 13.

Dominica tertia in Quadragesima.

Epistola. Estote imitatores Dei. Eph. 5.

Euangelium. Erat Iesus eiciens demonium. Luc. 11.

Feria secunda.

Epist. Naaman princeps militie regis Syria. 4. Reg. 5.

Euangelium. Vtique dicetis mihi hanc similitudinem. Luc. 4.

Feria tertia.

Epist. Mulier quidam clamabat ad Eliseum. 4. Reg. 4.

Euangelium. Si peccauerit in te frater tuus. Matth. 18.

Feria quarta.

Epist. Honora patrem tuum & matrem tuam. Exod. 20.

Euangel. Quare discipuli tui transgredientur. Matth. 11.

Feria quinta.

Epistola. Factum est verbum Domini ad me. Hier. 7.

Euangelium. Surgens Iesus de Synagoga. Luc. 4.

Feria sexta.

Epistola. Coouenerunt filij Israel aduersus Moysen. Num. 10.

Euangelium. Venit Iesus in ciuitatem Samariae. Ioan. 4.

Sabbato.

Epistola. Erat vir in Babylone. Dan. 1.

Euangel. Perterritus Iesus in montem Oliueti. Ioan. 8.

Dominica quarta in Quadragesima.

Epistola. Scripsum est quoniam Abraham. Galat. 4.

Euangelium. Abiit Iesus trans mare Galilee. Ioan. 5.

Feria secunda.

Epistola. Veniunt duae mulieres meretrices. 4. Reg. 3.

Euangelium. Prope erat Pascha Iudeorum. Ioan. 2.

Feria tertia.

Epistola. Locutus est Dominus ad Moysen dicens. Descende de monte. Exod. 18.

Euangelium. Iam die festo mediante. Ioan. 7.

Feria quarta.

Epistola. Sanctificatio nomen meum. Ezech. 36.

Item alia Epistola. Laetamini, mundi estote. Isa. 1.

Euangelium. Pateriens Iesus vidit hominem caecum. Ioan. 9.

Feria quinta.

Epistola. Venit mulier Samaritana ad Eliseum. 4. Reg. 4.

Euangel. Ibat Iesus in ciuitatem, quae vocatur Naum. Luc. 7.

Feria sexta.

Epistola. Agrotauit filius mulieris matris familiae. 3. Reg. 17.

Euangelium. Erat quidam languens Lazarus. Ioan. 11.

Sabbato.

Epistola. In tempore placito exaudiui te. Isa. 49.

Euangelium. Ego sum lux mundi. Ioan. 8.

Dominica de Pascha.

Epistola. Christus astitens pontifex. Heb. 9.

Euang. Quis ex vobis arguet me de peccato. Ioan. 8.

Feria secunda.

Epistola. Surge & vade in Nisuen. Ion. 3.

Euangelium. Mulerunt principes & Pharisei ministros. Ioan. 7.

Feria tertia.

Epist. Congregati sunt Babylonij ad regem. Dan. 14.

Euangelium. Ambulabat Iesus in Galilaeam. Ioan. 7.

Feria quarta.

Epistola. Loquere ad vniuersum certam filiorum Israel. Leuit. 19.

Euangel. Facta sunt Encenia Ierolymis. Ioan. 10.

Feria quinta.

Epistola. Orauit Aazarias Dominum. Dan. 3.

Euangel. Rogabat Iesum quidam Phariseus. Luc. 7.

Feria sexta.

Epistola. Dixit Hieremias, Domine, omnes qui te derelinquant, confundentur. Hier. 17.

Euang. Collegunt Pontifices & Pharisei concilium. Ioan. 11.

Sabbato.

Epistola. Dixerunt impij Iudei ad iohannem. Hier. 18.

Euang. Cogitauerunt principes sacerdotum. Ioan. 11.

Dominica in Palmis.

Post benedictionem Palmarum.

Epistola. Venerunt filij Israel in Elin. Exod. 15.

Euangelium. Cum appropinquasset Iesus Ierolymis. Math. 21.

Ad Missam.

Epistola, Hoc enim sentite. Phil. 2.

Euang. Passio Domini secundum Mattheum. 26.

Feria secunda maioris Hebdomadae.

Epistola, Dominus meus aspectus mihi auren. Mai. 5. 0.

Euangelium, Ante sex dies paschat. Ioan. 12.

Feria tertia maioris Hebdomadae.

Epistola, Dixit Hieremias, Domine demonstrasti mihi, Hier. 11.

Euang. Passio Domini nostri secundum Mattheum. 14.

Feria quarta maioris Hebdomadae.

Epistola, Dicite filiae Sion, Ecce Saluator tuus venit. Mai. 6. 2.

Alia Epist. Domine quia credidit audisti nostro. Isa. 50.

Euangelium, Passio Domini secundum Lucam. 22.

Feria quinta in Cena Domini.

Epistola, Conveniunt vobis in unum. 1. Cor. 11.

Euang. Ante diem festum Pasche sciens Iesus. Ioan. 13.

Feria sexta in Parasceve.

Epist. In tribulatione sua manet confiscent. Osee 6.

Alia Epistola, Dixit Dominus ad Moysen & Aaron in terra Aegypti. Exod. 12.

Euang. Passio Domini secundum Ioannem, 18. & 19.

Sabbato sancto.

Epistola, Si confiteris illis cum Christo. Coloss. 3.

Euangelium, Vespere autem sabbati. Matth. 28.

Dominica Resurrectionis Domini.

Epistola, Exurgat vetus fermentum. 1. Cor. 5.

Euangelium, Maria Magdalene & Iacobi & Salome. Marc. 16.

Feria secunda.

Epist. Stans Petrus in medio plebis dixit, Viri fratres. Act. 10.

Euangelium, Duo ex discipulis Iesu ibant. Luc. 24.

Feria tertia.

Epistola, Surgens Paulus & manu silentium inducens. Act. 13.

Euangel. Stetit Iesus in medio discipulorum suorum. Luc. 24.

Feria quarta.

Epistola, Aperiens Petrus os suum dixit, Viri Israelitae. Act. 15.

Euangelium, Manifestavit se iterum Iesus. Ioan. 21.

Feria quinta.

Epist. Angelos Domini locutus est ad Philippum. Act. 8.

Euang. Maria stabat ad monumentum foris. Ioan. 20.

Feria sexta.

Epistola, Christus semel pro peccatis nostris. 1. Pet. 3.

Euangelium, Undecim discipuli abierunt in Galilaeam. Matth. 28.

Sabbato in Albis.

Epistola, Deponentes omnem malitiam. Pet. 2.

Euang. Vna sabbati Maria Magdalene venit mand. Ioan. 20.

Dominica in Albis in octava Pasche.

Epist. Omne quod natum est ex Deo vincit. 1. Ioan. 5.

Euangelium, Cum esset ferò die illa. Ioan. 20.

Dominica secunda post Pascha.

Epistola, Christus passus est pro nobis. 1. Pet. 1.

Euangelium, Ego sum pastor bonus. Ioan. 10.

Dominica tertia post Pascha.

Epistola, Obsecro vos tanquam advenas. 1. Pet. 2.

Euang. Modicum & iam non videbitis me. Ioan. 16.

Dominica quarta post Pascha.

Epistola, Omne datum optimum. Iacob. 1.

Euangelium, Vado ad eum qui misit me Ioan. 15.

Dominica quinta post Pascha.

Epistola, Estote fideles verbis. Iacob. 1.

Euangelium, Amen amen dico vobis: si quid petieritis. Ioan. 16.

In Rogationibus.

Epist. Confitemini alterorum peccata vestra. Iacob. 5.

Euangelium, Quis vestrum habet amicum. Luc. 11.

In Vigilia Ascensionis.

Epistola, Unicusque nostrum data est gratia. Ephes. 4.

Euang. Sublevatus Iesus oculis in celum dixit. Ioan. 17.

In die Ascensionis Domini.

Epistola, Primum quidem sermonem feci. Act. 1.

Euang. Recumbentibus undecim discipulis. Marc. 16.

Dominica infra octavam Ascensionis.

Epistola, Estote prudentes & vigilare in orationibus. 1. Pet. 4.

Euangelium, Cum venerit paracletus. Ioan. 15.

Sabbato in vigilia Pentecostes.

Epist. Factum est cum Apollò esset Corinthi. Act. 19.

Euang. Si diligitis me mandata mea servate. Ioan. 14.

In Dominica Pentecostes.

Epistola, Cum compleverint dies Pentecostes. Act. 5.

Euang. Si quis diligit me sermonem meum servabit. Ioan. 15.

Feria secunda.

Epist. Aperiens Petrus os sui dixit, Viri fratres. Act. 10.

Euang. Dixit Iesus Nicodemo, Sic Deus dilexit. Ioan. 3.

Feria tertia.

Epist. Cum audissent Apostoli qui erant Ierosolymis. Act. 8.

Euangelium, Amen amen dico vobis, qui non intrat per ostium. Ioan. 10.

Feria quarta quatuor Temp. Poste-estes.

Epist. Stans Petrus cum undecim levasit vocem. Act. 2.

Alia Epist. Per manus Apolloloni sicbant lingua. Act. 5.

Euangelium, Nemo potest venire ad me. Ioan. 6.

Feria quinta.

Epistola, Philippus descendens in civitatem Samariam. Act. 8.

Euang. Convocatis Iesus duodecim Apostolis. Luc. 9.

Feria sexta quatuor temp. Pentecostes.

Epist. Exultate filiae Sion, & latravit in Deo vestro. Ios. 1.

Euang. Factum est in vna diebus, & Iesus docebat. Luc. 5.

Sabbato quatuor temp. Pentecostes.

Epistola, Effundens spiritum meum. Ios. 12.

Alia Epist. Loquere filijs Israel, & dices ad eos. Ios. 1.

Alia Epist. Audi Israel quae ego praecepit tibi. Deut. 26.

Alia Epist. Si in praeceptis meis ambulaveritis. Ios. 16.

Alia Ep. Angelus Domini descendit cum Azaria. Dan. 3.

Alia Epist. Iustificati ex fide praecepi habemus. Rom. 5.

Euangelium, Surgens Iesus de Synagoga. Luc. 4.

In festo sanctissime Trinitatis.

Epistola, O altitudo divitiarum. Rom. 11.

Euangelium, Data est mihi omnis potestas. Matth. 28.

Dominica prima post Pentecosten.

Epistola, Deus Charitas est. 1. Ioan. 4.

Euangelium, Estote misericordes. Luc. 6.

In solemnitate Corporis Christi.

Epistola, Ego enim accepi à Domino. 1. Cor. 11.

Euangelium, Caro mea verè est cibus. Ioan. 6.

Dominica secunda post Pentecosten quae est infra Octavam Corporis Christi.

Epist. Nolite maiori, si odit vos mundus. 1. Ioan. 3.

Euang. Homo quidam fecit cenam magnam. Luc. 14.

In Octava Corporis Christi.

Epistola, Ego enim accepi à Domino. 1. Cor. 11.

Euangelium, Caro mea verè est cibus. Ioan. 6.

Dominica tertia post Pentecosten.

Epistola, Humillamini sub potenti manu Dei. 1. Pet. 5.

Euangel. Erant appropinquantes ad Iesum publicani. Luc. 15.

Dominica quarta post Pentecosten.

Epistola, Existimo, quòd non sunt condigne. Rom. 8.

Euangelium, Cum tui be irruerent in Iesum. Luc. 5.

Dominica

Dominica quinta post Pentecosten.

Epist. Omnes vobiscum in oratione estote. 1. Petr. 3.
Euangel. Amen dico vobis nisi abundauerit. Matth. 5.

Dominica sexta post Pentecosten.

Epistola, Quicumque baptizatus sumus in Christo Iesu.
Rom. 6.

Euangelium, Cum turbis multa esset cum Iesu. Marc. 8.

Dominica septima post Pentecosten.

Epist. Humanum dico propter infirmitatem. Rom. 6.
Euangelium, Attendite a falsis prophetis. Matth. 7.

Dominica octava post Pentecosten.

Epistola, Debtores sumus non carni. Rom. 8.
Euangel. Homo quidam erat dives, qui habebat. Luc. 16.

Dominica nona post Pentecosten.

Epist. Nō sumus concupiscentes malorum. 1. Cor. 10.
Euangelium, Cum appropinquaret Iesus Ierusalem,
videns. Luc. 19.

Dominica decima post Pentecosten.

Epistola, Scitis quoniam cum gentes essetis. 1. Cor. 12.
Euangelium, Dixit Iesus ad quendam qui se con-
debat tanquam iusti. Luc. 18.

Dominica undecima post Pentecosten.

Epistola, Notum facio vobis Euangelium. 1. Cor. 15.
Euangelium, Extens eras de sinibus Tyri. Mar. 7.

Dominica duodecima post Pentecosten.

Epistola, Fiduciam talis habemus. 2. Corint. 13.
Euangel. Beati oculi, qui vident quae vos videtis. Luc. 10.

Dominica decimatercia post Pentecosten.

Epistola, Abraham dixit fuerat promissiones. Gal. 3.
Euangel. Dum iter Iesus in Ierusalem transibat. Luc. 17.

Dominica decimaquarta post Pentecosten.

Epistola, Spiritu ambulate. Galat. 5.
Euangel. Nemo potest duobus domibus servare. Matt. 6.

Dominica decimaquinta post Pentecosten.

Epistola, Si spiritui vultis. Galat. 5.
Euangel. Ibat Iesus in Cuisaret, quae vocatur Naim.
Luc. 7.

Dominica decimasexta post Pentecosten.

Epistola, Obsecro vos ne deficiatis. Ephes. 3.
Euangelium, Cum intraret Iesus in domum cuiusdam
principis. Luc. 14.

Dominica decimasextima post Pentecosten.

Epistola, Obsecro vos ego vinctus io Domino. Eph. 4.
Euangelium, Accesserunt ad Iesum Pharisei, & in-
terrogavit. Matth. 22.

Feria quarta Quatuor Temporum Septembris.

Epistola, Ecce dies veniunt. Amos 9.
Alia Epistola, Congregatus est omnis populus. Nehem.
vel 1. Esdr. 8.

Euangelium, Respondens vnus de turba. Mar. 9.

Feria sexta Quatuor Temporum Septembris.

Epistola, Coniuncte sitet ad Domum. Osce 14.
Euangelium, Rogabat Iesum quidam Pharisaeus. Luc. 7.

Sabbato Quatuor Temporum Septembris.

Epistola, Decimo die mensis huius septimi. Levit. 23.
Alia Epistola, A quinto decimo die mensis septimi.
Levit. 23.

Alia Epistola, Domine Deus noctes. Mich. 7.
Alia Epistola, Factum est verbum Domini ad me. Zach. 8.
Alia Epistola, Angelus Domini descendit cum Azaria.
Dan. 1.

Alia Epistola, Tabernaculum factum est primum. Heb. 9.
Euangelium, Dicebat Iesus turbis similitudinem hanc:
Arborum fici si bebat, &c. Luc. 13.

Dominica decima octava post Pentecosten.

Epist. Gratias ago Deo meo semper pro vobis. 1. Cor. 1.
Euangelium, Accedens Iesus in naniaculam transire-
tatur. Matth. 6.

Dominica decima nona post Pentecosten.

Epistola, Reconvalescent spiritus mentis vestri. Ephes. 4.
Euangel. Simile factum est regnum caelorum homini re-
gi qui fecit nuptias filio suo. Matth. 22.

Dominica vigesima post Pentecosten.

Epistola, Videte quomodo caute ambuletis. Ephes. 4.
Euangelium, Erat quidam regulus. Ioan. 4.

Dominica vigesima prima post Pentecosten.

Epistola, Confortamini in Domino. Ephes. 6.
Euangel. Simile est regnum caelorum homini regi qui vo-
luit rationem poere cum servis suis. Matth. 18.

Dominica vigesima secunda post Pentecosten.

Epistola, Confortamini in Domino Iesu. Phil. 1.
Euangel. Abenotes Pharisaei consilium inuentionis. Matt. 22.

Dominica vigesima tertia post Pentecosten.

Epistola, Imitatores mei estote. Phil. 3.
Euangel. Loquens Iesus ad turbas, ecce princeps vnus
Matth. 9.

Dominica 24. & vltima post Pentecosten.

Epistola, Non cessamus pro vobis orantes. Coloss. 1.
Euangel. Cum videretis abominationem desolationis.
Matth. 24.

PROPRIVM SANCTORVM.

30. Novembris. In festo sancti Andrea Apostoli.

Epistola, Corde enim credidit ad iustitiam. Rom. 10.
Euangel. Ambulans Iesus iuxta mare Galilee. Matt. 24.

8. Decembris. In Conceptione B. Mariae Virginis.

Epistola, Dominus possedit me. Psal. 8.
Euangel. Liber generationis Iesu Christi. Matth. 1.

21. Decembris. In festo sancti Thome Apostoli.

Epistola, Iam non estis hospites & advenae. Ephes. 2.
Euangelium, Thomas vnus ex duodecim. Ioan. 20.

17. Ianuarij. In festo sancti Antony Abbatis.

Epistola, Dilectus Deo & hominibus. Eccl. 15.
Euangelium, Ecce ois reliquimus omnia. Matth. 19.

20. Ianuarij. In festo SS. Fabiani & Sebastiani.

Epistola, Sancti per hanc vicerunt regna. Heb. 11.
Euangelium, Descendens Iesus de monte, stetit in lo-
co campetris. Luc. 6.

25. Ianuarij. In conversione sancti Pauli Apostoli.

Epistola, Saulus adhuc spiritus minatum. Act. 9.
Euangelium, Ecce ois reliquimus omnia. Matth. 19.

2. Februarij. In festo Purificationis B. Mariae Virginis.

Epistola, Ecce ego misit Angelum. Malach. 3.
Euangel. Postquam impleri fuerat purgationis. Luc. 2.

24. et 25. Februarij. In festo sancti Marci Apostoli.

Epist. Exurgens Petrus in medio fratrum, dixit. Act. 1.
Euangelium, Respondens Iesus, dixit, Confiteor tibi
pater. Matth. 11.

25. Martij. In festo Annuntiationis B. Mariae Virginis.

Epistola, Locutus est Dominus ad Achaz. Mai. 7.
Euangelium, Missus est Angelus. Luc. 1.

25. Aprilis. In festo sancti Marci Evangelistae.

Epist. Simulaculo vultus quatuor animalium. Ezech. 1.
Euangelium, Designavit Dominus & alios septuaginta
duos. Luc. 10.

1. Maij. In festo sanctorum Apostolorum Philippi & Iacobi.

Epistola, Scabunt nudi in magna constantia. Sap. 5.
Euangelium, Non timebit cor vestrum. Ioan. 14.

3. Maij. In festo Inventionis sanctae Crucis.

Epistola, Hoc enim sentite in vobis. Phil. 2.
Euangelium, Erat homo ex Pharisaeis Nicodemus oo-
mne. Ioan. 1.

22. Iunij. In festo sancti Iohannis Baptistae.

Epistola, Audite Iulius. Ili. 49.
Euangel. Elisabeth impletum est tempus pariendi. Luc. 1.

29. Iunij. In festo sanctorum Apostolorum Petri & Pauli.

Epistola, Mafic Hecodes rex manus. Act. 12.
Euangelium, Venit Iesus in partes Cesarea. Philip. 46.

2. Iulij. In festo Visitationis B. Mariae Virginis.

Epistola, Ecce iste venit saliens in montibus. Cant. 2.
Euangelium, Exurgens Maria abiit in montana. Luca. 2.

22. Iulij. In festo sanctae Mariae Magdalene.

Epistola, Surgam & circuibis cinerem. Cant. 3.
L. L. I. 3 Eusa

Euangelium, Rogabat Iesum quidam Phariseus. Luc. 7
15. Iulij. *In festo sancti Iacobi Apostoli.*
Epistola, Puto quod Deus nos Apostolos. 1. Cor. 2.
Euangelium, Accessit ad Iesum mater filiorum Zebe-
dæi. Marth. 10.
16. Iulij. *In festo sanctæ Annæ matri B. Mariæ Virginis.*
Epistola, Multitem fortem quis inveniet. Proa. 31.
Euangelium, Simile est regnum cælorum thesauris
abcondito. Marth. 13.
6. Augusti. *In festo Transfigurationis Domini nostri
Iesæ Christi.*
Epistola, Nou doctas fabulas secuti. 2. Pet. 1.
Euang. Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum. Mat. 17.
10. Augusti. *In festo sancti Laurentij Martyris.*
Epistola, Qui parce seminat, parce & metet. 1. Cor. 9.
Euang. Amen amen dico vobis nisi granum frumenti
loan. 12.
15. Augusti. *In Assumptione B. Mariæ Virginis.*
Epistola, In omnibus requiem quaeritis. Eccl. 14.
Euang. Intravit Iesus in quoddam castellum. Luc. 6.
14. Augusti. *In festo S. Bartholomæi Apostoli.*
Epistola, Vos estis corpus Christi, & membra de
membris. 1. Cor. 12.
Euangelium, Exiit Iesus in montem orare. Luc. 6.
15. Augusti. *In festo S. Ludovici Confessoris
Regis Francorum.*
Ep. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. Sap. 10.
Euangelium, Homo quidam nobilis abijt in regionem
longinquam. Luc. 19.
19. Augusti. *In decolatione S. Iohannis Baptiste.*
Epistola, Factum est verbum Domini ad me. Hierem. 1.
Euangelium, Misit Herodes ac tenuit Ioannem. Mar. 6.
8. Septemb. *In Nativitate B. Mariæ Virginis.*
Epistola, Dominus possedit me in initio viarum sua-
rum. Proa. 8.
Euang. Liber generationis Iesu Christi. Marth. 1.
14. Septemb. *In festo Exaltationis S. Crucis.*
Epistola, Hoc sentire in vobis. Philipp. 1.
Euang. Nunc iudicium est mand. Ioan. 11.
21. Septemb. *In festo sancti Mathei Apostoli
& Evangeliste.*
Epist. Similitudo vultus quatuor animalium. Ezech. 1.
Euangel. Vidit Iesus hominem sedentem in celosis.
Marth. 9
4. Septemb. *In festo Dedicacionis sancti Mi-
chaelis Archangeli.*
Ep. Significavit Deus quæ oportet fieri cito. Apoc. 1.
Euang. Accellerunt discipuli ad Iesum, dicebant,
Quis putas. Mar. 18.
4. Octobris. *In festo sancti Francisci Confessoris.*
Epistola, Mihi autem abijt gloriar. Galat. 6.
Euangelium, Respondens autem Iesus dixit, Confi-
teor tibi pater. Marth. 11.
9. Octobris. *In festo sanctorum Martyrum Dionysij
& sociorum.*
Epistola, Stans Paulus in medio Acroagij. Act. 17.
Euang. Attendite à fermento Phariseorum. Luc. 12.
18. Octobris. *In festo sancti Luca Evangeliste.*
Epistola, Gratas ago Deo. 1. Cor. 15.
Euang. Designavit Dominus & alios septuaginta duos.
Luc. 10.
18. Octobris. *In festo SS. Apostolorum Simonis & Iude.*
Epistola, Veniunt natiuitas data est gratia. Ephes. 4.
Euang. Hæc mando vobis vt diligatis invicem. Ioan. 15.
1. Novemb. *In festo Omnium Sanctorum.*
Epist. Ecce ego Ioannes vidi alterum Angelum. Apoc. 7.
Euangel. Videns Iesus turbas ascendit in montem.
Marth. 5.
1. Novemb. *In Commemoratione Defunctorum.*
Epistola, Ecce mysterium vobis dico. 1. Cor. 13.
Alia Epistola, Vir fortissimus Iudas. 2. Mach. 11.
Alia Ep. Audivi vocem de cælo dicentem mihi. Ap. 14.

Euangelium, Amen amen dico vobis, quia venit hora.
Ioan. 5.
Alid Euangelium, Dixit Martha ad Iesum. Ioan. 11.
Alid Euangel. Omne quod dat mihi Pater. Ioan. 6.
Alid Euangelium, Ego sum panis vitæ. Ioan. 6.
1. Novemb. *In festo S. Marini Episcopi
& Confessoris.*
Epistola, Ecce sacerdos magnus. Eccl. 44. & 45.
Euangelium, Nemo accendit lucernam. Luc. 11.
21. Novemb. *In festo Praefationis Beati
Mariæ Virginis.*
Epistola, Ab initio & ante sæcula. Eccl. 14.
Euangelium, Loquente Iesu ad turbas. Luc. 11.
In festo sanctæ Catharinæ virginis & Martyris.
Epistola, Confitebor tibi Domine rex. Eccl. 51.
Euang. Simile est regnum cælorum decem virginibus.
Marth. 13.

COMMUNE SANCTORUM.

In natali Apostolorum.
Epistola, Iam non estis holpites & aduenci. Egb. 1.
Euangelium, Hoc est præceptum meum. Ioan. 15.
In natali unius Martyris Pontificis.
Epistola, Beatus vir qui fuffert. Iacob. 1.
Alia Epistola, Benedictus Deus & pater Domini no-
stri. 2. Cor. 1.
Euangel. Si quis venit ad me, & non odit. Luc. 14.
Alid Euang. Si quis vult venire post me. Marth. 16.
In natali unius Martyris non Pontificis.
Epistola, Iustum deduxit Dominus. Sap. 10.
Omne gaudium. Iacob. 1.
Alia Epist. Memor esto Dominum Iesum. 2. Timoth. 1.
Communicantes. 1. Pet. 4.
Euang. Nolite arbitrari, quia venerit pacem mittere
in terram. Marth. 10.
Alid Eu. Nihil opertum quod non reveletur. Mat. 10.
Nisi granum frumenti. Ioan. 12.
De uno Martyre temp. Paschali.
Epistola, Scabunt iusti in magna constantia. Sap. 5.
Euangelium, Ego sum vitis vera. Ioan. 15.
De pluribus Martyribus temp. Paschali.
Epist. Benedictus Deus & Pater. 1. Pet. 1. Post hæc ego
Ioannes audiui, Apoc. 19.
Euangelium, Ego sum vitis. Ioan. 15.
Alid Euangelium, Amen amen dico vobis, quia plo-
rabitur. Ioan. 16.

Commune plurimorum Martyrum extra tempus Paschali.

Epistola, In flore animæ. Sap. 1.
Alia Epistola, Iusti autem in perpetuum. Sap. 5.
Alia Epist. Rememoramus pristinos dies. Hebr. 10.
Alia Epist. Reddabit Deus iusti mercedem. Sap. 10.
Alia Epistola, Iustificati ex fide. Rom. 5.
Alia Epist. Non sunt condignæ passionis. Rom. 8.
Alia Epist. Exhibeamus nolmetipsos. 1. Cor. 6.
Alia Epist. Sancti per fidem vicent regna. Hebr. 11.
Alia Epist. Respondit unus de Seniores. Apoc. 5.
Euangelium, Cùm audieritis prælia. Luc. 11.
Alid Euang. Descendens Iesus de monte Ite in lo-
cū campetris. Luc. 6.
Alid Eu. Sedente Iesu super montem Oliueti. Mat. 24.
Alid Euang. Videns Iesus turbas ascendit in montem
Marth. 5.
Alid Euangelium, Respondens Iesus dixit, Confiteor
tibi pater. Marth. 11.
Alid Euangelium, Vt vobis qui edificatis monu-
menta. Luc. 11.
Alid Euangelium, Qui vus audir me audir. Luc. 10.
Alid Euangelium, Attendite à fermento Phariseo-
rum. Luc. 12.

Commune Confessoris Pontificis.

Epistola, Ecce Sacerdos magnus. Eccl. 44. & 45.
Alia

Alia Epistola, Plures facti sunt Sacerdotes. Heb.7.
 Alia Epistola, Omnis pontifex ex hominibus assumptus. Heb.5.
 Alia Epistola, Memento preceptorum vestrorum. Heb.13.
 Euangelium, Homo quidam peregrè. Matth.13.
 Aliud Euangelium, Vigilate, quia nescitis. Matth.24.
 Aliud Euangelium, Nemo accendit lucernam. Luc.11.
 Aliud Euangelium, Videte, vigilate, & orate. Marc.13.
Commune Doctorem.
 Epistola, Testificor coram Deo. 2. Timoth. 4. Iustus cor suum tradit. Eccl.30.
 Euangelium, Vos estis sal terræ. Matth.5.
Commune Confessoris non Pontificis.
 Epistola, Beatus est qui inuentus est sine macula. Eccl.11.
 Alia Epistola, Spectaculum facti sumus mundo. 1. Cor. 4.
 Alia Epistola, Quæ mihi fuerunt lucra. Philip.3.
 Euangelium, Sint lambi vestri percussit. Luc.11.
 Aliud Euangelium, Nolite timere pusillus grex. Luc. 12.
 Aliud Euangelium, Homo quidam nobilis abiit regionem longinquam. Luc.9.
Commune Abbatum.
 Epistola, Dilectus Deo & hominibus. Eccl.45.
 Euangelium, Ecce nos reliquimus omnia. Matth.19.
Commune Virginitatis & Martyrum.
 Epistola, Confitebor tibi Domine rex. Eccl.11.
 Alia Epistola, Domine Deus meus exaltasti. Eccl.31.
 Euangelium, Simile est regnum celorum decem virginibus. Matth.5.
 Aliud Euangelium, Simile est regnum celorum thesauro abscondito. Matth.13.
Commune Virginitatis non Martyrum.
 Epistola, De virginibus preceptum Domini non habeo. 1. Cor.7.
 Alia Epistola, Qui gloriatur in Domino. 1. Cor.10.
 Euangelium, Simile est regnum celorum decem virginibus. Matth.13.
 Aliud Euangelium, Simile est regnum celorum thesauro abscondito. Matth.13.
Commune Mulierum sanctarum nec Virginitatis nec Martyrum.
 Epistola, Mulierem fortem. Proverb.31.

Alia Epistola, Viduas honora quæ verè viduæ sunt. 1. Timoth.5.
 Euangelium, Simile est regnum celorum thesauro abscondito. Matth.13.
In Dedicacione Ecclesiæ.
 Epistola, Vidi civitatem sanctam Ierusalem. Apoc.21.
 Euangelium, Ingressus Iesus, perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zacchæus. Luc.19.
In sponsalibus.
 Epistola, Mulieres viris suis subditæ sint. Ephes.5.
 Euangelium, Si licet homini dimittere uxorem. Matth.19.
Ad tollendum schismata.
 Epistola, Obsecro vos ut dignè ambuletis. Ephes.4.
 Euangelium, Subleuatis telus oculis in celum, dixit Pater sancte serva eos in nomine tuo. Ioan.17.
Pro quacunque necessitate.
 Epistola, Si iniquitates nostræ contenderint contra nos. Hec.14.
 Euangelium, Habete fidem Dei. Marc.12.
Pro remissionis peccatorum.
 Epistola, Condelector legi Dei. Rom.7.
 Euangelium, Petre & dabitur vobis. Luc.12.
Contra Paganos.
 Epistola, Orauit Mardocheus ad Dominum. Esther.13.
 Euangelium, Quis vestrum habebit amicum. Luc.11.
In tempore belli.
 Epistola, Accesserant omnes principes bellatorum. Hier. 41.
 Euangelium, Dic nobis quando hæc erunt. Matth.14.
Pro pace.
 Epistola, Fratribus qui sunt per Ægyptum. 1. Machab. 12.
 Euangelium, Cum esset iterò die illa. Ioan.20.
Pro vitanda mortalitate vel tempore pestis.
 Epistola, Immanis Dominus pestilentiam in Israel. 2. Reg.24.
 Euangelium, Surgens Iesus de Synagoga. Luc.4.
Pro infirmis.
 Epistola, Tristat aliquis vestrum. Iacob.5.
 Euangelium, Cum introisset Iesus Capharnaum. Matth.8.
Pro peregrinantibus vel iter agentibus.
 Epistola, Egredietur Iacob de Bersabee, pergebat Haran. Gen.28.
 Euangelium, Euntes predicatè dicentes: quia appropinquavit regnum celorum. Matth.10.

F I N I S.

1 2. 3

